tienvuc.com
Tại Tận Thế
Ta Nhặt Được Bảo Rương
Tử Vong Chàng Kích

TA TẠI TẬN THẾ NHẶT BẢO RƯƠNG

Tác giả: Tử Vong Chàng Kích

Nhóm dịch: Thánh Thiên Tiên Vực

Thể loại: Hệ Thống, Mạt Thế

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Thế giới khắp nơi đều có bảo rương, chỉ có Chu Dương có thể nhặt, mở bảo rương liền biến cường.

« chúc mừng túc chủ mở ra phổ thông bảo rương, thu được Hán Kiếm Bát Diện. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được +3 lực lượng. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được dị năng nước nóng. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Truyền Thuyết bảo rương, thu được búa Mjolnir. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Thần Thoại bảo rương, thu được sủng vật: Deathwing. »

Người khác tận thế, thiên đường của ta! (câu chuyện này cùng nhân vật đơn thuần hư cấu, nếu có tương đồng, đơn thuần là trùng hợp.)

Chương 1: Đối với trời dựng thẳng ngón giữa cũng có thể khóa lại hệ thống?

"Quá đáng sợ!"

"A Lương, ngươi làm sao vậy? A!"

"Cứu mạng a!"

Vô số tiếng thét chói tai cùng tiếng còi xe vang lên, phá vỡ bầu không khí sáng sớm yên lành.

Bên trong khu phố nhỏ Thanh Dương, vài tên sinh viên nổi điên trên mặt thì nhuốm máu, điên cuồng hướng về phía người qua đường phát động công kích.

Người dậy sớm tập thể dục buổi sáng đi ngang qua đây không đề phòng, bị cắn chết, cắn bị thương vô số, cảnh tượng cực kỳ đẫm máu cùng tàn nhẫn.

Một màn này cùng với cảnh tượng bên trong Resident Evil không khác nhau là bao.

Người ngã xuống liều mạng hướng về phía xung quanh kêu cứu, quả thật đúng là có người nhiệt tình chạy lại hỗ trợ, ân, cho đến khi cổ họng của bọn họ bị xé mở, Zombie vây tới đem đồ ăn của chúng phân chia cho nhau.

Mấy người chạy chậm, đều rối rít rơi vào kết quả giống nhau.

"Bọn họ đều điên! Hết thảy đều điên cả rồi!"

Người quan sát đang rối rít đóng lại cửa chính, lựa chọn cách gọi điện thoại báo cảnh sát.

Chu Dương thu hồi ánh mắt, khẽ lắc đầu một cái, những người này không nhìn tin tức mới sao?

Từ ba giờ sáng hôm nay, bên trong tầng khí quyển bao phủ một tầng sương mù màu tím, tung khắp mọi ngõ ngách trên toàn thế giới, điều này khiến cho các đại quốc gia phải coi trọng.

Không chờ bọn họ dùng các biện pháp khắc phục, cảnh tượng dạng Resident Evil này liền phát sinh.

Thế giới, con người ở các ngõ ngách thì đang rối rít bị cuốn vào, biến thành Zombie quái vật tương tự trong các phim ảnh, hệ thống các quốc gia đã triệt để sụp đổ.

Cả thế giới đều lộn xộn, không thể không nói bộ lòng của những người này quả thật rất lớn.

Chỉ cần bọn họ mở điện thoại di động lên, thậm chí là mở ra danh sách bằng hữu, là có thể lý giải được bây giờ trên thế giới có bao nhiêu tàn khốc.

May nhờ Chu Dương là con cú đêm, đọc tiểu thuyết không đến 3, 4 giờ sáng thì sẽ không ngủ, lúc này mới ngay lập tức phát hiện ra dị trạng, nếu không sáng sớm hôm nay cũng sẽ trở thành xui xẻo một thành viên.

n, cảm tạ tu tiên, pháp lực vô biên.

Trong nhà không có chuẩn bị quá nhiều thức ăn. . .

Chu Dương quay đầu nhìn lại thức ăn dự trữ của mình, còn dự tính giữa trưa sẽ đi mua sắm thức ăn, hiện tại hết thảy đã đều trễ.

Mạt thế cứ như vậy phát sinh, ngay cả cơ hội cho chính mình chuẩn bị cũng không có.

Chu Dương đối với trời giơ ngón tay giữa lên.

« keng, phát hiện mục tiêu có hành động phù hợp với yêu cầu khóa lại của hệ thống, mỗi ngày nhặt bảo rương hệ thống khóa lại bên trong. . . »

⊙_⊙

Đối với trời dựng thẳng ngón giữa cũng có thể khóa lại hệ thống? !

"Không nghĩ đến ta cũng có một ngày khóa lại hệ thống! Ta quả nhiên là người được trời chọn."

« chúc mừng túc chủ khóa lại hệ thống thành công! »

"Mỗi ngày nhặt bảo rương hệ thống có cái chức năng gì? !"

Chu Dương với tư cách là người có kinh nghiệm lâu dài đọc tiểu

thuyết, hiển nhiên biết rõ hệ thống là thứ gì, hắn đối với mình vừa mới lấy được ngón tay vàng như thế cảm thấy rất hứng thú.

« hệ thống ngẫu nhiên tại các ngõ ngách trên toàn thế giới tung ra vô số bảo rương, chỉ có túc chủ mới có thể mở, mở ra bảo rương sẽ thu được phần thưởng phong phú. Ví dụ như: Vũ khí lạnh, vũ khí nóng, vũ khí tương lai, điểm thuộc tính, dị năng, truyền thuyết thần thoại vật phẩm vân...vân, bảo rương phẩm cấp càng cao, lấy được bảo vật càng phong phú. Li ê n hệ zl: 0 7 6 9 4 1 7 9 8 2

« bảo rương đẳng cấp chia làm phổ thông, Hắc Thiết, Thanh Đồng, Bạch Ngân, Hoàng Kim, Bạch Kim, Kim Cương, truyền thuyết, thần thoại 9 cái cấp bậc. »

« đẳng cấp càng cao, số lượng càng thưa thớt, túc chủ có thể săn giết Zombie, thu được tích phân, tăng bảo rương lên đẳng cấp. »

Chu Dương trên mặt hồi hộp, chỉ cần nhặt bảo rương là có thể biến cường, quá đơn giản. Hơn nữa giết chết Zombie lấy được tích phân còn có thể đề thăng bảo vật, phẩm chất của bảo rương được đẩy tăng lên trên diện rộng.

Nếu như có thể mở ra bảo rương cấp độ thần thoại, không biết có thể mở ra cái gì kinh thiên động địa bảo vật, hắn rất chờ mong.

« hệ thống tân thủ gói quà cấp cho bên trong. . . »

« chúc mừng túc chủ thu được một cái Hoàng Kim bảo rương, phải chăng mở ra? »

"Mở ra!" Chu Dương xoa xoa đôi bàn tay, vội vã nói.

Hắn cũng muốn biết, Hoàng Kim bảo rương đẳng cấp này có thể mở ra bảo vật gì.

« chúc mừng túc chủ thu được dị năng nước nóng. »

« dị năng nước nóng: Đánh giá đẳng cấp dị năng cấp độ B. »

Đẳng cấp: LV1

Hiệu quả 1: Triệu hoán một mét khối nước nóng trăm độ C để cho túc chủ sử dụng, có thể tự do biến ảo hình thái, đối với mục tiêu phát động công kích, phạm vi thao tác tối đa 10m.

Hiệu quả 2: Bách bệnh không sinh, thời gian dài uống có thể giải trừ bị nhiễm virus (bao gồm virus sinh hóa).

Hiệu quả 3: Tăng lên trên diện rộng năng lực tự khỏi bệnh cùng với tốc độ khôi phục thể lực.

« (chú thích: Trạng thái không tốt, sinh bệnh bị cảm, bị nhiễm virus sinh hóa, túc chủ nhớ uống nhiều nước nóng.) »

Vốn là Chu Dương còn đối với đánh giá đẳng cấp của dị năng nước nóng cảm thấy giật mình, nước nóng dù nhìn thế nào cũng không giống là dị năng cao đẳng, làm sao có thể đánh giá là dị năng cấp độ B, lẽ nào là hoa mắt?

Cho đến khi nhìn thấy nước nóng có thể bách bệnh không sinh, sau đó còn giải trừ virus sinh hóa, mắt hắn sáng ngời.

Hiện tại là tận thế rồi, bên ngoài đâu đâu cũng có Zombie quái vật, nếu không muốn bị vây tại một chỗ, thì không tránh khỏi sẽ cùng Zombie phát sinh mâu thuẫn.

Zombie đáng sợ nhất không chỉ là bọn họ không có lý trí, công kích qua loa, dù cho bọn họ mạnh hơn nữa, lúc còn sống cũng là loài người, mất đi trí tuệ, thiên phú cường đại nhất của nhân loại, thì sẽ có thừa biện pháp đối phó với Zombie.

Làm người khác đau đầu nhất chính là Zombie mang trên người virus sinh hóa, nếu đụng phải sẽ bị nhiễm, liền trở thành một thành viên trong đại quân Zombie.

Có dị năng nước nóng, sau này mình không cần phải sợ hãi Zombie virus lây nhiễm.

Nước nóng vạn năng.

« keng, gợi ý của hệ thống, phòng bếp phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, ngoài cửa cách mười mét phát hiện Hắc Thiết bảo rương. »

Liên tục tiếng gợi ý của hệ thống vang lên, hành trình nhặt bảo rương bắt đầu.

Chương 2: Ta mời các ngươi uống nước nóng!

Chu Dương trước tiên là tìm được phổ thông bảo rương trong phòng bếp, đó là một cái vali hư ảo lớn chừng bàn tay, lẳng lặng chờ đợi chủ nhân của nó mở ra

« chúc mừng túc chủ mở ra phổ thông bảo rương, thu được vũ khí: Hán Kiếm Bát Diện, phải chăng rút ra? »

Vũ khí lạnh? !

Chu Dương vốn là sững sờ, lựa chọn rút ra.

Chính giữa tầm tay, nhiều hơn một cái dài chừng 110 cm, ước chừng nặng khoảng 3 trường kiếm.

Tiện tay quơ múa, lưỡi kiếm phá vỡ không khí, mang theo âm thanh xé gió ác liệt.

Lưỡi kiếm mạnh mẽ trảm ở một bên trên cửa gỗ, không có tiêu hao quá nhiều khí lực, cửa gỗ dễ như trở bàn tay bị Hán Kiếm Bát Diện chém ra một cái lổ thủng, thân kiếm đâm vào trong cửa gỗ.

Rất không tồi!

Nghĩ không ra phổ thông bảo rương liền có thể thu được loại binh khí này, hệ thống đưa ra đồ vật, tất nhiên thuộc dạng tinh phẩm, không có cay gà.

Đúng rồi, bên ngoài còn có một cái Hắc Thiết bảo rương, khẳng định có thể mở ra thứ càng tốt.

Mặc dù bên ngoài có Zombie, nhưng Chu Dương vừa thu được dị năng nước nóng, còn có Hán Kiếm Bát Diện trên tay, lòng tin tăng cao, dù có gặp phải Zombie, cũng dám chính diện nhấc lên một làn sóng.

Dị năng nước nóng để cho hắn không cần sợ hãi virus sinh hóa, miễn trừ nỗi lo về sau, còn có cái gì phải lo lắng? !

Chu Dương không có tùy tiện xông ra, hắn quan sát tình huống bên ngoài một lúc, mặc dù có ba con Zombie quanh quẩn, vẫn còn đang nằm trong phạm vi nguy hiểm.

Hắn mở cửa cửa phòng, hướng về phía bên ngoài đi ra.

May nhờ chỗ ở của hắn là lầu một, nếu không lại gia tăng không ít phiền toái.

"Tiểu tử này điên rồi sao?"

"Hắn chẳng lẽ là muốn chết hay sao? ! Lẽ nào không nhìn thấy người bên ngoài đã điên hết rồi sao? Vừa mới ăn xong vài người!"

"Ngu ngốc, có lẽ hắn sẽ hấp dẫn quái vật ở phụ cận tới a."

Không có ai đối với Chu Dương lên tiếng nhắc nhở, lạnh lùng nhìn Chu Dương, phảng phất có thể thấy được chuyện sắp xảy ra kế tiếp.

Đúng như dự đoán, bảy, tám con Zombie đem huyết nhục ở trên thi thế người vừa té xuống đất gặm ăn thất thất bát bát, bụng không ngừng lớn hơn một vòng, nhìn qua như mang thai chín tháng.

Zombie không có lý trí, không đem người trên mặt đất toàn bộ nuốt mất, tuyệt đối không bỏ qua.

Chu Dương cứ việc hạ thấp tiếng bước chân, nhưng vẫn đưa tới chú ý của đám Zombie.

Bọn họ ngẩng đầu lên, tuy hàm răng bị máu tươi nhuộm nhiều vòng, nhưng vẫn có thể thấy trong kẻ răng còn có thịt sống, nhìn qua kinh khủng dị thường.

Zombie từ bỏ trên bãi thịt hầu như gần hết, chỉ còn lại bộ xương của gia hỏa xui xẻo, hướng phía Chu Dương chạy như bay tới.

Mặc cho bọn họ mang bụng bự, tốc độ lại không có bị ảnh hưởng quá lớn, từng cái từng cái chạy cùng người trưởng thành càng nhanh hơn.

Có thể nhìn ra được, sau khi người biến thành Zombie , thuộc tính tựa hồ đã nhận được cường hóa, lại phối hợp không biết mệt mỏi, thêm vào hành vi điên cuồng công kích, xác thực rất làm người đau đầu.

Đương nhiên, đây là đối với người bình thường mà so sánh, không bao gồm Chu Dương.

"Vừa vặn, ta muốn thử một chút dị năng nước nóng mới chiếm được ra sao, hy vọng cấp độ B dị năng đừng để cho ta thất vọng."

Đám Zombie cách Chu Dương càng ngày càng gần, rất nhanh đã tiếp cận Chu Dương trong phạm vi 10m, đây cũng vừa vặn là phạm vi dị năng nước nóng có thể phát huy tác dụng.

"Zombie, ta mời các ngươi uống nước nóng!"

Một thước vuông đoàn nước nóng ngưng tụ tại trước mặt Chu Dương, biến ảo hình dáng một chút xíu, cuối cùng biến thành 8 cái thủy tiễn, hướng phía Zombie bay gấp tới.

Thủy tiễn đột nhiên đánh vào trên đầu Zombie, nhìn như nhu nhược thủy tiễn, nhưng lại bạo phát ra lực đạo vượt quá tưởng tượng, đầu Zombie phảng phất nổ lên như dưa hấu, từng cái từng cái biến thành thi thể không đầu mới chịu ngã xuống đất.

Chu Dương dù sao cũng là lần đầu tiên điều khiển, khống chế không được tinh tế, chỉ có năm con Zombie nổ tung đầu, có hai con thì bị bắn trúng vào cánh tay, con còn lại thì bị bắn vào chỗ dưới rốn một gang tay, nhưng bọn nó vẫn tiếp tục cố mà vọt tới.

"Các ngươi không có cơ hội!" Chu Dương lần nữa thi triển nước nóng dị năng, lại là ba mũi tên nhọn ngưng tụ ra.

Đúng lúc ba tên Zombie nhào tới Chu Dương phạm vi 2 mét, thì có thể cảm nhận được mùi hôi thối cùng huyết tinh, mũi tên nhọn nước nóng đã tới trước một bước xuyên thủng đầu của bọn nó.

"Tựa hồ có chút chi nhiều hơn thu!" Chu Dương vẫy vẫy tay ngẩn đầu ra, ngưng tụ ra một đoàn nước nóng uống vào, cảm nhận nhân tài cảm giác thư thái rất nhiều.

Uống nhiều nước nóng thật sự là thỏa mái a.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie, thu được 8 điểm tích phân. »

Thời điểm Chu Dương đi tới vị trí Hắc Thiết bảo rương, đồng dạng nhìn thấy là một cái hư ảo bảo rương, màu sắc là màu đen, hình thể cũng so với phổ thông bảo vật lớn hơn một vòng.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được lực lượng +3. »

Một dòng nước ấm truyền vào thân thể, nhìn trông như cánh tay mảnh khảnh hơi tăng lên một vòng, có thêm vài nét cơ bắp hình dạng, ngay cả nắm ở trong tay Hán Kiếm Bát Diện, trọng lượng giống như trở nên nhẹ đi không ít.

Tiện tay đang cầm Hán Kiếm Bát Diện liền vẽ lên mấy đường cong trên không, vô luận là lực lượng, hay là tốc độ chém đều được tăng lên.

Túc chủ: Chu Dương

Lực lượng: 10

Thể chất: 5

Nhanh nhẹn: 6

Tinh thần: 7

Năng lượng 30/ 70

Dị năng: Cấp độ B dị năng nước nóng (LV1)

Vũ khí: Hán Kiếm Bát Diện

Đạo cụ: Không có

Tích phân: 8

Mình tựa hồ cùng Zombie tay không choảng nhau cũng không có vấn đề!

Chu Dương cảm thụ được lực lượng trong cơ thể, lòng tự tin tăng cao, tính toán vung một tay không cùng một tay cầm Hán Kiếm Bát Diện đánh cận chiến.

Nam nhân liền một chữ, mãng!

Mãng liền xong chuyện!

Còn có Zombie lạc đàn nào nữa sao? Để cho ta luyện kiếm.

« keng, gợi ý của hệ thống, phía trước 30m phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, hướng đông nam 100m phát hiện Hắc Thiết bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, trong căn phòng số 202 ở tòa nhà 18 tầng phía trước phát hiện Thanh Đồng bảo rương. »

Chương 3: Bảo rương đề thăng phẩm chất

Gia hỏa này là super heros sao? ! Hắn thật sự đang nắm giữ dị năng? !

Gia hỏa lúc trước nhìn Chu Dương như nhìn người chết, rối rít trợn tròn mắt.

Vốn nghĩ là mình sẽ nhìn một chút vở kịch hay, không nghĩ đến trong nháy mắt mình liền bị bối rối.

"MF, ngưu bức!"

"Chẳng trách lá gan hắn lớn như vậy, nguyên bản là giác tỉnh dị năng!"

"Hắn cuối cùng làm sao thức tỉnh dị năng? Thật muốn biết a!"

"Quá lợi hại! Đại lão, không biết ngươi có thu tiểu đệ hay không?"

"Soái ca, ngươi có cần có bạn gái hay không? ! Ta có thể thực hành trên trăm loại tư thế."

Bọn họ nhìn tới bóng lưng Chu Dương, vừa có hâm mộ, cũng có ghen tị.

Hiện tại là tận thế rồi, dựa vào thực lực mới là cường đại nhất, nhưng nếu bọn họ cũng có thể cũng giống như Chu Dương một dạng nắm giữ dị năng, nhất định sẽ trở thành diêu chú ý của cả thế giới, không chỉ có thể hảo hảo ở tại tận thế sống tiếp, còn sẽ có biết bao nhiêu nữ nhân xinh đẹp dâng mình báo đáp.

Có thể đi theo Chu Dương, trở thành tiểu đệ của hắn, đây cũng chính là thiên đại kỳ ngộ a!

Không chờ bọn họ xuống lầu tới gần Chu Dương, Chu Dương đã biến mất, liền bóng lưng đều không thấy được.

Thu tiểu đệ? Thức tỉnh dị năng? !

Không tồn tại!

Hắn sẽ không thu lấy một ít gánh nặng bên người, ở bên ngoài tân tân khổ khổ thu thập được vật liệu, vô duyên vô cớ tiện nghi người khác, lẽ nào cũng bởi vì ngươi hô câu 666 sao?

Ngây thơ!

Nếu hắn có muốn thu, cũng sẽ xem xét mấy cái xinh đẹp mỹ nữ, làm ấm chăn chi mình vẫn không tệ, còn đối với người bình thường, hắn mới sẽ không làm chuyện ngu xuẩn như vậy.

Hắn Chu Dương chỉ là dân cư của một khu phố, không có thể cứu vớt thế giới rộng lớn, hắn chỉ muốn sống khỏe mạnh, tiêu dao tự tại, người khác sống chết cùng hắn có quan hệ gì?

« túc chủ phát hiện phổ thông bảo rương, phải chăng mở ra? Gợi ý của hệ thống, túc chủ nắm giữ tích phân, hao tốn một điểm tích phân có thể đem phổ thông bảo rương phẩm chất thăng lên làm Hắc Thiết bảo rương. »

Một điểm tích phân là có thể biến thành Hắc Thiết bảo rương? !

"Hệ thống, cơ chế tích phân đề thăng bảo rương là cái gì? !" Chu Dương hiện tại còn không thể hiểu được cơ chế thăng cấp phẩm chất bảo rương, mở miệng dò hỏi.

« gợi ý của hệ thống: Phổ thông bảo rương đề thăng lên Hắc Thiết bảo rương cần một điểm tích phân, Hắc Thiết bảo rương đề thăng đến Thanh Đồng bảo rương cần 10 điểm tích phân, Thanh Đồng bảo rương đề thăng đến Bạch Ngân bảo rương cần tích phân tăng gấp 10 lần. »

Chẳng trách lúc trước mở ra Hắc Thiết bảo rương thì hệ thống không có đề kỳ, nguyên lai là tích phân không đủ.

"Thăng lên làm Hắc Thiết bảo rương."

Hắc Thiết bảo rương lúc trước cho mình tăng lên ba điểm thuộc tính, phi thường không tồi, trái lại phổ thông bảo rương chỉ cho Hán Kiếm Bát Diện, thuộc tính càng thêm có lợi.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

Đầu trở nên càng thêm minh mẫn, nhìn nhận sự vật chung quanh cũng được thay đổi càng thêm rõ ràng, giác quan nhạy cảm hơn.

Tinh thần, thật không tệ!

Dị năng nước nóng của Chu Dương cùng tinh thần có liên hệ mật thiết, tinh thần càng mạnh, phát huy được hiệu quả càng tốt.

Mở ra thuộc tính bảng vừa nhìn, năng lượng trị biến thành 70 đạt tới giới giạn, điều này đại biểu nước nóng dị năng bay liên tục đạt được đề thăng, càng thêm lâu dài.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được nhanh

nhẹn +3. »

Cặp chân trở nên nhẹ nhàng linh hoạt, nhịp bước có lực trở nên vững vàng, phảng phất có sức lực dùng thoải mái.

Thuộc tính trị thật có lợi a!

Tăng lên tố chất thân thể, hiệu quả lập tức rõ ràng, mở 180 cái rương, hắn chẳng phải trở thành siêu nhân.

Không giống với Hán Kiếm Bát Diện loại ngoại vật này, thuộc tính có thể kèm theo cả đời, tuyệt đối là sự tính toán hợp lý.

Chu Dương ánh mắt sáng ngời, nhìn về phía phương xa tòa nhà 18 tầng.

Hắc Thiết bảo rương có thể thu được thuộc tính, như vậy Thanh Đồng bảo rương như thế nào a?

Mở ra Thanh Đồng bảo rương lại có thể được bảo vật gì a?

Trước mắt có một cái bảo rương như vậy, rất nhanh có thể có được kết quả mong muốn.

Tòa nhà khóa cửa, Chu Dương cũng vô pháp vào trong, hắn ấn lấy cái nút ấn bên cạnh, mong đợi có người mở cửa cho mình.

Hồi lâu không có ai đáp ứng, phảng phất tòa cao ốc này bên trong không có một người sống.

"Nếu không có ai mở cửa cho ta, vậy cũng đừng trách ta không khách khí!"

Chu Dương giơ lên trong tay Hán Kiếm Bát Diện, hướng về phía cửa sắt vị trí tâm khóa đập tới.

Hai vật giao nhau, phát sinh tiếng vang cực lớn, cách mấy trăm mét đều có thể rõ ràng nghe thấy.

Vô số người may mắn còn sống sót hướng ánh mắt chú ý về tại đây, ngay cả Zombie phụ cận cũng rối rít hướng phía vị trí Chu Dương chạy tới.

"Nhiệt Thủy Tiễn!", tên gọi chiêu thức của hắn mới nghĩ ra.

Không đợi Zombie tiếp cận, từng đạo thủy tiễn đã xuyên thủng đầu của bọn nó.

Việc dùng dụ năng nước nóng ngày càng nhiều, giúp năng lực chưởng khống của Chu Dương ngày càng càng mạnh, hôm nay bên trong phạm vi 10m hắn đã có thể làm được tiễn vô hư phát : tức không phát nào hụt, chỉ đâu đánh đó.

Bên trong hành lang tòa nhà truyền đến âm thanh nặng nề bước chân, từng cái Zombie từ trong hành lang chạy ra.

Lần này Chu Dương không có tiếp tục cho dùng dị năng nước nóng, tuy tiêu hao số lượng năng lượng không nhiều, nhưng mà hắn giơ Hán Kiếm Bát Diện lên xuyên qua khe cửa sắt, từng kiếm từng cái Zombie, chém nổ đầu của bọn nó.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie, thu được 13 điểm tích phân. »

Giết Zombie chỉ là đơn giản như vậy!

Chu Dương lần nữa giơ lên Hán Kiếm Bát Diện hướng về phía cửa sắt chém lên, một phát kiếm tiếp tục lại một phát kiếm tại trên cửa sắt lưu lại viết tích sâu đậm.

Ngược lại trên lưỡi kiếm Hán Kiếm Bát Diện không thấy lỗ hổng, không có nửa điểm hư hại, có thể thấy hệ thống cho ra vũ khí chất lượng tốt bao nhiêu.

Cửa sắt không chịu nổi lực đạo, trực tiếp bị Chu Dương bạo lực xé mở, hắn từ cửa chính đi vào.

Thời điểm thu hoạch chiến lợi phẩm của mình đến rồi rồi.

Thanh Đồng bảo rương, ta đến đây!

Chương 4: Ta có một cái ý nghĩ to gan

Trình Khả Nhi rất yêu thích chơi Weibo cùng WeChat Moment, mỗi ngày thức dậy với tinh thần tràn đầy năng lượng, dậy sớm chuyện thứ nhất phải làm chính là chụp một tấm hình thật xinh đẹp rồi đăng lên WeChat Moment cùng bên trong Weibo, mỗi khi nhìn thấy fan bình luận khen một chút cùng với các lượt thích đều làm cho thâm tâm nàng đạt được hư vinh cùng với mãn nguyện cực lớn.

Hôm nay có một việc để cho nàng bất ngờ, chú tâm PS hình ảnh thật

lâu để tung ra nhưng lại không có một ai khen đến một lời, dẫn đến bữa ăn sáng đều ăn nổi.

Lẽ nào đã có một tên yêu diễm đê tiện nào nào đoạt đi sự nổi tiếng của ta?

Mãi cho đến nàng mở ra Weibo cùng WeChat Moment, mới bất ngờ nhận được tin tức, Resident Evil đến, bao phủ toàn thế giới, toàn cầu ít nhất có 7 đến 8 thành nhân loại trở lên đã biến thành Zombie quái vật, thế giới triệt để lọt vào trong bóng tối.

Mới đầu nàng còn tưởng rằng có người đùa, lần lượt gọi điện thoại hỏi thăm bằng hữu, kết quả để cho nàng lọt vào hầm băng.

Liên tiếp hơn 20 cú điện thoại được đánh ra, đáp lại chỉ có hai cái, những người khác toàn bộ mất liên lạc.

Nàng triệt để luống cuống, mở livestream trực tuyến lên, thật là dọa người, các streamer danh tiếng lúc này không có một bóng người.

Tận thế đến rồi, ai còn có nhàn rỗi ở đó mà xem phát sóng trực tiếp? !

Trên internet đâu đâu cũng có tin tức tiêu cực, tình cảnh bi thảm.

Tận thế đến thật rồi!

Trình Khả Nhi thấy được cảnh tượng đẫm máu phát sinh ở bên ngoài, tận mắt nhìn thấy dù sao cũng hơn là được nghe tin tức, càng thêm chấn động, càng có sức thuyết phục.

Cái thế giới này phảng phất đã bị vứt bỏ, nhân loại không còn là thiên địa sủng nhi, không còn là nhân vật chính nữa rồi.

Xung quanh đều là các loại quái vật này, gặp người liền cắn, một nữ tử yếu đuối làm thế nào mới có thể ở cái thế giới tàn khốc này sinh tồn được?

Càng làm cho Trình Khả Nhi kinh hoảng là, chỗ tòa nhà cao ốc của nàng đưa đến một tên quái vật.

Lẽ nào hắn không biết được hiện tại là tận thế sao? Tùy tiện đập cửa, không sợ đưa Zombie quái vật tới sao?

Nhưng mà, sự thật cách xa so với trong tưởng tượng cảnh tàn khốc của nàng, càng tàn khốc hơn là tên nam nhân điên cuồng kia dọc theo cầu thang đi đến cửa nhà nàng, cũng không có tiếp tục đi tiếp lên

trên.

Tiếng gõ cửa vang dội, 9 ngắn 1 dài.

Không khí phảng phất tại lúc này ngưng kết, hơi thở Trình Khả Nhi đình chỉ thoáng qua, nhịp tim cấp tốc tăng vọt.

Làm sao bây giờ? Lẽ nào tên gia hỏa này biết rõ nhà ở của ta? Hoặc là một tên lưu manh bại hoại, muốn thừa dịp tận thế đem ta chiếm làm của mình?

Trình Khả Nhi trong nháy mắt tưởng tượng ra vô số hình ảnh, nàng khẽ chậm bước chân đi tới phòng bếp, cầm lên con dao làm bếp hoàn toàn mới cho tới bây giờ nàng cũng chưa bao giờ dùng qua.

Nàng là một cái cô gái xinh đẹp, cũng biết học cách bảo vệ bản thân mình.

"Không có người sao?"

"Thật là đáng tiếc! Lại phải bắt đầu sự nghiệp phá cửa rồi!"

Chu Dương có chút bất đắc dĩ, bắt đầu từ lúc nào, công việc phá dỡ bạo lực này trở thành nghề chính của hắn. . .

Trên cửa gỗ bắt đầu truyền tiếng đánh nặng nề, Trình Khả Nhi cầm lấy con dao làm bếp, hướng về phía lối vào chậm rãi tiếp cận.

Ngay tại lúc nàng suýt tiếp cận cửa gỗ, một đoạn mũi kiếm đâm vào xuyên qua cửa gỗ, khoảng cách cái đầu của Trình Khả Nhi chỉ cách không đến 10 cm.

"A!"

Tiếng rít chói tai vang lên, tiết tấu đập cửa vì đó mà ngừng lại.

"Tình huống gì? Bên trong có người? ! Có người sao ngươi không mở cửa ra cho ta! Nhanh lên một chút mở cửa ra cho ta a." Chu Dương tức sôi ruột, hắn vẫn cho là bên trong không có ai, mới lựa chọn cách bạo lực phá cửa.

Sớm biết như vậy, hà tất tổn hao khí lực lớn như vậy để đập cửa?!

Lên tiếng thì chết sao?!

"Em gái mau mở cửa, ta là người tốt, không lấy của ngươi đến một cây kim a."

Chu Dương chỉ để ý có mỗi Thanh Đồng bảo rương, cầm bảo rương liền đi.

Nhưng mà, trong phòng thật lâu không có trả lời, chỉ có từng tiếng kêu thống khổ thảm thiết.

Đây là cái quỷ gì?!

Muốn đem ta dọa chạy sao? Thật sự cho rằng ta dễ bị hù dọa lắm sao?!

Cửa đã phá hư hơn một nửa, đã như vậy, Chu Dương chẳng muốn nói nhảm nhiều làm gì, cuối cùng cũng đem cánh cửa tiếp tục phá hư.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng phá cửa trở nên càng lúc càng nhanh, rốt cuộc, cánh cửa cũng bị lực đạo mạnh mẽ phá vỡ, Chu Dương rốt cuộc biết vì sao đối phương không có phản ứng lại.

Một khuôn mặt trắng bệt làm nền cho chiếc váy dài phía dưới, vì để hình ảnh có thêm một tí màu sắc đó là cảnh tượng nữ tử ngã bên trên vũng máu của mình, trong tay cầm con dao làm bếp đâm vào vị trí chính giữa ngực của mình.

Con dao này cho tới bây giờ không có dùng qua để làm bếp, chuyện thứ nhất mà nó làm chính là đâm sâu vào bên trong cô chủ của mình... :v :v

Là ai đã giết ta?!

Là ta đã giết người ư!

Nghĩ như vậy đến sáng cũng không ra kết quả!

Trình Khả Nhi nhìn đến thân ảnh đã phá cửa nhà mình, tầm mắt trở nên mơ hồ.

Nàng giơ tay lên, yếu ớt nói: "Mau cứu ta. . . Ta không muốn chết. . . Ngươi để cho ta làm gì, ta đều nguyện ý. . ."

Đây là tự sát đến nửa đường liền hối hận?!

Chu Dương không biết Trình Khả Nhi bị một kiếm của hắn lúc trước hù dọa, một đao đâm ở trên ngực, xém đem mình đâm chết rồi.

Trong lòng nàng hối hận muôn phần, sớm biết như vậy, cho Chu Dương mở cửa có phải tốt hơn không, dù có bị hắn khi dễ, vẫn còn tốt hơn là mình chết thảm.

Hơn nữa kiểu chết này quá ngu rồi. . .

"Làm cái gì cũng được? !"

Chu Dương nhìn tới gương mặt tái nhợt của Trình Khả Nhi, sờ cằm mình một cái.

Trình Khả Nhi là một thiếu nữ nổi tiếng trên mạng, fan không ít, nhan sắc đương nhiên sẽ không quá kém.

Max điểm một trăm điểm, thì nàng chí ít có thể đạt tới 88 điểm trở lên, như vậy chết đi khá là đáng tiếc.

Không cho Chu Dương cơ hội lựa chọn, đầu Trình Khả Nhi vô lực rơi trên mặt đất, ánh mắt trở nên mờ tối hẳn đi, triệt để mất đi ý thức.

Đây liền chết sao? !

Em gái, ngươi nếu lại 2 giây, ta nước nóng có thể cứu ngươi a!

Ầm!

Trình Khả Nhi từ dưới đất đứng lên, ánh mắt trở thành xám trắng, đột nhiên hướng về phía Chu Dương nhào tới.

Nàng đã thi biến, hóa thành Zombie.

Chu Dương đang chuẩn bị dùng Hán Kiếm Bát Diện đem nàng đập chết, đột nhiên dâng lên một cái ý nghĩ to gan.

Chương 5: Nước nóng vạn năng

Nhân lúc còn nóng? !

Khụ! Khụ!

Ta là loại người này sao? !

"Em gái, ta mời ngươi uống nước nóng!"

Chu Dương bóp một cái ở cổ Trình Khả Nhi, đem cô đè xuống đất, khống chế một cổ nước nóng đổ vào bên trong.

Nước nóng dị năng nắm giữ ba loại hiệu quả, không chỉ có có thể khống chế nước nóng ngưng tụ ra thủy tiễn gây sát thương mục tiêu, uống thời gian dài còn có thể giải trừ bị nhiễm virus sinh hóa, tăng tốc độ hồi phục cho thân thể.

Hắn vừa vặn mượn cơ hội này, nhìn một chút dị năng nước nóng phải chăng có thể đem Zombie lại một lần nữa biến trở về thành người sống, ân, cũng chính là 'Khởi tử hoàn sinh' .

Nữ nhân này vừa mới chết, cũng chính là cơ hội thí nghiệm tốt nhất, đương nhiên không thể bỏ qua.

Trình Khả Nhi liều mạng phản kháng, có thể khí lực của nàng còn kém rất rất xa Chu Dương.

Dù đã biến thành Zombie, thân thể rõ ràng có tăng cường, vẫn không phải là đối thủ của Chu Dương.

Chu Dương đè lại tứ chi, không để cho nàng có thể quấy nhiễu dẫn đến cơ hội bị nhiễm virus sinh hóa.

Đầu Trình Khả Nhi không ngừng vùng vẫy, hướng về phía mặt của Chu Dương cắn tới, hắn lại lần lượt tránh thoát.

Vào lúc này, hai người tạo nên một cái tư thế yêu mị.

Chu Dương là một tên nam nhân bình thường, đối mặt với một nữ tử xinh đẹp, đúng hơn là một em gái vẫn còn độ ấm, đột nhiên cảm thấy một chút hưng phấn.

Đặc biệt là Trình Khả Nhi mỗi một lần cắn hụt, đều mang lại cho hắn một cái cảm giác trải nghiệm khác biệt.

Có cảm giác rất thích thú a!

Trình Khả Nhi vùng vẫy một phút, động tác dần dần trở lại bình thường, tròng mắt màu trắng nhìn qua không còn kinh người như vậy, có vẻ hơi ngốc trệ.

"Thành công hay không? !"

Chu Dương thử thả ra Trình Khả Nhi một cánh tay, nàng không có giống lúc trước một dạng điên cuồng tấn công Chu Dương.

Đây là một khởi đầu tốt.

Chu Dương tiếp tục buông ra Trình Khả Nhi cái tay thứ hai, Trình

Khả Nhi vẫn không có cử động qua.

"Cuối cùng là có chữa khỏi hay không? ! Ngươi phải hay là không phải Zombie? !"

Chu Dương mở miệng hỏi, nếu như đối phương có thể đáp lời, liền người đại biểu cứu sống.

Trình Khả Nhi ánh mắt đờ đẫn nhìn tới Chu Dương, ánh mắt không có tiêu cự.

"Sẽ không phải cứu trở về trở thành một kẻ ngu nha? ! Nàng cuối cùng phải hay là không phải Zombie? !"

Không có thiết bị chuyên ngành cùng nhau kiểm tra cặn kẽ, Chu Dương cũng vô pháp đánh giá trạng thái Trình Khả Nhi bây giờ.

Mặc dù có ra sao đi nữa!

Ta cũng vừa mới cứu ngươi một mệnh,theo lý ngươi phải báo đáp thứ gì đó a.

Cảm nhận được một địa phương nào đó đang rục rịch, Chu Dương cũng không phải là thái giám, làm sao có thể chịu đựng.

Quản cho ngươi có đúng là Zombie hay không, sau này hẳn bàn tới!

Chu Dương thô bạo tháo bỏ vũ trang, sử dụng nước nóng dọn dẹp một chút, tránh cho bị nhiễm virus sinh hóa.

Không thể không nói nước nóng dị năng rất thực dụng, chiến đấu, chữa trị, kháng độc, cứu người, quả thực là vạn năng.

Ánh mắt Trình Khả Nhi ngưng tụ một chút xíu, biểu hiện cảm xúc rốt cuộc đã có phản ứng, đặc biệt là ánh mắt, rốt cuộc không còn trống rỗng nữa.

Hơn một tiếng sau đó, Chu Dương thở dài một cái, tâm thần sảng khoái.

"Ồ, không nghĩ đến thế mà còn trinh, có chút trơn a!"

Đặc biệt là thời này là thời đại con người càng ngày càng cởi mở, muốn tìm cô gái thuần khiết khó như lên trời.

Nữ nhân này có thể giữ mình đến bây giờ, đáng quý a.

Ít nhất Chu Dương nhìn nhận Trình Khả Nhi trở nên bất đồng rồi.

Trình Khả Nhi nhìn chằm chằm Chu Dương, trong mắt trắng xám chẳng biết lúc nào đã tan đi hơn phân nửa, xuất hiện hào quang nhân tính.

Đến cả vị trí trái tim cũng đã khôi phục hơn nửa, vết thương nhìn qua không còn kinh khủng như vậy, bây giờ Trình Khả Nhi nhìn qua giống như là người sống.

Đương nhiên, chỉ là nhìn qua giống như mà thôi, Chu Dương vẫn không có nghe được tiếng tim nàng đập, có lẽ lúc nàng cầm đao đâm xuyên trái tim, người đã chân chính chết đi.

Hiện tại cũng không rõ là Zombie, hay là nhân loại.

n, hẳn đúng là nhân loại chiếm đa số, dù sao trong cơ thể nàng toàn bộ virus sinh hóa sẽ bị dị năng nước nóng thanh trừ sạch.

Chính là không biết khi không có virus sinh hóa, nàng có thể chết hay không.

Chu Dương không có tiếp tục suy nghĩ nhiều về nó, có thể cứu về đã là chuyện tốt, không cứu lại được cũng sẽ không quá thương tâm.

Dù sao hai người cũng không có quá nhiều tình cảm ở giữa, dù rằng hai người vừa mới phát sinh quá trình xã giao, Trình Khả Nhi chết rồi, hắn cũng sẽ không quá thương tâm.

"A! A!"

Chu Dương vừa phải chuẩn bị đứng dậy, Trình Khả Nhi giơ tay lên bắt được tay Chu Dương.

Có lẽ là bởi vì do không có trí khôn, nàng cũng không có cách nào nói chuyện, chỉ phát ra được từng âm tiết đơn giản.

Ngươi đang làm cái gì? Ta không biết âm câm đâu!

Rất nhanh, Trình Khả Nhi dùng hành động của mình chứng minh nàng muốn làm gì.

Trình Khả Nhi phảng phất thừa kế thể lực kinh khủng của Zombie, có thể "chiến đấu" liên tiếp kéo dài sáu, bảy lần, không biết mệt mỏi.

"Uy, ngươi thuộc dạng máy ép nước trái cây đấy!" Chu Dương có chút oán thầm, đối phương rõ ràng chính là muốn bắt hắn vắt cho

cạn.

Trải qua quá trình xã giao thêm nhiều lần nữa, Trình Khả Nhi lúc này trên mặt rốt cuộc lộ ra vẻ hài lòng, tiến tới trong ngực Chu Dương, cảm nhận được nhịp tim của hắn, như là trẻ con co rúc vào lồng ngực.

Có lẽ trí tuệ của nàng cùng với một đứa bé sơ sinh không có khác nhau quá nhiều.

Trình Khả Nhi phảng phất giống như là một con gấu túi con một mực treo ở trên thân hắn, mang một vẻ mặt quyến luyến.

Ngược lại thì vẻ mặt Chu Dương vẻ mặt trở nên đen đi, không phải là muốn mình làm bảo mẫu đi. . .

Làm sao lại tự hố bản thân mình như vậy chứ!

Trong thâm tâm tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng Chu Dương lại không có ý định vứt bỏ Trình Khả Nhi.

Trình Khả Nhi cũng chỉ là nữ nhân đơn thuần, không cần thiết Chu Dương phải lo lắng nàng sẽ mưu hại mình, không cần lo lắng sau lưng sẽ đâm mình một đao, còn có thể cung cấp cho mình cuộc sống hạnh phúc.

Đây là chuyện tốt mà còn cần phải so sánh sao?

Chương 6: AK-47 đạn vô hạn

« chúc mừng túc chủ phát hiện Thanh Đồng bảo rương, phải chăng mở ra? »

"Mở ra."

« chúc mừng túc chủ thu được kỹ xảo đánh cận chiến cấp đại sư. »

Toàn thân Chu Dương truyền đến một loại cảm giác ngứa ngứa một chút, dường như có muôn vạn con kiến đang bò lúc nhúc quanhh thân hắn, cảm giác các khớp xương của cơ thể được cải thiện.

Hoạt động cánh tay một chút, Chu Dương phát hiện độ mềm déo của thân thể đã nhận được tăng phúc cực lớn, có thể tuỳ tiện làm ra đủ các loại động tác có độ khó cao.

Ngay tại lúc đó, trong đầu hắn nhiều hơn một ít ký ức trước kia chưa từng có, toàn bộ đều là kỹ xảo chiến đấu.

Đương nhiên, trân quý nhất thuộc ký ức của khắp cơ thể, sau khi thu được kỹ xảo đánh cận chiến cấp đại sư, có một chút kỹ xảo chiến đấu đã khắc họa đến tận trong xương tủy, chỉ cần đi vào trạng thái chiến đấu, Chu Dương dễ như trở bàn tay bùng nổ ra lực lượng càng vượt sức tưởng tượng.

Nói cách khác, người bình thường đối với lực khống chế thân thể, lực lượng cơ thể nhiều nhất chỉ đến sáu thành, người trải qua huấn luyện chuyên nghiệp sẽ cao hơn một chút, còn Chu Dương lại có thể tuỳ tiện đạt từ 100% đến 120% tiêu chuẩn.

Đổi câu nói, phát huy lực lượng đơn thuần, thực lực Chu Dương tăng lên một lần.

Đương nhiên bàn về năng lực thực chiến, dưới tình huống không sử dụng dị năng nước nóng, mười tên Chu Dương trước kia bất quá cũng đánh ngang ngửa một Chu Dương bây giờ, đây chính là chỗ tốt mà kỹ xảo đánh cận chiến cấp bậc đại sư mang tới.

Rất không tồi, không hổ là Thanh Đồng bảo rương, mở ra bảo vật rất mạnh.

Trong lòng Chu Dương tràn đầy thích thú, dâng lênkích động phải tiếp tục tìm kiếm càng nhiều bảo rương càng tốt.

"Có chút đói. . ."

Vừa rồi "chiến đấu" thời gian dài như vậy, còn có tiêu hao thể lực để đập cửa, cần phải bổ sung một chút năng lượng.

Cũng may Trình Khả Nhi ở nhà trong thời gian dài, chuẩn bị không ít thức ăn dự trữ, phần lớn đều là bánh mì và thức ăn nhanh. Dù sao để đi mua thức ăn nàng phải mất một khoảng lớn thời gian, nên chuẩn bị thực phẩm là vì phòng bị bất cứ tình huống nào.

Đương nhiên, hiện tại đều tiện nghi cho Chu Dương, hắn ăn ngốn nghiến, thức ăn tiêu hao thật nhanh.

Vừa vặn một bữa cơm, liền tiêu hao hơn phân nửa thức ăn dự trữ của Trình Khả Nhi, sức ăn so với trước kia tăng lên gấp đôi.

Đây là hiện tượng rất bình thường, thân thể càng mạnh, tiêu hao năng lượng càng nhiều, thức ăn tiêu hao tăng lên trên diện rộng.

"Ngươi không ăn cơm sao?"

Chu Dương ngẩng đầu, nhìn thấy Trình Khả Nhi mắt lom dom nhìn mình, giơ tay lên đem một cái bánh bao đưa tới.

Trình Khả Nhi cầm lên cái bánh bao, đặt dưới lỗ mũi ngửi một cái, nhưng lại không ăn, lần nữa đem bánh bao thả xuống, tựa hồ đối với thức ăn bình thường không có hứng thú.

Lẽ nào nàng không cần thiết phải ăn đồ ăn sao? Không biết Zombie nhìn thấy nàng là xem nàng như thành đồng loại? Hay là trở thành nhân loại?

Chu Dương một hơi đem thức ăn toàn bộ ăn hết, thể lực dư thừa mới có thể làm cho hắn đủ năng lượng để tiếp tục bắt đầu tìm kiếm bảo rương.

"Đi, theo ta ra ngoài một chuyến."

Chu Dương hướng về phía Trình Khả Nhi vẫy vẫy tay, hai người một trước một sau, sãi bước ly khai tòa cao ốc.

« keng, gợi ý của hệ thống, phía trước 50m phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, hướng tây nam 80m phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, hướng đông nam 85m phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, hướng đông bắc 120m phát hiện Hắc Thiết bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, khu vực bảo vệ của khu phố phát hiện Thanh Đồng bảo rương. »

Liên tiếp nhắc nhở vang lên, Chu Dương tập trung tinh thần, nhìn thấy trước mặt bay lên từng cái từng cái hư vô mũi tên, mỗi cái chỉ về một cái phương hướng, một đường hắn đi theo mũi tên đi về phía trước, rất nhanh tìm được cái thứ nhất bảo rương.

« túc chủ phát hiện phổ thông bảo rương, phải chăng mở ra? Gợi ý của hệ thống, túc chủ nắm giữ 20 tích phân, hao tốn 1 điểm tích phân có thể đem phổ thông bảo rương phẩm chất thăng lên làm Hắc Thiết bảo rương. »

"Thăng lên làm Hắc Thiết bảo rương."

« gợi ý của hệ thống, túc chủ nắm giữ 19 tích phân, hao tốn 10 điểm tích phân có thể đem Hắc Thiết bảo rương phẩm chất thăng lên làm Thanh Đồng bảo rương. »

"Thăng lên làm Thanh Đồng bảo rương."

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được sự tinh thông tất cả vũ khí nóng. »

Một loạt ký ức liên quan tới vũ khí nóng chui vào ý nghĩ của hắn, nếu bây giờ cho hắn một khẩu súng, nhất định có thể phát huy ra uy lực cực mạnh.

« túc chủ phát hiện phổ thông bảo rương, phải chăng mở ra? Gợi ý của hệ thống, túc chủ nắm giữ 9 tích phân, hao tốn 1 điểm tích phân có thể đem phổ thông bảo rương phẩm chất thăng lên làm Hắc Thiết bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được thể chất +3. »

Có cái thứ nhất, tiếp tục cái thứ 2, cái thứ 3, dọc theo đường đi không có gặp phải một cái Zombie.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được lực lượng +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được súng trường AK 47, đạn vô hạn, phải chăng rút ra. »

Ồ, lại mở ra vũ khí, chính là vũ khí nóng.

Súng trường Ak 47 với tư cách nổi danh là súng của thế giới, tất nhiên nó có uy danh hiển hách.

Mình vừa mới thu được tinh thông vũ khí nóng, trong nháy mắt liền cho một khẩu súng trường Ak 47, mà còn là đạn vô hạn, thật đúng là buồn ngủ gặp phải chiếu manh.

"Rút ra!"

Phần lớn người đều đối với súng có một mơ ước, bị giới hạn bởi

pháp luật của quốc gia, nên người bình thường đến cả cơ hội sờ súng cũng không thể có.

Bất quá bây giờ là tận thế rồi, đương nhiên sẽ không có nhiều cấm kỵ như thế.

Dị năng nước nóng tuy rằng cường đại, nhưng lại bị giới hạn năng lượng, tạm thời không sử dụng được liên tục, đánh cận chiến lại có chút nguy hiểm.

Dù rằng Chu Dương không sợ Zombie lây nhiễm, nhưng hắn sợ đau. . .

Ai nhàn rỗi không chuyện gì làm mà nguyện ý để cho Zombie cắn hai cái, loại chuyện này có thể tránh khỏi vẫn là nên tránh đi thì tốt hơn.

"Ồ, phương xa có hai tên Zombie đang lắc lư, Trình Khả Nhi, ngươi đi mang bọn nó dẫn qua đây."

Chương 7: Trải nghiệm lần đầu ở trên xe

Hai tên Zombie mờ mịt du đãng ở phía xa, đang tìm kiếm con mồi thích hợp.

Không thể không nói, Zombie rất là 'Giảo hoạt ". Người không quen nhìn thấy bọn họ động tác có chút chậm chạp, tất nhiên sẽ buông lỏng cảnh giác.

Một khi nhân loại xuất hiện ở phạm vi Zombie cảm nhận được, nếu mà ngươi một mực giống như con ruồi không đầu chạy loạn xạ một hồi, chúc mừng ngươi, khoảng cách tử vong đã không còn xa.

Trình Khả Nhi hiểu được ý tứ của Chu Dương, chậm rãi hướng về phía vị trí Zombie đi tới.

Hai con Zombie nghe được thanh âm, hướng về phía Trình Khả Nhi phương hướng quay đầu, cũng chỉ như vậy mà thôi, không thấy động tác kế tiếp.

Zombie thật sự đem Trình Khả Nhi trở thành đồng loại sao? Đã đạt được nhận thức chung?!

Dù sao Trình Khả Nhi đã chết qua một lần, bây giờ đang thuộc trạng

thái đặc biệt, không thể nói rõ là Zombie hay là nhân loại, tim nàng không còn đập, không có hơi thở, mất đi đặc thù của loài người.

n, nàng từ nay về sau không cần phải sợ hãi Zombie rồi, thiên hạ rộng lớn, chỗ nào cũng có thể đi.

Chu Dương cảm thấy nóng mắt, nếu như hắn cũng có thể thu được loại năng lực này, có thể đi khắp thế giới, không cần phải để ý tới Zombie, tùy tiện nhặt bảo rương rồi.

Bất quá nghĩ đến cái giá cao phải trả, Chu Dương rất nhanh đem cái ý niệm này quên đi.

Cái giá phải trả này quá lớn .

Toàn bộ các nơi trên thế giới có bảo rương đếm không hết, bên trong ẩn chứa bảo vật toàn những thứ kỳ lạ và quái gở, nói không chừng là có các năng lực tương tự với dị năng của mình.

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng bảo vật là có thể có được điểm thuộc tính liên tục không ngừng, nếu hắn liên tục mở rương, Chu Dương cũng có thể biến thành siêu nhân.

Gặp phải Zombie liền trực tiếp nghiền ép đi tới, không cần thiết sử dụng loại phương thức đầu cơ trục lợi.

Bất quá năng lực của Trình Khả Nhi cũng không thể lãng phí, có thể đánh vào bên trong quân đoàn Zombie, nhằm đánh tan rã địch nhân.

Chu Dương không có xông lên, khoa tay múa chân một cái sờ cổ thủ thế, Trình Khả Nhi hiểu ý, đi tới bên cạnh Zombie trực tiếp dứt khoát vặn gãy cổ của nó.

Tình huống gì? !

Tên Zombie này có chút mộng, nếu mà hắn biết nói chuyện, nhất định sẽ hô to, đừng động thủ, quân ta, quân ta.

Một con Zombie khác hoàn toàn không có phản ứng, hoàn toàn không biết có 'Gian tế' đánh vào bên trong.

Chu Dương đi tới, con Zombie này lập tức có phản ứng, hướng về phía Chu Dương phi nhào tới.

Tiếng súng vang lên, năng lực tinh thông vũ khí nóng của Chu Dương được phát huy tác dụng, chỉ còn lại Zombie bể đầu, chết thảm tại chỗ.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie, thu được tích phân 1 điểm. »

« keng, gợi ý của hệ thống, phía bắc năm mươi tám mét phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, hướng tây nam 100m phát hiện Hắc Thiết bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, đầu khu phố nhỏ Giang Uyển phát hiện Bạch Ngân bảo rương. »

. . .

m thanh nhắc nhở các tiếng bảo rương quen thuộc lại vang lên lần nữa, xung quanh một lần nữa xuất hiện từng cái từng cái hư ảo mũi tên.

n, Bạch Ngân bảo rương? !

Ngoại trừ hệ thống lúc ban đầu ban tặng một cái bảo rương, cho tới bây giờ bảo rương cấp bậc cao nhất tìm được chỉ mới là Thanh Đồng cấp, hiện tại rốt cuộc tìm được cấp bậc Bạch Ngân bảo rương.

Bảo rương cấp Thanh Đồng có thể mở ra AK-47 đạn vô hạn, và các loại năng lực tinh thông vũ khí nóng tinh thông, giá trị Bạch Ngân bảo rương càng cao, không biết có thể mở ra vật gì?

Chu Dương xác định xong đường đi, đem Hắc Thiết bảo rương dọc đường cùng nhau thu lại.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

Lại là tinh thần, đắc ý.

Một đường ra khỏi khu phố nhỏ này, Chu Dương mới biết bên ngoài loạn bao nhiêu, so sánh với chỗ khu vực nhỏ hắn ở có người tương đối ít, thì nhất định chính là thiên đường.

Trên đường đâu đâu cũng có các loại vứt bỏ, còn có mấy chiếc đâm vào bên trong góc tường, thân xe hoàn toàn bị biến hình, ở phía trên không ngừng tuôn ra những làn khói dầy đặc.

Trên mặt đất thì xuất hiện những mảng lớn vũng máu chưa khô cạn, và mấy cổ thi thể tàn khuyết không đầy đủ nguyên vẹn, mấy con Zombie vẫn lưu luyến mà ngồi gặm ăn.

Cảm nhận được động tĩnh của Chu Dương, đám Zombie đồng loạt dừng các động tác lại, cùng một loại nhận thức lao về hướng Chu Dương vọt tới.

Cộc! Cộc! Cộc!

Tiếng súng nổ lớn, từng khỏa đạn được bắn tán loạn ra, chính xác trúng từng mục tiêu là cái đầu Zombie, hất bay phần đỉnh đầu của bọn nó.

Trình Khả Nhi trong tay cầm lấy Hán Kiếm Bát diện mà Chu Dương đã cho nàng, đứng ngăn ở trước mặt Chu Dương, một con cá lọt lưới vừa xông lại, trực tiếp bị một kiếm của nàng đem sọ đầu của nó nạo xuống.

« chúc mừng túc chủ đánh chết 15 con Zombie, thu được 15 điểm tích phân. »

"Làm rất tốt!"

Chu Dương càng xem Trình Khả Nhi thể hiện càng hài lòng.

Biến thành bộ dáng như bây giờ, Trình Khả Nhi đã không còn giống nữ nhân bình thường nhìn thấy quái vật liền kêu la om sòm, không còn biến thành gánh nặng.

Quan trọng nhất là nàng không ăn lương thực, vật liệu tiêu hao trân quý nhất ở thời tận thế, đối với mình nghe lời răm rắp, quả thực là hoàn mỹ.

Về sau nhìn thấy mấy cô nàng xinh đẹp, nhưng lại không nghe lời, có nên hay không cũng đem các nàng biến thành trạng thái như thế này?

Lúc này ánh mắt Trình Khả Nhi ngoảnh lại, nàng ôm lấy Chu Dương, cọ xát, mở miệng phát ra âm tiết thứ nhất học được: "Muốn!"

? ? ? ? ?

Chu Dương đã minh bạch Trình Khả Nhi muốn là muốn cái gì, nhưng cách thời gian mới bao lâu, lại muốn rồi?

Lẽ nào hắn phải đem tinh hoa của minh, tánh mạng của hàng vạn sinh linh làm thức ăn cho nàng sao?

"Nơi này là đang ở trên đường, như vậy không tốt. . ."

Chu Dương tạm thời vứt bỏ ý nghĩ muốn sao chép các phiên bản

Trình Khả Nhi khác, vừa nghĩ tới thời điểm có 180 mỹ nữ mỗi ngày vây quanh mình muốn muốn phục vụ tiểu đệ, sợ liền sẽ bị ép khô a? !

"Muốn! Muốn! Muốn!"

Nàng phản ứng trở nên bất mãn, phảng phất như trẻ con không có được cho kẹo.

Chu Dương đưa mắt nhìn bốn phía, phải nói là, nơi này cũng rất là kích thích a.

"Ngươi về sau không được như thế nữa, ta phải cố gắng giáo dục ngươi mới được."

"n, ta cũng chưa từng thử qua trải nghiệm lần đầu ở trên xe a?"

Chương 8: Điện thoại ta bị hỏng rồi! Ngươi nói cái gì ta đều không nghe rõ.

"Làm sao bây giờ? Chúng ta bị vây ở chỗ này rồi, không thể ra được." Lưu Lệ cùng bạn trai của nàng Đỗ Tử Đào bị vây ở trong phòng ngủ, bên ngoài có mấy con Zombie đang đánh lên phía trên cửa phòng.

"Còn không phải là do ngươi gây phiền toái! Nữ nhân đều ngu ngốc như vậy!" Đỗ Tử Đào sắc mặt trầm tĩnh, tức giận miệng mắng to lên.

Nhắc tới lý do hắn trách Lưu Lệ , vì ở lại cùng với người bạn trai mới quen, nàng đặc biệt dậy sớm chuẩn bị bữa ăn sáng cho hắn, không nghĩ rằng ra ngoài liền gặp phải Zombie.

May mà nàng phản ứng khá nhanh, kịp thời chạy trở về phòng ngủ, nhưng lại chưa kịp đóng cửa chính, Zombie liền vào được bên trong nhà.

"Ta không phải cố ý. . . Chuyện này quá bất ngờ đi." Lưu Lệ bộ dạng như muốn khóc.

Thường ngày nàng lộ ra bộ dáng này, Đỗ Tử Đào nhất định sẽ an ủi nàng, bày ra một bộ dạng chính nhân quân tử, nhưng bây giờ Đỗ Tử Đào liền cho một cái tát quất vào mặt nàng.

"Zombie mà không đi, hai người chúng ta toàn bộ đều sẽ chết ở chỗ này, con nữ nhân ngu xuẩn này."

Đến lúc này, Đỗ Tử Đào chẳng muốn ngụy trang thành một tên quân tử, mà lộ ra bộ dáng giống như muốn ăn tươi nuốt sống Lưu Lệ.

Lưu Lệ một bên che mặt một bên thút hít, thanh âm bị Zombie cảm nhận được tiếng đập cửa liền to hơn, nàng bị dọa sợ vội vàng ngậm họng ngay.

"Ở gần đây ngươi có quen biết ai hay không, để cho hắn dẫn Zombie đi chỗ khác."

Đừng nói bên ngoài có ba tên Zombie, dù cho là một tên Zombie Đỗ Tử Đào cũng không dám ra, biện pháp tốt nhất chính là tìm người đem Zombie dẫn đi, bọn họ mới nhân cơ hội đóng cửa chính lại, hoặc là chạy khỏi nơi này.

Lưu Lệ cũng hiểu ý gật gật đầu, trước mắt đây là biện pháp tốt nhất.

Để có thể cho mình sống tiếp, người khác chết đi cũng chẳng sao mà.

Nàng lấy điện thoại di động ra, gọi tới những người bạn thân có khoảng cách ở gần đây, đại đa số điện thoại không thể kết nối.

Vất vả lắm mới có một số bắt máy, nàng chưa kịp nói yêu cầu của mình xong, chỉ nghe được ba chữ bệnh thần kinh ở đường dây bên kia, liền trực tiếp cúp điện thoại.

Tận thế đều đến rồi, còn ai mà bất chấp nguy hiểm chạy về hướng nhà ngươi mà còn để giải cứu?

Thật sự cho rằng tình bằng hữu so với kim loại kiên cố hơn sao? ! Xem người ta là thánh mẫu chăng? !

(cái này thì ta công nhận, vừa mới bị một đứa bạn thân mà mình xem là tri kỷ cắn một phát rõ đau)

Lưu Lệ nhìn vô thần lên không trung.

Mình bị nghiệp quật sao? Mình ác lắm hay sao? !

"Ồ, Chu Dương!"

Lưu Lệ đang suy tính làm sao để rời khỏi nơi này, ánh mắt lơ đãng quét qua, lại thấy được một nam một nữ ngông nghênh đi bên trong khu phố nhỏ này, nam nhân này để cho nàng hết sức hiểu rõ.

(gọi là khu phố cho sang mồm thôi chứ thật ra nó nhỏ hơn khu phố một cấp bậc, thuộc dạng khu dân cư đó,

chắc sau này phải gọi lại rằng là tiểu khu đi cho sát nghĩa.)

Chu Dương, là đồng học của nàng thời cao trung (THPT), lúc ở cao trung là thời kỳ hormone bài tiết quá nhiều, Lưu Lệ đối với tên nam nhân soái ca này có ấn tượng tốt, liền tỏ tình tại chỗ.

Kết quả là bị cự tuyệt, nàng coi đây là sỉ nhục lớn nhất của mình, ghi hận trong lòng.

Cho đến khi lên đến đại học, nàng coi như được mở cửa ra lớn thế giới mới.

Lớn lên soái ca có ích lợi gì? Có thể mua xách tay hiệu nổi tiếng cho ta được sao? Có thể để cho ta dùng mỹ phẩm xa xỉ sao? Hay là có thể cho ta đi du lịch nước ngoài? !

Bây giờ gặp lại Chu Dương, Lưu Lệ cũng không có gì gọi là đồng học chi tình, mà chỉ có nồng nặc tâm thái trả thù.

Bây giờ không phải là đang không có người đem Zombie dẫn đi sao? Trước mắt vừa vặn xuất hiện một đối tượng thích hợp, đem hắn bẫy chết nàng cũng không có có gánh nặng trong lòng, ai bảo năm đó hắn cự tuyệt ta!

Nàng là một con người rất thù dai, chuyện năm kia chắc cũng đã trải qua 4~5 năm rồi, nhưng tuyệt đối cũng không quên được.

"Đỗ Tử Đào, chúng ta được cứu rồi, bây giờ ngươi không nên phát ra một chút âm thanh nào đó."

Lưu Lệ mạnh dạn trực tiếp gọi điện thoại, tựa hồ nghĩ tới điều gì, liền vội vàng kêu Đỗ Tử Đào trốn đi.

Nàng không còn là cô nàng đeo mắt kính ngày nào, lúc trước ngươi không biết rung động, không có nghĩa là hiện tại không biết.

Lưu Lệ đặc biệt đem cổ áo mở ra, cho thấy một mảng lớn trắng noãn, sửa sang lại vài lọn tóc, để cho chính mình càng thêm quyến rũ.

Mở cửa sổ ra, nửa người phần trên nghiêng về trên bệ cửa sổ, để cho cặp bưởi bởi vì áp lực mà biến dạng, thoạt nhìn qua càng thêm kinh tâm động phách.

Chu Dương nghe thấy chuông điện thoại di động, hơi sửng sờ, lúc

nào mình cũng đem điện thoại di động mang ra ngoài sao?

Thói quen ở thời đại hòa bình đã dưỡng thành tính, khó có thể thay đổi, suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng là lấy điện thoại di động ra xem ai gọi điện thoại tới cho hắn.

Lưu Lệ? !

Đây không phải là nữ sinh hám tiền trong lớp cao trung sao?

Có câu nói, nếu muốn khác người không biết, trừ phi bản thân đừng làm việc đó.

Lưu Lệ lên đại học sau đó sự tích cây xẻng đào mỏ ra đời được lan truyền rộng rãi, Chu Dương cũng có nghe thấy.

"Chu Dương, làm sao ngươi tới được tiểu khu chổ ta ở? Trong nhà của ta có cửa phòng ngủ hỏng rồi, ngươi có thể hay không lên giúp ta sửa chữa một hồi." Lưu Lệ thông qua micro truyền ra âm thanh đầy lẳng lơ.

Nàng không có nói cho Chu Dương ngoài nhà có Zombie, chỉ nói cửa nhà mình hỏng rồi.

Nếu nói cho Chu Dương trong nhà có đến ba con Zombie, kẻ đần độn mới dám đi vào, quan hệ của bọn họ còn chưa thân thiết tới mức này.

Đỗ Tử Đào nghe thấy bạn gái ở ngay trước mặt chính mình câu dẫn người khác, sắc mặt rất khó coi, có cảm giác trên đầu là một thảo nguyên xanh thăm thẳm. Bất quá nghĩ đến đối phương lập tức sẽ bị Zombie ăn thịt, trong thâm tâm hắn trở nên cân bằng lại.

"Sửa cửa? ! Ngươi đi tìm thợ sửa cửa, tìm ta làm gì? !"

Chu Dương ngẩng đầu lên, thấy được cách đó không xa Lưu Lệ trên bệ cửa sổ, một cách tự nhiên cũng thấy được thân ảnh đang làm điệu bộ khơi gợi.

Sửa cửa? ! Coi hắn là kẻ đần độn hay sao? ! Hiện tại cũng là tận thế rồi, cửa hỏng thì cũng mặc cho nó hỏng, ai sẽ để ý những thứ này, sợ rằng bên trong sẽ có vấn đề lớn.

"Hiện ở loại tình huống này, ta không thể nào tìm ra thợ, ngươi hãy giúp ta một chút đi, ta nhất định sẽ hảo hảo báo đáp ngươi." Nói xong, nàng cố ý đem cổ áo tiếp tục gỡ xuống, hiện ra tiền vốn của

nàng vốn nàng rất tự hào.

Chu Dương cảm thấy rất tẻ nhạt vô vị, hắn đã tiến vào loại hình hiền giả, huống chi, bên cạnh còn có cô gái càng xinh đẹp mặc kệ hắn muốn làm gì thì làm, làm sao sẽ đối với hồng phấn khô lâu cảm thấy hứng thú?

Huống chi, Lưu Lệ trước kia rất nhỏ, hiện tại sao lại lớn như thế, 99% chỉnh.

"Điện thoại ta hỏng rồi! Ngươi nói cái gì ta không nghe rõ."

Nói xong, Chu Dương đem điện thoại di động quăng xuống mặt đất, rồi đạp lên nó cho vài cước.

Chương 9: Ngươi muốn nhìn thấy khói lửa sao?

Lưu Lệ khoé miệng co quắp.

Ngươi có thể lấy cá cớ đáng tin một chút không được sao? Thật cho rằng ta là người mù, không nhìn thấy ngươi.

"Quản cho ngươi có âm mưu cái gì, miễn ta không dính chiêu là được."

Chu Dương mặc kệ Lưu Lệ, hắn không có hứng thú tại tận thế mà làm người tốt, cũng không có rảnh rỗi đến như vậy.

Lúc này, mình đi tìm mấy cái bảo rương nhiều hơn, không phải có ích hơn sao?

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được lực lượng +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được năng lực: Mắt ưng. »

« mắt ưng: Đánh giá năng lực đẳng cấp cấp độ E, cường hóa thị giác cho túc chủ cùng năng lực động thái thị giác. »

Một cổ khí lạnh tại trong mắt Chu Dương lưu chuyển, mang theo từng luồng cảm giác mát lạnh, Chu Dương theo bản năng nhắm hai mắt.

Lúc hắn mở mắt ra lần nữa, thì ranh giới cặp mắt phủ lên một tầng nhàn nhạt ánh kim, ánh mắt trở nên càng thêm sắc bén, phảng phất mang theo lực xuyên thấu.

Chu Dương lần nữa nhìn về phía xung quanh, dường như hắn được nhận thức lại cái thế giới này, tất cả sự vật trở nên vô cùng rõ ràng, ngay cả hạt bụi bồng bềnh trong không khí đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Ánh mắt lần nữa trông về phía xa, cách gần trăm mét, Chu Dương có thể nhìn thấy trên ban công lầu năm, khuôn mặt Lưu Lệ trở nên vặn vẹo, lỗ chân lông trên mặt cùng các bé mụn đầu đen tất cả đều trong tầm mắt của hắn.

Cảm giác rất không tồi, nếu là có thể cường hóa cái năng lực này, hắn chẳng phải liền trở thành Thiên Lý Nhãn sao?

Về sau khi đi tìm bảo rương, có nguy hiểm ẩn núp, bản thân cũng có thể sớm phát hiện ra.

Rất không tồi.

"Chu Dương, ngươi còn có phải là nam nhân hay không. . ."

Không đợi Lưu Lệ người phụ nữ đanh đá này tiếp tục chửi đổng, Chu Dương giơ lên chiếc súng trường AK-47 đeo sau lưng, hướng về phía thủy tinh bên cạnh nàng bắn một phát.

Từng miếng thủy tinh bay lượn khắp nơi, vô số mảnh kiếng bể bay tán loạn, như mùa thu hoa anh đào rơi theo gió.

Mảnh kiếng bể xẹt qua trên gương mặt của Lưu Lệ, máu tươi uốn lượn mà rơi xuống.

"A!"

"Chu Dương, ngươi cái người điên này!"

Nàng hét lên một tiếng, liền vội vàng cúi thấp đầu cuống, không dám ngẩng đầu.

Cùng lúc đó còn có tiếng kêu sợ hãi từ phía Đỗ Tử Đào, trong lòng hắn tràn đầy mừng rỡ chờ đợi Lưu Lệ đem Chu Dương câu dẫn đến, dẫn Zombie đi.

Dù Chu Dương có chết hay không, cũng không có quan hệ gì với hắn.

Dù sao cũng không nghĩ rằng Chu Dương trực tiếp nổ súng.

Hắn lấy súng từ nơi nào? ! Con ngốc Lưu Lệ này, không những không có đem người lừa dối đi lên, mà còn làm cho đối phương nổ súng, đầu óc của nàng có phải là của tôm hay không? !

Thành sự không có, bại sự có thừa.

Biết rõ trong tay đối phương có súng, mà còn dám chọc giận đối phương, trong đầu nàng có não hay là không đây? !

"Trong phòng còn có nam nhân a? ! Lẽ nào ngươi muốn chơi threesome? Đáng tiếc ta không có hứng thú!"

Lưu Lệ thật lâu không có trả lời, hiển nhiên là sợ, Chu Dương cũng lười để ý, bởi vì hệ thống lần nữa nhắc nhở tin tức bảo rương.

« keng, gợi ý của hệ thống, căn phòng 802 tầng 7 phát hiện trong phòng ngủ có phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống phía trước 150 mét quẹo trái phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, lối vào căn phòng 1202 tầng 4 phát hiện Hắc Thiết bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, bên trong cửa căn phòng 202 tầng 18 phát hiện Thanh Đồng bảo rương. »

Tiếp tục nhặt!

Chu Dương hành động, trên đường gặp phải Zombie, không do dự, tiện tay liền giải quyết.

Zombie cung cấp cho mình tích phân có thể đề thăng phẩm chất bảo rương, nếu gặp phải Zombie lạc đàn, đương nhiên không thể bỏ qua.

« túc chủ phát hiện phổ thông bảo rương, phải chăng mở ra? Gợi ý của hệ thống, túc chủ nắm giữ 11 tích phân, hao tốn 1 điểm tích phân có thể đem phẩm chất phổ thông bảo rương đề thăng lên làm Hắc Thiết bảo rương. »

"Đề thăng Hắc Thiết bảo rương."

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được thể chất +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được nhanh nhẹn +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được RPG bazooka (súng chống tăng B41), bổ sung thêm 10 phát đạn hỏa tiễn, phải chăng nhận. »

"Oa, không sai, lại có thể xuất hiện bazooka!"

Chính vì không biết bazooka có uy lực như thế nào? Nên vũ khí mới chiếm được để cho Chu Dương có chút ngứa tay.

Lúc trước đã từng nghiện súng, RPG bazooka cho tới bây giờ đều chưa từng sử dụng qua, chắc hẳn uy lực nhất định rất bá đạo.

Về sau nếu gặp được lượng lớn Zombie, trực tiếp dùng bazooka, tràng diện kia nhất định nhìn rất hoành tráng.

Bất quá do chưa có sử dụng qua bazooka, Chu Dương trong tâm không chắc chắn.

Ánh mắt của hắn đánh giá chung quanh, tìm kiếm địa điểm thử nghiệm thích hợp.

Nơi này là tiểu khu, dường như không có địa phương tương đối thích hợp.

Chu Dương đánh giá chung quanh, đột nhiên cảm nhận được có người ở sau lưng đang nhìn chằm chằm vào mình, đến nỗi lạnh cả xương sống.

Hắn nghiêng đầu qua vừa nhìn, lại thấy Lưu Lệ mặt đầy oán độc theo dõi hắn, bộ dáng kia dường như muốn ăn thịt người.

Ta bảo ngươi giúp thì phiền phức lắm sao? Đây là ta để mắt ngươi, coi như ngươi có biến thành Zombie cũng là vinh hạnh của ngươi!

Cảm nhận được gò má còn đang chảy máu, Lưu Lệ ánh mắt oán độc.

Nàng cúi đầu xuống, cầm lên một cái đèn bàn hướng về phía Chu Dương ném tới.

Lưu Lệ không phải muốn dùng đèn bàn đánh chết Chu Dương, mà là tính toán nhằm tạo ra tiếng vang dẫn Zombie đưa tới.

Ngươi có súng rất giỏi sao? Ta ngược lại nhìn xem ngươi còn sót lại bao nhiêu đạn, chờ súng của ngươi không còn đạn, ta muốn tận mắt nhìn ngươi bị Zombie ăn sạch.

Chu Dương dường như hiểu Lưu Lệ muốn gì, sau một khắc, trong tay và vai của hắn bỗng nhiều hơn một thứu đó là bazooka, bên trong đã có đạn hỏa tiễn.

"Ngươi muốn nhìn thấy khói lửa sao?" Chu Dương đem bazooka nhắm ngay chỗ lầu năm nơi Lưu Lệ đang đứng.

Lưu Lệ tròng mắt suýt chút nữa rớt ra ngoài, nàng rất hoài nghi mình có phải là đang hoa mắt hay không, từ lúc nào mà trong tay Chu Dương bỗng dưng có thêm khẩu bazooka thế này.

"Không!"

Lưu Lệ tựa hồ đoán được chuyện sắp xảy ra kế tiếp, liền vội vàng tìm chỗ trốn.

Ầm!

Bazooka bỗng chợt ầm ầm bạo tạc, một cổ khí lãng khổng lồ quay cuồng, cửa sổ bị trùng kích, rối rít nổ tung, cả tòa cao ốc đều đang chấn động.

Chương 10: Phiên bản thấp Thiên Lý Nhãn cùng Thuận Phong Nhĩ

"Cái nữ nhân này chết chưa? !"

Nếu nàng đối với mình có ác ý, vẫn nên là ở cái thế giới này bị chết tốt hơn, tránh cho làm hại thế gian.

Chu Dương yêu thích câu nói diệt cỏ phải diệt tận gốc, gió xuân thổi qua lại nẩy mầm, không để lại hậu hoạn, tránh cho ngày nào đó cái gia hỏa này giống như con gián nhảy ra từ phía sau lưng đâm cho mình một đao.

Với tư cách là một người thường xuyên xem phim, đương nhiên biết rõ trong phim ảnh có đủ loại nhân vật phản diện không thể giết chết được nhân vật chính, kết quả ngược lại là bị nhân vật chính giết

chết.

Còn tên nhân vật chính kia, đối mặt với nhân vật phản diện luôn hạ thủ sạch sẽ gọn gàng, giành được thắng lợi.

Mình muốn làm nhân vật chính, cho nên, nhất định phải nhổ cỏ tận gốc.

Chu Dương dọc theo cầu thang trực tiếp lên lầu năm, cửa phòng đang mở rộng, ba cái Zombie cảm nhận được Chu Dương động tĩnh, nhào tới.

"Chẳng trách muốn ta qua đây để cho ta 'Sửa cửa ". Vốn dĩ là để cho ta làm mồi nhử Zombie a!"

Chu Dương trong nháy mắt đã minh bạch Lưu Lệ dụng tâm hiểm ác, trên mặt trong nháy mắt lạnh xuống.

"Thật là một cái nữ nhân chán ghét, không tiễn ngươi đi đầu thai, ta đều áy náy lương tâm."

Ba tiếng tiếng súng vang lên, ba cái Zombie không một chút huyền niệm nào liền nát đầu, thuận lợi thu hoạch ba điểm tích phân.

"Uy, Lưu Lệ, ngươi có ở đó hay không? Ta tới sửa cửa cho ngươi rồi đây!"

Chu Dương là một người rất là lễ phép, giơ tay lên gõ gõ không ngừng lên chiếc cửa đang có khói đen bốc lên.

Chẳng trách gọi ta qua đây sửa cửa, cái cửa này xác thực rất dỏm rồi.

Bên trong thật lâu không có trả lời, Chu Dương chẳng muốn lãng phí thời gian, trực tiếp một cước đem cửa đạp bay ra ngoài.

Trong phòng cảnh tượng rất loạn, mền là thứ dễ bốc cháy, đang không ngừng bốc lên nồng nặc khói đen.

Đỗ Tử Đào vận khí không tốt, trên thân nhiều vô số mảnh đạn, trực tiếp ngỏm củ tỏi.

Ngược lại là Lưu Lệ tình huống tốt hơn, nàng ngay lập tức trốn dưới gầm giường, tuy rằng bị thương không nhẹ, nhưng người còn chưa có chết.

Nàng máu me khắp người, trốn ở góc tường, nhìn tới Chu Dương mà kinh hãi muốn chết.

Chu Dương đơn giản quá tàn bạo!

Không nói hai lời liền ném đạn hỏa tiễn, ai đây chịu nổi? !

Lưu Lệ hiện tại vô cùng hối hận khi mình trêu chọc Chu Dương, tiếp tục ngây ngô ở trong phòng còn có thể sống thêm một đoạn thời gian, trêu chọc tên sát tinh này, hiện tại sẽ chết.

"Van xin ngươi đừng có giết ta, ta thật không có ác ý. . ." Lưu Lệ nước mắt khóc bù lu bù loa, bắt đầu giả bộ đáng thương.

"Ha ha, muốn dùng ta làm mồi, còn nói không có ác ý? ! Thật cho rằng ta là kẻ đần độn!"

"Đây chính là di ngôn của ngươi sao? !"

Chu Dương giơ lên trong tay AK 47 súng trường, hướng về phía Lưu Lệ đầu chính là 1 gắp đạn, trực tiếp đem Lưu Lệ đánh cho thành tổ ong vò vẽ.

Thế đạo này, lòng người không già a!

Chu Dương chuẩn bị nghiêng đầu rời khỏi, sau lưng truyền đến một hồi ôi ôi âm thanh.

Đỗ Tử Đào cả người là máu đứng lên, con ngươi của hắn đã biến thành màu sắc tro tàn, lộ ra vẻ điên cuồng, đột nhiên hướng về phía Chu Dương mà nhào tới.

"Làm sao? Ngươi muốn báo thù cho bạn gái của mình sao?"

Không đợi Đỗ Tử Đào đã biến thành Zombie nhào tới, Trình Khả Nhi đã vung Hán Kiếm Bát Diện đem đầu của hắn bổ xuống.

"Quên nói cho ngươi biết, ta cũng có trợ thủ."

Chu Dương đi tới, hướng về phía Trình Khả Nhi khích lệ.

"Ngươi làm rất không tồi!"

Mặc dù Trình Khả Nhi thực lực không mạnh, nhưng đã thành tiểu trợ thủ cho Chu Dương, dựa vào năng lực trở thành đồng loại của Zombie, giết Zombie lại cực kỳ đơn giản.

Chu Dương đi tới trong phòng bếp, vơ vét nguyên liệu nấu ăn bỏ vào bao mang đi.

Đương nhiên, Trình Khả Nhi sẽ trở thành công nhân bốc vác, ngược lại nàng cũng không cảm thấy mệt mỏi, thật là hoàn mỹ.

« keng, gợi ý của hệ thống, 300m ra khỏi lối đi bộ xuất hiện Hắc Thiết bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, 985 mét xuất hiện Bạch Ngân bảo rương. »

Liên tiếp nhắc nhở vang dội, phương xa lại có lượng lớn bảo rương đang hướng về phía mình vẫy tay, là thời điểm một làn sóng quơ quét bắt đầu.

Tận thế đâu đâu cũng có Zombie, đừng xem thực lực Chu Dương bây giờ là đã an toàn, nếu gặp phải mấy trăm con Zombie hành quân, vẫn là chỉ có thể là chạy trốn.

Chu Dương không muốn vứt bỏ cơ hội trở nên cường đại, nhất thiết phải thừa dịp bây giờ còn có người sống phân tán Zombie sự chú ý, bọn Zombie vô pháp hình thành quy mô, mau mau trở nên mạnh mẽ, mới có thể giúp mình không sợ hãi trình độ đại quân Zombie.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được thể chất +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được thính lực cường hóa. »

« thính lực cường hóa: Năng lực đánh giá đẳng cấp cấp độ E, cường hóa túc chủ thính giác ,cảm giác hòa thanh âm thanh, năng lực phân biệt. »

Xung quanh phảng phất trở nên yên tĩnh lại, sau một khắc, vô số thanh âm huyên náo từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Thính giác hệ thống lập tức làm ra ứng đối, lọc qua tạp âm, phân tích ra các âm thanh hữu dụng.

Tiếng bước chân, tiếng hô cầu cứu, bánh xe ma sát mặt đất âm thanh, Zombie độc hữu thanh âm.

Chu Dương có thể phân biệt ra được thanh âm khởi nguồn, mà xa nhất có thể nghe thấy động tĩnh của khu phố bên ngoài mấy trăm thước, đại khái có thể đánh giá chuyện gì đang xảy ra.

Cái này có phải hay không nắm giữ một phần tư năng lực của

Daredevil?

Cường hóa thính giác phối hợp năng lực mắt ưng, đây có được tính là phiên bản thấp Thiên Lý Nhãn cùng Thuận Phong Nhĩ hay không?

Có hai loại năng lực, mình có thể sớm cảm giác được nguy hiểm, sớm ra biện pháp đối phó.

Túc chủ: Chu Dương

Lực lượng: 16

Thể chất: 14

Nhanh nhẹn: 12

Tinh thần: 19

Năng lượng: 100

Dị năng: Cấp độ B dị năng nước nóng (LV1)

Thiên phú: Cấp độ E năng lực mắt ưng, cấp độ E năng lực thính giác cường lực, đại sư cấp đánh cận chiến kỹ xảo, vũ khí nóng tinh thông,

Vũ khí: Hán Kiếm Bát Diện, đạn vô hạn AK 47 súng trường, RPG khiên vai bazooka (9 phát)

Đặc biệt đạo cụ: Không có

Tích phân: 13

« keng, gợi ý của hệ thống, 1000m bên ngoài siêu thị phát hiện Hoàng Kim bảo rương. »

Chương 11: Ta khuyên các ngươi nên thiện lương

Trên đường tùy ý có thể thấy những chiếc xe bị vứt bỏ, không thấy một bóng người đi đường.

Một chiếc xe buýt lái qua thật nhanh, dọc theo đường xông về phía trước lao thẳng, thường là nếu có chiếc xe nào chặn ở phía trước, đều sẽ bị nó đụng văng ra không một chút nào do dự, giống như có

quái vật đang đuổi tới.

Bởi vì va chạm lượng lớn, vị trí đầu xe buýt đã bị biến dạng, rung rung chạy, bộ dáng suýt rơi rớt ra.

Dù vậy, tốc độ xe vẫn không giảm.

"Chạy nhanh lên một chút a! Không nên để cho quái vật đuổi theo."

"Mạng của chúng ta hiện tại toàn bộ gởi gắm ở trên thân thể ngươi rồi!"

"Tăng nhanh tốc độ xe! Nhanh! Nhanh hơn chút nữa!"

Trên xe tổng cộng có bốn người, một người trung niên tài xế, còn có thanh niên hình xăm cùng bạn gái của hắn, người cuối cùng là trung niên đầu hói.

Zombie lúc bộc phát, bọn họ vừa lúc ở bên ngoài, phát hiện Zombie đã muộn.

May nhờ ca sáng xe buýt đi ngang qua, kịp thời trốn vào xe buýt bên trong, tránh thoát một kiếp.

Lúc ban đầu trên đường rất nhiều người chạy tán loạn khắp nơi, phân tán sự chú ý của Zombie, ẩn náu bên trong xe buýt cũng coi như là an toàn.

Dần dần người đi trên đường càng ngày càng ít, ngược lại thìsố lượng Zombie càng ngày càng nhiều, dần dần con đường bị bế tắc suýt chút nữa nước chảy cũng không thông, ngay cả kính xe cũng bị Zombie đập xuất hiện vết nứt.

Tiếp tục ở lại không phải biện pháp, tài xế không còn sự lựa chọn, lựa chọn chạy nghiền ép mọi vật cản trên đường.

Thực tế dù sao cũng không phải là trò chơi, đặc biệt là Hạ Quốc, nhân khẩu cùng xe cộ quá nhiều, không thể nào giống như nước ngoài một dạng đất rộng người thưa.

Con đường tại thành phố địa khu thì không gian có hạn, trên đường xe cộ vứt bỏ tùy ý nhiều đến để cho người tuyệt vọng.

Cũng may là lão tài xế đã điều khiển xe gần 30 năm nay, chưa bao giờ lật xe, thuần thục nắm giữ kỹ năng va chạm, hiểu rõ va chạm thân xe vị trí nào có thể giảm bớt tổn thương, sẽ không ảnh hưởng quá nhiều đến động năng.

Dù vậy, một đường lái tới, xe cũng sắp không kiên trì được nữa rồi.

Dù sao đây là xe buýt, không phải xe bọc thép, cũng không phải xe tăng, không thể nào một đường nghiền ép đi lên, có thể kiên trì đến bây giờ đã là kỳ tích.

"Không được, ta phải sống sót, ta không thể chết được, ta còn muốn về nhà thăm lão bà cùng nữ nhi." Tài xế không ngừng tự lẩm bẩm, làm cho tinh thần trở nên tỉnh táo hẳn.

Những người khác trên xe tim đang đập liên hồi, bọn họ xuyên qua kính chiếu hậu hai bên trái phải có thể nhìn thấy đàn Zombie đi theo sau, chằng chịt, số lượng tuyệt đối vượt qua 100.

Phụ cận Zombie đều được bọn hắn dẫn qua đây, phương xa còn có Zombie hướng về phía bên này tới gần.

"Lẽ nào chúng ta thật được phải chết ở chỗ này sao?" Bạn gái của thanh niên hình xăm trong thanh âm lộ ra nức nở, thấp giọng nói.

Những người khác trầm mặc không nói, trong xe công cộng an tĩnh đến đáng sợ, áp lực tử vong để bọn hắn không thở nổi.

"Ồ, phía trước có người!"

"Thật có người! Lúc này là lúc nào mà còn dám ra đây dạo bước, đây không phải là muốn chết sao?"

"Thiên đại cơ hội tốt, tài xế nhanh lên một chút đổi hướng, đem Zombie dẫn đi qua, chúng ta liền được cứu rồi."

Thanh niên hình xăm ánh mắt sáng lên, hướng về phía tài xế hét lớn.

"Như vậy không tốt đâu. . ."

Tài xế một mực an phận thủ thường, an an ổn ổn đã lái xe 30 năm nay, cho tới bây giờ không có đã làm chuyện phạm pháp, tuyệt đối tuân theo luật pháp công dân.

"Ngươi có còn muốn hay không trở về nhìn thấy lão bà và hài tử? ! Muốn thì nhanh một chút, chờ đến lúc bọn chúng đuổi kịp, ngươi ngay cả cơ hội hối hận cũng không có!" Thanh niên hình xăm hướng về phía tài xế quát.

Bỏ lỡ cơ hội lần này, lần sau đừng mơ lại muốn tìm một tên ngốc đi lang thang ở bên ngoài như thế này.

Huống chi, bây giờ xe buýt còn có thể kiên trì thời gian bao lâu? !

Đến lúc xe buýt xảy ra vấn đề, bọn họ chỉ có một con đường chết.

Có có sẵn người chết thế, đương nhiên phải nắm lấy cơ hội cho thật chắc.

Đều tận thế rồi, người khác sống chết cùng mình có quan hệ gì, chỉ cần mình còn có thể sống được là tốt rồi.

Tài xế trong mắt lóe lên một vệt tàn nhẫn ánh sáng, gật đầu một cái, tự lẩm bẩm: "Vì có thể còn sống thấy lão bà và hài tử, chỉ có thể xin lỗi."

Đây tựa hồ là để mưu hại người khác mà tìm một cái cớ hợp lý.

Nhưng hắn lại không có suy nghĩ qua, hai người này bị bọn hắn mưu hại cũng có người thân?

Tài xế đột nhiên đánh tay lái, thay đổi hướng đường đi, hướng về phía chỗ một nam một nữ ở đường mòn điên cuồng mà đuổi tới.

Chu Dương cùng Trình Khả Nhi đi trên đại lộ đi bộ, một đường đi theo mũi tên chỉ dẫn, hướng về phía Hoàng Kim bảo rương ở chỗ siêu thị đi tới.

Lúc này, phương xa truyền đến âm thanh bánh xe ma sát, một chiếc xe buýt thay đổi quỹ tích chạy của nó, hướng về phía hai người ở trên con đường chạy như bay tới.

Sau lưng xe buýt, đi theo mảng lớn điên cuồng Zombie, đang đuổi theo xe buýt.

Coi như Chu Dương không có trải qua cường hóa thính giác, nghe thấy mưu đồ của bọn họ, cũng có thể hiểu rõ những người này muốn làm gì.

Muốn đem kẻ gây họa chuyển tới trên đầu ta? Thật là gia hỏa khiến người chán ghét.

"Để xem ngươi có còn yêu thích ở bên ngoài nữa không!"

Thanh niên hình xăm từ cửa sổ ghé đầu ra nói, hướng về phía Chu Dương giơ ngón tay giữa.

"Chúng ta sẽ cảm tạ ân cứu mạng của ngươi!"

Thật sự cho rằng giết được ta sao? !

Chu Dương cười lên, sãi bước tới đứng ngăn ở giữa đường, ngăn ở trên con đường mà xe buýt phải đi qua.

"Ngươi cho rằng như vậy thì có thể để cho chúng ta dừng xe sao? Ngây thơ! Nghiền ép đi qua!"

Xe buýt càng ngày càng gần, tốc độ xe không chậm lại chậm, trực tiếp nghiền ép muốn trược tiếp đi qua.

"Ta khuyên các ngươi nên thiện lương, quên đi, đời sau mà hãy làm!"

Chu Dương trong tay bỗng dưng nhiều hơn một cái RPG hoả tiễn, hướng về phía người trên xe buýt lộ ra nụ cười ấm áp.

"WTF, mother fuc...! RPG hoả tiễn!"

"Gia hỏa này từ đâu mà xuất hiện ra vũ khí! Nhanh dừng xe!"

Hiện tại nói cái gì đã muộn, lúc trước còn vội vã muốn xông qua, một khắc này chỉ muốn nghiêng đầu mà chạy.

RPG hoả tiễn liền xe tăng cũng đều có thể có lực sát thương nhất định, càng không cần phải nói xe buýt.

"Trễ!"

Tại mắt ưng năng lực dưới sự giúp đỡ, hoả tiễn tinh chuẩn đánh vỡ kính cửa trước, ầm ầm bạo chợt.

Chương 12: Lòng lang dạ sói

Càng xinh đẹp, càng nguy hiểm.

Hoả tiễn bạo phát ra quang mang 10 phần huyễn lệ, lực trùng kích cường đại để cho thân xe chấn động, cánh cửa xe buýt đều bị đánh gãy bay ra ngoài.

Xe buýt mất đi thăng bằng, lại lần nữa đập lên phía dọc phố hàng hóa.

Ầm!

Nửa thân trước xe buýt co rút vào, động cơ bốc lên đại hỏa.

Đến mức người trong xe buýt, ngay từ lúc bạo phát một khắc này triệt để hóa thành những thớ thịt do lực xung kích cùng với những mãnh vỡ của xe.

"Uy lực không tệ! Nếu như trong miệng ta hiện tại ngậm xì gà, nhất định sẽ càng xứng đôi."

Từng cái Zombie hướng về phía xe buýt vọt tới, bọn họ đã đánh hơi được mùi máu tươi, còn có một phần hướng Chu Dương nhào tới.

"Không biết dùng để đánh Zombie hiệu quả như thế nào? !"

Đạn hỏa tiễn tự động lên cót, nhắm ngay Zombie dầy đặc nhất khu vực một phát nhập hồn.

Ầm!

Kịch liệt bạo chợt tiếng vang lên, mảng lớn Zombie bị nổ được chia năm xẻ bảy, chân tay từng đoạn nổ bay lên trời, máu cùng xương thịt vỡ nát không ngừng từ trên trời rơi xuống.

Không khí trở nên nóng bỏng mà cuồng bạo, xen lẫn mùi máu tươi nồng nặc.

« chúc mừng túc chủ đánh chết 21 con Zombie, thu được 21 tích phân. »

Một phát đạn hỏa tiễn ít nhất nổ chết hai mươi mốt con Zombie, nhưng cũng không thiếu Zombie sống sót, lại trở thành tàn tật.

Vũ khí hảo lực hiện đại chính là ngưu, có đạo lý đào thải vũ khí lạnh.

Uy lực này cùng với lực sát thương, xa xa hoàn toàn không phải vũ khí lạnh có thể so sánh.

"Lại đến một phát!"

Ầm!

Lại là một mảng lớn Zombie bị nổ lên trời, làm cho thị giác trở nên thỏa mái, có thể nói là đã mắt.

Lúc trước từ loại điện ảnh quân đội nhìn đến lúc hoả tiễn oanh bạo, có thể hình ảnh không thể nào bằng tận mắt nhìn thấy cũng mang tới chấn động thật lớn?

Sau hai phát đạn hỏa tiễn đó, Zombie một lượt ngã xuống như một dạng gặt lúa mạch, Chu Dương thừa dịp cơ hội này, cầm lên súng trường AK-47, từng cái từng cái đối với những con Zombie còn giãy giụa làm cho bể đầu.

Trình Khả Nhi cầm Hán Kiếm Bát Diện liền muốn đi lên chém Zombie, Chu Dương liền vội vàng ngăn lại.

"Tốt nhất ngươi đứng nhìn xem đi, chớ cùng ta đoạt quái!"

Trình Khả Nhi giết chết Zombie lại không cho thưởng tích phân, vẫn là an ổn làm thiếp thân nữ bảo tiêu cho mình đi.

Đến lúc giết quái, liền giao cho mình.

Tiếng súng ngừng hẳn, mặt đất không còn thấy một cái năng động Zombie nào, tất cả chúng nó đều biến thành tử vật.

« chúc mừng túc chủ đánh chết 108 con Zombie, thu được 108 tích phân. »

Tổng cộng thu hoạch 129 tích phân, rất không tồi, có thể đem một cái bình thường bảo rương tiến giai thành Bạch Ngân bảo rương.

"Vẫn là trước tiên đem Hoàng Kim bảo rương mở lại nói!"

Chu Dương mang theo Trình Khả Nhi tiếp tục lên đường, tiếp tục hướng về phía chỗ siêu thị nhỏ tiếp tục mấy trăm mét, đi tới Hoàng Kim bảo rương.

Hắn trước kia là khách quen của căn siêu thị mini này, bởi vì ông chủ nơi này là người rất không tồi, tính tình lương thiện, làm ăn rất tốt.

Hắn lễ phép gõ cửa một cái, ân, Chu Dương là một người rất lễ phép a.

Trong siêu thị truyền đến một hồi động tĩnh, một cái nam tử xa lạ từ trong siêu thị thò đầu ra, hắn vẻ mặt cảnh giác, cầm trong tay con dao bếp, lành lạnh nhìn chăm chú Chu Dương người khách không mời mà đến này.

"Tần lão bản sao?"

"Ngươi là ai? Tại đây đã có chủ, mời ngươi lập tức rời đi!"

Vừa nói, Hác Tuấn Hiền cố ý vung một cái con dao bếp trong tay, phía trên còn dính máu tươi, nhìn qua rất có lực uy hiếp.

"n, ta đến lấy một vật, cầm xong liền đi."

Trong siêu thị vật liệu xác thực không ít, Chu Dương lại không nhúc nhích chút nào tâm.

Mình có thể mang theo vật liệu có hạn, liền coi như cho hắn một cái đại siêu thị, Chu Dương cũng không nguyện ý tử thủ nơi đó, tìm bảo rương mới là sự tình trọng yếu.

Có vốn liếng tung hoành tận thế, lại muốn đạt được thức ăn thì đơn giản hơn nhiều.

"Ngươi chọc ta sao ? Những thứ kia đều là của ta! Lập tức cho ta cút, nếu không đừng trách ta không khách khí!" Hác Tuấn Hiền vung đến trong tay dao bếp, làm ra một bộ dữ dằn bộ dáng.

Tận thế phát sinh, khiến người vội vàng không kịp chuẩn bị, Hác Tuấn Hiền suýt chút nữa bị Zombie cắn phải.

Cũng may trong siêu thị quen thuộc Tần lão bản đem hắn kéo đến trong siêu thị tránh thoát một kiếp, cái này khiến hắn rất cảm kích.

Đây là ân cứu mạng.

Đương nhiên, loại cảm kích này không có duy trì thời gian quá dài, bởi vì Tần lão bản lại bắt đầu cứu người. . .

Ngươi cứu ta còn được, tại sao còn muốn cứu người khác? !

Hắn thông qua Internet biết bên ngoài bộc phát tai nạn phi thường đáng sợ, các nơi trên thế giới đều là quái vật Zombie, muốn tại tận thế sống tiếp, thức ăn ắt không thể thiếu.

Siêu thị nhỏ bên trong thực phẩm không nhiều, có thể để cho tầm hai ba người ăn hai tháng, cứu vớt càng nhiều người, đại biểu phân phối thức ăn càng ít.

Hác Tuấn Hiền vừa thấy loại tình huống này, liền vội vàng cùng Tần lão bản thương lượng, biểu thị không thể tiếp tục cứu người.

Tần lão bản không vui.

'Ta không cứu ngươi, ngươi còn có thể sống được sao? Hiện tại thời điểm này, có thể nhiều cứu một người cũng là tích đức.'

Mắt thấy Tần lão bản chí đã quyết, Hác Tuấn Hiền không cách nào nhịn được.

Hai người bất đồng quan điểm, tất nhiên sẽ bạo phát mâu thuẫn.

Đúng lúc Tần lão bản chuẩn bị cứu người, lén lút tìm tới con dao thái Hác Tuấn Hiền không chút do dự đâm lên cổ của Tần lão bản.

Chỉ cần giết hắn, mình có thể độc chiếm cái siêu thị này, không cần thiết phải chia sẻ cùng người khác.

Đồ dùng trong siêu thị một người nếu ăn tiếm kiệm một chút, có thể chống đỡ đến nửa năm.

Đồ vật nơi này đã sớm bị Hác Tuấn Hiền trở thành vật trong túi, tuyệt đối không cho phép bất luận người nào nhúng chàm, nếu không, hắn không ngại thọt cổ bất cứ kẻ nào.

"Ta sẽ không mở cửa, ngươi đừng suy nghĩ nhiều!"

"Xem ra không cần ta giải quyết ngươi rồi!"

Hách Tuấn Hiền cười lên, bởi vì siêu thị từ bên ngoài đến hai cái Zombie, hướng phía Chu Dương nhào tới.

"Ngươi không để cho ta vào trong, xem ra ta chỉ có thể nghĩ biện pháp khác! Ví dụ như, để cho bản thân ngươi mở cửa!"

Chương 13: Nhẫn không gian

"Ngươi thật coi ta là tên khờ? Ta sẽ không mở cửa!" Hách Tuấn Hiền lời thề sắt son nói.

Liền coi như đối phương muốn đem cửa chính đập ra cũng đã muộn, chút thời gian này, Zombie hoàn toàn có thể đem hắn xé nát.

Sau đó, Hách Tuấn Hiền thấy được một màn làm hắn trợn mắt hốc mồm.

Chu Dương động tác nhạy bén, một cái tay nắm lên một cái Zombie, không chờ chúng nó cắn phải, liền bị một dạng Chu Dương làm bao cát đập về phía trên kính của siêu thị.

Ầm!

Cửa kính bị phá vụn, hai tên Zombie bị Chu Dương ném vào siêu thị một cách bạo lực.

Hách Tuấn Hiền không dám tin vào hai mắt của mình, đây là Zombie! Hắn dùng tay nắm Zombie không sợ bị cắn phải sao?

Hắn ở đâu ra sức lực như vậy? Đây là hai cái Zombie không phải là gà con.

Chu Dương biểu hiện ra năng lực triệt để lật đổ thế giới quan của Hách Tuấn Hiền.

Nếu như đổi thành người bình thường, trải qua lần giày vò này của Chu Dương, không chết cũng muốn đi nửa cái mạng.

Hai tên Zombie không có chịu ảnh hưởng gì mấy, bọn họ xoay mình từ dưới đất bò dậy, hướng về phía nhân loại khoảng cách gần Hách Tuấn Hiền nhào tới.

Một khắc này, Hách Tuấn Hiền đã minh bạch Chu Dương dụng tâm hiểm ác, hắn rõ ràng chính là muốn mượn Zombie giết người.

"Ngươi tên hỗn đản này!"

Hách Tuấn Hiền không kịp trở tay liền chửi như tát nước, hai cái Zombie đã nhào tới, hắn không nói hai lời liền muốn mở ra cửa chính hướng ra phía bên ngoài chạy.

Bên ngoài ít nhất còn có Chu Dương thay mình chia sẻ áp lực.

"Đã sớm khuyên ngươi mở cửa, ngươi xem, bây giờ không phải là mở ra sao?"

Chu Dương cười híp mắt nhìn hắn, có thể thấy biện pháp của mình rất hữu hiệu.

"Con gái mẹ nó thằng cha ngươi!"

Hách Tuấn Hiền giận không chỗ phát tiết, nắm dao bếp hướng về một bên Trình Khả Nhi.

Chu Dương thể hiện ra sức lực kinh hãi, hắn nhận định trong tay của mình có dao cũng không làm gì được, ngược lại thì còn có cái nữ nhân này. . .

Vừa chạy đến một nửa đoạn đường, liền thấy Trình Khả Nhi móc ra Hán Kiếm Bát Diện giấu ở sau lưng.

Vũ khí dài hơn của ta. . .

"Xin lỗi, quấy rầy!"

Không chọc nổi, chạy.

"Ngươi vừa mới thăm hỏi sức khỏe của cha ta? !"

"Cha của ta rất nhiều năm trước thì qua đời rồi, nếu ngươi nhận thức hắn, ta sẽ đưa ngươi đi gặp hắn!"

Chu Dương móc ra khẩu súng trường AK-47 được ẩn giấu, họng súng nhắm ngay Hách Tuấn Hiền.

Ngươi có súng vì sao không sớm lấy ra? Mọi người đều có thể nói chuyện rõ ràng!

"A!"

Ngay tại lúc Hách Tuấn Hiền ngây người, Zombie đã nhào tới, ôm lấy Hách Tuấn Hiền gặm.

Ầm!

Liên tục hai tiếng súng vang dội, hai cái Zombie nổ tung đầu, trực tiếp ngã trên mặt đất.

Hắn cứu ta? !

Hách Tuấn Hiền có chút sửng sờ, hoàn toàn không nghĩ ra được lí do.

Cái người này không phải muốn giết ta sao? Hiện tại lại phải cứu ta, đây là tình tiết gì?

"Lại đợi thêm mấy giây, là có thể kiếm nhiều hơn 1 điểm tích phân." Chu Dương đem miệng súng nhắm ngay Hách Tuấn Hiền đầu, không có trực tiếp nổ súng, cười híp mắt chờ đợi.

Hách Tuấn Hiền không nghe rõ Chu Dương những lời này có ý gì, Zombie cắn phải địa phương máu tươi tuôn ra, hoàn toàn mất đi tri giác, phảng phất chích thuốc tê.

"Van xin ngươi, mau cứu ta!"

Hách Tuấn Hiền từng ở trên đường thấy có người bị Zombie gãi qua, bọn họ biến thành Zombie loại quái vật này, chẳng lẽ mình cũng phải biến thành loại quái vật này sao? !

Trong mắt màu xám trắng càng ngày càng đậm, không đến một phút,

con ngươi hoàn toàn biến thành sắc tro tàn, tràn đầy sự điên cuồng.

Hắn mạnh mẽ hướng về phía Chu Dương nhào tới, tới được một nửa, liền bị Chu Dương một súng bạo rơi đầu.

« chúc mừng túc chủ đánh 3 con Zombie, thu được 3 tích phân. »

"Ngươi cũng coi là bị chết nó tác dụng, vì xã hội cống hiến một phần giá trị."

Chu Dương nhấc chân từ trên thi thể Hách Tuấn Hiền bước qua, sãi bước tiến vào bên trong siêu thị nhỏ.

"Hoàng Kim bảo rương, ta đến!"

Chu Dương thuận theo mũi tên chỉ dẫn tìm được Hoàng Kim bảo rương, đó là một cái vali kim quang nhàn nhạt tản ra, lẳng lặng bay lơ lửng ở giữa không trung , chờ đợi chủ nhân của nó đến.

Dưới cái rương còn có một bộ thi thể không đầu, thông qua quần áo Chu Dương đoán được thân phận của đối phương, siêu thị chủ nhân Tần lão bản.

Thi thể bình thường tử vong, không có vết tích dấu hiệu của Zombie, Chu Dương có thể đoán được Tần lão bản không có bị nhiễm virus sinh hóa mà là bị giết.

Nghĩ tới cách làm người của Tần lão bản, Chu Dương đã đoán được đầu đuôi sự tình.

"Người tốt khó làm!"

Dù Chu Dương không định làm một người tốt, nhưng không có nghĩa là hắn không được đối với người tốt kính nể, thế giới còn người tốt sẽ tương đối là hài hòa.

Đáng tiếc đây là tận thế, người tốt dĩ nhiên không có cách nào sinh tồn, bọn họ liền cánh cửa tận thế thứ nhất đều không chống nổi.

Tần lão bản chết để cho Chu Dương được gõ cảnh báo, tận thế không nên làm người tốt.

"Ta đã báo thù cho ngươi rồi, lên đường bình an."

"Thuận tiện cho ta mượn một chút nhân khí, giúp ta mở ra thứ tốt."

Chu Dương nhìn đến Hoàng Kim bảo rương, không nhịn được xoa

xoa đôi bàn tay.

Cái thứ nhất Hoàng Kim bảo rương mở ra nước nóng dị năng, cái này dị năng cho mình trợ giúp rất lớn, mặc dù năng lực chiến đấu không mạnh,nhưng cũng là vạn kim dị năng a.

Lần này Hoàng Kim bảo rương có thể khai ra vật gì tốt?

« chúc mừng túc chủ phát hiện Hoàng Kim bảo rương, phải chăng mở ra? »

"Mở ra!"

« chúc mừng túc chủ thu được Nhẫn không gian. »

« Nhẫn không gian: Không gian loại bảo vật (hiếm có vật phẩm), không gian 10 m^3, có thể tồn trữ vật phẩm, vật phẩm bỏ vào sau đó sẽ duy trì trạng thái lúc bỏ vào, vật phẩm sẽ không hư hại. (chú thích: Trong nhẫn không gian không thể bỏ vào vật còn sống.) »

(hiếm có vật phẩm: Đại biểu nơi mở bảo rương có thể mở ra cao cấp nhất phần thưởng, số lượng thưa thớt, bình thường chỉ có bảo rương cao cấp hơn mới có thể mở ra.)

Chương 14: Học ta cách làm người chết

Nhẫn không gian mặc dù không phải là dị năng, nhưng độ thực dụng của nó rất lớn.

Tại tận thế cái gì trân quý nhất, ngoại trừ bảo rương ra, đương nhiên là thức ăn và nước uống.

Có rồi nhẫn không gian rộng 10 mét vuông, có thể chứa rất nhiều thức ăn, giảm bớt phiền toái khi mang theo vật liệu.

Nếu là Chu Dương trước đây, siêu thị nhỏ bên trong dù có gì thì tối đa chỉ mang đi 1% thức ăn, phần lớn đều lãng phí để lại ở trong siêu thị, cuối cùng tiện nghi người khác.

Hiện tại khác biệt, thức ăn đều dọn đi, 10 m^3 không gian chứa đồ ăn ở bên trong siêu thành phố này dễ như trở bàn tay.

Đương nhiên, tồn trữ vật phẩm chỉ là một hạng chức năng Nhẫn

không gian, Chu Dương coi trọng nhất là năng lực giữ tươi.

Theo thời gian kéo dài càng lâu ở tận thế, phần lớn thức ăn đều sẽ thối rữa, thiếu thốn thức ăn, lại nghĩ ăn được thịt cùng rau quả tươi dường như là nói mơ giữa ban ngày.

Sau khi mà có được năng lực giữ tươi, Chu Dương chỉ cần tồn trữ lượng lớn thức ăn, sẽ không sợ mục nát

Mì ăn liền, bánh mì, xúc xích, túi chứa thức ăn, đồ ăn vặt, không có bỏ sót mọt chút nào.

"Ồ, còn có coca, toàn bộ mang đi."

Về sau thức uống đều là xa xỉ phẩm, bỏ lỡ cơ hội lần này, lại nghĩ muốn uống cũng khó khăn.

Chu Dương làm xong, siêu thị thất thoát hơn phân nửa, 10 mét vuông trong không gian tất cả đều là thức ăn.

Bận rộn nửa ngày Chu Dương có chút đói, cầm lên một túi thức ăn nhét đầy cái bao tử.

Sau khi tố chất thân thể được cường hóa, sức ăn trên phạm vi lớn tăng trưởng, một người so được tầm hai đến ba người.

Một lát sau, trên mặt đất còn lại đầy túi chứa hàng.

Chu Dương hài lòng vỗ bụng một cái, trên mặt lộ ra nét cười đắc ý.

Tại tận thế được ăn no, thật sự là một chuyện may mắn.

Trình Khả Nhi giương mắt nhìn đến mình, bên trong miệng phát ra một chữ đơn giản.

"Đói!"

Nàng không có nhìn thức ăn, chỉ là nhìn đến Chu Dương.

Trình Khả Nhi kêu đói không phải muốn ăn đồ ăn, mà là lại muốn làm chuyện kia rồi.

Đây tựa hồ là Trình Khả Nhi biện pháp bổ sung năng lượng duy nhất.

Một ngày bình thường ba bữa "Cơm". Người bình thường căn bản không chịu nổi, không đến một tuần lễ liền thành xác khô.

"Ngươi là muốn đem ta móc sạch sao?" Chu Dương tuy rằng nghĩ như vậy, nhưng cũng không có cự tuyệt.

Từ khi thể chất sau khi tăng lên, Chu Dương phát hiện thể chất mang tới chỗ tốt, thể lực trở nên hoàn thiện hơn, phương diện năng lực nào đó tăng lên trên diện rộng, một ngày làm đến mười lần tám lần cũng không có vấn đề.

Nếu như thể chất cường hóa đến ngàn 800 điểm, nói không chừng có thể liên tục chiến đấu ba ngày ba đêm không cần nghỉ ngơi.

Nếu ngươi muốn, vậy ta thành toàn cho ngươi!

Đến lúc kết thúc chiến đấu, sắc trời triệt để tối xuống, xung quanh trở nên vô cùng mờ mịt.

Buổi tối đô thị đã từng có thể thấy được nhiều ánh đèn, đẹp không thể tả.

Nhưng là bây giờ, xung quanh đen kịt một màu, phảng phất trở lại thời đại chưa khai hóa.

Đương nhiên, trong đó không bao gồm Chu Dương, hắn căn bản không quan tâm, Zombie xông lại còn có thể kiếm lời điểm tích phân.

Trình Khả Nhi sau khi phát sinh dị biến, không chỉ mất đi nhu cầu của loài người (trừ chuyện kia), thậm chí buổi tối không cần ngủ, làm người gác đêm.

Nếu như có Zombie xông lại, Trình Khả Nhi sẽ sạch sẽ gọn gàng mà đem Zombie giải quyết triệt để, không cần lo lắng bị Zombie tập kích.

Thừa dịp ban đêm có thời gian, Chu Dương cũng không có nhàn rỗi, dạy Trình Khả Nhi lên tiếng cùng những câu nói thường dùng đơn giản, hắn không muốn bên cạnh đi theo một cô em xinh đẹp là người câm, thời điểm cô đơn còn có người có thể bồi mình tán gẫu.

Trong đêm đen nhánh, siêu thị chính là một chiếc đèn sáng chỉ dẫn phương hướng, phụ cận nhà ở rối rít quăng tới ánh mắt chú ý.

"Cái gia hỏa này không muốn sống sao? Buổi tối mở đèn, không sợ đưa tới Zombie sao?"

"Nói không chừng ánh đèn sẽ không đưa tới Zombie, siêu thị không có truyền đến động tĩnh, xem chừng là không có việc gì."

Các hộ gia đình không dám xác định, bọn họ vì phòng ngừa vạn nhất, mới không dám mở đèn, nói không chừng mở đèn lên cũng không có việc gì.

"Thành ca, ta sợ bóng tối!"

"Ta muốn ăn cơm, trong siêu thị này chắc có không ít thức ăn đi. . ."

Trầm Ngọc Hồng trạng thái thật không tốt, nàng đã một ngày không có ăn cơm.

Nàng và lão công của mình đều không phải là người biết nấu cơm, ăn cơm đều là gọi thức ăn ngoài cùng ăn, đương nhiên sẽ không có lương thực dự phòng.

Tận thế đến, các nàng tại chỗ khổ bức, chỉ có thể miễn cưỡng uống nước thay cơm.

Trương Thành đói bụng đến tâm phiền ý loạn, người sống cũng không thể chết đói.

Nhìn phía xa đèn sáng siêu thị, trong lòng hắn tràn đầy ý nghĩ bừa bộn, nếu có thể chiếm cứ cái siêu thị này thì tốt.

" Được, mở đèn!" Trương Thành gật đầu một cái.

Nếu cái này siêu thị mở đèn không có vấn đề, bọn họ mở đèn cũng sẽ không có vấn đề.

Xem ra điện cũng không tồn tại được bao lâu thời gian, thừa dịp bây giờ có thể dùng một chút.

Chỉ là Trương Thành cùng Trầm Ngọc Hồng không rõ, bọn họ trong tiểu khu lắc lư Zombie phảng phất như có phản ứng, tròng mắt màu trắng nhìn về phía chỗ căn phòng của bọn họ.

Từng cái Zombie hành động, hướng về phía chỗ có ánh sáng đi tới, số lượng càng lúc càng nhiều.

Trầm Ngọc Hồng nhìn đến ánh đèn sáng ngời, trên mặt tươi cười, chỉ là nụ cười vẫn không có mở ra bao lâu, liền bị bên ngoài phòng có tiếng phá cửa làm cho kinh sợ.

Ánh mắt xuyên thấu qua mắt mèo, ngoài nhà tụ tập số lượng lớn Zombie, điên cuồng mà đánh phía trước cửa chính.

Tình huống gì? Siêu thị không phải mở ra đèn sao?

Vì sao chỗ đó không có việc gì, đến nơi này ngược lại xảy ra chuyện? !

Lẽ nào trong siêu thị không có người sao? !

Bọn họ liền vội vàng tắt đèn, trong phòng lần nữa lọt vào trong bóng tối.

Nhưng mà, lúc này đã muộn, Zombie cảm nhận được khí tức sự sống của con người, điên cuồng đập cửa, tựa hồ không đem cánh cửa này phá hủy, tuyệt không buông tha.

Dù cửa có kiên cố mấy cũng không nhịn được Zombie liên tục giày vò, sau một tiếng, trong phòng truyền đến hai tiếng kêu thảm thiết, Trương Thành cùng Trầm Ngọc Hồng trực tiếp bị Zombie xé thành mảnh nhỏ.

Chương 15: Tiểu jj gia tăng 10 cm

Chu Dương ngủ rất say, không có bị một chút quấy rầy.

Hắn nhẹ nhàng vươn người, ánh nắng đập lên người, thỏa mái không nói nên lời, lại là một ngày vô cùng tốt đẹp.

Trình Khả Nhi mang theo Hán Kiếm Bát Diện nhuốm máu yên lặng đứng ở một bên, nàng là thủ hộ giả trung thành nhất.

Ra khỏi siêu thị, từng thi thể Zombie ngổn ngang nằm trên mặt đất , bọn họ toàn bộ đều bị đầu rời khỏi cổ, sạch sẽ gọn gàng, đơn giản khẽ đếm qua, ít nhất có năm mươi đến sáu mươi con Zombie.

"Thật giỏi!"

Chu Dương cho Trình Khả Nhi giơ ngón tay cái lên, không nghĩ đến nàng trong thời gian một đêm mà lại giết chết nhiều Zombie như vậy.

Ngược lại thì hắn ngủ quá ngon giấc rồi, bỏ lỡ cơ hội quét tích phân tốt nhất.

"Đói!"

Trình Khả Nhi mắt lom lom nhìn Chu Dương, trong ánh mắt lộ ra sự

mong đợi.

"Chủ nhân sẽ để cho ngươi hài lòng! Lần này liền đổi cái tư thế đi!" Chu Dương nhìn đến Trình Khả Nhi, cười lên.

"Xem như chủ nhân cấp phần thưởng cho ngươi."

Hơn một tiếng sau đó, Trình Khả Nhi uống xong sữa bò, cả người đều cảm thấy tinh thần sáng láng hẳn ra.

Quay đầu nhìn thoáng qua cái siêu thị trống trải này, Chu Dương không có nửa điểm lưu luyến.

"Một ngày mới bắt đầu, tiếp tục nhặt bảo rương."

« keng, gợi ý của hệ thống, hướng tây nam cách năm mươi lăm mét phát hiện phổ thông bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, hướng đông bắc cách 198 mét phát hiện Hắc Thiết bảo rương. »

« keng, gợi ý của hệ thống, nơi bán cao ốc có Bạch Ngân bảo rương. »

« tiêu hao 111 điểm tích phân, phổ thông bảo rương phẩm chất đề thăng đến Bạch Ngân bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được năng lực: Thân nhẹ như yến cấp độ E. »

« thân nhẹ như yến: Đề thăng thân thể trở nên nhẹ nhàng, gia tăng tốc độ chạy trốn trên phạm vi lớn. »

Lại có năng lực mới rồi!

Chu Dương cảm giác thân thể thoải mái, dường như vứt bỏ từng tầng một trói buộc vô hình, không nói ra được cảm giác thoải mái.

Tùy ý chuyển động thân thể, nhẹ nhàng nhịp bước, không cần thiết hao tổn khí lực quá lớn.

Dùng sức nhảy một cái, cả người nhảy lên cao ba mét.

Đây có được tính là học xong khinh công hay không?

Nhảy một cái cao ba mét, về sau muốn vượt qua địa hình phức tạp của thành phố liền trở nên dễ dàng hơn nhiều, hắn có thể chạy một cách khốc liệt, qua lại trên các nóc nhà, Zombie coi như đến cơ hội

níu lấy hắn cũng không có.

Không chỉ như thế, tốc độ chạy trốn đã nhận được trên phạm vi lớn gia tăng, hôm nay có thể đạt đến trình độ 100m chỉ mất năm giây, bỏ xa Bolt mười con đường.

« tiêu hao 10 điểm tích phân, Hắc Thiết bảo rương phẩm chất đề thăng đến Thanh Đồng bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được lựu đạn x10. »

« tiêu hao 10 điểm tích phân, Hắc Thiết bảo rương phẩm chất đề thăng đến Thanh Đồng bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được Barrett M82A1 sniper rifle đạn vô hạn. »

Liền mở hai cái Thanh Đồng bảo rương, cái thứ nhất Thanh Đồng bảo rương phần thưởng ngược lại thì không cần nói, cái thứ 2 mà lại được súng bắn tỉa Barrett M82A1 đạn vô hạn.

Với tư cách là nổi danh thế giới trong nhóm súng bắn tỉa, cái tên Barrett ngay cả rất nhiều người ngoài nghề đều nghe nói qua.

Nó có tầm bắn xa, độ chính xác cao, uy lực lớn, tầm bắn xa nhất là 2500m.

"Rút ra súng bắn tỉa Barrett M82A1."

Chu Dương trong tay đột nhiên có nhiều hơn một khẩu Barrett M82A1, lợi dụng mắt ưng nhìn thấy một tên Zombie đang lắc lư cách hơn 500 mét, ống nhắm cũng không có sử dụng.

Ầm!

Bên ngoài gần ngàn mét, đầu Zombie đột nhiên chợt bạo, như trái dưa hấu bị đánh tan vỡ, thi thể không đầu ngã xuống đất.

Chu Dương trên mặt lộ ra vẻ tiếu dung, mắt ưng đối với hắn mà nói chính là ống nhắm.

Tại mắt ưng cùng dưới sự giúp đỡ của tinh thông vũ khí nóng, Chu Dương liền sở hữu năng lực sử dụng súng ống vô cùng cường đại, hoàn toàn có thể sử dụng súng ngắm không cần ống nhắm, bên trong ngàn mét độ chính xác cao vô cùng.

Về sau gặp phải địch nhân, bọn họ ngay cả tư cách tiếp cận mình bên trong ngàn mét cũng không có, đi vào dĩ nhiên sẽ chết.

Duy nhất khuyết điểm chính là tiếng súng có chút lớn, nhìn đến bốn phương tám hướng mang tới Zombie, Chu Dương thở dài nói.

Đương nhiên, vừa rồi chỉ là cảm thán mà thôi.

Vừa mới tiêu hao lượng lớn tích phân, hiện tại liền có Zombie qua đây tặng đầu người, loại cảm giác này rất tốt.

Tiếng súng liên tục không ngừng vang dội, từng cái Zombie không đợi tới gần, liền bị xa xa nổ tung đầu, tốc độ cùng hiệu suất cao dọa người.

Chu Dương lúc này hóa thân làm người thu gặt đầu trên chiến trường, còn không đợi Zombie tới gần, từng bước một ngã trên đường hướng về phía trước với cái thi thể không đầu.

« chúc mừng túc chủ đánh chết 58 con Zombie, thu được 58 điểm tích phân. »

Chu Dương hài lòng thu hồi súng lại, sãi bước hướng về phía cách đó không xa nơi bán cao ốc đi tới.

Tại đây còn có Bạch Ngân bảo rương, tám chín phần mười còn có thể khai ra thứ tốt, không thể bỏ qua.

Nơi bán cao ốc đóng lại cửa lớn, trước cửa sổ thủy tinh, ba nữ nhân hướng phía về vị trí Chu Dương nhìn ra xa.

Các nàng bị tiếng súng hấp dẫn, mắt thấy Chu Dương lịa hướng về phía này đi tới, các nàng vừa có thích thú, cũng có bối rối.

Hiện tại thế cục hỗn loạn, đâu đâu cũng có Zombie quái vật, các nàng bị vây ở nơi bán cao ốc, vô pháp rời khỏi.

Các nàng sợ hãi người đến là người xấu, rất mong tìm một chỗ trốn, lại khát vọng được cứu vớt, tâm tình rất phức tạp.

"Phiền mở cửa dùm cho!" Chu Dương trên mặt như có như không lộ ra nét cười nhàn nhạt, phối hợp với gương mặt đẹp trai, trở nên vô cùng có sức hút.

Ba nữ nhân hơi ngẩn ngơ, lòng cảnh giác giảm xuống một mảng lớn, nhất thời mở ra cửa chính.

Trong tay đối phương có súng, coi như các nàng có suy nghĩ không mở của cho hắn cũng không được.

Huống chi, đối phương lớn lên đẹp trai như vậy, nhất định không phải là người xấu. . .

Chu Dương không để ý đến ánh mắt phức tạp của ba nữ nhân này, sãi bước đi tới phía trước, hướng đi trôi nổi chiếc bảo rương hư ảo màu bạc trắng.

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, tiểu jj được gia tăng 10 cm. »

Nơi nào đó nhanh chóng bành trướng, từng đoàn ấm áp bao quanh lấy.

Tiền vốn của hắn vốn dĩ không nhỏ, ba đầu đã đạt được 18 cm đi, hiện tại tăng thêm 10 cm nữa, há chẳng phải là một húc đến dạ dày? !

Có ai chịu nổi đây? !

Chương 16: Bên cạnh ta không mang theo gánh nặng

Tam nữ một mực bất an nhìn Chu Dương, thần sắc có chút bối rối.

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài là đến cứu vớt chúng ta sao?"

Thân ở nơi tận thế, quanh quẩn lên đỉnh đầu là sự sợ hãi, bám dai như đỉa, các nàng không có cảm giác an toàn chút nào, vô cùng hy vọng có thể có người đến cứu vớt các nàng.

Chu Dương trong tay có súng, đây có thể biểu tượng của sự cường đại, có thể một đường đi tới nơi này, càng có thể chứng minh thực lực của hắn.

Đây là cơ hội của các nàng không dễ gì tìm được, nhất định phải nắm chặt vững chắc bắp đùi to này.

"Ta là một tên khách qua đường, hy vọng không có quấy rầy đến ba vị nữ sĩ."

Chu Dương nụ cười rất rực rỡ, cho người khác cảm giác như thấy

được hoa lá mùa xuân, để cho lòng người không kìm lòng được sinh ra hảo cảm.

Tam nữ tim đập nhanh hơn, có cảm giác nghe được tim đập thình thịch.

Một nam nhân soái khí mà có lễ phép, đây là ý nghĩ đầu tiền sinh ra trong đầu các nàng.

Ba nữ nhân này có nhan sắc cũng không tệ lắm, đặc biệt là Viên Thanh Tuyết đối với vẻ thùy mị của mình nhất có tự tin, so sánh Trình Khả Nhi kém hơn một chút.

Viên Thanh Tuyết năm nay 24 tuổi, vóc người có lồi có lõm, mang theo mấy phần khí chất thành thục.

Hai nữ nhân khác nhan trị còn kém rất nhiều, miễn cưỡng so sánh với người bình thường thì hơn một chút.

"Các ngươi có còn phòng trống hay không, ta đi nghỉ ngơi một hồi."

"Trình Khả Nhi, theo ta đi."

Tam nữ mới chú ý tới sau lưng là Tịnh Khả Nhi lại không có chút cảm giác đang tồn tại, nhưng lại càng kinh sợ hơn là nhan sắc của nàng, ngay cả Viên Thanh Tuyết đối với tướng mạo của mình cực kỳ tự tin, mà khi nhìn thấy Trình Khả Nhi, tinh thần thiếu nữ đều không khỏi lòi ra mấy phần tự ti mặc cảm.

" Được, ta đây liền dẫn ngươi đi!"

Tam nữ liền vội vàng gật đầu, không khỏi nhìn Trình Khả Nhi nhiều hơn mấy lần.

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng vẫn đem Chu Dương cùng Trình Khả Nhi mang vào phòng nghỉ ngơi, lễ phép đóng cửa lại.

Viên Thanh Tuyết chẳng biết tại sao, tâm tình có chút phiền não.

"Ngươi đang suy nghĩ gì đấy? Không phải là động tâm đi!" Hai cái đồng sự bu lại, ở bên cạnh trêu ghẹo nói.

"Phải thì sao? Nam nhân đẹp trai như vậy, còn có súng, ở cái thế giới nguy hiểm này có thể sống, ai không động lòng."

"Theo hắn, không cần sợ bên ngoài quái vật, thật có cảm giác an toàn."

Viên Thanh Tuyết tính cách tương đối lạnh tanh, tuy rằng nói qua mấy lần yêu đương, lại không có duy trì quá dài thời gian, cụt hứng chia tay.

Nàng vô cùng khát vọng ái tình, đột nhiên xuất hiện Chu Dương giống như là bạch mã vương tử, để cho nàng tim đập thình thịch.

"Đáng tiếc là hắn đã có bạn gái, thật là tiếc nuối a!"

Viên Thanh Tuyết có chút thất vọng, thật vất vả gặp phải một đối tượng tâm động, lại còn có bạn gái, sự việc này quá đáng tiếc a.

Lẽ nào nam nhân tốt đều có chủ sao?

Viên Thanh Tuyết lắc lắc đầu, nàng không thích đào góc tường của người khác, cũng khinh thường đi làm.

Tam nữ một bên tám đến chuyện thú vị trong cuộc sống, một bên chờ đợi Chu Dương.

Không thể không nói nơi bán cao ốc sau khi nhiều hơn một tên nam nhân, liền để cho trong lòng các nàng nhiều hơn cảm giác an toàn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong nháy mắt chính là sáu giờ.

"Sợ là ở bên trong ngủ thiếp đi. . . Dù sao bên ngoài quá nguy hiểm, thật vất vả tìm được một cái chỗ an toàn, nhất định phải nghỉ ngơi cho khỏe."

"Haizz, lại phải ở chỗ này chờ lâu đợi một thời gian ngắn, thật sự muốn về nhà a."

Chu Dương từ phòng nghỉ ngơi đi ra, nụ cười rực rỡ, nhịp bước vững vàng.

Vóc người đẹp trai, lại có thực lực, quả thực hoàn mỹ.

"Chủ nhân!" Trình Khả Nhi xinh đẹp mà theo sau lưng, phảng phất là một cái trung thành thủ vệ, một tấc cũng không rời.

"Ngài nghỉ khỏe sao?" Tam nữ mang trên mặt nịnh hót, Chu Dương quan hệ bọn họ là không có khả năng rời đi nơi này.

"Đa tạ các ngươi khoản đãi."

Chu Dương vẫn là rất phân rõ phải trái người, các nàng không có ác

ý, hắn nguyện ý lấy có lòng tốt đối đãi.

"Được rồi, chúng ta phải đi!"

Chu Dương cười một tiếng, kéo Trình Khả Nhi sẽ phải rời khỏi.

"Ngài không dẫn chúng ta cùng rời đi sao?"

Tam nữ nghe lời này một cái không vui, các nàng đợi nửa ngày, chính là vì để cho Chu Dương mang theo các nàng rời khỏi cái địa phương quỷ quái này, không nghĩ đến Chu Dương nghiêng đầu muốn đi.

"Van xin ngươi đem chúng ta cũng mang đi đi!" Các nàng mắt lom lom nhìn Chu Dương.

"Xin lỗi, bên cạnh ta không mang theo gánh nặng!" Chu Dương lắc lắc đầu, trả lời mười phần quả quyết.

Chương 17: Thế gian không có thuốc hối hận

Chu Dương nói cho các nàng lời này giống như trực tiếp tạt một chậu nước lạnh vào các nàng.

Gánh nặng? !

Sự thật xác thực như thế.

Cho các nàng chiến đấu cùng Zombie?

Chớ có nói đùa, để cho nàng đi hấp dẫn Zombie còn tạm được.

Trừ cái này các nàng có có thể phụ trách việc ăn uống, giúp đỡ sử dụng nhằm tiêu hao vật liệu, cần sự gánh vác của hắn.

Các nàng còn có năng lực gì?

Hỏi một chút những Zombie gần đây có được xem là cuộc trao đổi có lợi không? !

Chu Dương lại không phải người ngu, không quen không biết , tại sao muốn ở bên người mang theo ba cái gánh nặng? Ngại mình phiền toái không nhiều sao?

Coi như muốn thu nữ nhân, nhan trị cũng phải đủ cao mới được, Chu Dương rất kén chọn.

Trong ba người chỉ có Viên Thanh Tuyết phù hợp yêu cầu của mình.

"Ngươi có thể theo ta cùng đi, nhưng ngươi phải hiểu được mình cần phải trả giá cái gì."

"Ta sẽ không bức bách ngươi, nếu không nguyện ý, cứ tiếp tục ở bên trong chỗ này đi."

Chu Dương suy nghĩ một chút, vẫn đối với Viên Thanh Tuyết hỏi.

Nếu gặp phải xinh đẹp mỹ nữ, phù hợp với khẩu vị của mình, coi như cũng muốn tận lực tranh thủ một hồi.

Nếu mà bỏ qua, Chu Dương cũng sẽ không tiếc nuối, hiện tại cũng tận thế rồi, khẳng định còn rất nhiều mỹ nữ đợi chờ mình cứu vớt, nhiều một cái cũng không nhiều, thiếu một cái cũng không phải là thiếu.

Viên Thanh Tuyết ngẩn ra một chút, không nghĩ đến Chu Dương trực tiếp dứt khoát như vậy.

Chu Dương dung mạo rất soái khí, là đối tượng kén vợ kén chồng phù hợp với nàng, nếu như không có bạn gái, Viên Thanh Tuyết không ngại cùng hắn làm bạn trai bạn gái.

Nhưng hắn chính là một tên cặn bã, ăn trong chén, còn nghĩ nồi bên ngoài, khiến người chán ghét.

"Ngươi nên chết tâm đi! Ta tuyệt sẽ không để ngươi được như ý!"

Nói xong, nàng xem nhìn một bên Trình Khả Nhi, đổi thành một cái bình thường nữ nhân, nghe thấy nam nhân của mình muốn thu nữ nhân, tuyệt đối xù lông, sợ rằng sẽ tại chỗ đánh phũ đầu.

Nhưng mà, Trình Khả Nhi cũng không nhúc nhích, trên mặt không nhìn ra một chút cảm tình dao động, thật giống như chỉ là một chuyện nhỏ, không đáng để ý.

Quả nhiên là nồi nào vung nấy cùng chung một chỗ.

Viên Thanh Tuyết trong tâm thầm mắng trơ trẽn, lành lạnh quay đầu đi chỗ khác, tựa hồ nhìn nhiều một chút thì không chịu nổi nữa.

"Một lựa chọn rất đáng tiếc, xem ra ngươi vẫn không có nhận rõ thế

giới hiện tại."

"Ta nguyện ý đi theo ngươi, cũng nguyện ý làm nữ nhân của ngươi."

Viên Thanh Tuyết không muốn đáp ứng, không có nghĩa là hai nữ nhân khác sẽ không đáp ứng.

Nơi bán cao ốc vật liệu có hạn, không chống đỡ được mấy ngày, bỏ lỡ cơ hội lần này, lần sau lại nghĩ có người cứu vớt, không biết phải chờ tới không biết năm tháng nào.

Huống chi, Chu Dương dáng dấp đẹp trai, lại rất có khí chất, các nàng cũng muốn trải nghiệm cảm giác được tự do, bỏ lỡ cơ hội này, coi như lại phải ở trong này mãi rồi.

Hai nữ lúc trước vì để được thăng tiến, bí mật cùng khách hàng ngủ qua, đương nhiên sẽ không khó có thể tiếp nhận.

"Các ngươi. . ."

Viên Thanh Tuyết không dám tin vào hai mắt của mình, nàng một khắc này phát hiện đồng sự cư nhiên không biết xấu hổ như thế, quá vô sỉ, quả thực lật đổ nhận thức của nàng.

"Các ngươi lớn lên quá xấu rồi!" Chu Dương không khách khí chút nào cự tuyệt.

Hai nữ nhân suýt chút nữa tức bể phổi.

Xấu? Lão nương chỗ nào xấu? ! Ngươi cái hỗn đản này mắt mù có phải không!

Đổi thành lúc trước, các nàng đã sớm nổi khùng, nhưng trong tay Chu Dương có súng, các nàng chỉ có thể âm thầm nuốt xuống cục tức này.

"Hữu duyên gặp lại, bất quá ta cảm thấy không còn cơ hội nữa."

Chu Dương nói xong, quay đầu bước đi.

Dưa hái xanh không ngọt, hắn muốn kiểu nữ nhân nào không được, bỏ lỡ mình, ngược lại Viên Thanh Tuyết tổn thất lớn nhất, hy vọng nàng không nên hối hận.

Chu Dương sau khi đi không bao lâu, một chiếc xe con từ phụ cận cấp bách chạy qua, đưa tới lượng lớn Zombie, trong đó có một ít liền rẽ nhánh đi tới nơi bán cao ốc trước của chính, điên cuồng đập cửa.

Nơi bán cao ốc sử dụng rất nhiều cửa sổ thủy tinh, năng lực phòng ngự quá yếu, đối mặt mười mấy con Zombie cùng đánh, phòng ngự rất nhanh liền bị phá vỡ, từng con Zombie vọt vào.

Hai cái đồng sự phát ra tiếng kêu thảm, các nàng bị Zombie vây quanh gặm ăn, tràng diện dị thường máu tanh và tàn nhẫn.

Viên Thanh Tuyết suýt chút nữa sợ choáng váng, nàng lần đầu tiên thấy được loại cảnh tượng máu tanh này, một cổ lạnh lẻo từ lòng bàn chân xông thẳng lên tới đỉnh đầu.

Ta cũng sẽ bị quái vật chia thức ăn, trở thành thức ăn trong bụng bọn chúng sao?

Ta không muốn chết!

Nhìn thấy đồng bọn chết thảm, nàng trong thâm tâm ý thức được sự tàn khốc của tận thế, hiểu rõ trước kia kiên trì buồn cười biết bao.

Viên Thanh Tuyết vô cùng hối hận, ruột cũng sắp muốn hối hận biến xanh, sớm biết như vậy, còn không bằng đi theo Chu Dương cùng đi, dạng này nàng còn có thể sống thời gian dài hơn.

Liền tính lấy thân thể làm giá thì có sao? Ít nhất mình còn có thể tiếp tục sống.

Không đối mặt trước cái chết, liền không biết được việc mình làm có bao nhiêu ngu ngốc.

Viên Thanh Tuyết liền nắm lấy một cái cơ hội, như phát điên hướng về phía Chu Dương ly khai chạy đi.

Chỉ cần tìm được người nam nhân kia, vô luận hắn cần yêu cầu gì, chính mình cũng sẽ đáp ứng.

Nàng cần phải sống sót , vì sống tiếp. . . Dù là cái gì nàng đều nguyện ý làm.

Phía sau truyền đến liên tiếp tiếng bước chân, Zombie đuổi tới rồi, tốc độ của bọn chúng rất nhanh.

Mặc dù Viên Thanh Tuyết đã đem giày cao gót vứt bỏ, tốc độ vẫn xa xa chậm hơn Zombie.

Sau lưng phảng phất bị vồ một hồi, y phục phá toái, sau lưng lưu lại từng đạo vết máu thật dài.

Đau đớn kích thích Viên Thanh Tuyết chạy nhanh hơn, rốt cuộc, nàng xa xa thấy được Chu Dương cùng Trình Khả Nhi bóng lưng.

"Cứu ta! Ta nguyện ý bỏ ra bất cứ giá nào. . ."

Viên Thanh Tuyết chỉ tới nhanh phát ra thét một tiếng kinh hãi, liền bị Zombie ngã nhào xuống đất, một miệng dính máu to lớn cắn lấy trên cổ nàng, đem câu nói này của nàng quăng trở về bụng.

Ầm!

Tiếng súng vang lên, Zombie ngã trên mặt đất, triệt để chết đi.

Viên Thanh Tuyết cảm thụ được nhiệt lượng trong cơ thể chảy ra thật nhanh, thân thể trở nên lạnh dần.

Đã muộn. . . Ta chuẩn bị phải chết.

Ta thật hối hận a! Nhưng mà thế gian không có thuốc hối hận.

Ánh mắt của nàng dần trở nên chán nản, khí tức sinh mệnh nhanh chóng trôi qua.

Chương 18: Không sợ cày hư ruộng, chỉ sợ trâu mệt chết

Thế gian xác thực không có thuốc hối hận, nhưng ta có thể để ngươi 'Chết' mà sống lại.

Chu Dương sãi bước đi tới Viên Thanh Tuyết trước mặt, trên mặt nàng đầy hối hận, trong mắt tất cả đều là tuyệt vọng.

Từng luồng máu tươi không ngừng từ cổ tuôn trào ra, càng lúc càng ít dần đi.

Toàn bộ Zombie đều được Chu Dương giải quyết xong, hắn cúi đầu nhìn một chút Viên Thanh Tuyết đang ở dưới đất, đối phương đang vào giai đoạn đầu biến dị Zombie.

Chu Dương không có ngay lập tức sử dụng dị năng nước nóng cứu người, cách làm của Viên Thanh Tuyết lúc nãy để cho hắn khó chịu.

Cứu về một cái có tính khí, còn thường thường vung sắc mặt nữ nhân, thật sự coi hắn là người ngu sao?

Hắn không muốn đem cái nữ nhân này làm tổ tông cung cấp.

Chỉ cần chờ đợi một thời gian ngắn, Viên Thanh Tuyết liền sẽ biến thành Zombie, giống như Trình Khả Nhi một dạng liền cứu lại, chẳng phải đẹp thay.

Có thể nghe lời, lại trung thành, sẽ không ăn giấm, còn có thể làm nữ bảo tiêu.

Chờ đợi một phút, Viên Thanh Tuyết ánh mắt triệt để biến thành sắc tro tàn, nàng đột nhiên hướng Chu Dương nhào tới.

Chu Dương sớm có chuẩn bị, ngay lập tức đem Viên Thanh Tuyết đá té xuống đất, từng đạo nước nóng hóa thành dây thừng đem Viên Thanh Tuyết trói lại.

Theo sự đề thăng của tinh thần lực, hắn đối với khống chế dị năng nước nóng càng ngày càng tinh tế, không giới hạn thủy tiễn nữa, có thể biến hóa càng thêm đa dạng.

Dùng từ ngàn vạn biến hóa để hình dung không quá đáng chút nào.

"Mở miệng ra, uống nhiều nước nóng."

Từng luồng từng luồng nước nóng được truyền dẫn chui vào bụng Viên Thanh Tuyết, tẩy virus sinh hóa bên trong cơ thể Viên Thanh Tuyết.

Quá trình kéo dài một phút, Viên Thanh Tuyết vùng vẫy từng bước chậm lại, đình chỉ điên cuồng.

Tốt chưa?

Chu Dương đi tới, Viên Thanh Tuyết trong mắt màu xám trắng lần nữa khôi phục, hướng phía Chu Dương gào thét.

May nhờ nước nóng đã trở thành dây thừng còn trói nàng, nếu không, đã nhào tới trên người Chu Dương.

Bộ dáng kia rõ ràng vẫn là trạng thái của Zombie.

Tình huống này là sao? !

Lẽ nào dị năng nước nóng mất đi hiệu lực?

Không thể nào a!

Lúc trước cứu vớt Trình Khả Nhi thì một chút vấn đề cũng không có , tại sao đến Viên Thanh Tuyết liền xảy ra vấn đề?

Đến tột cùng là nguyên nhân gì? !

Chu Dương sờ lên cằm, rất nhanh nghĩ đến một cái vấn đề mấu chốt, nguyên nhân Trình Khả Nhi sở dĩ trở nên bình thường.

Trình Khả Nhi vẫn luôn đem sữa bò trở thành thức ăn, lẽ nào muốn chuyển hóa thành người mà không phải trạng thái người, nhất định phải dùng vật này làm môi giới?

Đây là nguyên lý khoa học gì đây a?

Chu Dương không phải chuyên gia của phương diện này, không nghĩ ra.

Nhưng hắn có thể thực hành a!

Thực hành tạo nên sự hiểu biết, đây là chân lý vĩnh hằng không đổi.

Vốn là dùng dị năng nước nóng cho Viên Thanh Tuyết tắm nước nóng, từng đạo nước nóng được khóa chặt nổi bồng bềnh giữa không trung, vì lẽ đó kéo theo cũng đem Viên Thanh Tuyết ký thác ở giữa không trung.

Chu Dương dường như được đảng khai sáng mở ra cửa lớn thế giới mới, dị năng còn có thể dùng như vậy, dị năng nước nóng thật sự là đỉnh cao a.

Viên Thanh Tuyết trong mắt màu xám trắng trở thành nhạt, ánh mắt dần trở nên trong suốt, nhìn qua cùng người thường không có gì khác nhau.

Khác biệt duy nhất là không đủ linh động, có chút ngốc trệ.

Dưới sự khống chế của Chu Dương, hơn một tiếng liền kết thúc công việc.

Viên Thanh Tuyết gắt gao ôm lấy Chu Dương, không muốn buông tay, miệng bên trong phát ra từng tiếng đơn giản, đói.

Chu Dương nhớ Trình Khả Nhi biến dị thì cần số lượng không ít, lẽ nào còn muốn tiếp tục?

Đây có phải chăng là đem người sống cho mệt chết a!

Chu Dương đối mặt Viên Thanh Tuyết cùng Trình Khả Nhi hai cái phi nhân loại này, vẫn còn có chút bất đắc dĩ.

Nếu đã thành người mình, Chu Dương tự nhiên không thể để cho bụng nàng phải đói, tận tâm tận lực để cho Viên Thanh Tuyết hài lòng.

Trong nháy mắt lại là hơn sáu giờ đi qua, Viên Thanh Tuyết trong mắt linh tính nồng hơn, khôi phục một chút thần trí.

Con chim tê dại, không thể tiếp tục như vậy được nữa, một ngày chỉ có 14-15 tiếng là trong chiến đấu, còn có tám giờ dùng để dành cho giấc ngủ.

Tiếp tục như vậy nữa, nhân sinh liền muốn hoang phế.

Trong lúc vô tình, sắc trời tối xuống.

Chu Dương thuận theo bảo rương chỉ dẫn, hướng phía khu biệt thự cách không xa đi tới.

« tiêu hao 11 điểm tích phân, phổ thông bảo rương phẩm chất đề thăng đến Thanh Đồng bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được súng lục Desert Eagle vô hạn đạn. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được lực lượng +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được thể chất +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được nhanh nhẹn +3. »

Còn có một cái Bạch Ngân bảo rương!

Chu Dương đi tới bên ngoài một căn biệt thự, lễ phép gõ cửa một cái: "Có ai không? Cộng đồng đưa tới ấm áp."

Đợi nửa ngày, trong biệt thự không có trả lời, Chu Dương sử dụng kỹ xảo mở cửa.

Biệt thự không gian cực lớn, còn có sân bóng rổ kích thước gần với một cái đại sảnh, trang trí xa hoa, ngay cả đồ gia dụng cũng lựa chọn gỗ Hoàng đàn và các mặt hàng hiếm hoi khác, giá cả cực đắt tiền.

Duy nhất để cho Chu Dương bất ngờ là biệt thự tựa hồ thời gian dài chưa có ai ở qua, các vị trí phủ đầy tro bụi cùng tơ nhện.

"Thật là xa xỉ a! Xài nhiều tiền như vậy mua biệt thự lại bỏ ở nơi này để sinh bụi, thế giới của người có tiền thật là khó hiểu."

Chu Dương lắc lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa.

Hiện tại là tận thế rồi, có tiền lại làm sao? Nói không chừng chủ nhân cũ đã sớm giúp tên Zombie nào đó đỡ đói.

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được Thân Thép (hiếm có phẩm). »

« Thân Thép: Đánh giá đẳng cấp năng lực cấp độ D, làm suy giảm tổn thương vật lý đến 50%, lực đạo thấp hơn 300KG coi như không thể nào tạo thành tổn thương đối với túc chủ. (hiếm có phẩm: Đại biểu nơi mở bảo rương có thể mở ra phần thưởng cao cấp nhất, số lượng thưa thớt, bình thường chỉ có bảo rương cao cấp hơn mới có thể mở ra.) »

Chương 19: Lão công của ngươi đẹp trai không?

Cảm giác từng dòng nước ấm chạy dọc thân người lộ ra, thân thể trở nên càng thêm nhẫn nhụi, tám khối cơ bụng có thể thấy rõ ràng.

Ngón tay đặt trên cơ bắp gõ gõ, cảm giác giống như là đánh vào mặt trống, truyền ra tiếng vang nặng nề.

"Đến, đánh ta một tý thử xem." Chu Dương hướng về phía Viên Thanh Tuyết phân phó nói.

Viên Thanh Tuyết ngẩn người, dù mới được ăn no nhưng lại cũng chỉ là mới được ăn trong ngày hôm nay a, còn nghe không hiểu chỉ thị quá phức tạp, một bộ dáng u mê đần độn.

Chu Dương nhìn về phía Trình Khả Nhi, đặc biệt ra lệnh một câu: "Thả Hán Kiếm Bát Diện xuống."

Hắn không muốn bị Hán Kiếm Bát Diện chặt lên người, hệ thống xuất ra vũ khí vô cùng sắc bén, Chu Dương mong muốn là khảo thí cường độ thân thể, cũng không phải tự hủy hoại thân thể a.

Trình Khả Nhi nháy mắt một cái, Hán Kiếm Bát Diện vứt qua một bên, giơ lên quả đấm nhỏ thanh tú đập vào trên người Chu Dương.

Chu Dương không có nửa điểm phản ứng, liền một chút đau đớn cũng không có cảm nhận được.

Trình Khả Nhi không phải người bình thường, dù có lẫn vào nhân loại cùng Zombie, lực lượng đều vượt qua phần lớn người bình thường.

Nàng một quyền không có khả năng đối với Chu Dương tạo thành tổn thương, có thể chứng minh Thân Thép cường đại.

"Không biết Zombie có thể phá vỡ hay không?"

Có được Thân Thép, đại biểu Chu Dương không còn da giòn nữa, năng lực tự vệ tăng lên trên diện rộng.

"Lại là một ngày viên mãn, được rồi, tối nay ngay tại trong biệt thự đóng trại, ta cũng phải cố gắng trải nghiệm cảm giác người có tiền ra sao a."

"Đói!" Trình Khả Nhi phát ra lời mời đặc hữu của riêng nàng.

Chu Dương ai đến cũng không có cự tuyệt, đi tới Simmons (giường cao cấp) đặt bên trên là chiếc chăn lớn, liền chuẩn bị bắt đầu vào cuộc chiến.

Có không biết bao nhiêu là sinh mạng phải ngã xuống, chiến đấu không ngừng.

Thu được Thân Thép sau đó, năng lực của Chu Dương một lần nữa

đề thăng, ngay cả thành phần sữa bò cũng tựa hồ trở nên lợi hại hơn.

Thường ngày Trình Khả Nhi đều có bao nhiêu, muốn bấy nhiêu, ai đến cũng không có cự tuyệt, hoàn toàn chính là máy ép nước trái cây.

Viên Thanh Tuyết cũng không kém, hai nữ nhân cộng lại, ít nhất tại bảy tám lần, nhiều thì vài chục lần.

Một lần đều hơn một tiếng, hơn mười lần chính là mười mấy tiếng, đổi ai cũng không chịu nổi, thân thể phải bị móc sạch.

Chu Dương nếu như người bình thường, căn bản là không có cách đạt đến các nàng nhu cầu bình thường hàng ngày.

Nhưng bây giờ Chu Dương có được Thân Thép sau đó, điên cuồng quấn quít lấy Trình Khả Nhi, vừa vặn ba lần nàng liền bắt đầu cầu xin tha thứ.

"Không cần? ! Lúc trước không là phải đem ta ép khô sao? Làm sao có thể không cần đây? Ta ngay bây giờ đem số lượng của ngày mai để bổ sung bù vào."

Trình Khả Nhi lần đầu tiên xuất hiện tâm tình kịch liệt chập chờn.

Chiến đấu giày vò đến rất khuya, Trình Khả Nhi từ trước tới giờ chưa bao giờ ngủ qua, lần này phát sinh ngoại lệ, mơ màng ngủ thiếp đi.

Chu Dương bỏ qua Viên Thanh Tuyết, hắn còn cần có người gác đêm, không muốn xảy ra bất trắc, đặc biệt đem Hán Kiếm Bát Diện giao cho Viên Thanh Tuyết.

Trình Khả Nhi trang bị vũ khí càng thêm lợi hại, súng lục Desert Eagle đạn vô hạn.

Một đêm ngủ đến thẳng cẳng, thẳng đến sáng sớm hôm sau bị động tĩnh rất lớn ở phương xa đánh thức.

"Mới sáng sớm liền ồn ào như vậy, có thể để cho người khác yên giấc hay không đây!"

"Trước tận thế làm việc cùng sinh hoạt tạo nên áp lực, không thể nào tiêu dao tự tại, bây giờ đều tận thế rồi còn không chịu ngừng."

Chu Dương thật sự không nghĩ đến dù tận thế rồi, còn có người đánh thức hắn không cho hắn ngủ nướng thêm chút nữa.

"Xác thực rất phiền toái a!" Bên tai truyền đến thanh âm êm ái của Trình Khả Nhi, làm cho Chu Dương đưa đến cặp mắt thật sâu thán phục.

Nàng không phải chỉ có thể nói những câu nói đơn giản sao? Hiện tại đã khôi phục lý trí?

Trình Khả Nhi tựa hồ nhớ lại giây phút điên cuồng cùng nhau, có chút không dám nhìn Chu Dương.

"Đa tạ ân cứu mạng của ngươi, ta tựa hồ khôi phục một ít ký ức. . ."

Trình Khả Nhi khôi phục con ngươi màu đen, ánh mắt linh động, cùng với cảm giác lúc trước hoàn toàn khác biệt.

Trước kia Trình Khả Nhi mặc dù xinh đẹp, lại trông như một tượng gỗ xinh đẹp, đẹp thì có đẹp, nhưng lại thiếu đi vài phần cảm giác.

Mặc dù nàng bây giờ còn chưa có hơi thở cùng nhịp tim, nhưng lại cho người ta cảm giác nàng cùng người sống không có sự khác biệt.

Khôi phục lý trí, có thể hay không phát sinh ra chuyện ngoài ý muốn?

Chu Dương nhìn sang một bên Viên Thanh Tuyết, nàng vẫn còn một bộ dáng ngốc trệ.

Đây là tình huống gì? Rốt cuộc là vì cái gì để cho Trình Khả Nhi khôi phục lý trí? Chẳng lẽ là tối hôm qua bù quá nhiều sao?

Chu Dương nhớ tới nàng chưa bao giờ cần giấc ngủ nhưng Trình Khả Nhi tối hôm qua lại ngủ thiếp đi, lẽ nào khôi phục ký ức cùng giấc ngủ có liên quan?

Bên cạnh còn có Viên Thanh Tuyết làm thành vật thí nghiệm, tin tưởng không bao lâu nữa, hắn liền có thể giải được sự nghi hoặc này.

"Ngươi có đói bụng hay không?" Chu Dương cười híp mắt nhìn Trình Khả Nhi, chẳng biết tại sao, hắn lại có chút rục rịch.

Trình Khả Nhi lập tức cúi đầu xuống, có vẻ hơi ngượng ngùng, loại cảm giác này cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng.

"Tối hôm qua đã ăn rất no rồi. . ."

Chu Dương không để cho nàng nói tiếp, người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói bụng đến hoảng, bữa ăn sáng làm sao có thể

không ăn đây?

Trình Khả Nhi giả bộ chối từ, nhưng đến lúc sau lại điên cuồng đến lạ.

Thời gian qua hơn một tiếng, Chu Dương cảm giác đói bụng rồi, lấy ra thức ăn nhét đầy cái bao tử, mà Trình Khả Nhi nâng quai hàm ngồi một bên, lẳng lặng đánh giá Chu Dương.

"Lão công của ngươi đẹp trai không?"

Nếu là lúc trước, Trình Khả Nhi nhất định sẽ trả lời một câu: Từ trước tới nay chưa từng gặp quanam nhân vô liêm sỉ như vậy.

Nhưng bây giờ, nàng nghiêm túc gật đầu một cái.

"Đẹp trai! Lão. . .công của ta là nam nhân đẹp trai nhất trên toàn thế giới!"

Hai người hiểu ý cười một tiếng, vui vẻ hòa thuận.

Đương nhiên, bầu không khí vi diệu này rất nhanh bị động tĩnh bên ngoài phá vỡ.

Đối diện lối vào bên trong biệt thự là ba cái khách không mời mà đến.

Chương 20: So tài một chút ai tạo ra âm thanh lớn hơn

Ba nam nhân bạo lực đập cửa biệt thự ra, một tên nam nhân mập mạp bị ba người thả ngã xuống đất, thỉnh thoảng phát ra từng tiếng tiếng kêu thảm thiết như heo bị chọc tiết.

Đương nhiên, tiếng kêu cũng không có duy trì quá dài thời gian, một gậy tiếp một gậy đánh vào trên đầu tên nam nhân mập ú kia, từng chiêu đều là trí mạng.

"Uông Thành Vệ, ngươi cái con lợn béo đáng chết này, không phải yêu thích trừ tiền lương của chúng ta sao? Tiếp tục trừ đi a!"

"Vợ ta cũng là bởi vì không có tiền chữa bệnh, liền chết đi trong oan ức! Ta muốn cho ngươi đền mạng!"

"Thiên đạo luân hồi, trời xanh làm gì bỏ qua cho ai!"

Hiện tại cũng tận thế rồi, không có trật tự cùng quy tắc, chính là thời cơ tốt để báo thù.

"Ta sai rồi, van xin ngươi bỏ qua cho ta đi! Ngươi muốn tiền, ta cho ngươi tiền! Ta cho mỗi người các ngươi 1000 vạn! Tiền ở trong biệt thự ngươi cứ tùy tiện cầm." Uông Thành Vệ không ngừng cầu xin tha thứ, trên đầu dường như là thủy điện xả lũ, máu tươi điên cuồng tuôn ra bên ngoài.

"Lúc trước làm sao không hào phóng như vậy, ngươi sớm một chút cho ta tiền, vợ ta cũng sẽ không như vậy mà bệnh chết."

"Bây giờ tiền có cái lông mới còn tác dụng? ! Ta chỉ muốn mạng của ngươi!"

"Ngươi nên đi chết đi! Không người nào có thể cứu được ngươi!"

Uông Thành Vệ đối mặt ba người đánh, rất nhanh liền không còn một tiếng động.

Uông Thành Vệ lão bà thấy một màn này, liền vội vàng tìm chỗ trốn.

"Muốn chạy! Ngươi cái nữ nhân này cũng là một trong kẻ cầm đầu!"

"Đeo vàng đeo bạc, tiền ngươi dùng đều là mồ hôi xương máu của chúng ta!"

"Ngươi cho là mình có thể chạy thoát sao? !"

Uông Thành Vệ lão bà so với bản thân hắn tnhỏ hơn gần 10 tuổi, tuổi cũng đã chạm mốc 40, ăn mặc lại rất thời thượng.

Ba nam nhân đã giết người đến đỏ mắt, nếu đã làm chuyện ác, cũng nên làm tới cùng a.

"Van xin ngươi đừng có giết ta, hết thảy các thứ này đều là Uông Thành Vệ làm, cùng ta không có chút quan hệ nào, oan có đầu nợ có chủ, người các ngươi đã giết, nhanh rời khỏi chỗ này đi!"

Một nữ tử yếu đuối, đối mặt ba tên như lang như hổ đại hán, kết cục có thể tưởng tượng được.

"Chúng ta làm sao nỡ giết ngươi chứ? Hảo hảo phục vụ chúng ta, chỉ cần để cho ba người chúng ta dễ chịu, hết thảy đều dễ nói."

Hai người khác nam nhân nghe được câu này, trong tâm liền nảy sinh tà ý, không hẹn mà cùng gật đầu một cái.

"Sớm biết hạ thủ nhẹ một tí, cho tên hỗn đản Uông Thành Vệ này giữ một hơi thở, để cho hắn trong tuyệt vọng mà chết đi!"

Động tác bọn họ thực sự thô bạo, Bạo Dâm Sấp Mặt.(:v :v)

Chu Dương an tinh xem cuộc vui, không có nửa điểm ý tứ xen vào.

Nói cho cùng chính là "phi thương bất phú-vi phú bất nhân" mà gây họa, nếu đổi thành niên đại hòa bình, một chút ồn ào liền kết thúc, người bình thường làm sao có thể cùng người có tiền so quyền lực?

Trên thế giới có quá nhiều chuyện không công bằng, chỉ vì miếng ăn, mà chỉ có thể giấu ở trong lòng.

Tận thế không có luật pháp cùng đạo đức ràng buộc, rất dễ dàng lấy bạo chế bạo. Kẻ nào mạnh kẻ đó có quyền.

Đối với lão bà của tên mập kia không phải là không có trách nhiệm, với tư cách người được hưởng lợi, đương nhiên cũng sẽ trở thành mục tiêu báo thù.

Chu Dương ngồi cắn hạt hướng dương một hồi, liền thu hồi ánh mắt.

"Đi, tiếp tục hành trình mở rương!"

Chu Dương không che giấu động tĩnh đưa tới sự chú ý bên đối diện biệt thự, nữ nhân vội vàng hướng Chu Dương kêu cứu: "Van xin ngươi mau cứu ta, trừng trị những ác đồ này đi!"

Lời của cô gái làm cho ba người trở nên bất mãn, đặc biệt là tên có lão bà chết kia, mặt đầy hung ác: "Ngươi cái tiện nữ nhân này thật sự muốn chết!"

Một cái tát liên tiếp một cái tát quất vào trên mặt nữ tử, chỉ chốc lát gò má sưng thành đầu heo.

"Tiểu tử ngươi đừng xen vào chuyện người khác, lăn xa một chút, nếu không liền ngươi ta cũng làm thịt." Một người hướng về phía Chu Dương uy hiếp nói.

Chu Dương dừng bước lại, lành lạnh nhìn đến tên vừa rồi.

Hắn hôm nay còn tức giận lúc rời khỏi giường, đánh thức giấc ngủ để cho Chu Dương khó chịu, hiện tại còn dám uy hiếp mình, đây là

muốn chết sao?

"Cái gia hỏa này ở tại khu biệt thự, tám thành cũng là một tên nhà giàu bất nhân bất nghĩa, đem hắn cùng nhau giải quyết cho xong đi."

Trong giọng nói lộ ra nồng nặc tâm lý thù những kẻ nhà giàu, ánh mắt thỉnh thoảng lại đặt trên người của Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết quan sát.

"Hai nữ nhân này đều là mặt hàng cực phẩm, một người này trước tiên không đủ phân, hiện tại ba cái liền vừa vặn." Một người khác không chút nào tiến hành che giấu ác ý trong mắt, một bộ dáng ăn chắc Chu Dương.

Sau khi mà giết chết Uông Thành Vệ, ác tâm trong người hoàn toàn bị kích thích ra, giết một cái cũng là giết, giết nhiều hơn một cái cũng là giết.

Hiện tại cũng tận thế rồi, đồ vật đã nhìn trúng thì chỉ cần cướp là được.

"Tiểu tử, đem hai nữ nhân lưu lại, rồi lăn ra xa một chút, tâm tình tốt bọn ta còn có thể tha cho ngươi một mệnh."

Lão ga hỏa có lão bà chết mặt đầy oán khí, hận không được đem bi kịch của chính mình thêm trên người của người khác, cảm thụ được nổi thống khổ của hắn.

Chu Dương khẽ lắc đầu một cái, cười lên: "Sáng sớm hôm nay ta bị người đánh thức, rất khó chịu, nể tình các ngươi là vì lấy lại công đạo, ta tha các ngươi một con đường sống, nhưng có vài người không biết quý trọng!"

"Một khi chọn sai đường sẽ không có khả năng cứu vãn, chẳng muốn cùng các ngươi dài dòng."

Ba nam nhân dường như nghe được chuyện buồn cười mà nói, mặt đầy giễu cợt: "Chỉ bằng một mình ngươi cũng muốn làm đối thủ của chúng ta? ! Rốt cuộc là ai cho ngươi cái gan. . ."

Nói được nửa câu, liền nuốt trở về trong bụng, bởi vì Chu Dương cầm trong tay một khỏa lựu đạn.

"Chuyện này chúng ta từng việc từng việc mà tính, trước tiên nói một chút về chuyện kẻ nào đã tạo ra thanh âm ảnh hưởng giấc ngủ của ta đi, đã đến mà không trả lễ thì không hay, đưa các ngươi một khỏa

lựu đạn, cùng nhau so tài một chút xem thử ai tạo ra âm thanh lớn hơn!"

Chu Dương lộ ra nụ cười ấm áp, kéo ra móc kéo, hướng về phía ba người ném tới.

"CLMN! Chạy nhanh lên một chút!"

Bọn họ còn muốn người đông thế mạnh đối phó Chu Dương, hiện tại chỉ hận cha mẹ vì sao không có sinh nhiều thêm cái đầu.

Ngươi nếu như cầm ra súng cũng được, ngươi móc ra trái lựu đạn đây là chuyện gì a!

Ầm!

Mặc dù ba người chạy rất nhanh, vẫn là chậm một bước, rối rít bị nổ bay ra ngoài, từng cái mảnh đạn chui vào thân thể.

"Tiêu diệt bọn hắn!"

Chu Dương lười tiếp tục động thủ, giết người không có tích phân, vẫn là giao cho Viên Thanh Tuyết giải quyết đi.

Chương 21: Dị năng đẳng cấp đề thăng

Hôm nay vận khí tựa hồ không sai, vừa ra cửa liền có đại thu hoạch.

« hao tốn 11 điểm tích phân, phổ thông bảo rương phẩm chất thăng lên thành Thanh Đồng bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được xe bọc thép (hiếm có phẩm). »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được lực lượng +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được nhanh nhẹn +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được cường hóa gen dược tề (loại I). »

« cường hóa gen dược tề (loại I): Sau khi dùng liền đề thăng tất cả bốn thuộc tính của túc chủ , mỗi thuộc tính tối đa chỉ có thể đề thăng 10 điểm. (chú thích: Mỗi loại cường hóa gen dược tề, tối đa sử dụng chỉ được một lần.) »

Cường hóa gen dược tề là đồ tốt, vận khí tốt có thể đề thăng được tất cả 40 điểm thuộc tính, so sánh với việc dùng hắc thiết bảo rương có lợi quá nhiều.

Chu Dương không chút do dự đem cường hóa gen dược tề sử dụng, đề thăng thực lực của mình.

Từng dòng nước ấm ở trong người phun trào, da thịt hiện ra quang mang, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại như thường.

Túc chủ: Chu Dương

Lực lượng: 32 (cường hóa gen dược tề +10)

Thể chất: 27 (cường hóa gen dược tề +10)

Nhanh nhẹn: 28 (cường hóa gen dược tề +10)

Tinh thần: 35 (cường hóa gen dược tề +10)

Năng lượng: 350

Dị năng: Cấp độ B dị năng nước nóng (LV1)

Thiên phú: Cấp độ E năng lực mắt ưng, cấp độ E năng lực thính giác cường lực, cấp độ E năng lực thân nhẹ như yến, cấp độ D năng lực Thân Thép, kỹ xảo đánh cận chiến cấp đại sư, tinh thông vũ khí nóng.

Vũ khí: Hán Kiếm Bát Diện, súng trường AK-47 đạn vô hạn, RPG khiên vai bazooka (đạn hỏa tiễn x6), Desert Eagle đạn vô hạn, súng bắn tỉa Barrett M82A1 đạn vô hạn.

Đạo cụ: Nhẫn không gian (10 m^3), xe bọc thép, lựu đạn x9

Tích phân: 21

Người bình thường có điểm thuộc tính khoảng từ 6 đến 8 điểm, coi như là người có thiên phú khá mạnh thì thuộc tính tối đa chỉ được

10 điểm, thuộc tính yếu nhất của Chu Dương cũng đạt tới trình độ gấp ba người có thiên phú kia, lại phối hợp đủ loại thiên phú, nhất định chính là siêu nhân.

Chu Dương đi tới càng lúc càng tiếp cận trung tâm thành phố.

Trung tâm chợ bảo rương nhiều một cách đặc biệt.

Đương nhiên, theo đó cũng gặp phải số lượng Zombie cũng tăng lên trên diện rộng.

"Thật nhiều quái vật Zombie a!"

Nội thành không hổ là địa phương có lượng người tương đối nhiều, từ phố lớn cho đến hẻm nhỏ, tùy tiện liếc qua cũng có thể thấy Zombie.

Cảm nhận được khí tức của sự sống tiếp cận, bọn họ điên cuồng hướng về phía Chu Dương nhào tới.

Trình Khả Nhi móc ra súng lục Desert Eagle, toàn lực hiệp trợ.

Có sẵn đối tượng để quét tích phân, Chu Dương làm sao có thể bỏ qua cho đây?

Lấy ra súng trường AK-47 đạn vô hạn, điên cuồng nổ súng, đạn như mưa cứ thế mà tuôn ra.

Cộc! Cộc! Cộc!

Tiếng súng tiêu diệt một mảng lớn Zombie, phụ cận lại có càng nhiều Zombie hướng tới phía này hội tụ.

"Ăn ta một phát đạn hỏa tiễn!"

Số lượng quá nhiều, chính là lúc mà RPG bazooka phát uy tốt nhất, một phát đạn hỏa tiễn bay ra, lượng lớn Zombie nổ bay lên trời, một phát đạn hỏa tiễn ít nhất liền có 30-40 tích phân vào tài khoản.

m thanh dư chấn đưa tới phản ứng dây chuyền, toàn bộ Zombie khu vực xung quanh bị thanh âm hấp dẫn qua đây, đâu đâu cũng có tiếng động của Zombie, số lượng rất nhanh vượt qua 1000, lại còn liên tục gia tăng không ngừng.

Quan trọng nhất là, Chu Dương bị bao vây.

"Các ngươi cũng muốn bắt được ta!"

Chu Dương khinh thường cười cười, trực tiếp triệu hồi ra xe bọc thép.

Các ngươi có thể phá xe bọc thép coi như ta thua!

Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết không cần thiết lo lắng, các nàng vốn là nửa người nửa Zombie, sẽ không nhận công kích từ Zombie.

Cho dù hai nữ không ngừng đối với Zombie phát động công kích, nhưng Zombie vẫn như cũ không có bất kì phản kháng nào.

Từng khỏa lựu đạn cùng hoả tiễn vọt lên, âm thanh bạo tạc vang lên bên tai không dứt.

Nhìn thấy những nơi có nhiều Zombie, Chu Dương trực tiếp lái xe đi thẳng qua, từng cái Zombie bị nghiền thành thịt vụn.

Trên giao diện con số tích phân đã điên cuồng tăng lên, bất tri bất giác đã đột phá cột mốc 1000.

Trải qua hơn nửa canh giờ ác chiến, số lượng Zombie trở nên thưa thớt dần, số lượng mà chúng tập hợp lại kém xa với số lượng mà Chu Dương đã tàn sát với tốc độ nhanh chóng.

Hoán đổi thành súng bắn tỉa Barrett M82A1, Chu Dương đứng trên xe bọc thép nhắm đến từng cái Zombie từ đằng xa chạy tới, kết quả chỉ có một - đầu bể mất.

Cuối cùng cuộc tàn sát cũng qua đi, trên mặt đất đâu đâu cũng có thi thể Zombie, một tầng lại chồng thêm một tầng, dường như là Tu La chiến trường.

« chúc mừng túc chủ đánh chết 1581 con Zombie, thu được 1581 điểm tích phân. »

1111 điểm tích phân là có thể đem phổ thông bảo rương tiến giai thành Hoàng kim bảo rương, 1581 điểm tích phân tương đương với một cái Hoàng Kim bảo rương cộng thêm bốn cái Bạch Ngân bảo rương.

Thu hoạch phong phú.

Không có Zombie gây trở ngại, Chu Dương bắt đầu công cuộc tìm kiếm bảo rương trở nên thoải mái không ít, rất nhanh đã có thu hoạch.

« hao tốn 1111 điểm tích phân, phổ thông bảo rương phẩm chất tiến giai Hoàng Kim bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được tiềm năng kết tinh x15. »

« tiềm năng kết tinh: Siêu phàm sinh vật sau khi chết đi hình thành kết tinh thể, nắm giữ tác dụng thần kỳ không thể tưởng tượng nổi, có thể dùng để tấn thăng dị năng cùng đẳng cấp năng lực, đề thăng uy lực cùng hiệu quả. »

Đề cao dị năng cùng năng lực? !

Chu Dương liền vội vàng nhìn về phía mình nước nóng dị năng, còn nhớ rõ nước nóng dị năng cấp bậc là LV1, hắn đã thuần thục sử dụng dị năng nhưng lại chậm chạp không có hiệu quả, hiện tại liền có biện pháp giải quyết.

« hệ thống nhắc nhở, phải chăng tiêu hao 5 điểm tiềm năng kết tinh, đề thăng nước nóng dị năng đẳng cấp? »

5 điểm tiềm năng kết tinh là có thể đề thăng?

"Đề thăng!"

« chúc mừng túc chủ nước nóng dị năng đề thăng đến LV2. »

« nước nóng dị năng (LV2): Hiệu quả 1: Triệu hoán 3 m^3 nước nóng 100 độ C để cho túc chủ sử dụng, có thể tự do biến ảo hình thái, đối với mục tiêu phát động công kích, lớn nhất thao tác phạm vi 30m.

Hiệu quả 2: Bách bệnh không sinh, thời gian dài uống có thể giải trừ bị nhiễm virus (bao gồm virus sinh hóa).

Hiệu quả 3: Tăng lên trên diện rộng năng lực tự khỏi bệnh cùng thể lực tốc độ khôi phục, hiệu quả đề thăng 50%. »

Chương 22: Tận tâm chữa bệnh

Dị năng nước nóng mang theo uy lực tăng lên hiệu quả không tệ!

Tiếp tục đề thăng!

« hệ thống nhắc nhở: Dị năng nước nóng tăng lên tới LV3, cần tiềm năng kết tinh x15, hiện tại tiềm năng kết tinh số lượng là 10, số

lượng không đủ, không cách nào đề thăng. »

Không chỉ có dị năng nước nóng có thể đề thăng, trên giao diện hệ thống đằng sau năng lực thiên phú đều xuất hiện dấu (+).

Những năng lực này đẳng cấp có chút thấp hơn, ý nghĩa của việc đề thăng lên không phải đặc biệt lớn.

Duy nhất chỉ có cấp độ D năng lực Thân Thép thật ra khiến cho Chu Dương phải suy nghĩ.

Cái năng lực này đề cao năng lực sinh tồn cùng thể lực của mình lên phạm vi lớn, miễn dịch tổn thương, triệt để biến thành con gián, suy nghĩ muốn tiếp tục sống tại cái tận thế này, còn có năng lực nào thích hợp hơn cái này sao?

Miễn là còn sống, liền có thể không ngừng biến cường, mới có thể mở càng nhiều bảo rương.

Thân Thép trở nên cường đại, về sau muốn chết đều khó khăn.

« hệ thống nhắc nhở, phải chăng tiêu hao 3 điểm tiềm năng kết tinh, đề thăng Thân Thép đẳng cấp? »

"Đề thăng!"

« chúc mừng túc chủ Thân Thép tăng lên tới LV2. »

« Thân Thép (LV2): Giảm tổn thương vật lý tác động lên bản thân 60%, lực đạo thấp hơn 600KG, không có cách nào tạo thành tổn thương đối với túc chủ. »

Dấu (+) phía sau Thân Thép không có biến mất, Chu Dương lựa chọn tiếp tục đề thăng.

« hệ thống nhắc nhở, phải chăng tiêu hao 6 điểm tiềm năng kết tinh, đề thăng Thân Thép đẳng cấp? »

"Đề thăng!"

« chúc mừng túc chủ Thân Thép tăng lên tới LV3. »

« Thân Thép (LV3): Giảm tổn thương vật lý tác động lên bản thân 70%, lực đạo thấp hơn 800KG, không có cách nào tạo thành tổn thương đối với túc chủ. »

Phương hướng phát triển hiện tại đang hướng về kiểu xe tăng thiết

giáp! Thân Thép tiếp tục cường hóa đi xuống, quả thực đúng là mình đồng da sắt con c-- bê tông, lại đi xe bọc thép, chơi vậy ai đ-.

« hao tốn 111 điểm tích phân, phổ thông bảo rương phẩm chất tiến giai Bạch Ngân bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được huyết thanh miễn dịch virus sinh hóa. »

Mặc dù nắm giữ dị năng nước nóng, lây nhiễm virus sinh hóa không cần phải sợ hãi, nhưng có huyết thanh miễn dịch có thể tiết kiệm đi rất nhiều phiền toái a, không cần lo lắng bất tri bất giác bị lây nhiễm virus sinh hóa.

Chu Dương không chút do dự đem huyết thanh miễn dịch virus sinh hóa vừa mới lấy được uống cạn, về sau không bao giờ sợ lây nhiễm nữa.

« hao tốn 110 điểm tích phân, Hắc Thiết bảo rương phẩm chất tiến giai Bạch Ngân bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được dược tề cường hóa gen (loại I) (chú thích: Dược tề cường hóa gen cùng loại chỉ có thể dùng một lần). »

Lại một bình dược tề cường hóa gen? !

Đáng tiếc là dược tề cường hóa gen (loại I) chỉ có thể sử dụng một lần, muốn tiếp tục cường hóa, chỉ có mở ra dược tề cường hóa gen phẩm giai cao hơn.

Mình không thể dùng, nhưng có thể cho Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết sử dụng a.

Hai nữ nhân hiện tại đã triệt để cùng mình trói chung một chỗ, phương thức bổ sung năng lượng duy nhất cho các nàng chính là sữa bò của mình, được phục vụ vô cùng tận tình, không có làm phản khả năng.

Đề thăng thực lực của các nàng, để không đến mức phải kéo mình tuột lại đằng sau, đây chính là đối các nàng đầu tư.

Năng lực của các nàng càng cường đại, mang cho mình trợ lực cũng sẽ càng lớn hơn.

"Trình Khả Nhi, lại đây cho ngươi đồ tốt."

Trình Khả Nhi thời gian đi theo mình cũng cho là dài nhất, là một thủ hộ giả trung thành, Chu Dương đương nhiên sẽ không keo kiệt.

Thưởng một cái Bạch Ngân bảo rương mà thôi, hắn một ngày ít nhất mở bảy tám cái, thậm chí hơn mười, tương lai còn có bảo rương cao cấp hơn chờ đợi nàng.

Trình Khả Nhi nháy mắt một cái, mang theo ngượng ngùng nói: "Lão. . . công, ngươi tìm ta có việc sao?"

Nàng tựa hồ đối với chuyện lúc trước trong lòng vẫn còn sợ hãi, ăn cơm no là một chuyện tốt, nhưng ăn quá no lại là một tình huống khác a.

Mỹ thực không thể ăn nhiều, đồ ăn ngon cũng phải tiết chế.

Lúc trước nàng là máy ép nước trái cây, từ khi cái trái cây tiểu Chu Dương này trở nên lớn hơn, cái máy ép nước trái cây này liền không đủ dùng rồi.

Chu Dương nhìn bộ dáng dí dỏm của nàng, mỉm cười đem trang bị ống nghiệm cường hóa gen chất thuốc đưa tới.

"Uống nó, ngươi có thể trở nên mạnh hơn."

Trình Khả Nhi gật đầu một cái, không có nửa điểm nghi ngờ, cho thấy đối với Chu Dương hoàn toàn tín nhiệm, cầm lên dược tề cường hóa gen uống vào.

Nàng da thịt hiện ra quang mang, rất nhanh liền khôi phục bình thường.

Nhìn kỹ, Chu Dương phát hiện Trình Khả Nhi khí sắc thiếu nữ trở nên tươi tắn hơn, da thịt càng thêm nhẵn nhụi trắng nõn, nhìn rõ nhan trị đều có đề thăng, trở nên càng xinh đẹp hơn.

« hệ thống nhắc nhở: Túc chủ đem hệ thống vật phẩm giao cho những người khác dùng, phải chăng cũng khóa lại quan hệ? »

Khóa lại quan hệ! Chuyện gì xảy ra?

« hệ thống nhắc nhở: Bởi vì đối phương cùng túc chủ quan hệ mật thiết, vì bảo đảm túc chủ an toàn, sẽ không gặp phải ám hại, hệ thống đặc biệt làm ra một ít sắp xếp. »

"Khóa lại!"

Đây là một chuyện tốt, không cần phải cự tuyệt.

« hệ thống nhắc nhở: Khóa lại thành công. »

Nữ nô: Trình Khả Nhi

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 19 (dược tề cường hóa gen +9)

Thể chất: 17 (dược tề cường hóa gen +9)

Nhanh nhẹn: 21 (dược tề cường hóa gen +10)

Tinh thần: 18 (dược tề cường hóa gen +10)

Vũ khí: Súng lục Desert Eagle đạn vô hạn

Năng lực: Miễn dịch sự dò xét của Zombie

« hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đã đạt đến giới hạn, không có làm phản khả năng. »

Ồ, không nghĩ đến hệ thống nhặt bảo rương còn có cái chức năng này, rất không tồi.

Bởi như vậy, có thể kiểm tra độ trung thành của người khác, đánh giá người khác phải chăng có ác ý, không cần lo lắng người bên cạnh ám toán, rất không tồi.

Vì sao không khóa lại súng ống a?

Chu Dương rất nhanh ngẫm một chút, súng ống có thể thu hồi, dược tề cường hóa gen dùng thì cũng đã dùng, cũng không thể nhận trở về.

Chương 23: Tử vong va chạm

« hao tốn 110 điểm tích phân, Hắc Thiết bảo rương phẩm chất tiến giai Bạch Ngân bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được năng lực trinh sát. »

« trinh sát: Đánh giá đẳng cấp năng lực cấp độ E, năng lực chủ động, mỗi lần sử dụng tiêu hao 1 điểm năng lượng trị. Hiệu quả: Đối với một mục tiêu tiến hành dò xét, thu được tình báo của hệ thống, mục

tiêu thực lực càng thấp, lấy được tình báo càng cặn kẽ. (chú thích: Đối với mục tiêu có tinh thần lực vượt qua của mình, trinh sát sẽ mất đi hiệu lực.) »

« hao tốn tích phân, Thanh Đồng bảo rương phẩm chất tiến giai Bạch Ngân bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được vô hạn nhiên liệu súng phun lửa. »

Một hơi mở xong bảo rương cảm giác thật sự sảng khoái, duy nhất để cho Chu Dương tiếc nuối là tích phân tốn quá nhanh, 1600 tích phân trong nháy mắt còn sót lại 60 điểm.

Chu Dương mở ra xe bọc thép, hai bên trái phải ngồi là Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết hai cái mỹ nữ, một đường hướng về phía nội thành tiếp tục tiến tới.

« keng, hệ thống nhắc nhở, bên ngoài 1000m trong công viên phát hiện Bạc Kim bảo rương. »

Bạc Kim bảo rương!

Rốt cuộc phát hiện bảo rương đẳng cấp cao hơn rồi, Chu Dương ánh mắt sáng lên.

Hoàng Kim bảo rương đến bây giờ mở ra ba lần, một lần đã nhận được cấp độ B nước nóng dị năng, lần thứ hai đã nhận được Nhẫn không gian, lần thứ ba là tiềm năng kết tinh, ba kiện bảo vật đều rất không tồi.

Bạc Kim bảo rương so sánh với Hoàng Kim bảo rương cao hơn một cấp bậc, không có đạo lý mở ra đồ vật kém hơn.

Không biết có thể mở ra vật gì tốt?

Xe bọc thép đưa tới ánh nhìn của những người sống xót trong các căn hộ xung quanh, có người vừa mừng vừa sợ nói: "Có người đến cứu vớt chúng ta rồi!"

Có người hướng phía xe bọc thép kích động lớn tiếng kêu cứu, cũng có người cẩn thận không nói một lời, giơ lên lá cờ nhỏ có viết chữ SOS, không ngừng quơ múa, hy vọng dẫn tới sự chú ý cửa xe bọc thép.

Bọn họ đều không ngoại lệ, đem hy vọng sống sót của mình gởi gắm

ở trên người khác cứu vớt.

Không bức đến tuyệt cảnh, vạn bất đắc dĩ, bọn họ sẽ không tự cứu lấy chính mình.

Nhưng mà, đây đều đã là tận thế rồi, người người cảm thấy bất an, ngoại trừ bản thân ngươi còn có thể mong đợi ai?

Xe bọc thép một đường không ngừng, tiếp tục hướng phía trước mà đi, nó sẽ không vì bất luận người nào mà đình chỉ đi về phía trước.

Ven đường từng cái Zombie đi tới, không sợ chết hướng đến xe bọc thép nhào tới.

"Để cho cái gia hỏa này không cứu chúng ta gặp phải Zombie, hắn vừa chết đi, nói không chừng chúng ta còn có cơ hội lấy được chiếc xe bọc thép này." Có người tràn đầy nghĩ xấu.

"Tám thành là đi ứng cứu một đại nhân vật nào đó, chúng ta bình dân dân đương nhiên không có cơ hội."

"Nhanh lên một chút chết đi! Tốt nhất trước khi chết đều đem Zombie tất cả dẫn ra!"

Bọn họ không ngừng dùng những từ ngữ ác độc mắng, xe bọc thép không cứu bọn họ, chính là tội ác lớn nhất thế gian, chết chưa hết tội.

Kết quả để bọn hắn thất vọng, Zombie cánh tay không ngừng đánh vào bên trên xe bọc thép, nhưng không cách nào lay động chiếc xa cả.

Zombie không cách nào ảnh hưởng tới chiếc xe dũng mãnh này.

Từng cái Zombie nghiền thành bùn, không có cách nào trở ngại bánh xe chiếc xe bọc thép đi tới.

Nó giống như một cự thú sắt thép, tại trong đô thị xông ngang đánh thẳng, không cố kỵ gì.

"Tựa hồ gây ra động tĩnh có chút lớn. . ."

Chu Dương xuyên thấu qua cửa kiếng xe, hướng về bên ngoài nhìn, không khỏi có chút trợn mắt hốc mồm.

Con đường phía trước chẳng biết lúc nào bị Zombie ngăn lại, nhìn một cái, chằng chịt, toàn bộ đều là Zombie đầu người, số lượng nhiều đến phát bạo.

Nhìn sơ một chút, số lượng chí ít cũng phải có hàng vạn con, nhiều hơn chứ không ít.

Không nghĩ đến gặp phải Zombie triều, không tìm đường chết thì cũng không phải chết. . . Hơn nữa còn là chặn lại con đường đi tới Bạc Kim bảo rương.

Hiện tại phát hiện tựa hồ hơi trễ.

Đương nhiên, Chu Dương không có tính toán phải lùi bước, vì Bạch Kim bảo rương hắn rơi vào tình thế bắt buộc.

Có câu nói thật hay, phía trước vốn không có đường, nhiều người đi mới biến thành đường.

Phía trước không có đường, vậy mình liền tạc ra một con đường!

Xe hướng tới, không thể ngăn trở!

Chu Dương trong mắt nổi lên cuồng nhiệt, xe bọc thép động lực đề cao đến mức lớn nhất, một đạp tăng tốc, hướng phía trước vọt tới.

Hệ thống xuất ra vật phẩm xe bọc thép tuyệt đối là đỉnh tiêm phẩm chất, mã lực mạnh mẽ, động lực cường đại.

Nó như con trâu điên xông vào đám dê, từng cái Zombie còn chưa kịp phát động công kích, liền bị đánh bay, hoặc là nghiền ép mà qua.

Mười con, trăm con, ngàn con!

Phía sau xe bọc thép phảng phất phủ lên một tầng 'Thảm' .

Chu Dương cau mày, bởi vì xe bọc thép động lực càng ngày càng yếu, một lượng lớn xương cốt ảnh hưởng nghiêm trọng đến tính năng xe bọc thép.

Ngay cả miếng kiếng chống đạn trước mặt cũng bởi vì quá nhiều va chạm, xuất hiện từng đạo vết nứt.

Phía trước chằng chịt Zombie hình thành bức tường người, người trước hi sinh, người sau tiếp bước, không sợ chết.

"Tiếp tục hướng vọt tới trước!"

"Cho ta tạc ra một con đường máu!"

Xe bọc thép động năng càng ngày càng nhỏ, đến cuối cùng, nó phát ra

một tiếng không cam lòng kêu to, triệt để bình tĩnh lại.

« chúc mừng túc chủ đánh chết 1108 con Zombie, thu được 1108 điểm tích phân. »

Chu Dương ánh mắt không có nửa điểm hoảng loạn, nhưng nếu là lúc trước hắn còn biết sợ Zombie triều, nhưng trải qua tất cả cường hóa, vô luận là tố chất thân thể, vẫn là loại loại năng lực, đều áp đảo người bình thường bên trên.

Người bình thường không làm được sự tình, không có nghĩa là hắn không làm được.

"Nếu xe bọc thép không được, vậy thì ta liền tự mình mở một đường máu!"

Chương 24: 1 vạn 2552 tích phân

Bên ngoài cửa xe bọc thép chất đầy Zombie, bọn họ giống như điên cuồng, từng cái hướng phía xe bọc thép vây quanh, triệt để đem xe bọc thép nhấn chìm.

Đây là xe bọc thép, không phải xe tăng, coi như là xe tăng cũng không chống đỡ được mấy ngày đi. . .

Người chết rồi!

Có người cười trên nổi đau của người khác, cũng có người mặt đầy bi thương.

Vô luận như thế nào, xe bọc thép bên trong đều là một người sống sờ sờ, nhìn tận mắt đồng loại sắp chết đi, dường như có khối đá ngăn ở cửa miệng, vô cùng khó chịu.

Đến xe bọc thép cũng không đỡ nổi Zombie triều, bọn họ những người bình thường này lại có thể chống đỡ bao lâu? !

Có thể đoán được Zombie sẽ tràn vào tất cả các nhà, bọn họ cũng sẽ đều rơi vào kết quả giống nhau.

Mọi người không dám phát ra một chút thanh âm nào, sợ âm thanh làm cho Zombie chú ý.

Liền chuẩn bị kéo rèm cửa sổ lên, tiếp tục chờ đợi vận mệnh phủ xuống chính mình, một tiếng thanh âm to lớn vang dội.

Xe bọc thép cửa mở ra, bốn, năm con Zombie bò tới cửa xe bọc thép bị bay quăng ra, nhìn qua giống như món đồ chơi yếu ớt.

Chu Dương sãi bước từ xe bọc thép đi ra, nhảy một cái đi tới nóc xe của xe bọc thép, trong tay biến ảo một cái liền xuất hiện một cái hình ống to lớn.

Đám Zombie cảm nhận được khí tức của người sống, rối rít phát điên, hướng về phía Chu Dương, người trước hi sinh, người sau tiếp bước mà nhào tới.

Than củi nướng Zombie!

Súng phun lửa bên trong tuôn trào hỏa diễm màu đỏ cam, từng cái nhào tới Zombie trong nháy mắt bị ngọn lửa đốt.

Dù vậy, bọn họ không có nửa điểm lùi bước.

Chu Dương một cái tay cầm lấy súng phun lửa, một cái tay khác cầm lấy đạn súng trường AK-47 đạn vô hạn, liên tục nổ súng.

"CMN, cái gia hỏa này điên rồi sao? Một người muốn đơn đấu Zombie, ân, ba người."

Bởi vì quá mức kinh ngạc, có người không tự chủ hét lên kinh ngạc, lập tức đem tay mình che lấy miệng, sợ hãi tiếng thét đưa tới Zombie.

Hiển nhiên bọn họ quá lo lắng, đám Zombie toàn bộ bị Chu Dương hấp dẫn sự chú ý.

Súng phun lửa bên trong hỏa diễm không phải ngọn lửa thông thường, mà là sử dụng đặc biệt nhiên liệu cùng với đặc biệt hỏa diễm, nhiệt độ vượt qua ngàn độ, nơi hỏa diễm đi qua, Zombie từng đợt ngã xuống.

Chu Dương vừa đánh vừa lui, súng phun lửa có thể đạt tới 20m, xông tới Zombie rối rít biến thành người lửa, vừa mới vọt tới Chu Dương trước mặt, liền triệt để ngỏm củ tỏi.

Cho dù có cá lọt lưới, cũng sẽ bị AK-47 bắn bể đầu.

Đến mức Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết, hai người cũng không cần thiết phải lo lắng, xung quanh Zombie coi các nàng không

ra gì, mặc cho các nàng tùy ý bổ đao.

Trình Khả Nhi trong tay Desert Eagle súng lục liên tục nổ súng, kỹ thuật súng của nàng không coi là tốt, khoảng cách gần cũng phải hai phát súng mới có thể bể mất một cái Zombie.

Nhìn đến lượng lớn Zombie hướng phía Chu Dương vồ tới, có chút nóng nảy, nàng ghét bỏ Desert Eagle dùng không thuận tay, súng lục liền ném cho Viên Thanh Tuyết, cầm lấy Hán Kiếm Bát Diện.

Trải qua cường hóa gen dược tề cường hóa sau đó, Trình Khả Nhi tố chất thân thể tăng lên hơn hai lần, mỗi lần kiếm rơi xuống, đều sẽ có đầu Zombie rơi theo ngay sau đó.

Viên Thanh Tuyết khôi phục một phần linh trí sau đó, kỹ thuật súng của nàng đồng dạng cũng không được tốt, bất quá nàng đem miệng súng đè ở trên đầu Zombie, 100% bể đầu.

3 người điên!

Người vây xem triệt để chấn động, ánh mắt thật lâu không thể bình tĩnh, bọn họ tin tưởng hôm nay thấy từng hình ảnh sẽ thâm sâu khắc lại trong trí nhớ, không cách nào quên được.

Nếu như có người có thể quay lại, một màn này liền có thể được lưu vào sử sách.

"Ồ, Zombie vì sao không cắn hai nữ nhân này?"

Rốt cuộc có người phát hiện vấn đề, nhìn về phía Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết, mặt đầy nghi hoặc.

Mọi người lúc này mới phát hiện vấn đề, ánh mắt trở nên nóng bỏng.

Nhưng nếu bọn họ có thể được không bị Zombie cắn đích phương pháp xử lý, tuyệt đối có thể tại tận thế sống thật tốt đi xuống.

"Không phải là đặc biệt bị nhiễm thể đi? Trước kia bên trong điện ảnh, chẳng phải xuất hiện qua người có thể miễn dịch virus sinh hóa sao? Nói không chừng người nam nhân này chính là đang hộ tống các nàng chế tạo miễn dịch giải dược."

Có người não bộ tương đối lớn, tự mình não bổ.

"Đám tiểu tử Zombie tụi bây, có gan thì đến a!"

Súng phun lửa uy lực hết sức xuất sắc, chỗ tốt là ở chỗ liên tục

không ngừng mà phun trào ra hỏa diễm hơn ngàn độ.

Nếu như là người bình thường, không có mặc đồng phục phòng hộ, tuyệt đối không chịu nổi.

Chu Dương bất đồng, vô luận là dị năng nước nóng, vẫn là Thân Thép đều có thể đem ngọn lửa tổn thương xuống đến thấp nhất, không có cách nào đối với hắn tạo thành ảnh hưởng.

Bởi vì Zombie chết tốc độ quá nhanh, số lượng bổ sung thì không đáng nhắc tới, Chu Dương không thể làm gì khác hơn là hướng về phía Zombie bao vây.

Chiến đấu kéo dài hai giờ, trên không trung nội thành phiêu đãng nồng nặc khói đen, ngay cả nhiệt độ cũng phải so với những chỗ khác cao hơn mười mấy độ.

Chu Dương đem súng phun lửa đóng lại, nhìn đến đám hóa diễm cuối cùng còn xót lại cùng với nám đen thi thể, cả người có vẻ hơi mệt mỏi.

« chúc mừng túc chủ đánh chết 11384 con Zombie, thu được 11384 điểm tích phân. »

Trảm vạn người!

"Ha ha, không nghĩ đến ta có thể một hơi giết chết hơn một vạn con Zombie, quả thực khó có thể tin."

Thân thể mệt mỏi bị phấn khởi thay thế, nhìn đến mình làm ra hành động vĩ đại, Chu Dương trên mặt lộ ra mãn ý tiếu dung.

Lần này tổng cộng thu hoạch 12492 điểm tích phân, cộng thêm trước 60 điểm tích phân, đạt tới 12552 điểm tích phân.

Hơn 1 vạn 2000 điểm tích phân đại biểu cái gì, đại biểu có thể đem một phổ thông bảo rương tiến giai thành Bạc Kim bảo rương, cộng thêm một cái Hoàng Kim bảo rương cùng ba cái Bạch Ngân bảo rương.

Nguy hiểm luôn luôn cùng thành quả có quan hệ trực tiếp, không uổng phí cho mình một lần vất vả.

Uống hớp nước nóng, khôi phục thể lực.

« tiêu hao 1 vạn 1111 điểm tích phân, phổ thông bảo rương tiến giai thành Bạc Kim bảo rương. »

Chương 25: Trảm Lôi kiếm

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Kim bảo rương, thu được linh năng binh khí Trảm Lôi kiếm. »

« Trảm Lôi kiếm: Sử dụng siêu phàm vật liệu Lôi Linh làm tài liệu chính chế tạo lôi thuộc tính linh năng vũ khí, lúc công kích đề thăng 100% tốc độ công kích, bổ sung thêm lôi đình công kích hiệu quả, sát thương cùng làm địch nhân mất cảm giác. »

« hiệu quả chủ động Thiên Lôi kiếm: Tiêu hao 30 điểm năng lượng trị phóng thích một đạo 10m lôi đình cự kiếm hoàn toàn do lôi điện tạo thành, đối với khu vực chỉ định tiến hành phạm vi sát thương. »

Cư nhiên là vũ khí lạnh a!

Chẳng biết tại sao Chu Dương có chút thất vọng.

Đặc biệt là đối mặt qua vạn Zombie triều sau đó, hắn sâu sắc cảm nhận được vũ khí nóng mạnh mẽ nhiều chỗ tốt, vô cùng hy vọng lại đến một kiện vũ khí nóng có phạm vi cực lớn sát thương.

Không nghĩ đến cư nhiên là một thanh kiếm, chẳng lẽ muốn từng cái Zombie chém tới sao?

Thanh này Trảm Lôi kiếm nhìn qua rất tuấn tú, còn bổ sung thêm chủ động hiệu quả, nhưng hắn chỉ có 350 điểm năng lượng trị, tối đa thi triển mười một lần Thiên Lôi kiếm đả kích, có thể giết chết mấy trăm? Hàng ngàn con Zombie?

Trong tâm nghĩ như thế, Chu Dương hay là đem Trảm Lôi kiếm lấy ra ngoài.

Lưỡi kiếm rộng lớn, dài chừng 1m4, mang theo phong cách mấy phần thời Trung Cổ.

Chính là không biết thanh kiếm này uy lực như thế nào?

Nhìn thấy động cơ xảy ra vấn đề, đã báo chiếc xe bọc thép đã phế, Chu Dương sãi bước đi qua.

Nói thế nào cũng là Bạch Kim bảo rương rơi ra đồ vật, cũng sẽ không quá kém. . .

Cầm lên Trảm Lôi kiếm, tiện tay hướng về phía xe bọc thép bổ tới.

Trên thân kiếm lôi động từng đạo màu trắng điện quang, Trảm Lôi kiếm vung chém tốc độ nhanh không chỉ gấp đôi, thân kiếm dễ như trở bàn tay xẹt qua xe bọc thép, phảng phất như xuyên qua một lớp giấy.

Thật hay giả? !

Chu Dương đi tới vừa nhìn, xe bọc thép nửa bộ phận trước bị một kiếm chém xuống, phía trên còn nhúc nhích màu trắng điện quang.

Viên Thanh Tuyết ngây ngốc đi tới chạm vào vết chém Trảm Lôi kiếm vừa mới cắt qua, trong một khắc, có tia điện nhảy đến trên người nàng, nhất thời cứng ngắc tại chỗ, tóc biến thành bờm sư tử.

Uy lực hùng hổ thế này? !

Chu Dương lúc trước bất mãn trong nháy mắt liền ném ra ngoài chín tầng mây.

Trảm Lôi kiếm uy lực quá sức tưởng tượng!

Yêu thích không buông tay huy vũ mấy lần Trảm Lôi kiếm, lần nữa nhìn về phía xe bọc thép thì, hoàn toàn biến thành một chỗ thiết linh kiện, từ đầu đến cuối, Chu Dương cũng không có cảm nhận được một chút trở lực.

Thật sự là một thanh thần binh lợi khí!

Chính là không biết hiệu quả chủ động của Thiên Lôi kiếm uy lực như thế nào? !

Chu Dương có chút rục rịch, muốn tìm một chỗ thử một lần.

Cảm nhận được phương xa từng đạo ánh mắt nóng bỏng , vì tránh cho chọc phải cục diện rối rắm, vẫn là sớm chuồn mất thì tốt hơn.

Một đường hướng phía công viên tiến tới, nửa đường, một cái Zombie cũng không có gặp phải, sạch sẽ gọn gàng.

Chu Dương xa xa nhìn thấy một cái hư ảo rương lớn, bộ dáng cùng lúc trước vừa mở Bạch Kim bảo rương không có sự khác nhau cho lắm.

"Ha ha, hôm nay có thể liền mở hai cái Bạch Kim bảo rương!"

Chu Dương tăng nhanh nhịp bước, khi đi tới một nửa, liền phát hiện dưới cái rương nằm một con chó cỏ.

"Oa, cư nhiên có một con chó, thật là đáng yêu a!" Trình Khả Nhi sau khi nhìn thấy chó cỏ, liền chạy chậm tiến lên, nàng là một người yêu chó a.

Chu Dương trong mắt lóe lên vẻ hồ nghi, ở đâu ra cẩu, như vậy nhàn nhã? !

Nơi này là công viên, Chu Dương quan sát được có một phần Zombie chính là từ công viên bên này nhô ra, một cái chó thường làm sao có thể sống đến bây giờ?

Con chó này tuyệt đối có vấn đề!

Tiêu hao một chút tinh thần lực, một cái trinh sát ném tới.

« biến dị chó cỏ

Lực lượng: 22

Thể chất: 15

Nhanh nhẹn: 33

Tinh thần: 9

Thiên phú: Răng nhọn móng sắc (cấp độ F): Móng vuốt cùng răng trình độ sắc bén đề cao 50%. (chú thích: Đây là một cái virus sinh hóa bị nhiễm sau đó biến dị sinh vật, dồi dào công kích tính.) »

Chó biến dị? !

Tựa hồ cảm nhận được 3 ánh mắt của người, biến dị chó cỏ ngẩng đầu lên, nhe răng nhếch miệng.

Mọi người lúc này mới phát hiện, biến dị chó cỏ ánh mắt là màu đỏ máu, lộ ra vẻ điên cuồng cùng yêu dị.

Nó ngồi dậy, dường như đang quan sát con mồi nhìn đến ba người.

Chó này thành tinh sao? !

"Không tệ, không tệ, tối nay có thể thêm món ăn rồi, lẩu thịt cầy cũng không tệ."

Không chỉ là biến dị chó cỏ muốn ăn thịt người, Chu Dương cũng đang đánh chủ ý lên con chó này.

Mấy ngày nay, mỗi ngày ăn túi chứa thức ăn, là thời điểm cải thiện một hồi cơm nước, nửa đường gặp phải một cái biến dị cẩu, không biết vị đạo như thế nào?

Còn cho tới bây giờ không có thưởng thức qua biến dị động vật tư vị, là thời điểm cải thiện một hồi cơm nước.

Trình Khả Nhi nhìn ra cái này chó cỏ không bình thường.

"Lẩu thịt cẩu đáng yêu có cay sao, cho thêm nhiều một chút cay được không?"

Biến dị chó cỏ sau đó đạp một cái, nhanh như tia chớp hướng phía Chu Dương nhào tới.

"Tốc độ rất nhanh!"

Chu Dương cười một tiếng, giơ lên vừa mới lấy được Trảm Lôi kiếm, nhớ thí nghiệm một hồi Thiên Lôi kiếm uy lực, suy nghĩ một chút, lại sợ làm hại thượng hạng thịt chó, liền đem Trảm Lôi kiếm chặn tại biến dị chó cỏ đường phải đi qua trên.

Hai cái lợi trảo nhắm ngay Chu Dương cổ vồ tới, mới quơ múa đến một nửa, biến dị chó cỏ bối rối, bởi vì chân trước của nó thể mà rơi mất. . .

"Là bản thân ngươi đụng vào, chớ có trách ta!"

Biến dị chó cỏ bối rối, ánh mắt đỏ cầu vòng mà hung ác, mở to miệng mong hướng phía Chu Dương cắn tới.

"Một con cẩu hư!"

Trảm Lôi kiếm xẹt qua biến dị chó cỏ cổ, triệt để đưa nó thấy Diêm Vương.

« chúc mừng túc chủ đánh chết biến dị chó cỏ, thu được 12 tích phân. »

Đáng tiền như vậy? !

Có cơ hội giết nhiều mấy con.

Thuận tay đem biến dị chó cỏ thi thể thu vào Nhẫn không gian, Chu Dương đi tới Bạch Kim bảo rương trước mặt.

Lại đến thời điểm mở bảo rương rồi.

Chương 26: Cực băng chi lực

Khóa lại hệ thống có thể chứng minh ta là đứa con cưng của lão thiên, như vậy thì cho ta thêm chút sức a!

Cho thứ gì đó tốt một tí, ví dụ như cường đại dị năng, vũ khí sát thương siêu cường phạm vi.

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Kim bảo rương, thu được cực băng dị năng (hiếm có phẩm). »

« cực băng dị năng: Đánh giá đẳng cấp A, ngưng tụ cực băng chi lực, đóng băng mục tiêu. (hiếm có phẩm: Đại biểu nơi mở bảo rương có thể mở ra phần thưởng cao cấp nhất, số lượng thưa thớt, bình thường chỉ có bảo rương cao cấp hơn mới có thể mở ra.) »

« hiệu quả — vĩnh đông: Cực băng dị năng có thể chế tạo nhiệt độ thấp dưới 100 độ C, băng kết khi tiếp xúc được mục tiêu, phạm vi khống chế lớn nhất 100m. »

« hiệu quả — kiên cố: Cực băng chi lực độ dày hàn băng không thể thắng được phổ thông hàn băng, nhưng trình độ chắc chắn gấp ba lần phổ thông hàn băng. »

« hiệu quả — khu vực cực lạnh: Mỗi phút tiêu hao 10 điểm năng lượng, chế tạo một phiến khu vực cực lạnh, 100m phạm vi đều sẽ nhận được cực hàn ảnh hưởng, khoảng cách càng gần, ảnh hưởng càng lớn. Giảm bớt tốc độ di động trên phạm vi lớn, nhiệt độ khí trong quá trình tuần hoàn máu bị hạ xuống, nằm trong phạm vi cực hàn vượt qua mười lăm giây, sẽ bị đông kết. »

Cấp bậc A cực băng dị năng!

Uy lực cùng lực sát thương, xa xa muốn vượt qua dị năng nước nóng, thuộc về công kích tính dị năng.

Dưới 100 độ C lực sát thương quá mạnh mẽ, nói cách khác, ngươi ở tại - 100 độ C trong hoàn cảnh xuỵt xuỵt, nước mũi tung ra còn không đợi rơi xuống đất liền sẽ đóng băng.

Không người nào có thể tại - 100 độ C trong hoàn cảnh ở lại chiến đấu với ngươi.

Trừ chỗ đó ra, còn có hiệu quả khu vực cực lạnh cái này, một khi mở ra, phạm vi lớn sát thương.

Có năng lực này, mở ra khu vực cực lạnh vọt vào Zombie triều, từng cái Zombie, toàn bộ đều phải biến thành tượng băng.

Zombie bước vào khu vực cực lạnh liền sẽ giảm tốc độ, đứng tại chỗ không cần thiết nhúc nhích, từng cái Zombie liền sẽ biến thành tượng băng.

Quá mạnh mẽ!

Không hổ là Bạc Kim bảo rương, mở ra bảo vật dĩ nhiên lợi hại như vậy!

Lần sau gặp lại hơn mười ngàn Zombie triều, đương nhiên muốn cho bọn nó biết mình đã lợi hại hơn xưa.

Chu Dương mang nụ cười trên mặt, trải qua thời gian dài chiến đấu, thể lực và năng lượng tiêu hao quá lớn, cần bổ sung thể lực.

Lẩu thịt cầy đi!

Đi một chuyến siêu thị, chuẩn bị đồ dùng vật liệu.

Hắn rõ ràng nhớ cách công viên bảy, tám trăm mét phía xa chính là một nhà siêu thị cỡ lớn Vượng Gia Phúc, tìm một cái nồi lẩu đoán chừng không thành vấn đề.

Vượng Gia Phúc ở cửa siêu thị.

Hàng chục cá nhân cầm lấy vũ khí, lành lạnh giằng co.

"Từ Viễn Đồ, siêu thị không phải nhà ngươi mở, dựa vào cái gì không cho phép chúng ta lấy đi thức ăn? !"

"Đúng vậy, đều tận thế rồi, mọi người theo lý phải trợ giúp lẫn nhau."

"Cho chúng ta điểm thức ăn đi. . ."

Tận thế đã phát sinh ba ngày rồi, rất nhiều người trong nhà thức ăn dự trữ không nhiều, chỉ có thể đi ra bên ngoài mạo hiểm tìm thức ăn.

Dương Đấng vốn tưởng rằng sẽ bị vây mãi ở trong nhà, không nghĩ đến có người mở ra xe bọc thép đại phát thần uy, tiêu diệt hơn vạn Zombie.

Đây cứu vớt tính mệnh rất nhiều người.

Dương Đấng vừa thuộc về dạng người có lá gan tương đối lớn, tìm đến mấy người quen, cùng đi đến siêu thị thu thập thức ăn.

Ý nghĩ của bọn họ rất đúng, nhưng lại có người đi trước một bước, quan trọng nhất là số người còn nhiều hơn bọn hắn.

"Đều tận thế rồi, ta còn cùng các ngươi nói cái quy củ gì? !"

"Siêu thị đồ ăn ở bên trong không nhiều, hơn mười người mỗi ngày thức ăn tiêu hao không phải con số nhỏ, dựa vào cái gì ta phải đem trân quý thức ăn giao cho các ngươi!"

Từ Viễn Đồ là một huấn luyện viên dạy quyền kích, hiểu rõ một người không thể nào độc chiếm siêu thị, thuyết phục nhóm người đầu tiên tới, trở thành người cầm đầu.

Dựa vào số người rất nhiều, mới có thể bảo vệ cái siêu thị này.

Dương Đấng và những người khác thật đúng là bất hạnh, thuộc về nhóm thứ hai lần, liền bị loại ra.

Mặc dù hiện tại siêu thị đồ ăn ở bên trong không ít, hơn mười người sử dùng trong vòng một năm cũng không có vấn đề gì, nếu như phân cho người khác, vật dụng bọn họ có thể sử dụng liền sẽ giảm bớt trong phạm vi lớn.

Bọn họ thà rằng thức ăn hư mất, cũng không nguyện ý tự nhiên tiện nghi người khác.

Ai biết tận thế sẽ kéo dài đến lúc nào? ! Hơn một chút thức ăn, đại biểu bọn họ có thể chống đỡ thời gian dài hơn, có thể sống được lâu hơn.

Nhóm người Từ Viễn Đồ không nhúc nhích chút nào, nhân từ? Nhân từ có thể nhét đầy cái bao tử sao? !

"Thừa dịp chúng ta không có thay đổi chủ ý lúc trước, cút ngay, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí."

Bọn họ chộp lấy lấy được vũ khí, ánh mắt băng lãnh.

Tâm Dương Đấng chìm vào vào đáy sâu, thở dài một cái, bất đắc dĩ nói: "Chúng ta đi thôi!"

Phụ cận còn có mấy cái nhà cỡ nhỏ siêu thị, có lẽ còn có thể nhận được thu hoạch, không cần thiết cùng với một nhóm người Từ Viễn Đồ đối chọi, đi những địa phương khác thử vận khí một chút.

"Đi? Tại sao phải đi! Đều là một lũ hỗn đản đáng chết! Thức ăn không phải của bọn họ, còn muốn độc chiếm? !"

"Ta không đi! Có bản lãnh giết ta à!"

Có người liền bắt tay pha trò, kiên quyết không nhượng bộ, tư tưởng của bọn họ còn dừng lại ở trước tận thế, không tin Từ Viễn Đồ một nhóm người dám giết người.

"Đem bọn họ giết hết đi! Một khi bọn họ rời khỏi, tìm ra người nhiều hơn cướp đoạt, chúng ta khó có thể bảo vệ cái này siêu thị."

Từ Viễn Đồ là một người hiểu rõ đầy đủ tâm tư, mệnh lệnh đơn thuần sẽ dẫn đến rất nhiềm nguwif sẽ đem nó phớt lờ, nhưng nếu như đem mệnh lệnh này dẫn đến vấn đề đứng bên bờ vực giữa sự sống và cái chết bày ra ở ngoài sáng, những người này liền sẽ trở thành thanh đao sắc bén nhất.

Mấy người lúc trước còn đang kêu gào trong nháy mắt bị ba đến năm người nhấn chìm, thỉnh thoảng truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết.

Đồng bọn ở ngay trước mặt chính mình bị người sống sờ sờ đánh chết, Dương Đấng toàn thân dường như phát lạnh, hắn ngẩng đầu lên, chỉ thấy 1 đám côn đồ hướng phía bọn họ vọt tới.

Sau đó, đến phiên bọn họ

Chương 27: Đã hiểu một chút thế nào là "họa từ trong miệng mà ra"

Nơi này có đẫm máu

Chu Dương mang theo Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết đi tới cửa siêu thị Vượng Gia Phúc, liếc mắt liền thấy năm sáu cỗ thi thể bị tách rời.

Thi thể vẫn còn độ ấm, thời gian chết đi không lâu.

Chu Dương liếc một cái là có thể nhìn ra người chết là nhân loại, không phải là Zombie.

"Cái tận thế này quả là tàn khốc a!"

Chu Dương lắc lắc đầu, những cỗ thi thể này bị tách rời ra dường như là đang thị uy nhưng hắn lại mặc kệ, tiếp tục hướng phía bên trong siêu thị đi.

Bên trong cách của lớn của siêu thị được chận lại bởi chướng ngại vật, dùng cái này đến ngăn trở xâm nhập giả hoặc là Zombie.

Đây đối với Chu Dương không có nửa điểm tác dụng.

Cản đường? Không tồn tại!

Cửa chính trực tiếp bị Chu Dương bạo lực đạp bay ra, chính giữa cách cửa sắt lõm xuống một đoạn thật sâu.

Đối với tố chất thân thể bây giờ của Chu Dương, mặc dù không có khả năng dùng một cước mà đạp bay xe tăng, nhưng đá bay 1 cánh cửa vẫn là dễ như trở bàn tay.

Hắn mang theo Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết hai người hướng phía trong siêu thị đi tới.

Động tĩnh của nơi này đưa tới trong siêu thị một nhóm người chú ý, không khỏi sắc mặt đại biến.

"Chẳng lẽ là Zombie đến? !"

Nghĩ đến Zombie triều đáng sợ số lượng cùng uy lực, bọn họ bất chấp ăn hết thức ăn vừa chuẩn bị xong , thật nhanh hướng phía địa phương thanh âm truyền tới bay gấp tới.

Nhưng mà, bọn họ theo dự đoán Zombie chưa từng xuất hiện, ngoài cửa chỉ có một nam hai nữ, đây để bọn hắn nặng nặng nề thở dài một hơi.

Nam được tướng mạo soái khí, nữ phải cho diện mạo xinh đẹp, vô luận là tận thế trước vẫn là sau tận thế, đều hết sức làm cho người ta chú ý.

"Các ngươi nơi này có không có có thích hợp y phục, chúng ta chọn hai kiện."

Lúc trước trải qua một loại huyết chiến, Chu Dương trên thân không thể tránh khỏi dính Zombie máu, nhìn qua chật vật không chịu nổi, đặc biệt là Trình Khả Nhi loại này thích đẹp nữ sinh, quả thực không cách nào nhịn được.

"Thật đúng là coi ở đây trở thành nhà mình! Nơi này là địa bàn của

chúng ta, cho chúng ta lăn ra ngoài!"

"Hỗn đản mới tới kia! Vậy mà đem siêu thị cửa chính làm hỏng rồi! Đều muốn chết phải không? !"

"Ta đại nhân không chấp tiểu nhân, ngươi đem nữ nhân bồi thường cho ta là được."

Mọi người tùy ý cười nhạo, không có chút nào đem Chu Dương ba người coi ra gì.

"Các ngươi nhìn phách lối a! Hi vọng các ngươi một hồi còn có thể cười được!"

Chu Dương đang chuẩn bị móc súng, đưa không biết sống chết gia hỏa một hạt đậu phộng sắt.

Dám đánh Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết chủ ý, không người nào có thể cứu được hắn.

Nam nhân vừa mới rêu rao muốn Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết lại lần nữa bị tát một bạt tai, hắn không có phòng bị, trực tiếp bị quất bay ra ngoài.

Một tát này không có nửa điểm nương tay, gò má bị áp lực một mặt sưng lên, lưu lại rõ ràng dấu bàn tay.

Chu Thắng Xương nổi giận từ dưới đất bò dậy, lại phát hiện người xuất thủ vậy mà là Từ Viễn Đồ, lão đại trên danh nghĩa cẩu bọn họ.

"Từ Viễn Đồ, ngươi điên rồi sao? Bởi vì một ngoại nhân mà đánh ta? !"

"Ngươi thật sự coi chính mình là nơi này là lão đại sao? Có tin hay không là mấy cái huynh đệ chúng ta lập tức để ngươi cuốn chăn cuốn đệm cút đi!"

Chu Thắng Xương bị người khác tại trước mặt mọi người đánh một cái tát, trong lòng của hắn kìm nén một đám lửa giận, tuyên bố uy hiếp nói.

Cùng đi siêu thị với hắn còn có hai tên huynh đệ quan hệ tốt vô cùng, hai người kia nhất định sẽ vì hắn mà xuất đầu.

Từ Viễn Đồ mặc dù thế lớn, nhưng nếu là sự tình liều mạng của hắn trước mắt, tuyệt đối sẽ không có người bảo vệ hắn.

"Chu Thắng Xương, ngươi muốn chết, không muốn dính líu đến trên người chúng ta!"

Hai người đi theo Chu thắng Xương bên cạnh, từng cái từng cái tránh như tránh bò cạp, rất sợ cùng hắn dính líu quan hệ.

"Chúng ta trước đây quen biết, thật không có quan hệ."

Vì để cho những lời này còn có thuyết phục, hai người tại Chu thắng Xương trong ánh mắt đờ đẫn, một người đạp hắn một cái.

Chu thắng Xương bị đá làm thổ huyết liên tục, hoàn toàn chưa lấy lại được tinh thần.

"Thủ đoạn thật là lợi hại!"

Chu thắng Xương lòng tràn đầy oán hận, không nghĩ đến thủ đoạn của Từ Viễn Đồ lợi hại như vậy, ngay cả hai cái quan hệ không tệ bằng hữu của hắn, đều âm thầm phản bội hắn.

"Coi như ta sai, lần này tùy ngươi xử trí!" Chu Thắng Xương không muốn rời khỏi siêu thị, chỉ đành phải cúi đầu chịu thua.

Nhưng mà, Từ Viễn Đồ nhìn cũng không nhìn Chu thắng Xương một cái, chạy chậm đến Chu Dương bên cạnh, bày ra một bộ cúi đầu cúi người như hình tượng Cẩu Tử.

"Đại nhân, ngài làm sao tới nơi này? Lúc trước không có đa tạ ân cứu mạng của ngài, ngài độc chiến mấy vạn Zombie công tích lớn một mực thâm sâu khắc tại đầu óc của ta, không cách nào quên, ngài chính là anh hùng của thành phố!"

"Ngài quá lợi hại! Tư thế ngài oai hùng cái thế, trên trời dưới đất, độc nhất vô nhị. . ."

Những người nhận ra thân phận Chu Dương, liền vội vàng đi tới điên cuồng hướng về phía Chu Dương nịnh hót, dường như có thể nhìn thấy Chu Dương chính là kiếp này vinh hạnh lớn nhất.

Chu Thịnh Xương cùng mấy người giễu cợt qua Chu Dương triệt để sợ ngây người.

Đây chính là đại ân nhân giết chết hơn vạn Zombie, để bọn hắn được cứu? !

Chính là cái kia cầm lấy súng phun lửa đại sát tứ phương 'Quái vật hình người' .

Trời ơi, ta làm sao lại trêu chọc đến cái gia hỏa này!

Chu Thịnh Xương cũng sắp hối hận xanh cả ruột.

Chẳng trách hai cái huynh đệ quan hệ tốt lại giúp đỡ Từ Viễn Đồ, cũng không phải cổ tay Từ Viễn Đồ ra tay lợi hại đến mức nào, mà là bởi vì Chu Dương người nam nhân này!

Hắn không thể trêu chọc!

"Cảm tạ thì không cần, tìm cho ta mấy món sạch sẽ quần áo thay đổi, chuẩn bị cái nồi lẩu tới đây."

"Đúng rồi, ta không hy vọng lại nhìn thấy gia hỏa vũ nhục nữ nhân của ta."

Chu Dương ngữ khí lạnh như băng nói.

Hắn là một cái người nhỏ mọn, vũ nhục ta cùng nữ nhân của ta, còn muốn một chút việc cũng không có? Ngây thơ!

Họa là từ trong miệng mà ra những lời nói này hắn đã hiểu một chút.

Không cần Từ Viễn Đồ phải mở miệng, bảy tám người đè Chu Thịnh Xương lại, kéo hướng về phía xa, một lát sau truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết, cuối cùng dần yên tĩnh hẳn.

Chương 28: Ta không sợ tất cả khiêu chiến

"Ngài muốn bộ nào." Từ Viễn Đồ một bộ dạng giống như cẩu đem nồi lẩu và mấy chục bộ quần áo loại tốt nhất đưa đến trước mặt Chu Dương, mặc cho hắn chọn.

Cái gia hỏa này rất thức thời sao?

Chu Dương hướng về phía xa xa nhìn một chút, lại phát hiện có người cầm lấy lượng lớn thức ăn đưa tới, trên mặt mang theo nụ cười lấy lòng.

Nụ cười của bọn hắn rất thành thực, còn có nồng nặc vẻ cảm kích.

Không có Chu Dương, bọn họ vẫn còn bị vây ở nhà, hoặc là Zombie phá cửa mà xông vào, ăn sống nuốt tươi a.

Zombie cũng sẽ không cùng ngươi giảng đạo lý, chỉ có thể giết chết toàn bộ sinh vật còn sống.

Bởi vì Chu Dương tiêu diệt Zombie triều, bọn họ mới có thể sống đến bây giờ.

Có thể nói, mệnh của bọn họ còn cho tới bây giờ chính là nhờ Chu Dương cứu, ân cứu mạng nhưng lại không cần phải báo đáp, coi như Chu Dương để bọn hắn giao ra cái siêu thị này, bọn hắn cũng không có một câu oán hận.

Hiện tại là thời kỳ đầu của tận thế, rất nhiều người lương tâm còn chưa mất, vẫn hiểu đạo lý báo đáp ân nhân.

Đương nhiên, năng lực mà Chu Dương biểu hiện ra được, cũng để cho bọn hắn không dám sinh ra bất luận cái tâm tư ý nghĩ gì.

Bọn họ đối phó một đầu Zombie đều khó khăn, đối phương lại có thể tiêu diệt hơn vạn con Zombie, suy nghĩ một chút là có thể hiểu rõ thực lực giữa hai người chênh lệch bao xa a.

"Các ngươi làm rất tốt!"

Đạt được Chu Dương khen ngợi, bọn họ giống như là hài tử được cho kẹo, nụ cười trên mặt rạng rỡ hẳn lên.

"Đại nhân, cái mạng này của ta chính là ngài cứu được, có thể hay không để cho ta đi theo hiệu trung với ngài."

"Ta cũng vậy! Chỉ cần một câu nói của đại nhân, ta chắc chắn sẽ thề chết theo ngài."

"Còn có ta!"

"Có thể đi theo đại nhân, đây là vinh hạnh của chúng ta."

Từ Viễn Đồ không có một chút bất mãn nào do bị cướp quyền lực, đồng dạng cũng gia nhập hàng ngũ tuyên thệ.

Thường là người đã kiến thức qua thực lực của Chu Dương, đều sẽ cảm nhận được rung động to lớn thuyết phục, lực lượng này đơn giản là phi nhân loại, đến bây giờ nghĩ lại, cũng để cho bọn hắn cảm giác nhiệt huyết dâng trào.

Hiện tại là tận thế, đâu đâu cũng có Zombie quái vật, không có một chỗ nào là an toàn.

Đừng nhìn thấy bọn họ tìm được siêu thị làm cứ điểm, bên trong có lượng lớn thức ăn dự trữ.

Có thể cố thủ thời gian bao lâu, trong lòng bọn họ cũng không chắc chắn.

Dù sao đây cũng là trung tâm thành phố, nhân khẩu ít nhất hai đến ba trăm ngàn, những người này đại đa số đều biến thành Zombie, có thể tưởng tượng ẩn núp tại đây nguy hiểm cỡ nào.

Nói không chừng ngày nào đó liền gặp phải Zombie triều, cũng liền đi đời nhà ma.

Đi theo Chu Dương ngược lại hoàn toàn khác, hắn có thực lực, nhất định có thể mở ra một đường máu, mang theo bọn họ rời khỏi thành phố.

Đây là cơ hội bọn hắn có cầu cũng không được, nhất định phải nắm bắt cho thật tốt.

Chu Dương đã minh bạch ý nghĩ của mọi người, hắn lắc lắc đầu: "Chỉ sợ làm các ngươi thất vọng, ta không thu tiểu đệ, bốn biển là nhà, cũng không muốn người khác phải đi theo ta."

Hắn ngữ khí kiên quyết, không có một tia lưỡng lự.

Mọi người còn muốn mở miệng, lại bị Từ Viễn Đồ ngăn lại.

"Đại ân cứu mạng của ngài trọn đời khó quên, những nguyên liệu nấu ăn này kính xin ngài nhận lấy, coi như là một chút tâm ý của chúng ta."

Bọn họ đem thịt cùng trái cây loại tốt nhất trong siêu thị, còn có bột gạo, nước uống cùng lượng lớn vật liệu bày ra ở Chu Dương trước mặt, trên mặt mang theo vẻ lấy lòng.

Thức ăn số lượng quá nhiều, ít nhất nặng mấy tấn, đừng nói ba người, coi như là ba mươi người cũng không mang tới được.

Từ Viễn Đồ làm như vậy chính là để cho Chu Dương biết được nhiều người thì có sức mạnh lớn a, không phải là một cây làm chẳng nên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao hay sao. Nếu như Chu Dương muốn để bọn hắn giúp đỡ mang thức ăn đi, như vậy kế hoạch đi theo Chu Dương cũng thành công a.

Chu Dương trên mặt lộ ra thần sắc cười như không cười, liếc mắt

một cái thấy ngay ý nghĩ của Từ Viễn Đồ nghĩ muốn làm.

Đây là một người thông minh.

Những người khác một mực đang lải nhải bên tai không ngừng, nào là muốn đi theo người ta lăn lộn, cho dù là ai cũng sẽ cảm thấy chán ghét.

Ta là cha ngươi sao? Vì sao phải giúp ngươi? !

Tận thế mang theo gánh nặng, có nghĩa là phiền toái, đại đa số người đều sợ phiền toái.

Từ Viễn Đồ rất thông minh, lấy ra một lượng lớn nguyên liệu nấu ăn đặt ở trước mặt Chu Dương.

Ngươi nếu muốn đem nhiều như vậy thức ăn mang đi, không phải lãng phí, thì hãy thu chúng ta đi.

Hắn đã đem vị trí của mình xác định rất rõ ràng, công nhân bốc vác, chuyên làm khổ sai cho Chu Dương, chỉ mong có thể ôm cái đùi to này.

Đây là một người thông minh, nếu như nắm giữ siêu phàm thực lực, nhất định có thể tại tận thế sống đến mức gió nổi nước tung mà lăn lộn.

Ý nghĩ của hắn đối với phổ thông cường giả rất hữu hiệu, nhưng không bao gồm Chu Dương.

"Đa tạ vật liệu của ngươi, đồ vật ta thu."

Chu Dương nói rõ liền vung tay lên, trưng bày mấy tấn thức ăn trước mặt hư không tiêu thất, vô tung vô ảnh.

Hắn không cần thiết phải giấu giếm Nhẫn không gian, cũng không sợ những người này ngấp nghé.

Thực lực cường đại để cho hắn không sợ tất cả khiêu chiến, cũng không sợ người khác nổi lên tâm tư xấu.

"Đây là tình huống gì? ! Thức ăn đi nơi nào? !"

"Đây là dị năng bên trong tiểu thuyết điện ảnh sao? Không gian dị năng? !"

"Trời ơi, ngài chính là thần thoại sống a!"

"Đây quả thực là thần tích!"

Trên mặt mọi người viết đầy vẻ khiếp sợ, ánh mắt thật lâu không thể phục hồi tinh thần.

Từ Viễn Đồ sững sờ trong chốc lát, chợt nở nụ cười khổ, hắn hiểu rằng mình đã tính sai.

Bọn họ coi như làm lao động chân tay cho Chu Dương cũng không có tư cách.

Chẳng trách Chu Dương không có ý định nhận lấy bọn họ, có thủ đoạn thần kỳ này, hà tất phải hao tốn lương thực nuôi một đám gánh nặng?

Đổi thành bản thân cũng sẽ không thu thủ hạ.

Trong nhẫn không gian chất đầy thức ăn, đủ cho Chu Dương sử dụng thời gian rất lâu.

Thứ cần đã có, Chu Dương không có tiếp tục nghĩ nhiều mà ở lại.

"Đa tạ các ngươi khoản đãi, hữu duyên gặp lại!"

Chu Dương phất phất tay, mang theo Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết tiêu sái rời đi.

Mọi người thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại, đến bây giờ, trong ánh mắt kinh hãi hình ảnh lúc nãy vẫn không mất đi.

"Thật đúng là nhân vật thần tiên!

Chương 29: Dị năng lần nữa đề thăng

Rời khỏi siêu thị, đoàn người Chu Dương tiếp tục tiến lên.

Trên đường thuận tay mở mấy cái bảo rương.

« hao tốn 1111 điểm tích phân, phổ thông bảo rương tiến giai Hoàng Kim bảo rương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được tiềm năng kết tinh x18. »

Ồ, lại là tiềm năng kết tinh, thứ tốt a!

Tiềm năng kết tinh có thể đề thăng dị năng cùng năng lực, Chu Dương cảm nhận sâu sắc được LV2 dị năng nướng nóng cùng LV3 Thân Thép mang tới chỗ tốt.

Huống chi, hắn vừa mới nhận được siêu cường lực dị năng cực băng chi lực đang lo không có tiềm năng kết tinh để đề thăng đẳng cấp.

« tiêu hao tiềm năng kết tinh x6, cực băng chi lực đề thăng đến LV2. »

« cực băng chi lực (LV2) hiệu quả — vĩnh đông: Cực băng dị năng có thể chế tạo ra nhiệt độ thấp dưới 150 độ C, băng kết khi tiếp xúc được mục tiêu, phạm vi khống chế lớn nhất 150 mét. »

« hiệu quả — kiên cố: Cực băng chi lực độ dày hàn băng không thể thắng được phổ thông hàn băng, nhưng trình độ chắc chắn so với phổ thông hàn băng tăng gấp bốn lần. »

« hiệu quả — khu vực cực lạnh: Mỗi phút tiêu hao 10 điểm năng lượng, chế tạo một phiến khu vực cực lạnh, trong phạm vi 150 mét đều sẽ nhận được cực hàn ảnh hưởng, khoảng cách càng gần, ảnh hưởng càng lớn. Giảm bớt tốc độ di động trên phạm vi lớn, nhiệt độ khí trong quá trình tuần hoàn máu bị hạ xuống, nằm trong phạm vi cực hàn vượt qua mười hai giây, sẽ bị đông kết.»

« cực băng chi lực đề thăng đến LV3 cần tiềm năng kết tinh x24, không đủ điều kiện.»

Mấy cái năng lực cùng dị năng khác tiềm lực quá thấp, không có cân thiết phải tăng lên, Thân Thép phía sau lần nữa xuất hiện dấu (+).

« tiêu hao tiềm năng kết tinh x12, Thân Thép đề thăng đến LV4. »

« chúc mừng túc chủ, Thân Thép tăng lên tới MAX. »

« Thân Thép (MAX): Giảm tổn thương vật lý tác động lên bản thân 85%, lực đạo thấp hơn 1200KG, không có cách nào tạo thành tổn thương đối với túc chủ. »

Còn dư lại tích phân Chu Dương không có tiếp tục đề thăng bảo rương phẩm chất, Thanh Đồng bảo rương cùng Bạch Ngân bảo rương cho ra phần thưởng không có chút nào để cho Chu Dương hài lòng.

Hắn đã có cường lực vũ khí, năng lực cùng dị năng đẳng cấp tương đối hơi thấp, không bằng tích góp một hồi, thu được Hoàng Kim hoặc là cao cấp hơn bảo rương.

Chỉ có Hắc Thiết bảo rương vẫn là ngoại lệ, phần thưởng cho ra là điểm thuộc tính, cái này không thể chê nhiều a.

« tiêu hao lượng điểm tích phân, phổ thông bảo rương tiến giai Hắc Thiết bảo rương, thu được Hắc Thiết bảo rương x2. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được lực lượng +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được nhanh nhẹn +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được thể chất +3. »

Chu Dương tìm ra một tòa cao ốc, đổi xong y phục, hắn bắt đầu bận túi bụi.

Cũng may văn phòng vẫn không có bị cúp điện, nồi nhiệt điện có đất dụng võ, chỉ trong chốc lát, một nồi lớn lẩu thịt cầy được chế tác thành công.

" Thơm, mùi này quá thơm rồi, không biết so sánh với thịt chó thường khác nhau ở chỗ nào."

Biến dị chó cỏ cho người bình thường cũng không dám ăn, rất sợ sẽ bị nhiễm virus sinh hóa bên trong.

Virus sinh hóa không phải đun nóng là có thể giết chết, bên trong nhiệt độ 100 độ xa xa còn chưa đủ.

Nhưng trong đó không bao gồm Chu Dương, không nói hắn nắm giữ dị năng nướng nóng, mà hắn cũng đã tiêm vào huyết thanh miễn dịch virus sinh hóa, đương nhiên hắn sẽ ăn không chút cố kỵ nào.

Thậm chí ngay cả đối với thức ăn không có hứng thú Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết, đều đưa ánh mắt không ngừng nhìn về phía nồi lẩu bên trong.

"Các ngươi muốn ăn không?"

Chu Dương trong mắt lóe lên vẻ nghi hoặc, lúc trước lấy ra thức ăn, vô luận là bánh mì, sữa bò (sữa thật), trái cây rau cải đều không có hứng thú, ăn xong liền phun.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương nhìn thấy các nàng đối với đồ vật ngoài sữa bò của mình ra cảm thấy hứng thú.

Cái mũi đáng yêu hít lấy hít để của Trình Khả Như, không khỏi nuốt nước miếng một cái, trịnh trọng gật gật đầu.

"Vậy trước tiên cho ngươi nếm thử một chút."

Chu Dương xốc lên một tảng lớn thịt chó được nấu chín, bừng bừng hơi nóng, mùi thơm tràn ngập trong không khí, truyền đi rất xa.

Trình Khả Nhi không một chút chậm chạp, liền nhích lại gần muốn ăn.

Chu Dương hất tay một cái, Trình Khả Nhi không có ăn được, miệng chạm trên mặt Chu Dương.

"Rất không tồi, còn biết cảm tạ lão công, ân, cho ngươi!" Vừa nói, Chu Dương lần nữa gắp đi qua.

"Ngươi cái đồ xấu xí này!" Trình Khả Nhi giơ lên bàn tay nhỏ bé nện lên ngực Chu Dương, nụ cười trên mặt khiến người say mê.

"Vị đạo thế nào?"

Trình Khả Nhi không có như thường ngày đem thức ăn phun ra, mà là ăn một cách ngon lành.

Lúc trước không thể ăn thức ăn, cũng làm cho nàng ưu sầu một trận rồi, cho nên sau khi khôi phục thần trí, tâm tình nàng không cao hứng lắm.

Từ một người sống sờ sờ, biến thành loại không biết ình có phải là quái vật hay không này, trong thời gian ngắn rất khó chuyển biến thái độ được a.

Hiện tại rốt cuộc có thể thưởng thức được thức ăn, quen thuộc mùi thơm trong miệng khiến vị giác nổ tung, làm nàng hưng phấn nhất không thôi.

"Ta. . . Cũng phải ăn!" Viên Thanh Tuyết ở một bên nước miếng cũng sắp chảy ra.

Nàng vẫn không có khôi phục thần trí, nhưng lại nắm giữ một ít đơn giản từ ngữ.

"Được! Mở miệng!"

Đều là nữ nhân của mình, Chu Dương sẽ không bên nặng bên nhẹ, đồng dạng cho Viên Thanh Tuyết lần lượt một khối.

"Ăn ngon thật!" Viên Thanh Tuyết quang mang trong mắt càng thêm sáng ngời, muốn đem đầu chôn ở trong nồi, đem thức ăn toàn bộ ăn hết.

"Không cho ngươi cướp đồ ăn như vậy! Không có trí tuệ thật là đáng sợ!" Trình Khả Nhi vẻ mặt khinh bỉ.

Chu Dương cười một tiếng, sau khi cơm nước xong xuôi, hắn cũng nên cho Viên Thanh Tuyết khôi phục lý trí a.

Trước mặt mỗi người bày ra một cái chén, ăn ngốn nghiến.

Thịt chó được nấu rã ra, ăn rất thơm, phối hợp nồng nặc mùi nước lẩu, rất lâu không có thưởng thức qua thức ăn nóng hổi như vậy, Chu Dương nụ cười càng sáng hơn.

Ba người ăn thật nhanh, trong nháy mắt một nồi thịt chó toàn bộ vào bụng.

Chu Dương cảm giác ăn no sáu phần, tiếp tục nồi tiếp theo.

Nồi thứ hai rất nhanh được dọn dẹp đi ra, chỉ còn lại một chút nước lẫu cùng chút ít cặn thịt chó.

Một lần ăn nửa con chó, còn dư lại thức ăn chỉ có thể ăn tiếp một lần.

Xem ra sau này phải tìm nhiều một ít biến dị thú để ăn a. . .

"Trình Khả Nhi, ngươi ăn no chưa?" Chu Dương cười đểu đem nàng ôm vào trong ngực.

Trình Khả Nhi đã minh bạch Chu Dương muốn làm gì, mắt to không ngừng nháy lên, tiếng như ruồi muỗi nói: "Có chút no rồi. . .Tối nay nên ăn ít một chút."

"Không được, thức ăn nhất định phải ăn cho no, ta cũng không thể bụng ngươi đói được.

Chương 30: Hành trình trộm cắp của nữ giám đốc

Tô Nguyên Dao là một tổng giám đốc của một công ty hơn trăm tỷ, gần 28 tuổi liền giành được thành tích khiến người ta phải ghen tị, sự nghiệp thành công, là hình mẫu không biết bao nhiêu người phải hâm mộ.

Nhưng sự thống khổ nằm bên trong cái thành tích đó chỉ có chính nàng hiểu rõ nhất, vì công ty, nàng đem cả thanh xuân tuổi trẻ của chính mình đổ đặt lên công ty, thậm chí ngay cả yêu đương cũng không có suy nghĩ qua.

Tô Nguyên Dao thử qua buông lỏng mình một chút, trải nghiệm một chút thế nào là cuộc sống thỏa mái, thì vấp phải thời kỳ đại suy thoái kinh tế, vì không để cho công ty phá sản, nàng nhất thiết phải càng nỗ lực hơn nữa.

Mỗi ngày ngoại trừ giấc ngủ ra, hơn phân nửa thời gian nàng đều dùng phải làm việc, trở nên nổi tiếng là người cuồng công việc.

Cho đến ngày tận thế phát sinh, nàng còn đang làm tăng ca, ngay cả văn phòng của nàng cũng cải tạo lại thành phòng nghỉ ngơi cá nhân của riêng nàng.

Trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác bận rộn liên tục đến chín giờ rưỡi sáng, nàng mới ý thức tới việc công ty chỉ có một mình nàng.

Hôm nay không phải ngày cuối tuần, làm sao không có ai đi làm a?

Gọi liên tiếp hơn mười cuộc điện thoại, không biết có phải hay không vận khí không tốt, không một cuộc điện thoại nào gọi được.

Cho đến khi gọi giao thức ăn ngoài đến thì, nàng mới thông qua người khác hiểu được tình huống.

Thế giới bên ngoài sụp đổ, bên ngoài toàn là quái vật Zombie.

Đám Zombie không có lý trí, chỉ biết điên cuồng công kích sinh vật còn sống.

Tô Nguyên Dao nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh, chính mắt thấy được Zombie hướng người qua đường nhào tới, thấy được cảnh ăn

tươi nuốt sống, để lại cho nàng đậm nét ám ảnh tâm lý.

Đóng kín lại cửa chính, nàng trốn trong khu làm việc không muốn đi ra, chờ đợi cứu viện không biết khi nào mới đến.

Thông qua Internet, nàng biết rõ thế giới bên ngoài hoàn toàn rối loạn rồi, việc cứu viện này trở nên càng ngày càng mong manh.

Tô Nguyên Dao không thể không đối mặt một vấn đề, không có thức ăn. . .

Sau một ngày khi bị đói, Tô Nguyên Dao cũng không nhịn được nữa, ở trong công ty lục loại khắp nơi.

Nàng tìm được không ít đồ ăn vặt, ở trong trí nhớ đây là một nữ nhân viên yêu thích đồ ăn vặt, mang lại cho nàng kinh hỉ rất lớn.

Đương nhiên, những thức ăn này ước chừng chống đỡ được hai ngày, chỉ như vậy mà thôi.

Hôm nay là ngày thứ ba, cả tòa văn phòng đều bị nàng vơ vét không còn gì, từ trên xuống dưới cả công ty nàng cũng không có bỏ qua.

Đói! Quá đói!

Tô Nguyên Dao cảm giác cái bụng của nàng dường như có một đoàn hỏa diễm đang cháy, nàng cũng không nhịn được nữa rồi.

Nàng không phải là không muốn đi ra bên ngoài văn phòng tìm thức ăn, nhưng mỗi lần tới đến cửa, trong đầu nàng không thể kiềm chế cảnh tượng Zombie ăn thịt người hiện ra.

Loại tình huống này một mực kéo dài đến xế chiều, sự yên tĩnh bên ngoài văn phòng bị súng vang lên phá vỡ.

Tô Nguyên Dao len lén nằm bên cửa sổ, hướng về phía bên ngoài mà quan sát, một nam hai nữ đi tới hướng bên trong văn phòng.

Nàng cao hứng đến phát rồ, ý nghĩ đầu tiên của nàng là muốn từ người ở bên ngoài đạt được thức ăn vào trong tay.

Rất nhanh nàng liền vứt bỏ cái ý nghĩ này.

Thế giới bên ngoài đã trở nên hỗn loạn, thức ăn cực kỳ trân quý, người khác cùng với nàng không quen biết, tại sao phải đem thức ăn trân quý đưa cho nàng.

Huống chi, trong khoảng thời gian này Tô Nguyên Dao cũng không có nhàn rỗi, thông qua Internet thấy được lòng người hiểm ác.

Ví dụ như một nhà nọ cứu vớt một tên nam nhân bị Zombie truy kích, kết quả chẳng những không có được cảm tạ, vì thức ăn, cả nhà toàn bộ bị giết.

Đặc biệt là những người phụ nữ đẹp, kết cục càng bi thảm, thậm chí còn có mấy tên bị bệnh cuồng thế giới Zombie đem cảnh tự mình hãm hại đàn bà phụ nữ, làm các chuyện ác trong thế giới đang hỗn loạn này từ trong video đăng lên trên internet.

Bây giờ đã không còn trật tự, ngay cả Internet cũng không có người giám thị, một mảng tối tăm rối loạn.

Tô Nguyên Dao tự nhận là dáng dấp tạm được, đặc biệt là thời còn đi học, mỗi tuần lễ đều nhận được thư tình, đến khi ra trường cũng có có thể tích góp đầy một bọc sách. Sau khi mà sự nghiệp thành công, ngược lại thì số người theo đuổi nàng tương đối giảm bớt.

Bất quá, nàng nghe bí thư nói qua, trong công ty có hơn mười tiểu tử đang thầm mến nàng, làm sao không theo đuổi ư, thân phận của hai người chênh lệch cách xa, bọn họ không có dũng khí ấy.

Tô Nguyên Dao không dám đánh cuộc nhân phẩm của người đàn ông này ra sao, nàng lẳng lặng chờ đợi cơ hội.

Có lẽ bên ngoài đã trở nên an toàn. . .

Loại tình huống này một mực kéo dài cho đến khi nàng ngửi thấy mùi thơm, cái mùi này quá thơm rồi, Tô Nguyên Dao tự nhận là đã thưởng thức qua rất nhiều mỹ thực, cho tới bây giờ cũng không có cảm nhận được qua mùi thơm như vậy.

Đối với người đang đói đến mức nóng lòng như thế này, cái mùi này thì không có cách nào cự tuyệt.

Đói bụng để cho ranh giới cuối cùng của nàng trở nên thấp hơn, Tô Nguyên Dao tính toán thừa dịp đối phương ngủ say, nhìn xem có thể hay không cầm một chút thức ăn tới, chỉ cần một chút xíu thôi.

Nàng sắp đặt là như vậy.

Nhưng mà, chờ đợi ròng rã năm, tới sáu giờ, "chiến đấu" ở phía xa xa chưa hề đình chỉ, Tô Nguyên Dao chịu đủ đau khổ.

Lần nữa đợi thêm nửa giờ, mãi cho đến khi nàng nghe thấy hơi thở âm thanh đều đều, Tô Nguyên Dao mới dám lấy can đảm mà lại gần.

Nàng liếc mắt liền thấy trong nồi còn sót lại chút ít thịt chó cùng với canh cặn dưới đáy nồi, coi như lúc trước, nàng tuyệt đối sẽ không ăn đồ mà người khác đã chạm qua, chứ đừng nói đến đồ ăn mà người khác ăn còn dư lại.

Nhưng trong lúc đói bụng dẫn đến sự chi phối, nàng ăn số thịt chó còn sót lại, thưởng thức canh cặn dưới đáy, một loại cảm giác hạnh phúc ở trong lòng dập dờn.

Còn có chuyện gì có thể so sánh với việc trong lúc tận thế có thể ăn được thức ăn ngon.

Đồ ăn ở bên trong nồi toàn bộ vào bụng, 1 chút cặn bã cũng không sót lại.

Tô Nguyên Dao rốt cuộc khôi phục một phần khí lực, nàng vì hành động của mình bây giờ mà cảm thấy xấu hổ.

"Thật xin lỗi đã ăn thức ăn của các ngươi, ta sẽ bồi thường. . ." Nàng dùng thanh âm chỉ có mình nghe được nói ra, từ trong túi móc ra một triệu tiền mặt đặt ở dưới đất.

Đây là cách duy nhất của nàng có thể báo đáp.

"Tiền bây giờ còn có có tác dụng gì? Lau đít chắc cũng không dễ xài."

Tô Nguyên Dao giật mình quay đầu, trong bóng tối, Chu Dương ánh mắt lấp lánh nhìn đến nàng.

Chương 31: Trên thế giới không có chuyện vô duyên vô cớ mà yêu

Hỏng bét! Bị phát hiện!

Tô Nguyên Dao ánh mắt hoảng loạn, không nghĩ đến lần đầu tiên làm chuyện này liền bị chủ nhân tóm gọm, lúc này nàng muốn độn thổ cho xong.

"Ta không có có thứ khác. . ." Tô Nguyên Dao trở nên có chút cà lăm,

cũng may thời gian dài làm công tác lãnh đạo, nàng nhanh chóng khôi phục bình tĩnh.

"Chờ ta ra bên ngoài thu được vật tư, sẽ bồi thường ngươi."

Đây cũng là biện pháp giải quyết duy nhất.

Ánh mắt Chu Dương xuyên thấu qua màn đêm, ánh mắt sắc bén như chim ưng.

Tô Nguyên Dao rất đẹp, tóc cuộn tròn, lộ ra mấy phần già dặn, lộ ra khí chất trưởng thành, là một hình tượng người đẹp đô thị.

Vẻ đẹp của nàng không tồi, nói riêng về phương diện sắc đẹp, nếu so sánh với Trình Khả Nhi thậm chí còn cao hơn một bậc, nhan sắc có thể cho chín trên mười điểm, đây tuyệt đối là người phụ nữ xinh đẹp nhất mà Chu Dương từ trước đến giờ đã từng gặp.

"Ha ha, đề nghị của ngươi không có thành ý, chỉ là một lời hứa suông, ta có một đề nghị tốt hơn." Chu Dương đánh giá gương mặt của Tô Nguyên Dao, cười híp mắt nói.

Tô Nguyên Dao mơ hồ đoán được Chu Dương muốn gì, mặt liền biến sắc.

"Chỉ cần đề nghị của ngươi không quá phận, ta sẽ đáp ứng."

"Làm nữ nhân của ta, chuyện ăn trộm này coi như xóa bỏ, về sau ngươi cũng không cần vì thức ăn mà lo lắng, ta sẽ bảo vệ tốt an toàn của ngươi, che chở cho ngươi."

Đây là tận thế, không phải là thế giới hòa bình, không cần thiết phải hao tốn tâm lực đi theo đuổi nữ nhân, làm cho các nàng vui vẻ, vừa ý thì trực tiếp mở miệng là được.

Nếu ngươi đáp ứng, như vậy thì tốt, cả hai đều vui vẻ.

Ta chiếm được thứ ta mong muốn, ngược lại ngươi nhận được thức ăn, nhận được sự bảo hộ của ta, trọn vẹn cả đôi đường.

Coi như không đáp ứng, Chu Dương cũng sẽ không quá mức tàn nhẫn, hắn là có ranh giới của hắn, sẽ không khi dễ nữ nhân, hoàn toàn đều dựa trên ngươi tình ta nguyện.

Tận thế rất tàn khốc, không có chuyện vô duyên vô cớ mà yêu.

Nữ nhân này lăn lộn trở nên thảm như vậy, nếu còn không thức thời,

chỉ có thể nói rõ tầm nhìn của nàng quá hạn hẹp, tại bên trong tận thế cũng không sống được quá lâu.

Tô Nguyên Dao vẻ mặt xoắn xuýt.

Chu Dương dáng dấp đẹp trai, trong tay lại có súng, thực lực cường đại, Tô Nguyên Dao rất động tâm.

Nhưng từ lâu nay mang theo phong cách bảo thủ, cùng với thân phận là nữ giám đốc đủ cho nàng kiêu ngạo cùng với lòng tự ái để cho nàng không đồng ý cái yêu cầu này.

Thân là nữ nhân, há có thể không biết xấu hổ, lúc này cùng với thời đại hòa bình làm tiểu tam thì có cái gì khác nhau chớ.

"Ta cự. . ."

Tô Nguyên Dao hơi mở miệng ra, nhưng lại chậm chạp không có cách nào nói ra chữ thứ ba.

Một khi cự tuyệt Chu Dương, nàng không biết bản thân mình còn có thể ở bên trong văn phòng kiên trì được bao lâu, sẽ còn có người tới cứu nàng sao?

Chỉ có trải qua cơn đói hành hạ, mới cảm nhận sâu sắc được ăn no quan trọng đến cỡ nào, Tô Nguyên Dao không bao giờ muốn trải nghiệm cái cảm giác đói như điên đó nữa.

Người cần người còn sống, mới còn có hi vọng, người chết thì cũng không có cách nào theo đuổi tương lai.

Muốn khuất phục sao?

Tô Nguyên Dao đầy vẻ không cam lòng, cuối cùng, nàng gật đầu một cái.

"Ta nguyện ý, bất quá ta có điều kiện." Tô Nguyên Dao cuối cùng cũng lựa chọn khuất phục trước số mệnh của mình, thêm điều kiện tựa hồ là sự quật cường cuối cùng của nàng.

Tô Nguyên Dao liền vội vàng bổ sung nói: "Chúng ta cần có ba điều quy ước. . ."

"Ta cự tuyệt tiếp nhận điều kiện lệ thuộc nào!" Chu Dương không khách khí chút nào lắc đầu cự tuyệt.

"Ngươi. . ." Tô Nguyên Dao có chút thở hổn hển.

Trước kia khi nàng ra điều kiện, đều là thuộc dưới tình huống hiếm thấy nam nhân nào sẽ cự tuyệt.

Đối phương nghe cũng không có nghe xong, quả quyết cự tuyệt, nắm giữ quyền khống chếTô Nguyên Dao trong tay làm nàng rất khó tiếp nhận.

Nàng rất muốn bỏ mặc rời đi, cuối cùng vẫn thua trước thực tế.

"Ta nguyện ý đáp ứng ngươi, không thêm điều kiện." Lời này nói ra dường như đã hút hết lực lượng cả người nàng, Tô Nguyên Dao chán nản cùng Chu Dương ký kết 'Điều ước bất bình đẳng' .

"Ngươi sẽ không hối hận khi quyết định ra lựa chọn này."

Chu Dương nhẹ nhàng cười một tiếng, tay vung lên, trước mặt bỗng dưng nhiều hơn từng loại nguyên liệu nấu ăn.

Thịt bò chín, chocolate, bánh mì, bánh ngọt điểm tâm, đủ loại trái cây rau củ, bày la liệt.

Tô Nguyên Dao giật mình nhìn Chu Dương, hoàn toàn không biết hắn từ nơi nào biến ra thức ăn nhiều như vậy, quả thực giống như thần thông .

Đây rốt cuộc là năng lực gì? !

Lúc trước nàng còn có chút tâm lý mâu thuẫn, nhưng nhìn thấy Chu Dương biểu hiện thần kỳ, Tô Nguyên Dao triệt để thuyết phục.

Đi theo người nam nhân này, nhất định có thể sống tiếp ở cái thời kỳ tận thế này. . .

Lúc trước ăn cặn nồi lẩu chưa đủ no, nếu nàng trở nhành nữ nhân của Chu Dương, ăn thức ăn liền không cần khách khí nữa, thưởng thức thức ăn mỹ vị, trên mặt không tự chủ tràn đầy nụ cười.

Đột nhiên, phạm vi trong mắt nàng từng chút mất đi màu sắc, biến thành màu xám, ngay cả cảnh trước mặt cũng trở nên chồng lên nhau, trở nên mơ hồ.

"Đây là có chuyện gì? !"

Tô Nguyên Dao nhìn cánh tay của mình, da thịt trở nên tái nhợt, lộ ra vẻ bệnh hoạn, thân thể trở nên cứng ngắc, tựa hồ có vật gì đang ăn mòn thân thể.

Loại cảm giác này để cho nàng không tự chủ được nghĩ đến Zombie ở bên ngoài, bọn họ lúc còn sống có phải hay không cũng đã trải qua loại biến hóa này?

Nhưng mình không bị Zombie cào trúng, cũng không có uống qua nguồn nước bị lây nhiễm, làm sao lại bị nhiễm virus sinh hóa a?

Tô Nguyên Dao nhìn về phía thức ăn sạch sẽ kia, thoáng qua một cái ý nghĩ không dám tin.

"Trong đồ ăn có độc? !"

Tô Nguyên Dao ngoại trừ thức ăn ra, chưa có tiếp xúc qua bất kỳ vật gì, không thể nào vô duyên vô cớ biến thành Zombie.

"Nhắc nhở ngươi một câu, trước kia ngươi ăn nồi lẩu là dùng biến dị cẩu đã bị lây nhiễm virus sinh hóa làm thành, người bình thường ăn vào đều sẽ biến thành Zombie."

"Lây nhiễm virus sinh hóa biến dị cẩu? ! Ta sẽ biến thành Zombie? Van xin ngươi mau cứu ta!"

Chu Dương ăn lẩu thịt cầy không có vấn đề, khẳng định có biện pháp giải quyết, nàng không muốn trở thành thứ Zombie chán ghét kia.

"Ta có biện pháp để cho Zombie không quan tâm tới ngươi, từ đó ngươi sẽ không bị Zombie cắn, cái giá phải trả là ngươi sẽ mất đi một ít đặc trưng nhân loại, ngươi có nguyện ý không?" Chu Dương thanh âm lộ ra vẻ mê hoặc.

Chương 32: Sự lựa chọn sáng suốt

Zombie không quan tâm tới mình? !

Tô Nguyên Dao nghe thấy nửa câu đầu, tim liền đập thình thịch.

Tận thế đâu đâu cũng có Zombie quái vật, không chỗ nào mà không có.

Nàng bị vây ở bên trong văn phòng, không phải cũng là bởi vì Zombie sao?

Không cần sợ hãi Zombie, nguy hiểm khi sinh tồn trong thời kỳ tận

thế này phạm vi lớn sẽ được hạ xuống.

"Mất đi đặc trưng của nhân loại? Biến thành chủng loại tựa như quái vật Zombie này sao? !"

Lời nói của Chu Dương dường mở ra chiếc hộp Pandora trong lòng nàng, trong lòng Tô Nguyên Dao trở nên đầy sự hiếu kỳ.

"Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết."

Hai nữ nghe thấy Chu Dương kêu lên, liền vội vàng chạy lại bên cạnh Chu Dương.

"Một vị tỷ tỷ xinh đẹp lại muốn gia nhập sao?" Trình Khả Nhi hướng về phía Tô Nguyên Dao quay lại cười mỉm.

"Xin chào, người mới."

Trải qua sự cố gắng không ngừng của Chu Dương, Viên Thanh Tuyết thuận lợi lột xác, có được trí tuệ của mình.

"Ngươi thấy các nàng là nhân loại sao?"

Tô Nguyên Dao quan sát tỉ mỉ trên người hai nàng, nhìn thế nào cũng thấy là người bình thường, không nhìn ra chỗ khác thường.

"Chúng ta đương nhiên là nhân loại!" Trình Khả Nhi vẻ mặt bất mãn nói, ngay cả Viên Thanh Tuyết cũng là vẻ mặt khó chịu.

"Rất bình thường. . ."

Nói được nửa câu, Tô Nguyên Dao rốt cuộc cũng phát hiện ra chỗ khác thường, hai nữ nhân này không có hơi thở, tim không còn đập!

Các nàng vẫn là nhân loại sao?

Tô Nguyên Dao theo bản năng lùi ra sau một bước, cách xa hai nàng, lúc bấy giờ, nàng rốt cuộc minh bạch được mất đi mất đi đặc trưng của nhân loại là như thế nào.

Không có những đặc thù sinh mạng này, các nàng làm như thế nào có thể đứng ở trước mặt mình? Làm thế nào giữ lại được trí tuệ? Đây quả thực là trái ngược với lẽ thường.

Người nam nhân này rốt cuộc là ai? ! Hắn nắm giữ loại lực lượng đáng sợ nào? !

Trên người Chu Dương dường như khoác lên một tấm khăn che mặt thần bí, làm người ta đoán không ra.

"Trên thế giới này Zombie quá nhiều, nhiều đến mấy chục ức, ước chừng trong nội thành cũng ít nhất hai ba trăm ngàn Zombie, nguy hiểm ở mọi lúc mọi nơi, nếu như gặp phải đại quy mô Zombie triều. . ."

Không cần thiết Chu Dương phải nói nhiều, Tô Nguyên Dao hẳn là có thể cảm nhận được có bao nhiêu nguy hiểm.

Gặp phải Zombie triều chắc chắn phải chết, nàng cũng không tin Chu Dương có thể cứu nàng.

Biến thành loại trạng thái đặc biệt này, cũng không cần thiết phải lo lắng Zombie triều.

"Ngươi nhất định phải đưa ra lựa chọn nhanh chóng, nếu không sự lựa chọn cửa ngươi chỉ còn một."

Tô Nguyên Dao trạng thái biến hóa càng ngày càng nghiêm trọng, tiếp tục kéo dài, chẳng mấy chốc sẽ biến thành Zombie.

Nàng cắn răng, nặng nề gật đầu nói: "Ta lựa chọn biến thành loại trạng thái đặc biệt này."

Chu Dương cùng hai nữ nhân này đều không phải là người bình thường, nàng khẳng định không có cách nào hòa nhập vào bọn họ, nói không chừng đến một ngày nào đó Chu Dương chán ngán, tiện tay đem nàng vứt bỏ, chẳng phải là một con đường chết, nàng không dám mạo hiểm.

Ngược lại, thu được loại lực lượng này, coi như có bị Chu Dương vứt bỏ, cũng không cần phải lo lắng vấn đề sinh tồn tại hoàn cảnh tận thế này.

"Lựa chọn sáng suốt."

Chu Dương trên mặt tươi cười, hắn cố ý dẫn dắt, chính là muốn để cho Tô Nguyên Dao lựa chọn cái phương pháp cái này.

Biến thành loại trạng thái đặc biệt này, Chu Dương cũng không cần thiết phải lo lắng Tô Nguyên Dao sẽ phản bội.

Sáng sớm, Chu Dương nâng cánh tay lên, nhìn ba nữ nhân ngủ say bên cạnh, trên mặt lộ ra nét tươi cười.

Ba nàng rối rít tỉnh lại, khiến cho người khác phải ngạc nhiên là Tô Nguyên Dao, ánh mắt nàng vẫn còn lại sự linh động, không xuất hiện qua giai đoạn đần độn .

"Cảm thấy thế nào? !"

Tô Nguyên Dao gương mặt khẽ phiếm hồng, cho rằng Chu Dương đang nói về chuyện kia.

"Cho tới bây giờ ta chưa từng trải qua cảm giác như vậy. . ."

Chu Dương liếc qua vết máu nhỏ trên chăn kia, đương nhiên biết rõ những lời này là thật.

"Một chút ảnh hưởng cũng không có, vấn đề là nằm ở chỗ nào a?"

Chu Dương nhớ lại một chút, Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết đều là sau khi bị 'Chết' hoàn toàn, mới bị hắn biến thành loại trạng thái đặc thù này, duy nhất chỉ có Tô Nguyên Dao là ngoại lệ, chẳng lẽ đây chính là nguyên do làm cho ý thức của nàng nàng không có chịu ảnh hưởng.

"Ta cảm giác khí lực của mình đã biến đổi rất lớn, thật sự sẽ không khiến cho Zombie chú ý sao?"

Tô Nguyên Dao cảm thụ được nhịp tim của mình đã đình chỉ, theo lý thuyết hắn là máu sẽ tự ngưng kết, nhiệt độ cơ thể hạ xuống, nhưng nàng lại không có bị ảnh hưởng chút nào, ngược lại thể năng lại tăng trưởng trên phạm vi lớn.

"Bên ngoài có Zombie, ngươi có thể đi thử xem."

Tô Nguyên Dao lấy can đảm, kéo cửa chính văn phòng ra.

Một đêm thời gian trôi qua, không biết từ đâu lại xuất hiện hai con Zombie, đang tại gần bên mà lắc lư. Chúng nó nghe được thanh âm, nhanh chóng hướng về phía văn phòng lao tới, làm cho Tô Nguyên Dao giật mình, cố nén ý nghĩ tung ra chiêu võ bảy chọ, yên lặng chờ chốc lát, Zombie hoàn toàn không thấy nàng, hướng về phía Chu Dương nhào tới.

Nàng gây ra động tĩnh, cùng Chu Dương ta có quan hệ gì? !

Cái này cũng là phiền não vì bản thân cũng chỉ là người bình thường!

Đầu ngón tay ngưng tụ ra hai đạo băng nhũ, Zombie còn không kịp tới gần, cái đầu trực tiếp bị xuyên thủng.

"Zombie thật sự không công kích ta!"

Tô Nguyên Dao trong mắt đầy sự kinh hỉ, năng lực này quá mạnh mẽ, quả thực là thần kỹ sinh tồn tại tận thế.

Nàng quay đầu, vừa vặn thấy Chu Dương một màn biến ảo vung ra hai đạo băng nhũ, giải quyết xong hai con Zombie dễ như trở bàn tay.

Một lần nữa Tô Nguyên Dao cảm thấy chấn động, Chu Dương chẳng lẽ là thần sao? Không nói là lúc trước có thủ đoạn bỗng dưng biến ra thức ăn, hay là sử dụng băng nhũ năng lực, toàn bộ dường như đều rất thần kỳ, mang lại cho nàng một loại cảm giác giống như đang nằm mơ.

Nàng rất sợ đây là một giấc mơ, tỉnh giấc dậy liền biến mất.

Tô Nguyên Dao không bao giờ muốn về lại những buổi tối lạnh giá kia nữa, cũng không bao giờ muốn nhớ lại cảm giác nhịn đói.

Nàng đi về phía trước, liền nhéo mạnh lên một cái cánh tay của Chu Dương.

"Đau không?" Trong mắt nàng tràn đầy mong đợi nói.

"Không

Thân Thép của Chu Dương đã cường hóa đến MAX, đã tiếp nhận 1200KG lực lượng, Tô Nguyên Dao coi như tư cách phá vỡ nó cũng không có.

"Vậy cái này nhất định là ảo giác."

Chương 33: Điểm tụ tập bảo tàng

« hao tốn 3 điểm tích phân, phổ thông bảo rương phẩm chất thăng lên làm Hắc Thiết bảo rương, thu được Hắc Thiết bảo rương x3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được lực lượng +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được nhanh nhẹn +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được tinh thần +3. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương, thu được thể chất +3. »

Ra ngoài liền có thu hoạch, một hơi mở bốn cái Hắc Thiết bảo rương, điểm thuộc tính lại tăng không ít.

« chúc mừng túc chủ mở ra Thanh Đồng bảo rương, thu được súng trường tự động G36 đạn vô hạn. »

Cây súng này trực tiếp ném cho Tô Nguyên Dao, chưa đến mức phải để cho nàng tay không.

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được Găng tay lực lượng. »

« Găng tay lực lượng: Trang bị linh năng cấp thấp, lúc mang vào, túc chủ thu được lực lượng +18, lấy găng tay xuống thì hiệu quả biến mất. »

Ồ, đây là vật gì? Trang bị sao?

Chỉ có lúc mang vào mới có thể có hiệu quả, kém xa so với trực tiếp gia tăng lực lượng.

Chỗ tốt của item này là có thể cho người khác sử dụng, để cho người khác trải nghiệm cảm giác lực lượng chợt tăng.

Loại bảo bối này cũng không nên để tiện nghi cho người khác.

Tuy găng tay lực lượng có phẩm chất thấp, nhưng đeo lên thì không có một chút khó chịu nào, cảm giác cũng không tồi.

Từng luồng từng luồng năng lượng nhỏ thông qua đôi găng tay truyền lên trên cánh tay, khí lực thu được tăng lên rõ rệt, tăng cường gần một nửa lực lượng.

Chu Dương đối với chất thuốc cường hóa gen hứng thú vẫn rất lớn, đặc biệt là dược tề cường hóa gen phẩm chất cao hơn, đáng tiếc cũng chưa có mở đến.

« hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ phát hiện điểm tụ tập bảo tàng. »

Điểm tụ tập bảo tàng?

Đây là cái gì? !

Chu Dương trong mắt tràn đầy hiếu kỳ, đây là lần đầu tiên hệ thống nhắc nhở như thế.

« điểm tụ tập bảo tàng bởi vì nguyên do ảnh hưởng của từ trường đặc biệt, bảo rương xung quanh được tụ tập tại một chỗ, điểm tụ tập bảo tàng sẽ xuất hiện lượng lớn bảo rương. »

Lượng lớn bảo rương? !

"Có bao nhiêu? !"

« chúc mừng túc chủ phát hiện điểm tụ tập bảo tàng cỡ nhỏ, số lượng bảo rương là 32. »

32 cái!

Rất không tồi, vị trí của các bảo rương xuất quá mức ngẫu nhiên, nếu vận khí tốt, bên trong ngàn mét gặp phải 3 đến 4 cái, vận khí đã không tồi, ngàn mét bên trong có khi một cái cũng tìm không đến.

Chu Dương một ngày thu hoạch bảo rương số lượng cũng chỉ khoảng mười đến hai mươi cái, đương nhiên, cái này cũng chỉ vì hắn là cá ướp muối, vẫn luôn đem tinh lực vùi đầu vào Trình Khả Nhi chúng nữ trên thân có liên quan.

Một lần thu hoạch 32 cái bảo rương, đại thu hoạch.

Những bảo rương này nhất định phải nắm chắc trong tay, một mạch mở ra liền sảng khoái.

Trước mắt Chu Dương hiện ra lượng lớn mũi tên, toàn bộ chỉ về một hướng, tại đó cũng chính là căn cứ của bảo tàng.

Bảo rương ơi, ta đến đây! Chuẩn bị tinh thần vào trong chén của ta đi!

Chu Dương tăng nhanh tốc độ, tam nữ liền vội vàng đi theo sau lưng của hắn.

Dọc theo đường đi gặp phải Zombie đều được giải quyết dễ như trở bàn tay.

"Gào!"

Một tên Zombie khác hoàn toàn đối với đồng bọn của nó chặn lại lối

đi của bốn người, hình thể của nó cao hai thước rưỡi, từng bắp thịt trên thân Zombie tràn ngập lượng, hoàn toàn chính là một tên quái vật.

"Đây là cái gì? ! Zombie biến dị sao?"

Lúc trước kiến thức qua chó cỏ biến dị, lúc này lại xuất hiện Zombie biến dị, không có cách nào không làm người cảm thấy ngạc nhiên.

Biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng, Chu Dương ném một ánh mắt trinh sát tới.

Mặc dù thực lực của hắn rất mạnh, nhưng phải tránh trường hợp trên người quái vật mang theo kịch độc các loại trường hợp.

« Zombie biến dị (loại hình lực lượng)

Lực lượng: 35

Thể chất: 28

Nhanh nhẹn: 7

Tinh thần: 9

Thiên phú: Da thịt hóa đá (cấp độ E): Zombie biến dị da thịt đạt được cường hóa, giảm bớt bị 30% tổn thương.

Đòn nghiêm trọng (cấp độ F): Zombie biến dị công kích đạt được cường hóa, lúc công kích toàn lực có thể bạo phát ra 150% tổn thương. »

Một cái Zombie biến dị loại hình lực lượng, chẳng trách cơ thể nhìn qua đáng sợ như thế, đầu Zombie này không người nào có thể so sánh.

Đồng thời có sẵn hai loại năng lực thiên phú, thực lực tựa hồ so với chó cỏ biến dị trước kia mạnh mẽ không ít.

Đặc biệt là ở phương diện lực lượng, đã đạt đến gấp bốn lần người bình thường trở lên, so sánh với lực lượng của hắn cũng không kém nhiều lắm.

Đương nhiên, đây là so trước khi mang găng tay lực lượng, hiện tại lực lượng Chu Dương đã đạt đến 56 điểm.

"Tên Zombie này cũng quá dọa người rồi!"

Tam nữ vốn là đã có ác tâm với Zombie, tên Zombie này lại biến dị cũng quá xấu rồi, da thịt có màu xám nhạt, có một chút trong suốt, có thể nhìn thấy nội tạng cùng mao mảnh mạch máu, nhìn qua có chút ghê người.

"Cộc! Cộc! Cộc!"

Tiếng súng vang lên, Viên Thanh Tuyết cùng Tô Nguyên Dao đồng thời nổ súng, đạn bắn vào thân thể Zombie này, đạn vừa vặn phá vỡ phòng ngự của da thịt, thì không thể tiến thêm.

"Thậm chí ngay cả súng đều đánh không chết? !"

Hai nữ theo bản năng ngừng bắn, Trình Khả Nhi thừa cơ hội này, mang theo Hán Kiếm Bát Diện hướng về Zombie biến dị.

Một nhát kiếm chém lên trên cổ Zombie, lưu lại một đường vết thương thật dài, không đợi Trình Khả Nhi tiếp tục gia tăng lực lượng đem cổ Zombie biến dị chặt xuống, liền bị Zombie biến dị quăng bay ra ngoài.

Chu Dương liền đem Trình Khả Nhi tiếp lấy, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng trắng bệch: "Tên quái vật này khí lực thật là lớn!"

"Giao cho ta!"

Chu Dương mang theo Trảm Lôi kiếm, nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Thử xem Thiên Lôi kiếm hiệu quả ra sao!"

30 điểm năng lượng biến mất, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đạo dài mười mét lôi đình cự kiếm, như trời giáng xuống thần phạt, chém xuống một cái.

Mặt đất chấn động, kích thích mảng lớn tro bụi, Thiên Lôi kiếm chém xuống địa phương lưu lại một đạo hố sâu to đến 3m, vết thương đầy đất.

Zombie biến dị liền ra sức phản kháng cũng không có, triệt để biến thành than.

Chương 34: Điên cuồng mở rương

Vì sao lại có cảm giác đại pháo đánh một con muỗi. . .

Cuối cùng vẫn là Thiên Lôi kiếm uy lực quá mạnh mẽ, coi như không sử dụng loại thủ đoạn đại lực sát thương này, vung vẩy Trảm Lôi kiếm, một cú chém ngang cũng có thể một chiêu giết chết Zombie biến dị.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie biến dị (lực lượng hình), thu được 300 tích phân. »

300 tích phân, cũng không tệ lắm, một con Zombie biến dị có thể so với 300 con Zombie, xem ra sau này muốn kiếm nhiều tích phân, còn phải nhắm đến Zombie biến dị mà khai đao.

Dọc theo đường đi cũng không có gặp phải con Zombie biến dị thứ hai, Chu Dương có chút tiếc nuối, cũng may căn cứ bảo tàng càng ngày càng gần.

Đây là một tiểu khu sang trọng, loại phòng ở nhỏ nhất cũng phải 180 m^2, vị trí địa lý thì cực tốt.

Chu Dương đối với nơi này rất có ấn tượng, không có nguyên nhân nào khác, bởi vì nơi ông chủ của hắn đã từng ở chính là ở tại cái tiểu khu này, hắn có đến qua một lần.

Không biết tên gia hỏa này có còn sống hay không nữa?

Vẫn là chết tốt hơn.

Thuận tay chém bay mấy tên Zombie nhào tới, Chu Dương có chút bất đắc dĩ, ba nữ nhân đều là trạng thái đặc thù, bị Zombie mặc kệ, chỉ có mình giống như đang giễu cợt chúng đó đến MAX cấp, Zombie đi ngang qua đây liền hận mình.

"Đồ rốt cuộc cũng tìm được!" Chu Dương phát lực mà phá vỡ từng tầng từng tầng một trở ngại, đi tới lầu ba, mở ra cửa phòng, Chu Dương thấy được bảo rương được bày la liệt.

Phổ thông bảo rương 17 cái.

Hắc Thiết bảo rương sáu cái.

Thanh Đồng bảo rương bốn cái.

Bạch Ngân bảo rương ba cái.

Hoàng Kim bảo rương hai cái.

32 cái, số lượng không nhiều không ít.

Điều duy nhất làm người ta phải tiếc nuối là không có Bạc Kim bảo rương, Hoàng Kim bảo rương may mà có hai cái, cũng không tệ.

« tiêu hao 17 tích phân, phổ thông bảo rương tiến giai thành Hắc Thiết bảo rương, thu được Hắc Thiết bảo rương x17. »

Cộng thêm vốn là sáu cái, Hắc Thiết bảo rương tổng cộng lại thành hai mươi ba.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hắc Thiết bảo rương x23, thu được lực lượng +18, thể chất +18, tinh thần +18, nhanh nhẹn +15. »

« tiêu hao 400 tích phân, Thanh Đồng bảo rương tiến giai thành Bạch Ngân bảo rương, thu được Bạch Ngân bảo rương x4. »

Cộng thêm trước đó ba cái, tổng cộng có thể mở ra bảy cái Bạch Ngân bảo rương.

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được dược tề cường hóa gen (loại I) (chú thích: Cùng loại dược tề cường hóa gen chỉ có thể dùng một lần). »

Lại là một bình dược tề cường hóa gen, một chai này cho Viên Thanh Tuyết, đề thăng thực lực của nàng, khóa lại quan hệ.

"Uống nó, ngươi có thể trở nên mạnh hơn!"

Viên Thanh Tuyết mặt đầy phức tạp nhìn đến Chu Dương, đem dược tề cường hóa gen uống một hơi cạn sạch.

Nàng khôi phục một bộ phận lớn ký ức, bởi vì đã từng không tín nhiệm Chu Dương, chết thảm ở bên trong miệng Zombie, chính Chu Dương đã cứu nàng một mệnh.

Cái mạng này chính là Chu Dương cho, huống chi, nàng cũng đã trở thành nữ nhân của Chu Dương.

Từ nay về sau, nàng sẽ không dẫm lên vết xe đổ.

« hệ thống nhắc nhở: Túc chủ đem vật phẩm của hệ thống giao cho những người khác dùng, phải chăng cùng khóa lại quan hệ? »

"Khóa lại!"

« hệ thống nhắc nhở: Khóa lại thành công. »

Nữ nô: Viên Thanh Tuyết

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 18 (dược tề cường hóa gen +9)

Thể chất: 22 (dược tề cường hóa gen +10)

Nhanh nhẹn: 19 (dược tề cường hóa gen +9)

Tinh thần: 21 (dược tề cường hóa gen +10)

Vũ khí: Súng lục Desert Eagle đạn vô hạn

Năng lực: Miễn dịch Zombie ra đa dò xét

« hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đạt đến 100 điểm sẽ vĩnh cửu trung thành, không có khả năng làm phản. »

Rất không tồi!

Tiếp tục mở bảo rương!

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được Giày nhanh nhẹn. »

« Giày nhanh nhẹn: Trang bị linh năng cấp thấp, lúc mặc, túc chủ thu được nhanh nhẹn +18, mất đi giày, hiệu quả về sau biến mất. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được năng lực nhìn thấu điểm yếu (hiếm có phẩm). »

« nhìn thấu điểm yếu: Năng lực đánh giá đẳng cấp cấp độ C, tiêu hao 1 điểm năng lượng hội tụ ở mắt, quan sát mục tiêu, thì có thể phát hiện điểm yếu cùng kẽ hở của địch nhân, đối với lúc công kích điểm yếu cùng kẽ hở, tạo thành ít nhất 100% đến 300% tổn thương mang tính hủy diệt. (hiếm có phẩm: Đại biểu nơi mở bảo rương có thể mở ra phần thưởng cao cấp nhất, số lượng thưa thớt, bình thường chỉ có bảo rương cao cấp hơn mới có thể mở ra.) »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được năng lực Hắc Hổ chi lực. »

« Hắc Hổ chi lực: Năng lực đánh giá đẳng cấp cấp độ E, tổn thương đề thăng 50%, tay không trảo kích thì có thể tăng thêm hiệu quả xé rách. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được Tyep-25 DEP (hiếm có phẩm). »

« Tyep-25 DEP: Vũ khí công nghệ cao, phóng ra một đạo lôi điện tạo thành năng lượng, có sẵn nhiệt độ cùng bạo phát, có thể kích phá tấm chắn năng lượng.

Kiểu phổ thông bắn liên tục: Tiêu hao 15 điểm năng lượng, bắn liên tục 3 đạo năng lượng.

Kiểu tụ năng tụ lực: Tiêu hao 15 điểm năng lượng, tiến hành tụ lực đả kích, uy lực tăng lên trên diện rộng.

Đơn vị tồn trữ năng lượng lớn nhất: 100. (hiếm có phẩm: Đại biểu nơi mở bảo rương có thể mở ra phần thưởng cao cấp nhất, số lượng thưa thớt, bình thường chỉ có bảo rương cao cấp hơn mới có thể mở ra.) »

« chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được Kính chắn gió »

« Kính chắn gió: Trang bị linh năng cấp thấp, lúc mặc, túc chủ có thể trên phạm vi lớn giảm bớt tia sáng làm tổn thương cặp mắt, thị lực đạt được đề thăng, thu được tinh thần +18, mất đi Kính chắn gió hiệu quả về sau liền biến mất »

« High Fiber đồng phục tác chiến: Trang bị linh năng cấp thấp, lúc mặc, có thể cung cấp phòng hộ hiệu quả, thu được thể chất +18, mất đi High Fiber đồng phục tác chiến, hiệu quả biến mất. »

Bảy cái Bạch Ngân bảo rương mở ra xong, tưởng thưởng rất không tồi, đều là thứ hữu dụng, rất khiến Chu Dương chú ý là Tyep-25 DEP, đáng tiếc là nó không phải vô hạn năng lượng vũ khí, giá trị cực lớn mức độ hạ xuống.

« chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được tiềm năng kết tinh x 16. »

« chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được năng lực bật hết hỏa lực. »

« bật hết hỏa lực: Năng lực đẳng cấp đánh giá vì cấp độ B, tổn thương đề thăng 80%, tiêu hao giảm bớt 50%, tạm thời miễn dịch các mặt xấu, thời gian kéo dài 3 phút. »

Chương 35: Trình Khả Nhi phát uy

Dương Minh Thái rất hoảng, tỉnh dậy, sao liền là tận thế cơ chứ?

Vận khí của hắn không tệ, mở một công ty, lợi nhuận cũng tương đối tốt, vì để có thể kiếm nhiều tiền, hắn phải đem tiền lương của nhân viên chèn ép đến mức thấp nhất.

Lão bà bởi ngoài ý muốn từ trần, cái này ngược lại đem hắn vui hỏng.

Có câu nói mà hắn một mực rất đồng ý, những chuyện đẹp lớn nhất trong một đời người không gì bằng thăng quan, phát tài, lão bà chết đi.

Đến nay hắn đã làm ra tiền, hắn còn lo ngại lão bà nhà mình lão bà lấy tiền nuôi trai trẻ, không nghĩ đến 1 cơn bệnh nặng đã đem người mang đi, không có phiền toái.

Cái này khiến hắn vui lâng lâng trên chín tầng mây, chỉ cần có thời gian rảnh rỗi, liền sẽ lêu lổng.

Trong công ty, cùng với bí thư thân mật câu thông.

Bên ngoài còn có ba đến bốn nữ nhân được bao nuôi, nhân sinh thật là sung sướng.

Làm sao biết trước được số trời, sáng sớm từ trong chăn bò dậy, liền phát hiện thảm cảnh ở bên ngoài.

Tận thế đến!

Khổ cực kiếm được mấy ngàn vạn chỉ như vậy mà trôi theo dòng nước, đây quả thực để cho hắn không cách nào nhịn được.

Tiền chính là mình tiết kiệm giống thức ăn từ trong hàm răng rỉ ra ngoài, làm sao bây giờ nó lại trở nên vô dụng chứ?

Đồ ăn ở trong nhà cũng không còn nhiều, đây cũng là bởi vì hắn thường xuyên ra vào các đại tửu điếm, đặc biệt là không có lão bà, càng không thể nào nấu cơm.

Đổi thành tận thế, quả thực là chết người.

Hắn thậm chí còn định dùng tiền mua lương thực từ hàng xóm xung quanh, kết quả bị người khác nhìn như kẻ ngu, chửi mắng một trận, đều là tận thế rồi, còn ai muốn tiền.

Ròng rã ba ngày, Dương Minh Thái cùng nữ nhân bao nuôi của mình đem thức ăn còn sót lại ăn sạch, người trở nên gầy đi rất nhiều.

Đặc biệt là Dương Minh Thái, lúc trước dường như bụng bự mang thai tám tháng, đã nhỏ lại một vòng lớn.

"Ngươi nhanh nghĩ biện pháp kiếm chút thức ăn, nếu không chúng ta muốn đói chết ở chỗ này." Nữ nhân bên người lần nữa lải nhải không ngừng lên, Dương Minh Thái không biết hôm nay là lần thứ mấy nghe thấy nữ nhân lặp lại những lời này.

"Ngươi thật sự là một cái máy ghi âm đấy! Lại dài dòng phiền phức, ta trực tiếp đem ngươi ném ra ngoài!" Dương Minh Thái hung hăng quăng cho ả một cái tát, đánh đối phương không dám lên tiếng.

Dương Minh Thái lười phải tiếp tục lãng phí sức lực, hắn đói bụng đến choáng váng đầu hoa mắt, không muốn cùng cái nữ nhân này tốn nhiều khí lực.

Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ muốn đói chết ở chỗ này? !

Dương Minh Thái không cam lòng, ánh mắt chẳng biết lúc nào đặt vào trên người nữ nhân, một ý nghĩ tà ác tại trong đầu nảy sinh.

Trong phòng bếp có dao, có lẽ. . .

Hay là chờ nàng ngủ say sau đó mới làm ra động tác, nếu không tình huống sẽ trở nên rất phiền toái.

Dương Minh Thái liền vội vàng che giấu ánh mắt của mình, hy vọng nữ nhân này sẽ không phát hiện ý nghĩ này của mình.

"Ồ, bên ngoài có người."

Nàng xác thực không có phát hiện ác ý của Dương Minh Thái, bởi vì nàng đã đi tới bên cạnh cửa sổ, điên cuồng vẫy tay phía trước cửa sổ, hướng tới phía ngoài cầu cứu.

"Van xin ngươi, cứu lấy chúng ta đi! Ta sắp phải chết đói, ngươi để cho ta làm cái gì ta đều nguyện ý."

"Ngươi cái nữ nhân điên này! Muốn đem Zombie đều dẫn qua đây sao? !" Dương Minh Thái giận không kềm được, hắn tận mắt thấy

qua Zombie sẽ bị thanh âm đưa tới, cảnh tượng phá cửa mà tràn vào.

Hắn không muốn chết, càng không muốn bị cái nữ nhân ngu xuẩn này liên lụy.

Liền vội vàng chạy đến trước cửa sổ, che miệng nàng lại, không để cho nàng tiếp tục kêu lên.

"Thật có người! Chờ một chút, đây là. . ."

Dương Minh Thái trừng lớn mắt, nhìn đến một nam ba nữ mới vừa từ trong cao ốc đối diện đi ra, ánh mắt rơi vào trên người nam nhân.

"Chu Dương!"

Hắn đối với người trẻ tuổi mà soái khí nam nhân này khắc sâu ấn tượng, trong công ty nhân viên có thể làm hăng say nhất, thường xuyên được hắn lấy công ty coi là nhà trên danh nghĩa mà lưu lại làm thêm giờ, mỗi ngày bận rộn đến chín mười giờ tối.

Vì không thể để đối phương đổi nơi công tác, hắn hứa hẹn thăng chức tăng lương, mấy ngày trước còn đặc biệt đề danh đối phương là một nhân viên ưu tú, thưởng cho 100 đồng tiền.

"Tiểu Chu! Là ta!"

"Ngươi nhanh mau cứu ta, cho ta ăn chút gì đó, ta cho ngươi tiền!"

Dương Minh Thái vừa mừng vừa sợ, kéo mở cửa sổ hướng về phía bên ngoài điên cuồng kêu lên.

Động tĩnh lớn như vậy, chỉ cần không phải là người điếc thì không có khả năng sẽ không nghe được.

Quả nhiên, Chu Dương ngẩng đầu hướng về vị trí Dương Minh Thái nhìn thoáng qua, ân, sau đó, hắn thu hồi ánh mắt, sãi bước hướng phía xa bước tới.

Đi. . . Hắn đi. . .

Hắn như vậy mà bị phớt lờ!

Bên trong lồng ngực Dương Minh Thái dường như có một đoàn hỏa diễm đang cháy.

"Chu Dương, ngươi cái tên vương bát đản này, mong rằng ngươi ra ngoài sẽ chết không được tử tế!"

Mình đã từng cung cấp cho Chu Dương việc làm, còn hứa hẹn qua sẽ thăng chức cho hắn, đưa tiền cho hắn, Chu Dương vậy mà không cứu mình, đây đúng là tên hỗn đản không có lương tâm!

Chỉ là hắn cho tới bây giờ không có nghĩ tới, những thứ mà Chu Dương lấy được đều là mình vất vả làm ra, làm việc đạt được công lao, công bằng giao dịch.

Tận thế ta vì sao phải cứu ngươi? !

Bởi vì ngươi khấu trừ ta tiền lương sao?

Hay là bởi vì ngươi đem ta làm nô lệ để bốc lột sao? !

Chu Dương không giết cái gia hỏa này, coi như đã là may mắn cho hắn rồi.

"Lão công, hắn mắng ngươi!"

"Ta nhịn không được, ta đi làm thịt hắn!"

Chu Dương còn không nói gì, Trình Khả Nhi là cái thứ nhất không nhịn được, mang theo Hán Kiếm Bát Diện thật nhanh chạy vào gian phòng của Dương Minh Thái.

"Ngươi là đây đến đưa vũ khí cho ta sao? Nhanh lên một chút để cho tên Chu Dương chó má này đưa ta đi ăn!" Dương Minh Thái nhận ra nữ nhân này chính là người đi theo bên cạnh Chu Dương, không khách khí chút nào mà phân phó.

Một câu này, nghe thế nào cũng là đem chính mình đặt ở tư thái cấp trên.

"Ta phải đem ngươi đưa đến nơi mà không có một chút phiền não nào."

Một lát sau, cửa sổ mở ra, đầu của Dương Minh Thái từ cửa sổ ném đi ra ngoài.

Chương 36: Zombie tiến hóa chi vũ

"Làm không tệ!" Chu Dương không keo kiệt chút nào mà khen ngợi.

Thật không biết nên nói Dương Minh Thái ngu, hay là quá ngu đây?

Nhóm của bọn hắn không chút kiêng kỵ nào dám đi lại bên ngoài, chỉ cần có cái đầu không ngốc, cũng biết bọn họ không dễ chọc.

Quan hệ của hai người đã không tốt, hắn còn dám cả gan khiêu khích mình, đây là muốn trải nghiệm một chút chữ chết viết như thế nào sao?

"Bắt đầu mưa rồi!"

Bầu trời chẳng biết lúc nào trở nên râm mát, mây đen che cả bầu trời, sau một khắc, từng hạt mưa lớn chừng hạt đậu từ trên trời rơi xuống.

Khiến người ta phải ngạc nhiên là màu sắc giọt mưa là màu tím nhạt, lộ ra chút quỷ dị.

"Nước mưa không có độc chớ? !"

Chu Dương cẩn thận, vận dụng dị năng cực băng, bầu trời nhỏ giọt xuống từng giọt mưa còn không đợi rơi trên thân mình, thì trước đó đã hóa thành từng viên đá nhỏ li ti màu tím, rơi xuống đất.

"Trước tiên tìm một nơi tránh mưa một chút!"

Chu Dương đem mấy trăm khỏa màu tím băng tinh thu vào trong bình, tìm một cơ hội nghiên cứu một chút.

Tại cực băng dị năng dưới ảnh hưởng, không có một giọt nước mưa màu tím nào rơi vào trên thân.

Bọn họ trốn tại một nơi trong nhà lầu, tạm thời là chỗ nương thân của bọn họ.

"Trời mưa!"

"Có nước, không biết nước có thể uống hay không!"

Có người đánh liều, tay chạm vào giọt mưa màu tím, nhưng mà, giọt mưa màu tím dường như có sinh mệnh chui vào da thịt, sau một khắc, chỗ mà bị nước mưa dính qua bắt đầu thối rữa, tựa như virus hướng về bốn phía của thân thể mà tàn phá.

"Đây là thứ quỷ gì! A!"

Hắn chỉ có thể phát ra từng tiếng kêu thảm thiết, cánh tay thối rữa

không thể làm gì, rất nhanh liền thối rữa kéo dài đến lồng ngực, khuếch tán đến các vị trí khác trên thân thể.

"Thật là quỷ dị, có kịch độc!" Trên trán Chu Dương toát ra một giọt mồ hôi lạnh, may nhờ có phản ứng kịp thời, nếu không nhiễm phải nước mưa quỷ dị này thì phiền toái.

Chờ chút, lúc trước Trình Khả Nhi cũng tiếp xúc qua giọt mưa màu tím, không có vấn đề chứ?

Hắn nhìn về phía Trình Khả Nhi, nàng không có một chút dị thường.

Lẽ nào giọt mưa màu tím đối với Zombie các loại không có tác dụng?

Vừa vặn, phương xa có một tên Zombie đắm mình trong nước mưa màu tím, từng giọt nước mưa màu tím rót vào da thịt, chưa từng xuất hiện tình huống thối rữa như người bình thường lúc trước, sau đó tan biến không còn dấu tích.

Chờ chút, tên Zombie này tựa hồ có biến hóa.

Chu Dương liền vội vàng ném qua đi một ánh mắt trinh sát, thu được cặn kẽ tình báo.

« thân phận: Zombie (đang tiến hóa. . .)

Lực lượng: 11

Thể chất: 10

Nhanh nhẹn: 9

Tinh thần: 9 »

Tin tức rất bình thường, duy nhất chỉ có ba chữ đang tiến hóa đưa tới Chu Dương chú ý.

Lần nữa ném qua đi một cái trinh sát, lần này tình báo lại cùng lúc trước có khác biệt.

« Tên: Vương Thiết Trụ

Thân phận: Zombie (đang tiến hóa. . .)

Lực lượng: 13

Thể chất: 12

Nhanh nhẹn: 9

Tinh thần: 9 »

Lực lượng cùng thể chất phân biệt tăng lên hai điểm.

Bây giờ biến dị có phải sẽ trở thành biến dị Zombie loại hình lực lượng lúc trước đã gặp sao?

Bầu trời hạ xuống nước mưa màu tím, nhưng lại đối với Zombie có tác dụng tiến hóa, đã như thế, thực lực của toàn bộ Zombie há chẳng phải là đều được đề thăng một cách nhanh chóng hay sao? !

Suy nghĩ một chút toàn bộ Zombie đều biến thành Zombie biến dị, số lượng hàng trăm ngàn, trăm vạn mà tính, nhất định chính là tai họa kinh khủng nhất.

Đối mặt loại Zombie biến dị này, liền coi như ngươi trốn cũng không có hiệu quả gì, bọn họ có lực lượng vô cùng lớn.

Đây là tai hoạ, tai họa cho những kẻ may mắn còn sống sót.

Ngay cả Chu Dương đối mặt với Zombie biến biến dị được tính bằng đơn vị hàng nghìn, thì cũng chỉ có thể có một đường là chạy thoát thân.

"Vậy thì chết đi!"

Chu Dương điều khiển cực băng chi lực, hóa thành một cái băng nhũ, bay khoảng 100m, trực tiếp đem đầu Zombie đâm xuyên.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie tiến hóa thể, thu được 5 tích phân. »

Phương xa, lại có mấy con Zombie đi tới, bọn chúng đều đồng dạng là đang trong trạng thái tiến hóa, đều bị Chu Dương lấy băng nhũ đánh chết.

"Trong thành phố không thể ở lâu rồi, chúng ta rời khỏi nơi này trước."

Chu Dương hướng về phía tam nữ giải thích.

Đây là lần đầu tiên các nàng nhìn thấy ánh mắt trầm trọng như vậy xuất hiện trên người Chu Dương.

Đối với Chu Dương có 100% tín nhiệm, các nàng liền hành động đi

theo Chu Dương.

Lần này Chu Dương không tiếp tục che giấu các nàng, giọt mưa màu tím dường như đối với các nàng có lợi.

"Đây là cái gì nước mưa, tại sao ta cảm giác sức lực của chính mình đang tăng lên." Tô Nguyên Dao kinh hô.

Ngược lại thì Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết bởi vì đã qua tiêm vào cường hóa gen dược tề, thuộc tính siêu cường, cảm thụ không có sâu sắc như vậy.

Rất nhanh, các nàng đồng dạng cảm nhận được nước mưa màu tím mang tới chỗ tốt.

Loại lực lượng này nhanh chóng tăng lên mang lại cảm giác quá tốt.

"Lẽ nào đám Zombie thực lực cũng tăng lên? !" Nghĩ đến ánh mắt âm trầm của Chu Dương, Tô Nguyên Dao phản ứng đầu tiên, mở miệng hỏi.

"Không sai! Ta không dám khẳng định có phải hay không toàn bộ Zombie đều sẽ tiến hóa, ít nhất ta giết chết Zombie xác thực đều như thế."

Tam nữ sắc mặt đại biến, phải biết Zombie để cho người ta nhức đầu chính là số lượng của bọn chúng, thực lực của Zombie nếu như bởi vì nước mưa màu tím mà toàn bộ đều đề thăng, đây quả thực là đại khủng bố.

Các nàng vui vẻ bởi vì thực lực tăng lên, trong nháy mắt tan thành mây khói.

"Nhân loại sẽ không thay đổi sự tuyệt duyệt này a!"

Trình Khả Nhi lộ ra bi quan, các nàng bước nhanh hơn, lập tức rời thành phố.

Chạy ra tiểu khu, bốn người lần nữa thấy mấy con Zombie.

Những Zombie này trình độ tiến hóa muốn cao một chút, một tên đã cao tới 2 mét, một tên khác thân hình ngược lại thu nhỏ, nhìn qua giống như 1 con khỉ.

Chỗ xa hơn, tụ tập chằng chịt lượng lớn Zombie, số lượng nhiều đến nỗi có khi không thấy được đầu của chúng, ít nhất phải hơn 10 vạn.

Zombie triều đến!

Chương 37: Điểm Đưa Tới Cửa

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Edit: Vạn Cổ Thư Thần

Thực lực của Zombie tăng lên, cho thấy thế giới không còn ổn nữa rồi, những người sống chui nhũi trong nhà đã không còn được an toàn nữa, zombie đã phá cửa xông vào cắn nát tất cả.

Những chuyện tương tự không ngừng diễn ra, cảnh tượng quá thảm rồi, giống như địa ngục vậy.

Nhân loại sinh tồn trong hiểm cảnh hiểm ác ở tận thế, người bình thường khó có thể sinh tồn, đột nhiên gặp phải biến cố bực này, những người may mắn còn sống sót cũng bị hốt hơn một nửa.

Không biết phạm vi của nước mưa màu tím bao phủ lớn bao nhiêu, nhưng cũng hy vọng ít một chút. . .

Chu Dương không kịp suy nghĩ nhiều, mang theo ba nữ nhân lao nhanh về phía trước.

Số lượng Zombie quá nhiều, đối với hàng vạn con Zombie, Chu Dương muốn giải quyết cũng không khó, lấy năng lực lĩnh vực cực lạnh hốt xác cũng không khó khăn.

Mấy chục vạn con thì mọi chuyện đã bắt đầu khác rồi, Chu Dương tuy có thực lực cường đại, nhưng năng lượng có hạn, mấy chục vạn con Zombie có thể tuỳ tiện mài chết Chu Dương.

Huống chi thực lực của Zombie đang tăng lên một cách rõ rệt, càng khó đối phó hơn.

Chu Dương lựa chọn chiến thuật tạm thời rút lui.

Chờ qua mấy ngày nữa, thực lực lại tăng lên lần nữa thì có thể thoải mái xuất thủ tiêu diệt hàng chục vạn con zombie một cách dễ dàng.

Nhưng mà điểm đã đưa tới cửa thì Chu Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua rồi.

Zombie cảm nhận được Chu Dương mang theo khí tức của người sống, điên cuồng lao về phía Chu Dương.

Có mấy con zombie gầy gầy giống như khỉ vậy, nhưng tốc độ di chuyển lại nhanh nhất, từng con từng con cực kỳ linh hoạt.

«Zombie biến dị(hình thái nhanh nhẹn)

Lực lượng: 18

Thể chất: 12

Nhanh nhẹn: 36

Tinh thần: 9

Thiên phú: Linh động (cấp độ E): Zombie biến dị tốc độ được cường hóa, đề thăng 30% tốc độ di chuyển, đề thăng 100% tốc độ nhảy nhót, bỏ qua địa hình phức tạp và không ổn định.

Kịch độc (cấp độ F): Zombie biến dị khi công kích bổ sung thêm virus sinh hóa biến dị, cường hóa bị nhiễm tốc độ cùng độc tố năng lực. »

Tốc độ thật nhanh!

Từng con từng cái nhảy lên cao năm sáu thước, tốc độ nhanh đến mức người thường không có cơ hội phản ứng.

Rất đáng tiếc, ngươi gặp phải ta!

Chu Dương trực tiếp mở ra lĩnh vực cực lạnh, hướng về phía mà Zombie vọt tới khá đông rồi thi triển.

Tốc độ của bọn nó vốn đã mau lẹ, mới vừa gia nhập lĩnh vực cực lạnh, giống như sa vào đầm lầy, tốc độ giảm xuống hơn nửa, không biết lúc nào mà trên người đã phủ một tầng băng mỏng.

Cho dù sau khi tiến hóa, trở nên nhanh nhẹn hơn nhưng chỉ số thông minh của nó cũng không tăng, vẫn đuổi theo ở phía sau một cách không sợ chết, 12 giây sau, bọn nó đã mất đi năng lực di chuyển, hóa thành tượng băng.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie biến dị (hình thái nhanh nhẹn), thu được 300 điểm. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie biến dị (hình thái nhanh nhẹn), thu được 300 điểm. »

« Chúc mừng túc chủ đã đánh chết Zombie tiến hóa được 88 con, thu được 440 tích phân. »

Dị năng cực băng chỉ có một lợi thế đó chính là giết nhanh, trong nháy mắt đã kiếm hơn một ngàn điểm, cố gắng cày một chút, kiếm lời mấy chục vạn điểm là không thành vấn đề.

Thứ khiến Chu Dương vui mừng chính là Zombie biến dị hình thái

nhanh nhẹn đó là tốc độ của bọn hắn rất nhanh, phát hiện khí tức người sống rất tốt.

Từng con Zombie biến dị hình thái nhanh nhẹn rời khỏi bầy đàn, lon ton chạy về phía Chu Dương.

Xông vào bên trong lĩnh vực cực lạnh không được bao lâu, sẽ biến thành điểm của Chu Dương rất nhanh mà thôi.

Nằm không cũng thắng. . .

Không thể không nói, Zombie biến dị hình thái nhanh nhẹn này quá thảm rồi.

Hãy để cho bọn nó tới nhiều hơn chút đi.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie biến dị (hình thái nhanh nhẹn), thu được 300 điểm. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie biến dị(hình thái nhanh nhẹn), thu được 300 điểm. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie biến dị (hình thái nhanh nhẹn), thu được 300 điểm. »

. . .

Trong nháy mắt năm, sáu ngàn tích phân vào tài khoản, tích phân tăng mở tốc độ cực nhanh.

"Ta chạy chậm quá!" Tô Nguyên Dao bin rơi vào phía sau, tốc độ của nàng kém mọi người quá xa.

"Ta cõng ngươi, sớm đã nói rồi nhé ngươi đừng đái ra quần lúc ở trên lưng ta!"

Tô Nguyên Dao trong lòng vừa cao hứng vừa tức giận, giơ lên nắm đấm vả hai cái thị uy.

"Gào!"

Phương xa truyền đến một tiếng gầm gừ cực to, âm thanh có năng lực xuyên thấu vạn vật làm điếc màng nhĩ người khác, bốn người đang chạy ong ong đầu lên choáng váng một lúc

Tô Nguyên Dao thảm nhất, trực tiếp hôn mê ngất xỉu trên người Chu Dương.

m thanh gì vậy? !

Chu Dương nhìn về phương hướng phát ra âm thanh, một con zombie có cái đầu khá lớn đang ngoác mồm ra, âm thanh gào thét đó phát ra từ mõm của nó.

« Zombie biến dị (hình thái trí tuệ)

Lực lượng: 9

Thể chất: 12

Nhanh nhẹn: 12

Tinh thần: 38

Thiên phú: Tiếng rít (cấp độ E): Zombie biến dị nắm giữ sức mạnh tinh thần cực kỳ mạnh mẽ, âm thanh mang theo lực lượng công kích tinh thần, cực kỳ xuyên thấu đối với kẻ thù, kèm theo tác dụng phụ, phạm vi ảnh hưởng lớn nhất khoảng 1km, khoảng cách càng gần, ảnh hưởng phải chịu càng lớn.

Chỉ huy (cấp độ F): Đây là 1 con Zombie có trí khôn, nó có thể điều khiển những con Zombie khác trong phạm vi 1km »

Zombie thành tinh sao? ! Lại là Zombie cấp bậc thủ lĩnh, có được năng lực khống chế Zombie? !

Zombie sau khi có trí khôn có năng lực uy hiếp rất lớn, nếu con này trưởng thành, khống chế một số lớn Zombie tiến hóa và Zombie biến dị, nhất định sẽ trở thành thiên tai.

Nếu không phát hiện thì thôi, nếu bản thân ngươi để lộ thì đừng trách ta không khách khí!

Chu Dương rút ra Trảm Lôi kiếm, từng dòng lôi điện màu trắng trải rộng trên thân kiếm.

"Thiên Lôi kiếm!"

Năng lượng nguyên tố lôi trong không khí bạo động, ngưng tụ thành một cự kiếm lôi khí, hướng về phía Zombie biến dị trí tuệ chém xuống.

Lực lượng kinh khủng khiến cho Zombie biến dị hình thái trí tuệ run rẩy, chạy trốn một cách điên cuồng.

Nếu cho nó một cơ hội nữa, nó tuyệt đối sẽ không lộ mình trước mặt người đàn ông này.

Ầm!

Thiên Lôi kiếm chém xuống, lôi đình chấn động, như thần phạt giáng thế, không gì có thể cản được.

Chương 38: Năng lực nguyên tố cấp S

Chu Dương cầm súng trường AK47 trong tay, mở ra lĩnh vực cực lạnh, vừa đánh vừa lui, đi một mạch, giết chết không biết bao nhiêu Zombie .

Chỉ thấy điểm không ngừng nhảy số, trong nháy mắt đã đột phá qua mốc 6 vạn điểm.

6 vạn điểm là có thể hợp thành sáu cái Bạch Kim bảo rương.

Giết Zombie tiến hóa và Zombie biến dị lấy được điểm quá nhanh, tốc độ và hiệu suất còn nhanhnh hơn tự mình tìm kiếm bảo rương.

Chu Dương không muốn cũng phải rời khỏi đây, dù sao tốc độ tiêu hao năng lượng quả thực quá nhanh, không chống đỡ được một thời gian quá dài.

Phương xa, hơn trăm thân ảnh khổng lồ đi về phía Chu Dương , hành động tương đối chậm , Zombie biến dị hình thái lực lượng cuối cùng cũng tới rồi.

“Đến tốt lắm, vừa lúc này để cho ta kiếm lớn một lần nữa đi!”

Năng lượn của Chu Dương đã hao hết một nửa, không thể kéo dài chiến đấu tiếp được nữa, Zombie biến dị tới thật đúng lúc, để mình xã hết chút năng lượng cuối cùng đi.

“Bật hết hỏa lực!”

Năng lực cấp độ B toàn lực phát động, toàn thân Chu Dương hiện ra một lực lượng cực kỳ cuồng bạo, hắn có thể cảm giác được khả năng xử lí của não bộ càng lúc càng dữ dội hơn.

Thậm chí ngay cả lĩnh vực cực lạnh cũng bị ảnh hưởng tới, từ vốn

chỉ có 150 mét, mở rộng đến hơn hai trăm mét, hàn ý so với lúc trước càng lạnh hơn một nửa.

Zombie biến dị hình thái lượng lượng sau khi bước vào lĩnh vực cực lạnh, từng con từng con giống như xe bò kéo trên vũng lầy, cực kỳ chậm.

“Thiên Lôi kiếm!”

Lôi đình kiếm lại nhưng tụ một lần nữa, bởi vì hiệu quả bật hết hỏa lực gia trì, lôi đình cự kiếm dài mười mét gia tăng thành mười tám mét, lôi đình chi lực gia trì trên thân cự kiếm càng dữ dội hơn , mức độ tiêu hao tinh thần lực giảm xuống hơn một nữa

Một kiếm vung xuống, ít nhất ba mươi, bốn mươi con Zombie biến dị hình thái lực lượng hóa thành tro tàn, không có chút lực phản kháng nào.

Chu Dương không có dừng tay, ngưng tụ thêm kiếm thứ hai, kiếm thứ ba, lôi đình kiếm hiện ra thêm nhiêu lần nữa, một kiếm tiếp một kiếm vung ra.

Mặt đất xung quanh chấn động điên cuồng, để lại những hố to sâu hoắm lỗ chỗ.

Sau ba phút, hiệu quả của bật hết hỏa lực biến mất , năng lượng của Chu Dương đã tiêu hao sạch sẽ, gương mặt trở nên tái nhợt đi.

«Chúc mừng túc chủ đánh chết được Zombie biến dị hình thái lực lượng 102 con, thu được 30600 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie tiến hóa được 5208 con, thu được 26040 điểm.»

Hơn 56,000 điểm vào tay!

Cộng thêm lúc trước kiếm được hơn sáu chục ngàn điểm, số lượng điểm vượt mốc 10 vạn, chạm tới mốc 12 vạn vừa khít.

12 vạn điểm, cho thấy Chu Dương có thể hợp thành một Kim Cương bảo rương và một Bạch Kim bảo rương.

Tốc độ xuất kiếm quá nhanh, không đến nửa giờ đã được một cái Kim Ương bảo rương, vượt xa lúc Chu Dương tìm bảo rương một cách linh tinh.

Đây là tiền đề để Chu Dương mở ra cánh của của thế giới mới.

“Đáng tiếc năng lượng hiện có không đủ, đám Zombie chờ đó cho ta, chờ ngày mai ta khôi phục năng lượng xong, lại đến thu thập các ngươi!”

Một khắc này, Chu Dương thật muốn tiêu diệt hết Zombie triều này(thi triều), kiếm thêm mớ lớn.

“Vẫn nên chờ một chút nữa đi!”

Nước mưa màu tím vẫn không có ngừng lại, Zombie tiến hóa ở bên trong sẽ tiến hóa thành Zombie biến dị ,đến lúc đó lại giết sạch bọn nó, càng có được nhiều điểm hơn.

Phải coi lần này là chăn nuôi heo, đợi một chút sẽ vớ bở.

“Lão công, ngươi thật lợi hại!” Tam nữ nhìn Chu Dương với ánh mắt tỏa sáng, lấp lóe quang mang kỳ lạ.

Mặc dù lúc trước Chu Dương đã từng thể hiện cách hắn giải quyết thi triều trước mặt Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết rất nhiều lần, màn vả chết cả bầy vừa rồi so với những lần trước càng rung động hơn.

Đám Zombie dưới lực lượng của lôi đình và cực băng, không có chút lực phản kháng nào, còn không bằng cả gà con, không cod một con nào có thể chạm tới sự cường đại của Chu Dương .

Đây là nam nhân của ta!

Trong lòng các nàng dâng lên cảm giác tự hào.

Đặc biệt là Tô Nguyên Dao, trong lòng cảm thấy vô cùng may mắn, mình may mắn gặp phải Chu Dương, càng may mắn hơn là mình đã trở thành nữ nhân của hắn.

“Nhanh lên một chút, rời khỏi nơi này thôi!”

Chu Dương mang theo tam nữa rời khỏi, không có Zombie biến dị hình thái nhanh nhẹn thì tư cách truy đuổi của Zombie phổ thông một tí cũng không có.

Một đường hướng về phía có số lượng Zombie ít mà đi, giết ra khỏi thành phố đang sôi trào.

Vận khí lúc đi đường không tệ, đi không gặp trở ngại nào.

Mặc dù không có năng lượng, vô pháp sử dụng dị năng, hắn còn có

súng trường AK 47, chỉ cần không gặp được Zombie biến dị thì hắn có thể giải quyết dễ như trở bàn tay.

Đương nhiên, nửa đường Chu Dương không quên thuận tay mở bảo rương vừa đổi được.

«Tiêu phí 11 vạn 1111 điểm, bảo rương Phổ Thông tiến giai thành Kim Cương bảo rương.»

«Chúc mừng mở ra kim cương bảo rương, thu được năng lực đứa con của nguyên tố (Vật phẩm hiếm có).»

«Đứa con của nguyên tố: Đánh giá năng lực đẳng cấp S, có sẵn lực lượng nắm giữ nguyên tố.»

«Nguyên tố bảo hộ: Lực lượng nguyên tố hình thành tầng phòng hộ đặc biệt, giảm đi 60% sát thương về năng lượng và nguyên tố gây ra.»

«Nguyên tố hộ thuẫn: Mỗi 24h, túc chủ hình thành một nguyên tố vô hình bảo vệ túc chủ. Tối đa có thể hấp thu 1000 điểm sát thương năng lượng gây ra, nguyên tố hộ thuẫn sau khi vỡ vụn, 24h sau khôi phục lại như cũ.»

«Thân cận nguyên tố: Năng lượng nguyên tố tụ tập xung quanh người, toàn bộ dị năng về nguyên tố đề bạt lên 100%. (Vật phẩm hiếm có: Được biết khi mở bảo rương ra có thể mở được phần thưởng cao cấp nhất này, số lượng cực kỳ thưa thớt, bình thường chỉ có bảo rương cao cấp hơn mới mở được .) »

Cường đại! Quá mạnh mẽ!

Đây chính là năng lực cấp độ S sao? Quá mạnh rồi!

Loại lực lượng nguyên tố mà mình nắm giữ, theo thứ tự là dị năng nước nóng, năng lực cực băng, còn có Trảm Lôi kiếm là buff thêm lôi đình chi lực, ba loại năng lực này đều ở trong phạm vi có thể tăng phúc.

Uy lực tăng lên gấp đôi, có thể tưởng tượng sẽ trở nên cường đại đến cỡ nào.

Huống chi, còn có hai loại nội tại là nguyên tố hộ thuẫn và nguyên tố bảo hộ.

Một viên đạn của Tyep-25 DEP được bắn ra chỉ gây được 5 sát

thương , sức chịu đựng của nguyên tố hậu thuẫn tới 1000, vậy thì cần phải bắn 200 phát mới có thể phá được.

Sát thương vật lý Thân Thép, về nguyên tố có đứa con của nguyên tố, về sau muốn chết cũng khó khăn.

Chương 39: Tam Nữ Tiến Hóa

“Thật là nóng!” Gương mặt của ba nàng trở nên nóng bừng lên, hiện ra một chấm màu tím ở giữa gương mặt, khiến người khác nhìn vào cảm thấy thật quỷ dị.

Các nàng nhắm mắt lại, trên thân xuất hiện ba động của năng lượng, khí tức càng ngày càng mạnh hơn.

Đang muốn tiến hóa sao?

Lúc trước cả người ướt đẫm nước mưa màu tím, tam nữ đã có thể cảm nhận được thực lực bản thân tăng lên, giống như khi Zombie tiến hóa vậy, lúc đó đã và đang trong quá trình tiến hóa.

Hiện tại hình như đạt tới tới giới hạn, bắt đầu tiến hóa.

Chu Dương đành phải quan sát chỉ số của bọn họ.

Nữ nô: Trình Khả Nhi

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 68

Thể chất: 22

Nhanh nhẹn: 37

Tinh thần: 25

Vũ khí: Hán Kiếm Bát Diện

Năng lực: Bỏ qua ra đa dò xét của Zombie .

Thiên phú: Cường hóa sức mạnh (cấp độ D) lực lượng đề thăng 30 điểm, sức mạnh công kích yếu, bổ sông trong lúc công kích vào kẻ địch, sẽ thêm nội tại nghiền ép, tăng 100% sát thương gây ra

Linh xảo (cấp độ E): Tốc độ được cường hóa, tăng thêm 30% tốc độ

di chuyển, năng lực bật nhảy tăng thêm 100%, bỏ qua địa hình phức tạp và đặc biệt.

«Hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đạt đến vĩnh cửu sẽ không có khả năng làm phản.»

Thực lực của Trình Khả Nhi tăng lên rất lớn, đặc biệt là phương diện lực lượng, đã đuổi kịp mình, năng lực cấp D về lực lượng cũng khiến Chu Dương cảm thấy nóng mặt.

Mình phải mở nhiều bảo rương hơn, tranh thủ đạt được năng lực tương tự, càng nhanh càng tốt.

Nữ nô: Viên Thanh Tuyết

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 21

Thể chất: 33

Nhanh nhẹn: 22

Tinh thần: 47

Vũ khí: Súng lục Desert Eagle có băng đạn vô hạn.

Năng lực: Bỏ qua ra đa dò xét của Zombie .

Dị năng: Công kích tinh thần (cấp độ D), ngưng tụ tinh thần rồi công kích tinh thần với mục tiêu đã xác định, tinh thần chênh lệch càng lớn, sát thương gây ra càng cao, nhẹ thì khiến cho mục tiêu bị tác động, đánh gãy quá trình thi pháp, nặng thì biến thành ngu ngốc. (Chú thích: Đối với mục tiêu có tinh thần cao hơn mình, sẽ bị phản hệ.)

Thiên phú: Kháng độc (cấp độ E) bản thân miễn dịch phần lớn độc tố, huyết thanh có sẵn hiệu quả giải độc.

«Hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đạt đến vĩnh cửu sẽ không có khả năng làm phản.»

Ánh mắt của Chu Dương sáng lên, năng lực mà Viên Thanh Tuyết có được khiến Chu Dương rất vui mừng, vô luận là công kích tinh thần hay là kháng độc, đều có hiệu quả rất tốt, nghiêng về phía buff cho team nhiều hơn.

Công kích tinh thần trong giây phút mấu chốt có thể ngăn mục tiêu

thi triển năng lực, năng lực kháng độc không chỉ dùng cho bản thân, còn có thể cho người khác giải độc cho người khác, tính thực dụng rất cao.

Cuối cùng, Chu Dương nhìn về phía Tô Nguyên Dao.

Nữ nô: Tô Nguyên Dao

Lực lượng: 16

Thể chất: 18

Nhanh nhẹn: 15

Tinh thần: 36

Vũ khí: Súng trường G36 có băng đạn vô hạn.

Năng lực: Bỏ qua ra đa dò xét của Zombie .

Thiên phú: Chỉ huy (cấp độ F): Trời sinh có sẵn năng lực lãnh đạo, có thể chỉ huy Zombie trong phạm vi 1km, tinh thần Zombie càng thấp, khả năng trói buộc càng cao.

Tiến kích hào quang (cấp độ D): Hình thành vầng sáng trong phạm vi 5km, team bạn có người đang ở trong phạm vi, gia tăng 30% tốc độ di chuyển, 30% tốc độ công kích, 30% lực công kích.

Chu Dương nhìn Tô Nguyên Dao thêm vài lần, không nghĩ đến năng lực mà nàng có được lại là năng lực này.

Chỉ huy và tiến kích hào quang đều là năng lực thuộc tác chiến đoàn thể.

Hiệu quả của Chỉ Huy không cần phải nói nhiều, chỉ cần Zombie bước vào 1km, đaz có thể tiến hành khống chế, loại năng lực này nghĩ đi nghĩ lại vẫn quá tốt rồi.

Ví dụ như Chu Dương vọt vào vòng vây của Zombie, Tô Nguyên Dao chỉ huy, toàn bộ Zombie đều đứng im tại chỗ, không phản kháng, giết Zombie quá dễ dàng.

Còn lúc phóng đại chiêu, Tô Nguyên Dao chỉ huy Zombie vọt tới địa điểm chỉ định, 1 chiêu giết một mảng lớn, hoàn toàn dùng để xoát điểm.

Thậm chí đối mặt lúc Zombie công kích, còn có thể khống chế

Zombie đỡ đạn cho mình, năng lực chỉ huy quá mạnh mẽ, ngay cả Chu Dương cũng chóng mặt.

Hiệu quả của tiến kích hào quang là để đồng bộ với chỉ huy, sau khi chỉ huy lượng lớn Zombie, sau đó khống chế bọn nó, rồi buff lực sát thương tăng lên trên diện rộng, một con Zombie tăng 30% thực lực , vậy thì 1000 con ?

Điều đáng tiếc duy nhất chính là Tô Nguyên Dao không tiêm vào dược tề cường hóa gen, các phương diện thuộc tính kém hơn Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết không ít.

Quan trọng nhất là Chu Dương không thấy được độ trung thành của Tô Nguyên Dao.

Đặc biệt là có sức mạnh to lớn đó là khống chế Zombie như vậy, vấn đề bây giờ chính là trung thành.

Nhất định phải kiếm được một chai dược tề cường hóa gen thật nhanh, như vậy mới an tâm hơn một ít.

Nhìn lên bầu trời thấy cơn mưa màu tím vẫn còn rơi, mắt Chu Dương sáng lên, ngồi hứng phần lớn nước mưa màu tím một lần nữa, sau đó ném vào nhẫn không gian.

Sau này chắc chân hắn còn gặp vài cô gái xinh đẹp nữa, bỏ lỡ cơ hội cơn mưa màu tím này, không biết sau này còn có cơ hội gặp lại hay không , hiện tại ohair thu thập một ít lo cho sau này.

“Ta cảm giác mình trở nên thật mạnh mẽ!” Trình Khả Nhi gia tăng lực lượng nhiều như vậy, cơ thể thiếu nữ không thay đổi, vóc dáng đều đặn, trong tay vung Hán Kiếm Bát Diện rất dũng mãnh.

Chu Dương nói gói gọn về năng lực của ba người một lần, Trình Khả Nhi vốn đang hết sức phấn khởi, nghe thấy hai người khác năng lực hình như cũng lợi hại như nàng, có chút buồn buồn không vui.

Cao hứng nhất chính là Tô Nguyên Dao, nàng tận mắt chứng kiến qua lực lượng của Zombie , đặc biệt là Zombie biến dị , sức mạnh của từng con rất khủng khiếp.

Bản thân mình cũng sẽ không bị Zombie công kích, nếu như có thể khống chế Zombie, chẳng lẽ có thể hoành hành ở tận thế, không cần phải lo lắng vấn đề an toàn lần nào nữa.

Đầu óc nàng thông minh, không biết nghĩ được cái gì lại đi tới bên

cạnh Chu Dương .

“Từ khi đi theo ngươi, ta sẽ không hối hận, ta vĩnh viễn là nữ nhân của ngươi, nguyện ý luôn luôn ở bên cạnh ngươi, không rời không bỏ!” (Dịch giả : cẩu huyết quá :<)

“Còn có ta!” Trình Khả Nhi không cam lòng yếu thế nói với theo.

“Ta cũng vậy!” Viên Thanh Tuyết cũng tỏ thái độ.

“Các ngươi đều là nữ nhân của ta, ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi các ngươi, có đói bụng chưa, để vi phu bổ sung sữa bò cho các ngươi.” (dịch giả: câu này tối nghĩa quá =}}}}})

Chương 40: Lòng Người Tan Vỡ

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Vạn Cổ Thư Thần

“Đã sống cẩu thả qua tận thế, còn có để cho người sống hay không!”

“Cũng không biết tên cô hồn nào tới trước một bước, mang toàn bộ thức ăn đi, không để lại cho chúng ta chút gì sao, quá đáng lắm luôn á?!”

Ngoại ô đại xương thị, trong một thôn trang khá thưa thớt có ba nam nhân mặt đầy nhăn nhó đi ra.

Tận thế phải có số lượng lớn thức ăn mới có thể sống được, đây là điều kiện thiết yếu nhất. Thời kỳ đầu của tận thế là thời cơ tốt nhất để không làm mà đòi có ăn.

“khu đô thị Đại Xương Thị bắt đầu rơi xuống những cơn mưa màu tím, không biết trong nước mưa có độc hay không , không có tín hiệu và Internet, thật là phiền toái.”

Bắt đầu từ tối ngày hôm qua , điện, nước, tín hiệu như đã hẹn trước, toàn bộ ngừng hoạt động, điện thoại di động mất đi phần lớn tác dụng, không phải, không phải, còn có thể dùng để làm đèn pin.

Dựa theo lượng pin mà điện thoại lưu trữ được,, ngươi cũng không cần mong đợi nó có thể dùng được bao lâu.

“Quản những chuyện này làm gì? Chỉ cần không bay tới trên đầu chúng ta là tốt rồi. Đi nhà tiếp theo xem, không biết có thể tìm ra thức ăn ngon hay không .”

Bọn họ mở ra cửa phòng một cách bạo lực, mơ hồ nghe thấy một hồi giọng nữ kinh hô, ba người vừa mừng vừa sợ.

Nữ nhân!

Có người đại biểu đến có thức ăn, đặc biệt là tại thôn trang loại địa phương này, rất ở thêm nhà trong nhà sẽ có kho lương.

Huống chi, tận thế không có điện thoại di động các loại phương diện giải trí, đời sống tinh thần lần nữa trở nên buồn tẻ nhàm chán, nữ nhân chính là tốt nhất vật điều hòa.

“Mã Tam ca, ngươi lão kiềm chế một chút, nữ nhân lần trước đã bị ngươi chơi chết rồi...”

Mã lão tam có mộtl độc nhãn, một con mắt màu xám, không thể nhìn được.

Lí do bởi vì đây là di chứng sau khi làm việc ở nhà máy hóa chất, bởi vì một lần ngoài ý muốn, mắt trái mù rồi, công xưởng chỉ đền bù cho 2 vạn.

Thời thanh xuân vốn đang rất tốt, dung mạo và năng lực của Mã lão tam vốn không xuất chúng, liên tục trăm lần kết thân đều chỉ có kết quả là thất bại.

Ngay cả khi hắn muốn tìm một cô gái mập đã ky di, người ta cũng ghét bỏ hắn.

Người bình thường ai nguyện ý chọn một người khuyết tật chứ?

Mãi cho đến 35 tuổi, Mã lão tam vẫn là một người độc thân, việc này càng khiến cho hắn hận đời hơn, còn dính vào thói rượu chè.

Xã hội pháp chế còn có ràng buộc lớp lớp, Mã lão tam cũng không dám làm càn.

Khi tận thế tới thì hắn không còn trở ngại gì nữa, Mã lão tam trở nên không kiêng kỵ gì cả, phát tiết lửa giận của mình lên những người đàn bà vô tội.

Các ngươi không phải xem thường lão tử sao? Hiện tại ta sẽ cho các ngươi nếm thử hùng phong của lão tử.

Trong một lần có một nữ nhân mà bọn họ tìm được đã bị Mã lão tam hành hạ đến chết.

Mã lão tam gật đầu một cái, lạnh lùng nói: “Phải xem có hiểu chuyện hay không .”

Ba người như lang như hổ vọt vào, lục tung một đường, phát hiện không ít thức ăn, thứ mà bọn hắn vui mừng nhất chính lừ, bên trong ít nhất có hơn ngàn cân lương thực.

“Thật là may mắn a! Rốt cuộc cũng tìm được thức ăn!”

Ba người cất tiếng cười to, ánh mắt liếc về phía bên ngoài, chỉ thấy có một nam nhân cầm côn gỗ trong tay, bên ngoài mạnh bên trong yếu nói: “Đây là nhà ta, không hoan nghênh người khác mời các ngươi lập tức rời đi.”

Nói ra những lời này, giống như đã tiêu sạch hết dũng khí của hắn, ngay cả lùi cũng run rẩy.

“Ngươi mà cũng gọi là nam nhân?!” Mã lão tam nhìn cô gái trẻ tuổi

phía sau người nam nhân kia rồi cười lên.

“Nữ nhân này thật là mắt bị mù, nhất định là nhìn trúng tiền của hắn!”

Hắn suy đoán một cách tràn đầy ác ý.

Nữ nhân núp ở sau lưng nam nhân, yếu ớt nói: “Bây giờ nếu các ngươi rời đi, chúng ta có thể coi như chưa có chuyện gì xảy ra.”

Mã lão tam đột nhiên vọt tới, nam nhân kia còn chưa phản ứng kịp, đã bị Mã lão tam đánh vào đầu một quyền, lăn một vòng trên mặt đất rồi chết ngay lập tức.

Chỉ một quyền đã đánh chể một người.

Nữ nhân bối rối rồi, đám người này quá hung tàn, quả thực không phải là người.

Nước mắt chảy xuống, nàng tràn đầy bi phẫn nói với Mã lão tam.

“Chúng ta cùng ngươi không thù không oán, ngươi vì sao phải giết người! Loại người như ngươi sẽ bị trời phạt!”

Mã lão tam túm tóc người phụ nữ đó, lôi nàng đi trong lúc nàng đang gào thét.

“Ta có không bị trời phạt cũng không rõ nữa, nhưng ta biết nếu ngươi không thể khiến ta thoải mái, ngươi cũng sẽ giống như kết quả mà ta vừa làm với nam nhân của ngươi.”

Trong phòng truyền đến âm thanh thảm thiết của người phụ nữ, nhưng càng ngày càng yếu.

Hai người khác ở bên cạnh thấy rồi lắc đầu.

“ Tên này vẫn thô bạo như trước.”

Bọn họ đối với những chuyện này đã xem thành thói quen, chỉ hy vọng Mã lão tam có thể hạ thủ lưu tình, giữ chút hơi thở cho nữ nhân đó.

Bằng không ngay cả cơ hội uống canh bọn hắn cũng không có.

Cuộc hành hạ kéo dài nửa tiếng, nữ nhân kia đã không còn hình người, cuối cùng dưới sự bạo lực kia, chỉ có thể khuất phục, tận tâm tận lực nịnh hót độc nhãn long này.

“Coi như ngươi thức thời!” Mã lão tam thoải mái đốt điếu thuốc sau cuộc hành hạ, lúc này hắn cảm thấy thoải mái hơn bao giờ hết.

Một nhóm bốn người bước vào trong tầm mắt của hắn.

“Ồ, ba nữ nhân xinh đẹp!”

Mã lão tam sáng mắt lên, chỉ đi một đường đã bắt được ba nữ nhân, sắc đẹp tạm ổn, nhưng ba nữ nhân kia có thể so với ba cực phẩm nữ nhân này?!

“Nữ nhân này thưởng cho các ngươi!”

Có những cô gái càng xinh đẹp, đương nhiên Mã lão tam sẽ coi thường mặt hàng thông thường.

“Ba nữ nhân này lưu lại, nam nhân có thể cút!” Mã lão tam nhảy xuống từ lầu hai, vẻ mặt bá khí nhìn bốn người Chu Dương .

Chương 41: Ta ghét nhất người khác trả giá với ta.

“Người nắm giữ lực lượng siêu phàm ?!”

Chu Dương hơi ngạc nhiên, không nghĩ đến ngoại trừ mình và Trình Khả Nhi tam nữ ra, lại còn có người khác nắm giữ lực lượng siêu phàm.

Lẽ nào đây cũng là ảnh hưởng do cơn mưa tím mang tới sao.

Chu Dương ánh mắt nhìn khắp bốn phía, mặt đất xung quanh không đọng lại nước mưa màu tím, đương nhiên loại bỏ khả năng này.

Tự nhiên giác tỉnh?

“Xem ra ngươi rất có mắt, không tệ, ta chính là giác tỉnh giả!” Mã lão tam ngẩng đầu lên, có chút kiêu ngạo.

Từ sau khi trở thành giác tỉnh giả , Mã lão tam cho là mình không phải người bình thường, mà là thần! Không tự chủ phát ra khí thế bễ nghễ thiên hạ.

“Nếu nhận ra thân phận của ta, còn không mau cút đi! Nhìn vào phân lượng khi ngươi đưa tới ba mỹ nhân, ta thả ngươi một con đường

sống.”

Thật là kiêu ngạo quá mà =}}}}}!

Chu Dương ném cái trinh sát tới.

Tên họ: Mã lão tam

Lực lượng: 24

Thể chất: 13

Tinh thần: 9

Nhanh nhẹn: 10

Năng lực: Cự lực (cấp độ F) lực lượng gia tăng trong 10 giờ, sức mạnh công kích đối với mục tiêu gia tăng hiệu quả nghiền ép, tổn thương đề thăng 100%.

Thuộc tính thật gân gà.

Năng lực thức tỉnh cũng cùi bắp...

Nhìn phong thái ra sân, còn tưởng rằng là cao thủ, không ngờ lại là thằng ngu.

Không biết ai cho hắn dũng khí, chạy đến phách lối!

Chu Dương có cảm giác dở khóc dở cười.

“Ngươi muốn cướp nữ nhân của ta?!”

Mã lão tam ở trong đám người bình thường có lẽ là cao thủ, ừm ừm, cũng chỉ thể hiện uy phong trong người bình thường, ngay cả Zombie biến dị cũng không đánh lại, Chu Dương quả thực nhìn không thuận mắt.

“Cút ngay! Nếu không ta thay đổi chủ ý!” Mã lão tam lườm mắt, uy hiếp nói.

Chu Dương cố ý làm ra bộ dáng sợ hãi, vội vàng nói: “Đầu tiên ngươi phải có thể đánh thắng nữ nhân của ta mới được, các nàng rất lợi hại.”

Rồi liếc mắt ra hiệu với Trình Khả Nhi, Trình Khả Nhi nâng lên Hán Kiếm Bát Diện trong tay, đi tới phía Mã lão tam.

“Tiểu nương tử, ngươi không phải là đối thủ của ta!”

Mã lão tam lộ vẻ tự tin, hắn đã từng từng giết mấy com Zombie, người bình thường trong tay hắn giống như tép mòng, không có chút lực phản kháng nào

“Dung mạo ngươi rất đẹp, chỉ cần nguyện ý trở thành nữ nhân của ta, ta sẽ không bạc đãi ngươi! Từ nay về sau không có một con Zombie nào có thể tổn thương ngươi.”

Mã lão tam cố ý nâng lên chiếc cằm thanh tú, nhưng cánh tay lại xuyên qua thân thể của nàng, không đợi dứt lời, đã thấy Hán Kiếm Bát Diện phóng đại trong tầm mắt, người còn chưa phản ứng kịp, đã bị một kiếm đánh bay ra ngoài. Bài ca tép mòng vẫn tiếp tục, chỉ là đổi chủ mà thôi.

???

Đầu của hắn đụng vào vách tường của tiểu lâu hai tầng, ho ra một ngụm máu lớn, trong đó còn có thêm cả nội tạng.

Mã lão tam hoàn toàn bối rối rồi. Ngẩn người hồi lâu mới hết sang chấn tâm lí.

Cuối cùng ai mới là lực lượng giác tỉnh giả?!

So sánh với thiếu nữ kia, tại sao ta cảm giác mình mới là người bình thường?

“Ngươi cũng là giác tỉnh giả?! Hôm nay ta xui xẻo rồi!”

Mã lão tam vừa thấy tình huống không đúng lập tức chịu thua, lực lượng của người thiếu nữ này vượt xa hắn, đẳng cấp của năng lực giác tỉnh được chắc chắn cao hơn hắn.

Trình Khả Nhi chuẩn bị lấy kiếm giải quyết Mã lão tam, Chu Dương giơ tay ngăn nàng lại, hắn còn có tình báo muốn hỏi.

“Ngươi làm sao trở thành giác tỉnh giả? Mưa tím sao?”

Đối với phương pháp trở thành giác tỉnh giả Chu Dương luôn rất tò mò.

Kỹ năng nhiều cũng không đè chết người, không có ai sẽ ngại dị năng của mình nhiều hơn cả.

Chu Dương không thiếu dị năng, mở ra bảo rương đã có thể thu được

năng lực cùng dị năng, nhưng nhiều nhiều loại dị năng hơn nữa hắn cũng không ngại.

Mưa tím mất đi hiệu quả với ba nữ nhân Trình Khả Nhi, Chu Dương muốn suy nghĩ cho tương lai của các nàng.

Tam nữ bây giờ còn có thể miễn cưỡng đi theo bước tiến của mình, nhưng thời gian về sau thì thực lực chênh lệch sẽ càng ngày càng lớn.

“Chẳng lẽ ngươi thức tỉnh dị năng thông qua khói mù?!” Mã lão tam giật mình nhìn ba người, chuyện này rất nhiều người đều biết rõ, không phải bí mật gì.

“Khói mù?”

Sắc mặt Chu Dương trở nên cổ quái, không lẽ thức tỉnh là do khói mù sao? Có cần phải hít thở nhiều nhiều một chút, giác tỉnh giả há chẳng phải đi đầy đương.

Vì có thể còn sống được nên Mã lão tam tận tâm tận lực giải đáp nghi ngờ trong lòng Chu Dương .

"Đây là một loại sương mù màu trắng đặc biệt, thời gian kéo dài không lâu, không phải tất cả hít vào đều trở thành giác tỉnh giả, còn có một bộ phận lớn người bình thường.

Dù vậy, bọn họ cũng có thể đạt được lợi ích, tố chất thân thể đề cao rõ rệt."

Chu Dương sờ cằm, khói mù há chẳng phải là bản khác của mưa tím?

Một cái là dành cho Zombie đòi mạng tiến hóa, một cái khác khiến nhân loại tăng cao thực lực.

Không biết khói mù có thể có hiệu quả với ba người họ hay không .

“Ngươi nhìn thấy khói mù màu trắng kia từ đâu?!” Chu Dương hỏi .

“Chỉ cần ngươi không giết ta, ta sẽ nói cho ngươi biết địa điểm.” Ánh mắt của Mã lão tam lấp lóe, tuy rằng nói với Chu Dương, nhưng ánh mắt cũng không ngừng nhìn về phía Trình Khả Nhi.

“Ta ghét nhất người khác trả giá với ta!” Chu Dương nói không theo lẽ thường, vừa nngh yêu cầu của đối phương , sắc mặt trong nháy mắt lạnh xuống.

Hán Kiếm Bát Diện quơ lên, Mã lão tam còn chưa phản ứng, đầu một nơi người một nơi.

Trên lầu hai, hai nam nhân đang muốn làm gì thì làm, bọn họ tin tưởng Mã lão tam có thể giải quyết tất cả, không có chút lo lắng nào.

Chương 42: Thiên đạo luân hồi, trời xanh chả bỏ qua cho ai

Tiếng la lên chói tai của hai người không hẹn nhau mà la lên vang dội, một nữ nhân mặc quần áo xốc xếc tranh thủ cơ hội, chạy trốn như điên ra khỏi căn phòng.

“Van xin các ngươi mau cứu ta, bọn họ giết chồng của ta, còn làm nhục ta! Van xin các ngươi chủ trì công đạo.”

Nữ nhân chạy nư bay ra, nhìn thấy bốn người Chu Dương giống như cứu tinh.

Khi nàng nhìn thấy thân thể Mã lão tam không có đầu, ánh mắt hiện ra vẻ sướng khoái.

Đúng là báo ứng a!

Thiên đạo luân hồi, trời xanh không bỏ qua cho ai!

Đồng bọn của Mã lão tam hiểu được sự đáng sợ của Chu Dương, hai người không phải giác tỉnh giả, nếu không thì làm sao lại hưởng dụng lại chút canh cặn kia chứ.

“Giác tỉnh giả đại nhân, người là do Mã lão tam giết, không quan hệ gì với chúng ta...”

Có thể giết chết Mã lão tam, chỉ có thể là giác tỉnh giả, vì sống sót nên quỳ dưới đất cầu xin tha thứ, hy vọng có thể bảo vệ tính mạng của mình.

“Cho dù các ngươi không phải kẻ cầm đầu, nhưng cũng là đồng lõa, nói cho ta biết khói mù ở chỗ nào, ta có thể cho các ngươi chết đẹp đẽ một chút.”

Bọn họ làm những chuyện cực kỳ thất đức, huống chi còn là đồng bọn của Mã lão tam, Chu Dương tuyệt đối không thể bỏ qua cho bọn họ.

“Ngươi hãy thả chúng ta một con đường sống, chúng ta tuyệt đối sẽ không nói chuyện này...”

Lời còn chưa dứt, một chiêu bay đầu.

“Rất có cốt khí! Thứ ta ghét nhất chính là người khác ra vẻ ta đây với ta..”

Ngươi cũng không định nói tin tức cho ta, ta để ngươi sống làm gì nhở!

Đi đầu thai đi!

Máu tươi vẫy lên trên mặt một người khác, nhưng hắn sợ không dám lau đi những giọt máu đang chảy trên mặt.

“Ngươi... Tên ác ma này!” Hắn nghẹn ngào gào lên nói.

“So với những chuyện mà các ngươi làm, ta quá thiện lương.”

“Lập tức nói tin tức ta cần, ừm, ta còn có thể cho ngươi kéo dài tính mạng ba giây!”

Băng nhũ lần ngưng tụ một lần nữa, tỏa ra hàn khí nồng nặc.

Vừa xuất hiện 1 giây, mặt đất đã chịu ảnh hưởng, lặng lẽ phủ lên một tầng sương lạnh.

“Khói mù màu trắng xuất hiện vào ngày hôm qua, ngay ở hướng nam, hiện tại đang đang thu nhỏ lại, thừa dịp đi qua thì còn có thể được thu hoạch được.”

Nam tử nói hết những gì mình biết, dù không biết cũng chém gió ra, không dám giấu diếm chút nào.

Chu Dương đã có được tin tức mình cần, băng nhũ tặng cho hắn để đoàn tụ cùng gia đình nơi 9 suối, không thể để cho hắn bơ vơ trên cõi người ta được.

“Đa tạ ân cứu mạng của ngài.”

Sau khi nữ tử cảm ơn, rồi ngỏ ý muốn đi cùng với Chu Dương, việc này bị cự tuyệt ngay lập tức , vì ngươi đâu có đẹp, ta hơm có ngu.

Cứu được một mạng còn chưa thấy đủ, còn muốn tăng gánh nặng cho hắn, đừng hòng mơ tưởng tới, ca có giá lắm.

Chu Dương vô cùng nhớ chiếc xe bọc thép, có em ngựa iu này rất sương tốc độ di chuyển rất nhanh.

Cũng may hiện tại là tận thế, muốn tìm được một chiếc xe không phải việc khó.

Bốn người ngồi một chiếc xe Van đi về phía nam mà thằng ngu kia nhắc tới, Chu Dương đẩy tốc độ của xe Van ngang với tốc độ của, một cước đạp chân ga lên tốc độ 156 km/h, y như hung thần xa lộ.

Nửa giờ sau, Chu Dương rốt cuộc đã thấy được khói mù màu trắng ở phía xa, đúng như những gì họ nói, phạm vi của khói mù màu trắng đang từ từ thu nhỏ lại, không chừng ít lâu sau sẽ biến mất.

Nếu gặp phải loại cơ duyên này, vô luận như thế nào cũng không thể bỏ qua.

Xe Van giống như một đầu mãnh thú, một đường lao nhanh.

Tới biên giới khói mù màu trắng, một đám đông đang tụ tập lại, xung quanh còn có thi thể Zombie đã bị mất đầu.

“Khu vực này đã bị chúng ta chiếm lĩnh, chỉ khi trở thành thành viên của Thự Quang Hội, mới có tư cách bước vào.”

Hơn mười người cầm súng, sau lưng chính là khu vực của khói mù màu trắng, bọn họ nhìn những người muốn đi vào khói mù màu trắng lạnh lùng nói.

Một nam tử có thân hình cao lớn nam tử ngồi ở trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần, cũng không ngẩng đầu lên bổ sung một câu.

“Đương nhiên, chúng ta không thu phế vật, chỉ cần nữ nhân sắc đẹp , trẻ tuổi, trừ đó ra, còn có giác tỉnh giả mới có thể trở thành thành viên nòng cốt của Thự Quang Hội.”

Xung quanh đều là những người bình thường, hưởng được chỗ tốt của khói mù màu trắng, nhưng không may mắn lắm, không giác tỉnh được năng lực.

Là người thì đều sẽ có tâm lý ôm hi vọng, cho nguyên nhân là do mình không ở trong đó đủ lâu, nên muốn vào thử sức một lần nữa.

Nhưng mà, lúc này khói mù màu trắng lại bị vây lại không cho tiến vào, biến thành khu vực tư nhân, không được cho những người khác bước vào.

Đối phương chỉ lấy nữ nhân xinh đẹp và giác tỉnh giả, đây nói trắng ra là đã loại bỏ phần lớn người.

“Các ngươi làm sao lại có thể bá đạo như thế chứ!”

“Sương trắng là cơ duyên mà trời cao ban cho, các ngươi làm sao có thể độc chiếm được?!”

“Chúng ta đều là nhân loại, còn khi nhân loại có lực lượng chỉnh thể khá tốt, chúng ta mới có thể đánh lui Zombie, phải đoạt lại thế giới thuộc về chúng ta.”

Người Thự Quang Hội không nhúc nhích chút nào.

“Bởi vì lời chúng ta nói chính là luật pháp.”

“Không có bất kỳ ai có thể phá cỡ luật pháp mà chúng ta định ra!”

Mấy người nói lời quá khích một chút đã bị súng bắn nổ tung đầu.

Tiếng súng qua đi, người bình thường ngồi bệt xuống đất, tất cả lộ vẻ sợ hãi.

Đây là tận thế, vả nhau mạnh mới là đạo lý, chỉ cần để cho người khác khó chịu thì giết ngươi không cần giải thích.

“Mấy người nữ nhân ở đây nhac sắc khá tệ, mau về đi!”

Nhìn thấy những người này trở nên thành thật, người của Thự Quang Hội đi tới đám người, chọn những nữ nhân khá xinh đẹp rồi dẫn về, mục đích không cần nói cũng biết.

Không người nào dám phản kháng, phản kháng chính là chết , đây là bi ai của thời tận thế.

Phương xa truyền đến tiếng động cơ dữ dội, một chiếc xe Van rú ga tới, giống như một rác xin boi , chạy ào ào trên đường.

Tốc độ xe rất nhanh, trong chớp mắt đã tông đổ chướng ngại, chạy về phía vòng vây.

Edit : Vạn Cổ Thư Thần

Truyện được dịch bởi Thánh Thiên Tiên Vực.

Chương 43: Năng Lực Giác Tỉnh

Cùng Dung Hợp

“Bọn ngu ngốc kia! Ngươi muốn chết à!”

“Lập tức dừng xe cho ta, nếu không ta đập chết ngươi!”

Người của Thự Quang Hội sững sờ chỉ trong chốc lát, sau đó rối rít chĩa miệng súng vào ngay xe Van, nổ súng.

Đinh! Đinh! Đinh!

Chuyện quỷ dị phát sinh, đạn bắn lên trên xe Van, giống như đụng phải vật gì đó, viên đạn không thể xuyên qua chiếc xe Van được

Tốc độ của chiếc xe Van không giảm, tông thẳng vào người đang cản đường, xông vào bên trong khói mù mênh mông.

Nhìn chiếc xe Van rời đi một cách nghênh ngang, tất cả rít giọng lên.

Bọn họ tổ chức lại nổ súng vào xe Van một lần nữa, nhưng đã muộn rồi, đạn bắn không theo kịp, chỉ có thể hít khói bụi ở phía sau.

“Nhất thiết phải bắn chết hắn!” Đặng Vân Bàng thở hổn hển.

Bất luận là cái gì dám cả gan khiêu khích người của Thự Quang Hội, tất cả đều phải chết!

Hắn mang theo mấy chục huynh đệ, đuổi theo dấu vết mà xe Van để lại.

Diện tích của khói mù màu trắng càng lúc càng nhỏ, chỉ cần mục đích đối phương là sương trắng thì việc tìm ra bọn hắn rất nhanh sẽ thấy thôi.

Đến lúc bắt được tên gia hỏa to gan này, hắn nhất định phải lấy cây tre, đập nát ra, sau đó trói hắn lại, nhét cáy tre vào trong, tuốt vài lần.

Những người canh gác chỉ còn có sáu người, người xung quanh thấy được cơ hội, chen nhau lên.

Nếu người trên xe Van tạo cơ hội cho bọn hắn, đương nhiên phải nắm lấy thật chặt.

Chu Dương dựa vào thính giác được cường hóa, cách rất xa đã nghe được cuộc nói chuyện của bọn họ, hắn không muốn phí thời gian cho

đám người này, lãng phí miệng lưỡi.

Luật pháp sao? Không tồn tại!

Vật mình muốn thì phải tranh thủ giành lấy, mà không phải do người khác bố thí.

Huống chi, khói mù này là do trời ban tặn bọn họ không có tư cách giữ lấy làm của riêng.

Xe Van cửa sổ mở ra, khói mù màu trắng tràn vào, Chu Dương cảm giác được lỗ chân lông toàn thân giống như đang hít thở, thoải mái không chịu được.

“Thực lực đang tăng lên!”

Tuy rằng mức độ tăng lên rất thấp, nhưng sự thật là nó vẫn đang tăng lên.

Mặt khác biểu hiện của tam nữ vẫn giống như thế, thực lực của các nàng cũng đang tăng dần lên.

“Không nghĩ đến khói mù màu trắng cũng mang lại hiệu quả tăng thực lực cho chúng ta.”

Tam nữ có chút ngoài ý muốn, bởi vì vì thân thể của các nàng hơi quỷ dị một chút, tuy là giống Zombie, nhưng rất nhiều thứ giống như người sống, tuy giống người sống, nhưng lại mất đi rất nhiều đặc thù của nhân loại.

Đây đúng là chuyện tốt, không chỉ có Zombie bỏ qua các nàng, tam nữ còn thu được cơ duyên vốn thuộc về Zombie, đó chính là sự cường hóa của mưa tím.

Thậm chí ngay cả đối với nhân loại có tăng ích hiệu quả khói mù màu trắng, hữu hiệu giống vậy.

Đã như thế, các nàng lấy được là hai phương diện chỗ tốt.

“Đây là đồ tốt a! Có lẽ sẽ phải lấy nhiều một chút.”

Xe Van dừng lại, Chu Dương nhìn sương mù màu trắng cười nói.

Lúc này khói mù màu trắng càng ngày càng ít đo, sợ rằng không được bao lâu sau sẽ hoàn toàn biến mất, nếu gặp phải những thứ tốt này, bất kể thế nào cũng không được bỏ qua.

Lĩnh vực cực băng thi triển ra, sương mù màu trắng trong phạm vi hóa thành những mảnh băng vụn, rơi xuống xung quanh Chu Dương .

Trong nháy mắt, khói mù màu trắng xung quanh đã tan biến hết, trong tay Chu Dương cầm lấy một khối băng to hơn quả trứng gà một chút.

Đây chính là tinh hoa mà khói mù màu trắng tạo thành, thứ mấu chốt nhất chính là nó sẽ không tan biến, có thể lưu giữ thật lâu.

Chu Dương vứt hạt châu này cho tam nữ, lại làm lại lần nữa, nơi đi qua, khói mù màu trắng biến mất, để lại những khu vực trống lổng.

Trình Khả Nhi tam nữ ở tại xe Van bên trên, mỗi người ôm lấy một khỏa hạt châu màu trắng, nở nụ cười.

Đợi khi các nàng tiêu hóa khối băng này xong, thực lực bản thân nhất định sẽ tăng lên trong phạm vi rất lớn.

Chu Dương đương nhiên sẽ không bạc đãi mình, cũng nuốt vào một khối băng do khói mù màu trắng ngưng tụ thành, thuộc tính của bản thân tăng lên thật nhanh chóng.

Đặc biệt là phương diện lực lượng, tăng lên hẳn năm mươi điểm.

«Keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ sử dụng kích thích năng lượng, giác tỉnh trời sinh thần lực.»

«Trời sinh thần lực (cấp độ C): Lực lượng đề thăng 50 điểm, sức mạnh công kích vào phục tiêu, sẽ bổ sung thêm hiệu quả nghiền ép, tạo thành 200% sát thương thêm.»

«Keng, hệ thống nhắc nhở, kiểm tra được đã có năng lực cùng loại là Hắc Hổ chi lực, có dung hợp không? Tỷ lệ dung hợp thành công là 100%.»

Hệ thống còn có chức năng này?

Lúc trước chưa từng xuất hiện là bởi vì Chu Dương không rút được năng lực cùng loại, lần giác tỉnh này khiến cho hắn thấy được tương lai của mình ngày càng rộng lớn hơn.

“Dung hợp!”

Kẻ đần độn mới không dung hợp.

«Hệ thống nhắc nhở: Dung hợp thành công, chúc mừng túc chủ thu

được: Hổ phách thần lực.»

«Hổ phách thần lực (C+): Lực lượng tăng lên 60 điểm, tổn thương tăng lên 60%, sức mạnh công kích vào mục tiêu sẽ bổ sung thêm hiệu quả nghiền ép , gây thêm 250% sát thương.»

Uy lực tăng lên thật lớn nhỉ!

Kinh hỉ vẫn chưa kết thúc, chỉ số nhanh nhẹn lại tăng lên một mảng lớn.

«Keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ sử dụng kích thích năng lượng, giác tỉnh năng lực phong hành giả.»

«Phong hành giả (cấp độ C): Nhanh nhẹn đề thăng 50 điểm, thuận gió mà đi, tốc độ tăng lên thêm 100%.»

«Keng, hệ thống nhắc nhở, kiểm tra được đaz nắm giữ năng lực tương tự thân nhẹ như yến, có dung hợp không ? Tỷ lệ dung hợp thành công là 100%.»

“Dung hợp!”

«Hệ thống nhắc nhở: Dung hợp thành công, chúc mừng túc chủ thu được: Phong Hành Như Yến.»

«Phong Hành Như Yến (C+): Nhanh nhẹn tăng lên 60 điểm, có thể bay lượn được trong thời gian ngắn , thuận gió mà di chuyển, tốc độ tăng lên thêm 150%.»

Chương 44: Không nghĩ đến người

Túc chủ: Chu Dương

Lực lượng: 144 (Găng tay cường lực +18)

Thể chất: 81 (Đồng phục chiến đấu High Fiber +18)

Nhanh nhẹn: 139 (Giày nhanh nhẹn +18)

Tinh thần: 90 (Kính chắn gió +18)

Năng lượng: 900

Dị năng: Dị năng nước nóng (LV2) cấp độ B cùng dị năng cực băng chi lực (LV2) cấp độ A.

Năng lực thiên phú: Năng lực mắt Ưng cấp độ E, năng lực cường hóa thính giác cấp độ E, trinh sát (cấp độ E), Thân Thép (MAX) cấp độ D, nhìn thấu nhược điểm(cấp độ C), Phong Hành Như Yến (C+), thần lực hổ phách (C+), bật hết hỏa lực (cấp độ B), đứa con của nguyên tố (cấp độ S).

Năng lực đặc thù: XX gia tăng 10 cm. (chắc là tiểu đệ đê iu dấu)

Thiên phú chiến đấu: kỹ xảo cẩn chiến cấp đại sư, tinh thông vũ khí nóng.

Vũ khí: Súng trường AK 47 băng đạn vô hạn, súng bắn tỉa Barrett M82A1 băng đạn vô hạn , Tyep-25, vũ khí linh năng Trảm Lôi kiếm.

Đạo cụ: Nhẫn không gian 10 m^3, Găng tay cường lực, đồng phục chiến đấu High Fiber, Kính chắn gió, Giày nhanh nhẹn.

Điểm hiện có: 12743

Tiềm năng kết tinh: 17

Lực lượng và nhanh nhẹn đã vượt trăm điểm, hai mục thuộc tính khác cũng gần trăm điểm.

Chu Dương cảm giác được lực lượng trong thân thể tăng lên cả một sải dài, cất một bước là hai mét, Chu Dương dang hai tay dùng sức ôm hết thân cây to như thùng phi rồi nhổ lên.

Hắn cảm giác lực lượng cơ thể của hắn bây giờ có thể dùng sức vả bay xe bọc thép.

Chu Dương rất muốn thử một chút, làm sao không có xe tăng chứ...

Phương diện tốc độ cũng tăng rất lớn, tuyệt đối vượt qua 100m/s, cụ thể đạt đến đến mức nào nếu không có công cụ chuyên nghiệp thì cũng không có cách nào ra kết quả chính xác.

Chu Dương nhìn về phía tam nữ, các nàng vẫn còn đang trong quá trình tiến hóa, Chu Dương thủ hộ ở bên cạnh, không để cho người khác quấy rầy tam nữ.

“Tại sao khói mù màu trắng lại giảm bớt nhiều như vậy?!” Đặng Vân Bàng mang theo bảy tám cái cầm súng thở hồng hộc đuổi tới.

“Đặng lão đại, trong bọn hắn tám chín phần mười có giác tỉnh giả.”

Đặng Vân Bàng trịnh trọng gật gật đầu, phân phó nói: “Các ngươi đi thông báo cho hội trưởng, còn ta ngăn cản tiểu tử này.”

Thự Quang Hội không chỉ có một mình hắn là giác tỉnh giả, tám hướng khác đều có giác tỉnh giả trấn thủ.

Trừ chỗ đó ra, khu vực trung tâm của khói mù màu trắng, còn có thành viên nòng cốt của Thự Quang Hội, mỗi người đều là giác tỉnh giả.

Cho dù đối phương là giác tỉnh giả, nếu như dám đến nháo sự ở địa bàn của Thự Quang Hội, hắn nhất định sẽ bị chết rất thảm.

Chu Dương ngay lập tức cảm thấy người tới, nghiêng đầu qua nhìn đoàn người đang đi tới, nhìn thế nào cũng giống như đã chờ đây rất lâu.

“Tiểu tử ngươi lá gan rất lớn, dám chạy đến nháo sự ở địa bàn của Thự Quang Hội.”

Đặng Vân Bàng đánh giá xung quanh, nhìn thấy khói mù trong phạm vi ngàn mét đã biến mất, cảm nhận được hàn ý lưu lại trong không khí, cười nói.

“Không nghĩ đến ngươi cư nhiên giác tỉnh năng lực hệ nguyên tố, thế nào, có hứng thú gia nhập Thự Quang Hội hay không ?”

Đặng Vân Bàng một giây trước còn đang hùng hổ hỏi tội, trong nháy mắt đã ngồi đó lôi kéo Chu Dương, trận địa sẵn sàng đón địch đã vỡ.

Lẽ nào đây chính là kế hoãn binh của Đặng lão đại. Có thể nhìn thấy bộ dáng nghiêm túc của Đặng Vân Bàng, giống như là đang mời gia nhập một cách thật lòng.

Đặng Vân Bàng khó có thể che dấu sức nóng trong đôi mắt mình tỏa ra.

Khói mù màu trắng được Thự Quang Hội gọi là nguyên sương tiến hóa, có thể khiến cho thể chất của người thường tăng cao, còn có nhất định tỷ lệ nhất định trở thành giác tỉnh giả.

Từ khi sau khi phát hiện sự thần kỳ của nguyên sương tiến hóa, Thự Quang Hội đương nhiên phải nghĩ cách lưu giữ lại, bồi dưỡng nhân tài và hậu thế.

Thứ làm bọn hắn nhức đầu nhất là nguyên sương tiến hóa đang biến mất dần theo thời gian, tối đa hai ngày sẽ biến mất hoàn toàn.

Bọn họ suy nghĩ rất nhiều biện pháp cũng không có cách nào lưu giữ được , chỉ nghĩ ra được một biện pháp duy nhất chính là đóng băng lại tiến hóa nguyên sương sau đó bảo quản.

Nhưng mà tuy rằng số lượng giác tỉnh giả không ít, nhưng phần lớn giác tỉnh giả đều là lực lượng, nhanh nhẹn, bốn loại thuộc tính, nguyên tố hệ giác tỉnh chỉ đếm được trên đầu ngón tay, đến mức độ một người nắm giữ năng lực giác tỉnh là nguyên tố băng hệ cũng không có.

Thự Quang Hội nghĩ hết tất cả biện pháp để cho nguyên sương tiến hóa kéo dài thời gian tan biến ra, thậm chí ngăn người bình thường ở ngoài, chính là vì giảm bớt lượng tiêu hao của nguyên sương tiến hóa.

Đặng Vân Bàng thật không ngờ, người xâm nhập lần này đưa cho hắn một món quà bất ngờ.

Hắn tới nơi này với mục đích lấy đi nguyên sương tiến hóa sao.

Vật này đã sớm thành tài sản của Thự Quang Hội, sao lại để người khác mang đi.

“Chỉ cần ngươi gia nhập Thự Quang Hội, vì Thự Quang Hội góp sức, hội trưởng đại nhân nhân từ, chắc chắn sẽ để ngươi ngồi ở ghế phó hội trưởng của Thự Quang Hội.”

Đây là tổ chức gà đất nào thế?

Chu Dương một chút hứng thú cũng không có, hắn không muốn bị trói buộc bởi trách nhiệm và nghĩa vụ, càng không muốn quấn thêm xiềng xích cho mình.

“Không có hứng thú! Ta là người khá là yêu thích an tĩnh, không thích người khác đến quấy rầy ta.”

“Hi vọng các ngươi không để ta tức giận, nếu không hậu quả rất nghiêm trọng.”

Đặng Vân Bàng sắc mặt ấm trầm lại, lẩm bẩm nói: “Ta coi trọng ngươi vì năng lực hàn băng nên mới nể mặt ngươi, đừng không biết điều như thế!”

“Muốn đánh nhau sao?! Ta phụng bồi!” Chín đạo trường mâu ngưng tụ từ cực băng chi lực giương ea, mũi thương nhắm ngay vào nhóm chín người của Đặng Vân Bằng, chỉ cần ý nghĩ khẽ động, trường mâu trong nháy mắt sẽ đâm lủng đầu bọn họ.

Người bình thường của Thự Quang Hội giơ súng lên, họng súng nhắm ngay vào Chu Dương, chỉ cần ra lệnh một tiếng, đạn sẽ trong nháy mắt bắn Chu Dương thành cái rỗ.

Hai bên giương cung bạt kiếm, chiến đấu bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra.

Đặng Vân Bàng không nhịn được toát mồ hôi lạnh, hắn không muốn lưỡng bại câu thương với tên này ở chỗ này.

“ Số lượng giác tỉnh giả của Thự Quang Hội đã gần trăm, ngươi không còn nơi nào để trốn.”

“Bọn họ chẳng mấy chốc sẽ chạy tới, ngươi sẽ hối hận về quyết định của mình bây giờ!”

Chu Dương cười lên, ánh mắt quét ngang dọc trên người Đặng Vân Bàng.

“Không nghĩ đến người có vóc người cao lớn như ngươi, lại thích mách gia trưởng!”

Chương 45: Ngươi Có Thể Đổi Tên Đặng Vân Bằng

Gọi gia trưởng???

Đặng Vân Bàng nghe thấy, cảm thấy rất tức giận.

Đây chính là coi thường, tuyệt đối là coi thường(không thì là gì), hắn cho là mình là trẻ con ba tuổi sao?!

“Ngươi tìm chết rồi!”

“Hôm nay Đặng Vân Bàng ta không giết ngươi, ta theo họ ngươi!”

Hắn rút loan đao ở bên hông, từng bước một đi về phía trước, vóc dáng bành trướng lên, từ 1m78 cao lên thành 2 mét.

«Tên họ: Đặng Vân Bàng

Lực lượng: 17

Thể chất: 29

Nhanh nhẹn: 14

Tinh thần: 16

Thiên phú : thể chất ngoan thạch (cấp độ F) thể chất +10, giảm bớt sát thương vật lí 30%.

Sinh trưởng (cấp độ E) thể chất +5, lực lượng +5, nhanh nhẹn +5, tinh thần +5. Nội tại chủ động, kích thích thân thể trong ngắn ngủi, hình thể tăng trưởng, hiệu quả sinh trưởng gấp bội trong vòng năm phút. »

“Thự Quang Hội cần chính là ngươi hàn băng năng lực, ta hôm nay chém đứt tứ chi của ngươi, để ngươi vì sự dốt nát của mình trả giá thật lớn.”

Đặng Vân Bàng không sợ Chu Dương, Thự Quang Hội cũng có giác tỉnh giả loại nguyên tố, lực lượng hơi yếu hơn một chút so với giác tỉnh giả phổ thông, bị giới hạn năng lượng không thể sử dụng một cách bừa bãi, một khi bị giác tỉnh giả loại lực lượng hoặc là loại tốc độ tiếp cận, chả khác nào phải chết cả.

Nhưng mà tiềm lực của giác tỉnh giả loại nguyên tố còn cao hơn tất cả những loại tiến hóa khác, đáng giá trọng điểm bồi dưỡng.

Người của Thự Quang Hội nổ súng về phía của Chu Dương, vô số viên đạn bắn về phía Chu Dương, phần lớn viên đạn bắn trúng tứ chi của Chu Dương , muốn khống chế Chu Dương lại.

Đến lúc Chu Dương mất đi giá trị lợi dụng, lại làm thịt hắn cũng không muộn.

Chu Dương bình tĩnh như thường, căn bản không có coi cây súng ra gì.

Đạn bay đến bị một tầng năng lượng chặn lại, mất đi lực lao tới rồi rớt xuống đất.

Hộ thuẫn mỏng như cánh ve, nhưng lại không thể phá vỡ, vô luận bao nhiêu viên đạn bắn tới đều không trúng.

“Quá yếu!” Chu Dương phê bình.

Trong nháy mắt có hơn trăm viên đạn được bắn tới, lượng sát thương mà bọn họ gây ra.

Nói cách khác tầng thứ công kích ngang với lúc nãy, Chu Dương còn có thể ngăn cản 999 lần.

“Điều này sao có thể?!”

“Thứ gì mới chặn đạn lại thế! Chẳng lẽ là do ta hoa mắt?!”

“Đây rốt cuộc là năng lực gì?! Hắn không là giác tỉnh giả loại nguyên tố hàn băng sao? Làm sao lại có năng lực siêu phàm khác?!”

Người củaThự Quang Hội bối rối triệt để rồi, không dám tin vào hai mắt của mình.

Mặc dù Thự Quang Hội có giác tỉnh giả, nhưng thực lực vẫn không có mạnh tới mức độ không thèm nhìn súng ống, càng không thể ngó lơ 8 cây súng chỉa vào người.

Đây là quái vật mọc ra ở đâu vậy?!

“1 đám tép mòng.” Tám trường mâu khởi động, tám người ngay cả tiếng gào thảm cũng không có, mũi băng nhọt đâm xuyên thấu tim.

“Hiện tại đến phiên ngươi!” Chu Dương quay đầu, cười híp mắt nhìn vào Đặng Vân Bàng.

Đặng Vân Bàng sửng sốt, cứng người tại chỗ, sắc mặt âm trầm bất định.

Không có cho Đặng Vân Bàng có cơ hội phản ứng, cực băng chi mâu chĩa về phía Đặng Vân Bàng.

Đặng Vân Bàng không chút nghĩ ngợi quay đầu chạy, Chu Dương hắn không trêu chọc nổi.

Tốc độ của cực băng chi mâu rất nhanh, nhưng không đổi hướng chút nào, lập tức nhất mâu xuyên đệ đệ.

Ở vết thương không chảy ra một chút máu nào, trong nháy mắt đã đóng băng máu chảy ra.

Đặng Vân Bàng tái mét, tiểu đệ đệ đã...

“Ngươi không có cơ hội đổi họ rồi, nhưng mà ngươi có cơ hội thay đổi tên, ví dụ như Đặng Vân Bằng, cái tên này rất hợp ngươi.”

Đặng Vân Bàng đang rất muốn khóc, chuyện gì xảy ra thế này, vốn định bắt được Chu Dương rồi lập ra đại công ở Thự Quang Hội, không nghĩ đến ngoảnh đi ngoảnh lại tiểu đệ đệ đã chết.

“Xin ngươi đừng thương tâm, bởi vì rất nhanh ngươi sẽ không còn cảm giác thương tâm nữa” Chu Dương rút ra Trảm Lôi kiếm, chạy về phía Đặng Vân Bàng một cách nhanh nhất.

Trảm Lôi trên tay Chu Dương chớp nháy những dòng lôi điện, tốc độ vung kiếm tăng lên gấp hai, lưỡi kiếm đã vung tới tầm mắt rồi, không đỡ được.

“Ngươi giết tiểu đệ đệ thân yêu của ta, ta không làm nam nhân được nữa, ta muốn ngươi chết!” Đặng Vân Bàng thấy không thể chạy được, không lùi mà tiến tới, vả nhau với Chu Dương.

“Hạ thủ lưu tình!” Phương xa có người nhanh chóng chạy tới đây, tốc độ này tuyệt đối chính là giác tỉnh giả loại nhanh nhẹn.

Lưu đại gia ngươi!

Đặng Vân Bàng đầu văng lên trời, loan đao trong tay không có bất kỳ một sức chống cự nào, bị Trảm lôi kiếm vả cho gãy làm đôi, rồi rớt xuống.

Một nhóm năm người dừng bước lại, thần sắc lạnh như băng nhìn chằm chằm Chu Dương, ánh mắt phun lửa.

“Chúng ta nói ngươi ngừng tay, lỗ tai ngươi điếc sao?!” Trong năm người có tên Râu quai nón tính khí nóng nảy, đứng chống nạnh chửi Chu Dương.

“Ngươi chính là sao? Còn muốn quản chuyện của ta!” Chu Dương chĩa mũi kiếm về trước mặt tên râu quai nón, ngoáy mũi.

“Khẩu khí của ngươi khiến cho ta rất khó chịu, tự chặt tiểu đệ đệ rồi tự sát đi!”

Năm người lạnh mặt lại, từ đó đến giờ họ chưa thấy ai có cái miệng tiện như cái miệng của main, quả thực không coi người của Thự Quang Hội ra gì.

“Ngươi cho là năng lực mình thức tỉnh được rất mạnh phải không ?”

“Ác hổ cũng phải sợ bầy sói, chúng ta chơi hang bang, ngươi trêu chọc Thự Quang Hội, giết người của chúng ta, ngươi chắc chắn phải chết.”

Sau khi thấy được mặt đại đội đến, năm người nở nụ cười rất rực rỡ như thấy putin cưỡi gấu diễu hành.

Vô luận nam tử thần bí này mạnh tới mức nào, đối mặt hơn trăm giác tỉnh giả, chỉ có một con đường chết.

“Dám cả gan vũ nhục lão công của ta! Tên lỗ trí thâm này ngươi muốn chết!”

Trình Khả Nhi xách Hán Kiếm Bát Diện vọt ra như chị dậu vả nhau với tay sai, nàng đã tiến hóa xong, không biết năng lực nàng giác tỉnh được là gì.

Không đợi Trình Khả Nhi cầm kiếm vọt tới trước mặt tên lỗ trí thâm râu quai nón, một quả cầu lửa to bằng chậu rửa mặt soi sáng cả tiền đồ tăm tối của chị dậu vả vào mặt tên lỗ trí thâm, hắn kêu thảm một tiếng, gõ all chat :v /ff.

“Chu Dương chính là lão công ta, lẽ ra phải do ta xuất thủ!” Viên Thanh Tuyết cười nhẹ đi ra từ trong xe tải.

Chương 46: Tiểu Hỏa Cầu Của Ngươi Không Tệ, Ta Muốn

“Giác tỉnh năng lực sao?” Chu Dương nheo mắt nhìn lên trên người Viên Thanh Tuyết, không nghĩ đến nàng giác tỉnh được năng lực nguyên tố hỏa hệ.

Nữ nô: Viên Thanh Tuyết

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 31

Thể chất: 44

Nhanh nhẹn: 32

Tinh thần: 60

Năng lượng: 600

Vũ khí: Súng lục Desert Eagle có đạn vô hạn.

Năng lực: Miễn dịch sự dò xét của Zombie .

Dị năng: Công Kích Tinh Thần (cấp độ D) ngưng tụ tinh thần đối với mục tiêu chỉ định, tinh thần chênh lệch càng lớn, sát thương gây ra càng cao, nhẹ thì để cho mục tiêu sinh ra tác dụng phụ, chặn lại lúc mục tiêu thi pháp, nặng thì biến thành ngu ngốc. (Chú thích: Thi triển đối với mục tiêu có tinh thần cao hơn, sẽ xuất hiện phản hệ.)

Khống chế hỏa nguyên tố (cấp độ B) triệu hoán hỏa cầu để công kích tối đa 400°C, khoảng cách khống chế lớn nhất là 50 mét.

Hiệu quả hỏa diễm khống chế: Khống chế hỏa diễm trong 50m xung quanh, nhiệt độ hỏa diễm có thể sử dụng không cao, nhưng có thể cướp lấy quyền khống chế ngọn lửa của người khác.

Hiệu quả hỏa diễm cường hóa: Uy lực hỏa diễm tăng 100 độ, tăng lên hiệu quả cháy.

Thiên phú: Kháng độc (cấp độ E) bản thân miễn dịch phần lớn độc tố, máu tươi có sẵn hiệu quả giải độc.

«Hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đạt đến sẽ vĩnh cửu sẽ không có khả năng làm phản.»

Năng lực khống chế hỏa nguyên tố thật mạnh mẽ.

Nhiệt độ 500°C, nói riêng về phương diện uy lực tác động lên thân thể, đương nhiên độ tàn phá còn mạnh hơn cực băng chi lực.

Đương nhiên, uy lực không chỉ lấy nhiệt kế để tính được, ví dụ như Chu Dương ngưng tụ ra trường mâu bằng cực băng chi lực, nhiệt độ 500°C không thể hòa tan trường mâu cực băng trong nháy mắt được, cực băng chi mâu có thể giết chết Viên Thanh Tuyết trong nháy mắt.

Cực băng có rất nhiều cách để sử dụng, có thể biến ảo thành tường băng, dùng để phòng ngự, biến hóa vô cùng.

Trái lại hỏa diễm vẫn luôn ở trạng thái năng lượng, lực phòng ngự thua xa cực băng chi lực, duy chỉ có năng lực công kích và bạo phát trong nháy mắt mới mạnh mẽ thôi.

Thứ được cho là mạnh nhất của năng lực cực băng chi lực là lĩnh vực cực lạnh, đây chính là khu vực đặc biệt, năng lực của hỏa

nguyên tố ở trong lĩnh vực cực lạnh, ngay cả một nửa uy lực cũng không phát huy ra được, đây chính là chênh lệch giữa phẩm cấp.

Nếu như cực băng chi lực quyết đấu với khống chế hỏa nguyên tố, năng lực thua cuộc chính là khống chế hỏa nguyên tố. (Main mạnh nhất, thế cho nhanh, nhiều lời.)

Huống chi, Chu Dương còn có hiệu quả của đứa con của nguyên tố, uy lực tăng lên gấp đôi.

Từ âm 150 độ C biến thành âm 300 độ C.

Điều này đại biểu cho thứ gì?

Thứ được gọi là Không Độ Tuyệt Đối chỉ mới có âm 273. 15 độ, âm 300 độ đã vượt qua Không Độ Tuyệt Đối.(Tác viết ngu vc @@ vượt qua cái không độ tuyệt đối này thì trái đất đóng băng cmnr)

Trình Khả Nhi và Tô Nguyên Dao thức tỉnh năng lực gì?

Không đợi Chu Dương kiểm tra năng lực của hai người thì người của Thự Quang Hội đã đánh tới.

“Rất tốt, các ngươi thật to gan, lại dám giết chết người của Thự Quang Hội, các ngươi muốn chết à!”

Hội trưởng Thự Quang Hội Bạch Tân Vũ cất bước đi ra từ trong đám người, ánh mắt nhìn Chu Dương, cuối cùng ánh mắt nhìn vào Viên Thanh Tuyết.

“Năng lực hỏa nguyên tố, thật khéo đấy, ta cũng có năng lực hỏa nguyên tố, chỉ cần ngươi nguyện ý gia nhập Thự Quang Hội, trở thành nữ nhân của ta, chuyện ngươi giết chết thành viên của Thự Quang Hội ta có thể không nhắc đến nữa.”

Hắn khó có thể che giấu được ánh mắt nóng bỏng bỏng của mình.

Giác tỉnh giả loại nguyên tố rất hiếm, huống chi còn là một đại mỹ nữ xinh đẹp, nếu phát hiện mỹ nữ phù hợp với mình, vô luận như thế nào cũng không thể bỏ qua.

Nữ nhân của người khác?

Đoạt tới là được rồi!

Đây chính là tận thế, không có nhiều thứ cản trở như lúc trước, muốn làm cái gì thì làm cái đó.

“Lão công, hắn muốn cướp ta đi, ngươi có tức giận không?” Viên Thanh Tuyết không để ý tí nào Bạch Tân Vũ, ngược lại nhô lên Chu Dương ý.(chương này mù mắt cẩu độc thân.)

“Ta đúng thật là rất tức giận, ngươi giải quyết hắn cho xong đi, không thì tối nay ngươi không có cơm ăn.” Chu Dương chế nhạo nói.

“Chỉ cần ngươi giải quyết gọn gàng, tối nay thêm một phần đồ ăn.”

“Ta đay không muốn đi...” Mặc dù Viên Thanh Tuyết nói như vậy , nhưng trong ánh mắt phát sáng ra ít hỏa diễm, bắt đầu hung hăng như chí phèo rạch mặt ăn vạ.

“Lão công, ngươi thiên vị, ta cũng phải thêm một phần ăn!” Trình Khả Nhi người thứ nhất phản đối, chạy tới mè nheo như trần đức bo.

“Hai nữ nhân không biết liên sỉ, lão công, cho ta thêm 3 phần.” Tô Nguyên Dao bị hai nàng vấy bẩn, học theo.

Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết trợn mắt nhìn nhau kiểu bất lực Tô Nguyên Dao, hình như ngươi vừa mới nói người khác không nên quá mất liêm sỉ.

Bạch Tân Vũ suýt chút nữa tức bể phổi, bốn người quá không để hắn ở trong mắt, nhét cẩu lương cho cả hội.

Lẽ nào cho rằng Thự Quang Hội là trò đùa sao! (Chính xác huynh đài à)

“Được, rất tốt, các ngươi sẽ vì những hành động lúc này mà trả giá đắt!”

Cánh tay của Bạch Tân Vũ ngưng tụ thành một đại hỏa cầu, to như cái vại nước thời xưa, đang nhẹ nhàng trôi nổi giữa không trung, không khí bởi vì chịu ảnh hưởng của nhiệt độ cao cho nên bắt đầu vặn vẹo.

“Dám giết người của Thự Quang Hội, ta sẽ là người lấy đi tính mạng của ngươi!”

Ba mỹ nhân đều gọi Chu Dương lão công, cho dù ai cũng sẽ ghen tị, lại thêm Chu Dương giết chết quá nhiều người của Thự Quang Hội, giá trị cừu hận tăng lên, trở thành đối tượng nên giết đầu tien.

Trái lại dung mạo của ba người Trình Khả Nhi rất xuất sắc, nhất định phải khống chế lại, độc chiếm.

“Thự Quang Hội không thể làm nhục, phạm người của Thự Quang Hội, dù xa cũng giết!”

Hỏa cầu bỗng nhiên bay về phía Chu Dương, hỏa cầu phi hành đến một nửa, đột nhiên thay đổi quỹ tích vốn có, bay lảng vảng trước mặt Viên Thanh Tuyết, giống như một Tinh Linh đang nghịch ngợm.

“Tiểu hỏa cầu của ngươi không tệ, ta muốn nó!”

“Được rồi, nên trả lại cho ngươi thôi!”

Hỏa cầu ở trước mặt Viên Thanh Tuyết, nhiệt độ tăng lên thêm 100 độ, mang theo nhiệt độ còn lớn hơn trước kia bay về chủ nhân gốc của nó.

Chương 47: Năng lực cấp S: Vô Hạn

Toàn bộ thành viên của Thự Quang Hội đều bối rối, tình huống gì thế này?

Hỏa cầu của hội trưởng sao lại bị kẻ khác khống chế?

Kinh hãi nhất, phải nói đến người chủ hội là Bạch Tân Vũ này, hắn cảm giác có một cỗ lực lượng siêu cường đại đã cắt đứt sự liên kết giữa hắn và hỏa cầu, làm cho hỏa cầu kia vốn của mình, lại trở thành đồ trên tay kẻ khác chỉ trong nháy mắt.

Đồ của ngươi chính là đồ của ta, đồ của ta vẫn là đồ của ta.

Khi hắn tận mắt thấy hỏa cầu tự bay đến, sắc mặt đã hoàn toàn thay đổi.

Hắn cảm nhận rất rõ rằng, nhiệt độ của quả cầu lửa này đã lớn hơn trước rất nhiều, đến mức độ khiến người ta không tưởng tượng nổi.

Hắn triệu hoán thêm một quả cầu lửa nữa, ý đồ muốn hai quả cầu va vào nhau, chặn đứng lại. Nhưng không ngờ, hỏa cầu mình vừa tạo ra xong, lại bị tước quyền khống chế một lần nữa.

Vốn chỉ cần đối mặt với một hỏa cầu, giờ lại biến thành tận hai cái, mà uy lực còn lớn hơn nhiều lần thứ do mình tạo ra.

Thế này thì còn chơi gì nữa, trả dép bố về ?!

Lần đầu tiên trong cuộc đời, Bạch Tân Vũ thấy được được thế nào gọi là sự tuyệt vọng, quay về sau lưng kêu cứu, mang một hy vọng nhỏ nhoi rằng sẽ có kẻ bước ra giúp hắn một tay.

Năng lực tạo hỏa diễm này, hắn không dám tái sử dụng lần nữa, vì như vậy chỉ càng chết nhanh hơn mà thôi.

Mặc dù Bạch Tân Vũ là lão đại của Thự Quang Hội, nhưng không phải ai ai cũng phục hắn cả.

Huống hồ gì, trong tình cảnh mạt thế hiện tại, an toàn là trên hết.

Bạch Tân Vũ mà chết đi, chẳng qua là có thêm một ghế trống ở vị trí chủ hội mà thôi.

Không ai chịu ra tay, cứ như vậy đứng nhìn Bạch Tân Vũ bị hai cái hỏa cầu do chính mình tạo ra, nổ thành mảnh vụn.

“Các ngươi dám giết Bạch hội trưởng, bọn ta muốn báo thù cho ngài ấy!”

“Chúng ta không có năng lực khống chế hỏa diễm, không thèm sợ ngươi!”

“Ai giải quyết sạch sẽ vụ lần này, ta tôn kẻ đó lên làm lão đại.”

Người của Thự Quang Hội điên cuồng lao về phía Chu Dương, hàng trăm Giác Tỉnh Giả chân đạp vào điểm tựa, lướt theo chiều gió mà đến.

Tốc độ nhanh nhất là Giác Tỉnh Giả hệ Mẫn Công, mười mấy tên Giác Tỉnh Giả loại nhanh nhẹn tay lăm lăm vũ khí, thân ảnh dặm nhảy liên tục, không đứng một chỗ.

“Tới lượt ta ra tay!”

Tô Nguyên Dao nhếch miệng, nhìn đám người đang xông tới, nở nụ cười cực kỳ rực rỡ.

Nàng khẽ rít môi, trong miệng phát ra từng đoạn âm thanh cao vút mà sắc bén, vô cùng có lực xuyên thấu, dường như muốn xé toang màng nhĩ của mọi người.

Đám người Thự Quang Hội như bị từng cây búa nặng trịch gõ vào đầu, đứng đơ tại chỗ, chỉ biết kêu rên liên hồi.

Mấy tên Giác Tỉnh Giả loại nhanh nhẹn đang vọt tới bên cạnh là

người thê thảm nhất, không chịu được tiếng hét chói tai như thế này, thất khiếu chảy máu, ôm đầu lăn lộn trên mặt đất mà gào thét bi thương.

Đây chính là sự khác biệt giữa Dị năng giả và Giác Tỉnh giả, một tên Dị năng giả mạnh mẽ có thể không thèm quan tâm số lượng kẻ địch, dù có nhiều giác tỉnh giả hơn nữa cũng không làm nên trò trống gì.

Trình Khả Nhi mang theo Hán Kiếm Bát Diện, lưỡi kiếm như gió nhẹ bay lượn, không thấy vết tích, chỉ thấy từng cái từng cái đầu bay vút ra ngoài, khiến người ta hoa cả mắt.

Nữ nô: Trình Khả Nhi

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 81

Thể chất: 33

Độ hanh nhẹn: 51

Tinh thần: 36

Năng lượng: 360

Vũ khí: Hán Kiếm Bát Diện

Năng lực: Miễn dịch sự dò xét của Zombie

Thiên phú: Cường hóa lực lượng (cấp độ D) lực lượng đề thăng 30 điểm, sức mạnh công kích yếu hơn mục tiêu của mình thì sẽ bổ sung thêm hiệu quả nghiền ép, sát thương thêm gây ra 100%.

Lnh xảo (cấp độ E): Tốc độ được cường hóa, tốc độ di chuyển tăng 30%, nhún nhảy tăng thêm 100%, áp dụng trên mọi loại địa hình phức tạp hay đặc biệt.

Trảm Không Kiếm (cấp độ A) đề cao 100% tốc độ công kích cùng tốc độ di chuyển. Hiệu quả chủ động, người kiếm hợp nhất, giấu kín trong không gian, tạm thời miễn dịch sát thương vật lý và sát thương năng lượng, nếu người nằm ở trong phạm vi mười thước xung quanh Trảm không kiếm, có thể tùy ý di chuyển.

« Hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đã đạt đến max cấp, tuyệt đối không có khả năng tạo phản. »

Trảm Không kiếm!

Năng lực thật cường đại, vô luận là hiệu quả tăng thêm 100% tốc độ công kích và tốc độ di chuyển, kỹ năng chủ động miễn dịch sát thương vật lý và sát thương năng lượng, thậm chí còn có thể di chuyển trong phạm vi không gian 10m, năng lực quá mạnh mẽ.

Muốn ám sát người khác chỉ như trò đùa, chẳng trách tốc độ của Trình Khả Nhi trở nên nhanh như vậy.

Có một vị nữ bảo tiêu mạnh mẽ như vậy, mấy tên thích khách muốn chạm vào người cũng khó.

Tô Nguyên Dao thức tỉnh năng lực gì đây?

Nữ nô: Tô Nguyên Dao

Lực lượng: 26

Thể chất: 30

Nhanh nhẹn: 25

Tinh thần: 49

Năng lượng: 490

Vũ khí: Súng trường tự động G36 có băng đạn vô hạn

Năng lực: Miễn dịch sự dò xét của Zombie

Thiên phú: Chỉ huy (cấp độ F): Trời sinh có sẵn năng lực lãnh đạo, có thể chỉ huy hành động của Zombie trong phạm vi 1km, tinh thần càng thấp, năng lực ràng buộc càng mạnh.

Tiến kích hào quang (cấp độ D): Hình thành vầng sáng có phạm vi là 5km, phe đồng minh ở trong vòng hào quang này sẽ được gia tăng 30% tốc độ di động, 30% tốc độ công kích và 30% lực công kích.

Vô hạn tiến hóa (cấp độ S): Tiêu hao toàn bộ năng lượng, có thể tiến hành đề thăng giá trị thuộc tính của bản thân hoặc người khác, mỗi loại năng lượng chỉ có thể đề thăng 1 điểm(Chú thích: số lần đề thăng không hạn chế).

Chu Dương sững sờ trong phút chốc, rồi lại tỉ mỉ quan sát bảng thuộc tính.

Giác tỉnh loại dị năng cấp S?

Vô hạn tiến hóa sao, quá mạnh!

Tiêu hao năng lượng là có thể tăng cao giá trị thuộc tính của mình hoặc người khác , hiệu quả quá mức nghịch thiên, chỉ cần Tô Nguyên Dao cứ liên tục cường hóa, sau này muốn tăng giá trị thuộc tính là quá dễ dàng rồi, quá mức lợi hại.

Chẳng trách thời gian các nàng sử dụng để giác tỉnh lại dài như vậy, hóa ra mỗi người đều giác tỉnh được năng lực cường đại.

Chu Dương cũng không ghen tị, các nàng đều là chỗ dựa lớn nhất của mình, thực lực của họ càng mạnh, chỗ tốt đem đến cho bản thân sẽ càng nhiều.

Sải bước tới trước mặt Tô Nguyên Dao, Chu Dương không nhịn được mỉm cười.

"Năng lực mà ngươi vừa thức tỉnh rất mạnh, cứ từ từ cảm thụ một lúc đã, sau này quãng đường trưởng thành của hai người còn lại đều phải trông cậy vào ngươi."

Chương 48: Hôm Nay " Ăn Khuya" Thật Đầy Đủ.

"Năng lực của ta lại có thể buff thuộc tính cho người khác sao?!" Tô Nguyên Dao khó có thể bình tĩnh được, cú sang chấn tâm ní khá lớn.

Chu Dương lấy Kính chắn gió ra đeo lên cho Tô Nguyên Dao.

"Ngươi thử xem nó có tăng thuộc tính tinh thần của mình lên không ."

Sau khi đeo Kính chắn gió lên, tinh thần của Tô Nguyên Dao tăng lên tới 67 điểm, điểm năng lượng cũng lên tới 670 điểm.

Tiến hóa!

600 điểm năng lượng biến mất hết sạch, sau một giây, Tô Nguyên Dao cảm giác đầu óc của mình thông thái hơn, những vật được nhìn thấy càng rõ ràng hơn.

Tinh thần từ 67 tăng lên tới 73.

Nhân tiện điểm năng lượng tăng lên 60 điểm, hiện tại còn dư lại 130 điểm năng lượng.

“Nguyên Dao tỷ tỷ, ngươi thật sự có thể tăng thực lực của người khác lên sao?” Trình Khả Nhi nhấc dao thái rau giải quyết toàn bộ người của Thự Quang Hội rồi tò mò lại gần.

“Ngươi thử xem chẳng phải sẽ biết sao.”

Tô Nguyên Dao nói xong, bàn tay đặt ở sau lưng của Trình Khả Nhi, và nàng cảm giác được một ít cảm giác lạ như nước ấm được truyền từ bàn tay vào lưng nàng.

Trình Khả Nhi cảm giác tố chất thân thể tăng lên một ít, mặc dù không quá rõ ràng, nhưng đúng là có thể cảm nhận được.

Điều này cũng cho Chu Dương một câu trả lời cho một vấn đề, sau này có Tô Nguyên Dao ở đây, thực lực của các nàng vẫn có thể tăng lên từng chút.

“Nguyên Dao tỷ tỷ quá lợi hại! Lão công, ngươi phải cố bồi dưỡng nàng, ừm, vậy cho nàng thêm 3 phần ăn khuya đi!”

Được buff lên khiến Trình Khả Nhi hưng phấn không thôi, đưa ra lời đề nghin với Chu Dương.

“3 phần sao được nhỉ? Phải cho thêm 30 phần.”

Tô Nguyên Dao nghe xong không khỏi trừng mắt lạnh lùng nhìn: “Ngươi có phải muốn cho ta luôn nằm trên giường hay không..”

“Biểu hiện của các ngươi hôm nay không tệ, ta nhất định sẽ khiến các ngươi uống sữa thật tận hứng!” (buồn thật sự)

Tam nữ biến sắc một chút, hiểu được Chu Dương muốn 'Đại khai sát giới ". Các nàng có thể sẽ không chịu nổi.

Có thời gian phải đi tìm thêm vài tỷ muội, chia sẻ áp lực thay các nàng.

“Trước đó thì lão công nên thu thập hết nguyên sương tiến hóa đi, không nên lãng phí đâu.”

Tam nữ vội vàng đổi chủ đề, rất sợ hiện tại Chu Dương sẽ đòi làm.

Chu Dương hành động rất nhanh, nơi đi qua thì nguyên sương tiến hóa biến mất, một viên tiếp lấy một viên cất giữ hết, đến lúc nguyên

sương tiến hóa tan biến toàn bộ, tổng cộng trong tay nắm giữ hơn ba trăm viên.

Vật này chính là đồ tốt, cơ họo giác tỉnh năng lực vượt xa hấp thu từng chút xíu một trong mây mù.

Đây chính là bảo vật vô giá.

Bốn người đi một đường cảm thấy hơi mệt mỏi,xa xa đã thấy một khu nhà ở, vừa vặn khiến Chu Dương nhớ rằng cần nên nghỉ ngơi, rồi dẫn tam nữ nghênh ngang đi tới.

“Các ngươi là ai? Chẳng lẽ không biết nơi này là địa bàn của Thự Quang Hội sao? Cút ngay ra khỏi đây.”

Chu Dương bị người phụ trách cảnh giới quát, lấy súng chĩa vào.

“Cầm súng chĩa vào ta thì cái giá mà ngươi phải trả rất lớn đấy!”

Năm hỏa cầu bay ra, năm quả cầu lửa giết sạch bọn hắn một cách nhanh gọn, một combo 4 người oẳng cũng chưa đủ, đi thẳng tới tổng bộ của Thự Quang Hội.

“ Chuẩn bị kỹ thức ăn và nước nóng cho ta, còn có một căn phòng lớn, ừm, lấy căn phòng của Bạch Tân Vũ đi, dọn dẹp kỹ càng cho ta.

Nếu người Thự Quang Hội không có thiện ý, thì thôi, không có thiện ý lại là được.a

Chỗ ở không tệ, ở lại nghỉ ngơi thật khỏe một chút, đi đường lâu quá cũng hơi mệt rồi.

“Các ngươi muốn chết rồi à, cao thủ của Thự Quang Hội đã đi săn đuổi người dám khi dễ thành viên của Thự Quang Hội, bọn họ rất nhanh sẽ trở lại, các ngươi chờ chết đi!”

Một người tên là Tiểu Cao Tằng lớn tiếng nói, hắn là người bình thường, nhưng bởi vì dựa vào chú của mình là hội trưởng, nên mới có ít địa vị ở Thự Quang Hội.

“Dừng tay!” Một giác tỉnh giả loại nhanh nhẹn khi nhìn thấy Chu Dương thì nở ra một nụ cười lấy lòng.

“Đại lão, các ngài chớ nên tức giận, yêu cầu của các ngài chúng ta đều sẽ tận lực hoàn thành.”

“Ngươi nói bậy cái gì thế, lẽ nào ngươi muốn phản bội Thự Quang

Hội hay sao?!" Tiểu Cao Tằng nghe thấy người của mình dám nói ra lời đại nghịch bất đạo này, không khỏi giận tím mặt.

"Câm miệng! Ngươi muốn chết cũng không nên liên lụy đến ta." Giác Tỉnh giả loại nhanh nhẹn dè dặt nhìn Chu Dương, thấy Chu Dương không nổi giận, như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

"Mã Thành An, cái tên cẩu vật ăn cây táo rào cây sung nhà ngươi, đến lúc Bạch hội trưởng đến, ta sẽ cho ngươi biết kết quả của người phản bội Thự Quang Hội."

Mã Thành An đi tới trước mặt đối phương, giơ tay làm một chưởng, ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có, trực tiếp bị cắt cổ.

"Tên ngu xuẩn có mắt không tròng , hơn 100 người giác tỉnh giả của Thự Quang Hội tất cả đã chết hết rồi, bọn họ là người ngươi không chọc nổi."

Tiểu Cao Tằng che cổ của mình, khó có thể tin nhìn vào bốn người, Chu Dương cho đến giờ phút này, hắn rốt cuộc đã hiểu tại saoMã Thành An tại sao lại động thủ giết người.

Chủ cũ đã chết, mình phải đi lấy lòng chủ nhân mới.

"Các ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì? Còn không mau chuẩn bị thức ăn và nước uống, chiêu đãi cho thật tốt tân hội trưởng của Thự Quang Hội và phu nhân của hắn!"

Thự Quang Hội chỉ còn lại hai ba con mèo lớn mèo nhỏ, không còn làm nên được sóng gió gì nữa rồi.

Huống chi, bọn họ biết rõ Chu Dương đã giải quyết hết hơn trăm giác tỉnh giả của Thự Quang Hội, càng không dám trêu chọc vào

Thức ăn mang đến cũng là thứ tốt nhất, ngay cả nước nóng ở thời tận thế này hiếm có, cũng đã lấy ra mà sử dụng.

"Ta không có hứng thú làm hội trưởng củaThự Quang Hội, nghỉ ngơi một ngày là đi."

Chu Dương an nhàn ngâm nước nòn, thứ này trong tận thế là một loại hưởng thụ xa xỉ người bình thường mơ cũng không được.

Bên cạnh còn có mỹ nữ hầu hạ, đãi ngộ thật giống như là một hoàng đế.

"Ta nói rồi hôm nay sẽ cho các ngươi thêm một bữa ăn khuya, đương

nhiên không thể nuốt lời, hôm nay 'Ăn khuya' đầy đủ."

Chu Dương cười cợt rồi giao lưu giao phối chim chuột với tam nữ trong đêm.

Chương 49: Lấy Lòng

"Đại nhân, bữa ăn sáng củ ngài đây ạ."

Chu Dương ngủ một giấc thẳng cẳng rồi tự tỉnh dậy, mở cửa phòng ra, ngoài cửa có 3 4 nữ nhân xinh xắn đang bưng thức ăn nóng hổi đứng ở ngoài cửa, sau khi nhìn thấy Chu Dương, cung kính mang thức ăn đưa tới trước mặt Chu Dương.

Chủng loại thức ăn không ít, sữa bò nóng, bánh mì, xúc xích, bánh bao hấp,... tổng cộng hơn mười loại, trươc tận thế có lẽ rất bình thường, nhưng mà ở tận thế chính là mỹ vị thượng hạn

Thứ khó nhất chính là, thức ăn vẫn còn hơi nóng bừng bừng, không có một loại thức ăn nào nguội lạnh cả.

Người bình thường trong tận thế ngay cả cơm cũng không ăn được, càng không cần phải nói có được đãi ngộ như vậy.

Chẳng trách rất nhiều người cũng muốn xây dựng thế lực, thậm chí gia nhập một cái thế lực.

Dưới bóng đại thụ chỗ nào cũng mát.

"Các ngươi làm tốt đấy!"

Với năng lực cường hóa thính giác của Chu Dương , biết bên ngoài đã đổi được chừng mấy nhóm người, chỉ cần thức ăn lạnh, sẽ có ngườ bưng thức ăn mới đi lên.

Thức ăn mới cũng không phải hâm nóng sau đó lại mang thức ăn lên, mà là làm lại lần nữa.

Mục đích là để cho Chu Dương và Trình Khả Nhi tam nữ thưởng thức được thức ăn ngon nhất.

Chu Dương lần đầu tiên nhận được loại đãi ngộ này, không khỏi thán phục liên tục.

Mặc dù Thự Quang Hội không phải một đại thế lực, thực lực không

mạnh, nhưng trải nghiệm về sinh hoạt, tuyệt đối vượt xa Chu Dương tám cái con đường.

Loại đãi ngộ y phục mang tận tay, cơm đến đút tận mồm này, không biết là ước mong của bao nhiêu người.

Chu Dương cầm một cái bánh bao hấp lên rồi ăn, bánh bao hấp có bột bánh mỏng nhân bánh nhiều, cháo vừa đúng, tiêu chuẩn tuyệt đối rất tốt.

Ngay cả những lần Chu Dương ăn bánh bao hấp từ lúc trước tận thế cũng không đạt tới tiêu chuẩn này.

Thức ăn bày ra trên bàn, Chu Dương nhét từng cái từng cái vào bụng.

“Chu Dương đại nhân, có hài lòng về thức ăn hay không ?”

Mã Thành An đi tới với gương mặt tươi cười, bên cạnh có bốn người nữ nhân, trong tay các nàng bưng các loại trái cây như táo, lê, dưa hấu, hiển nhiên còn bưng thêm nước ép hoa quả cho Chu Dương.

“Lẽ nào thức ăn không hợp khẩu vị của nữ chủ nhân?” Mã Thành An vừa mới nhận được tin tức, thức ăn củ tam nữ cũng chưa hề được đụng tới, việc này khiến hắn trở nên rất sợ hãi.

Hắn biết rõ trong bốn người nàu, thực lực đáng sợ nhất là hai nữ nhân, mà không phải tên nam nhân ăn bám trước mắt này, nếu như làm cho các nàng tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng.

Vì đề phòng các nàng tức giận, Mã Thành An đã vội vàng qua đây bồi tội.

Ngay cả nhóm người phục vụ trái cây cũng dẫn qua.

“Thức ăn cũng không tệ lắm, ngươi bận tâm rất nhiều rồi.”

Chu Dương cầm khăn giấy lên, xoa xoa nước dính ở miệng, thở dài nói.

“Ngài hài lòng là tốt rồi, không biết mấy vị nữ chủ nhân...” Hắn vẫn là không yên lòng, dè đặt hỏi.

“Các nàng ăn no rồi.”

Chu Dương nhớ tới đến tam nữ đã bị giày vò đến nỗi không lết ra khỏi giường, trên mặt tươi cười nói.

“Vậy thì tốt.” Mã Thành An như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

“Đúng rồi, Chu Dương đại nhân, chúng ta muốn nói một chuyện.” Mã Thành An cố ý hạ thấp giọng, nhìn chung quanh một chút, kéo Chu Dương rời khỏi gian phòng.

Hắn thuận tay khép cửa phòng, nhỏ giọng nói: “Thự Quang Hội vừa rồi có mang đến một nhóm nữ nhân, sắc đẹp không tầm thường, Chu Dương đại nhân có hứng thú hay không, ta tiến cữ trong bóng tối cho ngài.”

Ba nữ nhân kia hắn không thăm dò được tính khí, không dám hành động thiếu suy nghĩ, nhưng hắn là nam nhân, nam nhân và nam nhân rất dễ nói chuyện, cũng dễ xử lí những chuyện tế nhị nhất.

Từ khi hôm qua Chu Dương từ chối làm hội trưởng củ Thự Quang Hội, cũng khiến cho Mã Thành An lo lắng, chỉ có thể nghĩ biện pháp giữ người lại

Thự Quang Hội lúc mới lập hội trêu chọc không ít người, lúc trước có hơn trăm người giác tỉnh giả nên ai cũng không sợ, bây giờ bị giết đến mèo lớn mèo nhỏ còn hai ba con, không có thành tựu gì, nên phải cần một Định Hải Thần Châm trấn trụ.

Mục tiêu lớn nhất chính là trấn áp cao tầng của Thự Quang Hội, và Trình Khả Nhi cùng Viên Thanh Tuyết hai nữ chính là hai người thích hợp nhất , vì có thể để bọn hắn lưu lại, hắn chỉ có thể tìm đột phá ở Chu Dương .

“Được a!” Chu Dương không chút do dự gật đầu, Trình Khả Nhi tam nữ đã vô pháp khiến hắn thỏa mãn, nếu mà còn có mỹ nữ thượng đẳng nhất Chu Dương không ngại phá lệ một lần.

“Nhưng mà ánh mắt của ta rất cao, không hứng thú với gái không thuần khiết, tốt nhất là phải thật xinh đẹp.”

Mã Thành An gật đầu một cái, không có chút ngoài ý muốn nào, ba nữ nhân bên cạnh Chu Dương đều xinh đẹp như vậy, làm sao để ý những người đánh phấn đầy mặt được?

Nếu không phải bên trong Thự Quang Hội quả thật có mỹ nữ đạt tiêu chuẩn, Mã Thành An cũng không dám lấy nữ nhân làm chỗ đột phá.

Hai người rất mau đã tới phòng chính của Thự Quang Hội, 7 nữ nhân xếp thành một hàng, mắt lom lom nhìn Mã Thành An đi theo Chu

Dương vào trong phòng.

Mới đầu biết rõ các nàng sẽ được một đại nhân vật âm thầm bao nuôi khiến các nàng không muốn tiếp nhận, trong lòng rất mâu thuẫn, nhưng sau khi nhìn thấy dung mạo suất khí của Chu Dương thì thôi cam chịu vậy.

Hình như cũng là một lựa chọn tốt...

Người đời luôn đánh giá dung mạo của người khác, Chu Dương suất khí đã tăng thêm tiêu chuẩn, lại thêm thân phận là đại nhân bật, tuyệt đối so với mấy lão già bụng phệ tốt hơn vô số lần.

“Đại nhân, 7 nữ nhân này đều là những nữ nhân xinh đẹp nhất trong Thự Quang Hội.”

“Đúng rồi, còn có một người là vợ của Bạch Tân Vũ ...” Mã Thành An âm thầm đá ánh mắt với Chu Dương, liếc qua một nữ nhân xinh đẹp với khí chất lạnh lùng.

Người nữ nhân này rất là ngạo mạn, cùng sáu người khác giương mắt nhìn Chu Dương, khí chất bất đồng với những nữ nhân khác, có chút không thích gần người

“Vợ người ta?”

Chu Dương khó chịu, lắc đầu một cách quả quyết.

Hắn có lý tưởng riêng, có chút bồng bột của tuổi thanh nhiên nhưng làm sao có thể đã giết chồng của người khác, ngoảnh mặt một phát hốt luôn vợ người.

“Bạch Tân Vũ luôn luôn muốn xâm chiếm trái tim của nàng, cho nên hai người vẫn chưa có tiến triển gì và cũng chưa có con...”

Chương 50: Ăn Bám Chính Là Một Kỹ Thuật Sống

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Vạn Cổ Thư Thần

Chu Dương nhìn chăm chú vào nàng một chút, nhìn sơ qua nàng cũng chỉ mới hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, thần sắc lạnh lùng, nhan trị có thể đánh giá hơn 90 điểm.

6 nữ nhân khác có sắc đẹp không kém cạnh, cũng có thể đánh giá hơn 85 điểm.

Có thể nói những nữ nhân này đều do Thự Quang Hội cố gắng tìm kiếm, vốn nên cho cao tầng của Thự Quang Hội chọn, không nghĩ đến bị Chu Dương giết sạch, cuối cùng toàn bộ tiện nghi cho Chu Dương.

“Không tệ, nhưng ta thích những cô gái thuần khiết, không phải thì có thể rời đi!”(DG : thích gái trinh nói mịa đi : <)

Vào tận thế muốn có nữ nhân rất dễ, xinh đẹp cũng không phải ít, nữ nhân giữ được trong sạch hiếm thấy nhất, có thể giữ được trong sạch cho tới bây giờ thì phải có trình độ nhất định chứng minh được nàng là nữ nhân có nguyên tắc, có thể tin cậy được.

“Ta ghét nhất người khác lừa ta, hậu quả rất nghiêm trọng.”

Ngươi sao không đi nhà trẻ đi!

Mã Thành An gật đầu một cái, đại thủ phất ra, năm nữ nhân khó nén vẻ thất vọng, các nàng rất hối hận vì mình không có giữ trong sạch được, rất nhanh chỉ còn lại hai người.

Khiến cho Chu Dương thán phục là vợ người ta vẫn còn ở đó.

Một người khác tuổi cũng không lớn, nhìn sơ qua chỉ mới mười hai mười ba tuổi, rõ ràng là một Loli.

Ta là loại người này à?

Tựa hồ cũng không sai lắm.

“Đại nhân, ngài nhìn trúng người nào?”

Mã Thành An ở bên cạnh thở dài một hơi, rất sợ Chu Dương không chọn được ai.

“Học sinh tiểu học mới lựa chọn, người trưởng thành đương nhiên sẽ muốn tất cả.”

Nếu gặp phải cô gái xinh đẹp lại còn trong trắng, đương nhiên không

thể bỏ qua.

Tuổi còn nhỏ, ba năm nữa mới trưởng thành

Không sao cả, có thể nuôi dưỡng được mà!

“Hai người các ngươi có bằng lòng theo ta không ?!” Chu Dương hỏi.

“Nguyện ý.”

Hai nữ cúi đầu xuống, ngoan ngoãn nói.

“Chu Dương đại nhân thật là lợi hại! Ta rất bội phục!”

Sự thật đúng là như thế, Chu Dương có thể ở phương diện nào đó chinh phục ba nữ nhân có thực lực cường đại, lại không khiến cho ba người xảy ra xích mích, đó là chứng minh cho sự lợi hại của hắn.

“Đại nhân, ta có thể trong bóng tối tạo cho ngài một cái tàng kiều các , chỉ cần ngươi có cơ hội, là được rồi...”

Nhìn thấy Chu Dương muốn nhận lấy hai nữ nhân, kim ốc tàng kiều, Mã Thành An cảm thấy kế hoạch của mình đãxong rồi.

Điều này cho thấyNam Dương sẽ ở lại chỗ này, mặt khác ba nữ nhân cũng sẽ ở lại, chỉ cần tiến hành chỉ dẫn, để cho Chu Dương biến thành hội trưởng của Thự Quang Hội, tất cả sẽ phát triển theo kế hoạch của hắn.

Nữ nhân lạnh lùng kia hơi nheo mắt lại một chút, nàng cho rằng mình sẽ trở thành nữ nhân độc nhất của Chu Dương thôi, có thể tránh được cảnh địa vị thay đổi, trở nên không an toàn.

Như thế nào cũng không nghĩ đến được, tên nam nhân này đã có nữ nhân bên cạnh rồi, việc này khiến nàng khó có thể chịu đựng được.

Duy chỉ có Miêu Linh Nhi mới chỉ có mười hai mười ba tuổi, vãna còn có chút ngây thơ, luôn trợn mắt nhìn Chu Dương.

“Không cần phiền toái như vậy, dẫn ta vào trong phòng ta là đươcn.” Chu Dương không thèm để ý chút nào nói.

“Đưa tới trong phòng của ngươi...”

Mã Thành An nghe được câu này, suýt chút nữa ngã quỵ xuống.

Việc này chính là thứ hắn thấy được lần đầu tiên, ăn bám có thể đạt

tới trình độ vậy sao, quỳ phục cmnr, quá trắng trợn.

Hắn không sợ bị đánh chết sao?

Đừng nói ăn bám, ngay cả Chu Dương có thực lực, có nhiều nữ nhân bên cạnh như vậy, lục đục nội bộ là chuyện khó tránh khỏi.

Thế này là không lo sẽ sinh chuyện lớn sao?

Thứ Mã Thành An mong muốn chính là thực lực của Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết bên cạnh Chu Dương , chứ không phải là tên ăn bám này, nếu Chu Dương chết rồi, cục diện sẽ lâm vào bế tắc.

“Như vậy không tốt đâu! Tranh thủ ăn đi... Hoa nhà nào có hoa dại thơm...”

Hắn không tiếc đắc tội Chu Dương, hy vọng Chu Dương có thể bỏ đi suy nghĩ này.

“Không sao, ngươi sợ ba người đàn bà gây chuyện, nội bộ mâu thuẫn đúng không? Không có đâu!”

Mã Thành An tuôn mồ hôi như suối, lão nhân gia ngài không sợ, nhưng ta sợ!

Vạn nhất ba nữ nhân biết được hắn tiến cử cho Chu Dương tìm nữ nhân, ngay cả Chu Dương cũng không tính sổ, mà lại đi tìm hắn.

Vấn đề là hắn căn bản không chọc nổi a...

Đây là tận thế, giết người đều phải nhìn tâm tình, ta thấy ngươi khó chịu nên giết chết ngươi, không có một chút đạo lý nào.

Mã Thành An không dám cầm cái mạng nhỏ của mình đi cược.

Hắn chuẩn bị nói hai câu, nhưng giống như đã cảm thấy được cái gì, quay đầu nhìn lại, đã thấy Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết và Tô Nguyên Dao dắt tay nhau mà đến.

Đúng là ghét của nào trời cho của đó sao?

Trời tuyệt đường sống của ta sao?

Mã Thành An sợ hãi, mồ hôi tuôn như suối.

“Ngươi làm rất tốt!” Tô Nguyên Dao là người thứ nhất nói với Mã Thành An.

“Quả thật không tệ, ta nhìn ngươi rất thuận mắt.” Trình Khả Nhi cũng cười hì hì trả lời.

Mã Thành An nghe được câu này, mồ hôi tuôn ra như đại hồng thủy, hắn chính mắt thấy được Trình Khả Nhi một kiếm chém một tên giác tỉnh giả, kiếm nhanh cực, luôn cảm giác được cổ lạnh thấu xương, đầu muốn dọn nhà xuống đất ở.

“Rốt cuộc có tỷ muội thay chúng ta chia sẻ áp lực, rất không tồi rồi.” Viên Thanh Tuyết cũng phát biểu ý kiến của mình.

Đây là tình huống gì chứ, sao khác với kịch bản mình nghĩ ra thế nhỉ.

Luôn cảm giác được có chút sai sai.

“Các ngươi yên tâm, ba người các ngươi là người cũ, ta sẽ trọng điểm chiếu cố.” Chu Dương quay đầu nhìn tam nữ một cái, cười trả lời.

Lời này vừa nói ra, tam nữ run rồi.

“Lão công, cầu bỏ qua cho, người ta còn rất đau...” Trình Khả Nhi là người thứ nhất lên tiếng, bộ dáng nũng nịu khác xa với hung thần đại sát tứ phương.

Rốt cuộc là mình hoa mắt? Hay là Chu Dương quá lợi hại?!

“Lão công cần phải thu nhiều thêm mấy người, tuyệt đối không nên ngại ngùng, chúng ta cũng có thể giúp ngươi xem xét vài người.” Viên Thanh Tuyết cười lên, tam nữ vội vàng tung hứng.

Mã Thành An đã hiểu rõ rồi, bây giờ rất cảm thán Chu Dương .

Ăn cơm mềm cũng trâu tới mức này!

Đây là môn kỹ thuật sống.

Chương 51: Khiêu khích đại giới (3/6)

“Gặp qua ba vị phu nhân.”

Ninh Thải Hà cúi xuống chào hỏi.

Nàng bị bắt đến Thự Quang Hội nên không có chút hảo cảm nào với hội này, nghe thấy Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết giải quyết hơn trăm tên giác tỉnh giả, hơn nữa còn giết chết trượng phu trên danh nghĩa của mình, nàng chẳng những không tức giận mà ngược lại còn tỏ vẻ kính nể.

“Chào...”

Nàng nghiêng đầu nhìn về phía Chu Dương, lời còn sót lại chậm chạp không nói ra.

Ninh Thải Hà coi thường tên ăn bám này, đã vậy hắn còn là một nam nhân hoa tâm.

Mặc dù ngoại hình hắn rất đẹp nhưng cũng chỉ là do bên ngoài tô nạm ngọc quý, bên trong thối rữa.

“Gặp qua ba vị phu nhân, gặp qua... Lão công.”

Miêu Linh Nhi thì ngược lại rất dứt khoát, thanh âm Loli vang lên rất thanh thúy.

Thanh âm nhẹ nhàng, thân thể mền mại, dễ đẩy ngã.

Tam nữ có vẻ rất yêu thích Miêu Linh Nhi, nhìn Chu Dương đầy cảnh cáo.

“Nàng còn rất nhỏ, ngươi không được làm loại chuyện đó, nếu không đừng trách chúng ta tuyệt thực!”

Nói đến tuyệt thực thì, tam nữ cùng chung mối thù.

“Được rồi!” Chu Dương giang tay ra, hắn vốn dĩ cũng có ý muốn đợi Miêu Linh Nhi trưởng thành.

“Yên tâm, có tỷ tỷ che chở, thế nhưng ngươi tuyệt đối không được nảy sinh tâm tư xấu đối với Dương Ca, nếu không chúng ta cũng không gánh nổi ngươi.”

Miêu Linh Nhi cái hiểu cái không gật gật đầu, tam nữ tốt như thế nên nàng có ấn tượng rất tốt.

“Được rồi, chúng ta nghỉ ngơi cũng lâu rồi, đã đến lúc ly khai.”

Chu Dương nhìn sắc trời bên ngoài một chút rồi cười nói.

???

Mã Thành An có chút mộng, đây là tình huống gì?!

Sao lại phải đi rồi?

“Chỉ cần các ngươi ở lại Thự Quang Hội, thì các ngươi sẽ có được quyền lợi mà người thường không cách nào tưởng tượng, dưới một người, vạn người...”

“Không có hứng thú, cảm ơn ý tốt của ngươi.”

Chu Dương chỉ Miêu Linh Nhi và Ninh Thải Hà, chân thành nói cảm tạ.

Mã Thành An cũng sắp muốn khóc, hắn đang định nói thêm cái gì, nhưng Chu Dương căn bản không muốn nghe nữa, lập tức quay đầu bước đi.

Đây chẳng phải là tiền mất tật mang hay sao...

“Thật sự phải rời khỏi đây?!”

Miêu Linh Nhi thì không có ý kiến gì, chỉ có Ninh Thải Hà là có chút không tình nguyện.

Tuy ở chỗ này nàng có chút không thoải mái, nhưng nàng biết rõ đây là tận thế, nguy cơ tứ phía, ly khai nơi an toàn như thế này thì sẽ lập tức phải đối mặt với sự uy hiếp của cái chết.

Sở dĩ nàng nguyện ý đi theo Chu Dương, cũng là có tư tâm, chính là vì cùng nhau qua cuộc sống tốt hơn, không hạ xuống sinh hoạt tiêu chuẩn.

Có thể giống như Bạch Tân Vũ, duy trì hiện trạng là tốt nhất.

“Làm sao, ngươi không muốn?!”

Chu Dương cảm nhận được biến hóa của Ninh Thải Hà, thanh âm lạnh thêm vài phần.

“Thự Quang Hội là nơi an toàn, không có Zombie, tại sao phải rời khỏi đây.”

Ninh Thải Hà vốn cũng không thích Chu Dương, không chút do dự đưa ra nghi vấn.

“Ngươi không cần thiết phải biết rõ nguyên nhân, chỉ cần đi theo làm theo là được, ta sẽ bảo đảm sở dĩ cho ngươi, áo cơm không lo.”

“Ta không muốn rời khỏi đây!”

Ninh Thải Hà chẳng muốn ngụy trang trước mặt Chu Dương, trực tiếp ngửa bài.

“Nam nhân ăn bám như ngươi còn chưa có tư cách chỉ huy ta.”

Sắc mặt Chu Dương trong nháy mắt lạnh xuống.

“ngươi đã đáp ứng đi theo ta đúng không?”

Chu Dương hỏi Ninh Thải Hà.

“Lúc trước khác bây giờ khác, ngươi đã mất đi địa vị tại Thự Quang Hội, vì sao ta còn phải đi theo ngươi.”

Ninh Thải Hà trả lời rất thực tế.

Chu Dương cười, cười đến rất xán lạn.

“Ngươi muốn đổi ý sao, rất tốt!”

Chu Dương không nhiều lời, đột nhiên rút Hán Kiếm Bát Diện ra, không cho Ninh Thải Hà cơ hội phản ứng, lưỡi kiếm trực tiếp xuyên qua trái tim nàng.

Người xung quanh muốn xem chuyện cười của Chu Dương đều triệt để bối rối.

Đây là tình huống gì?

Ninh Thải Hà là đại mỹ nữ vô cùng xinh đẹp, vốn tưởng rằng Chu Dương sẽ chiều theo nàng, dù có trở mặt thì cũng phải cố gắng khuyên bảo một phen.

Thật không thể ngờ rằng hắn cứ như vậy một kiếm đâm chết nàng...

Thật là một tên Ngoan Nhân a!

Duy chỉ có Mã Thành An là không có chút ngoài ý muốn nào, dường như đó là việc bình thường đến không thể bình thường hơn.

Nàng từng tận mắt chứng kiến Trình Khả Nhi giết người không chớp mắt mà chẳng hề thốt ra một câu ngoan thoại nào, trên đời này kẻ không nên trêu chọc nhất chính là nàng.

Ninh Thải Hà hiển nhiên là không biết điều này, cho rằng người khác

đều là Bạch Tân Vũ, đều phải theo ý nàng.

Mã Thành An nhìn Chu Dương chằm chằm.

Không... người không nên trêu chọc nhất phải là Chu Dương mới đúng.

Có thể khiến cho mỹ nữ cường đại như vậy làm hộ vệ bên người, toàn tâm toàn ý bảo vệ hắn như vậy thì trêu chọc hắn khác gì trêu chọc tất cả mọi người đâu.

“Lão công, ta không có hủy dung nàng, còn có thể tiếp tục sử dụng.”

Chu Dương hiểu rõ ẩn ý của Trình Khả Nhi liền gật đầu một cái.

“Hiện tại đã tận thế rồi, trong mắt ta, có một số việc nhất định phải phân chia rõ ràng.”

Nếu nữ nhân này đã nuốt lời, Chu Dương cũng sẽ không nghe theo nàng, nàng còn tưởng rằng mình vẫn là 'Nữ thần’ cao cao tại thượng như trước kia có đám điếu ti quỳ bái sao?!

Nàng cần phải trả giá vì sự dốt nát của mình.

“Loại nữ nhân này dù có là nữ nhân của ta thì cũng chỉ là nữ nô hạng bét mà thôi, sẽ không có tư cách khôi phục tư duy.”

Thông qua khoảng thời gian này lý giải, Chu Dương đã nắm được phương pháp khống chế nữ nhân, có thể khôi phục trí tuệ hay không chỉ là một ý niệm của hắn mà thôi.

‘Sữa bò’ có một cái tới hạn trị, chỉ cần không vượt quá cái tới hạn trị này thì trạng thái ngây ngốc sẽ tiếp tục duy trì, không thể khôi phục ý thức trước đó.

Chỉ cần giữ vững trạng thái này, nữ nô sẽ chỉ biết phục tùng, không có trí khôn, đối với Chu Dương thì điều này quá hữu dụng.

Nếu không bồi dưỡng loại nữ nhân này, không những sẽ khiến người tức giận, độ trung thành cũng không đạt tiêu chuẩn thì tương lai nhất định sẽ mang theo tai họa ngầm.

Chúng nữ cũng không phản đối, những việc Chu Dương làm, các nàng đều sẽ ủng hộ vô điều kiện.

Chương 52: Lực lượng bão tố (4/6)

«Tiêu hao 9 điểm, bảo rương phổ thông tiến giai thành Hắc Thiết bảo rương, thu được Hắc Thiết bảo rương x9.»

«Chúc mừng túc chủ đã mở ra Hắc Thiết bảo rương x12, thu được lực lượng +9, thể chất +9, nhanh nhẹn +9, tinh thần +9.»

«Tiêu hao 11100 điểm, Thanh Đồng bảo rương tiến giai thành Bạc Kim bảo rương.»

«Chúc mừng túc chủ đã mở ra Bạch Kim bảo rương, thu được dị năng lực lượng bão tố (vật phẩm hiếm).»

«Lực lượng bão tố: Đánh giá đẳng cấp A, điều khiển sức gió, tạo thành cơn lốc cỡ nhỏ. (Vật phẩm hiếm: Đại biểu bảo rương có thể mở được phần thưởng cao cấp nhất, số lượng thưa thớt, bình thường chỉ có bảo rương cao cấp hơn mới có thể mở ra.) »

«Hiệu quả — cuồng phong: Lực lượng bão tố tạo ra cuồng phong lớn, phạm vi công kích 1km.»

«Hiệu quả — cắt chém: Lực lượng bão tố hình thành phong mang có hiệu quả cắt chém, tăng lực sát thương lên diện rộng.»

«Hiệu quả — cơn lốc: Tiêu hao 500 điểm năng lượng, chế tạo cơn lốc lớn, bổ sung thêm 10 vạn đao gió, gây sát thương lên toàn bộ mục tiêu trong phạm vi 1km.»

Không ngờ lại là dị năng thuộc tính Phong!

Thật là quá tốt, Phong Hành Nhue Yến thuận phong có thể gia tăng 150% tốc độ di chuyển, sau khi có dị năng hệ Phong, cái hiệu quả này gần như đã thành bị động.

Hơn nữa khả năng gây sát thương diện rộng của hệ Phong lớn hơn rất nhiều cực băng chi lực, đạt đến 1km, phạm vi công kích cực lớn.

Trong tay mình còn 17 tiềm năng kết tinh, không chút nghĩ ngợi trực tiếp cường hóa lực lượng bão tố.

«Tiêu hao sáu giờ tiềm năng kết tinh, lực lượng bão tố đạt LV2.»

«Lực lượng bão tố: Đánh giá đẳng cấp A, điều khiển sức gió, chế tạo cơn lốc cỡ nhỏ.»

«Hiệu quả — cuồng phong: Lực lượng bão tố tạo ra đại cuồng phong, phạm vi công kích 1. 5 km.»

«Hiệu quả — cắt chém: Lực lượng bão tố hình thành đao gió, bổ sung thêm hiệu quả cắt chém, lực sát thương thêm tăng gấp đôi.»

«Hiệu quả — cơn lốc: Tiêu hao 500 điểm năng lượng, tạo ra cơn lốc lớn, bổ sung thêm 30 vạn đao gió, gây sát thương lên toàn bộ mục tiêu trong phạm vi 1.5 km.»

Kỹ năng mạnh hơn, phạm vi công kích rộng hơn, đặc biệt là hiệu quả của cơn lốc, từ 10 vạn đao gió tăng lên tới 30 vạn đao gió, hiệu quả cắt chém cũng được gia tăng, dùng chiêu này tuyệt đối có thể cắt cỏ một loại thu hoạch Zombie.

«Tiêu hao 200 tích phân, Thanh Đồng bảo rương đề thăng đến Bạch Ngân bảo rương, thu được Bạch Ngân bảo rương x2.»

«Chúc mừng túc chủ đã mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được dược tề cường hóa gen (loại I), dược tề cường hóa gen cùng loại hình được sử dụng tối đa một lần.»

Ha ha, rốt cuộc cũng thu được dược tề cường hóa gen.

Chu Dương không chút nghĩ ngợi, trực tiếp ném dược tề cường hóa gen cho Tô Nguyên Dao.

“Uống nó, tăng thực lực lên.”

Tô Nguyên Dao đã từng thấy Viên Thanh Tuyết dùng dược tề cường hóa gen đề thăng thực lực, biết rõ đây là đồ tốt, không chút do dự nuốt vào.

«Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ giao vật phẩm của hệ thống cho những người khác dùng, túc chủ có muốn khóa lại quan hệ?»

“Khóa lại!”

«Hệ thống nhắc nhở: Khóa lại thành công.»

Nữ nô: Tô Nguyên Dao

Tận tâm: 100

Lực lượng: 36 (dược tề cường hóa gen +10)

Thể chất: 40 (dược tề cường hóa gen +10)

Nhanh nhẹn: 34 (dược tề cường hóa gen +9)

Tinh thần: 77 (dược tề cường hóa gen +10) (Kính chắn gió +18)

Năng lượng: 770

Vũ khí: Súng trường tự động G36 vô hạn đạn.

Năng lực: Miễn dịch Zombie ra đa dò xét.

Thiên phú: Chỉ huy (cấp độ F): Trời sinh có sẵn năng lực lãnh đạo, có thể chỉ huy Zombie trong phạm vi 1km, tinh thần càng thấp, năng lực ràng buộc càng mạnh.

Tiến kích hào quang (cấp độ D): Hình thành vầng sáng phạm vi 5km, đơn vị đồng minh ở bên trong hào quang được gia tăng 30% tốc độ di chuyển, 30% tốc độ công kích, 30% lực công kích.

Vô hạn tiến hóa (cấp độ S): Tiêu hao năng lượng, tiến hành đề thăng thuộc tính trị đối với bản thân hoặc đồng minh, mỗi năng lượng có thể đề thăng 1 điểm thuộc tính trị (chú thích: Đề thăng không hạn chế).

«Hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đã đạt đến Max cấp độ, không có khả năng làm phản.»

Tô Nguyên Dao vừa mới khôi phục năng lượng liền dùng 700 điểm Năng Lượng Cường Hóa tinh thần bản thân, thuộc tính tinh thần lại gia tăng 7 điểm.

Năng lượng lần nữa đề thăng, lại cường hóa một lần, thuộc tính tinh thần đạt đến 85 điểm.

Tốc dộ đề thăng này, ngay cả Chu Dương cũng phải hâm mộ.

«Chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được Kính chắn gió.»

«Kính chắn gió: trang bị Đê giai linh năng, lúc mặc, túc chủ có thể giảm bớt lượng lớn tia sáng gây hại cho mắt, mục lực đạt được đề thăng, thu được hiệu quả tinh thần +18, mất đi Kính chắn gió hiệu quả sẽ lập tức biến mất»

Vừa hay Kính chắn gió của mình đã đưa cho Tô Nguyên Dao, không nghĩ đến trong nháy mắt lại mở ra một cái.

«Chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Ngân bảo rương, thu được dược tề bổ sung năng lượng x10.»

«dược tề bổ sung Năng lượng: Sử dụng tài liệu đặc biệt chế thành dược tề, có thể trong nháy mắt bổ sung 200 điểm năng lượng trị, trong thời gian hiệu lực thì tốc độ khôi phục năng lượng cũng tăng lên gấp đôi.»

Thứ tốt, dù là cho Tô Nguyên Dao sử dụng hay dùng khi đối mặt với Zombie triều đều rất hữu dụng.

«Tiêu hao 1000 tích phân, Bạch Ngân bảo rương đề thăng đến Hoàng Kim bảo rương.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được dược tề cường hóa gen (I loại I) dược tề cường hóa gen cùng loại hình được sử dụng tối đa một lần.»

Rốt cuộc ta cũng đạt được loại dược tề cường hóa gen thứ hai, Chu Dương không chút nghĩ ngợi trực tiếp uống, toàn bộ thuộc tính đều được đề thăng 20 điểm.

Hiệu quả ra sức!

Thực lực của Chu Dương lại được đề thăng một mảng lớn, lực lượng tối đa có thể đạt đến 173 điểm, phải nói là cực kỳ khủng bố.

Hắn nhìn về phía Đại Xương Thị ở phía xa, ở đó nhất định xuất hiện không ít Zombie biến dị, lúc này chính là thời điểm qua đó cắt một làn sóng rau hẹ.

Sau khi có mười bình dược tề bổ sung năng lượng, năng lực bay liền chặng cũng đạt được đề thăng.

Vừa vặn, hắn cũng muốn thử một chút hiệu quả của lực lượng bão tố vừa chiếm được này.

Chương 53: Tin Tức Về Nơi Trú Ẩn

“Chúng ta thật sự phải đi tới Đại Xương Thị sao? Nghe nói bên trong

có rất nhiều quái vật?" Miêu Linh Nhi hơi sợ hãi, cha mẹ nàng chết trong tay Zombie, cho nên luôn ám ảnh khi nhắc tới loại quái vật này.

Cách chiếc xe Van không ngừng lắc lư kia, Chu Dương sảng khoái đi ra khỏi chiếc xe, đi theo phía sau là Ninh Thải Hà đang rất đờ đẫn.

Chuyển hóa thành nữ nô thành công!

"Miêu Linh Nhi vẫn còn là nhân loại, sẽ dẫn Zombie tới, các ngươi bảo vệ nàng thật tốt."

Trong một nhóm sáu người, chỉ có mình và Miêu Linh Nhi có thể hấp dẫn Zombie, Chu Dương không muốn tiểu loli còn chưa trưởng thành đã bị Zombie húp tay trên.

"Ngươi hẳn chỉ mong cho nàng bị Zombie cắn nhỉ, chỉ cần như thế là ngươi muốn làm gì thì làm rồi.." Tô Nguyên Dao nói móc một câu rồi cười đểu.

"Nói nhăng nói cuội gì đó, chờ ta giải quyết xong đám Zombie ở Đại Xương Thị rồi xem ta thu thập ngươi ở trên giường như thế nào nhé!"

Chu Dương vỗ lên vòng ba của nàng một cái, tỏ vẻ trừng phạt.

"Yên tâm, các nàng sẽ bảo vệ ngươi thật tốt." Chu Dương giơ tay lên xoa đầu an ủi Miêu Linh Nhi.

Thực lực của ba người đó rất mạnh, chỉ cần không gặp được Zombie tính theo đơn vị hàng nghìn thì giết ra khỏi vòng vây là không thành vấn đề, việc bảo vệ Kiêu Linh nhi là một việc rất đơn giản thôim

Đây cũng là do Chu Dương không vội chuyển hóa Miêu Linh Nhi Thành nữ nô.

Lúc đến là xe Van, lúc trở về vẫn là xe Van, dọc đường trở về, bọn họ đi tới biên giới nội thành cử Đại Xương Thị, một đường hát vang tiến vào sâu bên trong.

Trời bầu trời vang lên âm thanh của cánh quạt, một chiếc máy bay trực thăng vũ trang chạy qua một cách cấp bách.

Giống như đã chú ý tới chiếc xe con, máy bay chậm rãi hạ xuống, dừng lại cách không xa chiếc xe Van đó.

Chu Dương đúng lúc nhìn thấy chiếc trực thăng đó, ngẩng đầu nhìn

chằm chằm vào.

“Chào các ngươi ,chúng ta là căn cứ người sống sót Dương Quan, đang cố gắng tìm kiếm những người sống sót, vận khí của các ngươi rất tốt dấy, theo ta lên chuyên cơ đi.”

Trên máy bay, một nam tử mặc quân phục vẫy tay về phía hướng chiếc xe Van và nói

Chu Dương hơi sửng sờ, không nghĩ được mình còn có thể gặp phải chuyện tốt như vậy, không thể không nói, vận khí thật sự không tệ lắm.

Nếu như hắn là người bình thường, trăm phần trăm sẽ bỏ chiếc xe Van mà theo lên chuyên cơ.

“Cảm ơn ý tốt của các ngươi.” Chu Dương cầm bánh mì trên tay rồi gặm, bước xuống xe nói.

Hiện tại là tận thế, nguy cơ tứ phía, cho dù có máy bay và căn cứ che chở, cũng sẽ ưu tiên cứu vớt đại nhân vật và người quan trọng, tiếp theo là cứu vớt người tài và cao thủ.

Còn người bình thường... Bọn họ ít khi lãng phí xăng dầu nhiên liệu quý hiếm để đi tìm kiếm người sống sót.

“ Nhưng mà chúng ta không muốn tới nơi trú ẩn.”

Đại Xương Thị phía trước còn có điểm chờ mình tới quét phó bản đấ? Tại sao có thể chạy tới cái chỗ trú ẩn chó má gì đó chứ?

Đương nhiên, người khác có ý tốt thì mình phải cảm ơn.

“Không biết tốt xấu gì cả!”

“Lẽ nào các ngươi không nhìn thấy thế giới bên ngoài có bao nhiêu tàn khốc sao? Tất cả đều là Zombie quái vật? Ta đây đang muốn cứu mạng các ngươi đó.”

“Các ngươi phải biết rõ là ta đã cho các ngươi một cơ hội rất quý giá, có biết phải gánh vác áp lực này đến mức nào sa?”

Ở phía trên máy bay trực thăng vũ trang truyền đến một âm thanh ôn nhu, Chu Dương giương mắt nhìn sang, đó là một mỹ nữ có mái tóc xoăn đẹp đẽ, gương mặt trái xoan trắng nõn, nàng có một đôi chân mày lá liễu, hai mắt tròn như trăng rằm.

Thật đẹp!

Ngay cả Chu Dương có đầy rẫy mỹ nữ quấn quanh cũng phải khen ngợi dung mạo của người này.

Nhan sắc của nàng vượt qua những người xung quanh hắn, nếu điểm tối đa là 100 điểm thì Chu Dương đánh giá sắc đẹp của nàng ít nhất là 97 điểm.

“Tên vô sỉ nhà ngươi, ta không cho phép ngươi có thái độ vô lễ với Trang tiểu thư!” Hoắc Điển nhìn Chu Dương một cách lạnh lùng, người bừng bừng tức giận.

Ngược lại thì Trang Vũ Tình không để ý chút nào, nàng từ nhỏ đến lớn, không biết đã thấy những ánh mắt như thế này đã được bao nhiêu lần, sớm đã xem thành thói quen.

“Chúng ta không có hứng thú tới chỗ trú ẩn, nhưng lại hết sức tò mò một điều là quân đội vẫn còn tồn tại sao? Nơi trú ẩn Dương Quan do ai thành lập?”

Chu Dương đối với việc nàu vô cùng hứng thú, cũng muốn tìm hiểu một chút.

Trang Vũ Tình tựa hồ không muốn vứt bỏ đoàn người Chu Dương, muốn cho bọn hắn cơ hội.

“Quân đội đã sớm tan rã, vài thế lực ở nơi trú ẩn tìm được vũ khí súng ống, thành lập nơi trú ẩn, đây chính là thiên đường duy nhất của nhân loại, ở chỗ này các ngươi sẽ rất an toàn, không cần lo lắng về Zombie.”

m thanh của nàng rất nhẹ nhàng, giống như nước suối róc rách, có một ma lực kỳ lạ.

Đúng là một nữ nhân có mị lực.

“Đa tạ ý tốt của ngươi, chúng ta chân thành ghi nhớ.”

Chu Dương nói một tiếng cám ơn, rồi lại lái xe Van chạy về phía thành phố Đại Xương Thị.

“ Cho dù ngươi không để ý tới tính mạng của ngươi nhưng cũng phải vì người trên xe mà suy nghĩ chứ.” Máy bay trực thăng vũ trang đi theo phía sau, thuyết phục thêm một lần nữa.

Thật là một nữ nhân có thiện tâm, nàng nhất định có bối cảnh phía

sau, nếu không thì không thể nào sống đến bây giờ, càng không thể duy trì sự thiện lương này.

“Lời nói của ta chính là ý của các nàng.”

Chu Dương tăng nhanh tốc độ xe hướng về Đại Xương Thị một lần nữa.

Hoắc Điển cười lạnh một tiếng: “Trang tiểu thư, ngươi không cần để ý bọn họ nữa đâu.”

“Đằng trước chính là Thành Phố Đại Xương Thị, bên trong không biết còn có bao nhiêu người chờ đợi chúng ta cứu vớt, không cần thiết lãng phí tinh lực cho tên không biết điều này.”

Đại Xương Thị đang ở trước mắt, bên trong cũng có tầm vài chục vạn Zombie, xe Van tiến tới nơi này chả khác gì đi chịu chết cả.

“Có vài người không đáng cứu vớt!”

Trang Vũ Tình thở dài một cái, không nghĩ đến được rằng đối tượng đầu tiên nàng muốn cứu vớt lại cự tuyệt, việc này khiến nàng bị đả kích rất lớn.

Lần này nàng lén ra ngoài mà không có sự cho phép, nếu như ngay cả một người cũng không cứu được, sau khi trở về sẽ phải chịu rất nhiều áp lực.

Chương 54: Mục Tiêu Của Ta Chính Là Truyền Kỳ

“Bọn họ chết chắc rồi!” Hoắc Điển nhìn thấy chiếc xe Van đi về phía đàn Zombie, âm thầm lắc lắc đầu.

Không biết có nên nói bọn họ điếc nên không sợ súng không ? Hay là nên nói bọn họ đang cố ý chịu chết nhỉ.

Nhưng mà, chiếc xe Van đột nhiên dừng lại, thấy vậy Hoắc Điển và Trang Vũ Tình hơi sửng sờ, lẽ nào tên gia hỏa này hối hận rồi, không muốn chết nữa.

Đương nhiên, cái ý nghĩ này vừa lóe lên, một giây sau, gió nổi lên.

Từng cơn gió nhẹ thổi tới, nhưng mà gió càng lúc càng nhanh, trong

cơn gió giống như đang mang theo lưỡi dao, cấp tốc cắt gọt không khí, mang theo từng tiếng rít gào ác liệt.

“Chẳng lẽ muốn nổi gió lớn?!”

Hoắc Điển biến sắc, gió càng lớn thì thứ bất lợi chính là chiếc trực thăng này.

“Lập tức tìm một chỗ đậu.”

Bọn họ không chú ý đến động tĩnh phía Chu Dương nữa, nếu như bay ở trên trời rồi gió lớn hơn, kết quả tuyệt đối chính là người một nơi chuyên cơ một ngả.

Bây giờ không phải là thời đại hòa bình, không có dự báo thời tiếc, gặp chuyện này chỉ có thể nhìn vận khí.

Trên mặt đất bọn họ cũng không dám dừng lại, vạn nhất một bầy Zombie chạy tới, tất cả mọi người trên máy bay vũ trang đều phải chết.

Máy bay loạng choạng bay về phía một cao ốc chọc trời, cũng may nhờ bọn họ không ở trong phạm vi ảnh hưởng của cuồng phong, nếu không thì máy bay tất nhiên đã rơi xuống rồi.

Tiếng gió càng ngày càng nhanh, giống như vô số phong mang đang va chạm với nhau.

Cửa xe mở ra, Chu Dương đi ra từ bên trong.

Từng luồng cuồng phong tới gần Chu Dương đều trở nên dễ bảo, không gây hại cho Chu Dương .

Hắn chính là quân vương trong gió!

Chúa tể của những cơn gió!

Những con Zombie đang xông tới, còn chưa nhào về phía Chu Dương, đã bị phong mang chém ra từng vết thương lớn, thân thể trong một hơi thở đã chia năm xẻ bảy.

Một cơn lốc xoáy lớn bắt đầu ngưng tụ, như vũ loạn điên phong , không thể địch nổi.

Vô số ánh mắt có thể nhìn thấy những cơn gió đang tạo thành phong mang, tất cả xây dựng thành một cơn lốc xoáy thật hoành tráng, một đường hát vang, không thể cản phá

Nơi đi qua, từng con Zombie bị cuốn lên trời, giống như cối xay thịt, thái Zombie ra thành mảnh nhỏ.

Từ đầu đến cuối, vô luận là Zombie tiến hóa , hay là Zombie biến dị , đều không cách nào ngăn cản loại thiên tai này

Trạng thái của cơn lốc bây giờ không khác gì một thiên tai chính hiệu, khuyết điểm duy nhất là vẫn chưa đủ lớn.

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 1201 con Zombie tiến hóa , thu được 6005 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 25 con Zombie biến dị loại nhanh nhẹn, thu được 6300 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 30 con Zombie biến dị loại lực lượng , thu được 9000 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 5 con Tang Chung (Zombie biến dị hai loại là thể chất và lực lượng), thu được 5000 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 1 con Thiểm Thực Giả (Zombie tiến hóa loại đặc biệt, thu được 2000 điểm.»

Tiện tay kiếm lời 3 vạn điểm, tốc độ kiếm điểm cũng quá nhanh rồi, số lượng điểm này có thể đổi được 3 cái Bạch Kim bảo rương.

Đổi thành Hoàng Kim bảo rương chính là gần 30 cái.

Suy nghĩ một chút về cảnh tượng mở 30 cái Hoàng Kim bảo rương, Chu Dương sáng mắt lên như đèn oham

Vì điểm, hắn cày như trâu, hao hết năng lượng rồi vừa đi vừa nghỉ được nửa ngày, 500 điểm năng lượng đã hồi đầy trở lạim.

Nuốt vào một chai dược tề khôi phục năng lượng, năng lượng trong nháy mắt khôi phục lại thành 200 điểm, tăng gấp đôi tốc độ hồi phục.

Vừa đủ 3 vạn điểm cũng không khiến Chu Dương hài lòng, hôm nay nói thế nào cũng phải giải quyết sạch Zombie trong Đại Xương Thị.

Bạch Kim bảo rương và kim cương bảo rương hắn cũng đã thử qua, nhưng Truyền Kỳ bảo rương hắn vẫn chưa thử mở lần nào.

Hôm nay mục tiêu của hắn là mở ra một cái truyền kỳ bảo rương!

“Các ngươi ở bên cạnh chờ ta, ta đi giải quyết Zombie!”

Người khác gặp phải Zombie, hận không thể trốn xa hơn, trốn xa hơn nữa, chỉ có Chu Dương mới có suy nghĩ tiến vào Zombie triều.

Zombie rời rạc coa nhất cũng chỉ có trăm con, Chu Dương sẽ không lãng phí đại chiêu ở mặt hàng nàu.

Cầm Trảm Lôi kiếm trong tay, thân ảnh di chuyển như cơn gió, lưỡi kiếm vung lên thật dữ dội.

Tốc độ kia quả thực quá nhanh, ngay cả thân ảnh cũng không cách nào nhìn kịp, thứ duy nhất có thể thấy rõ là những con Zombie đang liên tục bị lìa đầu.

Toàn bộ đều giải quyết trong một chiêu, sạch sẽ gọn gàng.

“Lão công thật lợi hại nhỉ!”

Trình Khả Nhi vốn cho thực lực của mình đã đuổi kịp Chu Dương, thậm chí còn muốn bảo vệ hắn.

Hôm nay Chu Dương biểu hiện ra tốc độ và thực lực khiến nàng ngẩn người.

Không nói về cơn lốc xoáy kia, đơn giản nhất là thực lực về thân thể thôi thì Trình Khả Nhi tự nhận là mười người như nàng cũng không phải là đối thủ của Chu Dương.

Thuộc tính tăng lên gấp đôi, không chỉ đơn giản như lấy một địch hai, tiêu diệt mấy chục người có thể ngang bằng hoặc hơn mình trước lúc buff x2 cũng không khó.

Một trận quyết đấu phân thắng bại , chênh lệch vè một ít thuộc tính cũng đủ để phân ra thắng bại, chứ không cần nói đến trăm điểm.

Miêu Linh Nhi trợn mắt, khó tin nhìn cảnh trước mắt này.

Nàng lúc trước nghe người khác đồn thổi, còn tưởng rằng Chu Dương không có thực lực, chỉ là 1 người ăn bám, hôm nay xem ra hắn mới chính là người mạnh nhất.

“Thật lợi hại!” Ánh mắt của nàng lấp lánh lên, giống như có vạn vì sao đang sáng lên vậy, dấy cho nàng một hi vọng.

Người bình thường hay cảm thấy hứng hú với những người hoặc vật gì cường đại hơn mình, đặc biệt là ở tận thế, không có cảm giác an

toàn, thực lực càng cao thì càng đáng tin cậy.

“Thực lực của chúng ta đều do Dương Ca cho, chỉ cần ngươi có thể làm hắn vui lòng, ngươi cũng sẽ có thể mạnh giống chúng ta vậy.”

Viên Thanh Tuyết giải thích với Miêu Linh Nhi, vì gia tăng tính thuyết phục cho nàng, bàn tay nàng tạo ra một đám lửa lớn, không ngừng bay lượn xung quanh.

Miêu Linh Nhi tựa hồ đã hiểu được điều gì, gật đầu liên tục.

Có thể giúp ngươi được đến thế mà thôi...

Viên Thanh Tuyết không muốn Miêu Linh Nhi đặc lên con đường nàng đã từng đi.

Chương 55: Năng Lực Điều Khiển Khí Tượng

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Vạn Cổ Thư Thần

“Rốt cuộc rời khỏi khu vực cuồng phong rồi!” Hoắc Điển và Trang Vũ Tình lại thở ra một hơi một lần nưa máy bay hạ cánh một cách vững vàng.

Tình huống vừa rồi quá nguy hiểm, nếu như máy bay rơi xuống, tất cả mọi người đều phải chết.

Mặc dù nơi đậu máy bay hơi không tốt một chút, nhưng vẫn tốt hơn là không đậu.

Ở phía trên một nhà hàng sang trọng, máy bay đã hạ cánh bình ổn.

Phi công chuẩn bị bay lên một lần nữa nhưng chuyện lúng túng phát sinh.

“Không xong, máy bay rỉ dầu rồi.”

???

Chỉ nghe nói qua xe Mercedes rỉ dầu, cho tới bây giờ cũng chưa có

nghe nói qua máy bay bị rỉ dầu.

Hoắc Điển cùng Trang Vũ Tình sắc biến sắc, máy bay là thứ bọn họ dựa vào để tới Đại Xương Thị cứu người, nếu không có máy bay trực thăng vũ trang, đừng nói cứu người, bọn họ có thể về tới nơi trú ẩn cũng khó khăn.

Làm sao bây giờ?!

Ba người hơi nóng ruột rồi, vây quanh máy bay kiểm tra.

Máy bay trực thăng vũ trang cũng không phải là món đồ chơi bơm hơn, cầm băng dán lên một cái là chơi tốt.

Máy bay xảy ra vấn đề, không có công cụ đồ nghề, căn bản không thể nào sửa được.

Máy bay xảy ra vẫn đề ngươi dám mở ra sữa chữa sao? Ngại mình sống dai quá hả.

“Chúng ta không trở về được...”

Phi công nhìn thấy lỗ hổng lớn trên máy bay, trắng bệch cả mặt, đây là hậu quả của việc hạ cánh vội vàng.

Hối tiếc cũng đã muộn.

Zombie nghe đến động tĩnh của nơi này, đổ về nơi đây.

Mặc dù bọn hắn ở trê n tầng ba, nhưng lại không ngăn được nhịp bước của Zombie , đặc biệt là Zombie biến dị loại nhanh nhẹn, nóc nhà cao hơn mười mấy mét cũng chỉ cần nhảy lên vài cái mà thôi.

Ba người bị dọa sợ đến mức vội vàng trốn vào bên trong máy bay trực thăng.

Zombie biến dị loại nhanh nhẹn điên cuồng công kích vỏ ngoài của máy bay lực lượng chúng nó rất lớn, vỏ ngoài của máy bay đang biến dạng, không kiên trì được thời gian quá dài.

“Cất cánh! Lập tức rời khỏi nơi này, nếu không chúng ta đều phải chết!” Hoắc Điển vội vàng thúc giục.

Rời đi nơi này, còn có thể cược được máy bay có thể tiếp tục chống đỡ một đoạn thời gian, không rời khỏi thì chỉ có một con đường chết.

Máy bay chậm rãi cất cánh, một con Zombie biến dị loại nhanh nhẹn

nhảy lên đầu phi cơ, mặc dù thân thể bị cánh quạt xoay với tốc độ cao chẻ thành mấy mảnh , nhưng cũng khiến cánh quạt bị biến dạng.

Máy bay trực thăng giống như một người say rựu, loạng choạng bay đi, lúc cao lúc thấp, tình cảnh lúc nào cũng có thể rơi xuống.

Xong rồi! Chúng ta phải chết!

Tất cả mọi người vào lúc này, không hẹn mà cùng nghĩ tới tình cảnh này.

Ngay cả khi máy bay rơi xuống, bọn họ may mắn không chết, Zombie triều tiến tới như lũ cũng sẽ xé xác bọn họ.

Trang Vũ Tình trở nên ảm dạm, nàng ngẩng đầu lên, muốn nhìn thế giới này lần cuối cùng một cách lưu luyến.

Lúc này, phương xa có một nam nhân soái khí sãi bước đến

Hắn bình tĩnh, ung dung, trên mặt lộ ra sự tự tin mạnh mẽ.

Nhịp bước vững vàng đi tới chỗ bầy Zombie , giống nhue không sợ chết.

“Không nghĩ đến hắn còn sống...”

“Hắn hẳn sẽ chết trước chúng ta một bước.

Một giây sau, vô số Zombie như thủy triều, nhảy vào muốn cắn xé Chu Dương.

“Đáng tiếc...”

“Ông Ông!” Từng cơn cuồng phong lấy Chu Dương làm trung tâm, tản ra bốn phương tám hướng, từng con Zombie vừa mới vọt lên, đã bị phong mang chém rụng.

Đám Zombie còn chưa phản ứng kịp, trong nháy mắt bị vô số phong mang cắt qua, phong mang đi tới đâu, không có một con Zombie nào còn sống sót.

Nhưng mà, đây chỉ mới bắt đầu.

Một hơi lạnh thấu xương cũng tràn ra từ trên người Chu Dương, nhiệt độ cấp tốc hạ xuống, hơi thở ra từ trên người cũng thành khói trắng.

Còn không đợi khói trắng bay lên trên không trung, nó đã bị biến thành những mảnh băng nhỏ li ti rơi xuống đất.

Những con Zombie ngã trên mặt đất may mắn sống sót cũng đang giãy dụa một chút rồi từ từ biến thành tượng băng.

Cuồng phong và cực hàn vào lúc này lại dung hợp với nhau một cách quỷ dị, gió thổi lên mang theo hơi lạnh thấu xương, tràn ra tứ phía.

Nó giống như đến từ Cửu U địa ngục, băng hàn thấu xương, không thể ngăn cản.

Ven đường chằng chịt gần mười ngàn Zombie, phảng phất thi triển Định Thân Pháp, trở nên hành động chậm chạp.

Từng mảnh băng nhỏ rơi từ trên xuống, ở trong những cơn gió đàn gào thét đã trở thành những vũ khí sắc bén nhất, thổi một cơn gió là tử thần tới.

Trang Vũ Tình và Hoắc Điển trắng bệch cả gương mặt, miệng tím lại, ngay cả trên người cũng phủ một lớp băng mỏng.

Bọn họ giật mình trợn to hai mắt, ngưng mắt nhìn về phía Chu Dương, miệng há to đến mức có thể nhét vào một quả trứng gà.

“Đây là thứ mà hắn làm?”

Hai người cứng đờ quay đầu nhìn, chỉ thấy gần mười ngàn con Zombie hóa thành tượng băng, mặt đất trải đầy tuyết, nhìn thoáng qua giống như đang ở mùa đông vậy.

Đây là thực lực của loài người sao.

Năng lực điều khiển thiên tượng, một chiêu khiến cho mười ngàn con Zombie biến thành tượng băng.

Nếu còn có người nói chuyện này là bốc phẻ, bọn họ tuyệt đối sẽ không chút do dự vả chết bọn hắn.

Mặc dù có người giác tỉnh được năng lực phi phàm, nhưng phần lớn đều còn dừng lại ở mức nhập môn ma thuật ảo, ngay cả mấy người có năng lực nguyên tố khá mạnh cũng không so được với súng đạn.

Năng lực mà Chu Dương biểu hiện ra, triệt để lật đổ tưởng tượng của bọn họ, có thể nói là truyền kỳ, đứng hàng thần thoại.

Cho đến giờ phút này, Trang Vũ Tình rốt cuộc hiểu dược Chu Dương

vì sao lại cự tuyệt ý cứu vớt của nàng . Vì sao phải ngây ngốc vào trong đàn Zombie chịu chết.

Bởi vì Chu Dương không cần cứu vớt.

Chu Dương không sợ Zombie, Zombie sợ Chu Dương .

Chương 56: Dung hợp, Cấp S dị năng Cực Hàn Phong Bạo (2/5)

«Chúc mừng túc chủ đã tiêu diệt 11425 Zombie biến dị, thu được 57125 điểm tích lũy.»

«Chúc mừng túc chủ đã tiêu diệt 63 Zombie nhanh nhẹn, thu được 18900 điểm tích lũy.»

«Chúc mừng túc chủ đã tiêu diệt 78 Zombie lực lượng, thu được 23400 điểm tích lũy.»

«Chúc mừng túc chủ đã tiêu diệt 15 Tang Chung (thể chất và lực lượng đồng thời biến dị), thu được 15,000 điểm tích lũy.»

«Chúc mừng túc chủ đã tiêu diệt 4 Thiểm Thực Giả (đặc biệt tiến hóa loại Zombie), thu được 8000 điểm tích lũy.»

«Chúc mừng túc chủ đã tiêu diệt 1 Kỳ Biến Giả (bốn thuộc tính cường hóa biến dị Zombie), thu được 10000 điểm tích lũy.»

Tích lũy được thêm 123425 điểm, cộng thêm 3 vạn điểm lúc trước, tổng cộng điểm lúc này là 16 vạn.

Có thể hợp thành một cái kim cương bảo rương và năm cái Bạch Kim bảo rương.

Đương nhiên, trừ việc đó ra, còn một tin tốt.

«Hệ thống đề thăng, hai loại năng lực của ngài tương thích với nhau một cách hoàn mĩ, ngài có muốn dung hợp chúng với nhau không? Sác xuất dung hợp thành công là 100%.»

Chu Dương cũng biết chỗ tốt của việc dung hợp, tuyệt đối là trăm lợi không hại.

“Dung hợp!”

«Hệ thống đề thăng: dung hợp thành công Cực băng chi lực và lực lượng bão tố, chúc mừng túc chủ thu được năng lực mới — Cực Hàn Phong Bạo.»

«Cực Hàn Phong Bạo (LV2): Dị năng cấp độ S, túc chủ tự động lĩnh ngộ kỹ năng, dung hợp lực lượng bão tố và cực băng chi lực làm một thể, hình thành Cực Hàn Phong Bạo, gây một lượng lớn sát thương đối với mục tiêu nằm trong phạm vi 3km.»

«Hiệu quả — đóng băng: Cực Hàn Phong Bạo có thể hạ nhiệt độ xuống -300 độ C, đóng băng tất cả. Phạm vi ảnh hưởng tối đa là 3km.»

«Hiệu quả — Cực Hàn Chi Nhận: Cực Hàn Phong Bạo cùng lực lượng bão tố ngưng tụ gió và băng tạo thành lưỡi đao vô cùng cứng rắn và sắc bén, lực sát thương tăng gấp đôi.»

«Hiệu quả — Cực Hàn Chi Vực: Mỗi phút tiêu hao 20 điểm năng lượng, tạo ra một khu vực cực lạnh, trong phạm vi 1km đều bị ảnh hưởng khí cực hàn, khoảng cách càng gần thì chịu ảnh hưởng càng lớn. Giảm phần lớn tốc độ di chuyển và khả năng tuần hoàn máu, đối tượng ở trong phạm vi cực hàn vượt quá năm giây sẽ bị đóng băng.»

« kỹ năng Ultimate— Cực Hàn Phong Bạo: Gió và băng dung hợp hoàn mỹ, tiêu hao 500 điểm năng lượng, tạo ra một đợt tử vong phong bạo từ băng và gió, bổ sung thêm 50 vạn cực hàn chi nhận, gây sát thương cực lớn cho toàn bộ mục tiêu trong phạm vi 3km, thời gian kéo dài: ba mươi giây.»

Cường đại! Cường đại vô đối!

dị năng cấp độ S Cực Hàn Phong Bạo vừa dung hợp được quá mạnh mẽ, phạm vi và lực sát thương đều bỏ xa cực băng chi lực và lực lượng bão tố, không hổ là dị năng cấp S.

Có năng lực này, khả năng gây sát thương lại được đề thăng.

Kế hoạch tiêu diệt toàn bộ Zombie tại thành phố Đại Xương có thể lập tức triển khai.

Chu Dương thu hồi ánh mắt, nhìn lên trời.

Bởi vì tác dụng cực hàn mà cánh quạt máy bay trở nên cứng ngắc, cuối cùng mất đi động lực, chậm rãi rơi xuống.

Trang Vũ Tình nhắm hai mắt lại, bởi vì nàng biết mình sắp phải chết

ở chỗ này.

Không ngờ nàng đến để cứu người nhưng lại bỏ cái mạng nhỏ của mình ở chỗ này.

Chính lúc nàng nhắm mắt chờ chết thì Chu Dương bỗng di chuyển, trực tiếp biến mất ngay trước mắt Trang Vũ Tình.

Người đâu?

Hắn đã đi rồi sao?

Chẳng biết tại sao, trong lòng Trang Vũ Tình mơ hồ dâng lên cảm giác thất lạc.

Tuy rằng thực lực của hắn rất mạnh, nhưng điểm mạnh nhất lại là năng lực chế tạo hàn băng, muốn cứu bọn họ là điều bất khả thi...

Nếu Chu Dương biết rõ ý nghĩ của nàng, nhất định hắn sẽ khịt mũi coi thường.

Chuyện mà người khác bó tay không có nghĩa là ta cũng bất lực!

Từng cơn gió cuồng bạo bao quanh Chu Dương, tựa như một con mãnh thú phóng lên trời.

hôm nay hắn muốn thử xem cực hạn của bản thân một chút, chiếc máy bay trực thăng này chính là vật thí nghiệm tốt nhất.

Máy bay trực thăng cấp tốc hạ xuống, tốc độ quá nhanh, chỉ không đến 1 giây nữa sẽ rơi xuống đất.

Ngay thời khắc ngàn cân treo sợi tóc đó, một vệt bóng đen bỗng xuất hiện bên dưới máy bay trực thăng, dùng sức nâng nó lên một chút, chiếc máy bay đang cấp tốc hạ xuống như bị dính Định Thân thuật, lập tức dừng lại giữa không trung.

Cuồng phong liên hợp lại tạo thành một bàn tay vô hình, nhẹ nhàng đặt máy bay xuống đất.

Lực lượng khống chế vừa khéo, mấy người trong máy bay không hề cảm thấy khó chịu chút nào.

“Lúc trước các ngươi ngỏ ý muốn giúp ta, ta rất cảm tạ hảo ý của các ngươi, lần này gặp được ta coi như là may mắn của các ngươi.”

thanh âm Chu Dương vang lên, vẻ mặt đạm nhiên, tựa hư việc hắn

vừa làm chỉ là 1 chuyện nhỏ không đáng kể.

“Ta còn sống!”

Hoắc Điển và phi công vui đến phát khóc, bọn họ nhìn Chu Dương đứng bên ngoài, trong mắt có thêm 1 tia kính sợ.

Máy bay trực thăng nặng thế nào hai người hiểu rất rõ, cộng thêm người và vật tư, ít nhất cũng phải nặng sáu tấn, lại thêm lực quán tính từ không trung rơi xuống, bất cứ vật gì nằm dưới cũng sẽ bị nghiền nát, con người hoàn toàn không thể đỡ được.

Thế nhưng Chu Dương lại làm được, quả thực là phi nhân loại.

Chu Dương tiện tay hất lên một cái, xua tan hàn khí trên người bọn họ, sắc mặt họ nhanh chóng chuyển biến tốt, thêm mấy phần sức sống.

Đây là do Chu Dương cố ý khống chế hiệu quả của hàn khí, nếu không, chưa đợi máy bay rơi xuống thì bọn họ đã sớm chết cóng rồi.

Ba người mở cửa chính máy bay, vẻ mặt cảm tạ.

“Đa tạ... đại ân cứu mạng.”

Hoắc Điển tư thái rất thấp, nhìn vậy không ai có thể liên tưởng đến bộ dáng kiêu ngạo cách đây ít lâu của hắn.

“Đa tạ ân cứu mạng.”

Trang Vũ Tình thần sắc phức tạp nhìn Chu Dương.

Chu Dương nhìn gương mặt Trang Vũ Tình một lát, nhìn đến mức mặt nàng trở nên tái nhợt, hắn bỗng nảy sinh ý muốn trêu ghẹo nàng.

“Nếu ngươi thật sự muốn cảm tạ, vậy liền lấy thân báo đáp đi.”

“Được! Ta nguyện ý làm nữ nhân của ngươi.”

Trang Vũ Tình không chút do dự đáp.

Chương 57: Ngươi Còn Có Một Em Gái ? Quá Tốt Rồi.

Đáp ứng nhanh như vậy, có lừa gạt ai không đây!

Cho dù có ấm mưu quỷ kế gì, Chu Dương cũng thông báo cho một tin buồn, Chu Dương là vua lì đòn.

Hắn đúng là do mình quá đẹp trai rồi, nữ nhân này đã đổ rạp từ trước rồi, nay thuận gió đổ cây luôn.

“Suy nghĩ của chúng ta không hẹn mà hợp nhau, việc này không có gì tốt hơn nữa.” Chu Dương lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn không có yêu thích gì quá lớn, một là tăng thực lực lên, thứ hai chính là tìm vài nữ nhân hợp ý, yên yên bình bình sống một quãng thời gian.

Nếu như có một ngày hắn cường đại đến mức có thể dễ dàng dẹp luôn tận thế thì có lẽ còn có thể trải nghiệm cảm giác chúa cứu thế một chút

Trang Vũ Tình phù hợp với gu phụ nữ của hắn một cách hoàn mỹ, nếu gặp phải, đương nhiên không thể bỏ qua.

Đối phương nguyện ý làm nữ nhân của hắn, chuyện này thật tốt, đỡ đi không ít phiền toái.

Hoắc Điển ở bên cạnh đột nhiên hơi buồn một chút, nhưng rất nhanh đã xốc lại tinh thần,

Nếu như Trang Vũ Tình tìm một người đàn ông khác, hắn có lẽ còn có thể ghen tị, còn đối với Chu Dương, lại không sinh được một chút lòng ganh tỵ nào.

Hắn biết rõ lí do Trang Vũ Tình tại sao lại phải trở thành nữ nhân của một nam nhân cường đại, không khỏi lặng lẽ thở dài một phát.

Có đôi khi cổ nhân có những câu nói thật hay, đó là hồng nhan họa thủy.

1 người nữ nhân nếu vô cùng xinh đẹp, vô luận đi đến đâu cũng sẽ gặp phiền toái.

Lúc trước tận thế, phần lớn người đều sẽ tuân theo pháp luật, ngay cả suy tính được thủ đoạn gì, cũng không dám hành động, không dám làm chuyện mất nhân tính, tận thế thì không nhất định rồi.

Nếu như Trang Vũ Tình không phải là con gái của một đại nhân vật, nhưng từ khi người đó chết đi thì một người một cây cũng chẳng

chống vững nhà.

Nếu không phải bộ hạ cũ của cha mẹ nàng lúc trước không ngừng bảo hộ, nàng đã sớm bị chà đạp rồi.

n tình có thể dùng bao lâu? Không có thực lực cường đại và năng lực tự vệ thì chả khác gì cá nằm trên thớt?

Một khi gặp người có thế lực, bối cảnh cũng chỉ có thể cúi đầu.

Trang Vũ Tình đã bị đại nhân vật trong khu trú ẩn coi trọng, buộc phải gả cho con của mình, nàng lần này trốn ra ngoài, dụng ý là dùng để trốn kết hôn.

“Ta chỉ có một yêu cầu, phiền ngươi giúp ta trở về giết người.” Trang Vũ Tình mở miệng nói.

Chu Dương lắc lắc đầu: “Việc này quá phiền toái, ta không thích để cho người khác nắm mũi dắt đi.”

Đây là tận thế, bọn họ không có máy bay trực thăng vũ trang, không có cách nào sống sót trở về nơi trú ẩn, thậm chí muốn sống cũng phải để cho mình che chở.

Trang Vũ Tình tất nhiên đã thỏa hiệp rồi, đã như vậy, hà tất phải đáp ứng thêm một yêu cầu.

Chu Dương rất lười biến, vẫn luôn thích làm cá ướp muối, an phận.

Đánh đánh giết giết đúng là vô vị.

Trang Vũ Tình khó có thể che giấu sự thất vọng trên gương mặt của mình, chẳng lẽ là do mị lực của nàng quá kém sao? Ngay cả một yêu cầu không quá đáng mấy cũng không được đáp ứng.

Đổi thành lúc trước, bao nhiêu nam nhân nghe thấy chỉ là một yêu cầu nho nhỏ này đều vô cùng ra sức, chỉ vì muốn nàng vui vẻ. (Vì chúng nó simp)

Người nam nhân này rất khác với những người kia.

Đặc biệt là thự lực của Chu Dương , là một người rất bí ẩn.

Không thể phủ nhận, Trang Vũ Tình đã coi Chu Dương thành người cứu tinh duy nhất.

“Vậy ta đổi thành một điều kiện, ta còn có một em gái ruột, đang ở

tại nơi trú ẩn, cầu ngươi giúp ta cứu nàng ra."

Lần này rời khỏi nơi trú ẩn, thứ nhất là cứu người, thứ hai cũng là muốn đi ra ngoài giải sầu một chút.

Nàng không thể không nghĩ tới việc thoái hôn chạy trốn, nếu mà lần này chạy trốn thật, như vậy thì người chịu đựng những phiền toái này tiếp theo chính là muội muội nàng.(Thúy Kiều ver trang vũ tình)

Về việc này, nàng chắc chắn không thể chấp nhận.

Nam nhân trước mắt chính là cứu tinh duy nhất, vô luận như thế nào, nàng cũng cần phải nắm chắc cơ hội này.

"Ngươi còn có một người em gái ruột? Như vậy tốt quá, khụ khụ!" Chu Dương vội vàng ho khan, để che giấu sự hưng phấn của mình. (Chị chị em em ver trang vũ tình)

Trang Vũ Tình lớn lên xinh đẹp như vậy, em gái chắc chắn sẽ không kém...

"Ta luôn luôn giữ mình trong sạch, muốn giữ thứ ngon ngọt nhất cho chồng tương lai, ta cầu ngươi cứu em gái của ta về, ta nguyện ý chấp nhận tất cả."

Phần khổ duyên này chắc chắn nàng phải chịu, nàng không thể để cho em gái mịn chịu đựng.

"Những chuyện đó có là gì đâu, nếu ngươi nguyện ý trở thành nữ nhân của ta, một chút chuyện nhỏ ta rất vui lòng sẽ giải quyết cho ngươi."

Hai chị em lên giường hình như cũng không tệ lắm, nhan sắc chắc chắn sẽ không kém cạnh...

"Thật là quá cám ơn ngươi, ta nhất định sẽ trở thành nữ nhân tốt của ngươi."

Trang Vũ Tình kích động nói vô số lần.

Nàng sở dĩ nguyện ý đáp ứng Chu Dương, chính là muốn nhìn thấy Chu Dương nguyện ý bởi vì một ân tình này mà cứu bọn họ, việc này chứng minh nhân phẩm của hắn cũng không quá kém.

Chu Dương so với những tên đáng ghét kia dễ nhìn hơn nhiều, theo hắn, dù sao cũng hơn đi theo một tên cắc ké ăn chơi.

Nhưng mà nếu để cho nàng biết rõ suy nghĩ trong lòng Chu Dương lúc này, thì chắc chắn sẽ hiểu, mình nhìn lầm rồi..

Không nghĩ đến ngươi cái tên đáng chém ngàn đao này đã ăn trong chén, còn nghĩ trong nồi!

“Vậy chúng ta bây giờ xuất phát thôi?” Trang Vũ Tình hơi vội vã.

Đi trực thăng về nơi trú ẩn khác với đi đường bộ, bay thôi cũng phải mất bốn, năm tiếng.

Đi bộ hoặc là lái xe, nửa đường nhất định sẽ gặp phải Zombie cản trở, năm ba ngày cũng không nhất định đi tới được nơi trú ẩn.

Thời gian kéo dài càng lâu, càng dễ dàng xảy ra vấn đề và phiền toái.

“Không cần phải gấp, nêud đáp ứng ngươi, tuyệt sẽ không nuốt lời.”

“Nhưng trước khi đi tới nơi trú ẩm, ta còn có một chuyện rất quan trọng phải là..”

Ba người ngoảnh lại với ánh mắt tò mò.

Có thể để cho người có thực lực cường địa như Chu Dương cũng phải nói chuyện này quan trọng, việc này chắc không đơn giản.

Lẽ nào...

Hình như Trang Vũ Tình nghĩ tới điều gì, vẻ kinh ngạc trong đôi mắt càng nhiều hơn.

“Đại Xương Thị là cố hương của ta, ta làm sao có nhìn cảnh nơi này bị Zombie chiếm đóng? Ta phải đuổi cùng giết tuyệt Zombie ở nơi này.”

Những lời nói phét này nói ra đến cả Chu Dương cũng suýt tin.

Chu Dương ở trong lòng âm thầm bồi thêm một câu rằng, chắc cũng phải kiếm hơn trăm vạn điểm nhỉ.

Chương 58: Thần thoại đương thời (4/5)

“Về sau nàng chính là của tỷ muội các ngươi, chiếu cố nàng cho tốt.”

Chu Dương đưa Trang Vũ Tình tới trước xe Van, rồi giới thiệu với Trình Khả Nhi chúng nữ.

“Hoan nghênh tân tỷ muội.”

Trình Khả Nhi là người đầu tiên chào đón:

“Tỷ tỷ thật là xinh đẹp.”

“Hoan nghênh.”

Viên Thanh Tuyết và những người khác đều không hề bất ngờ, từ khi nhìn thấy dung mạo của Trang Vũ Tình thì các nàng liền biết cô ta sẽ không thoát khỏi 'Ma trảo’ của Chu Dương. Sự thật quả đúng là như thế.

Trang Vũ Tình đi tới trước xe Van, vừa nhìn liền thấy bên trong có năm mỹ nữ lớn nhỏ, nghe giọng điệu thì giường như họ đều là nữ nhân của Chu Dương.

Mặt nàng trong nháy mắt sa sầm lại, hận hận trợn mắt nhìn Chu Dương một cái như muốn nói, tại sao ngươi không nói với ta rằng ngươi có nhiều nữ nhân như vậy.

Chu Dương giang tay ra, giống như trả lời, là do ngươi không hỏi ta a!

Sắc mặt Trang Vũ Tình biến đổi liên tục, cuối cùng vẫn tươi cười:

“Các tỷ muội tốt, sau này còn phải nhờ mọi người chiếu cố.”

Nàng còn muốn dựa vào Chu Dương để cứu muội muội mình, nếu đã lựa chọn con đường này thì nàng sẽ không hối hận.

Dù trên đao biển lửa cũng phải cắn răng đi tiếp.

Đây là tận thế, người mạnh mẽ như Chu Dương, tìm thêm mấy nữ nhân cũng là điều dễ hiểu, đây là đặc quyền của cường giả.

Thậm chí cường giả không cần phải chủ động tìm kiếm, một ít nữ nhân vì an toàn, liền sẽ chủ động ôm ấp yêu thương.

Hoắc Điển và phi công cũng muốn vào xe, nhưng lại bị Chu Dương kéo ra ngoài.

“Khu vực của nữ nhân, nam nhân dừng bước!”

Nói bóng gió chính là các ngươi thành thành thật thật ở bên ngoài đi.

Hai người trố mắt nhìn nhau, chẳng biết tại sao, bọn họ đột nhiên muốn đi nhờ một chuyến.

Nơi này có Trình Khả Nhi chúng nữ bảo hộ, không còn gì phải lo lắng, Chu Dương lại bắt đầu hành động.

Thân hình hắn khỏe mạnh, động tác linh hoạt, chỉ nhảy mười mấy cái thì đã hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Kể từ khi Zombie tiến hóa, lực tàn phá của chúng được đề thăng không chỉ mấy lần, đã có không biết bao nhiêu gia đình nhà tan cửa nát, giờ đây tử thủ đã không còn là biện pháp an toàn.

Trải qua lần tai hoạ này, số người may mắn sống sót của thành phố Đại Xương chỉ còn chưa đầy một phần mười.

siêu thị Vượng gia phúc xem như một địa điểm may mắn, Zombie ở phụ cận đã bị Chu Dương dọn sạch, ngay cả số lượng Zombie biến dị cũng ít nhất khu vực.

Điều này giúp bọn hắn có rất nhiều thời gian chuẩn bị, gia cố tất cả cửa phòng, dưới sự chỉ huy của Từ Viễn Đồ, họ đã dốc toàn lực chế tạo trận địa của mình.

Ngay cả như vậy thì phòng ngự của họ vẫn tiếp tục bị công phá, bọn họ phải trốn xuống phòng ướp lạnh dưới mặt đất, nhờ vào cánh cổng kim loại vừa dầy vừa nặng ở đây để ngăn cản Zombie công kích.

Từng âm thanh ken két rợn người truyền đến từ trên cửa sắt, bởi vì lực lớn, cửa sắt bắt đầu lảo đảo muốn đổ, dù mấy người ở sau cánh cửa đã cực khổ chống đỡ nhưng cũng không làm nên chuyện gì.

Lẽ nào chúng ta lại phải chết ở chỗ này.

Ngay tại thời điểm bọn họ bắt đầu tuyệt vọng thì âm thanh ken két đột nhiên biến mất, sau đó là tiếng bước chân rời đi.

Zombie cứ đi như thế sao?!

“Chúng ta ra xem một chút.”

Từ Viễn Đồ đánh bạo, mở miệng nói.

Nhưng mà mọi người lại có vẻ không vui.

“Nếu không gia cố phòng hộ bên ngoài thì chúng ta vẫn phải chết ở chỗ này.”

nhiệt độ Bên ngoài thấp hơn rất nhiều, tựa như đi tới nam bắc cực, bọn họ phải tìm mấy món quần áo thật dầy, khoác bảy tám cái mới cảm thấy bớt khó chịu.

Bên ngoài siêu thị, có vô số người hình băng nhũ rải rác xunh quanh, mặt đất và kiến trúc cũng rải rác băng sương.

Zombie hoặc là biến thành tượng băng, hoặc là biến thành vô số khối thịt vụn, phố lớn ngõ nhỏ, không thấy con Zombie còn sống nào.

“rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là trời giáng thần uy, hủy diệt Zombie rồi sao?!”

Loại chuyện này không chỉ phát sinh tại phụ cận siêu thị vượng gia phúc, mà toàn bộ thành phố Đại Xương đâu đâu cũng có những chuyện tương tự.

Những người may mắn sống sót đi ra khỏi nơi chú ẩn, ngưng mắt nhìn thần tích, lập tức kích động đến phát khóc.

“Chúng ta được cứu rồi.”

Chỉ là nước mắt còn chưa rơi xuống thì đã ngưng kết thành băng...

“Các ngươi nhìn, đó là cái gì?”

“Hình như là một người! Có người bay trên trời!”

địa phương mà Chu Dương bay qua sẽ xuất hiện một luồng khí lạnh, hành động của đám Zombie liền trở nên chậm chạp, chỉ sau 4, 5 giây thì đều biến thành tượng băng, thậm chí có con còn bị phân giải thành mấy chục khối.

Mọi người nhìn trợn mắt hốc mồm, chẳng lẽ nam nhân này chính là người khiến thành phố Đại Xương trở nên lạnh như vậy?!

hắn là thiên thần hạ phàm sao?!

Không biết là ai dẫn đầu quỳ xuống, tựa như hành hương vậy.

Đây là đang cảm tạ ân cứu mạng của Chu Dương.

hắn Xuất thủ đã cứu không biết bao nhiêu người, rất nhiều người thấy được hy vọng sống sót.

Người nam nhân kia đáng để bọn hắn quỳ bái.

Đám người ở siêu thị Vượng gia phúc cũng thấy được bóng hình kia, bọn họ so với người khác càng thêm hiểu rõ, thần sắc trở nên kích động.

“Chu Dương! nam nhân Đã từng tiêu diệt mấy vạn Zombie!”

Tiếng kêu gào của bọn họ truyền rất xa, không biết đã có bao nhiêu người nghe thấy.

Vô số người tâm thần chấn động, không ngờ người xuất thủ lại chính là nam nhân từng huyết chiến với mấy vạn Zombie.

Hắn đã trở về, hơn nữa còn cường đại hơn lúc trước.

Vô số người hành tẩu ở khắp các phố lớn ngõ nhỏ của thành phố Đại Xương, hi vọng tìm kiếm thân ảnh của người đàn ông kia.

Chỉ là Chu Dương đã hoàn toàn biến mất, thứ duy nhất mà mọi người có thể thấy chính là một tòa tượng băng.

Nhất chiến qua đi, toàn bộ Zombie tại thành phố Đại Xương đều bị diệt.

Chu Dương đã tiêu diệt ít nhất hai ba trăm ngàn Zombie!

Hắn chính là thần thoại đương thời!

Chương 59: Thần binh Mjolnir Cấp độ truyền thuyết (5/5)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Vạn Cổ Thư Thần

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 185479 com Zombie tiến hóa , thu được 927395 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 1547 Zombie biến dị loại nhanh nhẹn, thu được 464100 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 2231 con Zombie biến dị loại lực

lượng, thu được 669300 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 201 com Tang Chung (thể chất và lực lượng cùng biến dị), thu được 100500 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 52 con Thiểm Thực Giả (Zombie tiến hóa loại đặc biệt), thu được 5 2000 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 12 Kỳ Biến Giả (Zombie biến dị cường hóa bốn thuộc tính), thu được 24000 điểm.»

«Chúc mừng túc chủ đánh chết 1 Zombie trí tuệ, thu được 10000 điểm.»

Tổng cộng thu hoạch được 2247295 điểm, cộng thêm lúc trước thu hoạch 161164 điểm, tổng số điểm đạt tới 2408459.

Hơn 240 vạn điểm, đây là khái niệm gì?

Có thể hợp thành hai cái Truyền Thuyết bảo rương! Số dư còn lại cũng gần đủ hai cái kim cương bảo rương!

Lúc trước Chu Dương còn cảm thấy Truyền Thuyết bảo rương cách mình quá xa không thể chạm tới được, không nghĩ đến trong nháy mắt đã được hơn 240 vạn điểm, mở ra bảo rương này đã là chuyện trong tầm tay.

nếu không phải vì số lượng Zombie tại thành phố Đại Xương không đủ thì Chu Dương có thể một hơi đạt được 1000 vạn điểm, mở Thần Thoại bảo rương, thu được vật phẩm cấp độ thần thoại.

Có một lượng lớn điểm, không mở ra mấy cái rương, thử xem vận may của mình, thì mình có khác gì cá ướp muối đâu chứ.

*cá ướp muối : ý nghĩa vắn tắt là khinh bỉ.

Chu Dương rất nhanh tìm được mấy cái bảo rương, không nói hai lời, lập tức đề thăng phẩm cấp.

«Tiêu hao 111 vạn 1100 điểm, Thanh Đồng bảo rương tiến giai thành Truyền Thuyết bảo rương.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Truyền Thuyết bảo rương, thu được binh khí truyền thuyết: Mjolnir!»

«Mjolnir (truyền thuyết): Thần Binh lôi điện được chế tạo bởi vật liệu siêu phàm, có sẵn hiệu quả khống chế lôi điện và lực sát thương

lớn. Sau khi đạt được vật phẩm, vật phẩm sẽ tự động khóa lại cùng túc chủ, trừ túc chủ ra, những người khác không thể nhấc Mjolnir lên.»

«Truyền thuyết hiệu quả — nặng nhẹ như ý: Mjolnir có thể tự do khống chế trọng lượng kích thước, trọng lượng lớn nhất là 1 ức tấn. (Chú thích: Đây là trọng lượng mà túc chủ không thể chịu đựng, nếu không muốn chết xin đừng thử) »

«Truyền thuyết hiệu quả — nghiền ép vỡ nát: Khi công kích bằng Mjolnir, toàn bộ mục tiêu cùng vũ khí có phẩm chất thấp hơn nó đều sẽ hóa thành phấn vụn. Đối với kẻ địch có lực lượng yếu hơn túc chủ, gây thêm hiệu quả nghiền ép, tạo thành tổn thương tối đa gấp 10 lần.»

«Truyền thuyết hiệu quả — nắm giữ lôi đình: Mjolnir có sức mạnh sấm sét cường đại, người sử dụng Mjolnir có thể tạm thời thu được khả năng nắm giữ lôi đình, cường độ bậc S, phạm vi ảnh hưởng tối đa là 10km.»

«Hiệu quả Chủ động— lôi đình vạn quân: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng trị, điều động lôi đình cuồng bạo bên trong Mjolnir, tiến hành lôi đình hủy diệt đối với toàn bộ mục tiêu trong phạm vi 10km, phá hủy toàn bộ mục tiêu. Thời gian delay : 72 giờ.»

Chu Dương sững sờ, thật lâu không thể phục hồi tinh thần.

Đây là binh khí cấp độ truyền thuyết?

Đây cũng quá... Cường đại đi! Quả thực là tool hack!

Vốn tưởng rằng sau khi dung hợp năng lực cấp độ S gió bão cực lạnh đã có thể kiêu ngạo Thượng Thiên, thiên hạ rộng lớn, mặc cho mình đi ngang, nhìn ai khó chịu liền thổi 1 cái.

Lúc này nhìn thấy hiệu quả của binh khí cấp độ truyền thuyết Mjolnir, Chu Dương vô cùng sửng sốt.

Nặng nhẹ như ý, trọng lượng lớn nhất 1 ức tấn, sợ là đem búa ném ra ngoài, thì tương đương với ném một quả bom nguyên tử đi...

Ai có thể chịu nổi chứ?!

Ta đập xuống một chùy, ngươi ngay cả cơ hội biến thành bánh nhân thịt cũng không có.

nghiền ép Vỡ nát, quả thực là phá hư thần khí, về sau thấy binh khí của ai không vừa mắt liền cho một búa.

Binh khí của ngươi rất kiên cố?

Binh khí của ngươi là thần binh?

Chất lượng có tốt không, cứ để ta một búa giám định.

Không chịu nổi một búa đều là dbrr!

Bổ sung thêm hiệu quả nghiền ép liền trực tiếp kiêu ngạo Thượng Thiên, chỉ cần lực lượng yếu hơn mình, một búa gõ xuống, uy lực đề thăng gấp 10 lần, hỏi ngươi có sợ hay không.

hiệu quả Nắm giữ lôi đình thì không cần bàn cãi, Chu Dương hiểu rất rõ uy lực của dị năng cấp độ S, gió bão cực lạnh giúp hắn tiêu diệt 20 vạn Zombie, có thể thấy nó đáng sợ đến cỡ nào.

Huống chi, phạm vi lôi đình còn lên tới 10km, phạm vi ảnh hưởng lớn hơn gió bão cực lạnh rất nhiều.

hiệu quả chủ động tự nhiên không cần phải nói, uy lực của lôi đình vạn quân chỉ nghĩ một chút thôi đã cảm thấy đáng sợ, e rằng chỉ một cái lôi đình vạn quân thôi thì toàn bộ thành phố Đại Xương đã mất thất thất bát bát.

Về sau tiêu diệt Zombie, chính là hai chữ, hiệu suất.

Chu Dương cầm Mjolnir, tùy ý lắc lư mấy lần, vô số lôi điện tụ tập vờn quanh thanh thể Chu Dương, tựa như lôi đình chi thần, chúa tể của toàn bộ lôi điện trên thế gian.

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, số lớn lôi điện lao thẳng về phía một tòa cao ốc bỏ trống cách đó không xa.

Vô số lôi hồ khiêu động rồi biến mất.

“Đây là dị năng lôi điện hay là thủy hóa vậy...”

Sau một khắc, cả tòa cao ốc tựa như hóa thành cát bụi, một cơn gió nhẹ thổi qua, cả tòa cao ốc ầm ầm sụp đổ.

Quá uy lực!

Chu Dương ước hiện tại trước mặt hắn lập tức xuất hiện hàng trăm ngàn Zombie, như vậy hắn có thể tiễn bọn chúng lên đường.

bảo rương Cấp độ truyền thuyết thật là khủng bố!

Hai mắt Chu Dương sáng lên, nhìn về phía bảo rương cách đó không xa.

Trong tay hắn còn gần 123 vạn điểm, còn có thể hợp thành một cái Truyền Thuyết bảo rương!

Không biết cái Truyền Thuyết bảo rương tiếp theo có thể mở ra vật tốt gì?

Chương 60: Hồi Sinh, Từ Chối Tử Thần

«Tiêu hao 111 vạn một ngàn một trăm mười điểm Hắc Thiết bảo rương tiến giai thành Truyền Thuyết bảo rương.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Truyền Thuyết bảo rương, thu được: Kính phục sinh vỡ vụn.»

Kính phục sinh vỡ vụn (truyền thuyết): Đây là một đạo cụ có thể khiến người chết sống lại. Nó đã bị người làm hư hại, chỉ có thể có ba cơ hội hồi sinh, có thể khiến cho người chết trở về. (Chú thích: Thời gian chết càng ngắn, hiệu quả hồi sinh càng tốt, thời gian quá lâu cho dù hồi sinh được, cũng sẽ bị thiếu sót về mặt ký ức.) »

So với lúc giới thiệu phức tạp như đứa con của nguyên tố, còn giới thiệu của đạo cụ cấp truyền thuyết này lại ít đến sôi máu.

Nếu nó đã tàn phá, số lần sử dụng được ít đi, nhưng không có nghĩa nó ít đi.

Hồi sinh!

Đây chính là một năng lực đáng sợ , con người một khi chết đi, thì sẽ cáo biệt với cả thế giới.

Vô luận là ai cũng biết sợ đối với hai chữ tử vong, sự sợ hãi này ăn sâu vào trong tiềm thức.

Năng lực hồi sinh này đã tiếp cận tới giới hạn của thần, nếu Kính phục sinh không vỡ, có phải đã đại biểu là nó đã từng là đạo cụ cấp độ thần thoại? Có thể hồi sinh một cách vô hạn?

Nếu như là thật Chu Dương nhất định sẽ nghĩ cách tìm ra những mảnh vỡ đó mà phục chế lại.

Năng lực hồi sinh quá kinh khủng, sau khi có được Kính phục sinh vỡ vụn, tương đương với việc Chu Dương có thêm 3 cái mạng.

Sau này nếu muốn đi tìm đường chết, cũng không còn quá sợ hãi nữa...

«Tiêu hao 111,100 điểm Thanh Đồng bảo rương tiến giai thành Kim Cương bảo rương.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Kim Cương bảo rương, thu được Con Mắt Bão.»

«Con Mắt Bão (sử thi): Đạo cụ sử dụng một lần, sau khi sử dụng triệu hồi được một cơn lốc, cơn lốc sau khi triệu hồi được giật tới cấp 12, phạm vi ảnh hưởng lớn nhất là 100 km.»

Còn sót lại 75149 điểm, tiếp tục mở!

«Tiêu hao 66666 điểm, Phổ Thông bảo rương tiến giai thành Bạch Kim bảo rương, thu được Bạch Kim bảo rương x6.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Kim bảo rương, thu được vũ khí linh năng Pháp trượng nguyên tố.»

«Pháp trượng nguyên tố: Sử dụng vật liệu siêu phàm chế tạo ra vũ khí linh năng loại nguyên tố, có thể tăng sát thương năng lực loại hình pháp thuật lên 50%, tăng thêm 50% tốc độ xuất chiêu, mức độ tiêu hao năng lượng giảm xuống 30%.»

«Hiệu quả chủ động— nguyên tố chiết xuất: Tiêu hao 20 điểm năng lượng, phóng thích một cột sáng nguyên tố chiết xuất, địch nhân công kích vào cột sáng, cột sáng nguyên tố chiết xuất có thể phá giải và chôn vùi lkhông vượt qua 100 sát thương năng lượng»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Kim bảo rương, thu được vũ khí linh năng Giáp hồi phục.»

«Giáp hồi phục: Sử dụng vật liệu siêu phàm chế tạo vũ khí linh năng loại phòng ngự, giảm đi 50% sát thương chịu đựng, tăng lên 200% tốc độ khôi phục.»

«Chủ động hiệu quả — kích hoạt tái sinh: Tiêu hao điểm năng lượng, đối với thụ thương hoặc là đứt gãy các chi trên cơ thể có thể cấp tốc

hồi phục, hoặc mọc ra. (Chú thích: Đứt gãy các chi sau khi qua 7 ngày thì kích hoạt tái sinh sẽ mất đi hiệu quả.) »

«Chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Kim bảo rương x2, thu được dược tề cường hóa gen (loại III) x2 (chú thích: Cùng loại hình cường hóa gen dược tề tối đa sử dụng một lần.) »

«Chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Kim bảo rương, thu được năng lực: Kháng hoả diễm.»

«Kháng hoả diễm (MAX): Năng lực đánh giá đẳng cấp A, giảm bớt sát thương đến 95% từ hỏa diễm, miễn dịch sát thương từ hỏa diễm có nhiệt độ thấp hơn 500 độ.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Bạch Kim bảo rương, thu được năng lực: Kháng hàn băng.»

«Kháng đóng băng (MAX): Năng lực đánh giá đẳng cấp A, giảm bớt bị sát thương do hàn băng gây ra 95%, miễn dịch đóng băng, nhiệt độ hàn khí không vượt qua âm 300° sẽ không tạo ra sát thương lên người.»

Sáu cái Bạch Kim bảo rương lấy ra đồ vật cũng không tệ lắm, Pháp trượng nguyên tố là vũ khí linh năng vô cùng khá, tăng cao sát thương từ những chiêu pháp thuật sử dụng, cột sát nguyên tố chiết xuất rất thực dụng, chuyên phá đủ loại pháp thuật nguyên tố.

Thứ rất khiến hắn mừng rỡ vẫn là Giáp hồi phục, bảo vật bảo vệ thân thể đỉnh phong, không chỉ suy giảm 50% sát thương, còn tăng cao hiệu quả hồi phục, kích hoạt tái sinh còn có thể mọc ra những chi cơ thể bị đứt đoạn.

Thân thể tàn tật ảnh hưởng đối với chiến lực rất lớn, còn sẽ ảnh hưởng tới sinh hoạt, có Giáp hồi phục, mẹ cũng không cần lo lắng cho ta về việc tàn tật.

Kháng hoả diễm và Kháng đóng băng cơ hồ khiến cho mình mặc kệ năng lực băng hỏa, cũng là một cách để bảo mệnh.

Chu Dương cầm lên một chai dược tề cường hóa gen (loại III) uống vào, bốn loại thuộc tính lại tăng thêm 30 điểm cho mỗi loại.

Còn sót lại 8 483 điểm , cũng không lãng phí đâu, lại tìm thêm 7 cái bảo rương.

«Tiêu hao 7777 tích phân, Phổ Thông bảo rương tiến giai thành

Hoàng Kim bảo rương, thu được Hoàng Kim bảo rương x7.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương x5, thu được cường hóa gen dược tề (loại II) x5.»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được Sung Điện Thần Quyền.»

«Sung Điện Thần Quyền (cấp độ B): Di chuyển và hành động thì sẽ tích điện, sau khi tích đủ 100 điểm, uy lực của Sung Điện Thần Quyền cũng coi như đã tích tụ đủ, sát thương gây ra tăng thêm ít nhất là 100 .»

«Chúc mừng túc chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được năng lực ý chí chiến đấu sục sôi.»

«Ý chí chiến đấu sục sôi (cấp độ B): Túc chủ sẽ luôn luôn duy trì tinh lực đỉnh phong và ý chí chiến đấu, sát thương do năng lực tinh thần công kích giảm 30%, miễn dịch tuyệt đại đa số hiệu quả tiêu cực.»

P/s:

Từ chương sau để gia tăng tiến độ... nhóm mình cũng tăng từ 25 TLT lên 30 TLT / chương

Rất mong mọi người sẽ ủng hộ

Vì phí nền tảng của YY khá cao nên hy vọng độc giả hiểu cho bọn mình

Chương 61: Không biết Thái Lan Có Còn Sống Sót Hay Không ? Muốn Sang Đó Một Chuyến.

Lần này đúng là đại thu hoạch, thắng lợi trở về.

Chu Dương đi tới phía trước xe Van, trên mặt nở một nụ cười thật to.

Chúng nữ đã chờ ở bên ngoài từ lâu, từng người từng người giống như cô vợ nhỏ đợi chồng trở về.

“Lão công, ngươi quả thật quá lợi hại!”

“Diệt sạch 20 vạn Zombie , ngài chính là anh hùng của chúng ta!”

“Tối nay chúng ta nhất đụng phải hầu hạ ngài cho thật tốt!”

Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết, Tô Nguyên Dao và ba người khác cười hì hì nhìn về phía Chu Dương, đây là người đàn ông của họ, có thể làm được những điều vĩ đại mà người bình thường khó có thể làm được.

Cách thật xa, các nàng có thể nghe thấy tiếng thét vui mừng của những cư dân trong Đại Xương Thị , ngay cả các nàng cũng bị lây sang, trên gương mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Miêu Linh Nhi nhìn chằm chằm Chu Dương, nàng tận mắt chứng kiến qua sự đáng sợ của Zombie, ngay cả cha mẹ và thân nhân cũng chết ở dưới cái miệng háu đói của tụi Zombie, nàng hận tụi đó thấu xương.

Có thể tiêu diệt 20 vạn Zombie, Chu Dương chính là đại anh hùng trong mắt của nàng.

Chỉ cần nàng đi theo hắn, tận thế sẽ không còn là tận thế nữa.

Trang Vũ Tình nhìn Chu Dương không chớp mắt, trong ánh mắt sáng lên, giống như đang đánh giá lại người nam nhân này.

Chẳng trách hắn có mị lực lớn đến như vậy, có rất nhiều nữ nhân cảm mến hắn.

Hắn hành động vĩ đại truyền đi chấn động không biết bao nhiêu người, cho hắn một ít thời gian, hắn thậm chí có thể xoay chuyển tận thế, cho nhân loại trở lại văn minh lúc trước.

Nếu như Chu Dương có thể làm được điều này, hắn chính là anh hùng mở đầu thời đại mới, ghi vào sử sách, ngàn tỉ người truyền tụng.

Hoắc Điển và phi công cung kính đứng ở một bên, hớn hở nói.

“Lão đại, ngài đã trở về!”

Chu Dương khó hiểu, ta trở thành lão đại của các ngươi từ lúc nào.

“Ta không thu tiểu đệ, càng không thu nam nhân! Chờ trở lại nơi trú ẩn, các ngươi đi được bao xa, lăn bấy xa.”

Hai người u oán nhìn hắn, chỉ hận mình không phải là nữ nhân đẹp.

“Không biết Thái Lan còn ở đó không nhỉ? Thật sự muốn đi một chuyến.” Phi công thăm thẳm thở dài.

“Dựa vào bộ dáng này của ngươi, ngay cả khi chuyển giới, Chu lão đại cũng sẽ đá đít! May ra còn ta có chút tiềm lực sau khi chuyển giới.” Hoắc Điển không chút khách khí mắng.

Chu Dương sợ hãi, luôn có điêu dân muốn hại trẫm.

Chẳng biết tại sao, hắn rất muốn đánh chết hai người này.

“Đúng rồi, món binh khí này cho ngươi.” Chu Dương đưa Trảm Lôi Kiếm cho Trình Khả Nhi.

Đã có vũ khí cường đại cấ độ truyền thuyết như Mjolnir thì Trảm Lôi Kiếm đã không cần dùng tới, không bằng lấy ra cho Trình Khả Nhi tăng cao chiến lực.

Trình Khả Nhi không có có dị năng, có Trảm Lôi Kiếm có thể tăng thực lực lên trên diện rộng, tương đương với buff năng lực hệ lôi điện.

“Lão công, vậy ngươi dùng binh khí gì?” Trình Khả Nhi giương mắt nhìn vào Trảm Lôi Kiếm, nàng mong muốn thanh Trảm Lôi Kiếm.

Tuy rất thèm muốn, nhưng sao nàng có thể cầm vũ khí của chồng mình đươcn, món binh khí này chỉ phát triển tốt hơn khi ở trong tay Chu Dương.

“Ta đương nhiên có binh khí tốt hơn, sau nàyngươi sẽ biết đến sự lợi hại của nó.”

Trình Khả Nhi là người thứ nhất đi theo mịn, Chu Dương sẽ không bạc đãi nàng, huống chi, Trảm Lôi Kiếm phù hợp với Trình Khả Nhi nhất.

Nghe được câu này, Trình Khả Nhi mới nhận lấy Trảm Lôi Kiếm, khua khua múa múa một chút.

Một thanh trường kiếm bình thường thiết kế theo kiểu phương tây, có cần phải cao hứng như vậy không?

Trang Vũ Tình và người khác hoàn toàn không thể hiểu được, thiếu nữ này cũng quá cuồng nhiệt nhỉ!

“Thiên Lôi kiếm!”

Sau một khắc, phía trước Trình Khả Nhi xuất hiện một cự kiếm bằng lôi đình dài mười mét, ầm ầm chém xuống.

Mặt đất chấn động, để lại một cái hố to xám xịt.

Trang Vũ Tình và người khác nhìn vào cái hố to, câm lặng rồi.

Lẽ nào cô gái này cũng có siêu năng lực sao? Hơn nữa còn là loại năng lực có sát thương lớn nhất, lôi đình chi lực.

Trang Vũ Tình rất nhanh đã bỏ qua ý nghĩ này, bởi vì nàng nhìn thấy trên Trảm Lôi Kiếm chớp động lôi điện, hình như năng lực này có ở trên thân kiếm.

Viên Thanh Tuyết và Tô Nguyên Dao đều biết rõ sự lợi hại Trảm Lôi Kiếm, cảm thấy hâm mộ không ngừng.

Hết cách rồi, ai bảo Trình Khả Nhi là nữ nhân đầu tiên của Chu Dương , hơn nữa Trảm Lôi Kiếm đúng thật là vô cùng hợp với nàng.

“Đây bảo vật của ngươi!”

Chu Dương bỗng dưng lấy ra Pháp trượng nguyên tố, đưa cho Viên Thanh Tuyết.

“Cho ta?”

Phản ứng của Viên Thanh Tuyết hơi chậm lại, không nghĩ đến Chu Dương cũng lấy ra thêm một món binh khí khác, binh khí đó hình dạng nó là hẳn là một quyền trượng, hẳn không phải là vũ khí lạnh bình thường.

Hình ảnh nàng cầm quyền trượng vả nát đầu người khác, nàng không dám tưởng tượng.

“Ngươi thử xem hiệu quả của khống chế hỏa diễm có tăng lên hay không ?”

Viên Thanh Tuyết đã hiểu rõ cái gì, trên bàn tay xuất hiện một hỏa cầu.

Nguyên bản nàng có thể ngưng tụ hỏa cầu chỉ lớn chừng nắm đấm, nhưng bây giờ đã tiếp cận kích thước một vại nước, vô luận là tốc độ ngưng tụ hỏa cầu, hay là tiêu hao năng lượng cũng đều giảm đi một cách rõ rệt.

“Đa tạ lão công!” Viên Thanh Tuyết vui vẻ không thôi, Chu Dương

quả nhiên sẽ không bạc đãi người cũ.

“Tô Nguyên Dao, đây là bảo vật của ngươi, nó có thể trợ giúp ngươi hồi phục những vết thương, ngay cả khi bị mất tay chân.”

Thứ Chu Dương lần này là Giáp hồi phục.

Hiệu quả của Giáp hồi phục đối với Chu Dương không có ý nghĩa quá lớn, chỉ có mỗi hồi phục các chi đã đứt gãy là có tác dụng.

Bây giờ không có người có thể thương tổn được hắn, nếu có bị mất chân tay thì lại tìm Tô Nguyên Dao giúp đỡ là được.

Hắn kiếm điểm được nhanh như vậy, nói không chừng có lúc mở được bảo vật phòng ngự cấp bậc truyền thuyết, nắm giữ hiệu quả mạnh mẽ hơn.

Món bảo vật này cho sau khi cho Tô Nguyên Dao, năng lực bảo mệnh của nàng sẽ tăng lên trên diện rộng.

Trang Vũ Tình nhìn Chu Dương với vẻ khiếp sợ, hắn từ nơi nào lấy được nhiều bảo vật như vậy?

Ta sau này thành nữ nhân của hắn, có thể có được đãi ngộ như thế hay không .

Trang Vũ Tình vô cùng chờ đến lúc tối đi.

Chương 62: Khu Vực Sương Mù Màu Đen Thần Bí

Edit: Vạn Cổ Thư Thần

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực.

Trong xe Van có một màn đại chiến gian khổ, cách chiếc xe mấy trăm thước, hai tên cẩu độc thân đang quấn bao bố tránh rét.

“Thật là người so với người, tức chết người!” Hoắc Điển lắc lắc đầu, thở dài thở ngắn.

Chu Dương ở trong lái 6 cái máy bay, hai tên nam nhân bọn họ chỉ có thể ở ngoài đây giúp nhau sưởi ấm.

“Chờ tới khi trở về, nhất định phải kiếm vày tỷ tỷ dễ thương, đi ôm ấp các nàng một chút.”

Phi công viên khoác thêm một bộ quần áo lên người, bên ngoài quá lạnh.

Đây di chứng sau khi hắn thi triển gió bão cực lạnh, ít nhất trong khoảng chừng mấy ngày , nhiệt độ ở Đại Xương Thị đều sẽ trở nên cực thấp.

“Đi thôi!”

Xe Van chạy một mạch, Trang Vũ Tình vẫy vẫy tay với hai người.

Sắc mặt nàng hồng phấn, giống như nắng ban mai mới chớm nở, khiến cho người khác say mê.

Hai người vội vàng chuyển ánh mắt, không dám nhìn lâu.

Xe Van chạy thật nhanh về phương xa, hai người triệt để bối rối, hai ta dùng chân chạy theo?!

Đây cũng quá hố người rồi!

Bọn họ bỏ dép ra rồi chạy một cách điên cuồng, nhưng muốn chạy đua với xe máy sao? Rất nhanh đã bị hít khói đến mức không còn thấy xe đâu.

May mà nửa đường tìm được một chiếc xe hơi, dọc theo đường xe chahy, rốt cuộc đã thấy được chiếc xe Van đang rú ga lên chạy.

Rõ ràng là 1 chiếc xe con, nhưng lại chạy nhue xe đua, ngay cả vài trăm chiếc xe chắc đuổi cũng không kịp.

Dọc đường có không ít xe lớn làm trở ngại, nhưng lại có một lực lượng vô hình đẩy tất cả sang một bên, không có cách nào ảnh hưởng tới tốc độ.

Vốn muốn đi tới nơi trú ẩn, có lẽ phải cần thời gian 3 ngày, nhưng với tốc độ này thì cũng chỉ cần nửa ngày là tới.

“Đúng rồi phía trước là một khu sương mù, bên trong quá tối, quá quỷ dị, có lẽ nên đi đường vòng đề phòng bất trắc.” Trang Vũ Tình nhắc nhở với Chu Dương .

Nàng hiện tại đã trở thành nữ nhân của Chu Dương, đương nhiên phải cân nhắc vì hắn.

Đặc biệt là tối hôm qua, Chu Dương cho nàng một chai dược tề, Trang Vũ Tình cảm giác được tố chất thân thể của nàng tăng thêm rất nhiều, đánh một quyền có lực lượng mạnh đến mức nàng không tưởng tượng nổi.

Tên họ: Trang Vũ Tình

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 36

Thể chất: 38

Nhanh nhẹn: 37

Tinh thần: 41

Năng lượng: 410

Vũ khí: Không có

Năng lực: Không có

«Hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đạt đến vĩnh cửu, không có làm phản khả năng.»

Độ trung thành tăng lên khiến cho Chu Dương hơi bất ngờ, không nghĩ tới lại tăng đến max điểm.

Cho dù ai nhìn thấy nam nhân mạnh như hắn cũng sẽ hồi tâm chuyển ý.

Nhớ tới sự điên cuồng của đêm qua, hắn rất thoải mái.

“Không sao, lão công ngươi không cần sợ hãi gì! Có gì hù được chúng ta chứ? Đầu trâu mặt ngựa? Vả chết là được.”

“Đúng rồi, cây súng này cho ngươi phòng thân.”

Chu Dương lấy ra súng trường AK47 đạn vô hạn, cây súng này đã vô dụng, cho Trang Vũ Tình còn có công dụng bảo mệnh

Trang Vũ Tình nhận súng, thuần thục mở băng đạn, kiểm tra đạn bên trong.

“Ngươi lúc trước từng dùng súng súng rồi sao?”

Chu Dương vừa lái xe vừa trò chuyện, đạt tiêu chuẩn của sát thủ xa lộ.

Trang Vũ Tình đượm buồn, gia gia đã từng đã dạy nàng luyện súng, hắn nói nữ hài tử phải bảo vệ bản thân mình thật tốt.

Nhắc tới hai chữ gia gia, ánh mắt nàng trở nên ảm đạm.

Rất nhanh, nàng điều chỉnh lại tâm tình rồi nói: “Không có đạn sao?”

Trong băng đạn 1 viên đạn cũng không có.

Trình Khả Nhi cười rồi nhìn về phía nàng.

“Súng này ngươi thử một chút thì biết, họng súng đừng... Chỉa vào ta, ta sẽ nổi giận!”

Trang Vũ Tình lộ ra vẻ không tin, bắn về phía kính sau một phát.

Loảng xoảng!

Thủy tinh vỡ nát, vô số mảnh vỡ rơi xuống.

“Điều này sao có thể? Rõ ràng trong băng đạn không có đạn!”

Nàng nổ súng lần nữa, đạn liên tục không ngừng bắn ra từ nòng súng, hoàn toàn vượt qua nguyên tắt của khoa học, phá vỡ tam quan của nàng.

Đạn này cuối cùng bắn ra từ đâu?

“Trang tiểu thư, chúng ta chọc ngài tức giận rồi hả? Cầu mong bỏ qua cho.”

“Quân mình, đừng ngộ thương mà!”

Chiếc xe con đi theo ở đằng sau, cửa kiếng có vài vết đạn bắn, Hoắc

Điển và phi công hoảng loạn, đôi mắt lộ ra vẻ giận dữ.

Quả nhiên là gả cô nương ra khỏi nhà như bát nước hắt đi, trở mặt nhanh như vậy sao.

Trang Vũ Tình vội vàng lè ra cái lưỡi, tỏ ra vô tội.

“Cây súng này có đạn vô hạn.”

Viên Thanh Tuyết mở miệng giải đáp nghi ngờ của Trang Vũ Tình.

Đạn vô hạn?!

Đây là việc không thể nào có được.

Sự thật có tác dụng hơn nói suông, chân tướng để ở trước mặt, nàng không tin cũng phải tin.

Trang Vũ Tình nhìn chằm chằm Chu Dương , càng ngày càng cảm thấy hắn khoác lên mình một chiếc màn màu đen như sát nhân trong conan, khiến người khác mê muội rất điên cuồng.

Đây là nam nhân của ta!

Chẳng biết tại sao, trong lòng nàng cảm thấy rất tự hào, ngay cả tâm hồn vốn luôn cảm thấy mất mát, hình như cũng có một thứ gì đó xoa dịu giúp nàng dễ chịu hơn rất nhiều.

Đường quốc lộ phía trước hoàn toàn bị một tấm màn sương bao phủ, ở trong hắc khí lộ ra vẻ quỷ dị, giống như một hố đen khổng lồ, cắn nuốt tất cả sinh mệnh đi ngang qua.

Chẳng trách Trang Vũ Tình muốn đi đường vòng, người bình thường đều cảm thấy sợ hãi với những thứ không biết rõ.

Ai biết trong này có cái thứ quái vật gì đó chứ?

Chu Dương tốc độ xe không giảm, chiếc xe đụng vào trong bóng tối, hoàn toàn biến mất.

Hai người Hoắc Điển lái xe ở sau lưng tái mặt lại.

Bọn họ đi vào mất rồi làm sao bây giờ?!

Hai người cắn răng, căn cứ vào động tĩnh xe Van đang chạy, một đường đuổi theo.

Chỉ có đi theo Chu Dương, bọn họ mới có thể bình an trở lại nơi trú ẩn Dương Quan, nếu không nửa đường gặp phải Zombie vây lại, tuyệt đối sẽ lấy mạng của bọn họ.

Sương mù màu đen không ngừng phun trào, vô số con mắt màu đỏ máu mở ra, giống như ngửi được con mồi, đuổi theo phía sau hai chiếc xe đang chạy.

Chương 63: Hắc Ám Lây Nhiễm - Cổ Thụ Oán Linh

Xe Van chậm rãi dừng lại, con đường phía trước đã không còn đi được nữa.

Một cây cổ thụ đen xì, to đến mức bảy đến tám người có thể ôm được mọc ra giữa lối đi, chặn lại con đường này một cách triệt để.

Tán cây của nó rất lớn, ít nhất phải cao năm mươi đến sáu mươi mét, vô số cành cây màu đen rũ xuống, trên mỗi cành đều mọc ra một quả trái cây màu đen.

Trên mặt đất có vô số thi thể Zombie chôn ở dưới rể cây, Zombie bắt đầu thối rữa, biến thành chất dinh dưỡng của cây đại thụ màu đen.

“Đây là thứ quỷ gì?!”

Mọi người lần đầu thấy cây cổ thụ màu đen, luôn cảm giác được sự âm trầm xung quanh cây cổ thụ.

Hình dạng của những quả trái cây kia quá đáng sợ, nhìn qua giống như từng cái đầu người, hết sức ớn lạnh, Miêu Linh Nhi cùng Trang Vũ Tình bị dọa sợ đến không dám nhìn lâu.

“Đúng thật là rất đáng sợ!” Trình Khả Nhi cầm lấy Trảm Lôi Kiếm hơi nóng lòng muốn thử kiếm một chút.

«Oán linh cổ thụ: Bị hắc ám lây nhiễm biến dị thành một loại cây lạ, nắm giữ ma lực mê hoặc lòng người. Nó thôn phệ chất dinh dưỡng của sinh vật khác trưởng thành một cách khỏe mạnh, tiềm lực sinh trưởng rất to lớn.

Lực lượng: 78

Thể chất: 322

Nhanh nhẹn: 0

Tinh thần: 88

Năng lực: Hủ quả thối rữa(cấp độ C) trên Oán linh cổ thụ mọc ra Hủ quả thối rữa có lực lượng thối rữa lòng người, người ăn vào sẽ bị ký sinh vào và trở thành nô lệ của oán linh cổ thụ.

Địa Thứ Xuyên Kích (cấp độ D): Oán linh quả thụ không cách nào di chuyển, rễ cây của nó được cường hóa trên phạm vi lớn, đâm xuyên thấu mục tiêu ttong phạm vi lớn nhất là 100m.

Nhược điểm: Hỏa diễm và lôi điện có thể gây thêm 100% sát thương đối với Oán linh cổ thụ.

Hồi phục siêu cường(cấp độ B) chỉ cần không bị biến thành tro bụi, không qua bao lâu, Oán linh cổ thụ sẽ hồi phục trở lại.»

Ở xa xa không ngừng hiện ra những ánh mắt màu đỏ, từ xa đến gần, giống như những ngọn đèn lồng nhỏ.

“Chúng ta bị bao vây rồi.”

Số lượng của đôi mắt màu đỏ quá nhiều, xung quanh đâu đâu cũng có, ít nhất có bảy tám trăm đôi mắt.

Bọn họ vây chiếc xe Van lại, tạo thành áp lực cực lớn cho mọt người.

Xuất hiện một ánh lửa ngút trời, xua tan bóng tối xung quanh, cho mọi người được thấy rõ rằng đôi mắt đỏ đó là của thứ gì.

Phần lớn bọn họ có hình thái của nhân loại, thịt trên thân thể biến đổi thành từng mảng, da thì trở nên nứt nẻ như vỏ cây oán linh cổ thụ.

«Oán Nô: Sau khi ăn hủ thực quả được cường hóa, cả đời đều phải làm nô lệ cho oán linh cổ thụ.

Lực lượng: 21

Thể chất: 27

Nhanh nhẹn: 10

Tinh thần: 8

Chú thích: Sinh mệnh của bọn họ tương linh với oán cổ thụ, sau khi

oán linh cổ thụ chết thì bọn họ cũng sẽ chết đi.»

“Các ngươi là thứ gì vậy?!”

Mọi người không bình tĩnh được, vốn tưởng rằng tận thế cũng chỉ có Zombie, còn đây là thứ quỷ gì vậy.

“Người bên ngoài!?” âm thanh khó nghe phát ra từ bên trong miệng của Oán nô cầm đầu, âm thanh nghe được giống như hai cái vỏ cây đang ma sát với nhau, khó nghe cực kỳ.

“Các ngươi là nhân loại sao? Tại sao hiện tại lại biến thành hình dáng này?” Tô Nguyên Dao dẫn đầu mở miệng trước nói.

“Tận thế rồi, chúng ta không có thực lực, chỉ có thể chết ở bên trong miệng của Zombie , cũng may thụ thần vĩ đại xuất hiện , nó ban cho chúng ta một sức mạnh mới, để lại cho chúng ta, trở thành tân nhân loại.”

Oán Nô cầm đầu mở miệng nói.

“ Các ngươi hãy cùng chúng ta trở thành tân nhân loại đi! Các ngươi sẽ được vĩnh sinh!”

Oán linh cổ thụ lắc lư, phía trên rớt xuống bảy tám trái Hủ thực quả, 1 Oán Nô giống như đang cầm một cái đầu người, chuyển sàn cho mọi người.

“Ăn nó đi, các ngươi sẽ có được lực lượng cường đại!”

Loại vật này đừng nói ăn, nhìn vào thôi đã thấy ác cảm.

Bọn họ còn lâu mới ăn loại quả ghê tởm này, càng không muốn biến thành bộ dáng chán ghét đó.

“Lăn!” Trình Khả Nhi trực tiếp lấy Trảm Lôi Kiếm vác lại gần Oán Nô chém xuống.

Lôi điện truyền tới trên người oán nô, tản ra mùi khét nồng nặc.

“Những tên không biết phải trái, các ngươi sẽ trở thành chất dinh dưỡng của thụ thần!”

Oán Nô trở nên điên cuồng, nhào về phía mọi ngườim

“Kẻ đần độn mới muốn biến thành thứ đồ vật ghê tởm như các ngươi.”

Từng khỏa gia tử kích cỡ tương đương hỏa cầu toát ra, một hơi toát ra chín cái, liền một chuỗi, bay vào oán linh dày đặc khu vực nổ tung.

Vô số ánh lửa văng khắp nơi, nhiễm phải ngọn lửa Oán Nô gào thét bi thương không ngừng, rất nhanh tại trong ngọn lửa hóa thành hư không.

Oán Nô nhóm trở nên điên cuồng lên, không một chút sợ hãi.

Sau khi bọn họ biến thành bộ dáng nàu, đã sớm trở thành quái vật mặc cho oán linh cổ thụ điều khiển.

Trình Khả Nhi vung ra Trảm Lôi Kiếm, mũi kiếm ở trong tay nàng biến ảo, từng com Oán Nô xông tới bị chém như thái hoa quả ngã rạp xuống, không có ai đỡ nổi một kiếm.

“Cẩn thận!”

Mặt đất chấn động, Chu Dương nhắc nhở với các nàng một câu, một tay nhấc xe Van lên tránh khỏi phạm vi công kích của oán linh cổ thụ.

Từng cái rễ cay nhọn hoắt trồi lên từ dưới mặt đất, giống như những chiếc cọc sắt nhọn không ngừng đâm lên.

Viên Thanh Tuyết biết được là quái thụ này phát động công kích, lập tức chuyển di mục tiêu.

“Nguyên tố chiết xuất!”

Nâng lên Pháp trượng nguyên tố trong tay, tích lũy năng lượng, một lát sau, một cột sáng tản ra từ Pháp trượng nguyên tố, đánh mạnh vào oán linh quả thụ.

Oán linh quả thụ bị xuyên thủng một lỗ lớn trên thân cây , nhựa đen chảy ra không ngừng từ những lỗ hổng.

“Kết thúc rồi à?”

Không đợi các nàng tìm hiểu, hủ thực quả trên oán linh cổ thụ bắt đầu rơi xuống rợp trời, ít nhất hàng ngàn hàng vạn trái.

Vô số hủ thực quả lăn về phía mọi người, hủ thực quả nổ tung ra.

Sương mù màu tỏa ra sau khi hủ thực quả nổ, mùi thối tản ra khiến cho người khác ói đến mật xanh mật vàng.

Chương 64: Dị Năng Đẳng Cấp S Tăng Cấp.

“Thiên Lôi kiếm!” Trình Khả Nhi không do dự sử dụng sát chiêu của trảm lôi kiếm.

Một dòng lôi điện ngưng tụ thành hình cự kiếm dài mười mét xuất hiện ở trước thân cây, từng dòng lôi điện chớp động, còn chưa tung chiêu, oán linh cổ thụ đã cảm nhận được uy lực cường đại, tán cây lay động càng lúc càng nhiều hơn.

Oán Nô trở nên điên cuồng, phát điên lên bổ nhào vào Trình Khả Nhi, muốn ngăn cản Thiên Lôi Kiếm chém xuống.

Nhưng mới vọt lên một nữa thì thân thể trở nên chậm chạp đi, những đôi mắt màu đỏ lấp lóe lên tựa hồ như không yên lòng.

Đây là lúc Tô Nguyên Dao xuất thủ, nàng sử dụng năng lực chỉ huy với oán nô, tranh giành quyền điều khiển với oán linh cổ thụ.

Thời gian câu kéo được cũng đã đủ rồi, Thiên Lôi kiếm chém xuống từ trên cao, lôi đình trắng toát chớp động, oán linh quả thụ không kiên trì được quá lâu, trong nháy mắt bị Thiên Lôi kiếm vả thành vô số than gỗ vụn.

Oán Nô ở đằng xa dãy dự không ngừng, giống như mất đi lực lượng, rớt xuống đất, thân thể bắt đầu tan vỡ, hóa thành những mãnh gỗ vụn lớn màu đen tuyền.

Lúc này hẳn là đã chết một cách triệt để rồi!

“Các ngươi làm rất tốt!” Chu Dương thở dài nói.

Lấy thực lực của hắn có thể giải quyết oán linh cổ thụ một cách nhanh chóng, nhưng Chu Dương sở dĩ không xuất thủ, chính là vì bồi dưỡng thực chiến và năng lực phối hợp của các nàng.

Có được sau khi có vũ khí linh năng, thực lực của ba người các nàng tăng lên trên diện rộng, đối phó với loại quái vật như oán linh cổ thụ dễ như trở bàn tay.

“Về sau việc vả quái sẽ giao cho các ngươi.”

Chu Dương ngồi ở trong xe tải, làm cá ướp muối*.

(* lần này chỉ lười biếng.)

Nếu thực lực các nàng càng lúc càng mạnh thì mình có thể thoải mái hơn rất nhiều.

“Lão công, ta vừa mới phát hiện được một thứ.” Trình Khả Nhi hớn hở cầm một cái tinh hạch màu đen mang tới.

“Đây là thứ lấy được ở nơi mà quái thụ biến thành tro.”

Tinh Hạch to khoảng nắm tay, bên trong giống như có một dòng năng lượng màu đen đang di chuyển.

Chu Dương cũng gọi là lần đầu tiên thấy vật như thế này, tò mò cầm lên.

«Hệ thống nhắc nhở: Phát hiện tinh hạch hắc ám năng lượgg, có thể đổi thành 1 vạn điểm, hoặc đổi thành 1 tiềm năng kết tinh.»

Một khối tinh hạch hắc ám năng lượng đổi được 1 vạn điểm, hoặc là tiềm năng kết tinh?

1 vạn điểm có thể trở thành chín cái Hoàng Kim bảo rương, hoặc là một cái tiềm năng kết tinh.

Tiềm năng kết tinh có thể tăng đẳng cấp năng lực lên, Chu Dương đã mở mấy chục cái Hoàng Kim bảo rương, vừa vặn mở ra 30 điểm ra cái tiềm năng kết tinh.

Theo lý thuyết, chín cái Hoàng Kim bảo rương có thể khai ra càng nhiều thứ hữu dụng, nhưng cũng đại biểu là không có thứ gì hữu dụng.

Còn lựa chọn thứ hai chính là lấy luôn một cái tiềm năng kết tinh, tăng đẳng cấp của dị năng lên.

Chu Dương rất nhanh đã quyết định được, mình chọn tiềm năng kết tinh.

Vật phẩm trong Hoàng Kim bảo rương mở ra được, ngoại trừ tiềm năng kết tinh và số rất ít vật phẩm ra, thứ hữu dụng càng ngày càng ít đi, không thể trực tiếp gia tăng chiến lực được nữa.

Ngược lại, tiềm năng kết tinh chí ít có thể khiến chi dị năng của mình tăng lên một đẳng cấp nữa, hiệu quả trực tiếp rõ ràng.

Kiếm điểm đối với Chu Dương không phải chuyện rất khó khăn nữa

rồi, có thể hiểu được tìm kiếm tiềm năng kết tinh có độ khó hơn rất nhiều.

«Chúc mừng túc chủ trade thành công, thu được tiềm năng kết tinh.»

«Tiêu hao 35 điểm tiềm năng kết tinh, gió bão cực lạnh từ LV2 tăng lên tới LV3.»

«Gió bão cực lạnh (LV3): Đánh giá đẳng cấp dị năng thuộc cấp độ S, lực lượng bão tố và cực băng chi lực dung hợp làm một thể, hình thành nên gió bão cực lạnh, gây ra sát thương với tất cả mục tiêu trong phạm vi 5km.»

«Hiệu quả — đóng băng: Gió bão cực lạnh có thể lạnh tới âm 500 độ C nhiệt độ siêu thấp, đóng băng tất cả. Phạm vi ảnh hưởng lớn nhất khi di chuyển qua là 5km.»

«Hiệu quả — lưỡi dao đóng băng: Gió bão cực lạnh và lực lượng bão tố ngưng tụ thành phong mang và băng, vừa kiên cố vừa sắt bén, lực sát thương thêm tăng lên gấp đôi.»

«Hiệu quả — khu vực cực lạnh: Mỗi phút tiêu hao 20 điểm năng lượng, mở ra một mảng khu vực cực lạnh, trong phạm vi 2km xung quanh đều phải chịu sự ảnh hưởng bởi cực hàn, khoảng cách càng gần, ảnh hưởng càng lớn. Giảm tốc độ di chuyển trên phạm vi lớn, khí lạnh ngăn cản tuần hoàn máu, đứng ở trong lĩnh vực cực lạnh trong 3 giây sẽ bị đóng băng. »

«Kết cục kỹ năng — gió bão cực lạnh: Gió cùng băng hoàn mỹ dung hợp, tiêu hao 500 điểm năng lượng trị, chế tạo một đợt từ băng cùng gió soạn nhạc tử vong gió bão, thêm bổ sung thêm 100 vạn lưỡi dao đóng băng, đối với 5km trong phạm vi toàn bộ mục tiêu tạo thành cực lớn sát thương, thời gian kéo dài ba mươi giây. »

Uy lực và hiệu quả tăng lên trên diện rộng, đổi lấy tiềm năng kết tinh rất đáng giá!

«Tiêu hao 42 tiềm năng kết tinh, đứa con của nguyên tố từ LV1 tăng lên tới LV3.»

«Đứa con của nguyên tố (LV3): Đánh giá năng lực được đẳng cấp S, có sẵn lực lượng nắm giữ nguyên tố.»

«Nguyên tố bảo hộ: Nguyên tố chi lực hình thành tầng phòng hộ đặc biệt, suy yếu 80% sát thương từ nguyên tố và năng lượng.»

«Nguyên tố hộ thuẫn: Mỗi 24h, túc chủ hình thành một tầng hộ thuẫn vô hình, Tối đa có thể hấp thu 3000 sát thương năng lượng , sau nguyên tố hộ thuẫn vỡ vụn, 24h sau đó khôi phục như lúc ban đầu.»

«Thân cận với nguyên tố: Tụ tập năng lượng nguyên tố xung quanh, toàn bộ uy lực của nguyên tố tăng lên 300%.»

Tăng đẳng cấp dị năng cấp S lên LV4 sẽ không đơn giản như vậy, cần tới 165 điểm tiềm năng kết tinh.

Phương xa hắc vụ phun trào, từng con cự thú nhe nanh múa vuốt, vô số Oán nô mắt đỏ xông tới.

Chu Dương cười, hắn đang ngại số lượng tiềm năng kết tinh không đủ, đẳng cấp của dị năng không thể tăng lên được , những người này tới thật đúng lúc!

Chương 65: Tiểu Đệ Chuyên Hố Lão Đại.

Sau này nếu các ngươi nghe theo lệnh ta, ta sẽ bảo kê cho các ngươi sống thật tốt, nếu không, ta không ngại để các ngươi biến thành khôi lỗi của thụ yêu đâu.”

Khu vực sương mù màu đen. Ở khu vực Nhà máy hóa chất, có một tên lưng hùm vai gấu, chiều cao gần hai mét tên là Nguyễn Phong cười nói.

Đám người chết lặng đi, gật đầu một cách máy móc, ngay cả khi Nguyễn Phong mang 3-4 nữ nhân đi một cách thô bạo cũng không ừ hử gì.

“Đại hắc đầu, ngươi mau cứu ta, ta không muốn bị người khác làm nhục.”

“Cha, ngươi mau cứu con gái đi!”

Người mà họ nhắc tên tới đều cúi mặt xuống, không dám nhìn tới ánh mắt cầu cứu của các nàng.

Không phải bọn hắn không muốn phản kháng, mà là Nguyễn Phong quá mạnh mẽ, còn nắm giữ năng lực phi phàm, người đối nghịch với hắn chết cả rồi.

Tận thế quan trọng nhất là sống sót, chỉ có sống sót mới có hi vọng.

Nếu muốn ở khu vực sương mù màu đen sống thật tốt, nhất thiết phải học được cách chọn lựa, quản chi tới con gái và vợ của mình chứ.

Bọn họ đều là người ở phụ cận thành phố, từ sau khi phát sinh tận thế, cẩn thận từng li từng tí lẩn trốn Zombie.

Nhưng mà nguy cơ của nơi này khác với chỗ khác, đám Zombie xuất hiện không bao lâu đã bị một loại cây yêu giết cho tan tành.

Vốn tưởng rằng thụ yêu là thứ mà ông trời ban tới để cứu vớt bọn hắn, khiến họ mang lòng cảm kích, thậm chí có người chủ động tiếp xúc với thụ yêu.

Cổ nhân có đôi lời nói thật hay, không phải tộc ta chắc chắn có dị tâm, những lời này dùng ở trên những thụ yêu này quá chính xác.

Thụ yêu tiêu diệt Zombie không phải là vì cứu rỗi nhân loại, mà thực chất chính là biến bọn nó thành chất dinh dưỡng.

Thụ yêu đúng thật rất cường đại, nhưng chúng nó có một cái nhược điểm quá rõ ràng, sau khi cắm rễ không có cách nào di chuyển.

Vì cái nhược điểm này, nó đã đánh chủ ý lên loài người.

Từng người từng người may mắn sống sót, nhưng dưới sự mê hoặc của thụ yêu và vì thu được lực lượng cường đại, ăn hủ thực quả do nó mọc ra, biến thành khôi lỗi của quái thụ.

Mặc dù bọn hắn còn có thể tiến hành giao lưu một cách đơn giản, cũng đã mất đi một số chức năng cơ bản và năng lực đọc hiểu, một lòng chỉ muốn khuếch trương số lượng khôi lỗi, và cung cấp chất dinh dưỡng cho thụ yêu.

Cũng may trời không tuyệt đường người, thụ yêu rất chán ghét những nhà máy hóa chất và khu vực ô nhiễm nặng, xung quanh không có một gốc cây yêu tồn tại, hành động của khôi lỗi có hạn chế, mới để bọn hắn thoi thóp mà sống.

Nơi nào có nhân loại, chỗ đó sẽ không có công bằng.

Đặc biệt là người nơi tận thế, nguy cơ tứ phía, áp lực trong lòng không có chỗ nào để phát tiết.

Mặc dù Nguyễn Phong đã nắm giữ năng lực siêu phàm, đối phó với

mấy con khôi lỗi của thụ yêu không thành vấn đề, nhưng vả nhau với bản thể của thụ yêu thì đúng là đi tìm chết.

Vì trải nghiệm cảm giác cường giả, đồng tộc chính là đối tượng ức hiếp tốt nhất, chỉ có từ trên người bọn họ mới có thể cảm nhận được tôn nghiêm của người tài trí hơn người.

Người trong phòng mặt mày ủ rũ, về mặt thức ăn bọn họ cũng không cần lo lắng quá mức, tuy hắc vụ che mất mặt trời, xung quanh lại mọc ra ít nấm, có thể miễn cưỡng nhét đầy cái bao tử, còn có thể sống mới chính là tiêu chí đầu..

“Nghe nói Nguyễn Phong lúc ở tuyệt cảnh ăn một loại trái cây đặc thù mới mạnh như thế, nếu chúng ta cũng có thể tìm ra loại trái cây này, chúng ta cũng có thể nắm giữ năng lực siêu phàm, không còn bị khi dễ nữa.” Hứa Dương đi ra lặng lẽ nói.

Hắn người thân cận bên cạnh Nguyễn Phong, lời hắn nói có mấy phần tin được.

Mọi người không phải người muốn bị đội nón xanh, nhìn tận mắt nữ nhân và nữ nhi bị người ta chà đạp, nói không muốn phản kháng đều là giả, biện pháp tốt nhất chính là trở thành giác tỉnh giả, mới có thể có cơ hội phản kháng Nguyễn Phong.

Mới vừa đi ra xa Nhà máy hóa chất, đi tới phía rừng rậm, chỗ đó mọc ra một ít hủ quả kỳ quái, nói không chừng ở đó có thứ bọn họ mong muốn.

“Ầm!”

Từng đạo lôi đình giáng từ trên trời xuống, giống như thiên địa sơ khai, thần phạt giáng thế.

Ánh sáng chớp nhoáng giống như ánh ban mai, xé ra hắc vụ bao phủ rất lâu rồi, cuối cùng bọn hắn cũng thấy ánh mặt trời một lần nữa.

Mọi người nheo mắt lại, dựa vào ánh nắng và lôi quang màu trắng, xa xa nhìn thấy nhiều ngọn lửa lớn đang bốc cháy, từng cái từng cái đều là chỗ của quái vật tạo ra bóng đêm cho bọn hắn, khiến cho bọn hắn khó có thể ngủ ngon được lại bốc cháy thành tro trước lôi quang ngập trời.

Theo đó là những nô lệ của thụ yêu biến mất.

“Trời giáng thần phạt! Những thụ yêu này làm bậy quá nhiều, lão

thiên rốt cuộc đã ra tay thu thập bọn nó!”

“Tại sao ta lại thấy được một người bay trên trời? Hình như lôi điện xuất hiện ở trên người hắn!”

“Năng lực của siêu phàm giả có hạn, bọn họ vẫn còn là người, không phải thần!”

Một người râu ria xồm xoàm chỉ về phía xa nói.

“ Phạm vi ảnh hưởng ít nhất là 10km, nếu thật là việc này là do người làm ra, ta làm ăn shit cho các ngươi thấy!”

“Có thể là do ta hoa mắt đi...” Người lúc đầu nói nhìn thấy bầu trời có người xuất ra lôi điện, cũng hoài nghi mình hoa mắt.

Bên cạnh bọn họ có siêu phàm giả, đương nhiên hiểu rõ cường độ thực lực của siêu phàm giả, tuyệt đối không thể xuất ra lôi điện giống như thiên phạt vậy.

“Ăn shit cái đầu ngươi, ở bên ngoài nói phét cái gì!”

“ Ngay cả ta cũng bị ngươi nói đến buồn nôn.” Nguyễn Phong đầy nộ khí đi ra từ trong nhà.

1 vệt phong mang màu trắng bay ra, tên râu xồm lúc trước nói ăn shit bị đá đít.

Còn dư lại mấy người không tránh khỏi rùng mình một cái, đứng tại chỗ, động cũng không dám động, rất sợ sẽ bị đá giống thế.

“Bên ngoài bốc cháy rồi sao?!”

Có thể sống ở tận thế đến bây giờ, không có mấy người ngu xuẩn.

Nguyễn Phong nhớ vị trí có thụ yêu một cách rõ ràng, đây là thứ có thể bảo đảm hắn sẽ không đưa dê vào miệng cọp.

Mười mấy chỗ có lửa bốc cháy, hiển nhiên chính là chỗ mà thụ yêu cư ngụ.

“Đi, chúng ta đi qua nhìn một chút!”

Năng lực siêu phàm củ hắn bắt đầu từ một kỳ ngộ, nói không chừng lần này cũng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

Một nhóm bốn năm người đi về phía ánh lửa gần nhất, rất nhanh

nhìn thấy 1 chiếc xe con, trên xe có rất nhiều mỹ nhân khiến người tâm động.

“Người trước mặt dừng lại, trước mặt các ngươi là một siêu phàm giả vĩ đại, hắn sẽ bảo đảm cho sự an toàn của các ngươi, cung cấp thức ăn cho các ngươi, các ngươi chỉ cần trả ra một cái giá không quá lớn.”

Không đợi Nguyễn Phong lên tiếng, cẩu nô tài Hứa Dương nhảy ra nói trước.

Nguyễn Phong làm việc tương đối cẩn thận, người có thực lực mạnh hắn tuyệt đối không dám trêu chọc, ít nhất không thăm dò rõ ràng lai lịch của đối phương, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Như thế nào cũng không nghĩ đến tiểu đệ vốn nịnh nọt hắn rất nhiều lại cư nhiên làm ra loại chuyện này.

Vì mặt mũi, Nguyễn Phong kiên trì lên đứng dậy.

“Đám nữ nhân giữ lại tất cả!”

Mấy người nữ nhân này đúng thật rất đẹp, cướp thì cướp.

Chương 66: Khinh người quá đáng!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Edit: Vạn Cổ Thư Thần

Có người cướp xe của chúng ta?!

Chúng nữ hơi sững sờ một chút, những người này ăn gan hùm mật báo hay sao?

Lẽ nào họ cho rằng Chu Dương không ở đây thì có thể tùy ý khi dễ chúng ta hay sao?

“Thật muốn biết ngươi lấy đâu ra tự tin như vậy? Siêu phàm giả, ngươi cho là mình rất lợi hại phải không!”

Trình Khả Nhi khinh thường cười một tiếng, trong mắt đều là vẻ

khinh bỉ.

Không biết tên khỉ đột này từ đâu ra, ỷ mình có dị năng liền tỏ ra vô cùng tự đại?

“Lão công của bọn ta rất lợi hại, hắn chắc chắn sẽ đánh ngươi!”

Miêu Linh Nhi vung quả đấm nhỏ, ý đồ dọa lui đoàn người Nguyễn Phong.

Chúng nữ rối rít đưa mắt nhìn Miêu Linh Nhi rồi nhìn đối phương một cách ngượng ngùng, cúi đầu.

“Ngươi còn nhỏ, về sau nếu gặp chuyện gì như vậy thì hãy để người lớn xử lý.”

Viên Thanh Tuyết giống như một trưởng bối, đi tới xoa xoa đầu tiểu loli.

“Ta cái gì cũng thấy hết rồi!”

Miêu Linh Nhi lý lẽ hùng hồn lớn tiếng nói.

“Ta cũng sẽ trở thành nữ nhân của Dương ca.”

Chúng nữ dở khóc dở cười, thầm oán trách Chu Dương, sao hắn có thể làm loại chuyện đó trước mặt một đứa bé chứ?

Ngươi xem, hiện giờ nàng đã biết những thứ không nên biết rồi.

Tâm hồn của tiểu loli đen tối rồi...

Dù sao thì sớm muộn gì Miêu Linh Nhi cũng sẽ bị Chu Dương ăn thịt, chúng nữ không tiện nói thêm cái gì.

Đám Nguyễn Phong nghe vậy thì tròng mắt đều trợn to, không ngờ nhóm mỹ nữ này đều thuộc về một người đàn ông?!

Đối phương có thể thu nhiều nữ nhân như vậy, nhất định là siêu phàm giả, người bình thường không có khả năng thu được nhiều mỹ nữ như vậy.

Trái lại mình chỉ có thể ăn cơm thừa của người khác, chất lượng so với người ta thì đúng là kém xa.

Đồng dạng là siêu phàm giả, tại sao lại có khác biệt lớn như vậy?

“Để cho nam nhân của các ngươi cút ra đây!”

Nguyễn Phong muốn thăm dò thực lực của đối phương trước, rồi sau đó mới tính tiếp.

Tại tận thế như này, người không có đầu óc sẽ chết rất nhanh, cho nên hắn luôn luôn làm việc cẩn thận như vậy.

Cẩu nô tài Hứa Dương la hét la ầm lên:

“Lão đại nói các ngươi không nghe sao? Hay là các ngươi bị điếc! Còn không mau một chút qua đây hầu hạ đại ca.”

Quả thật hiệu quả kéo cừu hận của những lời này đã đạt mức tối đa, Trình Khả Nhi không nói nhảm mà trực tiếp mang theo Trảm Lôi Kiếm đi ra.

“Ngươi muốn cướp nữ nhân của ta?!”

Thanh âm từ trời cao truyền đến, mọi người lập tức ngẩng đầu nhìn lại.

Một nam tử tay cầm búa, từ trên trời hạ xuống, tựa như thiên thần hạ phàm.

Cách ra sân này khiến người ta cả đời khó quên.

Tuy Nguyễn Phong cũng nắm giữ dị năng phong hệ nhưng hắn lại không thể đạp gió mà đi, năng lực phong hệ của đối phương mạnh hơn hắn nhiều lắm.

Đây là một tên đại kình địch!

Hắn vừa định giải thích, muốn dùng biện pháp hòa bình để giải quyết.

Cẩu nô tài Hứa Dương lại la ầm lên:

“Đúng vậy, lão đại chúng ta muốn cướp nữ nhân của ngươi, nhanh lên một chút, mau giao nữ nhân của ngươi ra, nếu không thì chắc chắn lão đại sẽ vặn gãy đầu ngươi.”

Nguyễn Phong vẫn tưởng Hứa Dương tuyệt đối trung thành với mình, bây giờ nhìn lại, tên này quả thực chính là não tàn, chỉ biết lôi kéo thù hận, khác gì vội vàng đẩy hắn vào chỗ chết đâu!

Một đạo phong nhận cắt đứt cổ họng Hứa Dương, hắn che cổ chậm

rãi ngã xuống.

Hứa Dương mặt đầy thù hận nhìn Nguyễn Phong:

“Ta chờ ngươi tại... Địa Phủ!”

Rồi lại cầu khẩn nhìn Chu Dương, ánh mắt dần dần trắng xám.

Trước khi chết, trong đầu hắn hồi tưởng lại hình ảnh thiếu nữ mặc quần áo màu vàng, nở một nụ cười.

Mặc dù ta không có khả năng tự mình báo thù, nhưng sẽ có người xử lý kẻ ác như ngươi...

“Đây là hiểu lầm!”

Nguyễn Phong vội vàng giải thích, hắn không muốn vô duyên vô cớ trêu chọc một người lạ có thực lực phi phàm như vậy.

“Hiểu lầm? Chính tai ta nghe được ngươi muốn cướp nữ nhân của ta! Ngươi lại nói với ta là hiểu lầm?”

Mặc dù chuyện này một mực từ miệng Hứa Dương mà ra, nhưng không có nghĩa là Nguyễn Phong không suy nghĩ gì, hắn rất yêu thích mỹ nữ, nếu không sẽ chẳng đi cướp nữ nhân của người khác.

Chỉ là hắn yêu thích bày mưu rồi hành động, không đánh trận chiến mà không có chuẩn bị.

Thực lực yếu, hắn thích đoạt thì đoạt, thực lực mạnh hơn hắn, đương nhiên phải cúi đầu.

Bắt nạt kẻ yếu mới có thể sống tốt.

“Huynh đệ, ta đã nói đây chỉ là hiểu lầm! Ngươi đừng có mà khinh người quá đáng!”

Tượng đất cũng phải có 3 phần hỏa, nếu đã đắc tội đối phương, vậy liền thử thực lực đối phương một lần.

Nếu như là cọp giấy, hắn thế nào cũng phải giết gia hỏa này trước mới được.

Bàn tay hắn khẽ rung, một đạo đao gió vô hình bay ra từ trong lòng bàn tay, lặng yên không một tiếng động chém về phía Chu Dương.

Đây là âm chiêu mà Nguyễn Phong đặc biệt nghiên cứu ra, tuy rằng

uy lực không quá mạnh, lại thắng ở vô thanh vô tức, khả năng che giấu vô cùng mạnh mẽ.

Nếu đối phương không có phòng bị thì nhất định sẽ chết rất thảm.

Chu Dương mí mắt không nhấc, tựa như không nhìn thấy đạo đao gió vô hình kia.

Thấy đao gió chuẩn bị đánh vào người Chu Dương thì Nguyễn Phong không ngừng cười như điên.

Gia hỏa kia sẽ lập tức phải chết, nữ nhân của tên đó sẽ sớm trở thành vật trong túi hắn.

Thế nhưng sự tình làm hắn mở rộng tầm mắt bỗng phát sinh, phong mang như đụng vào tường đồng vách sắt, hóa thành vô số toái phiến bay tán loạn, bản thân Chu Dương thì lại không bị hao tổn chút nào.

Từ đầu đến cuối, Chu Dương thậm chí còn không thèm nhíu mày lấy một cái.

“Đây chính là lá bài tẩy của ngươi sao? Quá yếu!”

Nguyễn Phong triệt để nổi giận, hắn chưa từng thấy ai cuồng ngạo tự đại như vậy.

“Hy vọng một khắc sau ngươi còn có thể cười được!”

“Phong nhận ngàn kích!”

Gần trăm đạo đao gió mini ngưng tụ thành hình, nhanh chóng đánh về phía Chu Dương, nhưng diễn biến vẫn y hệt lần trước, toàn bộ đao gió khi chạm phải Chu Dương thì đều tự động tan vỡ.

“Tiếp theo, đến lượt ta xuất thủ!”

Một cơn lốc mấy trăm thước ngưng tụ sau lưng Chu Dương, phía trên ẩn dấu một luồng khí lạnh có thể đóng băng hết thảy, chụp về phía Nguyễn Phong.

Mmp

Ta chỉ thả vài đạo đao gió mini mà ngươi vừa ra tay đã xuất đại chiêu!

Cái này cũng quá khi dễ người rồi!

Chương 67: Khảo nghiệm độ trung thành

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Edit: Vạn Cổ Thư Thần

Mặt đất phủ một tầng băng thật dầy, đám Nguyễn Phong triệt để biến thành đống cặn bã.

Sau khi Cực hàn phong bạo tăng lên MAX cấp nhờ lấy được tiềm năng kết tinh, thì uy lực của nó cũng tăng lên tới trình độ vô cùng đáng sợ.

Cảnh tượng giống như đại chiêu vừa rồi thực ra chỉ là một đòn của Chu Dương mà thôi, hoàn toàn không thể so với đại chiêu chân chính của hắn.

“Lão công, ngài thật là quá lợi hại!”

Chúng nữ nhìn Chu Dương, phương tâm đại động, chẳng biết tại sao, các nàng đói...

Trang Vũ Tình trợn mắt hốc mồm nhìn 'Nội chiến "đột nhiên bùng nổ. Mặt đầy bất đắc dĩ.

Ai có thể chịu nổi đây?

Nàng vội vàng che mắt Miêu Linh Nhi.

“Trang tỷ tỷ, ngươi làm gì vậy? Quá đáng ghét!”

Miêu Linh Nhi vẻ mặt không hiểu, bất mãn hét lớn.

Người là sắt, cơm là thép, không ăn một bữa đói bụng đến hoảng, hắn nhất thiết phải thời khắc bổ sung năng lượng cho nữ nhân của mình, không thể để các nàng đói bụng.

‘Sữa bò’ là nhu yếu phẩm cần thiết để các nàng sinh tồn, số lượng nhiều bao ăn no.

Chu Dương đối xử bình đẳng, tuyệt sẽ không để bất cứ nữ nhân nào của mình đói bụng.

Đây là một cuộc chiến tốn thời gian, không có khói lửa, cuối cùng chỉ còn lại mình Chu Dương.

Ninh Thải Hà duy trì trạng thái ngu muội, so với trước kia thì dường như nàng trở nên thông minh hơn rất nhiều, biết rõ đây là cơ hội của mình, điên cuồng thể hiện trước mặt Chu Dương.

Chu Dương thấy Ninh Thải Hà thường xuyên lấy lòng, đương nhiên sẽ không khách khí.

Ninh Thải Hà ngã ra xe, đôi mắt màu xám vốn đang lãnh đạm lại từ từ nhiều hơn một tia linh tính quang mang, dần dần khôi phục lại ký ức.

Trong khoảng thời gian này, những gì nàng nhìn thấy thật là đã khắc sâu vào tâm can của nàng, không thể nào quên được.

Chu Dương không phải là kẻ ăn bám?

Những nữ nhân này có thể cường đại như vậy là nhờ Chu Dương.

Thực lực của hắn cường đại đến mức không tưởng tượng được.

Vô luận là tiêu diệt 20 vạn Zombie tại thành phố Đại Xương Thị, hay là vả ra thiên phạt giáng thế, mang ánh sáng trở lại phiến khu vực hắc ám này.

Đều là chuyện mà chỉ có thần mới có thể làm được.

Hắn chính là thần linh hành tẩu ở nhân thế!

Nực cười chính là mình có mắt không tròng, cơ hội tốt như vậy lại không biết quý trọng, tự nhiên bỏ lỡ cơ hội, thậm chí còn chọc giận Chu Dương.

Cũng may ông trời cho nàng thêm một cơ hội.

Lần này nàng nhất định phải nắm lấy thật chắc.

Gắng gượng thân thể mệt mỏi, nàng lại tới trước mặt Chu Dương.

Mặc dù đã ăn rất no rồi, nhưng nàng còn muốn tận lực nịnh hót Chu Dương, mãi đến khi ngay cả đầu ngón tay cũng không thể động mới thôi.

“Xem ra ngươi đã khôi phục trí tuệ.”

Chu Dương lãnh đạm, hờ hững nhìn Ninh Thải Hà.

Đối với nữ nhân này, hắn không quá ưa thích.

Đa số nam nhân đều không thích nữ nhân có tâm cơ, huống hồ tâm cơ của nàng còn không dùng tại phương diện tốt.

Ngươi rất kiêu ngạo?

Ngươi cho rằng bây giờ còn là thời bình sao?

Thật xin lỗi, ta không muốn hầu hạ ngươi!

“Ta sai rồi, thật sự biết sai rồi, lại cho ta một cơ hội đi! Ngươi muốn ta làm gì cũng được.”

“Ta nhất định sẽ toàn tâm toàn ý hầu hạ ngươi, quyết không hai lòng.”

Ninh Thải Hà sợ, nàng không muốn trở lại trạng thái vô tri vô giác kia, quả thật là sống không bằng chết.

Hiện tại là cơ hội duy nhất của nàng, bất kể thế nào thì nàng cũng phải nắm chặt.

Dù Chu Dương muốn nàng làm gì thì nàng cũng sẽ hết sức thực hiện.

“Vậy ta để ngươi thẹn nắp bồn cầu, các ngươi thẹn sao?”

Chu Dương sắc mặt cổ quái.

Ninh Thải Hà không có nửa điểm chần chờ, nói như đinh đóng cột:

“Chỉ cần ngươi muốn ta làm, ta tuyệt đối sẽ không do dự!”

trong mắt Chu Dương lóe lên vẻ tán thán:

“Nói miệng không bằng chứng, ta cho ngươi một cơ hội, dùng cái này để chứng minh ngươi có tận tâm với ta hay không.”

Hắn móc ra 1 cái bình nhỏ, thân bình có màu xanh đậm, khiến người nhìn vào có cảm giác quỷ dị, tản ra từng tia tà tính.

“Đây là một chai độc dược, sau khi uống thì toàn thân sẽ thối rữa mà chết, ngươi dám uống sao?”

Chu Dương đưa dược tề cho Ninh Thải Hà, đây là cơ hội để nàng

chứng minh lòng trung thành.

thực ra đây không phải độc dược, mà là dược tề cường hóa gen, chỉ là thân bình đã bị Chu Dương ngụy trang.

Nếu là mấy người Trình Khả Nhi thì các nàng nhất định sẽ uống không chút do dự.

nếu Ninh Thải Hà không làm được điểm này, như vậy thật xin lỗi, nàng đã biết rõ quá nhiều bí mật của hắn, lại không thể bảo đảm nàng tận tâm, Chu Dương không ngại không thương hương tiếc ngọc.

Chu Dương luôn luôn không thích lưu tai họa ngầm.

Ninh Thải Hà phức tạp nhìn Chu Dương một cái, dứt khoát uống hết dược tề trong bình.

Nhưng tử vong và thống khổ trong tưởng tượng cũng không xảy ra, mà là một dòng nước ấm truyền khắp toàn thân.

«Hệ thống nhắc nhở: Túc chủ giao vật phẩm hệ thống cho người khác dùng, có muốn khóa lại quan hệ?»

“Khóa lại!”

«Hệ thống nhắc nhở: Khóa lại thành công.»

Nữ nô: Ninh Thải Hà

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 18 (dược tề cường hóa gen +9)

Thể chất: 20 (dược tề cường hóa gen +10)

Nhanh nhẹn: 19 (dược tề cường hóa gen +10)

Tinh thần: 21 (dược tề cường hóa gen +10)

Vũ khí: Không có

Năng lực: Miễn dịch Zombie ra đa dò xét

«Hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đạt đến max cấp sẽ không thể làm phản.»

Không nghĩ đến độ trung thành của nàng lại đạt max, đã như thế,

Chu Dương càng không có lý do động thủ.

Nhìn thoáng qua Ninh Thải Hà vẫn còn có chút đờ đẫn, Chu Dương cười nói.

“Chúc mừng ngươi thông qua khảo nghiệm, từ nay về sau, ngươi chính là một thành viên trong gia đình của chúng ta.”

P/s: Từ 01.09 team mình có nhiều chương trình đặc biệt.

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Ta Mỗi Ngày Nhận một Hệ Thống Mới

Đẩy kim phiếu nhận nhiều chương trình hấp dẫn như TLT và code giảm giá

Chương 68: Nhân Loại Đọa Lạc Giả (Sứ Ma)

“Bom hạt nhân của loài người thật khủng bố!” Ở sâu bên trong một cái hang cực lớn, bên trong thỉnh thoảng trôi nổi một ít hắc khí, giống như đang nhốt một ma đầu đáng sợ nào đó.

Ớ sâu bên trong có một cái gương đen thui, giống như đang có vô số oan hồn ẩn sâu trong cái gương đó, nơi sâu nhất giống như đang trấn áp đủ loại quái vật, một khi thoát ra sẽ quậy tới long trời lở đất.

Sứ Ma cung kíng đứng trước gương, đầu cúi xuống, thần thái cung kính và khiêm tốn.

Quái vật bên trong cái kính này gọi là : Hắc Ám chi nguyên.

Hắc ám giống như được sinh ra bởi nó, thẩm thấu vạn vật.

Thụ yêu trong không hu vực sương mù màu đen cũn bởi vì bị Hắc Ám chi nguyên bị lây nhiễm, mới biến thành quái vật đáng sợ như thế.

“Mấy đại thế lực còn sót lại của nhân loại thật không biết điều, cho rằng bom hạt nhân sẽ khiến cho chúng ta sợ hãi sao?”

“Uy lực của đầu đạn hạt nhân tuy mạnh, nhưng cũng chỉ ngoại lực, chỉ cần là ngoại lực thì sẽ có biện pháp giải quyết.”

“Ta làm theo ý của đại nhân, đã đặt ma chủng ở rất nhiều nơi, ngay cả trong khu trú ẩn cũng dàn xếp ma chủng, Oán linh cổ thụ xuất hiện mang tính quấy nhiễu rất lớn, bom hạt nhân mất đi lực công kích tiêu chẩn, sự uy hiếp giảm xuống rất nhiều.”

Màu đen trong mặt kiếng quay cuồng, từng luồng sương mù màu đen chui ra từ bên trong, chui vào trong thân thể của Sứ Ma.

Thân thể hình người của Sứ Ma mọc ra vô số vảy đen, trên đầu mọc ra cặp sừng rồng dữ tợn, hai mắt u ám, giống như muốn thôn phệ tất cả.

“Lực lượng của ta lại mạnh mẽ rồi, cảm tạ Hắc Ám chi nguyên đại nhân trọng thưởng.” Sứ Ma quỳ dưới đất, tỏ vẻ thần phục.

“Ngươi làm rất tốt, đây là phần thưởng mà ngươi nên được nhận!”

Thanh âm mới truyền tới một nửa, lại tự dưng im bặt.

“Ma chủng toàn bộ đã bị phá hỏng! Đáng chết!”

Oan hồn màuu đen trên mặt gương biến mất, thay vào đó là một hình ảnh.

Khu vực sương mù màu đen bao phủ bởi hắc ám giơ bàn tay ra không thấy năm ngón lại xuất hiện lôi đình không ngừng, phẫng phất thần phạt giáng thế từ cửu thiên, mang theo khí tức hủy diệt tất cả.

Lôi đình nơi đi qua, không thể ngăn cản, tất cả đều biến thành tro bụi, tất cả đều trở về với hư vô.

Đó là một loại lực lượng không thể ngăn cản, trấn áp vạm vật.

Sứ Ma vừa mới thu được lực lượng cường đại, tự cho là mình mạnh tới mức không ai có thể địch nổi, nhìn thấy lôi đình từ trên trời giáng xuống, giống như bị hắt cho gáo nước cho tỉnh mộng.

Đây còn là con người sao? Làm sao có thể nắm giữ sức mạnh to lớn như vậy?!

Nhân loại không thể nào nắm giữ sức mạnh to lớn như vậy!

Nếu không thì tại sao mình lại vứt bỏ thân thể của nhân loại chứ ? Tự nguyện để hắc ám ăn mòn, gieo mình xuống thâm uyên?

Sứ Ma không muốn tin tưởng tất cả những gì mình đang thấy, cũng không muốn nghi ngờ sự lựa chọn của mình là sai lầm.

Hình ảnh trong kính biến mất, rất lâu sau cũng không truyền đến động tĩnh gì nữa.

“Diệt hắn! Không tiếc bất cứ giá nào! Phải búng tay cho hắn bay màu!”

Cho dù cách một mặt gương, cũng có thể cảm nhận được sự phẫn nộ có thể hủy thiên diệt địa kia.

Vốn tưởng rằng cái thế giới này chỉ có bom hạt nhân mới là sự uy hiếp, bây giờ nhìn lại, còn thêm cả một thứ đó chính là nhân tố bí ẩn.

Đây là lần đầu tiên sau khi Sứ Ma gặp Hắc Ám chi nguyên một thời gian rất dài, mới thấy nó phẫn nộ như vậy.

Lúc trước là một nhà khảo cổ học, trong một lần ngoài ý muốn phát hiện một cái kính cổ không biết từ triều đại nào, bắt đầu khảo cổ nghiên cứu, không thu hoạch được gì.

Nhưng mà, tận thế lại đột nhiên hàng lâm như vậy, không có một chút phòng bị nào, thân nhân của hắn và người yêu, những thứ hắn quý trọng đã biến mất tất cả.

Ngay tại lúc sắp phải chết, kính cổ luôn luôn im lặng lại phát uy, ban cho hắn lực lượng

Chỉ là tất cả đã đã quá muộn.

Nếu ta gặp khổ nạn nhiều như thế thì tại sao người khác còn có thể sống sót một cách hạnh phúc được?

Hắn hận, căm ghét tất cả.

Trái tim của hắn gieo mình vào thâm uyên vô tận...

Ngay sau đó, hắn trở thành nô lệ của kính cổ, cải mệnh thành Sứ Ma, dâng hiến tất cả.

“Tên nhân loại này rất mạnh, ta không phải là đối thủ, ta còn cần lực lượng cường đại hơn!”

Cổ kính lại buff thêm lần nữa, rồi chợt trở nên yên ắng, mất đi hào quang.

“Nhất định phải giết chết hắn, vô luận dùng biện pháp gì! Thất bại, ngươi sẽ mất đi tất cả lực lượng...”

Thân thể của Sứ Ma lại biến hóa lần nữa, trở thành một quái vật cao ba thước , sau lưng mọc ra 1 đôi cánh, ngay cả đôi mắt cũng hiện thêm một chấm màu đen.

Sứ Ma lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Hắc Ám chi nguyên tuy có sức mạnh to lớn, nhưng trí tuệ có hạn thì làm sao so được với người đã từng cống hiến cho nhân loại là Sứ Ma?

“Sức mạnh của tên nhân loại này quá mạnh mẽ, năng lực lôi điện còn có hiệu quả khắc chế ta, không giết chết hắn thì sớm muộn sẽ thành đại nạn tâm ma.”

“Hắn có cường đại hơn đi nữa, cũng có nhược điểm về phương diện tính cách , tên gia hỏa này phá chuyện tứ phía, hắn sẽ trở thành đấng cứu thế!”

“Thánh mẫu dễ làm như vậy sao?”

“Loại người ở tận thế này chắc chắn không sống lâu được!”

Sứ Ma cười đểu một tiếng, trong lòng đã nghĩ ra vô số kế hoạch âm hiểm.

Tốt nhất chính là kể hoạch nông phu cùng xà. (xệch gu gồ nhé mí pạn)

Đây chính là biện pháp tốt nhất dùng để đối phó với nhân loại thánh mẫu, bách phát bách trúng.

Trong lịch sử nhân loại bao nhiên nhân vật thiên tài, nhưng tất cả đều bại dưới chiêu này.

Sứ Ma nhẹ nhàng giương cánh, bay về phía sương mù màu đen.

Hắn đang rất vội vã muốn săn mồi!

Chu Dương từ trong chiếc xe Van đi ra, Tô Nguyên Dao đã chuẩn bị xong thức ăn một cách tỉ mỉ, thỉnh thoảng ngửi được mùi thơm phức của thức ăn.

“Mùi thơm này... Làm sao lại quen thuộc như vậy...”

Chu Dương ngửi thấy mùi trong nồi, thức ăn này có chút lạ lạ.

“Hôm nay vận khí không tệ, vừa mới gặp phải một con chó biến dị.”

Tô Nguyên Dao cười tủm tỉm nhìn Chu Dương. (củ riềng, mắm tôm lá mơ đâu)

Chu Dương nghĩ tới khung cảnh lần đầu gặp Tô Nguyên Dao, cũng quen này trong tình cảnh đang gặm thịt chó này.

Hai người hiểu ý cười một tiếng, trong quá trình ăn cũng không với nhau thứ gì.

Chương 69: Thao Tác Quá Cồng Kềnh Đến Từ Vị Trí Sứ Ma

“Lão đại, chúng ta rốt cuộc tìm được các ngươi rồi.”

Hoắc Điển và phi công vui quá nên khóc, bọn họ quần áo toang toác, chạy thật nhanh như ngộ không phá núi chạy về phía tank sư phò.

Bọn họ nhìn đến thịt chó mắm tôm trong nồi, trái khế di chuyển liên tục để vận chuyển nước ‘mưa'.

Hai người một đường đi theo chiếc xe, kết quả nửa đường bị Oán Nô dọa sợ đến mức lệch đường đi muốn tới, một đường chạy trốn rất lâu, rốt cuộc gạt giò được lũ quái vật.

Bọn họ không nói thêm gì nữa, ánh mắt nhìn chằm chằm vào nồi thịt chó, thỉnh thoảng đưa ánh mắt nhìn về Chu Dương, giống như đang muốn ám chỉ cái gì.

Ục ục!

Bụng của hai người kêu lên, nhìn thấy Chu Dương vẫn còn ăn ngấu nghiến, cũng không nhìn bọn hắn một cái, có chút gấp gápp.

“Lão đại, chúng ta đã hơn 1 ngày chưa ăn gì...”

“Các ngươi không ăn thì liên quan cái méo gì đến ta! Còn nữa, ta không phải là lão đại của các ngươi!”

Các ngươi cũng không phải là mỹ nữ, ở trước mặt ta tỏ ra đáng yêu có tác dụng gì?

“Lão đại, ta hôm nay vừa tắm xong, chúng ta có thể thương lượng mà.” Phi công viên dòm Chu Dương, lộ ra một nụ cười ngượng ngùng.

“Ta cũng được, ta vì lão đại, việc gì cũng nguyện ý làm.” Hoắc Điển cũng đứng ra nói.

“Đúng là ảnh hưởng tới khẩu vị của buổi ăn sáng mà!”

Một luồng cuồng phong thổi qua, hai người còn chưa phản ứng kịp, trực tiếp bị cuốn lên trời, bay phát ít nhất ba bốn trăm dặm.

“Dương Ca, ngươi hạ thủ lưu tình đi, bọn họ có nói thế nào cũng luôn luôn bảo hộ ta, không có bọn hắn, ngươi cũng không có được ta.” Trang Vũ Tình nhìn thấy mình hai người một gay đó quá thảm rồi, bọn họ nguyện ý mạo hiểm đi theo nàng, đáng giá ỷ lại, không thể bỏ mặc bọn hắn chết đói được.

Trải qua thời gian dài như vậy, nàng đã thăm dò tính cách của Chu Dương, không có lợi lộc thì không dậy sớm.

Thấy Chu Dương cơm nước xong xuôi, lại lê mình tới xe Van một lần nữa

Hoắc Điển và phi công vừa mới chạy trở lại, ở phía xa giương mắt ếch ra một cách mong chờ.

Ngươi hỏi đi, tại sao đôi mắt bồ câu con đậu con bay của ta lúc nào cũng rưng rưng nước.

Là bởi vì những thứ hai tên đầu đất bọn hắn trải qua quá thảm rồi...

Hơn một tiếng sau đó, Chu Dương đi ra khỏi xe Van, hất tay vất cái đầu heo sống tới rồi nói.

“Ôm lấy mà gặm, không cần khách khí với ta.”

“...”

Thịt chó biển dị không thể cho bọn hắn ăn, bên trong có virus sinh hóa, hắn không muốn cứu mấy tên bất tài này một lần nữa.

Còn nữa, đồ tốt như vậy cho bọn hắn ăn cũng là lãng phí.

Sau khi cơm no, xe Van lại lên đường lần nữa.

Ở trên con đường đều rất gập ghềnh, không có Oán linh cồ thụ và Oán Nô quấy nhiễu, khu vực hắc ám sương mù màu đen cũng đã tan đi phân nữa, tốc độ xe cũng trở nên nhanh hơn rất nhiều.

“Van cầu các ngươi, cứu cứu ta với!”

Phương xa có một nam hài bảy đến tám tuổi, hắn bị cây mây quấn lấy, ánh mắt rất bất lực còn đáng thương, giương mắt nhìn vào ven đường, kêu cứu với chiếc xe Van đang chạy qua.

Ngoại hình của pé rất trắng trẻo mập mạp, hết sức đáng yêu.

Trên xe mọi người nhìn về phía Chu Dương, hướng về phía nam hài nói: “Thật đáng thương, nó bị dáy leo quấn lấy, chúng ta giúp nó một chút đi.”

Trẻ con rất dễ lấy lòng phụ nuec, ngay cả Tô Nguyên Dao cũng thỉnh thoảng nhìn về phía Chu Dương.

Chu Dương không nhúc nhích chút nào, cười nói: “Các ngươi cố gắng suy nghĩ một chút, đây là tận thế? Một đứa trẻ con bảy, tám tuổi làm sao sống đến bây giờ?”

“Huynh đệ, ngươi có phải xem Tây Du ký quá nhiều rồi bị nhiễm hay không , lại đi làm hồng hài nhi? Đáng tiếc ta không phải Đường Tăng!”

Tận thế ai nhàn rỗi đi cứu một người xa lạ? Hắn không muốn trên xe có thêm một cái bóng đèn.

Sau đó, xe lái đi...

Thằng nhóc ngớ người ra, kịch bản này sai quá sai rồi, không giống tưởng tượng.

Đối phương không phải là thánh mẫu sao? Không phải sẽ có thiện tâm đại phát, cứu vớt hắn sao?

Xe Van đạp thắng dừng lại, pé vui vl ra, không lâu sau xe con tăng tốc độ chạy xa khỏi nơi này.

???

1 tên không có lòng trắc ẩn!

Ranh con nhíu mày, cảm thấy kế sách này hơi có vấn đề.

Thân thể chấn động, cây bị bứt ra, hắn biến mất một lần nữa.

Xe Van chạy được nửa đường, phương xa đột nhiên xuất hiện 1 người lưng gù, lảo đảo đi tới gần xe Van.

“Ăn vạ?”

Tận thế rồi mà cũng còn có người ăn vạ sao, chán sống rồi à? Hay là đầu đứt dây?

Chu Dương không giảm tốc độ, chạy thẳng một đường.

Thân hình lọm khọm vẫn đang di chuyển, nhìn thấy tốc độ xe không giảm, ngược lại càng tăng tốc thì vội vàng né sang một hướng khác một cách vl, hoàn toàn không nhìn ra bộ dáng sắp ngã lúc trước.

“Tiểu tử có đạo đức hay không ! Ngươi không thể dừng xe lại một chút sao?!”

Xe Van không trả lời, trong cửa sổ xe đưa bàn tay ra dựng ngón giữa, cấp tốc đi xa.

Lão giả giận dữ tới mức biến dạng, không dừng cảm thán thói đời vô lương, lòng người biến chất.

Xe Van một đường tăng tốc, Chu Dương căn bản không để chuyện đã phát sinh trên đường ở trong lòng.

Rất nhanh, xe Van không thể không dừng lại, một cây đại thụ lớn lại chặn đường.

Ở bên cạnh cây đại thụ có một nữ tử mặc váy cánh đang ngồi nghỉ ở gốc cây, da của nàng rất trắng, vô cùng mịn màng.

Xe Van dừng lại, Chu Dương sãi bước tới trước mặt nữ tử đó.

“Van xin ngươi giúp ta một chút đi! Chồng ta bị quái vật giết đi, ta không chỗ nương tựa, chỉ cần ngươi có thể giúp ta, chuyện gì ta cũng có thể làm cho ngươi.”

Nữ tử thể hiện ra vẻ đáng yêu, cho dù ai nhìn thấy cũng sẽ muốn giúp đỡ.

“Thì ra là đàn bà đã có chồng, tại hạ cáo từ.”

Chu Dương vừa đi được nửa đường thì lại trở về chiếc xe Van, rời đi một cách vô tình.

???

Nữ tử ngơ rồi, luôn có cảm giác không đúng lắm, sai hoàn toàn rồi, kịch bản không đúng rồi.

“Mệt hết sức, không diễn nữa, ta ngửa bài!”

Nữ tử thay đổi gương mặt, thân hình, trở về bộ dáng lúc trước đó là Sứ Ma.

Chương 70: Đầu Năm Nay Giả Mạo Vai Phản Diện Không Dễ, Có Lẽ Nên Đổi Nghề

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Edit: Vạn Cổ Thư Thần

“Ngươi đừng biến thành dạng này, ta còn chưa chơi đủ mà!” Chu Dương vui tươi hớn hở cười rộ lên với Sứ Ma.

Đi xe dọc đường quá buồn tẻ rồi, hiếm khi gặp phải một chút chuyện thú vị, đương nhiên phải chơi đùa với hắn cho tốt.

Chu Dương còn đang nghĩ lần tiếp theo đối phương sẽ sắm vai gì, không nghĩ đến đối phương không diễn nữa, đòi trả dép rồi về.

“Kỳ thực đi, ta cảm thấy kỹ xảo của ngươi rất tốt.”

“Đặc biệt là khi biến thành mỹ nữ, diễn kỹ đúng đắn...”

Hắn nắm giữ năng lực trinh sát, đã biết thân phận thật của đối phương rất lâu rồi.

«Sứ Ma (Người Bị Lây Nhiễm Bởi Hắc Ám)

Bị lực lượng hắc ám mê hoặc, từ chối dáng vẻ nhân loại.

Lực lượng: 115

Thể chất: 98

Nhanh nhẹn: 107

Tinh thần: 68

Năng lực: Biến ảo (B): Sứ Ma nắm giữ lực lượng mê hoặc lòng ngườ, có thể biến ảo thành bộ dáng mong muốn, lừa gạt giác quan và thị giác của người khác.

Hắc ám xâm thực (A): Sứ Ma nắm giữ lực lượng thối rữa nhân tâm, có thể sử dụng mục tiêu mà hắn đã lung lay được.

Hắc ám hàng lâm (A): Mở ra một khu vực Hắc Ám dài một trăm mét, loại bỏ ánh sáng chiếu vài, làm mất ngũ giác quan của mục tiêu đang ở bên trong rồi thối rữa lòng người, ảnh hưởng tới thực lực của mục tiêu đang ở bên trong, suy yếu 50% (thực lực càng yếu, ảnh hưởng càng lớn, thực lực càng mạnh, ảnh hưởng càng nhỏ).»

Sắc mặt của Sứ Ma âm trầm, không nghĩ đến đã biết rõ thân phận của mình từ sớm rồi.

Càng không có nghĩ tới Chu Dương vẫn luôn xem hắn làm trò hề, nãy giờ luôn luôn vờn hắn.

“Ta hôm nay cũng muốn xem thử thực lực của ngươi tới đâu.”

Sứ Ma không thấy cự chùy vả ra sấm sét của Chu Dương, trên mặt lộ ra một tia vui vẻ, hắn phải để cho tên gia hỏa này phải trả một cái giá đắt khi xem thường hắn.

Đôi cánh sau lưng vỗ mạnh, Sứ Ma hóa thành một đạo hắc quang, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Chu Dương , bàn tay như đao cắt không khí ra, lại lần nữa chém về phía Chu Dương một lần nữa.

Chu Dương cũng không nhúc nhích, mặc cho đối phương chém ở trên cổ.

Khí tản ra rất dữ dội, mặt đất lõm xuống thành một cái hố to, thân thể Chu Dương ở trung tâm không bị tổn thương một chút nào, không có một chút ảnh hưởng gì.

“Thực lực của ngươi hơi yếu nhỉ!”

Chu Dương vẫn không gặp phải một đối thủ thích hợp, gặp phải Sứ Ma, nhìn thấy mà thèm, cố ý thí nghiệm thực lực của đối phươgn, kết quả quá làm cho hắn thất vọng.

5000 điểm chịu đựng sát thương của nguyên tố hộ thuẫn, mới đánh được 100 điểm, nói cách khác đối phương ít nhất còn phải vả thêm 50 cái mới vả hết được cái nguyên tố hộ thuẫn.

“ Không lẽ vừa mới sáng sớm nên ngươi chưa ăn cơm!”

Một chiêu kia giống như chạm vào núi lớn, không thể rung chuyển.

Sứ Ma coi trọng thực lực Chu Dương không chỉ hơn một bậc, thực

lực của người này quá mạnh rồi hắn căn bản không phải đối thủ.

“Đại lão, ta sai rồi, có chuyện chúng ta nên nói rõ ràng, đánh đánh giết giết thật không tốt...”

Sứ Ma quả quyết quỳ dưới đất thừa nhận, đây chính là đại lão, hắn không chọc nổi.

???

Ngươi làm sao lại sợ cơ chứ? Sao lại đầu hàng nhanh như vậy?

“Ngươi đứng dậy, chúng ta tiếp tục đánh? Ngươi không phải còn có đại chiêu khu vực hắc ám sao. Làm thử ta xem nào.”

Nghe thấy Chu Dương thuận miệng nói đại chiêu của mình, Sứ Ma càng không dám phản kháng rồi.

“Ta sai rồi, ta không bao giờ làm nhân vật phản diện nữa, hãy cho ta một cơ hội sửa sai đi mà.”

Chu Dương sờ cằm một cái, nhìn Sứ Ma.

“Ngươi có thể biến hóa thành đủ loại mỹ nữ hay không , trước tiên biến một chút cho ta nhìn thủe, để cho ta vui một tí coi.”

Sứ Ma rất nghe lời, thân ảnh thoáng một cái, lập tức biến thành một mỹ nhân nũng nịu.

Nhan sắc của hắn không tồi chút nào, tiếp cận 100 điểm, quả thực giống như người ở trong tranh đi ra.

“Thật không tệ!”

Sứ Ma có cảm giác không ổn, đại lão này hình như đang nhớ thương ta.

“Ta sai rồi, đây là bồi thường của ta.”

Sứ Ma từ trong lòng ngực móc ra một chiếc gương cổ ném cho Chu Dương.

“Cái kính này có tác dụng gì chứ.?”

Chu Dương người tài cao gan lớn, không sợ có bẫy, cầm lấy cổ kính xem xét tường tận.

“Đây là lão đại ta.”

???

Sứ Ma ném lão đại cho mình?

Chu Dương ném trinh sát đẳng cấp cho chiếc kính, nhưng mà trinh sát mất đi hiệu lực một cách bất thường, ngoại trừ chữ Hắc Ám chi nguyên ký sinh ra, không có những tin tức khác.

“Vừa nhìn đã thấy không giống đồ tốt! Không biết chất lượng như thế nào? Thử xem chẳng phải sẽ biết sao nhỉ!”

Chu Dương móc ra Mjolnir, chuẩn bị đập vào mặt kính.

Cổ kính vốn luôn im lặng thì lại động đậy, vô số hắc khí phun trào, từng oan hồn phá kính mà ra.

“Sứ Ma tên hỗn đản nhà ngươi dám lừa ta, ngươi mang theo ta trong người làm gì?!” Hắc Ám chi nguyên tức điên lên, tên tiểu đệ này vừa quơ quơ tay một chút đã bán mình.

Còn có tiểu đệ hố lão đại như vậy sao? Nhân loại quả nhiên không thể tin được.

Quả nhiên có gì đó quái lạ!

Từng dòng lôi điện từ trên Mjolnir phóng xuất ra, toàn bộ âm hồn tiếp xúc phải tan thành mây khói.

Cổ kính màu đen cảm giác được sự uy hiếp, gào lên.

“Không, ta còn có sứ mệnh vĩ đại còn chưa làm xong, ta không thể chết ở đây được!”

Mjolnir lại gõ thêm một cái lên cổ kính.

Răng rắc!

Chất lượng của cổ kính màu đen xem ra kém hẳn Mjolnir, một cái búa vả xuống đã đập vụn nó.

«Chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Ám chi nguyên (suy yếu), đây là BOSSđặc biệt, thu được phần thưởng là 1000 vạn điểm.»

Oa tắc 1000 vạn điểm!

Kiếm bộn rồi!

Chu Dương lại đi nhìn thiếu hiệp làm việc tốt là Sứ Ma, đối phương đã sớm bỏ trốn.

“Đại huynh đệ, ta còn cảm tạ ngươi thật tốt, ở lại uống rượu với ta đi.

Sứ Ma nghe thấy âm thanh của Chu Dương thì càng chạy nhanh hơn.

Đầu năm nay nhân vật phản diện diễn không dễ chút nào, hay là ta đổi nghề đi...

Chu Dương nghĩ ở nơi trú ẩn còn có việc, hmmm có lẽ tới đó kiếm chuyện chơi đi.

Chương 71: Thà Chết Cũng Không Hủy Trong Sạch

Cái gì?

Cái thứ rách nát này lại có 1000 vạn tích phân?

Chu Dương thực sự có chút ngốc.

Giống như là khi anh đi chợ mua thức ăn, tùy tay nhặt một búp cải trắng mà người khác lại nói cho ngươi đây là cải trắng phỉ thúy.

Cực khổ ở thành phố Đại Xương giết cái bảy vào bảy ra, số lượng Zombie bị tiêu diệt vượt qua 20 vạn mà cũng chỉ lấy được vẻn vẹn hơn 200 vạn tích phân. Cái này thì ngược lại, một búa đã được 1000 vạn.

Boss này quá yếu, không hề có chút cảm giác tồn tại nào, cảm giác như là tới đây đưa tích phân miễn phí cho mình.....

Nói xem, nơi nào còn có cổ kính? tôi lại thêm hai búa nữa.

Chu Dương không biết, thời gian thức tỉnh của Hắc Ám chi nguyên không dài, còn phải hao phí năng lượng để Sử Ma trở nên mạnh mẽ. Vừa mới rơi vào trạng thái ngủ say thì đã bị Chu Dương cho một búa bể tan tành.....

Rất đáng tiếc, cổ kính chỉ có một, không tìm thấy cái thứ hai.

Chu Dương nhanh chóng hưng phấn lên, một ngàn vạn tích phân, như vậy là có thể lập tức mở ra bảo rương cấp thần thoại rồi!

Nhưng mà anh lại rất nhanh phát hiện một chuyện lúng túng.

Anh có 1000 vạn tích phân, nhưng mà số lẻ sau đó, 100 vạn tích phân, thì lại không đủ.

Vấn đề lớn đã giải quyết, 100 vạn tích phân còn lại không phải là việc quá khó khăn. Chu Dương dự tính trên đoạn đường còn lại tìm mấy chỗ tập trung nhiều Zombie, sau đó tung mấy chiêu Cực Hàn Phong Bạo là đã có thể giải quyết vấn đề.

Xe taxi lại khởi hành lần nữa, rời khỏi khu vực này, khoảng cách tới nơi ẩn núp Dương Quan chỉ còn chưa tới một giờ chạy xe.

Bên trong nơi ẩn núp Dương Quan.

Cao Chí Thành ngồi ở vị trí của mình, sắc mặt âm trầm.

Vị hôn thê Trang Vũ Tình của anh đã chạy trốn? Đây là một chuyện vô cùng nhục nhã, không biết có bao nhiêu người trong nơi ẩn núp đang chỉ trỏ, lén lút nhìn anh thành trò cười đâu.

- Đại nhân, thuộc hạ đã dẫn người tới rồi!

Một người trung niên có mái tóc bạc phơ bị tên thủ vệ lôi kéo và bắt quỳ gối một cách thô bạo trước mặt Cao Chí Thành.

- Chẳng phải ngươi đã hứa là sẽ không có việc gì à? Cô tôi đã mất tích hơn hai ngày rồi, ngươi mau nói cho tôi biết cô tôi đi đâu?!

Liễu Thành Ấm là thuộc hạ của cha Trang Vũ Tình. Từ khi người thân của Trang Vũ Tình chết ở tận thế, anh tôi vẫn luôn chiếu cố cô.

Hắn tự nhận là mình đã hết lòng quan tâm giúp đỡ.

- Cao đại thiếu, chuyện này không thể trách tôi được, tôi cũng là bị nha đầu kia lừa gạt.

- Cô tôi nói là đi giải sầu, không ngờ lại lén mở máy bay trốn thoát.

Cao Chí Thành sắp ức chế không nổi sát ý ở trên mặt.

Đối phương chỉ là một đứa con gái, nếu không có người khác trợ

giúp thì làm sao có thể khởi động máy bay chạy trốn chứ?

Thật sự coi chỉ số thông minh của anh là cho heo ăn à?!

- Đừng có nói mấy lời vô dụng này với tôi! Ngày mai chính là hôn lễ, thế mà tân nương tử lại không thấy đâu! Nếu ông làm tôi mất hết mặt mũi thì cũng đừng trách tôi không khách khí!

Thần sắc của Cao Chí Thành âm trầm và tàn nhẫn, anh lạnh nhạt phất tay, làm một cái thủ thế giải quyết.

- Cao đại thiếu, cầu ngài thủ hạ lưu tình, chuyện này vẫn còn có biện pháp giải quyết.

Liễu Thành Ấm vội vàng giải thích.

- Trang Vũ Tình còn có một người em gái, tên là Trang Vũ Tĩnh. Sắc đẹp của cô tôi còn hơn cả chị mình, tuyệt đối có thể đạt tới yêu cầu của Cao đại thiếu.

Cao Chí Thành nhìn Liễu Thành Ấm với ánh mắt nghi ngờ:

- Tôi không thích bị người khác lừa gạt.

Trang Vũ Tình quả thật là có một người em gái, nhưng mà nghe nói người này đã chết rồi.

- Em gái của Trang Vũ Tình chưa có chết, cô ta vẫn luôn bị che giấu.

Sỡ dĩ Liễu Thành Ấm làm như vậy là vì muốn để Trang Vũ Tình lại cho con trai của mình, ai mà ngờ con của anh lại chết ở trong đàn Zombie. Liễu Thành Ấm gươm quý không cùn, muốn thay con trai ra trận, tự nhiên là sẽ che giấu tin tức này.

Hôm nay thấy tính mạng của mình cũng sắp không còn, Liễu Thành Ấm chỉ có thể bất đắc dĩ phun ra hết tin tức đã che giấu.

- Chuyện này là thật à?

Còn đẹp hơn cả Trang Vũ Tình?

Sự thật lúc nào cũng có sức thuyết phục hơn lời nói, đợi đến khi Trang Vũ Tĩnh được đưa đến trước mặt Cao Chí Thành, hai mắt của anh nháy mắt tỏa sáng.

Nhìn thấy người con gái mới trưởng thành, tư sắc tuyệt mỹ kia, Cao

Chí Thành tâm hoa nộ phóng.

Mặc dù đã mất đi Trang Vũ Tình, nhưng mà lại được một cái Trang Vũ Tĩnh cũng rất tốt.

Có điều…… Cả hai chị em mới càng tốt.

- Mệnh lệnh đội trinh sát, lập tức tìm được Trang Vũ Tình. Nếu đã trở thành người phụ nữ trên danh nghĩa của tôi rồi thì có chạy đến chân trời góc biển, cô ta cũng trốn không thoát.

- Đưa vị hôn thê của tôi trở về nghỉ ngơi đi.

Trang Vũ Tĩnh từ đầu đến cuối không nói gì.

Cô là một người yếu đuối, không thể phản kháng cường quyền. Cô chỉ có hai lựa chọn, một là thuận theo, hai là chết.

- Chị gái, hy vọng chị có thể bình an vô sự….

Tin tức đại hôn của Cao đại công tử đã được lan truyền như có cánh khắp nơi ẩn núp Dương Quan, tất cả mọi người đều sôi nổi, hưng phấn bàn tán.

Một ngày có thể được ăn uống no nê là tin tức vô cùng tốt đối với mọi người, không biết sẽ có bao nhiêu người nứt vỡ bụng đâu.

Ở nơi ẩn núp có gần mấy nghìn người, số lượng đồ ăn tiêu hao mỗi ngày là một con số khủng bố. Vì tránh cho miệng ăn núi lở, cao tầng đã nghiêm khắc khống chế đồ ăn.

Không những một ngày chỉ được ăn hai bữa cơm mà mỗi phần ăn cũng chỉ có phân nửa tiêu chuẩn người trưởng thành, cái này làm họ chỉ có thể miễn cưỡng không đói chết.

Anh muốn ăn cơm no? Rất đơn giản, tự đi ra ngoài tìm đồ ăn đi.

Rất nhiều người không dám đi ra ngoài mạo hiểm, tránh ở nơi ẩn núp kéo dài hơi tàn.

Nhưng mà tin tức tốt chưa truyền bao lâu thì một tin xấu xuất hiện.

Trang Vũ Tĩnh tự sát...

Đối mặt với sự áp bách của cường quyền, cô không thể phản kháng, chỉ có thể dùng tính mạng của mình để bảo vệ sự tôn nghiêm cuối cùng.

Cô thà chết cũng không nguyện ý để người khác làm bẩn sự trong sạch của mình.

Trong lúc toàn bộ nơi ẩn núp xôn xao, Chu Dương điều khiển xe taxi khoan thai tới muộn.

Chương 72: Thời Tiết Nơi Ẩn Núp Muốn Thay Đổi!

- Người đến đây xin dừng bước!
- Nơi ẩn núp Dương Quan đã ngừng tiếp nhận nạn dân, xin hãy lập tức rời đi.

Đây là tình huống gì?

Nơi ẩn núp chính là cảng tránh gió của người sống sót ở tận thế. Nó được thiết lập để bảo vệ sự an toàn của con người, đây là hy vọng cuối cùng của nhân loại.

Hiện tại lại nói nơi ẩn núp không nhận người, như vậy là có ý gì?

Không chỉ có xe của Chu Dương bị ngăn lại, những người chạy nạn tới đây cũng đồng dạng không được cho đi vào.

- Dựa vào cái gì mà nơi ẩn núp không nhận người chứ!
- Chúng ta vất vả lắm mới chạy trốn tới nơi này, thế mà giờ ngươi lại nói cho chúng ta biết nơi này không nhận người!
- Mau cho chúng ta vào, bằng không đừng trách chúng ta không khách khí.

Nhóm người này có già, có trẻ, quần áo rách rưới. Bọn họ thật vất vả sống sót trốn thoát từ trong bầy zombie, chạy trốn tới nơi ẩn núp Dương Quan, bọn họ đã ký thác toàn bộ hy vọng vào nơi này.

Nhưng mà ngay giờ phút này, hy vọng của bọn họ lại tan biến.

Người thủ vệ thần sắc lạnh lùng, giống như đeo băng cứng trên mặt, bọn họ giơ súng trong tay lên, nhắm ngay mấy người đang kích động.

- Thức ăn ở nơi ẩn núp có hạn, không chứa chấp người ngoại lai.

- Lập tức rời đi, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!

Bầu không khí nhất thời giương cung bạt kiếm.

- Các ngươi dựa vào cái gì làm như vậy?

- Lẽ nào chúng tôi không phải người à?!

Mọi người xúc động phẫn nộ, đùn đẩy về phía trước.

Bang! Bang! Bang!

Ba tiếng tiếng súng vang lên, đầu của ba người gào to nhất nổ tung tại chỗ, tử trạng thê thảm.

Đây là lời đáp lại của đám thủ vệ, không cố kỵ, không nương tay.

Tận thế không có pháp luật để ràng buộc. Nếu anh làm cho bọn họ khó chịu, nổ súng bắn chết anh, vậy thì muốn nói lý lẽ cũng không có chỗ để nói.

Cuối cùng thì đám người kia vẫn cam chịu lùi về sau.

Bọn họ đi tới nơi ẩn núp chính là vì có thể sống sót, không muốn chết uổng phí như vậy.

- Nơi ẩn núp chính là cảng tránh gió sau cùng của loài người, chẳng lẽ các ngươi đã quên ước nguyện ban đầu khi thành lập nó à?

Hoắc Điển đứng dậy, thay kẻ yếu lên tiếng.

Hoắc Điển là nhóm người đến nơi ẩn núp sớm nhất, anh là người hiểu rõ nơi này nhất.

Thiếu hụt thức ăn?

Những lời này cũng chỉ để lừa gạt những người ngoài không biết gì mà thôi.

Nơi ẩn núp Dương Quan chiếm một kho lương lớn, thức ăn đủ để cho một vạn người ăn ít nhất năm, sáu năm, trong thời gian ngắn sẽ không xuất hiện vấn đề về thức ăn.

Đơn giản là cao tầng muốn tiết kiệm lương thực, coi người bình thường không phải con người.

Họng súng đồng loạt chĩa về hướng Hoắc Điển, trên mặt anh không có chút sợ hãi nào, thản nhiên đối mặt tất cả.

Anh chậm rãi móc một quyển sổ màu xanh lục từ trong lòng ngực ra, đây là chứng nhận thân phận của anh.

Nhưng mà phản ứng này hình như lại làm thủ vệ hiểu lầm, cho rằng anh muốn móc súng ra.

Một tiếng súng vang lên, đạn bay về phía đầu của Hoắc Điển.

- Huynh đệ, xuống tay có cần nhanh như vậy không? Chẳng lẽ không thể cho ta một giây chứng minh thân phận à?

Một khắc này, Hoắc Điển rốt cuộc hiểu rõ hậu quả của việc làm màu.

Khi viên đạn bay đến trước đầu của Hoắc Điển, tốc độ của nó càng ngày càng chậm, từ từ dừng lại, sau đó cứ thế mà ngưng kết ở giữa không trung.

Thần sắc của Trang Vũ Tình lạnh như băng, cô chậm rãi thu hồi ngón tay ngọc thon dài, ánh sáng màu trắng cũng chậm rãi tan đi.

Không sai, người vừa mới ngăn cản đạn chính là Trang Vũ Tình.

Chu Dương đã nhận được tiến hóa nguyên sương, sao lại có thể quên được người phụ nữ của mình chứ?

Cô thành công thức tỉnh niệm động lực cấp độ B, trở thành một người thức tỉnh cường đại.

Trang Vũ Tình đã sớm nghe nói nơi ẩn núp rất hỗn loạn, mãi cho đến khi tận mắt nhìn thấy, cô mới kiến thức được chân tướng tàn khốc.

Mất đi sự ràng buộc của luật pháp và đạo đức, lòng người thật quá đáng sợ.

- Siêu phàm giả?

Toàn bộ thủ vệ kinh hãi, cả đám gắt gao nhìn chằm chằm Trang Vũ Tình, trong mắt đều là vẻ khó tin.

Rốt cuộc thì người cô gái xinh đẹp quá đáng này đã sử dụng thủ đoạn gì? Không ngờ có thể chặn đạn lại!

- Tiểu thư Trang Vũ Tình!

Có người nhận ra thân phận của Trang Vũ Tình, người nọ kinh hô một tiếng sau đó chạy nhanh đi báo tin.

Có ai ở nơi ẩn núp không biết danh tiếng của Trang Vũ Tình và Trang Vũ Tình?

Trang Vũ Tình đào hôn, Trang Vũ Tình tự sát, vốn tưởng rằng hôn lễ của Cao đại thiếu phải biến thành trò cười, ai mà ngờ người đào hôn lại xuất hiện một lần nữa, hơn nữa còn trở thành siêu phàm giả.

La Chí Huy với tư cách là thuộc hạ trực hệ Cao gia, xảy ra chuyện lớn như vậy thì hẳn là tâm tình của anh cũng rất kém cỏi?

Không nghĩ đến tình thế lại xoay chuyển, Trang Vũ Tình đã trở về.

Nhận được tin, La Chí Huy chầm chậm đi tới, đây chính là một cơ hội tốt để lập công.

- Trang tiểu thư, cô trở về thật sự là quá tốt rồi! Mau đi theo tôi….

Nhưng mà hắn vừa mới nói được nửa câu thì đã thấy Trang Vũ Tình rúc vào trong lòng của một người đàn ông xa lạ. Thấy cảnh tượng trước mắt, sắc mặt La Chí Huy biến đổi kịch liệt.

Trang Vũ Tình à lại dám mang người đàn ông khác vào nơi ẩn núp, đây chẳng phải là đến tận cửa vả mặt Cao gia à?

La Chí Huy giống như ngửi được gió bão gian khổ muốn tới.

- Các người còn chặn ở phía trước làm cái gì? Còn không mau để bọn họ vào trong.

La Chí Huy vội vàng che giấu sự khiếp sợ trên mặt mình.

- Họ là?

Lúc này, La Chí Huy mới chú ý tới nhóm hậu cung đi theo sau Trang Vũ Tình.

- Cái này không có liên quan gì tới ngươi!

Trang Vũ Tình lạnh lùng nói.

La Chí Huy nghe vậy cũng không tức giận, nhiều mỹ nữ xinh đẹp đến thế, một khi anh bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy thì các nàng sẽ tuyệt đối bị các nhân vật lớn chia cắt.

Cho dù anh không thể chiếm được thì còn có thể giới thiệu bọn họ cho các nhân vật lớn, như vậy cũng coi như là một công lao không nhỏ.

- Các người mới tới đây à? Nơi ẩn núp không an toàn, quên biết các nhân vật lớn thì các người mới có lợi, sau này không cần thiết lo lắng thức ăn và vấn đề an toàn nữa.

Một khi nơi ẩn núp xuất hiện phụ nữ tương đối có sắc đẹp thì sẽ bị trở thành con mồi, cuối cùng thành đồ chơi của các nhân vật lớn.

Cái này đã trở thành quy tắc ngầm của nơi ẩn núp.

Nói xong, La Chí Huy tiến tới trước mặt Tô Nguyên Dao, ngự tỷ xinh đẹp hợp khẩu vị anh ta nhất.

Nhưng mà cổ áo của anh đã bị ai đó túm lại, La Chí Huy không tự chủ được lùi vài bước.

Quay đầu lại, hắn thấy người đàn ông của Trang Vũ Tình đầy mặt băng hàn, lạnh thấu xương.

- Còn dám nhớ thương người phụ nữ của tôi, lá gan của anh rất lớn! Quả thật không coi tôi ra gì!

Những người này cũng là phụ nữ của người này?!

Làm sao lại có chuyện Trang Vũ Tình sẽ chia sẻ người đàn ông của mình với người phụ nữ khác chứ?!

Tất cả mọi người đều kinh hãi, lẽ nào những mỹ nữ này đều là hậu cung của anh ta?

- Tiểu tử, mau lập tức buông ra, nếu không tao sẽ cho mày biết cái gì gọi là hối hận!

Nơi ẩn núp Dương Quan là địa bàn của Cao gia, thân là người thân cận của Cao gia, anh không có gì phải sợ hãi.

- Còn anh thì ngay cả cơ hội để hối hận cũng không có đâu!

Không cho La Chí Huy có cơ hội phản ứng, một cự lực không cách nào kháng cự truyền đến, sau một khắc, La Chí Huy rốt cuộc cảm nhận được cảm giác như đang bay.

La Chí Huy đúng là đang bay, anh ta bay xa ít nhất mấy dặm rồi ngã xuống đất một cách nặng nề, từ xa nhìn giống như là một con muỗi

bị đập chết.

Tất cả mọi người xung quanh đều kinh hãi, qua thật lâu mới phục hồi tinh thần lại.

Chỉ cần một bàn tay là đã có thể tùy tiện ném người ta bay xa mấy dặm, đây là việc mà con người có thể làm được à?

Quả thực là phi nhân loại!

Cho đến khi Chu Dương đã hoàn toàn đi xa thì bọn họ mới phục hồi tinh thần lại.

- Đờ mờ, lại là một siêu phàm giả!
- Quá lợi hại! Thật là mãnh nhân!
- Anh ta giết người! Lại còn là giết người của Cao gia, lúc này là có náo nhiệt để xem rồi!

Đám thủ vệ vốn dĩ muốn ra tay bắt Chu Dương lại, nhưng mà bọn hắn nhớ tới thực lực đáng sợ của Chu Dương, cuối cùng vẫn lúng túng không dám tiến lên.

Siêu phàm giả đã thoát ly giai cấp phổ thông, những người này không phải người mà bọn họ có thể quản, cũng không dám quản.

Thời tiết nơi ẩn núp muốn thay đổi rồi!

Chương 73: Lá bài tẩy của Cao gia

- Sứ Ma đại nhân, sao ngài lại tới đây?

Cao Chí Thành và cha của anh là Cao Mãn Bằng, còn có cao tầng trực hệ của Cao gia đều rối rít tụ tập chung một chỗ, bọn họ kính sợ nhìn Sứ Ma đang ngồi trên vị trí cao cao tại thượng.

Cao gia có thể thuận lợi mà phát triển ở thành Dương Quan trở thành đệ nhất gia tộc không thể bỏ qua công lao của Sứ Ma.

Ban đầu nơi ẩn núp Dương Quan tụ tập trên vạn người, không thiếu quân phiệt cao tầng, quyền lực và vũ lực ngập trời.

Cao gia ban sơ chỉ là nhà thương nhân trong mấy triệu nhà khác ở thủ đô, không có lực lượng bảo vệ, bất luận như thế nào cũng không thể so sánh với các đại lão.

May mắn thay, Cao Mãn Bằng có giao tình với Sứ Ma trước khi ma hóa, cả hai đã đạt thành quan hệ hợp tác, Sứ Ma trợ giúp Cao Mãn Bằng trừ đi lực lượng ẩn núp cường đại của Dương Quan, thế nên mới có thể thuận lợi ngồi vững vàng trên ghế đệ nhất gia tốc ở nơi ẩn núp Dương Quan.

Sứ Ma đối với trực hệ của Cao gia cũng không phải bí mật gì, đây là một lá bài tẩy của bọn họ.

- Ngài không phải đang muốn hiến tế? Chúng tôi có thể giúp ngài tìm "sáu lẻ bảy" đến một ngàn người, ngài có yêu cầu gì, cứ việc nói.

Cao Mãn Bằng nói với vẻ mặt lấy lòng.

Vì có thể thu được đủ lợi ích, ổn định quan hệ với Sứ Ma thì trả giá thật lớn cũng đáng giá.

- Ông nói nhăng nói cuội gì đấy? Tôi đã rửa tay gác kiếm (khí ám đầu minh), quyết định triệt để hối cải làm một người tốt, ông còn nói như vậy, tôi sẽ trở mặt với ông!

Sứ Ma trực tiếp trở mặt nói.

- Quyết tâm của tôi là xây dựng công viên mới cho loài người, đền bù tội lỗi mà tôi đã phạm trước kia, các người có việc làm gì làm không? Bao ăn bao ở là được.

Mọi người nghe thế ai cũng đều có sắc mặt cổ quái, bọn họ rất hoài nghi đầu của Sứ Ma có phải hay không đã bị đánh đến hư?

Đây không phải là người muốn trở thành đại ma đầu hủy thiên diệt địa hay sao?

Làm sao trong nháy mắt đã biến thành một người làm chuyện vặt chỉ cần bao ăn bao ở cơ chứ?

Tình hình này biến chuyển quả thật là quá nhanh.

Nhưng nếu không phải Sứ Ma từ trên trời rơi xuống, cảm nhận được trên người anh dao động so với trước kia sự cường đại khủng bố đó đã ít nhất đã hơn mười lần, bọn họ thậm chí cho rằng đây là một Tây

Bối Hàng.

Lẽ nào thực lực của ma đầu lại cùng chỉ số thông minh thành hai cực đối ngược nhau à?

- Thế thì quá đơn giản rồi! Cao gia còn cần một vị Thần Thủ Hộ, lão nhân gia ngài chính là lựa chọn tốt nhất, bất luận ngài có yêu cầu gì, Cao gia nhất định sẽ dốc hết toàn lực mãn nguyện cho ngài.

Hai người thuận lợi đạt thành hợp tác, Cao gia trực hệ chúc suýt chút nữa cười đến không thể ngậm được miệng.

Mặc dù không biết Sứ Ma cuối cùng đã ăn cái gì mà bị như thế, nhưng đối với Cao gia mà nói lại là một chuyện tốt.

Có một người với chiến lực cường đại như Sứ Ma, Cao gia làm việc có thể không có kiêng kỵ gì cả.

Nơi ẩn núp Dương Quan và Cao gia không hợp nhau, mượn cây đao Sứ Ma này mà giải quyết đi thôi.

- Việc lớn không tốt rồi, Trang Vũ Tình đã trở về.

Người thân cận của Cao gia lảo đảo vọt vào.

Cao Chí Thành cười lớn, vốn tưởng rằng đời này đã không còn hi vọng sẽ gặp lại Trang Vũ Tình, không ngờ cô lại trở về, thật là làm cho người ta rất ngoài ý muốn.

Đánh mất thể diện chỗ nào, thì nhặt lên chỗ đó!

Trang Vũ Tình trở về không phải là một chuyện tốt hay sao? Làm sao lại là việc lớn không tốt thế chứ?

- Trang Vũ Tình mang theo một người đàn ông cùng trở về...

Một khắc trước còn là tiếng cười nói, một khắc này lại im bặt.

Mọi người phảng phất cảm thấy ngay trước mặt mình bị tạt một chậu nước lạnh.

Trang Vũ Tình mang theo một người đàn ông cùng trở về...

Câu nói này không khác gì sét đánh trên đỉnh đầu, chấn động đến mức sắc mặt ai cũng vô cùng khó coi.

Nhất là Cao Chí Thành, anh có cảm giác mình trên đầu là một thảo nguyên xanh um, còn có ngựa hoang chà đạp.

Điều này ai có thể nhịn được?

Đây quả thực là ngay ở trước toàn bộ người ẩn núp đánh mà đánh vào mặt của Cao gia bọn họ một cái.

- Đối phương đến cùng là ai? Lại dám cướp phụ nữ của Cao gia? Quá không để Cao gia vào mắt rồi! Vì sao lại không phế người đàn ông này đi? Mang người đàn bà ti tiện Trang Vũ Tình kia trở về cho tôi.

Cao Chí Thành vừa tức vừa cấp bách, một thân lửa giận toàn bộ đều phát tiết đến trên đầu thân tín mình.

Thân tín bị mắng như nước xối đầu, cùng chỉ có thể cười khổ giải thích nói:

- Trang Vũ Tình đã thức tỉnh năng lực siêu phàm, có thể ngăn cản đạn, người đàn ông nà nắm giữ quái lực thật kinh khủng, La Chí Huy bị ném ra cách xa ba dặm, trực tiếp ngã xuống trở thành bùn...

Toàn trường nhất thời đều lâm vào yên tĩnh.

Bây giờ không phải là thời đại như trước kia, kể từ khi tận thế buông xuống, không ít người có được cơ duyên, có năng lực phi phàm, siêu phàm giả mới là nhân vật chính của thời đại này.

Cao gia có lưng tựa là nơi ẩn núp Dương Quan này, thu thập trợ giúp không ít nên thức tỉnh được vật phẩm thần kỳ, thậm chí sơ bộ còn nghiên cứu ra được thuốc tiêm giúp cơ thể kích hoạt được tiềm lực.

Huống chi sau lưng bọn họ lại còn có Sứ Ma vô cùng cường đại, bọn họ không cảm thấy sợ hãi gì cả.

- Đã đến lúc để cho người khác biết trong nơi ẩn núp Dương Quan này, Cao gia cường đại bao nhiêu!

Cao Mãn Bằng hướng về phía Cao Chí Thành ném một ánh mắt khẳng định.

Bất luận tiếp đó Cao Chí Thành sẽ làm cái gì, Cao gia đều sẽ đem hết toàn lực ủng hộ.

Đạt được sự tán thành của cha, sắc mặt của Cao Chí Thành lúc này

rốt cuộc mới hoà hoãn lại.

Trang Vũ Tình, cái đồ đàn bà đê tiện này, cô cho rằng mình đã thành giác tỉnh giả, còn tìm một người đàn ông cũng giác tỉnh giả là đã có thể ra oai với Cao gia chúng ta hay sao?

Tôi sẽ cho cô biết hai chữ hối hận viết như thế nào!

Cô sẽ vì sự vô tri của mình mà trả giá bằng máu!

- Tiểu đội Dạ Oanh, đi theo tôi!

Mười hai hộ vệ áo đen thần sắc lạnh lùng nghe thế lập tức đi theo sau lưng Cao Chí Thành, bọn họ là hộ vệ tinh anh của Cao gia, người người ai cũng có năng lực siêu phàm.

Cao gia có thể một mực ổn định ở nơi ẩn núp Dương Quan này, trở thành lão đại Long Đầu như hôm bay, công lao của hộ vệ Dạ Oanh không thể bỏ qua được.

Chu Dương và Trang Vũ Tình không biết hành động của Cao gia, cho dù là họ biết thì Chu Dương cũng sẽ không thèm để ý.

Anh đi theo Trang Vũ Tình đi tới địa bàn của Liễu gia.

Liễu gia ở nơi ẩn núp Dương Quan này cũng không coi là lớn, xem như thế lực cũng tầm trung, nắm giữ một giác tỉnh giả miễn cưỡng chống đỡ được.

- Vì sao các người lại ngăn cản tôi?

Không đợi Trang Vũ Tình vào trong khu vực của Liễu gia thì đã bị một thủ vệ chặn ở bên ngoài.

Cô ở trong Liễu gia không phải gương mặt lạ, Liễu gia có một chút người còn từng là thủ hạ của cha cô, không ngờ cô lại bị người ngăn ở bên ngoài.

- Liễu Thành Ấm đại nhân đã phân phó không tiếp khách.

Những lời này đã xác định rõ thân phận của Trang Vũ Tình chính là khách nhân, mà không phải đã từng là tiểu công chúa.

Trang Vũ Tình không phải người ngu, nghe thấy lãnh ý bên ngoài muốn cô cách xa ngàn dặm.

Lúc này mới có hai ngày mà thôi, đến cùng đã xảy ra chuyện gì thế

này?

- Vương Thắng, Thiết Đản, hai gia hỏa này đây là thế nào?

Hoắc Điển chỉ vào mũi của hai người la lên:

- Các người đã quên ân huệ của Trang tiểu thư đối với các người rồi hay sao?

- Không có Trang tiểu thư, các người còn có cơ hội nhìn thấy người thân của mình hay sao?

Trên mặt hai người kia đều tràn đầy thống khổ và vùng vẫy.

Một bên là người mang ơn lớn - Trang Vũ Tình, một bên là vào lúc tận thế cho bọn anh chén cơm - Liễu gia, bọn họ bị kẹp ở giữa rất khó làm người.

- Em gái của tôi đâu? Lần này tôi đến tới mang cô ấy đi.

Trong lòng của Trang Vũ Tình mơ hồ dâng lên một cổ dự cảm không ổn, vội vàng hỏi tới.

- Nhị tiểu thư... Cô ấy... đã tự sát...

Vương Thắng hơi giương miệng, cuối cùng vẫn đem toàn bộ tin tức nói.

Trang Vũ Tình nghe xong sắc mặt trắng bệch, thân thể lùi về phía sau một cái, suýt nữa ngã xuống, Chu Dương cấp vội lấy tay đỡ.

- Vũ Tĩnh...

Trên mặt của Trang Vũ Tình đều là vẻ thống khổ, nước mắt rơi xuống khiến trước mắt đều là một mảnh mông lung.

Em gái luôn được cô luôn được bảo vệ rất tốt, ngoại trừ số người cực ít ở Liễu gia ra, không có ai biết tin tức của em gái cô.

- Liễu Thành Ấm, anh không phải đã đáp ứng tôi, nếu tôi gả cho Cao Chí Thành, anh sẽ sẽ bảo vệ tốt em gái của tôi hay sao?

- Mới chỉ có hai ngày mà em gái của tôi đã chết! Chuyện này anh cần phải cho tôi một câu trả lời thỏa đáng!

Chương 74: Tôi với anh giảng

đạo lý... Thiết quyền

- Trang tiểu thư, xin cô hãy cố gắng giữ tỉnh táo!

Hộ vệ của Liễu gia nhớ rõ mình muốn ngăn cản Trang Vũ Tình, đây là chức trách của bọn họ.

- Cút ngay!

Sóng khí cuồng bạo sôi trào, mọi người không có chút lực phản kháng nào đã bị niệm động lực đánh bay ra ngoài, không ai đỡ nổi một kích.

Mấy hộ vệ móc súng ra, họng súng nhắm ngay về phái đoàn người của Trang Vũ Tình.

Chỉ cần người dám giơ súng, không phải bị một kiếm chém thành hai nửa, chính là bị một quả cầu lửa đập trúng, thương vong nghiêm trọng.

Trang Vũ Tình không phải chiến đấu một mình!

Hộ vệ Liễu gia còn dư lại đã triệt để tan vỡ, chạy trốn về phương xa.

Mặc dù bọn họ bán mạng vì Liễu gia, không có nghĩa là bọn họ thật muốn chôn vùi mạng của mình ở đây.

Không có trở ngại, đoàn người của Chu Dương thông suốt, thuận lợi đến khu vực nòng cốt của Liễu gia.

- Trang Vũ Tình, chúng tôi luôn xem cô là người thân, cô xem đây là chuyện tốt cô đã làm đó.

Phụ nữ của Liễu gia từ trong nhà ló đầu ra, chỉ trỏ về phía Trang Vũ Tình nói.

- Tôi không nợ Liễu gia dù chỉ một chút ân tình, không có cha của tôi, cũng sẽ không có Liễu gia các người!

- Ngược lại là Liễu gia các người không có chăm sóc kỹ em gái của tôi, món nợ này, tôi phải thanh toán cho rõ ràng với các người.

Trên mặt của Trang Vũ Tình không nhìn ra một chút yếu đuối, trong lòng của cô sớm bị ngọn lửa hừng hực đốt cháy.

Em gái chết rồi, người trên thế gian nhất này quý trọng suốt mười sáu năm đã chết, cô làm sao có thể không giận?

- Vũ Tình, chuyện này là do tôi không đúng, Cao gia quá mạnh mẽ, bọn họ muốn tiêu diệt toàn môn Liễu gia, Vũ Tĩnh là vì Liễu gia nên mới hy sinh chính mình... tôi cũng biết việc này chúng tôi khó từ chối tội lỗi.

Liễu Thành Ấm từ trong nhà đi ra với vẻ mặt đau buồn, khóe mắt nặn ra mấy giọt nước mắt.

Anh ta thật sự khó chịu, ý nghĩ mượn Trang Vũ Tình leo lên Cao gia đã thất bại, còn đắc tội với Cao gia và trêu chọc luôn cả Trang Vũ Tình.

Bởi vì Trang Vũ Tình tự sát, tất cả mưu đồ của anh đã thất bại toàn bộ.

- Tính cách của em gái tôi ra sao chả lẽ tôi lại không biết? Nếu như con bé có thể hy sinh cho Liễu gia, tuyệt sẽ không tự sát!

- Huống chi, Liễu gia không có tư cách để cho con bé hy sinh!

Trang Vũ Tình không khách khí chút nào mà đâm thủng lời bịa đặt của Liễu Thành Ấm, thật sự coi cô ở Liễu gia vẫn luôn là người mù à? Nghe không ra lời nói dối đó của Liễu Thành Ấm hay sao?

Lúc trước buộc cô gả cho Cao gia chính là do Liễu Thành Ấm cực lực kết hợp.

Nếu không phải cân nhắc em gái mình, vô luận như thế nào cô cũng sẽ không đáp ứng?

- Chuyện kế tiếp giao cho anh đến đi!

Chu Dương nhìn ra trên mặt Trang Vũ Tình đều là vẻ thống khổ, vỗ nhè nhẹ đánh sau lưng của cô tỏ vẻ an ủi.

Trang Vũ Tình ngẩng đầu nhìn người đàn ông của mình, trịnh trọng gật đầu.

Có người để dựa vào... cảm giác thực tốt...

Ánh mắt Chu Dương trở nên lạnh lùng nhìn chằm chằm Liễu Thành Ấm.

- Chính là anh bức phụ nữ chả tôi gả cho tên chó thả rắm Cao

gia? Chính là anh hại chết cô dâu nhỏ chưa về nhà chồng của tôi?

?

Trang Vũ Tình làm sao lại thành con dâu chưa về nhà chồng của anh thế?

- Đây là việc nhà của tôi và Vũ Tình, đã là người đàn ông của Vũ Tình, vậy...

Sắc mặt của Liễu Thành Ấm trở nên trầm tĩnh nhìn Chu Dương, sau đó lạnh lùng nói.

- Hôm nay tôi sẽ giảng đạo lý với anh cho thật tốt.

Một khắc trước, Chu Dương vẫn còn ở bên cạnh Trang Vũ Tình, sau một khắc đã đứng ở nơi mà Liễu Thành Ấm đang đứng.

Liễu Thành Ấm trực tiếp bị Chu Dương cho một cái tát bay ra ngoài.

Đương nhiên, một tát này là đã hạ thủ lưu tình, nếu không nơi ẩn núp Dương Quan còn chưa có bao nhiêu người có thể tiếp nhận được một cái tát của Chu Dương.

Đây không phải giảng đạo lý à?

Rõ ràng chính là đang đánh người mà!

- Có chuyện gì từ từ nói...

Liễu Thành Ấm vừa đứng lên, che sưng lên má trái, còn chưa nói hết một câu đầy đủ, lần nữa lại bị quất bay ra ngoài.

Lần này sưng lên chính là má phải.

Liễu Thành Ấm suýt chút nữa tức điên lên, trước khi tận thế anh là người nắm giữ quyền lực, quyền cao chức trọng, cho dù sau tận thế, anh ở nơi ẩn núp Dương Quan này cũng là nhân vật có mặt mũi, khi nào đã trải qua khuất nhục đến mức này?

- Anh không muốn lấn hiếp người...

Liễu Thành Ấm một lần nữa bị một cước đạp bay ra ngoài, lại lần nữa đụng ở trên tường, một ngụm máu từ bên trong miệng không nhịn được phun ra.

- Khục khục, anh không phải nói cùng tôi giảng... Đạo lý à? Anh làm sao có thể động thủ thế chứ?

Lần này, Liễu Thành Ấm rốt cuộc đã có thể nói đầy đủ.

Từ nhỏ đến lớn, anh cho tới bây giờ chưa từng chịu khuất nhục bậc này.

Cũng may anh nhận được tin tức, đã ngay lập tức thông báo cho Cao gia, chẳng mấy chốc sẽ có người tới thu thập Chu Dương.

- Cái này gọi là đạo lý thiết quyền!

- Chớ ở trước mặt tôi giả vờ làm gì, anh nghĩ rằng tôi không phát hiện anh đã giác tỉnh năng lực Siêu Cường Tái Sinh à? Anh thật là một quái vật mà.

Chu Dương không chút nào lưu tình đâm xuyên lớp ngụy trang của Liễu Thành Ấm, dưới con mắt của Trinh Sát, năng lực của Liễu Thành Ấm không có thể nào ẩn giấu được cả.

Liễu Thành Ấm nghe thế sắc mặt đại biến, anh là siêu phàm giả là bí mật, toàn bộ Liễu gia cộng thêm anh không nhiều hơn ba người biết.

Trong đó không bao gồm chị em Trang gia, cho tới bây giờ anh không có ở trước mặt người khác hiện ra siêu cường năng lực sống lại, người đàn ông này sao mà biết được chứ?

- Nếu anh đã biết tôi là siêu phàm giả, tôi cũng chẳng muốn ngụy trang trước mặt anh làm gì nữa.

- Lực lượng của anh không có gì hơn cái này, đánh người khác đánh ra xa ba dặm, quả nhiên là lời đồn, không thể tin.

Vết thương trên người của Liễu Thành Ấm thật nhanh đã khép lại, ngay cả răng rơi xuống cũng tốc độ lấy mắt thường mọc ra rõ rệt.

Trong chốc lát, Liễu Thành Ấm ngoại trừ có chút chật vật ra, không nhìn ra một chút vết thương nào.

Đây chính là anh dựa vào năng lực cấp độ C: Siêu Cường Tái Sinh.

- Ta biết ngay gia chủ còn có lá bài tẩy, thằng nhóc này chết chắc rồi!

Không khí trầm lặng người nhà họ Liễu rối rít nhảy ra, lớn tiếng rêu rao.

- Đây chính là lá bài tẩy của anh? Đây chính là sự tự tin của anh?

- Đã đến lúc diễn một màn kịch vui rồi!

Chu Dương bóp bóp nắm tay, cho tới bây giờ anh chưa bao giờ thử một kích toàn lực, không biết có thể đánh người khác bao nhiêu?

Trước mắt tựa như đã có một mục tiêu thích hợp rồi.

- Người không biết tự lượng sức mình, thật sự coi chính mình nắm giữ năng lực siêu phàm là có thể muốn làm gì thì làm hay sao? Tôi đi đường còn nhiều hơn anh ăn muối!

Da thịt Liễu Thành Ấm mang theo chấm màu lục, đường vân lộ ra mấy phần bằng gỗ hóa, anh mạnh mẽ vọt về phía Chu Dương.

Hiện tại, đến phiên anh phản kích!

- Cho một cái chết thật thống khoái.

Nắm đấm của Chu Dương vòng vo một quyền, lắc mình đi tới trước mặt của Liễu Thành Ấm, toàn lực đánh một quyền thật mạnh hướng về phía Liễu Thành Ấm.

Xương cằm của Liễu Thành như muốn băng liệt tại chỗ, người bị một cỗ cự lực đánh tới trời.

Người Liễu gia nhìn lên bầu trời, Liễu Thành đã biến thành một điểm đen, tròng mắt suýt chút nữa từ trong hốc mắt trừng ra ngoài.

Đây là người hay sao?

Quả thực Bạo Long hình người mà!

Có thể đánh người ra xa ba dặm, quả nhiên không phải là khoác lác, quả thực là đã đánh giá thấp thực lực của người đàn ông này quá xa rồi.

Đến cùng, Trang Vũ Tình từ chỗ nào tìm được quái vật thế này?

Cao gia thực sự có thể ngăn cản con mãnh thú này hay sao?

- Cám ơn anh.

Trang Vũ Tình nhìn Chu Dương, mặt đầy cảm động.

Cho dù toàn thế giới này phản bội mình, có thể được Chu Dương vẫn luôn chống đỡ giúp mình, giúp cô ra mặt, đây chính là may mắn lớn nhất cả đời này rồi.

Có được người chồng như thế, còn có gì để cầu.

- Trang Vũ Tình, đồ đàn bà đê tiện này! Cô ở bên ngoài cấu kết với người đàn ông khác! Mặt mũi của Cao gia đều đã bị cô đánh cho mất hết!

Cao Chí Thành mang theo mười hai người tiểu đội Dạ Oanh giết tới Liễu gia.

Ánh mắt của anh lạnh lùng nhìn về pía Trang Vũ Tình và Chu Dương, hai mắt như muốn phun ra lửa.

- Trước tiên giết người đàn ông này cho tôi!

Không đợi mười hai người tiểu đội Dạ Oanh bắt đầu hành động, bầu trời bỗng rơi xuống một cỗ thi thể, lại lần nữa đập trước mặt Cao Chí Thành.

Giống như là quả dưa hấu bị rơi bể, nước màu đỏ phun khắp toàn thân anh.

Chương 75: Nếu Anh Có Thể Ngăn Được Một Chùy Này Xem Như Tôi Thua (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Cao Chí Thành có chút ngây ngốc, đây là tình huống gì?!

HAnhắn lấy tay lau sạch dòng máu trên mặt, sau lại phát hiện chẳng biết khi nào mà trước mắt đã xuất hiện một đống xương cốt vỡ vụn, không biết là thi thể của ai.

Mặt đất đâu đâu cũng là máu tanh, trường hợp cực độ ghê tởm, Cao Chí Thành nhìn thấy muốn ói.

- Các người dám bố trí cạm bẫy? Muốn làm tôi buồn nôn chết à?

Cao Chí Thành vừa tới đã bị đối phương cho một đòn ra oai phủ đầu, sắc mặt rất là khó coi.

Mọi người cổ quái nhìn Cao Chí Thành, nếu anh tới sớm hơn mấy chục giây là có thể chính mắt nhìn thấy cảnh tượng Chu Dương đánh Liễu Thành Ấm bay lên trời cao, lúc đó cho anh tôi mười lá gan cũng không dám nói những lời này.

- Còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau giải quyết gia hỏa này đi!

Mười hai tên hộ vệ Dạ Oanh nhanh chóng hành động, không biết khi nào trong tay bọn họ xuất hiện từng thanh loan đao sáng loang loáng, di chuyển nhanh như gió.

Bọn họ là lực lượng tinh nhuệ nhất của Cao gia, thân thể hay tố chất đều vượt xa người thường.

- Tôi còn chưa tìm các người tính sổ đâu, không ngờ lại chủ động nộp mạng tới cửa, rất tốt.

Chu Dương nở nụ cười lạnh buốt.

Trang Vũ Tình là người phụ nữ của anh, lại bị tên này bức tử.

Rất tốt!

- Giao đám này cho tôi!

Trình Khả Nhi cầm Trảm Lôi Kiếm, cô và trường kiếm đứng ngăn trước mặt Chu Dương.

Cao Chí Thành đã sớm nghe nói rằng Chu Dương nắm giữ một cái hậu cung đầy mỹ nữ, mỗi người đều có sắc đẹp tuyệt hảo. Hiện tại anh tận mắt nhìn thấy, đúng là nhan sắc rất cao, anh ghen tỵ đến phát cuồng.

Anh muốn bối cảnh có bối cảnh, muốn thực lực có thực lực, muốn tướng mạo có tướng mạo, ừm, chỉ là hơi kém một xíu xiu so với Chu Dương mà thôi, thế mà tại sao anh lại không có vận khí tốt như vậy?

- Lưu cô ta một mạng, tôi sẽ hưởng dụng phụ nữ của tên tiểu bạch kiểm này trước khi anh ta chết!

Nếu không có thực lực thì đồ có tốt đến đâu đi nữa cũng sẽ chui vào túi của tôi thôi.

Trình Khả Nhi di chuyển như gió, Trảm Lôi Kiếm trong tay càng nhanh đến vô pháp bắt giữ.

Tiếng lôi điện vang lên bùm bùm, mũi kiếm biến mất, không cách nào bắt giữ được quỹ tích hành động của lưỡi kiếm.

Tên hộ vệ Dạ Oanh dẫn đầu xông tới trực tiếp bị một kiếm chém té xuống, cứng đờ ngã trên mặt đất.

Quá nhanh!

Mười một hộ vệ Dạ Oanh còn lại chưa kịp phản ứng lại thì đã thấy đồng bọn của mình chết thảm dưới kiếm của cô gái kia.

Sự chênh lệch giữa hai người giống như đại sư kiếm thuật cùng với trẻ sơ sinh mới biết đi.

Thần sắc của bọn họ lạnh như băng, lúc này mới coi Trình Khả Nhi là đại địch. Mười một hộ vệ Dạ Oanh đều dời mục tiêu thẳng hướng Trình Khả Nhi.

Bọn họ phối hợp khăng khít, mười một thanh loan đao từ khắp nơi bổ tới, phong tỏa tất cả phương hướng có thể né tránh, Trình Khả Nhi không chỗ để trốn.

- Trảm không kiếm!

Đây vẫn là lần đầu tiên Trình Khả Nhi thi triển loại năng lực cường đại này.

Thân hình cô biến mất, khi từng thanh loan đao chém xuống thì đã không còn thấy thân ảnh của cô đâu nữa.

Sắc mặt đám hộ vệ Dạ Oanh vốn dĩ lạnh như băng, không có nửa điểm cảm tình, hiện tại lại đại biến.

Cô gái kia đâu rồi?

Không thấy người thì làm sao đánh nữa?

Bỗng dưng trong hư vô toát ra một đoạn mũi kiếm, nhảy lên từng luồng lôi quang.

Một mũi kiếm đưa ra chính là một tính mạng biến mất.

Năm sáu mũi kiếm, cơ hồ là chẳng phân biệt trước sau, đồng thời đưa ra, mỗi một kiếm đều chuẩn sát đâm xuyên qua cổ. Mười một Dạ

Oanh giảm xuống chỉ còn một nửa trong nháy mắt.

Không ai đánh trúng địch, ngược lại mỗi lần bọn họ bị đụng tới sẽ chết, không hề có chút lực phản kháng.

Hộ vệ Dạ Oanh chưa bao giờ biết sợ hãi, thiết huyết kỷ luật, mà giờ ai nấy đều hoảng sợ, cả đám nhanh chóng chạy trốn ra ngoài.

Thực lực chênh lệch một chút thì còn có cơ hội thử một lần. Thực lực chênh lệch quá lớn, tiến lên chính là tặng đầu người.

- Đàn phế vật các người không được trốn, giết chết bọn họ cho tôi!

Cao Chí Thành tức điên quát lớn một tiếng.

- Thiên Lôi kiếm!

Một thanh âm trong trẻo dễ nghe không biết từ chỗ nào vang lên, vang vọng ở bốn phương tám hướng.

Sau một khắc, cự kiếm lôi đình cao mười mét ngưng tụ thành hình, ầm ầm rơi xuống trên đầu đám hộ vệ Dạ Oanh đang chạy trốn.

Bọn họ còn không có cơ hội để kêu gào, cự kiếm lôi đình đi tới đâu thì nơi đó sẽ hóa thành hư không.

Uy lực của thiên lôi, không thể địch nổi!

Cao Chí Thành vẫn còn duy trì tư thế chỉ điểm giang sơn, chỉ là toàn bộ thủ hạ đã chết sạch, chỉ còn cô độc lại một mình anh ta.

Trong mắt anh còn lưu lại kinh hãi, vĩnh viễn không thể nào quên được hình ảnh cự kiếm lôi điện chém xuống, vĩnh viễn không thể nào quên được vẻ mặt kinh hãi của bọn hộ vệ Dạ Oanh.

Trình Khả Nhi bước ra từ trong hư vô, cười khanh khách nhìn Cao Chí Thành.

- Thủ hạ của anh hơi yếu nha! Nhớ gọi nhiều người tới hơn!

- Nhưng nếu không thể làm cho tôi hài lòng thì tôi đành phải chém anh vậy!

Trình Khả Nhi chĩa mũi kiếm về hướng Cao Chí Thành, lôi đình màu trắng không ngừng nhảy lên.

Cao Chí Thành không khống chế được bàng quang của mình, trực tiếp sợ đái ra quần.

Ở đâu ra thứ quái vật này? Quá đáng sợ!

Mười hai tên hộ vệ Dạ Oanh chính là lá bài tẩy của Cao gia, cũng là chỗ dựa của gia tộc đệ nhất ở nơi ẩn núp Dương Quan. Nhưng mà sức mạnh to lớn như vậy lại không thể chống lại nổi ba hiệp trước mặt Trình Khả Nhi, tất cả toàn diệt.

Cao Chí Thành lùi về sau một bước, anh rất muốn rời khỏi nơi này.

Tuy việc báo thù đội nón xanh rất quan trọng, nhưng mà cái mạng nhỏ của anh càng quan trọng hơn.

- Anh là cái người muốn cưới phụ nữ của tôi hả?

Chu Dương nhìn thấy Cao Chí Thành sợ vãi đái cả quần, vẻ mặt khinh bỉ.

Cái thứ rác rưởi này yếu như con gà, mặt hàng này cũng xứng cướp phụ nữ của mình?!

Vốn dĩ Chu Dương có thể thuận tay giải quyết gia hỏa này, bây giờ nhìn lại, giết anh ta quả thực là làm bẩn tay của mình.

Cao Chí Thành nhìn Chu Dương, trong lòng dâng lên sự ghen tỵ nồng nặc.

Hắn ta cướp phụ nữ của mình thì cũng thôi đi, lại còn có thể tìm ra một phụ nữ lợi hại như vậy để làm bảo tiêu.

Tại sao anh lại không có vận khí tốt như vậy chứ?!

Chương 76: Nếu Anh Có Thể Ngăn Được Một Chùy Này Xem Như Tôi Thua (2)

Nếu như anh có được phụ nữ xinh đẹp lại có thực lực cao như Trình Khả Nhi, há sẽ sợ tên tiểu bạch kiểm này à.

- Núp sau lưng phụ nữ tính là thứ cái gì?! Có gan thì bước ra đấu tay đôi với tôi đi!

Cao Chí Thành nhìn Chu Dương rồi phát ra lời khiêu chiến giữa hai người đàn ông với nhau, đây là cơ hội duy nhất để vãn hồi tôn nghiêm của mình.

Quan trọng nhất là, Cao Chí Thành không dám đối mặt với Trình Khả Nhi, trái hồng còn phải chọn quả mềm để bóp mà.

- Anh muốn khiêu chiến với tôi ư?

Sắc mặt Chu Dương cổ quái, rốt cuộc là ai cho Cao Chí Thành dũng khí dám cả gan khiêu chiến mình?

- Cao công tử, ngài hãy nhanh chóng rời khỏi đây đi...

Người nhà họ Liễu có lòng tốt nhắc nhở Cao Chí Thành.

- Anh không phải là đối thủ của anh ta đâu....

Bọn họ xem như đã thấy rõ ràng, cầm đầu đám phụ nữ kia là Chu Dương.

Chu Dương chỉ cần một quyền là đã đánh Liễu Thành Ấm lên tận trời xanh, nửa ngày mới rơi xuống. Đây không phải là tiểu bạch kiểm, rõ ràng chính là một Bá Vương Long!

Đáng thương Cao Chí Thành còn chưa biết gì, ngây ngốc đưa vào miệng người khác, anh ngại mình chết chưa đủ nhanh à?

- Liễu gia đáng chết, các người cấu kết với đám người này có phải không? Liễu Thành Ấm đâu?! Bảo anh ta lăn ra đây cho tôi!

Cao Chí Thành giận tím mặt, anh không để ý tới lời nhắc nhở của Liễu gia, chỉ cho là bọn họ nói chuyện thay Chu Dương.

Người nọ chỉ chỉ về mớ hài cốt ngã xuống đất lúc ban đầu, lạnh lùng nói:

- Anh đã bị người mà anh muốn khiêu chiến giết, kính xin Cao Chí Thành công tử chủ trì công đạo cho anh ta.

Bị tiểu bạch kiểm này giết?

Thần sắc Cao Chí Thành có chút ngốc trệ, anh hối hận việc mình không điều tra rõ thực lực của Chu Dương mà đã tùy tiện xông lên.

- Tôi cũng không khi dễ anh, nếu anh chặn được một chùy này

thì coi như tôi thua!

Chu Dương móc Lôi Thần Chùy ra, biến trọng lượng thành 1 vạn tấn, sau đó ném về phía Cao Chí Thành.

- Đây là anh nói... Đừng có đổi ý!

Toàn bộ nơi ẩn núp Dương Quan đều đang chấn động, giống như xảy ra động đất cấp chín.

Nơi mà Lôi Thần Chùy rơi xuống xuất hiện một cái hố to sâu mấy chục mét.

Về phần Cao Chí Thành, anh đã sớm nát, ngay cả bùn cũng không nhìn thấy.

- Động đất?

Người nơi ẩn núp Dương Quan trở nên thấp thỏm lo âu, rối rít rút lui về chỗ an toàn.

Chấn động lớn nhất thuộc về Liễu gia, họ mở to miệng, nhìn hố to dưới đất, trong lòng chỉ có một câu FML (*).

(DG: Fml là viết tắt của cụm từ Fck My Life, một câu chửi thề khá mất lịch sự. Vì vậy, người tôi thay thế Fck My Life bằng fml để thể hiện sự bất mãn với cuộc đời khi đang ở trong một tình huống khó khăn)

Uy lực sợ là có thể so với đầu đạn Tiểu Hình Hạch rồi!

Quái vật này từ nơi nào chui ra vậy?

Đáng sợ nhất là Liễu gia dám trêu chọc loại quái vật này, họ cảm thấy giống như trời sập.

Nhìn thấy Chu Dương ánh mắt nhìn sang, người nhà họ Liễu đồng loạt quỳ xuống một phiến.

Họ rất sợ Chu Dương nhìn mình không hợp mắt, tiện tay cho một búa.

Không ai có thể chịu nổi một đòn này đâu.

- Đây là kế hoạch của Liễu Thành Ấm, không quan hệ gì với chúng tôi.

Không quan hệ?

Liễu gia là người được lợi, sao có thể không biết chuyện này?

Anh luôn không thích lưu lại tai họa ngầm.

Trong bàn tay Chu Dương trào một cổ khí lạnh màu trắng, một cơn gió nhẹ cuốn qua, thổi về phía những người đàn ông ở Liễu gia.

Gió rét phất qua, thời gian ba hơi thở, người sống biến thành tượng băng.

Trên tượng băng truyền đến kinh khủng hàn ý, cách xa mười mét cũng có thể cảm nhận được.

Như thế nào cũng không ngờ Chu Dương ngoại trừ lực lượng kinh khủng, lại còn nắm giữ dị năng kinh khủng như vậy.

- Mang tôi đi xem thi thể Trang Vũ Tình.

Giọng nói của Chu Dương mang vẻ không cho từ chối.

Ánh mắt Trang Vũ Tình rưng rưng, nước mắt không tự chủ chảy ra.

- Không ai có thể bắt nạt người phụ nữ của anh.

Chu Dương bá đạo ôm Trang Vũ Tình vào trong ngực.

Một khắc này, Trang Vũ Tình thống khổ và ngọt ngào đan vào một chỗ, cảm xúc vô cùng phức tạp.

Những phụ nữ Liễu gia vừa kinh hoàng, cũng có hâm mộ, người phụ nữ cơ hội thay đổi số phận không gì bằng tìm một người đàn ông lợi hại.

Tận thế còn có lựa chọn nào tốt hơn Chu Dương à?

Trong một căn phòng nhỏ ở Liễu gia, mở nắp quan tài ra, bên trong một thiếu nữ lẳng lặng nằm đó, mặt trắng không còn chút máu.

Cô nhu mỹ, thống khổ, thật giống như một bức tranh.

Duy phá hư mỹ cảm chính là vết thương ghê rợn trên cổ.

- Em gái!

Trang Vũ Tình chạy đến trước quan tài lớn tiếng khóc, những kỷ

niệm ngày xưa không ngừng ùa về, những ký ức đẹp với người em gái của mình không ngừng thoáng qua, bi thương và thống khổ.

Không ngờ mới rời đi hai ngày, em gái đã biến thành thi thể lạnh như băng nằm trong quan tài.

Trang Vũ Tình thật rất hối hận, nếu mà cô không rời khỏi nơi ẩn núp, sẽ không người nào bức em gái gả cho Cao Chí Thành, cô có phải còn sống hay không?

Nếu như không rời khỏi nơi ẩn núp, cô cũng sẽ không may mắn gặp Chu Dương.

Đây là vận mạng lựa chọn, cho dù lại cho cô cơ hội sống lại lần nữa, Trang Vũ Tình cũng không biết nên lựa chọn như thế nào.

Vứt bỏ Chu Dương, cái này không thể nào, vứt bỏ em gái, cũng không thể.

Cá và tay gấu, không thể đều chiếm được.

- Em gái của em đúng là dung mạo rất xinh đẹp, lại chết như vậy, quá đáng tiếc.

Bàn về dung mạo, Trang Vũ Tình không kém chị gái Trang Vũ Tình chút nào, càng là thêm mấy phần nhu mỹ và điềm đạm đáng yêu, hết sức động lòng người.

Ngoại trừ Sứ Ma biến thành người phụ nữ tiếp cận hoàn mỹ ra, Chu Dương chưa thấy cô gái nào xinh đẹp hơn Trang Vũ Tình.

- Chồng à, anh còn nói cái gì vậy? Đừng để cho em Vũ Tình đau lòng thêm nữa.

Viên Thanh Tuyết đi tới nhéo thịt mềm bên hông anh xoay một cái, hình như là đang trách cứ.

- Chồng à, lẽ nào anh có thể để cho chị gái xinh đẹp này sống lại à?

Miêu Linh Nhi nhìn Chu Dương, mặt đầy sùng bái.

Ở trong mắt cô, Chu Dương không gì làm không được, anh chính là Thần Linh.

- Tiểu nha đầu này!

Chu Dương hơi buồn cười, không ngờ kế hoạch bồi dưỡng của mình thuận lợi như vậy, Miêu Linh Nhi cũng đã gọi mình là chồng rồi...

Khục khục, nhưng tuổi vẫn còn quá nhỏ, tiếp tục nuôi đi...

- Miêu Linh Nhi, người chết là không thể sống lại, chúng ta đừng để cho chị Vũ Tình đau lòng khổ sở nữa.

Tô Nguyên Dao kéo Miêu Linh Nhi qua một bên, không muốn tiếp tục đề tài này.

Tử vong vẫn là lĩnh vực của Thần Linh, từ xưa đến nay lưu truyền đủ loại thần thoại, ví dụ như khởi tử hoàn sinh.

Thế gian lại có ai có thể làm được? Chẳng qua chỉ là loài người phán đoán mà thôi.

- Miêu Linh Nhi, em đoán đúng rồi.

Chu Dương cười lên, anh đã quyết định, phải làm cho Trang Vũ Tình sống lại.

Thứ nhất là lần nữa bỏ một mỹ nữ tuyệt sắc vào trong túi, cảm giác chị em cùng giường anh cũng sẽ sớm được thể nghiệm.

Chương 77: Chuyện Người Khác Không Làm Được Không Có Nghĩa Là Anh Không Làm Được

Thứ hai, không muốn để cho Trang Vũ Tình tiếp tục đau lòng, cũng muốn thuận tay thí nghiệm xem thử Kính Phục Sinh có có thần kỳ như vậy hay không.

Lãng phí một cơ hội trân quý, Chu Dương cũng sẽ không cảm thấy đáng tiếc.

Kiếm lời đến lượng lớn tích phân, sẽ mở được bảo rương đỉnh cấp, ai dám đảm bảo sẽ không lại mở ra mặt Kính Phục Sinh tiếp theo? Thậm chí là đạo cụ phục sinh lợi hại hơn.

- Chồng, anh đừng có nói đùa...

Một khắc này, ngoại trừ Miêu Linh Nhi ra, tất cả mọi người đều

không tin Chu Dương có thể làm được.

Tuy rằng dị năng thần kỳ, nhưng phần lớn đều trong phạm trù mọi người có thể hiểu được.

Khởi tử hoàn sinh?

Đây sợ là muốn ăn cắp quyền hành của Diêm Vương và Tử Thần à...

Nhìn tổng quát văn minh trong lịch sử nhân loại, ngoại trừ truyền thuyết vàthần thoại thì ai có thể làm được?

- Người khác không làm được, không nghĩa là chồng của các em không làm được!

- Dám không tin anh, xem tối nay anh thu thập các em thế nào.

Chu Dương không tiếp tục giải thích, nói nhiều hơn nữa cũng không thuyết phục bằng tận mắt nhìn thấy.

Lẽ nào anh thật có thể làm được à?

Tô Nguyên Dao chúng nữ trở nên mong đợi.

Chu Dương giống như mang một tầng sương mù, làm cho người ta không đoán ra.

Trên thế giới có khả năng nhất làm được hành động vĩ đại là khởi tử hoàn sinh, chỉ có Chu Dương.

Lẽ nào anh muốn sáng tạo kỳ tích?

Bàn tay Chu Dương bỗng dưng nhiều hơn một cổ kính màu bạc, giống như là kính mà phụ nữ hay dùng để trang điểm.

Bên trên kính phủ đầy những vết nứt, làm cho người khác hoài nghi nó có thể vỡ vụn ngay trước mặt mọi người hay không.

Mặt kiếng nhắm ngay trong quan tài Trang Vũ Tình, một ánh sáng màu bạc từ mặt kiếng chiếu ra, rơi vào trên người Trang Vũ Tình.

Vết thương dữ tợn trên cổ rất nhanh khép lại, tiếng tim đập từ trong trái tim của Trang Vũ Tình truyền ra, khảng keng có lực, sắc mặt tái nhợt của Trang Vũ Tình cũng trở nên hồng thuận.

Mọi người không khỏi trợn to hai mắt, không phải sẽ thật sự sống lại chứ...

Lông mi Trang Vũ Tình nhúc nhích, cô chậm rãi mở mắt ra.

Ánh nắng xuyên thấu qua màn cửa sổ bằng lụa mỏng, ánh chiếu trên mặt cô.

Cô đột nhiên từ trong quan tài ngồi bật dậy, ngụm lớn hơi thở, trong mắt lộ ra sợ hãi.

- Em gái, có thể gặp em lần nữa, thật là quá tốt!

Trang Vũ Tình kích động vạn phần ôm lấy em gái minh, trong lòng tràn đầy vui sướng.

Trang Vũ Tình quan sát thế giới xung quanh, nhìn thấy khuôn mặt của chị mình và những khuôn mặt xa lạ xung quanh.

- Nơi này là Địa Phủ à... Hình như đẹp hơn trong tưởng tượng nhiều.

Ký ức của cô dừng ở trên bàn trang điểm, nhuốn máu đao, bóng tối vô tận thôn phệ cô.

Đó là một thế giới cô tịch và lạnh như băng, cho dù cô phát điên thế nào cũng không chiếm được một tia đồng ý.

Ngay trong lúc cô tuyệt vọng nhất, một tia sáng màu bạc chiếu sáng thế giới u ám đó.

- Em đã sống lại! Là chồng chị đã cứu em!

Trang Vũ Tình vui quá nên khóc, vội vàng giới thiệu cho Trang Vũ Tình.

Em gái chết rồi sống lại, còn tìm được một người chống hoàn hảo, trên thế giới này còn có người phụ nữ nào may mắn hơn cô à?

- Sống lại? Anh rể...

Trang Vũ Tình đánh giá người đàn ông đẹp trai này, sinh lòng hảo cảm.

Vừa mới nói được nửa câu, đã bị Chu Dương giơ tay lên đánh gãy.

- Anh càng thích em gọi anh là chồng hơn!

- Con tôi chết...

- Một búa đập ra một cái hố to sâu mấy chục mét!
- Ngoại trừ cự lực ra, anh còn nắm giữ dị năng hàn băng!

Chu Dương không cố ý che giấu thực lực của mình, tin tức truyền tới trong tai Cao Đại Bằng.

Rốt cuộc Cao Đại Bằng hiểu vì sao đối phương dám ngông nghênh tiến vào nơi ẩn núp? Vì sao không coi Cao gia ra gì.

Anh ta quả thật có tiền vốn và thực lực để kiêu ngạo!

Nếu là Cao gia trước đây xác thực không trêu chọc nổi.

Vì có thể tiếp diễn địa vị Cao gia, người khác giết con trai, anh ta ngược lại phải đến nhà bồi tội.

Đây là ảnh hưởng do lực lượng mang tới.

Tận thế tuân theo luật rừng mạnh được yếu thua, băng lãnh mà tàn khốc.

Lúc trước khác với bây giờ, Cao gia cũng nắm chắc bài!

Cao Đại Bằng bi thương thu lại, sắc mặt từng bước lãnh khốc lên.

Đây là một đợt nguy cơ của Cao gia, nếu mà không thể sống qua cửa ải này, không biết sẽ có bao nhiêu người đứng trên đầu họ.

- Đi mời Sứ Ma đại nhân.
- Hôm nay là lúc để cho Nơi ẩn núp Dương Quan người thấy được lá bài tẩy của Cao gia!

Một lát sau, thân vệ sậm mặt lại mang theo một tin.

- Sứ Ma đại nhân nói chán ghét đánh đánh giết giết... Trừ phi có người đến bặt nạt, nếu không lão nhân gia người sẽ không xuất thủ...

Sắc mặt Cao Đại Bằng đen như đáy nồi, cũng không cưỡng cầu.

Sứ Ma quan hệ mật thiết với Cao gia, trở thành Thần Thủ Hộ của Cao gia, nhưng Sứ Ma không ra tay, họ không có chút biện pháp nào.

- Vậy hãy để cho Chu Dương đến cửa chịu chết!

- Tin tức truyền ra, bất luận người nào có quan hệ với nhóm người Chu Dương, đều là kẻ địch của Cao gia, đừng trách Cao gia trả thù.

- Bố trí một nhiệm vụ, ai có thể thương tổn được Chu Dương hoặc là người đứng bên cạnh anh ta, thưởng 100 cân lương thực!

Nơi ẩn núp có quá nhiều nạn dân, họ không ăn được cơm no, đừng nói thương tổn đến Chu Dương cho 100 cân lương thực, cho dù chỉ là 10 cân cũng sẽ có không ít người liều mạng.

Vì ăn mà chết ở tận thế là chuyện thường thấy nhất.

Dùng chiến thuật biển người nạn dân chống lại ác tâm Chu Dương, chỉ cần Chu Dương dám giết người, danh tiếng sẽ triệt để thúi.

Cho dù anh ta giết tới Cao gia, không phải còn có Sứ Ma đại nhân tọa trấn à?

Cao gia nhanh chóng hành động, từng tin tức được tuyên bố ra ngoài, nạn dân trong nơi ẩn núp đã nhận được tin tức.

Thương tổn đến Chu Dương hoặc là người bên cạnh anh ta là có lương thực?!

Các nạn dân rất sợ chậm một bước, người khác đoạt mất cơ duyên, điên cuồng chạy về phía Liễu gia.

Chương 78: Đầu Hoài Tống Bão, Thiếu Nữ Liễu Gia

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Liễu gia.

Trang Vũ Tình cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng Chu Dương.

Sao anh rể có thể không đứng đắn như vậy.

Cô nhớ lúc đối phương tiểu di tử, không ngờ anh rể tính toán cả cô

cũng thu.

- Anh rể, chuyện này không buồn cười chút nào...

Trang Vũ Tình rất cảm kích ân cứu mạng của Chu Dương, nếu như đối phương không phải anh rể, Chu Dương đẹp trai như vậy lại là người có thực lực, tự nhiên sẽ thành vì ưu tiên lo lắng đối tượng, nói không chừng trong buổi họp diễn một tiết mục ân cứu mạng lấy thân báo đáp.

Nhưng anh đã có chị gái, lại còn có ý đồ với chính mình, đây không khỏi quá hoa tâm rồi.

Mạng của mình là Chu Dương cứu, tính khí Trang Vũ Tình yếu đuối, không nói được quá lời khó nghe.

- Anh vẫn muốn nghe em gọi anh là chồng, chị em hầu hạ một người, há chẳng phải là một phụ giai thoại?

Người này sẽ trở thành một đoạn giai thoại?

Trang Vũ Tình thở phì phò muốn phản bác, lại không biết nên mở miệng như thế nào, chỉ có thể hướng ánh mắt xin giúp đỡ qua chỗ chị gái.

Chị gái chắc chắn sẽ thu thập thật tốt người đàn ông hoa tâm này!

Sẽ để cho cô mở mang kiến thức một chút gia pháp lợi hại của Trang gia!

Ai biết Trang Vũ Tình dám nghiêm túc tự hỏi, một lát sau, trịnh trọng gật đầu.

- Em gái, em gả cho người đàn ông khác chị không yên tâm, Dương Ca biết gốc biết rể, dáng người đẹp trai, thực lực lại mạnh, tiền vốn cũng tốt, dù sao cũng hơn đi theo người khác thua thiệt nhiều.

Đây là chị gái mình nói?!

Trang Vũ Tình đầu bị lừa đá à?

Đây là chị gái trong ấn tượng của mình à?

Mình sẽ không còn ở trong Địa Phủ? Mọi thứ đều là ảo giác à...

- Anh cảm thấy chị gái em nói rất có đạo lý, ân cứu mạng thì lấy

thân báo đáp, người khác muốn ôm ấp yêu thương, Dương Ca còn nhìn không thuận mắt.

Trình Khả Nhi mắt liếc phương xa giương mắt nhìn về phía Chu Dương một người phụ nữ Liễu gia, khinh bỉ nói.

- Các cô là?

Trang Vũ Tình nhìn thấy mấy mỹ nữ không kém cô quá nhiều, nhìn về hướng về em gái của mình.

- Chúng tôi đều là người phụ nữ của Chu Dương, sau này chúng ta là chị em.

???

Người đàn ông này quả thực là củ cải lớn hoa tâm!

Đầu chị gái bị hồ đồ rồi à? Anh ta đã có nhiều người phụ nữ như vậy, lại còn nguyện ý theo anh ta, còn muốn đưa mình vào hố lửa?

Mình là em gái của chị mà!

- Chị à, em cảm thấy chúng ta nên trò chuyện một chút, trò chuyện riêng với nhau một hồi, xin cho một chút không gian yên tĩnh.

Chu Dương phất tay, mang theo tất cả mọi người rời khỏi.

Trang Vũ Tình đặt mu bàn tay của mình lên trán Trang Vũ Tình.

- Chị gái, chị không lên cơn sốt, cuối cùng làm sao vậy? Anh ta đã cho chị uống thuốc mê gì?

- Em rất cảm tạ ơn cứu mạng của anh ấy, nhưng mà muốn em... Chị à, cuối cùng chị nghĩ như thế nào?

Cô thật rất cảm ơn ân cứu mạng của Chu Dương, nếu mà Chu Dương không có người phụ nữ, Trang Vũ Tình sẽ học thử quan hệ với Chu Dương.

Nhưng anh đã có nhiều người phụ nữ như vậy, có chị gái còn muốn chiếm hữu mình, quá khốn kiếp!

- Bởi vì anh ấy là người đàn ông tốt nhất trên thế giới...

- Em chắc chắn sẽ không hối hận!

Chu Dương đã cường hóa năng lực thính giác, xa xa nghe thấy tỷ muội xì xào bàn tán, trên mặt nở nụ cười.

Trang Vũ Tình không phí công đau, tối nay ăn khuya gấp bội.

- Hơi đói, nhanh nấu cơm đi!

- Tôi ăn không no, các người cũng đừng muốn ăn no.

Chúng nữ Viên Thanh Tuyết và Tô Nguyên Dao bắt đầu bận túi bụi, các cô không ăn được cơm sao được?

Chu Dương thư thư phục phục tìm một tại cái ghế nằm, tắm nắng, tâm trạng không tệ.

Đây mới là cuộc sống!

Hai chữ thoải mái!

- Em muốn làm người phụ nữ của anh!

Liễu Xảo Yến lấy can đảm chạy tới, lấy dũng khí nói với Chu Dương.

Chu Dương vui vẻ, ánh mắt đánh giá trên người đối phương.

Giá trị nhan sắc cũng không tệ lắm, nếu xét một trăm điểm có thể cho trên tám mươi điểm, lại thêm đang trong độ tuổi thanh xuân, 16 17 tuổi, còn có thể tăng thêm không ít.

- Anh giết người của Liễu gia, em không sợ anh à?

Liễu Xảo Yến quả quyết gật đầu:

- Em sợ anh, nhưng em sợ Liễu gia triệt để bị tiêu diệt hơn!

- Anh giết cha em, Liễu gia mất đi trụ cột, vận mệnh vô cùng thê thảm, em muốn để cho Liễu gia tiếp tục tồn tại, nhất định phải phụ thuộc cường giả.

Tận thế là một thế giới cơ hình.

Người khác giết người thân của cô, con gái ngược lại ôm ấp yêu thương kẻ thù.

Nhưng mà, loại này chuyện không hợp lý tình cảm tồn tại tận thế bình thường nhưng mà.

- Em là thân thể thuần khiết à?

Chu Dương nhìn Liễu Xảo Yến từ trên xuống dưới, chủ động đầu hoài tống bão mỹ nhân bại hoại chỉ cần hợp khẩu vị của anh, tuyệt sẽ không từ chối ở ngoài cửa.

Nếu như cô có sát tâm, giết chết là được.

Ngược lại mình sớm thư thái, không lỗ lã.

Huống chi, cho dù Chu Dương không phản kháng, Liễu Xảo Yến cũng không có năng lực giết anh.

- Vâng!

Liễu Xảo Yến gật đầu một.

- Từ nay về sau, em chính là người phụ nữ của anh.

- Vô luận em đối với anh có bất mãn và oán khí gì, tốt nhất không nên để cho anh nhìn thấy, chỉ cần em dám làm chuyện chọc giận anh, anh không ngại giết chết em đâu!

Trong thời gian hai người nói chuyện, vô số nạn dân đổ về hướng cửa chính Liễu gia,.

P/s: Từ ngày 01/09 team mình sẽ có các event ưu đãi quy đổi Kim phiếu

- Đẩy 30 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 1500 TLT và mã giảm giá 20%

- Đẩy 100 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 5500 TLT và mã giảm giá 25%"

Chương 79: Tuyết Lông Ngỗng Mười Dặm, Không Người Không Biết (1)

(*) Tuyết lông ngỗng (鹅毛雪): Tuyết lớn, bông tuyết như lông ngỗng, tuyết rơi nhanh và nhiều.

- Chu Dương, anh ở đâu? Mau cút ra đây cho tôi!

- Làm Chu Dương bị thương thì sẽ có một trăm cân lương thực, nếu giết anh ta thì Cao gia còn sẽ thưởng tới đâu?

- Lương thực là của tôi! Tất cả đừng tranh giành, nếu không đừng trách tôi trở mặt.

Chu Dương kéo Liễu Xảo Yến lên trên ghế, giúp cô tôi tập thể dục một chút.

Giúp người làm niềm vui.

Giúp đỡ người phụ nữ lớn ngực là một sự nghiệp vô cùng vĩ đại!

Phương xa truyền tới tiếng huyên náo, quấy rầy nhã hứng của Chu Dương.

Hử, Cao gia treo giải thưởng?

Ông trời làm bậy thì được, nhưng mà tự gây nghiệt thì không thể sống!

Vốn dĩ Chu Dương muốn cho Cao gia sống lâu thêm mấy giờ, đáng tiếc trời không chiều lòng người.

Nếu các người thành tâm thành ý muốn chết, vậy thì Chu Dương tôi không ngại thành toàn cho các người.

Chu Dương thu hồi bàn tay đang làm loạn, đứng dậy khỏi ghế nằm.

Các nạn dân hành động rất nhanh chóng, chưa đầy vài giây thì cả đám đã giết tới trước mặt Chu Dương.

- Anh ta chính là Chu Dương! Tôi đã từng nhìn thấy anh ta!

- Mấy người bên cạnh chính là người phụ nữ của anh ta, thật sự là rất xinh đẹp! Đáng tiếc có xinh đẹp cách mấy thì cũng không thể ăn no.

- Bụng đói đến xẹp lép rồi, ai còn có tâm trạng nhớ nhung chuyện kia nữa?!

Đám dân chạy nạn đều ngóng trông sớm một chút giải quyết Chu Dương, sau đó bắt anh ta để trao đổi lương thực với Cao gia.

Ngoài cửa Liễu gia tụ tập hơn ngàn người, người đông thế mạnh, các nạn dân không sợ Cao gia đổi ý.

- Đây là chuyện riêng giữa tôi và Cao gia, tốt nhất là các người đừng nên dính vào!

Chu Dương không thể không bội phục thủ đoạn của cao tầng Cao gia, đúng là gừng càng già càng cay.

Sử dụng chiêu mượn đao giết người này rất lưu loát.

Chỉ cần dùng một chút lương thực là đã có thể làm dân chạy nạn thành thanh đao của họ.

Nếu như Chu Dương ra tay giết người vô tội, như vậy thì danh tiếng của anh sẽ mất hết.

Nhưng mà nếu anh không dám động thủ thì biển người tấp nập kia tuyệt đối sẽ nghiền anh thành bột vụn.

Không cần tốn nhiều công sức mà đã có thể giải quyết xong mối tai họa lớn, Cao gia suy nghĩ thật là rất tốt đẹp.

- Tiểu tử! Mau ngoan ngoãn đứng im chịu trói đi, như vậy thì chúng tôi còn có thể làm anh ít chịu khổ một chút trước khi chết!

- Muốn trách thì trách anh trêu chọc Cao gia! Có vài người không phải là nhân vật mà anh có thể trêu chọc nổi!

- Hôm nay hãy để chúng tôi dạy cho ngươi một bài học nhớ đời!

Dân chạy nạn như sói như hổ lao về phía Chu Dương, ai nấy đều sợ mình chậm một bước thì công lao sẽ bị người khác đoạt mất.

Con người khi đói đến đỏ mắt thì chẳng khác gì một con dã thú ngu muội.

Chu Dương có vô tội hay không?

Có liên gì tới bọn họ chứ?

Ai có thể cho bọn họ ăn, lấp đầy bụng thì chính là cha của bọn họ!

- Lập tức cút ngay, đây chính là cơ hội cuối cùng của các người!

Nhưng mà không ai lùi về sau, lưỡi đao bổ về phía Chu Dương.

Họ dùng hành động để cho thấy thái độ của mình.

- Muốn chơi mưu kế với tôi à? Nhưng mà ở trước mặt lực lượng tuyệt đối thì mọi thứ đều là vô dụng thôi!

Thân thể của Chu Dương bay lơ lửng giữa không trung, từng cơn gió vô hình trôi qua bên cạnh anh.

- Cực hàn!

- Gió bão!

Một luồng khí lạnh từ trên người Chu Dương bỗng nhiên bùng nổ, dưới sự khống chế của anh, luồng khí lạnh này lao nhanh về phía đám dân chạy nạn rồi bao trùm lên bọn họ.

Các nạn dân đồng loạt khựng lại, trên người phủ đầy sương lạnh.

Sau đó sương lạnh lấy tốc độ cực nhanh ngưng kết thành băng.

Gió bão cực lạnh chỉ kéo dài ba giây là dừng lại.

Trước mặt Chu Dương là thế giới đã hóa thành băng tuyết, có gần một ngàn pho tượng bằng băng đứng sừng sững ở đó. Trong mắt họ lộ ra sự điên cuồng, mỗi một đều sinh động như thật.

- Không biết lượng sức mình!

Thật sự cho rằng anh là thánh mẫu à?

Chu Dương đã cho đám người này cơ hội lựa chọn, thế mà họ lại không biết quý trọng, bây giờ trách ai được?

Kẻ giết người, giết người hàng loạt!

Liễu Xảo Yến hoàn toàn ngây dại, cô nhìn các pho tượng băng rậm rạp chằng chịt kia, một hồi lâu vẫn chưa thể phục hồi tinh thần lại.

Cô phát hiện, lúc trước cô mới chỉ nhìn thấy một phần của Chu Dương mà thôi.

Anh ta không phải là người, mà là Thần!

- Nói cho Cao gia, rửa cổ sạch sẽ chờ tôi đến!

Đằng xa còn có mấy người đứng xem kịch, hiện tại họ chính là người truyền lời tốt nhất.

Tin tức truyền như bay khắp nơi ẩn núp Dương Quan, vô số người

xôn xao.

Có người lớn gan chạy đến trước cửa nhà Liễu gia hóng hớt, khi nhìn thấy hơn một ngàn pho tượng bị đóng băng, không khỏi hít hà một hơi.

Chu Dương không trở thành tội nhân chịu nghìn người thóa mạ, ngược lại còn trở thành thần thoại trong mắt mọi người.

Cách giết người bình thường rất máu me và tàn nhẫn, như vậy thì chỉ làm cho người tôi phản cảm và chán ghét.

Nhưng mà Chu Dương chỉ cần một ý niệm hóa thành tuyết lông ngỗng, ngàn người đóng băng.

Có thể khiến bạo lực trở nên xinh đẹp như vậy cũng là một loại thủ đoạn.

Chương 80: Tuyết Lông Ngỗng Mười Dặm, Không Người Không Biết (2)

Loại năng lực này chỉ khiến người tôi kính sợ và say mê, không tài nào sinh ra tâm tư phản kháng.

Toàn bộ người ở Dương Quan không dám nói xấu Chu Dương, dù chỉ là nửa câu.

Cao gia tổ chức hội nghị gia tộc, một đám tình cảnh bi thảm.

- Chu Dương quá mạnh mẽ! Anh ta đâu còn là nhân loại! Tại sao chúng ta phải trêu chọc anh ta chứ?
- Vì sao đều là siêu phàm giả mà thực lực của anh ta lại mạnh mẽ như thế!

Nhắc tới hai chữ Chu Dương, trong lòng mọi người giống như bị một tảng đá đè lên, không thở nổi.

- Cao Mãn Bằng, đây chính là việc rắc rối mà hai cha con các người mang tới, không hề có liên quan gì đến chúng tôi cả, ngươi cần thiết phải đi xin lỗi và cầu xin Chu Dương tha thứ….

- Trêu chọc Chu Dương chính là một nhà các người, đừng làm lửa lan sang đầu chúng tôi.

- Cao Mãn Bằng, thân là chủ nhà họ Cao, theo lý thì anh nên hy sinh vì Cao gia.

Dòng chính và các nhánh phụ của Cao gia bắt đầu màn bức vua thoái vị.

Hết cách rồi, họ không trêu chọc nổi Chu Dương, muốn sống thì chỉ có thể cúi đầu.

Vì bo bo giữ mình, biện pháp tốt nhất chính là hy sinh Cao Mãn Bằng, làm dịu lửa giận của Chu Dương xuống.

Cao Mãn Bằng giống như già thêm mười tuổi, tóc bạc hơn phân nửa.

Mọi thứ kế hoạch đều rất thuận lợi, thậm chí anh đã tính toán xong xuôi, sau khi Chu Dương đại khai sát giới thì anh sẽ dốc sức tạt chén nước dơ lên người anh ta, khiến cho danh tiếng của anh ta mất hết.

Đúng là Chu Dương đã giết người như trong dự đoán của anh, nhưng mà ảnh hưởng và hậu quả của chuyện này lại hoàn toàn không giống như những gì anh nghĩ.

Toàn bộ nơi ẩn núp đều biết rõ danh tiếng của Chu Dương, không một ai dám nhục mạ anh ta cả.

Trải qua trận chiến này, đã không còn ai dám trêu chọc Chu Dương, ngược lại là Cao gia lòng người bàng hoàng.

- Ha ha! Một đám gia hỏa chỉ biết lợi ích cá nhân.

- Lúc trước không phải mọi người đều nhấc tay đồng ý, giương cao uy danh của Cao gia à? Lúc này xảy ra chuyện thì lại bắt tôi gánh hết trách nhiệm!

Những người khác không hề bị lay động:

- Đây là vì Cao gia!

- Vì Cao gia? Đúng lúc, hôm nay tôi phải tính rõ ràng món nợ cũ với các người, tôi vẫn chưa so đo chuyện tốt mà các người đã làm đâu!

- Hộ vệ Dạ Oanh, bắt hết bọn chúng lại cho tôi.

- Anh điên rồi à?

Dòng chính Cao gia không dám tin nhìn Cao Mãn Bằng, ai nấy đều cho rằng anh ta điên rồi.

- Tôi sẽ mang Cao gia đi về phía thắng lợi, chúng ta vẫn còn có cơ hội lật bàn!

Cao Mãn Bằng còn có lá bài tẩy, chỉ có một mình anh biết được sự mạnh mẽ chân chính của Sứ Ma.

Một tay Sứ Ma chế tạo khu vực sương mù màu đen, ma diễm ngút trời, lúc thành lập nơi ẩn núp càng là mở một đường máu giúp Cao gia.

Đây là lá bài tẩy cuối cùng của anh để đối phó với Chu Dương.

- Lão bất tử Cao gia, cổ các ngươi đã rửa sạch sẽ chưa? Chu Dương tôi đến rồi đây!

Người chưa đến, tiếng tới trước.

Không biết từ khi nào mà bầu trời đã bay đầy tuyết lông ngỗng, lan tràn mười dặm.

Cao gia bị ảnh hưởng nghiêm trọng nhất, nơi này đã hóa thành Cực Địa, băng hàn triệt cốt.

Thời tiết muốn thay đổi!

Mọi người thấy bầu trời bay xuống hoa tuyết, ánh mắt không khỏi phức tạp.

Dương Quan chưa từng có tuyết đã mười năm rồi...

Cao Mãn Bằng quỳ gối trước phòng Sứ Ma:

- Anh vợ, cháu ngoại của ngài đã bị người khác sát hại. Người khác đã đánh tới tận cửa rồi, chẳng lẽ ngài thật sự muốn cho hương khói nhà chúng ta bị đoạn tuyệt à? Khẩn cầu ngài ra tay!

- Ai dà, tôi chỉ ra tay một lần thôi, sau đó người tự thu xếp cho ổn thỏa đi.

Trời đất mờ mịt, ở đâu cũng có bông tuyết tung bay.

Chu Dương đứng một mình trong tuyết lớn, không một bông tuyết nào có thể rơi xuống người anh.

Rất nhiều người vây xung quanh Cao gia để xem kịch, bọn họ nhìn thấy thanh niên kia bước đi trong tuyết, không khỏi chấn động.

Một ý niệm là đã có thể chế tạo tuyết lớn mười dặm, đây tuyệt đối là thủ đoạn của thần tiên!

Thần thoại đương đại!

Nếu như ở thời đại hòa bình, chuyện lớn như vậy tuyệt đối sẽ được toàn thế gian biết đến, vang danh thiên hạ.

Cho dù là tận thế đáng sợ, nhưng mà vẫn còn có những cao thủ như Chu Dương, như vậy thì nhân loại mới có hi vọng.

Mọi người giống như có trụ cột, có hy vọng trở lại văn minh.

Đáng tiếc Cao gia có mắt không tròng, nhất quyết phải đụng đầu vào khối hợp kim ti-tan Chu Dương này, Cao gia sắp lạnh rồi!

Nơi Chu Dương đi qua, mọi người theo bản năng nhường ra một con đường, dõi mắt nhìn anh rời đi.

Cao gia đóng cửa lớn lại, vô số người thấp thỏm lo âu.

Tuyết lớn rơi từ trên trời xuống chứng minh thái độ của Chu Dương, biến tướng thổi lên kèn lệnh chiến đấu.

Chu Dương còn chưa xuất hiện thì hộ vệ Cao gia đã tan rã, hoàn toàn không chút ý chí chiến đấu.

Ầm!

Cửa chính bị đánh bay, văng gần mười mét vào vách tường mới miễn cưỡng dừng lại.

Chu Dương chầm chậm bước qua ngạch cửa Cao gia.

Hắn ta đến rồi!

Tiếng gió vù vù như thổi khúc tiễn biệt sớm cho Cao gia.

- Tất cả chúng tôi đều vô tội! Chúng tôi chỉ vì kiếm miếng cơm ăn mà thôi, cầu xin anh đừng giết chúng tôi!

Không biết là ai dẫn đầu, hộ vệ Cao gia đều đồng loạt quỳ xuống.

Họ làm cho Cao gia chỉ vì kiếm miếng cơm ăn, không muốn vô duyên vô cớ bị giết chết.

Chu Dương nhìn thoáng qua họ sau đó bước về phía trước.

- Tộc trưởng Cao gia, xin lỗi ha, tôi vẫn thể nào nhớ nổi tên anh, bởi vì tôi lười phải nhớ tên của người chết!
- Anh và con trai anh bức người phụ nữ của tôi chết, còn kích động nạn dân tới giết tôi. Hôm nay tôi đã đến đây, anh còn có thủ đoạn âm hiểm gì nữa thì cứ việc tung ra hết đi!

Giọng nói của Chu Dương truyền khắp bốn phương tám hướng nơi ẩn núp Dương Quan.

Tất cả mọi người đều cảm động.

Trùng quan nhất nộ vì hồng nhan, đây là câu chuyện tình yêu xúc động đến cỡ nào?

Hiện tại là tận thế, có đại nhân vật nào không coi người phụ nữ trở thành quần áo và hàng hóa.

Không ngờ vẫn còn có người đàn ông nguyện ý vì người phụ nữ của mình giết tới Cao gia, đối nghịch với gia tộc đệ nhất của nơi ẩn núp Dương Quan.

Không biết bao nhiêu người phụ nữ ở nơi ẩn núp vì chuyện này mà cảm động vô cùng.

Chương 81: Lần Này Anh Còn Lão Đại Muốn Bán Nữa Không?

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Liễu gia.

Trang Vũ Tình còn đang khuyên bảo em gái.

- Làm sao chị có thể để em thua thiệt được chứ? Ngay cả lời của chị mà em cũng không nghe hả!

Sắc mặt của Trang Vũ Tĩnh không tốt cho lắm.

- Đúng là anh rể rất ưu tú, nhưng anh ta quá hoa tâm rồi, không phải lương phối.

- Cái này gọi là bác ái, không giống với hoa tâm.

Trang Vũ Tình giải thích.

Khi hai chị em cãi vã thì lời nói vừa rồi của Chu Dương theo cơn gió tiến vào Liễu gia, truyền vào tai hai người phụ nữ.

- Nghe thấy không! Dương Ca ra mặt vì em đấy! Một mình anh giết tới Cao gia, trùng quan nhất nộ vì hồng nhan.

Trang Vũ Tĩnh ngây ngẩn đưa mắt sang cửa sổ, nhìn về phương xa.

Ngoài cửa sổ có bông tuyết như lông ngỗng tung bay khắp nơi, Trang Vũ Tĩnh lại không thấy lạnh lẽo chút nào, ngược lại trong lòng rất là ấm áp.

Người đàn ông này lại nguyện ý làm nhiều như vậy vì mình….

Cô giống như nhìn thấy trước cửa lớn Cao gia, một hình bóng uy vũ đơn độc đối mặt với bá chủ Cao gia, trái tim cô không tự chủ nắm chặt lại.

- Anh... rể, anh sẽ không sao chứ?!

Trong mắt Trang Vũ Tình lóe lên sự tự hào.

- Anh ấy là người đàn ông mạnh mẽ nhất thế gian, không sợ mọi thứ khiêu chiến! Người sợ nên là Cao gia!

Trang Vũ Tĩnh nhìn gương mặt tươi cười rạng rỡ của chị gái, trong lòng lặng lẽ toát ra một suy nghĩ: Chẳng trách chị gái sẽ si mê một người đàn ông như thế. Ngay cả cô biết rõ Chu Dương đã có nhiều người phụ nữ như vậy mà vẫn không thể không động lòng.

Thiếu nữ nào chẳng mơ mộng? Ảo tưởng có một ngày người đàn ông mình yêu đạp tường vân bảy màu đến đón mình.

Hành vi của Chu Dương còn khiến cô cảm động hơn đạp tường vân bảy màu tới.

Có lẽ người đàn ông này sẽ là một lựa chọn không tồi.

Chu Dương không biết lịch trình tâm lý của Trang Vũ Tĩnh, mà nếu biết rồi thì anh cũng sẽ cảm thấy vui vẻ.

Anh không phải trùng quan nhất nộ vì hồng nhan, cảm tình của Chu Dương đối với Trang Vũ Tĩnh cũng chưa có thâm sâu gì, nếu đổi thành Trang Vũ Tình và Trình Khả Nhi hay những người khác thì còn có thể nói như thế.

Cái này thuần túy là vì Cao gia tự tìm đường chết, chủ động khiêu khích anh mà thôi.

Vì không cho chuyện này trở nên phiền toái hơn, Chu Dương không còn cách nào khác là giải quyết toàn bộ những tên gây chuyện, dứt điểm một lần cho xong.

- Chu Dương! Anh giết chết con trai của tôi, giết chết hơn ngàn người vô tội ở nơi ẩn núp Dương Quan, anh có biết tội của mình không?

Cao Mãn Bằng từ trong phòng đi ra, trên mặt không chút sợ hãi.

Sứ Ma đã đồng ý ra tay, tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình.

Mặc dù thủ đoạn của Chu Dương nhìn rất hoa lệ, nhưng mà lại là có hoa không quả, há có thể bì được với ma đầu chân chính!

- Tôi lười nghe anh dông dài, giải quyết ngươi sớm một chút để còn về nhà ăn cơm nữa, mấy người vợ của tôi đang chờ đấy.

Dáng vẻ của Chu Dương hoàn toàn là không coi Cao Mãn Bằng ra gì.

- Anh cho rằng không ai trị được anh à?

- Anh cho rằng trên trời dưới đất chỉ có anh duy ngã độc tôn à?

- Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân! Thần Thủ Hộ của Cao gia sẽ đích thân trấn áp anh!

- Sứ Ma đại nhân, khẩn cầu ngài ra tay!

Cửa phòng mở ra, một bóng người màu đen bay vọt ra, tốc độ nhanh đến mức ánh mắt không thể theo kịp.

Không biết khi nào giữa không trung xuất hiện một hình bóng cao hơn ba thước. Toàn thân thứ này phủ đầy Hắc Sắc Lân Giáp, trán có con mắt thứ ba, trên đầu có cặp sừng cong, sau lưng có đôi cánh màu đen đang vỗ, giống như là ma vật bước ra từ trong truyền thuyết thần thoại.

- Đây là thứ gì vậy?
- Ma quỷ hay là ác ma?
- Chẳng trách Cao Mãn Bằng tự tin như vậy, thì ra là anh có át chủ bài để dựa vào!
- Nghe nói khi nơi ẩn núp mới thành lập thì đã từng xảy ra một chuyện máu me vô cùng, mấy ngàn người chết một cách thần bí. Cao gia từ một nhà thương nhân vô danh bỗng chốc biến thành bá chủ nơi ẩn núp Dương Quan, đây chính là chỗ dựa của Cao gia à?
- Giết chết mấy ngàn người?! Chẳng trách Cao gia có lòng tin đối phó Chu Dương, lúc này thắng bại khó nói rồi.

Cao gia có lá bài tẩy mạnh mẽ như vậy, quả thật là có tư cách đánh cờ với Chu Dương.

Sứ Ma giãn người ra, vừa mới ra sân thì tâm trạng của anh rất thoải mái, nhưng mà hiện tại anh hoảng sợ vô cùng.

Bởi vì anh nhìn thấy người đàn ông mà anh không bao giờ muốn gặp lại trong đời — Chu Dương.

Tại sao anh ta lại ở chỗ này?

Đừng nói cái người mà tên ngu ngốc Cao Mãn Bằng kia muốn anh đối phó chính là anh ta nha?!

Má ơi!

Mình thật sự ngu ngốc, thức tỉnh giả bình thường thì Cao gia đã có thể giải quyết rồi, làm gì đến lượt mình ra tay nữa?

Cao thủ nhân loại ít như vậy, đáng lẽ mình nên nghĩ tới sớm hơn!

Sứ Ma muốn khóc, động tác vỗ cánh cũng trở nên cứng đờ.

Mình nên làm thế nào để chạy thoát một cách ưu nhã đây?

- Sứ Ma đại nhân, khẩn cầu ngài ra tay tiêu diệt anh ta!

Sứ Ma đen mặt, một cơn cuồng phong thổi qua đánh bay Cao Mãn Bằng ra ngoài.

???

Chuyện gì đã xảy ra?

Sứ Ma bị điên à? Ngay cả phe mình cũng đánh?

- Vận khí không tồi, không ngờ chúng ta lại gặp mặt nhau lần nữa.

Chu Dương nhìn Sứ Ma rồi nở nụ cười.

Vận khí tốt? Rõ ràng chính là vận đen tám đời.

Trên mặt Sứ Ma nặn ra một nụ cười lấy lòng, vội vàng phụ họa:

- Là tôi, thật là trùng hợp! Tôi cũng vừa vặn đi ngang qua đây.

Ánh mắt Chu Dương sáng ngời, nhìn chằm chằm Sứ Ma đến mức anh nổi da gà.

Tôi là ma nam, không chấp nhận giao dịch cúc hoa.

- Lần này anh còn lão đại nào muốn bán nữa không?

P/s: Các truyện mới của team

- Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du
- Tại Tận Thế Ta Nhặt Được Bảo Rương
- Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới
- Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Chương 82: Đúng rồi, anh trị giá bao nhiêu tích phân?

Chu Dương giải quyết lão đại của Sứ Ma, kiếm được 1000 vạn tích

phân, lời to.

Nếu gặp phải loại kiếm tiền nhanh như vậy, tự nhiên không thể bỏ qua.

Nếu anh có thể giải quyết thêm một Hắc Ám chi nguyên nữa, kiếm lời thêm 1000 vạn, đây là chuyện không thể tốt hơn.

???

Sứ Ma có chút ngây ngốc, anh là loại người gì vậy...

Nghĩ đến việc lần trước, Sứ Ma không phản bác được.

- Trải qua sự dạy bảo sâu sắc của lão đại, tôi đã hoàn toàn hối cải để làm một người... Một con ma tốt. Lần này tôi muốn xây dựng lại gia viên hài hòa mới cho nhân loại, đền bù sai lầm trước kia.

Chu Dương nhìn Sứ Ma với ánh mắt cổ quái, chẳng phải Sứ Ma là do nhân loại sa đọa mà biến thành à? Đáng lẽ nên cúi đầu trước thế lực hắc ám mới đúng chứ?

Tiếp tục làm loại chức nghiệp có tiền đồ như ma đầu này không phải tốt hơn hả?

Hồi tâm chuyển ý là cái quỷ gì?

- Thì ra là hai người kia quen biết nhau, hình như Sứ Ma rất sợ Chu Dương?
- Tôi thấy vẻ mặt anh ta giống như đang lấy lòng? Tiết tháo của ma đầu đâu rồi?
- Thì ra anh ta chỉ có dáng vẻ hung hãn, gặp phải đại lão Chu Dương còn không phải nhận thua à?

Cao Mãn Bằng ngây ngốc, anh ta nghe thấy cuộc trò chuyện giữa Sứ Ma và Chu Dương, rốt cuộc đã hiểu vì sao Sứ Ma vô cùng khôn khéo lại không hiến tế, không làm ma đầu nữa.

Thì ra là bị anh ấy đánh cho hỏng đầu óc rồi….

Mà điều khiến Cao Mãn Bằng không thể nào tin nổi chính là, chỗ dựa mà anh tìm được lại là bại tướng dưới tay của Chu Dương, còn có chuyện nào xấu hổ hơn chuyện này không hả?

Tại sao anh lại phải gặp thứ khủng bố như vậy chứ?

Mất đi lá bài tẩy duy nhất, tâm trạng của Cao Mãn Bằng hoàn toàn đổ vỡ.

- Lão đại! Anh ta muốn chạy trốn kìa!

Cao Mãn Bằng muốn thừa dịp Sứ Ma và Chu Dương "ôn chuyện cũ" mà lén lút chuồn mất, chỉ cần còn sống thì sẽ có cơ hội đông sơn tái khởi.

Nhưng anh ta lại không ngờ chỗ dựa sẽ là người đầu tiên bán đứng mình....

Một luồng hắc khí ngưng tụ thành xiềng xích quấn quanh người Cao Mãn Bằng, anh ta bị trói lại tại chỗ, không thể nhúc nhích.

- Anh đã từng là anh vợ của tôi đấy, đừng có hố phe mình như vậy!

Cao Mãn Bằng rất bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng chiêu thân tình, hy vọng tránh được một kiếp.

Cao Mãn Bằng không đề cập tới chuyện này còn tốt, nhắc tới chuyện này Sứ Ma lập tức nổi giận.

Anh ta chỉ muốn sống an ổn qua ngày mà cũng không thể à?

Thật vất vả chạy trốn tới một nơi cho là an toàn, không ngờ quay đầu một cái đã bị Cao Mãn Bằng đẩy tới trước mặt Chu Dương.

Chẳng may tâm tình của anh ta không tốt, dùng cái búa đáng cậu thành bánh thì sao, tôi tìm ai để oán đây?

- Tôi là Sứ Ma, không phải nhân loại! Càng không phải anh vợ của anh, đừng có bắt quàng làm họ! Lão đại, chúng ta nên xử lý anh ta như thế nào đây?

Chu Dương làm một cái thủ thế cắt cổ, Sứ Ma trực tiếp xử lý Cao Mãn Bằng, không hề có chút do dự.

Anh ta lại bị chỗ dựa giết chết...

Cao Mãn Bằng chết không nhắm mắt.

- Lão đại, chuyện này coi như đã giải quyết xong, nếu không có chuyện gì thì tôi xin phép đi trước.

Sứ Ma lộ ra nụ cười lấy lòng, sau đó quay đầu muốn chạy trốn.

Đi theo Chu Dương không có cảm giác an toàn, như một trái bom hẹn giờ, bất cứ lúc nào cũng có thể nổ mạnh.

- Chờ một chút!

Sứ Ma cảm nhận được ánh mắt kỳ lạ của Chu Dương, cái loại cảm giác lão đại muốn hoa cúc tôi lại toát ra lần nữa.

- Cậu có quen biết nữ Sứ Ma nào không? Loại có thể thiên biến vạn hóa ấy.

Nếu anh có được một nữ Sứ Ma thì mỗi ngày sẽ cho cô ấy biến thành các mỹ nữ khác nhau, như vậy quả thật là một may mắn lớn trong đời. Mỗi ngày tỉnh dậy sẽ thấy một gương mặt xinh đẹp không hề trùng lặp, chỉ mới nghĩ tới thôi đã thấy hưng phấn rồi.

Đáng tiếc Sứ Ma là nam, mặc dù anh có thể biến thành mỹ nữ, nhưng bản thân cũng sẽ có ám ảnh tâm lý.

Quả nhiên anh ta vẫn chưa hề từ bỏ suy nghĩ này sao?

Sứ Ma không khỏi rùng mình một cái, đáng thương nhìn Chu Dương.

- Hắc Ám chi nguyên đại nhân chỉ có một thủ hạ là tôi, không còn ai khác ….

- Thật sự là đáng tiếc!

Chu Dương lắc đầu, giống như bỏ lỡ một loại trân bảo hiếm thấy nào đó.

- Đúng rồi, anh trị giá bao nhiêu tích phân?

???

Sứ Ma không hiểu lời của Chu Dương có ý gì, anh còn đang mờ mịt thì đã thấy Chu Dương móc búa ra nhìn về phía anh.

Tại sao lão đại phải giết tôi?!

Sấm sét màu tím nhảy lên, Sứ Ma chưa kịp phản ứng gì thì đã bị Chu Dương một búa đập chết.

Không giết anh, giữ lại để dành ăn tết à?

Sứ Ma không phải nhân loại, anh ta sợ mình chỉ vì thực lực của mình cường đại hơn anh ta mà thôi.

Một khi gặp được ma đầu cường đại hơn Chu Dương, một trăm phần trăm là Sứ Ma sẽ đầu nhập vào, quay sang phản chiến. Chi bằng thừa dịp còn sớm giải quyết xong, đỡ phải lưu lại hậu quả khó lường.

Chu Dương còn thiếu chừng một trăm vạn tích phân mới có thể hợp thành bảo rương cấp độ thần thoại. Nếu Sứ Ma đâm họng súng thì Chu Dương cũng không cần thiết phải khách khí.

【 Chúc mừng túc chủ đã đánh chết Sứ Ma, nhận được 10 vạn tích phân. 】

Mới có mười vạn, hơi ít!

Đại lão của anh ta giá trị tận 1000 vạn đấy!

Vừa nhìn đã biết anh ta không được coi trọng!

Chu Dương yên lặng trào phúng trong lòng, sau đó sải bước rời khỏi.

P/s: Từ ngày 01/09 team mình sẽ có các event ưu đãi quy đổi Kim phiếu

- Đẩy 30 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 1500 TLT và mã giảm giá 25%
- Đẩy 100 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 5500 TLT và mã giảm giá 30%"

Chương 83: Dương Ca, Anh Phải Thương Yêu Chị Em Chúng Em

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Bầu trời đầy tuyết rốt cuộc cũng dừng lại, chuyện này coi như hạ màn kết thúc, đệ nhất gia tộc Cao gia ở nơi ẩn núp Dương Quan đã triệt để trở thành quá khứ.

Mấy gia tộc khác cùng nhau thương lượng, bọn họ tổ chức một hội

nghị cỡ nhỏ, đề nghị được toàn phiếu thông qua.

Bọn họ muốn đánh vỡ cục diện rối loạn của nơi ẩn núp, bầu Chu Dương làm cộng chủ.

- Chồng em đã về rồi! Anh thật là quá thần uy!
- Em đặc biệt nấu canh thập toàn đại bổ cho anh đấy, anh mau uống cho nóng!

Trình Khả Nhi và những người khác vây quanh Chu Dương, oanh oanh yến yến, ai nấy đều tươi cười rạng rỡ.

Trang Vũ Tĩnh nghe tin Chu Dương trở về, cô vội vàng chạy ra ngoài, muốn xem anh có bị thương hay không?

Chu Dương vì mình mà lộ diện, nếu anh có gì ngoài ý muốn thì trong lòng Trang Vũ Tĩnh sẽ rất bất an.

Nhưng cô vừa mới bước ra thì nhìn thấy Chu Dương đang được vây quanh bởi một rừng nữ nhân, bỗng dưng cô nổi lên một tia ghen ghét không rõ lý do.

Mặc dù cô vẫn luôn tỏ vẻ cứng rắn, nhưng không thể phủ nhận, cô thật sự động tâm với Chu Dương.

Hừ! Cô không vui quay trở lại phòng, một màn này vừa vặn bị Trang Vũ Tình nhìn thấy.

- Tiểu nha đầu, quả nhiên em động tâm rồi! Ghen phải không?

Trang Vũ Tình chọc chọc đầu nhỏ của Trang Vũ Tĩnh, cười trêu chọc.

Trang Vũ Tĩnh bị chị hai vạch trần tâm sự trong lòng, khuôn mặt cô thẹn thùng đỏ lên, cuối cùng vẫn mở miệng hỏi.

- Chị, chị thấy anh được nhiều nữ nhân vây quanh như vậy mà không thấy ghen tỵ sao?

Với tư cách là một người phụ nữ thời đại mới, tư tưởng một chồng một vợ đã thâm nhập sâu vào đầu, khó có thể xoay chuyển.

Tại sao có thể chia sẻ một nửa của mình cho người khác chứ?

- Hiện tại không giống như trước kia, đây là tận thế!
- Lúc đầu chị nguyện ý theo anh ấy, một là cảm kích ơn cứu

mạng của anh ấy, hai là muốn cứu em. Không thể phủ nhận, chị đã bị mị lực của anh ấy thuyết phục.

Cô nhấn mạnh hai chữ mị lực.

- Tận thế không phải là thời đại hòa bình, cá lớn nuốt cá bé, nếu những phụ nữ như chúng ta không thể tìm được một cường giả để bảo hộ thì kết cục sẽ phi thường thê thảm.

- Em nghĩ một chút về bản lãnh của Dương ca đi, lấy năng lực của anh ấy thì muốn người phụ nữ kiểu nào mà không có? Anh ấy khéo hiểu lòng người, biết quan tâm chăm sóc, nếu bỏ lỡ cơ hội tốt như vậy thì sau này cũng không gặp được.

Chu Dương được dàn harem của mình hầu hạ, hưởng thụ cuộc sống như hoàng đế, áo đến duỗi tay, cơm đến há mồm.

- Đừng cho anh ăn đồ bổ nữa! Nếu như anh bổ thì tất cả các em đều không chịu nổi!

Mặc dù nói như thế nhưng Chu Dương vẫn uống sạch món canh đại bổ kia.

- Anh ăn no rồi, các em cũng nên ăn cơm đi!

Đêm đó, Chu Dương khai hỏa toàn lực, chiến lực tăng cao, Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết và chúng nữ khác nhanh chóng bại trận. Lúc này, Trang Vũ Tình dẫn theo em gái thẹn thùng tới bên cạnh Chu Dương.

- Dương Ca, anh phải yêu thương chị em chúng em nha.

Sáng sớm, Chu Dương thoải mái rời chăn. Nhìn các mỹ nữ nằm ngang dọc trên giường, khuôn mặt anh tràn đầy tươi cười.

- Dậy ăn nào!

Mấy cô gái còn đang ngủ say, nhưng vừa nghe thấy Chu Dương gọi lập tức nhảy dựng lên, không khỏi rùng mình một cái.

- Đêm qua chúng em đã ăn quá no rồi, cầu buông tha.

Trình Khả Nhi là người đầu tiên tỉnh dậy bán manh, bày ra dáng vẻ đáng thương.

- Không phải hôm qua các em muốn làm máy ép, thề muốn tiêu diệt ba tỷ đại quân của anh hả? Tiếp tục chiến đấu!

Trang Vũ Tĩnh trốn trong chăn không dám ló đầu ra.

Giờ phút này cô rốt cuộc hiểu rõ chị cô nói mị lực là cái gì...

Chẳng trách chị cô không để ý đến việc Chu Dương tìm thêm mấy người phụ nữ khác, nếu một mình đối mặt với kiểu quái vật này thì thật sự không thể chịu nổi.

Có thêm mấy người chị em để chia sẻ áp lực là một chuyện tốt...

Sau khi dùng xong bữa sáng, Chu Dương thần thanh khí sảng, lúc này Liễu gia mới dám qua đây bẩm báo tin tức.

- Gia chủ Dương gia, Vương gia, Mã gia và mười mấy gia chủ khác đã chờ ở bên ngoài hơn hai giờ rồi, anh có muốn gặp bọn họ một chút không?

Người tới truyền lời là Liễu Xảo Yến, tư thế đi đường của em rất không tự nhiên, hai chân vẫn còn đang run lẩy bẩy, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì tư thế đứng yên.

- Em vất vả rồi, bảo người khác gọi bọn họ tới đây đi, anh muốn xem bọn họ tính toán cái gì?

Chu Dương hoàn toàn không đặt những người này vào mắt, một mình anh đã có thể giải quyết toàn bộ nơi ẩn núp Dương Quan.

Nếu thực lực đã đạt tới trình độ này thì mấy gia tộc lớn ở đây chỉ là một trò cười.

Một lát sau, hơn mười mấy người trung niên cung kính đứng ở một bên, tư thái hạ rất thấp.

- Chu Dương đại ca, chúng tôi đã làm một bảng danh sách liệt kê vật tư của Cao gia, anh đã tiêu diệt Cao gia cho nên bảng này xin giao cho anh.

Cầm đầu là gia chủ Dương gia, anh ta đưa mấy tờ danh sách cho người phụ nữ của Liễu gia chuyển tới Chu Dương.

- Lương thực tám ngàn tấn!

Chu Dương nhìn thấy số lượng lương thực trên danh sách, sững sờ trong chốc lát, tấm tắc một tiếng.

Đây chính là thiếu lương thực?

Tám ngàn tấn thức ăn chớ không phải tám ngàn cân.

(DG: 1 cân bên Trung tương đương với 0,6 kg bên mình.)

Lượng lương thực mà một người trưởng thành tiêu hao một ngày là bốn cân, như vậy thì tám ngàn tấn có thể đủ cho một vạn người ăn trong vòng bốn trăm ngày.

Thế mà bảo là không có lương thực?

Lẽ nào lương thực hư cũng không đưa cho người bình thường à?

Sau đó chính là rau cải, trái cây, thịt và các loại vật liệu cuộc sống khác.

Có thể nói, Cao gia đã lũng đoạn hơn một nửa vật liệu nơi ẩn núp.

Chương 84: Thủ Lĩnh Của Nơi Ẩn Núp? Tôi Không Hiếm Lạ

- Đây là những thứ chúng tôi lấy được từ trong sở nghiên cứu của Cao gia.

Cuối cùng, vẻ mặt của gia chủ Dương gia tỏ vẻ không muốn nhưng vẫn phải đưa cho Chu Dương một cái rương nhỏ và một tờ giấy viết công thức.

- Thuốc cường hóa thân thể?

Chu Dương không ngờ Cao gia đỉnh tới như vậy, thế mà lại có thể nghiên cứu ra thứ này? Hiệu suất rất nhanh!

Anh mở rương ra, bên trong có mười hai bình ống nghiệm, đây là thành phẩm của thuốc cường hóa thân thể.

- Căn cứ vào tin tức chúng tôi lấy được, cao tầng Cao gia và hộ vệ Dạ Oanh đều có sử dụng loại thuốc này.

- Xảo Yến, thử xem hiệu quả như thế nào?

Chu Dương lấy một cái ống nghiệm đưa cho Liễu Xảo Yến.

- Cảm ơn Dương Ca!

Trên mặt Liễu Xảo Yến hiện lên sự kích động, cô lập tức ngửa đầu uống hết nước thuốc trong bình.

Thật là đứa nhỏ ngốc, anh lấy em để thử thuốc đấy, thế mà vẫn còn vui vẻ như vậy.

Cô nàng này quá ngây thơ rồi ….

Thứ tốt thì Chu Dương sẽ không lãng phí, anh chỉ là không chắc thuốc cường hóa thân thể này có vấn đề gì không, cho nên gọi một người bên cạnh tới thí nghiệm. Như vậy vừa không lãng phí, vừa có thể biết thuốc này thật sự có hiệu quả hay không?

Sau khi Liễu Xảo Yến uống xong, Chu Dương sử dụng trinh sát, phát hiện tố chất và thân thể của cô đã có sự tăng trưởng rõ rệt.

Chỗ tốt của thứ thuốc này là không có trùng lặp với thuốc cường hóa gen, không biết nó có thể sử dụng lặp đi lặp lại hay không?

- Nhân viên nghiên cứu còn sống chứ?

Người có thể nghiên cứu ra thứ thuốc này là thiên tài, Chu Dương nổi lên lòng yêu tài năng.

Mọi người lộ vẻ lúng túng:

- Người nọ là thành viên nòng cốt của Cao gia, sau khi biết được Cao gia thất thế thì anh ta đã tự sát. Chúng tôi đến chậm một bước, cũng may phối phương còn bảo tồn lại.

Người đã chết rồi khá là đáng tiếc, đặc biệt là loại nhân tài nghiên cứu đứng đầu như vậy.

Chu Dương cảm thán một tiếng, sau đó vứt chuyện này về phía sau đầu.

Anh có thể mở bảo rương, vật phẩm mạnh hơn mấy chục lần thứ này anh cũng có thể mở ra, cho nên tuyệt đối sẽ không ở lại cái địa phương này xây phòng thí nghiệm.

Đây không khác nào bỏ gốc lấy ngọn.

Cho dù tìm được nhân viên nghiên cứu thiên tài thì anh cũng sẽ không đổi ý, anh chưa chuẩn bị thành lập phòng thí nghiệm.

Chu Dương tiện tay ném phối phương mà mọi người đỏ mắt cho Liễu Xảo Yến.

- Mọi ngươi còn có chuyện gì nữa không?

Chu Dương cười híp mắt nhìn mấy đại gia chủ, anh đã sớm biết rõ ý nghĩ của bọn họ.

Lấy ra nhiều lương thực như vậy, còn giao ra phối phương nghiên cứu của Cao gia, chẳng phải là muốn lưu anh ở lại đây sao?

Đương nhiên, cho dù Chu Dương không cần thứ này thì bọn họ cũng không dám tham ô, không ai có can đảm làm điều này.

Chu Dương tùy tiện phẩy tay một cái là Cao gia đã bị tiêu diệt, mà thực lực gia tộc của bọn họ còn kém hơn cả Cao gia.

Đồ vật có tốt đến mấy thì cũng cần phải có mạng để dùng.

- Chúng tôi đã thương lượng với nhau, nơi ẩn núp Dương Quan không thể không có chủ, chúng tôi đồng ý cho anh làm thủ lĩnh.

- Khẩn cầu anh trở thành thủ lĩnh của nơi ẩn núp Dương Quan!

Bọn họ quỳ dưới đất, giống như phiên vương cổ đại bái lạy hoàng đế của mình.

Nếu Chu Dương làm thủ lĩnh ở đây thì bọn họ sẽ có rất nhiều lợi ích, đến lúc đó thì sự an toàn của nơi này đã không còn là vấn đề nữa. Chờ khi nào Chu Dương dọn sạch sẽ đám zombie và quái vật phụ cận thì bọn họ sẽ có nhiều tinh lực hơn để đi ra ngoài cướp đoạt vật liệu, quả là trăm lợi không hại.

Nói không chừng, bọn họ còn có thể thành lập đế quốc, đi theo Chu Dương trở thành công thần khai quốc.

Đây là một cơ hội trời cho, bọn họ nhất định phải vững vàng ôm đùi của Chu Dương.

- Thủ lĩnh của nơi ẩn núp? Tôi không có hứng thú.

Chu Dương không hề suy nghĩ, trực tiếp từ chối.

Đùa, một mình anh mang theo mấy người phụ nữ đi khắp nơi thoải mái đến nhường nào? Hà tất còn phải đeo gánh nặng vào lưng, tìm phiền toái cho mình.

Làm thủ lĩnh của nơi ẩn núp cái rắm, có ích lợi gì chứ?

Hưởng dụng quyền hành, nắm giữ quyền sinh sát?

Anh có thực lực, muốn giết ai thì giết, không ai có thể chế tài anh.

Quyền hạn ở trước mắt thực lực không đáng để nhắc tới.

Nếu anh trở thành thủ lĩnh của nơi này thì mỗi ngày đều phải nhọc lòng mấy chuyện lung tung rối loạn. Sau này an toàn rồi thì còn sẽ có người ló đầu ra làm phản này nọ, sinh ra một đống phiền toái lớn.

Không thấy hoàng đế ở cổ đại sao, có ai mà sống lâu được?

Chuyện này làm sao có thể so với việc anh đi chu du khắp nơi, muốn đi đâu thì đi đó chứ?

Mặc dù mọi người sớm đã đoán được, nhưng khi thấy Chu Dương cự tuyệt vẫn khó nén thất vọng.

Thực lực đến trình độ của Chu Dương thì đã hiếm có thứ khiến anh động tâm.

Bây giờ nghĩ lại, Chu Dương đúng là không quan tâm đến quyền lực.

- Chu Dương đại nhân, vợ của tôi rất hâm mộ anh, không biết anh có hứng thú đến Vương gia chúng tôi ngồi một chút không?

Gia chủ Vương gia cười ha ha hỏi một câu.

Chu Dương kinh ngạc.

Đây là tình huống gì?

Chẳng lẽ tên này có ham mê với nón xanh, muốn mình tới chơi với vợ của anh ta?

Chu Dương theo bản năng cách xa gia chủ Vương gia, rất sợ mình sẽ bị thứ này lây bệnh.

Đây là bệnh, phải trị.

- Tề gia có một người đẹp tóc vàng người Mỹ, nguyện ý tặng cho Chu Dương đại nhân.

- Dương gia có thiếu nữ đang độ tuổi trăng tròn, nguyện ý tặng cho Chu Dương đại nhân.

- Mã gia có một cặp chị em song sinh mười tuổi, rất tú lệ và đáng yêu, chẳng hay Chu Dương đại nhân có cảm thấy hứng thú hay không?

Tôi là loại người này à?

- Được rồi, mọi người mang tôi đi xem đi.

Chương 85: Đều là người, tại sao lại khác nhau như vậy chứ?

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Khi Chu Dương rời khỏi nhà của mấy gia tộc lớn, nụ cười chậm rãi biến mất.

Khi đi thì mặt tươi cười, trở về thì vạch đen đầy đầu.

Đúng là có người đẹp tóc vàng nước Mỹ, nhưng người đó cũng đã ba mươi lăm, ba mươi sáu tuổi rồi, vóc dáng hơi mập, nhan sắc đã sớm lụi tàn.

Thiếu nữ tuổi trăng tròn không tệ, nhưng dáng người lại không được.

Cặp chị em sinh đôi mười tuổi không tồi, nhưng các cô lại coi Chu Dương như ông chú biến thái, vừa nhìn thấy Chu Dương đã khóc ré lên, tâm tình anh có tốt đến mấy cũng đã mất hết.

- Con gái của tôi vẫn còn nhỏ, qua mấy năm nữa nhất định sẽ trở thành mỹ nhân, sau này Chu Dương đại nhân đừng quên ghé thăm.

Tộc trưởng Mã gia cười vẫy tay với Chu Dương.

Chu Dương đen mặt, lập tức quay đầu rời đi.

- Bọn họ thật sự không đáng tin, một đám không đứng đắn.

Đương nhiên, không phải không có người đẹp, nhưng mấy người đó sớm đã không còn thuần khiết, cho dù có đưa cho Chu Dương thì anh cũng chướng mắt.

- Tôi cần trở về rửa mắt.

Chu Dương liếc qua người đi theo mình, Trình Khả Nhi, vẻ mặt trời sinh vô cùng đáng yêu.

- Ai bảo anh hoa tâm như vậy! Hừ! Em không thèm để ý tới anh!

Trình Khả Nhi xoay đầu sang chỗ khác không nhìn Chu Dương, nhưng mà khóe mắt vẫn luôn trộm nhìn anh.

- Khả Nhi nhà chúng ta là đáng yêu nhất.

Chu Dương cố ý thò mặt lại thơm Trình Khả Nhi một cái, cô ấy cũng không tức giận nữa, đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm.

- Chồng à, hôm nay anh phải đi chơi với em cả ngày nha!

- Được rồi!

Chu Dương dẫn Trình Khả Nhi đi dạo xung quanh nơi ẩn núp.

- Anh trai, anh muốn sưởi ấm không?

Một người phụ nữ trang điểm đậm liên tục vẫy tay mời chào Chu Dương, dáng dấp có thể cho sáu mươi, bảy mươi điểm.

- Qua đây cùng nhau chơi! Giá cả không mắc đâu, chỉ cần hai cân lương thực.

Trình Khả Nhi đen mặt, cô ôm cánh tay của Chu Dương:

- Hừ, không thấy anh ấy đã có chủ sao còn dám câu dẫn!

Người phụ nữ không thèm để ý, chỉ cười nói:

- Ba người cùng nhau cũng được mà!

- Thiếu nữ trúc trắc kia sao có thể so với người có kinh nghiệm lão luyện như tôi, tôi có thể giải khóa rất nhiều tư thế nha.

- Tôi thấy cậu đẹp trai cho nên chỉ lấy nửa giá thôi.

Người phụ nữ kia liên tục cười duyên.

Sắc mặt của Trình Khả Nhi càng ngày càng đen, cô ấy rất muốn túm Trảm Lôi Kiếm chém người phụ nữ dơ bẩn này.

Cái thứ phụ nữ bị ngàn người ngủ cũng muốn tiếp cận Dương Ca, ai

biết sẽ có bệnh truyền nhiễm gì hay không?

- Đi thôi!

Chu Dương cười một tiếng, không để ý.

Đối phương cũng chỉ là kiếm sống, còn phải giải quyết phiền não cho muôn vạn đàn ông ở nơi ẩn núp này nữa.

- Hôm nay tâm tình của chị đây rất tốt, ngươi đẹp trai như vậy nên tôi sẽ miễn phí cho anh!

Người phụ nữ kia vẫn luôn vẫy vẫy tay với Chu Dương.

- Chu Dương, tại sao anh cũng ở đây?

Nơi xa có một cái lều nhỏ, một người đàn ông ló đầu ra ngó dáo dác nhìn chung quanh, cho là nghe thấy giọng người quen.

Nhưng anh ta thật sự không ngờ mình đúng là gặp được người quen.

Chu Dương quay đầu nhìn lại, trên mặt hiện lên một nụ cười.

- Lưu Hắc Đầu!

Chu Dương kinh ngạc nhìn đối phương, cười ha ha.

- Không ngờ tôi còn có thể gặp lại anh. Xem ra cuộc sống cũng không quá tệ, còn có thời gian mà đi tới đây quấn lấy nhau.

Lưu Hắc Đầu là bạn đại học của Chu Dương, hai người quan hệ không tệ. Anh không ngờ người này còn sống sót, có chút ngoài ý muốn.

- Có thể nhìn thấy anh thật là tốt quá, Chu Dương! Tên tiểu tử này thật làm người khác phải hâm mộ, em gái đó thế mà nguyện ý miễn phí.

Lưu Hắc Đầu người cũng như tên, mặt anh ta hơi đen, nở nụ cười chuẩn bị cho Chu Dương một cái ôm huynh đệ, nào ngờ lại bị Trình Khả Nhi cản trở.

- Đây là em dâu đúng không? Lớn lên thật xinh đẹp.

Lưu Hắc Đầu có chút lúng túng, cười chào hỏi.

- Kỷ lão tam, còn không mau đi ra đây, còn ở trong lề mề cái gì

nữa?

Lưu Hắc Đầu nhìn về phía lều hô một câu, một lát sau, một người đàn ông có sắc mặt tái nhợt đi ra.

Đây cũng là một người cùng trường đại học với Chu Dương, Kỷ lão tam.

- Chu Dương, không ngờ chúng ta còn có cơ hội gặp lại nhau. Tôi còn tưởng tên tiểu bạch kiểm như anh sẽ sống không được bao lâu cơ đấy.

So sánh với sự nhiệt tình của Lưu Hắc Đầu thì thái độ của Kỷ lão tam rất là lạnh nhạt.

Quan hệ của hai người không tốt, nguyên nhân rất đơn giản.

Người con gái mà Kỷ lão tam theo đuổi từ chối anh với lý do là đã thích Chu Dương.

Từ đó về sau, quan hệ của hai người từ không tệ trở thành người dưng.

- Còn mang cả bạn gái qua đây, thật có nhã hứng.

Nhìn thấy Trình Khả Nhi xinh đẹp như vậy, trong lòng Kỷ lão tam nổi lên ghen tị.

Đều là người, tại sao lại khác nhau như vậy chứ?

Thời đại hòa bình, Chu Dương có duyên với phái nữ, thậm chí đến tận thế tên này cũng sống tốt hơn anh, y phục sạch sẽ, không thấy gầy gò, vừa nhìn đã biết không có bị khổ.

P/s: Các truyện mới của team

- Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du
- Ngục Tù Tai Ách
- Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới
- Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Chương 86: Bạn Học Của Tôi Là

Lão Đại! Thái Độ Quyết Định Vận Mệnh!

- Chuyện quá khứ cho qua hết đi, ở tận thế có thể gặp được nhau chính là vận khí, hai người bỏ qua chuyện trước kia đi.

Lưu Hắc Đầu ở bên cạnh làm người hòa giải.

- Chu Dương, anh vừa tới nơi ẩn núp Dương Quan đúng không? Huynh đệ tôi là thổ địa ở đây, đương nhiên phải chiếu cố anh thật tốt, đi uống rượu với tôi nào.

Lưu Hắc Đầu vỗ vai Chu Dương, cười nói.

- Hắc Đầu, cậu điên à? Lương thực chúng ta kiếm được cũng chỉ có thể miễn cưỡng nhét đầy bao tử, bây giờ còn muốn uống rượu? Chẳng lẽ cậu muốn sau này chúng ta không có gì ăn nữa à?

- Hiện tại cũng đã tận thế rồi, quan hệ bạn học trước kia còn có tác dụng chó gì nữa! Nghe tôi, lập tức trở lại.

Kỷ lão tam khuông muốn cho Chu Dương chút mặt mũi nào, anh ta quay sang Lưu Hắc Đầu hô một câu. Thấy anh ta không thèm trả lời bèn oán hận mắng kẻ đần độn, sau đó quay đầu bước đi.

- Tính tình của Kỷ lão tam vẫn luôn như vậy, anh ta theo đuổi cô gái kia tận ba năm, cho nên bị tổn thương rất sâu.

Chu Dương cũng không thèm nhìn Kỷ lão tam một cái, loại nhân vật nhỏ bé này anh cũng chướng mắt chớ nói gì…

- Uống rượu thì không cần, hôm nay tôi đã đáp ứng Khả Nhi đi chơi với cô ấy cả ngày, thời gian hôm nay không phải của tôi.

Lưu Hắc Đầu lộ ra vẻ tiếc nuối.

- Sau này có chuyện gì thì báo tên của tôi, tôi còn có mấy phần thể diện. Đúng rồi, cho anh cái này.

Chu Dương lấy một bình thuốc cường hóa thân thể đưa cho Lưu Hắc Đầu. Nếu gặp được người quen thì đó là duyên phận, hẳn nên đưa cho đối phương một chút cơ duyên.

- Thứ này không nên lãng phí, tôi có việc, đi trước đây.

Anh khoát tay một cái, rời đi với Trình Khả Nhi.

- Anh xem người ta là huynh đệ, người ta lại không xem là như vậy! Anh chính là một con gà!

Kỷ lão tam đột nhiên từ đâu chui ra, lạnh lùng nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Chu Dương, vẻ mặt ác độc.

Lưu Hắc Đầu thở dài một cái:

- Chu Dương hẳn có việc bận, cậu ấy còn phải đi với bạn gái ……

- Có khi nào Chu Dương đưa thuốc độc hố anh không? Anh mau vứt thứ này đi!

- Không đến mức đó đâu... Mọi người đều là bạn học mà, Chu Dương cần gì phải hại tôi chứ?

- Lòng người khó đoán, không thể không đề phòng!

Kỷ lão tam vừa dứt lời thì có bảy, tám tên thủ vệ cầm súng đi về phía bọn họ.

- Có chuyện gì à?

Thủ vệ nắm giữ đặc quyền và vũ khí, có giết người thì cũng không ai dám nói gì, bọn anh không dám trêu chọc những người này.

- Anh bị bắt bởi vì công khai vũ nhục Thần Thủ Hộ của nơi ẩn núp Dương Quan!

Bọn họ thô bạo bắt lấy Kỷ lão tam, không ai biết anh ta sẽ phải đối mặt với chuyện gì?

Trên mặt Lưu Hắc Đầu đầy sự kinh ngạc, khi nào thì Kỷ lão tam mạo phạm người khác, lại còn là Thần Thủ Hộ?

Sau đó bọn thủ vệ nhanh chóng thay khuôn mặt tươi cười nhìn Lưu Hắc Đầu, giọng nói chứa nịnh nọt:

- Dương gia, Vương gia, Mã gia nguyện ý mời tiên sinh trở thành đội trưởng thủ vệ, không biết anh có nguyện ý không?

Lưu Hắc Đầu hoàn toàn ngây ngốc. Dương gia, Vương gia và Mã gia

là ba gia tộc đứng đầu ở đây, thế mà hiện giờ bọn họ lại đồng thời tung ra cành ô-liu cho anh?

Thủ vệ ở nơi ẩn núp Dương Quan có được đặc quyền, không biết có bao nhiêu người tranh nhau cướp bể đầu đâu.

Độ khó còn vượt xa công việc thời hòa bình, càng không cần phải nói về địa vị của đội trưởng thủ vệ.

Đây là tình huống gì?

Chu Dương?

Anh đột nhiên là nhớ tới nhân vật thần tiên gây sóng gió mấy ngày gần đây.

Anh vốn tưởng rằng chỉ là trùng tên trùng họ, bây giờ nghĩ lại, thần tiên kia lại là bạn học của anh!

Nếu là như vậy...

Anh nắm ống nghiệm trong tay, thứ này hình như trở nên vô cùng nóng hổi.

Đây chính là cơ hội tốt nhất để thay đổi vận mệnh của anh!

- Cậu thật sự phải rời khỏi đây sao?

Liễu Xảo Yến nghe thấy Chu Dương nói, vẻ mặt khó hiểu.

Nơi ẩn núp Dương Quan là địa điểm an toàn đến cỡ nào, muốn thức ăn có thức ăn, không cần lo lắng Zombie hay quái vật, còn có địa vị.

Một khi rời khỏi nơi này, ai biết sẽ gặp phải nguy hiểm gì?

Người bình thường cũng không muốn đi ra bên ngoài lần nữa.

- Cho dù cậu không muốn trở thành vua thì cũng không cần rời đi nơi này.

Liễu Xảo Yến chủ động ủy thân với Chu Dương chính vì bảo toàn Liễu gia, để cho Liễu gia có cơ hội đông sơn tái khởi.

Một khi Chu Dương rời khỏi nơi này, mất đi sự bảo hộ của Chu Dương thì Liễu gia sẽ bị thế lực khác chia cắt, như vậy thì sự hy sinh của cô còn có ý nghĩa gì nữa?

- Tôi đã quyết định rồi.

Nơi ẩn núp Dương Quan không phải là chỗ ở lâu.

Chu Dương còn muốn mở ra bảo rương khắp nơi trên thế giới, làm sao có thể bị vây ở chỗ này chứ?

Rời khỏi là điều tất nhiên!

Nhóm nữ rối rít gật đầu đáp ứng, chỉ có mỗi Liễu Xảo Yến là không tình nguyện.

- Tôi biết cô lo lắng điều gì, nếu cô lựa chọn làm người phụ của tôi thì Liễu gia các cô đã có quan hệ với tôi. Tôi bảo đảm không ai dám động tới Liễu gia, cho dù là một cọng tóc!

Thực lực của Chu Dương vượt quá mức tưởng tượng, bọn họ nịnh hót còn không kịp, nào dám làm ra chuyện quá khích gì.

Có thể nhìn ra điều này qua cách đối xử của anh với bạn học của Chu Dương.

Ngày đó, Kỷ lão tam nhục mạ Chu Dương liền bị cắt lưỡi, còn Lưu Hắc Đầu lắc mình một cái trở thành đội trưởng hộ vệ của Dương gia.

Chu Dương còn sống một ngày, chỉ cần đầu óc của các đại gia tộc không bị hỏng hóc thì bọn họ tuyệt đối không dám làm ra chuyện chọc giận Chu Dương.

Nếu không, bọn họ chính là Cao gia thứ hai.

- Lão đại, chúng tôi cũng muốn đi theo anh!

Hoắc Điển và Phi Hành Viên nhận được tin tức lập tức tiến lại, trên mặt nở nụ cười lấy lòng.

- Tôi không có hứng thú với đàn ông, biến!

Chương 87: Căn cứ bảo tàng siêu lớn

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Sắc mặt hai người trong nháy mắt suy sụp, bọn họ thật sự ngã trên mặt đất lăn đi.....

Hai tên gia hỏa này là khả tạo chi tài, vẫn còn có chút giá trị.

- Bảo vệ Liễu gia cho tốt!

Chu Dương tiện tay để lại hai bình thuốc cường hóa thân thể sau đó không để ý tới hai người kia nữa.

Liễu Xảo Yến mặt đầy cảm động, Chu Dương nguyện ý cho Hoắc Điển và Phi Hành Viên thuốc cường hóa chính là vì Liễu gia.

Khi đến Chu Dương khua chiêng gõ trống còn lúc rời đi thì càng lớn hơn, các đại gia tộc cao tầng và toàn bộ nạn dân đều chạy ra đưa tiễn, ai nấy đều đổ xô ra đường.

Xe van đã được thăng cấp biến thành một chiếc xe dã ngoại lớn, nhanh chóng rời xa nơi ẩn núp Dương Quan.

- Đáng tiếc, chúng tôi không thể mang theo tám ngàn tấn lương thực.

Trang Vũ Tình lộ ra vẻ tiếc nuối.

Có nhiều lương thực như vậy thì sau này bọn họ không cần sầu lo về vấn đề ăn uống nữa.

- Vũ Tình, cô thay đổi rồi! Tôi nhớ lúc trước cô không phải như vậy, cô sẽ cứu người, quan tâm nạn dân.

Viên Thanh Tuyết ở một bên cười trêu ghẹo.

- Lấy chồng theo chồng, gả chó theo chó. Nếu tôi đi theo Dương Ca thì tất nhiên là phải tính toán vì anh ấy.

Người khác vẫn còn liều mạng vùng vẫy ở tận thế, ngay cả bụng cũng không thể lấp đầy được.

Chu Dương lại mang theo mỹ nữ cùng đi, một đường tiêu dao khoái hoạt, mọi người cùng nhau ăn nhậu chơi bời, du sơn ngoạn thủy.

Trên đường gặp phải Zombie cũng không cần lo lắng, bọn chúng còn chưa tới gần thì đã trở thành tượng băng, cống hiến tích phân cho Chu Dương.

Ngày vui không duy trì được quá lâu, xăng dự trữ đã sắp thấy đáy rồi.

Chu Dương lái xe tìm kiếm trạm xăng dầu.

Thật hoài niệm xe bọc thép mà hệ thống mở ra, khi đó anh không cần thiết lo lắng về vấn đề xăng dầu.

Hiện tại là khi nên mở thêm mấy cái bảo rương nữa, kiếm vài thứ lợi hại hơn.

Có điều việc cấp bách trước mắt là gom đủ một cái bảo rương cấp thần thoại.

Cũng may trạm xăng dầu ở Trung Quốc không ít, không bao lâu thì cả nhóm đã tìm được một cái trạm để đổ xăng, thuận tay giải quyết một mớ Zombie ở đó.

Cánh phụ nữ cũng không nhàn rỗi, bọn họ đi vào siêu thị bên cạnh trạm xăng dầu để tìm vật liệu.

【 Keng, hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ phát hiện căn cứ bảo tàng siêu lớn. 】

Chu Dương hơi sửng sốt, lúc trước anh đã ẩn thông báo từ hệ thống, chỉ phát tiếng khi nào gặp được bảo rương từ cấp Hoàng Kim trở lên mà thôi.

Bảo rương cấp quá thấp thì Chu Dương chướng mắt, không muốn lãng phí thời gian.

Từ lúc rời khỏi nơi ẩn nấp Dương Quan, đi được ba ngày thì anh đã gặp phải năm cái bảo rương Hoàng Kim hoang dại.

Chu Dương vốn cho rằng mình đã dùng hết vận may, không ngờ lại có bom tấn chờ đợi phía trước.

Lúc trước một cái căn cứ bảo tàng cỡ nhỏ là đã thu được ba mươi hai cái bảo rương rồi. Như vậy thì căn cứ bảo tàng siêu lớn thì có thể thu được thứ tốt gì đây?

- Mọi ngươi ở đây chờ tôi!

Chu Dương dựa theo sự nhắc nhở của hệ thống đi về một phía.

Đi gần hai kilomet thì cuối cùng Chu Dương dừng lại trước một ngọn núi xanh um, căn cứ bảo tàng siêu lớn ở trong một sơn động cách đó

không xa.

Chu Dương không vọt vào ngay lập tức, bởi vì anh mơ hồ cảm nhận được nguy hiểm.

Khu vực cực lạnh được mở ra, Chu Dương đứng ở bên ngoài ba giây, lúc này mới sải bước về phía cửa động.

Cửa động vốn dĩ không có một bóng người bỗng dưng xuất hiện một thân ảnh màu xám nhạt cao ngang nửa người. Đây là một con quái vật có hình dạng như tắc kè bông, nhưng lại có thêm hai cái lưỡi đao của bọ ngựa, nhìn qua giống như được ghép lại....

Con quái vật này nắm giữ năng lực ẩn hình trời sinh, nếu như Chu Dương không phát hiện được nó thì có thể sẽ chết lúc nào không hay.

Đáng tiếc người mà nó gặp phải là Chu Dương, anh chỉ cần mở ra khu vực cực lạnh thì không ai có thể tới gần được.

Quái vật không hề có cơ hội đánh lén Chu Dương, trực tiếp biến thành tượng băng.

Không có thứ gì ngăn trở, Chu Dương sải bước đi vào trong hang.

Hơi ẩm trong hang động rất nặng, mặt đất còn có vài vũng nước cạn.

Ánh mắt Chu Dương sáng lên, bởi vì anh đã tìm được mục tiêu của chuyến đi lần này.

Thế giới trước mặt trở nên ngũ quang thập sắc, các màu ánh sáng Hắc Thiết, Thanh Đồng, Bạch Ngân, Hoàng Kim tranh nhau khoe sắc.

Nơi sâu nhất, một cái bảo rương có sắc thái kỳ lạ, mang theo sự lắng đọng của lịch sử làm cho Chu Dương chú ý.

Bởi vì anh đã từng mở ra hai loại bảo rương như vậy.

- Bảo rương Truyền Thuyết hoang dại!

Lần này Chu Dương thật sự kinh hãi, lúc trước anh gặp được bảo rương cao nhất cũng chỉ mới tới Bạch Kim, ngay cả bảo rương Kim Cương anh cũng chưa nhìn thấy bao giờ.

Anh thậm chí cho rằng căn bản có không loại bảo rương hoang dại đẳng cấp như vậy, chỉ có thể dùng tích phân để hợp thành.

Không ngờ căn cứ bảo tàng siêu lớn này lại cho anh một kinh hỉ như

vậy, một cái bảo rương Truyền Thuyết hoang dại.

【 Chúc mừng túc chủ phát hiện được căn cứ bảo tàng siêu lớn, số lượng bảo rương là ba trăm hai mươi tám. 】

Ba trăm hai mươi tám cái bảo rương!

Con số này có thể sánh bằng với số lượng bảo rương anh mở ra từ trước!

Chu Dương không ngờ căn cứ bảo tàng siêu lớn lại kinh khủng đến như vậy, vượt xa dự liệu của anh.

Cao cấp nhất là bảo rương Truyền Thuyết, chỉ có một cái.

Bảo rương Kim Cương ba cái!

Bảo rương Bạch Kim bảy cái!

Bảo rương Hoàng Kim mười ba cái!

Bảo rương Bạch Ngân hai mươi bốn cái!

Bảo rương Thanh Đồng bốn mươi lăm cái!

Bảo rương Hắc Thiết chín mươi mốt cái!

Bảo rương Phổ Thông một trăm bốn mươi bốn cái!

Phần thưởng này quá phong phú!

Chu Dương nhìn về phía bảo rương Truyền Thuyết đầu tiên.

Lúc trước anh có một ngàn vạn lẻ mười mấy vạn tích phân, vô pháp hợp thành bảo rương Thần Thoại, hiện tại lại có bảo rương Truyền Thuyết hoang dại, như vậy có nghĩa là cuối cùng anh có thể hợp thành bảo rương Thần Thoại.

【 Đã sử dụng 1000 vạn tích phân, bảo rương Truyền Thuyết tiến giai thành bảo rương Thần Thoại, chúc mừng túc chủ đã hợp thành bảo rương Thần Thoại! 】

Bảo rương Truyền Thuyết có màu sắc đặc biệt phát sinh biến hóa, biến thành một cái bảo rương tỏa ra ánh hào quang bảy màu rực rỡ và lung linh.

- Mở ra bảo rương Thần Thoại!

Chương 88: Tử Vong Chi Dực cùng kẻ hủy diệt

«Chúc mừng túc chủ mở ra cấp độ bảo rương thần thoại, thu được sủng vật Tử Vong Chi Dực.»

Trong tay Chu Dương có nhiều hơn một long đản màu đen.

«Hắc Long Tử Vong Chi Dực long đản: Túc chủ sau khi nhỏ giọt máu sẽ thu được sủng vật thần cấp.»

Cư nhiên là Hắc Long long đản, dường như có bộ dáng rất cường đại.

Mặc dù không giống trong tưởng tượng của Chu Dương sẽ có năng lực thần cấp hoặc bảo vật thần cấp, một sủng vật thần cấp cũng không sai biệt mấy.

Cắn rách ngón tay, một khỏa cầu vòng như bảo thạch huyết châu rơi vào trên trứng của Hắc Long.

Máu tươi rất nhanh bị long đản hấp thu, trên trứng Hắc Long xuất hiện ngọn lửa màu đen, Chu Dương chộp vào trong tay lại không hề cảm giác được một chút nhiệt độ nào.

Răng rắc!

Trên long đản xuất hiện từng đạo vết nứt, một sừng rồng non nớt nhanh chóng phá xác chui ra.

Hắc Long mở miệng ăn hết vỏ trứng, thân thể nhanh chóng tăng trưởng, từ nắm đấm nhanh chóng biến thành kích thước lớn hơn.

Nó chậm rãi mở mắt ra, con ngươi màu đen nhìn chủ nhân của mình, di chuyển lại gần, thân mật chạm đến, hình như đang nịnh hót Chu Dương.

Đây chính là Tử Vong Chi Dực có ý định hủy diệt thế giới thật hay sao?

Xác thực không phải một con rồng cẩu thả?

Chu Dương giơ tay lên đem tên gia hỏa này nâng ở trong lòng bàn tay, dùng ngón tay chọc chọc đụng chạm nó, nó dùng móng vuốt

chặn ngón tay của Chu Dương.

«Tử Vong Chi Dực

Chủng tộc: Hắc Long

Trạng thái: Ấu Sinh thể

Lực lượng: 228

Thể chất: 325

Nhanh nhẹn: 175

Tinh thần: 218

Năng lực: Hỏa diễm quân chủ (S+) Tử Vong Chi Dực trời sinh là con cưng của ngọn lửa, hỏa diễm không thể tạo thành tổn thương gì với nó, bất kỳ công kích nào có hỏa diễm nó đều sẽ có thể sử dụng, hỏa diễm đẳng cấp +10.

Đại địa thủ hộ giả (S) Tử Vong Chi Dực là thủ hộ giả vùng đất, thu được lực lượng Đại Địa Thủ Hộ, thân ở trên mặt đất, lực phòng ngự của Tử Vong Chi Dực tăng gấp mười lần, sức khôi phục tăng lên gấp trăm lần, miễn dịch 99% tổn thương.

Long chi uy nghiêm (S) năng lực dùng long uy áp chế đối với địch nhân, trên phạm vi lớn suy yếu thực lực của địch nhân, ít nhất suy yếu địch nhân 20% chiến lực, thực lực chênh lệch càng lớn, bị ảnh hưởng càng lớn.

Cự long chi hồn (chưa mở khóa): Tử Vong Chi Dực từ bên trong long mộ triệu hoán hồn Long Tộc trở thành chiến sĩ để cho nó sử dụng.

Đại tai biến (chưa mở khóa): Tử Vong Chi Dực phóng thích trong cơ thể một năng lượng hủy diệt, chế tạo bao phủ ngàn dặm hỏa diễm gió bão, hủy diệt tất cả sinh vật bên trong khu vực đó.»

Cường đại!

Không nghĩ đến tiểu chút chít này lại lợi hại như vậy! Không hổ là tử vong hóa thân, hủy diệt chi long!

Chờ nó trưởng thành, không biết lại đáng sợ đến cỡ nào!

Nó sẽ trở thành trợ lực cường đại nhất của mình ở tận thế này.

Khen thưởng của Thần cấp bảo rương khiến cho Chu Dương thích thú, kế tiếp còn có một đống bảo rương chờ đợi mình mở ra.

«Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Kim Cương, thu được kẻ huỷ diệt T-1000.»

«Kẻ huỷ diệt T1000: Người máy kim loại chất lỏng, có khả năng thiên biến vạn hóa, có thể biến thành đủ loại vật phẩm.»

T-1000, không nghĩ đến cư nhiên lại mở ra vật này.

Biến thành mỹ nữ cũng không sai...

Trong lòng nghĩ như vậy, trước mặt chất lỏng kim loại đã biến hóa, rất nhanh đã sắp biến thành một con ngựa tây tóc vàng.

Chu Dương dùng tay vỗ qua, không có cảm giác được da loài người, cảm giác có chút kém.

Anh đem ý nghĩ này quên đi, bên cạnh có mỹ nữ làm bạn, ai sẽ nhớ đến một đống kim loại này, anh tốt hơn là nên sử dụng đúng đắn.

Kẻ huỷ diệt T-1000 không phải có thể thiên biến vạn hóa hay sao? Sẽ để cho nó biến thành một chiếc xe, chở mình du lịch khắp nơi.

Từ đó không cần thiết lo lắng vấn đề cháy xăng dầu cháy gì nữa, muốn dạng vũ khí thế nào thì mình để cho nó biến thành thế đó.

Bất luận địa hình gì cũng đều không cách nào ngăn trở T-1000 hành động.

Ha ha, vấn đề xe cộ đã được giải quyết.

«Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Kim Cương, thu được dị năng: Lấp lóe (vật phẩm hiếm có).»

«Lấp lóe (cấp độ S): Tiêu hao năng lượng, chế tạo một cánh có thể tạo được không gian truyền tống, trong nháy mắt đã có thể đến mục đích, trước mắt có thể truyền tống khoảng cách lớn nhất là 10 km. »

Không gian truyền tống?

Chu Dương sững sờ chỉ chốc lát, trên mặt tất cả đều là vẻ mừng rỡ như điên.

Năng lực này thật trâu bò!

Có năng lực này, về sau thật sự muốn đi đâu thì đi đó, ai có thể chống đỡ được mình đây cơ chứ.

Ngay khi đang gặp phải nguy hiểm, chỉ cần một cửa truyền tống không gian đã có thể chuồn mất, ai có thể đuổi kịp mình.

Địch nhân nghĩ muốn chạy trốn, phải vất vả chạy 10 km, lại phát hiện mình thì ở phía trước uống trà chờ đợi anh ta, đây là tuyệt vọng đến mức nào cơ chứ.

Năng lực này rất tiện dụng!

«Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Kim Cương, thu được ván trượt Lục Ma (bản cường hóa).»

«Ván trượt Lục Ma (bản cường hóa): Vô hạn nhiên liệu, có thể chở người ở bên trong phi hành, tốc độ cao nhất 2000 km, chịu lực lượng ba tấn trở xuống, bỏ túi đạn đạo đối không cùng đạn vô hạn vi hình cơ quan súng vô hạn.

Loại hình đi theo: Ván trượt Lục Ma sẽ đi theo người sử dụng, truyền đạt chỉ thị tiến hành công kích.

Loại hình phòng trộm: Ván trượt Lục Ma chỉ được người sử dụng có quyền dùng, không bị người ngoại lai sử dụng.»

Vật này rất kì diệu!

Chu Dương nhẹ nhàng nhảy lên, ván trượt Lục Ma bay đến bên dưới đất chân của Chu Dương, sau lưng phun mạnh ra tia lửa ion, chở Chu Dương bắn tung tóe lên trời.

Chân đạp ván trượt Lục Ma ở trên trời làm ra động tác lăng không xoay chuyển có độ khó cao mà không hề có một chút vấn đề gì.

Trên ván trượt Lục Ma có một cổ lực để bám vào, cho dù Chu Dương đầu hướng xuống dưới bay lùi, cũng sẽ không có nguy hiểm bị rơi xuống.

Vật này không chỉ là công cụ giao thông, còn có thể bỏ túi đạn đạo đối không cùng đạn vô hạn vi hình cơ quan súng vô hạn, một khi bật hết hỏa lực, uy lực mạnh mẽ có thể trong nháy mắt xé nát tất cả.

Chu Dương trở lại trong sơn động, tiếp tục bắt đầu hành trình mở bảo rương.

Bảo rương Hoàng Kim mở ra vật phẩm cũng tầm thường, duy chỉ có

một cái bảo rương Bạc Kim lại mở ra đồ vật để cho ánh mắt của Chu Dương sáng lên.

«Không gian bảo thạch thứ cấp (vật phẩm hiếm có): Vật phẩm đặc biệt, có thể thêm ở trên vật phẩm, sử dụng vật phẩm nắm giữ loại không gian hiệu quả.

Chương 89: Thí Nghiệm Quái Nhân Và Hình Thành Dị Thể (1)

Cường hóa thì có thể từ trong tuyển chọn một hạng làm thành hiệu quả.

Một: Nắm giữ chức năng không gian trữ vật, kích thước là một ngàn m^3.

Hai: Loại bảo vật thêm không gian có hiệu quả đặc biệt, hiệu quả theo 610 cơ.

Ba: 10% tỷ lệ thu được một cửa năng lực không gian cấp độ B. »

Ba loại hiệu quả đều rất khiến lòng người rung động, chức năng không gian trữ vật không cần phải nói nhiều làm gì, 1000 m^3 là không gian siêu lớn, đáng giá nắm giữ.

Loại bảo vật thêm không gian có hiệu quả đặc biệt, đây là hiệu quả có chút mang tính rút thưởng, cũng không ai biết sẽ được hiệu quả gì.

Ba là 10% thu được năng lực không gian cấp độ B, tỷ lệ có chút thấp.

Chu Dương vừa mới thu được năng lực không gian cường đại cấp độ S, đối với loại năng lực không gian sự cần thiết cũng không phải rất lớn.

Thủ đoạn anh công kích rất nhiều, bất luận là Mjolnir hay gió bão cực lạnh đều vô cùng cường đại, người bình thường không thể nào ứng phó.

Sủng vật thần cấp Tử Vong Chi Dực không phải búp bê, ai trêu chọc mình, chi một ngụm nước ga mặn phun chết anh.

Loại công cụ phụ trợ ván trượt Lục Ma có thể bỏ túi đạn đạo đối không cùng đạn vô hạn vi hình cơ quan súng vô hạn, thậm chí ngay

cả làm xe vận chuyển T-1000 đều có thể bất cứ lúc nào hóa thành quái thú chiến đấu.

Vẫn là 1000 m^3 không gian siêu lớn thực dụng nhất.

- Không gian bảo thạch thứ cấp khuếch tán T-1000 không gian 1000 m^3H

Chu Dương rất nhanh đã có lựa chọn.

T-1000 một khi biến thành xe hơi, lần nữa nắm giữ 1000 m^3 không gian, quả thực là pháo đài di động.

Về sau không cần tiếp tục phải rầu rĩ đám phụ nữ ở một phòng quá mức chật chội, thậm chí có thể ở trên xe thiết lập phòng bếp, toilet, phòng tắm, chất lượng cuộc sống đề cao thật lớn.

Lúc rời đi, Chu Dương đi bộ, lúc trở lại mở ra Batmobile.

Đây là T-1000 biến hóa thành, người máy thể lỏng kim loại có thể thiên biến vạn hóa, chỉ cần Chu Dương nguyện ý, xe hơi, xe thể thao, xe gắn máy, xe đạp, bất luận là xe gì đều có thể biến ra.

Muốn bao nhiêu phong cách, liền có bấy nhiêu phong cách.

- Dương Ca, anh không phải đã đem Batman đoạt đi? Xe cực tốt!

Viên Thanh Tuyết ngồi ở siêu thị che nắng chờ đợi, mặc dù cô một nửa là người một nửa là Zombie, lòng thích cái đẹp lại không giảm, không muốn bị phơi nắng đen da.

Thanh âm thu hút sự chú ý của đám phụ nữ, bọn họ thấy Chu Dương ngồi ở bên trên điều khiển Batmobile chậm rãi lái tới.

- Người đẹp, có muốn vào xe ngồi hay không?

Chu Dương cố tình cường điệu huýt sáo một cái, hướng về phía Viên Thanh Tuyết và đám phụ nữ vẫy vẫy tay.

- Được!

Viên Thanh Tuyết đứng gần nhất, là người đầu tiên chạy tới.

Cô đang muốn mở cửa xe, sắc mặt trở nên chần chờ.

- Nhưng mà tôi không có tiền, không ngồi nổi xe làm sao bây giờ?

Cô còn cố ý làm bộ dáng điềm đạm đáng yêu.

- Nếu không liền lấy thân báo đáp đi...

Bọn họ mới vừa từ siêu thị tiện lợi đi ra, liền thấy cô ta trên xe, ánh mắt hận nhìn về Viên Thanh Tuyết.

- Chị Thanh Tuyết, chị cư nhiên lén lút ăn một mình.

- Quá không biết xấu hổ!

- Cho tới bây giờ tôi còn chưa được thể nghiệm qua việc ngồi trên xe Batmobile đây!

Chu Dương hướng về phía bọn họ vẫy vẫy tay:

- Người đẹp, các cô có muốn đi chung hay không? Xe thượng hạng không gian rất lớn!

- Xe thượng hạng không gian rất lớn?

Batmobile có hình dáng trâu bò, nhưng không gian bên trong lại có hạn, tối đa chỉ có thể nhét hai người.

Chúng nữ bày ra bộ dáng anh lại chọc chúng tôi, hiển nhiên rất không tin.

- Dương Ca, anh nhanh lên một chút, thu phục tên tiểu yêu tinh này, tôi cũng đói!

Trình Khả Nhi ở một bên thấy rất khó chịu.

Chu Dương tiện tay đem Trình Khả Nhi kéo lên xe, Trình Khả Nhi đang muốn nói bên trong của Batmobile có không gian quá nhỏ, sau khi lên xe mới phát hiện bên trong Batmobile lại có động thiên khác.

- Bên trong thật sự rất rộng lớn.

Vừa mới dứt lời, Trình Khả Nhi đã biến mất ở trước mắt của mọi người.

- Khả Nhi, em đi đâu?

Lúc này bên cạnh là đán phụ nữ xem trò vui đã ngồi không yên, không nghi ngờ Chu Dương sẽ hại các cô, rối rít đi tới trên xe.

- Trời ơi, Dương Ca, từ đâu lấy được hắc khoa kỹ? Bên trong

không gian cực lớn!

- Diện tích đều có thể so với một ngôi biệt thự rồi!
- Biệt thự di động, thật tốt!
- Vốn đang cho rằng Dương Ca đoạt Batman, nhưng Batman Batmobile chân chính lại còn kém xa.

Sự thật xác thực là như thế, Batman dù có lợi hại hơn nữa, lại có thể bằng T-1000 anh đang lái?

Loại không gian kỹ thuật này, đặt vào thời đại hòa bình, lại cho nhà khoa học tám trăm năm cũng không nghiên cứu ra được.

Các cô nghe thế mắt xuất hiện tia sáng kỳ dị, người khác không làm được không có nghĩa là Chu Dương không làm được.

- Hôm nay tôi muốn ở trên xe này ăn nhiều thêm mấy phần đồ ăn.

Không chỉ có đàn ông yêu thích xe, mà phụ nữ cũng yêu thích xe.

Đặc biệt là Batmobile, loại xe có phong cách như vậy, rất nhiều phụ nữ khó mà chống cự được mị lực này.

Ngay cả người luôn luôn tương đối dịu dàng ít nói - Trang Vũ Tình, đều so với bình thường ăn nhiều thêm một bữa.

- Tôi muốn xây dựng ổ nhỏ của mình!

Trình Khả Nhi vung quả đấm nhỏ, sớm vẽ xong địa bàn phân chia.

Bọn họ rối rít làm theo, bắt đầu cướp đoạt địa bàn.

- Nơi nào các em cũng đều đoạt, không có nơi nào cho anh vậy!

Không gian một ngàn thước vuông đều đã bị bọn họ phân chia sạch sẽ, một chút cũng không lưu lại cho Chu Dương.

Đây quá không ra gì rồi!

Cần phải thu thập!

- Anh là chồng của chúng em! Anh có thể đến bên trong Shane để nghỉ ngơi đều được, nhưng tối nay anh đừng tới đây là được rồi, em đã ăn thật no.

Bọn họ đem vật liệu mình lấy được ở siêu thị tiện lợi đều xếp lên xe, suýt chút nữa đem đồ bên trong siêu thị tiện lợi dời đi hết. Bên trong chứa tràn đầy vật liệu.

T-1000 so với xe chân chính chỗ tốt phải nói là quá nhiều, cho dù không có vệ tinh dẫn đường cũng có thể lái tự động, bớt đi không ít phiền toái.

Chu Dương thoải mái nằm ở trong ôn nhu hương, có mỹ nữ đút cho ăn, thật thoải mái.

Đây mới là cuộc sống!

Quả thật là như một hoàng đế cũng không ngoa.

P/s: Từ ngày 01/09 team mình sẽ có các event ưu đãi quy đổi Kim phiếu

- Đẩy 30 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 1750 TLT và mã giảm giá 20%
- Đẩy 100 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 5700 TLT và mã giảm giá 25%

Chương 90: Thí Nghiệm Quái Nhân Và Hình Thành Dị Thể (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương và đám phụ nữ không có chú ý tới trên bầu trời đang có một con Hắc Ưng đang bay lượn, mục tiêu từ đầu đến cuối đều nhìn chăm chú chiếc Batmobile.

Gọi nó là Hắc Ưng cũng không đúng, nó có cánh và đầu chim ưng, móng vuốt chính là móng hổ, nhìn hết sức quái dị.

Quái ưng vỗ cánh, thật nhanh đã cách xa, hướng về phía khu Sâm Lâm mênh mông bay đi.

Một nơi bóng tối trong sơn động, không khí tràn ngập mùi máu tanh nồng nặc.

Từng cổ thi thể thối rữa phát ra mùi hôi ngã đông ngã tây, hình như là bãi tha ma.

Những thi thể này phần lớn đều bị tàn khuyết không đầy đủ, hiển nhiên đã trải qua một loại thí nghiệm nào đó.

Một loại quái vật hình người và thú đang bận rộn ở trước sơn động.

Nó giống như được hợp thành từ nhiều loại động vật, mọc ra hai cái chân gấu lớn, lưng mọc cánh ưng, lại mọc ra tai mèo và đuôi bò cạp lớn, duy nhất giống với nhân loại chính là hai cánh tay.

Nhìn qua hết sức tà ác.

Quái nhân đang bận rộn, dưới đất để chó và gà, hai vật này để thí nghiệm.

Đầu gà và đầu chó bị chém xuống, không để ý động vật gào thét bi thương, đem hai con động vật liều mạng tiến tới.

Oánh oánh bạch quang sáng lên, vết thương của động vật đã nhanh chóng khép lại.

Một lát sau, một cái đầu gà mọc lên từ thân chó và đầu chó mọc trên thân gà.

Bọn chúng vốn là động vật thông thường, sau khi trao đổi đầu thì khí tức cũng trở nên bất đồng so với lúc trước hoàn toàn, tựa như đã biến thành sinh vật biến dị.

Hắc Ưng bay tới lẳng lặng ở đó chờ đợi.

Quái nhân đi tới, đem tròng mắt của Hắc Ưng tháo xuống thay cho mình.

Từ trong mắt Hắc Ưng có được tin tức mà mình muốn biết.

- Lại có vật thí nghiệm tới cửa!

Thanh âm khàn khàn thuận theo không khí phiêu về phương xa.

Dốc hết toàn lực chấp vá động vật quái dị, hướng về phía đoàn người Chu Dương đoàn rời khỏi mà đuổi theo.

Batmobile một đường chạy như bay, nhanh đến mức có tia chớp giật, tốc độ cực nhanh, gặp phải đường phức tạp, địa hình khó đi qua, T-1000 trực tiếp biến thành xe cao to bọc thép, thông suốt đường đi.

Sắc trời dần dần đen xuống, chiếc xe dừng lại ở biên giới thành thị.

Mọi người tụ tập ở trước lửa trại, lấy ra những vật liệu mình mới vừa lấy được từ siêu thị tiện lợi.

Rau cải gìn giữ trong thời gian dài, số ít thực phẩm ăn nhanh, Chu Dương còn từ trong nhẫn không gian lấy ra rau quả và thịt tươi, mọi người vây chung chỗ, làm nồi lẩu để ăn.

Nồi lẩu tổng cộng phân hai phần, phân thứ nhất tăng thêm thịt thú biến dị, một phần khác là thức ăn bình thường.

Phụ nữ phân chia hai đợt, vây ở trước nồi lớn.

- Thú biến dị có chút ít, đã thời gian rất lâu chưa bao giờ gặp thú biến dị rồi, bọn họ sẽ không phải chết hết rồi đi!

Chu Dương oán thầm mà nói.

Anh cảm thấy thịt thú biến dị có khẩu vị khá hơn một chút, đáng tiếc rất lâu chưa bao giờ gặp thú biến dị thú.

- Dương Ca, tôi có phải hoa mắt hay không, vừa mới nhìn thấy một con chó.

- Con chó thì có cái gì kỳ quái?

- Chẳng lẽ là chó biến dị hay sao?

Chu Dương có chút hoài niệm thịt chó biến dị rồi...

Mọi người rối rít nhìn tới, xác thực thấy được đầu của con chó, nhưng mà dưới đầu con chó đó lại là thân con gà.

?

Đây là cái quỷ gì?

Biến dị phẩm loại gì?

Chó và gà lai giống với nhau hay sao?

Hai con này không phải sinh ra đã cách ly hay sao?

Trên tin tức ngược lại gặp qua (chó nối gà), nhưng cho tới bây giờ bọn họ vẫn không có chân thực thấy qua quái vật đầu chó thân gà đâu.

Nơi bóng tối mờ mờ ảo ảo, không ngừng có bóng người hướng tới gần nơi này hơn.

Từ chó thân gà, người quái vật, đầu heo thân bò, các loại các dạng đều có, làm cho người khác một cảm giác màu sắc sặc.

Họ sẽ không đi vào bên trong truyện cổ tích rồi chứ...

- Vật này không biết có thể ăn được hay không?

Ánh mắt Chu Dương không ngừng đánh giá quái vật chấp vá trên người, tự lẩm bẩm.

Chúng nữ không nói gì nhìn Chu Dương, người bình thường nhìn thấy loại quái vật này không phải nên sợ hãi à?

Dương Ca dám đang suy nghĩ ăn thế nào? Quả nhiên không phải người thường.

Không biết có phải sau khi biến dị làm cho trí lực tăng lên hay không? Hay là tính tình trở nên càng thêm tàn bạo, quái vật quái dị toét miệng ra, đi về phía Chu Dương.

- Đừng tới ảnh hưởng khẩu vị của tao! Mày còn thật sự coi mình là Tử Thần sa mạc à!

Chu Dương đang muốn đánh quái vật hình người này ra ngoài, đột nhiên nghĩ tới mình còn có sủng vật, đến phiên nó biểu hiện lúc này.

Tử Vong Chi Dực là thần thú, có không gian dành riêng cho mình, sau khi gia hỏa này ăn hết vỏ trứng không bao lâu bắt đầu ngủ, trực tiếp bị Chu Dương ném vào không gian riêng.

Nó đang ngủ nướng, còn chưa kịp phản ứng, đã bị chủ nhân vô lương tâm ném ra cho đám chó ngoài kia.

Tù trưởng đầu chó lạ lùng hét lớn một tiếng, mạnh mẽ đánh Tử Vong Chi Dực bay ra ngoài.

Tử Vong Chi Dực ngơ ngác, chuyện gì vậy?

Mình đang ngủ say mà, sao lại bị đòn?

- Dương Ca, đây là sủng vật của anh à? Sao anh có thể bắt nạt chú chó dễ thương như vậy?

- Nó hình như còn chưa tỉnh ngủ...

Phương xa, từng quái vật vọt về phía Tử Vong Chi Dực, nó còn mở mắt to ngơ ngác nhìn về phía chủ nhân mình?

Tử Vong Chi Dực rất tủi thân.

Đây là chủ tử lừa bịp gì chứ? Chẳng lẽ không biết mình vừa ra đời à?

Chưa gì hết đã lấy mình làm bao cát, còn chủ nhân thì ở phương xa nhậu nhẹt.

Mình đúng là một con rồng bi thảm.

- Tiểu Hắc, chơi chết chúng đi!

Mình nói như thế nào cũng là Hủy Diệt Chi Long, bò sát nho nhỏ cũng dám khiêu khích mình?

Còn không đợi quái vật Tù trưởng đầu chó nhào tới, đã thấy Tử Vong Chi Dực há miệng ra, một ngọn lửa màu đen từ trong miệng mãnh liệt cuộn trào ra.

Không đợi nó xông lại, ngọn lửa màu đen đã phun lên người, nhìn qua ngọn lửa nhỏ tầm thường không chút bắt mắt nào rơi vào trên cơ thể của tù trưởng đầu chó, bộc phát ra uy lực khiến người trố mắt nghẹn họng.

Quái vật tù trưởng đầu chó ngay cả cơ hội kêu thảm cũng không có, trong nháy mắt hóa thành bụi.

Chênh lệch giữa cả hai quá xa, hoàn toàn không phải là một cấp bậc.

Chương 91: Người Chủ Nhân Này Không Phải Là Gian Tế Phe Địch Phái Tới Chứ?

Tử Vong Chi Dực là cấp độ thần thoại bảo rương mở ra, cấp bậc còn cao hơn Mjolnir một cấp độ, Hủy Diệt Chi Diễm há có thể tuỳ tiện tiếp nhận?

- Dương Ca, sủng vật của anh thật lợi hại!

- Đây hình như là con rồng...

Chúng nữ giật mình nhìn Tử Vong Chi Dực chỉ lớn bằng một con chó con, mới phát hiện nó không phải chó con, trên đầu có sừng rồng, hình như là Rồng phương Tây ở trong truyền thuyết...

Rồng phương Tây trong truyền thuyết thần thoại vô cùng mạnh mẽ, đến trong tay Chu Dương dám coi là sủng vật nuôi, quả thực BT (rất vô cùng).

Nếu như để cho người sùng bái Rồng phương Tây nhìn thấy, tròng mắt sợ là phải rơi ra.

- Thật là vật thí nghiệm thượng hạng! Bắt nó cho tao!

Sâu trong bóng tối truyền đến một giọng nói khàn khàn, những dã thú hình dáng kỳ quái ban đầu đang vây quanh mọi người rối rít chuyển mục tiêu.

Hai mắt Tử Vong Chi Dực trở nên vô cùng lãnh lẽo, những tạp ngư này cũng dám đánh chủ ý lên mình.

Thật sự coi mình tuổi trẻ, dễ bắt nạt à.

Long Khẩu mở ra, ngọn lửa màu đen ngưng tụ, nó muốn dùng Hủy Diệt Chi Diễm đốt những rác rưởi này thành tro bụi!

Bất luận cái gì chọc giận uy nghiêm của Rồng, chết!

- Đừng nướng khét, còn phải để ăn.

Giọng nói từ Chu Dương ở phía sau truyền tới.

Tử Vong Chi Dực há miệng, động tác trở nên cứng ngắc.

Đây là chủ tử kiểu gì? Không phải là gian tế phe địch phái tới chứ?

Mặc dù Tử Vong Chi Dực nghĩ như vậy, có thể không nghe lời chủ của mình sao, vẻ mặt uất ức.

Nhiệt độ ngọn lửa quá cao, nướng không khét cũng khó.

Ngọn lửa màu đen trong miệng trở nên ảm đạm, cuối cùng tắt hết.

Ánh mắt quái nhân quan sát trên người Chu Dương, ánh mắt cổ quái.

Đối phương nghĩ như vậy là có thể giết chết sủng vật của mình à?

Ánh mắt Chu Dương sắc bén, cũng phát hiện quái vật thí nghiệm.

« Thí nghiệm quái nhân: Nhà khoa học điên si mê với nghiên cứu sinh mệnh, yêu thích kết hợp loại vật khác nhau, làm tạo hóa.

Lực lượng: 83

Thể chất: 158

Nhanh nhẹn: 106

Tinh thần: 328

Năng lực: Cải Tạo Sinh Mệnh (A): Cường hóa cải tạo sinh mệnh, loại vật phổ thông biến thành biến dị thể, nhận được thêm năng lực.

Cường Lực Khép Lại (B): Tốc độ khép lại tăng lên 30 lần, tiêu hao sinh mệnh lực có thể tăng tốc độ khép lại.

Nghiên cứu thiên tài (A): + 180 tinh thần, tăng cao tỷ số cải tạo thành công.

Sinh mệnh đặc thù thể cải tạo hiệu quả: Mắt Ưng: Nhìn ban đêm, đêm tối đen cũng không thể ngăn trở tầm mắt.

Ưng dực: Phi hành, tăng 100% tốc độ phi hành.

Gấu chân: Dày nặng chi lực, chỉ cần chân chạm đất, lực lượng tăng lên 100%.

Đuôi bò cạp: Kịch độc chi đâm, người trúng độc sẽ ở trong vòng ba giây mất cảm giác, không thể hành động, thể chất càng mạnh, hiệu quả càng kém.

Lân giáp: Phòng ngự, bị thương tổn giảm bớt 70%. »

Gia hỏa này, thay đổi hoàn toàn các bộ phận trên người có thể đổi, thật là nhân tài!

Thí nghiệm quái nhân muốn toàn năng, tập trung thiên phú ưu tú của các đại chủng tộc cùng kiêm, để cho mình trở nên mạnh mẽ hơn.

Đáng thương đi nhầm đường, biến mình thành một quái vật.

Một kẻ điên triệt đầu triệt đuôi.

Ngay cả vất vả lấy được năng lực, Chu Dương mở mấy bảo rương là được, so với anh ta càng mạnh mẽ hơn.

Ánh mắt thí nghiệm quái nhân nóng bỏng nhìn Tử Vong Chi Dực:

- Tao sẽ dùng thân thể của mày cải tạo trên người tao, tao chính là tạo hóa!

Trên trăm con hình quái dị thể vọt về phía Tử Vong Chi Dực, trong nháy mắt phủ kín thân hình xinh xắn.

- Gào!

Long ngâm vang dội, mặc dù còn hơi non nớt, nhưng lại lộ ra vô tận uy nghiêm.

Toàn bộ xông tới hình quái dị thể giống như gặp phải khắc tinh, từng cái từng cái lượng chân như nhũn ra, ngã trên mặt đất, cứt đái đều phun, không một hình quái dị thể nào có thể duy trì chiến lực.

Oai lực của một tiếng hống, khủng bố thế này!

Tử Vong Chi Dực là long chủng, một trong những chủng tộc có thiên phú mạnh mẽ nhất, há hình quái dị thể có thể so sánh?

Chỉ bằng một tiếng long uy, thí nghiệm quái nhân hình quái dị thể đại quân triệt để mất đi chiến đấu lực.

- Cái này không thể nào! Đây là đại quân vô địch của tôi mà!

Thí nghiệm quái nhân triệt để điên, vốn tưởng rằng nắm chắc phần thắng, không ngờ Tử Vong Chi Dực gào một tiếng đã hoàn toàn thay đổi kết quả chiến đấu.

Đây rốt cuộc là cái quái vật gì?!

Tôi trêu chọc phải thể loại gì vậy?!

- Giải quyết anh ta, Long Diễm!

Thấy được thực lực của Tử Vong Chi Dực, Chu Dương không tiếp tục tâm tư cho đối phương sống tiếp, quả quyết ra lệnh.

Đã sớm tức sôi ruột Tử Vong Chi Dực không chần chờ nữa, màu đen Long Diễm mãnh liệt, thí nghiệm quái nhân đến một giây cũng không chịu đựng được, dưới Long Diễm màu đen hóa thành hư không.

- Làm rất tốt! Mời ngươi ăn chân gà!

Tử Vong Chi Dực giương cái đầu cao ngạo lên, vẻ mặt khinh thường.

Đến lúc chân gà tập hợp đến chóp mũi Tử Vong Chi Dực, ngửi được hương thơm của thức ăn, một khắc trước còn vẻ mặt lạnh Tử Vong Chi Dực, hai mắt sáng rực lên, nước miếng đều chảy ra.

Tử Vong Chi Dực vĩnh viễn không bao giờ làm nô, trừ phi bao ăn bao ở!

Chu Dương ném chân gà qua, đối phương ăn không còn sót cả xương.

- Sau này nghe lời thì có thịt ăn!

Tử Vong Chi Dực liều mạng gật đầu, không ngừng hướng Chu Dương vẫy đuôi, nhìn qua rất giống một con chó con.

Quên đi, ai kêu mình chưa từng nuôi rồng, thì coi như nuôi chó đi!

- Tiểu Long làm rất không tệ nha!

Trình Khả Nhi giơ bàn tay về phía đầu Tử Vong Chi Dực, đối phương tại chỗ nghiêng đầu qua, bất thiện nhìn chằm chằm Trình Khả Nhi.

Nó là Hắc Long cao quý, tử vong lĩnh chủ, há lại là thứ cô muốn sờ là có thể sờ à!

Đến lúc Trình Khả Nhi đưa gà chân tới thì, trong nháy mắt Tử Vong Chi Dực biến thành vẻ lấy lòng.

Sắc mặt biến đổi cực nhanh, quả thực khiến người trố mắt nghẹn họng.

Gia hỏa này chính là mặt chó con lấy lòng!

Chu Dương một tay nhấc lên thịt mềm trên cổ Tử Vong Chi Dực, qua lại quan sát.

Nó sẽ không phải là một một con chó được hệ thống thay đổi lớp da chứ!

Tuy rằng từ trước tới nay chưa từng gặp qua Rồng, theo lý Tử Vong Chi Dực cao ngạo bất phàm, há có thể khom lưng vì một cái chân gà.

- Ồ, cái gia hỏa này còn là cái!

Chu Dương lấy tay chọc chọc, Tử Vong Chi Dực sắc mặt tại chỗ thay đổi!

Tôi chỉ là một chú rồng cái nhỏ mới vừa sinh ra, chủ nhân không

khỏi quá Tần thú rồi!

Lẽ nào, anh ngay cả rồng cái cũng không buông tha.

Tử Vong Chi Dực rưng rưng nước.

Có người chủ nhân như vậy người nó rất bất đắc dĩ, không cách nào phản kháng.

- Dương Ca, anh đừng bắt nạt nó, thật đáng thương!
- Đúng vậy, chờ nó mọc lại lớn một chút, mới hạ thủ cũng không muộn...

Miêu Linh Nhi ở bên cạnh đề nghị.

???

- ...

Tiểu nha đầu học từ ai?!

Chương 92: Một Đường Đụng Tới!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương vội vàng hất Tử Vong Chi Dực ra, vẻ mặt xúi quẩy.

Anh là loại người này à?

Tử Vong Chi Dực thoát khỏi ma chưởng của Chu Dương, vội vàng trốn sau lưng Miêu Linh Nhi.

Chỉ số thông minh của nó không thấp, biết là tiểu Loli cứu mình, hướng về phía cô lấy lòng.

Thằng này thật thành tinh!

Chúng nữ nhìn đến yêu thích, từng người lần lượt qua đây chọc nó, đương nhiên, không thể thiếu cầm thịt mở đường.

Một chiêu này, bách phát bách trúng.

Chỉ trong chốc lát, Tử Vong Chi Dực ăn cái bụng tròn xoe, không ngừng lắc đầu.

- Dương Ca, nó vẫn chưa có tên phải không? Có cần đặt cho nó một cái tên hay không?

Chu Dương gật đầu một cái, nói thế nào cũng Tử Vong Chi Dực, nhân vật ngưu như vậy không thể ngay cả một cái tên cũng không.

- Ừm, nếu là rồng cái, vậy thì đặt cho nó một cái tên phong cách xíu, Đại Hắc Nữu thế nào?

Mặt Tử Vong Chi Dực xụ xuống, còn có tên nào ngu xuẩn hơn cái tên này à à?

- Nhị Ngốc Thủ? Cùng Husky rất xứng đôi.

Tử Vong Chi Dực nghiêm mặt trưởng thành mặt lừa.

- Có thể ăn như vậy, Hắc Trư?

Tử Vong Chi Dực nghiêng đầu sang chỗ khác, biểu thị tôi không muốn nói chuyện với anh.

- Ba cái, bản thân mày chọn một đi!

Chúng nữ không nói gì, cố nhịn cười.

Tử Vong Chi Dực hướng ánh mắt xin giúp đỡ về phía Miêu Linh Nhi, hy vọng cô bênh vực lẽ phải.

Không ngờ Miêu Linh Nhi nghiêm trang suy nghĩ, một lát sau trịnh trọng gật đầu:

- Gọi là Nhị Ngốc Thủ đi!

- Lúc trước, con chó của em nuôi cũng gọi là cái tên này, cả ngày ngu, rất giống với nó.

Bản tôn là Rồng!

Tử Vong Chi Dực, Diệt Thế Hắc Long!!!

Có thể so sánh mình với mấy con cho con xấu xí đó?!

Nó bất mãn rống lên mấy câu tiếng nhưng mà kháng nghị vô hiệu, cuối cùng tên của Tử Vong Chi Dực được xác định, Nhị Ngốc.

Tử Vong Chi Dực lần nữa làm khổ lực, dùng móng vuốt đập chết toàn bộ những thứ kỳ quái kia.

Ngoại trừ dùng người hợp thành ra cơ, toàn bộ anh đều bỏ bao mang đi.

Đây thú thịt biến dị, bỏ lỡ coi như khó có thể gặp được.

Không thể không nói, thí nghiệm quái nhân là người tốt, tới một lần lại cho đưa lễ lớn như thế.

Sau khi Chu Dương ăn no, cho chúng nữ ăn khuya, lại là một ngày đi qua.

Lần nói, Batmobile lần nữa bước lên hành trình.

- Dương Ca, phía trước là thành phố Đại Kỳ, chúng mình tìm một trung tâm mua sắm đổi mấy bộ quần áo đi!

Viên Thanh Tuyết hướng về phía Chu Dương đề nghị, chúng nữ rối rít phụ họa.

Người rảnh rỗi, luôn sẽ tìm chút niềm vui cho mình, đuổi thời gian không thú vị.

Uống sữa tươi?

Chu Dương ngược lại không nói gì, có thể các cô không chịu nổi.

Người phụ nữ đều có lòng yêu cái đẹp, mà phụ nữ xinh đẹp thì lại càng như vậy.

Lúc trước, do tận thế áp lực quá lớn, miễn cưỡng sinh tồn, các cô sẽ không suy nghĩ nhiều.

Lại thêm phòng xe không gian có hạn, phần lớn dùng để Trữ thức ăn và dầu xe, không có quá nhiều không gian để mang theo quần áo.

Hiện tại không giống nhau, có Chu Dương ở đây, các cô ra vào thành phố không áp lực chút nào, không gian đủ lớn để có thể chứa rất nhiều thứ.

Quần áo, túi xách, nước hoa, các cô đều muốn.

- Được!

Chu Dương phụ trách làm chủ chiến lực, các cô chỉ phụ trách xinh đẹp như hoa là được.

Ăn mặc thật xinh đẹp, anh nhìn cũng thuận mắt.

- Anh khá là yêu thích đồng phục y tá, hay là đồng phục nữ tiếp viên hàng không.

- Em thấy anh là muốn tìm một y tá và nữ tiếp viên hàng không đúng không!

Mặc dù chúng nữ nói như vậy, nhưng trong lòng dùng tiểu Bổn Bổn nhớ kỹ, đồng phục y tá và đồng phục nữ tiếp viên hàng không là mục tiêu trọng điểm thu thập.

Batmobile kéo dài đến bảy tám mét, chúng nữ ngồi ở đằng sau mở mui xe ra hóng gió, vui vẻ cảm nhận gió lớn thổi qua.

Một đường tăng tốc đến bốn năm trăm km/h, vô luận chướng ngại vật gì lộn xộn lung tung đều bị Chu Dương cậy mạnh đụng bay ra ngoài. Cho dù có mảnh vụn bay ra, cũng sẽ bị T-1000 diễn sinh ra hộ thuẫn ngăn trở, không cần lo lắng vấn đề an toàn....

- Phía trước có người!

Chúng nữ tinh mắt, nhìn thấy cách đó không xa một chiếc xe khách ngừng ở bên lề đường cao tốc, dâng lên khói bếp lượn lờ.

Có người không đáng các cô chú ý, tận thế nhìn thấy người không phải chuyện quá hiếm lạ, dù sao số lượng Zombie trên xa lộ hơi ít, gần với rừng sâu núi thẳm.

Khiến người chán ghét là lối đi bộ đặt đinh cản trở xe, chằng chịt một loạt.

Chỉ cần có chiếc xe trải qua, nhất định sẽ gặp nạn.

Mục đích của họ không cần nói cũng biết, cướp bóc vật liệu người đi đường đi ngang qua, nói trắng ra là chính là ăn cướp.

- Chúng ta sẽ không sao chứ?

Batmobile chạy như bay đến bốn năm trăm km/h, giờ thắng xe cũng chậm rồi.

Sắc mặt chúng nữ trở nên vô cùng khó coi.

Các cô không lo lắng vấn đề an toàn, dù sao có Chu Dương che chở, anh tuyệt sẽ không để cho người phụ nữ của mình bị thương. Chúng nữ là sợ chiếc siêu xe hiện đại này sẽ bị hỏng.

Sau khi thể nghiệm qua tính năng của T-1000, các cô không bao giờ nữa muốn ngồi xe khách trước kia nữa.

Xe tốt như vậy, một khi xuất hiện hư hại, các cô sẽ đau lòng.

- Không sao cả!

Đừng xem Biên Bức là bánh xe, trên thực chất vẫn là kim loại lỏng, cho dù va chạm với những kiên cố kia mà xuất hiện tổn thương, thời gian hơi thở là có thể chữa trị như cũ.

Bàn về trình độ chắc chắn, xe tăng cũng không sánh nổi T-1000.

Nửa đường gặp phải loại chuyện buồn nôn này, cho dù ai cũng sẽ sốt ruột, phá hủy Chu Dương tâm trạng vui vẻ của.

- Những người cặn bã này!

Anh không nhịn được mắng một câu, sắc mặt bất thiện.

- Đâm vào đó cho tôi!

Không phải Chu Dương hướng về phía đinh cản trở xe, mà đánh lái về phía xe khách.

Nếu dám làm loại chuyện này, họ sẽ trả giá thật lớn vì hành vi của mình.

- Dương Ca, anh không nên vọng động!

- Xuống xe lại trừng trị họ cũng không muộn.

- Dương Ca, nhịn xuống!

Hai bên đường đi có hàng rào tránh đụng, còn có một khe hở sâu 3-4m, như vậy đụng tới, thua thiệt sẽ chỉ là mình.

- Xe thông thường tự nhiên sẽ thua thiệt! Nhưng đây không phải là xe thông thường!

- Hôm nay anh sẽ cho các em mở mang kiến thức một chút sự lợi

hại của nó!

T-1000 chậm rãi biến dạng, Batmobile mọc ra vỏ kim loại vừa dầy vừa nặng, hai bên hông mọc ra hai cái cánh, trong chớp mắt hoàn thành từ xe thể thao biến thành máy bay.

Khí lưu mạnh mẽ từ đuôi cánh thổi ra, máy bay trực tiếp cất cánh, vượt qua hàng rào tránh đụng, giống như đạn pháo phóng về phía chiếc xe ngoài trăm thước.

Ngươi thả đinh cản trở xe có ích lợi gì? Có bản lãnh ngăn cản máy bay đi!

Chương 93: Chúng tôi Đánh Cướp Người Ngoài Hành Tinh À? (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Hồng đẹp trai và hai tên đồng bọn vây quanh trước lửa trại, mỡ từ thịt nướng nhỏ tí tách vào trong ngọn lửa.

- Đã lâu rồi tao chưa được ăn thịt, cái này còn phải cảm ơn gia đình ba người hôm qua cống hiến không ít thứ tốt.
- Đầu to, mày ăn cơm nhanh một chút coi, lăn lộn cả đêm rồi mà chưa mệt à? Xấu như vậy mày cũng có thể xuống tay, thật là trâu bò.

Bên trong xe khách thỉnh thoảng truyền đến tiếng gào thét bi thương và la mắng của phụ nữ, sau lại nhanh chóng trở về yên tĩnh.

Khương đầu to bước xuống xe, nửa người của anh có xăm một con hổ, vẻ mặt hung ác.

- Con đàn bà đó không nghe lời, la hét ầm ĩ còn không biết nghe lời, tao đưa ả đi đoàn tụ với chồng và con của ả rồi!
- Đàn bà thì phải từ từ dạy dỗ, mày giết cái này rồi thì biết khi nào mới gặp được mục tiêu thích hợp đây.

- Trời tối như mực, ai mà thấy được con đó dài ngắn ra làm sao, chắp vá dùng tạm đi.

Cả đám vây quanh đống lửa, mồm to ăn thịt, trải qua một ngày rất thoải mái.

Tận thế vẫn có đồ ăn sung túc, còn có đàn bà, đây chính là cuộc sống mà không biết bao nhiêu người đang mơ ước.

- Lão ca Hồng đẹp trai, nhờ anh ra ý kiến hay mà chúng tôi mới có thể thoải mái như vậy ở tận thế, tiểu đệ kính anh một chén.

Sau khi tận thế buông xuống, đâu đâu cũng có Zombie và quái vật, vận khí của họ không tồi, trở thành nhóm người đầu tiên trốn ra khỏi thành phố Đại Kỳ.

Bởi vì mọi người chạy trốn quá mức vội vàng cho nên thiếu thốn vật liệu và nước uống nghiêm trọng.

Không có thức ăn chẳng phải là muốn chết đói?

Con người nếu như đói đỏ mắt rồi thì có chuyện gì mà không dám làm nữa.

Thế là mấy người lập thành một nhóm cùng chung chí hướng, họ mai phục ở xa lộ, thấy ai đi ngang qua thì chặn đường, cướp xe, đoạt vật liệu.

Loại biện pháp này vô cùng hiệu quả, một vốn bốn lời.

Tận thế chỉ mới mười mấy ngày mà đã có hơn ba mươi mạng người chết ở trong tay họ, thức ăn nước uống cướp được chất đầy một nửa xe khách, đủ cho cả bọn ăn một tháng.

Sau lại họ càng ngày càng yêu thích cảm giác cướp đoạt, thấy đồ ăn và người phụ nữ đều sẽ cướp hết đem về.

Mặc kệ lúc trước chúng mày có địa vị, gia sản vài chục tỷ gì đó, chém một đao xuống còn không phải đi chầu ông bà.

Họ càng ngày càng yêu thích tận thế.

- Tạm thời chúng tôi không thiếu thức ăn, chỉ thiếu vài cô em xinh đẹp.

- Con đàn bà vừa rồi quá xấu, mỗi lần chơi tao đều phải che đầu ả lại, không sảng gì hết!

- Thế nào thì chúng tôi cũng sẽ tìm được vài mỹ nữ thôi, đoạn đường cao tốc này là con đường tốt nhất để rời khỏi thành phố đại kỳ, chúng tôi cứ ôm cây đợi thỏ là được!

Brừm brừm!

Xa xa có tiếng động cơ truyền tới, ánh mắt cả bọn lập tức sáng lên, một người cầm ống nhòm nhìn về phía thành phố Đại Kỳ.

- Không thấy ai rời khỏi thành phố cả!
- Đằng sau kìa, có người lái xe chạy vào thành phố, không lẽ mấy người đó muốn chui vào ổ Zombie chơi đùa à?
- Đậu xanh, Batmobile! Ở đâu ra công tử nhà giàu!
- Trên xe có mỹ nữ! Nhìn mặn mòi phết!
- Cho tao xem một chút!
- Dáng dấp quả thật không tệ! Cực phẩm! Chắc chắn phải đoạt tới!

Cả đám tranh nhau cướp đoạt ống nhòm, ánh mắt cứ lởn vởn trên người các cô gái.

- Con mồi đưa tới miệng, các anh em, chuẩn bị cướp tài sản!

Vũ khí của nhóm người này tương đối đơn sơ, không súng, hầu hết đều được làm từ các thanh sắt hoặc thép được mài nhọn phần đầu.

Bốn người lẳng lặng chờ đợi chiếc xe kia dừng lại trước khu vực bị rải đinh, tốt nhất là bị xì lốp, bước xuống xe kiểm tra.

Nhưng mà, tốc độ của Batmobile quá nhanh, giống như không hề phát hiện có đinh rải trên đường, vẫn tiến băng băng về phía trước.

- Không lẽ cái tên phú nhị đại kia cắn thuốc quá liều! anh muốn chết thì cũng đừng kéo theo mấy mỹ nữ bên cạnh!
- Tên đó phát hiện chúng ta rồi!

Tên cầm ống dòm bỗng dưng kinh hô một câu.

- Nếu bị phát hiện thì chúng ta đánh chết anh là được rồi!

Nhưng mà chuyện kế tiếp có vẻ hơi ảo, Batmobile bắt đầu biến dạng,

từ xe biến thành máy bay trong chớp mắt.

Bốn người xoa xoa mắt liên tục, cực độ hoài nghi hai mắt của mình xuất hiện vấn đề.

Lúc nào thì khoa học kỹ thuật của địa cầu đỉnh như vậy?

Họ không tin đây là khoa học kỹ thuật của địa cầu!

Ngay lúc cả bọn còn ngây người, Batmobile biến thành máy bay phóng qua hàng rào phòng hộ, lao thẳng về phía xe khách.

- Đậu má, chẳng lẽ đây là người ngoài hành tinh à!

Nói ai tin, lần này cả đám thế mà đánh cướp phải người ngoài hành tinh...

Thật là gặp vận đen tám đời.

Ầm!

T-1000 quả thực quá nhanh, căn bản là không cơ hội phản ứng.

Khi T-1000 sắp tiếp cận xe khách thì đã xảy ra biến hóa lần nữa. Đầu phi cơ biến thành mũi nhọn, hai cánh máy bay cũng không thấy đâu, tựa như một đầu mâu nhọn bay vụt tới.

Xe buýt ngăn ở trên đường bị T-1000 va chạm như tờ giấy lộn, trong nháy mắt đã biến thành một mớ sắt vụn bất quy tắc.

Có hai tên chạy chậm, không kịp phản ứng gì thì đã bị nghiền thành thịt băm tại chỗ.

Hồng đẹp trai và Khương đầu to cầm vũ khí lạnh trong tay, hai chân vẫn còn đang run cầm cập.

Má ơi, con sai rồi, về sau con không bao giờ đón xe đánh cướp nữa...

T-1000 chậm rãi dừng lại, sau đó lại biến thành Batmobile lần nữa.

Chu Dương cười híp mắt nhìn hai người:

- Mấy người có hài lòng phí qua đường của tôi không?

- ...

Hài lòng cái rắm!

Chương 94: Chúng tôi Đánh Cướp Người Ngoài Hành Tinh À? (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Hai người nhìn xe khách bốc cháy hừng hực, trong lòng đang rỉ máu.

Trong xe chứa đầy thành quả đánh cướp của cả nhóm, đủ dùng hơn mười ngày, đây là nhu yếu phẩm cần thiết để bọn anh sống sót ở tận thế.

Lúc này toàn bộ đã bị thằng khốn chết tiệt kia phá hủy.

Không thức ăn thì làm sao họ có thể sống tiếp ở tận thế đây!

- Mày tìm chết!

Thấy Chu Dương không phải người ngoài hành tinh trong truyền thuyết, lúc này hai người mới yên lòng.

Chu Dương có thể giành được kết quả chiến thắng như vậy chính là dựa vào chiếc xe công nghệ đen kia, không thứ đó thì họ chẳng có gì phải sợ hãi đối phương cả.

Chỉ cần họ có thể cướp được chiếc xe này, đoạt lấy toàn bộ mỹ nữ, vậy thì cuộc sống sau này sẽ càng thêm thoải mái.

Khương đầu to cầm thanh sắt trong tay, dẫn đầu vọt tới Batmobile.

Nhưng mà không cần Chu Dương ra tay, Batmobile lại biến hóa lần nữa, mọc ra một nắm đấm màu đen, lao thẳng về phía Khương đầu to.

???

Khương đầu to không ngờ Batmobile còn có thao tác quỷ quái tới như vậy, anh còn chưa kịp phản ứng gì thì đã bị T-1000 đánh gãy thanh sắt, nhân tiện đấm nổ đầu.

Hồng đẹp trai cầm cây trường mâu bằng thép chạy tới công kích Chu

Dương.

Nhưng mà anh chỉ vừa mới tiến tới một nửa thì đã thấy thảm trạng của Khương đầu to, Hồng đẹp trai lập tức quay đầu chạy với tốc độ còn nhanh hơn lúc tiến tới.

Xe của đối phương quá lợi hại! Còn có thể tự động công kích? Thế này thì còn đánh thế nào nữa?

Hắn cũng rất tuyệt vọng!

- Người anh em, đừng có chạy!

Chu Dương chuẩn bị đích thân đuổi theo thì lại thấy Hồng đẹp trai chạy đến một nửa lại đột nhiên quay người lại, dùng hết sức ném cây trường mâu thép trong tay về phía mình.

Anh ta đã từng là thành viên tổ ném xa, lực lượng và độ chính xác rất mạnh.

Hắn giả vờ chạy trốn là vì muốn cho Chu Dương buông lỏng cảnh giác, chuẩn bị cho cú ném này.

Một mâu giết ngược lại khi đến đường cùng!

Nhưng mà lý tưởng rất tốt đẹp, thực tế lại rất cốt cảm.

Chu Dương cười híp mắt nhìn trường mâu thép đang bay tới, trên mặt không hề hơi lo lắng.

Đúng như dự đoán, T-1000 lại xuất thủ lần nữa, một tát đánh bay trường mâu xa hơn trăm mét.

- Chẳng phải mấy người muốn cướp bóc à? Mau tới cướp tôi này! Tôi đảm bảo sẽ không phản kháng nha!

Chu Dương giơ một ngón tay ngoắc ngoắc Hồng đẹp trai.

Hồng đẹp trai sắp khóc, mấy người căn bản không cần phản kháng, có cái xe quỷ đó ở đây thì ai có thể làm bị thương mấy người nữa hả?

Đụng phải loại công nghệ đen như vậy, trong lòng Hồng đẹp trai hoàn toàn không ý chí chiến đấu.

Anh ta sải chân lao nhanh về phía xa, lần này là thật sự chạy trốn.

- Đừng chạy chứ chú em!

Tiếng động cơ gầm rú vang lên, Batmobile hóa thành một tia chớp màu đen, nghiền áp qua người Hồng đẹp trai, không hề hơi dừng lại.

Batmobile lao về phía trước như chỗ không người, vọt vào thành phố Đại Kỳ.

Từng con Zombie ở hai bên đường đua nhau vọt tới Batmobile.

Gió rét phất qua, sương lạnh mười dặm, hành động của đàn Zombie dần trở nên chậm chạp đến hoàn toàn cứng đờ, ba giây sau đã biến thành những pho tượng bằng băng.

- Lúc này mới thoải mái!

Chu Dương nhìn thấy thông báo của hệ thống, một chiêu giết được hơn hai vạn con Zombie.

Điều duy nhất làm anh đáng tiếc là, thành phố đại kỳ chưa từng xuất hiện mưa màu tím hay các loại dị biến khác. Số lượng Zombie tiến hóa rất là ít ỏi, cho nên dù anh đã giết được hơn hai vạn Zombie thì cũng chỉ mới thu được ba vạn tích phân.

Nếu đổi thành thành phố Đại Xương thì tích phân ít nhất cũng phải tăng lên gấp bảy, tám lần.

Chu Dương sờ sờ cằm, trong đầu anh dâng lên một suy nghĩ táo bạo: Nếu mình có thể chế tạo mưa màu tím thì tốt rồi.

Bồi dưỡng Zombie biến dị, thu hoạch tích phân.

Nếu người khác biết được suy nghĩ của Chu Dương, tuyệt đối sẽ bị dọa chết.

Người bình thường gặp phải Zombie né tránh còn không kịp, chỉ mong Zombie càng yếu càng tốt.

Thế mà Chu Dương lại nghĩ cách làm thế nào để đề cao thực lực của Zombie lên.

Quả thực là phi nhân loại!

Cái này có lẽ chính là cảnh giới bất đồng hoặc là phương thức suy nghĩ khác biệt.

Cánh phụ nữ hào hứng bước xuống xe, chạy thẳng tới trung tâm

thương mại lớn nhất gần đó.

- Woa, thật là nhiều quần áo xinh đẹp! Rốt cuộc thì tôi có thể thay quần áo rồi!
- Gom tất cả bỏ vào túi mang theo đi!
- Còn có cái này!

Các cô gái vui vẻ gia nhập công cuộc cướp quần áo, ngay cả tiểu Loli Miêu Linh Nhi cũng không ngoại lệ.

- Dương Ca, anh thấy em mặc bộ này có đẹp không?
- Anh xem bộ váy hai dây này đẹp chứ? Em mặc cho anh xem.

Mấy cô cũng không che giấu, trực tiếp thay đồ trước mặt Chu Dương.

Nhìn thấy các cô vợ mình không ngừng thay từng món quần áo đẹp đẽ, ăn mặc lộng lẫy rực rỡ chỉ vì để lấy lòng mình, Chu Dương cảm thấy rất là mãn nguyện.

- Các em nhìn trúng cái gì thì mang theo hết đi.

Chu Dương ném ba cái nhẫn không gian mà lúc trước mở bảo rương có được cho Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết và Tô Nguyên Dao.

Với tư cách là những người phụ nữ đi theo mình lâu nhất, Chu Dương đương nhiên sẽ không keo kiệt.

Chu Dương đã sớm chướng mắt đồ vật trong bảo rương Hoàng Kim, nhưng mà ném cho các cô vợ thì vẫn còn có tác dụng rất lớn.

Trừ chỗ đó ra, Chu Dương còn mở được thuốc long lực cùng với thuốc cường hóa gen (loại II), sau đó chia một phần cho các cô ấy.

Thực lực của cánh phụ nữ tăng trưởng rất lớn, căn cơ kém nhất như tiểu Loli Miêu Linh Nhi, Trang Vũ Tĩnh và Liễu Xảo Yến đã được nâng cao một cách rõ rệt.

- Dương Ca, hiện giờ em rất lợi hại đó! Em có thể bảo vệ được anh rồi!

Chu Dương dở khóc dở cười, vội gật đầu, xoa đầu Miêu Linh Nhi, nói:

- Được rồi, vậy sau này anh nhờ Linh Nhi bảo vệ!
- Đừng có xoa đầu của em, xoa đầu sẽ không cao lên được! Dương Ca chắc chắn không thích người lùn.

Tiểu tinh quái Loli.

- Làm thế nào mà anh sẽ không thích Linh Nhi được chứ? Cho dù Linh Nhi biến thành dáng vẻ nào thì anh cũng sẽ thích hết.

Miêu Linh Nhi giương mắt nhìn Chu Dương, nhăn nhó nói:

- Nếu Dương ca thích Linh Nhi thì tại sao chỉ mời các chị ăn khuya mà không mời em?

Chương 95: Tận Thế Càng Ngày Càng Quỷ Dị

Trong ánh mắt cô bé lộ ra sự mong đợi.

- Lẽ nào Linh Nhi không đẹp à?
- Hay là Dương ca thiên vị mấy chị đó!
- Linh Nhi còn quá nhỏ... Chờ qua mấy năm nữa là được rồi.

Chu Dương đúng là muốn xuống tay, nhưng mà…. (cảnh cáo 404).

Tiểu Loli bĩu môi, tâm trạng thật không tốt.

Trình Khả Nhi và những người khác vội vàng tiến tới khuyên bảo.

Lại nuôi thêm vài năm nữa...

Có điều Miêu Linh Nhi lại gợi lửa trong Chu Dương lên, nhìn thấy Trang Vũ Tĩnh đang thay quần áo gần đó, anh trực tiếp kéo cô vào phòng thử đồ.

- Tiểu Loli mới nhỏ như vậy mà đã biết trêu chọc người khác, lớn lên còn sẽ thế nào đây?
- Hôm nay cho em ăn thêm một bữa nữa.

Trang Vũ Tĩnh vẻ mặt bất đắc dĩ, Miêu Linh Nhi mới là người gợi lửa, có liên quan gì tới em?

Nhưng mà sự không cam lòng và phản kháng của cô nhanh chóng bị dập tắt.

- Dương Ca, anh thiên vị, tại sao anh có thể ăn vụng như vậy chứ?

- Anh còn chưa xem quần áo mới của em đấy!

Chu Dương bị các cô vợ khiển trách, đối phó với họ, anh chỉ cho một câu.

Ngủ cho tới khi nào phục thì thôi!

Một hồi sau, cánh phụ nữ không nói gì nữa, ngay cả sức lực chọn quần áo cũng không.

- Dương Ca quá xấu rồi, anh đây là cố ý trả thù!

Các cô gái nghỉ ngơi đến giữa trưa, lúc này mới miễn cưỡng khôi phục tinh thần lại.

Có lẽ là do máu nghiện mua sắm trời sinh của phụ nữ chiếm cứ, các cô nhanh chóng khôi phục tinh lực, tiếp tục chiến đấu khắp nơi trong trung tâm thương mại.

Đồ trang sức vàng, bạc, kim cương, châu báu, quần áo nhãn hiệu nổi tiếng, giỏ xách, mỹ phẩm, hàng xa xỉ, …. Chỉ cần trong trung tâm thương mại có thứ mình thích thì các cô gái sẽ không bỏ qua bất cứ thứ gì.

Cũng may đây là tận thế, đồ vật có thể tùy tiện cầm lấy không cần trả tiền, nếu không thì ít ai có thể chống lại sự lăn lộn của mấy cô.

Bên trong Batmobile, không gian siêu lớn hơn một ngàn mét vuông đã chứa tràn đầy.

Các cô nhìn kết quả thu hoạch của mình, từng đôi mắt sáng lấp lánh.

- Chị gì ơi, có thể cho em chút đồ ăn không?

Một bé gái chừng năm, sáu tuổi bỗng dưng xuất hiện, trên mặt cô bé đen sì, nhìn qua đã đói rất lâu, gầy đến da bọc xương, khiến cho người khác nhìn thấy phải đau lòng.

Nếu cô bé chỉ xin một chút thức ăn thì Trang Vũ Tình vẫn là rất nguyện ý giúp đỡ.

Nhưng mà nếu như cô bé cầu xin cô dẫn theo, như vậy thì Trang Vũ Tình chỉ có thể nhẫn tâm từ chối.

Tận thế có quá nhiều người vận mệnh bi thảm, nếu nhìn thấy ai cũng cứu thì như vậy chỉ biết kéo theo một đám gánh nặng, bản thân sẽ bị sống sờ sờ kéo chết.

Chu Dương không muốn trở thành vua của nơi ẩn núp Dương Quan chính là vì không muốn để mình vô duyên vô cớ thêm một phần trách nhiệm, thêm một phần gánh nặng.

Sống một mình tự do, thoải mái không tốt hơn à?

Tôi và mấy người không quen không biết, tại sao lại phải giúp đỡ? Tại sao phải tự tìm phiền toái?

Nếu muốn sống tốt ở tận thế, vậy thì chắc chắn phải trở nên lạnh lùng.

- Đồng Đồng, con mau lại đây!

Một người phụ nữ có sắc mặt vàng như nến vẫy tay với cô bé kia, trong ánh mắt đều là vẻ kinh hoàng.

Bà không ngờ mình mới không để ý một chút thì con gái đã chạy ra ngoài, suýt nữa làm bà sợ gần chết.

Bên ngoài đều là quái vật, gặp phải chúng nó chính là chết.

Người phụ nữ rất bất đắc dĩ, bà không dám đi ra ngoài tìm thức ăn, chỉ có thể để cho con gái đói bụng cùng với mình.

Nhưng mà không ngờ tới, tất cả Zombie gần đây lại biến thành tượng băng. Bà mừng rỡ không thôi, điều này đại biểu là bà có thể đi ra bên ngoài tìm kiếm thức ăn.

Nhưng mà bà lại lo lắng con gái sẽ biến thành tượng băng, vĩnh viễn rời khỏi mình.

Cũng may bà đã tìm được con gái, con bé đang xin ăn một nhóm người lạ mặt.

Tận thế đã hơn mười ngày, bà vẫn luôn trốn ở trong nhà, nhưng mà cũng đã nhìn thấy rất nhiều việc hắc ám ở bên ngoài.

Bà thậm chí còn chứng kiến cảnh tượng ăn thịt người.

Không phải Zombie ăn thịt người, mà là người sống ăn thịt người.

Vì có thể sống được, rất nhiều người dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Những người này còn đáng sợ hơn cả Zombie.

Ai biết mấy người này có phải đang muốn lừa con gái của mình, bắt về nhà ăn hay không?

- Nhanh trở về đi, mẹ em đang lo lắng đấy!

Trang Vũ Tình lấy ba túi bánh mì đưa cho cô bé, trên mặt lộ ra nụ cười xán lạn.

- Cám ơn chị, người đẹp tốt bụng.

Miệng của bé gái rất ngọt, nhanh chóng cám ơn Trang Vũ Tình.

Người phụ nữ cũng vội vàng cám ơn ba người, sau đó nhanh chóng biến mất khỏi tầm mắt họ.

Chu Dương nhìn chằm chằm hướng hai mẹ con kia rời đi, đặc biệt là vị trí mà người phụ nữ sắc mặt vàng như nến kia đứng lúc nãy.

Không biết từ lúc nào trên mặt đất xuất hiện một thứ như là sáp nến bị chảy ra rồi đông cứng lại, đây chính là thứ mà người phụ nữ kia lưu lại.

Tận thế thật là càng ngày càng quỷ dị.

P/s: Từ ngày 01-7/09 team mình sẽ có các event ưu đãi quy đổi Kim phiếu

- Đẩy 30 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 900 TLT và mã giảm giá 20% cho truyện này.
- Đẩy 100 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 4000 TLT và mã giảm giá 25% cho truyện này.

Chương 96: Thuốc làm cho đàn ông yêu mình

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

- Đồng Đồng, sau này con không được đi lung tung nữa!

Lục Dung nắm chặt tay của con gái, gương mặt bà bắt đầu hòa tan, nửa gương mặt sụp xuống.

Đôi mắt Đồng Đồng ngấn nước, cô bé mím môi thật chặt, cố gắng không để cho mình khóc ra tiếng.

Không biết từ khi nào mà người mẹ vẫn luôn quan tâm chăm sóc cô xuất hiện dị biến.

Bà càng ngày càng không giống con người, tim không còn đập, không còn hơi thở, giống như là một con quái vật.

Đáng sợ nhất là, hôm trước Đồng Đồng gặp ác mộng, vừa mở mắt ra thì đã thấy mẹ đứng ở trước giường, nhìn chằm chằm mình từ khi nào. Lúc đó khuôn mặt bà hoàn toàn không chút cảm xúc, giống như một con rối bằng thịt.

Đồng Đồng bị dọa sợ, nhiều lần cô bé muốn chạy trốn nhưng mà một đứa bé gái năm, sáu tuổi thì có thể trốn tới nơi nào?

Ở nơi tàn khốc như tận thế này, cô không năng lực tự lo liệu, rời khỏi nơi này đồng nghĩa với việc là cái chết.

Cũng may, mẹ của cô ở những phương diện khác vẫn tính còn bình thường, vẫn rất quan tâm và yêu quý cô.

Nhưng mà mẹ của Đồng Đồng giống như chưa từng biết đói bụng là gì, Đồng Đồng lại không giống mẹ, cô bé đói đến mức điên rồi, chỉ có thể chạy ra ngoài tìm kiếm thức ăn, may mà gặp được một chị gái có lòng tốt.

Đồng Đồng rất muốn nói cho họ nghe về sự khác thường ở bên cạnh mình, nhưng mà cô bé cảm nhận được ánh mắt của mẹ cho nên cuối cùng vẫn ngậm miệng không nói.

Đồng Đồng không muốn để cho những người lương thiện như vậy bị liên lụy.

Trở lại trong ngôi nhà quen thuộc, Lục Dung nhìn chằm chằm Đồng Đồng, bà không nói một lời nào, nhìn qua cực kỳ quỷ dị.

Đồng Đồng có lẽ đã thành thói quen, cô bé cầm bánh mì lên chuẩn bị

cho vào miệng, cô quá đói rồi.

Bang!

Bánh mì bị Lục Dung quăng xuống mặt đất, bà ta còn giẫm mạnh mấy cái, nghiền nát chúng thành cặn bã.

Đồng Đồng sững sờ, không biết tại sao mẹ mình lại làm như vậy.

Cô thật sự rất đói.

Không đợi Đồng Đồng cầm lấy hai túi bánh mì còn lại, Lục Dung lại quăng chúng xuống đất.

- Mẹ! Con rất đói, con muốn ăn cơm!

Đồng Đồng không hiểu tại sao mẹ mình lại phải làm như thế, lẽ nào mẹ muốn giết mình à?

Nhưng mà nếu mẹ thật sự muốn giết mình thì cần gì phải chờ tới bây giờ, còn sử dụng phương thức phiền toái như vậy.

Lục Dung mở miệng ra, gương mặt bà lại tan chảy nhanh hơn, từng giọt dịch sáp rơi xuống, dính vào trên bánh mì.

Đồng Đồng bị dọa sợ, cô bé muốn chạy trốn về căn phòng nhỏ của mình, sau đó khóa cửa lại.

Cô bé nhìn thoáng qua bánh mì trên mặt đất, không để ý mớ sáp dính trên đó, nhanh chóng vớ lấy chúng rồi chạy như bay vào phòng.

Ầm! Ầm! Ầm!

Đồng Đồng vừa mới đóng cửa lại thì đã nghe thấy tiếng phá cửa điên cuồng, giọng nói rất gấp, giống như như là sẽ phá cửa vào bất cứ lúc nào.

Đồng Đồng bị dọa sợ, cô bé trốn vào một góc tường, vừa khóc vừa ăn bánh mì dơ vào bụng.

Cho dù phải chết thì Đồng Đồng cũng muốn làm một con quỷ no!

Tiếng phá cửa im bặt, Đồng Đồng lặng lẽ thở dài một hơi.

Nhưng mà không đợi cô bé buông lỏng cảnh giác bao lâu, khe cửa bắt đầu có dịch sáp chui vào.

Dịch sáp rất nhiều, qua mấy giây thì trên mặt đất đã trải lên một tầng dịch sáp đỏ như máu thịt, tản ra một mùi quái dị.

Nó chậm rãi ngọ nguậy, dần dần ngưng tụ thành hình, sau đó lại biến thành dáng vẻ của Lục Dung.

Đồng Đồng chưa bao giờ gặp qua loại chuyện khủng bố như thế này, hai mắt cô bé trợn trắng, bị dọa hôn mê bất tỉnh.

Dịch sáp giống như là sinh vật sống, nó chui vào ngũ quan của Đồng Đồng rồi biến mất không thấy đâu.

Một lát sau, Đồng Đồng mở mắt ra, thần sắc hết sức âm trầm và quỷ dị.

- Dương ca, em đi ra ngoài một chút.

Tiểu Loli Miêu Linh Nhi vẫy tay với Chu Dương, sau đó chạy nhanh biến mất như một làn khói.

- Tiểu nha đầu kia định làm gì đây?

Chu Dương triệu hồi ra Tử Vong Chi Dực, vỗ vào đầu của nó:

- Nhị Ngốc, mày đi theo Miêu Linh Nhi, đừng để con bé xảy ra ngoài ý muốn.

Đây là viên trái cây còn chưa được hái, lộ vẻ ngây ngô, Chu Dương không muốn cô bé xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Có Nhị Ngốc đi theo thì không ai có thể làm tổn thương Miêu Linh Nhi được.

Nhị Ngốc nâng đầu lên, trợn mắt oán hận nhìn Chu Dương một, sau đó rất nghe lời đuổi theo phía Miêu Linh Nhi biến mất.

- Gia hỏa này lại mập lên rồi!

Nhị Ngốc thân là rồng cánh dài, thế mà nó lại mập thành quả cầu, dốc sức đập cánh mấy lần mà vẫn không tài nào bay khỏi mặt đất được.

Cuối cùng chỉ có thể như một con Husky lao nhanh ra ngoài.

Chu Dương lắc đầu, sau đó không hề chú ý tới chuyện này nữa.

Miêu Linh Nhi nhìn thoáng qua sau lưng, thấy không ai đi theo mình,

lúc này cô mới quan sát xung quanh, vẻ mặt giảo hoạt như đang làm chuyện xấu.

Thấy hai bên không người, cô nhanh chóng chạy vào một tiệm thuốc cách trung tâm thương mại không xa.

- Mình nghe người ta nói, trong đây có bán loại thuốc làm cho đàn ông yêu mình, không biết nó là loại nào đây?

Ánh mắt Miêu Linh Nhi lướt qua khu dược phẩm phổ thông, cuối cùng dừng lại khu vực ở trong góc, có thể nhìn thấy rất nhiều đồ vật nằm ngổn ngang bên trong.

Chương 97: Đầu năm nay tiểu Loli đều cởi mở như vậy à

Một ít chế phẩm kỳ lạ bằng nilon, hình dáng cổ quái, còn có các loại dược phẩm.

Cái gì mà BCS gai, Rocket một giờ, rượu bổ thận tráng dương, chủng loại đa dạng.

Thứ mà mình mong muốn hẳn là ở ngay đó!

Miêu Linh Nhi không biết thứ mình thật sự cần là gì, cô bất chấp tất cả, không cần biết đúng hay sai, hễ cảm thấy hữu dụng là lập tức cho vào túi, trong chốc lát thì túi xách đã tràn đầy các loại đồ vật.

Lần lượt thử từng cái xem sao, cô không tin là tất cả đều không dùng được.

Trong lòng Miêu Linh Nhi rất đắc ý, kế hoạch của cô đã được chuẩn bị rất lâu rồi, đến bây giờ mới thực hiện được.

Dương Ca quá thiên vị, chỉ biết là chiếu cố các chị lớn, hoàn toàn không quan tâm tới mình!

Còn nói cô còn nhỏ.

Nhỏ tuổi thì thế nào hả?

Có những thứ này, Dương Ca chắc chắn sẽ yêu mình!

Miêu Linh Nhi vừa muốn rời khỏi thì đã thấy Nhị Ngốc mập như quả

cầu đang đứng ở lối vào nhìn mình.

Ánh mắt kia giống như đang nhìn một nhân loại ngu xuẩn.

Miêu Linh Nhi sợ ngây người, túi nilon màu đen rơi trên mặt đất, các loại dược phẩm vương vãi đầy mặt đất.

Chẳng lẽ anh ấy phát hiện kế hoạch của mình rồi?

Như vậy kế hoạch của mình có bị rối loạn không?

Nhưng mà Miêu Linh Nhi lại nhanh chóng thở ra một hơi, bởi vì cô chỉ thấy Nhị Ngốc, không nhìn thấy Chu Dương và mấy chị lớn khác.

- Nhị Ngốc, chỉ có một mình mày tới đây thôi à?
- Dương ca gọi mày tới đây để bảo hộ tao đúng không? Quả nhiên là anh ấy rất thích mình.

Miêu Linh Nhi cười ngây ngô không ngừng, trong lòng vui sướng cực kỳ.

Nhị Ngốc nhìn Miêu Linh Nhi, bày ra dáng vẻ tôi không muốn để ý tới cô.

Nó thù rất dai, nó bị lấy cái tên Nhị Ngốc này cũng có một nửa công lao của tiểu Loli.

Miêu Linh Nhi không nhận ra tâm trạng biến hóa của Nhị Ngốc, cô bế nó lên.

- Nặng quá đi! Nhị Ngốc, mày nên giảm cân! Nếu cứ thế này thì hai ngày nữa tao sẽ không thể ôm mày nổi nữa rồi.

Nhị Ngốc mắt trợn trắng, tôi đây không thèm để ý cô.

Khi Miêu Linh Nhi thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời khỏi thì bên ngoài tiệm thuốc truyền đến những tiếng bước chân.

- Bên ngoài không biết đã xảy ra cái gì mà đám Zombie lại biến thành tượng băng hết, đây quả thật là cơ hội tốt! Mớ bcs trong trung tâm thương mại hết sạch rồi, hy vọng tiệm thuốc này còn một ít.
- Vẫn là tận thế tốt hơn, lúc trước mỗi ngày làm việc mệt chết mệt sống, tăng ca thêm giờ mà vẫn không kiếm được bao nhiêu tiền. Tuy tận thế nguy hiểm một chút nhưng mà lại không

nhiều trách nhiệm và ràng buộc, sống được tiêu sái tự tại.

- Hy vọng lần này có thể tìm được nhiều "thuốc" trợ giúp!

Hai người đàn ông ở ngoài thỉnh thoảng truyền ra tiếng cười ha ha, sau đó tiến vào tiệm thuốc.

Nhưng mà họ không ngờ lại có người đã đến tiệm thuốc trước.

Nhìn thấy Miêu Linh Nhi đang ôm Nhị Ngốc, hai người đó sững sờ chốc lát, mà khi bọn anh nhìn thấy mấy thứ trong túi nilon của tiểu Loli, vẻ mặt ngây ngẩn.

Tình huống gì đây?! Đầu năm nay tiểu Loli đều cởi mở như vậy à?!

Loli với dung mạo rất xinh đẹp động lòng người.

Hai người đàn ông tỉ mỉ đánh giá trên mặt Miêu Linh Nhi, không có ý tốt cười lên.

- Em gái à, chỉ một mình em ở đây à?

- Không có cha mẹ và người thân theo bên người hay sao?

Họ đánh giá xung quanh, không phát hiện người ngoài, ánh mắt càng thêm không kiêng kỵ gì cả.

Xinh đẹp như vậy, Loli nhỏ nhắn đáng yêu như vậy, gặp phải không thể bỏ qua.

Trong thương trường tuy rằng bắt hơn hai mươi người phụ nữ xinh đẹp giống như Miêu Linh Nhi Loli này lại một người cũng không.

Lớn lên ngon tươi mọng nước, xinh đẹp như vậy, quả thật quá khiến người khác động lòng.

Thời đại hòa bình, họ có lẽ sẽ có cố kỵ.

Ba năm cất bước vào ngục giam, phạm nhân cũng xem thường, mỗi ngày bị đánh, không thể không thận trọng cân nhắc.

Hiện tại tận thế, còn sợ cái mẹ gì.

Loli nhỏ bé là dê con đã đưa tới cửa, ông trời đang ban cho họ cơ duyên.

- Các người cách tôi xa một chút! Dương Ca của tôi rất lợi hại!

Miêu Linh Nhi cảm thấy họ không ý gì tốt, muốn dùng Chu Dương dọa họ lui.

Họ sẽ biết sợ một từ người lại trước tới nay chưa từng gặp qua hay à?

Hai người đàn ông cười đến càng thêm rực rỡ:

- Anh đến để làm anh trai của em được không? Anh rất biết thương người.
- Em cầm cái này không phải là dùng à? Để anh làm với em nhau.

Họ vây chặt lối ra khỏi tiệm thuốc, không cho Loli nhỏ nhắn này có cơ hội chạy trốn.

Miêu Linh Nhi thấy thế khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi trầm xuống, thả Nhị Ngốc xuống, giơ nắm đấm lên:

- Tôi rất lợi hại! Các người mau cách tôi xa một chút!

Hai người nhìn Nhị Ngốc, mọc ra vảy lân, không phải là chó biến dị chứ?

Họ cho tới bây giờ còn chưa có nghe nói qua ai có thể thu phục sinh vật biến dị.

Nhưng mà gia hỏa này mập thành hình cầu, một bộ dáng vẻ lười biếng, không nhìn ra một chút dáng vẻ hung dữ.

Nếu như Nhị Ngốc biết rõ ý nghĩ của họ, sợ rằng phải giận đến phun máu.

Bản tôn là Rồng! Là Tử Vong Chi Dực!

Đừng đánh đồng tôi với mấy thứ đê tiện kia được không.

Người đàn ông với vóc dáng gầy yếu, đeo mắt kiếng cười lại gần:

- Em gái à, đi theo anh đi, anh sẽ dẫn em đi nhìn Kim Ngư nhá.

Vừa nói, anh ta đã giơ tay bắt tay phải Miêu Linh Nhi.

Bất kể là cô có nguyện ý hay không, mang đi được rồi.

Cũng không do cô lựa chọn!

Chỉ cần đi vào trung tâm thương mại, cho dù anh của Miêu Linh Nhi có lợi hại hơn nữa, cũng không làm nên chuyện gì.

Đến địa bàn của họ, là rồng thì phải cuộn lại, là hổ thì phải nằm xuống.

Miêu Linh Nhi rất tức giận, sao những người này lại chán ghét như vậy.

Cô đã nói không muốn, còn dám qua đây nắm chặt quấn mình, thật là quá độc ác rồi!

Miêu Linh Nhi rất tức giận, mà một khi cô tức giận thì hậu quả rất nghiêm trọng.

Cô giơ lên nắm đấm hướng về phía gã đeo kín gầy yếu cho một quyền.

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Ngục Tù Tai Ách

Chương 98: Linh Nhi, Cuối Cùng Em Muốn Làm Gì?

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Miêu Linh Nhi trải qua thuốc cường hóa gen và thuốc cường hóa thân thể, thuốc long lực, tiến hóa nguyên sương và nhiều loại dược vật cường hóa khác, cô sớm đã đạt đến trình độ cực kỳ kinh khủng, tố chất thân thể ít nhất là gấp người thường khoảng sáu bảy lần, phương diện lực lượng vượt qua người thường gấp mười lần.

Miêu Linh Nhi tức giận vung nắm đấm lên, một quyền đã đánh gã đàn ông gầy yếu đeo kính ra cách xa năm mét, đập ầm ầm ở trên

tường đường đối diện.

Người đó treo ở trên tường ba giây, mới mềm nhũn ngã xuống.

Tai mắt mũi miệng đều chảy máu không ngừng, thở ra thì nhiều, hít vào thì ít.

Chỉ mới một quyền liền tiêu diệt một người trưởng thành.

Một người đàn ông còn lại đang chuẩn bị uy hiếp Miêu Linh Nhi thì bỗng nhìn thấy đồng bọn của mình bị một quyền đã đánh bay, cằm suýt nữa rơi trên mặt đất.

Đây là cô bé Loli từ đâu xuất hiện mà lại bạo lực đến như thế?

Đã ăn thuốc rồi à?

Lực lượng quái lạ này đáng sợ đến bực nào chứ?

Gã đeo kính không phải là món đồ chơi, một quyền mà đã có thể đánh người ra xa năm, sáu mét, đây còn là con người hay sao?

Anh vội co chân lên chạy, rất sợ chậm một bước mình cũng sẽ rơi vào kết quả giống như vậy.

Miêu Linh Nhi triệt để sợ ngây người, không dám tin nhìn nắm đấm của mình.

Cô biết mình có khí lực rất lớn, cụ thể mạnh mẽ đến trình độ nào, tâm lý không cân nhắc.

Ban nãy một quyền của cô đã đấm chết người...

Miêu Linh Nhi hơi sợ hãi, không dám nhìn gã đeo kính đã chết thảm kia.

Cô vẫn luôn được Chu Dương bảo vệ rất tốt, rất hiếm thấy cảnh đẫm máu, càng không cần phải nói mình tự tay đánh chết người.

- Nhị Ngốc, tôi rất sợ?

Cô muốn tìm Nhị Ngốc để tìm kiếm sự an ủi, lại phát hiện tên gia hỏa với chân bước ngắn ngủn đã đuổi theo tên đã chạy trốn kia.

Dám bắt nạt phụ nữ của chủ nhân, đều phải chết.

Đừng xem nó đối với Miêu Linh Nhi hờ hững, trên thực tế, cho tới

bây giờ nó không quên Miêu Linh Nhi thật là tốt.

Đương nhiên, nó cũng có tiểu tâm tư của mình, lần này biểu hiện tốt thì chắc chắn là có chân gà để ăn.

- Con chó ngu ngốc này, cút!

Nhìn thấy Nhị Ngốc đuổi tới, người đàn ông đó không chút nghĩ ngợi một cước đá tới.

Đối với chân heo đưa lên, Nhị Ngốc không sợ hãi, Long Nha nhọn hoắt giương ra, mạnh mẽ cắn một phát.

Rất giòn, đáng tiếc không phải mùi thịt gà.

- A!

m thanh thảm thiết vang dội, không đợi người đàn ông đó tiếp tục gào thét bi thương, hỏa diễm màu đen mãnh liệt cuốn đến, anh ta triệt để hóa thành than.

Nhị Ngốc cao ngạo phất đầu, muốn được Miêu Linh Nhi tán dương.

Cô nhóc con này sau khi thấy được thực lực khủng bố của mình, chắc chắn sẽ thật tôn kính mình, đừng có cả ngày gọi mình là Nhị Ngốc.

Làm sao ngờ được, khi nó quay đầu, lại phát hiện Miêu Linh Nhi đã sớm chạy xa.

Suy nghĩ cả nửa ngày, mình ra vẻ như thế lại cho không khí nhìn...

Miêu Linh Nhi rất hoảng, bất tri bất giác đã trở lại gần trung tâm thương mại.

- Linh Nhi, em vừa mới làm gì mà ra vẻ thần bí thế.

Viên Thanh Tuyết nhìn thấy Miêu Linh Nhi có dáng vẻ hốt hoảng, hóa thân tấm lòng chị cả lại gần hỏi.

Miêu Linh Nhi mới nhớ tới kế hoạch mình đi tiệm thuốc, vừa rồi do quá bối rối, đã làm rơi hết trên đường đi.

Gào!

Nhị Ngốc ngậm túi ny lon đen, một dáng vẻ giành công đi tới trước mặt của Miêu Linh Nhi, không ngừng vẫy đuôi.

Nhanh khen tôi đi!

Nhanh thưởng cho tôi chân gà đi!

- Là thứ gì thế này?

...

Chúng nữ tò mò lại gần, muốn nhìn rõ ràng bên trong rốt cuộc là thứ gì.

Miêu Linh Nhi vội vàng cướp lại túi ny lon đen, mặc kệ Nhị Ngốc đang giương mắt chờ đợi được thưởng, cưỡng ép giải thích:

- Không có gì? Các chị chọn quần áo thế nào rồi?

Cô vội vàng chuyển đổi đề tài, hiệu quả hết sức xuất sắc.

Nói về chuyện quần áo, chúng nữ mặt mày hớn hở, giống như tỏa sáng sức sống tuổi trẻ.

- Chị, em đã tìm được mấy bộ quần áo đẹp đẽ, Dương Ca thấy chắc chắn sẽ trợn cả mắt lên rồi.

- Em lại tìm được mấy món lôi ty đám có hiệu quả mới tốt đây này!

Miêu Linh Nhi ở bên cạnh nghe hơi mộng mị, mình phí hết tâm tư đi tiệm thuốc cầm những thứ này, còn không bằng mấy món quần áo đẹp đẽ với hiệu quả tốt.

Cô cảm thấy âm thầm hối tiếc, trong tâm âm thầm hạ quyết tâm, chắc chắn phải học tập theo các chị cho thật tốt mới được.

- Gào!

Nhị Ngốc cảm giác mình đã bị phớt lờ, không cam lòng rống lên.

Miêu Linh Nhi thối tha, mình giúp cô ấy đánh người xấu, trả lại đồ vật mà cô ấy quên mang về, không cần chân gà cảm tạ bản long thì thôi, lại còn dám mặc kệ tôi!

Nhị Ngốc chạy đến sau lưng của Miêu Linh Nhi, mở miệng rồng ra, đột nhiên xé mở túi màu đen.

Chỉ là nó lại không rõ, lần này cử động cảu mình càng ngày càng giống như Husky nhà bên.

Túi màu đen bị xé rách, đồ vật bên trong thuận theo lỗ hổng mãnh liệt rơi ra.

- Nhị Ngốc, mày lại làm chuyện xấu!

Các cô không khỏi nhìn về phía vật ở trên đất, từng ánh mắt không khỏi ngỡ ngàng.

BCS gai, Rocket 1 giờ, rượu bổ thận cường dương, Durex siêu mỏng?

Các cô đều dùng ánh mắt cổ quái nhìn về phía Miêu Linh Nhi, ai có thể nói cho họ biết, Loli bé nhỏ này cầm những thứ này cuối cùng muốn làm gì thế này?

Chương 99: Dương Ca không thích em à

Miêu Linh Nhi bị chọc tức, không dám đối mặt với ánh mắt đầy kinh ngạc của chúng nữ.

Nhị Ngốc chết tiệt kia, dám để lộ bí mật của mình!

Lúc này thật là mất mặt quá mà!

Gương mặt của Miêu Linh Nhi sớm đã thành cầu vòng, làm bộ phải đánh Nhị Ngốc.

- Miêu Linh Nhi, nhóc con này lại học thói xấu!
- Em cầm vật này làm cái gì? Tuổi còn nhỏ! Không phải để cả ngày nhớ vật này.
- Đến đây, tụi chị sẽ tịch thu chúng.

Chúng nữ lại gần, tựa như muốn tịch thu vật trên đất.

Miêu Linh Nhi nghe được câu này, nhất thời nóng lòng sốt ruột, đây là cô cực khổ thu thập được đó, đến cô còn chưa được dùng, há có thể lãng phí.

- Đây là đồ của em, các chị không được cướp!

Miêu Linh Nhi vội vàng vồ tới, siết chặt che chúng, kiên quyết không cho người khác, thấy thế, chúng nữ không khỏi cảm thấy dở khóc dở

cười.

Trình Khả Nhi đi tới, nhỏ giọng hỏi:

- Thứ này ở tiệm thuốc kia có còn hay không?

Các cô lặng lẽ vễnh tai, chờ Miêu Linh Nhi trả lời một cách khẳng định, chúng nữ trực tiếp tạo thành tổ đoàn đi qua.

Chu Dương đang ngủ nướng ở trên Batmobile.

Đêm qua nghỉ ngơi hơi ít, thừa dịp thời gian này để ngủ bù.

- Dương Ca, còn đang ngủ đấy à?

Một giọng nói nũng nịu truyền đến, Chu Dương ngẩng đầu lên, lại thấy đến Miêu Linh Nhi mặc váy công chúa, trên mặt trang điểm, phong thái y như một Loli nhỏ nhắn đáng yêu.

- Linh Nhi thật xinh đẹp.

Chu Dương không chút nào keo kiệt tán dương.

Miêu Linh Nhi được khen ngợi thật vui vẻ, ánh mắt híp lại thành hình trăng lưỡi liềm.

Các chị ấy nói không sai, một chiêu này xác thực rất có tác dụng.

- Em pha cà phê cho Dương Ca, chị Nguyên Dao còn nói cà phê vị mocha rất ngon.

Chu Dương gật đầu, vươn tay nhận lấy cà phê.

Uống cà phê giúp mình nâng cao tinh thần, Loli thật có lòng.

- Cảm ơn em nhé Linh Nhi.

Chu Dương bưng ly cà phê lên, ngửi một, hương vị hơi là lạ.

Hắn phát hiện Miêu Linh Nhi giương mắt nhìn mình, giống như đang muốn thúc giục Chu Dương uống đi.

Chu Dương nhẹ khẽ nhấp một hớp, hương vị hết sức cổ quái, anh nghi ngờ nói:

- Kỳ quái, đây thật sự là cà phê vị mocha à? Vị nó sao cứ quái như vậy nhỉ? Có chút đắng! Có phải em đã bỏ thêm thứ gì vào

trong này hay không?

- Em không, em không đâu, anh đừng nói nhảm.

Miêu Linh Nhi vội vàng phủ nhận ba câu liền, bởi vì nói dối mà lỗ tai nhỏ nhắn đều thành cầu vòng rồi.

Cô khéo léo ở vừa ngồi xuống, lẳng lặng chờ đợi kết quả.

Điều này thật sự có thể để cho Dương Ca yêu mình à?

Cửa xe mở ra, chúng nữ mang theo bao lớn bao nhỏ đi vào, nhìn thấy Chu Dương cầm ly cà phê trong tay, sắc mặt họ đều cổ quái.

Vừa nhìn cách Miêu Linh Nhi ăn mặc, không cần suy nghĩ nhiều, chúng nữ cũng biết Miêu Linh Nhi đang làm chuyện xấu.

Nhóc con này, lá gan thật là lớn mà, không ngờ nhanh như vậy mà đã hành động rồi.

- Các em làm gì vậy?

Chu Dương nhìn thấy chúng nữ tay cầm thuốc, ánh mắt hơi cổ quái, chỉ cảm giác mình đã bỏ lỡ drama gì rồi.

- Hơi nóng...

Nhìn thấy chúng nữ ăn mặc xinh đẹp như thế, Chu Dương tâm ý viên mãn.

Đặc biệt sự chú ý nhìn về phía của Viên Thanh Tuyết, chỉ thấy cô gái này hết sức xinh đẹp.

Anh cảm giác huyết dịch trong cơ thể lưu động với tốc độ hơi nhanh.

Chu Dương chưa bao giờ là hòa thượng, không chút nghĩ ngợi đã kéo Viên Thanh Tuyết qua.

Miêu Linh Nhi bên cạnh thấy vậy mắt hơi gấp.

Đây là của ma dược ái tình của cô, sao lại tiện nghi cho chị Tuyết được cơ chứ?

Mặc dù Miêu Linh Nhi mang vẻ mặt nóng nảy, vẫn bị Chu Dương đuổi ra ngoài.

Miêu Linh Nhi khóc không ra nước mắt, kế hoạch của mình xem

thành công cốc rồi.

Chờ chút, trong tay mình còn có hơn mười loại đó, nói không chừng những thứ khác lại sẽ hữu dụng.

Miêu Linh Nhi lại bắt đầu bận túi bụi, lần này tìm được là lá trà, điều chế ma dược ái tình.

Chu Dương đánh lâu qua đi, hết sức thoải mái, đi ra khỏi xe thở ra một hơi, chờ ba, bốn tiếng sau Miêu Linh Nhi bưng ly trà lại.

- Dương Ca, chắc chắn anh đã khát nước rồi đi, em vừa làm ly Tây Hồ Long Tỉnh cho anh đây.

Chu Dương nhìn Miêu Linh Nhi, Loli nhỏ nhắn này lúc nào mà đã trở nên hiểu chuyện được như vậy?

Mình cũng vừa vặn hơi khát rồi.

- Em làm rất tốt.

Lần nữa uống một hơi cạn sạch nước trà.

Vị vẫn hơi quái, tuyệt đối là đã bỏ thứ gì vào.

Một lần thì cũng thôi đi, lần thứ hai chắc chắn là có vấn đề.

Độc gì thì Chu Dương tuyệt không lo lắng, tố chất thân thể mạnh mẽ của anh có thêd miễn dịch trên 90% độc tố.

Huống chi, Miêu Linh Nhi lại rất trung thành, cô không thể nào hại mình.

Cảm giác quen thuộc lần nữa xông lên đầu, Chu Dương rốt cuộc hiểu rõ chuyện xấu của Miêu Linh Nhi muốn làm.

- Con bé này, ai đã dạy em?

Tuổi còn nhỏ đã dám hạ thuốc đàn ông, đây chả phải đang muốn bị thu thập à!

- Dương Ca không thích em à?

Miêu Linh Nhi cố tình làm một dáng vẻ đáng thương, rưng rưng muốn khóc.

- Em muốn làm người phụ nữ của Dương Ca phải khó khăn như

thế à?

Sao Chu Dương lại không hiểu tiểu tâm của Miêu Linh Nhi cơ chứ, hôm nay đại hỏa đốt lên, tự nhiên không gì cần phải đè nén.

- Nhìn anh thu thập em thế nào!

Trên Batmobile chú định không phải một đêm bình tĩnh, mãi cho đến sau nửa đêm, mới dần lắng xuống...

Chu Dương liên tục chiến đấu, thể lực tiêu hao rất lớn, bây giờ cần bổ sung năng lượng.

Trên xe có rất nhiều vật liệu, trong nhẫn không gian còn có thức ăn, Chu Dương làm một nồi lớn thịt thú biến dị, Mỹ Mỹ qua đây ăn.

Bên ngoài có động tĩnh!

Năng lực thính giác của Chu Dương đã được cường hóa, có thể bắt được tin tức người khác không cách nào nghe được, ngay cả giọng nói mấy khu phố bên ngoài anh cũng đều có thể nghe thấy.

Anh đi ra khỏi Batmobile, tầm mắt xuyên qua bóng đêm, nhìn về phía giọng nói phát ra.

Phương xa ở trong bóng tối, mấy bóng dáng hành động cứng ngắc đang chậm rãi tụ tập về phía này.

Zombie?

Không, Chu Dương có thể nhìn thấy họ chính là nhân loại, biểu tượng cảm xúc trống rỗng chết lặng, giống như chỉ là cái xác biết đi.

Từng giọt sáp đèn cầy rơi xuống nơi bọn đi qua, tình huống này cùng với người phụ nữ trung niên Chu Dương gặp ban ngày quả thật giống nhau như đúc.

Vốn là Chu Dương không để trong lòng, chỉ cần người khác không đến trêu chọc mình, anh chẳng muốn quản nhiều.

Những người này đầu không dùng được, thế nào cũng phải tìm tới cửa chịu chết.

Chương 100: Tuổi Còn Nhỏ Mà

Dám Hạ Thuốc Đàn Ông!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương nhìn về phía nơi sâu nhất, một bé gái năm sáu tuổi lành lạnh nhìn sang, chính là Đồng Đồng ban ngày đã thấy qua.

Cô bé cùng xác ướp phổ thông khác nhau rất lớn, trong ánh mắt bốc cháy ngọn lửa màu u lam, giống như U Minh Quỷ Hỏa.

Xác ướp cảm nhận được khí tức người sống của Chu Dương, tốc độ hành động không khỏi nhanh hơn, rất nhanh đã vọt tới bên cạnh Chu Dương.

Trong lòng bàn tay của Đồng Đồng nhúc nhích ngọn lửa màu u lam, tiện tay ném ra, sáp đèn cầy xác ướp lưu lại nhanh chóng bốc cháy lên một ngọn lửa, hình thành một tường lửa màu xanh, ngay cả xác ướp cũng bị đốt toàn bộ, biến thành người lửa màu xanh.

Bóng đêm bị ngọn lửa màu xanh lam thắp sáng, Chu Dương không cảm giác được một tí nhiệt độ, đây không phải là ngọn lửa thông thường.

- Đây chính là lá bài tẩy của các người à? Chỉ thế này mà cũng dám tiến công đến đây à?

Nhiệt độ trong không khí cấp tốc hạ xuống, ngọn lửa màu u lam chợt hiện, lại không dập tắt, từng cái từng cái bị đóng băng, nhìn qua giống như từng hoa băng bị ngọn lửa màu lam thiêu đốt, hết sức huyền huyễn, diễm lệ.

- Có chút ý tứ!

- Các người đã khơi dậy hứng thú của tôi rồi đó!

Đồng Đồng cảm nhận được từ Chu Dương toát ra sự mạnh mẽ, không khỏi hét lên một tiếng, nghiêng đầu bỏ chạy.

Cô bé thật nhanh đã cách xa khu vực lạnh như băng, một đường lao nhanh về phương xa.

- Nếu đã tới, vậy thì đừng đi!

- Tước đoạt ngũ giác!

Đồng Đồng đang phi nước đại, thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác, năm bộ phận giác quan bỗng biến mất.

Cô bé giống như một con ruồi không đầu, hành tẩu lung tung không mục đích, triệt để mất đi năng lực phản kháng.

- Dương Ca, xảy ra chuyện gì vậy?

Nhóm nữ bị động tĩnh bên ngoài thức tỉnh, vội vàng chạy ra.

Các cô gái vừa liếc mắt liền thấy ngọn lửa màu u lam bị đóng băng, nhưng dù vậy thì nó vẫn cho người tôi một loại cảm giác cực độ quỷ dị.

Ngọn lửa bình thường đối mặt Tuyệt Đối Không Độ thì chắc chắn sẽ bị dập tắt trong nháy mắt.

Nhưng mà ngọn lửa này vẫn duy trì trạng thái thiêu đốt, chỉ một điểm này thôi cũng đã chứng minh nó không tầm thường.

Chu Dương vỗ vào cổ của Đồng Đồng, sau đó xách cô bé lên như là đang xách một con gà con.

Sau khi tróc ngũ giác thì Đồng Đồng giống như là một tượng gỗ, không cảm giác và xúc giác.

- Đây không phải là đứa bé gái gọi là Đồng Đồng à? Tại sao con bé lại biến thành như thế này?

Trang Vũ Tình nhận ra Đồng Đồng, ánh mắt của cô vẫn luôn dừng ở đôi mắt giống như bốc cháy ngọn lửa màu u lam của con bé.

Ban ngày vẫn còn là một đứa nhỏ ngoan ngoãn, thế mà mười mấy tiếng sau lại biến thành quái vật, việc này khiến cô khó có thể tiếp thu.

- Anh cũng rất tò mò!

Chu Dương chắc chắn Đồng Đồng lúc sáng vẫn còn là nhân loại, không ngờ mười mấy tiếng sau một người sống lại biến thành loại quái vật kỳ lạ như vậy, đây rốt cuộc là thứ quỷ gì?

Dám tìm mình phiền toái, lá gan rất lớn.

Chỉ tiếc là nó tìm nhầm mục tiêu, bất luận cái gì dám khiêu khích

anh thì đều phải chết.

Từng luồng khí lạnh ngưng kết thành băng, hóa thành một lồng giam nhốt Đồng Đồng ở bên trong, chỉ có đầu lộ ở bên ngoài.

Chu Dương không lo lắng Đồng Đồng thương tổn đến mình, mặc dù anh không thử nhưng vẫn có thể xác định một điều, cho dù bị một chiếc xe tăng tông phải thì anh cũng sẽ không hề hấn gì.

Anh khống chế Đồng Đồng là vì đề phòng con bé tổn thương tới các cô vợ của mình.

Ngọn lửa màu u lam trên người con bé rất cổ quái, không thể không đề phòng.

- Giải trừ tước đoạt ngũ giác!

Năm luồng khí đen chui ra từ cơ thể Đồng Đồng, ngũ giác mất đi lại được khôi phục lần nữa, ngọn lửa màu u lam trong mắt Đồng Đồng càng sáng ngời hơn so với trước.

- Gào!

Đồng Đồng ngửa đầu phát ra một tiếng thét chói tai về phía Chu Dương, ý nghĩa không rõ.

- Rốt cuộc thì mày là thứ gì?

Đồng Đồng giãy giụa muốn thoát ra khỏi lồng băng nhưng rồi lại phát hiện thứ này kiên cố hơn trong tưởng tượng, không gì phá nổi.

Thân thể của cô bé bắt đầu tan chảy, biến thành sáp dầu, ngọ nguậy muốn chui ra ngoài.

Chu Dương sao có thể để con bé như nguyện được, anh dùng cực băng chi lực phong kín lối ra, hóa thành một lồng giam liền một khối, không cách nào thoát được.

Sau khi va chạm mấy lần không có kết quả, vũng sáp dầu kia bắt đầu dấy lên ngọn lửa màu u lam, muốn thiêu đốt cực băng.

Nhưng mà cố gắng chỉ chú định tốn công vô ích, vô luận là chất lượng hay là cấp bậc, cực băng chi lực đều vượt xa ngọn lửa màu u lam.

Ngược lại thì khí lạnh từ cực băng truyền đến làm cho ngọn lửa màu u lam triệt để ngưng kết.

Lồng giam cực băng chậm rãi co lại, càng ngày càng nhỏ.

- Nói cho tao biết mục đích của mày, nếu không mày sẽ chết!

Sáp dầu ngưng tụ thành Đồng Đồng, sau đó tiếp tục biến ảo thành mẹ của Đồng Đồng rồi lại biến thành một người lạ mặt khác, nó không ngừng biến ảo ra nhiều khuôn mặt khác nữa.

Mỗi một khuôn mặt đều đại biểu người bị loại quái vật này cắn nuốt, họ đều oán độc nhìn chằm chằm Chu Dương.

« Thiên Diện Chá Ma (Sáp ma ngàn mặt): Tà vật dị thứ nguyên, có thể ăn cắp lực lượng của mục tiêu mà nó ký sinh và cảm nhiễm. Sáp dầu vẫn còn thì sáp ma bất tử.

Lực lượng: 158

Thể chất: 125

Nhanh nhẹn: 96

Tinh thần: 89

Năng lực: Ký Sinh Cảm Nhiễm (B): Thiên Diện Chá Ma nắm giữ năng lực ký sinh và cảm nhiễm, mục tiêu bị cảm nhiễm sẽ trở thành thế thân hoặc là con rối, trong đó có một mục tiêu cùng lúc bị cảm nhiễm và ký sinh.

Thiên Đô Thi Hỏa (A): Triệu hoán Thiên đô thi hỏa, sáp dầu vẫn còn thì ngọn lửa không tắt.

Ngụy Trang (C): Thiên Diện Chá Ma có thể thay đổi qua lại giữa trạng thái lỏng và rắn, có thể tùy ý biến ảo thành mục tiêu đã từng ký sinh để ngụy trang.

Sáp Dầu Bất Diệt (A): Sáp dầu trên người Thiên Diện Chá Ma có thể thiêu đốt ngàn năm, nếu sáp dầu không hoàn toàn biến mất thì Thiên Diện Chá Ma sẽ không chết.

Nhược điểm: Ngọn lửa, ngọn lửa cực nóng có thể tăng tốc sự thiêu đốt của sáp dầu, nhiệt độ ngọn lửa càng cao thì sáp dầu sẽ càng bị thiêu đốt nhanh hơn. »

Chương 101: Dị Thứ Nguyên,

Thiên Diện Chá Ma

Sinh vật dị thứ nguyên?

Chẳng trách tận thế càng ngày càng quỷ dị, ngay cả sinh vật dị thứ nguyên cũng đã xuất hiện.

Bọn chúng đi vào thế giới này bằng cách nào?

Chẳng lẽ có lỗ hổng dị thứ nguyên liên thông hai thế giới với nhau?

Chu Dương rất muốn biết thêm tin tức về phương diện này.

Cái này tương đương với một thế giới khác, không nói cái khác, chỉ nhìn một cách đơn thuần thứ ghê tởm như Thiên Diện Chá Ma còn nắm giữ năng lực gần như bất diệt, ai biết sẽ còn có thứ gì ghê tởm hơn xuất hiện hay không.

Nếu có thể biết thêm nhiều tin tức thì tốt rồi, lo trước khỏi hoạ.

Chu Dương thử mấy lần nhưng mà đối phương vẫn không trả lời, giống như là một thứ sinh vật ngu xuẩn.

Chẳng lẽ thứ này không có linh trí à?

Nhưng mà lúc trước nó biến ảo thành phụ nữ trung niên rất giống, hệt như là người sống.

Chu Dương nếm thử mấy lần vẫn không được câu trả lời mong muốn, anh chẳng muốn lãng phí thời gian nữa, quyết định sử dụng cực hàn tiêu diệt triệt để thứ sinh vật này.

Kết quả cũng giống như lần trước, sáp dầu bị đóng băng, không thể dập tắt Thiên đô thi hỏa.

Nhưng mà nếu không thể hoàn toàn tiêu diệt được, đợi đến lúc cực băng hòa tan thì Thiên Diện Chá Ma sẽ xuất hiện lần nữa trên thế gian.

Sinh vật dị thứ nguyên quả nhiên khó chơi.

Thật quỷ dị!

Nhóm nữ nhìn thấy hơi chấn động.

Các cô đã tận mắt chứng kiến uy lực kinh khủng cực băng chi lực

của Chu Dương, ngay cả làn sóng mười vạn Zombie khi đối mặt cực hàn đều triệt để lạnh, không ngờ thứ này vẫn luôn không chết.

Tận thế ngoại trừ Zombie, tại sao còn toát ra nhiều quái vật như vậy chứ?!

- Để em thử một chút!

Viên Thanh Tuyết giơ Pháp Trượng Nguyên Tố lên, ngưng tụ ra một hỏa cầu to bằng chậu rửa mặt nhỏ rồi ném nó về phía Thiên Diện Chá Ma.

Chu Dương khống chế Cực Băng Chi Lực tránh ra, không để cho hai loại lực lượng va chạm bị triệt tiêu nhau.

Cực băng hòa tan, Thiên Diện Chá Ma muốn chạy trốn bị hỏa cầu nổ tan.

Ngọn lửa màu đỏ và màu u lam chạm vào, phát ra từng tiếng nổ vang.

Quả thật có hiệu quả!

Mọi người thấy số lượng sáp dầu đã giảm bớt, mặc dù giảm không nhiều nhưng lại có thể chứng minh ngọn lửa có hiệu quả khắc chế đối với Thiên Diện Chá Ma.

- Quá chậm, nếu cứ theo tốc độ như vậy thì ít nhất phải hai ba ngày nữa mới có thể thiêu đốt hết tất cả sáp dầu.

Thiên Diện Chá Ma lại muốn chạy trốn nhưng nó lại bị lồng giam cực băng vây khốn lần nữa.

- Nhị Ngốc, giao cho mày!

Nhị Ngốc ngẩng đầu lên, vẻ mặt cao ngạo.

Sạn phân quan, hiện tại mới nhớ tới ta!

Nhị Ngốc há miệng phun ra Long Diễm màu đen, ngọn lửa này rơi xuống lồng giam cực băng, chưa đến ba giây thì lồng giam và Thiên Diện Chá Ma đã triệt để hóa thành hư không.

Sau khi mất đi chủ thể, phân thân Thiên Đô Thi Hỏa cũng hoàn toàn bị dập tắt.

- Đã giải quyết xong toàn bộ!

Loại đồ vật quỷ dị này không thể không phòng, đặc biệt là loại hiệu quả ghê tởm Sáp Dầu Bất Diệt, ai biết Thiên Diện Chá Ma có thể sẽ sống lại lần nữa từ trong đám phân thân hay không.

Nhổ cỏ phải nhổ tận gốc, không thể để lại hậu hoạn.

Nhóm nữ thán phục, họ vốn cho rằng thực lực của Nhị Ngốc không mạnh lắm, cho dù nó là rồng nhưng mà cũng chỉ mới là em bé mà thôi.

Các cô đùa giỡn nó cả ngày, mãi cho đến giờ phút này thì mới khắc sâu Tử Vong Chi Dực mạnh mẽ đến mức nào.

Nhị Ngốc ngẩng cao đầu, cao ngạo đi qua.

- Nhị Ngốc, làm rất đẹp!
- Nhị Ngốc, mày thật là lợi hại!
- Sau này chúng tôi nhờ mày bảo vệ đấy!

Nhóm nữ tiến tới, lấy ra đồ ăn vặt và thịt làm khen thưởng cho Nhị Ngốc.

Ăn ngon thật, quá hạnh phúc!

Hình như việc bị gọi thành Nhị Ngốc cũng không phải là việc khó có thể tiếp thu, chỉ cần cho nó ăn nhiều hơn là được.

Chu Dương mở bàn tay ra, chín con mắt như mắt người rời khỏi lòng bàn tay của anh, bay về phương xa.

Đây là Động Sát Chi Nhãn, năng lực mới của nhìn rõ, trinh sát và nhược điểm nhìn thấu, hơn nữa đã tăng lên tới cấp cao nhất.

« Động Sát Chi Nhãn (MAX): Năng lực đánh giá, huyễn hóa ra Động Sát Chi Nhãn quan sát và kiểm tra mục tiêu, thu được tin tức và các nhược điểm của mục tiêu.

Chú thích: Khoảng cách tối đa của Động Sát Chi là cách túc chủ năm kilomet, có thể sử dụng cùng lúc nhiều nhất là chín cái. »

Nếu gặp phải dị thứ nguyên, Chu Dương tự nhiên không thể ngồi yên không để ý đến, tối thiểu phải tìm kiếm được tin tức liên quan, sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Cho dù có nguy hiểm thì anh cũng có thể sớm thu được tin tức, tránh

ra thật xa.

Chín con Động Sát Chi Nhãn không ngừng bay lượn ở bốn phía, thiết lập liên kết với thị giác của Chu Dương. Thông qua chúng thì Chu Dương có thể nhìn thấy tất cả những gì mà Động Sát Chi Nhãn nhìn thấy.

Chỉ cần trong phạm vi năm kilomet xuất hiện dị thường thì Chu Dương sẽ có thể phát hiện ngay lập tức.

Năng lực này rất tốt!

Cái này giống như mình biến thành mười người, nắm giữ mười cái thị giác.

Chu Dương chỉ cần ngồi trên ghế, không cần ra khỏi cửa là có thể biết chuyện gì xảy ra trong vòng năm kilomet.

Động Sát Chi Nhãn rối rít bay ra ngoài, tỏa ra bốn phương tám hướng.

Ồ, trong phòng có người?

Một con mắt bay qua một tòa cao ốc, bên trong hình như có bóng người đang di chuyển, Động Sát Chi Nhãn lặng lẽ tiến lại gần.

Bên trong là một cô gái trẻ tuổi, hình như đang lau dọn, nước trong chậu rất ít, cô tôi cố gắng tiết kiệm mỗi một giọt nước.

Vóc dáng rất khá!

Thiếu nữ bỗng dưng có cảm giác mình bị nhìn lén, khi cô xoay lại thì thấy một con mắt ở ngoài cửa sổ đang nhìn chằm chằm mình.

- Quái vật!

Cô trợn tròn mắt, hai mắt lật lên, trực tiếp bị hù dọa hôn mê bất tỉnh.

Em gái à, tố chất tâm lý và năng lực chịu đựng của cô em hơi kém!

Chu Dương hậm hực khống chế Động Sát Chi Nhãn bay xa.

Còn đừng nói, thứ này thật sự dùng rất tốt, cảm giác thao tác tầm xa thật sự không tồi.

Dùng để nhìn trộm là tuyệt vời, khục khục!

Chương 102: Chuồng Nuôi Các Nữ Nô Lệ

Một con mắt ở nơi khác cũng có thu hoạch, đó là một trung tâm thương mại nhỏ, cách đó không xa trong một ngôi nhà có hơn hai mươi người phụ nữ ở trong đó.

Quần áo của các cô câu lũ, gương mặt tiều tụy.

- Cầu xin hãy cho chúng tôi chút thức ăn đi!
- Mấy người muốn tôi làm gì tôi đều nguyện ý! Tôi không muốn chết.
- Tôi muốn uống nước, tôi sắp chết khát rồi.
- Van cầu mấy người rủ lòng thương!

Những người phụ nữ này không ngừng kêu la và đấm đánh trước cửa nhà.

Một lát sau, cửa được mở ra, một tên đàn ông mập mạp đi tới, ánh mắt anh tôi quét qua trên người những cô gái này, giống như là đang lựa chọn hàng hóa.

Có thể duy trì béo mập ở tận thế chứng minh tên này có bản lãnh và năng lực.

- Chọn tôi đi, cầu xin ông chọn tôi!
- Tôi sẽ hầu hạ ông thật tốt!
- Cho tôi một cơ hội đi!

Ánh mắt mấy người phụ nữ này sáng lên, họ vọt tới, thậm chí còn có người quỳ xuống cầu xin, chỉ vì có thể làm cho anh tôi coi trọng mình.

Tưởng Tiến Đức không thèm nhìn mấy người quỳ xuống, ánh mắt của anh dừng ở trên khuôn mặt và vóc người của họ.

Rất nhanh, anh đã tìm được mục tiêu vừa ý.

Đó là một người phụ nữ ba mươi tuổi thành thục, còn có một cô gái chừng mười bảy tuổi, đây là hai người đẹp nhất ở đây.

- Hai người đi theo tôi, tôi có thể cho hai người ăn một bữa cơm no!

Ăn cơm no chính là câu nói êm tai nhất ở tận thế.

Hai người cảm kích rơi nước mắt, vội vàng bước nhanh đi theo.

Sau khi tận thế xảy ra không lâu, mấy người phụ nữ này đều bị nhốt ở trong trung tâm thương mại, mới đầu mọi người còn có thể bình an không việc gì.

Nhưng mà loại tình huống này không duy trì được một ngày thì đã có một người bị chơi hư.

Đây là một tín hiệu, mất đi sự ràng buộc của luật pháp, rất nhiều người phóng túng thú tính của mình, phụ nữ trong trung tâm thương mại không thể tránh khỏi kết cục bi thảm.

Nhưng không phải ai cũng lựa chọn tiếp nhận vận mệnh, có người chọn tự sát, có người phản kháng.

Kết quả là bi thảm...

Phụ nữ thì làm sao có thể bì được với đám đàn ông với thân hình và lực lượng vượt xa hơn được? Toàn bộ nhóm phụ nữ bị trấn áp.

Vì để tránh cho những chuyện tương tự xảy ra, khiến cho nhóm phụ nữ này nghe lời, đám đàn ông giam cầm họ ở trong căn nhà này, chịu đói chịu khát.

Đây là sự bắt đầu của vận mạng bi thảm, đám đàn ông lập ra quy tắc, thực hành chế độ làm việc, nhóm phụ nữ bị nuôi nhốt, chỉ có "làm việc" mới có thể được đến thức ăn, nếu không thì phải đói bụng.

Mà công việc duy nhất để có được thức ăn chính là hầu hạ đàn ông.

- Tại sao đám hồ ly tinh mấy người mới có thức ăn còn chúng tôi chỉ có thể đói bụng!

Một người phụ nữ trung niên có vóc dáng chắc nịch đói đến đỏ mắt, thấy cơ hội lại sắp biến mất, lửa giận trong bà bùng cháy.

Bà ta không nhào tới Tưởng Tiến Đức, cũng không can đảm, mà là bổ nhào về phía người phụ nữ ba mươi tuổi và thiếu nữ mười bảy tuổi được chọn lựa, giơ tay cào mặt của họ, muốn phá hủy cái gương mặt hồ ly tinh kia.

Con người không sợ chia ít, chỉ sợ chia không đồng đều!

Cái loại phụ nữ dựa vào mặt để kiếm cơm tự nhiên sẽ trở đối tượng bị mọi người ghen ghét.

Thiếu nữ còn chưa kịp phản ứng lại thì đã bị người phụ nữ trung niên kia cào rách mặt, khuôn mặt đẫm máu.

Người phụ nữ ba mươi tuổi hình như sớm có kinh nghiệm ứng đối, cô ta cũng nhe nanh múa vuốt, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

- Gây chuyện! Chết!

Tiếng súng vang lên, tên phụ nữ trung niên chắc nịch bị một phát súng bắn chết, mấy người phụ nữ xem kịch xung quanh cũng vội co người đến góc tường, tỏ vẻ mình vô hại.

- Đi thôi!

Tưởng Tiến Đức rất hài lòng loại kết quả này, anh kéo người phụ nữ thành thục và thiếu nữ mười bảy tuổi lên.

Nhưng khi anh thấy khuôn mặt bị cào nát của thiếu nữ, vết thương máu chảy dầm dề làm cho anh muốn ói, sắc mặt anh tôi lạnh xuống trong nháy mắt.

- Mày trở về đi! Tao không cần mày nữa!

Thiếu nữ thần sắc ngẩn ngơ, vội vàng la to:

- Không, ông không thể đối xử với tôi như vậy, tôi còn rất trẻ, tôi chắc chắn...

Nhưng không đợi cô nói xong thì hai tên đàn ông gác cổng đã ngăn cô lại, cánh cổng kim loại vừa dày vừa nặng bị đóng lại lần nữa.

Thiếu nữ chán nản ngồi dưới đất, nước mắt chảy ra hòa cùng với vết máu.

Mấy người phụ nữ khác thì cười hả hê.

Điều này đại biểu họ đã thiếu đi một đối thủ cạnh tranh mạnh.

Không sai, cho tới bây giờ, họ vẫn không một lòng đoàn kết, chỉ muốn cố gắng thu hoạch thức ăn cho bản thân càng nhiều càng tốt.

Nếu không phải họ bị cưỡng chế yêu cầu không thể động thủ, vậy thì mấy người có nhan sắc xinh đẹp nhất đã sớm bị hủy dung khi đang say ngủ rồi.

- Cái đồ đàn bà ác độc này!

Thiếu nữ không màng ghê tởm, dùng sức đấm đá thi thể của người phụ nữ kia, phát tiết tất cả lửa giận trên người bà ta.

Cái tên này đã tước đoạt cơ hội sống sót của mình...

Động Sát Chi Nhãn chậm rãi thu hồi ánh mắt, Chu Dương không ý định xía vào.

Cho dù mình có cứu thì ở tận thế khốc liệt như vậy, họ có thể sống được bao lâu?

Khác nhau chỉ là chết sớm và chết muộn mà thôi.

Mặc dù họ rất đáng thương, nhưng mà ở tận thế còn có biết bao nhiêu người đáng thương?

Động Sát Chi Nhãn xem xong kịch hay thì bay đi.

Xa xa nhìn thấy Tưởng Tiến Đức và người phụ nữ thành thục chiến đấu thành một đoàn.

Động Sát Chi Nhãn không hứng thú xem, chậm rãi bay cao.

- Đậu xanh rau má, đây là thứ quỷ gì đây, dọa lão tử mềm nhũn!

Bang!

Tiếng súng vang lên, Động Sát Chi Nhãn bị bắn nát.

Tưởng Tiến Đức chậm rãi thu súng về, vẻ mặt xúi quẩy.

Người trong thương trường nghe thấy tiếng súng, rối rít tụ tập qua đây.

- Đã xảy ra chuyện gì?

Tưởng Tiến Đức phun một ngụm nước miếng xuống đất.

- Bầu trời có con mắt đang bay, dọa lão tử nhảy dựng, tao cho nó ăn một súng rồi, mọi người tản ra đi!

Ông ta còn muốn lấy lại sĩ khí, không muốn bị người khác vây xem.

Tưởng Tiến Đức không biết hành động vừa rồi của mình đã chọc giận tới sự tồn tại không thể trêu chọc.

Anh sẽ vì sự dốt nát của mình trả giá bằng máu!

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Phòng Giam Siêu Quái Vật

Chương 103: Thù Không Để Qua Đêm (1)

Chu Dương nằm trên ghế sô pha, Trình Khả Nhi đút quả nho đã lột da vào miệng anh, cẩn thận hầu hạ.

Bàn trà cách đó không xa có táo, dưa hấu, ô mai và các loại trái cây hiếm thấy ở tận thế.

Tận thế đã được nửa tháng, trái cây gần như tuyệt tích, đừng nói tới việc chủng loại đầy đủ, vẫn còn duy trì trạng thái tươi mới nhất.

Trái cây này rất là thưa thớt, gần như tuyệt tích.

Dõi mắt khắp tận thế, đây là trải nghiệm cao cấp nhất.

Chu Dương ngồi bật dậy, sắc mặt âm trầm.

Liên kết được thiết lập giữa anh và Động Sát Chi Nhãn đã bị đánh vỡ, đặc biệt là khi bị đánh vỡ trong lúc quan sát thì sẽ có loại cảm giác người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Loại cảm giác này không dễ chịu, giống như hai mắt của mình bị nổ tung.

- Anh bị sao vậy, Dương Ca?

Trình Khả Nhi đã lâu rồi chưa thấy Chu Dương tức giận.

Rất nhiều kẻ địch còn không tư cách để anh ấy tức giận thì đã bị chém tại chỗ.

Phàm là người dám trêu chọc Chu Dương thì không ai có thể sống sót quá một ngày.

Diêm Vương bảo ngươi chết canh ba thì không ai dám lưu ngươi tới canh năm!

- Có người đánh nát một Động Sát Chi Nhãn của anh.
- Vậy thì chúng ta đi đấm nát đầu của tên đó!

Trình Khả Nhi cảm thấy chuyện này không thể bỏ qua!

Nếu đối phương khiến Chu Dương khó chịu, vậy thì tiếp theo là tâm trạng của cô cũng sẽ hỏng bét.

Cô giơ Trảm Lôi Kiếm lên, dáng vẻ như muốn lao ra ngoài đi chém giết một trận.

- Được rồi, anh nghe Khả nhi!

Chu Dương cười lên, vừa vặn mình cũng có ý đó.

Batmobile khởi động, hóa thành một tia chớp màu đen chạy về phía trung tâm thương mại kia.

Tiếng động cơ xe khiến cho các căn nhà có người còn sống nhìn theo với ánh mắt tò mò.

Đây là ai? Lá gan cũng quá lớn!

Mặc dù đàn Zombie ở khu vực phụ cận đã biến thành tượng băng, nhưng mà ở chỗ xa hơn thì chúng nó vẫn còn sống khỏe re.

Gây ra động tĩnh lớn như vậy là sợ Zombie không biết nơi này có người sống à?

Hay là chê khu vực này quá an toàn? Không đưa tới mấy cái Zombie thì sẽ khó chịu.

Rất nhiều người chửi như tát nước, chờ khi bọn anh nhìn ra ngoài cửa sổ thấy một chiếc Batmobile vọt qua, lập tức ngây người tại chỗ.

Batmobile?

Batman tới à?

Đương nhiên, thế giới chân thật không có Batman.

Càng sẽ không xuất hiện cảnh tượng cứu người như trong thế giới điện ảnh.

Batmobile lao đi vùn vụt, nháy mắt không còn thấy bóng dáng.

Trung tâm thương mại Tây Uyển là một trong trung tâm thương mại cỡ lớn của thành phố Đại Kỳ, nó có đồ dự trữ phong phú, ăn nhậu chơi bời, cái gì cần có đều có.

Bên cạnh trung tâm thương mại còn có trung tâm thức ăn bán sỉ, cho nên nơi này tuyệt đối là nơi có thức ăn nhiều nhất trong thành phố Đại Kỳ.

Nhìn khắp tận thế thì nơi đây cũng là địa điểm được lựa chọn hàng đầu để tới thu thập vật liệu.

Nhưng mà cho dù nơi đây có vị trí tốt, vật liệu rất nhiều, nhưng rất ít có người dám tiến vào.

Cho dù là Zombie phụ cận đã bị đóng băng hết thì cũng không ai mon men đi vào, dù là nửa bước.

Bởi vì bốn phương tám hướng của trung tâm thương mại Tây Uyển đều có một cán dài treo ít nhất hai tới ba mươi cái đầu người. Chúng được sắp hàng chỉnh tề, phía dưới còn có một biển cảnh cáo dùng máu tươi viết mấy chữ to.

“Kẻ xâm nhập toàn bộ giết chết không cần luận tội!”

Không phải là không người muốn xông vào tìm thức ăn, mà là tất cả người xâm nhập đều đã chết.

Batmobile như là không nhìn thấy biển cảnh báo, không nhìn thấy đầu người treo phía trên, cứ thế mà nghiêng ngang xông thẳng vào, không cố kỵ gì cả.

Động tĩnh lớn như vậy tự nhiên làm cho người trong trung tâm thương mại Tây Uyển chú ý, họ kinh ngạc nhìn xuyên qua cửa sổ về phía bên ngoài.

- Ai chạy vào đây? Con mẹ nó chán sống rồi à? Dám tới nơi này gây sự!

- Dám quấy rầy chuyện tốt của tao, tao phải chém chết thằng chó này!

Cái tên này mắt mù rồi hay chỉ coi mấy cái đầu người ngoài kia là đồ trang trí?

Trước khi họ làm cọc đầu người thì luôn có một ít tên không mắt muốn đi vào trung tâm thương mại tìm kiếm vật liệu.

Họ giết chết từng nhóm xâm nhập rồi lấy máu đỏ viết chữ cảnh báo, sau đó không còn ai dám tới nơi này gây sự nữa.

Dù sao tìm kiếm thức ăn là vì để sống tiếp, không cần thiết liều mạng với thế lực mạnh mẽ.

Không ngờ mới qua một tuần lại xuất hiện một tên có mắt không tròng xông tới cửa.

- Dám mặc kệ quy củ mà tao lập ra, rất tốt! Không giết mày thì những người khác sẽ coi nơi này thành kho lương!

Nhiếp Dung móc súng lục ra, dẫn theo thủ hạ đi về phía truyền tới âm thanh vừa rồi.

Biển cảnh cáo không phải là để trang trí, ai dám cả gan xông vào thì sẽ phải chết.

Cái đầu của tên này cũng sẽ trở thành cảnh cáo cho những người khác!

Batmobile chậm rãi dừng lại, mọi người vừa nhìn thấy tạo hình của xe, không khỏi kinh ngạc cảm thán.

- Batmobile, xe dơi!

Mặc dù đã tận thế rồi, vẫn có không ít người yêu thích cất giữ xe, càng không cần phải nói loại xe sang trọng và đẹp trai như Batmobile.

Cho dù không chạy được thì giữ lại làm trang trí cũng tốt.

- Cái xe này là của tao, đừng có thằng nào tới giành!

- Tao ra giá năm mươi cân thức ăn, nhường cái xe này cho tao!

- Cho tao mượn chạy hai ngày trước cái đã!

Họ hoàn toàn làm lơ chủ nhân chiếc xe, toàn tâm toàn ý thương lượng làm sao chia cắt chiếc Batmobile này.

Cửa xe từ từ mở ra, Chu Dương bước xuống xe, ánh mắt đảo một vòng, tìm kiếm mục tiêu.

Anh rất nhanh tìm được Tưởng Tiến Đức, thân hình mập mạp trong đám đông tựa như đom đóm sáng lên trong đêm tối.

- Mày bắn nổ một con mắt của tao, hiện tại tao tới tìm mày để báo thù!

- Bắn nổ một con mắt?

Mọi người sững sờ nhìn về phía Tưởng Tiến Đức, đúng là anh có nói mình đánh nát một con mắt? Chẳng lẽ là người này?

Nhưng mà hai mắt của Chu Dương vẫn nguyên vẹn, không tổn hao gì mà?

Tưởng Tiến Đức nghĩ tới con mắt bay trên trời kia, trong lòng dâng lên sợ hãi. anh đối với loại thủ đoạn không biết tên này trời sinh cảm thấy kiêng kỵ.

Cũng may là có nhiều đồng bọn đứng bên cạnh, trong tay anh còn có súng, cho nên hoàn toàn không sợ hãi Chu Dương.

- Mày hại lão tử giật mình, tao còn chưa tìm mày tính sổ đâu, không ngờ mày lại đưa tới cửa.

Tưởng Tiến Đức cười giễu một tiếng, giơ súng lên, ngắm đúng vào đầu của Chu Dương, quả quyết nổ súng.

Chương 104: Thù Không Để Qua Đêm (2)

Mặc kệ đối phương có cái thủ đoạn quỷ dị gì, còn không phải cho một phát súng là đi đời nhà ma sao.

Nếu mà một súng không được, vậy thì thêm một phát nữa!

Tiếng súng vang lên, viên đạn lập tức lao tới đầu của Chu Dương.

Viên đạn mang theo tiếng rít xé gió, bay vụt tới.

Nhưng mà viên đạn còn chưa bay tới trước mặt Chu Dương thì Trình Khả Nhi đã nhảy ra khỏi xe, cầm Trảm Lôi Kiếm chém mạnh xuống.

Tiếng kim loại va chạm nhau vang lên, viên đạn bị Trảm Lôi Kiếm sắc bén cắt làm đôi.

Kiếm chém đạn?!

Mọi người hơi ngây ngốc, thấy Trình Khả Nhi hoàn toàn không bị gì cả, hồi lâu vẫn chưa thể phục hồi tinh thần lại.

Cái này thật sự là quá kinh khủng!

Tất cả mọi người nhìn Trình Khả Nhi với ánh mắt kính sợ.

Quả thực là phi nhân loại!

Họ vốn tưởng vai chính trong phim né đạn đã là rất trâu bò rồi, nào ngờ trong hiện thực còn có người lấy kiếm chém đôi viên đạn, mà lại còn là phụ nữ!

- Trình Khả Nhi! Trời ơi, lẽ nào tao hoa mắt rồi!
- Lúc trước tao có xem cô ta phát sóng trực tiếp, không ngờ còn có thể gặp được người bằng xương bằng thịt ở ngoài đời.

Trong đám đông có một tên gầy gò nhận ra Trình Khả Nhi, anh ta kinh ngạc cảm thán không thôi.

Hơn nửa tháng trước, anh còn xem Trình Khả Nhi phát sóng trực tiếp, đối phương rõ ràng là một thiếu nữ yêu thích ca hát, tràn đầy năng lượng, cho người ta cảm giác thật nhu nhược.

Tại sao mới nửa tháng không thấy mà cô ta lại từ thiếu nữ đầy sức sống biến thành nữ kiếm khách bạo lực rồi?

Rốt cuộc thì nửa tháng ngắn ngủi đã xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ đối phương đã thức tỉnh năng lực, trở thành siêu phàm giả!

- Mày có thể chống đỡ được một phát đạn! Nếu vậy mười phát thì à?

Có lẽ là hiện giờ Tưởng Tiến Đức đang ở trạng thái hiền giả cho nên không lòng thương hương tiếc ngọc chút nào, anh giơ súng lục lên nã liên tục, các viên đạn liên tiếp lao nhanh về phía Trình Khả Nhi.

Sắc mặt của Trình Khả Nhi không một chút biến hóa, Trảm Lôi Kiếm trong tay biến mất ngay trước mắt mọi người.

Từng viên đạn hướng về phía cô bay tới đều không ngoại lệ bị một kiếm chém thành hai nửa.

Nếu như có người nhặt đạn lên, sẽ kinh ngạc phát hiện đạn đều bị tách ra ngay giữa đầu đạn, kích thước hai bên gần như hoàn toàn giống nhau.

Đối mặt với đạn bay tới, còn có thể cắt thành hai nửa chuẩn xát như thế, đủ để chứng minh thực lực tiêu chuẩn của Trình Khả Nhi.

Việc này cũng đã khiến cho những người khác bị hù dọa bối rối, trố mắt nhìn về phía Trình Khả Nhi, giống như đang nhìn một con quái vật.

Súng ống là vũ khí họ cho là có thực lực mạnh mẽ, cũng nhờ vào nó mà họ có thể chiếm cứ trung tâp thương mại Tây Uyển.

Nhưng mà, chuyện xảy ra hôm nay đã triệt để lật đổ nhận thức của họ.

Sử dụng vũ khí lạnh đỡ đạn, nhìn cô gái có dáng vẻ thành thạo kia, sợ rằng số lượng đạn có nhiều hơn gấp đôi cũng không làm nên chuyện gì.

- Điều này sao có thể!

Kinh hãi nhất thuộc về người trong cuộc - Tưởng Tiến Đức, anh bị dọa sợ đến ngay cả súng đều cầm không vững, liên tiếp lui về phía sau.

Cho đến giờ phút này, anh mới hiểu được mình rốt cuộc đã trêu chọc phải quái vật gì.

Quả thực không phải là nhân loại mà!

- Khả Nhi, làm rất đẹp!

Viên Thanh Tuyết, Tô Nguyên Dao, chúng nữ ở trên Batmobile đi xuống, rối rít giơ ngón tay cái lên.

Vừa mới biểu diễn tiết mục đặc sắc tuyệt luân.

Lúc này, người trong trung tâm thương mại Tây Uyển mới phát hiện, nhìn xe Batmobile tuy nhỏ hẹp, nhưng lại có thể xuất hiện sáu bảy

mỹ nữ.

Ánh mắt mọi người không khỏi sáng lên, nhìn lướt qua trên thân Trình Khả Nhi và chúng nữ.

Thiếu nữ, Loli, ngự tỷ và đại mỹ nữ khí chất, giá trị nhan sắc tuyệt đỉnh, nhìn đến mức bọn anh hoa cả mắt, không chớp mắt.

Chất lượng xa xa, so với mỹ nữ trong trung tâm thương mại cách xa cả mười con đường.

Đều là người lăn lộn ở trong tận thế, tại sao Chu Dương có thể hạnh phúc đến như vậy? Bên cạnh có mỹ nữ vờn quanh.

Nhưng nếu không nhìn thấy chiến lực của Trình Khả Nhi kinh khủng như thế, họ tuyệt đối sẽ đoạt mọi thứ và đám mỹ nữ này. Nhiều mặt hàng cực phẩm đến như vậy, không cho phép bỏ qua.

Hiện tại thì sao...

Chỉ có thể qua lướt qua cho đỡ nghiện, điên cuồng ngắm mỹ nữ.

Trình Khả Nhi mang theo kiếm, sãi bước đi tới trước mặt Tưởng Tiến Đức.

- Tôi đã nói với Dương Ca, chắc chắn sẽ đánh nổ đầu của anh! Tôi nói được là sẽ làm được!

Cô nói một cách chắc chắn, nếu Tưởng Tiến Đức dám trêu chọc Chu Dương tức giận, Trình Khả Nhi sẽ đánh nổ đầu chó của đối phương, tuyệt đối không lòng dạ mềm yếu.

Tưởng Tiến Đức thật sợ đến muốn đái cả quần, như thế nào cũng không ngờ mình mở một thương, dám chọc đến sát tinh kinh khủng như vậy.

Anh hận nhất là người một mực núp ở phía sau - Chu Dương, dựa vào một người phụ nữ thay mình xuất đầu.

Thật là lòng dạ đủ ác!

Đương nhiên, Tưởng Tiến Đức càng nhiều hơn chính là ghen tị.

Có một người phụ nữ xinh đẹp, ở tận thế chắc chắn sống rất là tiêu sái.

- Quả thật là gia hỏa chỉ biết ăn bám, ẩn núp sau lưng phụ nữ là

người có bản lãnh gì? Có gan đi ra đơn đấu đi!

Con mắt Tưởng Tiến Đức hơi chuyển động, hướng về phía Chu Dương phát khiêu khích.

Anh muốn dùng phép khích tướng lừa Chu Dương đến làm con tin, đây là cơ hội duy nhất.

- Ăn bám là một loại bản lãnh, nếu có bản lãnh anh cũng ăn đi!

Chu Dương cười một tiếng, xưa nay anh sẽ không quan tâm người chết khiêu khích.

Nghe thế Tiến Đức giận đến suýt nữa phun máu, thế gian lại còn có loại người vô liêm sỉ như thế này à?

P/s: Từ ngày 01-07/09 team mình sẽ có các event ưu đãi quy đổi Kim phiếu

- Đẩy 30 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 900 TLT và mã giảm giá 20%
- Đẩy 100 KP cho bộ Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới sẽ nhận 3300 TLT và mã giảm giá 25%"

Chương 105: Có Thể Ăn Bám Cũng Là Bản Lãnh

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Trên đời này loại phụ nữ giống như Trình Khả Nhi vừa có sắc đẹp lại vừa có thực lực như thế ít đến khiến người tức lộn ruột.

Cho dù Tưởng Tiến Đức hạ thấp yêu cầu, muốn tìm người phụ nữ có thực lực để ăn bám đều là việc khó mà được.

Muốn cơm chùa ăn cho ngon, nào có dễ dàng như vậy.

Cho dù trước khi tận thế, muốn tìm một phú bà bao ăn bao nuôi, nói không chừng còn cần phải đi khiêu chiến cầu dây thép.

Bóng dáng Trình Khả Nhi thoáng một cái, tốc độ vượt qua hơn người bình thường gấp mười lần, Tưởng Tiến Đức ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có, đầu đã dọn nhà.

Không đợi đầu rơi xuống đất, thân kiếm Trình Khả Nhi đột nhiên chụp qua đây.

Ầm!

Giống như là dưa hấu vỡ vụn ở trên bên trong không trung nổ tung, hình ảnh dị thường huyễn lệ.

Trình Khả Nhi thu hồi Trảm Lôi Kiếm, lành lạnh quét mắt qua mọi người, nơi mà ánh mắt cô rảo qua, mọi người không dám nhìn thẳng vào mắt, rối rít cúi đầu xuống.

Quá đáng sợ!

Không chọc nổi!

Lấy tốc độ và lực Trình Khả Nhi vừa mới bộc phát, chỉ cần cô nổi sát tâm, mọi người ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.

Nhưng mà, Trình Khả Nhi không từ đấy thu tay lại.

- Người nào vừa mới nhục mạ Dương Ca!
- Người nào muốn cướp Batmobile?
- Các người không phải muốn giết Dương Ca hay sao?

Toàn bộ người có địch ý đối với Chu Dương, cô đều thanh toán từng người, thà giết lầm cũng sẽ không buông tha.

Chu Dương chính là vị thần trong mắt của cô, bất luận người gì dám cả gan trêu chọc anh, cô tất phải giết.

- Còn người này nữa!

Trình Khả Nhi chỉ kiếm về hướng người cao gầy ở xa, đối phương không hiểu chuyện gì xảy ra.

- Tôi không nói xấu người đàn ông của cô.
- Tôi thấy anh mắt anh nhìn về phía các chị của tôi không đúng, hơn nữa tôi nhìn anh không hợp mắt!

-...

Những lời vô lý này chính là ý muốn giết ngươi, Thiên Vương mệt sức cũng nhớ đừng ngăn cản tôi giết người.

- Đủ rồi! Cô không nên quá đáng như thế!
- Người chọc giận các người cô cũng giết hết, các người nên rời đi rồi!
- Nếu không vạch mặt, mặt mũi ai của cũng khó nhìn.

Nhiếp Dung từ đầu đến giờ vẫn sống chết mặc bây đứng dậy, thần sắc lạnh lẽo.

Nếu còn để cho Trình Khả Nhi đánh tiếp, anh thật sự sẽ thành người cô độc.

Những tiểu đệ cũng đã chết sạch rồi, một người cũng không phòng giữ được trung tâm thương mại.

- Van xin cô, cứu lấy chúng tôi đi!
- Chúng tôi đều là phụ nữ, bị họ nuôi dưỡng, sống không bằng chết, nhanh giết hết tất cả bọn họ đi.
- Đám người này chính là cặn bã!

Chúng nữ nô trong phòng xa xa nhìn thấy chuyện xảy ra ở đây, không ngờ Trình Khả Nhi có chiến lực cao thế, một người áp chế được tất cả bọn đàn ông kia, còn áp đến mức họ không thở nổi.

Đều là phụ nữ, chênh lệch làm sao lớn như vậy chứ?

Các cô biết rõ đây là cơ hội duy nhất, cần phải vững vàng nắm chặt lấy.

- Đám này thật là kẻ không biết xấu hổ mà!

Nhiếp Dung hận đến răng cũng nhột.

Nếu như Trình Khả Nhi muốn xen vào việc của người khác, anh sẽ rất nhức đầu.

Không ngờ Trình Khả Nhi vừa vặn nhìn thoáng qua, không hứng thú chút nào mà thu hồi ánh mắt.

Cô để ý chỉ có Chu Dương và mấy người phụ nữ bên người anh mà thôi, người khác sống chết thế nào cùng cô có quan hệ gì?

Cho dù phải cứu, cũng sẽ cứu người có giá trị, ví dụ như phụ nữ trẻ đẹp, ít nhất có thể giúp làm ấm chăn cho Chu Dương, cứu tàn hoa bại liễu có ích lợi gì?

- Đây là đang muốn vạch mặt? Anh mới vừa uy hiếp tôi à?
- Tôi rất ghét người khác uy hiếp mình!

Trình Khả Nhi không hiểu một người bình thường có tư cách gì ở trước mặt cô mà phách lối.

Nhiếp Dung giận đến mức mặt đều xanh rồi, không ngờ Trình Khả Nhi lại ngang ngược không biết lý lẽ đến như thế, ba câu nói đã hướng hỏa thiêu đến trên đầu mình.

- Oa, Khả Nhi thật lợi hại! Tối nay cho em thêm món ăn!

Chu Dương thư thản, không cần thiết tự mình động thủ, Trình Khả Nhi xử lý thật xinh đẹp, không uổng phí thương yêu cô.

Anh yên lặng ở vừa làm cá mặn, phất cờ hò reo.

Trình Khả Nhi không ngốc, biết có thực lực mới có thể để cho kế hoạch tiến triển thuận lợi.

Nhưng nếu thực lực không đủ, bước vào phòng nữ nô đúng là cô và phụ nữ bên người Chu Dương.

Nếu những người này có thể hại mình, tại sao không thể sớm tiêu diệt họ cơ chứ?

- Tôi thừa nhận, thực lực của cô rất mạnh! Nhưng đây không còn là thế giới nhân loại! Mà là thế giới của Zombie!
- Cô muốn giết sạch chúng tôi, đừng trách chúng tôi lấy mạng đổi mạng với cô!

Nhiếp Dung vỗ tay phát ra tiếng, vang vọng bên trong trung tâm thương mại, truyền về bốn phương tám hướng, cách mười dặm mà vẫn có thể nghe thấy.

Zombie từ xa nghe thấy động tĩnh, đổ về phía trung tâm thương mại.

- Có lẽ chúng tôi sẽ chết! Nhưng cô chắc chắn sẽ chôn cùng

chúng tôi!

Nhiếp Dung cũng là một kẻ hung ác, nếu chúng tôi không đánh lại cô, sẽ lấy phương thức công bằng, mọi người cùng nhau chết ở trong miệng của Zombie là được.

Zombie mặc kệ họ lợi hại đến mức nào, cũng sẽ cắn chết hết.

Cô không phải muốn giết chúng tôi à? Nếu phải chết thì mọi người cùng nhau chết!

Người bình thường sẽ suy nghĩ liên tục cho thật tốt mới dám làm ra loại lựa chọn này, dù sao cũng quan hệ đến sinh tử của mình.

Nhiếp Dung vô cùng quả quyết, làm việc không chút dài dòng.

m thanh truyền ra xa, truyền về bốn phương tám hướng.

Chỉ trong chốc lát, đã nghe thấy tiếng bước chân dày đặc từ xa, đại quân Zombie đã giết tới.

- Đồ đàn bà đáng chết này, đây là kết quả cô tự tìm!

Zombie không biết mệt mỏi, số lượng rất nhiều, thực lực cá nhân dù mạnh hơn nữa, cũng phải mệt chết trong bầy tang thi này.

Chuyện cho tới bây giờ, họ một chút cũng không sợ, tràn đầy khiêu khích nhìn về phía Trình Khả Nhi.

Cho dù phải chết, cũng có người cùng họ chết mà.

- Đây chính là thủ đoạn cũng như lá bài tẩu của các người đấy à? Lấy mạng đổi mạng, thật là buồn cười.

Vốn cho là họ sẽ lấy ra thủ đoạn có thực lực mạnh mẽ gì, không ngờ là mượn đao giết người.

Mượn đao ai không được, hết lần này tới lần khác lại mượn đao bọn Zombie.

Họ lại không biết, Zombie sẽ không cắn cô.

Muốn lấy mạng đổi mạng tự nhiên không thể nào, chỉ là biến tướng tự sát mà thôi.

- Hi vọng các người sẽ không hối hận!

Trình Khả Nhi không tiếp tục động thủ, cô chỉ cười híp mắt đứng tại chỗ rồi chờ đợi Zombie đi đến.

Chương 106: Thật Xin Lỗi, Zombie Đều Là Đàn Em Của Tôi

Đã đến thời đại không cần cô phải tự mình động thủ, đám Zombie sẽ xé nát họ giống như xé giấy.

Thật chờ mong chờ xem cảm xúc lúc đó của họ sẽ thế nào.

Bên trong trung tâm thương mại Tây Uyển, người người triệt để sững sờ.

Người phụ nữ này không động thủ à?

Đã nói!

Sớm biết như vậy, họ tuyệt sẽ không dẫn Zombie qua đây.

- Trước tiên tìm một nơi trốn!

Zombie lục thân không nhận, gặp người là cắn, tìm một chỗ ẩn núp, còn có thể sống thêm một đoạn thời gian.

Họ nhân cơ hội trốn vào trong trung tâm thương mại, cửa chính khép lại, lạnh lùng nhìn chăm chú Chu Dương và Trình Khả Nhi.

Cho dù chết, còn có một nhóm người Chu Dương chắn ở phía trước mà.

Trời sập xuống, cũng phải đập chết người đang cao trước tiên mà.

Đại quân Zombie rất nhanh đã giết tới, Zombie dẫn tới ít nhất phải hơn mấy ngàn, mấy vạn con.

Họ hướng vọt về phía Chu Dương và chúng nữ Trang Vũ Tình, điều này thật hợp tâm ý của Nhiếp Dung.

Zombie hướng về phía Batmobile mới chạy đến nửa đường, từng con từng con giống như như bị trúng Định Thân Pháp, cứng đờ đứng tại chỗ.

Trong mắt sự điên cuồng tiêu tán hơn nửa, trở nên máy móc chết

lặng. Họ vây chung một chỗ, hình thành một lá chắn Zombie dùng để chặn lại đường đi của Zombie khác.

Xảy ra loại khác thường này, số lượng Zombie càng ngày càng nhiều, rất nhanh làm thành thùng sắt gió thổi không lọt, ba tầng trong, ba tầng ngoài.

Những Zombie khác nhớ đến mình cần phải vọt qua, hoặc là biến thành một thành viên trong họ, giúp lá chắn phòng ngự Zombie thêm dày đặc, hoặc là đi theo dòng Zombie hướng về trung tâm thương mại Tây Uyển.

Chu Dương an tĩnh ở bên trong tường Zombie, không một con Zombie nào có thể xông lại, đã từng là đồng bọn Zombie lại trở thành trở ngại lớn nhất.

Anh vui vẻ làm quần chúng ăn dưa, móc ra mấy túi khoai tây chiên và coca, bắt đầu quan sát mảng lớn Zombie đi tới.

Đây là tình huống gì?

Tất cả mọi người rung động nhìn đến một màn này, họ cho tới bây giờ chưa thấy qua Zombie yên tĩnh như vậy.

Zombie không phải nhìn thấy nhân loại liền điên cuồng nhào tới à?

Zombie đầu ngói à? Làm sao không công kích những người này? Còn ngăn cản những con Zombie khác thế kia.

Họ thấy muốn đánh người!

Cũng là người, khác biệt vì sao lại lớn như vậy chứ?

Điều để họ chán ghét nhất chính là Chu Dương dám ở bên trong ăn khoai tây chiên.

Đây là tận thế! Anh có thể hay không lộ ra cảm giác nguy cơ khi bản thân ở nơi tận thế không...

- Cố lên, đánh bại những Zombie này, đánh bại đàn em của tôi, tôi xem trọng các người!

Chu Dương không quên cho họ lời nói động viên.

Một màn này dĩ nhiên là kiệt tác của Tô Nguyên Dao, cô có thể khống chế Zombie, để cho Zombie nghe theo chỉ huy của mình, trở thành đàn em của mình.

Đương nhiên, đàn em của Tô Nguyên Dao cũng chính là đàn em của Chu Dương.

Có lá chắn Zombie bảo vệ, kế hoạch Nhiếp Dung muốn cho đoàn người Chu Dương chôn cùng đã bị phá sản.

Tại sao có thể như vậy? Họ bị chịu đả kích lớn.

Khi nhìn về phía Trình Khả Nhi trơ trọi đứng tại chỗ, ánh mắt anh sáng lên.

Trình Khả Nhi không có lá chán Zombie bảo hộ, rất nhanh bị Zombie chìm ngập.

Mặc dù không khả năng đem họ một lưới bắt hết, có thể kéo đến một người chịu tội thay cũng được!

Làm sao đám Zombie này ánh mắt và khứu giác tựa như xảy ra vấn đề, lần lượt từ lướt qua bên cạnh Trình Khả Nhi, lại không một con Zombie nào phát động công kích.

Lạch cạch!

Cửa chính trung tâm thương mại Tây Uyển kịch liệt rung động, Zombie phát động một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng điên cuồng va chạm.

Mọi người không để ý đám Zombie bên ngoài, nhìn đến Zombie bên trong Trình Khả Nhi, đối phương đứng ở bên trong thủy triều Zombie một mực cười tủm tỉm nhìn đến họ, biểu tượng cảm xúc từ đầu đến cuối cũng không xảy ra biến hóa.

Cô căn bản không sợ Zombie!

Chẳng trách một chút không thèm để ý Zombie, hóa ra là người ta không sợ hãi...

Nhiếp Dung muốn mượn dùng lực lượng Zombie, như thế nào cũng không ngờ, đưa Zombie tới lại không kẻ địch công kích, ngược lại một mực công kích mình.

Đây không phải là mang đá lên đập chân của mình à?

Một ngụm máu tươi ngăn ở cổ họng, khạc cũng nhả không ra, nuốt cũng nuốt không trôi.

- Vì sao Zombie không cắn cô? Việc này không công bằng!

Đây là tài sản anh đánh cuộc bằng tính mệnh của mình, không ngờ đầy bàn đều thua.

Trình Khả Nhi cười lên:

- Bởi vì tôi không phải nhân loại.

Zombie là sẽ không công kích Zombie, cực ít xuất hiện Zombie tàn sát lẫn nhau.

Nhiếp Dung hiểu rõ tất cả, sắc mặt như tro tàn.

Một ngụm máu không nhịn được phun ra, cả người té lăn trên đất, dáng vẻ giống như bị tức chết.

Sau đó là một màn dị thường đám máu, Chu Dương nhìn một hồi khẩu vị cũng giảm đi.

Đến lúc Zombie tiêu diệt toàn bộ nhóm người Nhiếp Dung, Chu Dương lười phải tiếp tục xem tiếp.

Một đạo cuồng phong xen lẫn băng sương bay tới, toàn bộ Zombie triệt để biến thành tích phân.

Chuyện xưa kết thúc hoàn mỹ!

- Khả Nhi, hôm nay biểu hiện rất không tồi, muốn anh khen thưởng em như thế nào đây? Em nghĩ muốn thưởng gì?

Trình Khả Nhi là người phụ nữ đầu tiên của mình, cũng là người phụ nữ xuất lực nhiều nhất, một mực tận tâm tận lực bảo vệ chính mình, Chu Dương rất cảm động.

Có một số quy củ cần sớm đứng lên, có công phải có thưởng, cũng như sẽ có phạt.

Trình Khả Nhi nhìn thấy ánh mắt nóng bỏng của Chu Dương, cúi đầu xuống, không dám nhìn Chu Dương.

Bởi vì cô biết rõ Dương Ca lại đang suy nghĩ gì, điều này đã thành động tác võ thuật quen.

- Em muốn tối nay ăn ít một chút...

Từ sau khi Miêu Linh Nhi, tiểu Loli này giày vò bởi ma dược ái tình, mỗi bữa cơm đều sẽ lén lút ở bên trong thức ăn hoặc là nước uống của Chu Dương cho thêm chút thuốc đặc biệt.

Chu Dương thể lực siêu phàm, bên dưới tác dụng của dược vật gia trì lại càng thêm hùng hổ, các cô đều không chịu nổi.

- Không được, em biểu hiện xuất sắc như vậy, nhất định phải cho em thêm món ăn, còn cần phải là phần cực lớn!

Trình Khả Nhi cúi đầu xuống, không dám nói chuyện.

Chu Dương cầm một ly coca lên, chậm rãi uống một hớp, lại phát hiện vị có hơi không đúng.

Lúc trước rõ ràng không thành vấn đề, mới chỉ trong chốc lát thuốc đã đi xuống!

Quay đầu nhìn sang bên cạnh là Miêu Linh Nhi, ánh mắt tiểu Loli lấp lóe, không dám nhìn thẳng vào mắt anh.

Tiểu Loli... Thật là khó lòng phòng bị.

Cảm nhận từ trong cơ thể có luồng nhiệt dũng mãnh trào dâng, Chu Dương một phát đã ôm lấy Trình Khả Nhi, chui vào bên trong Batmobile.

- Tối nay sẽ đưa em lên mây một trăm lẻ tám lần!

Chương 107: Tà Linh Faloo

Sáng sớm Chu Dương tỉnh dậy, toàn thân thoải mái.

Đây mới gọi là cuộc sống, anh càng ngày càng yêu thích tận thế rồi.

Tận thế của người khác, thiên đường của anh.

- Thế nào? Dương Ca nói được là làm được.

Chu Dương nhìn Trình Khả Nhi đang ngủ say, cười hắc hắc.

Không chỉ là Trình Khả Nhi, ngay cả chúng nữ đều hứng chịu tới dính líu, so với bình thường ăn phải nhiều.

- Anh muốn ăn gì không? Em đi chuẩn bị bữa ăn sáng cho Dương Ca.

Miêu Linh Nhi tuổi trẻ còn nhỏ, Chu Dương vẫn rất chiếu cố cô, thiếu bổ mấy bữa ăn, mặc dù có ảnh hưởng, lại không lớn như anh ăn

chúng nữ.

Cô vẫn duy trì sức sống, đặc biệt chuẩn bị bữa ăn sáng cho Chu Dương.

Một ly sữa bò nóng và bữa ăn sáng bánh mì trứng gà tươi các loại thức ăn bưng đến trước mặt Chu Dương, Miêu Linh Nhi mang trên mặt nụ cười lấy lòng.

- Linh Nhi thật hiểu chuyện!

Chu Dương bưng ly sữa bò nóng, sáng sớm uống một ly sữa bò nóng là thoải mái nhất.

Mặt chúng nữ biến sắc, đây là sữa bò Miêu Linh Nhi mang tới, ai dám đảm bảo bên trong không có bỏ thứ gì khác!

Các cô hiện tại chân còn run rẩy, lại câu khởi chiến hỏa của Chu Dương, đây không phải là chết người à?

- Dương Ca, sáng sớm bụng rỗng đừng uống sữa tươi! Đối với thân thể không tốt!

Trang Vũ Tình vội vàng hô.

- Còn có loại chuyện này?

- Đúng vậy! Con ăn chút đồ ăn là được, một hồi để cho em Yến pha trà cho anh, cô là tiêu chuẩn chuyên nghiệp.

Trang Vũ Tình vội vàng bổ sung nói.

Liễu Xảo Yến vội vàng gật đầu, thần tốc nhận lời.

Chu Dương cười một tiếng, há có thể không hiểu chúng nữ nghĩ gì, cười đặt ly sữa bò nóng xuống, chúng nữ lặng lẽ thở dài một hơi.

- Linh Nhi chiên trứng gà không sai! Anh nếm thử một chút.

Miêu Linh Nhi đưa dĩa trứng gà tươi tới trước miệng Chu Dương, tự mình đút anh ăn.

Lòng tốt của tiểu Loli, tự nhiên Chu Dương không nguyện cô phụ mỹ nhân.

Hương vị hình như có chút lạ.

Chờ chút, tiểu Loli lại bỏ gì trong thức ăn nữa hả?!

Lần này không chỉ hạ dược trong sữa bò nóng, thậm chí ngay cả trứng gà tươi đều không buông tha.

Chu Dương kinh ngạc nhìn Miêu Linh Nhi, trong mắt tất cả đều là khó có thể tin.

Thật là khó lòng phòng bị!

- Em đã chuẩn bị cho anh rất nhiều loại đồ ăn sáng tình ái.

Miêu Linh Nhi một bộ anh nhanh khen em đi.

- Nhiều loại?

Chúng nữ hình như nghĩ đến cái gì, mặt biến sắc.

- Chính là mỗi loại thức ăn đều tăng thêm Ma dược ái tình, tôi tổng cộng tăng thêm năm sáu loại!

Miêu Linh Nhi ngoẹo đầu, dáng vẻ rất đáng yêu, nhưng mà trong mắt chúng nữ chính là ma quỷ chính cống.

Em cho rằng vật này là gia vị, tùy tiện thêm vào!

Các cô vội vàng nhào tới trước bàn đồ ăn sáng, thần tốc cướp thức ăn đi, để tránh Chu Dương ăn càng nhiều.

- Chúng em đi chuẩn bị bữa ăn sáng mới cho Dương Ca.

Lần này, tiểu Loli bỏ rất nhiều thuốc, lực lượng yên lặng trong cơ thể Chu Dương lần nữa hồi phục, hai mắt phát cầu vòng, ôm lấy gần nhất là Miêu Linh Nhi, cười giễu nói:

- Lần này nhìn anh thu thập em thế nào, quả thực là gan to bằng trời!

Bọn họ không ngăn cản, ngược lại còn trầm trồ khen ngợi. Tiểu Loli chính là thiếu bị dạy dỗ, để cho cô bị ăn mấy bữa, khi thấy được Dương Ca lợi hại thì sẽ ngoan ngoãn!

Đương nhiên, bọn họ cũng không bỏ trốn, lần nữa tiếp nhận pháo binh tẩy lễ.

Chu Dương vừa chiến đấu với bọn họ, vừa nhất tâm đa dụng phân ra Động Sát Chi Nhãn tìm kiếm vết nứt dị thứ nguyên có thể tồn tại.

Batmobile chuyển sang chế độ lái tự động, một đường phi nhanh như tên bắn.

Ba giờ sau, Batmobile dừng trước cửa bệnh viện.

Chu Dương thông qua Động Sát Chi Nhãn cảm nhận được khí tức quỷ dị, dùng Động Sát Chi Nhãn mở rộng vùng kiểm tra, nhưng đột nhiên mất kiểm soát.

Tiếp tục phân hóa ra một Động Sát Chi Nhãn, nhưng mới vừa tiến vào bệnh viện, liên hệ Động Sát Chi Nhãn lại bị chặt đứt, lần nữa mất đi liên hệ.

- Các em ở trên xe chờ anh!

Đối với uy hiếp tiềm ẩn, thậm chí liên quan đến vấn đề dị thứ nguyên, Chu Dương không thể không đề phòng.

Anh không muốn để cho những phụ nữ của mình xảy ra ngoài ý muốn.

- Dương Ca đừng quên tìm mấy bộ quần áo y tá!

Nhị Ngốc còn chưa ngủ đủ giấc, đi vào bên trong bệnh viện.

Bệnh viện hỗn loạn không chịu nổi, đâu đâu cũng có ném loạn cay gà, trên mặt đất lưu lại vết máu màu đỏ đã đông lại, hình như đang giống như Chu Dương nói đã từng xảy ra chuyện cũ không muốn người biết.

Càng đi vào bên trong, tầm mắt càng mờ mịt, trong không khí thổi tới một cơn gió mát, lạnh lẽo thấu xương.

Gió giống như đến từ địa ngục Cửu U, mặc kệ da thịt huyết nhục, thẳng tới sâu trong linh hồn Chu Dương.

Mặt Chu Dương ngưng trọng, ở đây rất không tầm thường, có thể là nơi anh muốn tìm.

Một tay mang theo Nhị Ngốc chặn ở phía trước, một tay khác nắm Mjolnir, Chu Dương bước chân vào trong bệnh viện, thân hình hoàn toàn bị hắc ám nuốt hết.

Tách! Tách! Tách!

Giống như có vật gì từ trên trần nhà nhỏ xuống, Chu Dương ngẩng đầu lên, từng giọt máu nhỏ giọt xuống, trong không khí tản ra mùi

máu tanh nồng nặc gay mũi.

Đầu một người từ trên trần nhà thò ra, lặng yên không một tiếng động bò về phía Chu Dương.

Đây là cái đầu không có thân thể, mất đi thân thể sau đó không chết, bỗng dưng trôi nổi trên trần nhà, từng giọt máu từ chỗ đứt chậm rãi nhỏ xuống.

Một điện hồ nhỏ bé từ trên Mjolnir khiêu động bay ra, Thần Binh cấp độ truyền thuyết tự mình hộ chủ, cái đầu quỷ dị còn chưa phản ứng kịp, trong nháy mắt biến thành than rơi xuống.

Động tác Chu Dương chưa ngừng, loại tiểu nhân vật này không đáng anh chú ý.

Chúng nhìn thì quỷ dị dọa người mà thôi, bàn về thực lực chân chính, so sánh Zombie không mạnh hơn bao nhiêu.

Chu Dương tiếp tục đi vào trong, giống như bước chân vào quái dị sào huyệt, từng cái đầu từ trong bóng tối chui ra, đột nhiên nhào tới.

Răng chúng sắc bén, trong miệng thở ra mùi hôi thối, khiến người ác tâm.

- Động Sát Chi Nhãn chính là bị những thứ này làm hỏng à?

« Tà Linh Faloo: Bị tà khí dị thứ nguyên lây nhiễm biết thành tà vật.

Lực lượng: 12

Thể chất: 7

Tốc độ: 16

Tinh thần: 3

Năng lực: Hơi Thở Tà Khí (cấp độ F): Tà Linh Faloo bị tà khí dị thứ nguyên lây nhiễm, có thể dùng tà khí ô nhiễm mục tiêu, tà khí tiêu hao hết thì, Tà Linh Faloo sẽ chết. »

Quả nhiên là tác phẩm bị tà khí dị thứ nguyên lây nhiễm, nơi này chính là chỗ anh muốn tìm.

Chương 108: Dương Ca đừng

quên tìm mấy bộ y tá chế phục

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Nhóm Tà Linh Faloo cảm nhận được khí tức mạnh mẽ trên người Chu Dương, điên cuồng dữ tợn, chúng không sợ chết phun tà khí ra, hành lang bệnh viện tràn đầy khí màu đen, không nhìn thấy.

Tia sét màu tím chợt hiện trên Mjolnir, ánh sáng chói mắt lóe lên.

Nơi tia sét đi qua, vô luận là khí màu đen, hay là từng cái đầu Tà Linh Faloo bồng bềnh giữa không trung ngay cả cơ hội phản ứng cũng không có, phân giải thành hạt nhỏ bé nhất.

- Quá yếu!

Chu Dương dùng Mjolnir đối phó Tà Linh Faloo, luôn có cảm giác dùng một đại pháo đánh con muỗi.

Một đường không trở ngại, Chu Dương một đường thông suốt, dọc theo bậc thang đi lên.

Càng đi lên, tà khí càng nặng, chỗ nghiêm trọng nhất là lầu ba.

Từng con Zombie quanh quẩn ở lầu hai, cổ của chúng bắt đầu yếu dần, thối rữa, vị trí từ cổ trở xuống rời khỏi thân thể, cuối cùng biến thành Tà Linh Faloo.

Đây chính là cách Tà Linh Faloo được sinh ra à? Thật là kinh khủng!

- Nhị Ngốc, mời mày ăn cơm!

Chu Dương nhìn thấy Nhị Ngốc vẫn một bộ dáng vẻ lười biếng, anh không chút nghĩ ngợi coi nó thành bao cát ném về phía đám Tà Linh Faloo.

Muốn trộm lười? Không tồn tại!

Thân làm sủng vật, phải có tự giác hiệu lực cho chủ nhân.

Nhị Ngốc còn chưa kịp phản ứng gì thì đã bị ném vào đám Tà Linh Faloo.

Nó còn hơi ngây ngốc, lại chuyện gì nữa đây?!

Chủ nhân lại muốn hại mình!

Đám Tà Linh Faloo bao phủ Nhị Ngốc, bọn chúng cắn xé người nó một cách điên cuồng, một số còn phun ra hơi thở tà khí.

Nhưng mà tất cả đều không một chút tác dụng, lân giáp của Tử Vong Chi Dực hoàn toàn miễn dịch loại tổn thương này, ngay cả việc phá mở lân giáp cũng không làm được.

Nhị Ngốc phun một Long Diễm ra, đám Tà Linh Faloo tụ tập xung quanh còn không kịp phản ứng là đã hóa thành hư vô trong nháy mắt.

Uy lực Long Diễm của Tử Vong Chi Dực mạnh mẽ không thể nghi ngờ.

Nhị Ngốc nhìn chằm chằm Chu Dương tràn đầy oán niệm, nó bày ra dáng vẻ như muốn khóc tới nơi.

Chu Dương làm như vậy tất nhiên là có lý do.

« Tử Vong Chi Dực - Nhị Ngốc đã đạt yêu cầu, mở ra sổ tay thuần dưỡng kỵ sĩ rồng. »

« Túc chủ muốn trở thành kỵ sĩ rồng Tử Vong thì chắc chắn phải hoàn toàn thuần phục họ Long, tâm linh của hai người phải dung hợp làm một. Như vậy mới có thể hoàn thành Ngự Long, trở thành kỵ sĩ rồng, nắm giữ long chi lực. »

« Mỗi một nhiệm vụ huấn luyện được hoàn thành thì mức độ thuần dưỡng kỵ sĩ rồng sẽ là (1/9), sau khi nhiệm vụ hoàn thành thì sẽ được khen thưởng bí dược thúc đẩy sinh trưởng. »

Chỉ cần hố, khụ, cho Nhị Ngốc ra trận nhiều lần là đã có thể hoàn thành nhiệm vụ, trở thành kỵ sĩ rồng, chuyện như vậy đồ ngu mới không làm.

Không biết nắm giữ long chi lực là thứ gì?

Chẳng lẽ mình cũng có thể nắm giữ lực lượng của Tử Vong Chi Dực?

Chu Dương rất chờ mong có được Long Diễm hủy diệt của Nhị Ngốc.

- Làm tốt lắm, thưởng mày một đùi gà!

Biện pháp để đối phó với Nhị Ngốc cực kỳ dễ dàng, không chuyện gì mà một đùi gà không giải quyết được.

Nếu mà một không được, vậy thì lại thêm một.

Đúng như dự đoán, trước ma lực mạnh mẽ của đùi gà, Nhị Ngốc nhanh chóng vứt bỏ mọi thứ sau đầu, điên cuồng vẫy đuôi.

Ánh mắt khát vọng kia, nước miếng như sắp chảy thành sông.

Sau khi được ăn bảy, tám cái đùi gà, Nhị Ngốc trở nên rất là biết điều, nó híp mắt lại rồi lăn ra ngủ.

Ăn no rồi ngủ, Chu Dương thật sự nghi ngờ nó là chủng loại được tạp giao giữa heo và chó...

Xách cổ Nhị Ngốc theo, Chu Dương bắt đầu sải bước lên lầu ba, nơi có tà khí nặng nhất.

Nếu như ở lầu hai tà khí phiêu tán như là sợi tơ, mờ ảo như sương mù thì ở lầu ba đã có thể thấy rõ từng nhóm tà khí dày đặc, càng đi tới càng thấy tà khí như là ngưng tụ thành thực chất.

Tà khí quá nặng, ngay cả Chu Dương đã được cường hóa thị giác cũng không tài nào nhìn thấu được, chỉ có thể nghe thấy bên trong truyền đến từng tiếng hú quái dị.

Mjolnir bùng nổ ra ánh sáng màu tím chói lóa, nơi ánh sáng đi qua giống như nắng gắt chiếu xuống tuyết trắng, tà khí nhanh chóng tan rã.

Lôi Thần chi lực vốn là khắc tinh của tà vật, đặc biệt là loại thần binh cấp bậc truyền thuyết như Mjolnir, quả thật chính là thiên địch của tà khí.

Hắc khí tan đi, Chu Dương rốt cuộc thấy rõ thứ ở trong trung tâm lớp tà khí đó.

Đó là một khe nứt hẹp, dài chừng ba mét, bên trong là một mảnh u ám, giống như là được liên thông với một thế giới khác, tầm mắt không cách nào nhìn xuyên thấu qua được.

Từng luồng tà khí không ngừng tuôn trào ra từ khe hở đó.

Đây chính là ngọn nguồn của tà khí!

Động Sát Chi Nhãn phát động, Chu Dương đã nhận được tin tức.

« Vết nứt dị thứ nguyên (Thế giới Tà Linh): Tấm ngăn cách giữa hai không gian trở nên yếu đi vì thế sinh ra khe nứt, nó có thể làm cầu nối giữa hai thế giới với nhau.

Chú thích: Bước vào không gian dị thứ nguyên sẽ có nguy hiểm, thậm chí có nguy cơ rơi vào dòng chảy rối loạn trong không gian.

Thời gian tồn tại: Ba ngày mười tiếng tám phút. »

Quả nhiên đây chính là thứ mà mình muốn tìm, Chu Dương tin chắc hơn tám, chín phần đây là quê hương của Thiên Diện Chá Ma.

Đi qua thế giới khác? Chu Dương sẽ không làm loại chuyện ngu xuẩn này. Chưa nói đến bên kia có nguy hiểm như thế nào, chỉ bằng việc tiến vào thì chưa chắc có thể vui chơi cùng các em gái, tận hưởng lạc thú thì đã khiến anh không muốn đi rồi.

Chương 109: Con Đường Của Kỵ Sĩ Rồng! Thế Giới Tà Linh!

Nhưng mà không thể để vết nứt dị thứ nguyên tiếp tục tồn tại như vậy được. Trong thời gian ngắn mà đã có thứ quái vật như Thiên Diện Chá Ma trà trộn vào đây, tà khí xâm thực còn làm ra loại Tà Linh Faloo này, càng để lâu thì phiền toái sẽ càng ngày càng lớn.

Tuy Chu Dương không muốn xen vào việc của người khác, nhưng loại chuyện này không thể không quản, bởi vì vết nứt dị thứ nguyên vô cùng có khả năng sẽ hoàn toàn hủy diệt thế giới này, hủy diệt cuộc sống thiên đường của mình.

Suy nghĩ một chút, về sau khắp nơi đều là cảnh tượng hôi thối, đâu đâu cũng có tà vật, không em gái, như vậy thì tuyệt đối không thể nào vui vẻ nổi.

Giải quyết như thế nào đây?

Nên cho thứ này một búa hay là vẫn cho một búa?

Nếu làm vậy thì có khiến cho vết nứt rộng hơn không?!

Vì để bảo hiểm, Chu Dương vận dụng gió bão cực lạnh, vô số luồng khí lạnh ngưng tụ lại rồi hóa thành một khối lực lượng lạnh vô cùng thẳng tiến về phía vết nứt dị thứ nguyên.

Tà khí ngưng kết gặp phải cực băng chi lực đều hóa thành những mảnh băng vụn, rơi xuống ào ào, tà khí trào ra ngoài cũng đã dừng lại.

Khi lạnh vô cùng xuất hiện, Chu Dương phát hiện quanh mép vết nứt dị thứ nguyên xuất hiện từng cái xúc tua nhỏ bé và trong suốt, giống như là bạch tuộc, đang ra sức chống đỡ vết nứt.

Chẳng lẽ đây là thứ duy trì vết nứt không gian à?

Chu Dương đi tới, chém một búa xuống các xúc tua.

Hiệu quả lập tức hiện rõ ra trước mắt!

Thiếu mất mấy cái xúc tua chống đỡ, vết nứt không gian đã co lại một vòng.

Trong khe nứt truyền ra từng tiếng gầm thét, hình như là biểu hiện sự phẫn nộ của mình đối với Chu Dương.

- Giết chết cái tên nhân loại kia đi! Nếu không thì cái vết nứt không gian này không thể chống đỡ được nữa!

Chúng nó nói một loại ngôn ngữ cổ quái, nhưng mà khi lọt vào tai Chu Dương thì lại được tự động phiên dịch thành tiếng của nhân loại.

Vết nứt không gian đột nhiên mở rộng ra, sau một khắc, một bóng dáng cường tráng chui ra.

Đó là một thứ sinh vật có loại hình dạng như nhân loại, giống như là một người cây biết đi. Nó vừa mới xuất hiện thì thân thể nhanh chóng biến lớn, từng cái rễ cây cắm xuống mặt đất.

Thân hình nó hoàn toàn lấp kín khe nứt, nếu Chu Dương muốn tiếp tục phá hủy vết nứt dị thứ nguyên thì cần phải giải quyết nó trước.

- Tôi chính là vĩ đại...

Nhưng mà không đợi nó nói xong, Chu Dương đã cho một búa biến nó thành từng mảnh nhỏ.

- Xin lỗi, tao không có hứng thú nghe!

- ...

Một búa đi xuống, người cây bị chém thành vô số mảnh nhỏ.

Có điều nó không chết, mà là biến thành vô số người cây nhỏ bé, rối rít nhào tới Chu Dương.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương thấy có thứ mà Mjolnir đánh một búa không chết, không khỏi nhìn nhiều vài lần.

« Tà Linh Cổ Thụ: Sinh vật đặc thù của thế giới Tà Linh, có thể hấp

thu sinh mệnh của kẻ ký sinh để làm thành chất dinh dưỡng cho mình.

Lực lượng: 228

Thể chất: 459

Nhanh nhẹn: 87

Tinh thần: 196

Cắm Rễ (B): Tà Linh cổ thụ cắm rễ xuống đất, liên kết thành một thể với mặt đất, bị tổn thương 70% thì sẽ độn thổ.

Phân Liệt (A): Tà Linh cổ thụ bị vết thương trí mệnh sẽ không chết, mà là chia ra thành vô số người cây cỡ nhỏ, sau đó sẽ tụ tập lại lần nữa, khôi phục như lúc ban đầu.

Hấp Thu Sinh Mệnh (A+): Tà Linh cổ thụ nắm giữ năng lực ăn cắp sinh mạng, khi công kích mục tiêu thì sẽ ăn cắp sinh mệnh lực và tuổi thọ của đối phương.

Bạo Liệt Cây Con (B): Tà Linh cổ thụ chia ra người cây hoặc là cây con sẽ nổ mạnh, gây ra hiệu quả sát thương cho kẻ địch.

Nhược điểm: Lửa. »

Lại là một thứ sinh vật Tà Linh ghê tởm khác, thậm chí càng vượt qua Thiên Diện Chá Ma trước đó.

Không phải vì điều gì khác, với cái năng lực hấp thu sinh mệnh kia cũng đủ để người khác chán ghét rồi. Nếu bị nó công kích thì sẽ đánh mất sinh mệnh và tuổi thọ, cái này thì ai mà chịu nổi.

Chỉ cần bị nó tấn công mấy lần thì người đó sẽ biến thành một lão già ốm yếu.

- Nhị Ngốc, cái này giao cho mày đấy!

Loại chuyện này vẫn là nên giao cho dân chuyên môn giải quyết.

Một ngụm long đờm màu đen bị Nhị Ngốc phun ra ngoài, hóa thành Hắc Hỏa bay đầy trời, đám người cây xông tới lúc nãy chưa kịp làm gì thì đã bị hóa thành tro bụi.

- Đậu má! Đại lão! Chuồn mau!

Cái tên chống đỡ khe nứt cảm nhận được sự đáng sợ của Long Diễm, nó vội vàng ném xuống vết nứt dị thứ nguyên, lập tức quay người bỏ chạy.

Mất đi sự chống đỡ, vết nứt dị thứ nguyên dần khép lại, khôi phục như lúc ban đầu.

Thứ này còn chạy rất nhanh!

Chu Dương thấy chuyện đã giải quyết xong nên không để ý nữa.

Chạy thì chạy đi, chưa chắc đời này anh còn gặp lại nó.

Dù sao thì cả hai cũng cách một thế giới.

Chu Dương đi loanh quanh trong bệnh viện một hồi, anh vẫn không quên kế hoạch tìm đồng phục y tá.

Nghĩ tới mấy cô vợ nhà mình đều mặc đồng phục y tá, Chu Dương cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Trong trung tâm thương mại không tìm được quần áo mong muốn, hiện tại đã tới bệnh viện, chắc chắn không thể bỏ qua.

Lầu bốn không một bóng người, ngay cả một con Zombie cũng không, Chu Dương đi vào phòng y tá tìm được mấy bộ quần áo sạch.

Tiếp tục!

Tìm một hơi tới lầu mười ba, Chu Dương đứng ở trước cửa phòng y tá, không ngờ lại có thu hoạch ngoài ý muốn.

Một nữ Zombie.

Bởi vì cửa chính bị khóa lại cho nên nữ Zombie không thể rời khỏi căn phòng này, không biến thành Tà Linh Faloo, xem như là tránh được một kiếp.

Chu Dương đang muốn giết chết nữ Zombie nhưng mà khi nhìn thấy rõ mặt của cô tôi thì anh không khỏi ngẩn người mấy giây.

Phía trước của nữ Zombie làm người ta không thể không chú ý tới, tuyệt đối là F+.

Dời ánh mắt lên trên, Chu Dương nhìn thấy một gương mặt xinh đẹp và thanh thuần, mặc dù đã biến thành Zombie lại không ảnh hưởng tí ti gì đến nhan sắc của cô tôi.

Ngay cả việc há mồm gào thét đều có vẻ rất đẹp, cảnh đẹp ý vui.

Được rồi, nếu mà cô không xinh đẹp thì Chu Dương đã sớm cho một búa rồi.

Mặt học sinh thân phụ huynh!

Đáng tiếc lại là Zombie...

Chu Dương chuẩn bị giết chết cô ta, nhưng mà đột nhiên nghĩ tới cái gì, trong đầu anh dần hiện lên một suy nghĩ.

Thời gian dài như vậy, suýt nữa Chu Dương đã quên béng mình còn có dị năng nước nóng.

Không biết có thể lợi dụng thứ này để nữ Zombie sống lại không?

Lúc trước anh cho Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết và những người khác dùng thì các cô ấy chỉ mới vừa chết.

Trường hợp này thì khác, không biết cô gái này đã biến thành Zombie bao lâu rồi, có thể nói là Zombie chân chính.

Đương nhiên, Chu Dương còn có Bảo Kính Phục Sinh, có thể phục sinh người chết, nhưng mà anh tuyệt đối sẽ không lãng phí cơ hội trân quý như vậy trên người Zombie.

Thử một lần xem sao, nếu có thể cứu sống thì tốt nhất, không cứu được thì thôi bỏ đi.

Cũng không tổn thất gì.

Chương 110: Y Tá Zombie "Rất Lớn"

Trong bàn tay Chu Dương xuất hiện một dòng nước, nó biến ảo không ngừng theo ý nghĩ của anh.

Mở ra bảo rương càng nhiều thì Chu Dương lấy được năng lực cũng càng ngày càng nhiều. Dị năng nước nóng cấp độ B đã không công dụng gì nữa nên anh đã lâu rồi không sử dụng nó.

Hôm nay chính là cơ hội để nó phát huy tác dụng của mình!

Từng dòng nước nóng trói y tá Zombie lại, vô luận cô ta giãy giụa như thế nào thì cũng không thể thoát ra được.

Dòng nước đi theo ngũ quan chui vào trong cơ thể cô, không ngừng tẩy đi virus Zombie, để cho da thịt cô tôi lại được truyền vào sức sống sinh mệnh lần nữa.

Hiệu quả giải trừ virus Zombie của dị năng nước nóng đã tăng lên không ít, trong chốc lát thì nữ y tá Zombie đã vùng vẫy chậm lại, ánh mắt dại ra.

Thật sự thành công!!

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc này, Chu Dương cười lên, đột nhiên phát động va chạm tử vong.

Dưới sự khống chế của Chu Dương, hơn một tiếng sau, sữa bò mới mẻ được truyền vào.

Nữ Zombie không giãy dụa nữa, cả người dần có thêm vài phần hơi thở của người sống.

Da thịt vốn dĩ đã nhăn nhúm đã trở nên căng mịn, có độ đàn hồi, nhan sắc cũng tăng lên bảy, tám phần.

Hiện giờ nhìn lại, nữ y tá rõ ràng đã thuận mắt hơn không ít, chí ít có thể cho 95 điểm.

Chu Dương thử triệt tiêu nước nóng, nữ Zombie cũng không làm ra hành động công kích.

Dị năng nước nóng phối hợp với sữa bò thần thật ra sự có thể cứu sống Zombie, ngay cả khi đã hóa thành Zombie thời gian rất dài cũng có thể vãn hồi.

Thật sự là thần tích!

Đây là dị năng siêu cấp tạo phúc cho loài người!

Nếu như vậy thì anh có thể gia tăng con mồi, khụ, mục tiêu được lựa chọn rồi.

Rốt cuộc thì mình đã bỏ lỡ bao nhiêu mỹ nữ!

Nghĩ tới hơn hai mươi vạn Zombie chết ở thành phố Đại Xương, ai biết bên trong có bao nhiêu người thích hợp. Chu Dương ôm ngực, ảo não một hồi.

Xem ra sau này giết Zombie cũng phải tuyển chọn tỉ mỉ, không thể một lưới bắt hết, dù sao cũng phải cho các cô em cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời.

- Đói!

Giống như lúc trước, một lần sữa bò là không thể giúp cô hoàn toàn khôi phục lại, nữ y tá đi tới bên cạnh Chu Dương, tiếp tục đòi ăn.

Chu Dương cũng không phải người keo kiệt, bảo đảm cô gái có thể ăn no.

Bên ngoài bệnh viện, Trình Khả Nhi và các cô gái khác đều lo lắng chờ đợi, thỉnh thoảng nhìn về phía bệnh viện, hy vọng nhìn thấy bóng dáng trở về bình an của Chu Dương.

Nhưng mà đã qua sáu, bảy tiếng rồi mà họ vẫn không thấy Chu Dương bước ra.

Trình Khả Nhi là người đầu tiên ngồi không yên.

- Không được! Có khi nào Dương Ca xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn hay không? Tôi phải đi vào xem một chút!

- Tôi cũng đi nữa!

Các cô gái đồng tâm nhất trí đi vào bệnh viện.

Vừa mới vào cửa thì các cô đã bị mùi hôi và mùi máu tanh xộc vào mũi suýt nữa ngất đi. Trên mặt đất trải rộng vết máu khô và những vết màu than đen, còn có cả vết tích chiến đấu.

Nhóm nữ không dừng lại, một đường đi tới lầu ba.

Dấu vết chiến đấu ở đây còn rõ ràng hơn, lại còn có rất nhiều. Khắp nơi gồ ghề, lồi lõm, còn có một lỗ hổng to lớn nám đen, giống như bị lửa thiêu đốt.

Cảm nhận nhiệt độ còn lưu lại trong không khí, xem ra đây là dấu vết do Nhị Ngốc để lại.

Vậy Dương Ca đâu?

Vì mau chóng tìm ra Chu Dương, chúng nữ phân tán ra, từng người tìm một lầu.

- Dương Ca, anh đang làm gì vậy?!

Trang Vũ Tình là người đầu tiên tìm thấy Chu Dương, thấy anh đang nằm trên đất, cô bèn đến gần xem thử, nhất thời mặt đỏ bừng.

Chẳng trách không thấy Chu Dương đi ra ngoài, thì ra là đi trêu hoa ghẹo nguyệt.

Đây là muốn biến thành máy đóng cọc hình người à?

- Anh đang bổ sung năng lượng sinh mệnh.

Chu Dương cười giải thích.

Thấy có người ngoài, Hồ Hiểu Dung vội giãy giụa đứng dậy, cả khuôn mặt đều đỏ ửng.

Sau khi được Chu Dương tiếp tế một lượng sữa bò cực kỳ lớn, cô đã khôi phục thần trí, đồng thời khôi phục được ký ức trước đây.

Bóng tối vô tận trước đó là thời gian bi thảm nhất của cô, cái loại tuyệt vọng kia để cho người điên cuồng.

Cô vô cùng tin cậy người đàn ông đã kéo cô ra khỏi bóng tối, nếu không thì cả đời cô sẽ phải ở trầm luân ở trong đó rồi.

Đặc biệt là sau khi Chu Dương đã cho cô uống thứ nước màu tím và tiến hóa nguyên sương cùng với đủ loại thuốc thần kỳ khác, cô có thể cảm giác bản thân đã xảy ra biến hóa.

« Nữ nô: Hồ Hiểu Dung

Độ trung thành: 100

Lực lượng: 152

Thể chất: 113

Nhanh nhẹn: 98

Tinh thần: 105

Năng lượng: 1050

Vũ khí: Không

Năng lực: Miễn dịch ra đa dò xét Zombie

Thiên phú: Nước Cốt Sinh Mệnh (A): Bài tiết ra nước cốt có hiệu quả

đặc biệt, sau khi uống sẽ có thể khôi phục thể lực và năng lực trên phạm vi lớn, còn có thể giải trừ virus cũng như tăng lên năng lực miễn dịch của bản thân. Sau khi uống sẽ gia tăng năm giờ thuộc tính ngẫu nhiên. (Chú thích: Mỗi ngày chỉ có lần đầu tiên mới có thể gia tăng điểm thuộc tính.)

Chữa Trị Thần Tốc (B): Tiêu hao 10 điểm năng lượng, có thể làm vết thương khép lại một cách thần tốc, tứ chi bị đứt lìa không vượt quá 50% cũng có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Cảm Giác Tồn Tại Biến Mất (A): Có thể làm cho cảm giác tồn tại biến mất, nếu không chủ động công kích thì sẽ rất khó làm người khác chú ý và công kích. »

Năng lực của Hồ Hiểu Dung rất tốt, rõ ràng chính là một nãi mẹ (*). Tuy là hiệu quả của Nước Cốt Sinh Mệnh có giới hạn, kém hơn hạn mức tối đa vô hạn tiến hóa của Tô Nguyên Dao, nhưng mà chỗ tốt là sơ kỳ có thể lập tức thấy hiệu quả.

(DG: Nãi mẹ (乃妈): Từ dùng trong game, chỉ các nhân vật nữ chủ yếu trợ giúp đồng đội như trị liệu, buff máu và mana. Nhân vật nam thì gọi là nãi ba.)

Năng lực của Cảm Giác Tồn Tại Biến Mất rất Bug, cái này còn không phải năng lực mà lúc đầu anh mong muốn không bị Zombie công kích à.

Nhưng năng lực này toàn diện hơn, nó không chỉ có công hiệu đối với Zombie mà còn bao gồm cả tà vật và kẻ địch, quả thực là thần kỹ sinh tồn ở tận thế.

Đẩy kim phiếu các truyện sau nhận ngay mã giảm giá:

- Phòng Giam Siêu Quái Vật (Bản Dịch)
- Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới (Bản Dịch)
- Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du (Bản Dịch)
- Đẩy 30KP - nhận ngay mã giảm 25%
- Đẩy 100 KP - nhận ngay mã giảm 30%

Đẩy KP ghi kèm tên truyện muốn nhận Mã giảm giá.

Mã giảm giá (10%): 13537908 - mua tối thiểu 1 chương.

Chương 111: Bú Sữa Sẽ Mạnh Lên! Thiên Huyễn Diện, Chế Tạo Nhan Sắc Theo Yêu Cầu!

- Lại thêm chị em mới?!

Ánh mắt của Trình Khả Nhi và các cô gái khác dừng ở trên người Hồ Hiểu Dung, đương nhiên, trọng điểm đặt ở một chỗ không thể diễn tả được.

Các cô cảm thấy mình không bằng.... Thứ đó có thể đè chết người.

- Năng lực của Hồ Hiểu Dung rất xuất sắc, sau này mọi người phải trao đổi nhiều một chút.

Chu Dương giải thích đơn giản về năng lực của Hồ Hiểu Dung, nhóm nữ càng đăm chiêu hơn.

Thế gian lại còn có loại năng lực này?

Bú sữa sẽ mạnh hơn?

Lúc này, ánh mắt của các cô gái khi nhìn Hồ Hiểu Dung đã hoàn toàn không giống trước rồi.

Tiểu Loli Miêu Linh Nhi triệt để tiến hóa thành Hắc Tâm Loli, cho dù trải qua dạy bảo lần trước thì cô vẫn không rút kinh nghiệm.

Con bé đi tới bên cạnh Hồ Hiểu Dung, hỏi:

- Chị ơi, em có thể nếm thử một chút không?

Những người khác không khỏi che mặt lại, tỏ vẻ tụi này không quan quen biết con bé đó.

Trang Vũ Tình trợn mắt nhìn Chu Dương, giống như đang trách cứ anh dạy hư con nít.

Cái này thì có liên quan gì tới Chu Dương anh hả?

Hồ Hiểu Dung chần chờ chốc lát, cô nhìn Chu Dương, thấy Chu Dương gật đầu thì mới ngượng ngùng gật đầu theo.

Tiểu Loli không biết cái gì gọi là khách khí, lập tức lại gần nhâm nhi

thưởng thức.

Cô uống một hồi, nhấm nuốt một cách cẩn thận tỉ mỉ, sau đó ánh mắt trở nên rất sáng.

- Uống rất ngon, em cảm giác mình trở nên mạnh mẽ hơn rồi! Chị ơi, lần sau chị có thể chừa cho em một chút không?

Miêu Linh Nhi mặt dày hỏi.

Nhóm nữ sao lại không biết tiểu Loli suy nghĩ cái gì, rõ ràng là muốn lấy sữa sau đó lặng lẽ bỏ thuốc vào trong đó.

- Miêu Linh Nhi, tụi chị cảnh cáo em, nếu em gây sự nữa thì tụi chị sẽ đánh đòn em đấy.

Miêu Linh Nhi thấy mình khiến nhiều người tức giận như vậy, lập tức trốn sang vừa.

- Thật sự hữu dụng à?

Trang Vũ Tình giương mắt nhìn sang.

Bởi vì không phải nửa người nửa Zombie cho nên thực lực của cô không bằng với Trình Khả Nhi và những người đã gặp phải mưa tím. Hiện tại thấy mình vẫn còn có cơ hội để tăng thực lực lên, cô ngẩng đầu nhìn chằm chằm Hồ Hiểu Dung.

- Thử xem chẳng phải sẽ biết, dù sao thì cũng sẽ không mang thai!

Liễu Xảo Yến đánh bạo tiến tới, rất nhanh, cô gật đầu, không khỏi nhìn Hồ Hiểu Dung rồi thở dài, nói:

- Thật sự không tồi, hơn nữa hương vị cũng rất ngon!

Trải qua sự nghiệm chứng của Miêu Linh Nhi và Liễu Xảo Yến, tự nhiên không thể nào là giả, các cô rối rít bu lại.

Hồ Hiểu Dung tay chân luống cuống, ngay cả tiểu Loli ở vừa cũng còn hơi chưa đã thèm, muốn lại gần uống lần nữa.

- Em thật sự coi đây là thức uống à!

Chu Dương nắm lấy tiểu Loli, đỡ phải con bé làm loạn.

Mỗi người uống một ngày một lần là đạt tiêu chuẩn rồi, nếu uống

nữa rồi hết sữa thì sao?

Chu Dương còn muốn dự trữ, sau này rảnh rỗi lại uống vài chén…

Hương vị ngon hơn sữa bò, còn có thể khôi phục thể lực và năng lượng nhanh chóng.

Trước mặt Chu Dương, Miêu Linh Nhi trở nên thành thật, đặc biệt là sáng sớm hôm nay, Chu Dương xác thực dọn dẹp cô không nhẹ, cho nên hiện tại cô tuyệt đối không dám làm càn.

- Thật thật thần kỳ! Em cũng muốn có năng lực như vậy!

Miêu Linh Nhi nhìn thấy chúng nữ vây quanh Hồ Hiểu Dung, cảm thán một hồi.

Cô cúi đầu nhìn mình chỉ mới có, hình như nếu cô có loại năng lực này thì cũng không uống được mấy ngụm …

Nếu so sánh thì mấy chị gái đều lớn hơn cô rất nhiều, trong trái tim cô luôn quanh quẩn một loại ưu thương thản nhiên.

Mọi người vừa mới tăng lên thực lực nên hảo cảm với Hồ Hiểu Dung tăng vọt, cô thuận lợi dung nhập vào trong vòng.

Chu Dương lại có thêm một mỹ nữ, quy mô mở rộng, đạt tới chín người.

Tâm trạng của anh rất tốt, bắt đầu phát đồng phục y tá mà mình thu thập được cho các cô vợ, ngoại trừ tiểu Loli, thật sự là anh không tìm được bộ nào có kích cỡ của con bé.

Tiểu nha đầu tinh quái vô cùng, cô trở lại Batmobile một hồi sau đó đi ra với một áo y tá oversize trên người.

Một mắt của con bé còn có che lại bằng băng vải trắng, rõ ràng là đang cosplay thiếu nữ bệnh kiều.

Ninh Thải Hà cảm thấy không ổn, chúng nữ nháy mắt, không màng sự kêu la của Miêu Linh Nhi, cưỡng ép lôi con bé đi chỗ khác.

Nguyên khí của tụi này còn chưa khôi phục đâu, nếu nhóc mà tiếp tục kiếm chuyện nữa thì tụi này thật sự sẽ mệt chết.

Chu Dương tự nhiên nhìn thấy màn này, không thể không nói tiểu Loli trời sinh chính là yêu tinh hại người, Chu Dương phải uống mấy hớp nước trà mới có thể miễn cưỡng bình phục tâm trạng lại.

Giữa hai lông mày của các cô gái lộ ra thản nhiên ưu thương, hình như vẫn không khôi phục nguyên khí lại, Chu Dương không thể làm gì khác hơn là tạm thời thả các cô ấy một lần.

Chín con Động Sát Chi Nhãn bay ra ngoài, quan sát Zombie gần đó, Chu Dương chuẩn bị nổ súng lần nữa, kiếm tích phân.

Động Sát Chi Nhãn bay qua đỉnh đầu của từng con Zombie nhưng mà không phát hiện hạt giống tốt. Cho dù có mấy cái nữ Zombie lớn lên miễn cưỡng còn tính là đẹp thì cũng bị ánh mặt trời chiếu thời gian dài mà da thịt khô quắt, gầy đến da bọc xương.

Hơn nữa khoé miệng còn có mấy tia máu màu đỏ đen và mấy mẩu thịt mắc vào răng, Chu Dương hoàn toàn mất hứng thú.

Dù sao thì nữ Zombie giống như Hồ Hiểu Dung vẫn là số ít.

Sau khi trở thành Zombie còn chưa ăn thịt người thì lại càng ít hơn.

Lấy Batmobile làm trung tâm, từng luồng khí lạnh mãnh liệt tỏa ra bốn phương tám hướng, từng con Zombie bị đóng băng, biến thành tích phân của Chu Dương.

Batmobile vòng qua thành phố Đại Kỳ vài lần, đi tới đâu đều lưu lại vài cái tượng băng ở đó.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 284751 con Zombie, thu được 284751 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 437 con Zombie tiến hóa, thu được 2185 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 18 con Zombie biến dị loại lực lượng, nhanh nhẹn, thu được 5400 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 1 con Zombie loại trí tuệ, thu được 1000 tích phân. »

Thu hoạch còn ít hơn nhiều so với tưởng tượng của Chu Dương, còn chưa đủ 30 vạn.

Số lượng Zombie bị giết thì nhiều hơn ở thành phố Đại Xương, nhưng mà thu hoạch lại kém xa, này quả thực là nghịch lý.

Gần 30 vạn tích phân có thể hợp thành hai bảo rương Kim Cương.

« Đã tiêu hao 222000 tích phân, bảo rương Bạch Ngân tiến giai thành

bảo rương Kim Cương, chúc mừng túc chủ thu được bảo rương Kim Cương x2. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Kim Cương, nhận được Thiên Huyễn Diện. »

« Thiên Huyễn Diện (sử thi): Sử dụng tài liệu đặc biệt để chế tạo mặt nạ, sau khi đeo lên thì có thể tùy ý biến ảo dung mạo, da thịt, khí chất, tóc tai, thậm chí còn có hơi thở của mình. (Chú thích: Đây là một mặt nạ có ma lực đặc biệt, rất dễ dàng để cho người trầm luân, quên mất bản thân.) »

Chương 112: Vận May Tăng Cao! Tương Lai Là Lão Bà Cổ Trang? (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Vật này...

Chu Dương sững sờ trong chốc lát, chẳng phải cái này có năng lực rất giống Sứ Ma à?

Nhân loại dù có quyến rũ tới đâu thì cũng không thể làm được tới trình độ hoàn mỹ, không một tì vết.

Chu Dương vĩnh viễn không quên được hình tượng người phụ nữ mà Sứ Ma biến ảo ra, nó vẫn luôn khắc sâu ở trong đầu anh.

Nếu không phải cân nhắc đến việc Sứ Ma là nam, Chu Dương thậm chí đã suy xét đến việc thu anh ta.

Đây cũng là ly do tại sao Chu Dương hỏi thăm có Nữ Sứ Ma hay không.

Hiện tại vấn đề đã giải quyết rồi, tấm mặt nạ này có hiệu quả gần như tương đồng với năng lực của Sứ Ma, thậm chí giá trị còn cao hơn rất nhiều.

Dù sao thì ai đeo Thiên Huyễn Diện vào thì người đó liền nắm giữ

loại năng lực này, không giống năng lực của Sứ Ma chỉ thuộc về bản thân, không cách nào cho người khác sử dụng.

Sau này muốn phụ nữ dạng nào thì chỉ cần đeo mặt nạ biến một cái là được!

Thứ tốt!

Đương nhiên, đây chỉ là một cách dùng của Thiên Huyễn Diện, thứ yếu chính là biến thành kẻ địch, đánh vào bên trong quân địch, đây mới là phương thức sử dụng chính xác của nó.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Kim Cương, nhận được tiền xu may mắn x10. »

« Tiền xu may mắn: Vật phẩm dùng một lần, sau khi sử dụng sẽ được nữ thần may mắn ưu ái trong 24 giờ, đạt được vận may. »

Tiền xu may mắn là thứ gì? Tăng thêm may mắn à?

Một tiền xu may mắn có thể gia tăng thêm một ngày may mắn, mười đồng có thể sử dụng mười ngày.

Không biết hiệu quả như thế nào nhỉ?

Ngược lại rút thưởng lấy được một số thứ, Chu Dương quả quyết sử dụng.

Không gì thay đổi cả nha!

Chu Dương đi hai bước, bầu trời bay qua một phi cơ, đột nhiên rơi xuống một sự bao vây to lớn, vừa đúng lúc rơi vào phía trước Chu Dương.

Đây là cái quỷ gì vậy?

Máy bay trực thăng tựa như không phát hiện đồ vật mình bị rơi xuống, thật nhanh đã lái về phương xa.

- Lễ vật đưa tới cửa hay sap?

Chu Dương đi tới, mở bọc ra, bên trong đặt một túi quả thực màu đỏ, bên ngoài sử dụng vật liệu với độ đàn hồi vô cùng tốt bao quanh, ba tầng trong ba tầng ngoài.

Cho dù từ trời cao rớt xuống, bên trong quả thực cũng là chưa từng xuất hiện một chút tổn thương, toàn thể đều hoàn hảo.

«Hỏa Linh Quả: Sau khi uống, 50% tỷ lệ giác tỉnh dị năng hỏa diễm cấp độ F, 30% tỷ lệ giác tỉnh dị năng hỏa diễm cấp độ E, 5% tỷ lệ giác tỉnh dị năng hỏa diễm cấp độ D, 1% tỷ lệ giác tỉnh dị năng hỏa diễm cấp độ C, 0,1% tỷ lệ giác tỉnh dị năng hỏa diễm cấp độ B, nếu mà sớm nắm giữ hệ dị năng hỏa diễm, sau khi dùng hỏa diễm với cường độ +1, hỏa diễm cao nhất sẽ được cộng thêm 3.»

Ồ, thứ tốt!

Chu Dương không ngờ ra ngoài chuồn mất một vòng cũng có thể nhặt được bảo vật thế này...

Quản anh khỉ gió, đồ vật đưa tới cửa, há có đạo lý không cần.

Cho dù người mất đồ tìm tới cửa, Chu Dương cũng rất có niềm tin.

Tôi dựa vào thực lực nhặt được đồ vật, dựa vào cái gì phải trả?

Hỏa Linh Quả tổng cộng có mười quả, Chu Dương cầm lên một quả Hỏa Linh, không chút nghĩ ngợi nuốt xuống.

Tuy rằng thức tỉnh dị năng hỏa hệ rất thấp, nhưng Chu Dương sẽ không ghét bỏ việc lấy được nhiều dị năng đâu.

«Hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ dùng quả thực đặc biệt, bên trong hiệu quả may mắn gia trì, chúc mừng túc chủ nhận được dị năng hỏa hệ cấp độ C, Sứ Giả Hỏa Diễm. »

Đây mà đã có thể thức tỉnh dị năng hỏa diễm cấp độ B rồi à? Không phải có tỷ lệ 0,1% hay sao?

Chu Dương sững sờ chỉ chốc lát, không chút do dự nuốt vào ba Hỏa Linh Quả, hỏa diễm được +3.

«Sứ Giả Hỏa Diễm (cấp độ B): Thân là sứ giả ngọn lửa, người đó sẽ miễn dịch khi bị ngọn lửa thông thường tổn thương.»

«Hỏa Diễm Chi Lực: Triệu hoán hỏa diễm cao nhất 700 độ khi kẻ địch công kích (hỏa diễm cường hóa +3). »

Hiệu quả cũng không tệ lắm, Chu Dương gật đầu một cái, Sứ Giả Hỏa Diễm có hiệu quả không tệ, có thể làm cho mình miễn dịch ngọn lửa thông thường tổn thương.

Mình còn có năng lực nguyên tố chi tử cấp độ S, tăng 500% lực lượng nguyên tố, đến lúc đó hỏa diễm chi lực phát huy ra được uy lực thậm chí càng vượt qua xa dị năng hỏa diễm.

Sau này nhóm lửa không cần thiết làm phiền Viên Thanh Tuyết, bản thân cũng có thể giải quyết.

Còn dư lại mấy quả ném cho Viên Thanh Tuyết ba quả, giúp năng lực hỏa diễm của cô ấy thăng cấp, còn lại tùy ý phân phối.

Vận khí của các cô ấy xa đều không bằng như Chu Dương, thức tỉnh chỉ là lực lượng cấp hỏa diễm độ F, ngay cả một hỏa diễm dị năng cấp độ E cũng không.

Ra ngoài là có kinh hỉ, tâm trạng Chu Dương thay đổi xong liền tiếp tục đi về phía trước, anh nhìn thấy cách đó không xa có một chiếc xe chở tiền ngừng tại chỗ, phía sau cửa mở ra, bên trong đặt tràn đầy tiền mặt.

Thật nhiều tiền!

Nếu như trước tận thế, Chu Dương chắc chắn sẽ thật vui vẻ, nhưng đây là tận thế, ai còn có thể đối với tiền cảm thấy hứng thú.

Chu Dương đang chuẩn bị rời khỏi, đột nhiên bắt được một tia sáng màu đen, anh sãi bước đi qua nhặt lên.

«Chúc mừng túc chủ nhặt được Tinh Hạch Hắc Ám, có thể trao đổi 1 vạn tích phần hoặc là tiềm năng kết tinh. »

Cái này cũng được?

Chu Dương hơi mộng mị, một chiếc xe chở tiền đó làm sao xuất hiện Tinh Hạch Hắc Ám?

Lại nói, không phải Hắc Ám Chi Nguyên đã bị mình giải quyết rồi à?

Khó thể nào có chỗ khác còn Hắc Ám Chi Nguyên.

Lựa chọn tiềm năng kết tinh, vẻ mặt Chu Dương tràn đầy phấn khởi.

Cho tới bây giờ, anh vẫn không quên Hắc Ám Chi Nguyên cung cấp một ngàn vạn tích phân, quả thực là bảo tàng di động mà, giết một lần đã thu được tiếp cận một bảo rương cấp độ thần thoại.

Anh nhìn về phía máy chụp hình và Tinh Hạch Hắc Ám được đặt chung một chỗ, có lẽ có thể được tài liệu hữu dụng.

Máy chụp hình đã hết pin, nhưng mà không làm khó được Chu Dương, dị năng lôi điện tại tuyến nạp điện.

Nạp điện khoảng mười giây mà có thể sử dụng mười giờ.

Máy chụp hình mở ra, bên trong là một phiến hỗn loạn, khắp nơi đều có tiếng kêu khóc.

Nghiễm nhiên là cảnh tượng tận thế xảy ra.

- Tôi tên là Quý Thanh, hôm nay không biết chuyện gì mà xảy ra quái bệnh, đâu đâu cũng có kẻ điên, tôi đứng ở tuyến đầu phát sóng trực tiếp cho mọi người biết, đạt được tin tức trực tiếp.

- Xin nhớ điểm phía dưới, phải chú ý.

Ống kính bắt đầu lay động, từng người từng người điên cuồng ở lướt qua trước mắt.

Quý Thanh vừa chạy, còn không quên hướng ống kính về cảnh truy tung của Zombie.

- Gia hỏa này cũng không biết được cái gì...!

Răng của Zombie đã cắn một phát ở trên người anh ta, kịch liệt đau nhức để làm anh hét rầm lên, mất khí lực thật là lớn mới ném được Zombie ra, ôm lấy máy quay phim liều mạng lao nhanh...

Chương 113: Vận May Tăng Cao! Tương Lai Là Lão Bà Cổ Trang? (2)

Anh ta hướng máy quay phim về phía vết thương của mình, máu me đầm đìa, Quý Thanh thảm thương nói:

- Các anh em, tôi vì có được tài liệu trực tiếp mà đã bị thương, đây đang dùng sinh mệnh để phát sóng trực tiếp, nhìn thấy tôi khổ cực như vậy, các người chắc chắn phải nhớ chú ý, thuận tiện khen thưởng cho tôi.

Anh ta lảo đảo mà chạy, mùi máu tanh dẫn rất nhiều Zombie đến, Quý Thanh nhìn thấy phía xa là xe chở tiền, vội vàng chạy tới muốn cầu cứu.

Một phát đạn trước một bước từ xe chở tiền xẹt tới, xuyên thủng đầu của anh ta.

Vốn là ngay lập tức chạy trốn, có lẽ còn có thể tìm một chỗ an toàn để trốn.

Có thể làm rồi nổi danh, Quý Thanh lại mất đi tính mệnh.

Máy chụp hình ngã ở trên mặt đất, vẫn còn tiếp tục ghi hình, ống kính nhắm ngay xe chở tiền.

Từng chân con Zombie lướt qua ống kính, kéo dài hơn một tiếng, đang lúc này, bầu trời rơi xuống một chân to, phía trên biến thành sương mù màu đen.

Hoàn cảnh này rất giống với lúc Chu Dương đã gặp Sứ Ma và Oán Linh Quả Thụ, vô cùng hắc ám bị nhiễm thể.

Quái vật tàn phá trong bầy tang thi, bất luận là Zombie hay là nhân loại, mọi thứ đều không bỏ qua.

- Khiến người chán ghét mà, đồ quái vật này! Hắc ám cuối cùng rồi sẽ bị tiêu diệt!

Phương xa truyền đến tiếng dễ nghe của phụ nữ, theo nhau tới là một đạo ánh sáng màu trắng sáng lên, hắc ám nhiễm thể ngay cả cơ hội phản ứng cũng không đã bị chôn vùi thành cặn bã, duy chỉ có Tinh Hạch Hắc Ám là được giữ lại.

- Thật là một cô gái xinh đẹp!

Người phụ nữ sãi bước từ phương xa đến gần, máy ảnh vừa vặn bắt được mặt mũi của đối phương.

Vóc dáng cao gầy, da thịt nhẵn nhụi như bạch ngọc dương chi, một đầu tóc đen xõa xuống.

Cô gái đó mặc quần áo rất quái dị, không phải là quần áo loài người ở thời đại này, bộ đồ đó lộ ra cổ phong, như là cung trang màu xanh ở cổ đại vậy.

Dung nhan tuyệt mỹ, khí chất siêu phàm thoát tục, phối hợp với một thân cung trang này, thật giống như Thiên Tiên hạ phàm.

Nhưng mà, đây không phải là điều quan trọng nhất!

Người phụ nữ đó đi tới, cầm máy quay phim lên, ánh mắt nhìn vào ống kính, ánh mắt quái dị, giống như nhớ phải xuyên qua ống kính, trò chuyện với người ở bên trong.

- Chu Dương! Rất vinh hạnh nhìn thấy anh... Phu quân tương lai của em.

Trên mặt cô gái đó thoáng qua một tia thẹn thùng.

- Em có rất nhiều lời muốn nói với anh, nhưng có lẽ không còn kịp rồi! Em ở Thiên Hải Thành chờ anh, nhớ tới tìm em!

Nói tới đây, máy quay phim triệt để lọt vào trong bóng tối.

- Bà nói anh ta có thể mắc câu hay không?

Gần trăm dặm bên ngoài, ở một nơi trên lầu cao, một người phụ nữ mặc cung trang cổ đại nhìn về phương xa.

Gió nhẹ thổi qua tà áo của cô, người giống như như Thiên Ngoại Phi Tiên, bất cứ lúc nào cũng có thể theo gió mà đi.

Đối diện ở trên lầu cao là một lão bà khoảng chừng tám mươi tuổi, trong tay chống quải trượng đầu rồng, nụ cười ấm lạnh, trên mặt các nếp nhăn có thể kẹp chết một con ruồi.

- Đương nhiên sẽ mắc lừa, tôi đã tra rõ, Chu Dương chính là đồ háo sắc, điên cuồng thu phụ nữ, đặc biệt là đối với cô gái xinh đẹp không chút sức miễn dịch nào.

- Giải quyết xong tên nhân loại này, thứ nhất là vì báo thù cho Hắc Ám Chi Nguyên đại nhân, thứ hai, anh ta mà chết, chúng ta sẽ không phải lo lắng về sau.

Lão bà biết chuyện tương lai dĩ nhiên là chuyện hoang đường gạt người, họ cũng không có năng lực biết trước tương lai, chỉ là vì điều động lòng hiếu kì của Chu Dương mà chú tâm chuẩn bị một cặm bẫy.

Chu Dương có thực lực rất mạnh mẽ, đặc biệt là sau khi giải quyết xong Hắc Ám Chi Nguyên lập tức đã nhận được sự chú ý rộng rãi.

Đương nhiên, đây cũng là xui xẻo của Hắc Ám Chi Nguyên, chưa hồi phục bao lâu đã gặp phải Chu Dương, nếu không ai chết vào tay ai còn chưa nói được.

Chu Dương có tiềm lực để cho người khiếp sợ, hướng theo thời gian càng dài, tốc độ phát triển lại càng kinh người. Họ muốn đuổi tận giết tuyệt Chu Dương, mới tiến hành kế hoạch này.

Dương Tuyết tràn đầy tươi cười, từ xa nhìn về phía phương hướng thành phố kia.

- Có thể để cho anh ta đám cưới với tôi hay không? Khiến cho truỵ lạc, chủ thượng cũng sẽ có thêm một trợ lực mạnh mẽ.

Trong ánh mắt cô ta tất cả đều là vẻ chờ mong.

Có thể chinh phục một người đàn ông mạnh mẽ, đây cũng là một loại vinh quang.

Nếu như có thể làm được một điểm này, anh ta sẽ giúp cho chủ có lực lượng mạnh mẽ hơn.

- Cô cũng không nên đùa với lửa! Người đàn ông này mạnh mẽ hơn rất nhiều lần so với sự tưởng tượng của cô, đặc biệt là cây búa trong tay anh ta có thể phóng xuất ra sấm sét màu tím, đây là khắc tinh của chúng ta đấy.

- Một khi chơi qua lửa, chúng ta đều phải chết!

Bầu trời truyền đến một giọng nói lạnh lẻo, một người đàn ông trên lưng mọc ra đôi cánh đen, đầu dài ba thước từ trên trời rơi xuống.

- Xem ra tôi không tới trễ!

Gió nhẹ thổi qua, một bóng dáng từ hư biến thực, đến vô thanh vô tức.

- Còn có tôi đây!

Một bóng người cao to chạy như điên hướng về phía này, khí thế man ngưu không thể chống cự được.

Anh ta đột nhiên giẫm lên mặt đất, mặt đất nứt nẻ như đạn pháo bắn tung tóe lên trời, bay thẳng trên cao ốc gần 300m.

Ấm Ma Sứ Thụ Mỗ, Dực Ma Sứ Thiên Cương, Phong Ma Sứ Hắc Sát, Lực Ma Sứ Cuồng Bá, còn có cô... Mị Ma Sứ Tuyết Mạn.)

Họ là thủ hạ của Hắc Ám Chi Tử thủ hạ của năm đại chiến lực.

Mặc dù thực lực vượt qua Hắc Ám Chi Nguyên Sứ Ma, nhưng cũng sẽ không mạnh hơn bao nhiêu, chỉ dựa vào họ, đối phó Chu Dương còn chưa đủ.

Sau lưng đại lão hắc ám chi tử sẽ ở thời khắc mấu chốt hàng lâm, để cho Chu Dương một kích trí mạng.

Đây là cạm bẫy đối với Chu Dương, tất nhiên sẽ không ngây ngốc

dựa vào số người chiếm ưu thế mà giành thắng lợi, họ còn có mưu kế tỉ mỉ bố cục.

- Đây là Hắc Ma Châu, nghiền nát nó sẽ nổ hắc lực ám truỵ lạc, hình thành làn khói đen thối rữa, chí ít có thể áp chế bảy thành thực lực của Chu Dương rồi!

Trừ cái này ra, họ vẫn còn có thật nhiều điều cần lưu ý mà chuẩn bị, chính là vì một lưới bắt Chu Dương.

Kế hoạch lần này chuẩn bị kín đáo, chuẩn bị ba ngày, bảo đảm không sơ hở tý nào.

- Chờ đến lúc Chu Dương đi tới Nguyên Hải thành, tôi chắc chắn sẽ đánh nát đầu của anh ta!

Lực Ma Sứ Cuồng Bá nắm chặt nắm tay.

Dương Tuyết mang theo sự sửng sờ, nhìn về phía Lực Ma Sứ Cuồng Bá:

- Anh nói thành phố này gọi là Nguyên Hải Thành? Mà không phải Thiên Hải Thành?

- Vẫn luôn gọi là Nguyên Hải Thành! Cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua Thiên Hải Thành, cô không biết...

Mọi người đồng loạt đưa ánh mắt chuyển hướng về phía Dương Tuyết

- Nhưng mà tôi đã thông qua máy quay phim nói cho Chu Dương là Thiên Hải Thành...

Mọi người triệt để bối rối, Thiên Hải Thành?

Chương 114: m Mưu Phá Diệt, Găng Tay Trộm Hồn!

Đây là nơi quái quỷ nào? Trên Trái Đất cho tới bây giờ không một chỗ nào gọi là Thiên Hải Thành!

Cho dù Chu Dương chủ động bước chân vào cạm bẫy, vậy cũng phải để đối phương tìm tới chỗ mới được!

Trên thế giới không có Thiên Hải Thành, cô để cho Chu Dương đi đâu tìm?

Họ nghĩ tới đây sắc mặt cực độ khó xem, chuẩn bị kế hoạch tinh vi còn chưa kịp cấp bách thực hiện đã chém ngang hông.

Họ có cảm giác mình một đấm đánh vào bên trong không khí, cảm giác vô cùng khó chịu.

- Không biết hiện tại một lần nữa nói cho anh biết địa điểm còn có kịp hay không...

Dương Tuyết tràn đầy hối hận, không ngờ mình lại gây ra việc như vậy cơ chứ.

Nhưng cô nhớ rõ ràng là Thiên Hải Thành!

Lẽ nào trí nhớ của mình bị sửa đổi?

- Đây là lỗi của cô, cô cần phải nghĩ hết tất cả biện pháp để cho anh ta đi tới Nguyên Hải thành!

Tứ đại Ma Sứ hướng về Dương Tuyết tạo áp lực, cô chỉ có thể bất đắc dĩ đồng ý.

...

- Vợ tương lai của mình? Không biết xấu hổ, còn muốn chiếm tiện nghi! Nhưng mà dáng dấp vẫn không tệ, gặp được có thể thu lấy.

- Thiên Hải Thành? Đây là nơi quái quỷ nào? Cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua!

Chu Dương không biết mưu đồ ở phía xa ngoài kia, càng không biết tiền xu may mắn đã phát huy hiệu quả lúc này để cho anh miễn chịu một đợt phiền toái.

Đương nhiên, cho dù là biết rõ, anh cũng sẽ không mắc lừa.

Tiện tay vứt máy quay phim trên mặt đất.

Vợ tương lai?

Thật sự coi anh là kẻ đần độn à!

Đối với loại chuyện hoang đường này Chu Dương chưa bao giờ tin.

Đừng xem bên trong máy quay phim kia quay đoạn phim gì đó đến diễn ra một cảnh rất giống tận thế, nhưng muốn ngụy tạo vật này không khó.

Hiện đại sẽ có cái đó hợp thành và đặc hiệu, biên tập liều mạng chỉnh sửa, không phải người chuyên nghiệp căn bản là không cách nào phân biệt.

Huống chi, từ khi tận thế hàng lâm đến nay, hắc ám bị nhiễm thể, Tà Linh, đồ vật quỷ dị lại tầng tầng lớp lớp.

Trên thế giới có quá nhiều thứ nguy hiểm, không thể không phòng.

Chỉ có thực lực, coi trời bằng vung, sẽ chết rất nhanh.

Chu Dương chưa bao giờ là loại người tự đại này.

Còn cho rằng tìm một mỹ nữ là có thể để cho mình rút lui à?

Ngây thơ!

Bất luận có chiêu số gì, Chu Dương đây sẽ không tiếp chiêu.

Cho dù mỹ nữ cổ trang kia tương lai thật là vợ của mình, vận mệnh vẫn sẽ để cho hai người gặp nhau, không cần thiết để mình hao tốn thời gian đui mù bận tâm.

Chu Dương quên chuyện này đi, lần nữa dạo bước, tiếp theo gặp phải không ít bảo rương, thu hoạch vẫn còn ở trong phạm vi bình thường có thể lý giải, không thu hoạch Hỏa.

Xuất hiện loại tình huống này rất bình thường, mặc dù có vận may đạt đến tài nghệ cực cao, nhưng thu hoạch là phụ cận có thể có được vật phẩm thưởng cao nhất, không thể nào bỗng dưng rơi ra đồ vật.

Nghĩ tới đây, Chu Dương không giới hạn ở tại một chỗ nữa, mở Batmobile chạy khắp nơi ở thành phố Đại Kỳ.

Bất tri bất giác, anh đã tới sân bay thành phố Đại Kỳ rồi, nơi này Zombie đã sớm biến thành tượng băng, chết đến mức không thể chết thêm.

Một đường không dẫn tới phiền toái.

- Đúng rồi, nơi này là sân bay, nói không chừng còn có thể tìm ra mấy bộ đồ của nữ tiếp viên hàng không.

Chế phục không chỉ là y tá mới có ý tứ, nữ tiếp viên hàng không cũng rất tốt!

Chu Dương nghĩ tới đây, nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ.

«Hệ thống nhắc nhở, phía trước bên trong máy bay chở khách đã phát hiện bảo rương Bạc Kim.»

Còn có thu hoạch ngoài ý muốn!

Bảo rương Bạc Kim hoang dại à?

Hôm nay quả nhiên là ngày may mắn mà!

Máy bay chở khách đóng cửa lớn, bên trong còn có mấy con Zombie bị nhốt nên tránh được một kiếp.

Chu Dương không chút nương tay, thuận tay làm thịt mấy tên, sãi bước đi vào bên trong, tìm được bảo rương Bạc Kim hoang dại.

«Tiêu hao 100000 tích phân, bảo rương Bạc Kim tiến cấp thành bảo rương Kim Cương. »

«Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Kim Cương, nhận được Găng Tay Trộm Hồn (vật phẩm hiếm)»

«Găng Tay Trộm Hồn (sử thi): Là bao tay lợi dụng vật liệu hồn lực đặc biệt chế tạo, sau khi đánh chết mục tiêu, ăn cắp linh hồn của mục tiêu. »

«Thu Hoạch Linh Hồn: Tiêu diệt mục tiêu thì găng tay trộm hồn sẽ thu được linh hồn, cường hóa bản thân, phẩm chất linh hồn càng cao, hiệu quả càng tốt. Thu thập một trăm vạn linh hồn phổ thông, găng tay trộm hồn sẽ tiến cấp thành truyền thuyết, thu thập một ngàn linh hồn phổ thông, thủ đoạn trộm hồn sẽ có thể tiến cấp thần thoại, linh hồn hiện tại: 0 »

« Ăn Cắp Lực Lượng: Găng tay trộm hồn có thể ăn cắp lực lượng linh hồn, túc chủ mang theo bao tay thì có thể sử dụng năng lượng linh hồn đặc hữu hoặc dị năng. Trước mắt tối đa có thể ăn cắp năm lực lượng linh hồn, Găng Tay Trộm Hồn thu hoạch càng nhiều linh hồn số lượng có thể ăn cắp cũng sẽ gia tăng.) »

« Trục Xuất Linh Hồn— Linh Giới Tử Vong: Phóng thích toàn bộ linh hồn bên trong Găng Tay Trộm Hồn, chế tạo một Quốc Gia Vong Hồn, túc chủ sẽ hóa thân thành hình thái vong hồn, trong lúc tử vong sẽ

trọng sinh ở Linh Giới Tử Vong, Linh Giới Tử Vong có thời gian kéo dài là ba mươi phút (số lượng linh hồn càng nhiều, Linh Giới Tử Vong có phạm vi càng lớn, cường độ càng cao). Thời gian sau khi kết thúc, linh hồn bên trong găng tay trộm hồn sẽ biến mất toàn bộ.»

Găng tay trộm hồn thật sự mạnh mẽ!

Không ngờ nó lại là bao tay có thể tự trưởng thành và lên cấp, thu hoạch 1000 vạn linh hồn là đã có thể tăng cấp thành binh khí thần thoại.

Hiệu quả của lực lượng ăn cắp trợ giúp rất tốt, nếu nhận được mấy linh hồn của cường giả thì Chu Dương có thể thông qua linh hồn để nắm giữ năng lực của họ.

Còn cả đại chiêu Trục Xuất Linh Hồn - Linh Giới Tử Vong, thời khắc mấu chốt còn có thể cứu mạng, sau khi chết là có thể phục sinh, ba mươi phút vô địch, suy nghĩ một chút đã thấy đây là một sự trợ lực rất lớn.

Chu Dương đeo Găng tay trộm hồn vào, nó rất nhẹ, hoàn toàn không cảm nhận được trọng lượng.

- Gào!

Trong buồng phi cơ cách đó không xa truyền đến tiếng kêu của Zombie, Chu Dương mở ra cửa chính khoang máy bay ra rồi cho nó một nhũ băng.

Sau đó anh nhìn thấy một thứ đồ vật hư ảo, giống như một đám mây mờ, trôi lơ lửng trên đầu Zombie đang dần nhạt đi.

Đây là linh hồn ở bên trong con Zombie vừa rồi, Chu Dương tháo Găng tay trộm hồn xuống thì linh hồn kia cũng biến mất theo, đeo lên thì nó lại xuất hiện lần nữa.

- Thu hoạch!

Bên trong Găng tay trộm hồn truyền đến một lực hút, linh hồn hư ảo không chút phản kháng bay vào găng tay, thước đo linh hồn biến thành 1.

Đáng tiếc là Zombie bình thường không năng lực và dị năng, sau khi sử dụng lực lượng ăn cắp thì vừa vặn đạt được hiệu quả toàn bộ thuộc tính +9.

Không tồi!

Chỉ cần săn giết Zombie thì mình có thể hoàn thành mục tiêu một cách dễ dàng.

Chương 115: Chinh Phục Phụ Nữ Rất Đơn Giản, Chỉ Cần Có Một Viên Thận Bằng Hợp Kim Titan

Chu Dương có được đồ vật mình mong muốn, anh lại lục soát máy bay một hồi nữa, rất nhanh tìm được mấy bộ quần áo của nữ tiếp viên hàng không, sau đó vui sướng mang chúng nó đi.

Chu Dương tiếp tục tìm sang chiếc thứ hai, chiếc thứ ba, đến lúc đi tới chiếc cuối cùng thì anh lại phát hiện trong đó còn có người sống.

Trên máy bay có sáu người, năm nữ tiếp viên hàng không, còn có một người đàn ông là cơ trưởng.

Cái tên may mắn này!

Có thể ở chung với năm cô em tiếp viên hàng không xinh đẹp, khẳng định là mỗi ngày rất thoải mái.

Khỏi cần phải nói, nhìn khóe mắt cơ trưởng hãm sâu, bước chân hư phù cũng biết anh ta gặp phải vận mệnh bi thảm tới mức nào.

Chu Dương than thở một hồi, anh không ý định lo việc này, quay người chuẩn bị rời khỏi.

- Bên ngoài đã an toàn!

Sau khi nhìn thấy Chu Dương, nhóm nữ tiếp viên hàng không lấy can đảm bước ra máy bay.

- Thật là quá tốt! Tôi sắp chết đói rồi, lần này chắc chắn phải ăn một bữa no nê!

- Soái ca, anh có thức ăn không? Có thể cho chúng tôi mượn một chút được chứ? Chờ khi nào chúng tôi tìm được thức ăn thì sẽ trả lại cho anh gấp đôi.

Nữ tiếp viên hàng không đã ở trong phi cơ một thời gian, nhìn qua tinh thần không tốt, đương nhiên là bởi vì đói bụng.

- Không hứng thú!

Zombie đã bị đóng băng một thời gian rồi mà đối phương còn không dám đi ra máy bay, cái lá gan này ….

Trình độ như vậy mà còn muốn đi ra bên ngoài tìm thức ăn? Thật sự coi mình là kẻ đần độn à?

Cho người này mượn bảo đảm không trả lại.

- Cầu xin anh cho tôi chút thức ăn đi, tôi thật sự rất đói, nếu anh cho tôi thức ăn thì tôi nguyện ý làm người phụ nữ của anh.

Một người phụ nữ xinh xắn, nhỏ nhắn chạy tới, cô ta cố ý kéo khóa kéo áo xuống, lộ ra da thịt bên trong.

Người này hơi lùn, nhan sắc chỉ ở mức trung, huống chi, Chu Dương không hứng thú đối với phụ nữ đã bị người khác đụng qua.

- Thật xin lỗi, tôi không thói quen nhặt giày rách!

Cô ta bị những lời của Chu Dương tức giận vô cùng, nếu là ở trước tận thế có người dám đứng trước mặt nói cô là giày rách, cô chắc chắn tiến tới cho Chu Dương hai cái bạt tai, nhưng mà hiện tại cô thật sự không dám.

- Thân là một người đàn ông, giúp đỡ phụ nữ không phải là chuyện bình thường à? Tôi chỉ mượn một chút thức ăn thôi, đâu phải là lấy luôn không trả đâu!

Chu Dương cũng không quan tâm mấy người này, quay đầu bước đi.

- Lỗ tai anh bị điếc à? Lẽ nào anh không một chút lòng thương cảm hả?!

- Thân là con người không phải nên hỗ trợ lẫn nhau à?!

Nhóm nữ tiếp viên hàng không người này tiếp lời người kia, cứ đi theo sau Chu Dương lải nhải mãi.

Có sức lực như vậy thì tự đi tìm thức ăn không phải tốt hơn à?

- Nếu tôi phải giúp hết tất cả những người mà mình gặp, như vậy thì tôi chắc chắn sẽ là người chết đói đầu tiên đấy!

- Tôi cũng không phải là ba của mấy người, chúng tôi không quen không biết thì tại sao tôi phải giúp mấy người hả?

Giọng điệu của Chu Dương rất lạnh, dáng vẻ kháng cự người ngoài xa ngàn dặm.

- Mặc dù anh không phải cha ruột của tôi, nhưng mà anh có thể làm cha nuôi của tôi!

Một cô gái tương đối xinh xắn đi tới, mặc dù sắc đẹp của cô không tính là xuất sắc nhất trong nhóm nhưng cũng là hạng nhì, hạng ba, phối hợp với đồng phục nữ tiếp viên hàng không trên người làm Chu Dương không khỏi chăm chú nhìn mấy lần.

- Muốn tôi làm cha nuôi của cô? Được thôi! Nhưng mà thân thể cô thuần khiết à? Chỉ cần đúng là như vậy thì tôi bảo đảm sẽ cho cô an toàn, không lo áo cơm.

Chu Dương hỏi ngược lại.

- Thời buổi gì rồi mà vẫn còn muốn tìm phụ nữ trong trắng chứ! Xem ra đời này anh phải cô độc cả đời rồi!

- Đúng vậy, đàn bà bây giờ ai mà không quen mười mấy người bạn trai? Anh cho rằng đây là cổ đại, biểu lộ tình cảm với nhau sẽ bị ngăn chặn bởi thân thể à?

- Ung thư thẳng nam đi chết đi!

Các cô là nữ tiếp viên hàng không quanh năm qua lại ở trên máy bay, dễ dàng nhìn thấy người trong xã hội mới cùng với các tinh anh, hơn nữa còn có quy tắc ngầm, cho dù trước khi làm nữ tiếp viên hàng không là trong trắng thì sau đó cũng khó mà bảo đảm.

Đây cũng là nguyên nhân mà họ tức giận, bởi vì các cô đều không phải là thân thể thuần khiết, Chu Dương đưa yêu cầu như vậy quả thực là đâm chọt nỗi đau thầm kín của họ.

- Cô độc cả đời? Không thể nào, đời này tôi không thể cô độc cả đời.

Nghe tới đây, từng đôi mắt của nhóm nữ tiếp viên hàng không tỏa sáng, chẳng lẽ mình còn có cơ hội?

Ngay lúc các cô nghĩ như vậy thì phương xa truyền đến một trận nổ vang, sau đó một chiếc Batmobile đẹp trai lao tới đây rồi chậm rãi

dừng lại trước mặt Chu Dương.

Nhóm nữ tiếp viên hàng không thán phục, không ngờ Trung Quốc lại có loại xe chiến như Batmobile!

Sau đó từng người phụ nữ với vẻ đẹp xuất chúng bước xuống xe, vây quanh Chu Dương.

- Dương Ca, anh lại ra ngoài hái hoa dại? Hoa dại nào ăn ngon bằng hoa nhà chứ!

- Lần này trình độ hơi kém!

Trong lúc chín người nhóm Trình Khả Nhi đang quan sát nhóm nữ tiếp viên hàng không kia thì đối phương cũng đang quan sát họ, ánh mắt mấy người liên tục lướt qua khuôn mặt và dáng người của nhóm Trình Khả Nhi.

Không so sánh thì sẽ không tổn thương.

Mấy cô vợ của Chu Dương lấy tư thái nghiền ép, toàn thắng!

Ngay cả người đẹp nhất trong nhóm nữ tiếp viên hàng không cũng không bì được.

Đây cũng là nguyên nhân mà Chu Dương coi thường họ, nhan sắc bình thường lại còn không còn trong trắng, có tư cách gì để anh nhìn với cặp mắt khác.

Mấy người nữ tiếp viên hàng không vừa rồi còn ầm ĩ, hiện tại lại triệt để im lặng. So sánh với mấy cô gái bên cạnh Chu Dương thì các cô đích xác không coi là cái gì.

Trình Khả Nhi cầm Trảm Lôi Kiếm bước ra.

- Vừa rồi ai nói Dương Ca đi chết đi?!

Nhóm nữ tiếp viên hàng không bị cô hù dọa, sợ tới mức liên tục lùi về phía sau.

- Đừng tưởng rằng trốn tránh thì tôi không biết đó là ai!

Một hỏa cầu đột nhiên bay ra rồi rơi xuống một người nữ tiếp viên hàng không đang ẩn núp trong đám đông, ngọn lửa lập tức lan ra toàn thân người nọ, cô ta kêu thảm một tiếng rồi hóa thành tro bụi.

Chu Dương là người đàn ông của các cô, tuyệt đối không cho phép

người khác vũ nhục.

- Lần sau đánh bóng mắt mình sáng lên một chút, không phải ai cũng có thể trêu chọc được!

Chu Dương ôm các cô vợ mình bước lên Batmobile, anh rất hài lòng biểu hiện của các cô ấy.

- Chờ một chút!

Cơ trưởng vẫn luôn làm con rùa đen rút đầu lúc này mở miệng lên tiếng, anh hơi sợ sệt nhìn mấy người phụ nữ bên cạnh Chu Dương, nhưng mà vẫn lấy can đảm hỏi.

- Xin hỏi, anh làm thế nào để chinh phục nhiều người phụ nữ như vậy?

Anh ta có kinh nghiệm lão luyện, vừa nhìn mấy người phụ nữ này đã biết họ đã được thỏa mãn, trong lòng khen ngợi Chu Dương không thôi, muốn tìm hỏi bí phương.

- Rất đơn giản, anh chỉ cần có một quả thận bằng hợp kim titan là được.

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Tại Tận Thế Ta Nhặt Được Bảo Rương

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Phòng Giam Siêu Quái Vật

Chương 116: Gái Tây Tóc Vàng Natasha, Món Quà Của Thượng Đế

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Thành phố Đại kỳ không còn thứ đáng giá để Chu Dương chú ý và dừng lại nữa, Batmobile lao vùn vụt tới những nơi khác.

Gặp phải khu vực hoặc địa hình khó có thể vượt qua hoặc là vô pháp chạy thì Batmobile sẽ tự động biến đổi hình dạng, thích ứng đủ loại hoàn cảnh, đường đi thông suốt không trắc trở.

Từ đầu đến cuối Chu Dương đều không cần phải lo lắng gì, anh chỉ cần xác định phương hướng thì xe sẽ tự động chạy về phía đó.

Cuộc sống thật là thoải mái, Chu Dương nghỉ ngơi một đêm rất tốt, nhìn thấy cách đó không xa có khói cuồn cuộn và dày đặc, hình như là có nơi nào đó đang bốc cháy.

Khoảng cách càng ngày càng gần, Chu Dương thấy rõ thứ đang cháy là một chiếc máy bay, hơn nữa ký hiệu trên máy bay làm Chu Dương hết sức quen thuộc.

Đây không phải là máy bay đưa cho mình quả Hỏa Linh à?

Đang bay rơi xuống?

Cách đó không xa, một người phụ nữ tóc vàng cụt tay đang phất phất tay với Batmobile, như là đang cầu cứu.

Trên máy bay có quả Hỏa Linh, nói không chừng sẽ còn có những bảo vật khác!

Bây giờ BUFF may mắn vẫn không biến mất, chắc chắn sẽ thu hoạch lớn.

Nghĩ tới đây, Chu Dương làm Batmobile thay đổi đường đi đặt sẵn, chuyển hướng về nơi máy bay rơi xuống.

Đến gần thì Chu Dương phát hiện đây là một người phụ nữ phương tây, cô ta có khuôn mặt thâm thúy, đôi mắt màu lam nhạt, vóc dáng cao gầy khoảng một mét tám.

Đặc biệt là hai chân, thẳng tắp thon dài, tuyệt đối là chơi một năm không ngán.

Nhan sắc ít nhất là chín mươi điểm, lại thêm thân phận người nước ngoài, còn có thể tăng thêm nữa.

Khuyết điểm duy nhất là cánh tay trái của cô ta không còn, mặc dù đã băng bó nhưng mà máu vẫn không ngừng rỉ ra.

Gò má xinh đẹp của cô thỉnh thoảng lộ ra vẻ thống khổ, da thịt càng tái nhợt.

Đối với mỹ nhân, Chu Dương luôn là nho nhã lịch sự.

- Xin chào, cô cần trợ giúp gì à?

Nếu để cho nhóm nữ tiếp viên hàng không thấy một màn này, họ tuyệt đối sẽ tức ói máu.

Đều là phụ nữ mà tại sao lại bị đối xử khác biệt như vậy chứ?

- Thật sự cám ơn anh!

Mỹ nhân tóc vàng nói một tràng tiếng Trung lưu loát, không ngừng bày tỏ sự cảm kích của mình với Chu Dương.

Dù sao thì đây cũng là tận thế, lòng người lạnh lùng, cho dù đối phương có lái xe rời đi mặc kệ thì Natasha cũng sẽ không cảm thấy ngoài ý muốn.

Cô chỉ ôm hy vọng một lần cầu cứu thử xem sao thôi, không ngờ đối phương lại là một người nhiệt tình.

Nhưng mà Natasha không biết, Chu Dương rõ ràng là đang muốn cua cô.

- Anh có thuốc cầm máu không? Ví dụ như thuốc xịt cầm máu, tôi cần giúp đỡ.

Cô chảy máu quá nhiều, nếu không thể cầm máu thì chắc chắn sẽ chảy máu mà chết.

- Đúng rồi, trong phi cơ của tôi còn có đồng bạn, anh xem có thể cứu ra được hay không.

- Thuốc xịt cầm máu?

- Xin lỗi, tôi không có thứ này.

Tuy Chu Dương từng đi qua bệnh viện, thấy rất nhiều dược phẩm, thuốc men, nhưng mà anh chưa từng mang theo một thứ gì.

Lấy mấy cái đó làm gì?

Thân thể của mình rất tốt, bách bệnh bất xâm, cho dù là bị đứt rời tay chân thì vẫn còn có nhũ mẫu Hồ Hiểu Dung.

Trên mặt Natasha lộ ra vẻ tuyệt vọng, cô cười khổ một tiếng.

Đây là tận thế, thứ có giá trị nhất là thức ăn và nước uống, vật này quan hệ tới sống còn.

Trừ cái đó ra thì thứ khác không quan trọng, trừ phi bản thân cần nếu không thì rất ít người sẽ chuyên môn thu thập những thứ này.

Cô may mắn gặp được người tốt, nhưng xui xẻo là người nọ lại không thứ để cầm máu.

- Cô muốn trị thương à? Cái này rất đơn giản! Chỉ cần uống chút sữa, khụ, để Hồ Hiểu Dung chữa trị cho cô là được rồi.

Natasha không ngờ trong Batmobile lại có một người bước ra, cô giật mình đánh giá chiếc xe này.

Đây rốt cuộc là xe gì?!

Chỉ có đồ ngốc mới dám lái xe thể thao ở tận thế, vừa tốn xăng mà lại không thể bay! Xe gầm thấp thì rất khó ứng phó địa hình phức tạp và biến đổi liên tục, hơn nữa không gian bên trong có hạn, không thể mang theo nhiều vật liệu được.

Khuyết điểm quả thực quá nhiều, ưu điểm duy nhất chính là đẹp trai.

Xe dã ngoại hay là các loại xe cỡ lớn mới là ưu tiên hàng đầu, đương nhiên, xe dã ngoại ở Trung Quốc rất ít, nhưng còn có xe hàng để thay thế.

Càng làm cho Natasha ngạc nhiên là trên xe rõ ràng chỉ thấy hai người, thế mà lại có người thứ ba bước xuống, điều này làm cô càng ngày càng mờ mịt.

Lẽ nào đây là xe công nghệ đen?

Ngay lúc Natasha còn đang thất thần thì cô cảm giác cánh tay nhột vô cùng, giống như có thứ gì đó chui vào vết thương.

Natasha cúi đầu thì thấy trong lòng bàn tay Hồ Hiểu Dung có ánh sáng trắng ngưng tụ vào miệng vết thương của mình, sau đó xương và thịt bắt đầu sinh trưởng, chưa đến một phút thì một cánh tay mới tinh đã mọc ra.

Cô thử quơ quơ cánh tay mấy lần, cảm giác hoàn toàn không khác gì trước khi bị thương, thứ khác biệt duy nhất chính là màu sắc.

Natasha đã sớm khiếp sợ há hốc miệng, trong chốc lát cô không phục hồi tinh thần lại được, thỉnh thoảng còn phát ra mấy tiếng Oh My God, thượng đế, vân vân.

- Cám ơn, xin hỏi cô là thiên sứ à?

Thái độ của cô trở nên vô cùng thành kính, không ngừng tỏ ý cám ơn Hồ Hiểu Dung.

- Tôi không phải là thiên sứ, tôi là y tá thức tỉnh dị năng, nhắc tới chuyện này còn phải cám ơn Dương Ca.

Hồ Hiểu Dung vẻ mặt đầy sùng bái nhìn Chu Dương.

Không Chu Dương thì cô vẫn là một con Zombie vô tri vô giác, không thể sống lại một lần nữa. Hồ Hiểu Dung thật sự cảm kích Chu Dương từ tận đáy lòng, vô luận là Chu Dương bảo cô làm gì thì cô chắc chắn sẽ chấp hành không chút do dự.

Chương 117: Đây là lời hứa của một người đàn ông!

Natasha nhìn sang Chu Dương:

- Thật sự cám ơn anh.

Cô vốn dĩ chỉ muốn mượn ít thuốc cầm máu để bảo vệ tính mạng của mình, không ngờ ngôi sao may mắn chiếu xuống gặp được dị năng giả, cánh tay của cô nhờ đó mà được chữa lành.

Điều này khiến cô hết sức vui mừng, dù sao thân thể con người có tứ chi cân đối, mỗi cơ quan đều có tác dụng, thiếu một thứ cũng không được.

Mất đi một cánh tay thì cho dù sống sót cũng sẽ ảnh hưởng rất lớn với cuộc sống của cô.

Huống chi, đây là tận thế, thiếu mất một cánh tay là đồng nghĩa với việc cuộc sống ở tận thế sẽ càng gian nan hơn.

Bởi vì quá kích động nên Natasha tiến lại gần Chu Dương rồi hôn lên

trán anh.

Người này alijà dám chiếm tiện nghi của mình?!

Từ trước tới nay Chu Dương không phải loại người chịu thua thiệt, loại chuyện này đương nhiên phải trả thù gấp bội lại.

Anh nhảy xuống xe, dùng ngón tay nâng cằm Natasha lên, bắt đầu công cuộc trả thù của mình.

Natasha không phản kháng, hai người kéo dài năm phút mới kết thúc.

Thân thể cô trở nên mềm nhũn, Chu Dương ném cô lên trên xe, muốn giải quyết Natasha ngay tại chỗ.

Lửa của Chu Dương tôi không dễ dàng diệt như vậy!

Khơi mào thì phải thừa nhận đại giới.

- Anh chờ một chút, trước hết phải cứu được đồng bạn của tôi đã.

- Hơn nữa tôi là con dân của thượng đế, chỉ giao trong sạch cho chồng của mình ở đêm tân hôn. Trừ phi anh đồng ý kết làm vợ chồng với tôi, nếu không thì anh không thể bắt nạt tôi, tôi tối đa chỉ có thể... cho anh cắn một hồi thôi.

Chu Dương nghe được những lời này, không ngờ cô tóc vàng này còn rất thuần khiết, cảm ơn thượng đế đưa cho anh món quà như vậy.

- Đây là do chính cô nói, không cho phép đổi ý!

Chu Dương cười một tiếng, gật đầu đồng ý.

Nếu đã lên xe mình thì không dễ dàng xuống như vậy đâu, Chu Dương cũng không sợ cô đổi ý.

Anh sải bước về phía chiếc máy bay còn đang bốc cháy.

Trên máy bay lửa cháy hừng hực, một người đàn ông nằm dưới đống vỡ vụn của máy bay, tấm thiết đứt đoạn đâm xuyên qua nửa người dưới của anh ta. Mặc dù ngọn lửa có ảnh hưởng người này nhưng lại không thiêu chết anh ta.

Tên này chắc chắn đã ăn quả Hỏa Linh, cho nên mới có thể thở tới bây giờ.

- Vô cùng cám ơn anh, Natasha còn sống không?

Người đàn ông thấy Chu Dương muốn cứu mình, vẻ mặt đầy cảm kích.

Nhưng mà Chu Dương lại không biểu cảm gì kéo tấm thiết bên trên làm mấy mảnh vỡ phi cơ rớt xuống, đập nát bét đầu của anh ta.

- Đã chết, không thể cứu!

Chu Dương xoay người về phía Natasha, hô một câu.

Cái tên này sắp bay màu rồi mà còn nhớ nhung Natasha, vừa nhìn đã biết là thứ mưu đồ bất chính.

Không giết anh còn giữ lại để lưu trữ ăn tết à?!

Huống chi, Chu Dương cũng sẽ không cho đàn ông lên xe của mình, dù gì Natasha cũng phải lựa chọn, chi bằng để cô ấy chọn sớm một chút.

Chu Dương là người tốt, thấy dáng vẻ thống khổ của đối phương anh cũng rất là khó chịu, tặng anh ta đi gặp thượng đế là một việc nhân từ đến mức nào.

Chu Dương không rời đi ngay, anh tìm kiếm bốn phía trong máy bay, dọn dẹp khoang máy bay bị tan vỡ, sau một hồi đã tìm được ba cái rương nhỏ.

Có lẽ là được nữ thần may mắn xem trọng, ba cái rương vẫn còn nguyên vẹn, bên trong có rất nhiều quả dị năng.

« Quả Thanh Linh: Sau khi uống thì sẽ có 50% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Mộc cấp độ F, 30% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Mộc cấp độ E, 5% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Mộc cấp độ D, 1% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Mộc cấp độ C, 0,1% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Mộc cấp độ B. Nếu đã có dị năng hệ Mộc thì sau khi dùng sẽ được cộng thêm một điểm hệ Mộc, cường độ hệ Mộc cao nhất là +3. »

Ngoài ra còn có Quả Thổ Linh cùng với Quả Phong Linh, dùng để gia tăng dị năng hệ Thổ và hệ Phong.

Chu Dương đã có dị năng hệ Phong, nhưng cũng không ghét bỏ quả Phong Linh, sau khi uống xong thì cường độ hệ Phong của anh đã là +3.

Thân là người đàn ông của…. được chiếu cố bởi nữ thần may mắn,

Chu Dương không hồi hộp chút nào, một lát sau anh đã thức tỉnh dị năng cao nhất cấp độ B.

« Khô Héo (B): Khi tiếp xúc hoặc công kích mục tiêu thì có thể tăng tốc tiêu hao sinh mệnh lực của kẻ địch làm cho đối phương bị thối rữa, cao nhất có thể tăng tốc gấp trăm lần. »

« Hiệu Quả — Suy Yếu: Toàn bộ thuộc tính của mục tiêu giảm 50%. »

« Đại Địa Chi Lực (B): Nếu ở trên mặt đất thì lực phòng ngự tăng 100%, năng lực khôi phục tăng 500%. »

« Hiệu Quả — Nham Thạch: Ngưng tụ lực lượng của đất để hóa thành nham thạch, có thể điều khiển trọng lượng lớn nhất là 10 tấn, phạm vi khống chế 50 mét. »

Các loại năng lực đều không tồi, Chu Dương cười híp mắt.

Không uổng công anh đi chuyến này.

Sau khi xác nhận không bỏ sót gì, Chu Dương bước nhanh trở lại Batmobile.

Natasha còn đắm chìm trong bi thương.

- Cô còn đau lòng à? Người chết là chuyện rất bình thường, đúng rồi, cô và người đó có quan hệ như thế nào?

Chu Dương làm như bâng quơ hỏi một câu.

- Anh ấy là phi công, gần đây đang theo đuổi tôi, tôi đã đồng ý nếu còn sống trở về thì sẽ làm bạn gái của anh ấy.

Chu Dương vui vẻ trong lòng, cũng may anh cho tên kia về chầu trời, nếu không thì không biết anh ta sẽ gây ra rắc rối gì nữa đâu.

- Cô đừng đau lòng nữa, trong tận thế thì người chết là một việc hết sức bình thường mà.

- Cô không cần lo lắng không ai sẽ chăm sóc mình, không phải còn có tôi à? Chỉ cần tôi còn sống một ngày thì sẽ không người dám bắt nạt cô!

- Đây là lời hứa của một người đàn ông!

Chu Dương thề thốt hùng hồn, thậm chí còn vỗ lồng ngực bảo đảm.

Natasha đang trong khi tâm lý phòng tuyến yếu ớt nhất, nghe thấy Chu Dương bảo đảm như vậy, vẻ mặt cô hiện lên sự cảm động. Cô lau khô nước mắt trên mặt, nhào vào trong ngực của Chu Dương.

Nhóm nữ nghe thấy Chu Dương nói như vậy, rối rít thò đầu ra khỏi xe.

Chương 118: Biện Pháp Thức Tỉnh Dị Năng Cao Giai, Giao Lưu Khoảng Cách m

- Mau nhìn, Dương Ca lại đang thông đồng phụ nữ, ngay cả tôi nghe cũng thấy động tâm!
- Cái tên đại móng heo này, cho tới giờ tôi vẫn chưa nghe anh ấy nói với mình mấy câu này đâu!
- A, đây là cảm giác động tâm, sau này tôi cũng muốn được nghe Dương Ca thầm thì với tôi những lời êm tai như vậy mỗi ngày.

Chu Dương trợn mắt hung ác nhìn mấy cô vợ, giống như là cảnh cáo các cô không nên phá hư chuyện tốt của anh, nếu không thì chờ một hồi bị anh thu thập đi.

Đúng như dự đoán, Chu Dương sử dụng xuyên thủng chi nhãn phát hiện hảo cảm của Natasha đã thăng lên gần một trăm.

- Đúng rồi, vừa rồi cô đã đồng ý chuyện của tôi, hiện tại là lúc nên làm tròn lời hứa rồi đấy.

Chu Dương bắt đầu không yên phận, khuôn mặt Natasha nhanh chóng đỏ bừng.

- Các cô ấy còn đang nhìn kia kìa!

Chu Dương cho các cô một ánh mắt hung ác, nhóm nữ lập tức chạy mất dạng như một làn khói.

Chuyện kế tiếp nước chảy thành sông, Natasha xoa gò má tê dại, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Sau khi lên xe, Natasha hoàn toàn bị kinh hãi bởi việc T-1000 có thể biến thành Batmobile, không gian bên trong lại lớn vô cùng!

Không gian chồng chất!

Hơn nữa chiếc xe này còn có thể biến đổi hình dạng bất cứ lúc nào, đây là thứ kim loại dạng lỏng à?

Còn có cô gái đã chữa trị cánh tay cho mình, cô ấy đã nói năng lực của mình là do Chu Dương ban tặng, đây là sự thật?

Lẽ nào anh ấy còn có thể trợ giúp người khác có được dị năng?

Chu Dương rốt cuộc là người đàn ông như thế nào?

Mà điều khiến cô chết lặng là, toàn bộ phụ nữ trên xe đều là vợ của Chu Dương, người này quả là một củ cải hoa tâm cực lớn.

Thần sắc của Natasha càng ngày càng phức tạp, cô luôn có một loại cảm giác như mình bị dụ dỗ lên tặc thuyền.

- Em có đói bụng không? Anh có bảo các cô ấy chuẩn bị thức ăn cho em rồi đấy.

Điểm tâm ngọt được chiên xốp giòn, rau cải salad, bò bít tết rán, trái cây mới mẻ, còn có một chai rượu vang.

Cái này đặt ở tận thế tuyệt đối là bữa ăn xa hoa nhất.

Hương thơm của thức ăn không ngừng chui vào lỗ mũi, làm cho dịch vị trong dạ dày Natasha cũng tiết ra nhiều hơn, bụng của cô đã bắt đầu kêu rột rột.

Ánh mắt Natasha sáng ngời, cô không khách khí, cũng không sợ Chu Dương hại mình.

Đương nhiên, nếu mà đây cũng tính là mưu hại thì cô tình nguyện bị mưu hại như vậy mỗi ngày.

- Thật... Sự ăn… Quá ngon!

Natasha vừa ăn vừa tán dương.

Trước tận thế cô muốn ăn một túi bánh mì còn khó khăn, một cái bánh mì đen còn phải chia thành bảy, tám phần, hơn nữa còn phải ăn hết sức tiết kiệm.

Đến nỗi thức ăn như bây giờ, sợ là chỉ ở trong mộng thì cô mới có thể nhìn thấy.

Natasha không thể không thừa nhận, cô trầm luân.

Cho dù Chu Dương thật sự muốn cướp lấy sự trong sạch của mình thì cô cũng sẽ không phản kháng, thậm chí còn sẽ thuận theo trở thành người phụ nữ của anh ấy.

Đây chính là mị lực thức ăn ngon ở tận thế, đặc biệt là người thưởng thức qua sẽ không bao giờ muốn ăn bánh mì như trước kia, không bao giờ muốn bị đói khát nữa.

- Cám ơn lời khen của cô!

Nữ đầu bếp Ninh Thải Hà tươi cười, cô chia thức ăn đã nấu xong cho tất cả, hơn nữa mỗi phần đều là khẩu vị yêu thích của từng người.

Được khen tặng như vậy đại biểu cho sự lao động của cô rất có giá trị.

- Để cám ơn, em đến phòng anh một chút.

Cơm nước xong, Chu Dương giơ ngón tay ngoắc ngoắc Ninh Thải Hà, bỏ qua ánh mắt của mấy cô vợ khác, sải bước tiến vào phòng.

- Đúng rồi, anh vừa có được một ít trái cây đặc biệt, em nếm thử một chút.

Chu Dương đưa quả Phong Linh cho Ninh Thải Hà, một lát sau, cô vui mừng không thôi, bởi vì cô đã thức tỉnh dị năng hệ Phong, hơn nữa còn là cấp độ B.

Vận khí tốt như vậy à?

Hay là bởi vì hai người giao lưu khoảng cách âm cho nên may mắn cũng đã truyền sang cho Ninh Thải Hà?

Nghĩ tới đây, Chu Dương lại lấy ra quả Mộc Linh cùng với quả Thổ Linh để thí nghiệm, kết quả toàn bộ đều đã thức tỉnh dị năng cấp độ B.

- Ông xã của các em vừa mới tìm được một biện pháp giúp các em thức tỉnh dị năng cao giai hơn, không biết có ai muốn thử không?

Sau khi Ninh Thải Hà ăn no, Chu Dương cười đi tới trước mặt chúng nữ, nói cho các cô ấy nghe tin mừng đặc biệt này.

Còn có chuyện tốt như vậy!

Ai cũng sẽ không ngại mình nhiều dị năng cao giai, chúng nữ rối rít nhào tới.

Chuyện xảy ra kế tiếp thuận lý thành chương, Chu Dương từ trước tới nay sẽ không bên nặng bên nhẹ.

- Em có muốn thức tỉnh dị năng cao giai hay không?

Chu Dương quay sang Natasha hỏi một câu.

Natasha lại gật đầu lần nữa, cô buông sự dè dặt xuống, gia nhập chiến đoàn.

Chúng nữ sớm dùng quả Hỏa Linh, bởi vì lúc trước giác tỉnh là năng lực hỏa diễm cấp độ F, vẻ mặt u oán nhìn Chu Dương, tựa như muốn nói, tại sao anh không tìm ra biện pháp giác tỉnh dị năng cấp cao sớm một chút cơ chứ, hại nhóm họ giác tỉnh dị năng hỏa diễm cấp thấp nhất - cấp độ F.

Dị năng hỏa diễm cấp độ F phải nói là quá yếu, đẳng cấp dị năng hỏa diễm này và tạp kỹ không gì khác nhau quá nhiều, đa dụng nhất là để làm bật lửa.

- Dị năng quả từ đâu mà ra?

Chu Dương đối với dị năng quả thực có hứng thú rất lớn, bốn loại quả cho anh tăng lên bốn loại dị năng cấp độ B.

Mở ra bảo rương có thể có được dị năng, bảo rương Bạc Kim có thể mở ra dị năng cấp độ B và A, nhưng ngẫu nhiên hiệu quả quá lớn, ai biết muốn mở bao nhiêu cái bảo rương, nói ít nhất thì cũng muốn lên trăm cái.

Chỗ tốt của quả dị năng là có thể khống chế, ăn uả Hỏa Linh, lấy được chính là năng lực hỏa diễm, quan trọng nhất là không chỉ có bản thân một người được lợi.

Bởi vì có may mắn gia trì, bên cạnh là mười người phụ nữ toàn bộ đã nhận cũng đã được dị năng cấp độ B, đây mới là điều Chu Dương coi trọng nhất.

Các cô muốn tăng thực lực lên phải khó hơn rất nhiều, quả dị năng chính là biện pháp tốt nhất.

Tăng cấp dị năng, càng nhiều sẽ càng tốt, không ai lại ngại dị năng của mình nhiều.

Khỏi cần phải nói, tìm thêm mấy quả dị năng, tăng cấp dị năng lên cũng tốt.

Huống chi, Chu Dương còn chuẩn bị nhiều hơn một ít, tránh cho những người tới sau ngay cả cơ hội đạt được quả dị năng cũng không có.

Chương 119: Hiệu Quả May Mắn Lớn, Cạm Bẫy Thất Bại Một Lần Nữa

Chúng nữ rối rít bu lại, ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

Đây là biện pháp tốt giúp họ tăng cao thực lực lên, chỉ có tăng thực lực lên thì mới có thể đi theo kịp nhịp bước chân của Chu Dương mà thôi.

Natasha không giấu giếm, nói rõ ràng những gì mình biết.

- Lúc trước tôi là thành viên tổ chức Ảnh Hạt, trong tổ chức phát hiện một rừng hắc ám, bên trong sinh trưởng rất nhiều loại quả kỳ lạ, nhiệm vụ của chúng tôi chính là chuyển những quả dị năng này đến tổng bộ của tổ chức.

Chu Dương cười lên:

- Lẽ nào tổ chức này không sợ các người ăn trộm, hoặc là mang theo quả dị năng chạy mất hay à?

Chỗ sơ hở quá rõ ràng rồi, chỉ cần không phải là kẻ đần độn, cũng không khả năng không phòng bị.

Dù sao đây là quả dị năng trân quý, chỉ cần không phải là người châu Phi, ăn là có thể thức tỉnh dị năng.

Cho dù quả dị năng thực được chuyển về tổ chức, cũng chỉ có cao tầng mới có thể hưởng dụng.

Đối mặt với dị năng mạnh mẽ, không ai sẽ không động tâm.

Trên mặt Natasha lộ ra vẻ lúng túng không khỏi giải thích:

- Người phi công đã chết tên là Steve, anh ta chính là người

trong tổ chức - Tiểu Cao Tằng, hơn nữa nhóm dị năng quả thực này bị dị năng mạnh mẽ trong tổ chức mạnh mẽ dị năng giả trồng vào ký hiệu, nếu mà ăn vào, dù ở chân trời góc biển họ cũng có thể tìm ra chúng tôi.

- Đương nhiên, chúng tôi vận chuyển là quả dị năng cấp thấp nhất, thức tỉnh phần lớn là dị năng cấp độ F, không coi là quá trân quý, quả dị năng cao cấp có số lượng thưa thớt, cũng sẽ không giao cho chúng tôi.

Vì một dị năng cấp độ F, chọc giận dị năng giả mạnh mẽ trong tổ chức là hành động rất không lợi.

Natasha không ngờ Chu Dương dám có thể để cho quả thực dị năng cấp thấp giác tỉnh năng lực cấp độ B, ngay cả quả dị năng cao cấp mà cũng làm không được đâu...

Thu hoạch lớn hơn nguy hiểm, cuối cùng Natasha vẫn không nhẫn nhịn được sự dụ dỗ.

Dù sao, ở tận thế nắm giữ lực lượng mạnh mẽ, mới là thứ quan trọng nhất.

Chu Dương biểu hiện ra thực lực sâu không lường được, cho dù không đánh lại tổ chức Ảnh Hạt thì chỉ cần dựa vào Batmobile còn có thể chạy trốn tới chỗ rất xa.

Tổ chức Ảnh Hạt lực lượng có hạn, không thể nào đuổi giết bọn anh đến chân trời góc biển.

Dù sao đây là tận thế, công viên của Zombie và quái vật, nhân loại không còn là đứng đầu chuỗi thực vật nữa.

- Không sao, nơi tốt như vậy tuyệt đối không thể bỏ qua, cô chỉ đường đi, dẫn chúng tôi đi đến đó xem một chút.

- Trong tổ chức có rất nhiều cao thủ, chúng ta đã đạt được dị năng, không cần thiết tiếp tục mạo hiểm...

Natasha hơi lo lắng, hướng về phía Chu Dương nhắc nhở.

Cô đã tận mắt chứng kiến qua thủ đoạn của tổ chức cao tầng nắm giữ vô cùng đặc thù và quỷ dị.

- Xem ra em vẫn chưa từng có kiến thức về thực lực của chồng mình rồi, cần phải dạy dỗ lại!

Chu Dương cười nói, trên mặt tràn đầy tự tin.

- Anh sẽ cho em thấy, tổ chức cao tầng trước kia của em chỉ là gà chó thôi!

Natasha vẻ mặt bất đắc dĩ, cuối cùng gật đầu đồng ý.

Cô vừa mới thức tỉnh ba loại cấp độ dị năng B, phụ nữ bên người Chu Dương đều nắm giữ dị năng, tập hợp lại chính là 1 cổ lực lượng mạnh mẽ, có lẽ người sợ hẳn phải là tổ chức Ảnh Hạt mới đúng.

Chu Dương bảo T-1000 dừng lại, điều chuyển phương hướng, hướng về phía Natasha chỉ, vội vàng chạy đi.

Hơn mười dặm, Batmobile tiến lên phía trước, Dương Tuyết mang theo tứ đại Sứ Ma ngăn ở trên đường.

Trên bầu trời trôi nổi một hình khối màu đen, hình ảnh phản chiếu lên phía trước, là một chiếc Batmobile màu đen, đang lao tới phía này.

- Mặc dù bố trí không kín đáo như lần trước, đối phó với Chu Dương vẫn dư dả rồi, lần này cần phải đánh chết anh ta!

Đây là lựa chọn nhóm Sứ Ma bất đắc dĩ đưa ra, vì muốn kế hoạch tiến hành thuận lợi, trực tiếp cầm ra một con mắt của hắc ám chi tử đại nhân, theo dõi nhất cử nhất động của Chu Dương...

- Chủ thượng nhân từ, nguyện ý tha thứ sai lầm lần trước của cô, đây là cơ hội tốt để lấy công chuộc tội.

Ấm Ma Sứ hướng về phía Dương Tuyết tràn đầy cảnh cáo, nói.

- Tôi chắc chắn sẽ dốc hết toàn lực, sẽ không để cho chủ thượng thất vọng.

Dựa vào tốc độ của Batmobile, không được bao lâu Chu Dương đã tới nơi.

Tam đại Sứ Ma rối rít ẩn núp, nổi lên sát chiêu của mình.

Chu Dương sắp tiến đến, chính là lúc anh chết.

Tứ đại Ma Sứ tập trung vào hình ảnh của Cửu U Đồng đang chiếu.

Gần, càng ngày càng gần!

Chín dặm, tám dặm, bảy dặm.

Loại cảm giác này, giống như nhìn thấy dê con từng bước một đi vào trong cặm bẫy, để bọn anh có thể phát ra sự thích thú từ trong lòng.

Đang lúc này, trong hình là chiếc Batmobile đột nhiên dừng lại, tiếp tục điều chuyển phương hướng, mãi cho đến lúc nó lại đi hướng ngược lại.

?

Chúng ta bị phát hiện hay sao?

Tứ đại Ma Sứ triệt để bối rối, hoàn toàn không hiểu đây rốt cuộc là chuyện gì!

Cặm bẫy họ bố trí lại mất hiệu lực?

Nhóm Ma Sứ trố mắt nhìn nhau, mặt đen đến giống như thành đáy nồi.

Tứ đại Ma Sứ rối rít đưa ánh mắt chuyển hướng về phía Dương Tuyết Mạn.

- Lần này có thể nói là không phải nồi của tôi rồi...

Trên một lần quái lạ báo sai địa điểm, xác thực là sai lầm của cô, không thể đến tìm người khác giựt nợ, lần này, cô không gây ra một chút chuyện rắc rối.

- Chỉ một lần chúng ta vốn có thể thành công, chính là vì cô xảy ra việc ngoài ý muốn, dẫn đến kế hoạch chúng ta thất bại, lần này Chu Dương trở nên cảnh giác, ai biết có phải là lỗi của cô hay không? Chuyện này cô cần phải phụ trách!

Nói trắng ra chính là muốn tìm một người gánh vác, Dương Tuyết Mạn không thể nghi ngờ là mục tiêu tốt nhất.

Ấm Ma Sứ Thụ Lão chỉ đứng nghe, thần sắc trở nên ngưng trọng.

- Dương Tuyết Mạn, chủ thượng hoài nghi Chu Dương có loại năng lượng biết trước được nguy hiểm, xem ra kế hoạch bố trí bẫy rập của chúng ta đã vô dụng rồi.

- Kế hoạch thay đổi!

- Chủ thượng có một nhiệm vụ giao cho cô!

Lòng bàn tay Ấm Ma Sứ Thụ Lão dâng lên một cổ ma khí màu đen, thật nhanh đã ngưng tụ thành một cái bình nhỏ.

- Đây là Hủ Tâm Ma Dược! Bí dược mà Hắc Ám Chi Tử đại nhân đặc chế, bất luận như thế nào, nghĩ hết tất cả biện pháp cho Chu Dương ăn đồ ăn có dính nó, đây là cơ hội tốt nhất để cô có thể lập công chuộc tội.

Chương 120: Đem Đạn Pháo Làm Cầu Để Đá! Ai Mới Là Tôm Tép

Chạy cả đêm, lúc này chiếc xe mới chậm rãi dừng lại, họ rốt cuộc đã đến mục tiêu lần này.

Từ xa có thể nhìn thấy một phiến rừng rậm mênh mông, đâu đâu cũng có bụi gai màu đen, một nhìn không thấy bờ.

Bụi gai màu đen từ cành cây cuồng loạn sinh trưởng, giống như trở thành quái vật giương nanh múa vuốt.

Một ít bụi gai màu đen, hoặc là nở ra từng nụ hoa xinh xắn đủ loại màu sắc, hoặc là mọc ra từng quả ngây ngô, dáng vẻ có vài phần giống quả dị năng Chu Dương lấy được lúc trước.

Cả một khu rừng lớn chỉ có cây gai màu đen, bên trong đều là quả dị năng à?

Chu Dương thấy mà trố mắt nghẹn họng.

Đây đúng là thu hoạch lớn mà.

Quả dị năng có hiệu quả tương tự với mưa tím và tiến hóa nguyên sương, mà hiệu quả có khi còn lớn hơn.

Dù sao ăn quả dị năng là có thể gia tăng dị năng, ăn hơn mười loại quả dị năng không cùng họ là có thể gia tăng hơn mười loại dị năng khác nhau rồi.

Ăn vật này cần phải xem vận khí thế nào, vận khí tốt, một quả dị năng mạnh mẽ có thể biến thành cường giả.

- Một rừng cây có gai lớn như vậy, rốt cuộc có bao nhiêu quả dị

năng chứ!

- Nếu như có thể gia tăng hơn mười sáu loại quả dị năng mạnh mẽ, suy nghĩ một chút đã cảm thấy thực khủng bố!

Đối mặt với cả một rừng cây gai lớn như vậy, suy nghĩ một chút cũng làm người ta kích động rồi.

Ngay cả Chu Dương đều hơi sơ suất, càng không cần phải nói là chúng nữ sau lưng.

Duy nhất chỉ có Natasha sớm gặp qua mấy lần, cho nên cũng không quá chấn động.

- Khu rừng cây có gai này không phải một mình Ảnh Hạt làm chủ, nói đúng ra là có ba nhà, nước Hoa các người có lời nói thật hay, tạo thành thế chân vạc, Ảnh Hạt thân là lực lượng từ bên ngoài đến, nhỏ yếu nhất, phân phối được ít quả dị năng nhất.

- Mà hai nhà khác đều là thế lực nước Hoa của các người, một nhóm thế lực có tên là Hắc Lang, còn có một nhóm thế lực khác tên là Ma Xà, ba nhà duy trì sự thăng bằng yếu ớt.

Natasha nói ra tất cả những điều mình biết, tiện giúp Chu Dương lý giải thế lực của nơi này, sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Chu Dương nhìn về phía ranh giới của rừng cây có gai kia, đậu từng chiếc xe bọc thép, xe tăng, súng máy, hoả tiễn chở lượng lớn vũ khí nặng.

Càng xa hơn một chút là một căn cứ lớn, phân chia thành ba doanh địa, ngoài cửa thời khắc đều có người đề phòng, phòng thủ nghiêm mật.

Không cần suy nghĩ nhiều, họ chắc chắn là ba nhóm thế lực kia.

- Muốn trở thành thứ thế lực thứ tư, biện pháp tốt nhất chính là trước tiên tìm một nhà hợp tác...

Không đợi Natasha nói hết lời đã bị Chu Dương đánh gãy.

- Ai nói anh muốn chia sẻ với bọn họ, vật này là cơ duyên trời cho, sớm chiếm cứ chính là của họ à...

- Anh muốn nhìn một chút, họ có thực lực gì mà có thể chiếm rừng quả dị năng này!

Natasha hơi sửng sờ, chồng mình hùng hổ thế này? Anh tính một cước đá những người này văng ra, một mình anh ăn à!

Đối phương chính là ba thế lực lớn, với nhân số chiếm ưu thế tuyệt đối.

Natasha còn muốn khuyên cái gì, nhưng mà đã muộn.

Chu Dương dứt khoát quyết định hướng về phía doanh địa ở xa kia.

Nhớ tới trong mắt của Chu Dương đều là sự tự tin, uy thế bễ nghễ, Natasha nhìn chăm chú bóng lưng của Chu Dương, không khỏi ngây dại.

Nhìn thấy chúng nữ đi theo sau lưng Chu Dương, cô cũng vội vàng đi theo.

Động tĩnh của nơi này đã sớm đưa tới sưu chú ý của nhân viên canh phòng, họ thông qua ống nhòm luôn chú ý nhất cử nhất động ở nơi này.

Đương nhiên, chú ý càng nhiều hơn chính là phụ nữ ở sau lưng của Chu Dương.

Không đợi nhân viên tương quan thông tri, chỉ thấy người đàn ông đó mang theo mười người phụ nữ sãi bước hướng về phía này.

- Khu vực cấm địa, kẻ không phận sự dừng bước!

Tiếng động cơ xe tăng truyền đến, ầm ầm hướng về phía mọi người, chặn con đường mà mọi người đang tiến tới, cửa động đen nhánh để cho người nhìn mà sợ.

Trực tiếp dùng xe tăng à?

Không biết có nên nói họ quá để ý mình hay không? Hay là xem thường mình nhỉ?

Chúng nữ nhìn thấy loại xe tăng hiện đại với sát thương tổn thương rất lớn này, trong mắt lóe lên một sự hoảng loạn, rất nhanh đã khôi phục như lúc ban đầu.

Thời đại hòa bình, nhìn thấy xe tăng các cô tuyệt đối phải chạy thật xa.

Nhưng bây giờ, các cô tựa như đã có thực lực khiêu chiến xe tăng rồi!

Huống chi, người đàn ông của mình còn chặn ở phía trước, chỉ cần có anh ấy ở đây, các cô sẽ không sợ hãi gì cả.

- Các cô là người đi ngang qua à? Hay là gian tế của thế lực khác? Nơi này là nơi bí mật, tin tức tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài. Nếu không chúng tôi đảm đương không nổi nguy hiểm!

Dẫn đầu là quản sự dùng lời nói đầy chính nghĩa.

- Bắt người đàn ông này lại, nghiêm hình ép cung, đưa mười người phụ nữ phía sau đến trong phòng của tôi đi, tôi phải cố gắng thẩm vấn xem kế hoạch của các cô đến cuối cùng là gì!

Ánh mắt của anh một mực đặt ở trên người các mỹ nữ sau lưng Chu Dương, ánh mắt anh ta sáng lên.

Đây là nơi bí mật, trung hạ tầng khó gặp được phụ nữ, càng không cần phải nói là có mười mỹ nữ chủ động đưa tới cửa thế này.

Các cô như những đóa mai lan trúc cúc, tranh nhau khoe sắc.

Có câu nói tháng ba không thấy phụ nữ, nhìn heo mẹ còn hơn Điêu Thuyền, huống chi, mười mỹ nữ kia có giá trị nhan sắc tuyệt đối, họ quả là nhân tuyển tốt nhất, mỗi một người đều là cực phẩm.

- Ma Xà sao có thể ăn một mình thế chứ? Thật là không coi Hắc Lang chúng tôi ra gì!

- Còn có Ảnh Hạt của chúng tôi nữa! Natasha? Tại sao lại trở về? Không phải cô đi theo Steve giao hàng à? Những cô gái đó là ai?

Hắc Lang và người của Ảnh Hạt rối rít đi theo qua, khi người sau ức hiếp trách Ảnh Hạt nhìn thấy Natasha, sắc mặt đại biến.

- Cô ấy là người của Ảnh Hạt chúng tôi, ai cũng không thể động!

- Còn lại chín người chúng ta chia đều!

- Vậy à, thực lực Ảnh Hạt các người không mạnh, còn muốn chiếm đầu to, nằm mơ đi!

- Hắc Lang và Ma Xà chiếm bốn người, chúng tôi sẽ chọn trước, sẽ lưu lại cho các người phụ nữ kia, có phục hay không?

Chương 121: Vừa vặn tao cũng đang muốn làm nóng người đây!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Hai người phụ trách của hai thế lực lớn đã đạt thành nhận thức chung, bài xích thế lực Ảnh Hạt đến từ bên ngoài này.

- Các người không nên quá mức như thế, Natasha vốn chính là thành viên của Ảnh Hạt chúng tôi, không đếm, một nhà ba người là rất công bằng!

Ba người phụ trách của ba nhà lại bắt đầu cải vả, hoàn toàn không coi mười một người nhóm Chu Dương ra gì, mười người phụ nữ lại giống như biến thành hàng hóa, mặc cho họ chọn.

- Này, tôi nghĩ các người đều nghĩ sai một chuyện rồi, đối với tôi mà nói, các người mới là lũ ô hợp!

Chu Dương nhìn thấy mấy người thương lượng chia cắt phụ nữ của mình, cảm thấy hơi buồn cười, đây là quá không để mình ở trong mắt!

Thế là anh sãi bước đi về phía những người đó, giúp những gia hỏa không biết sống chết này nếm trải một chút màu sắc.

- Làm thịt người đàn ông này đi!

Người phụ trách Ma Xà nhìn Chu Dương giống như nhìn người chết, không chút do dự mà ra lệnh.

Xe tăng nhắm ngay Chu Dương, tiếp theo đó là một tiếng nổ vang, xe tăng chấn động, đạn pháo từ họng đại bác lớn bắn ra, ầm ầm bay về phía Chu Dương.

Tốc độ kia sắp đến người thường không cách nào tưởng tượng được.

Mọi người vô tình thu hồi ánh mắt, cảnh tượng Chu Dương chết thảm kia chắc chắn sẽ khiến đám phụ nữ này biết rõ cái giá của sự phản kháng là thế nào.

- Vậy à, cho tới bây giờ vẫn không đá đạn pháo, không biết cảm giác như thế nào?

Sắc mặt của Chu Dương từ đầu đến cuối đều là phong khinh vân đạm, giống như đối mặt với mình không phải một viên bắn ra từ nòng đạn pháo, mà là quả cầu bay tới mà thôi.

- Quả là gia hỏa cuồng vọng tự đại!

Ba người phụ trách của ba thế lực thấy thế không khỏi liên tục cười giễu, một thằng hề làm màu chỉ biết nhảy nhót, sắp chết đến nơi còn...

- FML!
- FML!
- FML!

(DG: FML là viết tắt của F*ck My Life)

Đội hình chỉnh tề, ngơ ngác đứng nhìn.

Chỉ thấy Chu Dương đá một cước, đạn pháo bay tới còn chưa đợi chúng rơi vào trên thân đã bị anh một cước đá bay...

Đá bay...

Họ rất hoài nghi hai mắt của mình, đây không phải là quả cầu, mà là đạn pháo!

Mọi người nhìn về phía chân của Chu Dương, chưa từng xuất hiện tình trạng gãy xương như trong tưởng tượng, trên chân chỉ còn bốc lên chút khói đen.

- Các người còn nữa không?

Chu Dương hướng về phía họ lộ ra nụ cười ấm áp, mọi người thấy thế đều ngây người như phỗng.

- Thảo nào dám tới nơi này quấy rối, thì ra là dị năng giả!
- Trên đời này không phải chỉ có một mình mày là dị năng giả! Trên thế giới này còn rất nhiều người có lực lượng mà mày không tưởng được đâu!
- Mày sẽ phải trả giá đắt vì sự ngu dốt của mình!

Mặc dù là cách thức ra tay của Chu Dương rất chấn động nhưng mà đám người kia cũng đã nhanh chóng bình tĩnh lại.

Ba thế lực lớn không thiếu dị năng giả.

Với họ thì việc trở thành dị năng giả đơn giản như là ăn trái cây. Chỉ cần có vườn trái cây trong tay thì dị năng giả tầng tầng lớp lớp, ngay cả dị năng giả cấp cao cũng không phải là số ít.

Có lẽ họ không làm được việc chấn động như là dùng chân đá đạn pháo như Chu Dương, nhưng mà né tránh, thậm chí đốt pháo thì họ rất là thành thạo.

- Ắt con, tụi tao thừa nhận mày rất lợi hại! Nhưng mà mày vẫn phải chết!
- Cái thế giới này còn kinh khủng hơn những gì mày nghĩ nhiều!
- Khai hỏa toàn lực, giết chết tên này cho tao!

Từng mệnh lệnh được truyền đạt, xe bọc thép và xe tăng ở xa bắt đầu hành động, súng máy cùng với hoả tiễn cũng đồng dạng chuẩn bị sẵn sàng đón quân địch.

Cho dù thực lực cá nhân có mạnh mẽ tới đâu đi nữa thì khi đối mặt sự áp chế của hỏa lực, người đó tuyệt không thể may mắn thoát khỏi.

Rốt cuộc con người có mạnh đến mấy thì vẫn là người phàm, không thể nào chống chọi đạn pháo... nhiều lần được.

- Vừa vặn tao cũng đang muốn làm nóng người đây!

Chu Dương rất muốn biết bây giờ tố chất thân thể của mình đã mạnh mẽ đến trình độ nào, vũ khí hiện đại chính là một mục tiêu thí nghiệm vô cùng thích hợp.

- Đến đây đi! Để tao kiến thức một chút sự mạnh mẽ của vũ khí nóng nào, nhớ phải khai hỏa toàn lực, để cho gió bão tới mãnh liệt hơn nhiều chút đi!

Trong mắt Chu Dương bốc cháy ngọn lửa hừng hực, anh đứng tại chỗ, thản nhiên đối mặt.

Anh phải lấy sức lực một người đối mặt hỏa lực hiện đại của toàn quân đội.

Ầm!

Hỏa lực được bắn lên trời, bom đạn bay lượn, xây dựng thành một khu vực tử vong kín không kẽ hở.

Hoả tiễn và súng đạn lao tới như quyết tâm phải xé nát cái tên không biết trời cao đất dày, ngu xuẩn đòi khiêu chiến vũ khí nóng kia thành từng mảnh nhỏ.

Chu Dương hoạt động thân thể, xương cốt phát ra tiếng vang như rang đậu.

Mặt đất chấn động, nơi lòng bàn chân của Chu Dương nổ ra một hố sâu chừng nửa mét, từng vết nứt từ cái hố đó lan ra bốn phía.

Sau một khắc, nơi trung tâm mà hỏa lực bao phủ đã không thấy bóng dáng của Chu Dương đâu.

- Quỷ nhát gan, chỉ biết trốn thôi à?
- Tao còn tưởng mày thật sự dám khiêu chiến hỏa lực hiện đại nữa chứ, thì ra chỉ là cái tên khoác lác!
- Có bản lĩnh thì đứng tại chỗ đừng nhúc nhích!

Họ muốn dùng phép khích tướng để cho Chu Dương đứng yên chịu chết.

Tuổi trẻ bây giờ chịu không nổi phép khích tướng, loại thủ đoạn này rất hữu hiệu.

Ầm!

Một chiếc xe tăng bị đá bay ra ngoài, rơi xuống cách họ không xa tạo nên một tiếng ầm vang, mọi người bị dọa sợ đến mức vội vàng ngậm miệng lại.

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Tại Tận Thế Ta Nhặt Được Bảo Rương

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Chương 122: Xe Tăng Chỉ Là Món Đồ Chơi! Cái Giá Đắt Cho Sự Ngu Dốt!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Đá bay đạn pháo và đá bay xe tăng hoàn toàn không giống nhau. Đạn pháo chỉ có lực trùng kích mạnh mẽ, trọng lượng của nó không đáng kể, nhưng mà xe tăng lại nặng từ ba mươi tới năm mươi tấn, muốn đá bay xe tăng ra gần một trăm mét thì cần phải có khí lực lớn tới mức nào chứ!

Tên này rốt cuộc là quái vật từ đâu xuất hiện! Quả thực là phi nhân loại!

Cho đến khi nhìn thấy cảnh tượng Chu Dương đá bay xe tăng thì cả đám mới ý thức tới Chu Dương là một con quái vật kinh khủng tới nhường nào.

Họ không còn dũng khí để ở đây thêm một giây phút nào nữa, cả bọn nhanh chóng chạy trốn về phía doanh địa.

Trời sập xuống có người cao hơn chống đỡ, quái vật cỡ này thì tốt hơn hết vẫn là giao cho mấy vị dị năng giả cao cấp trong doanh trại giải quyết đi...

Ầm!

Một chiếc xe tăng khác lại bay tới rồi rơi xuống trước mặt họ, tạo thành một hố to, bùn đất xung quanh bay tán loạn.

Cảm nhận được sóng khí trước mặt, sắc mặt mọi người tái mét, nếu bị xe tăng nện xuống người thì tuyệt đối là sẽ biến thành thịt bằm!

Họ vội vàng lùi về sau, quay đầu muốn chạy hướng khác.

Nhưng lại có một chiếc xe tăng bay tới, ngăn chặn đường lui của cả đám.

Tiếp theo là từng chiếc xe bọc thép bay tới bên trái và bên phải, lấp kín toàn bộ đường ra.

Các thành viên của ba tổ chức lớn nhìn lá chắn bằng kim loại kín không lọt gió xung quanh mình, nhìn thấy mấy người điều khiển trong xe đã sớm đổ máu mà chết, hai cái bắp đùi run rẩy, một dòng nước nóng từ hai chân chảy xuống.

Đối mặt với loại cử động như mất trí của Chu Dương, cả đám đã kinh hãi đái cả ra quần.

Hơn hai mươi người ngã trên mặt đất, ánh mắt kinh hoảng đánh giá xung quanh, rất sợ sau một khắc lại đột nhiên có một chiếc xe tăng hay là xe bọc thép rơi xuống đầu mình.

Mình thật sự quá ngu rồi! Tại sao mình phải ngây ngốc đi trêu chọc cái tên này chứ?

Tất cả mọi người vô cùng hối hận, nếu mà cho họ một cơ hội nữa thì họ tuyệt đối sẽ cung phụng Chu Dương giống như là tổ tông của mình.

- Ha, chúng mày đang tìm tao à?

Một chiếc xe bọc thép phát ra một âm thanh nặng nề, lớp sắt vừa dày vừa đặc đã bị lõm xuống một khối to, mí mắt mọi người nhảy dựng.

Đây là xe bọc thép dày ba mươi li đấy! Ngăn cản mấy quả lựu đạn cũng không phải nói chơi, thế mà hiện giờ lại bị tên kia dẫm một cước thành ra thế này.....

Sau đó cả bọn nhớ tới việc Chu Dương đá bay xe tăng và xe bọc thép, lúc này mới thấy chuyện xảy ra trước mắt bình thường một chút.

- Đại lão, chúng tôi sai rồi, cầu xin ngài cho chúng tôi một con đường sống đi!

- Chúng tôi chỉ là nhân vật tép riu, tuân theo mệnh lệnh của cấp trên mà thôi, vừa rồi cũng là hành động bất đắc dĩ...

- Ngài đại nhân đại lượng, xin hãy cho chúng tôi một cơ hội để sửa đổi làm lại cuộc đời đi!

Cả đám quỳ xuống, dập đầu cầu xin sự tha thứ của Chu Dương.

Không dập đầu không được, lỡ như Chu Dương xem ai không vừa mắt, sau đó sẽ vung xe tăng lên biến họ thành thịt bằm thì à?

- Ha ha!

Chu Dương nhớ tới những gì mà mấy người này đàm tiếu, bọn anh coi các cô vợ của mình trở thành hàng hóa, còn suy nghĩ nên phân chia như thế nào.

- Chúng mày sợ hãi cái gì chứ?
- Đứng dậy nào! Tiếp tục mắng nha!
- Ai sợ người đó là chó!
- Không phải chúng mày nghĩ mình rất đỉnh à?!
- Không phải muốn tới cướp những người phụ nữ của tao à?!
- Tới đi! Cho tao xem bản lĩnh thật sự của chúng mày đi nào!
- Đừng quỳ dưới đất như đàn bà vậy chứ!

Cả đám muốn khóc, họ há miệng nhưng mà lại không nói được câu phản bác nào.

Trên thực tế, cho tới vừa rồi họ vẫn không coi trọng Chu Dương, mọi người chỉ cho rằng tên này chỉ là hạng tép riu.

Bây giờ nhìn lại, tép riu cái quỷ gì chứ! Mẹ nó rõ ràng là một con khủng long bạo chúa thời tiền sử!

Nực cười là họ mắt mù còn chạy tới trước mặt khiêu khích….

Lúc trước cả đám đắc tội Chu Dương ác như vậy, đối phương lại không phải người ngu, làm sao có thể buông tha cho họ được?

Không cần nhiều lời, xem mấy tên chết thảm trong xe bọc thép và xe tăng là đã đủ chứng minh hậu quả của việc đụng tới Chu Dương.

- Chúng mày có di ngôn gì không?

Chu Dương cười híp mắt hỏi một câu.

- Tôi...

Mọi người vẻ mặt đưa đám, tìm cách kéo dài thời gian.

- Xin lỗi, tao chỉ hỏi chơi thôi!

Một luồng gió lạnh thổi qua, sương lạnh nhanh chóng phủ lên trên

mặt đám người kia, qua hai giây, mấy chục người đã biến thành tượng băng.

Chậc chậc, đây là cái giá phải trả cho sự ngu dốt!

Bang!

Tiếng súng vang lên, một viên đạn xuyên giáp 12,8 li bay vọt tới Chu Dương, có điều trước khi viên đạn chui vào người thì đã bị anh kẹp lại bằng hai ngón tay.

- Ai bắn đạn, mau cút ra đây!

Đương nhiên, Động Sát Chi Nhãn trên bầu trời đã sớm phát hiện mục tiêu.

Tay súng bắn tỉa muốn giết chết Chu Dương để lập công lớn. Lợi dụng lúc mất tập trung, anh đã bí mật sử dụng khẩu súng đen, nhưng mà anh không hề nghĩ rằng viên đạn lại bị Chu Dương dùng hai ngón tay bắt được.

Thứ này còn là con người à?

- Thì ra là mày!

Chu Dương lộ ra một nụ cười "quan tâm" nhìn tên thủ vệ kia, đối phương bị hù dọa sợ tới mức lập tức quay người bỏ chạy.

- Kẻ nào dám tới nơi đây gây sự? Thật là to gan!

Đám cao tầng trong doanh trại đã nghe thấy tiếng bom đạn bên ngoài, mọi người đều biết đã xảy ra chuyện lớn, không ngờ lại có người dám đánh tới tận cửa.

- Anh yên tâm, không ai có thể giương oai ở trước mặt tôi, tôi bảo đảm cậu sẽ không việc gì ….

Nhìn thấy thủ vệ chạy tới, Ngũ Tinh Sơn an ủi một câu.

Nhưng mà một giây sau, đầu của tên thủ vệ kia bay lên, máu phụt ra bắn đầy mặt Ngũ Tinh Sơn.

Chương 123: Đá Bể Phi Hỏa Lưu Tinh! Đóng Băng Vạn Vật! (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Ba thế lực lớn đang nghỉ ngơi trong doanh địa thì bỗng nghe thấy từng tiếng động vang dội ở bên ngoài, từng người đen mặt đi ra.

Đám thủ vệ này đều là thùng cơm hết à? Chẳng lẽ không biết động tĩnh lớn như vậy sẽ quấy nhiễu họ nghỉ ngơi à?

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nhưng mà cảnh tượng bên ngoài lại không phải là hai phe giao đấu kịch liệt giống như trong tưởng tượng của họ, trận chiến xem ra đã kết thúc, thủ vệ phe họ đã biến mất không thấy...

Từng chiếc xe tăng và xe bọc thép bị dồn đến một chỗ như là rác rưởi, dàn súng máy và tháp pháo được xây dựng cẩn thận đều bị phá hủy, chiến trường chỉ còn lưu lại những vết máu lớn và các chi bị đứt gãy.

Còn có hai, ba người còn sống, nhưng mà vẻ mặt ai nấy đều sợ hãi trốn chạy, họ vừa chạy vừa hô to mấy chữ ma quỷ.

Mọi người nhìn về phía phương xa, một người đàn ông đứng trên mớ xe tăng hỏng, hoàn toàn không hợp với hoàn cảnh xung quanh.

- Cuối cùng thì chuyện gì đã xảy ra?

Một tên cao tầng bắt lấy tên thủ vệ đang chạy trốn, muốn hỏi rõ ràng đã xảy ra chuyện gì?

Làm thế nào mà vũ khí hiện đại của ba thế lực lớn có thể bị phá hủy nhanh như vậy? Cho dù là dị năng giả cao cấp thì cũng rất khó làm được điều này.

Hiểu biết năng lực của đối phương càng nhiều thì bọn anh mới có thể lên kế hoạch đối phó, biết người biết ta mới có thể trăm trận trăm thắng.

Trên mặt của tên thủ vệ kia toàn là kinh hoàng và sợ hãi, anh ta cuống quýt giãy giụa, chỉ muốn chạy trốn khỏi nơi này càng xa càng tốt.

- Đừng có giết tôi! Cầu xin ngài...

Cao tầng cho tên thủ vệ hai cái bạt tai, phương pháp vật lý giúp bình tĩnh xác thực rất có hiệu quả.

- Tất cả đều đã bị phá hủy, mọi thứ đều bị người kia phá huỷ! Anh ta quá lợi hại, một cước đá bay xe tăng, súng bắn tỉa và hoả tiễn đều đánh không chết, anh ta quả thực không phải là con người!

Thủ vệ nghẹn ngào gào lên rồi chỉ vào Chu Dương, người đang đứng ở bên cạnh mấy chiếc xe tăng.

Nghe tới đây, sắc mặt của các cao tầng ba thế lực lớn đã vô cùng khó coi. Theo như lời thủ vệ nói thì tình cảnh trước mặt chính là do một tay Chu Dương làm ra, một cước đá bay xe tăng, hoàn toàn phá vỡ sự tưởng tượng của một người bình thường.

Chẳng trách bọn thủ vệ sẽ sụp đổ!

Cả đám nhìn về phía Chu Dương, đối phương cũng cho bọn anh một nụ cười thản nhiên.

Nhìn bề ngoài thì không ai nghĩ người này lại là loại đàn ông bạo lực, một chân đá bay xe tăng. Đối phương có dung mạo tuấn tú, nếu ở thời đại hòa bình thì tuyệt đối có thể kiếm cơm bằng nhan sắc của mình.

- Nè, tôi muốn nơi này! Tốt nhất là mấy người nên lập tức rời khỏi nơi đây đi!

- Đúng rồi, giao quả dị năng cao giai mà mấy người thu hoạch trong khoảng thời gian này ra đây, nếu ngoan ngoãn làm theo thì tôi sẽ bỏ qua chuyện hái trái cây dị năng lần trước.

Tuy Chu Dương không định ở lại đây lâu dài, nhưng mà giường của mình nào để người khác ngủ, tự mình làm, họ tốt nhất ngoan ngoãn cút ra chỗ khác đi. (*)

(DG: Giường của mình nào để người khác ngủ say: Chỉ việc không cho phép người khác xâm chiếm phạm vi thế lực hoặc lợi ích của mình.)

Đến lúc cướp đoạt hết quả dị năng chín rồi thì ba thế lực lớn lại chiếm lĩnh nơi này thì Chu Dương cũng lười để ý.

Những thế lực này đóng quân ở đây ít nhất đã mười mấy ngày, khẳng định là không thiếu quả dị năng cao giai, anh tự nhiên không

thể bỏ qua.

Dù sao anh chỉ là khách qua đường, không ở lại đây lâu, cũng không nguyện ý phí thời gian ở tại một chỗ quá lâu.

Muốn kiếm lớn thì biện pháp tốt nhất là bắt mấy người này để khai đao.

- Thật sự là to gan, chẳng lẽ mày cho rằng có thực lực là có thể muốn làm gì thì làm à?!
- Tụi tao thừa nhận, mày rất lợi hại khi có thể phá hủy được trận địa phòng ngự của ba thế lực lớn chúng tao!
- Nhưng thứ tụi tao mạnh nhất cũng không phải là hỏa lực hiện đại, mà chính là dị năng!
- Mày sẽ phải trả giá vì sự ngu xuẩn của mình!
- Mau chạy trốn đi! Như vậy thì mày mới có thể sống lâu thêm được một phút!

Lửa giận của ba thế lực lớn hoàn toàn bị đốt lên, lúc này ba thủ lĩnh luôn luôn tranh đấu gay gắt đã liên hợp lại để giết chết cái tên ngoại lai cuồng vọng tự đại kia, dùng máu tươi của anh để báo thù cho những thủ vệ đã chết!

- Dị năng giả hệ Hỏa tập hợp!

Lúc này, ba thế lực lớn lựa chọn hợp tác, đồng tâm hiệp lực thề phải tiêu diệt Chu Dương cho bằng được.

Trong nháy mắt, hơn bốn mươi dị năng giả hệ Hỏa bước ra đám đông, dẫn đầu là Ngũ Tinh Sơn.

- Tập hợp ngọn lửa lại, hôm nay chúng ta sẽ biến nơi này thành mồ chôn của anh ta!

Trên đỉnh đầu Ngũ Tinh Sơn vòng quanh một vòng lửa rồi càng ngày càng to hơn, cuối cùng hóa thành một quả cầu đường kính ít nhất là ba mươi mét sau đó vọt thẳng về phía đầu của Chu Dương.

Đây chính là năng lực của Ngũ Tinh Sơn sau khi thức tỉnh dị năng hệ Hỏa — Phi Hỏa Lưu Tinh, bậc, có thể triệu hồi sao băng lửa có nhiệt độ cực cao và lực xung kích cực lớn, uy lực có thể sánh bằng đạn đạo.

Cho dù lấy thứ này đối phó xe tăng và xe bọc thép cũng không phải là nói chơi, một giây là có thể làm chúng nó nát như tương.

Dị năng giả hệ Hỏa sau lưng Ngũ Tinh Sơn như là phông nền, chỉ có một người thức tỉnh hệ Hỏa cấp độ B, những người khác cao nhất cũng chỉ dừng ở cấp độ C.

- Liên Châu Hỏa Đạn!
- Bạo Liệt Hỏa Cầu!
- Hỏa Liệt Điểu!

Nhưng mà mặc dù uy lực yếu hơn nhưng bù lại thì số lượng rất nhiều, đặc biệt là khi hơn bốn mươi dị năng giả hệ Hỏa đồng thời phát uy, nhiệt độ cấp tốc tăng vọt, không khí hiện ra sự vặn vẹo bất quy tắc.

Khi ngọn lửa tiếp cận Chu Dương thì nhiệt độ đã cực kì khủng bố, giống như là đang đứng ở khu vực có dung nham.

- Biến đi!

Chu Dương ngẩng đầu nhìn quả cầu lửa đang bay về phía mình, giơ chân lên cho nó một cước.

- Ngu xuẩn!
- Phi Hỏa Lưu Tinh rơi xuống từ không trung, lực lượng kinh khủng của nó không phải là thứ mà con người có thể thừa nhận nổi!
- Phi Hỏa Lưu Tinh có nhiệt độ cao hơn một ngàn độ C, một khi tiếp xúc thì chắc chắn phải chết.
- Hắn đã chết... Không thể nào!

Một khắc trước, Ngũ Tinh Sơn vẫn còn đang lải nhải, một khắc sau, anh hoàn toàn sững sờ.

Chương 124: Đá Bể Phi Hỏa Lưu Tinh! Đóng Băng Vạn Vật! (2)

Phi Hỏa Lưu Tinh từ trên trời giáng xuống trực tiếp bị tên kia đá nổ...

Vô số mảnh vụn màu đen đỏ bay tán loạn, ven đường còn có khói đen bốc lên cuồn cuộn.

Có một vài khối còn rơi gần nhóm dị năng giả, cách thật xa mà vẫn còn có thể cảm nhận được hơi nóng bức người.

Trái lại thì Chu Dương vẫn cực kỳ bình thường, giống như là người vừa mới một cước đá bể Phi Hỏa Lưu Tinh không phải là mình.

Hỏa cầu, Hỏa châu và đủ loại công kích bằng dị năng hệ Hỏa cũng lao tới, Chu Dương còn chẳng muốn né tránh, mặc cho chúng nó đập vào trên người mình.

- Thật là cuồng vọng... Trâu bò.

Ngọn lửa tản đi, Chu Dương vẫn không sứt mẻ một tý nào, ngay cả tóc cũng không bị đốt xoăn, quần áo trên người vẫn sạch sẽ không chút tro bụi.

Tất cả mọi người triệt để trợn tròn mắt, đây chính là hỏa lực do hơn bốn mươi dị năng cường giả hệ Hỏa tập hợp lại, tại sao Chu Dương vẫn không chút tổn hao nào chứ?!

Nhưng mà sự thật đặt ở trước mắt, họ không tin thì cũng phải tin.

Chu Dương cười một tiếng, nhìn đám dị năng giả đang ngây người như phỗng kia giải thích một câu:

- Thật là xin lỗi, quên nói cho mấy người biết, tôi miễn dịch với ngọn lửa của mấy người nha.

Miễn dịch với lửa!

Ánh mắt mọi người ngốc trệ.

Thế này thì còn đánh như thế nào nữa hả?!

Cho dù ngọn lửa của mày có đỉnh cỡ nào, nếu không đả thương được người khác thì còn có ích lợi gì nữa?

Hiện tại, trong tai Ngũ Tinh Sơn chỉ còn quanh quẩn bốn chữ miễn dịch với lửa, ngực anh nghẹn khí, không thể nào thở nổi.

- Các hạ quả nhiên lợi hại, chẳng trách dám tới đây nháo sự. Chúng tôi thừa nhận thực lực của các hạ rất mạnh, miễn dịch với lửa, nếu vậy thì năng lực hệ Phong thì sao?

Thủ lĩnh Ma Lang đi ra, ổn định lòng người.

- Dị năng giả hệ Phong tập hợp, cho mọi người kiến thức sự khủng bố của dị năng hệ Phong một chút nào!

Chu Dương nở nụ cười, tóc không gió mà chuyển động, cả người nhẹ nhàng trôi nổi giữa không trung.

Anh nhếch miệng lộ ra hàm răng trắng sáng:

- Tao nghĩ là chúng mày nghĩ lầm một chuyện rồi!
- Tao tới đây không phải để xem chúng mày làm ảo thuật, cũng không rảnh bị xa luân chiến!
- Nếu chúng mày đã kết thúc lượt của mình thì hiện tại đến phiên tao ra tay!
- Nghênh đón gió bão đi!

Bầu trời trở nên âm trầm, gió thổi qua vù vù, một luồng khí lạnh kéo tới, nơi nó đi qua thì vạn vật đều đóng băng!

Mấy người đứng đầu rối rít sử dụng dị năng hệ Hỏa tấn công luồng khí lạnh kia.

Lửa và băng khắc chế lẫn nhau, họ người đông thế mạnh, Chu Dương cũng dám dùng dị năng hệ Băng phô trương trước mặt họ?

Từng hỏa cầu, hỏa châu bay vào trong luồng khí lạnh nhưng mà lại giống như đá chìm đáy biển, không nhấc lên một chút gợn sóng.

Giống như bên trong luồng khí lạnh kia cất giấu một miệng không đáy, cắn nuốt hết toàn bộ ngọn lửa của mọi người.

Chỉ có mấy người tinh mắt mới nhìn thấy chân tướng, ngọn lửa vừa đụng tới luồng không khí lạnh kia là trong nháy mắt đã bị dập tắt, không thể chống đỡ nổi một giây.

- Đây là khi để biểu hiện kỹ thuật chân chính!

Một người đàn ông tự tin bước vào khu vực mà luồng khí lạnh sắp đi tới. Người này cao chừng ba mét, toàn thân được bao bọc bởi một ngọn lửa cháy hừng hực.

Hắn ta là một trong những thành viên của dị năng giả hệ Hỏa, có điều anh không giống với những dị năng giả hệ Hỏa tấn công tầm xa

khác, người này thức tỉnh dị năng là cấp độ B Surtur, toàn thân có thể biến thành hình thái Surtur, thông qua cận chiến để sát thương kẻ địch.

Lúc trước người khác ra tay thì anh chỉ có thể đi theo phía sau đánh đánh đấm đấm cho có khí thế, đã sớm nghẹn một cục tức trong bụng.

Hiện tại rốt cuộc đã đến thời khắc để anh tỏa sáng rồi!

Khuôn mặt anh ta tràn đầy sự tự tin, sải bước đi vào luồng khí lạnh.

Sau một khắc, ngọn lửa trên người anh ta nhanh chóng bị dập tắt, ba giây sau Surtur đã biến thành một pho tượng bằng băng.

Đây chính là dị năng giả hệ Hỏa cấp độ B! Thế mà lại không chống đỡ nổi ba giây?!

Khóe mắt mọi người nhảy dựng, quay đầu bỏ chạy không cần suy nghĩ.

Luồng không khí lạnh tiến tới càng ngày càng gần, đám người chạy trốn cảm giác tay chân không nghe mình sai khiến, trở nên chết lặng và cứng ngắc, động tác chậm chạp.

Họ cứng đờ quay sang bên cạnh thì thấy khuôn mặt đồng bọn đã tím tái, miệng trắng bệch, toàn thân phủ đầy sương lạnh.

Mấy tên chạy trốn tương đối chậm thì đều đã biến thành tượng băng.

Quá đáng sợ!

Luồng không khí lạnh sau lưng phun trào, hình như muốn tạo thành một cơn lốc.

Điều này cho thấy khí lạnh trước đó chỉ mới là món khai vị, sát chiêu chân chính còn ở phía sau.

Ba tên thủ lĩnh hiểu biết hơn rất nhiều so với cấp dưới của họ!

Ba người họ đều là dị năng giả bậc cao, thực lực vượt xa đám thuộc hạ phổ thông kia. Nhưng mà khi vừa mới cảm nhận được hơi thở của gió lạnh, cái loại khí lạnh như muốn đóng băng vạn vật kia giống như là sự khủng bố lớn nhất thế gian.

Dị năng bậc A của họ chỉ như là đứa trẻ mới biết đi nếu so sánh với luồng khí lạnh khủng bố của Chu Dương.

Người này ít nhất mạnh hơn bọn họ hai cấp!

Đây quả thực là thiên tai!

Chẳng trách dám đánh tới cửa, anh ta quả thật là có tư cách như vậy.

Mấy người không đồng ý? Được thôi, vậy tôi sẽ đánh tới khi nào phục thì thôi!

- Tôi đầu hàng!
- Cầu ngài tha cho chúng tôi một con đường sống đi!
- Chúng tôi đầu hàng vô điều kiện, nguyện ý nộp toàn bộ quả dị năng!

Các thủ lĩnh ba thế lực lớn quả quyết vô cùng, không chút nghĩ ngợi quỳ dưới đất, biểu thị thần phục.

Chu Dương nhẹ nhàng nắm tay lại, luồng không khí lạnh lập tức biến mất, mây đen cuồn cuộn tiêu tán, uy áp kinh khủng và hàn ý khắp nơi không còn thấy đâu nữa.

Chu Dương đã giết sạch những người cả gan chọc giận mình, anh không thù oán lớn với những người này, chủ yếu là tranh thủ lợi ích, nếu họ nguyện ý giao quả dị năng ra thì anh cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt.

Nếu không mấy người này chết sạch thì ai biết họ giấu quả dị năng ở nơi nào? Như vậy thì chắc chắn thu hoạch sẽ giảm bớt rất nhiều.

Cho họ một bài học, chỉ cần đầu óc chưa già bệnh thì cũng sẽ không ngoan cố đối đầu với anh nữa.

- Đa tạ đại nhân đã hạ thủ lưu tình!

Mặt trời lại xuất hiện một lần nữa chiếu rọi xuống mọi người, nhưng họ lại không hề cảm nhận được chút ấm áp nào.

Chương 125: Đánh Tới Khi Nào Phục Thì Thôi, Dị Năng Cấp S Hỏa Thần Thánh Sứ!

Chỉ có trải qua gió bão cực lạnh mới có thể cảm nhận sự đáng sợ của tử vong.

Quần áo trên người đã sớm kết băng, các khớp xương đã cứng đờ, họ không dám hoạt động, rất sợ nếu mình dùng sức một chút thì sẽ thiếu mất một số bộ phận.

Trên mặt mọi người mang theo nụ cười sống sót sau tai nạn, nếu như vừa rồi chậm một bước nữa thì chín trên mười là muốn bay màu.

Chu Dương khẽ gật đầu một, thản nhiên nói:

- Tôi không muốn nghe nhiều lời nói nhảm, mau giao quả dị năng của mấy người ra đây.
- Tôi chỉ cho cơ hội một lần thôi, mấy người trăm triệu đừng làm chuyện điên rồ!

Trải qua sự dạy bảo của Chu Dương, một đám đã trở nên thành thật, họ ngoan ngoãn trở lại doanh trại, lấy ra quả dị năng cất giấu cẩn thận đưa cho Chu Dương.

Quả dị năng cao giai được đặt trong một rương được chế tạo từ một loại tài liệu đặc biệt, tinh thần không cách nào cảm giác được, sau đó sử dụng dị năng hệ Thổ chôn ở trong lòng đất.

Nếu như Chu Dương giết hết họ thì tuyệt đối sẽ bỏ lỡ những quả dị năng cao giai này.

Đương nhiên, họ không lấy ra cũng không được!

Ba thế lực lớn luôn đối đầu nhau, ai nấy đều biết rõ số lượng quả dị năng của đối phương. Nếu ai dám ẩn tàng trái cây thì thế lực khác sẽ mách lẻo với Chu Dương, như vậy chẳng phải là lạnh à?

Sau khi kiến thức thực lực của Chu Dương thì không ai còn dám sinh ra kế vặt nữa, không ai xuẩn đến độ vì vài quả dị năng mà đặt cược mạng sống của mình.

Họ không hề tàng trữ gì cả, toàn bộ đều nộp lên cho Chu Dương.

Cho dù đã sớm dự đoán trước, nhưng mà khi Chu Dương nhìn thấy số lượng quả dị năng mà họ nộp lên cũng là bị khiếp sợ không nhẹ.

Quả Hỏa Linh: 1010 quả.

Quả Phong Linh: 983 quả.

Quả Thổ Linh: 965 quả.

Quả Mộc Linh: 970 quả.

Quả Thủy Linh: 921 quả.

Quả Kim Linh: 792 quả.

Quả Lôi Linh: 318 quả.

Quả Ấm linh: 98 quả.

Quả Ma Linh: 61 quả.

Số lượng linh quả cao giai tương đối thưa thớt, số lượng nhiều nhất là quả Hỏa Linh cũng chỉ mới có hai mươi mốt quả, những linh quả cao giai chủng loại khác còn ít hơn nữa.

Dị năng quả cao cấp của ba thế lực lớn cộng lại cũng mới miễn cưỡng đột phá một trăm.

Nói đơn giản chính là số lượng linh quả cao giai rất là thưa thớt, sản lượng cực thấp.

Lại thêm việc họ đã sử dụng một ít dị năng quả cao giai, cho nên số lượng tự nhiên càng thiếu hơn.

« Quả Hỏa Linh cao giai: Sau khi dùng thì sẽ có 50% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Hỏa cấp độ C, 30% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Hỏa cấp độ B, 5% tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Hỏa cấp độ A, ba phần ngàn tỷ lệ thức tỉnh dị năng hệ Hỏa cấp độ S. Nếu đã nắm giữ dị năng hệ Hỏa thì sau khi dùng sẽ tăng cường độ lên một điểm, có thể tăng lên tối đa là năm điểm»

Mạnh mẽ!

Ba phần ngàn tỉ lệ?

Không tồn tại!

Tỷ lệ một phần ngàn mình còn có thể rút trúng, chớ nói chi là ba phần ngàn.

Lúc trước hiệu quả của tiền xu may mắn đã kết thúc, Chu Dương vẫn còn có chín cái chưa dùng tới, hiện giờ anh không chút nghĩ ngợi sử dụng thêm một nữa.

« Thông báo của hệ thống: Chúc mừng túc chủ đã dùng quả Hỏa Linh cao giai, có hiệu quả may mắn thêm vào, chúc mừng túc chủ thu được dị năng hệ Hỏa cấp độ S: Hỏa Thần Thánh Sứ. »

« Phát hiện dị năng hệ Hỏa cùng loại hình: Sứ Giả Hỏa Diễm, đã cắn nuốt và dung hợp. »

« Hỏa Thần Thánh Sứ (cấp độ S): Nắm giữ sứ giả truyền thừa của Hỏa Thần, nắm giữ năng lực khống chế tất cả ngọn lửa trong thiên hạ, miễn dịch với ngọn lửa thông thường, đặc biệt ngọn lửa thấp hơn ba ngàn độ sẽ không thể tạo thành thương tổn. »

« Hỏa Thần Giáng Lâm: Tiêu hao một ngàn năng lượng để triệu hoán bóng dáng của Hỏa Thần, tạo thành đả kích mang tính hủy diệt đối với kẻ địch. »

« Địa Ngục Dung Nham: Mỗi phút tiêu hao một trăm điểm năng lượng, tiến hành cải tạo khu vực phụ cận thành dung nham. »

« Hỏa Diễm Chi Lực Cường Hóa: Ngọn lửa được triệu hồi cường hóa thêm 300% (Hiện tại độ cường hóa +3). »

Chu Dương lại nuốt thêm hai quả nữa, tăng hỏa diễm chi lực thành +5.

Thật là năng lực ngọn lửa mạnh mẽ!

Lại thức tỉnh thêm một năng lực cấp độ S nữa, tương đương với việc mở một bảo rương Kim Cương, hơn nữa còn là loại năng lực mà mình muốn!

Sau này gặp phải kẻ địch thì anh có thể để cho họ thưởng thức uy lực của băng và lửa, vừa là gió bão cực lạnh, vừa là lôi hỏa trời giáng, tuyệt đối để bọn họ sảng khoái tới thăng thiên.

Nhưng mà trước đó Chu Dương còn phải ăn thêm không ít quả dị năng cao cấp!

Mỗi một quả đều trợ giúp anh thu được dị năng cấp S!

« Hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ dùng quả Lôi Linh cao giai, may mắn hiệu quả gia trì, chúc mừng túc chủ nhận được dị năng hệ Lôi cấp độ S: Lôi Điện Pháp Vương. »

« Lôi Điện Pháp Vương (cấp độ S): Nắm giữ lực lượng lôi điện, lôi đình mạnh mẽ hủy diệt vạn vật, điện giật chuyên trị không phục. »

« Lôi Thần Chi Mâu: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, ngưng tụ ra Lôi Thần Chi Mâu, tạo thành tổn thương to lớn xuyên qua. »

« Lôi Long Gầm Thét: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng triệu hoán Lôi Long, tạo thành đả kích hủy diệt đối với kẻ địch. »

« Lôi Đình Vạn Quân: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, chế tạo lôi đình phạm vi 10 km, phá hủy tất cả. »

« Hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ dùng quả Mộc Linh cao giai, may mắn hiệu quả gia trì, chúc mừng túc chủ thu được dị năng hệ Mộc cấp độ S: Sinh Mệnh Chi Lực. »

« Phát hiện dị năng hệ Mộc cùng loại: Khô Héo, đã thôn phệ dung hợp. »

« Chúc mừng túc chủ được nữ thần may mắn chăm sóc, phát huy năng lực dung hợp siêu tài nghệ, dung hợp thành công, nhận được dị năng Sinh Mệnh Chi Vương. »

« Sinh Mệnh Chi Vương (S+ cấp): người thủ hộ của sinh mạng, khống chế vận dùng lực lượng tánh mạng. »

« Trường Sinh: Tuổi thọ được kéo dài, gia tăng 3000 năm tuổi thọ, trẻ mãi không già. »

« Sinh Mệnh Hoa Mào: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, ngưng tụ ra một vương miện Sinh Mệnh Chi Vương, bước vào hình thái Sinh Mệnh Quân Vương, sức khôi phục tăng mạnh gấp trăm lần, mất đi chỗ yếu, tự mọc lại tay chân đứt gãy. »

« Tước Đoạt Sinh Mệnh— Già Yếu: Cấp tốc tiêu hao lực lượng sinh mệnh trong cơ thể mục tiêu, tiêu hao tốc độ cao nhất có thể đạt tới 1000 lần. »

« Nghịch Chuyển Sinh Tử: Tiêu hao 2000 điểm năng lượng, truyền vào người chết năng lượng sinh mệnh mạnh mẽ, làm người chết sống lại (chú thích: Thời gian chết không phải vượt qua ba ngày), thời gian chờ: 240 giờ. »

« Thôi Hóa Sinh Trưởng: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng chế tạo một phạm vi vì 10 km, tăng tốc thực vật sinh trưởng, khiến cho tốc độ Trường Sinh cao lên 1000 lần, kéo dài 24 giờ. »

Chu Dương chuẩn bị tiếp tục nuốt mấy dị năng quả cao giai khác vào thì nhìn thấy năng lực đột biến, triệt để bối rối.

Chương 126: Tuổi Thọ Kéo Dài! Sinh Mệnh Chi Vương Và Bão Táp Cuối Cùng!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Dị năng cấp S+! Sinh Mệnh Chi Vương!

Gia tăng 3000 năm tuổi thọ!

Đây là phải biến thành rùa đen già à? Không đúng, rùa đen tối đa chỉ có thể sống một ngàn năm, mà mình có thể sống 3000 năm!

Càng không cần phải nói đến loại năng lực bug Nghịch Chuyển Sinh Tử này!

Già yếu cũng rất mạnh, sau này xem ai không vừa mắt, ném cho anh cái già yếu, mãn tính tự sát.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương nhận được dị năng cấp S+, trong lòng anh nhận định, ít nhất phải bảo rương cấp Truyền Thuyết, thậm chí Thần Thoại mới có thể mở ra.

Cảm ơn nữ thần may mắn, nếu mà người vẫn còn, chắc chắn sẽ khiến người sinh con cho tôi.

Nếu mà nữ thần may mắn thật tồn tại, biết rõ phương thức cảm ơn của Chu Dương, chắc chắn sẽ đấm vỡ đầu của anh.

Ánh mắt Chu Dương nóng bỏng nhìn về mấy quả dị năng cao giai khác, hy vọng sẽ tiếp tục được nữ thần may mắn cưng chìu, khụ, chăm sóc mình.

« Hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ dùng quả Phong Linh cao giai, may mắn hiệu quả gia trì, chúc mừng túc chủ nhận được dị năng hệ Phong cấp độ S: Bão Táp Chi Tử. »

« Bão Táp Chi Tử (cấp độ S): Nắm giữ lực lượng bão táp, lực lượng bão táp mạnh mẽ sẽ hướng về thế nhân chứng minh sự mạnh mẽ của nó. »

« Bão Táp Hàng Lâm: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng chế tạo bão táp mạnh mẽ, tiến hành đả kích hủy diệt tấn công 10 mục tiêu gần nhất. »

« Phong Chi Cắt Chém — Thứ Nguyên Trảm: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, ngưng tụ ra phong chi thứ nguyên trảm có thể chém không gian. »

« Phong Chi Lĩnh Vực: Chế tạo phạm vi phong chi, túc chủ và quân đồng minh ở trong Phong Chi Lĩnh Vực. Tốc độ gia tăng 1000%, kẻ địch sẽ bị phong chi trói buộc. »

« Hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ dùng quả Thủy Linh cao giai, may mắn hiệu quả gia trì, chúc mừng túc chủ thu được dị năng hệ Băng cấp độ S: Băng Thở Dài. »

« Băng Thở Dài (cấp độ S): Đóng băng mọi vật, toàn bộ người gặp phải đều sẽ đóng băng, »

« Vạn Vật Vĩnh Tịch: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng chế tạo cực hàn tân tinh cực lớn, phạm vi 10km, đóng băng tất cả, vạn vật tĩnh mịch. »

« Vĩnh Miên: Tiêu hao 1000 năng lượng, chế tạo băng quan, phong ấn kẻ địch, lực lượng toàn thân tĩnh mịch, ngủ say vĩnh viễn. »

« Băng Chi Lĩnh Vực: Chế tạo lĩnh vực cực băng, đóng băng tất cả người xâm nhập, phạm vi ảnh hưởng lớn nhất là 10km. »

« Hệ thống nhắc nhở: Phát hiện có thể dung hợp năng lực Băng Thở Dài, Bão Táp Chi Tử, Gió Bão Cực Lạnh, túc chủ có muốn dung hợp không? »

- Dung hợp!

« Hệ thống nhắc nhở dung hợp thành công, chúc mừng túc chủ nhận được dị năng Bão Táp Cuối Cùng cấp độ S+ »

« Bão Táp Cuối Cùng (S+): Kết cuộc mọi việc bão táp huỷ diệt, nó chính là hóa thân của tử vong, kết cuộc tất cả. »

« Thứ Nguyên Băng Liệt Trảm: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, ngưng tụ ra Thứ Nguyên Băng Liệt Trảm có thể cắt chém không gian. »

« Bão Tuyết: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, chế tạo một đợt bão

tuyết ảnh hưởng 10km, hủy diệt vạn vật.... »

« Gió Tuyết Lĩnh Vực: Chế tạo một lĩnh vực gió tuyết phạm vi 10km, đề thăng tốc độ của đồng minh lên 1000%, đóng băng và trói buộc kẻ địch. »

« Vĩnh Miên: Tiêu hao 1000 năng lượng, chế tạo băng quan, phong ấn kẻ địch, lực lượng toàn thân tĩnh mịch, ngủ say vĩnh viễn. »

« Kỹ Năng Chung Cực— Bão Táp Cuối Cùng: Tiêu hao 3000 điểm năng lượng, nhấc lên bão táp tử vong và hủy diệt, bổ sung thêm 20 Thứ Nguyên Băng Liệt Trảm, đối phương tròn 50km hủy diệt tạo thành hủy diệt đả kích. »

Đây là muốn cho mình đi càng xa trên con đường tận thế à?

Chu Dương nhìn kỹ năng Bão Táp Cuối Cùng vừa mới lấy được, kỹ năng này chắc chắn chính là dùng để diệt thế đấy!

Một lần phạm vi công kích 50km, phạm vi này cũng quá lớn, nhiều đến vài chục lần, đại lục đều chìm.

Còn sót lại một viên quả cao giai cuối cùng!

Chu Dương nhìn về phía quả hệ Thổ cuối cùng, há miệng to cắn một cái.

« Hệ thống nhắc nhở, chúc mừng túc chủ dùng quả Thổ Linh cao giai, may mắn hiệu quả gia trì, chúc mừng túc chủ nhận được dị năng hệ Thổ cấp độ S: Sa Mạc Hoàng Đế. »

« Hệ thống nhắc nhở, phát hiện năng lực cùng loại Đại Địa Chi Lực, thôn phệ dung hợp. »

« Sa Mạc Hoàng Đế (cấp độ S): Nắm giữ năng lực dùng cát, tụ cát thành binh, sa chi vô tận, tôi chi không chết. »

« Sa Chi Ý Chí: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, tiến hành cải tạo phạm vi 10km xung quanh, biến thành vùng sa mạc, chỉ cần sa mạc vô tận, sa mạc hoàng đế sẽ không chết. »

« Tử Thần Táng Ca: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng ngưng tụ Tử Thần Sa Mạc, công kích kẻ địch. »

« Bão Cát Đen: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, chế tạo Bão Cát Đen phạm vi 10km, tiêu diệt tất cả kẻ địch trong phạm vi. »

Thu hoạch lần này thật là phong phú, so sánh với khi nhận được phần thưởng sau khi tìm được căn cứ bảo tàng cực lớn cũng xê xích không nhiều.

Đặc biệt là hai loại dị năng cấp độ S+, quả là đại sát khí hủy diệt.

Duy nhất làm cho Chu Dương nhức đầu chính là năng lực mới cấp độ S và S+ đều là năng lượng tiêu hao nhà giàu, ít nhất cũng phải tiêu hao 1000 điểm năng lượng.

Lấy hạn mức năng lượng tối đa của Chu Dương bây giờ, căn bản không sử dụng được mấy lần.

Đặc biệt là đại chiêu Bão Táp Cuối Cùng, dùng xong sau sẽ muốn trống không xuất hiện, đại chiêu loại cấp bậc này, chỉ sợ cũng không được dùng mấy lần.

Chu Dương nhìn một chút hắc rừng cây có gai cách đó không xa, Sinh Mệnh Chi Vương có thể thôi hóa sinh trưởng, lợi dùng dị năng cấp độ S+ mạnh mẽ còn có thể thu một làn sóng quả dị năng.

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Tại Tận Thế Ta Nhặt Được Bảo Rương

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Phòng Giam Siêu Quái Vật

Chương 127: Chúng Nữ Cám Dỗ, Thúc Đẩy Linh Quả Sinh Trưởng! (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Dương ca, thế nào rồi? Thức tỉnh dị năng như thế nào?

Chúng nữ đứng ở bên cạnh, mắt nhìn chằm chằm Chu Dương, ánh mắt tản ra ánh sáng nóng bỏng.

Đặc biệt là Natasha và Hồ Hiểu Dung, các cô vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy dáng vẻ Chu Dương bật hết hỏa lực.

Chân đá xe tăng, đạp bay thiên thạch, một người đánh cho ba thế lực lớn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Bức tranh này khắc sâu ấn ký vào trong đầu các cô, không cách nào quên được.

Đây là người đàn ông của các cô!

Chu Dương trong mắt hai nữ, suýt đưa lên đến cấp độ thần linh.

Cho tới bây giờ, nhóm người Trình Khả Nhi chưa từng lo lắng cho Chu Dương, đã từng thấy qua mười dặm lông ngỗng tuyết tráng lệ, thắng lợi không cần phải suy nghĩ nhiều.

Các cô quan tâm nhất là quả dị năng cao giai thực sẽ giác tỉnh năng lực gì?

Chu Dương chưa bao giờ là người keo kiệt, vừa rồi đã nhận được nhiều quả dị năng cao giai như vậy.

- Dương ca, có thể dùng biện pháp đặc biệt của anh giúp chúng em thức tỉnh dị năng hay không?

Natasha là người thứ nhất mở miệng hỏi.

Với quả Phong Linh phổ thông, người khác cao nhất chỉ thức tỉnh được là dị năng cấp độ F và cấp độ E, Chu Dương lại có thể trực tiếp đề cao đến cấp độ B, khoảng cách này khiến người chắt lưỡi.

Đây là biến hóa về chất, rất nhiều người dùng quả dị năng cao giai cũng không thể giác tỉnh dị năng cấp độ B.

Quả Phong Linh phổ thông đã có thể giác tỉnh dị năng cấp độ B, như vậy quả Phong Linh cao giai thì sao? Có phải sẽ giác tỉnh dị năng mạnh mẽ hơn hay không?!

Loại năng lực này nếu để cho ba thế lực lớn biết, nói không chừng sẽ không để ý thân phận của họ, muốn tiến hành giao dịch PY.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là họ không bị Chu Dương đánh chết...

Thông qua tình huống bây giờ, anh sẽ không tùy tiện hạ mình.

- Đúng vậy! Dương ca, em cũng đang rất nóng vội giác tỉnh dị năng hệ Hỏa mạnh hơn!

Trình Khả Nhi lăm le sát khí, một bộ dáng vẻ mình cũng muốn thử.

- Còn có em, em cũng phải giác tỉnh dị năng hệ Phong cao cấp hơn!

Viên Thanh Tuyết bu lại, không ngừng làm nũng, xương cốt Chu Dương đều mềm.

Những người còn lại cũng không cam lòng yếu thế, rối rít bao vây Chu Dương lại.

Trong lúc nhất thời, bên cạnh oanh oanh yến yến, trong mũi tất cả đều mùi nước hoa.

- Như vậy thật không tốt, người khác đang nhìn kìa, huống chi đây là ban ngày! Ảnh hưởng thật không tốt!

Trong lòng Chu Dương vui vẻ không thôi, không phải lúc trước các người nghĩ hết tất cả biện pháp che giấu à?

Tìm đủ lý do và mượn cớ à?

Bây giờ thế nào?

Cầu tôi à!

- Các người nhìn cái gì chứ? Còn không mau cút đi! Nếu không để cho chồng tôi đá các người đi!

Trình Khả Nhi cố tình làm dáng vẻ dữ dằn, rất là đáng yêu.

Mọi người nghe thấy tìm Chu Dương thu thập họ, tại chỗ sợ hãi, từng người tè ra quần chạy trốn về phương xa, rất sợ nếu chậm thêm một bước, Chu Dương sẽ trực tiếp cho bọn họ một gió bão cực lạnh.

Đương nhiên, họ không biết Chu Dương không gió bão cực lạnh, biến thành bão táp cuối cùng, nhìn thấy sẽ không còn sống cơ hội.

- Chồng à, hiện tại được chưa? Em chắc chắn sẽ dùng hết tất cả

vốn liếng đấy!

Ánh mắt Trình Khả Nhi rất câu nhân.

- Còn có em nữa!

Tiểu Loli chạy về trong xe, lúc quay lại đã đổi lại thành đồng phục y tá. Một con mắt trên đeo lên màu trắng bịt mắt.

- Dương ca, ứng giờ đến phiên em, hôm qua em ăn ít nhất!

Giọng nói Tô Nguyên Dao biến thành mềm mại, Chu Dương là lần đầu tiên thấy cô làm dáng.

"Chồng" lần này là Trang Vũ Tình và Trang Vũ Tĩnh hai chị em, hai người liên thủ, mỹ nữ chị em ngày càng ngạo nghễ.

Hồ Hiểu Dung thẳng lên trên người, sử dụng hết mị lực.

Natasha vén lên tóc dài màu vàng kim, bày ra mình là người nước ngoài trong sạch.

Các cô cùng thi triển thủ đoạn, ý đồ rất rõ ràng.

Chu Dương ở vừa cười híp mắt nhìn, không giống như ngày thường vội vã xông lên, đưa các cô giải quyết tại chỗ, lấy đang phu cương.

Mà là nhìn về phía hắc rừng cây có gai ở phía, nghiêm mặt nói:

- Giờ anh còn có việc quan trọng hơn, đợi lát nữa sẽ thu thập các em!

Chu Dương muốn cho các cô trải nghiệm cảm giác cầu cũng không được, đây cũng tính là trả thù đối với đủ loại lý do ẩn mình của các cô.

Mười người ánh mắt u oán, sao các cô lại không biết tâm tư trong lòng Chu Dương, chỉ có thể cố nén.

Một khắc này, xem như hiểu được khổ sở lúc trước của Chu Dương.

Cảm giác kìm nén thật không dễ chịu...

Sau này chắc chắn phải tận tâm tận lực đối đãi chồng, cầu gì được đó.

Chu Dương sãi bước đi tới rừng cây có gai, nhìn đến phía trên mọc

đầy từng cái Tiểu Hoa bao, còn có một trái cây màu xanh trái cây chưa thành thục.

Một đường đi vào bên trong, tình huống bên trong nói chung không khác gì lắm.

Rừng cây có gai đen ước chừng rộng khoảng 30 mẫu đất, trên mỗi bụi gai phần lớn sinh ra một đến hai quả, nhưng mà xét cả rừng cây thì quả dị năng rất nhiều.

Chu Dương đi tới, đến một linh quả thành thục cũng không nhìn thấy, không thể không cảm thán hiệu suất của ba thế lực lớn quá cao.

- Những linh quả chưa thành thục này không nửa điểm tác dụng, ba thế lực lớn đã từng tiến hành thí nghiệm, đến bây giờ không tìm được biện pháp lợi dụng linh quả chưa thành thục.

- Dương ca, chúng ta có nên đóng trại ở chỗ này không, khu rừng trái cây dị năng chính là tài sản to lớn.

Natasha hướng về phía Chu Dương đề nghị.

- Không cần thiết, quả dị năng dùng có hạn mức tối đa, ăn nhiều mấy quả sẽ vô dụng rồi, mà rừng bụi gai đen vườn trái cây không đáng phải cố thủ ở đây.

Chúng nữ thu được tất cả dị năng, hơn nữa sau đó lại lợi dụng quả cường hóa, lại hái xong quả ở nơi này, nó sẽ mất đi giá trị lớn nhất.

Chương 128: Chúng Nữ Cám Dỗ, Thúc Đẩy Linh Quả Sinh Trưởng! (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Đối với Chu Dương mà nói, bên ngoài mới là thế giới rộng lớn hơn.

Còn có bảo rương cấp độ Kim Cương, Truyền Thuyết, Thần Thoại đang chờ anh.

- Sau đó phải vất vả các em một hồi, hái hết quả dị năng trong khu vực này.

Chúng nữ hơi sửng sờ, rối rít cau mày nói:

- Dương ca, lẽ nào ngay cả loại quả màu xanh này cũng không bỏ qua à? Không phải chị Natasha nói, quả chưa thành thục không thể sử dụng à.

Các cô không hy vọng Chu Dương phá hư khu rừng quả dị năng này, bởi vì nó có thể giúp nhân loại sinh ra một ít dị năng giả.

Họ thân là nhân loại, khó có thể dứt bỏ cảm tình đối với đồng tộc còn

Duy chỉ có Natasha hình như đoán được ý nghĩ Chu Dương, dò xét hỏi:

- Chẳng lẽ Dương ca muốn làm cho vườn trái cây này chín muồi rồi mới hái?

- Chuyện này sợ rằng không làm được, ba thế lực lớn đã từng thí nghiệm, vô luận là kim khả lạp, hoặc là nước tiểu thậm chí là phân động vật, và một ít thuốc làm cho trái cây mau chín cũng không có tác dụng, đối với quả dị năng đặc biệt vô dụng, chúng ta chỉ có thể chờ đợi quả dị năng tự chín.

Chúng nữ thở dài, Chu Dương không muốn ở lại chỗ này, các cô phải vứt bỏ vườn quả dị năng.

- Em đoán không sai, anh đúng là phải làm cho vườn trái cây này chín muồi!

Chu Dương cười lên, trong ánh mắt tràn đầy tự tin.

Natasha còn muốn nói điều gì, nghĩ đến Chu Dương đã từng hành động vĩ đại, không cần phải nhiều lời nữa.

Trên người Chu Dương như luôn có một khăn che mặt bí ẩn, giống như là thiên thần hạ phàm, chuyện người khác không làm được, không nghĩa là anh không làm được!

- Nhìn kỹ! Thôi Hóa Sinh Trưởng!

Từng hạt ánh sáng màu xanh lấy Chu Dương làm trung tâm, tiêu tán về tứ phương tám hướng, dung nhập vào trong từng bụi gai đen gần đó.

Sau một khắc, chuyện khiến người trợn mắt hốc mồm xảy ra, từng nụ hoa trên cây nhanh chóng biến lớn, chậm rãi điêu tàn, ngay sau đó mọc ra qua non nhỏ xíu.

Biến đổi lớn nhất là những quả dị năng đã có màu xanh, chúng nhanh chóng biến lớn, đã bắt đầu có màu cầu vòng, hoặc xanh, hoặc vàng.

Chỉ mấy phút, mấy quả dị năng đã trưởng thành, hoàn toàn không khác gì linh quả bình thường.

Cho dù chúng nữ sớm đã chuẩn bị tâm lý, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng vạn hoa đua nở, điêu tàn, mọc ra trái cây được mùa, lòng tràn đầy chấn động.

Càng xa xăm, cỏ dại hấp thu tinh hoa sinh mệnh, cũng tăng trưởng như gió, chỉ chốc lát đã tăng đến cao hơn nửa người.

Thực vật sinh trưởng thần tốc, làm cho quả dị năng chín muồi.

Đây quả là thần tích!

Toàn bộ mười cô gái sợ ngây người, Natasha kích động nhất, là người thứ nhất chạy tới hái quả Phong Linh gần đấy xuống, đặt ở chóp mũi ngửi.

Cô không sợ có độc, cầm lên Phong Linh quả ăn, thẳng đến cảm nhận được dị năng hệ phong đã thức tỉnh của mình được cường hóa, mới xác nhận Phong Linh quả là thật.

- Dương ca, anh thật là quá lợi hại, lẽ nào anh là hóa thân của Thượng Đế à?

Hai mắt cô sáng lên, kích động hận không được nhảy múa xung sướng, tâm trạng khó có thể bình tĩnh.

- Sau đó phải vất vả các em rồi!

Chu Dương gật đầu một cái, cười mỉm nói.

- Không khổ cực, không vất vả chút nào!

Trên mặt chúng nữ hồi hộp, từng người nhanh chóng hành động, hái từng quả trên cây xuống.

Trong rừng cây có gai đen đâu đâu cũng có bóng dáng các cô bận rộn.

Bên này vừa làm xong, không qua mấy giờ đã bắt đầu mọc ra quả mới, lặp đi lặp lại đi tới một lần tiếp tục một lần, thẳng đến bụi gai đen không còn dinh dưỡng, chậm chạp không cách nào mọc ra nụ hoa mới mới thôi.

Chờ chúng nữ làm xong, đã là hơn mười giờ sau. Trên mặt các cô đầy mồ hôi, nhẫn không gian trong tay tràn đầy quả dị năng.

Số lượng hơn 10 vạn!

Phải biết ba thế lực lớn kinh doanh ở đây hơn mười ngày, mới góp nhặt bảy, tám ngàn linh quả, Chu Dương thì một hơi đã nhận được 10 vạn quả.

Ngay cả số lượng quả dị năng cao giai cũng hơn 3000 quả, có thể tưởng tượng thu hoạch phong phú cỡ nào.

Đương nhiên, điều này cũng ép khô tiềm lực cây có gai đen, trong thời gian ngắn khó có thể mọc ra quả mới.

- Dương ca, hiện tại quả đã hái xong rồi, anh cũng không thể tiếp tục trì hoãn nữa!

- Em muốn!

- Em muốn giác tỉnh dị năng cao cấp!

Một khắc này, chúng nữ cũng không nhịn được nữa, cả đám vây quanh Chu Dương, tuyệt không thể thả anh đi!

- Các em không thể làm như thế, tôi chỉ là một đứa bé, cầu các chị gái bỏ qua cho...

Chu Dương yếu ớt nói, anh lui về phía sau hai bước, làm ra một dáng vẻ sợ hãi.

- Anh đang muốn chơi nhập vai nhân vật à? Để chị gái chơi với em!

- Các chị em đâu, hôm nay chúng ta phải cội anh chàng đẹp trai này lên núi, làm áp trại tướng quân!

Cả đám thoáng qua vẻ hưng phấn, xông lên phía trước, không ngừng có tay người nào đó chiếm tiện nghi.

- Có chuyện gì từ từ nói, đừng động tay động chân.
- Tối nhất em trai không nên phản kháng!

Chúng nữ xông lên, Chu Dương chìm ngập.

Chu Dương chảy nước mắt nhìn lên bầu trời, để lại danh ngôn chí lý.

- Con trai ở bên ngoài chắc chắn phải chú ý an toàn, bảo vệ tốt chính mình...

Lần này rất tận hứng, trải nghiệm không tệ, Chu Dương có lời khen cho các cô .

Bởi vì nguyên nhân hiệu quả may mắn vẫn chưa kết thúc, mười người lần nữa giác tỉnh dị năng, hơn nữa còn là cao nhất.

Từ nay về sau, thực lực của các cô sẽ xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, trở thành một cường giả cấp bậc đỉnh phong.

Mười người cũng có sáu loại dị năng cấp độ S.

Đến mức quả Kim Linh cao giai, hay là những linh quả thuộc tính hiếm, thuộc tính đặc biệt, không biết nguyên nhân gì, một quả cũng không có.

Chu Dương không tham, những thu hoạch này cũng đủ rồi.

Mọi người trở lại Batmobile, không có ý định tiếp tục ở nơi này lâu hơn nữa, chiếc xe đi về phía trước đến phương xa không biết.

Khoảng cách hắc rừng cây có gai ngoài năm dặm, ba nhóm người tụ tập chung một chỗ, vẻ mặt than thở.

Chương 129: Con Trai Ở Bên Ngoài Chắc chắn Phải Chú Ý An Toàn, Bảo Vệ Tốt Chính Mình

Địa bàn bọn anh khổ tâm kinh doanh bị người khác cướp mất, mấu chốt là vẫn không đánh thắng người ta, chỉ có thể từ bỏ bảo địa này,

ai về nhà nấy.

- Tôi cảnh cáo các người, sau này không nên đánh chủ ý đến quả dị năng, xảy ra chuyện, đừng liên lụy đến trên đầu chúng tôi.

Ba đại thủ lĩnh Hắc Lang, Ảnh Hạt và Ma Xà đứng dậy, dặn dò đối với thủ hạ của mình.

Rừng cây có gai đen lớn như vậy, bên trong mọc đầy quả dị năng, đối phương chỉ có mười một người, khó tránh khỏi sẽ có phòng thủ chỗ sơ hở, nói không chừng sẽ có người sinh ra tiểu tâm tư trộm quả dị năng.

Họ thật bị Chu Dương làm kinh hãi, tuyệt đối không dám dâng lên một chút tiểu tâm tư.

Sợ nhất chính là có người không quản được mình, lén lút chạy vào trộm quả dị năng, không bị Chu Dương bắt được thì thôi, nếu lỡ bị bắt được, ngược lại khai mình ra, thật là kho ở giữa sạch Hoàng bùn, không phải cứt cũng là cứt.

- Lão đại, quả dị năng mặc dù quan trọng, nhưng cái mạng nhỏ của mình còn quan trọng hơn, chúng tôi tuyệt sẽ không làm chuyện điên rồ đó đâu!

Họ cũng sợ hãi, cho họ mười cái lá gan cũng tuyệt đối không dám tới gần tên sát tinh Chu Dương này.

- Đáng tiếc là anh từ chối chúng ta đầu hàng, nếu không có thể đi theo một lão đại mạnh mẽ như vậy, tuyệt đối có thể nhất thống thế giới!

Mọi người không khỏi gật đầu một cái, ngay cả thủ lĩnh của ba tổ chức lớn cũng không phủ nhận, xem như thầm chấp nhận chuyện này.

Chu Dương không nhận tiểu đệ, họ thì có biện pháp gì.

Đoàn người tập hợp lại trước lửa trại, ăn thức ăn, không biết là ai tinh mắt, nhìn thấy cách đó không xa đang có một bóng người chạy như điên về phía này.

- Là một người phụ nữ!

Có người cầm lấy ống nhòm, hướng về phương xa nhìn ra xa, thét ra một tiếng kinh hãi.

- Lại còn rất đẹp, có cần bắt hay không...

Không đợi người này nói xong, đầu lại lần bị nữa vỗ một cái.

- Cậu đã quên chúng ta làm sao trêu chọc tới cái này nhân vật khủng bố à?

Người vừa mở miệng vội vàng ngậm miệng lại, Chu Dương ở trong lòng họ chính là ám ảnh khó phai mờ.

Nhưng mà, người phụ nữ không né tránh họ, ngược lại chạy thẳng về hướng này.

Thật xinh đẹp!

Từ lần đầu tiên nhìn thấy gương mặt của người phụ nữ này, họ chỉ biết thán phục, đối phương ăn mặc lộ ra phong cách cổ xưa, gương mặt tinh xảo, khí chất siêu phàm ký thoác tục, giống như tiên tử hạ phàm.

Chỉ riêng dung mạo này đã khiến người tâm động, trong lòng lần nữa khó có thể ức chế ý nghĩ muốn thu cô vào trong phòng.

Nhưng mà, câu nói tiếp theo người phụ nữ giống như giội cho cho bọn anh một chậu nước lạnh.

- Các người có thấy một chiếc Batmobile màu đen chạy qua hay không?! Đúng rồi, đây là hình của chồng tôi!

Mọi người vừa nhìn thấy dáng vẻ của Chu Dương, suýt nữa sợ đái cả ra quần, người vừa mới dâng lên ý đồ bất chính thì mồ hôi lạnh trên trán chảy ra.

Thiếu một chút, thiếu một chút lại gây họa.

Họ thật dài thở ra một hơi.

- Nữ sĩ tôn kính, cô khỏe chứ, chúng tôi vừa gặp chồng của cô.

Mấy người rất là nhiệt tình, cuối cùng thủ lĩnh của ba thế lực lớn quyết định tự mình đưa người này đến rừng cây có gai hắc.

Dĩ nhiên là muốn lấy lòng Chu Dương, mượn cơ hội giành công.

Khoảng cách năm dặm không xa, vừa vặn đi hơn 10 phút đã tới mục đích, nhưng họ tìm một vòng lại không thấy tung tích Chu Dương đâu.

Liều mạng đi tới rừng cây có gai, không nhìn không rõ, vừa nhìn giận đến suýt nữa phun một ngụm máu ra.

Rừng cây có gai đâu đâu cũng có cỏ dại mọc lên, mỗi cây đều cao bằng đầu người, mấu chốt nhất là những quả dị năng trên cây đã còn, ngay cả một đóa hoa cũng không lưu lại, đuổi tận giết tuyệt.

Đến mức nhạn qua nhổ lông à...

Người đã đi rồi?!

Dương Tuyết Mạn giận đến hung miệng nhấp nhô, tâm trạng thật lâu không thể bình tĩnh lại.

Chu Dương, cho dù anh có chạy trốn tới chân trời góc biển, tôi cũng sẽ tìm ra anh!

- Bên ngoài ồn áo cái gì vậy?

Mới sáng sớm Chu Dương đã bị tiếng ồn ào làm tỉnh giấc, từ trong phòng đi ra, nhìn ra bên ngoài, chỉ thấy rất nhiều giáp trùng lớn nhỏ màu đen, như thủy triều hướng về Batmobile.

Số lượng thật nhiều!

Chúng điên cuồng đánh vào Batmobile, tuy rằng hiệu quả không tốt, nhưng được cái số lượng nhiều, con trước hi sinh, con sau tiếp bước.

Batmobile bắt đầu biến dạng, lại nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu, quá trình này liên tục tái diễn.

Đương nhiên, T-1000 không phải đồ chơi, nó nắm giữ đơn khôn và năng lực phán đoán giản trí, tự chủ tiến hành biến hóa, hai bên mọc ra cái cánh hình lưỡi dao hẹp dài, cắt chém Hắc Giáp Trùng gặp phải ven đường.

Mặc dù có Hắc Giáp Trùng nhào lên thân xe, T-1000 toàn thân sẽ mọc đầy gai nhọn, giống như là 1 con nhím, đến một chết một.

Bên ngoài rốt cuộc là tình huống gì?

Một Động Sát Chi Nhãn vừa mới bay ra ngoài, đã bị giáp trùng màu đen nhảy lên thôn phệ.

Ông nội mày chứ!

Cả Động Sát Chi Nhãn cũng dám ăn, con sâu nhỏ chán sống!

Chu Dương nói rõ to, lòng bàn tay nhiều hơn một cái ván trượt, chính là ván trượt Lục Ma, mình lấy được quá nhiều đồ tốt, suýt nữa quên bảo bối này.

Cửa ở trên đầu mở ra, Chu Dương chân đạp ván trượt Lục Ma vọt lên.

Từng con giáp trùng màu đen nhào về phía Chu Dương.

- Nhị Ngốc, giao cho ngươi!

Tiện tay ném Nhị Ngốc từ không gian sủng vật ra, hướng về phía bầy trùng xa xa.

???

Hắc Giáp Trùng lập tức thay đổi mục tiêu, bổ nhào về phía Nhị Ngốc mặt còn đang ngơ ngác.

« Chúc mừng túc chủ hoàn thành nhiệm vụ thuần long, độ tiến nhiệm vụ 3/9. »

Đã được một phần ba, cố lên Nhị Ngốc, tao xem trọng mày.

Hai ngu B lúc ban đầu lớn hơn một vòng, nhìn qua giống như là một con nghé con, hiện tại lại muốn cho nó ôm khó khăn.

Từng Hắc Giáp Trùng đánh tới, đụng phải vảy màu đen trên thân Nhị Ngốc tạo ra tiếng leng keng, Nhị Ngốc mở cái miệng lớn ra, gào một tiếng.

- Gào!

Một tiếng gào vang ra xa, toàn bộ bầy trùng gì đó cũng vì vậy hơi ngưng lại, toàn bộ nằm trên đất, không dám nhúc nhích.

Đẩy kim phiếu các truyện sau nhận ngay mã giảm giá:

- Phòng Giam Siêu Quái Vật (Bản Dịch)
- Ta Mỗi Ngày Nhận Một Hệ Thống Mới (Bản Dịch)
- Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du (Bản Dịch)
- Đẩy 30KP - nhận ngay mã giảm 25% các truyện của team TTTV

- Đẩy 100 KP - nhận ngay mã giảm 30% các truyện của team TTTV

Đẩy KP ghi kèm tên truyện muốn nhận Mã giảm giá.

Chương 130: Lục Ma Ván Trượt Chân Chính Là Sử Dụng, Nằm Cũng Có Thể Kiếm Lời Tích Phân

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chỉ một tiếng gào của Nhị Ngốc mà cũng kinh khủng như vậy, không hổ là Tử Vong Chi Dực, đúng là hùng hổ.

Không còn quan tâm quá nhiều, chân đạp ván trượt Lục Ma xông thẳng tới chân trời.

- Đi!

Sau một khắc, chín con mắt phân hóa đi ra, bay về bốn phương tám hướng, chúng phụ trách trinh sát ra tin tức hữu dụng.

Chín con mắt sẽ gửi toàn bộ tin tức vào trong mắt Chu Dương.

Phía trước hình như có một ổ sâu to lớn, phương hướng hôm nay Batmobile tiến lên chính là ổ sâu.

Ổ sâu liên tục không ngừng toát ra giáp trùng màu đen, con trước hi sinh, con sau tiếp bước, giống như không ngừng không nghỉ.

Quá đáng ghét gì đó!

Trong bàn tay Chu Dương ngưng tụ một đoàn hỏa cầu thật lớn, càng tụ càng lớn, thẳng đến khi trở nên kích thước to bằng một sân bóng mới dừng lại.

- Đi!

Cầu lửa ném về phía ổ sâu, hỏa lưu nóng bỏng mang theo đuôi lửa thật dài, giống như quả cầu lửa đập ầm xuống.

Ầm!

Một đám mây hình nấm dâng lên, nổ lên vô số tàn chi, làm ổ sâu lớn ra gấp 10 lần, đâu đâu cũng có đất bị nám đen và máu trùng màu xanh đậm.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 1283 con Hắc Giáp Trùng, nhận được 1283 tích phân. »

Còn có tích phân!

Sao mày không nói sớm!

- Nhị Ngốc dừng tay, loại nhiệm vụ vinh quang này vẫn là giao cho chủ nhân của mày đi!

Vừa vặn Chu Dương cũng muốn thí nghiệm xem thử dị năng mới chiếm được ra sao.

- Hỏa Thần Hàng Lâm!

Năng lượng trong nháy mắt tiêu hao 1000 điểm, trước mặt Chu Dương xuất hiện một Surtur cao 100m.

Đầu anh mang vương miện, thân khoác trường bào, trong tay nắm một thanh cự kiếm bằng dung nham.

Cự nhân vừa mới xuất hiện, hỏa nguyên tố trong không trung trở nên bạo động, giống như đang quỳ bái quân vương, vô thượng chúa tể.

Ngay cả Nhị Ngốc lười biếng cũng trợn to long nhãn, nhìn chằm chằm hình chiếu Hỏa Thần cách đó không xa, một lát sau, lại khôi phục dáng vẻ ý hưng lan san.

Chờ tôi trưởng thành, chắc chắn còn mạnh hơn chủ nhân!

Hình chiếu Hỏa Thần không có trí khôn, chỉ là ảo ảnh, nhưng khả năng khống chế lực lương hệ hỏa vô cùng mạnh mẽ.

Cự kiếm trong tay chém ngang phía trước, một đạo kiếm khí dài mấy trăm mét màu đỏ mãnh liệt cuộn trào ra, nơi lưỡi kiếm chém qua, lưu lại một dấu vết thật sâu, toàn bộ giáp trùng màu đen dễ như trở bàn tay bị chém thành hai nửa.

Hình chiếu Hỏa Thần lần nữa giơ cao trường kiếm trong tay, trong chỗ tối tăm dẫn dắt cái gì.

Bầu trời sáng lên từng vùng ánh sáng màu hồng, từng quả cầu lửa màu đỏ rơi xuống, ít nhất có hơn trăm quả, một quả tiếp lấy một quả đập xuống giáp trùng màu đen ở phía xa.

Uy lực của mỗi quả cầu lửa còn mạnh hơn Phi Hỏa Lưu Tinh cấp độ A, hơn trăm quả cùng nhau nện xuống, tràng diện thật là tráng lệ.

Mặt đất chấn động, hỏa diễm quay cuồng, giống như thiên tai.

Chiêu thức đẳng cấp này, đánh chết giáp trùng màu đen quá bắt nạt trùng, trong nháy mắt tử thương vô số.

Đừng xem số lượng giáp trùng màu đen nhiều đến mấy chục vạn mãnh liệt cuộn trào ra, nhưng khi đối mặt với hình chiếu Hỏa Thần, căn bản không kiên trì được bao lâu, ngay cả ổ sâu cũng bị đập nát bét.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 120648 con Hắc Giáp Trùng, nhận được 120648 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Mẫu Trùng, phá hủy ổ sâu cỡ nhỏ, nhận được 10 vạn tích phân. »

Phá hư ổ sâu có thể kiếm lời 10 vạn tích phân?

Chu Dương vốn đang ngại Hắc Giáp Trùng cho ít tích phân, không ngờ ổ sâu cỡ nhỏ trả lại cho bổ sung một tảng lớn tích phân, nhận được hơn 20 vạn tích phân coi như không tệ.

Tìm thêm mấy cái ổ sâu, trở thành phú hào 100 vạn tích phân không phải một chuyện khó.

Chu Dương đạp lên ván trượt Lục Ma tiếp tục tiến lên, anh vừa mới dùng Động Sát Chi Nhãn kiểm tra, ngoài 10km có một căn cứ, chính đang ngăn cản giáp trùng màu đen liên tục không ngừng tấn công về phía căn cứ.

- Thật nhiều tích phân!
- Mở ra loại hình công kích!

Chu Dương truyền đạt mệnh lệnh, ván trượt Lục Ma mở ra súng máy ở phía trước, liên tục không ngừng bắn đạn về phía Hắc Giáp Trùng.

Phía dưới ván trượt Lục Ma cùng mở ra, một viên tiếp nối một viên đạn đạo đối không liên tục không ngừng từ bên trong xuất hiện, mỗi một lần rơi xuống đều sẽ nổ bay ít nhất bảy, tám giáp trùng, còn có

liên tục không ngừng đạn áp chế, hỏa lực cực kỳ hung tàn.

Một mình Chu Dương đã hung tàn hơn toàn bộ căn cứ tổ chức hợp lại.

- Sớm biết như vậy, hẳn đã hất tay làm chưởng quỹ!

Chu Dương lười tiếp tục xuất thủ, ngược lại ván trượt Lục Ma đánh chết Hắc Giáp Trùng tích phân đều tính toán tại trên đầu của hắn.

Ván trượt Lục Ma có nhiên liệu vô hạn, mặc cho ván trượt Lục Ma treo máy ở bên ngoài, Chu Dương hoàn toàn có thể nhàn nhã nằm kiếm tích phân.

Đây mới là cách dùng chân chính của ván trượt Lục Ma!

Mình một mực ướp lạnh bảo bối trân quý này đến bây giờ, suy nghĩ một chút đã cảm thấy đau lòng.

Chu Dương che hung miệng, cảm giác giống như bỏ lỡ 1 ức tích phân.

Cũng may hiện tại cũng không muộn, dưới hỏa lực mạnh mẽ, số lượng Hắc Giáp Trùng giảm nhanh chóng.

Ổ sâu, tôi đến đây!

Hắc Giáp Trùng nhảy một có thể nhảy lên năm sáu thước, cánh sau lưng không bay được, chỉ có thể nhìn Chu Dương bay về hướng ổ sâu.

- Sâu nhỏ, tặng mày một gói quà Phi Thiên lớn!

Một viên tiếp nối một viên tên lửa đất đối không bắn vào trong ổ sâu, liên tiếp đánh hơn ba mươi phát mới miễn cưỡng dừng lại.

Ổ sâu chấn động, bắt đầu sụp đổ, Chu Dương nhận được hệ thống nhắc nhở đã phá hủy ổ sâu, trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn.

- Chúng ta thắng rồi!

Phương xa truyền đến tiếng hoan hô trời long đất lở, vô số người ném xuống súng cành hoan hô.

Họ rốt cuộc có thể sống sót rồi...

Chương 131: Đưa thức ăn cho tôi?

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Anh hùng!
- Thủ hộ giả của loài người!

Vẻ mặt họ cảm kích nhìn Chu Dương đứng ở trên ván trượt Lục Ma, sau một khắc, vô số tiếng vỗ tay vang lên.

Trùng triều không phải lần đầu tiên họ gặp phải, chúng phá hủy căn cứ loài người, bên trong căn cứ cỡ nhỏ không ít người là từ các căn cứ khác trốn ra được, đã sớm kiến thức qua sự mạnh mẽ của trùng triều.

Cái ổ sâu này xuất hiện quá mức đột ngột, rất nhiều người không kịp chuẩn bị tâm lý, cho nên bị đánh tan triệt để.

Nhưng nếu không có Chu Dương, căn cứ cỡ nhỏ tuyệt đối sẽ bị phá hủy tại chỗ, tất cả mọi người đều sẽ bị Hắc Giáp Trùng thôn phệ.

Đặc biệt là sắp đối mặt với tử vong, lần nữa thoát nạn, họ vô cùng vui sướng, phát ra cảm kích từ đáy lòng.

Tôi chỉ là cướp mà, sao tự nhiên lại trở thành anh hùng rồi?

Chu Dương nghe thấy danh tiếng anh hùng, trong lòng oán thầm, sao những người này lại nguyền rủa mình như vậy...

Rất nhiều người nghe tới anh hùng là thuật ngữ ca ngợi.

Nhưng anh hùng còn có một đại danh từ — chết sớm.

Người nrở thành anh hùng, tuyệt đối sẽ nhanh chết hơn người bình thường.

Buông bỏ đã làm người? Không thể nào!

Anh hùng, không giờ cũng thôi.

- Những hắc trùng này là từ đâu ra?

Vừa vặn Chu Dương còn có một vài tin tức muốn hỏi, đạp lên ván trượt Lục Ma bay đến trước mặt những người may mắn còn sống sót.

Những nhân loại còn lại gần căn cứ rối rít vây quanh, ánh mắt không ngừng quan sát ván trượt Lục Ma dưới chân Chu Dương, nhìn vũ khí mang theo sắc thái khoa huyễn của tương lai này, trên mặt rất nhiều người lộ ra vẻ si mê.

Chu Dương không sợ họ sinh ra ý nghĩ mơ ước đối với ván trượt Lục Ma, vật này có chức năng chống trộm, bỏ ở nơi này người khác cũng không lấy được.

- Các ngươi có nhìn thấy Zombie hay không?

Lúc ban đầu, Chu Dương muốn tìm Zombie triều quét trên một làn sóng lớn, thuận tiện tìm mấy mỹ nữ Zombie cải tạo một hồi, đây là chuyện tốt tạo phúc cho loài người.

Như thế nào cũng không ngờ đi dạo một vòng, dám chỉ thấy trùng, còn Zombie thì đến một con cũng không thấy.

Chín con Động Sát Chi Nhãn bay ra khoảng cách xa, cũng không phát hiện ra một Zombie nào, giống như chúng triệt để chết hết.

Ánh mắt mọi người cổ quái, gia hỏa này tìm Zombie làm gì?

- Zombie xuất hiện bảy ngày trước, đây là thời gian chúng tôi được sống hạnh phúc nhất...

- Bảy ngày sau không biết từ đâu đột nhiên toát ra một ít trùng, chúng mới thật sự là tai hoạ!

- Trùng và Zombie ác chiến, vốn tưởng rằng đây là kỳ ngộ của loài người, như thế nào cũng không ngờ sau khi Hắc Giáp Trùng diệt tuyệt Zombie, thì ngay ccacảr nhân loại chúng cũng không buông tha, đuổi tận giết tuyệt.

Chu Dương ở vừa nghe biết nói gì, trùng và anh không phải là một chủng tộc, anh thật sự cho rằng là hai bên có thể sống chung hòa bình à?

Không phải cùng loại thì ắt sẽ có tâm tư khác, những lời này luôn là chân lý.

Côn trùng và động vật từ trước đến giờ coi trọng chính là vật cạnh

thiên tắc, thích giả sinh tồn.

Chẳng lẽ phải bắt tay hợp tác với các anh à?

Vậy chúng ăn cái gì?

- Chờ đã, Zombie bị trùng cho diệt tuyệt?! Những con trùng này thật đáng chết!

Trong lòng Chu Dương gào thét bi thương, đây là biết bao chị gái Zombie xinh đẹp phải rời xa mình, trùng thật đáng hận!

- Phạm vi trùng triều nhiều đến bao nhiêu? Có nghiêm trọng không?

Không biết Zombie còn sót lại bao nhiêu? Hy vọng trùng triều phạm vi nhỏ một chút.

Chu Dương chắc chắn phải hành động nhanh, diệt tuyệt sạch những này con trùng đáng chết này, bảo vệ tốt Zombie.

Khục khục, Zombie cũng phải diệt tuyệt, chỉ có mỹ nữ Zombie mới sẽ được cứu vớt.

- Chúng tôi cũng không rõ ràng...

Chu Dương lại đặt câu hỏi mấy vấn đề, những người này hỏi gì cũng không biết, mắt Chu Dương trợn trắng.

- Quấy rầy, cáo từ.

Mắt thấy không thể đạt được nhiều tin tức hữu dụng, Chu Dương lười tiếp tục ở lại nơi này.

- Anh hùng chớ đi, chúng tôi vẫn còn chưa cảm ơn ân cứu mạng của ngài?

- Thức ăn của chúng tôi không nhiều, nguyện ý lấy ra một ít làm thù lao.

Họ vẻ mặt nhiệt tình, mỗi người lấy ra thức ăn, mang trên mặt nụ cười lấy lòng.

Đưa thức ăn cho tôi?

Sắc mặt Chu Dương cổ quái, anh đánh giá trên người bọn, không ít người mặt lộ vẻ màu sắc thức ăn, gầy đến da bọc xương, ánh mắt

nhìn về phía thức ăn lộ ra không buông bỏ.

Anh hiểu được ý nghĩ của những người này, nhớ muốn mượn cơ hội này giữ anh lại.

Đây là tận thế, không có cảm giác an toàn, nếu như gặp lại một lần trùng tập kích, nói không chừng tất cả mọi người đều phải chết.

Đã như vậy, chẳng nhịn ăn nhịn xài, từ trong hàm răng nặn ra một chút thức ăn, lưu lại người cao thủ tên là Chu Dương này.

Như vậy, cơ hội sống sót của họ trở nên càng lớn hơn.

- Đây là thức ăn của chúng ta, tuy rằng anh đã cứu chúng ta, nhưng...

Luôn có kẻ đần độn không thấy rõ sự thật, cũng hoặc là tầm nhìn hạn hẹp, cảm giác mình hơn người khác.

Thức ăn vật trân quý như thế, mình ăn còn không đủ, sao có thể đưa cho người khác chứ?

Vừa nói những lời này, từng ánh mắt tàn bạo nhìn chòng chọc qua đó.

- Câm miệng lại cho tao, có tin bọn tao vứt mày vào trong đống trùng hay không.

Cái này không phải là một người uy hiếp, ít nhất hai mươi, ba mươi người, ánh mắt hung lệ trực tiếp hù dọa Nhị Lăng Tử vừa nhảy ra sắc mặt trắng bệch.

- Bắt đầu từ bây giờ, cậu bị trục xuất, căn cứ không còn hoan nghênh cậu! Sau này gặp lại cậu sẽ là kẻ địch!

Thủ lĩnh căn cứ lên tiếng, đây cũng là muốn lấy lòng Chu Dương.

Nhị Lăng Tử triệt để sợ choáng váng, rời khỏi căn cứ, bên ngoài đều là trùng, một người làm sao sống nổi.

Anh ta vội vàng chạy đến trước mặt Chu Dương quỳ xuống, cầu xin Chu Dương tha thứ, mí mắt Chu Dương cũng không thèm liếc anh ta một cái.

Nếu như Trình Khả Nhi ở đây, đầu người này đã lìa khỏi cổ.

- Ném ra ngoài, đừng tiếp tục mất mặt xấu hổ.

Vài người kéo Nhị Lăng Tử đi, ném ra ngoài.

- Trong Hoàng Kim cũng sẽ lẫn vào ít đất cát, trong nước cơm vào mấy viên cứt chuột, hy vọng ân nhân bỏ qua cho.

.....

Chương 132: Nhân Loại Chưa Mất Lương Tâm, Hứa Hẹn Một Quả Táo

Chu Dương cười một tiếng, thản nhiên nói:

- Tôi hiểu rõ ý của các người, nhưng tôi sẽ không ở chỗ này lâu được.

Rất nhiều người khó nén vẻ thất vọng.

Người phụ nữ lặng lẽ lưu truyền thu hút lệ.

- Nói nhiều lời cảm ơn hơn nữa đều là lời nói suông, thức ăn là cảm ơn ân cứu mạng của anh, kính xin anh chắc chắn phải nhận lấy.

- Mời ân nhân chắc chắn phải nhận lấy.

- Đây là chúng tôi chỉ có thể lấy ra thù lao, hy vọng anh không nên chê.

Lúc ban đầu, người lấy ra thức ăn cho Chu Dương vẫn không thu hồi, vẫn duy trì tư thế đưa thức ăn cho Chu Dương.

Mặc dù đối với họ thức ăn rất trân quý, nhưng ân cứu mạng không thể không báo.

Không có Chu Dương, họ đã sớm chết trong miệng trùng.

Ánh mắt Chu Dương xuất hiện dao động, nhìn thấy cử động của họ, trong lòng ấm áp.

Tối thiểu đây là một đám người tri ân.

Đã rất lâu rồi, ở tận thế anh chưa nhìn thấy người đáng yêu như vậy,

hy vọng những người này có thể thuận lợi sống tiếp ở tận thế.

Chu Dương sãi bước đi đến trước mặt một cô bé, sắc mặt cô bé xanh xao, cầm một quả táo đã có màu hơi héo về phía Chu Dương.

Anh nhận lấy quả táo, sờ đầu cô bé:

- Thù lao tôi đã nhận.
- Đồ còn dư lại các người giữ đi!

Trong tay Chu Dương không thiếu thức ăn, thức ăn trên Batmobile và trong nhẫn không gian ít nhất đủ mười mấy người ăn hai ba năm.

Những vật này, anh thật nhìn không thuận mắt.

Nhưng mà ý tốt của những người này, anh chân thành ghi nhớ.

- Quả táo này chính là thù lao, tôi sẽ giết toàn bộ trùng trăm dặm quanh đây!

Chu Dương cắn miếng táo, vị cũng rất ngọt.

- Anh trai thật là biết khoác lác! Nếu nói dối thì lỗ mũi sẽ dài ra đấy.

Nữu Nữu cười lên, khuôn mặt cô bé trắng như người bị bạch tạng, thân thể gầy yếu giống như chỉ cần một ngọn gió thổi qua là sẽ bay mất.

Người bên trong căn cứ cũng không tin những gì Chu Dương nói.

Diệt sạch sâu trùng trong vòng một trăm dặm, anh xác định là không nói đùa chứ?!

Anh cho rằng anh có bom hạt nhân à?

Trong phạm vi một trăm dặm thì ít nhất cũng có mấy trăm vạn con hắc trùng, nếu một người giết thì cũng đủ để mệt chết.

Đây không phải là việc mà con người có thể làm được.

- Anh không lừa em, nếu anh thắng thì em sẽ cho anh thêm một quả táo nữa chứ?

Chu Dương tươi cười hỏi.

Nữu Nữu trở nên khẩn trương, khuôn mặt nhỏ nhắn nhăn lại, cuối cùng cô bé ngẩng đầu nhìn quả táo cắn dở trong tay Chu Dương, lẩm bẩm:

- Nhưng mà em chỉ còn mỗi một quả táo kia thôi….

Cô bé đưa thức ăn trân quý nhất, cũng là duy nhất giao cho mình.

Thật là một đứa nhỏ ngốc...

Khụ! Khụ!

Sắc mặt Nữu Nữu trắng bệch, thỉnh thoảng nhíu mày, không ngờ một lát sau lại còn ho ra máu.

- Chuyện này là thế nào?

Lúc này, Chu Dương mới chú ý trên người Nữu Nữu có những đốm đỏ, thậm chí một vài chỗ trên làn da của cô bé còn trở nên trong suốt, có thể nhìn thấy từng đường gân và mạch máu bên trong.

- Nữu Nữu thật sự đáng thương! Hai mẹ con họ thoát khỏi vùng bức xạ hạt nhân ở phía Tây, người mẹ chống chọi chỉ được hai ngày rồi qua đời, Nữu Nữu thì chỉ bị nhiễm xạ ở mức thấp, nhưng mà gen trong thân thể đã xuất hiện sự hòa tan, ngăn chặn sự sinh sản của các tế bào mới, lại thêm thân thể gầy yếu, dinh dưỡng không đầy đủ, sợ rằng con bé sẽ không sống được bao lâu nữa...

Mọi người chỉ biết bó tay nhìn Nữu Nữu thống khổ, họ không thể làm gì được.

Phóng xạ hạt nhân!

Chu Dương hoảng sợ, nhắc tới phóng xạ hạt nhân thì sẽ liên tưởng đến ngay vũ khí nguyên tử, chuyện này chín trên mười là do vũ khí nguyên tử bị bạo nổ.

Không biết hiệu quả của vũ khí nguyên tử kia tới mức nào, nhưng khi nhìn thấy dáng vẻ đau khổ của Nữu Nữu, trong lòng Chu Dương phát rét.

Uy lực của hạt nhân phóng xạ vô cùng khủng bố! Quả là từ ngữ đại biểu cho cái chết!

Cho dù không ở tại trung tâm bạo nổ, nhưng nếu đã bị nhiễm phóng xạ thì sẽ mắc một ít bệnh tật, thậm chí sẽ làm thân thể biến dị, xuất

hiện dị dạng.

Ngay cả đời kế tiếp cũng sẽ bị nhiễm.

Khu vực mà vũ khí nguyên tử bạo nổ thì không còn thích hợp để nhân loại sinh tồn nữa, ít nhất là vài trăm năm.

Không phải quốc gia hệ thống đã sụp đổ rồi à? Rốt cuộc là ai đã phóng đạn hạt nhân ở khu vực phụ cận? Dùng để đối phó thứ gì?

- Nữu Nữu sợ là sẽ không thấy được kết quả đánh cuộc giữa mình và anh trai!

Nữu Nữu cố gắng nở một nụ cười, gân xanh trên trán thỉnh thoảng phập phồng và cơ thể đang phát run chứng minh cô bé đang phải chịu đựng sự thống khổ đến mức nào.

- Không, Nữu Nữu sẽ thấy!

Chu Dương mỉm cười, không biết từ khi nào mà lòng bàn tay của anh đã xuất hiện vài tia sáng màu xanh lục, sau đó chúng được rót từng chút một vào cơ thể Nữu Nữu.

Anh muốn thí nghiệm xem Sinh Mệnh Chi Lực có thể giải trừ phóng xạ hạt nhân hay không.

Ánh sáng màu xanh lục dung nhập vào thân thể Nữu Nữu, sắc mặt cô bé nhanh chóng chuyển biến tốt hơn, ngay cả da thịt trong suốt lúc trước cũng bắt đầu khôi phục như bình thường.

Mọi người trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng trước mắt mình, không ngừng lẩm bẩm:

- Thần tích!

- Anh là dị năng giả!

Mấy người có kiến thức kinh hô lên, họ đã từng nhìn thấy rất nhiều dị năng giả mạnh mẽ, có người miệng phun ngọn lửa, có người khống chế lôi điện, nhưng mà đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy dị năng giả có thể cứu người.

Chương 133: Phóng Xạ Hạt Nhân! Bão Táp Cuối Cùng Hiển

Uy!

Dị năng giả mà họ thường gặp ai mà cái mũi không vểnh lên trời, không coi người khác là đồng loại.

Hiếm có dị năng giả nào bình dị gần gũi như thế, nguyện ý chữa trị cho một cô bé.

- Nữu Nữu không đau nữa rồi! Anh trai làm như thế nào vậy?

Nữu Nữu vừa mừng vừa sợ, cô bé cúi đầu nhìn chỗ đau trên cánh tay vừa rồi, da thịt đã khôi phục như lúc ban đầu, không còn thấy mạch máu và các thớ cơ nữa.

Đây chính là cảnh tượng mà Nữu Nữu chỉ có thể nhìn thấy ở trong mơ.

- Anh trai là thần tiên à?!

Trên mặt Nữu Nữu tràn đầy sự ngây thơ của trẻ con.

- Anh còn muốn em nhìn thấy thời khắc Hắc Giáp Trùng bị tiêu diệt, làm sao có thể để em chết được chứ?

Chu Dương cười rộ lên, dường như cũng bị nụ cười của Nữu Nữu lây nhiễm.

- Được rồi, tới lúc anh phải rời khỏi đây thôi!

- Có duyên sẽ gặp lại!

Chu Dương vẫy tay tạm biệt Nữu Nữu sau đó nhảy lên, ván trượt Lục Ma giống như là có linh tính, tự động bay tới dưới chân Chu Dương, đỡ anh bay lên.

Mọi người dõi theo bóng lưng của Chu Dương, mãi cho đến khi anh biến mất không thấy mới lưu luyến thu hồi ánh mắt.

Những lời Chu Dương nói vẫn luôn quanh quẩn trong đầu mọi người, có lẽ họ thật sự không cần lo sợ bị trùng triều xâm hại nữa...

Từ khi tận thế đến nay, đây là lần đầu tiên mọi người cảm nhận được thứ gọi là hy vọng.

Chu Dương sẽ tiêu diệt trùng triều, đây là việc có tích phân cao, đương nhiên không thể bỏ qua. Việc đánh cuộc với Nữu Nữu chỉ là

thuận miệng mà thôi, như vậy sẽ cho bọn anh dũng khí để sống tiếp.

Người ở tận thế không thấy được hy vọng, rất dễ dàng xảy ra vấn đề, vừa vặn Chu Dương có hảo cảm với họ nên thuận miệng nhắc tới chuyện này, cớ sao mà không làm.

Từ khi nhận được Bão Táp Cuối Cùng cấp độ S+ anh còn chưa thử lần nào, hiện tại chính là một cơ hội vô cùng tốt.

Chu Dương đạp lên ván trượt Lục Ma bay về căn cứ sâu trùng mà Động Sát Chi Nhãn phát hiện….

Mười phút sau Chu Dương đã tới nơi, anh đưa mắt nhìn xuống dưới.

Số lượng Hắc Giáp Trùng đúng là rất nhiều!

Hắc Giáp Trùng có ở khắp nơi, giống như là một tấm thảm đen khổng lồ trải trên mặt đất.

Ngay cả thị giác đã được cường hóa của Chu Dương cũng không thể nhìn tới cuối, số lượng ít nhất cũng hơn một trăm vạn.

- Hôm nay lấy chúng mày khai đao!
- Bão Táp Cuối Cùng!

Trong nháy mắt, giá trị năng lượng biến mất hơn phân nửa, Bão Táp Cuối Cùng nổi lên, vô thanh vô tức.

Nó không cho người khác cảm giác nguy cơ như là mây đen bao phủ, gió bão cực lạnh khi bão tuyết sắp tới, cũng không phải loại hủy diệt tất cả khiến người ta cảm thấy tuyệt vọng.

Gió chỉ nhẹ nhàng thổi qua, sau đó từng con Hắc Giáp Trùng vô thanh vô tức bị chôn vùi, hóa thành những mảnh băng cực nhỏ, thậm chí ngay cả khu vực bọn chúng tụ tập cũng chịu tác động, thấp hơn những nơi khác ba mét.

Phạm vi ảnh hưởng của Bão Táp Cuối Cùng cũng không nhỏ, nó đã bao trùm một phạm vi cực kỳ khổng lồ là năm mươi kilomet.

Không bất kỳ một con sâu trùng nào có thể kịp phản ứng, bọn chúng đã biến mất trong nháy mắt.

Bão Táp Cuối Cùng lấy tốc độ cực nhanh lan tỏa bốn phía. Nơi nó đi qua, vô luận là núi non sông suối, hay là hoa cỏ cây cối, toàn bộ đều biến mất, chỉ để lại mặt đất trơ trụi.

- Uy lực này quá kinh khủng!

Cho dù Chu Dương đã dự đoán hiệu quả của Bão Táp Cuối Cùng bất phàm thì anh cũng phải thất thần một hồi lâu mới bình tĩnh lại được.

Tích phân nhảy lên một cách điên cuồng, quét qua màn hình liên tục.

Sau năm phút, Bão Táp Cuối Cùng dừng lại, phạm vi năm mươi kilomet không thấy được dấu hiệu của sự sống, giống như là bị ai đó dùng cục tẩy xóa đi tất cả, không còn nhìn ra chút vết tích gì trước đó.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 4584762 con Hắc Giáp Trùng, thu được 4584762 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 35 con Hắc Mẫu Trùng, phá hủy 35 ổ sâu cỡ nhỏ, thu được 3500000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 8 con Trùng Giáp thủ vệ, thu được 800000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Mẫu Trùng Vương, phá hủy ổ sâu cỡ lớn, thu được 1000000 tích phân. »

Nhìn thấy thông báo số lượng tích phân cao như vậy, Chu Dương vui mừng trong lòng. Chỉ cần ra một chiêu phạm vi năm mươi kilomet là đã nhận được 9884762 tích phân, gần 1000 vạn tích phân.

Chỉ cần mình cố gắng một chút nữa thôi thì sẽ có được một bảo rương cấp Thần Thoại rồi!

- Tên khốn đáng chết này trốn đi đâu rồi?

Dương Tuyết Mạn một đường phong trần mệt mỏi, cô dựa theo khí tức của Chu Dương mà tìm kiếm, nhiều lần suýt nữa bị cắt đứt tín hiệu.

Lẽ nào người này không nghỉ ngơi à? Nửa đêm còn chạy lung tung khắp nơi!

Mẹ nó bị bệnh thần kinh à?

Dương Tuyết Mạn hoàn toàn không biết thứ Chu Dương lái là T-1000, không hao xăng, có thể chạy hai mươi bốn giờ không ngừng nghỉ, hơn nữa còn là lái tự động, vô luận chướng ngại gì cũng có thể vượt qua được.

Thậm chí đi trên biển còn có thể biến thành thuyền….

Vì muốn mau chóng đuổi theo Chu Dương, Dương Tuyết Mạn đã một ngày hai đêm không chợp mắt.

Cái tên đáng chết này!

Tôi chắc chắn phải thiên đao vạn quả anh!

Nghỉ ngơi một chút, mình chỉ cần nghỉ ngơi một phút thôi.

Dương Tuyết Mạn ngồi xuống một tảng đá, mí mắt bắt đầu đánh nhau, một giây sau đã chìm vào giấc ngủ.

- Lạnh quá!

Dương Tuyết Mạn bị đông tỉnh, chẳng biết tại sao cô luôn cảm giác hơi lạnh, từng luồng khí lạnh lẽo như muốn chui vào tận xương tủy mình.

Cô là Ma Sứ, thân thể đã bị hắc ám xâm nhiễm, được tiến hành cải tạo đặc biệt, khả năng chống chọi với giá rét rất cao, tại sao sẽ bị đông tỉnh chứ? Cái này không khoa học!

Chưa mở mắt thì không biết, vừa mở mắt ra đã bị dọa cho giật mình.

Dương Tuyết Mạn nhìn về phía trước, mọi thứ trên mặt đất biến mất một cách vô thanh vô tức, nhanh chóng lan ra bốn phương tám hướng, không cho người tôi có cơ hội phản ứng.

Cũng may hiện tượng quỷ dị này chỉ lan đến trước cô ba mét rồi biến mất.

Dương Tuyết Mạn thở dài một hơi, cô tin chắc nếu mình lọt vào hiện tượng quỷ dị kia thì chắc chắn sẽ phải chết!

May mà mình còn sống...

Dương Tuyết Mạn ngẩng đầu nhìn về phía phương xa, phát hiện đằng trước có một vùng đất trũng xuống hơn những nơi khác chừng ba mét, còn có vô số mảnh vụn bằng băng đang rơi lả tả xuống mặt đất.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Mình nhớ đằng trước là một ngọn núi mà? Bên trái là một rừng cây nhỏ, bên phải còn có một dòng sông nhỏ.

Nhưng mà những cảnh vật đó đã biến mất, chỉ còn lại mặt đất trơ trụi.

Chương 134: Cuộc gặp gỡ vận mệnh, rốt cuộc tìm được anh

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Đầu óc Dương Tuyết Mạn trở nên thanh tỉnh hơn rất nhiều, trong lòng dâng lên sự rét lạnh cùng cực.

Ai có thể nói cho tôi biết mấy thứ đó đi đâu hết rồi không?

Rốt cuộc thì trước đó đã có quái vật gì xuất hiện vậy?!

...

Chu Dương thắng lợi trở về, bước vào Batmobile.

- Ông xã, anh lại làm chuyện xấu gì phải không? Ngọn núi bên trái kia đâu rồi? Em đang thưởng thức phong cảnh, tự dưng núi không còn...

Không cần suy nghĩ nhiều, người có thể làm được loại chuyện như vậy chỉ có Chu Dương.

Cho dù các cô đã thức tỉnh dị năng cấp độ S thì vẫn còn kém rất xa Chu Dương. Dù sao thì anh ấy còn có thể sử dụng tiềm lực kết tinh để tăng dị năng lên tới tối đa, hơn nữa còn nắm giữ các loại năng lực khác nhau.

Ví dụ như năng lực nguyên tố chi tử cấp độ S, sát thương của toàn bộ nguyên tố tăng lên 500%, lại thêm đủ loại năng lực thiên hình vạn trạng. Từng loại năng lực trên tay Chu Dương đều mạnh hơn gấp mấy lần, thậm chí gấp mười mấy lần người khác.

Cho dù chỉ cho anh ấy một dị năng hệ Hỏa cấp F, cấp thấp nhất, thì anh ấy tuyệt đối cũng sẽ không yếu hơn một người có dị năng cùng hệ cấp D, mà có khi còn mạnh hơn.

- Đám sâu trùng bên ngoài quá phiền, anh không còn cách nào

hơn là giải quyết toàn bộ chúng nó!

Nếu không phải năng lượng tiêu hao quá lớn thì Chu Dương cũng không ngại giải quyết toàn bộ các loại sâu trùng khác.

Anh vẫn chưa thể nghiệm đủ cái loại cảm giác kiếm tích phân thần tốc như thế này đâu.

Chờ khi nào nghỉ ngơi xong thì mình nên làm thêm một đợt nữa.

- Dương ca quá lợi hại!

Nhóm nữ không khỏi phát ra từng tiếng thán phục.

- Anh là chồng của các em mà, làm sao mà không lợi hại cho được!

- Hiện tại đã đến giờ ăn cơm rồi, sữa bò bao ăn no!

Chu Dương ném ván trượt Lục Ma ra bên ngoài làm nó treo máy đánh quái, còn mình thì uống sữa của Hồ Hiểu Dung trước để khôi phục năng lượng và thể lực, sau đó tiếp tục cho các cô vợ của mình ăn sáng.

Cuộc sống thật là tốt đẹp!

Đương nhiên, loại cảm thán này không kéo dài bao lâu, sau khi ăn sáng xong thì âm thanh cảnh báo của hệ thống vang lên liên tục.

- Keng, ván trượt Lục Ma bị công kích!

Chu Dương sững sờ chốc lát, anh mới thả ván trượt ra ngoài có bao nhiêu lâu đâu, chừng… bốn, năm tiếng mà thôi, thế mà đã bị người khác tấn công rồi?

Trùng không biết bay, rốt cuộc là ai làm đây?

Chu Dương khống chế Động Sát Chi Nhãn bay về hướng ván trượt Lục Ma, đồng thời thay đổi phương hướng của Batmobile.

Chu Dương muốn nhìn là kẻ nào to gan dám đi công kích đồ vật của mình!

Động Sát Chi Nhãn đã phát hiện được mục tiêu trước, có vài nhân loại đang cầm khẩu Bazooka bắn về phía Lục Ma.

Ván trượt Lục Ma chỉ là trí năng được lập trình sẵn, thua xa T-1000,

hơn nữa Chu Dương chỉ ra lệnh cho nó đối phó với trùng cùng với Zombie, nhân loại lại thuộc về mục tiêu cần bảo vệ, cho nên lúc này nó cũng không công kích lại.

Cái này khiến cho nhóm người kia càng thêm không kiêng kỵ gì cả.

- Mã lão đại nói đây là đồ tốt, sản phẩm công nghệ cao, chắc chắn phải nghĩ biện pháp mang về, cho dù là cái xác cũng tốt!

- Tụi bây phải đánh rớt nó cho bằng được!

Thấy đã bắn bảy, tám phát hoả tiễn rồi mà Lục Ma vẫn không hề sứt mẻ gì, cả đám đều trở nên nôn nóng.

Ván trượt Lục Ma càng ngày càng bay lên cao, tâm trạng bọn anh cũng càng ngày càng gấp gáp.

- Mau ngăn cản nó lại!

- Không được để cho nó chạy trốn, vô luận như thế nào cũng phải đánh rớt nó xuống cho tao!

Theo sau từng tiếng mệnh lệnh là hoả tiễn liên tục bay lên bầu trời.

Lúc trước họ còn có khắc chế, chỉ sử dụng một khẩu Bazooka, muốn dùng tổn hại nhỏ nhất để đánh rớt ván trượt Lục Ma xuống.

Dù sao họ còn muốn mang thứ này về để nghiên cứu.

Hiện tại nhìn thấy tình huống không ổn, cả đám bèn trực tiếp vận dụng hỏa lực lớn nhất. Ai còn rảnh đi lo ván trượt sẽ có hư hao gì hay không, đánh rớt chút cặn bã còn hơn nhìn thấy vịt nấu chín bay mất.

Nhưng mà ván trượt Lục Ma cũng không phải là chạy trốn như đám người kia tưởng tượng, nó quay họng súng máy ngắm thẳng vào họ, từng viên đạn hỏa tiễn còn chưa bay tới thì đã sớm bị đánh nổ tung.

- Đậu xanh, cái thứ này thành tinh rồi à? Còn biết phản kích...

Người nọ còn chưa kịp nói xong thì đã thấy ván trượt Lục Ma mở ra mặt dưới, sau đó từng viên hỏa tiễn mini bay về phía họ.

Một khắc này, cả đám triệt để bối rối, chẳng phải thứ này không tấn công nhân loại à?

Sắc mặt họ hoàn toàn thay đổi, lúc trước bởi vì nhìn thấy cảnh tượng

ván trượt Lục Ma sử dụng hỏa lực liên tục để giết chết Hắc Giáp Trùng, cho nên cả đám mới nảy lòng tham.

Sau mấy lần công kích dò xét, thấy ván trượt Lục Ma không phản kích gì nên bọn anh mới không kiêng nể gì cả.

Nói trắng ra là thấy ván trượt Lục Ma dễ bắt nạt cho nên mới thừa cơ đánh rớt.

Nhưng mà một khi nó nổ súng thì không phải là việc mà họ có thể thừa nhận được.

- Trốn mau!

Cả đám bỏ của chạy lấy người, điên cuồng chạy về phía nơi xa.

Khi ván trượt Lục Ma mở ra hình thức thu hoạch quả chính là một cỗ máy chiến đấu, đạn tuôn ra như thác, đạn đạo bất tận, liên miên không ngớt.

Cái này thì ai mà chịu cho nổi?!

Một nhóm khoảng ba mươi người hoàn toàn bị đánh không còn sức chống trả, toàn bộ chết hết, ngay cả cơ hội tàn phế cũng không.

Có đôi khi cường giả và kẻ yếu chỉ cách một ý nghĩ mà thôi.

Nếu anh lựa chọn vẫn luôn lặng lẽ chịu đựng thì sẽ chỉ khiến kẻ địch càng ngày càng táo tợn. Nhưng mà một khi anh bắt đầu phản kháng, có lẽ người sợ hẳn là những kẻ đó.

Dương Tuyết Mạn nghe thấy có động tĩnh ở phụ cận bèn chạy tới tìm hiểu, vừa vặn nhìn thấy ván trượt Lục Ma giải quyết mục tiêu cuối cùng.

Xui xẻo cho Dương Tuyết Mạn, cô vừa mới chạy tới cũng bị nó xem như là mục tiêu, từng viên đạn từ xa bay vọt về phía Dương Tuyết Mạn.

- Cái thứ quỷ quái gì đây, cũng dám công kích tao...

Nhưng mà cô chỉ vừa mới nói được nửa câu thì đã thấy xa xa có một chiếc Batmobile chạy tới.

Đây chẳng phải là Chu Dương mà cô khổ cực tìm kiếm à?

Rốt cuộc tìm được anh rồi, may mà mình không từ bỏ...

Chương 135: Tôi vẫn chỉ tin tưởng sự thật mà chính mắt mình nhìn thấy!

- Ha, không phải là cô vợ tương lai của tôi đây à? Lẽ nào nơi này chính là Thiên Hải Thành?

Chu Dương cắt đứt sự công kích của ván trượt Lục Ma, cười tủm tỉm nhìn Dương Tuyết Mạn.

Nếu Chu Dương không đề cập tới cái này còn tốt, nghĩ tới những gì mình gặp phải trong khoảng thời gian này, Dương Tuyết Mạn giận đến hàm răng ngứa ngáy.

Bởi vì báo sai tên cho nên gây ra hiệu ứng bươm bướm nhiều tới như vậy, cô giận đến mức muốn giết người.

Nhưng mà hết lần này tới lần khác cô lại không thể biểu hiện ra được, trên mặt còn phải cố ý lộ ra nụ cười vừa mừng vừa sợ.

- Dương quân, em...
- Bỏ cách ăn nói đó đi, nói tiếng người.

Chu Dương chưa bao giờ nuông chiều loại tật xấu này.

Cô thật sự cho rằng mặc một bộ cung trang vào là sẽ biến thành cổ nhân à?

Có điều, còn đừng nói, cô mặc bộ quần áo đó thật sự không tồi….

Phải nói là người xinh đẹp cho nên mặc cái gì đều dễ coi.

Bằng không đổi thành một người xấu xí, cho anh ta mặc một hoàng bào thì cũng sẽ như là một thằng hề, không chút uy hiếp.

- Lúc trước em gặp phải một chuyện quan trọng, vì thế chỉ có thể gấp gáp chạy trở về...
- Vận mệnh để cho chúng ta gặp lại nhau, anh chính là phu quân…. ông xã chú định trong số mệnh của em.

Dương Tuyết Mạn chậm rãi đi tới trước, bàn tay chạm vào gò má của

Chu Dương, vẻ mặt thâm tình chân thành, tình ý trong mắt dường như muốn thành thực chất chảy ra.

Dáng vẻ si tình của cô rất dễ dàng làm người tôi buông lỏng cảnh giác.

- Thật sự là như vậy à? Vậy trước kia cô bận rộn cái gì mà ngay cả chồng của mình cũng chẳng quan tâm, hửm?

Chu Dương tiến lên phía trước, kéo ngón tay ngọc nhỏ dài của cô rồi mỉm cười hỏi một câu.

Có tiện nghi không chiếm là vương bát đản.

Mỡ để miệng mèo, há có thể bỏ qua.

Còn những gì mà Dương Tuyết Mạn nói thì Chu Dương hoàn toàn không tin, cho dù là một chữ.

Cho dù là cô ẩn núp sâu bao nhiêu, ngụy trang có tốt đến mấy thì cũng sẽ bị Động Sát Chi Nhãn nhìn thấu.

« Mị Ma Sứ: Dương Tuyết Mạn

Ác ý: 88

Lực lượng: 178

Thể chất: 185

Nhanh nhẹn: 225

Tinh thần: 199

Năng lực:

Mị Hoặc (A): Có năng lực thi triển mị hoặc với một mục tiêu, khiến đối phương trở thành nô lệ nghe theo sự sai bảo của mình. Tinh thần của mục tiêu càng thấp thì tỷ lệ thành công càng cao, tinh thần mục tiêu dưới 100 điểm sẽ tăng tỷ lệ mị hoặc thành công lên 300%, tinh thần dưới 200 điểm thì tỷ lệ thành công là 100%.

Quất Roi (B): Lợi dụng ma lực hắc ám ngưng tụ ra 1 cây roi dài để tấn công đối phương, có hiệu quả công kích tinh thần.

Ác Linh Tiếp Xúc (A+): Triệu hoán xúc tu Hắc Ám Chi Tử, dùng để công kích mục tiêu, lúc công kích sẽ bổ sung thêm hiệu quả hỗn loạn,

hắc ám, mất cảm giác và các loại cảm xúc tiêu cực khác.

Nhược điểm: Sấm sét, lửa. »

- Vừa mới giải quyết xong phiền toái thì em đã chạy tới, chỉ vì muốn gặp được tướng công... em…

Dương Tuyết Mạn không biết Chu Dương đã sớm xem thấu lai lịch của mình, cô còn muốn tiếp tục diễn, chuẩn bị nói lý do mà mình đã soạn sẵn trước đó.

- Được rồi, tôi không có hứng thú nghe.

- Không phải cô nói mình là vợ tương lai của tôi à? Tôi nói cho cô biết, con người của tôi rất kén chọn, không phải ai đều có thể làm vợ của tôi đâu đấy! Cô đừng có mà mơ tưởng chiếm tiện nghi của tôi.

Dương Tuyết Mạn nghe thấy Chu Dương nói như vậy, khoé miệng co quắp, không nhịn được muốn đánh người.

Thế quái nào được một mỹ nhân ôm ấp yêu thương lại biến thành chiếm tiện nghi của anh rồi?

Anh còn muốn mặt không?

Từ trước tới nay cô chưa từng gặp qua tên đàn ông nào vô liêm sỉ như vậy.

- Tôi có yêu cầu rất cao đối với phụ nữ. Tuy nhan sắc của cô đạt đến tiêu chuẩn của tôi, nhưng nếu như cô không duy trì sự thuần khiết thì tôi vẫn sẽ đuổi cô đi. Đừng hòng lấy cái phu quân tương lai gì gì đó mà lấy lệ với tôi.

Chu Dương nói năng thẳng thắn, lời lẽ hùng hồn.

Dương Tuyết Mạn không lo lắng chút nào, cô kiêu ngạo gật đầu:

- Em vẫn luôn giữ gìn trong sạch vì phu quân… ông xã tương lai của mình.

- Nói miệng không bằng chứng, mắt thấy mới là thật!

Chu Dương duy trì dáng vẻ nghiêm trang, chỉ là ánh mắt càng ngày càng cổ quái.

Dương Tuyết Mạn hơi sững sờ, hình như kịch bản hơi khác với

những gì cô nghĩ thì phải?

Cô còn muốn hại chết Chu Dương.

Dương Tuyết Mạn làm như thẹn thùng nhìn xuống đất, nhỏ giọng nói:

- Em từ nhỏ đã được dạy dỗ lễ nghi, coi trọng tam tòng tứ đức, trước khi gả chồng thì không được có…

Chu Dương không chút do dự cắt đứt lời của cô:

- Không phải cô nói tôi là chồng của mình à? Cái này là do chính miệng cô nói, chẳng lẽ trước đó là cô nói dối à?

Chu Dương vỗ ngực đảm bảo, vẻ mặt chính khí, nói:

- Yên tâm, chỉ cần cô không lừa tôi thì tôi sẽ chịu trách nhiệm với cô!

- ...

Nói cho cùng là do trước đó cô nói bậy nói bạ, hiện tại kéo cả mình đi vào.

Chuyện do mình làm, có chết cũng phải cắn răng tiếp tục kiên trì.

Trong lòng Dương Tuyết Mạn kêu la như sấm nhưng mà trên mặt vẫn phải duy trì dáng vẻ thẹn thùng, cô đỏ bừng mặt, lắc đầu, chỉ vào bên trong Batmobile:

- Không phải trên xe còn có mấy vị chị em khác à? Anh có thể để các cô ấy kiểm tra nha.

Nhóm nữ vui vẻ ngồi hóng hớt, nghe thấy Dương Tuyết Mạn gọi mình, lập tức muốn chạy qua chen vào một chân, đáng tiếc là lại bị Chu Dương dùng ánh mắt hung tợn trừng trở về chỗ cũ.

- Tôi vẫn chỉ tin tưởng sự thật mà chính mắt mình nhìn thấy!

- Dù sao thì nghe từ người khác có khả năng sẽ bị che giấu.

Chu Dương không quên Dương Tuyết Mạn còn có một chiêu là mị hoặc, tinh thần lực của các cô vợ mình còn chưa tới trình độ hoàn toàn miễn dịch được, sẽ bị lừa gạt.

Huống chi, loại chuyện này há là có thể mượn tay người khác à?

- Lẽ nào cô lừa tôi! Con người tôi ghét nhất là kẻ lường gạt, nếu cô không muốn thì tôi chẳng thể làm gì khác hơn là giết chết cô!

Trên mặt Chu Dương lộ ra sự lạnh lẽo, nếu như đối phương còn muốn diễn trò nữa thì Chu Dương thật sự sẽ đập chết cô!

Không giết? Chẳng lẽ giữ lại một người có địch ý với mình để dành ăn Tết à?

Dương Tuyết Mạn thở sâu một hơi, nếu cô tiếp tục từ chối thì sẽ lộ sơ hở, cuối cùng gật đầu một:

- Vậy thì cứ làm theo những gì ông xã nói đi.

Cung bay lượn, đẹp như tranh vẽ.

Chương 136: Cô nhớ tôi phải không? Tôi thỏa mãn cho cô!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Dương Tuyết Mạn đang sử dụng Mị Hoặc Chi Thuật, nhưng mà Chu Dương hoàn toàn không phản ứng, cô kéo dài thời gian là vì muốn cho Mị Hoặc Chi Thuật phát huy đến cực hạn.

Đợi nửa ngày vẫn là không hiệu quả, trong lòng cô đã lạnh một mảng lớn.

Điều này chứng minh tinh thần lực của Chu Dương vượt xa dự đoán của mình.

Cho nên cô chỉ có thể tiếp tục hư tình giả ý, tìm kiếm thời cơ thích hợp. Chỉ cần cho Chu Dương uống Hủ Tâm Ma Dược, đến lúc đó thì anh ta xong đời rồi!

- Em quả nhiên là không gạt anh, chúng ta mau làm việc chính sự đi!

Chu Dương cho Dương Tuyết Mạn một lời khen ngợi, tâm trạng không tệ.

Không biết là ai phái cô này tới đây, vì để hại mình mà bỏ vốn gốc.

Tốt hơn hết là sau này cho anh gặp nhiều kẻ địch đáng yêu như thế này đi…

Dương Tuyết Mạn đợi nửa ngày không thấy kết quả, chỉ có thể vứt bỏ kế hoạch ban đầu.

Vì để cho Chu Dương mắc câu, giải quyết xong cái tên đáng ghét này, cho dù từ bỏ túi da này thì cô cũng chịu.

Coi như là cắt thịt cho ưng ăn đi!

Đối phương tự mình nộp tới cửa, Chu Dương đương nhiên sẽ không lãng phí miếng thịt béo bở này.

Thông qua Động Sát Chi Nhãn, Chu Dương đã biết độ ác ý của Dương Tuyết Mạn đã tăng lên tới 92.

Tôi đã làm cái gì mà khiến cô hận như vậy chứ?

Thân là một nhân vật chính phái vĩ đại, tôi phải lấy thân giảng đạo, thuyết phục cô cải tà quy chánh!

Chuyện xảy ra kế tiếp thuận lý thành chương.

Dương Tuyết Mạn bắt đầu hoài nghi nhân sinh, bởi vì Chu Dương quá điên cuồng...

Một ngày hai đêm trôi qua, Trình Khả Nhi và các cô gái khác bắt đầu lo lắng, liên tục tiến tới quan tâm Chu Dương.

Đương nhiên, điều làm các cô sợ hơn chính là Chu Dương sẽ chơi chết Dương Tuyết Mạn.

Dù sao thì các cô đã có sự lĩnh hội sâu sắc đối với Chu Dương, phi nhân loại.

Đừng nói là sẽ ra mạng người nha?!

Dương Tuyết Mạn nằm trên đất, ánh mắt trống rỗng nhìn lên bầu trời, vẻ mặt sinh không thể yêu.

Tại sao có thể điên cuồng như vậy chứ?

Tại sao trên thế giới lại có loại quái vật như thế này?

Nhớ lại khoảng thời gian mình vừa trải qua, quả thật chính là một phần hồi ức đầy máu và nước mắt...

- Dương ca, anh không sao chứ?

Chúng nữ với vẻ mặt ân cần đi tới.

Chiến đấu một ngày hai đêm, quả là gia súc, Chu Dương có thể thay đổi tên luôn rồi.

Các cô rất lo lắng cho thân thể của Chu Dương, rất sợ công cụ ăn cơm bị mình giày vò hỏng rồi.

- Không có gì, thân thể chồng em rất tốt, ăn tê tê thơm đi.

Chu Dương cười đứng lên, mới đi hai bước đã cảm giác thân thể bắt đầu trở nên khó chịu.

- Hồ Hiểu Dung, anh hơi muốn ngất, đến đây, cho anh chút sữa an ủi một chút.

Sau khi uống một lượng lớn sữa xuống bụng, Chu Dương đã cảm thấy thoải mái hơn.

Cũng không tệ lắm!

Nhìn đến Dương Tuyết Mạn nằm như chó chết ở dưới đất, chúng nữ rối rít thay cô ấy thốt lên lời bất bình.

- Dương ca, sao anh có thể đối xử như thế với con gái chứ?

- Sau này cô ấy sẽ không sinh ra ám ảnh tâm lý gì chứ...

- Không sao, cô ấy còn rất tốt.

Chu Dương cười một tiếng, thân thể Ma Sứ có tố chất hơn xa người bình thường, không một chút vấn đề nào.

- Nhị Ngốc, coi chừng cô ấy, đừng để cho cô ấy gây ra bướm yêu con.

Nhị Ngốc một bộ dáng vẻ lười biếng, thờ ơ vô tình.

- Làm xong có chân gà để thưởng!

Sau một khắc, nghe thế hai mắt của nó không khỏi sáng lên, giống như bóng đèn lớn 1000W, một long trảo vỗ lên lân phiến, một dáng

vẻ chuyện cứ giao cho tôi là được, bảo đảm sẽ làm cho người đó được tư thái thật xinh đẹp.

Dương Tuyết chỉ cúi đầu xuống, mặc dù trong lòng tràn đầy hận ý, nhưng cũng chỉ có thể áp xuống sự hận thù này.

Một con rồng nhỏ... Mà muốn đi coi chừng cô ta, không khỏi quá ngây thơ rồi!

Mị Hoặc!

Dương Tuyết Mạn lặng lẽ ném một cái Mị Hoặc về phía Nhị Ngốc, nhưng mà, Nhị Ngốc chỉ liếc cô ta một cái, vẻ mặt đầy sự coi thường.

Nếu nói đây là Mị Hoặc, còn không bằng ném một chân gà tới không phải thực tế hơn hay sao.

Mất lại hiệu lực!

Ngay cả một con thú cưng của Chu Dương mà đã lợi hại như vậy, có thể mặc kệ Mị Hoặc này của cô ta!

Dương Tuyết Mạn rất tức giận, chỉ có thể ẩn nhẫn, chờ đợi thời gian thích hợp.

Rất nhanh, cô ta được đưa tới bên trên Batmobile, thấy được bên trong là không gian siêu lớn, vẻ mặt trở nên chấn động, người đàn ông này quả nhiên sâu không lường được, lại có thể nắm giữ loại năng lực này.

Chu Dương không thèm để ý Dương Tuyết Mạn đang lén lút nhìn, nếu để cho cô ta biết bên trên xe của mình có gì thì cơ hội đi xuống sẽ không còn.

Nếu không phải trải qua một ngày hai đêm chiến đấu kia, ác ý của cô ta từ 92 hạ xuống còn 58 điểm, Chu Dương đã sớm dùng một tát đập chết cô ta, thế là xong hết mọi chuyện.

Cô ta vừa nằm xuống đã bất giác lâm vào ngủ say, ngủ một giấc ròng rã hơn hai mươi giờ, ngủ đến trời đất mù mịt.

Dương Tuyến Mạn vừa mới khôi phục lại, gắng gượng thân thể hư nhược muốn gặp Chu Dương.

- Chu Dương đang ở đâu? Tôi có lời nói với anh ta.

Nhận lấy thức ăn Ninh Thải Hà đưa tới, Dương Tuyết Mạn cực đói

rồi, vừa dùng tốc độ thần tốc để ăn, vừa nói.

- Dương ca nói cô không thể căn phòng này ra khỏi!

Bên ngoài có Nhị Ngốc bảo vệ, nhìn thấy Dương Tuyết Mạn ló đầu nó lập tức lộ ra răng nanh của mình.

- Ai nha, Dương ca hiện đang truy tung kẻ ô tạp phá hư ván trượt Lục Ma, hiện tại rất bận.

- Có thể lấy giúp ly nước được không?

Sau khi Dương Tuyết Mạn cơm nước xong, cười hỏi.

Chiếm được thứ mình mong muốn, Dương Tuyết Mạn đóng cửa phòng lại, lấy Hủ Tâm Ma Dược bỏ vào nước, lẳng lặng chờ đợi thời cơ đến.

Chu Dương truy đuổi một nhóm lúc trước đã phá hư ván trượt Lục Ma, những người này dám động thủ với ván trượt Lục Ma, đương nhiên phải đuổi tận giết tuyệt bọn chúng rồi.

Gặp phải căn cứ, anh sẽ ném ván trượt Lục Ma ra ngoài, dẫn mồi câu cho cá mắc câu, tạm thời vẫn không thu hoạch gì.

- Cô tìm tôi à?

Chu Dương tinh thần hài lòng, anh đi tới trước cửa phòng của Dương Tuyết Mạn, cười lên.

- Cô nhớ tôi phải không? Tôi thỏa mãn cho cô!

Chương 137: Trò Chơi Của Cô Đã Kết Thúc, Nhưng Trò Chơi Của Tôi Chỉ Vừa Mới Bắt Đầu

Thấy khí thế sôi sục kia của Chu Dương đã hoàn toàn dọa Dương Tuyết Mạn sợ không nhẹ, cô ta lại hồi tưởng lại cảnh tượng lúc trước.

- Có chuyện thì nói rõ ràng, chờ tôi nói xong trước.

Cô ta thật sự sợ, rất sợ Chu Dương không nói hai lời trước tiên làm

một hồi.

Lại làm đến một ngày hai đêm, hoặc là ba ngày hai đêm, lúc ấy cô thật không chịu nổi.

- Không phải cô nói chúng ta đã là vợ chồng à? Hiện tại là tuần trăng mật, không cần phải sợ.

- Chỗ của em có một quy định, vợ phải dâng trà cho chồng, em không có trà, chỉ có thể dùng nước đến để thay thế, mong anh không từ chối.

Nói xong, Dương Tuyết Mạn tràn đầy mong đợi đưa ly nước về phía Chu Dương.

Chu Dương liếc qua, thấy rất rõ ràng.

«Nước có bỏ vào Hủ Tâm Ma Dược

Hiệu quả: Ma hóa truỵ lạc, trở thành con rối để cho người khác sai sử.

Xuất xứ: Hắc Ám Chi Tử. »

- Giờ anh cảm thấy không khát, hay là em tự uống đi!

- Anh sợ có độc!

Nói câu tiếp theo của Chu Dương đã khiến cho Dương Tuyết Mạn sợ hết hồn hết vía, thật lâu mới khôi phục lại.

- Chồng nói đùa, sao em lại hạ độc ở trong nước cơ chứ?

Nụ cười của cô ta trở nên cứng đờ trả lời.

- Thật không, vậy em uống cho tôi xem đi!

Chu Dương cầm ly nước đưa cho Dương Tuyết Mạn, nụ cười hết sức lạnh lùng.

Bởi vì điểm ác ý của cô ta lại tăng lên rồi, thật là hồ đồ ngu xuẩn.

- Cô có uống hay không, không uống tôi sẽ đánh chết cô!

Dương Tuyết Mạn cố tình làm ra dáng vẻ bị hoảng sợ, thất thủ làm rơi ly nước, sau đó vội vàng xin lỗi.

- Dương ca, lúc nãy là do em quá cẩn trương, để em đi đổi lại cho anh một ly khác...

- Không sao, tôi có biện pháp giải quyết vấn đề này.

Nước đổ xuống chỉ trong nháy mắt giống như sống lại, bay vào bên trong cái ly trên bàn, lợi dụng dị năng đun nước nóng đến nhiệt độ vừa phải.

- Nhiệt độ vừa vặn, cô mau nếm thử một chút.

Chu Dương lại nở nụ cười hết sức ôn hòa, nhưng ở trong mắt của Dương Tuyết Mạn thì anh tuyệt đối là ma quỷ chính cống.

Người ta đã làm đổ ly nước, vì sao anh còn phải làm như thế...

Anh không thể cho tôi một con đường sống hay sao?

Chỉ thấy sắc mặt của cô ta trở nên trắng bệch, cô ta thần tốc suy nghĩ nên làm như thế nào để có thể bước qua cửa ải khó này.

- Đến lúc này mà cô vẫn còn có thể tiếp tục giả bộ nữa hay à? Mị Ma Sứ, nói cho tôi biết tên tiểu tử Hắc Ám Chi Tử kia hiện đang ở đâu, tôi sẽ đi giết anh ta!

Chu Dương trực tiếp phá tan ngụy trang của Dương Tuyết Mạn, nói thẳng thân phận thật của cô ta.

- Hóa ra anh đã sớm biết rồi!

Dương Tuyết Mạn khiếp sợ nhìn đến Chu Dương, vẻ mặt không dám tin, cô ta rõ ràng không lộ ra kẽ hở!

Chẳng lẽ nói Chu Dương đã sớm nhận ra thân phận của cô ta rồi à?

Rõ ràng đã biết thân phận của mình, vì sao còn làm như thế?

Chu Dương đã hiểu rõ ý nghĩ của cô ta, cười giải thích:

- Đương nhiên là vì bộ đồ ngủ của cô!

- Anh là tên hỗn đản! Tôi muốn giết anh!

Dương Tuyết Mạn tạm thời giảm xuống 100 điểm tinh thần lực, phát động Siêu Cường Mị Hoặc hướng về phía Chu Dương.

Nhưng mà, việc này không hề có hiệu quả gì, Chu Dương không chỉ

tinh thần lực cao hơn Dương Tuyết Mạn nhiều mà còn có hiệu quả của Ý Chí Chiến Đấu Sục Sôi, làm Mị Hoặc suy yếu hơn phân nửa.

Chờ rơi vào trên thân của Chu Dương thì đã như gió nhẹ quất vào mặt.

- Đây chính là thực lực và lá bài tẩy cuối cùng của cô à? Cô biết lúc này đã chọc giận tôi rồi không?

Chu Dương lần nữa dùng Động Sát Chi Nhãn nhìn đến thì, 72 điểm ác ý đã tăng đến 96 điểm rồi.

Thật là không biết hối cải mà.

Vốn tưởng rằng còn có thể hàng phục, bây giờ nhìn lại, người đàn bàn này chết cũng không hối cải.

- Được rồi, trò chơi kết thúc!

Không đợi Dương Tuyết Mạn sử dụng ra đại chiêu Ác Linh Tiếp Xúc thì cô ta đã trực tiếp bị Chu Dương một chỉ đâm xuyên trái tim.

Dương Tuyết Mạn triệt để mất đi sinh lực.

- Trò chơi của cô đã kết thúc, nhưng trò chơi của tôi chỉ vừa mới bắt đầu!

Chu Dương cười lên, chờ đợi Dương Tuyết Mạn thi biến.

- Thôi thì để cho cô trở thành nô lệ của tôi đi!

Chu Dương vận dụng dị năng Nước Nóng, vô cùng quen thuộc mà nhẹ mà bắt đầu thao tác trước kia.

Chỉ chốc lát sau Dương Tuyết Mạn một lần nữa sống lại, chỉ là ánh mắt trở nên ngốc trệ.

Nữ nô xong rồi!

Sắc mặt Mã Thiên Thành trở nên trầm xuống, người mình phái đi ra ngoài đối phó ván trượt màu xanh kia lại biến mất!

Chờ người mang theo thủ hạ chạy tới, chỉ thấy một phiến hài cốt.

- Rốt cuộc là tên khốn kiếp nào chặn tay trên.

Ván trượt Lục Ma không tự động công kích loài người, đương nhiên,

đây là kết quả anh kiểm tra có được.

Vừa lúc thủ hạ mình có vũ khí học gia, nói không chừng còn có thể phát huy một chút tác dụng.

Mã Thiên Thành muốn thành lập một quốc gia, thống nhất thế giới, ánh mắt và tầm nhìn không thiển cận như người khác.

Thậm chí anh còn lấy thức ăn trân quý thời kì tận thế này, cung dưỡng cho nhà khoa học gia đó chế tạo vũ khí.

Một lần bị người khác biến trở thành kẻ đần độn.

Sự thật chứng minh Mã Thiên Thành quả thật có bản lãnh, đặc biệt là sau khi chiếm một khu quân sự, thực lực nhanh chóng tăng lên, ngay cả thủ hạ cũng từ lúc ban đầu chỉ có mấy chục người đến hiện tại đã hơn ba trăm người.

Thuộc hạ nắm giữ sức chiến đấu chiếm hai phần ba, còn dư lại tất cả đều là phụ nữ, trẻ em, loại gánh nặng này tuyệt đối không hề nhỏ.

Các căn cứ khác đã bị Hắc Giáp Trùng đánh cho ôm mình trốn chui như chuột, quân lính tan rã, duy nhất chỉ có anh có thể chống đỡ đến cùng, an toàn tích trữ trùng sống đến bây giờ.

Đương nhiên, từ khi phạm vi 50km không biết bị loại vũ khí nào đả kích, sau đó số lượng bầy trùng giảm lớn, ngày trải qua càng thoải mái hơn rồi.

- Lão đại, ván trượt màu xanh lại xuất hiện!

Thủ hạ mang đến một tin tức, nghe thấy thế ánh mắt Mã Thiên Thành không khỏi sáng ngời.

- Ván trượt Lục Ma này rất giống trong phim ảnh, không ngờ lại có thể có người chế tạo ra đồ khoa học kỹ thuật bậc này, nếu như có thể cho tôi nghiên cứu, thậm chí có thể trợ giúp anh nghiên cứu vũ khí mạnh mẽ hơn.

Học gia vũ khí hiểu rõ đã đến lúc mình có thể phát huy tác dụng.

Chương 138: Xe Tăng Làm Binh Khí! Treo Lên Nhân Sinh Không

Cần Giải Thích

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Đại đa số thời gian họ đều là nhân vật chỉ biết ngồi ăn, mặc dù đã nhận được vũ khí từ khu quân sự, nhưng vẫn đảm nhiệm thân phận nhân viên quản lý, phụ trách bảo tu vũ khí, quả thật không có đất dụng võ.

Đây là tận thế, không ai lại nguyện ý tiêu phí thức ăn trân quý để nuôi dưỡng một kẻ không có một chút sức chiến đấu nào, họ là người bất cứ lúc nào cũng có thể bị thay thế.

Cho nên anh ta cần phải phát huy giá trị của chính mình, chứng minh năng lực của mình.

Đây cũng là nguyên nhân sau khi nhìn thấy ván trượt Lục Ma, học gia vũ khí giựt giây Mã Thiên Thành lấy cho bằng được, anh muốn để cho Mã Thiên Thành có thể chấn động.

Cần phải nghiên cứu vũ khí mạnh mẽ hơn, ví dụ như ván trượt Lục Ma trước mắt.

- Thật là tốt lắm, trời cũng giúp tôi mà! Lần này ai cũng không thể ngăn cản tôi có được món đồ này, ai cản tôi, tôi sẽ giết người đó!

Mã Thiên Thành tập hợp thủ hạ dốc toàn bộ chiến lực, cầm vũ khí lên, lần này, tuyệt không thể để cho ván trượt Lục Ma chuồn mất.

Ầm! Ầm! Ầm!

Từng phát đạn pháo bay lên trời, nhưng không cách nào bắn trúng ván trượt Lục Ma.

- Hoa ra chính là các người đang đánh chủ ý lên đồ vật của tôi!

Một giọng nói từ bên trên ván trượt Lục Ma truyền ra, lúc này, mọi người mới chú ý tới phía trên còn có người.

- Đáng chết! Vật này là của tao!

- Không tiếc bất cứ giá nào, đánh tên đó, đánh khi nào anh ta

xuống cho tôi!

Truyền đạt mệnh lệnh, một phát lại một phát đạn đại bác đánh tới.

- Tôi thật vui vẻ, rốt cuộc đã tìm được chính chủ rồi, có biết tôi vì tìm kẻ đầu sỏ là anh mà lãng phí thời gian bao lâu không?
- Có biết trong khoảng thời gian nay tôi có thể giết chết bao nhiêu Hắc Giáp Trùng không?
- Tôi rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Chu Dương không tiếp tục nói nhiều thêm, người từ trên ván trượt Lục Ma nhảy xuống, rơi xuống đất.

- FML! Tên gia hỏa này điên rồi à? Hay là anh muốn tự sát!
- Ha ha, giúp chúng ta tiết kiệm đạn rồi!
- Gia hỏa này đầu bị kẹt cửa hả!
- Sao tôi lại có dự cảm bất thường...

Ít nhất cũng cao khoảng 200m, từ nơi cao như vậy mà rớt xuống, nếu không thể té tan xương nát thịt!

Mã Thiên Thành không cười, sắc mặt ngược lại trở nên khó coi.

Anh không cho rằng Chu Dương là một thằng ngu, một người tự cao tự đại, nếu anh ta là người như thế sao có thể ở tận thế sống lâu vậy.

Ầm!

Mặt đất chấn động, như thể bỏ ra một quả lựu đạn, nổ lên bụi mờ cuồn cuộn.

Mã Thiên Thành cầm súng máy lên, dẫn đầu nổ súng về phía trong lớp bụi đất.

Mặc kệ đối phương chết hay chưa, trước tiên bổ sung mấy phát lại nói.

Bọn thủ hạ rối rít cùng nổ súng, đạn dày đặc như mưa, tạo thành rèm tử vong, cơn bão kim loại như muốn xé nát tất cả.

Cho dù đối phương từ trời cao rơi xuống không chết, hiện tại cũng chắc chắn sẽ phải chết.

- Ai nha, đồ chơi nhỏ, đối với tôi vô dụng!

Khói bụi tan dần, mơ hồ có thể thấy một bóng người đang chậm rãi đi về phía bọn họ.

- Anh ta còn chưa chết! Mẹ nó đây là người hay quỷ?

Họ điên cuồng bóp cò, đạn trút xuống như mưa.

Làm sao có thể ngờ thân thể Chu Dương giống như xuất hiện một tầng vòng tròn bảo vệ vô hình, đạn bắn lên phía trên rối rít đứng im bất động, mất đi động lực rơi xuống đất.

- Nói với các người nha, tôi nói rồi mà sao không nghe vậy?

Chu Dương cười đến rất rực rỡ.

- Lúc trước các người nổ súng rất sảng khoái phải không? Dạo gần đây, hừm phải nói là một thời gian dài tôi chưa được động tay chân, các người có thể để cho tôi hâm nóng người một chút hay không?

Nói xong, Chu Dương hướng đi về phía xe tăng cách đó không xa, hơn nữa còn là đối diện nòng pháo, người lái xe tăng thấy thể cười một tiếng, một phát đạn đại bác bay về phía đầu của Chu Dương.

Mọi người nhìn thấy cảnh này mặt lộ vẻ mừng rỡ như điên, Chu Dương ra sân với phương thức quá làm cho người rung động rồi, đặc biệt là đối mặt với mưa bom bão đạn mà không bị thương chút nào, triệt để dọa họ sợ vỡ mật, không sinh được một chút ý chí chiến đấu nào.

Nếu đạn không được, như vậy thì dùng đạn pháo đi.

Kết quả nếu Chu Dương không tìm đường chết thì đã không phải chết, tự mình đưa đến trên họng súng cối, đây là cơ hội tốt trời ban.

- Đừng làm rộn!

Chu Dương nói rồi tay vỗ một một cái về phía đạn pháo, đạn pháo ngay cả ba tầng vách tường đều có thể đánh vỡ dám lại bị Chu Dương dùng một tát đánh bay...

Một khắc này, tất cả mọi người đều lâm vào thất vọng, họ không thể dùng lời nói nào để hình dung được trong lòng mình bấy giờ đã chấn động ra sao.

Từ nơi nào chiu ra quái vật thế này?

Còn muốn cho người khác sống hay không?

- Siêu phàm giả!

Mã Thiên Thành kinh hô thành tiếng, sắc mặt trở nên tái mét.

Chỉ có siêu phàm giả mới có thể nắm giữ tố chất thân thể mạnh mẽ được đến như vậy! Chỉ có siêu phàm giả mới có thể ngăn cản mưa bom bão đạn dễ như trở bàn tay.

.....

Hơn nữa đối phương còn không phải siêu phàm giả thông thường.

Mã Thiên Thành muốn nghiên cứu ván trượt Lục Ma, chính là muốn đối phó siêu phàm giả, không ngờ người nắm giữ ván trượt Lục Ma dám lại là siêu phàm giả.

- Được rồi, đến phiên tôi xuất thủ rồi!

Chu Dương nhếch miệng lộ ra hàm răng trắng, hai cái tay nắm nòng pháo, ánh mắt người đang điều khiển và mọi người bên trong đều khiếp sợ, chỉ thấy anh nhấc xe tăng lên.

- Nếu các người có thể chặn chiếc xe tăng này lại, tôi sẽ bỏ qua cho các người.

Mọi người không nói gì, vội vàng bỏ chạy, vì tăng thêm tốc độ ngay cả súng đều vứt hết.

Tin anh mới là đồ ngu!

Đây là một chiếc xe tăng, chỉ cần nó đập xuống, kim cương cũng phải bị đập thành bánh bột, huống chi là người!

- Có gan thì đừng chạy! Chúng ta đại chiến ba trăm hiệp!

Chu Dương dùng hai cái tay cầm xe tăng, chạy còn nhanh hơn họ, mọi người triệt để tuyệt vọng.

- Mẹ nó, tôi phải về nhà, nơi này có người treo lên!

- Được, tôi đưa anh đi gặp họ!

Xe tăng đập xuống, mặt đất lưu lại một hố to, người ở bên trong đã

sớm bị đập thành bùn lầy.

- Đúng rồi, anh còn có di ngôn gì không?

Người chạy trốn sẽ ưu tiên đập chết, trong sân chỉ còn lại một mình Mã Thiên Thành.

Anh ta đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

- Anh không chạy à?

- Tôi có thể trốn được không?

Anh ta nói với vẻ mặt cay đắng, nhìn xe tăng đang giơ cao trong tay Chu Dương, khóe mắt không khỏi giật giật.

Ngược lại là một người biết điều.

- Anh đến Tiến Hóa Chi Thành không phải để tìm một người à? Tối có thể cung cấp tin tức.

- Tiến Hóa Chi Thành?

Chu Dương nhất thời có hứng thú hỏi:

- Nói cho tôi biết tin tức liên quan đến Tiến Hóa Chi Thành đi, nếu không tôi đập anh nha!

Chương 139: Tiến Giai! Nắm Giữ Tử Thần Và Chưởng Khống Giả Ký Ức

- Ngươi không phải người của Tiến Hóa Chi Thành?

Mã Thiên Thành giật mình nhìn Chu Dương, trong ấn tượng của anh, siêu phàm giả không phải đều là người của Tiến Hóa Chi Thành à?

Cho dù có người không phải, vì để có được lực lượng mạnh mẽ hơn, cũng sẽ bước vào Tiến Hóa Chi Thành.

- Cho anh ba giây, không có được câu trả lời tôi mong muốn, tôi sẽ đánh anh thành bánh bột!

Chu Dương cảm thấy hơi nóng, quơ quơ xe tăng trong tay làm cây quạt, thổi tóc Mã Thiên Thành hỗn loạn, người suýt nữa bị gió tát ra ngoài.

Đại ca đừng làm rộn được rồi, thật rất đáng sợ...

Mã Thiên Thành rất sợ hãi, rất sợ sau một khắc xe tăng sẽ rơi lên đầu mình, vội vàng nói nhanh:

- Tiến Hóa Chi Thành là một thành phố do siêu phàm giả chủ đạo, trong đó có không ít siêu phàm giả, hơn nữa liên tục không ngừng có người tiến hóa gia nhập, nghe nói họ có biện pháp để cho siêu phàm giả mạnh mẽ hơn.

- Tôi là thành viên vòng ngoài của Tiến Hóa Chi Thành, phụ trách thu thập vật liệu, cung cấp vật liệu cho Tiến Hóa Chi Thành.

Đây cũng là nguyên nhân Mã Thiên Thành có thể ở tận thế nhanh chóng quật khởi.

Anh ta cố ý nói những lời này dĩ nhiên là muốn nhắc nhở Chu Dương, mình là người có hậu đài và bối cảnh, không thể giết.

- Chỉ những thứ này? Tiến Hóa Chi Thành ở đâu?

Không biết thực lực của những người tiến hóa này thuộc tầng thứ gì, Chu Dương thật tò mò, đương nhiên, cũng cảm thấy hứng thú về biện pháp làm cho siêu phàm giả trở nên mạnh mẽ.

- Ngay ở phía tây, xuyên qua khu vực tia bức xạ là có thể đến.

- Tôi thừa nhận lúc trước có đắc tội anh, đây là một chuyện ngoài ý muốn, tôi nguyện ý tiến cử cho anh, để cho anh trở thành thành viên của Tiến Hóa Chi Thành, xem như lấy công chuộc tội.

- Sống ở tận thế chắc chắn rất vất vả phải không?

Chu Dương cắt đứt Mã Thiên Thành, đột nhiên hỏi.

Trên trán Mã Thiên Thành toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng mơ tưởng viển vông.

Những lời này chắc chắn có cặm bẫy!

Nếu mình trả lời sống ở tận thế rất vất vả, đối phương chắc chắn sẽ

dùng xe tăng vỗ xuống, còn thuận miệng nói một câu, nếu sống ở tận thế khổ cực như vậy, tôi sẽ giúp anh đi đầu thai các loại!

- Không vất vả, không vất vả chút nào.

anh liền vội vàng lắc đầu, đầu đong đưa cùng trống lắc một dạng.

- Không vất vả? Xem ra anh ở tận thế làm đủ trò xấu! Vậy tôi để anh vất vả vất vả!

???

Xe tăng đột nhiên vỗ tới, vẻ mặt Mã Thiên Thành tuyệt vọng.

Hình như mình có trả lời như thế nào thì chú định đều là kết quả này...

Chu Dương phủi tay một cái, chuyện giải quyết xong, kết quả hoàn mỹ.

Kết thúc công việc.

Đạp lên ván trượt Lục Ma, Chu Dương bay về phương xa.

Lần này đi ra ngoài mục đích không chỉ là muốn đập chết những con sâu nhỏ này, mà còn muốn kiếm lời một làn sóng tích phân.

Lại đến lúc Bão Táp Cuối Cùng hiển uy, cũng như lần trước, Bão Táp Cuối Cùng thổi qua, Hắc Giáp Trùng ngã xuống như gặt lúa mạch.

Lần này, tích phân thu được kém xa lần trước, vừa vặn thu hoạch hơn tám triệu tích phân, đối với Chu Dương cũng không phải một số lượng nhỏ.

« Hệ thống nhắc nhở: Găng Tay Trộm Hồn đạt đến 1000 vạn linh hồn, bắt đầu tiến giai, tiến vào 犴 khăn công. »

« Nắm Giữ Tử Thần (thần khí): Bảo vật sau khi Găng Tay Trộm Hồn tiến giai thành, sau khi đánh chết mục tiêu có thể đánh cắp linh hồn của mục tiêu. »

« Thu Hoạch Linh Hồn: Săn giết mục tiêu, Nắm Giữ Tử Thần sẽ hút lấy linh hồn, đề thăng bản thân, số lượng linh hồn càng nhiều, uy lực đề thăng càng mạnh, uy lực tối đa đề thăng gấp trăm lần, trước mặt đề thăng gấp năm lần. »

« Tước Đoạt Lực Lượng: Nắm Giữ Tử Thần có thể tước đoạt lực

lượng cất giấu trong linh hồn, túc chủ mang theo bao tay thì có thể sử dụng năng lực hoặc dị năng đặc hữu của linh hồn, sẽ được cường hóa trên phạm vi lớn. (trước mắt tối đa có thể có 10 lực lượng linh hồn.) »

« Hình Thái Tử Thần: Tiêu hao 10000 điểm năng lượng và 100 vạn linh hồn, hóa thân thành Tử Thần, có thể giáp Lực Lượng Tử Thần, thời gian kéo dài 10 phút. »

« Linh Giới Tử Vong: Tiêu hao 2000 điểm năng lượng, tạm thời tạo ra một không gian lĩnh vực, thu hoạch linh hồn của mục tiêu, túc chủ ở trong Linh Giới Tử Vong thì sẽ không chết. »

Tiến giai thành hthần khí!

Chu Dương giơ tay lên nhìn thoáng qua Găng Tay Trộm Hồn trên tay, không, hiện tại hẳn gọi là Nắm Giữ Tử Thần, từ ban đầu không màu giờ trở thành một mảnh đen nhánh, vừa vặn xem một chút, dường như muốn kéo cả linh hồn của mình vào trong.

Sau khi tiến giai thành Nắm Giữ Tử Thần, các loại năng lực đều được tăng lên trên phạm vi lớn, trâu nhất là Hình Thái Tử Thần, trực tiếp để cho mình trải nghiệm cảm giác Tử Thần 10 phút.

Ra sức!

Trong tay anh hiện tại cũng có gần mười tám triệu tích phân, lại đến lúc mở rương rồi.

« Tiêu hao 1111 vạn tích phân, Bảo rương Hoàng Kim tiến giai thành Bảo rương Thần Thoại, chúc mừng túc chủ nhận được bảo rương cấp độ Thần Thoại. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp độ Thần Thoại, nhận được dị năng cấp thần: Chưởng Khống Giả Ký Ức! »

« Chưởng Khống Giả Ký Ức (cấp thần): Chưởng Khống Giả Ký Ức có thể đánh cắp ký ức và sửa đổi ký ức người khác. »

« Đánh Cắp Ký Ức Và Tư Duy: Thu được ý nghĩ trong lòng mục tiêu, bước vào trí nhớ đại dương, thăm dò ký ức sâu trong lòng.... »

« Chỉ Thị — Xóa Đi: Xóa toàn bộ ký ức của mục tiêu, làm cho ký ức của đối phương trống rỗng (năng lượng tùy theo mục tiêu mà định ra). »

« Chỉ Thị — Sáng Tạo: Túc chủ có thể tạo ra một đoạn ký ức trực tiếp vào ý nghĩ của mục tiêu, nếu mà mục tiêu đã bị Chỉ Thị - Xóa Đi, như vậy ký ức được sáng tạo chính là ký ức mới. (Năng lượng tùy theo mục tiêu mà định ra) »

« Quần Thể Ký Ức Hỗn Loạn: Tiêu hao 3000 điểm năng lượng, khiến cho ký ức của toàn bộ mục tiêu bên trong khu vực phạm vi 100 km hỗn loạn, thời gian kéo dài 24h. »

FML!

FML!

FML!

Mặc dù lúc trước thủ đoạn trộm hồn đã làm cho Chu Dương kinh hỉ, còn hơi ít chấn động, lại kém xa một phần mười bây giờ.

Chưởng Khống Giả Ký Ức, năng lực này cũng quá kinh khủng rồi!

Chương 140: Tôi sẽ ban cho cô một cuộc sống mới

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Người khác có ý kiến gì, mình vừa nhìn là biết, không thể nào ẩn giấu.

Điêu dân này muốn hại mình?

Thật xin lỗi, anh còn chưa kịp hành động, tôi đã biết, anh ngay cả cơ hội ra tay cũng không có.

Sau này xem ai không vừa mắt, trực tiếp một Chỉ Thị — Xóa Đi.

Không phải anh rất trâu à?

Không có ký ức anh chỉ là một cái xác biết đi, không còn ký ức anh còn là chính anh à?

Uy lực của Chỉ Thị — Sáng Tạo càng không cần phải nói, ví dụ như

nhìn thấy một nhân vật trâu bò, trực tiếp chèn vào trí nhớ của cho anh ta, sau này sẽ trở thành tiểu đệ vĩnh viễn không bao giờ phản bội.

Đương nhiên, dùng để thu mấy mỹ nữ, hiệu quả càng không chỗ nào bất lợi.

Đào góc tường của người khác càng thật là tốt dùng.

Suy nghĩ một chút, một khắc trước bạn gái vẫn còn ở cùng như keo như sơn, ngọt ngào, sau một khắc đã bị bạn gái đá bỏ rồi một tát, thuận tay kiện ra tòa án, đây là kinh khủng bực nào.

Cũng có khả năng nuôi con trai, mấy ngày trước còn thân mật mà gọi anh là cha, sau một khắc đã mắng anh là con bất hiếu.

Chu Dương không chỉ âm thầm rùng mình, hy vọng không có dị năng giả nào giác tỉnh năng lực này, nếu không nếu mình biết rõ, chắc chắn phải trước tiên đánh chết anh ta.

Không biết uy lực này hiệu quả như thế nào?

Chu Dương rất muốn tìm một mục tiêu thí nghiệm, đáng tiếc rồi lỡ tay ném xe tăng tới đập chết Mã Thiên Thành rồi.

Chờ chút, sao mình lại quên một nhân vật tốt như thế chứ.

Chu Dương nhớ lại Dương Tuyết Mạn, đối phương bây giờ không phải là nô lệ của mình à?

Cứ lấy cô ta làm mục tiêu thí nghiệm đi, cải tạo lại trí nhớ một chút.

Chu Dương trở lại Batmobile, tìm được Dương Tuyết Mạn, trực tiếp vận dụng năng lực đánh cắp ký ức và suy nghĩ.

Dương Tuyết Mạn tư duy nằm ở trạng thái hỗn độn, chỉ có ý thức cùng bản năng đơn giản, hơn nữa còn có tâm lý ỷ lại vào mình.

Chu Dương lấy được chỉ có ý nghĩ đơn giản ăn uống và đi theo chủ nhân.

Sau đó, Chu Dương tiến vào đại dương ký ức của Dương Tuyết Mạn.

Lượng sữa bò cực kỳ lớn truyền vào có thể cứu sống Zombie, Chu Dương đoán trạng thái linh hồn và ký ức của Zombie vẫn còn, chỉ là bị trói buộc, trừ phi khởi tử hoàn sinh mới có thể giải cứu.

Đương nhiên, chuyện này đối với Chu Dương không phải việc gì khó.

Sau đó, anh giống như bước vào trong một vùng bóng tối, không thấy một chút ánh sáng nào, áp lực vô tận giống như thủy triều nhấn chìm anh.

Đây chính là ký ức bây giờ của Dương Tuyết Mạn à?

Lẽ nào người sau khi chết, linh hồn và ký ức vẫn luôn nằm ở loại trạng thái này?

Chu Dương không tiếp tục tìm hiểu, dọc theo đại dương trí nhớ đi ngược dòng nước, truy tìm những thứ hữu dụng.

Giống như điện ảnh đảo ngược, trở lại một ngày hai đêm, thông qua ánh mắt của Dương Tuyết Mạn, Chu Dương có một loại trải nghiệm khác.

Mau vào lướt qua bức tranh này mặt, cảnh tượng biến thành Dương Tuyết Mạn truy tung.

Kế hoạch của Hắc Ám Chi Tử là nhằm vào mình, muốn làm báo thù cho Hắc Ám Chi Nguyên, vì diệt trừ tai họa ngầm Chu Dương có tính uy hiếp này.

Mọi thứ mọi thứ đều thoáng qua trước mắt như cưỡi ngựa ngắm hoa, cũng để cho Chu Dương hiểu được một ít tin tức về đại địch Hắc Ám Chi Tử này.

Một chút ý tứ, tôi chẳng mấy chốc sẽ tìm ra anh, giải quyết xong anh!

- Tôi không muốn chết!

Ngoài nhà là Zombie như thủy triều, cha mẹ và người thân chết thảm, đối mặt với cái chết, Dương Tuyết Mạn lựa chọn truỵ lạc, lấy được lực lượng, chỉ vì để cho mình sống sót.

Phương thức của cô chưa nói tới đúng sai, chỉ là vì còn sống mà thôi.

Tận thế người người đều có quyền và tư cách được truy cầu sinh tồn.

Nhưng Dương Tuyết Mạn ngàn không nên, vạn lần không nên chọc lên đầu mình.

- Tội ác cả đời của cô cuối cùng rồi sẽ kết thúc, tôi sẽ ban cho cô

một cuộc sống mới! Chỉ Thị — Xóa Đi!

Toàn bộ hình ảnh ký ức vỡ vụn, vỡ vụn giống như toàn bộ ném một bản vào cay gà, cuối cùng biến mất, hóa thành hắc ám lúc ban đầu Chu Dương nhìn thấy.

Hắc ám là bắt đầu của tất cả, cũng là kết cuộc của mọi thứ.

Chu Dương từ trạng thái Chưởng Khống Giả Ký Ức lui ra, nhìn Dương Tuyết Mạn một chút, tròng mắt của cô nhìn qua càng thuần túy hơn so với lúc trước, không tạp chất, giống như một đứa bé sơ sinh.

Sau đó đã đến khâu mấu chốt nhất rồi, sáng tạo ký ức.

Không có ký ức không khác gì Zombie, hoàn toàn chính là cái xác biết đi, đây không phải là kết quả Chu Dương mong muốn.

Nên sáng tạo ký ức như thế nào đây?

Nữ vương? Ngự tỷ? Nữ học bá?

Trong lòng Chu Dương mơ tưởng viển vông, rất nhanh đã có chủ ý.

Sáng tạo ký ức thành công, gieo vào ý nghĩ của Dương Tuyết Mạn, trở thành ký ức mới của cô.

Chu Dương ở bên cạnh kiên nhẫn chờ đợi, một lát sau, Dương Tuyết Mạn mở mắt:

- Meo meo!

Dương Tuyết Mạn giống như một con mèo đi bằng bốn chân, cô đi tới bên cạnh Chu Dương, rúc vào bên cạnh Chu Dương.

Không sai, Chu Dương gieo vào cho cô đúng là ký ức của một con mèo.

Cô dùng cái đầu dụi dui lên gò má Chu Dương, nhìn qua giống một con mèo không thể nghi ngờ.

Đương nhiên, khẳng định sẽ không giống mèo chân chính, phải gọi là Miêu Nữ mới đúng.

Hình tượng còn hơi khác một chút, nhưng mà đây không làm khó được Chu Dương, trong tay mình còn có một công cụ có thể sử dụng.

Hắn lật tay lấy ra Thiên Huyễn Diện.

Đạo cụ này nắm giữ ma lực, rất dễ dàng để cho người trầm luân, vì đề phòng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, Chu Dương vẫn không cho chúng nữ sử dụng.

Hiện tại không cần lo lắng, mình có được năng lực cấp thần Chưởng Khống Giả Ký Ức, cho dù xảy ra vấn đề, thủ tiêu ký ức có vấn đề là tốt rồi.

Huống chi, vật thí nghiệm còn là Dương Tuyết Mạn, càng không cần lo lắng.

Thiên Huyễn Diện là một tấm mặt nạ cực kỳ mỏng, trạng thái nửa trong suốt, sau khi đeo lên mặt Dương Tuyết Mạn, có thể tùy ý làm cho gương mặt biến ảo, rất giống như là trong trò chơi lật mặt.

Cho dù là dung mạo, da thịt, khí chất, tóc gì cũng có thể tuỳ tiện cải tạo.

Chỉ cần Chu Dương muốn, cho dù là thục nữ, Loli, ngự tỷ cần cái gì đều có cái đó.

Chương 141: Cải Tạo! Miêu Nữ Dương Tuyết Mạn Online!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Trong đầu Chu Dương đã có hình tượng, chỉ trong chốc lát, dáng vẻ đã hoàn toàn thành hình.

Dương Tuyết Mạn toàn thân mặc một chiếc áo da bó sát màu, trên đỉnh đầu mọc ra tai mèo nhọn, ngay cả ánh mắt cũng biến thành đồng tử màu lưu ly.

Sau lưng mọc một cái đuôi lông xù, cả ngón tay cũng bị Thiên Huyễn Diện sửa đổi qua, nhìn qua nửa người nửa mèo, sinh động như thật.

Vừa nhìn cô đã có cảm giác, vừa đáng yêu, loại cảm giác hoàn mỹ và mị hoặc hợp lại với nhau, tuyệt đối là kiệt tác hoàn mỹ nhất.

Đây chính là tác phẩm hoàn mỹ nhất của mình!

- Meo meo!

con ngươi giống như bảo thạch nhìn Chu Dương, trong mắt tất cả đều là vẻ mê luyến.

Dương Tuyết Mạn đi tới bên cạnh Chu Dương, gương mặt đáng yêu cọ lên cánh tay Chu Dương, sau đó trở về cái mền, bốn chân hướng lên trời.

Dáng vẻ này, nhìn qua không khác gì một con mèo thật.

Chu Dương lấy tay xoa bụng của cô, còn có lông xù lỗ tai và cái đuôi, cảm giác không khác mèo thật chút nào.

Đây chính là chỗ mạnh mẽ của Thiên Huyễn Diện, thậm chí ngay cả khí tức của Dương Tuyết Mạn cũng đã xảy ra thay đổi, coi như đưa Dương Tuyết Mạn đến bên cạnh Hắc Ám Chi Tử, chưa chắc anh ta đã nhận ra.

Lại phối hợp với năng lực Chưởng Khống Giả Ký Ức, mình muốn tạo ra một nhân vật như thế nào thì có thể tạo ra một nhân vật như vậy.

Ký ức, bè ngoài, hình tượng, tính cách, khí chất, màu da, chỉ cần anh không thể nghĩ tới, chứ không có chuyện không làm được.

- Chủ nhân!

Dương Tuyết Mạn giống như một con mèo nhỏ, bắt đầu lắc lắc cái đuôi trước mặt Chu Dương, tận tình hiện ra vẻ đẹp của cô, cô không giống người khác.

Chu Dương ôm Dương Tuyết Mạn vào trong ngực, sau đó thả xuống:

- Tôi là chủ nhân duy nhất của em!

Anh đã sớm gieo vào trí nhớ của Dương Tuyết Mạn, Dương Tuyết Mạn sẽ tận hết sức lực.

- Chủ nhân - ánh mắt màu hổ phách của cô nhu tình thầm kín nhìn Chu Dương.

Đến lúc này, Chu Dương đương nhiên sẽ không nhẫn nại.

Đảo mắt đã qua mười mấy tiếng, chúng nữ chờ ở bên ngoài đến lo lắng, mấy lần không nhịn được muốn gõ cửa.

- Dương ca, anh có đói hay không, chúng em chuẩn bị cho anh ăn!

Thật lâu, cửa phòng mới mở ra, mười nữ tề tụ, phân biệt cầm lấy đủ loại thức ăn, trái cây và thức uống, mang trên mặt vẻ nịnh hót.

Khi các cô nhìn thấy trong phòng không phải là Dương Tuyết Mạn, mà là một con miêu nữ thì cằm suýt nữa rơi xuống đất.

- Dương ca, đây là ai, Dương Tuyết Mạn đâu?
- Miêu Nữ à? Thật hay giả! Cảm giác không tệ, hình như là thật!
- Chẳng trách Dương ca vui đến quên cả trời đất, thì ra là có thú vui mới!

Chúng nữ hơi ghen, Chu Dương dừng lại ở đây thời gian quá dài, các cô đều đói.

Đặc biệt là sau khi Dương Tuyết Mạn xuất hiện, Chu Dương tiêu hao lượng lớn tinh lực ở trên người cô, chúng nữ ý thức được cảm giác nguy cơ, lúc này mới liên hợp lại, muốn lại lần đoạt Chu Dương từ tay Dương Tuyết Mạn về mình.

Không ngờ Dương Tuyết Mạn đã không thấy, thay vào đó là Miêu Nữ.

Chu Dương cười lên:

- Cô ta chính là Dương Tuyết Mạn, anh chỉ là cải tạo đơn giản.
- Cô ta chính là Dương Tuyết Mạn?!

Các cô gái sợ ngây người, ai cũng cho rằng Chu Dương nói đùa, người phụ nữ kia hoàn toàn không chút gì giống Dương Tuyết Mạn, cho dù là khí tức, hình tượng, bề ngoài hay những điểm khác.

Miêu Linh Nhi to gan nhất, cô đi tới kéo đuôi của Dương Tuyết Mạn, hoảng sợ la lên:

- Cái này là đồ thật!
- Còn có lỗ tai nữa này, thật là đáng yêu!
- Chị có được mấy thứ này ở đâu vậy? Em cũng muốn có một đôi!

- Dương ca, anh đừng có gạt tụi em, tụi em không phải người mù!

- Dương ca thích chơi kim ốc tàng kiều à?

- Yên tâm, tụi em sẽ không ghen!

Thì ra mấy cô suy nghĩ nửa ngày vẫn là không tin lời của mình.

Cái này không trách các cô ấy được, chỉ có thể nói là năng lực của Thiên Huyễn Diện quá mạnh mẽ.

Nếu không dùng tới năng lực đánh cắp tư duy và ký ức của Động Sát Chi Nhãn thì ngay cả Chu Dương cũng sẽ bị Thiên Huyễn Diện lừa gạt.

- Nói như vậy là các em không tin ông xã của mình à? Thật sự là thiếu thu thập, một ngày không đánh là đã không nghe lời rồi!

Ánh mắt chúng nữ quyến rũ như tơ, họ ước gì Chu Dương có thể đánh mình ngay lập tức, các cô đã chờ đợi mòn mỏi cả một ngày trời...

- Hôm nay anh sẽ để các em kiến thức một chút cái gì gọi là kỳ tích chân chính!

Chu Dương nói xong rồi nở nụ cười đi tới trước Dương Tuyết Mạn, anh giơ tay nhéo một chỗ nào đó trên mặt cô, chỉ một lát sau, Miêu Nữ đã xảy ra biến hóa long trời lở đất. Hiện tại, người đang đứng trước mặt mọi người đã biến thành một mỹ nữ tóc vàng, dáng vẻ giống hệt Nicole Kidd.

Chúng nữ nhìn trợn mắt há hốc mồm, còn có loại chuyện như vậy nữa?!

Đương nhiên, không chỉ là dáng vẻ, ngay cả vóc dáng và khí chất của cô ta cũng đều xảy ra biến hóa.

Chúng nữ còn chú ý, vóc dáng của người này còn tốt hơn cả chính chủ, giống như một viên trái cây chín mọng chờ người hái xuống.

- Đây là thật sự à?

Chúng nữ đi tới trước mặt “Nicole”, giơ tay sờ soạng cô, là đồ thật trăm phần trăm!

Cho dù là nhan sắc hay là khí chất, đây tuyệt đối là một người phụ

nữ thành thục.

Từ một Miêu Nữ lại biến thành mỹ nhân thành thục, sự biến hóa đó thật sự làm người tôi không dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

Đương nhiên, tất cả mới chỉ là bắt đầu. Chu Dương lại nhéo mặt "Nicole" lần nữa, sau một khắc, cô ta đã biến thành Trình Khả Nhi, sau đó không ngừng biến ảo thành những người khác, mà mỗi một lần đều là đại mỹ nữ với nhan sắc tuyệt đỉnh.

Thậm chí khí chất và nhan sắc còn vượt xa hơn bản gốc, dù sao thì mỹ nhân do Thiên Huyễn Diện tạo ra là không tỳ vết.

Những gì mọi người đang xem đều là hình thái mỹ nữ mà Chu Dương đã sớm thiết lập trong Thiên Huyễn Diện, chỉ cần chạm một chút thì người đeo Thiên Huyễn Diện sẽ biến thành dáng vẻ mà anh mong muốn.

Có thể nói, một Thiên Huyễn Diện là đã có thể sánh bằng muôn vạn mỹ nữ.

Cho dù bạn muốn nhan sắc nào, mỹ nữ có dáng vẻ ra làm sao thì nó đều có thể tạo ra được.

Thậm chí còn có thể tạo ra thứ không phải nhân loại ….

Chương 142: Nhan Sắc Thiên Biến Vạn Hóa, Ma Lực Khiến Người tôi Nổi Điên

Chúng nữ hoàn toàn ngây ngốc, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại được.

Chu Dương có Thiên Huyễn Diện, như vậy chẳng phải đại biểu sau này ai đeo tấm mặt nạ này thì sẽ được Chu Dương ân sủng?

Huống chi, phụ nữ đều có lòng yêu cái đẹp, ai không muốn khiến mình trở nên xinh đẹp hơn chứ?

Không nói tới việc làn da sẽ trắng hơn, chỉ cần loại bỏ được vài hạt đậu trên mặt cũng tốt lắm rồi.

Hiện tại Thiên Huyễn Diện có thể hoàn thành yêu cầu của các cô, làm

sao mà họ không động tâm cho được.

- Dương ca, anh có thể cho em mượn tấm mặt nạ này một chút được không?
- Em cũng muốn thử một chút!
- Dương ca! Cho em một cơ hội đi!
- Hôm nay em nguyện ý ăn thêm mấy lần!

Chúng nữ đã bị Thiên Huyễn Diện gợi lên lòng tò mò, từng người vây quanh Chu Dương ríu rít, dùng hết khả năng nịnh hót anh, chỉ vì để đạt được Thiên Huyễn Diện.

Chu Dương vừa mới tắt lửa lại bắt đầu bị đốt lên, anh suy nghĩ một chút, gật đầu rồi nói:

- Mỗi người thử một lần, xếp theo thứ tự từ đầu đến cuối đi!

Như vậy tương đối công bằng, không thể để các cô ấy sinh ra tranh chấp, chuyện bé xé ra to được.

Trình Khả Nhi là người đầu tiên nhảy cẫng hoan hô, hưng phấn không thôi.

Chu Dương lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, tháo Thiên Huyễn Diện khỏi mặt Dương Tuyết Mạn, cô lại khôi phục thành dung mạo vốn có.

Trình Khả Nhi nhận lấy Thiên Huyễn Diện, lật qua lại đánh giá một hồi, mới nhìn vào thì chỉ thấy đây là một tấm mặt nạ bình thường, không khác gì những thứ bày bán bên ngoài.

Cô nhẹ nhàng giơ tay đeo nó lên, lập tức cảm giác được một sự lạnh lẽo trên mặt, chưa đầy một giây thì mặt nạ đã dung hợp một cách hoàn mỹ với khuôn mặt cô.

Trình Khả Nhi đi tới trước gương, quan sát tỉ mỉ.

Trình Khả Nhi thuộc về loại thiếu nữ tràn đầy sức sống, sau khi được Chu Dương tẩm bổ thì nhan sắc đã đạt đến chín trên mười, nếu đặt ở trong đám đông bình thường thì tuyệt đối sẽ là mỹ nữ bắt mắt nhất.

Sau khi cô đeo Thiên Huyễn Diện lên thì làn da trở nên trắng nõn, đôi mắt to hơn, sống mũi càng thanh tú hơn, giống hệt như mỹ nhân bước ra từ trong tranh.

Mặc dù Chu Dương đã sớm có dự liệu nhưng mà lúc này ánh mắt của anh vẫn không thể rời khỏi người Trình Khả Nhi được, đây thật là một kiệt tác của thượng đế.

- Khả Nhi thật là xinh đẹp!

Chu Dương thật lòng tán thưởng một câu.

Chúng nữ cũng đều nhìn về Trình Khả Nhi, ánh mắt các cô vừa mừng vừa sợ, sau đó mọi người đều không tiếc lời ca ngợi cô.

Mà sự thật đúng là như thế, nhan sắc của Trình Khả Nhi đã tăng lên rất nhiều.

Đến lúc Trình Khả Nhi nhìn thấy khuôn mặt phản chiếu trong gương, cô cũng không khỏi ngẩn người một hồi lâu, sau đó giật mình che miệng lại.

Trước tận thế thì cô là một người dẫn chương trình, thường xuyên dùng các phần mềm làm đẹp, cho nên cô đương nhiên biết dáng vẻ của mình sau khi dùng các phần mềm đó, nhưng mà bây giờ thì nó vẫn còn kém xa dáng vẻ hiện tại khi đeo lên Thiên Huyễn Diện.

Nó giống như có linh tính, có thể biến ảo ra dung mạo tốt đẹp nhất mà chủ nhân nghĩ tới.

Mọi người trở nên hơi nôn nóng, ai cũng muốn dùng thử Thiên Huyễn Diện.

Sau đó là Viên Thanh Tuyết, Tô Nguyên Dao...

Khi mỗi một người thử xong thì ánh mắt nhìn về phía Thiên Huyễn Diện đã hoàn toàn thay đổi, các cặp mắt sáng rỡ kia nóng bỏng tới mức như muốn hòa tan tất cả.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương nhìn thấy ánh mắt như vậy.

- Dương ca, anh có thể cho em mặt nạ này được không? Em nguyện ý ăn một ngày mười lần!

Trình Khả Nhi là người đầu tiên tiến tới làm nũng với Chu Dương.

- Khả Nhi, chị thật là mặt dày, tại sao anh ấy phải cho chị chứ? Dương ca, em nguyện ý một ngày ăn mười hai lần, anh cho em đi!

Ngay cả người luôn tỉnh táo như Tô Nguyên Dao cũng đã không còn

bình tĩnh nữa.

Dù sao thì mọi người đều là phụ nữ, vô cùng quan tâm tới nhan sắc của mình.

Những cô khác tự nhiên cũng không ngoại lệ, ai nấy đều rối rít thi triển thủ đoạn, hứa hẹn đủ điều với Chu Dương, chỉ vì để được đến Thiên Huyễn Diện.

Nhìn các cô vợ mình cuồng loạn như vậy, Chu Dương đầu đầy mồ hôi.

Rốt cuộc thì anh đã hiểu cái chú thích của Thiên Huyễn Diện là như thế nào rồi: Đây là một tấm mặt nạ có ma lực đặc biệt, rất dễ dàng làm người ta trầm luân, quên mất bản thân.

Hành vi lúc này của các cô ấy còn không phải là đã trầm luân à?

Ở thời đại hòa bình, người ta vì muốn trở nên xinh đẹp hơn còn không tiếc động dao kéo trên mặt mình, mua đủ loại mỹ phẩm chăm sóc và bảo dưỡng, chỉ cần nó có hiệu quả một tí xíu thôi thì cũng đủ để người tôi bất chấp bỏ ra hơn phân nửa tài sản, thậm chí vay mượn tiền bạc.

Nhưng mà xinh đẹp bằng cách giải phẫu không đủ chân thực, còn có rất nhiều trường hợp thất bại hủy dung mạo, kém gấp mấy ngàn lần so với Thiên Huyễn Diện.

Nó có thể khiến vẻ đẹp của bạn vô cùng chân thật, không một tia tỳ vết nào, nó còn có thể khiến bạn trở nên hoàn mỹ hóa, loại dụ hoặc này có mấy người phụ nữ có thể ngăn cản được?

Chu Dương lắc đầu, ngoại trừ Dương Tuyết Mạn bị cấy vào trí nhớ của Miêu Nữ thì không còn ai nữa.

May mà lúc trước mình không lấy Thiên Huyễn Diện ra, nếu không thì hậu cung tuyệt đối sẽ bốc cháy, chướng khí mù mịt.

Sau này vẫn nên để thứ này cho Dương Tuyết Mạn dùng đi!

- Vì tránh xảy ra phiền toái hơn nữa, anh đành phải xóa đoạn ký ức này của mọi người đi!

Chu Dương chỉ có thể sử dụng thủ đoạn cuối cùng

Xóa Bỏ Ký Ức!

Chu Dương ôm Dương Tuyết Mạn trở về phòng, biến cô thành Nicole, lần này anh muốn trải nghiệm cảm giác phụ nữ thành thục.

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Tại Tận Thế Ta Nhặt Được Bảo Rương

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Phòng Giam Siêu Quái Vật

Chương 143: Không biết nên nói nó may mắn hay là bất hạnh nữa?

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Batmobile chậm rãi chạy trên đường, bất tri bất giác đã tới khu vực ranh giới bức xạ hạt nhân.

- Bíp! Bíp! Bíp! Bức xạ hạt nhân ở phía trước đã vượt chỉ tiêu!

Lúc này, ván trượt Lục Ma điên cuồng nhắc nhở, chỉ số bức xạ hạt nhân đã đạt đến mức nguy hiểm thấp.

Nếu ở lâu trong khu vực bức xạ hạt nhân thì sẽ đưa tới phiền toái không cần thiết.

Nhưng mà Chu Dương không cần phải lo lắng về chuyện nhỏ này, thông qua việc cứu chữa Nữu Nữu thì Chu Dương đã biết sinh mệnh chi lực có thể giải quyết vấn đề bức xạ hạt nhân.

Ngay cả khi có ai đó chết rồi thì Chu Dương cũng có thể làm cho người nọ sống lại mà.

Tốc độ xe của Batmobile không giảm, tiếp tục tiến vào khu vực bức

xạ.

Nơi này hoang vu hơn nhiều so với bên ngoài, hoàn toàn không một bóng người hay con vật nào.

Trên đường hiếm nhìn thấy được thảm thực vật màu xanh lục, thỉnh thoảng còn có từng cái cây với hình dáng cực kỳ quái dị, chỉ có vài miếng lá cây khô vàng, trên thân cây thì có mấy cái bướu mọc ra, nhìn rợn cả người.

- Cứu tôi với!

Đi gần một giờ thì rốt cuộc cũng nhìn thấy một sinh mệnh đầu tiên, là một nhân loại.

Dáng vẻ của anh ta rất quái dị, tỷ lệ tứ chi cực kỳ mất cân đối, đặc biệt là hai chân, nó không chỉ lớn gấp ba lần bình thường, nhìn qua giống như hai cái cây xương rồng. Toàn thân anh ta phủ đầy những đốm đỏ, da thịt thì trong suốt rất giống như bị lột da.

Dáng vẻ như vậy thật sự là làm người khác không dám nhìn thẳng, vừa liếc mắt một cũng cảm giác toàn thân nổi lên một lớp da gà.

Chu Dương đã nhận thấy người này không còn sống được bao lâu, quả nhiên, xe vừa mới tới gần thì người đã không còn thở nữa.

- Thật là tai hoạ!

Không giống với việc biến thành Zombie do bị cắn, bức xạ hạt nhân càng đáng sợ hơn, cũng càng khó để phòng ngừa hơn.

Nó bao phủ ở khắp nơi, len lỏi trong từng ngóc ngách.

Cho dù bị nhiễm bức xạ hạt nhân sẽ không tử vong ngay lập tức, nhưng mà ảnh hưởng của nó lại là cả đời, nó gây ra bệnh ung thư, mất khả năng sinh dục, quái thai, đột biến gen.

Không giống với Zombie, chỉ cần tìm một chỗ ẩn núp thì bạn còn có thể sống thêm mười ngày, nửa tháng.

Nhưng nếu đi vào ở khu vực nhiễm bức xạ nặng, có thể sống được hai, ba ngày là đã coi như là mạng lớn.

Cũng may đây chỉ là một quả bom hạt nhân loại nhỏ, khu vực bức xạ không tính quá rộng, phạm vi ảnh hưởng không rộng.

Chẳng trách các quốc gia lớn ngăn chặn việc sử dụng hạt nhân, dùng

thứ này chính là đang tự thu hẹp khu vực sinh tồn của nhân loại.

- Không biết bom hạt nhân dùng để đối phó thứ gì?

Chu Dương đi nửa ngày vẫn không phát hiện thi thể nào của Zombie, anh hoài nghi Zombie không phải mục tiêu đối phó của bom hạt nhân, mà là những thứ khác.

Không áp lực về bức xạ hạt nhân, Chu Dương căn cứ vào nhắc nhở độ dày bức xạ của ván trượt Lục Ma tiến vào trung tâm của vụ nổ.

Với tốc độ của Batmobile thì chỉ cần mất nửa tiếng để tới nơi.

Ở nơi đó có một ao to, bên trong là một thứ dạng lỏng màu đen sền sệt đang lưu chuyển, bao trùm cả ao, nhìn qua như là đang di chuyển một cách có quy luật hoặc như là đang hô hấp.

Động Sát Chi Nhãn truyền đến tin tức.

« Hắc Dịch Nguyên Ma (yên lặng)

Nguyên Ma trong trạng thái bị thương, bị mất hình thái, âm thầm dự trữ lực lượng, kết thúc ngủ đông thì nó sẽ phục sinh.

Ma Hóa Hắc Dịch (A+): Lây nhiễm ký sinh, mục tiêu nhiễm phải hắc dịch thì sẽ trở thành ký sinh giả của nó, khi Hắc Dịch Nguyên Ma phục sinh thì sẽ biến mục tiêu thành nô lệ. »

- Tụi bây là ai? Nơi này là địa bàn của tụi tao, không phải nơi mà tụi bây nên tới!

Có hai nhân loại đi ra từ cái ao bên cạnh, trên người họ phủ một lớp dịch đen như là mực tàu, chỉ chừa lại hai cái kính phòng hộ đeo trên mặt còn tính là sạch sẽ.

Chu Dương cảm nhận được hơi thở của hắc dịch trên người họ, đó cũng chính là Hắc Dịch Nguyên Ma trong ao.

- Lẽ nào mày tới đây để mua hắc dịch phòng bức xạ? Chắc giá, một ký một trăm cân thức ăn, không nhận tiền mặt.

Chu Dương lắc đầu, cười nói:

- Nếu tôi muốn thứ này thì cướp là được, hà tất còn phải tốn thức ăn mua từ mấy người?

- Mày!

Hai người vừa mới chuẩn bị trở mặt, không ngờ Chu Dương lại lắc đầu lần nữa.

- Tôi không cần cái thứ ghê tởm này, chỉ là tạt ngang qua đây, thuận tiện giải quyết ma đầu thôi.

Cho dù thứ hắc dịch này có thể phòng bức xạ thì Chu Dương cũng sẽ không hiếm lạ. Ai biết thứ này có phải thứ bài tiết của hắc dịch Nguyên Ma hay không, nghĩ tới việc phải thoa thứ này lên người, mới nghĩ thôi mà đã muốn ói.

- Nếu không mua thì còn không mau cút đi! Nếu không thì đừng trách tụi tao không khách khí!

Mặc dù không thấy được sắc mặt của hai người kia, nhưng nghe giọng điệu thì Chu Dương cũng biết là họ đang rất khó chịu.

- Hôm nay tâm trạng của tôi rất tốt, muốn thả một cây đuốc ở chỗ này được không?

Hắc Dịch Nguyên Ma ăn một phát đạn hạt nhân không chết, ở chỗ này hồi sức, ai ngờ không biết sao xui xẻo lại gặp phải mình.

Không biết nên nói nó may mắn hay là bất hạnh nữa?

Không biết có thể thuận tay kiếm chút tích phân hay không đây?

- Mày đang nói cái chó... Chào đại ca!

Họ đang muốn đuổi người thì lại thấy trên bàn tay Chu Dương lóe lên một ngọn lửa màu đỏ rực, nhiệt độ nóng bỏng đến mức tóc trên đầu cả hai khô héo.

Chu Dương không thèm để ý hai người kia, anh tiện tay ném ngọn lửa vào trong ao hắc dịch.

Hình như cảm nhận được nguy hiểm, hắc dịch Nguyên Ma chuẩn bị cưỡng ép hồi phục.

Nhưng mà chỉ tiếc là đã muộn, sóng lửa quay cuồng, cho dù nó ở thời kỳ cường thịnh nhất thì cũng chưa chắc chống đỡ được, càng không cần phải nói hiện tại.

Chương 144: Nói nhảm nhất

thời sảng khoái, lúc sau hỏa táng tràng

Ngọn lửa nuốt trọn Hắc Dịch Nguyên Ma trong nháy mắt.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Dịch Nguyên Ma (thể suy yếu): Nhận được 100 vạn tích phân. »

Ô? Không ngờ thứ này lại đáng giá tới như vậy, không uổng công mình đi chuyến này.

Không nghĩ mình đến đây để thỏa mãn lòng tò mò mà cũng có thể nhận được như vậy, thật là không tồi.

- Trời ơi, mày đang làm cái gì vậy?
- Mày có biết hắc dịch phòng bức xạ quý báu cỡ nào không? Nó có thể để chúng tôi không bị nhiễm bức xạ, tự do ra vào khu bức xạ này đấy!

Hai người kích động không thôi, nếu không phải thực lực của họ yếu hơn Chu Dương thì sợ là lúc này đã xông lên liều mạng với anh.

- Cái này thì có liên quan gì tới tôi chứ?!

Chu Dương nói một câu suýt nữa làm hai người kia nghẹn chết.

Đúng vậy! Hắc dịch phòng bức xạ bị phá hủy thì cũng không gây tổn thất gì cho Chu Dương.

Họ không biết, nhưng mà Chu Dương lại thông qua Động Sát Chi Nhãn thấy được sự nguy hại của hắc dịch.

Có lẽ nó thật sự có tác dụng phòng bức xạ, nhưng mà cái giá phải trả thì sao?

Sau khi bôi lên hắc dịch thì sẽ phải bị lây nhiễm, cuối cùng trở thành con rối của Hắc Dịch Nguyên Ma.

Đừng nói là họ cho rằng thứ bị bom hạt nhân tấn công sẽ là đồ tốt?

Chu Dương chẳng thèm giải thích với mấy người này, xoay người chuẩn bị đi.

- Tụi tao thừa nhận mày rất lợi hại, mày là dị năng giả, tụi tao

không chọc nổi. Nhưng mà hắc dịch phòng bức xạ chính là sản nghiệp của Triệu nghị viên ở Tiến Hóa Chi Thành, mày đã phá hủy thứ này, chờ chết đi!

Chu Dương đang chuẩn bị rời khỏi thì nghe thấy lời của hai người, anh quay đầu lại nhìn họ.

- Thế nào? Mày sợ rồi à?!
- Bây giờ biết hối hận thì cũng đã muộn rồi!

Hắc dịch phòng bức xạ bị hủy, hai người thân là người trông coi khó có thể gỡ bỏ trách nhiệm, cũng may có Chu Dương thay họ chia sẻ áp lực.

Chu Dương nhìn hai người kia như nhìn hai thằng ngốc, cười nói:

- Sống sót không tốt à?
- Tụi bây nhắc nhở tao trêu chọc một nhân vật lợi hại, mở miệng ngậm miệng chính là muốn giết tao, cái này làm tao không muốn giết tụi bây cũng không được!
- Tao rất sợ, không thể làm gì khác hơn là giải quyết hết tụi bây, cái này gọi là giết người diệt khẩu, hiểu chứ?

Hai người vẻ mặt ngây ngốc, vừa mới chỉ lo nói cho sướng miệng, hoàn toàn quên mất thực lực của đối phương vượt xa họ.

Quả nhiên là nói nhảm sảng khoái nhất thời, lúc sau hỏa táng tràng.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, sau đó đồng thời quay người chạy trốn.

Tiếng đao gió xé rách không khí vang dội ở bên tai, hai người đều thấy được đầu của đối phương lìa khỏi cổ.

Tiến Hóa Chi Thành không khó tìm, nó quá là rõ ràng.

Đó là một tòa thành cao ngất mang phong cách tây phương, nhìn qua hơi quái dị.

Dù sao thì đây cũng là Trung Quốc, đột nhiên xuất hiện một tòa thành kiểu tây, quả là không hợp nhau.

Thông qua Động Sát Chi Nhãn, Chu Dương có thể nhìn thấy trên tường thành phủ đầy từng vết đao kiếm, còn có vết tích loang lổ cũ

xưa.

Đây không phải là một tòa thành mới thành lập, nó đã tồn tại được một thời gian dài.

Trước khi tận thế xảy ra và cho tới bây giờ thì Chu Dương vẫn chưa nghe nói qua có lâu đài cổ kiểu tây nào xuất hiện ở gần đây, nếu không thì các nước phương tây hẳn là sẽ tới nhận thân thích.

« Thành Budrag (Truyền Thuyết): Đây là một tòa thành đặc biệt lưu lạc giữa khe hở thời không, có thể tự do xuất hiện ở các thứ nguyên và vị diện khác, thần bí và mạnh mẽ, nắm giữ sức mạnh không thể tưởng tượng được.

Năng lực: ???

Thần bí không biết. »

Đã lâu rồi Chu Dương chưa gặp phải thứ gì mà Động Sát Chi Nhãn không thể nhìn thấu được, càng ngạc nhiên hơn là thành Budrag được đánh giá là phẩm cấp truyền thuyết, cùng phẩm cấp với Mjolnir.

Budrag là thành phố, vô luận là về mức độ đặc biệt hay là mức độ hiếm có thì đều vượt xa Mjolnir.

- Thật là càng ngày càng thú vị rồi, tôi vô cùng hứng thú đối với tòa thành này đấy!

Chu Dương rất muốn nhìn thấy sự bất phàm của Tiến Hóa Chi Thành.

Xem ra chuyến này sẽ có thu hoạch tốt.

Chu Dương cười một tiếng, Batmobile tăng tốc vọt tới Tiến Hóa Chi Thành.

- Xin lấy ra chứng minh thân phận của mình! Chỉ có siêu phàm giả mới có quyền đi vào thành, mỗi siêu phàm giả chỉ có thể mang tối đa hai người bình thường.

Batmobile bị ngăn lại, hơi thở trên người tám thủ vệ rất là mạnh mẽ, hơn xa những người khác.

Chu Dương đã nhận được tin tức của bọn anh thông qua Động Sát Chi Nhãn, tám người đều là siêu phàm giả, thuộc tính còn vượt xa đa số những siêu phàm giả mà anh thấy trước đó.

Có thể sử dụng siêu phàm giả để giữ cửa, hơn nữa còn tận tám người, ngoại trừ truyền thuyết chi thành thì sợ rằng sẽ không tìm được nơi thứ hai.

Với tư cách là người ngoại lai, Chu Dương không ý gây chuyện, nhập gia tùy tục.

Trên bàn tay anh xuất hiện một dòng nước, sau đó dòng nước này bắt đầu chuyển động hệt như một con rắn sống. Những dị năng khác quá mạnh mẽ, cho nên Chu Dương chỉ lộ ra dị năng cấp thấp nhất là dị năng nước nóng.

- Cậu thông qua, có thể mang theo hai người bình thường vào thành.

Xung quanh đã có một số người tụ tập vây xem, họ hình như rất có hứng thú với người mới vào thành là Chu Dương, đặc biệt là khi nhìn về phía Batmobile, nụ cười trên khuôn mặt càng đậm.

- Huynh đệ, xe của cậu rất soái! Có muốn bán cho tôi không, tôi ra giá một trăm cân thức ăn.

Hình dáng của Batmobile cực kỳ thu hút ánh nhìn của mọi người, một tên mặc trang phục cao bồi miền Texas nhịn không nổi bước ra chào giá.

Có thể đổi một xe với một trăm cân thức ăn tuyệt đối là một vụ mua bán có lời.

Dù sao thì tại tận thế, xe chính là rác rưởi, muốn đổi nó với một cân thức ăn thì người khác còn cho là bị hỏng đầu óc rồi đấy.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết đó là xe thông thường, T-1000 thật sự là Batmobile à?

Mà cho dù đó chỉ là xe bình thường thì Chu Dương cũng sẽ không bán, anh không thiếu thức ăn.

- Không bán!

Chu Dương từ chối không chút do dự.

- Huynh đệ, tôi cực kỳ thích chiếc xe này, tối đa là một trăm hai mươi cân thức ăn! Cậu đừng có làm quá, tôi dám đảm bảo, trong thành này sẽ không ai ra giá cao hơn tôi đâu.

Sắc mặt tên cao bồi miền Texas đã trở nên khó coi, anh tự nhận là

mình đã ra giá cả vô cùng ưu đãi, chỉ là người này quá tham lam, không biết đủ!

- Anh có ra giá cao gấp mười ngàn lần thì tôi cũng sẽ không bán!

Chương 145: Tòa Thành Trong Truyền Thuyết, Mượn Chút Thời Gian Nói Chuyện

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Lời nói của Chu Dương khiến tên cao bồi kia cực kỳ phẫn nộ, anh trợn mắt nhìn Chu Dương một cách hung hãn.

Mua bán là chuyện tình nguyện của hai bên, anh cũng không tiện ép mua ép bán.

- Tôi có thể tiến vào rồi chứ?

Tám tên thủ vệ còn ngăn ở trước mặt, Chu Dương đã lộ ra vẻ không vui.

- Không được, chúng tôi còn phải kiểm tra xe, để phòng ngừa trường hợp bên trong cất giấu đồ vật hủy diệt.

Tám thủ vệ đi tới trước Batmobile, nhưng mà khi họ đang muốn tiến vào xe kiểm tra thì lại bị Chu Dương ngăn lại.

- Đây là vật phẩm riêng tư, không tiện cho người khác kiểm tra.

Chu Dương tuyệt đối sẽ không cho phép người khác bước vào trong Batmobile, cho dù là muốn kiểm tra cũng không được.

Thần sắc anh lạnh xuống, có một số việc là không thể lùi bước được.

Mặc dù bị Chu Dương ngăn lại nhưng mà thủ vệ nhìn thoáng qua Batmobile vẫn là nhìn ra manh mối.

- Bảo vật không gian?!

Tám người không khỏi phát ra từng tiếng kinh hô, ánh mắt nhìn về Chu Dương cũng đã khác trước.

- Đại nhân, xin thứ lỗi đã đắc tội, kính xin ngài tha thứ, chúng tôi lập tức để ngài đi vào.

Tám thủ vệ không còn thái độ cứng rắn như trước đó nữa, họ lập tức cung kính tránh ra một con đường.

Bốn chữ "bảo vật không gian" giống như là có ma lực kỳ lạ, ánh mắt những người xung quanh nhìn về Batmobile càng thêm nóng bỏng.

Chiếc Batmobile này à lại là bảo vật không gian!

Tên cao bồi miền Texas chợt hiểu ra, rốt cuộc hiểu tại sao Chu Dương lại nhất quyết không bán xe.

Hắn lộ ra vẻ mặt cay đắng, vội vàng xin lỗi Chu Dương:

- Là do tôi quá tự coi trọng mình, anh nói đúng, nếu tôi là anh thì cho dù ra giá gấp trăm ngàn lần thì cũng sẽ không bán.

- Chuyện này tôi đúng là nên nói lời xin lỗi, người mới tới khó tránh khỏi sẽ có phiền toái, nếu anh gặp phải việc khó giải quyết thì cứ đến quán rượu tìm tôi, tôi là khách quen ở đó!

Nói đến câu sau cùng, trên mặt người nọ tràn đầy tự hào.

Rượu là thứ hiếm ở tận thế, có thể ra vào quán rượu thường xuyên đều là người có thức ăn dư dả. Đối phương nói mình là khách quen ở quán rượu, tài sản chắc chắn là không ít.

- Không cần, nếu như gặp phải chuyện mà ngay cả tôi không giải quyết được thì tìm ai cũng vô ích thôi!

Chu Dương chỉ nói một sự thật vô cùng hiển nhiên, nhưng rơi vào trong lỗ tai những người khác thì lại cho rằng anh cuồng vọng và tự cao tự đại, là đại biểu cho sự ngu xuẩn.

Người không coi ai ra gì sẽ không thể sống lâu ở đây được, càng không cần phải nói Chu Dương còn có bảo vật không gian trong tay, thật là làm người khác đỏ mắt.

Thấy Chu Dương rời đi, mọi người rối rít lan truyền tin tức này ra ngoài, rất nhanh, ai ai trong thành cũng đều biết có một con dê béo đi vào trong thành, hơn nữa còn là loại cao cấp, mỡ nhiều thịt béo.

Thế lực khắp nơi phun trào, không biết bao nhiêu người đưa ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Dương.

Thất phu vô tội, hoài bích kỳ tội.

Kẻ yếu có được thứ mình không nên nắm giữ thì sẽ chỉ đưa tới tai họa.

Thật là bất hạnh, Chu Dương lại bị người ta dán nhãn là kẻ yếu.

Hiện tại Chu Dương đang điều khiển Batmobile đi khắp nơi trong thành Budrag, sau một lát thì anh cho xe dừng lại, lúc này chúng nữ vẫn luôn ngoan ngoãn ngồi bên trong mới rối rít bước xuống xe, vẻ mặt phấn chấn đi dạo phố.

Đi dạo phố!

Đây là từ ngữ xa xôi tới cỡ nào, vốn dĩ các cô cho rằng đời này mình sẽ không cơ hội đi dạo phố lần nữa, không ngờ lại thực hiện được ở một tòa cổ thành, thật sự là quá may mắn.

- Woa! Quần áo ở trong đây thật là xinh đẹp, đây là quần áo theo phong cách tây à?
- Mấy bộ váy trường phái Gothic cũng không tồi chút nào!
- Bộ này nhìn rất cao quý và tao nhã!

Chỉ cần các cô nhìn trúng cái gì thì lúc ấy trong đầu chỉ còn một chữ: Mua! Mua! Mua!

Bí mật Batmobile là bảo vật không gian đã bị bại lộ, Chu Dương cũng không ý định giấu giếm, anh lấy từng cân thức ăn ở trong xe ra như là ảo thuật, sau đó thanh toán hóa đơn quần áo cho các cô vợ của mình.

Ở tận thế, nếu không thể thỏa mãn chút yêu cầu nhỏ nhoi của những người phụ nữ, như vậy thì sao xứng gọi là đàn ông nữa.

- Huynh đệ, có thể mượn chút thời gian nói chuyện không!

Có sáu, bảy người tươi cười đi về phía Chu Dương, mỗi người đều là dị năng giả, sắc mặt bất thiện.

- Muốn mượn cái gì? Tuy rằng tôi có 256T, nhưng mà tôi không mang máy tính theo bên người.

???

- Tiểu tử, mày đã bị theo dõi!
- Bảo vật không gian không phải là thứ mày có thể có, chỉ cần mày giao nó ra thì sẽ được gia nhập vào Thiết Quyền Hội của tụi tao, tụi tao có thể bảo đảm mày bình an vô sự!
- Mấy con đàn bà kia cũng không tồi, thân là thành viên Thiết Quyền Hội, theo lý thì nên...

Ầm!

Tên kia còn chưa nói hết thì cả người đã bay lên trời.

- Sủa nửa ngày thì ra là muốn gây sự với tao! Tao còn thực sự nghĩ nhóm tụi bây phải bảo vệ tao đấy, hại tao cho rằng tìm được tổ chức, vui vẻ hụt nửa ngày.
- Muốn đánh lộn thì nhào vô!

Chu Dương biết mình bị người ta coi như dê béo, như vậy thì dễ làm, thừa cơ hội này giải quyết toàn bộ mấy tên gây chuyện, tới một người giết một người.

Mặc dù nắm đấm không khả năng giải quyết tất cả mọi chuyện, nhưng có thể giải quyết người gây chuyện với mình!

- Thằng này quá kiêu ngạo...

Lại thêm một tên chưa nói xong bị bay lên trời, tất cả mọi người nhìn điểm đen ở trên bầu trời, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

- Ai còn muốn bị đánh nữa?

Những người còn lại vội vàng ngậm miệng lại, từng tên im thin thít như chim cút, hoàn toàn không còn chút cuồng vọng như vừa rồi.

Thành viên của Thiết Quyền Hội đa số đều là siêu phàm giả hệ Lực lượng, họ có lý giải khắc sâu đối với lực lượng, một quyền của họ có thể đánh bay một người bình thường ra xa một trăm tám mươi mét.

Còn Chu Dương chỉ cần dùng một quyền là đã có thể đánh đồng bọn của họ bay lên trời, chênh lệch giữa hai người quá xa.

Giống như là diều hâu và gà con, căn bản không phải là ở cùng một cấp độ.

- Tụi mày nghĩ là mình không nói câu nào là tao sẽ bỏ qua cho tụi mày à? Đi chết đi!

Nếu dám tìm mình phiền toái thì Chu Dương cũng sẽ không khách khí, từng cái đấm móc được dùng vô cùng trôi chảy, đưa toàn bộ bay lên trời.

Chương 146: Có Gan Thì Nhào Vô! Một Mình Tao Solo Với Tất Cả Tụi Bây!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Người xung quanh hoàn toàn nhìn ngây người, vốn tưởng rằng là một đợt long tranh hổ đấu, chí ít cũng phải đại chiến mấy chục hiệp, ai ngờ Chu Dương một quyền một người bạn nhỏ, giải quyết vô cùng nhẹ nhàng.

Rất nhiều người muốn nhìn thực hư, xem coi Chu Dương có giở trò mờ ám gì không, rối rít nhíu mày lại.

- Nhìn cái gì mà nhìn! Cút ra xa một chút!

Chu Dương rống lên một câu, mượn uy thế vừa rồi, phần lớn người xem náo nhiệt hậm hực rời đi, chỉ còn sót lại vài người, ánh mắt họ lành lạnh nhìn chằm chằm Chu Dương.

- Lực lượng của mày rất lớn! Siêu phàm giả hệ Lực lượng là rác rưởi nhất! Có sức mạnh mà đánh không tới thì có ích lợi gì!

- Hôm nay tao sẽ để cho mày kiến thức một chút cái gì gọi là siêu năng lực chân chính!

Thôi Minh Phát bước ra đám đông, thân hình anh thoắt một cái từ một người biến thành ba người, sau đó ba người biến thành chín người, cuối cùng biến thành hai mươi bảy người.

Hai mươi bảy Thôi Minh Phát đều nhìn Chu Dương rồi cười phá lên:

- Mày có lợi hại hơn nữa thì cũng phải đánh trúng tao mới được!

- Mày biết tao ở đâu không?

Trên mặt họ mang một nụ cười cuồng ngạo, một chiêu này đối phó với dị năng giả lực lượng cũng dư dả, nó đã từng làm mấy chục tên hệ Lực lượng đánh đấm đến mức mệt mỏi ngã xuống.

- Phi, con gà!

Chu Dương phun một ngụm nước bọt về một tên Thôi Minh Phát, cục đàm trực tiếp dính vào mặt hắn.

Đây chính là chân thân của Thôi Minh Phát, anh không dám lau cục đàm trên mặt, trong lòng mặc niệm:

- Thằng đó là đồ ngu! Nó chắc chắn là đồ ngu!

- Đầu óc mày có bệnh phải không, hay là có yêu thích đặc thù? Người khác nhổ đờm vào mặt mình cũng không phản ứng?!

- Mày phát hiện được tao?

Lúc này Thôi Minh Phát mới ý thức được dị năng phân thân của mình đã bị nhìn ra, sau đó không đợi anh phản ứng gì thì đã bị một quyền thăng thiên.

- Tiểu tử, mày đúng là rất mạnh! Có tư cách để cho tao ra tay! Rút đao...

Bỗng dưng bầu trời rơi xuống một cỗ thi thể nện vào đầu người nọ. Nếu bị một thứ rơi từ độ cao ít nhất mấy ngàn thước xuống đập ở trên người, hậu quả có thể tưởng tượng được.

Cảnh tượng rất thảm thiết...

Một xác hai mệnh...

Mày thậm chí không để tao có cơ hội ra tay nữa sao….

Chắc chắn là hôm nay người anh em này ra đường không xem hoàng lịch.

Chiến lực kinh khủng của Chu Dương làm mọi người ý thức được anh không phải là thứ dễ chọc, cả đám chỉ dám đứng ở đằng xa quan sát, không ai dám tiến lên khiêu chiến.

Họ không phải là một nhóm, nếu mình liều mạng với Chu Dương để rồi lưỡng bại câu thương, bị người khác nhặt của hời, như vậy thì ai sẽ đi làm loại chuyện ngu xuẩn này chứ.

Chu Dương đợi nửa ngày nhưng không thấy ai bước ra nữa, anh khinh thường nhếch miệng.

- Không phải tụi mày thấy mình rất lợi hại à?

- Không phải muốn đối phó tao à?

- Có gan nhào vô!

- Hôm nay một mình tao solo với tất cả tụi bây!

Chu Dương giơ một ngón tay ngoắc ngoắc đám người kia, đáng tiếc không ai dám lên tiếng, toàn trường yên tĩnh.

Không thể không thừa nhận, năng lực mà Chu Dương vừa mới biểu hiện quả thật làm cho người tôi kiêng kỵ, ít nhất là khi trước họ không dò xét ra điểm mấu chốt thì sẽ không dám hành động thiếu

suy nghĩ.

- Đây chính là dũng khí của tụi bây à? Không phải tụi bây muốn giết người đoạt bảo à? Một đám gà!

- Nếu tụi bây không lên thì tao không còn cách nào hơn là ra tay!

Trong tay Chu Dương bỗng dưng toát ra Mjolnir, anh nở nụ cười rồi lao tới tên khỉ ốm gần mình nhất.

- Đến đây nào, đưa đầu tao gõ một chút, chỉ một chút thôi ….

Khỉ ốm đã kiến thức quái lực của Chu Dương, một quyền đã đưa người lên trời cao, càng không cần phải nói hiện tại anh ta còn cầm binh khí. Thử tưởng tượng cái đầu nhỏ nhắn của mình chịu một búa, xác định là như đập hột đào.

- Đại ca, em sai rồi, em chỉ là quần chúng ăn dưa đi ngang qua, hiện tại em đi ngay đây!

Vừa mới dứt lời, khỉ ốm như là một con thỏ, chạy trốn như bay.

Những lời này chỉ có thể lừa gạt được người khác mà thôi, tất cả ý nghĩ trước mặt Chu Dương là không chỗ ẩn giấu.

Chu Dương có dị năng thần cấp mạnh mẽ là người chưởng khống ký ức, còn dám ở trước mặt anh giở thủ đoạn!

- Đến rồi thì đừng đi nữa!

Mjolnir tăng lên tới một vạn tấn rồi được ném tới khỉ ốm.

Ầm!

Giống như là hỏa tiễn nổ tung, mặt đất xuất hiện một hố to, cả tòa thành đều đung đưa.

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này, đặc biệt là khi nhìn đến cái hố to kia, cả đám vô thức nuốt nước miếng một.

Tòa thành này có chỗ kỳ lạ của nó, ngoại trừ mấy cái Vương cấp thì cho tới bây giờ vẫn chưa nghe nói ai có thể phá hư tòa thành này.

Càng không cần phải nói lưu lại một hố to như vậy, sợ rằng ngay cả Vương cấp cũng không làm được.

Đây rốt cuộc là quái vật từ đâu xuất hiện? Thực lực quá kinh khủng!

Lúc này họ mới rốt cuộc ý thức được Chu Dương không phải là người mà họ có thể trêu chọc nổi. Cả đám không dám tiếp tục ở nơi này nữa, ai nấy đều sợ sẽ bị Chu Dương cho một búa, loại trình độ công kích này thì không ai có thể ngăn cản được.

Họ rối rít hóa thành chim muông phân tán bốn phía, tốc độ chạy trốn nhanh gấp mấy lần khi chạy tới đây.

- Tụi bây muốn tới thì tới, muốn đi thì đi, coi địa bàn của tao là nơi nào hả?

Chu Dương nhặt Mjolnir ở trong lên, hăm hở hỏi một câu.

Không phải mày vừa mới tới thành Budrag à? Khi nào thì cái thành này thành địa bàn của mày rồi?

Cả đám không dám phản bác, chỉ dám chửi thầm trong bụng, nhưng mà không biết tại sao họ lại dâng lên dự cảm bất tường.

- Làm màu bị sét đánh! Nguyện cho tụi bây ra ngoài bị sét đánh.

Nguyền rủa?

Cho dù là mấy tên chạy trốn hay là những người lén lút nấp ở nơi xa quan sát đều cạn lời không còn gì để nói.

Đừng nói là tên này cho rằng nói hai câu thì thật sự sẽ có sét đánh xuống nha?

Hắn tôi rõ ràng là dị năng giả hệ Thủy và hệ Lực lượng, không thể nào thức tỉnh năng lực thứ ba được ….

Sau đó từng tia sét màu tím ngoằn ngoèo từ trên trời lóe lên, sau đó tinh chuẩn rơi xuống mấy tên đang chạy trốn kia.

Lôi điện qua đi, không còn ai sống sót.

Chương 147: Không phải cậu nói muốn cho chúng tôi mặt mũi à?

Diêu Hoài Chí ngồi ở tầng hai thạch lâu, trên bàn ăn có đặt một chai rượu vang, gan ngỗng, bánh mì, thịt nướng và một chút trái cây.

Anh ta cầm dao nĩa hưởng thụ bữa ăn xa hoa, tâm trạng không tệ.

- Việc lớn không tốt rồi!

Có tiếng bước chân gấp gáp truyền tới, một thủ hạ bay nhanh vào, sắc mặt đại biến.

Diêu Hoài Chí không vui:

- Tao đã nói với mày bao nhiêu lần rồi, gặp chuyện lớn thì cần phải bình tĩnh, không đủ thành thục chững chạc thì sau này làm sao mà thành đại sự được!

Hắn nhét một miếng gan ngỗng nướng vào trong miệng, tỉ mỉ nghiền ngẫm, ra vẻ mình là người có văn hóa.

Tên thủ hạ kia hầu hạ ở bên cạnh, giọng điệu chậm rãi:

- Người mà chúng ta phái đi đối phó tên dê béo kia đã chết hết rồi!

- Một ít tiểu lâu la chết thì thôi, có dò xét được thực lực không?

- Chờ chút nữa phái Hắc Tinh đi làm thịt cái tên đó!

Diêu Hoài Chí nói không nhanh không chậm, sau đó cầm ly rượu vang lên nhấp một ngụm.

- Chết sạch! Người mà tất cả các thế lực phái đi đều chết không còn một mống, họ đều bị sấm sét đánh chết, căn cứ vào tin tức lấy được, anh ta ít nhất là... Vương cấp.

Lúc này, Diêu Hoài Chí triệt để không bình tĩnh, ly rượu trong tay bắt đầu lung lay. anh cố giả bộ bình tĩnh, tiếp tục nói:

- Tuy là Vương cấp mạnh mẽ, nhưng trong thành vẫn thể chế ngự được hắn...

Khóe miệng thủ hạ kia run rẩy:

- Tên sát tinh kia đang ở bên ngoài, anh bảo muốn ngài cút ra gặp anh ta!

Diêu Hoài Chí vừa bưng ly rượu lên, nghe vậy thì nguyên ly hoàn toàn hất lên người.

Anh ta không rảnh chú ý mấy chuyện này, Diêu Hoài Chí chỉ tay vào tên thủ hạ mắng:

- Mẹ nó, sao mày không nói sớm!

Không phải ông nói gặp đại sự phải bình tĩnh à?

Nói xong, Diêu Hoài Chí hùng hục chạy xuống lầu, suy nghĩ biện pháp ứng phó qua cửa ải này.

- Hiệu suất chậm như vậy! Hy vọng kiếp sau mày có thể nhanh hơn một chút!

Diêu Hoài Chí mới đi được một nửa thì ánh lửa ngút trời hiện lên, cả thạch lâu sụp đổ trong nháy mắt, cả người anh ta cũng đi theo ánh lửa đó mà hóa thành hư không.

Chuyện như vậy diễn ra liên tục trong thành Budrag.

Nếu muốn người không biết thì đừng có làm.

Chỉ cần là người có tham dự vào việc đối phó với mình, vô luận ẩn núp sâu cỡ nào thì Chu Dương cũng có thể bắt được từng tên một.

Động tĩnh lần này đối với thành Budrag tuyệt đối là cơn sóng thần.

Đã lâu rồi không ai đại khai sát giới tại thành Budrag.

Cho dù mọi người có thù oán gì thì cũng sẽ khắc chế lẫn nhau, không tùy tiện khai chiến ở trong thành.

Từ xưa tới nay, chưa từng có ai dám nghênh ngang đi phá hủy khắp nơi, đại khai sát giới trong thành Budrag như vậy.

Rất nhiều người lắc đầu, cho rằng Chu Dương sẽ sống không được bao lâu, đứa con nít mới tới miệng còn hôi sữa sẽ chết thảm trong một đường cống ngầm nào đó thôi.

Nhưng mà sự thật lại hoàn toàn ngược lại những gì họ mà đã nghĩ.

Chu Dương vẫn đang phá hủy khắp nơi, số người chết tăng vọt.

Mấy tên chết lúc trước chỉ là tiểu tốt được phái đi thám thính, nhưng mà hiện tại mỗi cái đều là đại nhân vật của thành Budrag.

- Diêu nghị viên đã chết!
- Mã ủy viên cũng đã chết!
- Hắc Sa Bang vừa bị tiêu diệt!

Một tin tiếp một tin kinh người lan truyền trong thành Budrag, mọi người rỉ tai kể cho nhau nghe, sau đó trố mắt nghẹn họng.

Các đại nhân vật ở thành Budrag tuyệt đối không phải siêu phàm giả bình thường có thể trêu chọc, thế mà hiện tại họ đều bị Chu Dương làm thịt...

Cái này cũng quá hung tàn!

Có câu nói cường long không áp địa đầu xà, ngặt nỗi cường long lần này quá mạnh mẽ, xốc bay luôn hang ổ của địa đầu xà.

Lẽ nào anh ta muốn đuổi tận giết tuyệt à?

Sự thật đúng là như những gì họ nghĩ, có người ngạc nhiên phát hiện những ai có quan hệ với nhóm người lúc ban đầu muốn mưu hại Chu Dương đều đã bị nhổ tận gốc, không một người sống sót.

- Chu Dương, đây là thành Budrag, nơi này có quy củ, không cho phép chiến đấu ở nội thành.

- Nể tình anh vừa mới đến không biết chuyện, chúng tôi tha thứ hành vi lần này của cậu.

Lúc này, lực lượng thủ vệ trong thành mới chậm rãi xuất hiện, đưa ra lời cảnh cáo với anh Dương.

Mấy người quan sát ở nơi xa nghe được câu này, rất hoài nghi lỗ tai của mình có phải xảy ra vấn đề gì hay không.

Chẳng phải thủ vệ thành Budrag nổi tiếng với làm việc công bằng à? Phàm là người dám gây sự ở trong thành Budrag, nhẹ nhất cũng phải nhốt vào ngục giam ba ngày, nghiêm trọng thì có khi sẽ bị trục xuất ra khỏi thành, thậm chí tiến hành thẩm phán tại chỗ.

Chu Dương đại sát tứ phương, siêu phàm giả chết ở trong tay anh ít nhất mấy trăm, kiến trúc bị phá hoại vô số. Từ khi thành Budrag xuất hiện đến bây giờ, xưa nay chưa từng xảy ra chuyện ác liệt như vậy, ảnh hưởng phải nói là cực kỳ nghiêm trọng.

Mấy tên còn sống sót đều chờ đợi đội hộ vệ và sở thẩm phán thành Budrag chủ trì công đạo cho mình, không ngờ họ lại sợ hãi Chu Dương tới như vậy...

Không phải mấy người được xưng là lôi đình phán quyết, trong mắt không cho phép một chút cát à?

Liêm sỉ của mấy người đâu hết rồi?!

Không cần suy nghĩ nhiều cũng biết, chắc chắn là siêu phàm giả Vương cấp ở sở thẩm phán tự nhận không phải là đối thủ của Chu Dương, thậm chí ngay cả dũng khí trêu chọc cũng không.

Muốn thẩm phán à?

Được thôi!

Đầu tiên là mấy người phải đánh thắng người tôi cái đã...

Huống chi, chuyện này vốn dĩ là do họ ngấp nghé bảo vật của Chu Dương trước, vì vậy mới rước phải xúi quẩy vào người!

Đội hộ vệ và sở thẩm phán mới sẽ không ngu nhảy ra trêu chọc một tên sát tinh như vậy.

- Được rồi, tôi sẽ cho mấy người chút mặt mũi.

Người còn sống nghe được câu này, kích động muốn khóc.

Họ rốt cuộc còn sống, cảm ơn ông trời.

Sau đó bầu trời lóe lên một tia chớp, giải quyết lớp người cuối cùng có ác ý với Chu Dương.

-...

- Không phải cậu nói muốn cho chúng tôi mặt mũi à?

Chương 148: Ở Đây Đều Là Người Tốt, Tôi Cực Kỳ Thích Nơi Này

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Bọn thủ vệ vội vàng quay đầu đi, coi như không nhìn thấy những gì vừa mới xảy ra.

Trên mặt thống lĩnh thủ vệ vẫn luôn duy trì nụ cười, ngay cả trên

trời xuất hiện tia sét cũng chưa từng xuất hiện một chút biến hóa nào.

- Chuyện đã giải quyết xong rồi, mấy người muốn làm cái gì thì đi làm đi!

Chu Dương khoát tay một, kẻ thù đã được xử lý hết.

- Hội nghị viên muốn gặp mặt ngài một lần.
- Họ đều là nhân vật cực kỳ có quyền lực trong thành Budrag.

Thống lĩnh thủ vệ đặc biệt bổ sung một câu.

Chu Dương không thèm nâng mắt lên, họ có quyền lực thì liên quan gì đến mình?

Bảo mình đi qua thì mình lập tức phải đi à?

Thật sự coi anh là chó, gọi một là chạy lại?!

- Mệt, không thời gian, tôi còn muốn phải đi dạo phố với các cô vợ của mình nữa!

Chu Dương lười vẫy tay với đám thủ vệ, trái ôm phải ấp, bắt đầu đi mua sắm.

Không thể không nói, bầu không khí trong thành Budrag rất tốt, mấy người chủ cửa hàng đều nói chuyện rất dễ nghe, mua đồ không cần tiền thì thôi, còn mua một đưa mười, đi tới nơi này chẳng khác gì về tới nhà.

Không trong chốc lát thì họ đã xếp hàng hóa vào Batmobile bảy, tám lần.

Cái thế giới này còn có rất nhiều người tốt!

Mấy người chủ cửa tiệm sợ mất mật tiễn đoàn người của Chu Dương đi xa, họ lau mồ hôi lạnh trên trán, rất sợ Chu Dương nhìn họ không hợp mắt, sau đó cho một cây búa vào đầu mình.

Cậu muốn trả giá thì trả giá đi, móc búa ra để làm gì hả?

Cũng may anh ta rốt cuộc rời khỏi, hy vọng sau này... Vĩnh viễn đừng trở lại nữa!

Chu Dương đi dạo xong thì tìm mướn một căn nhà lớn, chuẩn bị ở

trong thành thêm mấy ngày.

Vừa mới an bài mọi thứ xong thì đã có người đưa thiếp mời gặp mặt.

- Trưởng nghị viên thành Budrag cầu kiến Chu Dương đại nhân.
- Chính án thành Budrag cầu kiến Chu Dương đại nhân.
- Bộ trưởng dị năng thành Budrag cầu kiến Chu Dương đại nhân.
- ...

Chu Dương không muốn gặp họ thì cả đám lại bu lại không bỏ.

Những người này đều là đại nhân vật cực kỳ có quyền lực ở thành Budrag, siêu phàm giả nhìn thấy đều phải cung kính.

Đương nhiên, trong đó tuyệt đối không bao gồm Chu Dương và người của anh.

Dù cho mấy người có quyền hạn lớn hơn nữa, ngạo mạn tới đâu thì cũng có liên quan gì tôi chứ?!

Hai chữ: Không rảnh!

- Không hứng thú, bảo họ từ đâu đến thì về đấy đi!

Chu Dương đuổi người không chút nghĩ ngợi, anh không hứng thú lãng phí thời gian quý giá của mình trên người họ, lúc này hẳn là nên tiến hành giao lưu với các cô vợ mới phải đạo.

- Đây là chút quà mọn bày tỏ lòng thành, lần này chúng tôi còn mang theo lễ vật phong phú.
- Tới thì tới, còn khách khí làm gì, mau tiến vào.

Chu Dương lập tức thay đổi một khuôn mặt tươi cười.

Bầu không khí trong thành Budrag thật tốt, xem đi, mới quen biết là đã tới nhà tặng quà rồi.

- Xin lỗi đã quấy rầy!

Đi theo trưởng nghị viện là chính án và các cao tầng khác ở thành Budrag, họ làm như chưa nghe thấy câu đuổi khách vừa rồi của Chu Dương, trên mặt vẫn luôn một mực duy trì nụ cười.

- Không quấy rầy, mấy người đến một ngày mười lần cũng không sao đâu.

Nghe vậy, khoé miệng mọi người không khỏi giật mấy cái.

Một ngày đến mười lần, như vậy thì của cải nhà họ sẽ sớm bay hơi không còn lại cái gì.

- Thật là anh hùng xuất thiếu niên, khi tôi bằng tuổi cậu thì vẫn còn nghịch bùn đấy.

Bộ trưởng dị năng cười ha hả nịnh nọt Chu Dương một câu.

Chu Dương không chút do dự bổ thêm một đao:

- Hơn hai mươi tuổi rồi mà còn chơi bùn, ông thật là không tiền đồ, làm cách nào mà có thể lăn lộn đến vị trí cao như vậy hả?

- Cậu mới tới thành Budrag, có một số việc còn không rõ ràng lắm, thành Budrag là một toà thành thần kỳ...

Trưởng nghị viện vội vàng đổi sang chủ đề khác, tránh cho bộ trưởng dị năng tức giận đến dựng râu trợn mắt.

Vừa vặn Chu Dương cảm thấy rất hứng thú với thành Budrag, nguyện ý đạt được tin tức tương quan từ miệng trưởng nghị viện.

- Năng lực lớn nhất của nó là có thể xuyên qua lại giữa những không gian hoặc là thứ nguyên khác.

- Xuyên qua không gian bước vào thứ nguyên khác?

Chu Dương thật sự cảm thấy rất hứng thú, bởi vì lúc trước anh đóng kín thế giới Tà Linh cũng đã biết bước vào vị diện khác sẽ có nguy hiểm rất cao. Không ngờ tòa thành này lại nắm giữ loại năng lực đó, không hổ là truyền thuyết chi thành.

- Xuyên qua vị diện hoặc là những không gian khác sẽ khó tránh khỏi gặp phải nguy hiểm hoặc là tình huống đặc biệt. Thành Budrag có thể bảo hộ mọi người an toàn, nếu như nó xuất hiện hư hỏng...

Nói nửa ngày thì ra là muốn nhắc nhở mình đừng lại phá hư thành Budrag nữa.

Chẳng lẽ mình là loại người này à?

- Không biết bao lâu thì thành Budrag có thể bước vào vị diện khác một lần? Phải chăng là có thể khống chế? Nếu vậy thì ai đang khống chế nó?

Đây là vấn đề mang tính mấu chốt nhất.

Có thể khống chế thành Budrag cùng với không thể khống chế thành Budrag hoàn toàn là hai khái niệm, giá trị cũng là khác nhau như một trời một vực.

Nếu quả thật có thể khống chế nơi này thì Chu Dương sẽ làm bất cứ cách nào để có được tòa thành này.

- Nếu như có thể khống chế thì tốt rồi! Mặc dù chúng tôi là những người quyền cao chức trọng ở đây, nhưng lại không cách nào can thiệp hành động của thành Budrag, rốt cuộc thì tất cả chúng ta đều là người ngoại lai.

- Căn cứ vào phán đoán của chúng tôi thì ước chừng một tháng đến hai tháng thì thành Budrag sẽ tiến hành truyền tống vị diện một lần, địa điểm thì không biết.

Tất cả mọi người đều nói những gì mình biết, không giấu giếm.

Chu Dương lộ ra vẻ thất vọng, đến cùng vẫn là do mình quá coi trọng tòa thành này.

Không thể khống chế thời gian truyền tống và địa điểm, nếu vậy tiếp tục ở trong tòa thành này thì ai biết nó sẽ đưa mình tới nơi quỷ quái gì? Nói không chừng đời này sẽ không cơ hội trở lại thế giới của mình nữa.

Vật này giống như gân gà, ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc.

Chương 149: Ám Thành, Bảo Bối Của Mấy Người Đều Là Rác Rưởi!

- Mấy người nói mục đích tới đây lần này đi, chắc không phải chỉ là đơn thuần nhắc nhở tôi phá hư thành Budrag phải không!

- Mấy người muốn mời tôi cùng đi mạo hiểm tòa thành bên

cạnh, chẳng lẽ còn có bí mật muốn giấu giếm tôi?

Ánh mắt của Chu Dương rà soát ở trên mặt đám người này, đương nhiên, thông qua người chưởng khống ký ức thì anh cũng đã biết ý nghĩ của họ.

Cho đến bây giờ, biểu hiện vẫn còn tính là chân thành.

- Chúng tôi cũng không giấu giếm cậu nữa, thành Budrag được chia làm Minh thành cùng với Ám thành.

- Minh thành chính là tòa thành mà hiện giờ chúng tôi đang đứng, cuộc sống dưới ánh mặt trời, là nơi mà chúng ta đã nhìn thấy.

- Có điều trong tối còn có một tòa thành mà chúng ta không cách nào thấy được, chúng tôi gọi nó là Ám Thành.

- Thành Budrag đã tồn tại không biết bao lâu rồi, mỗi một lần đều sẽ bước vào thứ nguyên và vị diện khác. Nhưng mà ngoại trừ nhân loại ra thì tại sao thời gian dài như vậy lại không nhìn thấy những sinh vật khác tiến vào? Lẽ nào họ đều lưu lại ở thứ nguyên khác à?

- Chúng tôi suy đoán, họ đều núp ở trong Ám Thành, nói không chừng hiện tại đang quan sát chúng ta.

- Cậu có muốn thăm dò bí mật của thành Budrag không? Cậu có muốn khống chế tòa thành thần kỳ này không? Cậu có muốn...

Trưởng nghị viên lảm nhảm không ngừng, một câu tiếp một câu, không biết còn tưởng rằng anh ta là thành viên của tổ chức bán hàng đa cấp nào đó.

- Không muốn!

Chu Dương cười tủm tỉm nói một câu, suýt nữa làm trưởng nghị viện nghẹn chết.

-...

- Có chuyện nói rõ ràng, lần này chúng tôi tới đây là vì muốn hợp tác với cậu, mời cậu liên thủ với chúng tôi để đánh vỡ vách ngăn giữa Minh Thành cùng với Ám Thành, bước vào Ám Thành.

- Cho dù chuyện thành công hay không thì chúng tôi đều sẽ

không để cho cậu thua thiệt. Ngoại trừ phần quà nhỏ lúc trước thì còn có hậu lễ chân chính.

Họ cười rất rạng rỡ, mỗi người đều lấy ra một hộp được bao bọc tinh xảo đưa cho Chu Dương.

- Đây chính là hậu lễ của các người à?

Sắc mặt Chu Dương cổ quái, thông qua việc đánh cắp suy nghĩ của bọn anh thì anh đã sớm biết đây là thứ gì.

Ngược lại thì ánh mắt chúng nữ vây xem bên cạnh đều sáng ngời, mở quà là việc các cô thích nhất.

- Tôi biết cậu là dị năng giả mạnh mẽ, thực lực xuất chúng, nhưng mà các cô gái bên cạnh anh vẫn là người bình thường, vì vậy chúng tôi nguyện ý dâng ra quả siêu phàm. Nó có thể làm cho các cô ấy trở thành siêu phàm giả, thậm chí có thể kéo dài tuổi thọ, đây là bảo vật vô giá.

Chúng nữ hào hứng mở ra cái hộp mà đám người kia trịnh trọng đưa tới, nhưng mà vừa nhìn thấy đồ vật bên trong, sắc mặt các cô lại xụ xuống trong nháy mắt.

Trưởng nghị viện vẫn còn nói dông dài:

- Vật này hiếm có vô cùng, toàn bộ thành Budrag cũng không mấy quả, lần này chúng tôi đã lấy vật báu áp đáy hòm ra để chứng minh thành ý của mình.

Thấy Chu Dương còn chưa bị lay động, trưởng nghị viện chỉ có thể lấy ra đòn sát thủ.

- Đây là một quả siêu phàm cao giai, năng lực mà nó thức tỉnh không phải bình thường, chỉ có một quả, bỏ lỡ cơ hội lần này cũng sẽ rất khó gặp lại lần nữa.

Nhìn thấy trưởng nghị viện lấy ra quả siêu phàm cao giai, đám người kia đều nở nụ cười rạng rỡ, họ tin chắc Chu Dương sẽ không từ chối.

Ăn một quả siêu phàm cao giai là có thể thức tỉnh một loại năng lực siêu phàm mạnh mẽ, không ai sẽ không động tâm với thứ này.

- Tại sao các người lại cầm mấy thứ rác rưởi này tới lừa gạt chúng tôi chứ?

Miêu Linh Nhi nhìn thấy quả siêu phàm bên trong hộp, khinh thường

bĩu môi, tiện tay vứt cái hộp quà sang vừa.

Mọi người thấy vậy đều cau mày, quả siêu phàm trân quý như vậy, tại sao người này lại có thể không tôn trọng như vậy chứ?

- Mấy quả này tuyệt đối ăn không ngon! Tôi thích màu đỏ, ăn rất là ngọt.

Nói rồi Miêu Linh Nhi trở về bưng một mâm trái cây ra, bên trong chứa mười mấy linh quả cao giai, sau đó cô cầm chúng lên ăn như là trái cây.

Mọi người vừa nhìn thấy như vậy, ánh mắt đờ đẫn.

Trong mâm đều là quả siêu phàm cao giai...

Miêu Linh Nhi nhìn thấy cao tầng thành Budrag đưa mắt nhìn mình, cô vội vàng che mâm trái cây lại, cảnh giác nói:

- Đây là đồ ăn vặt của tôi, không cho mấy người ăn đâu!

Khoé miệng mọi người co giật mấy cái, không ngờ thứ họ coi như trân bảo thì lại là đồ ăn vặt của mấy người phụ nữ này.

Đả kích này cũng quá lớn rồi...

Thậm chí khiến cả đám hoài nghi nhân sinh.

- Các người có nhiều quả siêu phàm lắm à?

Bộ trưởng dị năng tương đối nóng nảy, ông là người đầu tiên không kềm chế được lên tiếng.

- Không nhiều lắm, chừng mấy chục vạn thì phải!

Tiểu Loli thành thật trả lời, không ý giấu giếm.

- Đáng tiếc chỉ có vài loại khẩu vị thôi...

Hơn mấy chục vạn quả siêu phàm...

Đây là một con số kinh khủng tới cỡ nào, nó có thể tạo ra hơn trăm ngàn dị năng giả.

Ánh mắt họ đều thay đổi, nếu như không Chu Dương ở đây thì họ tuyệt đối sẽ cầm kẹo que dụ dỗ Miêu Linh Nhi trao đổi quả siêu phàm. Đáng tiếc cả đám đã kiến thức thực lực của Chu Dương, cho

nên hiện tại có cho bọn anh mười cái lá gan thì họ cũng không dám.

Lúc trước mọi người chỉ mãi đánh giá Chu Dương về mặt thực lực, không ngờ ngay cả tài lực của người này cũng không phải là thứ mà họ có thể so sánh nổi.

Thậm chí toàn bộ thành Budrag cộng lại cũng không sánh bằng một cọng tóc của Chu Dương.

- Chẳng hay ngài có ý định bán quả siêu phàm không? Vô luận ngài nói yêu cầu gì thì chúng tôi chắc chắn sẽ tận lực thỏa mãn.

Trong lúc vô thức thì họ đã dùng xưng hô tôn kính với Chu Dương.

- Không bán, tôi còn muốn làm nước trái cây.

-...

Đây là quả siêu phàm đấy, như vậy quả là quá lãng phí của trời!

Nhưng mà họ lại không dám can thiệp vào quyết định của Chu Dương, trên mặt ai nấy đều lộ ra vẻ thất vọng.

Chương 150: Bước Vào Ám Thành, Tinh Linh?

Trưởng nghị viện tiến lại gần Chu Dương, thần bí nói:

- Tôi có con gái, chẳng hay ngài có hứng thú hay không?

???

Người này muốn đưa con gái cho mình?

Đối với loại chuyện này, dĩ nhiên là... Làm rất đẹp.

- Ánh mắt của tôi rất cao, không biết dung mạo của cô ấy xinh đẹp không?

- Năm nay bao nhiêu tuổi? Có còn trong sạch hay không?

Chu Dương là một người rất thích giúp đỡ người khác, giúp đỡ trưởng nghị viện giải quyết phiền toái cũng là việc thường tình.

- Con gái ông mới ba tuổi, giới thiệu cái gì mà giới thiệu!

Bộ trưởng dị năng vội vàng kéo trưởng nghị viện ra, bu lại Chu Dương.

- Con gái của tôi năm nay vừa tròn mười tám...

Nhưng mà Không đợi anh nói xong thì Chu Dương đã cắt đứt không khách khí chút nào.

- Dựa vào gen di truyền thì con gái ông tuyệt đối không thể nào đẹp được!

Những lời này như mũi tên ghim vào tim!

Bộ trưởng dị năng sờ mớ râu quai nón trên đầu mình (hói), không phản bác mà chỉ ngửa mặt nhìn trời xanh.

Đã có lúc mình cũng từng là soái ca...

Mấy lời giới thiệu của những người này đều quá không đáng tin cậy, Chu Dương quả quyết từ chối hết tất cả.

Nói giỡn, anh muốn tìm mỹ nữ, cùng nhau giao lưu chuyện nhân sinh và lý tưởng một cách vui sướng, lên tới thiên văn, xuống đến địa lý, mà không phải là mở nhà trẻ.

Nhóm cao tầng thành Budrag lộ vẻ mặt u oán nhìn Chu Dương, giống như đang cảm thán con gái mình đã bỏ lỡ một cơ duyên lớn.

Giống người con rể vừa đẹp trai, thực lực mạnh mẽ lại còn có tài nguyên khổng lồ như Chu Dương quả thật là đốt đèn lồng cũng tìm không thấy.

- Bây giờ chúng tôi không cái gì tốt để đưa ra... Nhưng nói không chừng Ám Thành sẽ có rất nhiều thứ tốt.

Trưởng nghị viện nhanh chóng bừng tỉnh, ông đã thăm dò ra được tính tình Chu Dương, đương nhiên là phải thuận theo tính khí của anh ta.

- Đúng vậy! Nói không chừng chúng tôi sẽ tìm được bảo vật ở các vị diện khác nữa đấy! Chắc chắn không thể bỏ qua.

- Nói không chừng còn có mỹ nữ dị tộc, ví dụ như Hồ Nữ, Miêu Nữ gì đó...

Sắc mặt Chu Dương trở nên vô cùng nghiêm túc, bày ra dáng vẻ chính nghĩa lăng nhiên.

- Cái gì mà tài sản chứ, tôi không hứng thú, tất cả đều là đại nghĩa vì nhân loại... Được rồi, tôi không biên tiếp được nữa, mấy người dẫn tôi tới đó xem đi.

Mọi người âm thầm bật ngón cái cho trưởng nghị viện, quá đỉnh!

- Các em ở lại đây đi, nếu có ai dám đến gây sự thì cứ việc đánh chết họ!

- Đúng rồi, cho anh mượn Nhị Ngốc một chút!

Nhìn thấy Nhị Ngốc còn đang ngáy ngủ, Chu Dương lập tức xách nó đi theo, không chút nghĩ ngợi.

Nếu mà đi vào Ám Thành gặp phải nguy hiểm gì thì còn có thể để Nhị Ngốc làm bao cát chắn ở lúc mấu chốt.

Vừa vặn nhiệm vụ thuần dưỡng rồng cũng sắp kết thúc, hôm nay hố nó một phen cũng rất tốt.

Nhị Ngốc còn hơi ngây ngốc, nó liếc nhìn Chu Dương rồi lại không quan tâm nhắm mắt lại, ngủ ngáy khò khò.

- Thật là như một con heo!

Chu Dương vác Nhị Ngốc trên vai rồi nhìn về phía mấy người cao tầng thành Budrag còn đang đờ đẫn, nói:

- Mấy người đi trước dẫn đường đi.

- Đây là... Rồng?

- Thật sự là rồng!

Cả đám lập tức vây quanh Nhị Ngốc, không ngờ có ngày mình có thể tận mắt nhìn thấy loài vật trong truyền thuyết này.

Rốt cuộc thì Chu Dương lừa gạt được thứ này ở đâu vậy?!

Tại sao ngay cả rồng mà anh ta cũng có!

Cả đám càng xem Chu Dương càng cảm thấy người này hết sức thần bí, may mắn là họ không ra tay với Chu Dương vì bảo vật không gian, nếu không hiện tại đã sớm bay màu.

- Cái gì mà rồng! Đây chính là một con được lai giống giữa chó và heo!

Nhị Ngốc vểnh tai lên, nhưng sau đó lại tiếp tục rũ xuống.

Nó lười để ý cái tên chủ nhân ngu xuẩn này, có thời gian nói chuyện với người này thì mình có thể đánh một giấc ngon lành.

- Nếu vậy... Con chó này rất bất phàm!

Nhẫn nhịn nửa ngày, họ chỉ có thể nói một câu cảm khái như vậy.

Đoàn người đi vào sâu bên trong lâu đài cổ, dưới đất có một cửa ẩn, dọc theo cửa ẩn đến tầng hầm.

Một vật giống như mặt gương được đặt ở nơi sâu nhất trong bóng tối, nó được gắn cố định ở trên tường và phản chiếu ra khuôn mặt của mọi người.

Có điều người trong gương lại có một loại quỷ dị không thể diễn tả bằng lời.

« Kính Budrag: Đây là một ma kính không gian, một phần của thành Budrag, thông qua nó có thể tiết lộ ra một mặt mà thành Budrag không muốn người khác biết tới.

Năng lực: Rót năng lượng siêu phàm vào thì có thể qua lại các Ám Thành khác.»

Các Ám Thành khác?

Chẳng lẽ không phải chỉ có một Ám Thành à?

Chu Dương đã sớm biết sự tồn tại của mặt kính này thông qua trí nhớ của đám người kia, có điều bọn anh làm việc quá cẩn thận, rất sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn. Cả đám vẫn luôn quan sát không dám mở ra và bước vào, rất sợ đưa tới sự uy hiếp không cần thiết.

Sau khi nhìn thấy Chu Dương lộ ra thực lực kinh người, họ mới thay đổi ý tưởng ban đầu.

Đảo mắt quan sát mặt kính kia một vòng, trên mặt Chu Dương hiện lên một nụ cười.

Nếu đã đến nơi này thì dĩ nhiên là muốn đi những nơi khác xem, có như vậy mới không uổng công mình đi lần này.

Chu Dương rót năng lượng vào kính Budrag khiến ánh sáng của nó càng thêm rực rỡ, một cánh cửa hoàn toàn được hình thành từ năng lượng xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Trước mặt Chu Dương đã xuất hiện hơn ba mươi hình ảnh được huyễn hoặc của thành phố Budrag, Chu Dương lựa chọn bước vào cái sáng ngời nhất.

Những người khác rối rít đi theo phía sau, cuối cùng thân hình của đoàn người hoàn toàn bị nuốt chửng.

Đến khi cánh cửa ánh sáng biến mất thì tầng hầm lại chìm vào trong đêm tối lần nữa.

Vù vù!

Chu Dương chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, lỗ tai đều là tiếng vù vù, có một loại cảm giác mất trọng lực.

Anh ngẩng đầu lên rồi đưa mắt đánh giá xung quanh. Trước mắt thì nơi này vẫn là căn phòng dưới đất kia, nhưng lại có sự khác biệt rất lớn.

Cụ thể là khác ở chỗ nào thì mọi người lại không thể nói rõ được.

- Có muốn đi lên xem một chút không?

Thân hình của trưởng Nghị viên được bao bọc bởi một tầng ánh sáng màu vàng kim, giống như là khoác lên mình một áo giáp bằng vàng, bảo vệ toàn bộ chỗ quan trọng của bản thân.

Họ xuyên qua tầng hầm rồi đi ra lâu đài cổ, sau đó sự chú ý của mọi người lập tức bị hấp dẫn bởi từng sinh mệnh có hình dáng như nhân loại.

Lỗ tai nhọn, tròng mắt hơi đen, vóc dáng nhỏ nhắn, nhìn qua giống như là Tinh Linh trong truyền thuyết.

Chương 151: Rồng! Không ngờ con vật vừa rồi lại là rồng!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Đây thật sự là Tinh Linh à?

Đoàn người không ngờ vừa mới tới Ám Thành là đã thấy được loại sinh vật kỳ lạ này, cả đám nhất thời trợn tròn mắt.

Khi nhóm Chu Dương đang nhìn Tinh Linh thì các Tinh Linh cũng đang quan sát họ.

Tiếng rít chói tai vang lên, sau đó là một tràng ngôn ngữ khó hiểu.

Một lát sau, xung quanh truyền đến rất nhiều tiếng bước chân, một nhóm binh lính Tinh Linh võ trang đầy đủ lao qua, bao vây nhóm của Chu Dương.

Các Tinh Linh đang nói cái gì đó, có điều là các cao tầng thành Budrag chỉ là đứng ngây người tại chỗ.

Tại sao?

Bởi vì ngôn ngữ không thông! Ai mẹ nó nghe hiểu ngôn ngữ của Tinh Linh hả, hơn nữa còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Lần này họ tới với lòng tin tràn đầy, nhưng mà không ngờ cửa thứ nhất đã gặp phải một vấn đề cực kỳ quan trọng.

Dù sao thì cũng không phải toàn thế giới đều nói tiếng Trung Quốc...

Tiếp theo nên làm gì đây?

Ngay tại khi mà mọi người không biết làm sao thì Chu Dương đứng dậy, tiếp theo họ thấy anh mở miệng nói những lời làm họ cũng nghe không hiểu, ngữ điệu giống hệt những gì mà các Tinh Linh vừa nói.

(⊙Д⊙)

Cả đám đồng loạt ngây ngốc nhìn Chu Dương, lẽ nào đây không phải là lần đầu tiên Chu Dương nhìn thấy chủng tộc này?

Tại sao anh ta lại nói được ngôn ngữ của Tinh Linh?

Rõ ràng đã hứa cùng nhau đội sổ, không ngờ đồng đội lại lén trở thành con nhà người ta?

- Có thời gian thì mấy người nên học thêm một môn ngoại ngữ đi, như vậy mới có lợi.

Chu Dương ném cho họ một câu sau đó tiếp tục giao lưu với các Tinh Linh.

???

Tụi này cũng rất muốn học ngôn ngữ Tinh Linh, nhưng vấn đề là nói muốn học thì có thể học được à?

Căn bản không người biết thứ tiếng này, cũng không ai dạy....

Họ nhìn chằm chằm Chu Dương, trong lòng gào thét bi thương một hồi. Đi cùng với Chu Dương rất là đả kích, còn có thứ gì mà anh ta không biết à?

Chu Dương học được ngôn ngữ của Tinh Linh rất đơn giản, chỉ cần một đánh cắp ký ức là đã có thể sao chép toàn bộ ký ức có liên quan tới phương diện ngôn ngữ, dễ như trở bàn tay.

Nếu để cho Chu Dương trở lại thời đại hòa bình, anh không cần làm gì cả, mỗi ngày lên mạng thì cũng có thể được hạng nhất toàn quốc, trở thành bác học số một thế giới....

- Các người là ai? Tại sao lại bước vào Thánh Thành?!

Một giọng nữ trong trẻo truyền đến, sau đó là một nữ Tinh Linh với dung mạo tuấn mỹ, vô cùng xinh đẹp bước ra đám đông. Ánh mắt cô ta quét qua nhóm người thành Budrag, cuối cùng chuyển hướng sang Chu Dương, người vừa mới nói ngôn ngữ của Tinh Linh.

- Thánh Thành mà cô nói hẳn là thành Budrag! Chúng tôi cũng là người dân ở thành Budrag, có điều chúng tôi đến từ một thành Budrag khác.

Không cần thiết phải giải thích thêm nữa, các Tinh Linh hẳn là đã hiểu lai lịch của Chu Dương.

Mà khi vừa nhìn thấy nữ Tinh Linh kia thì Chu Dương cũng đã thu được tin tức của đối phương.

Công chúa Emily của tộc Tinh Linh Hắc ám, một người phụ nữ rất thú vị, mà điều khiến Chu Dương cảm thấy vui mừng là cô vẫn là duy trì thân thể thuần khiết.

Đây là Tinh Linh, không ngờ anh có thể gặp được Tinh Linh bằng xương bằng thịt, cho tới bây giờ thì anh còn chưa có.....

Khụ khụ, hiện tại là lúc nên nói chuyện chính sự.

Chu Dương cố nén ý nghĩ muốn sửa đổi ký ức của Emily rồi bắt cóc cô về.

Cái này quá cầm thú rồi...

Người khác không trêu chọc mình, anh vẫn là người rất có điểm mấu chốt.

- Chủng tộc ở thứ nguyên khác?

Các Tinh Linh nhìn về phía đoàn người của Chu Dương, ánh mắt của họ trở nên hết sức kỳ lạ, quái dị vô cùng.

- Không biết thịt của họ có ngon không?

Hơi Tinh Linh há miệng, lộ ra hàm răng nhọn hoắt.

Họ đúng là Tinh Linh, nhưng lại không phải Tinh Linh tôn kính tự nhiên và yêu hòa bình, họ là Tinh Linh Hắc Ám truỵ lạc ở trong bóng tối.

- Bắt những người này mang về, còn người này thì để nữ vương thẩm vấn.

Các cao tầng bị nhóm Tinh Linh thô bạo kéo đi, chỉ còn lưu lại một mình Chu Dương.

Thứ nhất, người này là nhân loại duy nhất hiểu biết ngôn ngữ Tinh Linh, thông qua anh thì có thể biết được thế giới bên ngoài.

Thứ hai...

- Nữ vương sẽ triệu kiến ngươi! Không cần biết thế giới các ngươi có quy củ gì, nhìn thấy nữ vương đại nhân thì phải tỏ ra tôn trọng.

Emily cho Chu Dương một lời cảnh cáo, sau đó hai tên thủ vệ Tinh Linh tiến tới, muốn bắt lấy cánh tay của anh.

- Lăn xa một chút, tôi không hứng thú đối với nam Tinh Linh! Đổi thành hai nữ Tinh Linh còn tạm được!

Chu Dương khẽ run người một, hai tên thủ vệ Tinh Linh lập tức bị đánh văng ra. Họ rất tức giận, trường mâu trong tay nhắm ngay Chu Dương.

- Nhị Ngốc, có người muốn cướp đùi gà của mày kìa!

Nhị Ngốc đang trốn ở một xó ngáy ngủ thì nghe được lời của Chu Dương, nó nâng lỗ tai lên, hình như đánh hơi được mùi thơm quen thuộc.

Sau một khắc thì Nhị Ngốc đã đột kích đến bên cạnh Chu Dương, ngậm lấy đùi gà anh đưa.

Nó còn hung ác nhìn chằm chằm mấy cái Tinh Linh kia, bày ra dáng vẻ bảo vệ đồ ăn.

« Thông báo của hệ thống: Nhiệm vụ thuần dưỡng rồng hoàn thành một lần, tiến độ trước mắt là 9/9, chúc mừng túc chủ đã hoàn thành nhiệm vụ, thu hoạch thuốc thúc đẩy sinh trưởng. »

Hai thủ vệ nhìn thấy Nhị Ngốc đột nhiên ở đâu toát ra, theo phản xạ muốn cho nó một mâu.

Nhưng mà khi Emily nhìn thấy Nhị Ngốc thì đôi mắt cô lại lóe sáng.

- Dừng tay!

Một luồng sóng năng lượng màu đen đánh vào hai tên thủ vệ Tinh Linh làm cả hai bay ra ngoài, khuôn mặt Emily tràn đầy thành kính nhìn Nhị Ngốc, sau đó trực tiếp quỳ xuống.

- Hắc Long đại nhân, chúng tôi vô ý mạo phạm uy nghiêm của ngài, kính xin ngài thứ tội.

Hai thủ vệ cũng lộ ra vẻ mặt sợ hãi, đặc biệt là khi nhìn thấy Nhị Ngốc thì triệt để trợn tròn mắt.

Các Tinh Linh quỳ dưới đất, toàn thân phát run.

Rồng! Không ngờ con vật vừa rồi lại là rồng!

Hơn nữa vừa rồi họ còn ra tay với sinh vật thần thánh như vậy, quả là tội đáng chết vạn lần!

Chương 152: Tầm Quan Trọng Của Việc Học Ngoại Ngữ! Nữ Vương Tinh Linh!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Ban đầu không ai có chú ý tới Nhị Ngốc, nguyên nhân là do nó quá nhỏ, kích thước của rồng bình thường ít nhất cũng là một trăm mét, cho nên lúc này mọi người mới nhìn lầm.

Nhị Ngốc không thèm để ý Tinh Linh Hắc Ám quỳ dưới đất, nó ngoe nguẩy cái đuôi đi tới bên cạnh Chu Dương, đầu lưỡi duỗi ra ngoài, nước miếng tràn lan.

Nếu bỏ qua bề ngoài, chỉ xem động tác và thần thái thì Nhị Ngốc hoàn toàn không khác gì một chú chó chân chính.

- Làm rất đẹp!

Chu Dương cười nhìn Tinh Linh quỳ đầy đất, cảm thấy Nhị Ngốc làm rất tốt, lại thưởng nó thêm một đùi gà.

Từ trong ký ức của Emily, Chu Dương đã biết rồng có địa vị rất quan trọng trong lòng Tinh Linh Hắc Ám, cho nên lúc này anh mới cố ý để cho Nhị Ngốc hiển uy, tránh cho việc bị áp tải giống như phạm nhân, kết quả rất xuất sắc.

- Không phải các người muốn dẫn tôi đi gặp nữ vương à? Như vậy còn không nhanh lên.

Emily hết nhìn Chu Dương rồi nhìn sang Hắc Long như là một con thú cưng, thần sắc của cô trở nên phức tạp, cảm thấy trong lòng trăm mối ngổn ngang.

Rồng là sinh vật cao ngạo nhất, từ trước đến giờ đều là người khác thần phục với rồng, cho tới bây giờ cô chưa từng nghe nói rồng làm thú cưng cho người khác.

Emil hít thở sâu một hơi, tâm trạng chậm rãi bình phục lại.

- Được rồi!

Cô há miệng muốn nói gì đó, nhưng rồi cuối cùng vẫn lựa chọn không nói gì.

Emily tin tưởng nữ vương chắc chắn sẽ tra rõ chuyện này, cho nên cô cũng không cần quan tâm chuyện này nữa.

- Mời vị khách nhân này đi diện kiến nữ vương của chúng tôi.

Lúc này thì đãi ngộ của Chu Dương đã hoàn toàn khác lúc ban đầu, thị vệ cũng được đổi thành nữ Tinh Linh như mong muốn của Chu Dương.

- Mấy người không áp giải tôi à?

Chu Dương nhìn chằm chằm các thị vệ nữ, bày ra dáng vẻ tôi tuyệt đối sẽ không phản kháng.

-...

Nơi sâu nhất trong lâu đài cổ, nữ vương Tinh Linh đội vương miện trên đầu, ngồi ở vương tọa trên cao. Nữ vương không giống như với những Tinh Linh bình thường khác, trên đầu cô ta còn mọc một thứ tựa như là sừng rồng.

Cô ta là Long Tinh Linh!

Nữ vương Tinh Linh chống cằm bằng một tay, gương mặt tinh xảo, không tìm được chút tỳ vết nào.

Cô ta tựa như tác phẩm nghệ thuật đẹp nhất thế gian, nhan sắc hoàn toàn không kém cạnh chút nào so với Miêu Nữ Dương Tuyết Mạn khi đeo Thiên Huyễn Diện.

- Người ngoại lai? Rất thú vị, có thể mở ra vách ngăn thành Budrag thì xem ra thực lực của anh cũng không tệ, có lẽ thế giới bên ngoài cũng không tồi.

Một lát sau, Chu Dương và Nhị Ngốc bị thị vệ nữ Tinh Linh mang tới, trong nháy mắt, hơi thở của Nhị Ngốc lập tức hấp dẫn ánh mắt của nữ vương Tinh Linh, cô ta không nhịn được kinh hô:

- Rồng con!

- Mỹ nữ đừng sợ, nó là thú cưng của tôi!

Chu Dương nở nụ cười rạng rỡ, ánh mắt đánh giá khuôn mặt của nữ vương.

- Thú cưng?!

Nữ vương Tinh Linh hoàn toàn không bình tĩnh, cô nhìn sang Chu Dương, đôi mắt như muốn phun lửa.

Đây là rồng!

Là sinh vật cao quý nhất, thiên tư mạnh nhất và cũng là sinh vật mạnh mẽ nhất trên thế giới.

Huyết mạch cao quý như thế há có thể nhận nhân loại làm chủ!

Nữ vương Tinh Linh vẫn luôn coi việc mình có huyết mạch của rồng là sự tự hào, trong mắt cô không chấp nhận một hạt cát, đương nhiên là không thể chịu đựng loại chuyện này xảy ra được.

- Nhân loại! Hắc Long há có thể làm nô bộc cho anh!
- Mặc kệ anh lấy loại phương thức nào trộm được trứng rồng! Tôi sẽ trừng phạt anh!

Từng luồng năng lượng màu đen dập dờn xung quanh Nữ vương Tinh Linh, một vòng tiếp tục một vòng, hình thành một vòng sáng đen mang tính hủy diệt.

- Nhị Ngốc, có người muốn bắt nạt tao? Mau đánh cô ta, nhớ là đừng đánh chết!

Sau đó lại sợ nó lười biếng, Chu Dương lại bổ sung một câu:

- Thưởng một đùi gà.

Hai mắt Nhị Ngốc sáng lên, nó ngẩng đầu, cao ngạo nhìn Nữ vương Tinh Linh.

Long Tinh Linh thì sao chứ?

Trong mắt Long Tộc thì cũng không khác gì món đồ chơi!

Nó ngăn trước mặt Chu Dương, trong miệng phun ra long tức màu đen.

Vòng sáng hủy diệt còn chưa kịp phát uy thì đã yên lặng dập tắt.

Long Tinh Linh phần lớn là Tinh Linh có huyết mạch từ Hắc Long, lực lượng của họ nhiễm máu rồng, truỵ lạc trở thành sinh vật mới, nắm giữ một ít bí kỹ Long Tộc.

Đối phó với những chủng tộc khác có lẽ không bất lợi, nhưng nếu dùng để đối phó với rồng thì quả là làm trò cười.

- Hắc Long đại nhân vĩ đại, tôi không ý bất kính đối với ngài, nhân loại ghê tởm này đang lừa dối ngài đấy.

Lỗ mũi Nhị Ngốc thở phì phì, mắt rồng nhìn chằm chằm Nữ vương Tinh Linh, long diễm hủy diệt như ẩn như hiện ở trong miệng.

Đừng xem Nhị Ngốc hiện tại còn nhỏ, nhưng nó là Tử Vong Chi Dực, mức độ tôn quý há có thể so sánh với Hắc Long bình thường? Ngay cả long diễm cũng cao hơn mấy cấp bậc so với long diễm thông thường.

Ánh mắt Nữ vương Tinh Linh nhìn về Chu Dương càng ngày càng lạnh lẽo, đáng chết, tên này có thể khống chế rồng.

Cô không phải loại người cổ hủ, nhớ tới Chu Dương cầm thức ăn mê hoặc Nhị Ngốc nên vội vàng phân phó Tinh Linh bên cạnh chuẩn bị thức ăn.

Trong chốc lát thì từng mâm thức ăn không biết tên được đưa ra, tỏa ra hương thơm nồng đậm mê người.

Nhị Ngốc trước đó còn vẻ mặt tràn đầy địch ý, tuy rằng hiện tại nó vẫn duy trì tư thế giương miệng nhắm ngay Nữ vương Tinh Linh, nhưng mà long diễm đã tắt, ánh mắt không ngừng nhìn về từng mâm thức ăn xa xa.

- Đây là tôi tặng ngài, xin ngài cứ ăn thỏa thích đi!

Nữ vương Tinh Linh chủ động cầm một khối thức ăn đưa tới bên miệng Nhị Ngốc, mùi thơm thức ăn không ngừng chui vào lỗ mũi nó.

Thơm quá xá!

Thật sự là muốn cắn một miếng!

Nó liếc nhìn Chu Dương một, thấy anh gật đầu rồi thì mới há miệng gặm một khối lớn, sau đó vùi đầu ăn một cách điên cuồng.

Nữ vương Tinh Linh thấy Chu Dương gật đầu, hảo cảm của cô với người này lập tức tăng lên một chút.

- Rồng không thuộc về cậu, nó đi theo tôi mới có thể trở nên mạnh mẽ hơn! Chỉ cần cậu nguyện ý từ bỏ nó thì tôi có thể bồi thường cho cậu!

Nữ vương Tinh Linh đã thấy rõ, Chu Dương nắm giữ năng lực khống chế rồng, cho dù cô muốn ra tay với Chu Dương thì rồng cũng sẽ trở mặt với cô.

Cô không muốn làm rồng bị thương tổn dù chỉ là một chút, huống

chi, thiên phú của Nhị Ngốc dị bẩm, cho dù vẫn còn là ấu niên thì cũng đã có thể sánh bằng với rất nhiều rồng trưởng thành, cô tự nhận mình không phải là đối thủ của nó.

Chứng kiến thiên phú của Nhị Ngốc, Nữ vương Tinh Linh càng thêm xác định ý nghĩ muốn đoạt Nhị Ngốc khỏi tay Chu Dương.

- Chỉ cần yêu cầu của cậu không tính quá mức thì tôi có thể thỏa mãn cậu.

Nữ vương Tinh Linh bổ sung thêm một câu.

- Tôi có bí dược gia tăng thực lực, vũ khí linh năng, thậm chí còn có chí bảo truyền thừa của tộc Tinh Linh Hắc Ám, chỉ cần cậu nguyện ý thì tất cả đều là của cậu!

Vì đạt được Nhị Ngốc, Nữ vương Tinh Linh nguyện ý trả một giá thật là lớn.

Chu Dương sờ cằm một, ánh mắt đánh giá thân thể Nữ vương Tinh Linh rồi đột nhiên cười một tiếng:

- Nếu mà tôi muốn cô thì sao?

- Nhân loại, ngươi quá to gan, quả là quá mức càn rỡ!

- Nữ vương đại nhân không phải tinh linh mà ngươi có thể mơ tưởng!

Chương 153: Đánh Cuộc, Lừa Gạt Mẹ Con Nữ Vương Tinh Linh Làm Vợ

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Emily và thị vệ Tinh Linh Hắc Ám tức giận vô cùng, họ hung ác nhìn chằm chằm Chu Dương, tên nhân loại lớn mật dám mạo phạm nữ vương.

- Thế nào? Không phải lúc trước cô nói có thể bỏ ra tất cả à? Bây

giờ hối hận rồi?

Chu Dương cười rất rực rỡ.

Anh thông qua ký ức và tư duy của Nữ vương Tinh Linh, biết rõ trình độ cố chấp với rồng của cô ta cao tới mức nào.

Hình dung bằng hai chữ "Điên cuồng" cũng không quá đáng.

Nữ vương Tinh Linh trầm ngâm trong chốc lát, sau đó chậm rãi gật đầu một:

- Nhân loại, tôi nguyện ý đồng ý yêu cầu của cậu!
- Nữ vương đại nhân!
- Kính xin nữ vương đại nhân nghĩ lại!

Từng Tinh Linh Hắc Ám quỳ dưới đất, muốn nữ vương thu hồi mệnh lệnh lại.

Nữ vương Tinh Linh không nhúc nhích chút nào, cô nhìn về phía Emily:

- Bắt đầu từ bây giờ, con sẽ thay thế vị trí của tôi, trở thành Nữ vương Tinh Linh Hắc Ám.
- Mẹ đại nhân...

Emily trợn mắt nhìn Chu Dương một cách hung tợn, dường như muốn ăn thịt người.

- Chờ đã, tôi đổi chủ ý ban nãy rồi!

Chu Dương đột nhiên cười lên....

- Nhân loại, tại sao ngươi có thể nuốt lời như vậy được chứ!

Toàn bộ Tinh Linh hung tợn nhìn Chu Dương, ánh mắt giống như có thể giết người.

Chu Dương giang tay rồi nhún vai một:

- Chẳng phải giao dịch vẫn chưa tiến hành à? Tôi cảm thấy giá cả có thể thương lượng lại.
- Nhân loại thích mua một tặng một, mua một được mười, cô là

Nữ vương Tinh Linh thì cũng nên tặng mấy người con gái theo chứ? Tôi thấy Emily cũng không tệ lắm, cộng thêm cô ấy đi.

- Nhân loại lòng tham không đáy! Ngươi đừng hy vọng hão huyền!

Emily là người đầu tiên hét ầm lên.

Nữ vương Tinh Linh không vui nhìn Chu Dương:

- Emily là người thừa kế duy nhất của tôi, tôi không đồng ý.

- Nhân loại, rồng đi theo Tinh Linh Hắc Ám chúng tôi mới là nơi quy túc tốt nhất. Vì tương lai của Nhị Ngốc, ngươi cần thiết phải lưu nó lại đây.

Lần này, Nữ vương Tinh Linh thay đổi cách nói, giọng nói mang theo chút nũng nịu, bắt đầu đánh chiêu bài cảm tình.

Chu Dương hình như nghĩ đến cái gì, khoé miệng anh phác họa ra một nụ cười.

- Nếu mà tôi có thể chứng minh Nhị Ngốc đi theo tôi mới là lựa chọn tốt nhất thì sao?

- Cô muốn đánh cuộc không? Chỉ cần tôi có thể chứng minh Nhị Ngốc đi theo tôi tốt hơn, hơn nữa khiến các người tâm phục khẩu phục, nếu vậy thì cô cùng với Emily đều phải đi theo tôi, trở thành người phụ nữ của tôi.

- Nếu mà tôi thất bại thì rồng sẽ là của cô, thế nào?

Chu Dương bày ra một trò cá cược, anh cười híp mắt nhìn Nữ vương Tinh Linh.

Trong mắt Nữ vương Tinh Linh lóe lên vẻ trầm tư, cuối cùng cô vẫn không thể ngăn cản được sự mê hoặc có được rồng bảo hộ.

- Được rồi, tôi đồng ý cậu!

Chu Dương tiến tới vỗ tay với Nữ vương Tinh Linh lập thề ước, ván cược được thành lập.

- Ánh mắt của tôi rất cao, cô đừng có nói dối cho qua chuyện, cô chắc chắn phải thua thôi!

Tộc Tinh Linh Hắc Ám có một quả long huyết, có chỗ tốt cực lớn đối

với rồng. Cho dù đối phương có giở trò gì thì khi cô lấy quả long huyết ra, anh ta chắc chắn sẽ bại trận.

- Cô ngoan ngoãn chờ đợi trở về cùng tôi đi!

- Nhị Ngốc, qua đây!

Nhị Ngốc lưu luyến nhìn mớ thức ăn mới gặm được một nửa rồi đi tới bên cạnh Chu Dương, mỗi bước đều khó khăn cực kỳ.

- Tao có thứ tốt cho mày ăn đây!

Chu Dương lấy thuốc thúc đẩy sinh trưởng, phần thưởng hoàn thành nhiệm vụ thuần dưỡng rồng, đút vào miệng Nhị Ngốc, nó lập tức ngậm lấy uống sạch, hình như cảm thấy mùi vị cũng không tệ lắm.

Lát sau, một màn kinh người xảy ra, Nhị Ngốc giống như bong bóng cao su được thổi phồng lên, trở nên càng ngày càng to lớn, vốn dĩ nó chỉ to bằng một con bê, thế mà sau mấy phút đã phóng đại tới một trăm mét, đại điện suýt nữa cũng chứa không nổi.

Nhị Ngốc nhìn thấy chủ nhân và Tinh Linh Hắc Ám bị thu nhỏ lại, vẻ mặt ngây ngốc.

Toàn bộ Tinh Linh Hắc Ám trợn mắt há hốc mồm, Nhị Ngốc bỗng dưng trở nên phóng to mấy chục lần, họ không thể tin được vào mắt mình.

Đây là tình huống gì?

Chẳng lẽ chúng tôi hoa mắt rồi à?

Lúc trước rõ ràng là một con rồng con, làm thế nào mà trong nháy mắt đã trở nên lớn như vậy?!

Đây chính là dáng vẻ trưởng thành của loài rồng?

Rốt cuộc thì nhân loại kia đã cho nó ăn cái gì?

Không chỉ có Tinh Linh Hắc Ám ngây ngốc, Nhị Ngốc càng ngây ngốc hơn.

Tại sao mình lại to đến như vậy? Sau này một bữa cơm phải ăn bao nhiêu cái đùi gà đây?

Thôi mặc kệ, người cần lo là chủ nhân không phải mình, ăn chết hắn, không cho cơm mình sẽ đình công.

Chỉ có một mình Chu Dương còn duy trì nụ cười trên mặt, giống như anh đã dự liệu mọi thứ.

Như vậy đã đủ khiếp sợ chưa?

- Tôi đã nói rồi mà, Nhị Ngốc đi theo tôi mới là lựa chọn tốt nhất.

- Được rồi, tôi thắng, mấy người có chơi có chịu đúng không?

Chu Dương nhìn thoáng qua các Tinh Linh Hắc Ám, trên mặt mang nụ cười của người thắng cuộc.

Không tốn một phân tiền, không cần phải bỏ ra đại giới mà đã có thể lừa gạt được hai mẹ con Nữ vương Tinh Linh một cách thuận lợi như vậy, quả thật là lời to.

Ánh mắt của Nữ vương Tinh Linh trở nên ảm đạm, cô biết rõ mình đã thất bại, hoàn toàn không đường để phản kháng.

Cho dù cô có lấy ra Quả Long Huyết thì hiệu quả cũng không bì được với bí dược của Chu Dương, vô luận cô dùng biện pháp gì đều không thể lội ngược dòng được.

- Tôi không phục!

- Rõ ràng là anh chơi xấu! Ai mà biết đây có phải là cái bẫy do anh tạo ra, sau đó dụ dỗ chúng tôi chui vào tròng hay không? Tôi không thừa nhận ván cược này!

Emily nhảy ra, hai mắt cô dường như muốn phun lửa.

Nhìn thấy Emily, Chu Dương không khỏi lắc đầu:

- Vợ hư là lỗi do chồng, chờ một hồi tôi sẽ dạy dỗ em sau.

Chu Dương đưa mắt sang Nữ vương Tinh Linh, không ngừng đánh giá cô ta.

- Không biết cô có phục hay không?

Ánh mắt của Nữ vương Tinh Linh trở nên phức tạp, cô rất muốn nói không, nhưng hai bên đã đặt cuộc, há là có thể nói không giữ lời?

Chương 154: Tử Vong Chi Dực

Trưởng Thành

Nhị Ngốc còn nhỏ đã khó đối phó rồi, huống chi là hiện giờ nó đã bước vào thời kỳ trưởng thành!

- Tôi... Chịu thua!

Nữ vương Tinh Linh cúi cái đầu cao ngạo của mình xuống, thừa nhận thua cuộc.

- Mẹ đại nhân! Ngài không thể...

Emily cuống lên, cô còn muốn khuyên can nhưng mà đã bị Chu Dương cắt ngang, giọng nói của anh đã hơi không vui.

- Con gái của cô quá không nghe lời, thật là thiếu thu thập! Nữ vương đều đã thừa nhận rồi, em hãy ngoan ngoãn cùng đi với anh thôi!

Chu Dương cười ôm Nữ vương Tinh Linh vào lòng, thân thể của cô khẽ run lên, cực lực cố kìm nén không phản kháng.

Cô chính là Nữ vương Tinh Linh! Thần thánh và không thể khinh nhờn được!

Nhưng bây giờ cô không tìm được lý do để phản kháng.

Từ giây phút thua cuộc kia thì cô đã trở thành người phụ nữ của Chu Dương rồi.

- Tôi không muốn!

Emily kêu to, cô không muốn tiếp nhận cái kết quả này.

- Tôi có thể đi theo anh, nhưng tộc Tinh Linh Hắc Ám không thể không có chủ nhân, Emily là người thừa kế duy nhất của tôi...

Nữ vương Tinh Linh muốn cầu tình cho con gái của mình.

Nhưng mà sắc mặt của Chu Dương đã lạnh xuống, ánh mắt lướt qua nhóm Tinh Linh Hắc Ám.

- Thế nào? Lẽ nào mấy người không chịu thua nổi à? Thất bại là muốn đổi ý?!

- Vậy nếu các người thắng thì sao? Làm gì có chuyện mọi thứ

thứ tốt đều thuộc về mấy người hả!

Chu Dương liên tục cười giễu, ánh mắt khinh miệt nhìn các Tinh Linh Hắc Ám.

- Nhân loại, ngươi đừng quá kiêu ngạo!
- Nữ vương đại nhân, chỉ cần chúng tôi giết chết tên nhân loại này thì sẽ không cần thực hiện lời cá cược nữa, còn có thể có được rồng!
- Chúng tôi nguyện ý chiến đấu vì tộc Tinh Linh Hắc Ám!

Các Tinh Linh Hắc Ám trong điện đồng thanh hô to, ở bên ngoài không biết từ lúc nào đã cũng đã có vô số Tinh Linh tụ tập, họ phát ra những tiếng gào rít hệt như là biển gầm.

Trong mắt Emily lóe lên vẻ đắc ý, chính cô đã dùng bí kỹ thông báo cho các Tinh Linh ở bên ngoài.

Đối mặt số lượng Tinh Linh Hắc Ám khổng lồ, để tôi xem nhà ngươi có chịu cúi đầu hay không.

- Thực lực của tộc Tinh Linh Hắc Ám không phải là thứ mà ngươi có thể tưởng tượng! Hiện tại để rồng ở lại rồi cút khỏi đây, lúc đó thì chúng tôi còn có thể tha cho nhà ngươi một mệnh!
- Nếu không thì...

Bang!

Emily còn chưa nói xong thì đã bị Nữ vương Tinh Linh cho một bạt tai vào mặt, vẻ mặt cô hận sắt không thành thép.

- Mẹ cho rằng con sẽ có cái nhìn đại cục, sẽ trở thành người thống trị của tộc Tinh Linh Hắc Ám, nhưng con làm mẹ quá thất vọng rồi! Tộc Tinh Linh Hắc Ám ở trong tay con chỉ có thể bị hủy diệt!

Nữ vương Tinh Linh thân là Long Tinh Linh, cô đã tận mắt chứng kiến sự mạnh mẽ của rồng trưởng thành, một con rồng là đã có thể tiêu diệt tộc Tinh Linh Hắc Ám dễ như trở bàn tay.

Huống chi rồng của Chu Dương còn không phải là con rồng thông thường, không thể trêu chọc.

Nếu như Emily cứ tiếp tục khiêu khích thì Hắc Long sẽ giận dữ, đến lúc đó thì toàn bộ tộc Tinh Linh Hắc Ám sẽ chôn cùng.

Nữ vương Tinh Linh làm sao có thể để tộc Tinh Linh Hắc Ám bị hủy diệt được.

- Chúng tôi nguyện ý chịu thua, tôi và con gái đồng ý trở thành người phụ nữ của anh.

Nữ vương Tinh Linh lựa chọn tuân thủ lời thề ước, không hề có ý định trả giá gì nữa.

Chu Dương cười rộ lên, ánh mắt anh thoáng lướt qua sườn mặt đẹp đẽ của Nữ vương Tinh Linh:

- Cô còn xinh đẹp hơn cả con gái của mình, đã thế lại còn rất thông minh. May mắn cô lựa chọn câu trả lời chính xác, nếu không tôi cũng không ngại cho mọi người xem một chút uy lực của kỵ sĩ rồng!

Sau khi cho Nhị Ngốc ăn thuốc tăng trưởng thì Chu Dương đã cảm giác được quan hệ giữa mình và nó đã trở nên khăng khít hơn. Anh còn có một dự cảm mơ hồ, đợi đến lúc anh cưỡi lên lưng Nhị Ngốc thì sẽ xuất hiện năng lực không thể tưởng tượng nổi.

Nếu mà họ hồ đồ không chịu thua cuộc, Chu Dương sẽ không ngại xóa sổ 90% tộc Tinh Linh Hắc Ám, sau đó xóa ký ức của Nữ vương Tinh Linh và Emily rồi mang đi.

Đây là do họ đã đánh cược thua, là thứ là mình nên được đến, Chu Dương hoàn toàn không chút gánh nặng tâm lý nào trong lòng.

Emily còn muốn nói thêm cái gì nữa nhưng lại bị Nữ vương Tinh Linh trừng một, cô đành nuốt những lời định nói xuống bụng.

- Nữ vương Tinh Linh đại nhân!

Các Tinh Linh Hắc Ám quỳ dưới đất, họ đang muốn phản kháng.

Nhị Ngốc cúi đầu xuống, lỗ mũi phun ra long tức, lập tức dọa sợ họ, cả đám chỉ có thể thành thật quỳ tại chỗ.

Nhị Ngốc sau khi trưởng thành thì hoàn toàn khác với trước đây, ngay cả long uy cũng cao gấp mười mấy lần lúc trước.

« Tử Vong Chi Dực: Nhị Ngốc

Chủng tộc: Hắc Long

Trạng thái: Thành niên

Lực lượng: 1024

Thể chất: 1148

Nhanh nhẹn: 875

Tinh thần: 996

Năng lực: Chúa Tể Hỏa diễm (Thần): Tử Vong Chi Dực trời sinh là con cưng của ngọn lửa, hỏa diễm khó có thể tổn thương nó, bất kỳ công kích lửa nào đều sẽ thuộc về mình, đẳng cấp hỏa diễm +30.

Đại Địa Thủ Hộ Thần (S+): Tử Vong Chi Dực là Thủ Hộ Thần của đại địa, thu được lực lượng Đại Địa Thủ Hộ, nếu ở trên đất liền thì lực phòng ngự của Tử Vong Chi Dực tăng gấp một trăm lần, sức khôi phục tăng một ngàn lần, miễn dịch 99% tổn thương.

Uy Nghiêm Của Rồng (S+): Rồng nắm giữ năng lực áp chế kẻ địch, có thể suy yếu thực lực của kẻ địch trên phạm vi lớn, tối thiểu có thể suy yếu 40% chiến lực của kẻ địch, thực lực chênh lệch càng lớn thì bị ảnh hưởng càng lớn. Kẻ địch quá yếu thậm chí sẽ bị uy long hù chết.

Cự Long Chi Hồn (S+): Tử Vong Chi Dực có thể triệu hồi một linh hồn từ trong mộ Long Tộc rồi biến nó thành chiến sĩ, tạo thành quân đoàn Long Hồn cho mình.

Đại Tai Biến (Thần): Tử Vong Chi Dực phun nạp long tức, phóng thích năng lượng hủy diệt trong cơ thể, tạo ra Hỏa Diễm Phong Bạo ngàn dặm, hủy diệt tất cả sinh vật trong khu vực đó. »

Sau khi trưởng thành thì Nhị Ngốc mạnh mẽ quá nhiều, ít nhất đã tăng lên gấp mười lần so với trước kia.

- Được rồi, hai người mau thu thập đồ cưới rồi trở về với tôi nào!

- Nữ vương Tinh Linh, cô dẫn tôi đến phòng cô được không? Tôi chỉ vào xem một chút thôi, không làm gì đâu.

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Tại Tận Thế Ta Nhặt Được Bảo Rương

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Phòng Giam Siêu Quái Vật

Chương 155: Chỉ Là Ăn Một Ít Jinkela Thôi (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Đi vào phòng Nữ vương Tinh Linh nhìn một chút?

Thật sự coi tụi này là đồ ngu à?

Đây là nữ vương chí cao vô thượng!

Chu Dương lại dám nói những lời này trước mặt họ!

Nhóm Tinh Linh Hắc Ám tức giận đến kêu la như sấm, ước gì có thể nhào tới treo ngược Chu Dương lên đánh đấm một trận.

- Các ngươi lui xuống đi!

Nữ vương Tinh Linh khoát tay với các thị vệ Tinh Linh, tỏ ý làm họ lui ra.

Mặc dù các thị vệ đều không cam lòng, nhưng đây là mệnh lệnh của Nữ vương đại nhân, cuối cùng mọi người vẫn ngoan ngoãn lui ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn lại Chu Dương, Nhị Ngốc và mẹ con Nữ vương Tinh Linh.

- Em có muốn cùng vào hay không?

Chu Dương đưa ra lời mời cho Emily.

- Ai mà thèm!

Emily bỏ xuống một câu rồi quay người chạy ra ngoài.

- Nhị Ngốc, coi chừng Emily, đừng để cho em ấy chạy trốn!

Nhị Ngốc giương cánh lên, nhanh chóng đuổi theo.

Nó bay đến chỗ cao nhất trong tòa thành rồi nhìn ra xa, uy long vô hình bắt đầu lan tràn bốn phương tám hướng.

Các tinh linh thấy được thân hình khổng lồ của Tử Vong Chi Dực, cảm nhận được long uy ở khắp mọi nơi, tâm thần ai nấy đều run rẩy, chân không khỏi mềm nhũn ngã quỳ xuống đất.

Tất cả Tinh Linh Hắc Ám đều quỳ xuống.

Đối mặt với sinh mệnh có cấp bậc áp chế như loài rồng thì Tinh Linh Hắc Ám vô lực phản kháng.

Emily cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Nhị Ngốc triển lộ sự uy nghiêm của rồng. Loại uy lực bàng bạc, không chỗ nào không mặt, ào ạt giống như sóng biển, một đợt tiếp theo một đợt, ngay cả cô cũng không chịu nổi.

Ánh mắt cô trở nên chán nản, hiểu rõ thứ duy nhất mà mình có thể ỷ vào sẽ không đời nào đối kháng Chu Dương, tương lai đã được định trước.

Tên nhân loại Chu Dương kia chỉ cần dựa vào một con rồng là đã có thể đứng ở trên đỉnh.

Nói không chừng người này còn có thể trợ giúp tộc Tinh Linh Hắc Ám báo mối thù bị trục xuất.

Trong phòng của Nữ vương Tinh Linh, Chu Dương ngồi trên một võng làm từ dây đằng, không thể không nói, cảm giác rất mới lạ.

- Em có biết tiếp theo sẽ xảy ra cái gì không?

Chu Dương nhìn Nữ vương Tinh Linh, trên mặt hiện lên nụ cười gian xảo.

- Không biết, không phải anh nói muốn tán gẫu à?

- Chúng mình cần phải giao lưu sâu một chút!

Chu Dương vốn tưởng rằng Nữ vương Tinh Linh là đang dối gạt mình, dù sao thì cô cũng đã có con gái là Emily, chẳng lẽ không biết gì về phương diện kia à?

Nhưng mà đợi đến khi Chu Dương bước vào thức hải của Nữ vương Tinh Linh, thám thính được ký ức ở nơi sâu nhất của cô, lúc này anh mới chợt hiểu ra.

Tộc Tinh Linh không giống như nhân loại, họ chỉ có thể sinh sản ở Thế Giới Thụ.

Thế Giới Thụ mới là quê hương của tộc Tinh Linh. Từ khi Tinh Linh Hắc Ám bị trục xuất, ly khai khỏi quê Thế Giới Thụ thì họ đã mất đi năng lực tiếp tục khuếch trương chủng tộc.

Nữ vương Tinh Linh Selena và Emily là nữ cũng là bởi vì Nữ vương Tinh Linh là lực lượng chủ yếu, mà Emily là do Nữ vương Tinh Linh Selena dùng lực lượng chủ yếu thôi hóa mà có, hai người nắm giữ huyết mạch thân mật nhất.

Nữ vương Tinh Linh Selena đã tám trăm tuổi, đặt ở trong nhân loại tuyệt đối là máy bay bà già, nhưng đối với tộc Tinh Linh có tuổi thọ ít nhất là hai ngàn năm thì cô chỉ mới tương đương nhân loại ba mươi, bốn mươi tuổi mà thôi. Đây là một con số vừa đẹp, là một nữ vương tươi xinh và thành thục.

- Anh có một loại phương pháp có thể giúp em gia tăng thực lực một cách thần tốc, đó là tìm kiếm cảm giác đắm mình với tự nhiên, hơi thở và tiếng tim đập phải cùng nhịp với nhau... Loại cảm giác đó cần phải dùng thời gian rất lâu mới có thể tìm được…

Chu Dương lại lừa dối thêm một trận nữa, thuận lợi bắt lấy Nữ vương Tinh Linh Selena.

- Cảm giác vừa rồi cũng không tồi, nhưng mà thực lực của em không tăng lên!

Vẻ mặt Selena hiện lên sự mờ mịt và ngây thơ.

Mặt Chu Dương ửng đỏ một chút, anh lấy một quả dị năng cao giai đút cho Selena ăn, thuận tiện dùng một đồng xu may mắn.

- Chúng mình lại thử thêm lần nữa đi, ông xã của em tuyệt đối không nói dối!

Một lát sau, Selena vừa mừng vừa sợ, giống như là một đứa trẻ nhận được món đồ chơi.

- Thật sự có thể trở nên mạnh hơn! Đúng là anh nắm giữ vài loại năng lực rất mạnh mẽ!

Hơn mười giờ sau, Chu Dương thần thanh khí sảng bước ra khỏi phòng của nữ vương, Selena thì rúc vào trong ngực Chu Dương, giống như là một người phụ nữ hạnh phúc.

- Emily rất là bướng bỉnh, ông xã chắc chắn đừng dễ dãi với con bé. Em sẽ nghĩ biện pháp khuyên con bé tu luyện với anh.

Selena nhìn Chu Dương, ánh mắt mang theo cầu khẩn, cô không muốn để cho Emily bỏ lỡ cơ duyên.

Đây quả là một cơ duyên to lớn.

- Anh rất bao dung với hai mẹ con các em, dù sao thì em ấy còn nhỏ, khó tránh khỏi sẽ phản nghịch.

Chu Dương mặt không đỏ, hơi thở không suyễn mà nói xong những lời này.

Emily còn nhỏ?

Cô đúng là còn nhỏ, là tinh linh vừa mới ba trăm tuổi, đặt ở thế giới loài người thì tương đương thiếu nữ vừa mới trưởng thành. Nhưng nếu bàn về số tuổi thật sự, người mới hai mươi mấy tuổi như Chu Dương thật sự không tư cách nói Emily sống ba trăm năm là còn nhỏ...

Khi Chu Dương tìm được Emily và Nhị Ngốc thì phát hiện Nhị Ngốc đang vùi đầu ăn các món đặc sản của Tinh Linh Hắc Ám, đủ món ăn làm từ thịt được nó điên cuồng cho vào mồm.

Emily thì đứng vừa cẩn thận hầu hạ, Nhị Ngốc muốn ăn cái gì thì cô sẽ lập tức đưa tới trước mặt nó.

Chu Dương liếc mắt một đã hiểu được tại sao Emily làm như vậy, cô muốn đạt được hảo cảm của Nhị Ngốc, sau đó đoạt quyền khống chế nó từ trong tay mình.

Đương nhiên, ý nghĩ này chắc chắn phải thất bại.

Không người nào có thể đoạt được quyền khống chế Nhị Ngốc từ trong tay Chu Dương cũng như là hệ thống.

Có thể nói, từ giây phút Nhị Ngốc chào đời thì trên người nó đã có dấu ấn của Chu Dương, hai người sẽ ở cùng nhau cả đời.

- Đi thôi, chúng ta phải rời khỏi nơi này!

Ám Thành không gì hay ho để nán lại cả, nó không giống Minh Thành, ngược lại giống như là một cái ngục giam.

Thông qua ký ức của Selena, khi vừa mới đến thành Budrag thì cô ấy cũng từng dò xét mấy Ám Thành khác, bên trong không hề có sinh vật nào, hình như đã rời đi từ lâu rồi.

Chương 156: Chỉ Là Ăn Một Ít Jinkela Thôi (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Thật ra là vẫn còn có một Ám Thành có dấu hiệu sinh mệnh, thứ đó như là một con quái vật có hình dạng như đống bùn nhão, nhưng sau đó đã bị tộc Tinh Linh Hắc Ám tiêu diệt.

Chu Dương không định tiếp tục thám thính các Ám Thành khác, có thể thu được hai mẹ con Nữ vương Tinh Linh Hắc Ám thì chuyến đi lần này coi như là đã kiếm bộn rồi.

Còn đừng nói trước khi đi thì hai cô còn mang theo của hồi môn rất dày.

- Đúng rồi, suýt quên, thả mấy cái tên đi cùng anh ra đi!

Chu Dương suýt nữa đã quên mất đám cao tầng thành Budrag xui xẻo kia.

Chờ tới khi gặp lại thì họ đã gầy hẳn một vòng, khi nhìn thấy Chu Dương thì cả đám giống như là nhìn thấy người thân, vội vàng nhào tới muốn cho Chu Dương một ôm to lớn.

Đương nhiên, kết quả là bị Chu Dương cho một cước đá bay ra ngoài.

Xin lỗi, anh đây không chơi gay!

- Chúng ta lập tức rời đi nơi này đi! Sau này cũng đừng quay lại đây nữa!

- Đúng vậy, mau chóng rời đi nơi này đi! Tinh Linh Hắc Ám ăn thịt sống, quá đáng sợ! Nhìn thêm lần nào nữa thì tôi sẽ bị dọa chết mất!

- Đại lão, tại sao con rồng của ngài lại trở nên to như vậy?

Mọi người phát hiện hình thể của Nhị Ngốc trở nên vô cùng to lớn, muốn không chú ý cũng rất khó khăn.

- Ăn một ít Jinkela thôi, không cần để ý chút chuyện nhỏ này.

(*)

(*) Jinkela/Kim Khả Lạp (金坷垃): Một hãng phân bón từ Mỹ, có quảng cáo rất phóng đại, chất lượng cũng rất phóng đại.

-...

Biến lớn gần một trăm lần như vậy mà còn gọi là chuyện nhỏ không cần thiết để ý?

Vậy thì rốt cuộc cái nào mới là chuyện lớn?!

Quả nhiên là thế giới của đại lão không giống như chúng tôi, đến cùng là do chúng tôi quá nông cạn.

Họ nhìn thấy hai nữ tinh linh có dung mạo xinh đẹp đến quá đáng đi bên cạnh Chu Dương, không áp chế được lòng tò mò hỏi một câu:

- Hai người họ là....

- Tộc Tinh Linh tặng vợ cho tôi.

-...

Quả nhiên là nắm giữ một môn ngoại ngữ là có thể muốn làm gì thì làm.

Nhìn thấy hai mẹ con Nữ vương Tinh Linh xinh đẹp xuất chúng, trên người còn có một loại khí chất cao quý, hai người kết hợp hoàn mỹ, nắm giữ mị lực khiến người vô pháp chống đỡ.

Trong nháy mắt, nhóm cao tầng ném suy nghĩ không bao giờ nữa đặt chân vào Ám Thành lần nữa ra sau đầu.

Chờ sau khi trở về, vô luận phải trả giá như thế nào thì chắc chắn cũng phải gạ gẫm Chu Dương dạy cho mình ngôn ngữ của Tinh Linh.

Các Tinh Linh Hắc Ám biết Nữ vương đại nhân vì tộc của mình nên mới hy sinh bản thân, họ quỳ dưới đất, dõi mắt nhìn nữ vương đi xa.

Chu Dương dẫn theo Selena và Emily đi tới đâu thì Tinh Linh Hắc Ám đều quỳ xuống tới đó.

Đưa mắt nhìn xung quanh, đâu đâu cũng có Tinh Linh Hắc Ám quỳ dưới đất.

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì vậy?

Các cao tầng thành Budrag nhìn cảnh tượng trước mắt, họ không hiểu ngôn ngữ của Tinh Linh cho nên hoàn toàn không biết chuyện trước mắt là như thế nào.

Sau đó cả đám nhanh chóng phát hiện được chỗ không đúng, các Tinh Linh Hắc Ám đều dõi theo hai nữ tinh linh kia, trong mắt lộ ra đau thương.

Họ vốn tưởng rằng đây là tinh linh mà tộc Tinh Linh Hắc Ám tặng cho Chu Dương, nhưng mà nhìn thấy thái độ lúc này của bọn anh thì cho dù là kẻ đần độn cũng có thể nhìn ra thân phận của hai nữ tinh linh này không đơn giản.

- Đại lão? Lẽ nào hai nữ tinh linh này là công chúa của họ?

Trưởng nghị viên cho ra một suy đoán lớn mật.

Những người khác cũng đều quay đầu nhìn hai cô gái đi bên cạnh Chu Dương.

- Mấy người đoán không sai! Quả thật là có một cô là công chúa tộc Tinh Linh.

Mọi người trợn to hai mắt, rối rít giơ ngón cái cho Chu Dương.

- Tuy rằng chúng tôi không hiểu biết nhiều về tộc Tinh Linh, nhưng cũng biết được tộc Tinh Linh là chủng tộc theo chế độ nữ quyền, đại lão có thể được đến một công chúa Tinh Linh thì quả là vô cùng lợi hại.

Họ thật lòng tán thưởng Chu Dương, đại lão quả nhiên là đại lão, vừa mới đi vào nơi đây không lâu mà đã lừa gạt được đến một công chúa tộc Tinh Linh.

Họ nhìn về phía Selena, hiển nhiên cho rằng người có hơi thở cao quý hơn chính là công chúa, liên tục khen ngợi Chu Dương vận khí tốt.

- Vậy người còn lại thì à? Chẳng lẽ là nữ thống lĩnh?

Bộ trưởng dị năng chỉ vào Emily, tò mò dò hỏi, anh cảm thấy rất hứng thú với hệ thống của chủng tộc này.

- Không, cô ấy là công chúa tộc Tinh Linh.

Chu Dương không ý giấu giếm.

Người này là công chúa tộc Tinh Linh?

Không phải đại lão mới vừa nói chỉ có một người là công chúa thôi à?

Họ đồng loạt nhìn về phía Selena, nếu vậy thì người phụ nữ có hơi thở đáng sợ hơn kia lại là ai?

Trong lòng ai nấy đều mơ hồ có một suy đoán to gan, nhưng mà rồi lại bị họ nhanh chóng ném sau ót.

- Đương nhiên là Nữ vương Tinh Linh rồi.

Chu Dương nhìn đám cao tầng với ánh mắt như nhìn một đám ngu ngốc.

Mọi người lập tức hóa đá.

Đậu xanh!

Nữ vương Tinh Linh?!

Nữ vương Tinh Linh không phải là người thống trị tối cao của tộc Tinh Linh à?

Tại sao bây giờ lại trở thành vợ của Chu Dương đại lão rồi?

Hay là nói tộc Tinh Linh rất hào phóng, nhàn rỗi không chuyện gì nên đưa Nữ vương Tinh Linh của mình cho một tên ngoại lai?!

Không cần suy nghĩ nhiều, chắc chắn là bị Chu Dương cướp...

Dám cướp Nữ vương của tộc Tinh Linh, đã thế còn khiến cho người ta không dám phản kháng, chỉ có thể quỳ dưới đất nhận mệnh, đây là

thực lực đáng sợ tới bực nào!

Chu Dương đại lão quá hung tàn!

Nhóm cao tầng bỗng dưng rùng mình một, lập tức cho Chu Dương vào danh sách nhân vật suốt đời không thể trêu chọc.

Kính Budrag lại được mở ra lần nữa, đoàn người trở lại Minh thành một cách thuận lợi.

- Những tòa Ám Thành khác đã bị Tinh Linh Hắc Ám dọn dẹp, không còn gì cả, nếu mấy người muốn dò xét thì tự đi một mình đi!

Chu Dương không nán lại, anh mang theo công chúa Tinh Linh Emily cùng với Nữ vương Tinh Linh Selena trở về chỗ ở của mình.

Mình rời nhà cũng khá lâu, hẳn là Trình Khả Nhi và các cô vợ khác đang rất đói bụng.

Đúng như dự đoán, khi Chu Dương vừa trở về thì Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết, Tô Nguyên Dao, Ninh Thải Hà, Hồ Hiểu Dung và Dương Tuyết Mạn đều đã đói đến đỏ mắt, trạng thái tinh thần không tốt.

Chương 157: Muốn Có Lực Lượng Mạnh Mẽ Không?

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Ngược lại thì Miêu Linh Nhi, Liễu Xảo Yến, Trang Vũ Tình và Trang Vũ Tĩnh, những người vẫn còn là nhân loại, chưa qua cải tạo thì không vấn đề gì.

- Ông xã, rốt cuộc anh đã chịu trở về rồi, tụi em thật sự đói đến hoa mắt!

Trình Khả Nhi là người đầu tiên tiến tới, lập tức làm nũng đòi ăn.

Nhưng mà Tô Nguyên Dao và những người khác lại chú ý tới mẹ con Selena và Emily.

Hai người là Tinh Linh, vẻ ngoài rất khác nhân loại. Hai người có sườn mặt xinh đẹp, lỗ tai nhọn, giống như là sinh vật được thượng đế tỉ mỉ nhào nặn.

Không thể không nói, dung mạo của tộc Tinh Linh như là được trời đất chiếu cố, mỗi một Tinh Linh đều là tuấn nam, mỹ nữ.

Thân là nữ vương và công chúa tộc Tinh Linh, nhan sắc của hai người khiến cho những cô gái còn lại hổ thẹn không bằng.

- Dương ca, đây là hai người mà anh vừa mới gạt được à?

Khi chúng nữ nhìn thấy hai mẹ con Selena và Emily, không hiểu sao lại có cảm giác như mình sắp thất sủng tới nơi.

- Giới thiệu cho các em, Nữ vương tộc Tinh Linh Hắc Ám Selena, đây là con gái của em ấy, công chúa tộc Tinh Linh Hắc Ám Emily.

Vì tránh cho việc giao lưu không thông, Chu Dương đã lợi dụng năng lực người chưởng khống ký ức để gieo vào đầu hai bên ngôn ngữ của nhân loại và tộc Tinh Linh, như vậy thì không còn vấn đề gì nữa.

Thậm chí họ có thể coi ngôn ngữ Tinh Linh là ám hiệu riêng.

- Nữ vương và công chúa tộc Tinh Linh?

Mọi người triệt để bó tay, ông xã nhà mình càng ngày càng lợi hại, không biết từ đâu tìm được tộc Tinh Linh.

Mà tìm được thì cũng không để gì nói, thế mà lại còn lừa gạt nữ vương và công chúa của người tôi đi mất….

Hơn nữa sở thích của Chu Dương càng ngày càng quái dị, thế mà lại thích mẹ con play.

- Xin chào, tôi gọi là Selena.

Selena không còn là nữ vương Tinh Linh, hơi thở của người cầm quyền cũng đã được thu hồi lại, biết được mọi người đều là vợ của Chu Dương thì thân thiết tiến tới chào hỏi.

Chúng nữ rối rít đáp lại, hảo cảm đối với Selena cũng tăng lên rất nhiều.

Duy chỉ có Emily còn hơi không vui, cô không để ý ai, khuôn mặt vẫn lạnh lùng như trước.

Thật là một cô em Tinh Linh thiếu dạy dỗ. Có lúc Chu Dương thậm chí muốn xóa đi sự phản nghịch của cô, nhưng nếu vậy thì anh chỉ được một nữ nô không tình cảm cá nhân, thế thì quá không thú vị.

Có lẽ bất đồng với người khác thì tốt hơn.

Sau đó lại đến thời gian cày cấy của Chu Dương, vất vả lắm anh mới đền bù lại đủ thời gian bị bỏ qua của chúng nữ.

- Emily, em qua đây, anh muốn truyền thụ năng lực mạnh mẽ cho em, giúp em trở nên mạnh hơn!

Chu Dương nhìn Emily rồi trịnh trọng nói một câu.

Hiện tại đồng xu may mắn vẫn còn hiệu lực, có thể tối đa hóa lợi ích.

Chúng nữ ở vừa cười trộm, nghe được những lời này, họ cũng biết Chu Dương lại đang lừa dối con gái nhà người ta.

- Gạt người, tôi không tin!

Emily bày ra vẻ mặt không tin tưởng.

Nhà anh lừa gạt ai vậy, thật sự coi tôi là đồ ngốc à?

- Emily nghe lời, đây là kỳ ngộ của con!

Selena ở vừa răn dạy.

- Mẹ đại nhân, tại sao cả ngài cũng bị anh ta lừa gạt chứ!

- Làm sao mà trên thế giới có loại năng lực này được, mẹ hẳn là bị hồ đồ rồi, rốt cuộc thì tên kia đã cho mẹ uống bùa mê thuốc lú gì chứ?

Nhìn thấy Selena hình như cũng đã bị Chu Dương lừa gạt, Emily sinh ra một cổ cảm giác bất lực, giống như toàn thế giới đều phản bội mình.

Chỉ còn lại một mình cô là đơn thương độc chiến với đại ma vương Chu Dương.

- Lẽ nào ngay cả lời của mẹ mà con cũng không tin à?

Selena lộ ra vẻ mặt hận sắt không thành thiết.

Selena hiểu rõ tính cách của Emily, cô vươn một bàn tay ra, năm

ngón tay sắc nhọn hiện lên từng loại lá xanh, hắc khí, hỏa diễm, lôi điện, gió lốc.

Mỗi một loại đều đại biểu cho một năng lực.

Emily sợ ngây người, tộc Tinh Linh Hắc ám chỉ nắm giữ hai loại lực lượng là hệ Mộc cùng với hệ Hắc Ám, ngay cả Nữ vương Tinh Linh cũng không ngoại lệ, nhưng mà tại sao bây giờ mẹ lại có nhiều hơn ba loại dị năng chứ….

Lẽ nào Chu Dương thật sự có loại năng lực này?

- Ông xã, em nguyện ý hướng dẫn cho Emily, mong anh đồng ý.

Selena rất sợ Emily sẽ nháo ra chuyện phiền toái, cho nên đưa ra lời đề nghị.

Đây là mẹ con cùng ra trận à?

Sao Chu Dương có thể nỡ từ chối lời thỉnh cầu như vậy được chứ?

Lần này Chu Dương dốc hết tất cả vốn liếng, trọng điểm giáo dục Emily, đương nhiên, anh cũng thuận lợi giúp Emily thức tỉnh sáu loại dị năng mạnh mẽ cấp độ S.

Emily triệt để sợ ngây người, tuy rằng thân thể cô cực kỳ không thoải mái nhưng lại bị sáu loại năng lực mới có được làm cho khiếp sợ.

Mỗi một loại năng lực đều mạnh hơn năng lực mà cô chiếm giữ trước đó, càng không cần phải nói cả đêm lại tăng lên sáu loại, quả là bất khả thi.

Ánh mắt của cô khi nhìn Chu Dương đã triệt để thay đổi.

Emily vốn dĩ cho rằng người này đã dùng một ít thủ đoạn đê tiện để khống chế Hắc Long, nhờ đó mới có thể áp tới tộc Tinh Linh Hắc Ám không thở nổi, chỉ có thể khuất phục.

Bây giờ nhìn lại, mình thật sự là quá ngây thơ rồi! Cũng quá ngu xuẩn!

Có thể tùy tiện cho người khác đạt sáu loại năng lực siêu cường sao có thể là người bình thường được?

Nói không chừng là do Chu Dương giết rồng nên mới có được trứng!

Mỗi lần nghĩ tới đây, ánh mắt của cô khi nhìn Chu Dương lại lộ ra sự

sùng bái.

Cái này cũng quá đơn giản?

Mới qua một đêm mà độ trung thành đã từ số âm tăng vọt tới tối đa một trăm điểm...

Chu Dương vốn tưởng rằng mình còn phải nỗ lực thêm một phen, không ngờ lại đơn giản như vậy, thật sự không tính khiêu chiến.

- Em còn muốn thu được năng lực!

Emily vừa mới tỉnh lại không lâu lập tức nhào tới Chu Dương, còn điên cuồng hơn cả mẹ của mình.

Chu Dương bất đắc dĩ, lại hao phí thêm hai giờ nữa mới bước ra khỏi phòng.

Ninh Thải Hà đã chuẩn bị thức ăn xong, chẳng biết tại sao hôm nay phần lớn món ăn đều thuộc loại roi, còn có một ít các loại thảo dược, thuốc bổ hiếm thấy.

- Mấy ngày nay tụi em cũng không nhàn rỗi, mọi người đều sưu tầm được không ít nguyên liệu nấu ăn trong thành Budrag, tất cả đều đặc biệt chuẩn bị cho anh đấy.

Chúng nữ cười nhìn Chu Dương, còn tặng thêm một ly sữa tràn đầy hiệu Hồ Hiểu Dung, chính là vì cho Chu Dương bổ sung thể lực.

Chương 158: Ai Mới Là Người Có Quyền Thế Nhất!

Quãng đường sau này còn dài, ai biết được Chu Dương sẽ tìm thêm bao nhiêu cô em nữa. Vì vậy các cô cần phải bồi bổ Chu Dương, tránh cho sau này xuất hiện vấn đề, không thì đến lúc đó hối hận cũng chậm rồi.

Chu Dương nhâm nhi thưởng thức, không thể không thừa nhận tài nấu nướng của Ninh Thải Hà không tệ, có thể trung hòa toàn bộ mùi vị đắng cay của thảo dược, mùi vị cũng không tệ lắm.

Sau khi cơm nước xong, Chu Dương bắt đầu cho chúng nữ ăn bữa ăn sáng, sau đó kéo mọi người đi dạo quanh thành.

Nữ vương Tinh Linh Selena và công chúa Tinh Linh Emily tò mò nhìn khắp nơi, tuy là thành Budrag và Ám Thành rất giống nhau, nhưng mà tập tục, văn hóa lại không giống nhau.

Hai cô vừa đi vừa nhìn đông nhìn tây, tò mò với tất cả mọi thứ.

Dung mạo của tinh linh đưa tới sự chú ý của rất nhiều người, đặc biệt là khi một đám mỹ nữ dạo phố, ai nấy đều không thể rời mắt được.

Nhưng mà khi mọi người nhìn thấy Chu Dương được vây quanh giữa nhóm mỹ nữ đi tới, cả đám lập tức chạy còn nhanh hơn thỏ, đường chính cũng trở nên vắng vẻ lạ thường.

Từ khi Chu Dương một trận chiến thành danh, anh chính là đại biểu cho bốn chữ "Không thể trêu chọc".

Dám nhìn người phụ nữ của anh?

Tâm trạng không tốt, cho nhà ngươi một búa nát như tương.

- Đám sát tinh đó lại tới nữa rồi!

Chủ tiệm thuốc vừa thấy Trình Khả Nhi và những người khác, sắc mặt anh trắng bệch, vội vàng chạy tới muốn đóng cửa tiệm lại.

Nhưng mà tốc độ của Trình Khả Nhi càng nhanh hơn, cô trực tiếp gõ ra một lỗ thủng lớn trên cửa.

Đóng cửa? Không tồn tại!

- Ông chủ, hình như ông không hoan nghênh chúng tôi thì phải?

Trình Khả Nhi buông Trảm Lôi Kiếm trong tay xuống, quanh thân kiếm lập loè từng tia chớp màu trắng.

Chủ tiệm thuốc vội vàng lùi sau này hai bước, ngày hôm qua anh tận mắt chứng kiến một tên thanh niên khua môi múa mép với Trình Khả Nhi, sau đó đi chầu ông bà ngay tại chỗ.

Trên mặt chủ tiệm miễn cưỡng lộ ra một nụ cười:

- Làm sao có chuyện đó được? Tôi chỉ là sực nhớ mình có việc gấp phải xử lý cho nên mới vội vàng đóng cửa, hay là các ngài đến nơi khác xem đi?

Trình Khả Nhi làm như không thấy:

- Thành Budrag chỉ có một tiệm thuốc, ông còn muốn chúng tôi đi đâu nữa?

- Lấy toàn bộ thuốc bổ trong tiệm ra đây, chúng tôi bao hết!

Chính là xa hoa như vậy!

Chủ tiệm muốn khóc, anh thật sự không muốn buôn bán với mấy người này.

Nhưng mà cấp trên tạo áp lực, nếu như Chu Dương và người bên cạnh mua đồ thì mọi thứ nửa giá, còn phải mua một tặng ba, như vậy thì ai mà chịu cho nổi? Chỉ có thể đóng cửa tiệm ẩn núp.

- Chúng tôi giống người mua đồ không trả tiền à?

Trình Khả Nhi móc ra một linh quả phổ thông đặt lên bàn, sau đó quay sang gọi những cô gái khác.

- Các chị em, dời hết cửa hàng này cho chị.

Chủ tiệm thuốc khóc không ra nước mắt, tuy rằng bình thường anh cũng chào giá rất cao, nhưng mà cho tới bây giờ chưa từng gặp người không nói lý như vậy.

Trong tiệm có không ít dược liệu hiếm có, còn có rất nhiều các vật phẩm biến dị sau tận thế, số lượng cực kỳ thưa thớt, như thế nào là một quả siêu phàm là có thể mua được chứ?

Cho dù là mười quả cũng không đủ!

Hắn vốn dĩ cho rằng thương nhân đã rất xấu xa rồi, không ngờ lần này lại đụng phải người còn ác hơn.

Chủ tiệm vội vàng phân phó thuộc hạ đi thông báo trưởng nghị viên, trưởng nghị viên chính là chủ nhân phía sau màn của tiệm thuốc này.

Tuy rằng danh tiếng của Chu Dương làm mưa làm gió trong khoảng thời gian này, nhưng mà nếu bàn về địa vị thì vẫn là ra các cao tầng thành Budrag nhỉnh hơn.

- Đây là cửa tiệm của trưởng nghị viên, hi vọng các vị khiêm tốn một chút.

Chủ tiệm thuốc nhìn thấy người báo tin rời đi, lúc này mới dám kiên cường một chút.

Chu Dương ở phía xa nhìn các cô vợ của mình gây rối, không hề có ý muốn trộn lẫn vào.

Chỉ cần các em ấy vui vẻ là tốt rồi.

- Trưởng nghị viên? Thì ra đây là tiệm của ông, vậy thì tôi càng không gánh nặng trong lòng rồi.

Xem ra tên chủ tiệm này rất biết luồn lách, hẳn là nên gõ một chút.

Chu Dương lấy một ghế dựa ra tựa như ảo thuật, sau đó là một ly trà, bắt đầu ngồi xuống nhấm nháp xem kịch.

Chốc lát sau thì trưởng nghị viên mang theo rất nhiều thuộc hạ đi tới tiệm thuốc, mọi người ở xa quan sát lộ ra thần sắc hả hê.

Chu Dương vô pháp vô thiên ở thành Budrag, trong lúc vô tình thì tên này và những người phụ nữ của mình đã đắc tội không biết bao nhiêu người.

Có điều thực lực của họ không đủ, cho nên không dám trêu chọc Chu Dương, chỉ có thể nghẹn ở trong bụng.

Hôm nay nhìn thấy Chu Dương đá trúng ván sắt, không biết bao nhiêu người âm thầm cười như điên.

Nhà ngươi cũng có hôm nay!

Chu Dương chết chắc rồi!

Chủ tiệm thuốc nhìn thấy chủ nhân nhà mình đi tới, sống lưng đột nhiên thẳng tắp, thần thái cũng thay đổi.

- Tiểu tử, còn không mau xin lỗi trưởng nghị viên rồi bồi thường đi, nếu không thì mày sẽ không cơ hội nhìn thấy mặt trời của ngày mai đâu!

Ầm!

Sau đó chủ tiệm thuốc bị quất bay ra ngoài.

Mặt trưởng nghị viên đen giống như là đáy nồi.

Tại sao thủ hạ của mình lại không ánh mắt như vậy chứ? Không phải đã nói là không được trêu chọc Chu Dương mà? Tại sao lại không nghe lời?

Mấy người muốn hại chết cấp trên của mình à?

- Lôi anh ra làm thịt!

Trưởng nghị viên phân phó thủ hạ sau lưng, trực tiếp kéo chủ tiệm thuốc đi ra ngoài.

Hắn ta dám uy hiếp Chu Dương, vì không dẫn lửa thiêu thân nên trưởng nghị viên quyết định giải quyết dứt khoát.

- Chu Dương đại lão, tôi biết ngài muốn tìm dược liệu, trong tiệm khẳng định không đủ dùng, lần này tôi mang tới rất nhiều thứ hiếm lạ, bảo đảm làm ngài hài lòng.

Trưởng nghị viên bày ra dáng vẻ nịnh hót sau đó ra lệnh thủ hạ đưa dược liệu quý giá cho Chu Dương.

Mấy thứ này chính là vật quý mà trưởng nghị viên cất cho riêng mình, căn bản không định lấy ra bán, nhưng mà hôm nay chỉ có thể lấy tiền tiêu tai.

Mọi người ở đằng xa nhìn trợn mắt há hốc mồm.

Chẳng phải trưởng nghị viên nên dạy cho Chu Dương một bài học à?

Tại sao bây giờ trưởng nghị viên lại tặng quà cho Chu Dương? Đã thế còn đứng đấy vẫy đuôi lấy lòng.

Cuối cùng ai mới là trưởng nghị viên?

Ai mới là người có quyền thế nhất thành Budrag vậy?!

Chương 159: Đánh Vỡ Hạn Chế! Thiên Thị Địa Thính (1)

Sau khi trải qua phong ba tiệm thuốc, danh tiếng của Chu Dương đã hoàn toàn tăng lên độ cao mới.

Nơi anh đi qua như cá diếc sang sông, các cửa hàng tổn thất nặng nề.

Cướp bóc?

Quá phiền toái!

Chu Dương đi tới đâu thì các cửa hàng điên cuồng đưa tặng đồ cho Chu Dương tới đó.

Chu Dương tôi là người cầm không đồ vật của người khác à?!

Nhưng mà nếu mấy người đã đưa tới tận tay mà không thu thì quá là không nể mặt rồi.

Trong vòng ba ngày, mỗi khi Chu Dương có rảnh thì đều sẽ đi dạo một vòng quanh thành.

Đến ngày thứ ba, thành Budrag không còn một cửa hàng nào dám mở cửa...

Chu Dương không phải thích chiếm tiện nghi của người khác, anh chỉ đi quanh thành Budrag tìm biện pháp khống chế nó mà thôi.

Có điều người khác đưa chỗ tốt tới cửa, cớ sao lại từ chối?

Nữ vương Tinh Linh Selena cũng là dân ngoại lai, không nắm giữ cách điều khiển thành Budrag.

Liên tiếp ba ngày không kết quả, Chu Dương cảm thấy không cần thiết ở lại nơi đây nữa.

Thay vì ở đây lãng phí thời gian, đi ra ngoài giết Zombie, mở bảo rương còn có lý hơn.

Mà bảo vật trong rương còn trâu bò hơn cả những thứ trong thành Budrag này, cái gì đều có.

Chu Dương vừa rời đi thì toàn bộ siêu phàm giả thành Budrag tề tụ ở cổng chính.

Họ đưa mắt nhìn Chu Dương rời đi, sau đó toàn bộ hoan hô, tiếng hò reo vang lên khắp nơi.

Trình Khả Nhi nghe được động tĩnh truyền tới từ phía sau, thần sắc không vui:

- Có cần em làm thịt hết họ không?

m thanh của cô rất lớn, truyền đến rất xa, đám người một khắc trước còn đang hoan hô, một khắc sau giống như là bị bóp cổ, một đám nhanh chóng biến mất.

Mấy ngày nay, Trình Khả Nhi đã có danh tiếng tại thành Budrag,

ngoại hiệu là “Thiếu nữ bùng nổ”.

Chu Dương thấy thú vị, cười lắc đầu:

- Được rồi, mấy ngày nay chúng ta đã sớm vét sạch của cải của họ rồi, cho họ một con đường sống đi.
- Anh còn có chuyện quan trọng hơn phải làm.
- Các em đi theo anh, chúng ta đi báo thù!

Chu Dương gọi Dương Tuyết Mạn qua đây, cô ngoan ngoãn hệt như một con mèo, đôi mắt màu hổ phách nhìn chằm chằm Chu Dương, trên mặt mang theo lấy lòng.

- Em chỉ đường đi, chúng ta đi phế lão già Hắc Ám Chi Tử kia.

Chu Dương vẫn chưa quên đại thù với Hắc Ám Chi Tử, thứ này không giết chẳng lẽ giữ lại để ăn Tết à?

Hắc Ám Chi Tử còn sống ngày nào thì ngày đó Chu Dương vẫn sẽ không thoải mái.

Chỉ có kẻ địch đã chết mới là kẻ địch tốt nhất.

Cho tới bây giờ thì Chu Dương vẫn không quên Hắc Ám chi nguyên đã cống hiến cho mình 1000 vạn tích phân, hẳn là Hắc Ám Chi Tử cũng sẽ không quá kém.

Một bảo rương Thần Thoại di động như vậy, tự nhiên là không thể bỏ qua.

Batmobile tăng tốc, thẳng hướng tới sào huyệt Hắc Ám Chi Tử.

Chu Dương cũng không nhàn rỗi, liên tục giao lưu sâu với chúng nữ.

Chạy gần một ngày thì Chu Dương nhìn thấy từng cái bóng dáng lao tới Batmobile, anh kích động suýt nữa khóc ra nước mắt vui mừng.

Rốt cuộc cũng gặp lại Zombie đáng yêu rồi...

Sau khi nhìn thấy hình dạng xấu xí của đám Hắc Giáp Trùng, bây giờ nhìn thấy Zombie, Chu Dương cảm thấy chúng nó đều là mi thanh mục tú.

- Các em đừng giết chúng nó, để anh đi thăm dò đường một chút.

Chu Dương nói xong thì đã đứng ở trên ván trượt Lục Ma bay ra ngoài, lướt qua đỉnh đầu đàn Zombie.

Từng con Zombie bị hơi thở của Chu Dương dụ dỗ, không ngừng vung móng vuốt lung tung khắp nơi.

- Ông xã muốn làm gì vậy?

Selena và Emily hơi không hiểu, tò mò nhìn Chu Dương bay đi, cả hai muốn đi qua giúp đỡ.

- Không cần để ý anh ấy, chắc chắn anh ấy lại đi bên ngoài tìm thêm em gái nào đó!

Chúng nữ khinh thường bĩu môi, Hồ Hiểu Dung nghe vậy hơi lúng túng.

Không biết có phải là do vận khí hôm nay của Chu Dương không được tốt hay không, anh bay một đường mà vẫn chưa tìm được một mục tiêu vừa ý nào.

Dù sao thì loại Zombie cực phẩm như Hồ Hiểu Dung rất hiếm gặp được.

Thỉnh thoảng gặp được mấy cái miễn cưỡng vào mắt, nhưng không phải là không trong sạch thì chính là đã ăn thịt người, Chu Dương cách ứng cho nên tự nhiên là không thu.

Từng luồng điện thoáng qua, Zombie chết sạch.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 584762 Zombie, thu được 584762 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 14479 Zombie tiến hóa, thu được 72395 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 547 Zombie nhanh nhẹn, thu được 164100 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 631 Zombie lực lượng, thu được 189300 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết... »

Tổng cộng là hơn một trăm vạn tích phân, cộng thêm với tích phân trước đó, trong nháy mắt Chu Dương đã được tám trăm vạn tích phân.

- Có nên mở vài cái bảo rương đỉnh cấp hay không đây?

Chu Dương hơi ngứa tay, lúc này mở mấy cái bảo rương cấp độ truyền thuyết cũng không sai.

Thuận theo sự chỉ dẫn của hệ thống, Chu Dương thuận lợi tìm được vài bảo rương phẩm giai tương đối cao.

« Tiêu hao 111 vạn ngàn tích phân, bảo rương Bạch Ngân tiến giai bảo rương Truyền Thuyết, thu được Thần lực kết tinh. »

« Thần lực kết tinh: Vật phẩm tiêu hao, tinh hoa lực lượng được ngưng tụ của Thái Thản Thần lực, sau khi sử dụng gia tăng 500 điểm lực lượng. »

« Tiêu hao 111 vạn tích phân, bảo rương Thanh Đồng tiến giai bảo rương Truyền Thuyết, thu được Thần thể kết tinh. »

« Thần thể kết tinh: Vật phẩm tiêu hao, tinh hoa lực lượng được ngưng tụ của Thái Thản Thần Lực, sau khi sử dụng gia tăng 500 điểm thể chất. »

« Tiêu hao 111 vạn tích phân, bảo rương Hoàng Kim tiến giai bảo rương Truyền Thuyết, thu được Thần tốc kết tinh.... »

« Thần tốc kết tinh: Vật phẩm tiêu hao, tinh hoa lực lượng được ngưng tụ của Thái Thản Thần Lực, sau khi sử dụng gia tăng 500 điểm tốc độ. »

« Tiêu hao 111 vạn tích phân, bảo rương Thanh Đồng tiến giai bảo rương Truyền Thuyết, thu được Thần nguyên kết tinh. »

« Thần nguyên kết tinh: Vật phẩm tiêu hao, tinh hoa lực lượng được ngưng tụ của Thái Thản Thần lực, sau khi sử dụng gia tăng 500 điểm tinh thần. »

Chu Dương khẳng định sẽ dùng hết mấy thứ đồ tốt này, anh lập tức cho tất cả vào miệng không chút nghĩ ngợi, thuộc tính toàn phương diện tăng lên một cách điên cuồng.

Trong khoảng thời gian này, Chu Dương mở ra không ít bảo rương Thanh Đồng, thuộc tính bốn chiều thấp nhất cũng đạt được năm trăm điểm, lại thêm bốn khối thần tinh cấp truyền thuyết, thuộc tính bốn chiều một hơi đột phá một ngàn cửa ải lớn.

Có thứ gì đó như muốn phá vỡ trói buộc ở nơi sâu xa, Chu Dương

thoải mái đến mức không diễn tả được.

Chương 160: Đánh Vỡ Hạn Chế! Thiên Thị Địa Thính (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Giống như trên người đeo gông xiềng, khi vừa phá vỡ hạn chế thì anh đã thu được tự do.

Lẽ nào đây là hạn chế?

Chu Dương nhớ tới bộ anime One Punch Man mình từng xem, nhân vật chính là một anh chàng đầu trọc đại ma vương, sau khi anh ta phá vỡ hạn chế thì thực lực mạnh mẽ đến đáng sợ.

Người này thông qua việc hiến tế tóc của mình để thu được lực lượng phi phàm, còn Chu Dương chỉ là bật hack mà thôi.

Không thể không nói, loại cảm giác không trói buộc này thật sự không tồi!

Chu Dương tính toán mình còn lại hơn một trăm vạn tích phân, giữ lại bảo rương được thăng lên Thần Thoại sau khi giết chết Hắc Ám Chi Tử, tích phân còn dư lại vẫn có thể mở hai cái bảo rương Truyền Thuyết.

« Tiêu hao 110 vạn điểm tích phân, bảo rương Bạc Kim tiến giai bảo rương Truyền Thuyết, thu được năng lực: Thiên Lý Nhãn. »

« Thiên Lý Nhãn (S+): Đôi mắt của túc chủ đạt được cường hóa, có thị giác cực xa, tối đa có thể quan sát 1000 kilomet. »

« Tiêu hao 100 vạn điểm tích phân, bảo rương Kim Cương tiến giai bảo rương Truyền Thuyết, thu được Thuận Phong Nhĩ. »

« Thuận Phong Nhĩ (S+): Tai của túc chủ đạt được cường hóa, có thính giác siêu cường, bắt được động tĩnh tối đa trong vòng 1000 kilomet. »

« Keng, thông báo của hệ thống, phát hiện năng lực có thể dung hợp,

Thiên Lý Nhãn và Thuận Phong Nhĩ, có muốn dung hợp hay không? »

- Dung hợp.

« Dung hợp thành công, Chúc mừng túc chủ thu được năng lực: Thiên Thị Địa Thính. »

« Thiên Thị Địa Thính (Thần): Thính giác và thị giác của túc chủ đạt được cường hóa siêu cấp, có thể nghe mọi thứ động tĩnh trong phạm vi tối đa là năm ngàn dặm. »

« Bài Trừ Hư Ảo: Thiên thị địa thính nắm giữ năng lực phá vỡ ảo giác, thẳng tới chân thật, tất cả hư ảo đều sẽ hiện ra dáng vẻ chân thật trước mặt túc chủ. »

« Thiên Thị Địa Thính — Truy Tung Vạn Dặm: Đánh cắp một tia khí tức của mục tiêu, cho dù đối phương chạy trốn tới mười vạn dặm thì túc chủ vẫn có thể tìm được khí tức của người đó. (Trừ phi mục tiêu nắm giữ năng lực ẩn nấp thần cấp, nếu không thì sẽ không cách nào ngăn chặn Truy Tung Vạn Dặm.) »

- Tôi chắc chắn phải trở thành người thống trị ở tận thế, người có được lực lượng mạnh mẽ nhất trên thế giới, tôi muốn thành lập vương quốc Zombie của riêng mình!

Một người đàn ông có vóc dáng thon gầy ngồi trên ghế sô pha bằng da thật, từng con Zombie vây quanh hắn, nhưng mà điều khiến người khác thấy quỷ dị là không con Zombie nào tiến lên công kích anh ta.

Một con nữ Zombie tóc dài quỳ dưới đất, đang làm việc không thể miêu tả.

- Dù sao thì Zombie cũng không phải người thật, không nhiệt độ, không thể giao lưu, xem ra mình phải bắt vài con đàn bà còn sống tới rồi.

Tiêu Mạch thoải mái một hồi rồi đứng dậy.

Anh ta là một siêu phàm giả, vận khí không tồi nên đã thức tỉnh năng lực miễn dịch virus Zombie và khống chế chúng.

Dựa vào loại năng lực này anh đã xoay người thoát khỏi thân phận một tên ở tầng dưới chót, sau đó giết sạch toàn bộ những kẻ đã từng bắt nạt mình.

Lúc ban đầu thì bên cạnh anh vẫn còn có mấy người phụ nữ, nhưng

mà do anh đã chơi chán rồi cho nên tiện tay giết chết.

Sau lại anh vẫn chưa tìm được ai thích hợp nên không còn cách nào khác đành dùng tạm Zombie.

Có điều Zombie dù sao cũng là Zombie, máu thịt không chảy, toàn thân cứng ngắc, trải nghiệm còn kém hơn cả đồ chơi sạc pin.

Ngoại trừ vài lần đầu còn có thể miễn cưỡng dùng, nhưng mà càng ngày anh càng không thể chịu đựng được.

Tiêu Mạch hối hận, sớm biết như vậy thì anh nên lưu lại mấy người sống, cho dù là nam cũng được, tối thiểu còn có thể tán gẫu với anh một chút.

Loại cảm giác cô tịch này khiến cho anh phát điên.

Lúc nào mới có thể kết thúc cuộc sống như vậy chứ!

Hắn đã tìm khắp thành phố Tân Dương, nhưng mà không tìm được bất cứ người sống nào.

- Chẳng lẽ nhân loại đã diệt vong rồi?

Tiêu Mạch khó có thể chịu đựng cuộc sống như vậy, anh dẫn theo đàn Zombie đi lung tung khắp nơi tìm kiếm sinh mệnh sống.

Nếu thành phố Tân Dương không có nhân loại vậy thì mình sẽ rời đi.

Lần sau bắt được người sống thì chắc chắn phải để cho tên đó sống lâu một chút.

Tiêu Mạch suy nghĩ như vậy trong đầu, anh chỉ huy Zombie vây quanh mình như là bảo tiêu, sau đó bắt đầu đi ra thành phố Tân Dương.

Lúc này, Tiêu Mạch bỗng nghe được một âm thanh vù vù, ngẩng đầu nhìn lên thì nhìn thấy có một vệt sáng màu xanh lướt qua, tốc độ cực nhanh.

Dù vậy thì Tiêu Mạch vẫn có thể nhận ra đó là bóng dáng của một nhân loại.

Người sống!

Tiêu Mạch vừa mừng vừa sợ, anh vội vàng đuổi theo, đồng thời hô lớn:

- Xin chào!

Chu Dương đang bay ở trên bầu trời thì bỗng dưng nghe thấy trong đàn Zombie dưới đất truyền tới một tiếng kêu của nhân loại. Anh cúi đầu nhìn xuống thì thấy một người đàn ông vóc dáng gầy gò đang liều mạng vẫy tay với mình.

Người này không da mặt vàng như nến, dáng vẻ ốm yếu giống như những người may mắn sống sót tại tận thế khác, da thịt của anh ta vẫn duy trì màu trắng nõn, cái này rất là đáng quý ở tận thế.

- Huynh đệ, xuống trò chuyện một chút đi.

- Tao không hứng thú với đàn ông!

Chu Dương thản nhiên nhìn Tiêu Mạch một, lười để ý tới.

Phía sau còn có một nhóm Zombie chờ đợi mình đi giết, đâu có thời gian rảnh rỗi để ý tới thứ tép riu này, giết chết thứ này vừa lãng phí thời gian vừa còn không tích phân.

Ván trượt Lục Ma nhanh chóng rời đi, lưu lại một vệt sáng.

- Chỉ thiếu một chút nữa là thành công rồi!

Tiêu Mạch thầm hận, vừa nhìn thấy ván trượt Lục Ma thì anh đã yêu món bảo vật này.

Anh ta đã đặc biệt an bài một con Zombie nhanh nhẹn tập kích từ phía sau, không ngờ đối phương lại có lòng cảnh giác nặng như vậy, trực tiếp chạy trốn.

Tận thế không thể bỏ bớt phòng bị, nhiều chút chân thành à?

Tiêu Mạch nhìn thấy tốc độ của ván trượt Lục Ma, tự nhận là không thể đuổi kịp, cũng lười đuổi theo.

Sau khi nhìn thấy Chu Dương thì tâm trạng của anh đã tốt hơn nhiều.

Ít nhất thì anh biết rõ tận thế vẫn có người sống.

Chỉ cần có người sống thì sớm hay muộn gì thì anh cũng sẽ bắt được người thôi.

Đương nhiên, cái ý nghĩ này không kéo dài bao lâu thì Tiêu Mạch nghe được đằng xa truyền đến tiếng máy nổ vang, sau đó là một chiếc Batmobile màu đen như ngựa hoang thoát cương bay vèo qua.

Người sống!

Năng lực thị giác của Tiêu Mạch đã được cường hóa lên một bậc, anh đứng từ xa cũng có thể nhìn thấy có một mỹ nữ đang ngồi ở vị trí điều khiển, nhất thời ngẩn ngơ.

Não chưa có phản ứng gì thì miệng đã lên tiếng trước, Tiêu Mạch ra lệnh cho đàn Zombie:

- Mau ngăn cản chiếc xe này cho tao!

Từng con Zombie ngăn trước mặt Batmobile, tạo thành một bức tường thịt.

Chương 161: Cúc Hoa Nát Đầy Đất, Biết Cái Gì Gọi Là Tuyệt Vọng Không?

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Ngoại trừ Zombie bình thường ra thì trong đàn còn có ba con Zombie hệ Lực lượng có hình thể cao to.

- Rốt cuộc cũng tìm được phụ nữ rồi, hơn nữa còn là cực phẩm!

Tâm trạng của Tiêu Mạch rất tốt, thậm chí anh đã nghĩ tới cảnh tượng sau khi bắt được mỹ nữ, cùng cô đàm luận chuyện nhân sinh và lý tưởng.

- Mỹ nữ dừng xe lại nào, anh đây có thể để cô em sảng khoái lên mây...

Nhưng mà Batmobile vẫn không hề giảm tốc, đột nhiên lao tới.

Tiêu Mạch thấy vậy lắc đầu liên tục. Xe muốn đụng bay hơn ba mươi con Zombie phổ thông thì không thành vấn đề, nhưng nếu có thêm ba con Zombie hệ Lực lượng thì lại là chuyện khác.

Lái xe đụng tới chúng nó thì người xui xẻo là mỹ nữ, hy vọng là sẽ không chết.

Đến nỗi Zombie có chết bao nhiêu thì Tiêu Mạch cũng không đau lòng, chết thì anh còn có thể đi tìm một đám mới.

Nhưng mà điều khiến Tiêu Mạch giật mình đã xảy ra, trên thân Batmobile bỗng dưng mọc ra từng hàng dao nhọn mỏng và sắc bén, tốc độ không giảm lao về phía Zombie.

Từng con Zombie bị cắt thành hai mảnh, hoàn toàn không chút sức phản kháng, dễ dàng hệt như đang cắt cỏ. Ngay cả ba con Zombie hệ Lực lượng mà Tiêu Mạch ỷ lại cũng không tác dụng gì, khó thoát khỏi kết cục thi thể bị tách rời.

Tiêu Mạch triệt để sợ ngây người, đây là loại công nghệ đen gì đây?

Rốt cuộc thì hôm nay là hôm nào?

Lẽ nào mình tỉnh dậy đi tới thế giới tương lai?

Hết ván trượt màu xanh siêu công nghệ bây giờ lại tới xe hơi có thể thay đổi hình dạng, khi nào thì địa cầu xuất hiện loại công nghệ cao như vậy chứ?

Batmobile lao nhanh tới trước, Tiêu Mạch tức giận đến mức dậm chân, con vịt đã nấu chín lại bay mất.

- Cái con đàn bà đê tiện kia, chúc mày sinh con trai không XX....

Batmobile đột nhiên thắng gấp một, sau đó nó cấp tốc xoay lại một trăm tám mươi độ, chạy về phía Tiêu Mạch.

Tô Nguyên Dao bước xuống xe, hai mắt phun lửa nhìn Tiêu Mạch.

- Anh dám dùng lời nguyền rủa ác độc như vậy đối với tôi!

Đối với Tô Nguyên Dao mà nói thì những lời của Tiêu Mạch chính là lời nguyền ác độc nhất trên thế gian, cho dù cô rất có phong độ thì cũng không cách nào duy trì bình tĩnh nổi nữa.

- Quả nhiên là mỹ nữ!

Chỉ là đầu óc không được thông minh!

Vừa rồi nếu cô lựa chọn chạy trốn thì Tiêu Mạch cũng không biện pháp bắt được.

Có điều hiện tại...

Cảm ơn ông trời đã đưa cho anh một lễ vật thượng hạng như vậy, lần này vô luận như thế nào thì cũng không thể làm cô em này chết được.

- Em gái gấp gáp muốn sinh con cho anh tới vậy à?

Tiêu Mạch cười rạng rỡ, đám zombie xung quanh chạy tới bao vây Tô Nguyên Dao.

Đại cục đã định!

Nhưng mà đàn Zombie cũng không khống chế Tô Nguyên Dao như trong dự đoán của hắn, chúng nó chỉ cứng đờ đứng ở đó không nhúc nhích.

Nụ cười trên mặt Tiêu Mạch trở nên cứng ngắc, đây là tình huống gì?

Tô Nguyên Dao lạnh lùng nhìn anh ta, cười nhạo một câu:

- Đừng nói là anh thật sự cho rằng chỉ có một mình anh mới có thể khống chế Zombie chứ?

Một câu trúng tim đen của Tiêu Mạch.

- Không thể nào, anh đây chính là người độc nhất vô nhị!

Tiêu Mạch nhìn Tô Nguyên Dao rồi nở nụ cười hết sức rợn người:

- Hai chúng ta thức tỉnh dị năng giống nhau, là một đôi do trời đất tạo nên, vận mệnh để cho chúng ta gặp nhau...

Bên trong Batmobile truyền đến một tiếng rít, sau một khắc, Tiêu Mạch cảm giác như bị ai đó đánh một côn vào đầu mình, máu chảy ra từ ngũ quan.

Không mục tiêu cạnh tranh, Tô Nguyên Dao nắm giữ quyền khống chế tuyệt đối đàn Zombie.

Chúng nó nghe theo mệnh lệnh của cô buộc Tiêu Mạch tại cột đèn đường, một con Zombie hệ Lực lượng tiến lên đè lại phía sau hắn, phát động va chạm tử vong.

- A!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, lộ ra sự thống khổ vô tận.

- Không phải mày nguyền rủa con trai tao sinh ra không XX à?

Vậy thì để tao cho mày trải nghiệm cảm giác đó trước!

Vì đề phòng Tiêu Mạch sớm tỉnh lại rồi khống chế Zombie chạy thoát, Viên Thanh Tuyết còn cho Tiêu Mạch vài đòn tấn công tinh thần.

Sức lực vừa đủ, sẽ không làm anh ta biến thành thiểu năng, nhưng mà ít nhất là ba ngày sẽ không thể khống chế Zombie được.

Trong ba ngày này, Zombie hệ Lực lượng sẽ dựa theo mệnh lệnh của Tô Nguyên Dao tiến hành va chạm tử vong với Tiêu Mạch.

Bị thông cúc ba ngày, nếu Tiêu Mạch còn không chết thì coi như anh ta phước lớn mạng lớn.

Mà cho dù không chết thì cũng xem như đã phế, lưu lại bóng ma tâm lý không thể xóa nhòa.

- Chị Nguyên Dao quá đỉnh!
- Chị Nguyên Dao quá hung tàn!

Chúng nữ nhìn thấy toàn bộ hành trình Tô Nguyên Dao trả thù, không khỏi trợn mắt há hốc mồm, rối rít che mắt lại.

Tô Nguyên Dao không thèm nhìn kết quả, rất sợ hai mắt của mình bị mù, lập tức lái xe cách xa nơi này.

Tiếng kêu la thảm thiết liên tục vang xa, Tiêu Mạch muốn sử dụng năng lực nhưng lại cảm giác tinh thần của mình là một mảnh hỗn độn.

Hắn gào thét về phía Batmobile một cách điên cuồng:

- Van xin... cô bỏ qua…. tôi... tôi sai rồi...

Hắn đã từng làm việc không thể miêu tả đối với Zombie, hiện tại đến phiên nam Zombie làm việc không thể miêu tả với hắn.

Thiên đạo hảo luân hồi, trời xanh bỏ qua cho ai.

Chu Dương thuận tay giải quyết đàn Zombie ở xa, kiếm lời một trăm tám mươi vạn tích phân.

Sắc trời dần dần tối xuống, bất tri bất giác họ đã đi tới ngoại ô.

Số lượng Zombie ở nơi đây thưa thớt, Chu Dương không muốn đối

phó với từng con, anh quyết định bật chế độ treo máy ván trượt Lục Ma.

Lúc này, Chu Dương đang đứng trước một cửa thôn.

Sở dĩ thôn này đưa tới sự chú ý của anh là vì nó được gọi là Thôn Quả Phụ.

Thật là một tên kỳ lạ, nó khiến Chu Dương hơi hứng thú với nơi này.

Dưới thiên thị địa thính, anh đã nhìn rõ toàn bộ cách cục trong thôn.

Sự thật rất phù hợp với cái tên, trong thôn tổng cộng có hơn hai mươi người, toàn bộ đều là phụ nữ, ngay cả một người đàn ông đều không.

Tận thế buông xuống, phụ nữ là tồn tại ở tầng dưới chót, họ đều là nô lệ của đàn ông, sống còn không bằng heo chó.

Chương 162: Đột kích Thôn Quả Phụ, có kêu rách cổ họng thì cũng không ai tới cứu

Chu Dương đã gặp rất nhiều phụ nữ ở tận thế, phần lớn đều dính vào người đàn ông, trao đổi thân thể để sống lay lắt qua ngày, có người thảm hại hơn bị nuôi nhốt, trở thành nô lệ.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương nhìn thấy có phụ nữ tự lập tự cường.

Huống chi vẫn là hơn hai mươi người phụ nữ tụ tập lại một chỗ, quả thật là một chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Trong lòng Chu Dương dâng lên mấy phần tò mò.

Anh không che giấu, tự nhiên sải bước vào Thôn Quả Phụ.

Lúc này, trong thôn có hơn hai mươi người phụ nữ tụ tập ở một chỗ, trong tay các cô đều có súng, đây là thứ duy nhất họ dựa vào để sống sót tới bây giờ.

Tuổi của nhóm người này chừng ba mươi, hiếm thấy vài người chưa đến hai mươi tuổi.

Tuổi lớn hơn thì hoàn toàn không một người.

- Có người đến!

Một người phụ nữ làm nhiệm vụ canh gác lên tiếng cảnh báo, chúng nữ rối rít cầm súng lên, che giấu tại vị trí an toàn, sau đó đồng loạt nhắm miệng súng vào Chu Dương.

Đây coi như là thiết nương tử ở tận thế à?

Chu Dương nhìn cách ăn mặc của họ, chủ động cười còn phối hợp mà giơ tay lên, biểu thị mình không có uy hiếp.

- Là một người đàn ông, xác nhận mục tiêu chỉ có một!

Một người phụ nữ hơn hai mươi tuổi chạy tới, cô vươn tay sờ soạng kiểm tra toàn thân của Chu Dương, bảo đảm trên người anh không vũ khí.

- Đừng đụng tay đụng chân!

Tiện nghi của Chu Dương anh sao có thể để người khác tùy tiện chiếm như vậy được?

Tuy rằng nhan sắc của người này coi như không tệ, nhưng ánh mắt của Chu Dương đã được hun đúc bởi các cô vợ của mình, trở nên càng ngày càng cao.

Hiện tại người phụ nữ này có thể cho sáu mươi tới bảy mươi điểm, nhưng như vậy vẫn chưa đủ để lọt vào mắt anh.

- Tôi khuyên anh nên thành thật một chút, trước khi xác nhận anh có sự uy hiếp hay không thì chúng tôi sẽ không ngại đập chết anh!

Mấy người phụ nữ la to, họ nâng súng cao hơn, bày ra dáng vẻ sẵn sàng chiến đấu bất kì lúc nào.

Có câu nói, đàn bà tức giận lên rất đáng sợ, đặc biệt là khi trong tay họ cầm súng.

- Tôi chỉ là đi ngang qua mà thôi, nhìn thấy nơi này có nhiều phụ nữ tụ tập như vậy cho nên tạt vào xem một chút!

Chu Dương giang tay ra, làm bộ muốn đi.

- Đừng cho anh ta rời đi, ai biết người này có phải là thám tử

hay không, bắt giữ người này lại!

Sau khi xác nhận chỉ có một mình Chu Dương, chúng nữ cầm súng vọt ra, bao vây Chu Dương.

- Các cô không để cho tôi đi là muốn tôi ngủ với các cô à?

- Đáng tiếc là tôi không có hứng thú với mấy người!

Tuy rằng nhóm người này ở trong thôn tạm thời không bị quấy rầy, từng người nhìn thoáng qua vẫn còn tính là sạch sẽ.

Nhưng mà vì bị khủng hoảng thời gian dài, không ngủ đủ cho nên hai mắt họ hệt như gấu trúc, sắc mặt cũng vàng như đất do thiếu hụt Vitamin.

Điều này khiến cho nhan sắc của họ bị giảm xuống một cách đáng kể, so với Trình Khả Nhi và các cô vợ khác được ăn ngon uống tốt, tẩm bổ đầy đủ, nhan sắc còn cao hơn thì quả là một trời một vực.

- Anh ta đẹp trai như vậy, hẳn không phải là người xấu đâu...

Một cô gái chừng mười sáu, mười bảy tuổi liếc nhìn Chu Dương một, sau đó là lần thứ hai, lần thứ ba.

-...

Nếu là thời đại hòa bình, ngoại trừ mấy người rụt rè thì phần lớn đều sẽ tiến lên xin phương thức liên lạc của Chu Dương.

Nhưng đây là tận thế, sau khi lần lượt bị đám đàn ông đả kích hết lần này tới lần khác, kiến thức sự tàn khốc của tận thế, họ đã hoàn toàn thất vọng với những người khác phái.

Mặc dù Chu Dương rất soái, nhưng cũng sẽ không được một chút hảo cảm của các cô…. ừm, nhiều lắm là tăng thêm một điểm so với người khác mà thôi.

Không chỉ nhan sắc của phụ nữ có lực sát thương với khác phái, ngay cả nhan sắc của đàn ông cũng có tác dụng tương tự, cho dù là tận thế thì điều này cũng không hề thay đổi.

- Lột quần áo của anh ta ra, chúng tôi phải kiểm tra tỉ mỉ hơn, ai biết anh ta có giấu súng hay không?

Một người phụ nữ lên tiếng đề nghị, ánh mắt lập lòe.

Chúng nữ gật đầu đồng ý, vây lại muốn lột quần áo của Chu Dương.

- Mấy người hơi quá đáng rồi nha! Tôi khuyên mấy cô nên thiện lương!

Chu Dương cảm nhận được rõ ràng, mấy người này là thèm thân mình của anh, một đám không biết xấu hổ.

Thấy Chu Dương biết được suy nghĩ của mình, chúng nữ cũng không xấu hổ, họ bao vây Chu Dương lại. Các cô giống như là lão sói xám, còn Chu Dương chỉ là một con dê con đi nhầm vào ổ sói.

Ai bảo họ người đông thế mạnh!

Lúc trước cánh đàn ông tụ tập một chỗ, bắt nạt phụ nữ yếu đuối, tại sao bây giờ các cô lại không thể bắt nạt ngược lại chứ?

Hiện tại là tận thế, không quy củ, không trật tự, muốn làm cái gì thì làm cái đó, không cần hơi gánh nặng nào trong lòng.

- Các người đừng có tới đây! Nếu mấy người lại tiến thêm một bước nữa thì tôi sẽ gọi người tới đấy!

Chu Dương không nghĩ Thôn Quả Phụ lại hung tàn như vậy, quá đáng sợ!

Một khi người phụ nữ điên lên thì đàn ông cũng phải sợ hãi!

Họ nghe Chu Dương nói như vậy thì ngược lại cười phá lên:

- Mau kêu đi! Có kêu rách cổ họng thì cũng không ai tới cứu đâu!

- Anh nên ngoan ngoãn đi theo chúng tôi đi!

- Đây không phải là điều đàn ông các anh muốn nhất à?

Khóe miệng Chu Dương co giật, đúng là đổi thành người đàn ông khác, bị nhiều phụ nữ vây quanh như vậy thì đúng là không thể không suy nghĩ nhiều.

Rõ ràng là đám yêu tinh này coi mình là Đường Tăng.

Chu Dương nghiêm mặt, khuyên nhủ lần nữa:

- Tôi cảnh cáo mấy người lần cuối, đừng có tới đây, nếu không tôi sẽ gọi người tới!

Nhóm phụ nữ của Thôn Quả Phụ không sợ hãi chút nào, dáng vẻ ăn chắc Chu Dương.

- Yên tâm, chúng tôi sẽ đối đãi với anh thật tốt! Sau khi xong chuyện sẽ bồi bổ cho anh, đừng mơ chúng tôi sẽ buông tha miếng thịt tươi này.
- Các em mau lại đây! Các em đến chậm một chút là ông xã của các em sẽ bị yêu tinh ăn đấy!

Chương 163: Không Độc Không Phải Quả Phụ, Chân Tướng Không Muốn Người Biết (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Nơi xa truyền đến tiếng động cơ xe hơi, Batmobile tiếp cận tốc độ hai trăm mã lực cực nhanh giết tới, vọt vào thôn với tư thái không thể địch nổi.

Nhóm phụ nữ Thôn Quả Phụ lập tức giơ súng lên, công kích tới tấp về phía Batmobile.

Từng phát đạn bắn vào Batmobile tóe lên tia lửa, mặc dù trên xe có nơi bị đạn bắn lõm vào thì cũng sẽ nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu.

- Dương ca, bây giờ anh càng lúc càng biết chơi rồi!

Batmobile nhẹ nhàng quét đuôi xe một vòng rồi chậm rãi dừng lại, chúng nữ cạn lời nhìn Chu Dương giả vờ như là con cừu nhỏ bị một đám phụ nữ bao vây ở chính giữa.

Thực lực của anh ấy đủ để đập chết mấy người này vài trăm lần, còn giả vờ đáng thương cái gì chứ?

Trình Khả Nhi thì nhanh chóng móc Trảm Lôi Kiếm ra, vẻ mặt hưng phấn vọt tới.

- Ông xã, em tới cứu anh đây!

Chúng nữ Thôn Quả Phụ đều là sát tinh, họ lập tức nã đạn về phía Trình Khả Nhi, nhưng mà Trình Khả Nhi còn chưa dùng kiếm chém bay viên đạn thì mặt đất bỗng dưng chấn động, sau đó một bức tường gỗ vừa dày vừa nặng chặn ở phía trước, chặn lại toàn bộ viên đạn bắn tới.

Đây là do nữ vương Tinh Linh Selena ra tay.

- Siêu phàm giả!

Đám người của Thôn Quả Phụ triệt để sợ ngây người, họ vội vàng lùi về phía sau.

Một người phụ nữ nắm cổ của Chu Dương, dí súng vào ót của anh, quát to với nhóm của Trình Khả Nhi:

- Không được tiến tới, nếu không tao giết chết tên này!

Nhóm người Thôn Quả Phụ nhìn thấy những người phụ nữ của Chu Dương là siêu phàm giả, trực tiếp thay đổi chiến thuật, bắt anh trở thành con tin.

Chu Dương cảm nhận được có thứ gì đó đè ở sau lưng mình, rất thoải mái, anh quay đầu lại nhìn mặt của đối phương.

- Đại tỷ à, có thể đổi một người khác được không? Dung mạo của bà chị hơi khó coi, nếu được thì cho tôi xin thay bằng một cô em xinh đẹp đi, như vậy thì tôi tình nguyện bị bắt cóc!

Chu Dương cười nói và chỉ vào một người phụ nữ có tướng mạo xuất chúng, bộ phận nào đó trên cơ thể tương đối không nhỏ.

-...

- Mày câm miệng lại cho tao!

Người đàn bà kia cầm báng súng đánh mạnh vào đầu của Chu Dương, phản lực mạnh mẽ truyền lại, nhưng mà Chu Dương không hề hấn gì, ngược lại thì cổ tay của cô ta tê rần.

- Lẽ nào mày cũng là siêu phàm giả!

Bị ăn báng súng vào đầu mà Chu Dương lại giống như không việc gì, người đánh ngược lại bị phản lực làm cổ tay đau nhức, đây không phải là việc người bình thường có thể làm.

- Tôi đã nói là đổi người rồi mà, chẳng lẽ bà chị không hiểu

tiếng người à?

Chu Dương giơ nắm đấm lên, một quyền đưa người kia bay lên trời cao.

Chu Dương hơi ảo não một chút, anh quên mất sức mạnh của mình đã được cường hóa, đánh người bay hơi cao rồi.

Mọi người hơi ngây ngốc, vừa giận vừa sợ nhìn Chu Dương.

Chu Dương đã từ một con cừu nhỏ chuyển thành Wolverine, sự biến hóa này cũng quá lớn!

Không biết là ai dẫn đầu nổ súng, từng phát đạn không ngừng bay thẳng về phía Chu Dương.

Nhưng mà viên đạn còn chưa đụng tới Chu Dương thì đã ngừng lại giữa không khí, vô pháp tiến lên một bước.

- Các cô không cần phải sợ! Em gái, mau tới bắt cóc tôi nào!

Chu Dương cười nói, chậm rãi đi tới cô gái có nhan sắc cao nhất.

Hiếm khi gặp phải việc thú vị như vậy, Chu Dương đương nhiên phải chơi đùa cùng với họ cho ra trò.

Nếu không thì cuộc sống tận thế chẳng phải quá mức buồn tẻ à?

Nhóm người Thôn Quả Phụ vừa mới nhìn thấy Chu Dương đánh bay một người lên cao, hiện tại người nọ vẫn còn chưa rơi xuống đất, lực lượng kinh khủng như thế này thì ai còn dám tới bắt cóc nữa?

- Anh đừng có tới đây!

Người phụ nữ kia giơ họng súng đối mặt với Chu Dương, nhưng mà khi cô thoáng nhìn thấy từng viên đạn vẫn còn trôi nổi giữa không khí, cảm thấy cây súng trên tay mình chẳng khác gì que cời lửa, cho nên ném sang vừa.

- Đến phiên diễn của mình mà lại làm như không nhìn thấy, thật là khó chịu, biến đi!

Người nọ còn chưa kịp phản ứng thì đã bị Chu Dương cho một vé lên trời.

- Chúng tôi sai rồi, van xin anh đừng có giết chúng tôi!

Nhóm phụ nữ Thôn Quả Phụ trở nên hoảng sợ bất an, từng người quỳ dưới đất cầu xin Chu Dương tha thứ.

Ai có thể nghĩ tới, Đường Tăng bỗng nhiên lại biến thành Tôn Hầu Tử, cái này sao mà họ dám ăn vào miệng được.

- Tôi nguyện ý trói anh!

Một người phụ nữ hơn ba mươi tuổi, vóc người sưng vù vẫy vẫy tay với Chu Dương.

Đối với mặt hàng này, Chu Dương chỉ có thể nói một câu tạm biệt.

Chẳng qua người tạm biệt là cô ta.

- Dương ca, anh lại làm chuyện xấu rồi, khuôn mặt anh hấp dẫn như vậy, ai nhìn thấy mà không động tâm được chứ!

Trang Vũ Tình thấy những người kia đều là phụ nữ, bất tri bất giác động lòng trắc ẩn.

Phụ nữ sống ở tận thế quá mức gian nan, thật vất vả mới nhìn thấy có phụ nữ tự cường tự lập, điều này khiến cho các cô gái rất bội phục.

Cô muốn cầu Chu Dương thả họ một con đường sống.

- Em gái à, em không hiểu chuyện rồi, có bao giờ em thấy Dương ca không thù không oán, giết người vô tội lung tung chưa?

Viên Thanh Tuyết tiếp tục cười nói.

- Điều chúng tôi phải làm là ủng hộ anh ấy vô điều kiện.

- Vẫn là vợ hai hiểu chuyện, một lát cho em thêm cơm.

Mấy người phụ nữ Thôn Quả Phụ nhìn thấy hơn mười người phụ nữ xinh đẹp ngồi ở trên xe, dung mạo của các cô khiến họ phải ghen tỵ.

Những lời vừa rồi của Trang Vũ Tình làm cho họ cảm thấy có cơ hội sống sót, cả đám vội vàng xin tha:

- Mọi người đều là phụ nữ, van cầu các cô giúp chúng tôi một tay đi!

P/s: Các truyện mới của team

Đường Tăng Đánh Xuyên Tây Du

Tại Tận Thế Ta Nhặt Được Bảo Rương

Mỗi Ngày Ta Nhận Một Hệ Thống Mới

Ta Có Thể Truy Tung Vạn Vật

Phòng Giam Siêu Quái Vật

Chương 164: Không Độc Không Phải Quả Phụ, Chân Tướng Không Muốn Người Biết (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Chúng tôi ăn rất nhiều khổ ở tận thế, đám đàn ông bắt chúng tôi làm nô lệ, làm công cụ phát tiết, mỗi ngày đều là sống không bằng chết. Chúng tôi bị ép đến bước đường cùng nên vùng lên phản kháng, giết chết bọn đàn ông kia, sau đó tìm được một thôn ngăn cách với thế giới bên ngoài, cùng nhau cuộc sống ….
- Chẳng lẽ vì chúng tôi là phụ nữ cho nên không tư cách sống tiếp hay sao?

Lời nói này khiến người nghe phải rung động, không ít cô gái động lòng trắc ẩn.

Bốp! Bốp! Bốp!

Tiếng vỗ tay vang lên, Chu Dương vỗ tay bước ra, trên mặt anh đều là sự tán thưởng.

- Bản lĩnh hùng biện của cô không tồi, nói cứ như là thật vậy, ngay cả tôi cũng suýt nữa tin tưởng.

Tận thế thì đại đa số người sẽ coi phụ nữ là quần thể yếu nhược, mà sự thật cũng xác thực là như thế, nhưng lại không bao gồm nhóm người này.

Phối hợp những lời mà họ vừa nói, đúng là có thể kiếm được sự đồng tình.

Đáng tiếc họ chỉ có thể lừa gạt người khác, lại không thể đánh lừa ánh mắt của Chu Dương được.

Vô luận người có kỹ thuật diễn cao siêu tới cỡ nào thì cũng vô dụng, mặc kệ là nhà ngươi che giấu bí mật hay tâm tư sâu xa gì thì trước mặt Chu Dương, người có năng lực Kẻ Nắm Giữ, không chỗ có thể ẩn giấu.

Chu Dương không phải một người không điểm mấu chốt, sở dĩ anh đi vào Thôn Quả Phụ là bởi vì anh phát hiện được một bí mật mà những người trong thôn không muốn ai biết.

- Không phải lúc trước mấy người còn nói muốn ăn tôi à?

Chu Dương cười híp mắt nói một câu.

- Chúng tôi chỉ là hù dọa anh thôi, muốn xem anh phản kháng như thế nào, ai bảo anh đẹp trai quá làm gì! Đã rất lâu rồi chúng tôi chưa nhìn thấy đàn ông cho nên mới ….

- Vậy mấy người có thể nói cho tôi biết đường đi tới ngục giam phạm nhân nữ Tân Dương không? Tôi muốn đi xem thử nơi các cô đã từng cuộc sống.

Chu Dương vừa nói câu này, sắc mặt toàn bộ người của Thôn Quả Phụ lập tức biến sắc.

- Tại sao mày lại biết lai lịch của tụi tao?

- Đồ ngu, câm miệng lại cho tao!

Nhóm người này vừa giận vừa sợ, liên tưởng tới thân phận siêu phàm giả của Chu Dương, ai biết anh ta có bao nhiêu năng lực chứ.

Có khi anh ta có năng lực đọc được ký ức của họ thì sao?

- Không gì là tôi không biết, thủ đoạn bẩn thỉu của mấy người không thể ẩn giấu trước mặt tôi được đâu!

Nhóm phụ nữ Thôn Quả Phụ vẫn còn cố gắng cãi chày cãi cối:

- Chúng tôi không biết anh đang nói cái gì hết!

Nhưng mà ánh mắt lập lòe của họ đã tố cáo giờ phút này họ cũng không bình tĩnh như vẻ ngoài.

- Chậc chậc, đàn bà quả nhiên là diễn viên trời sinh!

Chu Dương đột nhiên giậm chân một, toàn bộ mặt đất rung chuyển, giống như là có vật gì muốn chui từ dưới đất lên.

Chẳng lẽ sắp động đất à?!

Thực lực của người này quá đáng sợ!

Trong lòng đám người kia dâng lên sự bất an nồng đậm.

Sau một khắc, sắc mặt cả đám trở nên trắng bệch không chút máu.

Do mặt đất chấn động nên một số nơi vừa mới được lấp lại bằng bùn đất bị sụp xuống, lộ ra từng cỗ xương cốt trắng hếu.

Hình thể có lớn, có nhỏ, ít nhất bốn mươi tới năm mươi cụ, toàn bộ đều là nhân loại.

Đám phụ nữ kia bị dọa sợ đến mức ngã xụi lơ trên mặt đất, mặt cắt không còn chút máu.

- Mấy người có thể nói cho tôi biết những người này chết như thế nào không?

Chu Dương giọng nói rất lạnh, giống như đến từ Cửu U địa ngục.

Những hài cốt này dĩ nhiên là kiệt tác của những người phụ nữ này.

Chu Dương đã sớm biết tất cả thông qua trí nhớ của họ.

Sau khi tận thế xảy ra, trật tự đại loạn, đám phạm nhân nữ ở Tân Dương thu được cơ hội, trốn thoát ra ngoài.

Sỡ dĩ hơn ba mươi nữ tù phạm may mắn trốn thoát ra ngoài được là do vị trí của ngục giam vắng vẻ, xung quanh không người dân gì nên số lượng Zombie gặp trên đường tương đối ít, không gặp phải cái gì ngoài ý muốn.

Sau đó các ả thuận lợi tìm được cái thôn có vị trí địa lý cực tốt này, quyết định an cư ở đây.

Tận thế cần nhất là thức ăn và nước uống, nước uống không thành vấn đề, trong thôn có một giếng cổ không nhiễm virus, đây là nguồn nước của họ.

Có điều thức ăn lại không phong phú như những gì các ả dự liệu, đất đai phụ cận quá hoang vu, không thích hợp trồng trọt. Những hộ gia đình trong thôn đều mua sắm thức ăn từ bên ngoài, vì vậy trong nhà không tích trữ quá nhiều thức ăn.

Thức ăn không đủ, chỉ có thể đi ra bên ngoài tìm kiếm.

Nhưng mà các ả lại không dám đối mặt với Zombie và quái vật, lại không dám bước vào nơi Zombie như nước thủy triều như thành phố Tân Dương, chỉ có thể ăn mà không làm.

Trồng trọt?

Cái này quá tốn thời gian và công sức, chưa kể không biết khi nào Zombie sẽ tràn vào đây, họ cũng chống đỡ không được đến lúc đó.

Không có thức ăn, thôn này rất nhanh xảy ra chuyện đẫm máu bạo lực để giành giật thức ăn.

Đương nhiên, người đã chết cũng sẽ không bị lãng phí, bởi vì cuối cùng họ sẽ vào bụng của những người còn sống ….

Những người còn sót lại chút đạo đức, từ chối gia nhập nhóm người này cũng sẽ bị họ giết chết, các ả cần người đồng hành, không phải người làm phản.

Thức ăn sung túc làm cho họ tạm thời không nỗi lo sau này, đồng thời cũng đã nếm được sự ngon ngọt không phải sầu lo về thức ăn.

Vì thế, các ả còn săn giết những người may mắn sống sót ở gần đó, cướp đoạt thức ăn, đương nhiên là cũng sẽ không bỏ qua người.

Các ả thậm chí đổi tên thôn thành Thôn Quả Phụ, đặt ở nơi nổi bật, chính là vì dẫn dụ người ngoài đi vào trong thôn.

Đương nhiên, đàn ông là đối tượng mà họ đặc biệt quan tâm.

Chương 165: Chết Cũng Không Hối Cải, Hắc Ám Chi Tử, Tao

Đến Đây!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Ngắn ngủi hơn nửa tháng, số người chết trong tay các ả đã vượt qua năm mươi.

Nhớ tới hình ảnh nhìn thấy trong trí nhớ của những người phụ nữ này, ngay cả Chu Dương cũng không khỏi muốn nôn mửa.

Mặc dù Chu Dương đã sớm biết sẽ có chuyện như vậy xảy ra ở tận thế, nhưng anh lại không nghĩ rằng lần đầu tiên nhìn thấy chuyện này lại là do một đám đàn bà cầm đầu.

Không thể không nói, bề ngoài những người phụ nữ này quá có tính lừa gạt, người ngoài hết chín trên mười sẽ bị che đậy bởi vẻ ngoài này, sau đó dễ dàng bị các ả ra tay sát hại.

Họ coi những người phụ nữ này là con cừu nhỏ, nào ngờ mình mới là con mồi.

- Van cầu các ngài đừng giết chúng tôi! Chúng tôi cũng là bị ép đến bước đường cùng, nếu không ăn họ thì chúng tôi cũng sẽ đói chết!
- Đây là tận thế, chúng tôi chỉ muốn sống tiếp mà thôi!
- Chúng tôi sai rồi, van cầu các ngài bỏ qua cho chúng tôi đi!

Sau khi chứng kiến thực lực kinh người của Chu Dương và những người phụ nữ của anh ta, họ không còn dám sinh ra một chút lòng phản kháng. Biện pháp duy nhất để sống tiếp chính là cầu xin Chu Dương tha thứ.

- Thật là ghê tởm!

Trên mặt Trang Vũ Tình khó nén sự chán ghét, cô vốn dĩ cho rằng những người phụ nữ này đáng giá đồng tình, đến khi Chu Dương vạch trần gương mặt thật sự của họ, lúc này cô mới phát hiện các ả ghê tởm đến mức nào.

Ngay cả một số động vật cũng sẽ không ăn đồng loại của mình!

Họ không xứng đáng làm người!

- Vậy còn người mà mấy người đã giết, tước đoạt quyền được sống tiếp thì à? Họ nên tìm ai tố khổ đây?!

Hồ Hiểu Dung là y tá, xem như thường thấy sinh tử, nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng như thế này thì cô vẫn không nhịn được đứng ra nói thay cho những người đã chết oan uổng kia.

Mấy người phụ nữ kia còn muốn nói thêm cái gì, nhưng Chu Dương đã lười phải nghe tiếp.

Từ thời khắc mà các ả muốn xuống tay với mình thì Chu Dương đã sớm phán định cái chết cho họ.

- Oan gia nên giải không nên kết, tôi cho rằng mấy người nên trò chuyện với họ một chút, giải tỏa khúc mắc.

Chu Dương nhìn đám người của Thôn Quả Phụ, cười nói.

???

Người đã chết còn muốn tụi này giải thích như thế nào?

Lẽ nào tên này muốn bỏ qua cho chúng ta?

Người của Thôn Quả Phụ âm thầm vui vẻ.

Hối cải?

Đầu năm nay, chỉ cần có thể sống được thì ăn thịt người có làm sao!

Cùng lắm thì rời khỏi nơi này, tìm một đỉnh núi khác, đông sơn tái khởi.

Có một số việc chỉ có không lần và vô số lần, chỉ cần mở đầu thì sẽ vĩnh viễn không khả năng cứu vãn.

Ăn thịt người cũng giống như vậy.

- Nói như vậy nghĩa là ngài nguyện ý thả chúng tôi đi?

Một người phụ nữ lấy can đảm hỏi Chu Dương.

- Mấy người vẫn chưa nói chuyện với họ, muốn đi đâu hả?

Chu Dương lạnh lùng nói một câu.

Đừng nói cái tên này là người bệnh tâm thần nha!

Bệnh tâm thần không đáng sợ, đáng sợ là bệnh tâm thần nắm giữ lực lượng kinh khủng.

- Mấy người dám mắng tôi!

Sắc mặt Chu Dương lạnh xuống, trong lòng mọi người cũng trở nên lạnh lẽo.

Đậu xanh!

Cái tên này quả nhiên là có thuật đọc suy nghĩ!

Như vậy thì chẳng phải những gì họ suy nghĩ đã bị Chu Dương biết hết rồi?!

Nhìn thấy loại tình huống này, mấy người phụ nữ kia lập tức chạy trốn không chút nghĩ ngợi.

Chạy nhanh một chút còn có thể cách xa thật xa tên ác ma này!

Có điều họ chạy chưa được bao lâu thì mặt đất bỗng dưng chấn động, sau đó rách ra một khe nứt to lớn. Người của Thôn Quả Phụ chưa dự liệu được loại biến cố này, từng người lần lượt rơi xuống cái hố to kia.

- Chắc chắn phải ăn năn sám hối cho tốt với họ đấy!

Từng cỗ thi hài cũng rơi vào cái hố to đó, lăn xuống bên cạnh đám phụ nữ, đầu lâu và khung xương trắng hếu nhìn thấy rợn người.

Hốc mắt trống rỗng tựa như là vong hồn đã chết nhìn chằm chằm vào các ả.

Cả đám bị dọa sợ tới mức đều trốn vào một góc, kêu gào tê tâm liệt phế:

- Thả tụi tao ra ngoài!
- Cái tên khốn đáng chết này!
- Tụi tao có ăn thịt người hay không thì liên quan gì tới mày chứ?!

Họ biết Chu Dương sẽ không bỏ qua mình, cho nên tức giận mắng to.

Chu Dương không thèm để ý tới đám người này, kẽ hở trên mặt đất chậm rãi khép lại, dần dần khôi phục như lúc ban đầu.

Họ cuộc sống chung một chỗ lâu rồi thì chắc chắn sẽ tha thứ cho nhau.

Chu Dương phủi tay một, chuyện đã được giải quyết hoàn mỹ.

Đoàn người lại ngồi lên xe, tiếp tục khởi hành đi về phía trước.

- Em có thể cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc.

Miêu Nữ Dương Tuyết Mạn tiến lại gần Chu Dương, cô hơi hốt hoảng nhìn về phía phương xa.

- Em không cần phải sợ!

Chu Dương ôm Dương Tuyết Mạn, cười híp mắt nhìn ra xa.

Cách đó mấy chục dặm là khu vực bị bao phủ bởi một đoàn hắc khí cực kỳ khổng lồ. Hắc khí ngưng tụ thành từng cánh tay như là xúc tua của bạch tuộc, chúng nó vùng vẫy khắp nơi, giống như là yêu ma hiện thế, vô cùng khủng bố.

Khoảng cách càng gần thì càng có thể cảm nhận được một cỗ đè nén và áp lực giống như là bão tố sắp buông xuống.

- Lão tiểu tử này đã sớm phát hiện mình à? Ít nhất ánh mắt còn chưa mù.

Trong mắt Chu Dương lóe ra ánh sáng màu vàng kim, ánh mắt sắc bén vô cùng, giống như có thể xuyên thủng tất cả.

Hắc khí phun trào nơi xa vô pháp ảnh hưởng với Chu Dương, thứ đầu tiên anh nhìn thấy là một đôi đồng tử dọc màu tối treo giữa không trung, bên trong phản chiếu hình ảnh của Batmobile.

Không những Chu Dương phát hiện Hắc Ám Chi Tử mà Hắc Ám Chi Tử cũng đồng dạng tìm được Chu Dương.

Đương nhiên, đây là bởi vì Chu Dương không sử dụng căn phòng che giấu, nếu không thì anh hoàn toàn có thể lặng lẽ tiến tới sau đó một chiêu xử lý lão già Hắc Ám Chi Tử này.

Chu Dương không làm vậy, cũng không cần phải phiền toái như thế.

Anh rõ ràng có thực lực siêu cường, không sợ hãi tất cả khiêu chiến,

tự nhiên không cần thiết sợ cái tên Hắc Ám Chi Tử gì gì đó.

Trái lại, tên sợ hãi nên là Hắc Ám Chi Tử mới đúng.

Hy vọng cái tên này không bị dọa sợ đến chạy mất.

Batmobile tăng tốc lao thẳng vào bóng tối.

Hắc Ám Chi Tử, tao đến đây!

Mày đã rửa cổ sạch sẽ chưa!

Chương 166: Anh muốn báo thù!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Đằng trước chính là thiên đường của nhóm tà ma phải không?

Một nhóm mười người đi về phía khu vực Hắc Ám, càng đi vào bên trong thì hắc khí càng mạnh mẽ.

Bầu trời có hơn mười con xúc tua hắc khí đang vùng vẫy, tạo cho người tôi một loại áp lực tĩnh lặng.

- Quái vật trong bóng tối đã phát hiện chúng ta!
- Làm ra chiến trận lớn như vậy, phô trương thanh thế!
- Chính nghĩa sẽ trừng phạt nó!

Mười người đều là siêu phàm giả, mục đích lần này họ tới đây chính là muốn tiêu diệt ngọn nguồn của bóng tối.

- Cám ơn các vị! Chỉ cần có thể thành công thì ngoại trừ thù lao ra, tôi còn sẽ tiết lộ vị trí địa mạch bảo quật cho các vị biết.

Mộ Kiếm Tinh nhìn các đồng bọn đến trợ uy, khó có thể che giấu sự cảm kích trên mặt.

Trước tận thế thì Mộ Kiếm Tinh là một người cô nhi, suýt nữa chết đói, là bà nội mang anh về nhà, nuôi nấng anh tới khi trưởng thành.

Mộ Kiếm Tinh là một người biết báo đáp ơn nghĩa, anh nỗ lực học

tập sau đó thi đậu đại học, tốt nghiệp còn tìm được một phần công việc tốt.

Nhưng mà không đợi anh kiếm nhiều tiền hồi báo bà nội thì tận thế đã đến.

Lực lượng tà ác lan tràn khắp nơi, hủy diệt thành phố quen thuộc.

Thật vất vả Mộ Kiếm Tinh có thể gặp lại bà nội thì bà lại vì cứu mình mà tiêu tan trong bóng đêm, không biết dấu vết.

Anh muốn báo thù!

Nhưng mà chỉ dựa vào sức mạnh của một người thì khó mà đối phó lực lượng hắc ám mạnh mẽ.

Cũng may vận khí của Mộ Kiếm Tinh không tồi, anh gặp được nhóm siêu phàm giả mạnh mẽ tâm địa thiện lương, dưới sự giúp đỡ của họ cuối cùng cũng thu được lực lượng siêu phàm.

Từ nay về sau, cuộc sống bật hack chính thức mở ra, thực lực của anh tăng lên nhanh chóng, cơ duyên nhiều đến mức người ta đỏ mắt, thậm chí còn tìm được địa mạch bảo quật.

Thực lực tăng lên, lòng tự tin của Mộ Kiếm Tinh càng ngày càng mạnh.

Mộ Kiếm Tinh muốn báo thù, báo thù cho bà nội!

Lực lượng bóng tối ắt sẽ bị tiêu diệt!

Anh lấy bảo vật từ một phần địa mạch bảo quật ra, thậm chí còn có tin tức của địa mạch bảo quật làm thù lao, tìm được không ít siêu phàm giả.

Không phải không ai mơ ước độc chiếm bảo vật, có điều mỗi lần đều bị anh chuyển nguy thành an, chưa đầy ba ngày thì Mộ Kiếm Tinh đã triệu tập được tập chín trợ thủ có thực lực mạnh mẽ.

Mộ Kiếm Tinh thậm chí cho rằng mình là nhân vật chính, khí vận cao ngất, thiên địa đại thế toàn ở trên người mình.

Lần này anh muốn trừ ma, phá vỡ Ma Quật!

- Đây là chuyện chúng tôi nên làm!
- Người thân của tôi cũng đã bị quái vật hắc ám bắt đi!

- Bảo tàng chúng tôi muốn lấy, quái vật hắc ám chúng tôi cũng phải giết! Tôi được truyền thừa lực lượng đặc biệt mạnh mẽ, chính là khắc tinh của bóng tối!

Một người đàn ông trung niên đi tới, anh đeo một thánh giá bằng gỗ to lớn trên người, cực kỳ thu hút sự chú ý của người khác.

Thiên sứ thánh khiết Hồng Trường Hoa!

Anh không phải siêu phàm giả thức tỉnh một cách bình thường, mà là thu được truyền thừa đặc biệt, nắm giữ lực lượng thánh khiết, tục truyền lực lượng này xuất phát từ thiên sứ phương Tây.

Những người khác không có danh tiếng cao như Thiên sứ thánh khiết, nhưng mà lực lượng của họ lại không thể khinh thường, mỗi người đều là cao thủ hàng đầu trong giới siêu phàm giả.

Số Zombie chết ở trong tay những người này đã lướt qua mười vạn.

Mười siêu phàm giả mạnh mẽ tề tụ lại một chỗ, dù là hắc ám thì cũng phải cúi đầu trước cỗ lực lượng này.

Họ dùng ánh mắt giao lưu đơn giản một chút, sải bước đạp vào trong hắc ám.

Từng con quái vật đen nhánh cảm nhận được hơi thở của loài người, điên cuồng chạy về hướng nhóm người kia.

Bọn chúng dữ tợn xấu xí, các vị trí khớp xương trên thân thể mọc ra từng cây gai nhọn, khí tức trên thân tà ác tới mức gần như muốn ngưng đọng thành thực thể.

- Tụ Năng Hỏa Hoàn!
- Xuyên Thứ Chi Mâu!
- Dạ Nha Đột Tập!
- Thiên Nhận Vũ!

Nhóm siêu phàm giả rối rít sử dụng bản lĩnh cuối cùng, từng con quái vật ngã xuống.

- Quá nhẹ nhàng, thực lực của quái vật quá yếu! Tôi còn chưa có cơ hội ra tay!

Một người đàn ông vóc dáng gầy yếu cười một tiếng.

Thấy thực lực của quái vật còn không chịu nổi một kích của họ, cả nhóm triệt để thả lỏng.

Mười người một đường tiến tới, những con quái vật hắc ám phổ thông này đối với người bình thường mà nói là hết sức khó chơi, nhưng đối với dị năng giả thức tỉnh ít nhất là cấp độ C thì lại không thể cấu thành sự sợ hãi.

Phương xa truyền đến những giọng nói vụn vặt, rất nhiều quái vật vọt tới, số lượng đạt đến mấy trăm con, mười người đã bắt đầu ứng phó hơi cố hết sức.

- Tịnh Hóa Chi Hoàn!

Hồng Trường Hoa lấy thánh giá sau lưng ra, một luồng ánh sáng màu trắng phun trào ra từ đó, xua tan hắc ám, chiếu sáng phạm vi một trăm mét.

Từng con quái vật hắc ám tiếp xúc phải ánh sáng màu trắng kia giống như dầu sôi tưới vào mặt băng mỏng, chúng nó toát ra khói đen cuồn cuộn, hình thể nhanh chóng co rút lại.

Trong nháy mắt, quái vật hắc ám chỉ còn lác đác vài con.

- Vẫn là đại lão Thiên Sứ Thánh Khiết lợi hại!

Mọi người đồng loạt giơ ngón cái về phía Hồng Trường Hoa, chỉ một chiêu là đã giải quyết hơn một trăm con quái vật hắc ám, Hồng Trường Hoa tuyệt đối là người có thực lực mạnh nhất trong họ.

Hồng Trường Hoa xoa mồ hôi trên trán, lắc đầu nói:

- Trình độ của đám quái vật này còn khó chơi hơn cả Zombie, tốt nhất là chúng ta nên thay phiên nghỉ ngơi, duy trì chiến lực.

Phương xa truyền đến tiếng của động cơ xe hơi, sau đó một chiếc Batmobile vụt qua, mang theo 1 trận cuồng phong.

- Má ơi, có người dám đua xe ở trước mặt tôi! Con xe này thật là đẹp, Đầu Hổ Béo tôi xí trước!

Nhìn thấy hình dạng và phong cách của Batmobile, một người có ngoại hiệu là Đầu Hổ Béo nhảy ra lên tiếng giành trước.

Batmobile chậm rãi ngừng lại, Chu Dương ló đầu ra cửa sổ xe, nhìn nhóm siêu phàm giả rồi nói:

- Bên trong quá nguy hiểm, mấy người nên trở về đi!

???

Huynh đệ, chú đoạt lời thoại của tụi này rồi!

Chương 167: Diệt Ma, Hắc Ám Chi Chủng

Những câu này hẳn là do tụi này nói với chú mới đúng!

- Nơi này không phải là nơi đua xe, anh mau rời khỏi nơi này đi!

Mộ Kiếm Tinh có ý tốt đưa ra lời nhắc nhở cho Chu Dương.

- Chú quản cái tên đó làm cái khỉ gió gì, người tôi muốn đi chết thì sao mà cản được chứ!

Chu Dương đột nhiên cười lên, giống như là phát hiện chuyện thú vị.

- Mấy người đến tiêu diệt ma vật nơi này à? Thật là trùng hợp! Tôi cũng vậy!

Anh nhảy ra khỏi xe, bày ra dáng vẻ rất quen thuộc với đám người kia.

Trong mắt mọi người thoáng hiện lên vẻ cảnh giác, Hồng Trường Hoa đeo thánh giá đi tới, một luồng ánh sáng trắng hiện lên rồi chiếu vào người Chu Dương, nhưng không việc gì xảy ra.

Anh ta quay sang mọi người rồi lắc đầu:

- Không vấn đề gì, không phải là người của phe hắc ám.

Uy hiếp trí mạng nhất ở tận thế hơn phân nửa đến từ sau lưng, họ đã chứng kiến quá nhiều người chết thảm tại trong tay "người một nhà", cho nên không thể trách họ cảnh giác cao độ đối với sự xuất hiện của Chu Dương…..

- Nơi này không phải loại tôm tép gì có thể vào được! Nhiệm vụ trừ ma cứ để cho dân chuyên nghiệp, nếu chú mày còn muốn sống thì mau cút xa một chút!

Đầu Hổ Béo hất hàm lên mặt khinh thường Chu Dương.

- Xem ra mấy người rất lợi hại, tốt thôi, tôi ở đây chờ các người mang tin thắng lợi trở về!

Họ vội vàng muốn tìm chết thì Chu Dương cũng không tiện ngăn cản, anh trơ mắt nhìn nhóm người kia biến mất trong bóng đêm.

- Tới rồi à? Chúng tôi đã chờ các người thật lâu!

Đoàn người đi được năm phút thì có một ngọn gió vô hình thổi qua, sau đó ngưng tụ thành dáng vẻ của Phong Ma Sứ Hắc Sát.

- Quả nhiên, bọn quái vật đã sớm có chuẩn bị, mọi người nên cẩn thận!

Cả nhóm không ngờ đám quái vật lại đang chờ đợi mọi người tiến vào, họ vừa nghe xong những câu này như là gặp phải đại địch, thậm chí còn có vài người theo bản năng cách xa Mộ Kiếm Tinh.

Lời nói của ma vật làm bọn anh rất hoài nghi Mộ Kiếm Tinh, không sợ vạn nhất, chỉ sợ nhất vạn, cẩn thận có thể dùng thuyền cả vạn năm.

- Lão Hắc, mày mắt mù rồi à?! Người sống mà còn có thể nhận sai! Bọn chúng không phải là Chu Dương!

Hắc khí trên bầu trời cuồn cuộn, Thiên Cương cũng đồng dạng toát ra, vỗ cánh treo người ở giữa không trung.

- Cái tên Chu Dương kia sẽ không bị dọa sợ đến mức quay đầu chạy như vậy!

Ánh mắt của Dực Ma Sứ Thiên Cương thoáng lướt qua người Hồng Trường Hoa, sắc mặt trở nên bất thiện, ma quỷ họ đều có một loại chán ghét trời sinh đối với loại lực lượng thánh khiết này.

Một bóng dáng như trâu điên xông tới, Lực Ma Sứ Cuồng Bá cũng có mặt.

Xuất hiện cuối cùng là Ấm Ma Sứ Thụ Mỗ, vô số dây mây biến ảo quấn quanh người bà tôi.

Thụ Mỗ vừa xuất hiện thì Mộ Kiếm Tinh hoàn toàn ngây người, anh không khỏi kinh hô một tiếng:

- Bà nội, bà còn sống à?

- Tại sao bà lại biến thành dáng vẻ này?!

Chín người khác nghe thấy Mộ Kiếm Tinh nói như vậy, đồng loạt cách xa anh ta hơn.

- Khặc khặc, đây không phải là đứa cháu ngoan của bà à? Con đã đến xem bà nội rồi! Bà nội rất tốt, chân đã không còn đau như trước nữa.

- Có thể nhìn thấy cháu ngoan thật là tốt! Các cậu là người mà cháu tôi dẫn tới, như vậy thì tôi sẽ các cậu một phần cơ duyên!

Thụ Mỗ vung tay lên, hơn mười viên hạt giống màu đen được vứt trên đất, tản ra ánh sáng thâm thúy mà hắc ám.

- Đây là Hắc Ám Chi Chủng, có thể giúp các người đạt được lực lượng của bóng tối, trở thành một thành viên trong chúng tôi.

- Nếu không phải chủ thượng đang gặp phải một đại địch thì căn bản sẽ không cầm Hắc Ám Chi Chủng cho các người, hi vọng các ngươi cần phải quý trọng cơ hội này.

Mặc dù là nói cho mọi người nghe nhưng ánh mắt của Thụ Mỗ lại chỉ nhìn về phía Mộ Kiếm Tinh.

- Vì để gặp lại cháu trai nên bà mới biến thành dáng vẻ như bây giờ.

- Nếu như con còn coi bà là bà nội, nguyện ý báo đáp ân nuôi dưỡng vậy thì phải nghe lời của bà. Nếu con ăn Hắc Ám Chi Chủng vào thì hai bà cháu tôi sẽ lại được ở cùng nhau.

Mộ Kiếm Tinh cầm một viên Hắc Ám Chi Chủng lên rồi đặt ở lòng bàn tay, trong mắt là sự giằng co kịch liệt.

- Chú đừng bị bà ta đầu độc, bà ta đã là ma vật, không phải bà nội của chú đâu!

Mọi người vội vàng lên tiếng khuyên nhủ Mộ Kiếm Tinh, không hy vọng anh ta làm ra chuyện ngốc nghếch.

- Đó là bà nội của tôi, tôi nguyện ý đi theo bà!

Sau đó, Mộ Kiếm Tinh nhanh chóng nuốt Hắc Ám Chi Chủng vào bụng, không chút do dự.

Chín người khác đồng loạt ngây ngốc, đã nói cả nhóm cùng nhau diệt ma, thế mà hiện giờ chú mày lại là người đầu tiên chủ động hàng địch, đây là cái quỷ gì!

Tên lừa bịp!

Mọi Người Đừng Hoảng Hốt, Đây Là Thao Tác Cơ Sở

- Lực lượng thật là mạnh mẽ! Ha ha, quả nhiên là bà nội không lừa mình!

Từng luồng hắc khí ngưng tụ trên người Mộ Kiếm Tinh, toàn thân anh ta phủ đầy ma văn, trên đầu mọc ra ba cái sừng nhọn, hai bàn tay biến thành móng vuốt sắc bén.

- Không hổ là cháu của bà, lực lượng sau khi thức tỉnh còn mạnh hơn cả bà!

Thụ Mỗ vừa mừng vừa sợ.

- Chúc mừng Thụ Mỗ!

Ba đại Ma Sứ chúc mừng cho Thụ Mỗ, vẻ mặt tràn đầy hâm mộ, điều này đồng nghĩa với việc thế lực của bà ta lại lớn mạnh thêm một phần.

- Các người còn đứng ngây ra đó làm gì? Đây là cơ duyên của các người đấy!

Lực Ma Sứ Cuồng Bá nhìn đám người kia la lên một tiếng.

- Phi! Không phải ai cũng không có cốt khí như tên kia! Ma đầu, tụi tao và chúng mày không gì để nói! Hôm nay tụi tao muốn trừ ma vệ đạo!

- Bạo Liệt Hỏa Cầu!

- Dạ Nha Chi Vũ!

- Đao Phiến Vũ!

- Thứ Cốt Chi Mâu!

Họ có thể cảm nhận được áp lực mạnh mẽ trên người Ma Sứ, cho nên vừa ra tay chính là đại chiêu, muốn tiêu diệt bọn chúng trước, không cho cơ hội phản công.

- Đều là thứ thấp kém!

Phong Ma Hắc Sát nhấc lên từng luồng cuồng phong, toàn bộ hỏa cầu, dạ nha, lưỡi đao, trường mâu đều bị gió lớn cuốn bay lên cao.

Một chiêu đã phá được đại chiêu mà họ liên thủ lại!

Quá mạnh!

Ma Sứ vừa ra tay là đã lập tức phân cao thấp, ngay cả sát chiêu của họ cũng bị Sứ Ma giải quyết dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa đối phương còn không chỉ có một mình, ngoại trừ Mộ Kiếm Tinh vừa mới chuyển hóa ra thì thực lực của ba tên Ma Sứ còn lại tuyệt đối không kém.

Chương 168: Chính Nghĩa Có Thể Tới Trễ, Nhưng Không Bao Giờ Vắng Mặt!

Ầm!

Một cơn cuồng phong kéo tới, những siêu phàm giả vừa ra tay khi nãy đã bị đánh bay ra ngoài, không hề có cơ hội phản ứng, cả đám đều ngã xuống đất hộc máu không ngừng.

- Mẹ nó, hôm nay bị thằng chó Mộ Kiếm Tinh đẩy vào bẫy rồi!
- Thằng khốn kiếp! Anh ta có phải là bị ngu không, thật mẹ nó không ưa nổi!

Phong Ma Sứ hiện thân từ trong hư vô, ánh mắt lộ ra sát ý:

- Cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, không nuốt vào Hắc Ám Chi Chủng, chết!

Giọng nói anh ta lạnh lẽo, từng cơn cuồng phong cuốn hắc khí bay tán loạn khắp nơi, cho dù cách thật xa nhưng khi bị gió vỗ vào mặt thì sẽ xuất hiện từng vết thương rướm máu.

- Tôi nguyện ý đầu hàng!

Trên mặt Đầu Hổ Béo tràn đầy sự kinh hoàng, anh giơ tay cầm một viên Hắc Ám Chi Chủng rồi nuốt vào không chút nghĩ ngợi.

- Lực lượng thật là mạnh mẽ! Còn mạnh hơn gấp mười lần so với dị năng của tao!

Từng vằn sọc màu đen xuất hiện trên trán Đầu Hổ Béo, giống như là được khoác thêm một tầng da hổ, hai mắt anh ta đen ngòm, sát khí bức người!

Nhìn thấy khí tức của Mộ Kiếm Tinh và Đầu Hổ Béo đều trở nên mạnh mẽ vượt bậc, những người khác không nhịn được nữa, rối rít cầm Hắc Ám Chi Chủng lên rồi nuốt vào bụng.

- Tao đã trở nên mạnh hơn rồi!

- Quả nhiên sa đọa mới là đường tắt để có được lực lượng!

Nhóm siêu phàm giả nhanh chóng bị ma hóa, biến thành từng con quái vật khủng bố, lực lượng mà bọn chúng thu được còn mạnh hơn trước kia gấp mấy chục lần.

Chiến trường chỉ còn lại một mình Thiên sứ thánh khiết Hồng Trường Hoa, anh không hề cử động, ánh mắt cực kỳ lạnh lẽo.

- Vì lực lượng mà đầu nhập vào hắc ám, tôi thật sự xấu hổ khi đồng hành cùng các người!

Vì cho thấy quyết tâm của mình, Hồng Trường Hoa dùng một cước dẫm nát viên Hắc Ám Chi Chủng còn sót lại.

- Thứ nhân loại ngu xuẩn! Đúng lúc tao nhìn mày cũng không vừa mắt, lấy mày khai đao trước vậy!

Lực Ma Sứ Cuồng Bá nắm chặt nắm tay bước ra, mỗi bước đi của anh thì mặt đất đều đang chấn động, giống như xảy ra động đất.

- Lực lượng thánh khiết, Thiên Sứ chi lực!

Vô số ánh sáng trắng toát ra sau lưng Hồng Trường Hoa, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, cuối cùng ngưng tụ thành một đôi cánh màu trắng.

Chiêu này đúng là khởi nguồn cho ngoại hiệu của anh - Thiên Sứ Thánh Khiết.

- Thật là cái hơi thở ghê tởm!

Lực Ma Sứ Cuồng Bá đột nhiên vọt tới, một quyền đập bay Hồng Trường Hoa ra xa hơn mười mét.

Đương nhiên, anh cũng không chiếm được chỗ tốt gì, hai sườn của anh đã bị cánh Thiên sứ chém ra hai vết máu, khói đen nồng nặc toát ra từ miệng vết thương.

- Đau quá! Tao muốn xé nát cái cánh của mày!

Hai người chiến đấu thành một đoàn, Lực Ma Sứ nổi điên chiếm thế thượng phong tuyệt đối, anh không màng tới hai bàn tay bị cánh Thiên sứ đốt cháy đen, chỉ biết dùng hết sức kéo hai cái cánh của Hồng Trường Hoa xuống cho bằng được.

Đôi cánh trắng bộc phát lực lượng thánh khiết, Lực Ma Sứ Cuồng Bá bị phản phệ, toàn thân cháy đen. Nhưng mà anh vẫn lì lợn không lùi bước, một quyền tiếp một quyền nện xuống thân thể gần như tàn tạ của Hồng Trường Hoa.

- A!

Từng tiếng kêu thảm thiết vang bên tai không dứt, xương cốt của Hồng Trường Hoa đã gãy nát, không còn cách nào bò dậy được.

- Những thứ quái vật ghê tởm, chính nghĩa sẽ tiêu diệt sạch chúng bây!

- Phi!

- Sắp chết đến nơi rồi mà còn mạnh miệng! Yên tâm đi, tao sẽ giữ lại đầu của mày để làm bồn đi tiểu.

Hồng Trường Hoa lại bị đánh bay ra ngoài lần nữa, cũng may có thánh khiết chi lực hộ thể, nếu không thì vừa rồi anh đã chết.

Anh quỳ dưới đất không ngừng ho ra máu, nhìn những người đã từng là đồng bọn chỉ biết đứng nhìn từ xa, trong lòng lạnh giá.

Mình không nên tới đây để rồi bị đám đồng đội ngu như heo này gài bẫy.

- Chính nghĩa có thể tới trễ...

- Nhưng nó sẽ không bao giờ vắng mặt!

Phương xa truyền đến tiếng động cơ xe hơi, Batmobile lại phá vỡ sương đen lần nữa, lao vào chiến trường.

Hồng Trường Hoa lập tức biến sắc, anh hô to với Chu Dương:

- Cậu mau chóng rời khỏi nơi này đi!

- Tôi ngăn cản bọn chúng cho, cậu nhanh chạy trốn đi!

Anh ta biết rõ mình bị thương nặng như vậy đã không thể chạy trốn được nữa, anh không muốn người ở trong xe cũng chết ở chỗ này.

- Bản thân khó bảo toàn mà còn biết nghĩ đến người khác, nhân phẩm rất không tồi!

- Tuy rằng tôi luôn không thích làm người tốt, nhưng mà hôm nay tâm trạng không tệ, tôi sẽ bảo đảm ông chú không chết!

Chu Dương vô cùng bá khí nói những lời này, sau đó nghênh ngang bước xuống xe.

- Chu Dương, rốt cuộc thì mày đã tới rồi!

Ánh mắt của Tứ đại Ma Sứ ngưng trọng nhìn Chu Dương như gặp phải đại địch.

Mộ Kiếm Tinh và nhóm tân Ma Sứ nhìn thấy tư thái của bọn hắn, lộ ra vẻ mặt không hiểu.

Cái thằng ốm o này không phải là thứ tép riu à? Làm gì đến mức như nhìn thấy đại địch vậy?

Chẳng lẽ Chu Dương mà tứ đại Ma Sứ đang chờ đợi chính là cái tên này?!

Họ ôm cây đợi thỏ, mà tụi này là đám người vô tình đâm họng súng?

- Con người của tao thích nhất là vả mặt! Để xem tao phế thằng này trước hay mày chạy tới đây trước!

Lực Ma Sứ Cuồng Bá hô một tiếng, sau đó vọt tới Hồng Trường Hoa như một con trâu điên.

Khí thế lúc này của anh đã không còn như trước nữa, hiển nhiên là khi đối phó với Hồng Trường Hoa thì Lực Ma Sứ Cuồng Bá không hề sử dụng toàn lực.

- Đi chết đi!

Lực Ma Sứ Cuồng Bá tung ra một quyền thẳng hướng khuôn mặt của Hồng Trường Hoa, sóng khí cuồng bạo suýt nữa chấn bay Hồng Trường Hoa ra ngoài. Lực lượng của Lực Ma Sứ cường hãn như vậy, cho dù là Hồng Trường Hoa ở thời kỳ toàn thịnh thì cũng không cách nào ngăn cản nổi, chớ nói chi là hiện tại.

Hắn nhắm mắt lại, chờ đợi tử vong buông xuống.

- Mày dám không cho Chu Dương tao mặt mũi à!

Không biết khi nào thì Chu Dương đã đứng chắn trước mặt Hồng Trường Hoa, một bàn tay anh nắm giữ nắm đấm của Lực Ma Sứ.

Vô luận anh ta dùng lực như thế nào thì cũng không cách nào tiến thêm lên một chút.

Thậm chí muốn rụt nắm đấm lại cũng là một việc khó hơn lên trời.

Chu Dương giống như là một ngọn núi, không thể rung chuyển được.

Năng lực mạnh mẽ nhất của Lực Ma Sứ Cuồng Bá chính là lực lượng kinh người, đây cũng là thiên phú mạnh nhất của anh, có điều không ngờ hôm nay lại đụng phải đối thủ.

- Tao thừa nhận mày...

Lực Ma Sứ còn chưa nói xong thì đã bị Chu Dương quăng bay ra ngoài, nơi anh rơi xuống tạo thành một hố to, bụi đất bay mù mịt.

- Thật là quái lực mạnh mẽ! Chúng ta cùng nhau liên thủ giải quyết anh ta đi!

Họ đã sa đọa thành ma, ỷ đông hiếp yếu không cần phải xấu hổ, đây không phải là chuyện rất bình thường à?

Nhưng mà cả đám còn chưa vọt tới trước mặt Chu Dương thì đã thấy Lực Ma Sứ như điên dại nhảy ra cái hố to kia, sau đó đột nhiên lao tới Hồng Trường Hoa.

Ầm!

Hắn ta lại bị đập xuống đất lần nữa, sau đó liên tiếp vả vào mặt mình, sức lực cực lớn.

- Tôi là súc sinh, lẽ ra tôi không nên ra tay với người khác!

Lực Ma Sứ Cuồng Bá không hề nương tay với mình, rất nhanh, mặt của anh ta đã bị tát sưng vù thành đầu heo, từng cái răng nối tiếp nhau bay ra ngoài.

- Mọi người đừng hoảng hốt, đây là thao tác cơ sở thôi.

Chúng Ma Sứ:

- ...

Chương 169: Mau Tới Đây! Đừng Sợ! Hình Thái Của Kỵ Sĩ Rồng

- Lực Ma Sứ, mày làm sao vậy?

Dực Ma Sứ Thiên Cương có quan hệ rất tốt với Lực Ma Sứ Cuồng Bá, anh chuẩn bị đi qua xem xét tình hình.

Lực Ma Sứ Cuồng Bá còn đang vả mặt mình một cách điên cuồng, lúc này lại đột nhiên quay sang đè Dực Ma Sứ xuống đất, kéo mạnh hai cái cánh của anh ra.

Biến cố lần này hoàn toàn vượt qua dự liệu của tất cả mọi người, không ai có thể trở tay kịp.

Tại sao Ma Sứ lại tự đánh nhau rồi?

Dực Ma Sứ Thiên Cương càng ngây ngẩn, anh trực tiếp bị nắm đấm của Lực Ma Sứ đấm đến phát ngốc.

- Cuồng Bá, mày con mẹ nó điên rồi à?!

Hai người ôm nhau đánh thành một đoàn, từng chiêu đều đánh vào chỗ hiểm.

Chỉ có Ấm Ma Sứ và Phong Ma Sứ đứng ở đằng xa vẫn còn tính là bình tĩnh.

Nhìn thấy dáng vẻ cười nhạt của Chu Dương, nếu bọn anh còn không hiểu chuyện gì đang xảy ra thì thật sự là đồ ngu.

- Ai giết chết Chu Dương sẽ được chủ thượng ban cho lực lượng càng thêm mạnh mẽ! Vượt xa hiện tại gấp mười lần!

Ấm Ma Sứ Thụ Mỗ thật sự rất gian trá, bà ta không tùy tiện xông lên, ngược lại lừa dối đám người vừa mới ma hóa chạy tới đối phó Chu Dương.

Không thể không nói, chiêu này hiệu quả vô cùng, cả đám vừa nghe sẽ được ban cho lực lượng còn mạnh mẽ hơn nữa, lòng tự tin bỗng chốc dâng cao, ngay cả Ma Sứ có uy tín cũng không để vào mắt, càng không cần phải nói tới Chu Dương, một tên nhân loại không đáng để bọn anh liếc một.

- Tiểu tử, lúc trước tao đã nhìn mày không vừa mắt rồi, hôm nay để tao làm thịt mày đi!

Đầu Hổ Béo nhìn Chu Dương rồi cười dữ tợn một tiếng, trong mắt giống như có một ngọn lửa đen.

Vừa mới dứt lời, một cỗ lực lượng to lớn từ hai vai truyền đến, sau đó cả người anh ta chôn sâu dưới bùn đất.

Chu Dương đứng trên vai Đầu Hổ Béo, giơ ngón tay ngoắc ngoắc mấy tên nhập ma khác:

- Tụi mày xông lên một lượt đi!

- Thằng này quá kiêu ngạo!

Có một tên quát to về phía Chu Dương, nhưng anh còn chưa xông lên thì sau ót đau nhói một, cả người ngất xỉu tại chỗ.

Người đánh lén anh ta là một tên đồng bọn ở sau lưng.

???

- Không ổn rồi, thằng khốn này có năng lực khống chế người khác, mọi người cẩn thận một chút!

Cả đám tiến lên đẩy ngã tên đánh lén kia, nhưng còn chưa đợi mọi người định thần lại thì một số người đã bắt đầu ra tay với đồng bọn bên cạnh.

Tất cả đã xảy ra quá nhanh, khó lòng phòng bị.

Đồng bọn một giây trước vẫn còn đối kháng kẻ địch với mình, hiện tại lại quay sang đâm mình một nhát, như vậy thì ai chịu cho nổi?

Sau khi có ba người liên tục ngã xuống, mọi người đều tách ra, không dám tới gần nhau.

- Tụi bây mau tới đây! Đừng có sợ!

Chu Dương duy trì tư thế khiêu khích nhưng lại không một tên nào dám xông lên.

Hồng Trường Hoa thấy cảnh tượng như vậy thì cười ha hả, anh ho khan hai tiếng ra bọt máu.

- Không phải chúng mày đầu nhập vào hắc ám à? Hiện tại người

trừng phạt chúng mày đã đến rồi, chuẩn bị chờ chết đi!

Từ trước đến giờ anh ghét cái ác như kẻ thù, rất may mắn là mình vẫn kiên định giữ được điểm mấu chốt.

Sau khi chứng kiến năng lực đáng sợ của Chu Dương, trong lòng đám người nhập ma đã có dấu hiệu chùn bước, loại năng lực khống chế người này thật sự là quá khó đối phó.

- Chúng ta cùng nhau tiêu diệt anh ta đi!

Ấm Ma Sứ Thụ Mỗ lên tiếng kêu gọi, trong giọng nói lộ ra ma lực kỳ dị, đám người lúc trước còn hốt hoảng nháy mắt bình tĩnh trở lại, hùng hổ lao tới Chu Dương.

Chu Dương không ra tay ngay lập tức, anh chuyển ánh mắt sang Ấm Ma Sứ, vừa rồi cái tên này sử dụng lực lượng không phải xuất phát từ bản thân, mà là thông qua một loại phương thức kỳ lạ truyền ra ngoài.

Loại lực lượng này còn thuần túy hơn so với lực lượng của Ma Sứ, nó càng thêm hắc ám, lộ ra một thứ lực lượng làm người ta sa đọa.

Cỗ lực lượng này dẫn dắt những người ma hóa gieo rắc Hắc Ám Chi Chủng vào trong lòng mình, đạt đến mục đích khống chế.

Cái này là do lão già Hắc Ám Chi Tử núp trong bóng tối động tay động chân à?

Trốn tránh rất kín!

Năng lực của Thiên Thị Địa Thính có thể phán đoán nơi phụ cận anh ta ẩn núp, nhưng khí tức của Hắc Ám Chi Chủng mà anh ta câu thông lại khiến Chu Dương không cách nào đoán được chính xác anh ta đang ẩn núp ở trên người tên Ma Sứ nào.

Chu Dương có thể sử dụng năng lực Kẻ Nắm Giữ Ký Ức để xóa sạch ký ức của một người, sau đó gieo vào đầu người nọ ký ức giả, biến họ trở thành con chó trung thành với mình.

Bằng vào chiêu thức này, Chu Dương có thể khiến phe địch bất hòa, kẻ địch biến thành thuộc hạ.

Lúc trước, mỗi lần anh dùng chiêu này thì đều thuận lợi, nhưng mà bây giờ lại không có tác dụng.

Chu Dương khống chế trí nhớ của những tên nhập ma kia, khiến bọn

anh làm việc dựa theo trí nhớ được gieo, nhưng Hắc Ám Chi Tử lại lợi dụng Hắc Ám Chi Chủng khống chế thân thể của bọn họ.

Mặc dù ý thức và ký ức rất quan trọng, nhưng bọn họ đã triệt để mất quyền khống chế đối với thân thể, trở thành một con rối không hơn không kém, như vậy thì dĩ nhiên là không có tác dụng rồi.

- Hắc Ám Chi Tử, mau cút ra đây! Chẳng lẽ mày thật sự thích làm con rùa đen rút đầu lắm à?

Chu Dương nói chuyện nhưng động tác lại không chậm lại một chút nào, mỗi một tên ma hóa xông lên đều được anh giải quyết bằng một quyền, tuyệt đối không dùng chiêu thứ hai.

Vài chục phút qua đi, trên chiến trường đã không còn một tên nhập ma nào có thể đứng lên được nữa, chỉ còn lại vài tên đại Ma Sứ cùng một ít người đứng ở nơi xa quan sát.

- Nếu mà mày không ra thì tao chỉ còn cách là bức mày hiện hình thôi!

- Nhị Ngốc!

Tử Vong Chi Dực Nhị Ngốc được Chu Dương triệu hồi từ không gian thú cưng ra ngoài, thân hình nó cao hơn một trăm mét, khi giương cánh thì đã gần tiếp cận gần ba trăm mét.

Lân giáp màu đen trên người Nhị Ngốc dày đặc và nặng nề, nó chỉ cần đứng tại chỗ thôi cũng đã khiến người khác sinh ra sợ hãi.

- Hắc Long!

Hồng Trường Hoa là người đầu tiên sợ hãi kêu lên. Thân là người yêu thích nghiên cứu lịch sử phương Tây, anh biết rõ loài rồng trong truyền thuyết ở những nước phương Tây có hình dạng như thế nào.

Hắc Long Vương được xưng là rồng hủy diệt, có thể chiến đấu với thần linh một trận, như vậy đã rõ ràng cho thấy chúng mạnh mẽ tới mức nào.

- Long Kỵ hợp nhất!

Chu Dương nhảy lên lưng của Nhị Ngốc, câu thông thức hải của nó, hai người thiết lập liên kết tinh thần, đạt thành cộng minh.

- Chủ nhân?

Trong đầu Chu Dương vang lên giọng nói của Nhị Ngốc, đó là một giọng nói thanh thúy của Loli.

Thân hình và cái giọng Loli này thật sự là không hợp nhau, nghe thế nào đều cảm thấy không được tự nhiên.

- Tao cảm thấy với thân hình của mày thì nên phối hợp với giọng các lão gia Đông Bắc.
- Chủ nhân...

Trong giọng nói của Nhị Ngốc lộ ra tủi thân.

Chương 170: Không đánh mà thắng!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương ném ý nghĩ này ra sau đầu, bắt đầu câu thông linh lực mạnh mẽ của Nhị Ngốc.

- Long Diễm!

Sau một khắc, miệng của Nhị Ngốc nhắm ngay Ấm Ma Sứ Thụ Mỗ, Long Diễm hủy diệt phun trào ra một cách mãnh liệt.

Ấm Ma Sứ hóa thành một cây đại thụ màu xanh, vô số dây mây màu đen rũ xuống, lao tới quất đánh về phía Hắc Long.

- Thật là sự vùng vẫy vô vị!

Nhị Ngốc là Tử Vong Chi Dực, rồng diệt thế, cho dù là Hắc Ám Chi Tử thì cũng không thể chịu nổi ngọn lửa hủy diệt, chớ nói chi là một Ma Sứ nho nhỏ.

Ấm Ma Sứ Thụ Mỗ còn không chống cự nổi một giây đã hóa thành tro bụi trong nháy mắt.

- Mày dám giết bà nội của tao, tao muốn mày đền mạng!

Mộ Kiếm Tinh bị Chu Dương một quyền đánh bay ra ngoài trước đó

lại vọt tới lần nữa, nhưng anh còn chưa kịp tới gần thì đã bị Nhị Ngốc quất một đuôi văng xa.

- Không trốn ở chỗ này à? Thế thì anh ta đang ở đâu đây?

Nhị Ngốc xoay người nhìn về phía Lực Ma Sứ Cuồng Bá và Dực Ma Sứ Thiên Cương đang liều mạng lưỡng bại câu thương, sau đó mở miệng ra.

Long Diễm màu đen gào thét mà qua, nơi đó chỉ còn lại hai đống than đen. Hiện tại chỉ còn lại Phong Ma Sứ Hắc Sát, anh ta lập tức co giò chạy trốn ra xa.

Đối đầu với loại quái vật như Chu Dương thì còn đánh cái gì nữa, một hiệp còn chống cự không nổi, đi lên chỉ là đơn thuần chịu chết!

- Long Diễm Pháo!

Nhưng anh ta còn chưa bay được bao xa thì Chu Dương đã bắn một ngọn long diễm màu đen từ cánh tay ra, tinh chuẩn tiêu diệt Phong Ma Sứ Hắc Sát.

Sau khi Chu Dương bước vào hình thái kỵ sĩ rồng thì anh có thể vận dụng tất cả lực lượng trong cơ thể Nhị Ngốc, thậm chí có thể sử dụng long diễm, ngay cả thực lực của bản thân anh cũng đã được cường hóa thêm gấp mấy lần.

- Vẫn không có!

- Hắc Ám Chi Tử, con rùa đen rút đầu kia, mày núp ở đâu rồi?!

Mặt đất bỗng dưng chấn động một cách điên cuồng, từng cái xúc tua màu đen chui từ dưới đất lên, cuốn lấy Batmobile rồi treo nó lên cao.

Hắc Ám Chi Tử hiện thân!

Nào Tiểu Lão Đệ!

- Chu Dương, không phải mày rất quan tâm tới những người phụ nữ của mình à?

- Mọi người có chuyện gì thì nên nói rõ ràng, chỉ cần mày coi như không nhìn thấy tao thì tao sẽ thả người của mày xuống, đồng ý không?

Hắc Ám Chi Tử hóa thành một con bạch tuộc khổng lồ, vô số xúc tua màu đen bay lượn, như Ma Thần giáng thế, ma diễm ngút trời, uy áp

một phương.

Nhưng mà những gì mà nó nói lại hoàn toàn không hợp với thân phận đại ma đầu diệt thế một tí nào.

Cái thứ này còn chưa đánh đã nghĩ tới việc chuồn mất rồi!

Nhà ngươi chính là đại ma thần!

Nói thế nào thì chúng ta cũng nên đại chiến ba trăm hiệp chứ!

Sau khi Chu Dương thu được lực lượng mạnh mẽ thì cho tới bây giờ anh còn chưa gặp được thế lực quân địch nào xứng đáng làm đối thủ. Anh khát vọng được chiến đấu một trận ra trò, khát vọng một trận chiến vui sướng tràn trề.

- Đến đây đi! Thả người, chúng ta đại chiến ba trăm hiệp, chỉ cần có thể làm tao dễ chịu thì tao không ngại tha cho mày một mạng!

Đương nhiên, nếu ba trăm hiệp vẫn đánh không chết Hắc Ám Chi Tử thì có tiếp tục đánh nữa cũng không ý nghĩa gì.

Khuôn mặt bạch tuộc của Hắc Ám Chi Tử bắt đầu co quắp.

Hắn biết rõ tài nghệ của mình, đại chiến ba trăm hiệp? Đùa gì thế?

Chỉ cần con Hắc Long bên cạnh Chu Dương thở một cái là cũng đủ để anh ngỏm củ tỏi rồi.

Vốn dĩ anh còn tính toán dựa vào Ma Sứ để tiêu hao thực lực của Chu Dương, bản thân thì trốn ở trong bóng tối tìm cơ hội cho anh ta một chiêu trí mạng.

Kết quả đánh nửa ngày, Chu Dương mặt không đỏ, hơi thở không gấp, giơ tay triệu hồi một con Hắc Long còn mạnh hơn anh gấp mười lần.

Thế này thì còn đánh như thế nào nữa?

Mấy người nói xem anh nên đánh như thế nào?!

Đánh thì đánh không lại, chỉ có thể dựa vào bắt mấy cái con tin miễn cưỡng duy trì tên tuổi.

Đậu má, nếu lần này đào tẩu được, anh thề không bao giờ làm nhân vật phản diện nữa!

Tôi muốn về nhà, ở trái đất quá nguy hiểm!

Chu Dương không hiểu lịch trình trong lòng của Hắc Ám Chi Tử, anh cười rộ lên:

- Tao sẽ chiến đấu với mày bằng hình thái mạnh mẽ nhất!
- Hình thái Chiến Long!

Sau đó hình thể của Hắc Long Nhị Ngốc nhanh chóng thu nhỏ lại, hóa thành một Hắc Long Khải (giáp rồng đen) xuất hiện trên người Chu Dương.

Bộ giáp màu đen bảo vệ hoàn hảo những chỗ quan trọng của Chu Dương, mũ giáp, áo giáp, giày chiến, đai lưng, áo choàng, một bộ hoàn chỉnh.

Toàn thân Chu Dương được bao bọc bởi một ngọn lửa rồng màu đen, uy lực của nó tuyệt đối là hung ác hơn Hắc Ám Chi Tử.

Chu Dương còn cảm giác sức lực của mình lại tăng lên gấp bội, thậm chí có thể sử dụng long tức, long diễm và tất cả năng lực khác của Nhị Ngốc, bao gồm Đại Tai Biến thần cấp.

Chu Dương cầm Mjolnir không biết đã móc ra khi nào, trọng lượng đã tăng lên tới mười triệu tấn, mặt đất đều kêu gào.

Mỗi lần Chu Dương bước đi thì mặt đất trong phạm vi một trăm cây số đều đang chấn động, rất khó để đứng vững.

- Bật hết hỏa lực!

Tế bào toàn thân Chu Dương trở nên sinh động, hình thái năng lượng dồi dào và đầy tính công kích, khí thế của anh cũng càng thêm khiếp người.

Hắc Ám Chi Tử hoàn toàn sợ ngây người.

- Đại lão, cầu ngài đừng tạo dáng nữa, tôi nhận thua được chưa?
- Tôi cũng chỉ là ra ngoài kiếm sống, làm cái nhân vật phản diện để kiếm miếng cơm ăn, cầu đại lão cho con đường sống!

Hắc Ám Chi Tử triệt để sợ choáng váng, vội vàng thả Batmobile xuống, vô số xúc tu chạm đất, biểu thị thần phục.

-...

Hồng Trường Hoa hoàn toàn ngây ngốc, cách mà Hắc Ám Chi Tử ra sân rất là màu mè, ma uy kinh khủng vờn quanh, hoàn toàn chứng minh nó là ma đầu ẩn núp trong bóng tối, là Chúa Tể Hắc Ám.

Trong suy nghĩ của Hồng Trường Hoa, nhân vật khủng bố như vậy chắc chắn sẽ mở ra một hồi đại chiến ba trăm hiệp cùng với Chu Dương, vô tiền khoáng hậu. Mà anh sẽ có được vinh hạnh tận mắt nhìn thấy trận chiến có thể lưu danh sử sách này.

Thậm chí anh còn có thể trở thành nhân chứng, người ký lục lại, trở thành một người có tên trong lịch sử.

Nhưng mà đang lúc anh và mọi người chuẩn bị quan chiến thì cái tên nhân vật phản diện đại ma đầu này lại đầu hàng là chuyện thế nào?

Hồng Trường Hoa nhìn sang Chu Dương, muốn trách chỉ có thể trách vị đại lão này quá mạnh mẽ!

Không đánh mà thắng!

Chương 171: Hình Thái Chiến Long! Một Chùy Đánh Nát Không Gian! Đến Đây

- Mày đừng có như vậy chứ, thế này thì tao rất khó làm! Nhanh lên một chút, không thì tao đánh chết mày!

Chu Dương dự liệu được chuyện lúc đầu, có điều anh lại không dự liệu được kết quả.

Chỉ có thể nói, Hắc Ám Chi Tử thật sự không liêm sỉ.

Bỏ qua cho anh ta?

Chuyện này là không có cửa!

Chỉ cần bất thứ ai, bất cứ thứ gì muốn mưu hại anh, dù chỉ là một lần, vô luận là lý do gì thì cũng không thể trở thành nguyên nhân để Chu Dương bỏ qua.

Huống chi, anh ta cũng không phải là mỹ nữ, không khả năng cứu vớt.

Nếu hận thì đương nhiên là phải đánh chết!

- Như vậy đi, mày đưa đầu qua đây, tao đánh một búa là được, thế nào?
- Tao chính là một người đã nói thì sẽ giữ lời!
- Thật à? Chỉ có một búa thôi?

Hắc Ám Chi Tử biết rõ mình trêu chọc Chu Dương, đối phương sẽ không thể nào tuỳ tiện bỏ qua cho mình được. Nếu đổi thành anh thì anh cũng sẽ không vô duyên vô cớ bỏ qua cho kẻ địch.

Nhưng nếu chỉ chịu một búa của Chu Dương là có thể bỏ qua ân oán trước kia, điều này cũng không phải là không được.

Huống chi, Hắc Ám Chi Tử còn có một chiêu để bảo vệ tánh mạng, cho dù Chu Dương có hạ tử thủ thì anh cũng có biện pháp sống sót.

Nghĩ tới đây, tâm lý của Hắc Ám Chi Tử thăng bằng không ít, quả quyết vói đầu qua.

- Không tồi! Mjolnir một trăm triệu tấn!
- Lôi long gầm thét!
- Hỏa Thần Hàng Lâm — Phụ Thể!

Ngọn lửa màu đen trên người Chu Dương bỗng nhiên tăng vọt, cùng lúc đó, một đầu Lôi Long màu tím được bắn ra từ Mjolnir.

Chu Dương dùng hết sức lực toàn thân giơ Mjolnir lên cao, một khắc này, sức mạnh của hắc ám và ngọn lửa dung hợp hoàn mỹ với nhau, khí tức hủy diệt bộc phát.

Không giống với dị năng có phạm vi công kích mạnh mẽ như là Bão Táp Cuối Cùng, chiêu này của Chu Dương là sấm sét và ngọn lửa cùng nhau hợp kích, đây tuyệt đối là chiêu thức đơn mạnh nhất.

Không cho Hắc Ám Chi Tử có cơ hội phản kháng, Mjolnir nện xuống nhanh như sét đánh không kịp bưng tai.

Toàn bộ trời đất lâm vào yên tĩnh, sau một khắc, một tiếng nổ như muốn xé rách màng nhĩ vang lên.

Sấm sét và lửa vốn là lực lượng mạnh mẽ nhất thế gian, mang tính hủy diệt, còn có sự tồn tại của long diễm, một khắc này, tất cả đều

được dung hợp với nhau, uy lực mạnh mẽ đến mức kinh thiên động địa.

Vị trí của Hắc Ám Chi Tử trực tiếp bị một chùy đánh ra vết nứt không gian, bản thể của anh ta còn không chờ một chiêu này hoàn toàn rơi xuống thì đã hóa thành tro bụi.

- Quá gà! Lãng phí đại chiêu của mình!
- Hình như động tĩnh lần này hơi quá trớn rồi!

Chu Dương bắt lấy Batmobile suýt nữa rớt vào vết nứt không gian, nhân tiện xách Hồng Trường Hoa theo.

Anh đã nói để anh ta bình an vô sự, không thể tự vả mặt mình được.

- Kết thúc rồi à?

Hồng Trường Hoa thẫn thờ nhìn cái hắc ám như cái miệng khổng lồ dường như muốn nuốt chửng mọi thứ ở đằng xa cùng với cây cối dọc đường đi, tất cả đều bị vết nứt không gian cắn nuốt, tan biến không còn dấu vết.

- Gia hỏa kia còn ngoan cường hơn tưởng tượng của mình!

Chu Dương vẫn chưa nghe được hệ thống thông báo tích phân tăng lên và khen thưởng, không cần suy nghĩ nhiều cũng biết Hắc Ám Chi Tử khẳng định còn sống.

- Thiên Thị Địa Thính ——Truy Tung Vạn Dặm!

Chu Dương nhanh chóng phát hiện một bóng đen mơ hồ chạy về phía xa, hoàn toàn không ý định tiến lại gần mình.

- Các em chờ ông xã vài phút! Anh đi một chút sẽ trở lại!

Chu Dương tiện tay rạch trong không khí một, xung quanh như tấm màng nước, sau đó xuất hiện một cánh cửa không gian.

Đây chính là dị năng không gian cấp S mà Chu Dương lấy được, rốt cuộc thì cũng có đất dụng võ rồi.

Hắc Ám Chi Tử cực kỳ hoảng sợ, anh không ngờ Chu Dương đã đáng sợ đến loại trình độ này, thế mà lại có thể đánh ra không gian hắc động trong truyền thuyết, quả là biến thái!

Má ơi, tôi không bao giờ muốn gặp lại cái thứ này nữa.

Hắc Ám Chi Tử chạy hết tốc lực về nơi xa, sau khi chạy được hơn một trăm kilomet thì anh ta mới lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm một hơi.

- Tới rồi hả tiểu lão đệ?

Chu Dương đứng cách đó không xa vẫy vẫy tay với Hắc Ám Chi Tử sau đó nở nụ cười rạng rỡ, bày ra dáng vẻ thân thiện vô cùng.

- Tao chờ mày đã lâu nha!

Có Thể Biến Thành Người

Hắc Ám Chi Tử ngây người tại chỗ, anh không nói hai lời lập tức quay người chạy sang hướng khác.

Thật mẹ nó gặp quỷ, mình đã chạy ra xa như vậy rồi mà cái thứ này còn có thể đuổi theo tới tận đây!

Tại sao anh ta lại có thể đuổi kịp mình?!

Đúng rồi, mắc gì mà mình phải sợ hãi?

Không phải Chu Dương đã nói chỉ đánh mình một búa thôi à?

Nói cách khác, hiện tại mình đã an toàn, phải không?

Vậy thì còn sợ cái rắm!

Nghĩ tới đây, Hắc Ám Chi Tử quay người chạy trở về, trên mặt mang nụ cười nịnh nọt.

Đương nhiên, một phần là do anh sợ bởi vì hành động chạy trốn của mình mà Chu Dương lấy nó làm lý do để đối phó hắn.

- Chu Dương đại lão, lại gặp ngài rồi, vận khí của tôi thật tốt nha! Một ngày là có thể thấy ngài bao nhiêu lần...

Mặt ngoài Hắc Ám Chi Tử cười hì hì, trong lòng lại chửi mẹ nó.

Lúc này anh đã mất đi thân thể, biến thành một bóng đen hình người, hoa cỏ cây cối xung quanh anh đã trở nên héo úa.

- Đại lão chắc chắn là người nói giữ lời, nói đánh một búa chính là đánh một búa, sẽ không dối gạt tôi, đúng không?

Cầu sinh dục của Hắc Ám Chi Tử rất mạnh, ba câu nói không rời nịnh hót, còn không quên nhắc nhở Chu Dương đã hứa cái gì.

- Đó là tự nhiên!

Chu Dương gật đầu một.

Trên mặt Hắc Ám Chi Tử rốt cuộc lộ ra nụ cười, nhưng rất nhanh thu liễm lại.

Nếu Chu Dương không định giết mình thì tại sao anh ta lại đuổi tới đây?

Lẽ nào vì bắt tay giảng hòa?

- Nếu mày có thể tiếp được một búa của tao, vậy thì nên tiếp thêm một quyền nữa!

???

- Chẳng phải đã nói tiếp được một búa thì mày sẽ không giết tao à? Chu Dương, mày nói không giữ lời!

Hắc Ám Chi Tử tức giận đến điên cuồng gầm thét, anh lớn tiếng mắng Chu Dương.

Chương 172: Người Một Nhà Phải Quây Quần Bên Nhau, Thiên Địa Vạn Vật Đều

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương bày ra vẻ mặt vô tội, giải thích:

- Tao chỉ nói là đánh mày một búa, búa đánh xong thì đổi thành quả đấm, đây không phải là chuyện rất bình thường à?

- Huống chi, tao đã bao giờ nói sẽ bỏ qua cho mày chưa?

Trêu chọc mình còn muốn sống sót rời đi, rốt cuộc là Hắc Ám Chi Tử quá ngây thơ hay là vô cùng ngây thơ đây?

Ghim tâm! Quá ư là ghim tâm!

Hắc Ám Chi Tử giận đến mức táo bạo như sấm, nếu đổi thành những người khác, dám cả gan trêu đùa anh như vậy thì đã sớm chết tám trăm lần rồi.

Hắn chắc chắn rút linh hồn của đối phương ra, đặt ở ma hỏa rồi thiêu đốt một trăm năm, để cho anh cầu sống không được, cầu chết không xong!

Nhưng Chu Dương thì anh lại chọc không nổi ….

- Đại lão, có lời gì thì chúng tôi nói rõ ràng, tôi có thể bồi thường, ví dụ như bồi thường cha của tôi cho ngài!

???

Chu Dương sững sờ nhìn Hắc Ám Chi Tử.

Đây là tình huống gì? Cái tên Hắc Ám Chi Tử này muốn công khai bán đứng cha của mình à?

Chu Dương tò mò không biết cha của Hắc Ám Chi Tử là ai mà lại có thể sinh ra một đứa con bất hiếu như vậy, thật là gặp vận đen tám đời.

- Cha của mày là ai? Nói đi, nếu tâm trạng của tao tốt thì có thể để anh ta đoàn tụ với mày!

Đây chỉ là một nguyện vọng nho nhỏ, Chu Dương thân là người tốt, làm sao có thể từ chối không giúp chứ?

Anh chính là một người vô cùng phúc hậu.

Ừm, cha của Hắc Ám Chi Tử chắc là có thể đổi tích phân, ít nhất cũng phải một ngàn vạn đi.

- Tên của tao gọi là Hắc Ám...

Hắc Ám Chi Tử còn chưa nói xong thì thân thể anh từ từ nhạt đi, sau đó biến mất tại chỗ không thấy.

Những gì anh nói chỉ là để kéo dài thời gian tìm cơ hội chạy trốn mà thôi.

Lúc này còn không chạy, chẳng lẽ đợi Chu Dương bổ một đao?

Hắc Ám Chi Tử sử dụng năng lực Ma Nguyên, cái này rất hao phí nhưng tác dụng rất lớn, trong nháy mắt đã bay ra mười mấy dặm,

lần này anh muốn chạy trốn đến nơi xa hơn.

- Lại gặp nhau nữa rồi, tiểu lão đệ!

Chu Dương đứng cách Hắc Ám Chi Tử không xa, tươi cười vẫy vẫy tay với hắn, cảnh tượng y hệt như chương trước.

- Chu Dương đại lão, ngài đừng đùa giỡn tôi nữa, tha cho tôi một con đường sống đi!

Hắc Ám Chi Tử thật sự là bị dọa tè ra quần, quỳ xuống đất lần nữa.

Hắn xui xẻo đến thế nào mới đụng phải tên quái vật như Chu Dương chứ? Đánh thì đánh không lại, trốn cũng không trốn thoát, anh thật sự cũng rất tuyệt vọng.

- Nào nào, đưa cổ ra đây, tao ra tay rất nhanh, sẽ không đau đớn đâu!

Chu Dương nở nụ cười rất rực rỡ, giống như đang nói những lời xuất phát từ tâm can.

Ừm, có điều tâm can này được móc ra từ trong người của Hắc Ám Chi Tử....

- Con mẹ nó Chu Dương, mày thả tao một đường sống sẽ chết à?
- Tại sao mày phải đuổi tận giết tuyệt tao hả?
- Hôm nay lão tử liều mạng với mày!
- Cho dù tao có chết thì cũng sẽ không để mày sống tốt được đâu!

Hồn thể của Hắc Ám Chi Tử bắt đầu biến lớn, phồng lên xẹp xuống liên tục, giống như một quả bom không ổn định, bất cứ lúc nào cũng có thể nổ tung.

Hắn biết rõ mình đã không còn đường sống, vô pháp chạy thoát khỏi tay của Chu Dương. Nếu đã như vậy thì cùng lắm tự bạo, mặc dù không khả năng giết chết Chu Dương, nhưng cũng có thể ghê tởm anh ta một phen.

- Sắp chết rồi, đừng có cho mình thêm suất diễn nữa!
- Thứ Nguyên Băng Liệt Trảm!

Một lưỡi đao hẹp, dài chừng ba mét, được kết hợp từ gió cùng với băng xuất hiện ở trước người Chu Dương, không gian không thể chịu đựng nổi năng lực cắt chém mạnh mẽ, lưu lại một vết nứt không gian màu đen.

Thứ nguyên băng liệt trảm thoáng qua, trong nháy mắt chém ra một trăm linh tám nhát đao, vô số vết nứt không gian tạo thành một tấm lưới khổng lồ gió thổi không lọt chụp xuống Hắc Ám Chi Tử, hồn thể của anh nháy mắt biến thành cặn bã.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Ám Chi Tử, đây là BOSS đặc biệt, thu được khen thưởng 1000 vạn tích phân. »

- OK!

Tích phân tới tay, tâm lý đắc ý.

Chu Dương vỗ trán một cái, trên mặt lộ ra vẻ tiếc nuối.

Vừa rồi mình chém quá nhanh, quên mất hỏi cha của Hắc Ám Chi Tử là ai rồi.

Với tư cách là một người lấy việc giúp người khác làm niềm vui, còn có chuyện tốt nào sánh bằng với việc làm cả nhà đoàn tụ chứ?

Người một nhà hẳn là nên quây quần bên nhau, đúng không?

Không biết Hắc Ám Chi Tử có còn tên thuộc hạ nào không, nếu như Chu Dương gặp phải thì nói không chừng còn có thể hỏi ra kết quả.

Tích phân lại đạt tiêu chuẩn, lại có thể hợp thành một bảo rương cấp độ Thần Thoại rồi!

Không biết lần này có thể mở ra thứ tốt gì đây?

Chu Dương xoa xoa đôi bàn tay, hơi gấp gáp.

Mỗi lần bảo rương cấp độ Thần Thoại được mở ra thì đều sẽ cho anh một sự bất ngờ lớn, hy vọng lần này cũng vẫn là như vậy.

Làm theo sự chỉ dẫn của hệ thống, Chu Dương rất nhanh tìm được một bảo rương.

« Tiêu hao 1111 vạn 1111 tích phân, bảo rương Phổ Thông tiến giai thành bảo rương cấp độ Thần Thoại, chúc mừng túc chủ thu được bảo rương cấp độ Thần Thoại. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp độ Thần Thoại, thu được Vạn Linh Hóa Hình Đan. »

« Vạn Linh Hóa Hình Đan (Thần): Vật phẩm dùng một lần, cho mục tiêu ăn nó thì mục tiêu sẽ biến thành nhân loại. Vô luận là thứ gì thì sau khi sử dụng Vạn Linh Hóa Hình Đan đều sẽ biến thành người có trí khôn, biết tư duy. Vạn Linh Hóa Hình Đan còn có thể giao phó cho đối phương thiên phú và năng lực mạnh mẽ. (Chú thích: Sau khi ăn Vạn Linh Hóa Hình Đan thì chỉ có một cơ hội để thay đổi dung mạo, hết thời gian thì dung mạo sẽ bất biến.) »

Chu Dương sững sờ, phần thưởng lần này lại không phải dị năng hay năng lực mạnh mẽ, cũng không phải bảo vật cao cấp, mà là một viên Vạn Linh Hóa Hình Đan?

Thứ này có ích lợi gì?

Hóa hình?

Biến tất cả mọi thứ thành nhân loại?

Lẽ nào cho cái bàn dùng thì cái bàn có thể biến thành người?

Cho xe đạp dùng thì xe đạp biến thành mỹ nữ?

Cho thỏ dùng thì thỏ biến thành người thỏ?

Ồ, như vậy thì thứ này thật sự không tồi!

Ánh mắt Chu Dương sáng ngời, trong đầu anh lập tức xuất hiện rất nhiều hình ảnh kì quái.

Ví dụ như cây cối, côn trùng, hoa cỏ, sắt thép, quạt máy...

Chỉ cần có Vạn Linh Hóa Hình Đan trong tay, thiên địa vạn vật đều có thể biến thành người.

Chương 173: Phục vụ vì chủ nhân, không gì không đúng cả.

Tâm trạng của Chu Dương không tệ, anh bắt đầu suy nghĩ tìm thứ gì để sử dụng Vạn Linh Hóa Hình Đan.

- Thỏ được đấy! Thỏ con rất đáng yêu, nho nhỏ trắng trẻo, đôi

mắt hồng hồng, nhún nhảy một cực kỳ đáng yêu.

- Hồ ly cũng đúng!

Chu Dương rất yêu thích nhân vật Ahri trong LOL, hồ ly biến thành người đều là mỹ nữ, nhan sắc tuyệt đối cao, khí chất câu nhân.

- Nghe người tôi nói quạt máy tám ngăn cũng không tệ, biến ra một mỹ nữ quạt máy thì sẽ như thế nào đây?

- Trừ cái đó ra còn có thì còn có máy tính, điện thoại di động, loa, xe hơi, y phục, bánh mì, lò nướng...

Chu Dương cầm Vạn Linh Hóa Hình Đan trên tay, càng nghĩ càng nhiều, suy nghĩ bay tán loạn.

Anh ngẩng đầu nhìn thoáng qua mặt trời treo giữa bầu trời, nếu không phải thứ này cách quá xa thì anh cũng có thể suy tính một chút.

Lúc này thì suy nghĩ của Chu Dương đang bay cao bay xa, vì thế anh không phát hiện quanh thân Hắc Long Khải nổi lên một trận sóng gió, sau một khắc thì Nhị Ngốc đã tự động giải trừ hình thái Chiến Long, sau đó nó vói đầu về phía Chu Dương.

Nhị Ngốc hình như đánh hơi được hương vị gì đó, đôi mắt nó sáng ngời rồi mở miệng xơi gọn Vạn Linh Hóa Hình Đan trong tay Chu Dương.

Làm xong chuyện này, Nhị Ngốc mới cảm thấy như mình vừa làm chuyện xấu, nó vội vàng xoay đầu sang chỗ khác.

Chỉ cần chủ nhân không nhìn thấy mình thì có đánh chết mình cũng không thừa nhận.

Nhưng mà một giây sau, trong cơ thể Nhị Ngốc truyền đến một cỗ quặn đau, giống như có thứ gì đang quay cuồng trong bụng.

Xong rồi, ăn hỏng bụng rồi...

Chu Dương còn đang mơ tưởng viển vông, cuối cùng anh cũng đã quyết định được mục tiêu: Hồ ly.

Lúc này thì động tĩnh của Nhị Ngốc đã đưa tới sự chú ý của Chu Dương, thứ này lại bắt đầu bày trò rồi.

Nhưng mà khi Chu Dương nhìn xuống lòng bàn tay trống trơn của

mình, Vạn Linh Hóa Hình Đan trân quý đã biến mất không thấy tăm hơi đâu nữa.

- Nhị Ngốc, mày dám ăn vụng đồ của tao! Đáng chết, đồ ngu này, mau phun ra! Hồ ly của tao, thỏ con của tao!

Chu Dương lắc người một bay tới Nhị Ngốc, anh giơ tay nắm đám lân phiến ngay cổ nó rồi lay kịch liệt, ý đồ muốn Nhị Ngốc phun Vạn Linh Hóa Hình Đan ra.

Nhưng mà đáng tiếc là đã quá muộn.

Chu Dương lung lay chưa được hai lần thì thân hình của Nhị Ngốc đã nhanh chóng thu nhỏ lại, sau đó trước mặt anh là một đại hán cao một mét tám, mặc áo thun quần đùi, râu ria xồm xoàm.

- Chủ nhân, anh xem dáng vẻ hiện tại của tôi như thế nào?

Giọng nói của Nhị Ngốc vẫn là giọng Loli, có điều bề ngoài thì ….

- Chủ nhân, không phải anh nói tôi tương đối thích hợp với hình tượng đại hán moi chân à? Tôi đã dựa theo bản gốc trong ký ức của anh để biến ra đó, anh cảm thấy thế nào?

Đại hán moi chân với giọng Loli? (*)

(*) Đại hán moi chân (抠脚大汉): Nghĩa đen là ông chú trung niên ngồi moi chân, hình ảnh dùng để chỉ mấy người đàn ông giả dạng các thiếu nữ đi lừa tình người trên internet, thường mang ý nghĩ đáng khinh và hài hước.

Xin lỗi, hình ảnh này quá đẹp... không dám tưởng tượng.

- Chết tiệt! Đổi ngay! Lập tức biến thành một đại mỹ nữ xinh đẹp cho tao!

- Nếu không tối nay tao sẽ ninh nhừ mày!

Chu Dương nhớ là Vạn Linh Hóa Hình Đan chỉ có một cơ hội biến hóa dung mạo. Nhị Ngốc dám ăn vụng Vạn Linh Hóa Hình Đan trân quý của anh, lỡ như nó giữ nguyên dáng vẻ như hiện tại, không thể biến trở về nữa, vậy thì đừng nói gì nữa, tối nay anh sẽ cho cả nhà ăn thịt rồng.

- Không phải chủ nhân cảm thấy tôi rất thích hợp với đại hán moi chân à?! Chủ nhân lại gạt tôi rồi!

Cũng may thời gian hóa hình vẫn chưa chấm dứt, còn có cơ hội thay đổi, thân hình của Nhị Ngốc lại biến hóa lần nữa, lần này nó biến thành một bé gái mười tuổi.

Tóc đen dài thẳng!

Váy loli đen, vớ ngắn màu đen, tóc ngang vai đen tuyền, thậm chí trên đầu còn có một nơ con bướm màu đen cùng với hai cái sừng rồng cũng là màu đen nốt.

- Rất đáng yêu!

- Nhị Ngốc, mày lại biến lớn một chút! Chỗ nào cũng phải lớn hơn, tuổi tác cũng tăng thêm chút nữa!

Ánh mắt Chu Dương sáng lên, anh chỉ điểm Nhị Ngốc tiến hành điều chỉnh một ít chi tiết, rất nhanh thì thời gian hóa hình đã kết thúc.

Mặc dù không đạt tới mong muốn như hồ ly và thỏ con, nhưng mà Nhị Ngốc biến thành tiểu Loli cũng không sai.

Chiến đấu thì có thể cưỡi trên người, không chiến đấu thì cũng có thể cưỡi...

- Chủ nhân, tại sao anh lại dùng loại ánh mắt này nhìn tôi nha! Tôi đói bụng rồi! Tôi muốn ăn đùi gà!

Mặc dù đã biến thành người nhưng sở thích của Nhị Ngốc hoàn toàn không thay đổi, vẫn thích ăn đùi gà nhất.

- Được nói, Nhị Ngốc, sau này em phải nghe lời của chủ nhân, chủ nhân muốn em làm gì thì em phải làm cái đó. Nếu ngoan thì đùi gà bao đủ, muốn ăn bao nhiêu thì có bấy nhiêu!

Giọng điệu của Chu Dương mang theo sự mê hoặc, anh chậm rãi dụ dỗ Nhị Ngốc, giống hệt như quái thúc thúc cầm kẹo que đi lừa gạt bé gái.

Khục khục, cái này làm sao có thể gọi là lừa gạt được chứ?

Nhị Ngốc vốn dĩ là thú cưng của mình, con bé nghe theo mệnh lệnh của mình không phải là chuyện rất bình thường à?

Phục vụ vì chủ nhân, không gì không đúng cả.

- Nhị Ngốc chắc chắn sẽ rất nghe lời, vô cùng, vô cùng nghe lời.

Nghe thấy mình sẽ được ăn đùi gà, hai mắt Nhị Ngốc sáng lên, nước miếng không ngừng chảy ra khóe miệng.

Nếu là lúc trước thì Chu Dương chẳng thèm để ý, nhưng mà hiện tại….

- Nhị Ngốc, sau này em phải chú ý hình tượng một chút. Lời nói hay hành động của em đều liên quan đến thể diện của chủ nhân, sau này không được chảy nước miếng nữa….

Nhị Ngốc rất nghe lời, đặc biệt là sau khi sử dụng Vạn Linh Hóa Hình Đan, cái đầu nhỏ của cô đã tiến hành khai phá cấp độ sâu, lúc này cô đã có năng lực nắm giữ ngôn ngữ của nhân loại, có thể tiến hành giao lưu.

- Nhị Ngốc qua đây, em có biết thứ mình ăn vụng vừa rồi quan trọng thế nào không?

Chu Dương bỗng dưng nghiêm mặt, giọng điệu rất lạnh.

Chương 174: Giọng Loli, Thân Hình Đại Hán? Thì Ra Chủ Nhân Muốn Cúc Hoa Của Mình?!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Nhị Ngốc ngoan ngoãn cúi đầu xuống, giống như là một đứa nhỏ làm sai.

Thân là Tử Vong Chi Dực, cô có thể cảm nhận được chỗ tốt mà Vạn Linh Hóa Hình Đan mang tới, ngay cả tiềm lực ẩn dấu trong cơ thể cũng đã được khai phá và tăng lên.

Đây tuyệt đối là thứ quý trọng và hiếm có trên thế gian, giá trị chắc chắn rất cao.

Nhị Ngốc hơi xấu hổ cúi đầu xuống.

- Vốn dĩ anh muốn dùng bảo vật này để chiêu mộ thêm một thuộc hạ mạnh mẽ, nếu em đã ăn Vạn Linh Hóa Hình Đan thì phải nhận trách nhiệm này!

Chu Dương nói từng câu nghe qua rất là hợp lý, Nhị Ngốc liên tục gật đầu.

- Tiếp theo, ngoại trừ việc chiến đấu vì chủ nhân thì em còn phải thực hiện một nhiệm vụ quang vinh khác, em có bằng lòng hay không?

Nhị Ngốc gật đầu không chút suy nghĩ, sau đó cô đi theo Chu Dương tới một cánh rừng nhỏ.

Nơi xa là một dòng sông, không khí trong lành, phong cảnh đẹp như vẽ.

Trong rừng cây, Chu Dương chỉ điểm Nhị Ngốc chuyện nên làm, mãi cho đến giờ phút này thì Nhị Ngốc mới hoàn toàn tỉnh ngộ.

Thì ra là chủ nhân muốn cúc hoa của mình!

Tuy là cô đã bước vào thời kỳ trưởng thành, nhưng mà tuổi tâm lý vẫn còn ở thời kỳ ấu thơ!

Đến lúc đánh chuông thu binh thì đã qua bốn, năm tiếng.

Chu Dương thẳng lưng bước ra rừng cây, tâm trạng phấn khởi.

Đến lúc xử lý xong xuôi hết mọi việc, Chu Dương mở ra cánh cửa không gian, mang theo Nhị Ngốc tràn đầy oán niệm tìm được Batmobile.

Lúc này thì toàn bộ ma vật phụ cận đã bị chúng nữ quét sạch, hắc

khí thường xuyên bao phủ ở chỗ này đã biến mất không còn dấu vết, chỉ còn sót lại cây cối bị thối rữa, cái này thì phải chờ thêm một thời gian nữa thì mới có thể khôi phục như lúc ban đầu.

- Dương ca, anh đã về rồi! Anh đã tìm được nơi rơi xuống của Hắc Ám Chi Tử chưa?

Tuy rằng chúng nữ là đang hỏi thăm, nhưng không ai đặt chuyện này ở trong lòng.

Chu Dương đã ra tay thì có chuyện gì mà anh ấy không làm được chứ?

Từ khi Hắc Ám Chi Tử xuất hiện nhảy nhót trước mặt Chu Dương thì anh đã cách bay màu không xa.

Các cô đều tập trung vào tiểu Loli tóc đen đứng ở phía sau Chu Dương, ánh mắt chúng nữ trở nên cổ quái.

Chẳng trách Chu Dương đi chuyến này hết năm, sáu tiếng, không biết là anh ấy đã đi đâu mà lừa gạt được một cô bé nữa...

- Tiểu cô nương, tên em là gì thế? Sau này chúng ta sẽ là người một nhà đấy!

Miêu Linh Nhi nhìn thấy có người xấp xỉ tuổi với mình, lập tức chạy tới thân thiết chào hỏi.

- Miêu Linh Nhi!

Nhị Ngốc vừa nhìn thấy Miêu Linh Nhi, cô lập tức gằn từng chữ, trong giọng nói lộ ra cảm giác nghiến răng nghiến lợi.

Mối thù đặt tên cô là Nhị Ngốc, không bao giờ cô quên được.

Miêu Linh Nhi với thần kinh thô hoàn toàn không cảm nhận được địch ý tới từ Nhị Ngốc, trên mặt cô vẫn duy trì nụ cười.

- Cậu quen biết tôi à?

Miêu Linh Nhi nhìn về phía Chu Dương.

Hình như là nghĩ đến cái gì, trên mặt cô hiện lên vẻ thẹn thùng:

- Dương ca thật là xấu, chắc chắn là thường ngày hay kêu tên của người ta nè!

???

Miêu Linh Nhi còn nhỏ, nhưng mà năng lực ghi nhớ lại tới mức này rồi à?

- Tôi vĩnh viễn cũng không quên được cô!

Nhị Ngốc rất khó chịu, ánh mắt bất thiện nhìn Miêu Linh Nhi.

- Tên của tôi là do chính cô đặt đấy!

Miêu Linh Nhi hơi mơ hồ, cho tới bây giờ thì mình chưa từng đặt tên cho người nào!

Cô chỉ mới đặt mỗi tên cho con rồng ngu ngốc nhà mình thôi!

- Nhị Ngốc?

Trang Vũ Tình là người phản ứng đầu tiên, cô đi tới trước mặt Nhị Ngốc, vẻ mặt không dám tin tưởng, dò hỏi thử một câu.

Lúc này những người khác mới phản ứng lại, cả đám vây quanh Nhị Ngốc, nhìn cô bé từ trên xuống dưới rồi lộ ra ánh mắt quái dị.

Nhị Ngốc rõ ràng là rồng mà, tại sao bây giờ lại biến thành một đứa bé gái rồi?

Nhưng mà nghĩ tới Chu Dương lộ ra đủ loại năng lực không thể tưởng tượng nổi, mọi người lại không cảm thấy kỳ quái nữa.

- Chính là tôi!

Nhị Ngốc bày ra thần thái rất cao ngạo và lạnh lùng.

- Thật là mày à? Nhị Ngốc?

Miêu Linh Nhi lấy ra một đùi gà rồi quơ qua quơ lại trước mặt Nhị Ngốc.

Ánh mắt Nhị Ngốc lập tức di chuyển theo đùi gà, nước miếng chảy ra, nhưng mà vừa mới chảy một nửa thì lại bị hút về.

Mọi người vừa nhìn thấy ánh mắt quen thuộc này, không lầm được, tuyệt đối là Nhị Ngốc.

- Cho em ăn đùi gà, sau này chúng ta sẽ là chị em tốt rồi!

Miêu Linh Nhi đưa đùi gà cho Nhị Ngốc, không khí giương cung bạt kiếm giữa hai người lập tức biến mất.

Nữ vương tinh linh Selena và công chúa tinh linh Emily vội vàng chạy tới hai bên của Nhị Ngốc, cúc cung hầu hạ.

- Điện hạ Hắc Long vĩ đại, tôi là Long Tinh Linh dưới trướng của ngài, thống lĩnh tộc Tinh Linh Hắc Ám.

Sự kính sợ rồng của hai người đã khắc sâu tận xương tủy, cho dù hiện tại họ đã trở thành vợ của Chu Dương thì vẫn không thể nào xóa tan ký ức này được.

- Tôi nhớ được hai người, thịt thăn ăn thật ngon.

Không hổ là đồ tham ăn Nhị Ngốc, vừa ăn đùi gà, lại còn hồi tưởng món khác.

Mẹ con tinh linh không chút bất mãn nào, cả hai đều lấy việc Nhị Ngốc nhớ tới mình là một vinh hạnh lớn lao.

- Dương ca, tại sao anh lại có thể làm như vậy? Nhị Ngốc vẫn còn nhỏ mà, tại sao anh lại không buông tha cho con bé chứ?

Tô Nguyên Dao nhìn Nhị Ngốc không tim không phổi, vẻ mặt u oán.

Nhị Ngốc mới ăn được một nửa, nghe vậy thì đùi gà rơi trên mặt đất.

- Chủ nhân xấu lắm, anh ấy bắt nạt tôi! Bây giờ tôi đi đường vẫn còn đau đây này!

Nhị Ngốc giống như tìm được đồng minh, lập tức tố cáo tội trạng của Chu Dương cho chúng nữ biết.

- Tôi chỉ ăn vụng có một viên thuốc thôi? Đến mức bắt nạt tôi như vậy à?

Chúng nữ lộ ra vẻ mặt đồng tình, giọng nói phối hợp với dung mạo Loli của Nhị Ngốc, quả là làm người ta muốn bắt nạt.

- Đến bây giờ anh còn chưa được ăn thịt rồng đâu, hay là hôm nay chúng tôi mở tiệc rồng đủ món được không?

Chu Dương nhìn về phía chúng nữ rồi đưa ra đề nghị.

Lúc này, Nhị Ngốc đang lộ ra vẻ mặt đáng thương, cực lực tranh thủ đồng tình, nghe thấy Chu Dương nói như vậy, triệt để bối rối.

Chương 175: Tôi Còn Chưa Từng Ăn Thịt Rồng, Xin Chủ Nhân Đừng Thương Tiếc Nhị Ngốc!

Mình mới chỉ tố cáo một chút thôi mà chủ nhân lại muốn ăn mình!

Trình Khả Nhi là fan hâm mộ số một của Chu Dương, vội vàng đứng ra hưởng ứng.

- Em cũng chưa từng ăn thịt rồng! Nhị Ngốc, em cắt một chút thịt cho mọi người thưởng thức đi.

- Hình thể em lớn như vậy, thiếu mấy chục cân cũng không ảnh hưởng gì đâu ha? Cùng lắm thì bù cho em một trăm cân đùi gà, được chứ?

- Đúng vậy! Nhị Ngốc, đừng keo kiệt như vậy!

Nhị Ngốc vội vàng trốn sau lưng Miêu Linh Nhi, Selena và Emily, chỉ có họ mới là thật tâm che chở mình, những người khác thành người xấu muốn mưu đoạt thịt trên người cô.

- Nhị Ngốc ăn không ngon, mấy người không được ăn Nhị Ngốc!

Nhị Ngốc rất thông minh, hiểu rõ Chu Dương mới là BOSS lớn cuối cùng, con bé đáng thương quay sang nhìn Chu Dương:

- Chủ nhân, em sai rồi, sau này em chắc chắn sẽ ngoan ngoãn nghe lời, van xin chủ nhân đừng ăn Nhị Ngốc.

Cô bày ra dáng vẻ đáng thương vô cùng, hết sức làm người đồng tình.

- Tối nay Nhị Ngốc chắc chắn sẽ ngoan ngoãn nghe lời...

Nhìn thấy thái độ nhận sai của Nhị Ngốc rất thành khẩn, Chu Dương mới nở nụ cười.

- Như vậy mới ngoan chứ, nói thật, anh vẫn rất muốn ăn thịt rồng!

Nghĩ đến thỏ con và hồ ly đã cách xa mình, trong lòng Chu Dương vẫn còn có oán khí.

Cũng may Nhị Ngốc biết sai, biết sửa đổi, còn có tiềm lực dạy dỗ.

- Đại lão, ngài đã trở về rồi!

Hồng Trường Hoa chậm rãi từ đằng xa đi tới, anh kích động nhìn Chu Dương, giống như là nhìn thấy thần tượng của mình.

Lấy sức của một người để bài trừ lực lượng bóng tối một cách mạnh mẽ. Bậc thực lực đáng sợ này chắc chắn chính là thần thoại đương thời.

- Đại lão, ngài còn thu đồ đệ không?

Hồng Trường Hoa đột nhiên quỳ xuống trước mặt Chu Dương, thái độ thành kính.

Nếu để những người gần đây biết Thiên sứ thánh khiết Hồng Trường Hoa muốn bái người khác làm thầy, chắc chắn mọi người sẽ cho nó là trò đùa.

Ai mà không biết, ở khu vực này thì anh ta là siêu phàm giả đứng đầu, người bình thường nhìn thấy anh đều phải gọi là đại lão.

Nhưng mà trước mặt Chu Dương, Hồng Trường Hoa giống như là một học sinh, quỳ dưới đất cầu Chu Dương thu mình làm đồ đệ.

Hắn không dập đầu, chỉ hy vọng dùng thái độ để cảm động Chu Dương.

Đại lão đùi thô to như Chu Dương rất hiếm gặp, bỏ lỡ cơ hội lần này thì không biết khi nào mới gặp lại được.

- Tôi không thu học trò!

Nếu như là nữ đồ đệ xinh đẹp thì Chu Dương còn sẽ suy tính một chút.

Ông mẹ nó chính là một ông chú trung niên đúng nghĩa, tôi thu ông làm cái gì?!

- Đại lão, ngài hãy cho tôi một cơ hội báo đáp ngài đi!

- Mạng của tôi là do ngài cứu, vô luận ngài có yêu cầu gì, núi đao biển lửa, nghĩa bất dung từ!

Giọng nói của Hồng Trường Hoa hùng hồng, nói năng có khí phách.

Hai mắt anh sáng lên nhìn chằm chằm vào Chu Dương, ánh mắt quá nóng bỏng, thật giống như là một bó đuốc.

- Ông có con gái không?

- Không.

Hồng Trường Hoa lắc đầu, nghĩ đến những người phụ nữ bên cạnh Chu Dương, hình như đã hiểu cái gì.

- Đại lão, ngài cho tôi một cơ hội đi, cùng lắm thì tôi trở về tìm một người phụ nữ sinh con gái! Ngài chờ tôi tối đa chừng hai mươi năm thôi!

???

Tôi là loại người này à?!

- Cút!

Chu Dương ngưng tụ giọng nói thành sóng khí, trực tiếp làm Hồng Trường Hoa bay ra ngoài.

Đầu của tên này có lỗ hổng, tốt hơn hết là cách xa anh ra một chút, tránh cho bị truyền nhiễm.

- Được rồi!

Sau khi bay ra ngoài, Hồng Trường Hoa ngoan ngoãn nghe theo lời Chu Dương mà cút về nơi xa.

Đương nhiên, Hồng Trường Hoa không rời đi, dự tính của anh là bám đuôi theo Chu Dương, dùng sự chân thành của mình cảm động đại lão.

Không phải cổ nhân đã từng nói à? Chân thành sẽ khiến ý chí thay đổi!

Chỉ cần có cảm tưởng thì không việc gì là không làm được.

Hắn chắc chắn sẽ khiến đại lão hồi tâm chuyển ý.

Mẹ nó, gặp phải một tên bị thần kinh rồi!

Chu Dương biết ý nghĩ của Hồng Trường Hoa, anh vội vàng ném cho

anh ta một phép che mắt, sau đó mở Batmobile ra, vội vã rời đi.

Anh không muốn bị đàn ông bám đuôi, như vậy quá là ảnh hưởng chất lượng cuộc sống của mình.

- Nhị Ngốc, em biết rõ mình sai ở chỗ nào chưa?

Chu Dương lạnh lùng nhìn chằm chằm Nhị Ngốc, người mà sau khi lên xe vẫn ăn lấy ăn để. Cô bị dọa sợ đến mức dừng ăn, nơ bướm màu đen trên đầu cũng rũ xuống.

- Chủ nhân, em sai rồi, cầu xin ngài trừng phạt em đi.

Nhị Ngốc xoay người quỳ xuống, đưa lưng về phía Chu Dương.

- Xin chủ nhân đừng thương tiếc Nhị Ngốc.

- Khục! Khục! Mình quả nhiên là thiên mệnh chi tử, không ngờ vẫn còn có thể sống sót!

Mộ Kiếm Tinh lảo đảo chạy về phương xa, trên người vẫn còn dấu đấm của Chu Dương.

Một đòn này vốn dĩ muốn mạng của hắn, nhưng nhờ có một kiện bảo vật phòng ngự lấy từ địa mạch bảo quật, vừa vặn bảo vệ nơi trái tim, nhờ đó cứu anh một mệnh.

Lại thêm việc anh chỉ là một tên tiểu tốt, hơi thở của Hắc Ám Chi Tử và tứ đại Ma Sứ đã dẫn dắt sự chú ý của Chu Dương, nếu không anh tuyệt đối vô pháp sống sót rời đi.

- Chu Dương! Bà nội tao chết dưới tay mày! Tao hận mày! Tao muốn báo thù! Tao chắc chắn sẽ giết chết mày!

Trong mắt Mộ Kiếm Tinh đều là thù hận, anh quay đầu nhìn phía xa mười mấy dặm, hắc khí nơi đó đã tan biến không còn dấu tích.

Hắc Ám Chi Chủng vẫn luôn trói buộc đã triệt để dung nhập vào trong cơ thể Mộ Kiếm Tinh, trở thành lực lượng thuộc về hắn.

Không cần suy nghĩ nhiều thì Mộ Kiếm Tinh cũng biết Hắc Ám Chi Tử đã chết dưới tay Chu Dương.

Ngay cả ma chủ ban Hắc Ám Chi Chủng cho anh đều không địch lại Chu Dương, như vậy thì anh phải làm như thế nào để đối phó tên đó đây?

Mỗi một người kiến thức qua thực lực của Chu Dương đều sẽ sợ hãi vì lực lượng khủng bố kia.

Đối mặt với kẻ địch mạnh mẽ như vậy, bất cứ ai cũng sẽ cảm thấy tuyệt vọng.

- May mà vận khí của mình không tệ, phát hiện được địa mạch bảo quật!
- Lúc trước mình không đủ năng lượng cho nên không cách nào thông qua khảo nghiệm, đạt được bảo tàng bên trong. Lần này ma hóa đã khiến cho thực lực của mình tăng lên rất nhiều, mình chắc chắn có thể nhanh chóng tăng thực lực lên!
- Chu Dương, một ngày nào đó tao sẽ siêu việt mày! Đích thân lấy đầu của mày xuống!

Mộ Kiếm Tinh nhanh chóng bước về phương xa, lần này anh lại muốn tiến vào địa mạch bảo quật!

Sau khi ma hóa, tốc độ di chuyển của anh đã được đẩy lên rất cao, thậm chí đã vượt xa tốc độ của siêu xe.

Chạy một đoạn đường hơn ba giờ, lực lượng hắc ám nhanh chóng khôi phục thể lực tiêu hao, cho nên trải qua một thời gian dài như vậy mà trán của Mộ Kiếm Tinh không hề thấy một chút mồ hôi nào.

Chương 176: Địa Mạch Bảo Quật, Nhìn Thấy Tôi Cũng Không Cần Thiết Kích Động Như Vậy!

Rốt cuộc anh dừng lại trước một ngọn núi gần một ngàn mét, tiếp theo đi dọc lên trên theo thềm đá rồi ngừng ở giữa sườn núi. Ở vị trí hẻo lánh có một khối đá lớn chừng ba mét, bên dưới nó là một động đen như mực không thấy đáy.

Mộ Kiếm Tinh không chút do dự tung người nhảy xuống.

Hắn bắt lấy các góc và khe hở để giảm tốc, nhảy chừng mười phút thì mới miễn cưỡng chạm mặt đất.

Hắc ám không chút ảnh hưởng nào tới Mộ Kiếm Tinh, anh bước từng bước một như trong trí nhớ, đi tới nơi cất giữ bảo tàng.

Một bức tượng đá hình con cóc to lớn chắn phía trước, không biết là thứ này dùng nguyên liệu nào để tạo ra mà lại cho người ta cảm giác khi tiếp xúc không phải vàng cũng không phải đá.

Hắc khí toàn thân Mộ Kiếm Tinh phun trào, bàn tay anh vỗ nhè nhẹ trên cóc đá, liên tục truyền năng lượng của bản thân vào nó. Không bao lâu, toàn thân của tượng đá con cóc đã dính vào một tầng màu đen.

Rót năng lượng vào chừng năm phút thì sắc mặt Mộ Kiếm Tinh đã tái nhợt, lúc này thì hắc khí rốt cuộc che khuất mắt của con cóc, sau đó tượng đá mở to miệng, phun ra ba kiện bảo vật.

Kiện đầu tiên là Hoàng đồng hộ tâm kính, rất giống thứ đã từng cứu mạng hắn, nhưng phẩm chất và năng lượng dao động lại mạnh hơn rất nhiều lần.

Kiện thứ hai là một hòn đá tím, tản ra ánh sáng màu tím trong suốt, hiện tại Mộ Kiếm Tinh không cách nào đánh giá đây là thứ bảo vật gì.

Kiện cuối cùng là một đại kích thanh đồng dài ba mét, bên trên nó phủ đầy rỉ đồng xanh, trông như là một món đồ cổ.

Mộ Kiếm Tinh biết rõ những thứ này tuyệt đối không đơn giản như vẻ ngoài.

Hắn đặt Hoàng đồng hộ tâm kính ở ngực, tiếp theo là cẩn thận và tỉ mỉ quan sát hòn đá màu tím kia, thử truyền một chút năng lượng hắc ám vào đó.

Sau một khắc, từng bóng người hư ảo xuất hiện trước mặt Mộ Kiếm Tinh. Sau đó họ từ hư ảo biến thành thực thể, ai nấy đều nắm vũ khí lạnh trong tay, thần sắc lạnh lùng, giống như là cỗ máy chiến đấu trời sinh.

Mộ Kiếm Tinh đã hiểu tác dụng của món bảo vật này, Hoán Linh Thạch, có thể triệu hoán Thượng Cổ Chiến Hồn thay mình tác chiến. Với thực lực hiện tại của anh thì chỉ có thể triệu hoán tối đa là mười người.

Thực lực của mỗi một tên Thượng Cổ Chiến Hồn sẽ yếu hơn người triệu hoán một bậc, nhưng mà mười người cộng lại thì ngay cả anh

cũng không phải là đối thủ.

Thật sự là một món bảo bối tốt!

Món cuối cùng là đại kích thanh đồng dài ba mét. Mộ Kiếm Tinh quơ múa vài lần, trên mũi kích ngưng tụ từng lưỡi đao gió màu đen rồi bay tới cắt vách đá thành từng vết rách lớn như là cắt đậu phụ.

Lại là một món bảo vật quý trọng, thực lực của anh ít nhất gia tăng gấp đôi, đại kích thanh đồng còn giao cho anh thêm một năng lực khống chế gió.

- Không biết mình còn có thể tiếp tục thu bảo vật hay không?

Mộ Kiếm Tinh lại truyền năng lượng hắc ám vào tượng đá con cóc lần nữa, nhưng mãi cho đến khi năng lượng của anh tiêu hao gần như toàn bộ thì tượng đá mới chỉ sáng lên một phần mười.

Chờ anh thu tay về, hắc khí trên tượng đá con cóc nhanh chóng tiêu tán.

Trừ phi dùng năng lượng một lần thắp sáng toàn thân cóc đá, nếu không thì không cách nào tiếp tục đạt được bảo vật.

Lần này thu hoạch rất tốt!

Trên mặt Mộ Kiếm Tinh là nụ cười rạng rỡ, tuy rằng thực lực bản thân vẫn chưa thể liều mạng với Chu Dương, nhưng cũng đủ cho anh thấy được hy vọng đánh bại tên đó.

Chu Dương, rửa cổ sạch sẽ chờ tao đi!

Có điều Mộ Kiếm Tinh không biết, dưới núi có một chiếc Batmobile đang cấp tốc chạy tới.

- Anh đã nhận được một phần tin tức liên quan tới bảo tàng, nó ở ngay đây, các em có hứng thú đi tầm bảo với ông xã các em không?

Chu Dương quay sang hỏi chúng nữ, các cô rối rít đồng ý.

Cuộc sống ở tận thế hơi nhàm chán, tầm bảo không tồi, hiếm lắm mới gặp được một việc có tính kích thích như vậy.

- Không biết có cổ mộ hay không, thật sự hơi mong đợi!

Chu Dương dẫn đầu đi trước, mang các cô vợ đi theo vị trí lấy được

trong ký ức của Mộ Kiếm Tinh.

Tốc độ của họ không chậm, mặc dù trên đường có lúc đi lúc dừng, nhưng cũng chỉ mất gần nửa ngày là đã tới nơi.

- Hình như có người tới trước chúng tôi một bước rồi!

Tô Nguyên Dao nhìn xác Zombie nằm trên mặt đất, máu đen của chúng vẫn còn chưa ngấm vào đất, chứng tỏ thời gian chết chưa lâu.

- Khí tức hơi quen thuộc!

Tộc Tinh Linh Hắc Ám nắm giữ thiên phú đặc biệt, có thể cảm nhận được khí tức không giống với bình thường.

Đặc biệt là những khí tức đã từng thấy trước đó thì họ gần như đã gặp qua là sẽ không quên được.

- Mặc kệ người nọ là ai, nhìn không vừa mắt thì đánh chết là được rồi!

Có Chu Dương ở đây, các cô không cần phải sợ hãi gì nữa!

Chu Dương đi phía trước dẫn đường, đoàn người đi tới trước vị trí cất giữ bảo tàng.

Điều khiến Chu Dương kỳ quái là, tảng đá dùng để che đậy cửa vào bảo tàng đã biến mất, lộ ra cửa động bên dưới.

Quả thật là có người đã tới trước một bước!

Chu Dương khom người thăm dò phía dưới.

Lúc này, Mộ Kiếm Tinh đã thu hồi bảo vật lại, sau đó anh dùng hai tay và hai chân bám vào vách đá leo lên.

Leo được một hồi thì ánh sáng từ cửa động dần dần phủ lên mặt, cho anh một loại thoải mái không nói nên lời.

Nhưng đúng vào lúc này, ánh nắng đã bị một bóng người ngăn cản, ánh mắt người nọ lấp lánh, sáng ngời nhìn chằm chằm Mộ Kiếm Tinh.

Lẽ nào bảo tàng bị người khác phát hiện?!

Khuôn mặt Mộ Kiếm Tinh tối sầm, sát ý trong lòng bùng cháy mạnh mẽ.

Đây là bảo tàng chỉ thuộc về một mình anh, cho dù là ai, nếu phát hiện bí mật này thì anh chắc chắn sẽ làm cho đối phương phải chôn thây tại đây.

Nhưng mà đến khi ánh mắt Mộ Kiếm Tinh thích ứng được ánh sáng, lúc này anh mới nhìn rõ khuôn mặt của người tới.

Đây là người đàn ông mà cả đời này anh sẽ không thể nào quên được - Chu Dương!

- Này, xin chào, chúng ta lại gặp nhau rồi!

Chu Dương là một người rất có lễ phép, anh thân thiết đi tới lên tiếng chào hỏi Mộ Kiếm Tinh.

Đậu xanh!

Mộ Kiếm Tinh bị dọa sợ đến mức tay không nắm vững, cả người trực tiếp ngã vào đáy động, nửa ngày sau mới truyền đến giọng nói của vật nặng rơi xuống đất.

Nhìn thấy tôi cũng không cần thiết kích động như vậy!

Chương 177: Mày rất muốn tuổi thọ của tao

Mộ Kiếm Tinh hoàn toàn luống cuống, trong lòng anh đã chuẩn bị xong kế hoạch mười năm để đối phó Chu Dương.

Tăng thực lực, sau đó tìm anh ta báo thù!

Nhưng ai mà ngờ được, lúc này BOSS lớn đã tìm tới cửa!

không phải mình là nhân vật chính có khí vận à?

Tại sao lại có thể như vậy?

Mình chắc chắn sẽ không việc gì!

Không phải mấy lần trước gặp hiểm cảnh anh vẫn có thể hóa nguy vì an à?

Lần này chắc hẳn sẽ không ngoại lệ...

Mộ Kiếm Tinh lồm cồm bò dậy, vừa mới há mồm ra thì đã liên tục khụ ra máu, chỉ cảm thấy xương cốt trên người như gãy nát.

Cũng may thân thể đã được ma hóa, nếu không bị rơi từ độ cao hơn một ngàn mét xuống thì chắc chắn phải chết.

Không đợi Mộ Kiếm Tinh suy nghĩ nhiều, Chu Dương rơi từ trên trời xuống, không gian dưới đất đều đang chấn động, nơi anh nhảy xuống tạo thành một hố sâu, kích thích một trận đá vụn trời long đất lở.

Bụi đất bay lượn khắp trời, Chu Dương bước ra khỏi hố, nhưng trên người không chút tro bụi nào, giống như chúng nó tự động né tránh anh.

Cái tên quái vật này!

Mộ Kiếm Tinh giơ cánh tay bảo hộ ở trước mặt, ngăn cản đá vụn bay tán loạn, không để chúng nó văng vào mặt mình.

- Tại sao mày tìm được nơi này?!

Mộ Kiếm Tinh không khỏi hỏi ra nghi ngờ trong lòng. Mặc dù trước khi đến đây, anh có hứa hẹn với chín người khác rằng sẽ cho nói cho bọn anh biết tin tức của địa mạch bảo quật, nhưng trên thực tế từ đầu tới cuối, anh vẫn chưa nói cái gì với bất kỳ ai.

Nói cách khác, trên thế giới này chỉ có một mình anh là biết vị trí của địa mạch bảo quật.

Rốt cuộc là Chu Dương làm thế nào có được tin tức này?

Lẽ nào anh ta không giết, cố ý lưu mình một mệnh, chính là vì đi theo phía sau tìm ra địa mạch bảo quật!

Càng nghĩ Mộ Kiếm Tinh càng là tuyệt vọng, người đàn ông này không chỉ có thực lực mạnh mẽ, hơn nữa còn hết sức âm hiểm.

Mình thua rồi, thua thảm hại!

Chu Dương nhìn thoáng qua trên người Mộ Kiếm Tinh, không thể không thừa nhận, người này có vận khí rất tốt.

Đương nhiên, Chu Dương biết điều này cũng nhờ vào năng lực thức tỉnh của mình: Ngôi sao may mắn.

Loại năng lực này tương tự với đồng xu may mắn mà Chu Dương đã từng sử dụng qua, nếu dùng nó thì sẽ đạt được sự chiếu cố của nữ

thần may mắn.

Có điều đồng xu may mắn cấp bậc tương đương S+, mà ngôi sao may mắn của Mộ Kiếm Tinh là cấp.

Nhưng dù vậy thì Mộ Kiếm Tinh cũng là vô cùng may mắn.

Đi tới một đường, thuận buồm xuôi gió, mấy lần chuyển nguy thành an.

Ví dụ như khi anh tìm được địa mạch bảo quật này, lúc đó Mộ Kiếm Tinh đang bị người khác truy sát, muốn tìm một chỗ trốn, kết quả phát hiện địa mạch bảo quật, sau đó đạt được bảo vật, lật ngược thế cờ giết chết kẻ thù.

Tình tiết này đặt ở trong phim, trăm phần trăm là nhân vật chính.

Nhưng vận may của anh ta hình như đã dùng hết, xui xẻo đụng phải mình!

Dù sao thì may mắn chỉ là phụ trợ, trước mặt lực lượng tuyệt đối thì mọi thứ đều là cặn bã.

Chu Dương dời ánh mắt sang tượng đá con cóc ở phía xa, ánh mắt không chớp một mà nhìn chăm chú vào nó.

Chu Dương đã biết được cách mở chính xác địa mạch bảo quật thông qua ký ức của Mộ Kiếm Tinh.

- Thiên thị địa thính!

Trong mắt Chu Dương hiện lên kim quang, giống như có thể xuyên thấu qua bề ngoài nhìn về phía chân thật.

Tượng đá con cóc không đơn giản như vẻ ngoài của nó, bên trong nó có không gian, câu thông đến một tiểu thứ nguyên.

Nó tương đương với đầu mối then chốt tiếp nối tiểu thứ nguyên, thông qua tượng đá con cóc mới có thể lấy được bảo vật bên trong.

Mấy lần trước Mộ Kiếm Tinh đạt được bảo vật chính là như thế, năng lượng được rót vào càng nhiều thì phần thưởng càng phong phú.

Chu Dương đặt cánh tay ở trên tượng đá con cóc, phía trên lập tức sản sinh một cỗ hơi thở lực lượng, thậm chí không cần Chu Dương chủ động, năng lượng trong cơ thể anh giống như là hồ thuỷ điện xả

lũ, liên tục rót vào tượng đá.

Nhưng mà ngoại trừ năng lượng thì còn có một cỗ không biết nên gọi là gì cũng bị tách ra khỏi cơ thể.

- Thật là thứ đồ vật tà ác!

Chu Dương lập tức biến sắc, bởi vì anh cảm giác được sự ác ý của con cóc đá, nó đang đánh cắp sinh mệnh lực của mình.

Số lượng không tính quá nhiều, nhưng cũng không phải là ít. Nếu không phải Chu Dương thức tỉnh dị năng Sinh mệnh chi vương, có tuyệt đối khống chế với sinh mệnh lực của mình, như vậy thì căn bản không ai phát hiện được điểm này.

Dù sao những thứ như là tuổi thọ quá là hư vô mờ mịt, cho dù giảm thọ hai, ba năm thì nhìn từ bề ngoài cũng khó mà phát hiện được, trừ phi một hơi giảm bớt vài chục năm, lúc đó biến hóa mới trở nên rõ ràng.

Tượng đá con cóc chơi chiêu tế thủy trường lưu (nước chảy nhỏ thì dòng chảy sẽ dài). Nó lấy bảo vật làm mồi, người xâm nhập nếu muốn đạt được nhiều bảo vật hơn thì phải liên tục truyền năng lượng và tuổi thọ cho nó.

Đến nỗi sau lưng cóc đá có bí mật gì không thể cho ai biết hay không thì tạm thời không biết.

- Đáng tiếc vận khí của mày không tốt, đụng phải tao!

Đánh cắp tuổi thọ có lẽ có thể làm khó được người khác, nhưng đối với Chu Dương thì vô dụng.

Dị năng Sinh mệnh chi vương vận chuyển toàn lực, tuổi thọ bản thân anh không rò rỉ ra ngoài, vô luận tượng đá con cóc có tà dị thế nào thì cũng không thể rút được một chút tuổi thọ từ trên người anh được.

Năng lượng của Chu Dương nhanh chóng rót đầy cóc đá, toàn thân nó trở nên đỏ rực, ánh mắt lóe sáng.

Nhưng mà tượng đá con cóc không phản ứng như khi Mộ Kiếm Tinh chạm vào nó. Đợi hồi lâu mà nó vẫn không biến chuyển gì, một chút bảo vật cũng không khạc ra.

Mộ Kiếm Tinh thấy vậy mừng thầm trong bụng, anh vốn tưởng rằng

sau khi Chu Dương phát hiện bí địa này thì bảo tàng sẽ thuộc về anh ta, ai mà ngờ cóc đá không thèm để ý tới Chu Dương.

Mặc dù về mặt chiến lực không thể thắng Chu Dương, nhưng nếu có thể mạnh hơn anh ta ở một chút chi tiết nhỏ, Mộ Kiếm Tinh cảm thấy rất là sảng khoái như ăn một ly kem vào ngày mùa hè.

- Xem ra là mày rất muốn tuổi thọ của tao!

Chu Dương lẩm bẩm một câu.

- Mày nói vậy là có ý gì?

Mộ Kiếm Tinh hoàn toàn không hiểu những lời Chu Dương nói, vẻ mặt ngây ngốc.

Chương 178: Nếu Mày Không Muốn Khạc Bảo Vật Ra, Vậy Thì Tao Chỉ Còn Cách Đánh Tới Khi Nào Mày Nguyện Ý Khạc Ra Thì Thôi!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Nhưng anh theo bản năng lại cảm thấy câu nói này rất quan trọng.

Chu Dương cũng không quay đầu lại, thản nhiên giải thích:

- Đừng nói với tôi là cậu cho rằng chỉ cần trả giá năng lượng thì sẽ đạt được bảo vật?

Mộ Kiếm Tinh cảm thấy như mình bị rắn độc nhìn chằm chằm, trong lòng dâng lên cảm giác không ổn.

- Muốn mở thông đạo của tiểu thứ nguyên này ra, ngoại trừ năng lượng thì thứ quan trọng nhất chính là... Tuổi thọ!

- Ừm, cậu vừa mới sử dụng ma tượng này phải không, ước

chừng đã mất bảy, tám năm tuổi thọ rồi đấy!

- Lấy được bảo vật càng nhiều thì tuổi thọ bị tổn thất cũng càng nhiều.

Mộ Kiếm Tinh đột nhiên phản ứng lại, anh vội vàng móc ra một con dao găm có lưỡi sáng ngời thay gương rồi chiếu vào mặt mình.

Keng!

Dao găm rơi trên mặt đất, Mộ Kiếm Tinh bị dọa sợ đến mức rụt sau này hai bước, hoàn toàn không dám tin tưởng những gì mình vừa thấy.

Dung mạo của anh đã già hơn trước kia rất nhiều, từ nguyên bản là một người thanh niên hơn hai mươi tuổi, tinh thần phấn chấn, tràn đầy năng lượng, lúc này hốc mắt của anh đã trở nên hãm sâu, da thịt nhăn nheo, thậm chí một phần năm mái tóc đã biến thành màu tuyết trắng.

Đối mặt với loại tình huống này, Mộ Kiếm Tinh không tin cũng không được!

- Tại sao lại như vậy! Thứ này thật là tà ác!

Buồn cười là lúc trước Mộ Kiếm Tinh còn coi tượng đá con cóc thành lá bài tẩy của mình. Nếu Chu Dương không nói cho anh biết chuyện này, anh sẽ tiếp tục ngây ngốc sử dụng thứ tà vật kia, không bao lâu, trước khi trở nên mạnh mẽ thì anh đã chết già rồi.

Cứ như vậy, anh đã mất đi đường tắt để tăng thực lực lên, như vậy thì làm thế nào mới có thể đối kháng cái tên đại ma đầu Chu Dương này đây.

- Vậy tại sao mày lại không bị gì cả?!

Trong lòng Mộ Kiếm Tinh tràn đầy sự ghen tỵ, người này rõ ràng xấp xỉ tuổi với mình, nhưng vô luận là thực lực, dung mạo, thậm chí ngay cả vận khí giống như đều tốt hơn chính mình.

- Chỉ cần tôi không muốn thì không ai có thể đánh cắp tuổi thọ của tôi được!

Trong giọng nói của Chu Dương lộ ra sự bá đạo vô biên, ánh mắt anh u lãnh, nhìn chằm chằm tượng đá con cóc.

- Nếu mày không muốn khạc bảo vật ra, vậy thì tao chỉ còn cách

đánh tới khi nào mày nguyện ý khạc ra thì thôi!

Chu Dương đột nhiên giơ nắm đấm lên rồi vung thẳng vào tượng con cóc đá, sức lực cương mãnh phun trào, một quyền trực tiếp đánh bay cóc đá ra ngoài.

- Quái vật!

Ánh mắt Mộ Kiếm Tinh đờ đẫn, lúc trước anh đã từng thí nghiệm độ chắc chắn của tượng đá, cho dù anh dùng một kích toàn lực cũng không thể nào lưu lại chút dấu ấn gì trên người nó.

Đây cũng nguyên nhân mà cho tới bây giờ anh vẫn chưa phá hư tượng con cóc đá, chiếm hết bảo vật bên trong.

Năng lượng của một chiêu đều bị nó hấp thụ hơn phân nửa, căn bản không thể nào thương tổn được.

Nhưng mà Chu Dương đã triệt để lật đổ nhận thức của Mộ Kiếm Tinh.

Cũng là một quyền, anh dùng hết toàn lực đều không cách nào lưu lại ấn ký, Chu Dương lại thoải mái đấm một cái là tượng đá bay ra xa, sự chênh lệch trong đó thật sự là quá lớn!

Lúc trước, Mộ Kiếm Tinh vẫn chưa biết được thực lực của Chu Dương mạnh tới đâu, nhưng bây giờ anh đại khái đã có lý giải. Ừm, ước chừng mạnh hơn anh chừng một ngàn tám trăm lần!

Đương nhiên, đây là dưới tình huống một kích của Chu Dương là toàn lực.

Nếu mà Chu Dương còn chưa có sử dụng toàn lực, như vậy thì...

Đến khi nào thì anh mới có thể siêu việt tên này!

- Bảo vật đâu? Mày mau nhổ ra cho tao!

Một quyền đấm văng tượng con cóc đá, vô số mảnh vỡ bay tán loạn, nhưng mà Chu Dương lại không nhìn thấy vật mình muốn.

- Mau nhổ ra cho tao!

Ầm!

Lại là một quyền nện xuống, tượng con cóc đá đã mất một nửa.

Đây là kết quả sau khi Chu Dương đã khống chế sức lực lại, nếu không thì cái tượng đá này đã nát bét từ lâu.

Nếu tới tìm bảo vật thì làm sao có thể tay không mà về?

Dùng tuổi thọ của mình mở ra không gian tiểu thứ nguyên? Cái này nằm mơ đi! Cho dù Chu Dương nắm giữ hơn ba nghìn năm tuổi thọ thì anh cũng không hề có ý định lãng phí như vậy.

Thậm chí Chu Dương còn luyến tiếc để các cô vợ của mình chạm vào thứ này, nhưng mà trước mắt không phải đã có một người thích hợp à?

Chu Dương đã sớm biết người này có ác ý với mình, anh vốn định chờ khi nào lấy hết bảo vật thì làm thịt anh ta sau, không ngờ bây giờ còn có đất dụng võ.

Nhìn đến tượng con cóc đá chỉ còn lại gần nửa đoạn, Chu Dương chuyển ánh mắt sang Mộ Kiếm Tinh.

- Bây giờ đã tới lúc chú mày biểu hiện rồi đấy!
- Có hai lựa chọn!
- Một: Phối hợp với tao, hai ta cùng nhau mở không gian tiểu thứ nguyên trong tượng con cóc đá này ra.
- Hai: Tao đánh chết mày!
- Còn có lựa chọn thứ ba không?
- Tao đưa mày đi đầu thai!

Chu Dương lạnh lùng nói.

- Tao chỉ là cảm thấy hứng thú với đồ vật bên trong mà thôi, không phải là chắc chắn phải đạt được! Nếu mà mày khiến tao khó chịu thì tao sẽ đập chết mày trước!

Nếu như trước đó Mộ Kiếm Tinh không biết tượng con cóc đá sẽ cắn nuốt tuổi thọ, như vậy thì dưới sự uy hiếp của Chu Dương, anh sẽ không chút do dự đưa ra lựa chọn thứ nhất.

Nhưng bây giờ, mở ra tượng con cóc đá không những để một mình Chu Dương được lợi, còn tương đương với tự sát mãn tính, cuối cùng sống chết còn phải xem tâm trạng của anh ta.

Một khác càng không cần phải nói, chính là trực tiếp đập chết mình.

Bởi vì cái chết của bà nội cho nên Mộ Kiếm Tinh hận Chu Dương thấu xương, anh lập tức không chút do dự lựa chọn loại thứ hai.

Nếu đều là chết thì tại sao lại trước đó không cho Chu Dương ấm ức một phen?

- Người khác đều sợ mày, nhưng mà tao thì không!
- Mày giết người thân của tao, đây là đại thù không đội trời chung, tao sẽ giết mày!
- Tao nguyền rủa mày chết không được tử tế, chờ tao chết rồi, biến thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua mày đâu, Chu Dương!

Anh ta cười lớn một cách điên cuồng, sát khí trong ánh mắt như muốn phun trào ra ngoài.

- Là bà của mày muốn giết tao nha, lẽ nào tao phải đứng mặc cho bà ta giết mình?
- Không lãng phí thời gian với mày nữa, mày thật sự muốn chết như vậy phải không? Hoặc là mày nghĩ thật sự có thể từ chối tao!

Chu Dương đang chuẩn bị sử dụng dị năng Kẻ nắm giữ ký ức xóa sạch trí nhớ của Mộ Kiếm Tinh, trồng vào ký ức trung khuyển.

Như vậy Mộ Kiếm Tinh coi như hoàn toàn chết đi, biến thành nô lệ mặc cho anh định đoạt.

- Còn chưa đủ thú vị!
- Tao sẽ để cho mày trải nghiệm cái gì gọi là tuyệt vọng!

Trong tay Chu Dương bỗng dưng xuất hiện một con búp bê, dáng vẻ rất là cổ xưa, giống như là đồ vật từ thế kỷ trước.

Đây là vật phẩm mà Chu Dương mở được lúc trước, con rối khống chế tà ác.

Chương 179: Vận Mệnh Không Phải Do Mày Lựa Chọn, Con Rối

Khống Chế Tà Ác!

Nó là vật phẩm dùng một lần, có thể thành lập liên hệ với mục tiêu có tinh thần lực không cao hơn một trăm điểm, mục đích là đạt được sự khống chế hành động của đối phương, thời gian kéo dài tối đa mười hai giờ.

Món đồ này hơi gà, từ khi Chu Dương đạt được nó thì vẫn chưa bao giờ sử dụng.

Mục tiêu quá yếu thì không đáng, mục tiêu miễn cưỡng có thể để vào mắt thì tinh thần đều vượt qua một trăm điểm.

Thật bất hạnh, tinh thần lực của Mộ Kiếm Tinh dưới một trăm điểm một chút, chính là mục tiêu có thể khống chế.

- Mọi chuyện không phải do mày quyết định nữa rồi!

Chu Dương cầm con rối khống chế tà ác đi tới trước mặt Mộ Kiếm Tinh.

Mộ Kiếm Tinh sợ hết hồn hết vía, trong lòng dâng lên dự cảm không ổn.

- Mày muốn làm gì?!

Mộ Kiếm Tinh lập tức muốn chạy xa khỏi nơi đây, nhưng anh còn chưa kịp hành động thì dưới nơi anh đứng đã toát ra từng cây dây mây, trói anh thành cái bánh chưng.

Dây mây màu đen từ từ siết chặt lại, Mộ Kiếm Tinh không thể giãy giụa. Cây mây đen đâm rách da thịt anh, bên trong nó hình như còn có một loại độc tố gây mất thần kinh mất cảm giác. Một lát sau, thân thể Mộ Kiếm Tinh trở nên vô lực, vùng vẫy càng ngày càng yếu.

- Làm rất tốt, Selena!

Chu Dương cho Selena một ánh mắt khích lệ, những người khác than thở mình chậm một bước.

- Dương ca, anh muốn làm gì vậy?

Các cô tò mò lại gần, ánh mắt đánh giá con búp bê trong tay Chu Dương.

- Để anh biểu diễn cho các em xem một chút ma thuật, kế tiếp là thời khắc xảy ra kỳ tích!

Trong nháy mắt, con rối đã thành lập liên hệ với Mộ Kiếm Tinh. Mặc dù Mộ Kiếm Tinh đã sớm dự liệu được tình huống không đúng, nhưng khi muốn phản kháng lại thì đã muộn.

Thân thể không nghe theo ý mình, anh từ thân phận chủ nhân đã biến thành người đứng xem.

Chu Dương xoay đầu con rối sang một bên, đầu của Mộ Kiếm Tinh cũng uốn éo theo.

- Cũng không tệ lắm phải không?

Chúng nữ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy thứ này, có người thán phục, cũng có người sợ hãi.

- Nhát gan thì đừng xem!

Chu Dương tiện tay giải trừ dây mây đen quấn ở trên người Mộ Kiếm Tinh, điều khiển nhất cử nhất động của Mộ Kiếm Tinh thông qua con rối khống chế tà ác.

- Tên ma quỷ chó má này!

Mộ Kiếm Tinh ngạc nhiên phát hiện mình vẫn còn có thể nói chuyện, anh giận dữ mắng chửi Chu Dương, nhưng trong giọng nói lộ ra sự sợ hãi khó tả.

Không giống Hắc Ám Chi Tử phải thông qua Hắc Ám Chi Chủng để khống chế người khác, hoàn toàn mất ý thức tự chủ, cũng không giống như năng lực xóa ký ức và cải tạo lại của Chu Dương.

Nếu rơi vào tay con rối khống chế tà ác, nhà ngươi chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy chuyện xảy ra, không thể ngăn cản và can thiệp.

Loại tuyệt vọng này vượt xa người vô thức bị khống chế.

- Tao đã cho mày lựa chọn, đáng tiếc mày lại không biết quý trọng!

- Nếu đã như vậy thì hãy để tao lựa chọn thay mày!

Thân thể Mộ Kiếm Tinh đung đưa, giống như một con rối gỗ được giật dây, anh ta bước tới bên cạnh con cóc đá chỉ còn một nửa.

- Không!

Mộ Kiếm Tinh vô lực kháng cự, anh chỉ có thể trơ mắt nhìn bàn tay mình chậm rãi đặt lên tượng con cóc đá.

Sau một khắc, hơi thở lực điên cuồng truyền đến, lực cắn nuốt còn vượt xa những lần trước không chỉ gấp mười lần, giống như rải toàn bộ sự hủy diệt và thù hận xuống người hắn.

Sinh mệnh lực của Mộ Kiếm Tinh cấp tốc trôi đi, da thịt anh xuất hiện nếp nhăn, nháy mắt đã trở thành một lão già khô gầy.

Chu Dương ở bên cạnh bổ sung năng lượng, lúc này cóc đá đã mở ra một con đường, chính là lối vào không gian tiểu thứ nguyên.

Tượng cóc đá cắn nuốt sinh mạng với tốc độ cực nhanh, trong vòng mười giây thì Mộ Kiếm Tinh đã trở nên tuổi già sức yếu. Hai con mắt đục ngầu của anh nhìn chằm chằm Chu Dương, sau đó chúng dần dần mất đi sắc thái sinh mệnh.

Chu Dương không thèm liếc nhìn Mộ Kiếm Tinh một cái, từ khi anh ta quyết định đối phó với mình thì Mộ Kiếm Tinh chú định chỉ có một con đường chết, không đáng đồng tình.

Lúc này, Chu Dương đang nhìn chằm chằm lỗ hổng dẫn tới tiểu thứ nguyên ở phía xa, từng món bảo vật đang phun trào ra ngoài.

Số lượng còn nhiều gấp mấy lần bảo vật mà Mộ Kiếm Tinh kiếm được những lần trước, chất lượng cũng cao hơn một cấp.

Phần lớn vật phẩm đều là cấp Sử Thi, Chu Dương nhìn không thuận mắt.

- Thật là một khối bảo địa, không biết bên trong còn có bao nhiêu bảo vật đây!

Sau khi nhổ xong bảo vật, không gian tiểu thứ nguyên chậm rãi khép lại.

Nhưng mà đợi đến khi nó hoàn toàn khép lại thì sao? Nếu muốn mở ra lần nữa thì trừ phi làm lại từ đầu, nếu không thì sẽ không cách nào mở không gian tiểu thứ nguyên ra.

Nếu cửa đã mở thì đừng nghĩ tới việc đóng lại nữa, chẳng lẽ mày muốn đóng là đóng à?

Đã được tao đồng ý chưa?

- Thứ nguyên băng liệt trảm!

Đao băng gió hẹp dài xuất hiện lần nữa, nó lao tới lỗ hổng đang khép lại rồi nhẹ nhàng rạch một đường rồi phá vỡ lỗ hổng kia trong nháy mắt, toàn bộ bảo vật trong không gian tiểu thứ nguyên lộ ra trước mắt Chu Dương.

Đó là một bảo quật to lớn, bên trong ngũ quang thập sắc, bảo vật chất thành đống lớn, khiến người nhìn hoa mắt.

Đây mới thật sự là địa mạch bảo quật!

Không sai!

Ánh mắt Chu Dương sáng ngời, nhiều bảo vật như vậy mới không uổng mình đi lần này!

Thứ nguyên băng liệt trảm lại cắt thêm vài đường nữa, tiếp tục mở rộng lỗ hổng. Vô số dây đằng màu xanh sinh trưởng một cách nhanh chóng, chống đỡ lỗ hổng, tạo thành một cái đường hầm màu xanh, có thể tạm thời đi qua.

- Đi thôi, cùng anh đi nhặt bảo vật nào!

Chu Dương bước vào không gian trước.

Trình Khả Nhi và những người khác cũng háo hức đi theo, không ai muốn bị rơi lại phía sau.

Sau khi bước vào không gian tiểu thứ nguyên, họ phát hiện bảo vật trong đây còn phong phú gấp trăm lần ở bên ngoài.

Châu quang bảo khí khắp nơi, các dạng bảo vật được phân chia thành từng đống.

Đống bảo vật có số lượng lớn nhất lên tới một vạn, đương nhiên, phẩm cấp cũng là thấp nhất.

Địa mạch đại khái có thể chia thành bảy vùng, càng đi vào bên trong thì số lượng bảo vật càng ít, tới vùng thứ tư thì Chu Dương đã thấy được vũ khí có phẩm chất tiếp cận Trảm Lôi Kiếm.

Chương 180: Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm, Hắc Thủy Bảo Hồ Và

Thiên Sứ Mười Hai Cánh

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Vùng thứ năm là bảo vật cấp độ Sử thi, vùng thứ sáu là vũ khí cấp độ Truyền thuyết, chỉ có điều là số lượng tương đối ít, chỉ có tam cái.

Chu Dương ôm đầy bụng tâm tư đi tới vùng thứ bảy nhưng lại phát hiện không vật gì.

- Vũ khí cấp độ Thần thoại đâu?!

Vốn tưởng rằng lần này có thể thu được vũ khí cấp độ Thần thoại, Chu Dương vui vẻ nửa ngày, cho dù chỉ là mở ra được một món thì cũng coi như là kiếm bộn rồi.

Cái này tương đương với mở ra một bảo rương cấp độ Thần thoại.

Nhưng mà hy vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn.

Binh khí cấp độ Thần thoại há lại dễ dàng tìm được như vậy?

Mỗi một cái đều là báu vật chí cao vô thượng, nắm giữ năng lực siêu phàm không thể tưởng tượng nổi, số lượng thưa thớt đến mức khiến người tức lộn ruột.

Loại bảo vật cấp bậc này còn không để mà dùng, ai sẽ ngu tới mức lấy nó làm mồi nhử? Chẳng may bị người khác đoạt mất, há chẳng phải là mất hết vốn liếng!

Ba món bảo vật cấp độ truyền thuyết cũng không tệ, ít nhất lần này không đến sai chỗ.

Chu Dương đi về phía ba món binh khí Truyền thuyết kia.

Ánh mắt đầu tiên của anh là một Long Văn Kiếm màu bạc, thân kiếm hẹp, màu bạc trong vắt.

« Ngân Nguyệt Long Văn Kiếm (Truyền thuyết): Sử dụng răng nanh của Ngân Long để tạo ra thần binh, nắm giữ năng lực không gian. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Không vết tích: Khi Ngân Nguyệt Long Văn Kiếm trảm mục tiêu thì sẽ bổ sung thêm hiệu quả không vết tích,

có cơ hội tạo thành sát thương vết nứt không gian. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Không gian cắt chém: Ngân Nguyệt Long Văn Kiếm là một bảo vật có sẵn lực lượng không gian, có thể tạo ra lưỡi dao không gian cắt chém, có thể xé rách toàn bộ mục tiêu gặp phải. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Không gian thoi đưa: Qua lại trong không gian, tiến hành nhảy vọt không gian, phạm vị lớn nhất là một kilomet. Mỗi lần nhảy vọt sẽ gây tổn thương cho thân thể túc chủ. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Ngân Nguyệt Long tức giận: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, triệu hoán linh hồn Ngân Nguyệt Long ngủ say trong Ngân Nguyệt Long Văn Kiếm, phát động tấn công mục tiêu. »

Hiệu quả cũng không tệ lắm, mặt uy lực thì yếu hơn Mjolnir, nhưng Ngân Nguyệt Long Văn Kiếm thắng ở chỗ có năng lực về không gian. Chủ nhân của nó có thể ẩn giấu ở trong không gian, phát động tập kích bất cứ lúc nào, khiến người ta khó lòng phòng bị.

- Trình Khả Nhi! Qua đây, cho em một thứ tốt!

Chu Dương giơ ngón tay ngoắc ngoắc Trình Khả Nhi, cô đang cầm từng món bảo vật lên xem, vẻ mặt đắc ý vô cùng.

Nghe thấy Chu Dương gọi mình, ánh mắt Trình Khả Nhi sáng lên, vội vàng chạy tới.

Cô chọn một liền chọn trúng Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm trong tay Chu Dương, Chu Dương thuận thế đưa nó cho cô.

- Anh cho em à?

Đôi mắt của Trình Khả Nhi cong thành hình trăng lưỡi liềm.

- Đương nhiên, Khả Nhi nhà chúng tôi đáng yêu và nghe lời như vậy, anh đương nhiên là sẽ cho em rồi!

Trình Khả Nhi nhận lấy Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm, sau một khắc, thân kiếm mơ hồ truyền đến một hồi rồng ngâm, một bóng dáng giống như một con rồng màu bạc trắng cực kỳ nhỏ bé bay ra từ thân kiếm, nhảy vào trong cơ thể Trình Khả Nhi.

Chu Dương không bối rối, đây là trạng thái nhận chủ của thần binh cấp độ Truyền thuyết.

Sau khi vũ khí cấp độ Truyền thuyết nhận chủ, chỉ cần chủ nhân cũ không chết thì sẽ không ai có thể sử dụng vũ khí này được.

Sau một khắc, giữa mày Trình Khả Nhi xuất hiện một ấn ký hình rồng, sau đó diễn hóa thành hình trăng lưỡi liềm, cuối cùng biến mất không thấy đâu.

- Món binh khí này thật sự mạnh mẽ!

Sau khi nhận chủ, Trình Khả Nhi có thể biết được sự mạnh mẽ của món binh khí này. Nếu so với Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm thì Trảm Lôi Kiếm được cô sử dụng vô cùng thuận tay đã không bằng một đống cặn bã.

Vũ khí linh năng và vũ khí cấp bậc Truyền thuyết, sự chênh lệch quá xa.

Chúng nữ vây quanh Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm, trên mặt khó nén sự hâm mộ.

Chu Dương quay đầu nhìn về phía hai kiện binh khí Truyền thuyết khác.

« Hắc Thủy Bảo Hồ (Truyền thuyết): Hồ lô mọc ra từ U Minh chi địa, bảo vật trời sinh, phun trào ra Hắc minh thủy, sẽ ăn mòn tất cả. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Hắc minh thủy: Ngưng tụ sát khí, tử khí, tà khí, hắc ám chi khí thành chất lỏng, nắm giữ hiệu quả ăn mòn cực mạnh, có thể ăn mòn toàn bộ mọi thứ thấp hơn cấp độ Truyền thuyết. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Không gian thứ nguyên: Hắc Thủy Bảo Hồ nắm giữ không gian thứ nguyên trời sinh, thể tích là 10 vạn mét khối. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Minh hà ngút trời: Tiêu hao 1000 điểm năng lượng, phóng ra Hắc minh thủy bên trong Hắc Minh Bảo Hồ, bao phủ mục tiêu và phạm vi 10 kilomet xung quanh. »

Món bảo vật này không tệ, cho dù không dùng để giết địch thì trở thành bảo vật không gian cũng được.

Cái cuối cùng không ngờ lại là thiên sứ có sáu đôi cánh, tản ra ánh sáng thánh khiết.

« Thiên Sứ mười hai cánh (Truyền thuyết): Binh khí chiến đấu Thiên

Sứ, Thiên Sứ mười hai cánh là một trong những kiệt tác cao nhất của binh khí chiến đấu, lực lượng mạnh mẽ và tín ngưỡng không bì nổi. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Thánh quang che chở: Lực lượng thần thánh bảo hộ Thiên Sứ mười hai cánh, miễn dịch lực lượng hắc ám thấp hơn thứ thần cấp, miễn dịch tổn thương dưới mức siêu cường. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Tịnh hóa: Thánh quang chi lực sẽ tịnh hóa tất cả tội ác, toàn bộ tà ác sẽ bị tiêu diệt, tạo ra thánh quang phạm vi 10 kilomet, tịnh hóa tất cả tà ác. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Phán quyết: Ngưng tụ thánh quang Tài Quyết Chi Kiếm công kích mục tiêu, đối với mục tiêu tà ác sẽ tăng lực sát thương thêm mười lần. »

« Hiệu quả Truyền thuyết — Đại thiên sứ chi kiếm: Tiêu hao toàn bộ thánh quang chi lực của bản thân, triệu hồi Đại thiên sứ chi kiếm, công kích mục tiêu tà ác, hiệu quả sát thương tăng thêm một trăm lần. »

Chương 181: Thiên Sứ Mười Hai Cánh Kyle, Chiến Thần

Nhìn thấy món bảo vật thứ ba, Chu Dương triệt để ngây ngẩn.

Không ngờ lại là một Thiên Sứ, hơn nữa còn là Thiên Sứ mười hai cánh, quá lợi hại.

Lẽ nào Thiên Sứ cũng bị phân loại vào mục binh khí?

Thiên Sứ mười hai cánh này rõ ràng chính là một người phụ nữ, cô ta mặc một bộ giáp trắng vừa người, lộ ra đường cong lả lướt.

Trên đầu cô còn mang một mũ giáp, che khuôn mặt lại, từng lọn tóc màu vàng óng rơi rụng ở khe hở.

Chu Dương đi tới, nhẹ nhàng nhấc mũ của Thiên Sứ mười hai cánh ra. Ánh mắt, sống mũi, đôi môi không phải là tác phẩm hoàn mỹ nhất, nhưng mà khi chúng tổ hợp lại với nhau thì lại biến thành một gương mặt mỹ lệ điên đảo chúng sinh.

Thật là xinh đẹp!

Chu Dương vươn tay sờ một cái, cảm giác y hệt người thật, hơn nữa còn có nhiệt độ.

Đây cũng là bảo vật à?

Nghĩ đến việc Thiên Sứ mười hai cánh được gọi là binh khí chiến đấu, họ có thể không ăn không uống, không tình cảm, chỉ biết thi hành mệnh lệnh, hoàn toàn không khác gì máy móc.

Có lẽ đây chính là nguyên nhân họ bị ném xuống bảo quật!

Cảm giác cũng không tệ lắm!

Cho dù đang bị chúng nữ nhìn chằm chằm nhưng Chu Dương cũng không ý thu liễm, anh tiếp tục thể nghiệm từng bộ phận trên người Thiên Sứ mười hai cánh.

Mình chỉ là nghiệm chứng một chút, xem thử coi Thiên Sứ có khác gì với những người phụ nữ bình thường hay không.

Đây là vì nghiệm chứng khoa học, vì để thu thập được tin tức và số liệu chi tiết hơn mà thôi.

Ngay lúc Chu Dương còn đang sờ soạng, Thiên Sứ mười hai cánh chậm rãi mở mắt ra rồi nhìn chằm chằm Chu Dương, trong ánh mắt cô hoàn toàn không chút cảm tình.

- Khinh nhờn!

Thiên Sứ mười hai cánh đứng lên, mười hai đôi cánh chim sau lưng cô vỗ nhè nhẹ, tản ra ánh sáng thánh khiết, làm người ta không nén nổi muốn quỳ xuống bái lạy. Một luồng ánh sáng thánh khiết ngưng tụ thành kiếm, chính là Đại thiên sứ chi kiếm.

Có nhất thiết vừa gặp mặt là tung đại chiêu không?

- Hiểu lầm rồi! Tôi là người tốt!
- Nếu không tin thì cô hãy nhìn vào mắt tôi này, có biết nó gọi là gì không? Là chân thành đấy!
- Tôi cho rằng cô xảy ra chuyện nên tới cứu cô!

Những lời nói này chân thành vô cùng, ngay cả bản thân Chu Dương cũng suýt nữa tin tưởng.

Thiên Sứ mười hai cánh nhìn Chu Dương, cô không cảm nhận được

ác ý từ anh. Sau đó thánh quang trên người cô chậm rãi thu hồi lại, Đại thiên sứ chi kiếm cũng biến mất.

- Nhân loại, tôi tin tưởng anh một lần.

Trong lòng Chu Dương giơ ngón tay chữ V, Thiên Sứ mười hai cánh thật sự là quá xuẩn!

Chẳng trách sẽ xuất hiện nhiều thiên sứ đọa lạc như vậy...

Với tư cách một thanh niên có lý tưởng, có hoài bão, vì không để cho cô ấy bị người khác lừa gạt, Chu Dương không thể làm gì khác hơn là cho cô chút dạy dỗ khó quên trước.

- Xin chào, tôi gọi là Chu Dương, không biết tên của cô là gì?

Chu Dương phát hiện mình chỉ có thông tin người trước mặt là một kiện binh khí truyền thuyết, vô pháp đạt được tin tức có ích hơn.

- Tôi không có tên, danh hiệu là Mười ba.

Giọng nói của Thiên Sứ mười hai cánh không một chút cảm tình, giống như là toàn bộ cảm tình đã bị xóa đi, y hệt một máy móc.

Lão già Thượng đế quá không nói nhân quyền rồi! Chu Dương nhìn không được, anh nhất thiết phải cứu vớt cô gái đang mê mang này, dùng tình yêu của mình đi cảm hóa cô ấy.

- Nếu cô không có tên thì tôi đặt cho cô một cái tên đi, Kayle và Morgana, cô thích cái nào?

Chu Dương lập tức nói hai tên nhân vật thiên sứ trong LOL, một người là Thiên Sứ chính nghĩa, một người lại là Thiên sứ đọa lạc.

Tên?

Ánh mắt Thiên Sứ mười hai cánh giật một chút, thật lâu vẫn chưa có lấy lại tinh thần.

Tên, một thứ đồ vật xa xỉ mà xa xôi biết bao nhiêu.

Từ giây phút họ được tạo ra, chỉ có phục tòng mệnh lệnh, chiến tranh, đây là nhiệm vụ vĩnh viễn của họ.

Cứ như thế, họ lần lượt vùi đầu vào các trận chiến, trở thành binh khí chiến đấu, thậm chí là pháo hôi.

Đến nỗi đặt tên? Cái này có ích lợi gì? Chỉ cần một danh hiệu là đủ rồi, đơn giản dễ hiểu.

Đồng bọn cũ lần lượt tử vong, chết ở cối xay chiến tranh của các vị thần.

Cô đã quên mất rất nhiều ký ức, cũng không biết tại sao mình lại xuất hiện ở nơi này.

- Kayle!

Trong mắt Thiên Sứ mười hai cánh xuất hiện một thứ đồ vật vô hình, cuối cùng cô lựa chọn tên của mình, Kayle, hơn nữa còn rất là yêu thích nó.

Giống như cái tên này là trời sinh là chuẩn bị cho cô.

Chính mình cũng có tên.

Kayle, người chưa từng có cảm tình, một khắc này đã xuất hiện một chút rung động cực kỳ nhỏ bé, nhỏ đến mức ngay cả chính cô cũng không phát hiện.

- Nếu tôi đã gặp cô rồi thì không thể ngồi yên không để ý được. Với tư cách là một người lương thiện yêu thích cứu vớt mỹ nữ yếu ớt, sau này cô hãy đi theo tôi đi!

Chu Dương thuận thế nắm tay của Kyle, đối phương không từ chối, hình như có hảo cảm trời sinh đối với người đàn ông đã đặt tên cho mình.

- Đến đây, để tôi kiểm tra xem linh kiện bên trong cô có hư hại hay không.

Trong mắt Chu Dương tràn đầy chân thành, Kyle không hề có ý định từ chối, thuận theo lời Chu Dương nói.

Chúng nữ tầm bảo bên cạnh rối rít quăng những ánh mắt về phía Chu Dương, đương nhiên là ánh mắt khinh bỉ.

Dương ca, điểm mấu chốt của anh càng ngày càng thấp...

Trải qua một hồi nghiệm chứng của Chu Dương, mặc dù đối phương là một món binh khí, nhưng mà dưới lực lượng mạnh mẽ của lão ca thượng đế, Thiên Sứ đã hoàn toàn không khác gì nhân loại.

Đến nỗi cấu tạo bên trong, Chu Dương tạm thời không thể đưa ra kết

luận, cũng không thể thái mỏng Kyle đi nghiên cứu.

- Tôi có một thí nghiệm trọng đại cần phải hoàn thành, cần cô phối hợp một chút! Tôi muốn nghiên cứu về nguồn gốc của sự sống!

Kayle ngây thơ gật đầu, không kháng cự, hơn nữa còn hết sức phối hợp.

Chương 182: Ấn ký của Thần Quang Minh, cám ơn lễ vật của lão ca (1)

Tất cả tiến triển vô cùng thuận lợi, chiến đấu kéo dài hơn một tiếng thì Chu Dương đã cho ra kết luận, Kayle và nhân loại hoàn toàn không sự khác biệt.

Trải nghiệm rất không tồi!

- Dương ca, anh càng ngày càng tệ rồi!

- Anh chỉ là cứu vớt một người phụ nữ bị mất trí nhớ, ban cho cô ấy một khởi đầu mới mà thôi.

Chu Dương nhìn Kayle vẫn là dáng vẻ lạnh như băng, sinh ra hứng thú nồng đậm đối với trí nhớ của cô.

Lần này có lẽ mình sẽ nhìn thấy quá trình tạo ra thiên sứ chiến đấu, thậm chí còn có thể chính mắt nhìn thấy dáng vẻ của lão ca thượng đế.

Muốn làm là làm, Chu Dương không cố kỵ, trực tiếp vận dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức rồi bước vào thức hải của Kyle.

Hắc ám, hắc ám kéo dài thời gian rất lâu.

Dù Chu Dương đã cấp tốc đi ngược dòng đại dương ký ức, nhưng mà vẫn hao phí thời gian không ngắn.

Điều này chứng minh Kyle đã ngủ say thời gian rất lâu, dựa theo sự tính toán của Chu Dương thì ít nhất cũng phải là một ngàn năm trở lên.

Cái này đối với người mới sống hơn hai mươi năm như Chu Dương mà nói, xác thực là quá mức xa xôi.

Sau khi đột phá khu ký ức hắc ám, Chu Dương cảm thấy hoa mắt, sau đó cảnh tượng bỗng nhiên thay đổi. Xuất hiện trước mặt Chu Dương là một mảnh chiến trường cổ hoang tàn, đâu đâu cũng có máu và các bộ phận đứt gãy. Từng con quái vật có hình thể cao đến mấy chục mét, thậm chí mấy trăm mét ngã xuống mặt đất, tất cả đều là chủng tộc kỳ lạ mà từ trước tới nay anh chưa nhìn thấy.

Đương nhiên, nổi bật nhất là từng chùm sáng vô cùng thánh khiết trên bầu trời, kia là đại quân thiên sứ!

Phần lớn đều là thiên sứ hai cánh, thiên sứ càng nhiều cánh thì số lượng càng ít, đến cấp bậc cao nhất là Thiên Sứ mười hai cánh cũng chỉ có mười ba người, Kayle chính là người nhỏ nhất.

Thần chiến chém giết cực kỳ kịch liệt, tình cảnh cực kỳ tàn khốc, không chỉ có phe Quang Minh nắm giữ Thiên Sứ chiến đấu, phe Hắc Ám cũng có được quân đoàn Ma Tộc cường đại của mình, số lượng còn nhiều hơn cả Thiên Sứ.

Chu Dương quan sát một hồi, rất nhanh mất đi hứng thú.

Cái gọi là thần chiến, trong mắt Chu Dương chính là trò cười.

Tuy là anh chưa từng kiến thức qua lực lượng của thần linh, nhưng lại có suy đoán mơ hồ.

Loại cấp bậc như thần linh, chỉ cần không đối mặt cao thủ cùng cấp bậc, cho dù là bị một đám tép riu cấp thấp bao vây thì sẽ có bất lợi gì chứ?

Sử dụng thần chi lực là đã có thể dễ dàng tiêu diệt toàn bộ rồi.

Hai đại bá chủ mấy người có thù thì tự tiến lên đánh nhau là được, tìm tiểu đệ để quyết đấu thì có ích lợi gì?

Lẽ nào bọn họ có thể quyết định sống chết của thần linh sao?

Bản thân thì không dám tiến lên, chỉ phái tiểu đệ đánh nhau. Đánh cho ngươi chết tôi sống, đại lão hai phe lại Lã Vọng buông cần, không can thiệp vào.

Cái này gọi là cái gì?

Rõ ràng bọn họ coi thần chiến là thứ để tiêu khiển!

Biến thuộc hạ của mình thành quân cờ, liều sống liều chết, kết quả lại chỉ lấy được sự thắng bại có cũng được, không cũng không sao.

Có lẽ còn có lợi ích được phân phối mà không muốn ai biết.

Thật là đáng thương!

Chu Dương tiếp tục đi sâu vào thức hải của Kyle, chuẩn bị dò xét phần ký ức quan trọng nhất của cô.

Anh mong muốn nhìn thấy ký ức liên quan tới thượng đế, hoặc là phương pháp tạo ra binh khí giống như Thiên Sứ chiến đấu cũng tốt.

Suy nghĩ một chút, có thể tạo ra một quân đoàn thiên sứ thuộc về mình, ừm, quân đoàn thiên sứ mỹ nữ, sau này có chuyện gì thì cứ để bọn họ giải quyết.

Trừ chuyện đó ra thì mình còn có thể làm người thiết kế một phen, vô luận là dạng mỹ nữ gì đều có thể tạo ra ra, mỗi người đều là cực phẩm, mới suy nghĩ một chút thôi là đã thấy kích động rồi.

Chu Dương lướt qua những mảnh ký ức rời rạc của Kyle, đi thẳng tới nơi sâu nhất trong thức hải.

Nơi sâu nhất là một đại điện thánh khiết, tản ra thánh quang không gì sánh kịp. Vô số tinh linh màu trắng đang xướng thánh ca, khen ngợi sự tồn tại chí cao vô thượng và vĩ đại.

Nhìn qua rất là có phong cách, nhưng mà Chu Dương lại không tìm được hình bóng của Thần Quang Minh.

Đúng vậy, sau khi cướp được ký ức một ngàn năm của Kyle thì Chu Dương cũng chỉ biết được vẻn vẹn một vị thần là Thần Quang Minh.

Cuối cùng thì Chu Dương đã đi tới đầu nguồn thức hải của Kyle, cũng chính là nơi sinh sản và tạo ra ra cô.

Năng lượng quang minh vô cùng vô tận như nước chảy, hình như phải biến thành đại dương, đây là cội nguồn của thức hải, cội nguồn của ý thức và trí khôn.

Một chùm sáng to lớn đứng trên đại dương quang minh, bàn tay phác họa từng đạo quỹ tích huyền ảo.

Hắn tùy tiện chụp tay vào biển ánh sáng, quang minh vô cùng vô tận xuất hiện những gợn sóng mãnh liệt, sau đó từng bước ngưng tụ thành hình người, sau lưng sinh trưởng sáu đôi cánh chim, chính là

dáng vẻ của Thiên Sứ mười hai cánh.

Chùm sáng hình như cảm nhận được cái gì, nó nhìn thoáng qua về phía Chu Dương.

- Thần không cho phép dòm ngó!

Sau một khắc, trước mắt Chu Dương là một mảnh trắng xóa, anh chỉ thấy có một mảnh ánh sáng trắng cực kỳ chói mắt. Sau đó toàn bộ thức hải trở nên dâng trào, như là cơn sóng thần chụp về hướng Chu Dương.

Không hổ là Thần Quang Minh!

Cách một dòng sông mà vẫn có thể phát hiện mình! Hơn nữa còn muốn ra tay tiêu diệt!

Chu Dương không thể không cảm thán, lực lượng thần linh quả nhiên không thể phỏng đoán.

Nhưng mà chú mày cho mình là thần linh thì anh đây sẽ sợ sao?

Nếu mà chú mày là bản tôn Thần Quang Minh thì đương nhiên là anh đây sẽ chạy trốn rất xa. Nhưng mà chú mày chỉ là một ấn ký khắc ở bên trong thức hải của Kyle, như vậy mà cũng đòi ra tay với anh mày?

- tôi là người chưởng khống ký ức!

- Bên trong thức hải thì tôi chính là thần!

Hình thể của Chu Dương trở nên vô cùng cao to, vô số mảnh vỡ ý thức được Chu Dương ngưng tụ thành một thể thống nhất, sau đó anh đột nhiên vung một quyền nhắm ngay chùm ánh sáng kia.

Chương 183: Ấn ký của Thần Quang Minh, cám ơn lễ vật của lão ca (2)

Ầm!

Thức hải màu trắng dâng trào, giống như hai quả bom hạt nhân va vào nhau, nhấc lên cơn sóng thần.

Kyle nhắm nghiền hai mắt, cô đột nhiên ngã trên mặt đất, ngũ quan bắt đầu chảy ra dòng máu màu trắng.

Cô mở to miệng, vẻ mặt thống khổ.

Chu Dương và Thần Quang Minh đang giao chiến trong thức hải của Kyle, cho nên người bị ảnh hưởng nhất chính là cô. Dư âm mà hai người kia va chạm nhau không phải là thứ mà người thường có thể thừa nhận nổi.

Cũng may bản thân cô là Thiên sứ chiến đấu mười hai cánh, hơn nữa còn là thần binh cấp bậc truyền thuyết, nếu không thì với uy lực vừa rồi cũng dư sức biến cô thành ngu ngốc.

- Cô ấy bị làm sao vậy?

Trình Khả Nhi và những người khác hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra, tại sao đang yên đang lành mà ngũ quan của Kyle lại bắt đầu đổ máu?

Chẳng lẽ Dương ca đang phá phách gì đó?

Các cô nhìn về phía Chu Dương, chỉ thấy anh ấy cũng đang đồng dạng nhắm mắt lại, bàn tay dán ở sau lưng Kyle.

Hồ Hiểu Dung muốn qua kiểm tra tình huống nhưng đã bị Selena ngăn cản.

Sắc mặt của Selena rất là nghiêm túc, cô lắc đầu giải thích:

- Nếu mà tôi không nhìn sai thì hiện tại Dương ca đang ở trong một trạng thái đặc biệt. Tốt nhất là đừng nên quấy rầy anh ấy, nếu không xảy ra vấn đề gì thì chúng tôi sẽ không biện pháp giải quyết.

Trên mặt chúng nữ hiện lên sự lo lắng, từ trước tới nay bọn họ chưa từng gặp qua Chu Dương xảy ra chuyện. Lúc này cả đám giống như mất đi trụ cột, như là con kiến bò trên chảo nóng, gấp đến độ xoay quanh.

Trong không gian ý thức của Kyle, Chu Dương vung nắm đấm đánh nát chùm ánh sáng đại biểu cho Thần Quang Minh thành phấn vụn, lúc này thì sự bạo động của thức hải mới bình tĩnh trở lại.

Từng mảnh vỡ Thần Quang Minh bay tán loạn khắp nơi, nhưng không chờ chúng nó bay xa thì đã bị Chu Dương giơ tay gom hết toàn

bộ.

Tổng cộng có mười ba mảnh vỡ, hiện tại đều đang nằm trong tay của Chu Dương.

Điều này đại biểu cho ấn ký của Thần Quang Minh đã từng ở trong thức hải của Kyle. Nếu chúng bị Chu Dương phá hủy thì không biết sẽ có gây ảnh hưởng gì với Kyle không.

« Mảnh vỡ ấn ký Thần Quang Minh (Thần): Đây là một mảnh vỡ có năng lượng tinh khiết, sau khi sử dụng gia tăng 100 điểm thuộc tính tinh thần. (Chú thích: Trước khi sử dụng thì cường độ tinh thần nhất thiết phải vượt qua 1000 điểm, nếu không thì sẽ bị lực lượng quang minh xâm thực, biến thành đồ ngu ngốc chỉ biết khen ngợi quang minh.) »

Chu Dương ngẩn người, không ngờ đập vỡ ấn ký còn có thể thu được thứ tốt như vậy.

Tinh thần lực của mình đã đột phá 1000, sử dụng vật này hoàn toàn không vấn đề gì.

Chu Dương rời khỏi thức hải của Kyle, trong tay vẫn nắm mười ba mảnh vỡ màu trắng hư ảo, sau đó anh nuốt chúng vào bụng không chút nghĩ ngợi.

« Keng, thông báo của hệ thống, túc chủ sử dụng mảnh vỡ ấn ký Thần Quang Minh, tinh thần +100. »

Sau khi ăn mười ba mảnh vỡ, thuộc tính tinh thần của Chu Dương đã nhảy lên hạng cao nhất, cao đến hơn 2,300 điểm.

Thuộc tính tinh thần và giá trị năng lượng có liên quan với nhau, điều này đại biểu giá trị năng lượng của Chu Dương nước lên thì thuyền lên, đạt đến hơn 23,000 điểm.

Lúc trước anh đã từng tiêu hao vài cái đại dị năng S+, hiện tại không cần thiết bận tâm vấn đề tiêu hao nữa.

Lão ca Thần Quang Minh rất mạnh!

Cảm ơn về lễ vật!

Hy vọng sau này mình có thể gặp thêm vài Thiên sứ chiến đấu, đạt được thêm một chút mảnh vỡ.

Sau khi gặp phải ấn ký Thần Quang Minh, Chu Dương mới hiểu rõ

thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.

Tuy rằng thực lực của mình ở trong người bình thường tuyệt đối là cao thủ đứng đầu, nhưng mà vẫn còn cách thần linh một khoảng cách quá xa, chênh lệch rất lớn.

Thần Quang Minh, một ngày nào đó tôi sẽ siêu việt ngươi!

Chu Dương nhìn sang Kyle, cô đang mở mắt, ánh mắt không còn khuyết thiếu tình cảm như trước nữa, nó đã trở nên có hồn, có sắc thái tình cảm hơn nhiều. Lúc này cô đang dùng đôi mắt mới đánh giá thế giới.

- Đây chính là cảm giác tự do sao?

Kyle phá vỡ xiềng xích, thu được tân sinh, giống như một chiếc máy tính bình thường tiến vào thời đại AI, phát sinh bay vọt về chất.

- Là anh đã trợ giúp em sao?

Kyle ngơ ngác nhìn Chu Dương, trong lòng tràn đầy cảm kích.

Giây phút vừa mới đánh vỡ trói buộc, chân chính có được linh hồn của mình, không còn gông cùm xiềng xích, Kyle cảm kích Chu Dương tự tận đáy lòng.

Mặc dù có chút Thiên Sứ truỵ lạc hắc ám, trở thành thiên sứ đọa lạc, trên thực tế thì bọn họ vẫn không thu được tự do chân chính.

Cũng không hoàn toàn rời khỏi sự khống chế của Thần Quang Minh.

Sự trói buộc của thần linh há lại dễ dàng tránh thoát như vậy?

Ít nhất là nếu chỉ dựa vào sức mạnh của bản thân Thiên Sứ, e là cả đời này bọn họ đều sẽ không làm được.

- Đương nhiên, em đã là người phụ nữ của anh, cho nên đây là chuyện mà anh nên làm!

Chu Dương cười trả lời, anh vươn tay giúp Kyle lau vết máu màu trắng trên mặt.

- Thật sự rất cảm ơn anh, nếu không anh thì sẽ không em hiện giờ.

Sau khi có được trí tuệ tự chủ, Kyle càng có thể cảm nhận được sự quý giá của tự do.

Nếu như không Chu Dương, cả đời này cô chỉ có thể chú định là cái máy chiến đấu của Thần Quang Minh.

- Chúng tôi tiếp tục chuyện lúc trước!

Kyle không biết nên làm thế nào để cảm ơn, chỉ có thể dùng hành động biểu đạt tâm ý.

Lần này cô không giống như con rối gỗ, không hề phản ứng gì.

Lần này Kyle trở nên cực kỳ cuồng bạo, mười hai cánh chim vỗ vào nhau, mang theo Chu Dương bay lên trời.

Khuôn mặt chưa từng có biểu cảm gì hiện tại trở nên cực kỳ sinh động.

Sau đó là màn trình diễn trên không trung, đáng sợ nhưng cũng rất kích thích.

Chúng nữ vốn đang lo lắng cho an nguy của Chu Dương, thật vất vả nhìn thấy Chu Dương khôi phục lại, lúc này mới nặng nề thở dài một hơi.

Nhưng mà, chuyện xảy ra kế tiếp làm cho tâm tình của các cô trở nên khó chịu.

Cái tên không lương tâm này! Cả ngày chỉ biết ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, lúc trước trêu chọc thú cưng thì bọn họ đã không nói gì rồi, không ngờ lần này ngay cả binh khí mà anh ấy cũng không tha.

Chương 184: Kế hoạch ép khô? Không một ai chịu nổi

Chu Dương vừa cho Kyle uống sữa bò xong liền bắt gặp ánh mắt nóng bỏng của các cô vợ khác.

- Dương ca, tụi em cũng muốn trải nghiệm như bay tự do.

- Anh không thể bên nặng bên nhẹ, quên người cũ được!

Có câu nói, không cày hư, chỉ có trâu bị mệt chết.

Chúng nữ thay nhau lên trận, bất tri bất giác đã vượt qua một ngày, huống chi còn có mấy cái đồ tham ăn.

Sau một ngày rưỡi, Chu Dương thở dài một hơi, nhìn Viên Thanh Tuyết mồ hôi đầm đìa, lắc đầu nói:

- Anh đói bụng, muốn ăn cơm!

Ninh Thải Hà bưng thức ăn đã chuẩn bị lên bàn, một nồi lớn tràn đầy.

Thức ăn phần lớn là thuốc bổ cùng với thảo dược, còn có rất nhiều thứ ăn gì bổ nấy.

Trong không khí tản ra một mùi trung thảo dược nồng nặc.

- Dương ca, nhiệt độ canh vừa thích hợp, anh mau uống cho nóng!

Chu Dương có chút bất đắc dĩ:

- Từ khi nào mà thức ăn của anh chỉ có mấy thứ này! Anh muốn cải thiện cơm nước.

Đổi thành người khác, ngày nào cũng ăn mấy thứ này thì cũng sẽ chán ngấy. Cho dù nguyên liệu nấu ăn có trân quý tới đâu đi nữa thì Chu Dương cũng không muốn ăn.

Huống chi, thuốc bổ không thể coi như là cơm ăn mỗi ngày được.

Ai biết, ngoại trừ Kyle vừa mới vào nhóm, những cô gái khác rối rít tụ tập chung một chỗ, giống như muốn chinh phạt Chu Dương.

- Dương ca, trong khoảng thời gian này anh quá ngang tàng rồi, số lượng chị em càng ngày càng nhiều. Vì không để cho anh tiếp tục đi ra bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt nữa, chúng em quyết định thực thi một kế hoạch.

- Sau ngày hôm nay, ngoại trừ tám giờ để ngủ và hai, ba giờ để nghỉ ngơi cùng với giờ ăn cơm, những thời gian khác anh cần phải thực hiện quy tắc và nghĩa vụ của mình.

- Tụi em không tin không ép khô được anh, đến lúc đó xem anh còn có tâm tư để ra ngoài hái hoa nữa không?

Lúc trước chúng nữ không thực hành kế hoạch này, chủ yếu là do ít người, các cô cộng lại cũng không đủ để Chu Dương thu thập.

Hiện tại quy mô nhóm nữ càng ngày càng lớn, cộng thêm Kyle thì số lượng đã lên đến con số mười bốn.

Đến lúc này, theo lý thì phải để cho Chu Dương tiết chế bớt, không thể để cho anh ấy muốn làm gì thì làm được.

Lòng dạ đàn bà thật là độc ác!

Bọn họ coi mình là máy ép phải không?

- Anh không uống!

Chu Dương cự tuyệt không chút do dự.

Từ sau khi khi đánh vỡ hạn chế, thân thể của anh đã cường đại đến một loại mức độ khó tin, cho dù chiến đấu liên tục mười ngày mười đêm thì cũng không thành vấn đề.

Thuốc bổ là cho người bình thường dùng, Chu Dương không phải người bình thường, cho nên không cần thiết.

Với năng lực khôi phục cường đại của mình, Chu Dương tin tưởng anh sẽ có thể khôi phục như lúc ban đầu rất nhanh.

Cho dù có chút vấn đề thì không phải còn có Hồ Hiểu Dung sao?

Chỉ cần một ly xuống bụng là có thể khôi phục thể lực nhanh chóng.

Một ly không đủ, vậy thì thêm một ly nữa.

Mùi vị ngon, thuốc bổ hoàn toàn không thể so bì được.

Mấy thứ đồ dởm này có thể vứt đi rồi.

- Dương ca, chúng em chỉ muốn tốt cho anh thôi, bởi vì tình huống kế tiếp, chúng em sợ rằng em sẽ không chịu nổi.

Các cô liên hợp lại, quyết định cho Chu Dương một chút hạn chế.

- Anh biết mọi người có ý gì, anh sẽ làm các em vứt bỏ cái kế hoạch ngu xuẩn này.

- Lúc trước là anh cố ý áp chế sự cường đại của mình, hôm nay anh sẽ để các em kiến thức một chút cái gì gọi là đàn ông chân chính!

Chu Dương đánh vỡ hạn chế há là người bình thường có thể so sánh được.

Lúc trước anh vẫn luôn duy trì tiêu chuẩn của người bình thường,

không quá thể hiện tài nghệ mạnh mẽ của mình, nhưng như vậy không nghĩa anh thật sự là người bình thường.

Không phải mọi người muốn hạn chế anh sao?

Còn muốn lập ra kế hoạch ép khô? Chẳng mấy chốc các em sẽ phải hối hận vì cái quyết định này!

Đây là khi biểu diễn kỹ thuật chân chính!

Chúng nữ hiển nhiên còn chưa ý thức được điểm này, trên mặt bọn họ vẫn duy trì nụ cười tự tin.

- Dương ca, anh ăn chút cơm trước đi, nếu không em sợ tiếp theo anh sẽ không chịu nổi.
- Đúng vậy! Chúng em chỉ là đang lo lắng cho thân thể của anh thôi!
- Ông xã, lúc này đừng nói nữa, anh hãy chờ bị khuất phục đi!
- Anh cứ tiếp tục ngụy trang kiên cường, để xem anh có thể duy trì thời gian bao lâu?

Chu Dương có chút buồn cười, các cô vợ của mình vẫn là quá ngây thơ rồi.

Chu Dương đứng dậy, quyết định người đầu tiên anh đối phó chính là Ninh Thải Hà.

- Xem ra mọi người đã quên anh cường đại tới mức nào, vậy thì trước hết bắt đầu từ em ha?

Chu Dương không áp chế thực lực của mình, chỉ qua mấy giây là Ninh Thải Hà đã không chịu nổi nữa, thua trận.

Sức chiến đấu kinh khủng, hoàn toàn là đẳng cấp khác hẳn so với lúc trước, không thể so sánh được.

Chúng nữ vây ở một bên, chuẩn bị lặp lại chiêu cũ, quyết tâm cho Chu Dương thua trận.

Có điều sau khi thấy được chiến lực kinh khủng của Chu Dương, sắc mặt mọi người thay đổi hoàn toàn.

Ai có thể chịu nổi?

Không cần nhiều lời, biểu cảm của Ninh Thải Hà đã chứng minh tất cả.

Sự thật mạnh hơn lời nói!

Không ngờ Chu Dương lại khủng bố như vậy!

- Kế tiếp là ai nào?

Chu Dương biết rõ Ninh Thải Hà đã đến cực hạn, nếu tiếp tục thì sẽ xảy ra án mạng, cho nên anh đành phải chuyển mục tiêu, nở nụ cười nhìn chúng nữ.

Ánh mắt Chu Dương lướt qua, không ai dám mắt đối mắt với anh.

Cả đám đồng loạt lùi sau này, không ai dám lên tiếng.

Một khắc trước các cô còn tự tin tràn đầy, bảo Chu Dương tiết chế.

Bây giờ nhìn lại, hoàn toàn chính là trò cười.

Chu Dương vẫn luôn khắc chế bản thân, cho tới bây giờ anh mới cho thấy thực lực chân chính của mình.

Anh là bất khả chiến bại!

- Nếu các em không muốn tự đứng ra, vậy thì anh chỉ có thể tự chọn!

Chu Dương như ác hổ xông vào bầy dê, đại sát tứ phương, chưa đầy mười mấy phút thì tất cả đều bại trận, vô luận là Nhị Ngốc có thể chất phi phàm hay Thiên Sứ Kyle có mười hai cánh.

- Không một ai chịu nổi sao?

- Không phải các em nói muốn chiến đấu với anh cả ngày? Hiện tại trận chiến chỉ mới bắt đầu thôi!

- Ai bảo các em quyết định ngu xuẩn, sám hối đi!

Chương 185: Kết quả sau cùng là cái gì?

- Dương ca, sau này chúng em không bao giờ ngăn cản anh nữa,

anh muốn tìm bao nhiêu thì tìm bấy nhiêu đi!

- Chúng em sai thật rồi! Anh tha chúng em lần này đi!
- Ông xã, anh quá lợi hại! Cầu ngài hạ thủ lưu tình.

Chúng nữ rối rít cầu xin tha thứ, không hề đề cập tới kế hoạch ép khô trước đó nữa.

Thậm chí các cô còn ngóng trông Chu Dương tìm thêm một trăm tám mươi người nữa, nếu không thì bọn họ căn bản không chịu nổi.

Sau khi chinh phục mấy cô vợ không chịu nghe lời, Chu Dương thần thanh khí sảng.

Để xem còn ai dám nói gì nữa, bây giờ biết sự lợi hại của anh chưa!

Có giáo huấn lần này, sau này tuyệt đối sẽ không còn vấn đề gì nữa.

Chu Dương quay đầu nhìn về đống bảo vật trong không gian tiểu thứ nguyên. Anh cũng không lãng phí những món thấp hơn cấp truyền thuyết, sử dụng Hắc Thủy Bảo Hồ thu hồi toàn bộ chúng nó.

Tuy là trong mắt Chu Dương, những thứ này chẳng đáng giá một đồng, nhưng có lẽ sau này sẽ có đất dụng võ, bỏ ở nơi này thật sự đáng tiếc.

Cho dù có một ngày thiếu thức ăn, tùy tiện ném ra một kiện thì cũng có thể đổi tám trăm, một ngàn cân thức ăn.

Đoàn người bước ra tiểu thứ nguyên, Chu Dương nhìn thấy tượng con cóc đá tàn khuyết, trực tiếp dùng một quyền biến nó thành cặn bã.

Tiếp tục lưu lại thứ này chính là tai họa, hiện tại nó đã hoàn thành sứ mạng của mình rồi!

Ầm!

Tượng con cóc đá vỡ vụn, chút dấu vết cuối cùng cũng bị Chu Dương xóa bỏ, không còn tồn tại trên đời.

- Kẻ to gan dám phá hư bảo vật của tao! Tao muốn mày phải chết!

Chu Dương đang chuẩn bị rời khỏi thì tượng con cóc đá truyền đến một cỗ năng lượng dao động. Cỗ năng lượng này cuồng bạo như là

bão táp, lao tới nghiền ép Chu Dương.

Nhưng mà khi năng lượng cuồng bạo kia tới trước mặt anh thì bỗng nhiên lại tan biến không còn dấu tích, chỉ còn như một cơn gió xuân ấm áp thổi ở trên mặt.

Thậm chí không cần Chu Dương động thủ, chúng nữ đã thay anh chặn lại.

- Xem như là còn biết nghe lời, anh không phí công thương các em.

Chúng nữ bị dọa sợ đến mức hai chân mềm nhũn, rất sợ Chu Dương lại dùng phương thức đặc thù để cảm ơn.

- Không ngờ chúng mày vẫn còn có chút thực lực!

Một hình bóng hư ảo từ từ hiện ra rồi ngưng kết thành thực thể, dáng vẻ y hệt như tượng đá con cóc.

Đôi mắt đỏ ngầu của nó nhìn chằm chằm Chu Dương, giống như là một giây tiếp theo là nhào tới cắn người.

- Từ trước tao đã muốn giết chết mày! Nhưng mà lại bị tượng đá giới hạn, vô pháp rời khỏi. Hiện tại tao đã thoát khỏi trói buộc, chính là lúc mày nên bỏ mạng tại đây!

Chu Dương quay đầu, nhìn hư ảnh con cóc kia từ trên xuống dưới, nó hoàn toàn được ngưng tụ bởi vô số loại năng lượng đặc thù, hỗn tạp không chịu nổi.

Hiển nhiên, năng lượng và tuổi thọ bị tiêu hao lúc trước đã vào trong bụng thứ này.

- Đây chính là di ngôn của mày à?

Chu Dương cảm thấy có chút buồn cười, lúc trước anh không phát hiện cái tên này, nếu mà vừa rồi nó không lên tiếng thì còn có thể trốn thoát một kiếp.

Sống sót không tốt sao? Nhất định phải nhảy ra chịu chết!

Nó chắc chắn sẽ phải hối hận vì quyết định này!

Ừm, tiền đề là nó còn có cơ hội để hối hận.

- Lớn mật! Tao chính là một thủ hộ linh cường đại! Thực lực của

chủ nhân tao lớn tới mức nào thì một con kiến hôi như mày sẽ không …..

Ầm!

- Xin lỗi, tao không hứng thú nghe người khác lảm nhảm trước mặt mình.

- Cũng không muốn nghe một đám danh xưng dài ngoẳng khiến người khác giận sôi kia.

- Cho nên, chết đi!

Chu Dương chỉ dùng một quyền, hư ảnh của con cóc trực tiếp bị đánh nổ tung, không còn gì.

Năng lượng cuồng bạo mang theo sự tàn phá như thủy triều lan ra bốn phương tám hướng, cuốn lên gió cát, mơ hồ muốn biến thành một cơn bão năng lượng.

Đây là năng lượng mà con cóc Hắc Linh cắn nuốt và tích góp từ lúc xuất hiện đến nay. Không nó chủ đạo, những thứ năng lượng này triệt để mất khống chế.

Chúng nữ cảm nhận được sự uy hiếp đến từ cơn bão năng lượng, trên thân bọn họ lóe lên lên đủ loại ánh sáng hoa lệ.

Bảo tàng không chỉ làm đầy túi một mình Chu Dương mà còn cho các cô gái. Trang bị của mỗi người đã được đổi mới toàn bộ, hiện tại vật phẩm thấp nhất trên người các cô cũng là cấp bậc Sử thi.

Trang bị hoa lệ tới bậc này, nếu để cho người khác nhìn thấy thì không biết có bao nhiêu người đỏ mắt đâu.

- Cay gà!

Chu Dương vỗ bàn tay về phía gió lốc, cơn bão năng lượng lập tức tiêu tán trong nháy mắt.

Chúng nữ cũng không bất cứ biểu cảm gì, dù sao thì bọn họ cũng đã quen với mấy chuyện này rồi.

Đến bây giờ thì các cô vẫn chưa nhìn thấy được kẻ địch nào mà Chu Dương không thể giải quyết quá một chiêu.

Rốt cuộc là do địch nhân quá yếu!

- Ồ, thứ này còn có hàng tích trữ!

Chu Dương vươn tay vào trong trung tâm gió lốc, khi rút lại thì trên tay anh đã nhiều hơn hai mươi khỏa kết tinh màu xanh.

Mỗi một khỏa kết tinh đều tản ra ánh sáng màu xanh nhạt, giống như là sinh mệnh chi nguyên.

Chu Dương vừa nhìn thấy những thứ này, toàn thân anh trở nên thoải mái không nói nên lời.

- Đây là thứ tốt!

Chu Dương ngay lập tức biết được tác dụng của bảo vật này.

« Sinh mệnh kết tinh (Sử thi): Sản vật do con cóc Hắc Linh đánh cắp sinh mệnh lực tạo ra ra, sau khi sử dụng có thể gia tăng mười năm tuổi thọ. »

Không ngờ lại có thể gia tăng tuổi thọ, một khỏa gia tăng mười năm, hơn hai mươi khỏa là có thể gia tăng hơn hai trăm năm tuổi thọ.

Một người bình thường nếu như đạt được hơn hai trăm năm tuổi thọ, như vậy là đã có thể sống hơn ba trăm tuổi, suy nghĩ một chút đã cảm thấy rất lợi hại.

Rất nhiều người muốn trở nên cường đại, không chỉ là muốn thu được sự khống chế quyền hạn vận mệnh của bản thân, trải nghiệm cảm giác cường giả, còn có một điểm rất quan trọng, đó chính là muốn đánh vỡ xiềng xích tuổi thọ, lấy được được vĩnh sinh.

Nhưng loại đồ vật như vĩnh sinh, đối với Thần cũng là hy vọng xa vời, bọn họ cũng chỉ có thể làm được trường sinh, không làm được vĩnh sinh.

Bảo vật có thể gia tăng tuổi thọ, cái này không thể nghi ngờ là thứ hiếm thấy nhất. Chu Dương đã mở bảo rương nhiều lần như vậy, ngoại trừ may mắn thức tỉnh dị năng S+ Sinh mệnh chi vương, thu được ba ngàn năm tuổi thọ thì đã không còn thứ gì liên quan tới thọ mệnh nữa.

Bởi vậy có thể thấy được thứ này thưa thớt tới mức nào.

Chu Dương thậm chí có thể khẳng định, tác dụng thật sự của con cóc Hắc Linh chính là đánh cắp tuổi thọ, dùng để phục vụ cho kẻ đứng sau nó.

Nếu không thì đối phương cũng không cần phải thiết lập một bảo địa với điều kiện như vậy.

Nói cho cùng đều là một đợt âm mưu, lợi dụng lòng tham của con người.

Nghĩ xem, khi bạn chỉ ăn không ngồi rồi mà vẫn nhận được bảo vật cường đại. Như vậy tham niệm trong lòng sẽ càng ngày càng lớn, muốn có nhiều bảo vật hơn, mạnh mẽ hơn nữa.

Kết quả sau cùng là cái gì?

Chương 186: Sống sót không tốt sao? Sự báo thù của Hắc Linh Ngục Ma

Dĩ nhiên là toàn bộ tuổi thọ sẽ bị tượng đá con cóc cắn nuốt hết, thậm chí bảo vật lúc trước có được cũng sẽ bị thu hồi.

Đây thật là một đợt mua bán không vốn.

Người có thể chân chính nhịn xuống dụ hoặc lại có bao nhiêu?

Đương nhiên, chỉ có thể nói con cóc Hắc Linh và chủ nhân sau lưng nó gặp vận đen tám đời. Không chỉ mưu đồ thất bại, thậm chí bảo vật trong không gian tiểu thứ nguyên cũng bị Chu Dương vét sạch.

Kiếm bộn chính là như vậy.

Nếu mà Chu Dương nhìn thấy đại nhân vật sau lưng, anh nhất định sẽ cảm ơn anh ta thỏa đáng, đây thật sự là một người tốt bụng!

Đến mức đối phương có nguyện ý nhìn thấy Chu Dương hay không, đây chính là một chuyện khác.

Chu Dương ném sinh mệnh kết tinh cho chúng nữ, làm cho các cô tự phân phối.

Anh đã có ba ngàn năm tuổi thọ, sau này nhất định có thể tìm được bảo vật gia tăng thọ mệnh, chi bằng đưa thứ này cho các cô vợ, làm các cô ấy tiếp tục bầu bạn với mình.

Tại một thứ nguyên xa xôi khác, một sinh vật ẩn nấp trong chỗ tối

tăm cảm nhận được bố trí của mình bị phá hư. Nó rất là tức giận, bão táp vô hình nhấc lên, không biết giết chết bao nhiêu sinh linh.

Toàn bộ sinh linh run rẩy, từng cái nằm rạp trên mặt đất, hy vọng có thể sống qua kiếp này.

Nhưng mà, bão táp huỷ diệt qua đi, phạm vi một trăm dặm không một vật còn sống.

- Đồ của tao thật sự dễ dàng lấy đi như vậy sao?
- Tất cả mọi thứ có ấn ký của tao, sớm hay muộn gì tao cũng sẽ lấy lại cho bằng được, tao sẽ khiến mày phải ói cả da lẫn xương ra!

Xác nhận vị diện mà con cóc Hắc Linh bị phá hủy, sinh vật kia tự mình mở ra thông đạo rồi bước vào.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn!

Hãy chờ sự báo thù của Hắc Linh Ngục Ma anh đi!

Rời khỏi địa mạch bảo quật, Batmobile thay đổi phương hướng, chạy thẳng về hướng chính đông.

Chu Dương rất muốn đi tới Nhật và Mỹ nhìn, không biết những quốc gia này có luân hãm như Trung Quốc hay không.

Cứu vớt đồng bào nữ hải ngoại, đây là trách nhiệm không thể chối từ.

Thân là một người yêu quý thế giới, làm sao anh có thể bỏ mặc các cô em xinh đẹp ở trong tình cảnh nước sôi lửa bỏng như vậy được.

Trải qua mấy tòa thành thị, Batmobile vẫn không ý định dừng lại, tiếp tục lướt băng băng về phía trước.

Rất nhanh, Chu Dương chậm lại tốc độ, bởi vì anh lại gặp phải Zombie triều rồi.

Tại một thành phố cách Zombie triều không xa, có mười chín người đang đứng ở tầng thượng một tòa cao ốc, ai nấy đều đưa mắt nhìn xuống.

Phía dưới cao ốc đều là là Zombie, rậm rạp đến rợn người. Ngoại trừ bọn họ thì toàn bộ thành phố không còn một sinh vật sống.

Bởi vì người sống đã sớm bị Zombie ăn hết, đâu đâu cũng có Zombie. Muốn tiếp tục sinh sống ở nơi đây quả thật là là hy vọng xa vời.

Người đàn ông cầm đầu có mái tóc màu bạch kim, ăn mặc rất là kỳ quái, kiểu dáng và chất liệu không giống quần áo của nhân loại. anh nhìn xuống đàn Zombie hành động chậm chạp ở bên dưới, trong mắt chỉ toàn là lãnh khốc.

Những người khác thì ăn mặc tương đối bình thường, trên mặt bọn họ lộ vẻ lo lắng và bất an.

Thứ kế tiếp mà bọn họ đối mặt chính là cơ hội thay đổi vận mệnh của mình, ảnh hưởng tới cả cuộc đời.

Mười tám người này vốn là người bình thường, là những người may mắn sống sót ở tận thế, suýt chút nữa chết ở trong miệng Zombie.

Tại tận thế, bọn họ cuộc sống rất gian nan, thức ăn và nước uống thưa thớt, mỗi ngày đều ăn không đủ no. Trừ cái đó ra thì còn phải đối mặt áp lực đến từ Zombie và nhân loại, cuộc sống như thế rất dễ làm người tôi phát điên.

Bọn họ có thể từ khi bắt đầu tận thế sống đến bây giờ, lăn lộn qua được một tháng, không thể không nói vận khí rất lớn.

Sau đó cả nhóm gặp phải người tóc trắng, không biết nên nói là may mắn hay là bất hạnh nữa.

Người này phô bày lực lượng không thuộc về nhân loại trước mặt bọn họ, sau đó còn nói nguyện ý ban cho tất cả mọi người loại lực lượng này.

Nhưng mà trước khi thu được lực lượng thì bọn họ nhất thiết phải đánh đổi một số thứ, cả nhóm phải hoàn thành một lần thí luyện.

Một đợt thí luyện quan hệ đến sinh mệnh của bọn họ.

Đây là cơ hội thay đổi số phận của mọi người.

- Các ngươi muốn trở nên mạnh hơn, đạt được năng lực cường đại hơn thì nhất thiết phải thông qua khảo nghiệm. Đây chính là cơ hội để thay đổi số phận của các ngươi.

- Cơ hội này rất nhiều người cầu mà không được! Đặc biệt là đối với những người trong thế giới của các ngươi, có thể nói đây là cơ duyên lớn nhất mà ông trời ban tặng.

- Đây là hạt giống dị năng, ăn nó vào thì các ngươi sẽ thu được năng lực siêu phàm, sẽ trở thành cường giả một phương của cái thế giới này!

- Ngoài ra, chúng tôi tặng cho nhóm các ngươi một tin tức miễn phí, thế giới này sẽ bị hủy diệt. Chỉ có trở thành người xuất sắc duy nhất thì mới có khả năng rời khỏi nơi đây. Các ngươi cần phải nắm thật chắc cơ hội lần này, đây chính là cơ hội sống sót duy nhất của các ngươi.

Người đàn ông tóc trắng cho mỗi người một viên hạt giống, trong mắt mọi người đều lập lòe, không dám tùy tiện dùng.

Ngược lại có mấy người không biết là lớn mật hay là đầu óc bị nước vào, bọn họ lập tức cho hạt giống vào miệng, sau đó ánh mắt thoáng qua vẻ mừng rỡ như điên.

Một màn này bị những người khác bắt gặp, lại có thêm mấy người đánh bạo ăn vào, nhưng mà vẫn còn có một phần ba người chỉ nắm hạt giống trong tay, không dám dùng.

Chương 187: The Hunger Games đến từ thế giới khác, lấy lòng chúng tôi đi!

Người đàn ông tóc trắng không thèm để ý nhóm người này, vô luận bọn họ có dùng hay không thì anh cũng không cần phải quan tâm.

Bởi vì chỉ có một người sống sót, những người còn lại có ăn hay không thì cũng chỉ còn con đường chết.

- Săn giết Zombie đi, tôi cho các ngươi mười hai tiếng, qua thời gian này, người nào giết Zombie thấp hơn một vạn thì sẽ bị chúng tôi sẽ giết chết, bởi vì ngươi không xứng đáng được sống tiếp!

- tôi sẽ không ngăn cản các ngươi tàn sát lẫn nhau! Săn giết đồng bạn thì có thể lấy được số lượng Zombie bị đối phương đánh chết, sau đó còn có thể có được hạt giống dị năng ngoài định mức!

- Là rồng hay là giun thì hãy xem biểu hiện của các ngươi! Lấy

lòng chúng tôi đi!

Mười tám con mắt bay ra từ người đàn ông tóc trắng, sau đó tỏa ra về phía mười tám người tham gia.

- Biểu hiện của các ngươi sẽ bị rất nhiều đại nhân vật theo dõi. Nếu các ngươi dốc hết toàn lực biểu hiện, nói không chừng còn sẽ có đại nhân vật chọn trúng các ngươi, đó chính là cơ hội Cá vượt long môn của các ngươi.

Mười tám con mắt dung hợp vào trong cơ thể các thí luyện giả, thành lập liên hệ với bọn họ.

Cùng lúc đó, màn ảnh lớn trên bầu trời phản chiếu ra mười tám khuôn mặt, tương ứng với từng góc nhìn thượng đế của mỗi người tham gia.

Hình ảnh khảo hạch sẽ được truyền tống tới thế giới khác bằng phương thức đặc thù, đến lúc đó sẽ có vô số người quan sát.

Khảo hạch mà người tóc trắng nói cho đám người kia thực chất chỉ là một trò chơi, là một thủ đoạn để lấy lòng người xem.

Đây là phát minh thiên tài trong tộc của hắn, dựa vào vật này mà bọn họ đã thu hoạch vô số khán giả, mang đến thu hoạch cuồn cuộn.

Lúc này thì người chưa ăn hạt giống dị năng cũng rối rít cho vào miệng, ăn hết chúng nó với tốc độ nhanh nhất.

Người đàn ông tóc trắng cười một tiếng:

- Không tính là quá ngu ngốc, nếu không thì các ngươi thậm chí không tư cách để tham gia cạnh tranh.

Trận đấu còn chưa có bắt đầu mà mọi người đã tràn đầy địch ý, trong mắt lập lòe sự cảnh giác.

Sau khi dùng hạt giống dị năng, bọn họ đã biết đối phương có thể tùy ý ban cho người khác lực lượng siêu phàm, điều này càng khiến bọn họ khát vọng lực lượng cường đại.

Cái thế giới này sắp bị hủy diệt, chỉ có thông qua khảo hạch mới có thể sống sót.

Bọn họ không muốn đẩy cơ hội này vào tay người khác.

- tôi hi vọng nhóm các ngươi đừng ngay cả một người cũng

không vượt ải nổi….

Người đàn ông tóc bạc nói những lời này như là đang cảnh cáo bọn họ.

Nếu vừa mở màn mà cả đám đã tàn sát lẫn nhau, chỉ dựa vào lực lượng của cá nhân thì sẽ rất khó thông qua khảo hạch.

Dù sao thì hạt giống dị năng mà anh cấp cho bọn họ cũng không phải là quá mạnh. Cho dù có toàn lực ứng phó trong vòng mười hai giờ thì tối đa cũng chỉ giết được bảy, tám ngàn con Zombie mà thôi. Đương nhiên, tình huống bình thường thì cũng chỉ ở con số năm, sáu ngàn.

Muốn vượt ải thì ít nhất phải săn giết hai, ba tên đồng bạn, trong đó bao gồm một ít tên ngu xuẩn chết trong miệng của Zombie.

Nếu mà mở màn liền xâu xé nhau, tỷ lệ rất lớn là sẽ không một người hợp cách, toàn bộ bị đào thải.

Nếu như vậy thì tiết mục sẽ không còn thú vị, tỉ lệ người xem sẽ giảm xuống rất nhiều.

Đây không phải là kết quả bọn họ muốn thấy.

Nhắc nhở xong quy tắc cần thiết, người đàn ông tóc trắng bay lên không trung, thanh âm xa xa vang vọng.

- Bắt đầu tranh tài! Lấy lòng chúng tôi đi!

Nhưng mà vẫn có vài người chuẩn bị động thủ với người bên cạnh, nhằm giảm bớt áp lực.

Có điều bọn họ chưa kịp làm gì thì toàn thân mọi người đã lóe sáng, ngay lập tức biến mất tại chỗ.

Đến lúc bọn họ xuất hiện lần nữa thì đã không ở trên tầng thượng cao ốc nữa, mà là xuất hiện ở một góc ngẫu nhiên nào đó trong thành phố.

Có người bị truyền tống tới siêu thị, có người ở trong công viên, còn có người ở trong bồn cầu.

Đối với việc mở màn liền tàn sát lẫn nhau thì người chủ trì trò chơi đã sớm có phòng bị.

Hoắc Điển là một trong những thành viên tranh tài. anh đã từng may mắn tránh ở trong siêu thị, có ăn có uống, đáng tiếc là vận may

không kéo dài quá lâu, bởi vì thức ăn mà anh đã phát sinh mâu thuẫn với người khác. Cuối cùng người trong siêu thị số thì chết, số còn lại thì trốn chạy ra ngoài.

Chỉ có anh là vận khí không tệ, vẫn luôn gian nan sống tới tận bây giờ, hơn nữa còn trở thành một thành viên của trò chơi sinh tử, The Hunger Games.

Hoắc Điển không muốn tham gia trò chơi này, anh chỉ muốn rời khỏi đây, hơn nữa vẫn luôn tìm cơ hội để trốn chạy.

Hắn lấy được dị năng là tốc độ, cả người như một tia chớp lao ra phía ngoài thành phố.

Zombie hành động rất nhanh, nhưng mà tốc độ của Hoắc Điển càng nhanh hơn, chúng nó không cách nào ngăn cản được hắn.

Có lẽ phải nói người này may mắn, hướng mà anh đang chạy trốn chính là nơi đỗ Batmobile của Chu Dương.

- Cái tên này thật sự là không biết điều!
- Thu được năng lực rồi muốn chuồn? Quá ngây thơ rồi!
- m thầm thông báo cho dự định giả đi, bảo anh làm thịt tên này!

Không ai có thể phá hư quy tắc trò chơi, người vi phạm phải chết!

Đương nhiên, những người này sẽ không trực tiếp giết chết kẻ vi phạm, nếu làm vậy thì trò chơi sẽ mất thú vị. Bọn họ vui nhìn người chơi tàn sát lẫn nhau, như vậy mới kích thích, hơn nữa cũng phù hợp quy tắc của trò chơi.

Vì để cho trò chơi đặc sắc hơn, dự định giả là những thành viên được chọn lựa, có thực lực mạnh hơn và là khâu mấu chốt nhất trong trò chơi.

- Đây chính là sinh vật của nền văn minh khác sao? Thật là yếu ớt đến đáng thương! Mấy ngày trước tôi còn đi thử nghiệm đánh Zombie, thứ này yếu muốn chết!
- Quá yếu, không bao lâu thì nhân loại sẽ hoàn toàn diệt vong thôi!
- Chậc chậc, nền văn minh nhỏ yếu này không xứng đáng được tồn tại ở trên thế giới!

Trong sảnh quan sát khổng lồ có ít nhất mấy chục vạn sinh mệnh đang ngồi xem phát sóng trực tiếp, dáng vẻ của bọn họ có chín phần như nhân loại.

Bọn họ nhìn chăm chú nhìn vào màn ảnh trước mặt, khi thấy những hình ảnh ở bên trong, ánh mắt bọn họ lộ ra sự cao ngạo, khinh thường và hơn người.

So với nền văn minh yếu kém của nhân loại thì bọn họ có một loại cảm giác ưu việt trời sinh.

Trong màn ảnh, mười tám tên nhân loại đạt được hạt giống dị năng có phản ứng không giống nhau, có người chọn tìm một chỗ ẩn núp, còn có người đã bắt đầu săn giết Zombie, tìm kiếm cơ hội rời khỏi địa tinh.

Sự điên cuồng và hèn yếu của bọn anh đều bị những sinh mệnh kia thu vào trong mắt, trở thành những lời đàm luận hài hước.

Bọn họ vùng vẫy, giãy giụa trong thí luyện tử vong, chỉ vì để lấy lòng khán giả.

Nhỏ yếu chính là nguồn gốc của tội lỗi.

Nhỏ yếu sẽ bị khi dễ.

Đây là chân lý vĩnh viễn không thay đổi.

Chương 188: Nhân loại tàn sát lẫn nhau! Không một ai sống sót trong trò chơi sinh tử!

Vận khí của Lư Vĩ không tệ, anh vinh hạnh trở thành một nội định giả, cũng là một trong những người có khả năng đoạt giải quán quân nhất.

So sánh với những người khác bị triệu tập lâm thời thì anh đã sớm bị ban tổ chức tìm ra. Vì có thể thắng lợi, bọn họ thậm chí còn cho anh thêm một hạt giống dị năng.

Thí luyện giả bình thường chỉ có một loại dị năng, nhưng lại nắm giữ hai loại.

Không chỉ có như thế, dị năng mà anh lấy được còn cao hơi những người bị ngẫu nhiên tìm tới, chính là vì để bọn anh đạt được ưu thế tuyệt đối.

Thí luyện giả bình thường không phải đối thủ cạnh tranh, mục tiêu mà anh cần để ý chính là những nội định giả khác.

Bên trong mười tám người thì có ba người là nội định giả.

Bọn họ ẩn núp ở trong nhóm người này, Lư Vĩ cũng không biết đối phương là ai.

Nội định giả là thứ mà ban tổ chức tạo ra ra để duy trì tính mới mẻ của trò chơi, làm cho nó càng thêm đặc sắc cũng như bị khống chế, phát triển về hướng mà bọn họ mong muốn.

- tôi cho ngươi một nhiệm vụ, hướng tây nam có kẻ đào tẩu! Giết anh thì ngươi sẽ được cộng thêm một ngàn Zombie bị đánh chết, đây chính là cơ hội để ngươi thể hiện trước mặt cao tầng.

Lời của người tóc trắng được truyền vào đầu của Lư Vĩ thông qua con mắt theo dõi.

Sở dĩ anh chọn trúng Lư Vĩ là bởi vì tên này có cùng dị năng tốc độ, nếu mà đổi thành người khác thì ngay cả cơ hội đuổi theo Hoắc Điển cũng không.

Trong mắt Lư Vĩ xuất hiện một điểm đỏ, điểm đỏ này đại biểu cho trí hiện tại của Hoắc Điển.

Cho dù đối phương ẩn núp như thế nào đi nữa thì cũng chỉ là vô ích mà thôi.

Đây là quyền hạn mà người đàn ông tóc trắng vừa mới mở cho hắn, tin tức trí của Hoắc Điển.

Đến hậu kỳ trò chơi thì toàn bộ người tham gia đều có thể biết được trí của nhau, không tồn tại việc trốn tránh thoát kiếp nạn.

Đại loạn đấu chính là khi quyết định sinh tử.

Lư Vĩ gật đầu một, âm thầm hạ quyết tâm, trở thành người xuất sắc, cho dù là ai thì cũng không thể ngăn cản bước tiến của hắn.

Hiện tại thì cơ hội biểu hiện đã đến!

Con mồi à, tốt nhất là mày nên ngoan ngoãn đợi tao làm thịt đi!

Lư Vĩ hoàn toàn không để kẻ đào tẩu vào mắt.

Chỉ có thứ hèn nhát mới lựa chọn chạy trốn, từ giây phút đối phương chạy trốn, anh ta đã chú định không tư cách làm đối thủ của mình rồi.

Lư Vĩ không chút do dự nào, anh cấp tốc chạy tới trí chạy trốn của Hoắc Điển.

Tốc độ của anh vượt xa Hoắc Điển, mặc dù khoảng cách hai người còn có một đoạn nhưng đã được rút ngắn đáng kể.

Chưa đến mười phút thì Lư Vĩ đã nhìn thấy bóng dáng của Hoắc Điển. anh tiện tay cầm lấy một chảo bị ai vứt ở dưới đất, một đường đánh bay Zombie ngăn cản, hai người nhanh chóng rút ngắn khoảng cách.

Hắn không che giấu động tĩnh của mình, đưa tới sự chú ý của Hoắc Điển, sau đó lại tăng nhanh tốc độ lần nữa.

- Mày trốn không thoát đâu! Thứ sâu bọ nhỏ bé!

Lư Vĩ cười to vượt qua, vì để thu hút sự chú ý nhiều nhất có thể, những con Zombie anh gặp trên đường đã bị đập tan thành từng mảnh. Loại cảm giác đánh chết Zombie một cách nhanh chóng này càng làm anh muốn đạt được thắng lợi.

Hắn muốn trở nên cường đại hơn nữa! Tên này sẽ trở thành viên đá đặt chân đầu tiên của hắn!

- Chết đi!

Cái chảo trong tay Lư Vĩ hóa thành bóng đen, hung tàn đập về phía Hoắc Điển.

Các khán giả ngồi ở sảnh quan sát nhìn thấy Hoắc Điển đang lẩn trốn, bọn họ đã sớm biết sẽ có ứng đối, dù sao thì trò chơi sinh tử này không phải mới làm lần đầu, mọi người đã thuộc nằm lòng các chiêu trò trong đây.

Nhưng cho dù biết rõ người truy sát là nội định giả thì không khí trong sân cũng được đốt lên trong nháy mắt.

Cả đám lớn tiếng gào thét, khơi thông tâm tình của mình.

Sóng âm giống như trời long đất lở, làn sóng sau cao hơn làn sóng trước.

Tỉ lệ người xem ở những hình ảnh khác cũng tăng vọt, đây quả thật là tin tức rất tốt.

Trên mặt người đàn ông tóc trắng lộ ra sự hài lòng, anh nhìn về phía những nơi khác.

Trò chơi quá bình đạm thì luôn khó thu hút sự chú ý, cũng may ngoại trừ Zombie ra thì bọn họ còn có chuẩn bị món khác.

Răng rắc!

Hơn mười trí bên trong thành phố truyền ra động tĩnh, từng cái lồng được làm từ hợp kim đặc chế được mở ra, hiệu quả của thuốc ngủ đông kết thúc, từng con cự thú cao bốn, năm mét đang ngủ say từ từ tỉnh giấc.

Bọn chúng mở ra thú đồng hoặc sáng hoặc tối, hung thú xuất chuồng.

Thú Cadila, đây là một loại thú hung tàn ở nền văn minh của bọn họ, khát máu và tàn bạo.

Từng con Zombie tiến lại chỉ như là món đồ chơi, bị những con cự thú này giải quyết dễ như trở bàn tay. Bọn chúng cứ tiếp tục đi về phía trước, không thể ngăn cản.

Thú Cadila chứng minh cho các khán giả thấy nền văn minh của bọn họ mạnh mẽ đến mức nào, từ lúc sinh ra đã có một loại cảm giác tự hào.

Các khán giả lại sục sôi nhiệt huyết, nhân khí tăng vọt lên tới đỉnh cao nhất.

Đến mức đám nhân loại kia có thể sống sót hay không, thì đã không phải là vấn đề bọn họ cần chú ý rồi. Đối với bọn họ thì tỉ lệ người xem tăng lên là đã đủ.

- Chạy trốn đi! Run rẩy đi!
- Dùng máu tươi của các ngươi tới lấy lòng chúng tôi đi!

Mặc dù người tóc trắng đưa ra rất nhiều hứa hẹn với nhóm người kia, thậm chí cho thấy người xuất sắc sẽ lấy được tưởng thưởng.

Nhưng có một tin tức mà chủ trì trò chơi, người đàn ông tóc trắng,

cho tới bây giờ vẫn chưa đề cập.

Trò chơi sinh tử này đã trải qua mười vòng, nhưng mà cho đến bây giờ không một người còn sống.

Cho dù ngươi trốn thoát kiếp này thì phía sau vẫn còn có các khiêu chiến càng gian nan hơn đang đợi ngươi. Ngươi sẽ phải chiến đấu cho đến khi không còn sức lực, chết ở trong tay một con quái vật không biết tên.

Ầm!

Hoắc Điển lại bị đánh bay ra ngoài lần nữa, cánh tay dùng để ngăn chặn Lư Vĩ đã gãy nát, vặn vẹo một cách bất quy tắc.

Hắn chật vật bò dậy, đánh văng mấy con Zombie nhào tới, nhanh chóng thoát khỏi thành phố này.

- Xem ra mày rất là kiên cường! Không biết mày còn có thể chống đỡ trình độ công kích như vậy bao nhiêu lần đây?

Khóe miệng Lư Vĩ treo lên một nụ cười trào phúng.

Tốc độ của đối phương kém xa mình, hai cánh tay lại phế, trình độ uy hiếp đã hạ xuống một cách thẳng tắp.

- Mày thật sự tin chuyện hoang đường của bọn chúng à? Chúng tôi chẳng qua chỉ là thứ đồ chơi để cho bọn chúng giải trí mà thôi!

Hoắc Điển vừa chạy trốn vừa khuyên Lư Vĩ.

Nhân loại tàn sát lẫn nhau chỉ vì để lấy lòng văn minh ngoại vực, đây quả là một câu chuyện buồn cười biết bao.

Nhưng hiện tại nó lại đang thật sự diễn ra.

Đáng buồn và đáng tiếc tới nhường nào.

Nhân loại đã bao giờ bị khi dễ thảm hại tới như vậy chưa?

- Vận mệnh không phải do chúng tôi lựa chọn! Tao muốn sống sót, tao muốn trở nên cường đại hơn! Nhân loại cuối cùng rồi cũng sẽ diệt vong, mà tao, sẽ trở thành người kéo dài mồi lửa cho nhân loại!

Lư Vĩ cầm cái chảo lên, khoảng cách giữa hai người lại rút ngắn lần

nữa.

- Không, nhân loại sẽ không bị diệt vong! Tao đã từng chứng kiến sự mạnh mẽ của nhân loại, chỉ cần anh ta còn sống thì nhân loại vẫn còn có hy vọng!

Hoắc Điển khuyên nhủ Lư Vĩ, trong đầu anh bỗng dưng hiện lên khuôn mặt của Chu Dương.

- Văn minh của Cadila vô cùng cường đại, đừng nói là mày cho rằng con mắt này chỉ là máy theo dõi? Nếu như mày thoát khỏi phạm vi trò chơi thì nó sẽ tự bạo, đầu mày sẽ nổ tung!

- Nếu đã như vậy thì tại sao mày lại không thể thành toàn cho tao?

Lợi dụng lúc Hoắc Điển lơ là, Lư Vĩ cười dữ tợn một tiếng, nhanh chóng vung chảo về phía cái ót của Hoắc Điển lần nữa.

- Tất cả vinh quang đều sẽ thuộc về tao!

Chương 189: Nhân loại tàn sát lẫn nhau! Không một ai sống sót trong trò chơi sinh tử! (1)

- Đây chính là sinh vật của nền văn minh khác sao? Thật là yếu ớt đến đáng thương! Mấy ngày trước tôi còn đi thử nghiệm đánh Zombie, thứ này yếu muốn chết!

- Quá yếu, không bao lâu thì nhân loại sẽ hoàn toàn diệt vong thôi!

- Chậc chậc, nền văn minh nhỏ yếu này không xứng đáng được tồn tại ở trên thế giới!

Trong sảnh quan sát khổng lồ có ít nhất mấy chục vạn sinh mệnh đang ngồi xem phát sóng trực tiếp, dáng vẻ của bọn họ có chín phần như nhân loại.

Bọn họ nhìn chăm chú nhìn vào màn ảnh trước mặt, khi thấy những hình ảnh ở bên trong, ánh mắt bọn họ lộ ra sự cao ngạo, khinh thường và hơn người.

So với nền văn minh yếu kém của nhân loại thì bọn họ có một loại cảm giác ưu việt trời sinh.

Trong màn ảnh, mười tám tên nhân loại đạt được hạt giống dị năng có phản ứng không giống nhau, có người chọn tìm một chỗ ẩn núp, còn có người đã bắt đầu săn giết Zombie, tìm kiếm cơ hội rời khỏi địa tinh.

Sự điên cuồng và hèn yếu của bọn anh đều bị những sinh mệnh kia thu vào trong mắt, trở thành những lời đàm luận hài hước.

Bọn họ vùng vẫy, giãy giụa trong thí luyện tử vong, chỉ vì để lấy lòng khán giả.

Nhỏ yếu chính là nguồn gốc của tội lỗi.

Nhỏ yếu sẽ bị khi dễ.

Đây là chân lý vĩnh viễn không thay đổi.

Vận khí của Lư Vĩ không tệ, anh vinh hạnh trở thành một nội định giả, cũng là một trong những người có khả năng đoạt giải quán quân nhất.

So sánh với những người khác bị triệu tập lâm thời thì anh đã sớm bị ban tổ chức tìm ra. Vì có thể thắng lợi, bọn họ thậm chí còn cho anh thêm một hạt giống dị năng.

Thí luyện giả bình thường chỉ có một loại dị năng, nhưng lại nắm giữ hai loại.

Không chỉ có như thế, dị năng mà anh lấy được còn cao hơi những người bị ngẫu nhiên tìm tới, chính là vì để bọn anh đạt được ưu thế tuyệt đối.

Thí luyện giả bình thường không phải đối thủ cạnh tranh, mục tiêu mà anh cần để ý chính là những nội định giả khác.

Bên trong mười tám người thì có ba người là nội định giả.

Bọn họ ẩn núp ở trong nhóm người này, Lư Vĩ cũng không biết đối phương là ai.

Nội định giả là thứ mà ban tổ chức tạo ra ra để duy trì tính mới mẻ của trò chơi, làm cho nó càng thêm đặc sắc cũng như bị khống chế, phát triển về hướng mà bọn họ mong muốn.

- tôi cho ngươi một nhiệm vụ, hướng tây nam có kẻ đào tẩu! Giết anh thì ngươi sẽ được cộng thêm một ngàn Zombie bị đánh chết, đây chính là cơ hội để ngươi thể hiện trước mặt cao tầng.

Lời của người tóc trắng được truyền vào đầu của Lư Vĩ thông qua con mắt theo dõi.

Sở dĩ anh chọn trúng Lư Vĩ là bởi vì tên này có cùng dị năng tốc độ, nếu mà đổi thành người khác thì ngay cả cơ hội đuổi theo Hoắc Điển cũng không.

Trong mắt Lư Vĩ xuất hiện một điểm đỏ, điểm đỏ này đại biểu cho trí hiện tại của Hoắc Điển.

Cho dù đối phương ẩn núp như thế nào đi nữa thì cũng chỉ là vô ích mà thôi.

Đây là quyền hạn mà người đàn ông tóc trắng vừa mới mở cho hắn, tin tức trí của Hoắc Điển.

Đến hậu kỳ trò chơi thì toàn bộ người tham gia đều có thể biết được trí của nhau, không tồn tại việc trốn tránh thoát kiếp nạn.

Đại loạn đấu chính là khi quyết định sinh tử.

Lư Vĩ gật đầu một, âm thầm hạ quyết tâm, trở thành người xuất sắc, cho dù là ai thì cũng không thể ngăn cản bước tiến của hắn.

Hiện tại thì cơ hội biểu hiện đã đến!

Con mồi à, tốt nhất là mày nên ngoan ngoãn đợi tao làm thịt đi!

Lư Vĩ hoàn toàn không để kẻ đào tẩu vào mắt.

Chỉ có thứ hèn nhát mới lựa chọn chạy trốn, từ giây phút đối phương chạy trốn, anh ta đã chú định không tư cách làm đối thủ của mình rồi.

Lư Vĩ không chút do dự nào, anh cấp tốc chạy tới trí chạy trốn của Hoắc Điển.

Tốc độ của anh vượt xa Hoắc Điển, mặc dù khoảng cách hai người còn có một đoạn nhưng đã được rút ngắn đáng kể.

Chưa đến mười phút thì Lư Vĩ đã nhìn thấy bóng dáng của Hoắc Điển. anh tiện tay cầm lấy một chảo bị ai vứt ở dưới đất, một đường

đánh bay Zombie ngăn cản, hai người nhanh chóng rút ngắn khoảng cách.

Hắn không che giấu động tĩnh của mình, đưa tới sự chú ý của Hoắc Điển, sau đó lại tăng nhanh tốc độ lần nữa.

- Mày trốn không thoát đâu! Thứ sâu bọ nhỏ bé!

Lư Vĩ cười to vượt qua, vì để thu hút sự chú ý nhiều nhất có thể, những con Zombie anh gặp trên đường đã bị đập tan thành từng mảnh. Loại cảm giác đánh chết Zombie một cách nhanh chóng này càng làm anh muốn đạt được thắng lợi.

Hắn muốn trở nên cường đại hơn nữa! Tên này sẽ trở thành viên đá đặt chân đầu tiên của hắn!

- Chết đi!

Cái chảo trong tay Lư Vĩ hóa thành bóng đen, hung tàn đập về phía Hoắc Điển.

Các khán giả ngồi ở sảnh quan sát nhìn thấy Hoắc Điển đang lẩn trốn, bọn họ đã sớm biết sẽ có ứng đối, dù sao thì trò chơi sinh tử này không phải mới làm lần đầu, mọi người đã thuộc nằm lòng các chiêu trò trong đây.

Nhưng cho dù biết rõ người truy sát là nội định giả thì không khí trong sân cũng được đốt lên trong nháy mắt.

Cả đám lớn tiếng gào thét, khơi thông tâm tình của mình.

Sóng âm giống như trời long đất lở, làn sóng sau cao hơn làn sóng trước.

Tỉ lệ người xem ở những hình ảnh khác cũng tăng vọt, đây quả thật là tin tức rất tốt.

Trên mặt người đàn ông tóc trắng lộ ra sự hài lòng, anh nhìn về phía những nơi khác.

Trò chơi quá bình đạm thì luôn khó thu hút sự chú ý, cũng may ngoại trừ Zombie ra thì bọn họ còn có chuẩn bị món khác.

Răng rắc!

Hơn mười trí bên trong thành phố truyền ra động tĩnh, từng cái lồng được làm từ hợp kim đặc chế được mở ra, hiệu quả của thuốc ngủ

đông kết thúc, từng con cự thú cao bốn, năm mét đang ngủ say từ từ tỉnh giấc.

Bọn chúng mở ra thú đồng hoặc sáng hoặc tối, hung thú xuất chuồng.

Chương 190: Nhân loại tàn sát lẫn nhau! Không một ai sống sót trong trò chơi sinh tử!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Thú Cadila, đây là một loại thú hung tàn ở nền văn minh của bọn họ, khát máu và tàn bạo.

Từng con Zombie tiến lại chỉ như là món đồ chơi, bị những con cự thú này giải quyết dễ như trở bàn tay. Bọn chúng cứ tiếp tục đi về phía trước, không thể ngăn cản.

Thú Cadila chứng minh cho các khán giả thấy nền văn minh của bọn họ mạnh mẽ đến mức nào, từ lúc sinh ra đã có một loại cảm giác tự hào.

Các khán giả lại sục sôi nhiệt huyết, nhân khí tăng vọt lên tới đỉnh cao nhất.

Đến mức đám nhân loại kia có thể sống sót hay không, thì đã không phải là vấn đề bọn họ cần chú ý rồi. Đối với bọn họ thì tỉ lệ người xem tăng lên là đã đủ.

- Chạy trốn đi! Run rẩy đi!
- Dùng máu tươi của các ngươi tới lấy lòng chúng tôi đi!

Mặc dù người tóc trắng đưa ra rất nhiều hứa hẹn với nhóm người kia, thậm chí cho thấy người xuất sắc sẽ lấy được tưởng thưởng.

Nhưng có một tin tức mà chủ trì trò chơi, người đàn ông tóc trắng, cho tới bây giờ vẫn chưa đề cập.

Trò chơi sinh tử này đã trải qua mười vòng, nhưng mà cho đến bây giờ không một người còn sống.

Cho dù ngươi trốn thoát kiếp này thì phía sau vẫn còn có các khiêu chiến càng gian nan hơn đang đợi ngươi. Ngươi sẽ phải chiến đấu cho đến khi không còn sức lực, chết ở trong tay một con quái vật không biết tên.

Ầm!

Hoắc Điển lại bị đánh bay ra ngoài lần nữa, cánh tay dùng để ngăn chặn Lư Vĩ đã gãy nát, vặn vẹo một cách bất quy tắc.

Hắn chật vật bò dậy, đánh văng mấy con Zombie nhào tới, nhanh chóng thoát khỏi thành phố này.

- Xem ra mày rất là kiên cường! Không biết mày còn có thể chống đỡ trình độ công kích như vậy bao nhiêu lần đây?

Khóe miệng Lư Vĩ treo lên một nụ cười trào phúng.

Tốc độ của đối phương kém xa mình, hai cánh tay lại phế, trình độ uy hiếp đã hạ xuống một cách thẳng tắp.

- Mày thật sự tin chuyện hoang đường của bọn chúng à? Chúng tôi chẳng qua chỉ là thứ đồ chơi để cho bọn chúng giải trí mà thôi!

Hoắc Điển vừa chạy trốn vừa khuyên Lư Vĩ.

Nhân loại tàn sát lẫn nhau chỉ vì để lấy lòng văn minh ngoại vực, đây quả là một câu chuyện buồn cười biết bao.

Nhưng hiện tại nó lại đang thật sự diễn ra.

Đáng buồn và đáng tiếc tới nhường nào.

Nhân loại đã bao giờ bị khi dễ thảm hại tới như vậy chưa?

- Vận mệnh không phải do chúng tôi lựa chọn! Tao muốn sống sót, tao muốn trở nên cường đại hơn! Nhân loại cuối cùng rồi cũng sẽ diệt vong, mà tao, sẽ trở thành người kéo dài mồi lửa cho nhân loại!

Lư Vĩ cầm cái chảo lên, khoảng cách giữa hai người lại rút ngắn lần nữa.

- Không, nhân loại sẽ không bị diệt vong! Tao đã từng chứng kiến sự mạnh mẽ của nhân loại, chỉ cần anh ta còn sống thì nhân loại vẫn còn có hy vọng!

Hoắc Điển khuyên nhủ Lư Vĩ, trong đầu anh bỗng dưng hiện lên khuôn mặt của Chu Dương.

- Văn minh của Cadila vô cùng cường đại, đừng nói là mày cho rằng con mắt này chỉ là máy theo dõi? Nếu như mày thoát khỏi phạm vi trò chơi thì nó sẽ tự bạo, đầu mày sẽ nổ tung!

- Nếu đã như vậy thì tại sao mày lại không thể thành toàn cho tao?

Lợi dụng lúc Hoắc Điển lơ là, Lư Vĩ cười dữ tợn một tiếng, nhanh chóng vung chảo về phía cái ót của Hoắc Điển lần nữa.

- Tất cả vinh quang đều sẽ thuộc về tao!

- Tích phân đưa tới!

Trong mắt Chu Dương đều là hưng phấn, đúng lúc mình vừa hết tích phân, Zombie triều tới thật đúng lúc.

Trải qua tận thế gần một tháng, đám Zombie càng ngày càng xấu xí, mỗi con đều ốm tong ốm teo, gầy đến mức chỉ còn da bọc xương, nhìn qua quái dị và xấu xí vô cùng.

Trong miệng bọn chúng tản ra mùi hôi thối, điên cuồng vọt về phía bên này, liên tục đập vào cửa xe Batmobile.

Nếu là trước đây thì chúng nữ còn biết sợ Zombie, nhưng mà bây giờ trong mắt các cô, Zombie chính là con gà, tùy tiện một người cũng có thể xử lý bọn nó.

- Dương ca, lần này giao cho em đi, em sẽ giải quyết bọn nó nhanh thôi.

Trình Khả Nhi vừa mới nhận được thần binh cấp độ truyền thuyết Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm, chính là khi mà lòng tự tin tăng cao, rất muốn đại sát tứ phương.

- Không cần, loại chuyện này giao cho ông xã của các em là được rồi!

Nếu anh để Trình Khả Nhi hay những người khác giết chết Zombie thì sẽ không tích phân. Đàn Zombie này ít nhất cũng có một trăm vạn, điều này đại biểu anh sắp tới tay mấy cái bảo rương cấp độ truyền thuyết. Cơ hội kiếm tích phân như cho này thì sao anh có thể bỏ qua được.

- Bảo hộ các em là trách nhiệm của anh.

Chu Dương nhìn chúng nữ rồi lộ ra một nụ cười, các cô nge Chu Dương nói như vậy quả thật là vô cùng cảm động.

Mình thật là một người đàn ông tốt.

- A, đám Zombie chạy qua đây hết rồi!

Chu Dương bước ra bên ngoài, nhìn đến từng con Zombie chạy về phía mình như điên.

Bọn chúng đứng sát bên nhau, tựa như một bức tường lớn biết di động.

Thấy thời cơ chín muồi, Chu Dương không lãng phí thời gian.

Nhưng mà khi anh chuẩn bị ra tay thì lại nghe có người gọi tên mình từ nơi xa!

Ha, lẽ nào nơi này có người nhận thức mình?

Chu Dương có chút tò mò, chẳng lẽ đến đây còn có thể gặp được người quen hay sao?

Trong nháy mắt, thiên thị địa thính để cho Chu Dương bắt được động tĩnh bên trong thành phố cách đây không xa. Anh nhìn thấy cảnh tượng chém giết lẫn nhau, hơn nữa còn nghe hết những gì bọn họ đã nói, không sót một chữ.

- Có chút thú vị rồi đây!
- Các em chờ anh một chút!
- Nhớ là đừng giết Zombie!

Phân phó ván trượt Lục Ma treo máy, một cánh cửa hư ảo được mở ra trước mặt Chu Dương, sau đó anh bước vào vào cánh cửa không gian, trong nháy mắt biến mất.

- Chết đi!

Lư Vĩ đột nhiên giơ chảo lên nhắm về phần đầu của Hoắc Điển, lần này sức lực cực kỳ, đầu của đối phương nhất định sẽ bị đập nát như tương.

Chương 191: Ai cho mày dũng khí đến nháo sự ở địa tinh?

Hoắc Điển vội vàng rụt người né tránh, nhưng mà Lư Vĩ kinh nghiệm lão luyện, cái chảo trong tay thuận thế xoay chuyển, vẫn tiếp tục hướng về phía sau gáy của Hoắc Điển.

Các khán giả hưng phấn, cảnh máu me đầu tiên sắp xuất hiện rồi!

Người chủ trì tóc trắng vẫn đứng trên cao ốc, mỉm cười nhìn tất cả.

Làm được cũng không tệ lắm!

Hắn tiện tay chỉnh sửa tích phân của Lư Vĩ, từ ba mươi mốt biến thành một ngàn không trăm ba mươi mốt điểm, trở thành người dẫn đầu.

Ầm!

Cái chảo vỗ xuống, nhưng lại không vỗ vào cái ót của Hoắc Điển như trong tưởng tượng. Thay vào đó là một bàn tay trắng nõn và thon dài bỗng dưng từ đâu toát ra, chặn ở phía trước.

Cái chảo đập vào bàn tay kia, thế mà lại in ra một dấu tay cực sâu.

Đây là tình huống gì?

Lư Vĩ hoàn toàn ngây ngốc.

Cánh cửa hư ảo biến mất, một người đàn ông đẹp trai, ăn mặc sạch sẽ chặn trước người Hoắc Điển, đúng là người này đã dùng bàn tay chặn lại một kích toàn lực của Lư Vĩ.

- Chúng tôi đều là nhân loại, đánh đánh giết giết không tốt đâu.

???

Đây không phải là tận thế sao?

Đánh đánh giết giết không phải một chuyện rất bình thường à?

Chỉ có điều lần này không giống với thường ngày.

Trước kia là vì sinh tồn, vì đạt được vật liệu.

Lần này là vì chiến thắng trò chơi, lấy lòng khán giả.

Nhưng mà những thứ này trong mắt Lư Vĩ thì cũng chẳng có gì khác nhau cả.

Còn nữa, cái thằng này ở đâu toát ra đây?

Không chỉ có mình Lư Vĩ đang bối rối về vấn đề này, các khán giả cũng có đồng dạng bối rối.

Một khắc trước cả đám còn còn đang cao giọng la to, một khắc sau lại giống như bị người bóp cổ, hoàn toàn nghẹn trong cổ họng.

Ánh mắt bọn họ đờ đẫn nhìn về nhân vật đột nhiên xuất hiện, đương nhiên, đa số là nhìn về ban tổ chức trò chơi.

- Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?
- Trò chơi bị sao thế này? Có còn muốn làm tiếp hay không đây!
- Mau giết chết cái tên chướng mắt này đi!

Chuyện này giống như khi bạn tới nhà bạn gái, mọi thứ đã chuẩn bị xong, chuẩn bị tiến công thì thấy đối phương móc ra thứ còn to hơn bạn….

Các khán giả tự nhiên thấy khó chịu, rối rít nhảy ra chỉ trích.

Bị áp lực lớn nhất dĩ nhiên là tên tóc trắng, chủ trì của trò chơi này.

Cũng may anh không phải mới chủ trì lần đầu, sớm có kinh nghiệm ứng đối.

- Nào nào, các vị khán giả hãy bình tĩnh, chớ có nóng nảy. Người này cũng là một thành viên trong trò chơi của chúng tôi, xuất hiện với tư cách là trứng màu (*), hơn nữa anh ta còn là dị năng giả tự động thức tỉnh, nắm giữ dị năng không gian!

(*) Trứng màu (彩蛋): Nhân vật được gọi là trứng màu thường được thêm vào chương trình, phim ảnh, anime,... với mục đích là tăng thêm tính bất ngờ và thích thú.

Dị năng không gian vừa ra, mọi người rối rít nhìn về phía Chu Dương, trong ánh mắt lộ ra sự thán phục.

Tuy là nền văn minh Cadila nắm giữ rất nhiều hạt giống dị năng, bọn họ có thể thông qua đó thu được dị năng, nhưng mà phần lớn đều là dị năng thông thường. Số lượng dị năng giả nắm giữ dị năng không gian còn chưa tới một phần triệu.

Tự động thức tỉnh dị năng không gian càng là không một ai

Chỉ bằng vào dị năng không gian thì Chu Dương đã có thể bỏ qua khâu sàng lọc của trò chơi, trực tiếp trở thành một thành viên của nền văn minh Cadila.

Đến lúc đó còn sẽ có vô số đại nhân vật tranh nhau mời chào, rối rít tung ra cành ô liu.

Mặc dù bọn họ đã xem rất nhiều mùa trò chơi sinh tử, nhưng cho tới bây giờ vẫn chưa tận mắt nhìn thấy dị năng giả hệ Không gian ra tay.

Trước mắt chính là cơ hội tốt nhất, vạch trần một phần khăn che bí

ẩn của dị năng không gian!

Sự bất mãn trước đó của cư dân Cadila đã tan thành mây khói trong nháy mắt, những người nhìn hình ảnh khác cũng rối rít chuyển sang màn ảnh của Chu Dương.

- Ồ, tên nhân loại này rất là đẹp trai! Nếu được thì tôi mong muốn có cơ hội cùng ăn một bữa tối với anh ta.

Một người phụ nữ ăn mặc diêm dúa nhìn thấy Chu Dương, che miệng cười nói.

Thẩm mỹ quan của nền văn minh Cadila cực kỳ tương tự với nhân loại, người đẹp trai như Chu Dương quả thật là rất hiếm thấy.

Lại phối hợp với thân phận dị năng giả hệ Không gian, nếu người này đi tới Cadila thì nhất định sẽ được trọng dụng.

Những người khác nghị luận ầm ĩ, đề tài hoàn toàn chuyển biến.

Nhân viên của trò chơi sinh tử âm thầm giơ ngón cái cho người chủ trì tóc trắng.

Bọn họ rất rõ ràng, Chu Dương chính là cái người ngoại lai, hoàn toàn không liên quan gì đến trò chơi.

Có điều, sự xuất hiện của Chu Dương lại là một chuyện tốt. Dị năng giả hệ Không gian sẽ khiến cho sức nóng của trò chơi sinh tử tăng lên mức cao nhất, số người quan sát cũng sẽ thẳng tắp tăng vọt, phá vỡ kỷ lục thu sóng trước đây.

Tỉ lệ người xem đang tăng lên vùn vụt, càng lúc càng nhanh, càng ngày càng cao.

Đây chính là thời khắc đáng giá được ghi vào sử sách, rất nhiều năm sau sẽ không chương trình nào có thể siêu việt được!

Tên chủ trì tóc trắng còn đang suy nghĩ làm thế nào để âm thầm thiết lập liên hệ với Chu Dương, lừa gạt tên này vào nhóm, tối đa hoá lợi ích.

- Chu Dương!

Hoắc Điển thấy người tới là ai, anh mở to mắt đầy kinh ngạc.

Hắn cho là mình sắp phải chết, không ngờ Chu Dương lại giống như thiên thần hạ phàm tới cứu mình.

Cái này thật sự làm cho người tôi vô cùng kích động!

Đương nhiên, chuyện quan trọng nhất là mình vẫn còn sống!

Lư Vĩ kinh nghi bất định nhìn Chu Dương, đặc biệt là khi nhìn thấy hai người kia nhận thức, sắc mặt anh càng thêm khó coi.

- Đây chính là lá bài tẩy của mày à?
- Có người muốn...

Ầm!

Lư Vĩ chưa nói xong thì đã bị Chu Dương chụp nát đầu, anh chẳng muốn nghe một tên vô danh tiểu tốt lải nhải om sòm.

Tên tóc trắng đang bay về phía bên này hoàn toàn ngây ngốc. anh dự tính thông qua Lư Vĩ để liên hệ với Chu Dương, nhưng mà không ngờ anh ta lại bị Chu Dương đập chết trong vòng một nốt nhạc.

Mày để cho anh nói hai câu thì sẽ chết sao?

Chu Dương nhìn về phía tên chủ trì tóc trắng, cho dù là cách nhau gần một cây số nhưng vẫn vô pháp ngăn cản tầm mắt của anh.

- Ai cho mày dũng khí đến nháo sự ở địa tinh hả?!

Chương 192: Nhân loại, mày không chết tử tế được đâu!

Toàn bộ khán giả Cadila quan sát Trò chơi sinh tử hoàn toàn nổ tung, đối phương quá mức kiêu ngạo rồi!

Anh ta chỉ là một nhân loại nhỏ bé, có dị năng không gian thì sao chứ?

Trước mặt lực lượng tuyệt đối thì mọi việc đều là hư ảo.

Nền văn minh Cadila cao cao tại thượng sẽ dạy cho anh ta biết hai chữ tôn trọng là nên viết như thế nào.

Có mấy tên khán giả tính khí nóng nảy đã điên cuồng kêu gào muốn làm thịt Chu Dương.

Tên chủ trì tóc trắng lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Dương, ánh mắt cao cao tại thượng, giống như thần linh đang nhìn xuống nhân gian.

- Xin chào nhân loại! tôi đến từ một nền văn minh cường đại!
- Thế giới này sẽ bị hủy diệt! Bởi vì thiên phú của ngươi không tệ, tôi cho ngươi một cơ hội, trở thành một thành viên trong chúng tôi.
- Ngươi sẽ không bị giới hạn ở cái thế giới nhỏ bé này, ngươi sẽ được tiếp tục sống sót, thấy được thế giới rộng lớn hơn nữa!

Chu Dương cười một tiếng:

- Nghe qua đúng là không tồi nha!

Trên mặt tên tóc trắng hiện lên tươi cười, xem ra cái tên này vẫn không tính là ngu xuẩn.

Hoắc Điển đứng một bên trở nên hốt hoảng, thật vất vả mới có cứu tinh đến, lẽ nào Chu Dương cũng phải bị đối phương mê hoặc sao?

Không lẽ nhân loại là trời sinh hạ tiện, chỉ có thể trở thành nô lệ của người khác?

Chu Dương không để ý đến Hoắc Điển đang điên cuồng ra ám thị, anh tiếp tục nói:

- Nhưng mà giá mời chào tao rất cao đấy, không biết chúng mày có thể trả nổi không?

Tên tóc trắng bày ra dáng vẻ tiền muôn bạc biển:

- Chúng tôi tuyệt đối sẽ không bạc đãi người của mình. Chỉ cần ngươi gia nhập chúng tôi thì sẽ lập tức có được ba tới bốn quả dị năng, biểu hiện xuất sắc nhất thậm chí còn có thể đạt được vũ khí linh năng.
- Nếu như ngươi có thể được đại nhân vật thưởng thức, nói không chừng còn có thể có được bảo vật cấp bậc sử thi!

Chu Dương hoàn toàn ngây ngốc, kinh ngạc nhìn tên tóc trắng, tên nghèo mạt rệp này ở đâu ra đây?

Không tiền cũng dám giả vờ là người giàu có trước mặt mình?

- Mẹ nó, mày tống cổ ăn mày sao? Tao còn tưởng rằng mày phải

chuẩn bị cho tao mấy chục món binh khí cấp độ thần thoại.

Mấy chục món binh khí cấp độ thần thoại?

Một kiện binh khí cấp thần thoại mà toàn bộ nền văn minh Cadila bọn họ còn không, đi đâu tìm hơn vài chục cái? Chẳng lẽ anh ta là đang nói đùa sao?

- Mau làm thịt cái tên này đi, nhìn anh thêm một giây tôi đều cảm thấy phiền lòng!

Không chỉ có tên tóc trắng ngây ngốc, các khán giả cũng bắt đầu rối rít nguyền rủa và mắng chửi Chu Dương.

Biết Chu Dương không bị đội trò chơi mời chào, vài người đang chuẩn bị tung ra cành ô liu, có điều vừa nghe đến Chu Dương ra giá, cả đám suýt chút nữa giận đến mức giậm chân.

Anh ta thật sự cho rằng binh khí cấp độ thần thoại là cải trắng bán đầy đường hả?

Mà cho dù bọn họ thật sự có mấy chục cái binh khí cấp độ thần thoại thì cũng luyến tiếc đưa cho Chu Dương.

- Tụi bây nghèo tới như vậy à? Mà thôi, chuyện này tạm thời để qua một bên đi, trước hết chúng tôi nói chuyện tụi bây tới địa tinh gây rối đi.

- Tụi bây thực sự cho rằng nhân loại có thể mặc cho tụi bây khi dễ sao? Mau lấy một trăm tám mươi món binh khí cấp độ thần thoại ra làm bồi thường đi, nếu không tao sẽ đánh chết tụi bây!

Tên tóc trắng sững sờ chỉ chốc lát, sau đó anh bỗng dưng cười phá lên:

- Nhân loại, lá gan của ngươi rất lớn đấy!

- Lực lượng của chúng tôi vượt xa tưởng tượng của ngươi, hoàn toàn không phải là thứ tép riu như ngươi có thể sánh bằng!

- Ngươi nên ngoan ngoãn nghe lời đi! Đây là cơ hội duy nhất, nếu không thì kết quả của ngươi sẽ rất thê thảm.

Ầm!

Tên tóc trắng bị Chu Dương quất bay ra ngoài chỉ với một tát, xương mặt anh dập nát, máu tươi tuôn trào.

- Sao mày yếu dữ vậy? Hay là đám người Cadila chúng mày ăn cứt lớn lên hả?

Chu Dương biết rõ những tên này đang phát sóng trực tiếp cho người ở Cadila xem. Không phải bọn anh thích nhìn nhân loại tàn sát lẫn nhau sao?

Vậy thì trước tiên hãy để anh đây cho chúng mày xem một trăm tám mươi tám loại phương thức khi dễ người Cadila.

- Giết anh cho ta!

Tên tóc trắng đã trở nên tàn phế, nửa khuôn mặt bên trái là máu thịt be bét, một con mắt không cánh mà bay, từng mảnh xương màu trắng lộ ra ngoài, nhìn vô cùng rợn tóc gáy.

Đau đớn làm cho anh ta mất đi lý trí, anh đã sớm quên mất duy trì Trò chơi sinh tử, một lòng chỉ muốn giết chết Chu Dương.

Trong đầu tất cả người tham gia vang lên thông báo nhiệm vụ đã được sửa đổi, trước mắt bọn họ xuất hiện một điểm màu đỏ, ký hiệu là mục tiêu phải giết.

Ai có thể đánh chết mục tiêu thì có thể trực tiếp đạt được thắng lợi.

Mười mấy con cự thú Cadila cũng đồng dạng nhận được mệnh lệnh, chúng nó không còn đối phó Zombie nữa, lắc mình chạy về phương hướng của Chu Dương.

Người Cadila nhìn thấy chủ trì bị đánh, còn bị khi dễ, từng tên nổi giận lôi đình. Lúc này nhìn thấy người dự thi cùng với cự thú Cadila đang hướng về phía Chu Dương, bầu không khí tại hiện trường lại nổ tung lần nữa.

- Tiêu diệt tên nhân loại đáng chết này đi!

- Cadila vinh quang không cho phép bất luận người nào mạo phạm!

- anh ta phải chết!

Tâm tình của toàn bộ người xem đã bị Chu Dương đốt lên, bọn họ thề thốt phải tiêu diệt cái tên làm mọi người tức giận này cho bằng được.

Ầm!

Nửa gò má còn lại của tên tóc trắng bị đập nát chỉ bằng một tát, một con mắt cũng bị đánh văng ra ngoài.

Anh ta ngã trên mặt đất, phát ra từng tiếng kêu gào thảm thiết, không ngừng mắng chửi Chu Dương:

- Nhân loại, mày không chết tử tế được đâu!
- Tao sẽ tiêu diệt mọi việc chúng mày, đám kiến hôi đáng chết này! Tao sẽ...

Anh ta còn chưa nói hết thì Chu Dương đã đi tới, dùng một cước đạp nát đầu của cái tên ồn ào này.

Chương 193: Kẻ dám xâm phạm địa tinh, xa cách mấy cũng giết!

Ở nơi xa, mười mấy nhân loại cùng với cự thú Cadila đồng thời vọt về phía Chu Dương.

Nếu là lúc trước thì hai phe hẳn là đã liều mạng chém giết lẫn nhau, nhưng mà hiện tại hai bên lại bình an vô sự.

Bởi vì bọn anh có chung mục tiêu.

Chu Dương cũng không quan tâm cự thú Cadila, mà là nhìn sang mười sáu tên nhân loại tham gia trò chơi này.

- Nguyện ý tiếp tục làm nhân loại thì đến bên trái, nguyện ý làm con chó cho đám người Cadila vậy thì đến đây chiến đi!

Mười sáu người tham gia trò chơi lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Dương. Một bên là có thể thu được dị năng, rời khỏi cái thế giới chán ghét này, một bên thì phải trở về cuộc sống trước kia....

Cả đám giơ vũ khí nhặt được trên đường lên, dùng hành động biểu lộ thái độ của mình.

- Thật là đáng tiếc!

Không sợ người Cadila có thực lực cường đại, đáng sợ chính là nhân loại lại khắc sâu nô tính, nguyện ý đi làm con chó cho kẻ khác.

Người Cadila quan chiến sôi nổi cười ầm lên, rốt cuộc tìm được sự

vui vẻ đã lâu không.

Tuy rằng Trò chơi tử vong khác với những gì bọn họ dự đoán, nhưng mà kết quả lại không vấn đề quá lớn.

Đặc biệt là ban tổ chức trò chơi, tuy rằng bọn họ tổn thất một người chủ trì, nhưng đã nhận được thu hoạch khổng lồ, nói tóm lại là lợi lớn hơn tệ.

Trong sảnh quan sát lớn, toàn bộ người Cadila đã đứng lên, đồng thanh kêu gào:

- Tiêu diệt tên nhân loại đáng chết này đi!

Đây là đại thế, không cách nào vãn hồi được!

Thậm chí vì đề phòng Chu Dương sẽ sống sót rời đi nơi này, ban tổ chức trò chơi đã phái thêm một đám thuộc hạ không tầm thường tới đây. Bọn họ phải bảo đảm Chu Dương chết ở trong trò chơi này, không thể xuất hiện một chút lỗi lầm nào nữa.

- Chu Dương lão đại, văn minh ở tinh cầu khác còn có rất nhiều thuộc hạ cường đại, hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, tốt hơn hết chúng tôi vẫn nên rời khỏi đây đi! - Hoắc Điển từng chứng kiến cảnh tượng Chu Dương đóng băng năm dặm, thực lực rất là cường đại.

Nhưng đối phương lại là đại văn minh có thể tùy ý ban cho người khác dị năng mạnh mẽ, anh lo lắng Chu Dương chiến đấu một mình sẽ rất khó giành thắng lợi.

Lưu được rừng xanh, không sợ không củi đốt.

Chu Dương khoát tay một, nhìn lướt qua mười sáu tên nhân loại đầu hàng kẻ địch, thở dài:

- Mấy người đã làm ra một lựa chọn sai lầm rồi!

- Hãy sám hối vì sai lầm của mình đi!

Chu Dương giơ tay lên rồi chậm rãi nắm tay lại, giống như đang nắm lấy trái tim của người nào đó.

- Phô trương thanh thế! Đi chết đi!

Trong nháy mắt, mười sáu tên dị năng giả và hơn mười con cự thú Cadila vọt về phía Chu Dương.

- Bão cát đen!

Toàn bộ trời đất tối sầm xuống trong nháy mắt, vô số đất cát màu đen trong phạm vi mười kilomet tuôn trào rồi bay lên, nhấc lên sa mạc bão táp, phá hủy tất cả.

Dọc theo đường đi, vô luận là Zombie hay những con cự thú Cadila, hoặc là đám nhân loại không biết hối cải kia, không ai còn có cơ hội phản kháng, tất cả đã vùi thân trong sa mạc màu đen trong nháy mắt.

Qua mười giây, thành phố to lớn đã biến mất không còn dấu tích, thay vào đó là một sa mạc đen diện tích hơn mười dặm!

Bão cát đen qua đi, cảnh tượng hoàn toàn tĩnh mịch.

Người Cadila giống như trúng Định Thân Pháp, cả đám vẫn duy trì dáng vẻ hò reo khàn cả giọng, chỉ là sự cuồng nhiệt trên mặt đã biến mất, thay vào đó là sự ngốc trệ và khó có thể tin được.

- Hiện tại đến phiên tao phản kích!

- Kẻ dám xâm phạm địa tinh, xa cách mấy cũng giết!

Thông qua hình ảnh phát sóng trực tiếp, dân chúng Cadila đã thu hết bão cát đen vào mắt.

Quá kinh khủng!

Phạm vi ít nhất mười kilomet đã bị cát đen nhấn chìm, nơi đã từng là thành phố cũng biến mất không thấy tăm hơi.

Ngay cả cự thú Cadila mà họ cho là mạnh mẽ thậm chí còn không chống đỡ nổi một giây, ngỏm củ tỏi trong nháy mắt.

Loại uy lực khủng bố kia có thể so sánh với thiên tai!

Cả đám đồng loạt nghẹn ngào, hoàn toàn bị chấn động bởi lực lượng mà Chu Dương triển lộ.

Đây chính là cường giả trong nhân loại à?

Thì ra trong nhân loại cũng có bậc cường giả kinh khủng tới như vậy!

Một khắc này, họ hoàn toàn thu liễm tâm tư của mình, không biết bao nhiêu người Cadila đã khắc ghi gương mặt của Chu Dương vào trong đầu.

- Kẻ dám xâm phạm địa tinh, cách xa mấy cũng giết!

Những lời này thông qua phát sóng trực tiếp Trò chơi sinh tử truyền vào trong tai rất nhiều người Cadila.

Quỷ dị là, lúc này lại không ai lộ ra vẻ mặt khinh bỉ, cũng không ai cảm thấy Chu Dương không tự lượng sức.

Anh đã dùng thực lực tuyệt đối thu được sự tôn trọng của mọi người.

Người có thực lực, vô luận đi đến nơi nào đều là sự tồn tại nổi bật nhất.

Thậm chí, lời mà bọn anh nói sẽ được rất nhiều người tôn sùng là chân lý.

- Mau lên, mau đóng kín thông đạo thứ nguyên đi!

Các khán giả Cadila chợt nghĩ tới điều gì, cả đám vội vàng kêu la về phía ban tổ chức trò chơi.

Chu Dương đã nói muốn trả thù, một khi cường giả cấp bậc như thế này giận dữ, xác chết ngã xuống ít nhất cũng phải hơn trăm vạn.

Cho dù người Cadila nắm giữ cường giả có cấp bậc ngang hàng, cuối cùng có thể đánh chết anh ta thì lại như thế nào?

Một cường giả nổi điên, vô luận là ai cũng sẽ cảm thấy kiêng kỵ.

Lúc này ban tổ chức Trò chơi sinh tử mới kịp phản ứng lại, sắc mặt đại biến.

Nếu mà Chu Dương thật sự tiến vào Cadila bằng thông đạo mà họ mở ra, cho dù sau đó có thể tiêu diệt anh ta thì mỗi một người đã chết đều sẽ bị tính trên đầu họ.

Dạng trách nhiệm này sẽ không ai nguyện ý tiếp nhận, cũng không người can đảm tiếp nhận.

- Mau, lập tức đóng kín thông đạo thứ nguyên lại! Nhanh tay nhanh chân lên!

Cách Chu Dương gần một trăm cây số, có một cánh cửa bằng ánh sáng màu xanh nhạt lấp lóe, mấy chục tên hộ vệ Cadila đang đứng thủ trước cửa đã nhận được mệnh lệnh rút lui, thông đạo càng ngày càng nhỏ.

Chương 194: Cuối Cùng Ai Mới Là Thợ Săn? Ai Mới Là Con Mồi?

- Không hay rồi, anh ta đã biến mất!
- Yên tâm, anh không biết cửa vào Cadila nằm ở đâu, nơi đó cách chỗ anh ta đứng gần một trăm cây số, chờ anh ta tìm tới thì cửa đã đóng từ lâu rồi.
- Xin mọi người yên tâm, chúng tôi chắc chắn sẽ xử lý hiểu chuyện này.
- Tên nhân loại này có thực lực rất mạnh mẽ, nhưng người Cadila chúng tôi cũng không kém cạnh, chúng tôi chỉ là thay đổi chiến lược mà thôi.
- Rất nhanh, chúng tôi sẽ phái cao thủ ngang cấp bậc săn giết tên nhân loại này, tạo ra thành Trò chơi sinh tử kỳ đặc biệt, hoan nghênh mọi người thưởng thức.

Noelle, chủ nhân của Trò chơi sinh tử, xác thực là một nhân tài, anh liếc mắt một đã nhìn ra cơ hội làm ăn.

Lần này Chu Dương đã làm chấn động người Cadila, đồng dạng cũng chọc giận rất nhiều người. Không ai lên tiếng không nghĩa là không người muốn giết Chu Dương cho hả giận.

Noelle nói những lời này nhân lúc độ nóng còn ở mức cao nhất, chắc chắn sẽ thu được phản hồi to lớn, thậm chí sẽ còn nghênh đón tỉ lệ người xem tăng vọt.

Đúng như dự đoán, người ở khán đài rối rít xôn xao, tiếp tục vang lên những tiếng hoan hô và tiếng vỗ tay vang dội.

- Cadila tất thắng!
- Những kẻ to gan dám mạo phạm Cadila phải chết!
- Nhân loại lại dám uy hiếp chúng ta, tôi rất muốn nhìn biểu cảm của anh ta trước khi chết là như thế nào?
- Trò chơi sinh tử quả nhiên không để cho mọi người thất vọng!

Trên mặt Noelle treo lên nụ cười, điều này đại biểu kế hoạch của

mình rất thành công, tiếp theo anh sẽ ra giá cao mời cao thủ Cadila tham gia trò chơi, tiến hành áp chế Chu Dương.

Săn giết cường giả, đây là chuyện hài hước tới cỡ nào.

Chu Dương bị chết càng thảm thì hiệu quả sẽ càng tốt.

- Việc lớn không tốt rồi! Ngoài cửa không gian xuất hiện một nhân loại, hình như là cái tên vừa mới gây sự lúc nãy!

Máy truyền tin đeo ở bên tai Noelle truyền tới lời cảnh cáo của thủ vệ lưu lại giữ cửa, anh vội vàng kết nối hình ảnh ở phụ cận thông đạo thứ nguyên.

Không biết từ khi nào mà Chu Dương đã vượt qua khoảng cách gần một trăm cây số, hiện tại đang chậm rãi bước tới cánh cửa không gian.

Làm thế nào mà anh ta tìm tới nơi này được chứ?

- Ngăn cản anh ta lại, không tiếc bất cứ giá nào!

Noelle lập tức ra lệnh cho thủ vệ, anh đã quyết định hi sinh nhóm người này.

Chiến đấu trên Địa Cầu và việc Chu Dương xông vào hành tinh Cadila hoàn toàn không phải là một chuyện, nó có thể khiến tổn thất khống chế ở mức nhỏ nhất.

Mặc dù là có thương vong thì cũng là nhân loại, chết bao nhiêu thì cũng sẽ không ai đau lòng, cũng không cần lo lắng người khác trừng phạt.

Hơn mười tên thủ vệ nhận được mệnh lệnh, rối rít lao về phía Chu Dương.

Thông đạo thứ nguyên sắp đóng lại, chỉ cần cản đường Chu Dương một chút nữa thôi thì họ sẽ chiến thắng.

Noelle nhìn thông đạo càng ngày càng nhỏ, trên mặt lộ ra nụ cười.

Hy sinh mấy cái thủ vệ là đáng giá, có thể giảm tổn thất tới mức thấp nhất.

Đương nhiên, anh cũng không định lãng phí cảnh quay này, có thể làm thành phim quảng cáo, kéo lửa giận của dân chúng Cadila lên, thu được tỉ lệ người xem cao hơn.

Chu Dương nhẹ nhàng hất tay một, hơn mười thủ vệ xông tới giống như bị bàn tay vô hình vỗ trúng, tất cả đã biến thành một đống thịt vụn trong nháy mắt, ngay cả tư cách ngăn chặn Chu Dương một phần nghìn giây cũng không.

Noelle không sợ hãi chút nào, bởi vì thông đạo thứ nguyên đã thu nhỏ chỉ còn bằng nửa nắm tay, nhân loại không thể chui lọt được, ai đi qua chính là chết.

- Nhân loại, mày sẽ phải hối hận vì quyết định của mình, lửa giận của Cadila không phải là thứ mà mày có thể chịu nổi!

Thông qua máy chiếu trên bầu trời, Noelle nói một cách nghiêm túc.

Đương nhiên, những lời này cũng là để sử dụng trong phim quảng cáo sắp tới.

Làm xong mọi thứ mọi việc, trên mặt Noelle tràn đầy tươi cười, anh lập tức bảo nhân viên tiến hành cắt nối và biên tập những đoạn video này thành phim quảng cáo với tốc độ nhanh nhất.

Hắn phải thừa dịp cơn giận của các khán giả còn chưa triệt để tiêu tán, thúc đẩy lửa giận của họ lên cao, thu được nhiều tỉ lệ người xem hơn nữa.

Mọi thứ đều phát triển về hướng hoàn mỹ.

Tổn thất lần này quả là đáng giá!

- Mấy câu này tao xin trả lại cho mày!
- Tụi bây không chịu nổi lửa giận của tao đâu!
- Tụi bây cho rằng đóng cửa thông đạo là tao sẽ không biện pháp khác à?
- Mở ra!

Dưới ánh mắt khiếp sợ của Noelle, thông đạo thứ nguyên bị thu nhỏ chỉ còn bằng một móng tay đã bị chém ra một vết dài ba mét trong nháy mắt, tiếp theo là vết thứ hai, vết thứ ba.

Thông đạo thứ nguyên sắp biến mất đã bị Chu Dương dùng thủ đoạn bạo lực xé mở.

Tụi bây muốn đóng cửa thông đạo thứ nguyên?

Đã được sự đồng ý của tao chưa?

Chẳng lẽ tụi bây nghĩ muốn đóng là đóng dễ dàng như vậy à?

Nếu không, vậy thì tao sẽ mở ra một mới!

Noelle triệt để trợn tròn mắt, giờ phút này anh khắc sâu nhận thức được một điều, Chu Dương còn mạnh hơn hẳn những gì mà anh dự đoán

Vô luận là bão cát đen trước đó, hay là dị năng không gian vượt qua hơn một trăm cây số, thậm chí còn có bí thuật cắt chém không gian, mọi thứ đều chứng minh tên nhân loại này mạnh mẽ và bất phàm tới mức nào.

Vốn dĩ anh cho rằng mình trêu chọc một con mãnh thú, bây giờ nhìn lại, mẹ nó hoàn toàn là một con Hồng Hoang cự thú!

Mình đã trêu chọc phải nhân vật đáng sợ tới mức nào rồi?

Noelle nhìn Chu Dương bước tới rồi dứt khoát đạp vào không gian màu đen bên trong thông đạo, sau đó cả người đã bị bóng tối nuốt hết.

- Cadila, tao đến đây!

Cuối cùng ai mới là thợ săn?

Ai mới là con mồi?

Chương 195: Đại Ma Vương Chu Dương! Diệt Thế Một Cách Tươi Mát Thoát Tục! (1)

Có một nhân loại bước vào hành tinh Cadila!

Trong nháy mắt, tin tức này đã được truyền thông Cadila tản ra khắp nơi, vô số người rối rít dồn sự chú ý vào thông đạo đánh số 00784.

Tin tức nhanh chóng truyền tới tai tổ chức có liên quan, các cao tầng Cadila tập trung lực lượng mạnh mẽ lại, muốn đánh chết kẻ xâm nhập ngay tại chỗ.

Thảm nhất thuộc về Noelle, sắc mặt của anh như tro tàn, chán nản ngã trên mặt đất, cả người giống như già thêm mười tuổi.

Mới ngắn ngủi mười mấy phút mà máy truyền tin của anh suýt nữa bị người khác gọi nát.

Vô số cao tầng Cadila rối rít chất vấn anh, cho thấy muốn anh chịu trách nhiệm chuyện này.

- Nhân loại đáng chết, tao không tin là không giải quyết được mày!

Noelle điên cuồng liên hệ mấy đại cao thủ mà mình quen biết, mở ra tiền đặt cuộc cực cao.

Không muốn ra tay?

Vậy ra giá gấp mười lần!

Còn không muốn, vậy thì gấp trăm lần!

Noelle biết rõ mình đã không cách nào tránh được kiếp này, tài sản có nhiều hơn nữa thì cũng không còn tác dụng gì.

Tính mạng mới là quan trọng nhất, miễn là còn sống thì anh vẫn có thể kiếm tiền trở về.

Giải thưởng treo giá cao, chắc chắn sẽ có dũng phu.

Đại đệ tử của Khai Thiên Kiếm Thánh nguyện ý ra tay.

Ổn!

Tin tức này đã được cao tầng Cadila làm các phương tiện truyền thông đại chúng ban bố ra ngoài, dùng để trấn an lòng người.

Đại đệ tử Robin của Khai Thiên Kiếm Thánh kế thừa sư phó của mình ít nhất năm phần tiêu chuẩn. Người này từ khi nhập môn cho đến bây giờ chưa từng bại một lần, anh cũng đã khiêu chiến rất nhiều cao thủ Cadila.

Thậm chí anh ta còn đi qua những vị diện khác thông qua thông đạo thứ nguyên, khiêu chiến các cao thủ ở nơi đó.

Mỗi một lần đều là thắng lợi trở về.

Hắn rất có hi vọng thừa kế thần thoại của sư phó, trở thành bá chủ

một tay che trời ở Cadila.

Noelle biết mình được cứu, anh không muốn phải lãng phí một số tiền lớn như vậy, cho nên quyết định làm lớn chuyện lên, ý đồ kiếm lại một chút.

Đủ loại quảng cáo và tuyên truyền ùn ùn kéo đến, tạo nhiệt độ cho trận chiến này.

Chuyện này vốn dĩ là Chu Dương bất mãn thái độ của người Cadila nên đến trả thù, thế mà hiện tại lại trở thành trận chiến giữa các cường giả, rõ ràng là Noelle muốn đẩy hết trách nhiệm ra ngoài.

Vô số người mong đợi trận chiến này diễn ra.

Chu Dương đánh giá đô thị siêu hiện đại hóa này.

Vô luận là trình độ khoa học kỹ thuật hay là tiêu chuẩn dị năng, Cadila đều hơn hẳn Địa Cầu.

Nó giống như là nhân loại hai, ba trăm năm sau, vừa có trình độ khoa học kỹ thuật mạnh mẽ, còn nắm giữ dị năng siêu phàm, cái này cũng khó trách người Cadila xem thường nhân loại.

Nền văn minh của họ xác thực là cao hơn, có được tư cách coi thường.

Đương nhiên, đó là trước khi Chu Dương tới.

Hiện tại... thì phải nhìn tâm trạng của Chu Dương

Chỉ cần Chu Dương nguyện ý, anh thậm chí có thể làm cho nền văn minh này càng rách nát hơn cả nhân loại.

Chu Dương đánh giá khắp nơi, không hề giống như là một đại ma đầu đến phá hủy Cadila, ngược lại là giống như một người khách du lịch tới đây tham quan.

Ừm, sớm biết thì mình nên dẫn các cô vợ tới đây chơi.

Trước khi phá hư thì nghỉ phép một, hai ngày cũng không tồi.

- Nhân loại đến rồi!
- Tôi nghe nói tên đại ma đầu này thích ăn thịt người Cadila còn sống!

Trong nháy mắt, tâm trạng tốt đẹp của Chu Dương đã bị đánh gãy bởi từng tiếng thầm thì chói tai, anh nghiêng đầu nhìn thoáng qua một phía, chỉ thấy trên mặt từng người Cadila đều tràn đầy sự chán ghét và địch ý với mình.

Chu Dương không vui, anh rất tức giận, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

- Thủ lĩnh của tụi bây đâu? Tao cho anh ta nửa tiếng, bảo anh lăn ra đây gặp tao!

Chu Dương nói xong rồi tìm một quán ăn, bắt đầu chọn món.

Vô luận xảy ra cái gì thì ăn cơm trước rồi nói sau.

Chỉ có mỹ thực, mỹ nữ, bảo rương cùng với tích phân là tuyệt đối không thể cô phụ.

Chủ tiệm cơm và nhân viên suýt nữa sợ vãi đái cả quần, tại sao tên sát tinh này lại tới đây?

Không phải anh ta đến diệt thế à? Tại sao lại bắt đầu gọi món rồi?

Chu Dương hiểu rõ tâm tư của bọn hắn, cười nói:

- Mặc dù tao muốn tiêu diệt Cadila tụi bây, nhưng mà cũng phải ăn no trước đã.

-...

Đây là lần đầu tiên họ thấy có người tới diệt thế tươi mát thoát tục như vậy, quả nhiên là khác hẳn với đám yêu diễm đồ đê tiện ở bên ngoài.

Trong mắt chủ tiệm lóe lên một tia sáng, anh cảm giác cơ hội lập công của mình đã tới. Chủ tiệm lập tức chạy đến phòng bếp, vì không để cho Chu Dương nghe thấy, anh âm thầm nháy mắt với đầu bếp.

Chỉ cần có thể độc chết Chu Dương, đây chắc chắn sẽ là một công lao lớn.

Bên ngoài quán rượu tụ tập vô số dân chúng Cadila, họ lén lút quan sát Chu Dương, trong mắt đều là sự tò mò.

Dân chúng Cadila chưa từng nhìn thấy nhân loại, đương nhiên, nhìn ở trong màn ảnh và ở hiện thực không phải là một chuyện.

Ánh mắt họ nhìn về phía Chu Dương giống như là nhìn thấy quốc bảo gấu trúc.

- Chỉ có một tên như vậy mà dám khiêu chiến với đại đệ tử Robin của Khai Thiên Kiếm Thánh?
- Chậc chậc, chẳng mấy chốc anh ta sẽ chết thôi!

Chu Dương quay sang phía đám người đang thì thầm to nhỏ kia, lạnh lùng liếc họ một.

- Tao không thích bị người coi như quốc bảo rồi vây xem như vậy!
- Suýt nữa đã quên, tao là đến đây diệt thế đấy!
- Biểu diễn một chút cho tụi bây xem ha.

Chu Dương tùy tiện vỗ tay một, trên bầu trời bỗng nhiên giáng xuống một tia sét, đám người còn đang không ngừng ầm ĩ mắng chửi Chu Dương đã trở thành một đống than đen trong nháy mắt.

- Lúc này an tĩnh hơn nhiều, hẳn là sẽ không còn tên đui mù nào tiến tới phá rối tao dùng cơm nữa.

Chủ tiệm và nhân viên tự bưng thức ăn lên, trên mặt họ mang theo nụ cười nịnh hót, cật lực che giấu sự ác ý trong mắt mình.

Chương 196: Đại Ma Vương Chu Dương! Diệt Thế Một Cách Tươi Mát Thoát Tục! (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Nhưng mà khi chủ tiệm nhìn thấy đám người bên ngoài bị sấm sét đánh chết, ít nhất cũng mấy trăm người, khóe mắt anh giật giật mấy lần.

Tại sao mình lại dám đầu độc tên đại ma vương này chứ? Chẳng lẽ là ngại chết không đủ nhanh à?

- Tôi suýt nữa đã quên rồi, phần thức ăn này không đủ nóng. Ngài là khách tôn quý của bổn tiệm, tôi không thể dùng loại thức ăn này để chiêu đãi ngài được, nếu không thì đó là vũ nhục ngài!

- Mong ngài hãy cho tôi được biểu thị sự xin lỗi chân thành nhất!

Chủ tiệm cơm nào dám hạ độc vào thức ăn của Chu Dương nữa, anh vội vàng đổ sạch mớ thức ăn có vấn đề, lại chuẩn bị một phần khác.

Lần này còn dụng tâm hơn lần trước rất nhiều, đích thân chủ tiệm còn đứng bên cạnh giám sát.

Anh sợ đầu bếp còn muốn làm động tác nhỏ, tiếp tục hạ độc Chu Dương, đến lúc đó dính líu đến trên đầu của mình, sau đó bị đập chết bằng một tát, lúc đó anh tìm ai kể khổ bây giờ?

Chu Dương không sợ đối phương thật sự hạ độc vào thức ăn. Với tố chất thân thể mạnh mẽ còn có năng lực của sinh mệnh chi vương, coi như là loại thuốc độc mạnh nhất thì cũng không hề có chút tác dụng với anh.

Có thể độc chết Chu Dương, coi như họ trâu bò.

Thức ăn ở Cadila có sự khác biệt rất lớn so với thức ăn ở Địa Cầu, hơn nữa còn có chuyên ngành nghiên cứu sâu hơn về ẩm thực, cho nên thức ăn ở đây không những tinh xảo mà hương vị cũng là tuyệt hảo.

Thậm chí Chu Dương còn sinh ra mấy phần không đành lòng hủy diệt nơi này.

Sau này ở Địa Cầu chán rồi thì có thể tới nơi đây nghỉ phép.

Ăn uống xong xuôi, Chu Dương lấy khăn lau miệng rồi cười nói:

- Cảm ơn đã chiêu đãi, lần này tôi không lấy mạng mấy người ha.

Ăn cơm chùa còn nói một cách tươi mát thoát tục như vậy, quả thật là lần đầu tiên gặp được trên đời.

Nhưng mà vô luận là nhân viên làm việc hay là chủ tiệm, từng người đều cảm ơn rơi nước mắt.

Câu này của Chu Dương còn tuyệt vời hơn rất nhiều việc đưa tiền

xong sau đó tiện tay đập chết họ.

Chu Dương vươn vai một sau đó bước ra khỏi tiệm cơm. Nhưng anh chưa đi được mấy bước thì đã thấy có vô số người ăn mặc áo tác chiến đặc biệt, cầm vũ khí khoa học kỹ thuật cao hoặc là vũ khí cận chiến bao vây mình.

Họ nhìn thấy Chu Dương như gặp đại địch.

Một người đàn ông vóc dáng gầy yếu nắm lấy một thanh kiếm sải bước hướng về phía Chu Dương.

Mọi người rối rít đặt ánh mắt lên người nọ.

Robin, đại đệ tử của Khai Thiên Kiếm Thánh!

Nhân vật phong vân của Cadila!

Mà kẻ giao chiến với anh ta chính là tên nhân loại cả gan bước vào Cadila, rêu rao phải hủy diệt nơi này. Hai người đụng độ nhau, ắt hẳn sẽ có một trận đấu kinh thiên động địa, và rồi trận chiến này sẽ trở thành truyền thuyết được lưu truyền vĩnh cửu.

- Tôi là...
- Đừng có cản đường!

Chu Dương tùy tay vung một tát, Robin còn không cơ hội phản ứng thì đã trực tiếp bị đánh thành thịt nát.

Toàn trường hoàn toàn tĩnh mịch!

Chu Dương nhìn về phía đám người Cadila, cười hỏi:

- Đại đệ tử Robin của Khai Thiên Kiếm Thánh tụi bây đâu rồi? Mau kêu anh ta xuất hiện chiến với tao nào!

Toàn bộ dân chúng Cadila yên lặng như tờ.

Robin, đại đệ tử của Khai Thiên kiếm thánh cứ thế mà ngỏm củ tỏi?

Cái này hoàn toàn khác hẳn trong tưởng tượng của họ, vốn dĩ mọi người đều cho rằng hai người có lực lượng tương đương nhau, đấu bất phân thắng bại, thậm chí họ còn ảo tưởng cảnh tượng nhân loại bị đánh thua thê thảm.

Nhưng mà kết quả lại quá ngoài ý muốn rồi, người mà họ coi là lá

bài tẩy dựa vào thì đã bị đập chết như một con gián….

- Mau bảo tên đại đệ tử Robin của Khai Thiên kiếm thánh gì gì đó lăn ra đây! Thời gian của tao rất quý giá!

Chu Dương nói một câu, trong giọng nói đã bắt đầu hơi không kiên nhẫn.

Toàn bộ mí mắt người Cadila giật vài cái, họ rất muốn đánh người.

Cao thủ như Robin còn bị Chu Dương tiện tay đập chết, như vậy thì ai mới là đối thủ của anh đây?

Sợ rằng chỉ có Khai Thiên kiếm thánh cự phách của Cadila.

Biến hóa biểu cảm lớn nhất thuộc về Noelle, anh trải qua một đợt tuyên truyền tạo thế, chuẩn bị vẹn toàn mọi mặt, chỉ còn ngồi chờ một trận chiến đạt được thắng lợi, triệt để đánh sụp Chu Dương.

Cho dù Robin không địch lại thì Noelle vẫn còn lá bài dự phòng, anh đã âm thầm an bài mấy cái cao thủ thực lực kém hơn Robin ẩn núp ở xung quanh, chuẩn bị thừa dịp Chu Dương suy yếu mà lao tới tập kích.

Danh tiếng?

Đây là thứ gì?

Chỉ cần có thể đạt được thắng lợi, cho dù danh tiếng có thúi thì anh cũng có biện pháp tẩy trắng.

Huống chi, nếu anh giết chết tên đại ma vương Chu Dương này thì thứ nhận được chính là danh dự và khen ngợi.

Vạn sự đã chuẩn bị đầy đủ, có điều kịch bản lại không đi theo chiều hướng như dự định của anh!

Loại cao thủ có chiến lực đỉnh cao như Robin thế mà lại như là món đồ chơi bị tiện tay đập chết, như vậy những người còn yếu hơn Robin tiến lên há chẳng phải là chịu chết?

Nhân loại không phải một chủng tộc nhỏ yếu, lạc hậu và ngu xuẩn à?

Tại sao lại xuất hiện một con quái vật như Chu Dương chứ?!

- Thủ lĩnh của Cadila đâu? Tao đã nói để bọn anh lăn ra gặp tao trong vòng nửa tiếng mà? Người đâu?

Chu Dương đảo mắt nhìn quanh một vòng, không thấy thủ lĩnh Cadila, tâm trạng anh rất khó chịu.

- Xem ra tụi bây căn bản không coi tao ra gì!
- Đến cùng là do tao quá mức nhân từ!

Chu Dương cười lên, giọng nói càng ngày càng lớn.

Anh đã biết nguyên nhân, cao tầng Cadila tham sống sợ chết, bọn anh không dám cầm mạng nhỏ của mình đi mạo hiểm, thậm chí là ngay cả lộ mặt cũng không dám.

- Nhân loại, mày đừng quá kiêu ngạo, nơi đây không phải là chỗ mà mày có thể giương oai!
- Ở đây đều là người Cadila, nơi này chính là đất chôn của mày!

Các binh lính đã sớm có được mệnh lệnh của cao tầng Cadila, giết chết không cần luận tội.

Họ giơ súng năng lượng lên, vô số tia năng lượng bắn nhanh về hướng Chu Dương

- Người nên tức giận là tao mới đúng!
- Tao rất tức giận, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!

Chu Dương nhẹ nhàng giậm chân một, mặt đất chấn động điên cuồng, vô số cột đá chui lên mặt đất rồi xuyên qua người từng tên binh lính ra tay với Chu Dương.

Hàng ngàn binh lính Cadila đã bị tiêu diệt chỉ trong một chiêu!

Chương 197: Tinh Bạo Đạn! Cao Tầng Cadila Giao Lưu Sâu Với Cự Thú Cadila

Hình ảnh như vậy được truyền tới trong mắt các cao tầng Cadila thông qua máy thăm dò.

Dân chúng Cadila nhìn thấy cảnh tượng như vậy, toàn bộ im lặng.

Quá mạnh mẽ!

Chu Dương tiện tay ra một đòn là đã có thể giải quyết mấy vạn binh lính tinh nhuệ của Cadila, lực lượng như thế này là thứ mà họ có thể trêu chọc nổi à?

Cho dù số lượng binh lính có tăng thêm gấp mười lần thì cũng chỉ là vô dụng mà thôi.

Chu Dương có thể mặc kệ chiến thuật biển người, tương đương với một viên tinh bạo đạn di động.

- Chỉ mới có một kẻ xâm nhập mà đã khiến mọi người bị hù dọa thành như vậy rồi!
- Chúng tôi là một quốc gia văn minh và mạnh mẽ, nhân khẩu đạt hơn hai tỷ, thế mà giờ lại sợ một nhân loại! Cho dù anh ta có mạnh đến mấy thì cũng chỉ có một mình mà thôi!
- Chuẩn bị sử dụng tinh bạo đạn!

Cao tầng Cadila ra lệnh không chút do dự.

Nghe thấy mệnh lệnh này mọi người triệt để bối rối.

Tinh bạo đạn!

Đây là vũ khí có lực sát thương cực kỳ khủng bố, nếu đặt ở thế giới nhân loại thì tương đương với bom hạt nhân.

Uy lực lớn nhất của bom hạt nhân là tia bức xạ mạnh mẽ, còn uy lực lớn nhất của tinh bạo đạn chính là ở chỗ lực sát thương của nó vô cùng lớn, uy lực khủng bố của nó tuyệt đối là ác mộng của kẻ địch.

- Nhưng mà khu Phiêu Nhứ còn có rất nhiều người dân Cadila vô tội! Họ sẽ chết dưới tinh bạo đạn.
- Nếu chúng tôi không giết chết tên nhân loại này thì họ cũng sẽ chết trong tay anh ta, nếu đã như vậy thì tại sao không để họ hi sinh một chút?
- Sự hy sinh của họ là đáng giá, vì toàn bộ Cadila!

Thủ lĩnh Cadila ra lệnh, phần lớn cao tầng rối rít phụ họa.

Chu Dương rõ ràng là hướng về phía họ, nếu bây giờ không giải quyết anh ta, chẳng lẽ ngồi chờ anh ta giết tới cửa? Tới lúc đó thì

làm sao bây giờ?

Cho dù phải gánh trách nhiệm, thậm chí là bị mắng chửi thì họ cũng không quan tâm.

Từng viên tinh bạo đạn được chuẩn bị kỹ càng, tất cả đều nhắm ngay vị trí hiện tại của Chu Dương.

Vì có thể giết chết Chu Dương bằng một đòn, đám cao tầng đã phát rồ tới mức sử dụng ba viên tinh bạo đạn.

Ba cái tinh bạo đạn, họ không tin không nổ chết được tên nhân loại này!

Ầm!

Ba quả tinh bạo đạn bay vọt với tốc độ cực nhanh về phía Chu Dương, sau đó bạo nổ ở ba điểm nối lại thành một hình tam giác.

Mà vị trí trung tâm nhất chính là Chu Dương.

Vụ nổ cực kỳ khủng bố, phạm vi gần một nghìn dặm đã hoàn toàn bị tinh bạo đạn phá hủy, ngay cả khu vực cách xa mấy ngàn dặm cũng đã hứng chịu ảnh hưởng không đồng đều.

Ba cái tinh bạo đạn không chỉ xóa sạch toàn bộ kiến trúc trong phạm vi một ngàn dặm, ít nhất mấy triệu người cũng đã hoàn toàn bị xóa sổ tại thế gian.

Con số người bị thương đã vượt qua một ngàn vạn, tổn thất nặng nề.

Toàn bộ cư dân Cadila điên rồi, họ nhận ra đây là tinh bạo đạn, không ngờ cao tầng Cadila lại dám sử dụng loại vũ khí hủy diệt này trong thế giới của chính mình.

Đây là muốn người Cadila bị tuyệt chủng à?

- Nhân loại xâm nhập đã hack vào kho tinh bạo đạn, anh muốn hủy diệt thế giới. Nhờ các nhân viên nỗ lực không ngừng mà chúng tôi đã có thể thu được quyền khống chế, chỉ có ba cái tinh bạo đạn không thể vãn hồi ….

- Nguyện người đã chết không thống khổ, những gì mà họ bỏ ra cho Cadila, xứng đáng được tôn trọng như những anh hùng.

Đám cao tầng Cadila đã sớm chuẩn bị bản thảo, thông qua truyền thông đi trấn an lòng người.

Chu Dương đã chết, là người thích hợp nhất để đổ trách nhiệm.

Dân chúng Cadila hoàn toàn không tin, có điều trong lòng lại may mắn người chết không phải họ. Mặc dù mọi người đều phẫn nộ, thậm chí thị uy, nhưng không bao lâu thì toàn bộ chuyện này sẽ chìm vào trong bụi bặm của lịch sử.

Sau đó chuyện này cũng sẽ bị xóa đi, dù sao thì sách sử đều là do người chiến thắng viết nên.

- Mấy quả bom vừa rồi không đủ gãi ngứa! Tụi bây còn không? Tới hai quả nữa đi!

Giọng nói của Chu Dương vang lên, trên người anh hoàn toàn không chút thương tổn nào, lúc này Chu Dương đang híp mắt tươi cười hỏi thăm đám cao tầng Cadila thông qua máy theo dõi.

- Nhưng mà phải công nhận lão tiểu tử mấy người thật sự rất tàn nhẫn, một hơi tiêu diệt mấy trăm vạn dân chúng, tao cảm thấy tụi bây rất thích hợp làm nhân vật phản diện đấy! Bây giờ tao đang ở khu Vân Thành, mau ném hai quả tinh bạo đạn tới đây đi.

Toàn bộ dân chúng ở khu Vân Thành điên rồi, ai nấy đều dùng hết tất cả biện pháp chạy trốn xa thật xa.

Vết xe đổ đặt ở trước mặt, nếu như hiện tại không trốn chạy thì khi quả tinh bạo tiếp theo bị ném tới đây, lúc đó chẳng phải họ sẽ chết sạch à?

- Cadila còn có 388 viên tinh bạo đạn, số lượng này có thể nổ tung hành tinh Cadila của tụi bây một vòng đúng không?

Toàn bộ cao tầng Cadila trợn tròn mắt, tại sao đối phương lại biết được số lượng cụ thể của tinh bạo đạn?!

Còn nữa, tại sao anh lại có thể sống sót trong vụ nổ của ba quả bom kia được?

Chu Dương không đưa ra giải thích và đáp án.

- Nhân loại, đã có nhiều người dân Cadila vô tội chết trong tay anh rồi, đây là khi để anh dừng tay!

???

Người Cadila không phải do tụi bây giết à?

Chu Dương đột nhiên có một suy nghĩ lớn mật, anh cười đến không ý tốt, nói:

- Đương nhiên rồi, con người của tao rất giảng đạo lý! Như vậy đi, chỉ cần các cao tầng của Cadila phát sóng trực tiếp "giao lưu sâu" với cự thú Cadila, ừm, cái chủng loại cự thú mọc gai đầy người ấy, nếu không thì tao không thể làm gì khác hơn là đi tới tham quan kho tinh bạo đạn của tụi bây một chút.

Các cao tầng Cadila nghe thấy phương án giải quyết của Chu Dương, cả đám triệt để ngây ngốc.

Giao lưu sâu với cự thú Cadila?

Mày xác định không phải lấy tăm xỉa răng khuấy cái lu chứ?

Huống chi, cự thú Cadila vừa dơ bẩn vừa hôi thối, chỉ mới nhìn thôi mà đã thấy ghê tởm cực kỳ. Đã vậy lại còn muốn phát sóng trực tiếp loại chuyện này cho toàn bộ cư dân Cadila nhìn, cái này quả là muốn hủy diệt họ.

- Không thể nào! Đây tuyệt đối là chuyện không khả năng xảy ra!
- Anh ta đang vũ nhục Cadila, không tiếc bất cứ giá nào, mau giết chết anh đi!
- Nhân loại, kẻ sĩ thà chết chứ không chịu nhục!
- Do dù chúng tao có dùng tinh bạo đạn nổ banh cả Cadila này thì cũng sẽ không để cho mày được như ý đâu!

Từng tên cao tầng Cadila thở hổn hển, điên cuồng hét lớn.

Nói cho cùng vẫn là bởi vì người bị bắt thực hiện cái trò khỉ này là bọn họ. Nếu như đổi thành người bình thường thử xem, tới lúc đó, cho dù là Chu Dương bảo phát sóng trực tiếp mười vạn binh lính "chiến đấu" với cự thú Cadila thì bọn anh cũng sẽ đồng ý không chút do dự.

Chương 198: Cadila Phản Loạn! Yêu Cầu Của Tôi Thật Sự Không Cao

Mà cho dù các người không đồng ý thì cao tầng Cadila cũng sẽ sử dụng các phương thức từ dụ dỗ cho tới uy hiếp, lấy ra những lời khuyên bắt cóc đạo đức như là đại nghĩa diệt thân, dâng hiến thân mình cho đất nước mà bắt buộc người khác phải đồng ý.

- Ừ, nhớ là phải tìm loại có gai nhọn ha!

Chu Dương không bị họ đánh gãy, có lòng tốt nhắc nhở lần nữa.

- Mày chết tâm đi, cho dù chúng tao làm Cadila chôn cùng thì tuyệt đối cũng sẽ không để cho mày được như ý đâu!

Thủ lĩnh Cadila phát ra một tiếng gầm thét, anh nhất quyết sẽ không cúi đầu trước bất kỳ ai.

Mày cho rằng sử dụng vũ lực là có thể khiến chúng tao khuất nhục à?

Con dân Cadila vĩnh viễn không bao giờ làm nô lệ!

Chu Dương ngồi trên ghế sô pha của Noelle, cười nói:

- Truyền bá những lời mà đám cao tầng Cadila vừa nói ngoài đi, nếu vậy thì tao có thể để cho cái chết của mày có cảm giác tiết tấu một chút.

Noelle triệt để quỳ dưới đất, dập đầu như giã tỏi.

- Chuyện này là do tôi bị buộc bất đắc dĩ, đừng xem Trò chơi sinh tử là tôi kinh doanh, thật ra đứng sau nó chính là các cao tầng Cadila, tôi chỉ là công cụ kiếm tiền của họ mà thôi.

Chu Dương cũng đã biết được điều này thông qua ký ức của Noelle, đây cũng là nguyên nhân mà Chu Dương đề ra yêu cầu cho đám cao tầng đó giao lưu sâu với cự thú Cadila.

- Sự kiên nhẫn của tao có hạn, nếu mà mày không muốn nghe lời thì tao sẽ lập tức tiễn mày một đoạn đường!

Noelle bị dọa sợ đến mức trên mặt không còn chút máu, anh vội vàng dùng bộ đàm để liên lạc thuộc hạ, bảo họ nhanh chóng truyền bá cuộc đối thoại giữa Chu Dương và cao tầng Cadila ra bên ngoài.

Vô số người Cadila nổi giận.

Lúc trước mọi người chỉ suy đoán, không chứng cứ xác thực. Nhưng mà bây giờ lại nghe được đám cao tầng thừa nhận mọi chuyện, bọn

anh lập tức chuyển dời lửa giận đối với Chu Dương lên người đám cao tầng kia.

Cũng là do đám heo này chỉ biết là mưu cầu lợi ích, chèn ép những văn minh khác không thương tiếc, thậm chí còn nghiên cứu và mở ra phát sóng trực tiếp Trò chơi sinh tử, giết người mua vui.

Từ trước tới nay, lý niệm cá lớn nuốt cá bé đã ăn sâu bén rễ vào trong đầu người Cadila, cho nên họ không hề cảm thấy cái gì không đúng.

Nhưng một khi gặp được Chu Dương, nhân vật mạnh mẽ hơn so với bọn họ, hơn nữa còn có thể hủy diệt Cadila, lúc này họ mới biết mình đá phải tấm ván sắt, sai thái quá.

Đám cao tầng Cadila nhất thiết phải chịu trách nhiệm cho chuyện này!

Trong lúc nhất thời, vô số người Cadila kích động đi tới tổng bộ, họ mãnh liệt như thủy triều, trên mặt đều là sự điên cuồng.

Các cao tầng Cadila nhìn thấy loại tình huống này, sắc mặt trắng bệch không còn chút máu.

Tên nhân loại này muốn ép họ đi vào con đường chết.

- Mọi người hãy bình tĩnh lại, tuyệt đối đừng trúng phải âm mưu của nhân loại!
- Các binh lính, mau ngăn cản đám người này lại cho chúng ta!
- Mẹ kiếp, chúng mày cũng muốn làm phản à?!
- Mau dừng tay cho tôi, chúng tôi đều là đồng tộc!

Không chỉ có dân chúng bình thường điên cuồng tràn vào tổng bộ Cadila, thậm chí ngay cả thủ vệ và binh lính đều rối rít làm phản, ra tay với đám cao tầng.

Nếu như không phải còn nhớ tới điều kiện của Chu Dương, quần chúng giận dữ tuyệt đối sẽ xé đám cao tầng này thành từng mảnh nhỏ.

- Lời nói của một nhân loại bên ngoài thì sao có thể tin tưởng được?
- Mau thả chúng tôi ra!

Máy truyền tin của Noelle lại bị gọi nát, tất cả đều hỏi thăm việc Chu Dương đưa ra phương án giải quyết trước đó có phải là thật không.

Sau khi có được câu trả lời xác thực rõ ràng, dân chúng Cadila hưng phấn lên, họ tìm được thuốc thúc giục động dục cho cự thú Cadila, sau đó mang đến hơn một trăm con cự thú.

Họ hoàn toàn tìm kiếm theo yêu cầu của Chu Dương, từng con cự thú giống như là khủng long, toàn thân đều là gai nhọn.

Mỗi tên cao tầng Cadila đều được giam trong lồng thiết chung với một con cự thú Cadila, bên trong có công cụ chuyên phát sóng trực tiếp.

- Không! Van cầu mọi người bỏ qua cho chúng tôi đi! Chúng tôi sai thật rồi!
- Mọi người có chuyện gì thì từ từ nói, hiện tại lạc đường biết quay lại vẫn còn kịp mà!
- Chính thủ lĩnh là người ra lệnh phóng thích tinh bạo đạn, tôi không quyền can thiệp, tôi vô tội!
- Cho chúng tôi một cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời đi!

Các cao tầng Cadila cầu xin các đồng bào của mình, khao khát có thể chạy thoát.

Nhưng mà thứ mà bọn anh nhận được chỉ là những con mắt lạnh lùng.

- Tất cả vì tương lai của Cadila!
- Không phải mấy người khuyên bảo chúng tôi nên tôn sùng sự hy sinh à? Hiện tại đến phiên mấy người rồi đấy!

Dược liệu phát tác rất nhanh, Cự thú Cadila táo bạo khó nhịn, nhưng mà hiện tại trong lồng giam lại chỉ có cao tầng Cadila.

Bọn chúng mặc kệ đinh ốc và đai ốc có đồng bộ hay không, giải quyết vấn đề trước rồi nói sau.

Ngay sau đó, trong lồng giam xảy ra một màn cực kỳ cay ánh mắt, chúng được truyền tới trong mắt từng người dân Cadila thông qua phát sóng trực tiếp.

Chẳng mấy chốc, đám cao tầng đã bị ép thành thịt vụn.

Chu Dương liếc qua một giây, rất nhanh thu tầm mắt lại.

Anh cảm giác mình cần phải đi rửa mắt….

Noelle quỳ dưới đất, dáng vẻ thành tâm hối cải, khi nhìn thấy Chu Dương quay đầu đi, ánh mắt anh không ngừng nhìn về phía con dao gọt trái cây ở trên bàn.

Tên nhân loại này chắc chắn sẽ không bỏ qua cho mình, hiện tại anh ta đang xoay người nhìn chỗ khác, đây chính là cơ hội tốt nhất.

Noelle tóm lấy con dao gọt trái cây nhanh như chớp, toàn lực bạo phát, lao tới đâm vào sau gáy Chu Dương.

Một khắc này, thực lực mà anh bùng nổ quả thật không tầm thường.

Ngoại trừ thân phận thương thân, Noelle còn là một dị năng giả hệ Lực lượng cao cấp.

- Chết đi thằng chó!

Noelle dùng hết lực lượng toàn thân đâm dao vào cổ của Chu Dương, nhưng mà con dao gọt trái cây trên tay anh lại không thể đâm nhập vào da thịt của Chu Dương, ngược lại bị gãy thành hai khúc.

- Mày muốn cù lét tao à?

Chu Dương bắn một ngón tay về phía Noelle, đầu của anh ta lập tức nổ tung.

Tên ngu xuẩn!

Chu Dương đóng lại hình ảnh phát sóng trực tiếp, cười nói:

- Biểu hiện của các người làm tôi rất hài lòng, nếu kẻ đầu sỏ gây tội đã bị giết thì chuyện này kết thúc ở đây đi. Hiện tại chúng tôi bàn về vấn đề bồi thường.

- Thời gian của tôi rất là quý giá, mấy người lãng phí thời gian của tôi lâu như vậy, còn có phí làm việc, phí tổn thất tinh thần, phí dinh dưỡng và một loạt phí khác nữa...

Nghe tới đây, dân chúng Cadila sợ ngây người, mẹ nó còn ra giá? Cái tên này không những tiêu diệt biết bao nhiêu người Cadila, tụi này không đòi mày bồi thường thì thôi, mày lại còn đòi hỏi ngược lại?

Cái này thích hợp không?

- Yêu cầu của tôi không cao, cái tên chủ trì tóc trắng kia định dùng mấy chục món binh khí cấp độ thần thoại mời chào tôi. Mấy người chỉ cần đưa tôi mười mấy món binh khí cấp thần thoại là được!
- Còn có hạt giống dị năng đứng đầu gì gì đó, cũng đưa cho tôi chừng chín, mười vạn viên đi.
- À, nhớ sao chép một phần công nghệ cao của hành tinh mấy người nữa.
- Tôi còn muốn chuẩn bị mấy ngàn tấn thức ăn bỏ túi mang đi...
- Thuận tiện dẫn tôi đi tham quan quốc khố của Cadila một chút, con người của tôi thích nhất tiến vào bảo khố nhà người tôi.
- Yêu cầu của tôi thật sự không cao.

Toàn bộ cư dân Cadila:

-...

Chương 199: Không Đánh Mà Thắng, Mấy Câu Nói Lừa Gạt Được Thần Binh (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Thật nghèo!

Vô cùng nghèo!

Một đám mẹ nó nghèo không xu dính túi!

Chu Dương mở ra bảo khố Cadila, nhìn thấy đồ vật bên trong, vẻ mặt cạn lời.

Vốn dĩ Chu Dương còn nghĩ lần này phát tài, nhưng anh không ngờ Cadila lại nghèo tới mức này.

Chu Dương tìm một vòng, vừa vặn tìm được hơn ba mươi kiệm bảo vật cấp độ sử thi, bảo vật cấp độ truyền thuyết một kiện cũng không.

Chu Dương thông qua ký ức của người Cadila, biết rõ họ không lén lút dịch chuyển bảo vật, xác thực rất nghèo.

Chân con muỗi cũng là thịt, có còn hơn không. Đây chính là phí làm việc và phí bồi thường thiệt hại tinh thần của mình, Chu Dương đương nhiên là sẽ không khách khí. Anh hoàn toàn không lưu lại bất cứ món bảo vật cấp độ sử thi hay vũ khí linh năng nào, hạt giống dị năng cũng gom hết bỏ vào bao mang theo.

Thức ăn có thể mang đi bao nhiêu liền mang đi bấy nhiêu.

Đến lúc Chu Dương kết thúc công tác vơ vét thì bảo khố Cadila đã sạch sẽ còn hơn bị chó liếm qua, ngược lại thì bên trong không gian Hắc Thủy Bảo Hồ của Chu Dương đã được đổ đầy hơn một nửa.

Các cao tầng mới nhậm chức của Cadila bước vào bên trong bảo khố, suýt nữa không tức chết.

Họ vốn tưởng rằng một mình Chu Dương thì sẽ không thể mang đi quá nhiều thứ, nhưng mà thực tế lại cho bọn anh một tát lần nữa.

- Các ngươi quá nghèo!

Những lời này làm vô số người Cadila tức ói máu, nhưng mà họ chỉ có thể áp xuống, nghẹn trong họng, cẩn thận lấy lòng, rất sợ Chu Dương khó chịu, lại đến một diệt thế.

- Các ngươi đừng có luyến tiếc tôi, sau này tôi sẽ tới đây thường xuyên!

Chu Dương quay sang vẫy vẫy tay với dân chúng Cadila, giống như là đang chào hỏi người quen.

Câu nói này của Chu Dương trực tiếp làm cả đám bị dọa sợ không nhẹ, rất nhiều người Cadila đã mềm chân, trực tiếp quỳ xuống mặt đất.

Chu Dương mới tới một lần mà toàn bộ cao tầng Cadila đã thay máu, chết đi với sự khuất nhục, thậm chí còn khiến hơn mười triệu con dân Cadila biến mất, bảo khố bị cướp sạch sành sanh.

Một lần là đã chết đi sống lại rồi, anh còn muốn đến nhiều lần nữa, cái này ai chịu cho nổi?

Họ âm thầm quyết định, sau khi Chu Dương rời đi thì sẽ hoàn toàn đóng kín thông đạo tới địa tinh, thề sống chết cũng sẽ không bao giờ mở nó ra nữa.

Tụi này trêu chọc không nổi, còn trốn không thoát à?

Thù đã báo, Chu Dương thấy mình ở đây đã lâu, nếu lại không đi ra thì chúng nữ khẳng định nóng lòng chờ đợi.

Chu Dương lại lần nữa trở lại thông đạo số 00784, thông đạo không gian thứ nguyên đã được sửa xong, nhân viên làm việc vô cùng tha thiết mà dõi theo từng bước của Chu Dương, hy vọng tên ôn thần này có thể nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Chu Dương không đi, ánh mắt anh nhìn về phía ranh giới thông đạo, nơi đó có một lão già đang ngồi, nhưng mà nhân viên làm việc lại giống như không phát hiện lão tôi.

Người này có mái tóc hoa râm, anh ta nhắm mắt ngồi tại chỗ, hình như đang đợi cái gì.

Đột nhiên, lão nhân mở mắt ra, hai mắt sáng như tuyết, vỏ kiếm bên cạnh nhẹ nhàng chấn động.

- Tôi là một thành viên của Cadila, đồ đệ tôi bị anh giết, người Cadila chết dưới tay anh không dưới ngàn người, tôi không thể ngồi yên không để ý đến!

- Tên kiếm là Triều Lộ Thu Tuyết, nó muốn hút đầy máu của cừu địch!

Lão nhân chậm rãi đi về phía Chu Dương, mỗi một bước đi thì khí thế trở nên càng ngày càng mạnh, tài năng lộ rõ, giống như một bảo kiếm ra khỏi vỏ.

- Tiếp chiêu đi!

Khai Thiên kiếm thánh nắm chặt chuôi kiếm, tinh thần đã đến cực hạn, chuẩn bị thi triển tuyệt kỹ thành danh: Khai thiên rút kiếm trảm!

- Lẽ nào lão không biết tôi vừa mới giải hòa với Cadila à? Hiện tại tôi chính là khách của Cadila, lão xác định muốn ra tay với tôi?

- Chỉ cần lão ra tay thì thỏa thuận an toàn trước đó sẽ bị hủy bỏ,

tôi không thể làm gì hơn là diệt thế rồi!

Chu Dương cười rất rực rỡ, nhưng lời anh nói lại khiến người tôi lạnh thấu xương.

Toàn bộ dân chúng Cadila điên rồi, họ vừa mới đưa cho Chu Dương phí tinh thần cùng với phí làm việc, bảo khố đều sạch sẽ không còn một hạt bụi, nếu lại tới một lần nữa thì ai có thể bồi thường nổi?

Không ai dám cược!

Chu Dương đã dùng thực lực của bản thân chứng minh anh mạnh mẽ không thể địch nổi.

Mặc dù có người cực kỳ tin tưởng vào Khai Thiên kiếm thánh thì cũng không dám đặt cược.

Bởi vì cái giá của thất bại quá lớn, họ chịu thua không nổi.

- Khai Thiên kiếm thánh lão tiền bối, van xin ngài thu tay lại đi!
- Tôi quỳ xuống thỉnh cầu ngài! Đừng để Cadila diệt vong!

Người dân Cadila quỳ dưới đất, cầu xin Khai Thiên kiếm thánh, từng người than thở khóc lóc.

Vốn dĩ tay cầm kiếm của Khai Thiên kiếm thánh rất mực thận trọng, lúc này lại trở nên run rẩy.

Nếu anh không lòng tin vô cùng chiến thắng Chu Dương thì cũng sẽ không chờ tới bây giờ.

Nhưng nếu mà anh thất bại, không những không thể chính danh cho Cadila, thậm chí còn sẽ trở thành tội nhân thiên cổ của Cadila. Đến lúc đó, những người bị Chu Dương giết chết đều sẽ tính trên đầu anh.

Trách nhiệm và áp lực nặng nề như vậy thì ai có thể tiếp nhận nổi?

Anh ta không chịu nổi...

Đôi mắt sáng ngời của Khai Thiên kiếm thánh lại trở nên đục ngầu lần nữa, anh không nói gì, lặng lẽ lùi sau một bước, nhường ra một con đường cho Chu Dương.

Anh đã dùng hành động để chứng minh thái độ của mình.

- Như thế vẫn chưa đủ, vừa rồi lão đã mạo phạm tôi, tâm trạng tôi không vui, theo lý thì lão phải bồi thường!

Sắc mặt mọi người đại biến, rối rít dùng ánh mắt bất mãn nhìn Khai Thiên kiếm thánh.

Chu Dương vốn dĩ phải đi, tràng tai nạn này lập tức tiêu trừ trong vô hình.

Chương 200: Không Đánh Mà Thắng, Mấy Câu Nói Lừa Gạt Được Thần Binh (2)

Kết quả Khai Thiên kiếm thánh sớm không ra, muộn không ra, cố tình lại thò đầu ra vào lúc này, đây không phải là cho Chu Dương có lý do và cái cớ để tìm phiền toái à?

- Chúng tôi thật sự đã đưa hết vốn liếng cho ngài rồi, quả thật không còn bảo vật gì có thể vào mắt ngài nữa!

Chu Dương vơ vét quá độc ác, tài nguyên trong bảo khố là do bọn anh tích lũy mười mấy năm mới có, vừa rồi đã bị Chu Dương dọn sạch không còn một hạt bụi.

- Tôi không muốn thứ gì khác, lão đầu, đưa thanh kiếm trong tay ông cho tôi coi như bồi thường là được!

Chu Dương lộ ra cái đuôi hồ ly...

Nếu đối phương đưa bảo đến cửa, Chu Dương tự nhiên sẽ không từ chối.

Tay cầm kiếm của Khai Thiên kiếm thánh càng ngày càng run rẩy, anh nắm chặt Triều Lộ Thu Tuyết, không muốn buông tay.

Thanh kiếm này đã đồng hành cùng anh gần trăm năm, anh coi nó như máu thịt của mình, vô luận như thế nào cũng không nguyện ý dứt bỏ.

- Anh khinh người quá đáng!

Khai Thiên kiếm thánh giận dữ mắng Chu Dương, nhưng lại không vung kiếm ra.

- Khinh người quá đáng?
- Không phải Cadila chúng mày là cá lớn nuốt cá bé à? Chúng mày cướp đoạt người khác thì chẳng lẽ không cảm thấy khinh người quá đáng à?
- Chúng mày mở ra Trò chơi sinh tử, cướp đoạt và đùa bỡn trên địa tinh, nhìn nhân loại tàn sát lẫn nhau, tại sao lúc đó lại không cảm thấy khinh người quá đáng vậy?
- Nói cho cùng, chúng mày tự cho mình là người có thực lực mạnh mẽ, xưa nay sẽ không để ý tới thái độ của kẻ yếu, hơn nữa còn thị uy với họ.
- Thật bất hạnh, tao chính là cường giả! Là sự tồn tại mà chúng mày không dám trêu chọc!
- Chúng mày không phục à?!
- Không phục thì tao có thể đánh tới khi Cadila chúng mày phục thì thôi!

Từng câu từng lời của Chu Dương đều tru tâm, Khai Thiên kiếm thánh im lặng không nói.

- Khẩn cầu Khai Thiên kiếm thánh giao ra bảo kiếm!
- Vì chủng tộc, vì Cadila!
- Chúng tôi không muốn chết, vì hậu thế của Cadila, xin ngài nghĩ lại.

Vô số người Cadila quỳ dưới đất cầu xin, thanh thế rung trời.

Khai Thiên kiếm thánh nhắm mắt lại, khi mở mắt ra thì anh đã cung kính dâng Triều Lộ Thu Tuyết cho Chu Dương.

- Đại nhân, lúc trước là tôi có mạo phạm, xin đưa bảo kiếm làm bồi thường, mời đại nhân nhận lấy.

Chu Dương tiếp nhận Triều Lộ Thu Tuyết, đây là một kiện truyền thuyết cấp thần binh, cũng là Cadila nhìn thấy duy nhất một kiện.

« Triều Lộ Thu Tuyết (Truyền thuyết): Thần binh có thể điều khiển hiện tượng thiên văn, nắm giữ uy lực khó mà tin nổi. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Triều Lộ: Khóa chặt mục tiêu, rút sạch

huyết dịch trong cơ thể đối phương hóa thành sương mai, khôi phục trạng thái bản thân, mục tiêu dưới thứ thần cấp đều có hiệu quả. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Thu Tuyết: Thay đổi hiện tượng thiên văn, tạo ra tuyết bay trăm dặm, rút ra nhiệt độ trong cơ thể của mục tiêu, đóng băng tất cả. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Bẩm Đông: Cần trước đưa điều kiện Thu Tuyết, trong bông tuyết bổ sung thêm điêu tàn hiệu quả, rút ra mục tiêu trong cơ thể sinh mệnh lực. »

Chu Dương chỉ khua môi múa mép mấy câu mà không đánh đã thắng, cướp được một món binh khí cấp độ truyền thuyết từ trong tay Khai Thiên kiếm thánh.

Tin tức này được truyền đi, không biết bao nhiêu chủng tộc khiếp sợ.

- Cadila là chỗ tốt, sau này tôi sẽ lui tới đây thường xuyên, đừng luyến tiếc tôi ha!

Chu Dương vẫy tay một với đám người Cadila, sau đó biến mất trong không gian thứ nguyên.

Trong khoảng thời gian mà Chu Dương rời đi, ván trượt Lục Ma cũng không nhàn rỗi, kiếm lời cho anh hơn một triệu tích phân.

Lần này thật sự là kiếm bộn rồi!

- Dương ca, anh đã đi vậy? Tại sao lâu như vậy mới trở lại chứ!

Chúng nữ đã ngóng chờ đến nỗi không nhịn được, nhưng các cô vẫn là rất nghe lời ở yên tại chỗ chờ đợi.

- Anh vừa mới đi tới một tiểu thứ nguyên, chỗ đó đều là người tốt, nói chuyện cũng rất là êm tai, cho nên anh mới ở đó lâu một chút.

- Viên Thanh Tuyết, đây là binh khí mà người Cadila đưa cho anh, rất thích hợp với em.

Chu Dương đưa Triều Lộ Thu Tuyết vừa mới đoạt được cho Viên Thanh Tuyết, những người khác hâm mộ không thôi.

Mỗi lần Chu Dương tự tay đưa một kiện đồ vật ra, mỗi một cái đều là binh khí siêu cấp kinh khủng.

Trình Khả Nhi có Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm, các cô đã chứng

kiến sự mạnh mẽ của nó, uy lực của thanh kiếm này tuyệt đối sẽ không yếu hơn.

Viên Thanh Tuyết cầm Triều Lộ Thu Tuyết yêu thích không buông tay, âm thầm biểu thị tối nay sẽ ăn khuya nhiều hơn.

- Người Cadila còn thân thiện đưa cho anh rất nhiều đặc sản nơi, các em nếm thử một chút.

Chu Dương đưa đặc sản lấy từ Cadila cho các cô vợ, đủ loại thức ăn, trái cây, nước uống mà địa tinh chưa từng xuất hiện, ánh mắt chúng nữ lập tức tỏa sáng.

Trừ cái đó ra, Chu Dương còn thuận tay gom không ít quần áo xinh đẹp ở Cadila trở về, cái này càng làm cho chúng nữ mừng rỡ không thôi, không ngừng khen ngợi Cadila.

Đây thật là một chủng tộc nhiệt tình và hiếu khách.

Các cô rối rít vây quanh Chu Dương, làm nũng nài nỉ anh dẫn mọi người tới vị diện đó du lịch.

Đối với chuyện như vậy, Chu Dương tự nhiên vui vẻ đồng ý, có điều đến lúc anh dẫn theo chúng nữ tới trước thông đạo thứ nguyên thì thứ này đã sớm biến mất không còn dấu tích.

Hiệu suất đúng là rất nhanh, người địa tinh không được hoan nghênh như vậy à?

Không phải mấy người nói muốn làm bạn và chung sống hòa bình với địa tinh?

- Sau này anh sẽ nghĩ biện pháp đả thông một con đường đi tới Cadila, xem như hồi báo cho sự nhiệt tình của bọn họ.

Dọc theo đường đi, mọi người nếm mỹ thực, ngồi Batmobile dạo chơi, hoàn toàn không chút áp lực nào từ tận thế.

Trên đường gặp phải Zombie, Chu Dương tiện tay giải quyết xong, bất tri bất giác thì tích phân lại đạt hơn năm trăm vạn, tốc độ kiếm lời tích phân rất là nhanh.

Chương 201: Cá Cũng Biết Mời Phụ Huynh? Một Nhà Thì Nên

Đoàn Tụ

Cứ thế chạy một đường, rốt cuộc thì Batmobile đã đi tới ranh giới của lục địa Trung Quốc, trước mắt là mặt biển rộng mênh mông.

- Trước khi tín hiệu di động bị cắt đứt thì em có nghe mọi người bảo rằng trong biển không Zombie. Rất nhiều người may mắn còn sống sót đã chạy trốn tới đại dương, nói không chừng rất nhiều hoang đảo đã trở thành thiên đường.

- Nhưng mà chúng tôi không thuyền! Tuy rằng bờ biển còn có mấy chiếc tàu thủy, nhưng mà không ai trong chúng tôi biết sử dụng! Lại thêm không kiến thức hàng hải căn bản, đây chính là tìm chết!

Biển rộng mênh mông vô cùng, diện tích lớn gấp mấy lần lục địa. Sau khi tiến vào hải dương, bốn phía đều là đại dương, không thứ gì để xác định phương hướng, chạy một hồi sẽ mơ hồ.

- Yên tâm, tất cả vấn đề giao cho anh!

Chu Dương ngồi ở ghế lái Batmobile, trực tiếp mở điều khiển Batmobile lái vào đại dương.

Xe người tôi có lẽ không thể chạy ở trong biển, nhưng tuyệt đối không bao gồm xe của Chu Dương.

Nguyên bản thật sự của Batmobile chính là T1000, nó có thể biến ảo đủ loại hình dạng, chỉ cần nó nguyện ý thì thậm chí có thể biến thành tàu lặn.

Được rồi!

Bây giờ Batmobile đã biến thành tàu lặn, từ từ chìm xuống nước, bước vào đáy biển.

Từng tia sáng bắn ra từ tàu lặn, chiếu rọi về bốn phương tám hướng.

Ánh đèn xua tan bóng tối, chiếu sáng đáy biển, lúc này mọi người trong xe đã có thể nhìn rõ cảnh vật bên ngoài.

Nó không như những gì mọi người đã thấy trong TV, không màu sắc rực rỡ và các cảnh quay đã được chỉnh sửa, hiện tại thì đáy biển chính là một mảng san hô và cây rong lớn, rất đơn điệu và tẻ nhạt.

Từng nhóm cá bơi tới tụ tập gần Batmobile, bọn chúng bị hấp dẫn bởi ánh đèn chiếu ra từ xe.

- Thật là đáng yêu, chúng nó đang thổi bong bóng kìa!

Miêu Linh Nhi nhìn xuyên qua cửa sổ, nhìn thấy một con cá nhỏ màu đen dừng trước tàu lặn hiệu T1000, trong miệng thổi ra bong bóng, cô cười khúc khích chỉ cho mọi người xem

- Đúng vậy, con cá đáng yêu như thế không biết ăn có ngon hay không ha?

- Nấu canh và nướng là đáng yêu nhất.

- Tôi vẫn là thích ăn lẩu cá cùng với đầu cá kho ớt, đáng tiếc mấy con cá này quá gầy, chẳng đủ nhét kẽ răng.

- Loại cá nhỏ này hẳn là chiên vàng, tuyệt đối có thể làm Miêu Linh Nhi thèm khóc.

???

- Cá nhỏ đáng yêu như vậy mà sao mọi người lại muốn ăn nó chứ? Mấy chị không thấy răng nanh sắc bén trong miệng nó rất đáng yêu à?

- Thứ này không phải là bị biến dị đi? Thấy thế nào cũng giống như là cá ăn thịt người.

Lúc này mọi người mới lại gần quan sát, phát hiện trong miệng con cá này có một hàm răng sắc bén và dày đặc, vừa nhìn là đã biết không phải thứ hiền lành.

Càng ngày càng có nhiều loài cá ở phụ cận bị hấp dẫn qua đây, nhưng còn không đợi bọn nó tới gần thì đã bị đám cá đen kia kết bè kết đội nhào tới. Rất mau những con cá khác đã bị bọn chúng gặm sạch sẽ, cảnh tượng hơi tàn nhẫn.

Đến lúc đàn cá đen ăn no thì chúng nó vẫn vây quanh tàu lặn, phàm là vật còn sống đi ngang qua thì đều sẽ bị đàn cá đen này giết chết.

Loại cá này giống như từ lúc sinh ra thì đã có một loại bản năng hung ác và săn tìm thức ăn, bọn nó còn thích công kích những sinh vật còn sống đến gần mình.

Đương nhiên, đàn cá đen nhanh chóng sinh ra hứng thú với tàu lặn, từng con bắt đầu gặm cắn vỏ tàu.

- Xem ra đây là mấy đứa nhỏ không biết nghe lời? Thật là đáng đánh đòn!

Tàu lặn mọc ra mấy chục họng đại bác, từng phát đạn năng lượng nổ tung ở trong nước, đàn cá nhỏ này bị chấn động đến mức thất điên bát đảo, chết hơn phân nửa.

Sau một hồi bị dọa sợ, đàn cá nhỏ màu đen cuống quýt vẫy đuôi rời đi, xung quanh trở về yên tĩnh lần nữa.

Chúng nữ nhìn đáy biển một hồi rồi nhanh chóng phát chán, Chu Dương chuẩn bị điều khiển tàu lặn nổi lên mặt nước thì một con Đại hắc ngư to lớn vọt tới.

Đại hắc ngư này hoàn toàn là phiên bản phóng đại gấp trăm lần của mấy con cá đen trước đó. Hàm răng trong miệng nó sắc bén vô cùng, nhìn qua rất là dữ tợn, sau lưng Đại hắc ngư còn đi theo một đám cá nhỏ màu đen.

Mẹ nó, cái này là mời phụ huynh tới!

Cá mà cũng biết mời phụ huynh?

Thành tinh hết rồi à!

Ầm!

Tàu lặn bị Đại hắc ngư đụng văng ra gần trăm mét, có thể thấy con cá này có quái lực kinh người tới mức nào.

Vị trí bị đụng vào lõm xuống một tảng lớn, nếu như lực lượng ban nãy lớn hơn một chút nữa thì tuyệt đối có thể đụng ra một lỗ hổng lớn trên thân tàu.

Không hề nghi ngờ, đây là một con cá biến dị, thực lực còn không yếu.

Đặc biệt là ở dưới nước, thực lực của nó càng trở nên hung tàn bội phần.

Nhưng mà chúng tao cũng không trêu chọc mày!

Rõ ràng chính là đám con nít quỷ tới gây sự, thế mà lại còn dám mời phụ huynh tới.

Phụ huynh lại còn là thứ không biết phân biệt xanh đỏ trắng đen, vừa tới đã muốn đánh người, đây là muốn họ vùi thân ở biển rộng à?

Đại hắc ngư dây dưa không bỏ, dáng vẻ rõ ràng là đang nói: Không chia rẽ được tụi bây, coi như tao thua!

Chu Dương nổi giận:

- Lão hổ không phát uy mày liền coi là hello kitty phải không?

Lấy tàu lặn làm trung tâm, vô số khí lạnh khuếch tán ra bốn phương tám hướng, Đại hắc ngư vừa chuẩn bị lại liều chết xông tới lần nữa thì đã trực tiếp bị đóng băng.

Đàn cá đen nhỏ bên cạnh cổ vũ cũng không tránh khỏi, toàn bộ biến thành cá đá.

Dám chọc tới trên đầu lão tử? Ăn chết mày!

Rất nhanh, cả nhà Đại hắc ngư đã bị Ninh Thải Hà và những người khác hợp lực thu thập, chỉ chốc lát đã làm thành một bữa tiệc cá trăm món.

Đầu cá kho ớt.

Cá hấp.

Cá đậu hủ.

Canh chua cá.

Cá nướng tiêu.

Lẩu cá.

Đương nhiên, còn có món canh cá đoàn tụ một nhà.

Nước canh trắng đục, dính mà không đặc sệt, hương thơm vờn quanh làm mọi người thèm nhỏ dãi.

Không phải cá một nhà thì sẽ không tiến vào cùng một cửa, một nhà cá thì nên đoàn tụ ở bên nhau.

Chương 202: Bản chất của nhân loại là máy copy paste đã bị bại lộ

Khí lạnh của Tuyệt Đối Linh Độ nhanh chóng lan tỏa ra phương xa, hình thành một con đường băng dài.

Tàu lặn lại biến trở thành Batmobile lần nữa, chạy như bay trên đường băng.

Ngay sau đó, trên đại dương đã xuất hiện một màn kinh người, một chiếc xe hơi lướt băng băng trên mặt biển.

Vô luận là ai nhìn thấy cảnh tượng như thế này đều sẽ cảm thấy chấn động, quả là lật đổ nhận tri từ trước tới nay.

Từ khi nào mà xe hơi cũng có thể chạy được trên mặt biển?

Đây không phải là chuyện mà tàu thủy và du thuyền nên làm à?

Nếu đã chạy tốt ở trên đất bằng thì đừng có tới đây cướp chén cơm của tụi nó!

Từ xưa đến nay chưa từng nghe nói qua, cũng cho tới bây giờ không loại xe hơi nào có thể làm được.

Đương nhiên, việc mà người khác không làm được không nghĩa là Chu Dương và các cô vợ không làm được.

Chúng nữ đều thức tỉnh dị năng hệ Băng cấp độ S, chỉ cần tuỳ tiện vẫy tay một là mặt biển sẽ đóng băng một khu vực lớn, dễ dàng tạo ra một con đường để cho xe hơi thông hành, vì vậy mới sẽ xuất hiện cảnh tượng kia.

Chu Dương nhìn thấy các cô vợ của mình chơi vô cùng vui vẻ cho nên không ý định quấy rầy.

Anh nhắm mắt lại tu dưỡng tinh thần, chỉnh hợp các tài liệu lấy được trong ký ức của người Cadila.

Đây là ký ức Chu Dương lấy được từ mấy vạn cư dân ở Cadila, quá mức hỗn tạp cùng hỗn loạn, cần phải sắp xếp lại một chút.

Phần lớn người ở Cadila đều là tinh anh và nhân tài, nắm giữ đủ loại kiến thức khoa học kỹ thuật cao, rất nhiều công nghệ vượt qua nhân loại hơn trăm năm.

Có những thứ này, lại thêm hạt giống dị năng mà Chu Dương lấy được, anh chắc chắn mình có thể dễ dàng lôi kéo nhóm người may mắn còn sống sót xây dựng lại văn minh.

Thậm chí càng siêu việt tiêu chuẩn của địa tinh trước đó.

Đương nhiên, Chu Dương cũng không quá coi trọng những thứ tài liệu khoa học kỹ thuật này, ngược lại thì một tin tức đã làm anh chú ý tới.

Kẻ đứng sau chuyện nhân loại bước vào tận thế!

Chủng tộc yêu thích tạo ra sự điên cuồng và hỗn loạn: Nexus.

Đáng tiếc là người Cadila cũng không biết tọa độ của chủng tộc này, nếu không Chu Dương không ngại ăn miếng trả miếng, tạo ra một đợt tận thế, để bọn chúng trải nghiệm cảm giác đó.

Đương nhiên, chỉ cần bọn chúng xâm nhập Hắc Tinh thì tuyệt đối sẽ lưu lại vết tích. Ngoại trừ mục tiêu hiện tại là đi xem các quốc gia khác, hiện giờ Chu Dương còn muốn mở thông đạo đi tới Nexus.

Kẻ xâm phạm địa tinh, dù xa tất giết!

Cadila cướp đoạt tài nguyên của địa tinh, biến hàng chục nhân loại trở thành trò chơi, tùy ý đùa bỡn. Chu Dương vẫn có thể giết tới Cadila, tiêu diệt mấy trăm vạn dân cư ở đó, thậm chí còn cướp sạch bảo khố coi như bồi thường.

Nexus chính là kẻ cầm đầu tạo ra tận thế ở địa tinh, Chu Dương không đuổi tận giết tuyệt bọn chúng đã là nhân từ.

Những gì đã làm, vô luận là ai thì cuối cùng cũng sẽ phải trả giá cho tội lỗi của mình.

Không phải là không báo, chỉ là chưa tới lúc mà thôi.

Nợ máu thì trả bằng máu, đó là thứ bọn Nexus thiếu địa tinh.

Có một số việc, Chu Dương không quản, cũng không quản được.

Nhưng một khi đối phương đã bắt nạt tới tận cửa, biến địa tinh thành dáng vẻ thê thảm như vậy, nếu như để Chu Dương gặp bọn chúng, dĩ nhiên... Đánh chết nha.

Đến lúc Chu Dương sắp xếp và tổng hợp xong ký ức của mấy vạn người, mở mắt ra thì đã qua nửa ngày.

Chúng nữ vẫn còn hào hứng chơi đùa.

- Phía trước có chiếc tàu chở hàng kìa! Chắc chắn là có người

sống!

- Chúng tôi đua với nó đi! Xem coi ai chạy nhanh hơn!

Miêu Linh Nhi thò đầu ra, nhìn về hướng chiếc tàu chở hàng với ánh mắt khiêu khích.

- Nhiệt độ trên biển biến hóa quá nhanh! Một khắc trước mặt trời còn ở trên cao chiếu xuống, hiện giờ tại sao lại lạnh như vậy chứ?

- Thuyền trưởng à, đừng nói là ông lái tàu tới Nam Cực hay Bắc Cực rồi nha!

- Lăn con mẹ mày đi! Tao lái thuyền nhiều năm như vậy, cho dù không chỉ dẫn thì cũng tuyệt đối không sai lầm! Còn nhiều chuyện nữa là ông đây đá chú mày khỏi tàu!

Đây là một chiếc thuyền vận chuyển hàng hóa, trên thuyền chứa một phần năm thức ăn, một phần năm trái cây và thịt hộp, những thứ còn lại đều là đồ dùng hàng ngày.

Dõi mắt ở tận thế, con thuyền này quả thật có thể sánh bằng Hoàng Kim.

Đương nhiên, giá trị của nó thậm chí càng cao hơn Hoàng Kim gấp trăm lần.

Dù sao thì ở tận thế, Hoàng Kim không thể cứu mệnh được.

- Nhắc tới vẫn là vận khí của chúng tôi không tệ, tìm được một kho hàng ngoại thương cho nên mới có nhận được mùa như vậy, làm giàu cho đế quốc của chúng ta!

Đây là một con tàu chở hàng bình thường, sức chứa khoảng một ngàn tấn, cho dù chỉ có hai phần năm thức ăn thì cũng là một con số to lớn.

Han quốc là một quốc gia nhỏ, phần lớn thức ăn đều dựa vào nhập khẩu, cho nên khi tận thế tiến tới, họ chỉ có thể vươn móng vuốt tới những quốc gia khác.

Vận khí của họ không tệ, bắt được một người Trung Quốc, nghiêm hình tra hỏi mới có được tin tức này.

Dọc đường đi cả nhóm không gặp phải vấn đề hay phiền toái gì, thắng lợi trở về.

Với số thức ăn này thì cũng đủ để họ phung phí một thời gian rất lâu.

Trung Quốc quả là chỗ tốt, sau này họ sẽ thường xuyên tới "chiếu cố".

- Tao thấy có khí lạnh bên ngoài thì phải?

Một tên thủy thủ chợt nhìn ra ngoài biển, nhưng mà chỉ liếc mắt một đã làm anh ta choáng váng hoàn toàn.

- Đậu xanh!

Mấy tên thủy thủ khác cũng rối rít nhìn ra ngoài, xem coi rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra.

- Đậu xanh!
- Đậu xanh!

Thấy biểu hiện của đám đàn em, sắc mặt của tài công, lái chính cùng với thuyền trưởng đều trở nên nghiêm túc, họ nhìn theo ánh mắt của cả đám.

- Đậu xanh!
- Đậu xanh!
- Đậu xanh!

Một khắc này, toàn bộ thành viên Han quốc đều biến thành máy lặp lại, chỉ biết lặp đi lặp lại một câu đậu xanh.

Giờ phút này, bản chất của nhân loại là máy copy paste đã bị bại lộ.

Chương 203: Kẻ Đứng Sau Tận Thế, Xe Hơi Chạy Trên Mặt Biển!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Họ vừa mới nhìn thấy cái gì đây?

Một chiếc xe hơi đang lao nhanh trên mặt biển!

Là chúng tôi hoa mắt? Hay là cái thế giới này quá điên cuồng?

Cả đám dụi mắt liên tục, sau đó lại nhìn ra bên ngoài lần nữa. Không biết từ khi nào, mặt biển vốn dĩ gợn sóng nhấp nhô đã đóng băng, đây cũng chính là nguyên nhân mà xe hơi có thể chạy như điên trên mặt biển.

Thuyền trưởng lấy ống nhòm ra, đánh giá chiếc xe Batmobile càng ngày càng tiến tới gần tàu của họ, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

- Tài công, nơi này cách lục địa gần nhất khoảng bao xa?

Thuyền trưởng nuốt một ngụm nước bọt, thật lâu mới quay sang hỏi tài công.

Một hồi lâu sau, tài công mới lắp bắp trả lời:

- Ít nhất là cũng phải hơn một trăm hải lý a….

- Xem phương hướng mà họ đi tới, hình như là đến cùng một chỗ với nhóm chúng tôi, không lẽ mấy người này đang đuổi theo chúng ta?

Toàn bộ thành viên Han quốc đều ngây ngẩn, nhóm hàng hóa này là do họ vận chuyển từ Trung Quốc về Han quốc, chẳng lẽ là chính chủ tìm tới cửa?

Mà nếu đó là một con tàu có kích thước ngang ngàng, thậm chí là một chiếc chiến hạm cỡ nhỏ thì họ cũng không sợ, nhưng mà hiện tại cái thứ đuổi theo họ chính là một chiếc xe hơi!

Xe hơi chạy trên mặt biển, đây là chuyện hão huyền tới nhường nào!

Cái này còn khiến người tôi khiếp sợ hơn cả việc bị một chiếc chiến hạm tấn công.

Con người thường sẽ cảm thấy sợ hãi với những thứ mình không biết.

- Thay đổi hướng đi, lập tức thay đổi hướng đi, đừng tiếp xúc quá gần với cái xe đó! Nếu mà họ không tiếp tục đuổi qua đây,

như vậy chứng tỏ chúng tôi không phải mục tiêu mà họ truy đuổi.

- Nhiệm vụ của chúng tôi là đưa nhóm hàng hóa này an toàn tới Han quốc!

- Chắc chắn phải chú ý an toàn!

Tài công bắt đầu bận túi bụi, thay đổi hướng đi đã định.

Hành động này quả là mạo hiểm, điều này đại biểu họ muốn lái về phía hải tuyến chưa bao giờ đi qua, rất có nguy cơ sẽ đụng phải rặng san hô ngầm.

Nhưng mà việc Batmobile chạy trên biển quá làm cho người tôi chấn động, họ thà rằng liều lĩnh đụng vào san hô cũng không dám đối mặt với Batmobile.

Tàu chở hàng tăng tốc từ mười lăm hải lý lên hai mươi hải lý một giờ, hơn nữa vẫn còn muốn tiếp tục tăng tốc, có điều tốc độ này vẫn không thể bằng được Batmobile.

Batmobile có thể đạt đến tốc độ 280 kilomet trở lên, chạy ở trên mặt băng quả dừng không được giống như nhai Stride. (*)

(DG: Stride/Huyễn Mại (炫迈): tên một loại kẹo cao su, trong slogan của nó có một câu là “Dài lâu không dừng lại được”, quảng cáo hương vị sẽ còn mãi khi nhai.)

- Mấy người chạy chậm quá, giống như là con rùa vậy!

Miêu Linh Nhi lại thò đầu ra xe lần nữa, giơ chữ V tỏ vẻ thắng cuộc, khoảng cách của cả hai càng ngày càng rút ngắn lại một cách nhanh chóng.

Nhưng mà tốc độ của tàu chở hàng càng ngày càng chậm, cuối cùng cố định tại chỗ không nhúc nhích.

Nguyên nhân rất đơn giản, nước biển phụ cận đã bị kết băng toàn bộ, con tàu bị vây ở giữa, căn bản là không cách nào di chuyển được.

(⊙A⊙)

Đám người ở trên tàu chở hàng ngây ngốc nhìn Batmobile chạy ngang qua mình.

Tuy rằng hơi ngoài dự đoán, nhưng Batmobile quỷ dị rời đi cũng tính

là một chuyện tốt.

Hình như nghe được tiếng lòng của họ, Batmobile đột nhiên thay đổi phương hướng, chạy vòng vèo bảy, tám vòng sau đó lại quay về.

- Gặp nhau trên biển là có duyên, chào hỏi một chút đi!
- Xin chào, người Han quốc!

Mấy người quay lại làm gì hả?

Người Hàn Quốc muốn khóc, bọn họ chạy về nơi chứa hàng, khi bước ra thì mọi người đều cầm một cây súng trong tay, rối rít nhắm họng súng vào Batmobile.

Chu Dương bước xuống xe, cười híp mắt nhìn thoáng qua đám người kia, hoàn toàn không coi súng ống trong tay bọn họ ra gì.

- Xem ra tôi rất không được hoan nghênh!
- Quên nói cho mấy người một chuyện, tôi không thích bị người ta chĩa súng vào mặt đâu. Nếu không tôi sẽ rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng.
- Cho các người ba giây, mau ném súng xuống.
- Một!

Bảy, tám tên thủy thủ bị dọa sợ tới mức run cầm cập, lập tức ném súng sang một bên.

- Ba!

Chu Dương nhẹ nhàng vỗ tay một tiếng, đầu của mười mấy tên chưa kịp ném súng đã nổ tung ngay tại chỗ, máu và những thứ khác bắn tung tóe vào những người còn lại.

Bọn họ không thèm lau máu trên mặt mình, cả đám đều nhìn về phía Chu Dương với ánh mắt giống như nhìn thấy ma quỷ.

Có người đánh bạo nói:

- Cậu vẫn chưa đếm số hai thì phải...
- Xin lỗi, giáo viên thể dục không có dạy.

???

Người anh em, không ngờ toán học của chú lại do giáo viên thể dục dạy, chẳng trách...

Thủ đoạn vừa rồi của Chu Dương đã triệt để làm mọi người chấn động, tập thể nghẹn ngào, nhìn về Chu Dương với ánh mắt lộ ra sự sợ hãi sâu đậm.

Cái tên này quả thực không phải là nhân loại!

- Vị... Đại nhân này, chúng ta có thể gặp nhau ở trên biển là rất có duyên, đánh đánh giết giết không tốt lắm đâu.

Lý Mẫn Cơ là thuyền trưởng của con tàu này, năng lực thích ứng của anh rất mạnh, trên mặt lập tức thay đổi thành nụ cười ấm áp.

Chu Dương không thể không cảm thán tài thay đổi khuôn mặt của người này rất nhanh, không hổ là quốc gia nổi tiếng với phẫu thuật thẩm mỹ.

- Mấy người có thể nó cho tôi biết hàng hóa trên con tàu này là từ đâu tới không?

Chu Dương nhẹ nhàng nhún một cái, người đã bay lên boong tàu cao hơn mười thước, cười híp mắt nhìn đám người Hàn Quốc.

Nhưng mà thứ làm bọn họ khiếp sợ chỉ vừa mới bắt đầu.

Hơn mười mấy mỹ nhân lục tục bước xuống Batmobile, dung mạo mỗi người đều là thuộc hàng thượng đẳng, ngay cả các nữ minh tinh đã qua phẫu thuật thẩm mỹ ở Hàn Quốc vẫn không thể sánh bằng.

Vấn đề là, tại sao chiếc xe thể thao này lại có thể chứa được nhiều người như vậy?

Chúng nữ nhẹ nhàng nhảy lên boong tàu, thân thủ mỗi người rất là uyển chuyển và nhanh nhẹn, khoảng cách cao mười thước hoàn toàn không là gì đối với bọn họ.

Chương 204: Tôi Chỉ Muốn Chích Điện Cá Mà Thôi, Bọn Họ Chết Liên Quan Gì Tới Tôi Chứ!

Một người Trung Quốc là siêu nhân thì thôi, ngay cả mấy người phụ

nữ này cũng là siêu nhân, lẽ nào bọn họ lắc lư trên biển lâu rồi nên đụng phải ma quỷ sao?

- Các người chưa trải qua sự cho phép mà đã trộm cắp tài sản của Trung Quốc, nói xem món nợ này nên tính thế nào đây?

Thanh âm của Chu Dương rất lạnh, móng vuốt của Hàn Quốc quá dài rồi, đồ vật của Trung Quốc mà cũng dám chạm vào, theo lý thì anh nên cho bọn họ một bài học.

Lý Mẫn Cơ phản ứng rất nhanh, đây là một người có tố chất tâm lý cực cao, kiến thức qua gió to sóng lớn.

- Xin ngài chớ hiểu lầm, hàng hóa trên tàu là do chúng tôi mua ở Trung Quốc trước khi tận thế buông xuống, chúng tôi vẫn luôn bị nhốt ở Trung Quốc, chỉ vừa mới thoát ra.

- Đây là giao dịch công bằng giữa chúng tôi với Trung Quốc, những thứ này đã là tài sản thuộc về chúng tôi, ngài không có quyền can thiệp.

Bọn họ đã lái đến hải vực của Hàn Quốc, coi như bọn họ buôn lậu thì cảnh sát biển Trung Quốc cũng không có quyền can thiệp.

Huống chi, chỉ cần bọn họ đánh chết không thừa nhận, một mực chắc chắn đây là tài sản của Hàn Quốc, như vậy thì bọn họ sẽ chiếm lý.

- Chúng tôi với tư cách là nước bạn tri giao với Trung Quốc, có thể gặp được ngài là vận may của chúng tôi, chúng tôi nguyện ý lấy ra một nửa hàng hóa cho ngài.

Hiện tại là tận thế, thế giới khinh yếu tôn cường, Chu Dương và đám phụ nữ của anh ta đã biểu hiện ra thực lực quá mức kinh người. Cho nên vì không bị diệt khẩu, vì giữ lại cái mạng nhỏ của mình, anh nguyện ý lấy ra một nửa hàng hóa.

Tuy là vậy, thức ăn dư lại cũng không phải là số lượng nhỏ, đủ bọn họ phung phí thời gian rất lâu, chỉ cần có thể sống sót thì mọi việc đều đáng giá.

Cái tên này rất thức thời, cũng rất biết cách làm người.

Nếu mà đổi thành những người khác, nói không chừng bọn họ thật sự sẽ bị anh ta lừa gạt.

Chu Dương thông qua dị năng Kẻ nắm giữ ký ức, tất cả ý tưởng trong đầu Lý Mẫn Cơ đều không thể che giấu khỏi anh.

Lời nói của anh có thể lừa gạt người khác, nhưng đối với Chu Dương vô dụng.

- Con nít mới muốn một nửa, người trưởng thành đương nhiên là sẽ chọn hết!

- Tụi bây có thể cút! Hàng hóa trên tàu đều là của tao!

Chu Dương vô cùng bá khí, dùng một loại giọng điệu không cho phép cự tuyệt.

Sắc mặt của Lý Mẫn Cơ cùng đám thủy thủ đầy khẩn trương, Chu Dương quá bá đạo!

Đây là biển rộng mênh mông, cách Hàn Quốc còn một chặng đường không ngắn, coi như bọn họ có thuyền cấp cứu, không có thức ăn và nước uống cũng rất khó để sống sót.

Đối phương đây là muốn bức bọn họ đi lên con đường chết!

- Mày đừng có quá đáng như vậy!

Một tên thủy thủ nhảy ra chỉ trích Chu Dương.

- Xin lỗi, chúng tao còn có thể quá đáng hơn!

Vừa dứt lời, tên thủy thủ kia đã bị chém thành hai khúc, Trình Khả Nhi chậm rãi thu hồi Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm, khuôn mặt xinh đẹp đều là sự lạnh lẽo.

Cảm xúc của cô vẫn chưa có chút biến đổi, giống như việc vừa mới giết chết một người chỉ như là giết một con gà.

Người Hàn Quốc không bình tĩnh nổi, rõ ràng Trình Khả Nhi cách tên thủy thủ này hơn mười mét, cô ta vẫn luôn đứng tại chỗ không hề nhúc nhích, như vậy thì tại sao người lại chết cơ chứ?

Thằng nhãi này mạnh đến nỗi không có thiên lý!

Không trêu chọc nổi!

Sắc mặt từng người xám như tro tàn, cả đám rối rít lùi về sau, cách đoàn người của Chu Dương càng xa càng tốt.

- Tao biết tụi bây không phục! Nhưng tao không cần thiết tụi bây phục.
- Nắm tay lớn chính là đạo lý cứng!
- Tụi bây không phục thì có thể tìm tao, tao rất vui lòng đánh chết hết!

Chính là lớn lối, không coi ai ra gì như vậy đấy.

Không một ai trong đám người Hàn Quốc dám lên tiếng, bọn họ tìm được một con thuyền cấp cứu, chuẩn bị mang đi.

- Lỗ tai tụi bây điếc à! Không nghe thấy ông xã nói những thứ trên thuyền đều là của chúng tao sao? Ai bảo tụi bây mang đi!

Một tia sét thoáng qua, lại thêm đầu một tên bị bể, lần này là do Tô Nguyên Dao ra tay.

Quá không biết điều!

Người Hàn Quốc muốn khóc.

Đây là ở trong đại dương, không có thuyền, không có công cụ cứu sống, như vậy thì bọn họ làm thế nào để sống sót tới khi bước vào lục địa đây?

Cái này thì khác gì so với trực tiếp giết bọn họ đâu?

Không cho bọn anh cơ hội phản ứng, một cơn cuồng phong thổi qua, toàn bộ người Hàn Quốc lập tức bay ra ngoài, một số người ngã vào băng cứng bể đầu chảy máu, một số người ngã vào trong đại dương lạnh buốt thấu tim.

- Đồ vật của người Trung Quốc không phải thứ người Hàn Quốc tụi bây động tới! Kiếp sau nhớ đánh bóng ánh mắt một chút.
- Cố lên, hi vọng tụi bây có thể lội đến Hàn Quốc ha!

Chu Dương còn cho bọn anh một cái hành động cổ vũ, nói xong thì anh không tiếp tục để ý đám người Hàn Quốc này nữa.

Nếu mà bọn họ có thể còn sống mà bơi về, coi như anh thua!

Hàng hóa trên tàu rất phong phú, trái cây khan hiếm và hầu hết không tươi, các loại thịt hộp không tệ, đồ dùng hằng ngày có rất nhiều.

Thứ này thì không ai sẽ ngại nhiều, Chu Dương giống như chuột sa hũ nếp, thu hết toàn bộ hàng hóa vào hồ lô Hắc Thủy, trên mặt tràn đầy cảm giác thỏa mãn.

Chu Dương đi vào buồng lái, anh muốn trải nghiệm cảm giác điều khiển thuyền một hồi.

Băng cứng xung quanh tan chảy, tàu chở hàng lại khởi động lần nữa, phá vỡ sóng lớn, tiến về phương xa.

Lý Mẫn Cơ lặn ngụp ở trong nước biển, ánh mắt hung tợn nhìn chằm chằm con tàu dần dần đi xa, anh âm thầm thề phải sống sót, anh phải báo thù không tiếc bất cứ giá nào!

- Em muốn ăn thịt cá!

Ninh Thải Hà cười một tiếng, tiếp theo là một tia sấm sét được vứt xuống, trên mặt biển lập tức chớp lóe liên tục, cá nổi đầy mặt nước.

Đương nhiên, đồng dạng nổi lên còn có người Hàn Quốc.

Đối mặt với ánh mắt giật mình của mọi người, Ninh Thải Hà giơ hai tay lên, vẻ mặt vô tội:

- Tôi chỉ muốn chích điện cá mà thôi, bọn họ chết liên quan gì tới tôi chứ!

Chương 205: Bộ Lạc Ăn Thịt Người Bị Nguyền Rủa, Săn Thú Trong Đêm Tối

- Cho em điều khiển một chút đi mà!

Miêu Linh Nhi đang mè nheo với Emily, cả hai đều đang tranh đoạt quyền khống chế tàu chở hàng.

Chu Dương ngồi ở trong khoang thuyền, trước mặt là một bàn tiệc cá trăm món. Ngoại trừ cái này thì còn có rất nhiều trái cây tươi, thậm chí còn có mỹ thực Cadila chưa ai từng biết tới.

Chúng nữ ngồi một bên vui vẻ ăn uống, đây mới là cuộc sống!

Ăn uống xong xuôi, trên mặt Chu Dương đều là thỏa mãn, anh bày

mười sáu cái ghế tắm nắng trên boong thuyền, sau đó đeo kính mát, thoải mái nằm xuống.

Chúng nữ cũng rối rít thay bikini, phô bày những đường cong hết sức quyến rũ.

Bên cạnh còn có một cái bàn dài, trưng bày các loại trái cây cùng với đồ ngọt sau bữa ăn, còn có mười mấy món uống và rượu, trong đó có rất nhiều thứ hiếm thấy.

Ví dụ như các loại rượu nổi tiếng Lộ Dịch 13, Hennessy XO, Lafite...

Thậm chí còn có rất nhiều rượu ngon đến từ Cadila, cất giữ đã vượt qua hơn năm mươi năm.

Ở thời đại hòa bình thì đây chính là thể nghiệm đứng đầu.

Một ít phú hào mở du thuyền tìm người mẫu đi nghỉ phép cũng không hơn gì cái này.

Đương nhiên, người mẫu mà phú hào tìm được tuyệt đối không thể sánh bằng những người phụ nữ bên cạnh Chu Dương, vô luận là dung mạo, vóc dáng, hay là khí chất.

Chu Dương cảm nhận được bàn tay của chúng nữ đang xoa bóp trên người mình, anh thả lỏng gân cốt, khát nước lập tức có người hiểu ý đưa tới nước trái cây hoặc là rượu vang tận miệng.

Chu Dương nhớ lại cuộc sống trước tận thế, mỗi ngày đều phải bôn ba vì sinh kế, ngay cả muốn ở khách sạn xa xỉ một ngày cũng phải tính toán tỉ mỉ, đến nỗi du lịch? Chỉ có phát sinh ở trong mộng mà thôi.

Không ngờ sau khi bước vào tận thế thì anh lại không hề cảm giác được sự nguy hiểm và khẩn trương trong đó.

Biến tận thế thành trò chơi, coi nó trở thành công viên giải trí, Chu Dương quả thật là độc nhất vô nhị.

Cuộc sống tốt đẹp như vậy thì nên tiếp tục!

Chu Dương chưa bao giờ muốn làm chúa cứu thế gì gì đó, anh chỉ muốn làm một con cá mặn, bên cạnh có mỹ nữ bầu bạn, chu du khắp thiên hạ, như vậy chẳng phải đẹp thay.

Uống một hớp cocktail mà Natasha đưa tới, bàn tay Chu Dương bắt đầu không yên phận, coi như là tưởng thưởng cho cô.

Natasha không hổ là người phụ nữ xuất thân từ dân tộc chiến đấu, chưa bao giờ nuông chiều tính khí Chu Dương.

- Không phải anh thích sờ sao?

- Vậy thì em cho anh sờ khi nào đủ thì thôi!

Natasha bắt đầu khi dễ Chu Dương, thỉnh thoảng phát ra thanh âm để cho chúng nữ vô pháp an tĩnh tắm nắng.

Những người khác rối rít trốn qua một bên, đặc biệt là sau khi kế hoạch ép khô thất bại, để lại bóng ma tâm lý trong lòng các cô.

Ầm!

Tàu chở hàng bỗng dưng chấn động kịch liệt, động tĩnh to lớn dọa mọi người giật nảy mình.

- Làm sao vậy?

Miêu Linh Nhi le lưỡi một cái, sau đó vội vàng trốn qua một bên.

- Là chị ấy làm!

Miêu Linh Nhi chỉ vào Emily, ý đồ vu oan giá họa.

Tâm tính của tiểu loli quả thật là càng ngày càng đen tối.

Nhưng mắt của tụi này không có mù!

Bị người khác đổ thừa, Emily tự nhiên là khó chịu, hai người ôm đánh thành một vòng.

- Đụng phải đá ngầm san hô rồi!

Tàu chở hàng trở nên loạng choạng, lập tức có nước biển tràn vào từ khắp mọi nơi.

Đối với tàu chở hàng bình thường, đụng đá ngầm san hô đại biểu cho việc bọn họ sắp bay màu tới nơi, chỉ có thể làm duy nhất một chuyện đó chính là vứt tàu thoát thân.

Ngoại trừ phong ba bão táp, tai nạn trên biển thường thấy nhất chính là đụng trúng đá ngầm san hô.

- Chuyện nhỏ!

Chu Dương vừa duy trì chiến đấu vừa khống chế Batmobile biến ảo hình thái lấp lỗ hổng của tàu chở hàng.

T1000 chính là một cái đinh ốc, nơi nào cần thì sẽ đi tới đó bổ cứu.

Nó không chỉ sửa chữa các lỗ hổng mà còn đẩy nước tràn vào ra bên ngoài, vô cùng hữu dụng.

- Miêu Linh Nhi! Em tới đây cho anh! Anh phải dạy em một bài học mới được!

- Nghịch ngợm, mới không đánh ba ngày mà đã muốn leo lên mái nhà lật ngói rồi!

Miêu Linh Nhi nhìn thấy Chu Dương tức giận, cô nàng xoay người muốn chạy, đáng tiếc lại bị dây đằng mà Emily khống chế trói lại, vứt xuống bên cạnh Chu Dương.

- Ông xã, em đã dẫn người tới trước mặt anh rồi đấy!

- Xem một lát anh thu thập em như thế nào!

Chu Dương trừng Miêu Linh Nhi một cái, cô nàng lập tức trở nên thành thật.

Muốn chạy trốn, để xem em chạy đi đâu!

Emily đứng một bên cười trên nỗi đau của người khác, ai bảo nhóc con nghịch phá!

Lúc này chịu tội đi!

- Emily, em làm rất tuyệt! Đáng giá khen ngợi! Anh sẽ cho em ăn khuya nhiều hơn.

Công chúa Tinh linh hắc ám Emily nghe vậy, khuôn mặt xụ xuống trong nháy mắt.

Bởi vì khen thưởng hay trừng phạt của Chu Dương chẳng có gì khác nhau cả.

- Cầu ông xã bỏ qua!

Emily bày ra vẻ mặt điềm đạm, đáng yêu.

Đương nhiên, Chu Dương luôn thích đối xử bình đẳng, anh không màng chúng nữ thét chói tai, lập tức cho các cô nàng ăn khuya no

căng.

Đến lúc Chu Dương kết thúc công việc thì nửa ngày đã trôi qua.

Tàu chở hàng hoàn toàn là tùy duyên mà chạy, nó lênh đênh trong đại dương không biết đầu cuối, cũng không ai biết vị trí hiện tại là ở đâu.

- A, phía trước có một hòn đảo nhỏ, trên đảo có người hay không? Chúng ta có thể tới hỏi đường một chút!

Tàu chở hàng thay đổi hướng đi, nhanh chóng chạy về phía hòn đảo nhỏ cách đó không xa.

Lẽ nào đây là một tòa hoang đảo?

Khi tàu chở hàng chạy tới gần, mọi người không hề nhìn thấy bóng dáng của một người sống trên bờ.

Duy chỉ có Chu Dương nhíu mày, bởi vì anh thấy được không ít hài cốt, trong đó còn bao gồm hài cốt của loài người.

Chương 206: Tụi Bây Thật Sự Cho Mình Là Bất Tử? Nắm Giữ Tử Thần Hiển Uy (1)

Cảm giác đứng trên mặt biển nào sánh bằng khi đi trên đất liền, chúng nữ rối rít biểu thị muốn lên đảo nghỉ ngơi. Chu Dương cũng không có cự tuyệt, với thực lực của anh, thật đúng là không có gì phải sợ tận thế cả.

Một hòn hoang đảo, một nam và hơn mười mấy mỹ nữ, loại chuyện này chỉ mới nghĩ một chút thôi là đã cảm thấy phấn khích rồi.

Phạm vi của đảo không lớn, nhiều nhất cũng chỉ bằng một cái thị trấn nhỏ. Tài nguyên trên đảo còn tính là phong phú, có thể nhìn thấy phân chim, đại biểu trên đảo có sinh vật còn sống.

Chán ăn các chế phẩm thịt khác, thỉnh thoảng đổi khẩu vị cũng tốt. Đến lúc Chu Dương kết thúc chuyến đi săn thì tổng cộng đã săn giết được hơn mười con chim lớn, đáng tiếc là trên đảo không có một con thú nào.

Chuyện kế tiếp thì cứ giao cho Ninh Thải Hà, tài nấu nướng của cô nàng là đỉnh nhất trong chúng nữ, đã có thể trở thành ngự trù. Trải qua bàn tay của cô ấy, trên bàn lại tràn đầy mỹ thực.

Cơm no rượu say, Chu Dương lấy lều vải trong không gian ra, thể nghiệm cảm giác cắm trại.

Mọi việc đều rất bình thường, mãi đến khi màn đêm buông xuống, cả hòn đảo nhỏ không còn bình tĩnh nữa, từng mảng khói đen to lớn từ từ tuôn trào, bao phủ toàn bộ hòn đảo.

Sự yên tĩnh và hoang tàn vắng vẻ đã biến mất, từng bóng người, bóng thú không biết từ đâu toát ra, sau đó dần dần hiện ra dáng vẻ như là một bộ lạc.

Bóng người ăn mặc cổ quái, chỉ dùng da thú ngăn chặn vị trí mấu chốt, trên mặt có thoa vệt sáng, trên cổ mang dây chuyền làm từ xương, trong tay cầm một cây mâu cũng làm từ xương, dáng vẻ không khác gì các dã nhân đã bị tuyệt chủng.

Giữa bộ lạc có một ngọn lửa trại to lớn đang cháy bập bùng, phía trên đang nướng những con mồi mà bọn họ bắt được.

Có thú vật, có chim chóc, có cá, thậm chí còn có cả con người.

Bọn họ lấy thức ăn được nướng chín cho vào miệng, chỉ là thức ăn biến mất lại rất nhanh xuất hiện lần nữa trên lửa trại, giống như là một bóng sáng. Chỉ duy nhất một điều không thay đổi chính là bụng của bọn họ, nó vẫn luôn truyền đến cảm giác đói bụng.

Đói!

Bọn họ thật sự rất đói bụng!

Những người này là Thực Nhân Tộc bị nguyền rủa, là một loại tồn tại gần như bất tử bất diệt, không biết đã sống lâu tới mức nào rồi.

Lúc ban ngày thì mọi thứ đều bình thường, chỉ có ban đêm bọn họ mới có thể khôi phục từ trong khói đen, trở thành thợ săn tái nhập vào nhân gian.

Cảm nhận được động tĩnh ở trong lều từ phương xa, bọn dã nhân nắm trường mâu vọt tới.

Trên mặt ai nấy đều hiện lên sự dữ tợn và tàn nhẫn!

Lại có con mồi chạy tới rồi!

Ăn chúng nó, đây là hồi báo tốt nhất đối với con mồi.

Từng cây trường mâu lao thẳng về phía lều trại, nhưng mà không đợi chúng nó rơi xuống thì mặt đất bỗng dưng toát ra từng cây dây mây màu xanh, những dây mây này giống như có linh tính, lập tức cuốn lấy trường mâu, lúc này thì làn sóng tập kích của đàn Thực Nhân Tộc đã thất bại.

Nhưng mà, một màn khiến người thán phục đã phát sinh, những cây trường mâu mà dây mây màu xanh quấn lấy chợt biến mất, hai tay đàn Thực Nhân Tộc vốn dĩ trống trơn lại toát ra trường mâu lần nữa.

Vút! Vút! Vút!

Lại là một làn sóng trường mâu lao tới, trong mắt nhóm người Thực Nhân Tộc đều là sự điên cuồng.

Ngọn lửa đỏ rực từ trong lều lóe lên một cái, từng cây trường mâu và bóng dáng đàn Thực Nhân Tộc đã hoàn toàn biến mất, triệt để bị ngọn lửa cắt nuốt không còn chút cặn bã.

- Thật là quá gà!

Trang Vũ Tình thu tay về, không thèm để ý.

Tài nghệ như vậy mà cũng dám tập kích bọn họ?

Trang Vũ Tình nhìn lướt qua nơi xa, lúc này cô lại thấy có một đám Thực Nhân Tộc chạy tới, trên mặt bọn họ đầy điên cuồng, từng cây trường mâu lại bắn nhanh tới.

- Không thể có chuyện này được?!

Trang Vũ Tình kinh ngạc nhìn đàn Thực Nhân Tộc mới xuất hiện lần nữa, kinh hô một tiếng. Có điều cô kinh hô không phải vì trên đảo còn có Thực Nhân Tộc, mà là dáng vẻ của đám người này hoàn toàn giống hệt đám Thực Nhân Tộc vừa mới chết trong ngọn lửa vừa rồi.

Mình rõ ràng đã đốt cháy hết bọn họ rồi mà, tại sao đám người đó có thể sống lại chứ?

Lại là một ngọn lửa bay ra, Thực Nhân Tộc triệt để hóa thành hư không, không hề có cơ hội phản kháng.

Có điều qua mười giây sau, trong làn khói đen xa xa lại truyền tới động tĩnh lần nữa, Thực Nhân Tộc lại xuất hiện.

Vẫn là những khuôn mặt ấy, vẫn là dáng vẻ hung tợn và khát máu kia.

- Tại sao đám Thực Nhân Tộc này lại không chết chứ?

Từ khi thức tỉnh dị năng cấp độ S, vô luận địch nhân là thứ gì thì chúng nữ đều có thể tuỳ tiện giải quyết. Mãi cho tới bây giờ thì bọn họ mới gặp phải loại địch nhân quỷ dị, khó dây dưa như vậy.

Chúng nữ nghe thấy trận chiến bên ngoài còn chưa kết thúc, mọi người rối rít ló đầu ra.

- Chẳng lẽ là chị Vũ Tình mở ra phương thức không đúng? Xem tôi đây!

Trong bàn tay Hồ Hiểu Dung nhảy ra vô số tia chớp màu xanh, sau đó toàn bộ rơi xuống đám người Thực Nhân Tộc, vang lên những tiếng ầm ầm.

Cũng như ngọn lửa lần trước, đàn Thực Nhân Tộc không hề có cơ hội phản kháng là đã chết tại chỗ.

Kết thúc rồi à?

Nhưng mà qua mười giây sau, đàn Thực Nhân Tộc lại xuất hiện lần nữa.

Trong ánh mắt bọn họ không có chút sợ hãi nào cả, chỉ có sự điên cuồng và khát máu.

Từ sau khi bị nguyền rủa, bọn họ đã trở thành Bất Tử Chi Thân, vô luận bị tiêu diệt bao nhiêu lần thì vẫn có thể lập tức sống lại trong nháy mắt.

Tương phản, người bước lên đảo, bị giết một lần thì sẽ hoàn toàn tử vong.

Thực Nhân Tộc thờ phụng ăn đồng tộc thì có thể thu được lực lượng của người đó.

Sự thật chính xác là như vậy, người trong Thực Nhân Tộc đã giết không ít nhân loại bước lên đảo. Mỗi một lần ăn thịt người, bọn họ có thể cảm nhận rõ ràng lực lượng của mình đã tăng lên trông thấy. So sánh với tố chất thân thể như người thường trước lúc bị nguyền rủa, hiện tại bọn họ đã mạnh hơn gấp bốn, năm lần.

Chỉ là Trang Vũ Tình và Hồ Hiểu Dung quá mạnh mẽ, đàn Thực Nhân

Tộc đối mặt với dị năng giả cấp độ S là hoàn toàn không có sức lực phản kháng, cho nên mới có vẻ nhỏ yếu như vậy.

Chương 207: Tụi Bây Thật Sự Cho Mình Là Bất Tử? Nắm Giữ Tử Thần Hiển Uy

Nếu là người bình thường bước lên đảo, đợt tập kích thứ nhất cũng đã không thể chống đỡ nổi rồi.

Cho dù là dị năng giả, đối mặt với đàn quái vật bất tử bất diệt như thế này thì cũng vô pháp sống sót.

- Dương ca! Rốt cuộc thì đám kia là quái vật gì vậy? Anh mau tới đây giúp chúng em đi!

Chúng nữ có sức mạnh cường đại, nhưng lại khuyết thiếu kinh nghiệm thực chiến. Đối mặt với loại quái nhân thần bí giết mãi không chết này, thật sự rất dễ dàng làm cho người ta sinh ra cảm giác tuyệt vọng.

Nơi xa, trong lều lóe lên ánh đèn mờ ảo, hình như có bốn, năm bóng người đang hoạt động.

- Đám quái vật chết tiệt này, dám quấy rầy bữa ăn khuya của ông mày, thật sự là tìm chết!

Chu Dương tăng nhanh tốc độ và tần số, năm phút sau đã bước ra ngoài.

Anh mặc một cái áo ôm thân, có thể nhìn rõ cơ thể cường tráng, từng khối cơ săn chắc, cho người ta một loại cảm giác bùng nổ.

Nhìn thấy Chu Dương đi ra, chúng nữ giống như tìm được trụ cột.

Trong vòng năm phút ngắn ngủi, các cô đã đánh chết Thực Nhân Tộc mấy chục lần, nhưng mà kết quả cũng vẫn như lúc trước, không thể giết chết đám người kia.

Đối mặt loại quái vật không sợ chết, lại không thể giết chết này, chúng nữ triệt để mất đi ý chí chiến đấu.

- Tức chưởng!

Đây là kỹ năng mà anh lấy được khi mở ra bảo rương Bạch Kim, từng luồng hơi thở lực từ lòng bàn tay anh bốc lên rồi chui ra.

Thực Nhân Tộc còn chưa kịp công kích Chu Dương thì đã bị luồng hơi thở này đánh bay đi.

Sau một khắc, lòng bàn tay anh hiện lên từng tia chớp lập loè, sấm sét màu tím khiêu động không ngừng, Thực Nhân Tộc đã bị lôi điện hóa thành phấn vụn trong nháy mắt.

- Vô dụng thôi, chúng tao không thể bị giết chết!

Sau mười giây, Thực Nhân Tộc lại chạy tới từ đằng xa, trong miệng phát ra ngôn ngữ tối nghĩa khó hiểu.

Chu Dương phát động dị năng Kẻ chưởng khống ký ức, sau đó anh phát hiện được tin tức hữu dụng từ trí nhớ của đám người này.

Thực Nhân Tộc có từ khoảng hơn ba trăm năm trước, lúc ấy toà đảo này còn lớn hơn bây giờ gấp mười lần.

Vận mệnh của bọn họ rất thê thảm, nhóm người này vốn dĩ là nô lệ chạy trốn khỏi tàu buôn, sau đó lưu lạc và cắm rễ trên hòn đảo này.

Không có thức ăn, không biết là ai khơi màu, trải qua lần đầu tiên ăn thịt người, bọn họ đã thu được lực lượng cường đại hơn nhờ ăn thịt đồng tộc. Vì vậy nô lệ biến thành thức ăn, trải qua mấy thập niên biến hóa, cuối cùng nhóm người này đã biến thành bộ lạc ăn thịt người.

Vốn dĩ thì bộ lạc sẽ tiếp tục phát triển theo cách như vậy, mãi đến khi bọn họ bắt được một người phụ nữ cập bờ nghỉ ngơi. Người trong bộ lạc đã làm nhục cô ta, sau đó bắt cô ta trở thành công cụ sinh dục….

Đến lúc người phụ nữ đã lớn tuổi thì chồng và con trai cô ta trở thành những tên đao phủ đầu tiên, ăn tươi nuốt sống người vợ, người mẹ của mình.

Đây là lối sống của Thực Nhân Tộc, từ trước tới nay, trong bộ lạc không có sự tồn tại của người già.

Trước khi chết, người phụ nữ kia đã phát ra lời nguyền rủa, cô ta kêu gào khàn cả giọng.

Không ai tin là thật, cho đến khi mọi người tỉnh dậy vào ngày thứ

hai, lúc này Thực Nhân Tộc mới phát hiện dị thường.

Đầu tiên, bọn họ mất đi thân thể, trở thành một sự tồn tại bất tử bất diệt, mỗi lần tử vong thì đều sẽ trong sống lại trong nháy mắt.

Nhược điểm duy nhất chính là bọn họ chỉ có thể xuất hiện khi đêm tối buông xuống và cũng không thể nào rời đi phạm vi đảo nhỏ.

Ba trăm năm đi qua, nơi đây trở thành hòn đảo tuyệt mệnh quỷ dị, là cấm địa trong mắt rất nhiều người.

Đã có một thời gian rất lâu không có con người bước tới đây, buổi tối cũng không thấy một vật còn sống.

Mãi đến khi tận thế buông xuống, lúc này mới có người trốn lên đảo.

Đương nhiên, có thể tưởng tượng kết quả của những người này như thế nào.

Chu Dương không phải nhóm người đầu tiên, cũng không phải là nhóm cuối cùng.

- Bộ lạc ăn thịt người à? Có chút thú vị đấy!

Chu Dương vừa mới nói ngôn ngữ của Thực Nhân Tộc, khiến cả đám khiếp sợ không nhẹ.

Nhóm người Thực Nhân Tộc cẩn thận quan sát Chu Dương. Nếu không phải dáng vẻ và cách ăn mặc của đối phương quá khác lạ, bọn họ thậm chí còn coi Chu Dương chính là một thành viên của bộ lạc ăn thịt người.

- Bắt anh ta lại!

- Những người khác thì trói lại ăn hết!

Vất vả lắm mới gặp được một người hiểu được ngôn ngữ của bọn họ. Người của Thực Nhân Tộc muốn bắt Chu Dương lại để hỏi thăm tin tức của thế giới bên ngoài. Nếu như có thể bắt Chu Dương nghĩ biện pháp gạt người khác lên đảo, như vậy thì không còn gì tốt hơn nữa.

Ăn nhân loại liên tục không ngừng mới có thể làm bọn họ trở nên càng thêm cường đại.

Thực Nhân Tộc không thèm để ý chúng nữ đang đứng xem kịch vui, với trạng thái của bọn họ bây giờ, cho dù có phụ nữ thì cũng không

thể làm gì được.

Ngược lại, nếu như ăn hết đám người này, thu được lực lượng, nói không chừng bọn họ có thể nhanh chóng thoát khỏi tình huống quỷ dị như hiện giờ.

- Tụi bây thật sự cho rằng mình sẽ không chết sao?

Chu Dương cười một tiếng.

Sỡ dĩ Thực Nhân Tộc không thể bị giết chết là do không có ai tìm được phương pháp, đúng lúc Chu Dương thật sự có biện pháp.

- Ngây thơ! Chúng tao là bất tử, hẳn là mày cũng chứng kiến rồi đấy!

- Biết điều thì hãy thần phục chúng tao! Đây mới là con đường sống duy nhất của mày!

Chu Dương không nói gì, anh giơ tay lên để lộ ra chiếc găng tay đen.

Binh khí cấp độ thần thoại: Nắm Giữ Tử Thần!

- Hãy giao linh hồn của tụi bây ra đây!

Thân thể của những người trong Thực Nhân Tộc từ từ thu nhỏ lại, sau đó bước vào bên trong Nắm Giữ Tử Thần.

Giống như có một cái miệng khổng lồ cắn nuốt toàn bộ linh hồn của bọn họ.

Ba mươi giây trôi qua, Thực Nhân Tộc đã không còn tồn tại trên thế gian này.

Chương 208: Tôi Muốn Anh Chết, Không Ai Có Thể Cứu Anh! Nguồn Gốc Của Lời Nguyền Rủa

- Dương ca quả nhiên là lợi hại!

- Rốt cuộc thì đám quái vật này cũng chết rồi!

- Thật là quá tốt! Ông xã, anh quá lợi hại!

Chúng nữ liên tục thán phục, quả nhiên Chu Dương vẫn là người lợi hại nhất!

Bọn họ vốn dĩ đã cho rằng mình đuổi kịp nhịp bước của Chu Dương, có thể phân ưu giải nạn giúp anh ấy. Bây giờ nhìn lại, thực lực của các cô vẫn là quá yếu.

Đàn quái vật mà mình hao hết sức lực, khổ cực mà vẫn không giết chết được, thế mà Chu Dương chỉ tùy tiện ra tay là đã có thể giải quyết.

- Trên đảo còn có một nhóm Thực Nhân Tộc nữa, anh đi dọn sạch bọn chúng.

Chu Dương cảm thấy hứng thú đối với cái gọi là nguyền rủa, không ngờ có thể để cho người sống biến thành loại trạng thái này, sống qua ba trăm năm.

Điều này tương đương với một loại Trường Sinh, chính là cái giá và đồ vật phải trả có chút cao.

Lỡ như gặp phải kẻ địch khủng bố bất tử bất diệt như thế này, nếu không có vũ khí khắc chế linh hồn tương tự Tử Thần nắm giữ, quả thực có thể làm người ghê tởm tới chết.

Chúng nữ cũng hứng thú đi theo Chu Dương, cả nhóm đi về phía trung tâm của đảo nhỏ.

Hướng kia chính là nơi mà đám Thực Nhân Tộc lao ra, ngọn nguồn khiến Thực Nhân Tộc có thể sống lại.

Tiếp tục đi vào trong, có thể nhìn thấy từng tia sáng phát ra từ lửa trại, bên trên nướng đủ loại thức ăn, phần lớn lấy thịt làm chủ, thậm chí có thức ăn nhìn như là con người, truyền ra một cỗ mùi thịt.

Mỗi khi bọn họ ăn hết một tảng thịt lớn thì chỗ bị thiếu hụt kia lại sẽ mọc ra.

Đói!

Bọn họ vĩnh viễn không cách nào lấp đầy bụng của mình được. Vì ăn no, bọn họ cứ tiếp tục lặp lại lặp lại động tác này, chết lặng như là máy móc.

Hình như là cảm nhận được động tĩnh của nhóm Chu Dương, toàn bộ Thực Nhân Tộc dừng động tác lại, nhìn về phía Chu Dương.

Giống như thấy được con mồi khoái khẩu, trong nháy mắt, ánh mắt của bọn họ trở nên nóng bỏng mà điên cuồng.

- Lại có thức ăn đến cửa sao?
- Mùi vị thịt người, đã lâu rồi tao chưa từng được ăn thịt người!
- Tao muốn ăn thịt bọn chúng!
- Thịt phụ nữ mềm mại nhất, tao muốn ăn con đàn bà trẻ tuổi kia!

Ánh mắt của đám người Thực Nhân Tộc lướt qua Chu Dương, nhìn chằm chằm các cô vợ của anh, đánh giá bọn họ từ trên xuống dưới.

Đương nhiên, ánh mắt của đám người này chủ yếu tập trung ở trên người Miêu Linh Nhi và Nhị Ngốc.

Cùng là thịt người, nhưng cũng có phân chia thứ bậc. Loại cao cấp nhất chính là thịt trẻ sơ sinh, thịt lúc này là tươi mới nhất, tuyệt đối là thượng thượng phẩm.

Thứ hai là trẻ nhỏ và người chưa thành niên.

Thứ ba là người trưởng thành, đương nhiên, phụ nữ cao hơn đàn ông một bậc.

Loại thứ tư chính là người già, thịt tương đối dai nhách, cũng là thứ kém nhất.

Mặc dù lần này không có loại thịt thượng đẳng là em bé, nhưng mà phụ nữ lại không phải số ít, bọn chúng đã rất rất lâu rồi chưa được thưởng thức loại thịt có phẩm chất cao như vậy.

Bị nhìn chăm chú bằng thứ ánh mắt này, sắc mặt chúng nữ trở nên rất khó coi.

Đây là lần đầu tiên các cô bị người khác coi là đồ ăn, mọi người tức giận cau mày.

- Chúng mày tìm chết!

Trình Khả Nhi vung Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm lên, kiếm quang thoáng qua, từng tên chiến sĩ Thực Nhân Tộc bị cắt thành nhiều mảnh, phân tách thành vô số khối.

- Vô dụng thôi!

Sau vài giây, đám chiến sĩ Thực Nhân Tộc sống lại, trong miệng phát ra tiếng cười giễu cợt.

- Nhóm Hắc Tam đâu rồi?

Chỉ có một tên đàn ông trung niên ngồi ở chỗ sâu nhất hiện lên thần sắc cảnh giác nhìn Chu Dương.

Dựa theo truyền thống của Thực Nhân Tộc, tuổi của người này đã đến lúc bị bộ lạc ăn.

Nhưng mà không có người dám làm như vậy, bởi vì thực lực của anh ta mạnh hơn những người trẻ tuổi trong tộc, anh chính là tộc trưởng Thực Nhân Tộc.

- Dĩ nhiên là bị tao giết chết rồi!

Chu Dương cười rồi trả lời bằng ngôn ngữ của Thực Nhân Tộc.

Toàn bộ người của bộ lạc ăn thịt người đều sững sờ, ánh mắt của bọn họ đánh giá Chu Dương, sau đó rối rít chế giễu, cười nhạo:

- Chúng tao là bất tử bất diệt!
- Không ai có thể giết chết chúng tao!
- Bắt anh ta lại nướng ăn!

Chỉ có ăn những kẻ bước lên đảo thì bọn họ mới có thể lấp đầy bụng được, đó mới là đồ ăn thật sự.

Nhóm của Chu Dương quả thực là bữa tiệc lớn đưa tới cửa.

Từng tên Thực Nhân Tộc cầm lấy Lang Nha Bổng, vọt tới Chu Dương, hung ác mà khát máu.

Khí thế chưa từng có đủ để khiếp sợ đại đa số người.

Chu Dương chẳng muốn nói nhảm nhiều, dám ra tay với mình, xem ra là đám này ngại bản thân sống quá lâu rồi.

Chu Dương nâng bàn tay lên, Tử Thần nắm giữ lại phát uy lần nữa. Một cỗ hơi thở lực to lớn truyền ra từ bao tay Tử Thần rồi xông tới đám người kia. Hơn mười tên Thực Nhân Tộc lập tức biến mất trong lỗ đen, không hề có cơ hội phản ứng.

Chu Dương thu tay về, cười khanh khách nhìn Tộc trưởng Thực

Nhân Tộc.

- Thật là thứ sinh mệnh kỳ lạ, không ngờ lại có thể sử dụng loại phương thức như vậy để sống sót.

Chu Dương âm thầm cảm thán, không ngờ trên thế giới này vẫn tồn tại nhiều thứ quỷ dị như vậy.

Tộc trưởng Thực Nhân Tộc đợi nửa ngày cũng không thấy các chiến sĩ biến mất phục sinh, sững sờ ngay tại chỗ.

Anh không thể không tin tưởng một sự thật, các chiến sĩ bị nguyền rủa bất tử của Thực Nhân Tộc đã chết thật sự, hơn nữa còn là bị nhân loại giết chết.

Điều này sao có thể?

Tộc trưởng Thực Nhân Tộc không thể nào tin nổi sự thật bày ra trước mắt mình.

Mặc dù cả tộc bị nguyền rủa sống không bằng chết, nhưng điều này đối với Tộc trưởng Thực Nhân Tộc lại chính là trời ban chuyện tốt. Điều này đại biểu họ không cần lo lắng tuổi già sức yếu sẽ bị tộc nhân ăn sống, họ có thể vĩnh viễn duy trì thời kỳ chiến lực mạnh nhất.

Người càng già càng sợ chết, loại bất tử bất diệt như vậy chính là thứ mà anh ta hướng tới.

- Mày rốt cuộc là ai?

Trong ánh mắt Tộc trưởng Thực Nhân Tộc đều là sự sợ hãi, anh không có giống như mấy tên Thực Nhân Tộc khác lao tới Chu Dương, ngược lại chậm rãi lui về phía sau.

Anh không muốn chết!

Nhưng mà, có chết hay không là việc anh ta có thể quyết định sao?

Từ giây phút anh ta nhìn thấy Chu Dương, mạng sống của anh đã không còn là của mình nữa!

Chương 209: Nguyền Rủa Chi Hầu! m Hồn Trên Biển

Chu Dương mới là người quyết định vận mạng của anh ta.

Tôi muốn anh sống, anh sẽ sống.

Tôi muốn anh chết, thế gian này không có ai có thể cứu được anh!

- Giao linh hồn tội ác của mày cho tao đi!

Tử Thần nắm giữ lóe lên một tia sáng màu đen, hơi thở lực khổng lồ truyền đến, người trong bộ lạc ăn thịt người chỉ kịp hét thảm một tiếng, người đã bị nuốt hết.

Toàn bộ Thực Nhân Tộc đã bị tiêu diệt, không một người sống sót.

- Thiên thị địa thính!

Chu Dương xoay một vòng, cuối cùng đưa ánh mắt nhìn về vị trí trung tâm nhất của đảo nhỏ.

Hắc ám nơi đây nồng đậm nhất. Thông qua ký ức tộc trưởng của Thực Nhân Tộc, Chu Dương biết được, đây là nơi chôn cất hài cốt của người phụ nữ phát ra lời nguyền rủa, cũng là cội nguồn nguyền rủa, cấm địa của bộ lạc ăn thịt người.

Chu Dương không ngừng lại, sải bước đi vào bên trong.

Dưới Thiên thị địa thính, anh nhanh chóng phát hiện chỗ dị thường, có một nơi mà hắc khí nhiều hơn hẳn những chỗ khác, dường như muốn phun trào ra.

Không sai, đây là cội nguồn của bóng tối, ngọn nguồn duy trì sự quỷ dị.

Chu Dương vừa mới tới gần, vô số sương mù màu đen ngưng tụ thành từng khuôn mặt quỷ dị vặn vẹo nhào tới Chu Dương.

Bọn chúng cảm nhận được Tử Thần nắm giữ trên tay Chu Dương, tiếp tục lấy tốc độ nhanh hơn so với trước kia thoát về phương xa.

Chu Dương cũng không quan tâm mấy cái đồ vật quỷ dị này, anh đứng tại chỗ nhẹ nhàng giậm chân một cái, toàn bộ mặt đất chấn động.

Sau một khắc, một đống đá nâng một bộ hài cốt ra từ trong lòng đất ra.

Hơi thở của chiếc Cốt Tiếu treo trên cổ hài cốt hấp dẫn sự chú ý của

Chu Dương.

Vô số hắc khí nuốt vào phun ra Cốt Tiếu, tản ra một cỗ khí tức tà ác.

« Nguyền rủa chi hầu (Truyền thuyết): Tà vật sinh ra từ xương cổ La Hầu, có lực lượng nguyền rủa cường đại, ai mang nó trên người sẽ nghênh đón bất hạnh. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Ách Vận Quang Hoàn: Đây là một kiện đồ vật nguyền rủa, người mang theo nó thì vận khí sẽ giảm xuống, thậm chí còn liên lụy tới người thân xung quanh, thiên sát cô tinh, tai ách cả đời. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Ngôn Chú: Lời nguyền của sẽ thực sự buông xuống mục tiêu theo cách người nguyền rủa mong đợi. Oán khí càng mạnh thì hiệu quả và uy lực càng mạnh. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Tử Chú — Ôn dịch: Tiêu hao sinh mệnh lực để chế tạo một đợt ôn dịch, phạm vi khu vực do người hiến tế sinh mệnh quyết định. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Mệnh chú — Kẻ bất tử: Hiến tế tất cả sinh mệnh của bản thân để chế tạo trường lực nguyền rủa cường đại đối với một phạm vi nhất định. Toàn bộ mục tiêu sẽ vĩnh viễn đắm chìm trong vực sâu tử vong, khó tránh khỏi tai kiếp. »

Trải qua Động Sát Chi Nhãn, tin tức của Nguyền rủa chi hầu khiến Chu Dương có chút ngây ngốc.

Thứ vũ khí này mạnh mẽ sao?

Rất mạnh, mạnh đến nỗi ngay cả người bình thường cũng có thể sử dụng, phát huy ra lực lượng siêu phàm.

Nếu mà Chu Dương không có dự đoán sai, người phụ nữ này vì nhận được nguyền rủa chi hầu cho nên tai ách quấn thân cả đời.

Cô ta lưu lạc tới hòn đảo này, trải qua vô số sự hành hạ, trở thành công cụ sinh dục và phát tiết của Thực Nhân Tộc.

Thậm chí cuối cùng cô ta cũng khó trốn khỏi kết quả bi kịch, bị con và cùng chồng của mình giết chết ăn vào bụng, thật là một người đáng thương và đáng tiếc.

Một người bình thường mà còn có thể sử dụng bảo vật cấp truyền thuyết cấp, nguyền rủa toàn bộ Thực nhân tộc, khiến bọn họ biến

thành loại tồn tại người không ra người quỷ không ra quỷ, vất vưởng hơn ba trăm năm.

Nếu như Chu Dương không có đến đây, bọn họ còn có thể sống thời gian dài hơn, thậm chí vĩnh viễn.

Bởi vậy có thể thấy được thứ bảo vật này tà ác như thế nào.

Đương nhiên, nguyền rủa chi hầu là một con dao hai lưỡi. Nó có thể để cho người bình thường phát huy ra lực lượng vô cùng kinh khủng, đây là đặc điểm mà các binh khí truyền thuyết mà Chu Dương lấy trước đó không có.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là người đạt được món bảo vật này sẽ tao ngộ tai ách quấn thân, cuối cùng không được chết tử tế.

Điều này có thể đại khái đoán được thông qua những gì người phụ nữ vô danh chết ở hoang đảo này đã trải qua.

Chu Dương cảm thấy đau răng, món bảo vật này có chút gà, đối với anh mà nói thì thứ này hại lớn hơn lợi.

Đầu tiên, nếu muốn bảo vật cấp độ truyền thuyết thì Chu Dương chỉ cần mở mấy cái bảo rương cấp truyền thuyết là được, cho nên thứ này cũng không phải vật gì quá mức quý giá, anh có lấy thì cũng là ném cho các cô vợ chơi mà thôi.

Chu Dương đã đích thân thể hội hiệu quả cường đại của đồng xu may mắn, quả thực giống như là bật hack, trở thành nhân vật chính của thế giới này.

Tai ách, không cần suy nghĩ nhiều, hoàn toàn là từ ngữ nghịch lại với may mắn. Mỗi ngày đều là số con rệp, uống nước lạnh cũng có thể bị nghẹn chết.

Vật này tuyệt đối mang tới tai hại lớn hơn chỗ ích lợi, không cần cũng được.

Chu Dương thậm chí còn muốn chôn nó vĩnh viễn ở chỗ này, suốt đời không thấy ánh sáng mặt trời.

Nghĩ là nghĩ như vậy, dù sao thì thứ này cũng là một kiện bảo vật cấp bậc truyền thuyết, nói không chừng về sau sẽ có chỗ hữu dụng.

Cuối cùng thì Chu Dương vẫn vứt thứ này vào bên trong Hắc Thủy Bảo Hồ. Hắc Thủy Bảo Hồ đồng dạng là bảo vật cấp bậc truyền

thuyết, chắc là sẽ có tác dụng áp chế thứ này.

Anh nhấc chân đi thử hai bước, không có xuất hiện hiện tượng đi đất bằng bị té ngã, vẫn rất bình thường.

Đến tận đây, Chu Dương mới yên lòng, anh trở lại trong lều ngủ bù, thuận tiện làm một chút việc xấu hổ.

Một đêm không bình tĩnh.

Khi tỉnh lại, bữa sáng là bánh mì ăn kèm trứng cá muối, còn có mứt hoa quả và một loạt điểm tâm kiểu tây. Mọi người ăn uống thỏa thích sau đó thu dọn đồ đạc rời khỏi hòn đảo nhỏ.

- Ồ, xem ra vận khí của chúng ta không tệ, lại gặp được người sống rồi!

Mọi người nhìn về mặt biển bát ngát, nhìn thấy một chiếc du thuyền ở phương xa, trong lòng vô cùng vui vẻ.

Không giống như ở trên đất bằng, cuộc sống trên biển càng thêm buồn tẻ. Cảnh vật nhàm chán, chỉ có thể nhìn thấy biển rộng vô tận, nếu như ở một mình thì tuyệt đối sẽ bị cô tịch ép phát điên.

- Thật đúng lúc, chúng ta đi qua hỏi đường đi!

Chúng nữ nhìn về Miêu Linh Nhi, rõ ràng là do cô nàng này chơi quên hết cả đường về, hết điều khiển tàu chạy hình chữ S, một hồi lại thành hình Zic zag, cái này mới là nguyên nhân khiến cho mọi người hoàn toàn mất phương hướng.

Miêu Linh Nhi bày ra vẻ mặt vô tội.

Không phải lỗi của em nha.

Tàu chở hàng khởi động, chạy về hướng du thuyền.

- Xin chào mọi người!

Trên mặt Chu Dương hiện lên một nụ cười không tính là khiêu khích, anh giơ tay lên chào hỏi du thuyền nơi xa.

Chương 210: Không, Chúng Ta Thuận Đường, Ông Sẽ Thay Đổi

Chủ Ý! Sự Khỏa Nghiệm To Lớn Cho Kho Lương (1)

Người trên du thuyền cũng phát hiện nhóm của Chu Dương, bọn họ cầm ống nhòm nhìn lại.

Có điều khi nhìn thấy hòn đảo phía sau Chu Dương, bọn họ lập tức vứt ống nhòm xuống, vội vàng hô to cách xa vị trí này, cách xa chiếc thuyền này.

Sau một khắc, du thuyền nhanh chóng tăng tốc, thay đổi hướng đi nguyên bản, chạy nhanh như cướp.

Chẳng lẽ mình lớn lên không được yêu thích như vậy sao?

Hay là do mình quá dọa người!

Chu Dương không ngờ lần đầu lộ ra nụ cười hiền hòa lại bị đối đãi không công bằng như vậy.

(◣д◢)

- Mấy người mau quay lại đây!

Tàu chở hàng tăng tốc, đuổi theo du thuyền.

Nhưng mà nếu so về phương diện tốc độ, tàu chở hàng làm sao có thể sánh bằng du thuyền được chứ?

- Bỏ con tàu hư này đi!

Chu Dương không còn hứng thú điều khiển tàu chở hàng nữa, anh khống chế T1000 biến thành Batmobile lần nữa.

Chúng nữ đi thu thập đồ vật, trở lại ổ nhỏ của mình.

Tàu chở hàng không còn T1000 che chắn lỗ hổng, nước biển ào ạt tràn vào, chỉ chốc lát thì con tàu đã chìm hơn phân nửa.

Phương xa trên du thuyền, thuyền trưởng và tài công chính, nhị phó, lại thở ra một hơi lần nữa.

May mắn là con thuyền kia không đuổi kịp...

Thật may bọn họ không dám tới gần, nếu không ai biết sẽ xảy ra

chuyện gì.

Trên biển có quá nhiều truyền thuyết, ví dụ như những con thuyền kéo người khác tiến vào chết thay.

Hơn nữa, con thuyền vừa rồi còn nằm ở khu vực Đảo ác linh quỷ quái, như vậy thì ai còn dám tới gần?

- Tất cả mọi người giải tán đi! Không sao rồi!

Đám người tụ tập trên du thuyền chậm rãi tản đi.

Còn có mấy người vẫn đang ngó chừng đảo nhỏ xa xa, một đứa bé trai hỏi:

- Đảo ác linh thật sự đáng sợ như thế sao?

Vì biểu hiện mình là một người có kiến thức uyên bác, thuyền trưởng cười giải thích:

- Đảo ác linh là một cái cấm địa mà những người đi biển phụ cận truyền miệng nhau. Nơi đó được biết đến như là nơi có ác linh quanh quẩn, người sống tuyệt đối không được bén mảng tới gần.

- Người tiến vào đảo rất hiếm có người trở ra, mà cho dù có mấy người may mắn còn sống sót, cuối cùng cũng trở nên điên điên khùng khùng, tai ách quấn thân cả ngày, không sống được vài năm.

- Thậm chí còn có lời tương truyền, đừng coi mấy người may mắn còn sống sót vẫn là nhân loại, nói không chừng bên trong đã không phải là loài người rồi….

Đứa bé trai bị dọa sợ không nhẹ, cậu nhóc nhìn hòn đảo nhỏ nơi xa, nhưng mà khi cậu đang chuẩn bị thu hồi ánh mắt thì lại thấy có dị động.

Lúc này, phương xa xuất hiện một điểm đen, kèm theo tiếng ầm ầm từ xa truyền lại gần.

Bé trai nhìn chằm chằm vào chiếc Batmobile đang chạy tới gần, cậu nhóc vừa mừng vừa sợ hét lớn:

- Batmobile! Batman sắp đến rồi!

- Đừng có làm rộn, không phải đã nói với con rồi sao? Trẻ nhỏ

không nên nói dối, muốn... Đây là cái quỷ gì!

Phụ huynh của bé trai chuẩn bị dạy dỗ, lơ đãng thấy nhìn thấy bóng đen nhanh chóng mà đến, triệt để bối rối.

- Đậu xanh, thật sự là Batmobile!
- Một chiếc Batmobile chạy trên biển!
- Không lẽ đây là âm hồn!
- Đây chính là đồ vật xuất hiện từ hướng Đảo ác linh! Quá tà môn!

Sau một khắc, du thuyền như là phát điên, lao nhanh như muốn đầu thai. Nhưng mà bọn họ tuyệt vọng phát hiện, khoảng cách giữa hai bên ngày càng được rút ngắn lại một cách nhanh chóng.

- m hồn cái rắm! Mấy người xem tôi giống âm hồn chỗ nào hả?

Chu Dương rất tức giận, những người này mắt mù hết rồi sao?

Batmobile bay vọt lên, trước mặt nó đột nhiên xuất hiện một cánh cửa ánh sáng hư ảo.

Đến lúc Batmobile xuất hiện lần nữa thì nó đã xuất hiện ở trên du thuyền.

Biến cố đột nhiên xuất hiện lập tức khiến đám người trên du thuyền sợ đái cả quần. Cả đám la hét chạy về nơi xa, có người trốn vào phòng bếp, có người chạy vào phòng nghỉ ngơi khóa chặt cửa lại, qua mấy giây thì trên boong thuyền đã không còn một bóng người.

- Nè, tôi chỉ ghé qua hỏi đường một chút mà thôi, mấy người đến nỗi bị hù dọa thành dáng vẻ như thế này sao?

Chu Dương xuống xe hô to vào trong, nhưng mà hồi lâu không thấy có người ló đầu ra.

Một đám quỷ nhát gan!

Selena cũng bước xuống xe, vẫy tay cười nói với những người bên trong.

- Xin mọi người hãy yên tâm, chúng tôi không có ác ý.

Không thể không nói, những người phụ nữ xinh đẹp luôn có thể

khiến người ta buông lỏng cảnh giác, đặc biệt là người có tướng mạo không có chút tỳ vết nào, hơn nữa lại còn nắm giữ khí chất Tinh Linh nữ vương cao quý như Selena. Mọi người lập tức không kìm lòng được sinh ra hảo cảm với cô.

- Các người đi ra từ Đảo ác linh sao?
- Tỷ tỷ, chị là Tinh Linh trong truyền thuyết sao?
- Nói nhăng nói cuội gì đó, Tinh Linh chỉ có xuất hiện ở trong truyền thuyết thôi, nhất định là COSPLAY, nhưng mà dung mạo của cô ấy thật sự quá xinh đẹp rồi!
- Tiểu tỷ tỷ, cô em có bạn trai chưa? Cô xem tôi như thế nào?
- Tôi hàng to xài tốt, không dính người, mỹ nữ, có hứng thú tới một đêm oanh oanh liệt liệt không...

Những người đi ra không có ai là không cảm thán dung mạo của Selena, thậm chí còn có vài người tiến tới muốn bắt chuyện.

Ầm!

Cái tên mở miệng khoe khoang thân thể bể đầu ngay tại chỗ, máu tươi phun toàn thân.

Chu Dương từ phía sau bước ra, thần sắc lạnh như băng:

- Tụi bây mẹ nó coi tao không tồn tại à?
- Những người phụ nữ của tao không phải người mà tụi bây có thể mơ tưởng!

Đầy đất phun trào máu tươi, khắp nơi nồng nặc mùi máu tanh.

Sự an tĩnh mà Selena chế tạo lại bị phá hư lần nữa, cả đám bị hù dọa không nhẹ, lập tức rụt trở về giả vờ mình là đà điểu.

Tên này nhất định là ác ma đi ra khỏi Đảo ác linh, nhân loại sẽ không hung tàn như thế.

Đáng thương vị Thiên Sứ này...

Ồ, thật đúng là có Thiên Sứ!

Thiên Sứ tiểu tỷ tỷ, mau tới cứu chúng tôi đi?

Kyle không thèm nhìn bọn họ một cái, cô đứng sau lưng Chu Dương, bày ra dáng vẻ tuyệt đối trung thành.

- Nè, ông xã tôi đang nói với mấy người đó, lỗ tai điếc hết rồi à? Có tin tôi đốt sạch con thuyền rách của mấy người hay không?

Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm trên tay Trình Khả Nhi dâng lên ngọn lửa màu đỏ thẩm, nhiệt độ trong không khí tăng cực cao, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể đốt con thuyền này ra tro.

Chương 211: Không, Chúng Ta Thuận Đường, Ông Sẽ Thay Đổi Chủ Ý! Sự Khỏa Nghiệm To Lớn Cho Kho Lương (2)

Lúc này tất cả mọi người đều không bình tĩnh nổi, rất nhiều người lùi về phía sau thuyền trưởng Listeria, giống như là đang nói: Ông là lão đại trên thuyền này, chuyện này giao cho ông xử lý ha.

Dù sao thì cũng phải có người gánh trách nhiệm.

Thuyền trưởng Listeria hiện lên vẻ mặt bất đắc dĩ, ai bảo anh là người đứng đầu trên thuyền này đầu.

Nếu như chọc đối phương phát bực sau đó cho thuyền bọn họ một mồi lửa, lúc đó bọn họ mới là thật sự khóc.

- Ác linh đại nhân, có thể gặp nhau ở trên biển, chúng ta thực sự là... Hữu duyên!

Batmobile chạy như điên trên biển, trong nháy mắt biến mất rồi lại xuất hiện ở trên du thuyền, Trình Khả Nhi còn cầm một thanh trường kiếm đang bốc lửa, nói thật là cảnh tượng quá mức quỷ dị, không có thứ gì là không chứng minh đám người này không phải là người bình thường.

Anh lúng túng nói một câu mở đầu sau đó lập tức cúi đầu xuống, không dám nhìn mấy người phụ nữ bên cạnh Chu Dương một giây nào.

Những người phụ nữ này quá xinh đẹp, chỉ cần là đàn ông thì chắc

chắn sẽ không kìm lòng nhìn lâu mấy giây.

- Ác linh? Ai là ác linh? Không thấy chúng tôi đều là người sống sao?

Miêu Linh Nhi chống nạnh hai bên, hết sức bất mãn đối với tiếng xưng hô này.

Mấy người đã từng nhìn thấy ác linh xinh đẹp và đáng yêu như vậy bao giờ chưa?

□ (▽д▽#)□

- Lẽ nào các vị không phải ác linh trên đảo sao? Nhưng mà cho tới bây giờ tôi chưa từng nghe nói có người còn sống bước ra Đảo ác linh….

Anh dè đặt châm chước nói, rất sợ chọc trúng điểm nào đó làm tức giận đoàn người của Chu Dương.

- Thứ dơ bẩn trên đảo đã được chúng tôi giải quyết xong rồi!

Viên Thanh Tuyết không thèm để ý mà nói một câu.

Thuyền trưởng Listeria đánh bạo ngẩng đầu lên, phát hiện Chu Dương và những người khác không giống như là ác linh trong truyền thuyết, lúc này mới thở dài một hơi.

Có lẽ bọn họ là đang nói sự thật, với loại tài năng và bản lĩnh như thần này, tiêu diệt ác linh không phải là việc làm người ta khó tiếp nhận.

- Chúng tôi lạc đường, qua đây để hỏi phương hướng, Hàn Quốc đi như thế nào?

???

Chỉ là qua đây để hỏi cho đường thôi?

Vậy các người gióng trống khua chiêng như vậy để làm gì hả?

Tôi còn tưởng rằng yêu ma tái hiện nhân gian đấy?

Xuất hiện từ Đảo ác linh, hết thuyền chìm rồi Batmobile chạy trên biển, thử hỏi ai mà không sợ?

- Các ngài chạy về phía trước không đến một trăm hải lý là có

thể đến Hàn Quốc. Nếu như mọi người cần thì tôi có thể đưa cho mọi người một phần bản đồ hàng hải.

Thuyền trưởng Listeria chỉ mong nhóm người của Chu Dương nhanh chóng rời khỏi con thuyền này, anh vội vàng đưa bản đồ hàng hải cho Chu Dương.

Chỉ cần bầy sát tinh này có thể sớm rời khỏi nơi này, mọi việc dễ nói.

- Các người muốn đi đâu vậy?

Chu Dương chỉ cần nhìn thoáng qua là đã ghi nhớ toàn bộ nội dung bản đồ, cho nên anh không có tiếp bản đồ mà thuyền trưởng đưa, chỉ mở miệng hỏi một câu.

Trong lòng thuyền trưởng Listeria thật lạnh, anh cân nhắc một chút rồi nói:

- Chúng tôi vẫn luôn phiêu bạt ở trên biển, trên đất liền quá nguy hiểm, chỉ cần nhiên liệu không có xuất hiện vấn đề thì chúng tôi sẽ tận lực không đi lên bờ.

Thức ăn trên du thuyền được chuẩn bị sung túc, đủ một thuyền chưa đến một trăm người ăn được rất lâu, lại thêm phần lớn thời gian thuyền đều ở trạng thái tiết kiệm xăng, cho nên vẫn còn có thể duy trì một đoạn thời gian nữa.

Những lời này cũng đang biểu thị cho Chu Dương rằng: Tụi này không có thuận đường nha, mấy người đã nhận được tin tức hữu dụng rồi thì mau chóng rời khỏi đây đi.

Chu Dương còn ở trên thuyền giây nào thì bọn họ đều cảm giác cổ mình lành lạnh, cảm giác như lá gan muốn rời khỏi thân thể.

- Đừng sợ, chúng tôi không phải là người xấu!

- Không phải các người muốn đi Hàn Quốc sao? Nếu vậy thì để chúng tôi đi ké một đoạn đi!

Trong khoảng thời gian này, chúng nữ đã chơi chán trò đóng băng mặt biển, năng lượng lãng phí không phải một con số nhỏ.

Nếu lần này gặp được chiếc du thuyền này, không bằng lên thuyền thuận theo gió mà đi, tránh cho lãng phí tâm lực.

- Nhưng mà chúng ta không thuận đường...

Thuyền trưởng Listeria cũng sắp khóc, đại ca à, chẳng lẽ đại ca nghe không hiểu ý của tôi sao?

Tụi này không có cùng đường với mấy người a…..

- Không, chúng ta thuận đường, ông sẽ thay đổi chủ ý!

Trình Khả Nhi vẫn còn nắm Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm đang bốc cháy hừng hực, cô bước tới gần thuyền trưởng Listeria, nhiệt độ nóng bỏng đến mức tóc anh xoăn lại, còn mơ hồ truyền đến một cỗ mùi khét.

Chu Dương chưa bao giờ thích làm người khác khó chịu, anh càng yêu thích lấy đức thu phục người.

Chiếc du thuyền này vốn dĩ là đi Hàn Quốc tiếp tế một chút xăng dầu, chỉ là nghe thấy đoàn người của Chu Dương muốn đi Hàn Quốc cho nên mới thay đổi chủ ý.

Xem đi, Chu Dương anh là người có trái tim khéo léo, hiểu lòng người cỡ nào.

Ngay sau đó hai người đạt thành hợp tác thân thiết, thuyền trưởng nguyện ý chở nhóm của Chu Dương tới Hàn Quốc, nhân tiện còn cung cấp thức ăn và nước uống cho mọi người.

Đám người này thật sự là quá tốt, làm cho Chu Dương đều có chút ngượng ngùng.

Người khác đưa thức ăn tới cửa, làm sao mà Chu Dương có thể cự tuyệt được chứ?

Nói thế nào thì đây cũng là một loại biểu thị lòng tốt của người ta.

- Thuyền trưởng, những người này đều là quỷ chết đói đầu thai sao? Tại sao lại có thể ăn nhiều như vậy hả? Mới có mấy giờ mà đã ăn hơn lượng cơm của hai trăm người rồi! Hóa ra đây không phải lương thực nhà bọn họ cho nên thoải mái mà ăn!

Đây đã là lần thứ hai mươi bảy đầu bếp đưa thức ăn vào phòng của Chu Dương, vẻ mặt bất đắc dĩ cực kỳ.

- Đặc biệt là con bé Loli có sừng trên đầu, tôi cực kỳ hoài nghi con bé đó là Thao Thiết đầu thai.

Đương nhiên, người tiêu hao lương thực nhiều nhất trong nhóm Chu Dương dĩ nhiên là Nhị Ngốc, lượng cơm của cô nàng tương đương

với năm trăm người trưởng thành.

Vốn dĩ thuyền trưởng Listeria muốn dùng thức ăn để lấy lòng Chu Dương, nói không chừng có thể lăn lộn cho quen mặt, ít nhất có thêm vài phần tình cảm, mọi người có thể bình an vô sự.

Không ngờ lại vác đá đập lên chân mình.

Hiện tại anh chỉ có thể ngậm đắng nuốt cay, không thể tố khổ với ai được.

Đây là một sự khảo nghiệm to lớn về kho lương của bọn anh.

Không thể kéo dài được!

- Mệnh lệnh tài công, đến Hàn Quốc với tốc độ nhanh nhất!

Chương 212: Cảm Giác Ăn Quỵt Thật Sự Sảng Khoái! Vận Khí Hôm Nay Có Độc Thì Phải!

- Mau mang cơm lên!

Nhị Ngốc lưu luyến nuốt xuống miếng thịt cuối cùng, cô đợi nửa ngày cũng không thấy đầu bếp đưa thức ăn tới, nhất thời nóng lòng sốt ruột.

Ta ăn chưa no, rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Nhị Ngốc đâm dao nĩa lún sâu vào bàn ăn, thỉnh thoảng nhìn về hướng cửa ra vào.

Cảm giác ăn quỵt rất sảng khoái, đương nhiên phải ăn chết bọn họ!

- Đến rồi!

(ˆ□ˆ)

Đầu bếp đẩy xe ăn bước vào, không giống với những lần trước, lần này thịt trên xe thật sự là quá ít ỏi.

- Thành thật xin lỗi, các chế phẩm từ thịt trên du thuyền đã hết sạch rồi, các thủy thủ đang đi bắt cá, rất nhanh sẽ có kết quả.

Trên mặt Miêu Linh Nhi tràn đầy sự bất mãn, tố cáo:

- Mấy người đã nói là ăn thỏa thích, Nhị Ngốc chỉ mới ăn được lửng dạ thôi.

Lửng dạ?

Đầu bếp suýt chút nữa sợ đái cả quần, đến tận bây giờ thì Nhị Ngốc đã ăn ba con bò, hai con dê, mười một con heo, mấy chục con gà và vịt, hơn trăm con cá, còn có một số lượng mì phở lớn.

Mẹ nó, cái thứ này chính là thùng cơm siêu siêu siêu cấp lớn!

Vậy mà cô ta còn nói mình chỉ mới ăn lửng dạ?

Như vậy thì ai mà chịu cho nổi chứ?!

Nuôi không nổi, cáo từ!

Đương nhiên, những lời này đầu bếp chỉ có thể nghĩ ở trong lòng, hoàn toàn không dám nói ngoài miệng.

- Chúng tôi lập tức chuẩn bị thức ăn, xin mời mọi người kiên nhẫn chờ đợi một chút!

Đầu bếp trộm lau mồ hôi trên trán, vội vàng giải thích cho Chu Dương.

Chu Dương xem thấu ý nghĩ của anh ta, nhàn nhạt nói:

- Đương nhiên, chúng tôi cũng sẽ không ăn không của mấy người. Trên thuyền có chuyện phiền toái gì không giải quyết được thì chúng tôi có thể giúp các người giải quyết.

- Trên đường đi tới Hàn Quốc, tôi sẽ bảo đảm nhóm các người được an toàn!

Chu Dương nói những câu này vô cùng bá khí, chỉ cần đám người này không tìm đường chết, to gan tới trước mặt trêu chọc mình, như vậy thì trước khi tới Hàn Quốc, anh có thể bảo đảm những người này bình an vô sự.

Đây cũng là một tấm bùa hộ thân, chỉ cần bọn họ gặp phải nguy hiểm thì bảo đảm sẽ bình an vượt qua.

Đầu bếp đã kiến thức qua thực lực của nhóm Chu Dương, biết rõ sự lợi hại của bọn họ, anh ta vội vàng bày ra vẻ mặt cảm kích, gật đầu

cảm ơn Chu Dương.

Có điều khi bước ra ngoài, mặt đầu bếp nháy mắt đen xuống.

Du thuyền đã lênh đênh trên biển được một tháng, trừ mấy người ra thì bọn họ còn chưa từng gặp được nguy hiểm gì….

Trừ cái đó ra, mấy người còn tạo cho bọn họ chuyện nguy hiểm thứ hai, kho lúa - Tính mệnh- của tụi này đang trong tình trạng ngàn cân treo sợi tóc.

Hy vọng bầy sát tinh này mau rời khỏi đây!

Hy vọng không bao giờ gặp phải nhóm mấy người lần nào nữa!

Trở lại phòng bếp, hơn mười đầu bếp vẫn còn đang bận tối mắt tối mũi. Có người thái thịt, có người rửa rau, có người trợ thủ, trong đó hơn một nửa đều là trợ thủ trên thuyền.

Cái này chính là đoàn đội chuẩn bị thức ăn cho Nhị Ngốc, bận rộn thành như vậy, trong lòng ai nấy tất nhiên là đều có oán niệm.

- Vẫn chưa bắt được cá sao?!

Đầu bếp chính chờ đến không còn kiên nhẫn, anh ta mở đầu nhìn ra bên ngoài.

Các thủy thủ đi phía sau du thuyền quăng lưới đánh cá, sau khi kéo lên thì có rất nhiều cá bên trong, thu hoạch không tồi.

Mọi người thấy vậy rất là mừng rỡ, những con cá này có thể giải quyết việc cấp bách trước mắt.

Trong đó có một con cá dài ba mét, có râu dài màu vàng đưa tới sự chú ý của mọi người.

- Cá biến dị?!

Mọi người vừa mừng vừa sợ, nghe nói có chút thú biến dị có thể làm người ăn chúng nắm giữ thực lực siêu phàm, không biết loại cá biến dị trước mắt có loại năng lực này hay không?

Kiến thức sự cường đại của nhóm Chu Dương, bọn họ rất hướng tới loại lực lượng này.

- Bắt lấy nó cho tôi!

Thuyền trưởng Listeria nhất thời đỏ cả mắt, đây là cơ duyên không thể cầu tới, vô luận như thế nào thì anh cũng không thể bỏ qua.

Lực lượng của kim ngư rất lớn, suýt nữa xé rách lưới, may mà bọn thủy thủ nhanh tay, mọi người cầm côn sắt và xiên cá liên tục tấn công kim ngư.

Nhưng mà khi côn sắt và xiên cá đánh vào kim ngư thì chỉ có thể lưu lại dấu vết nhợt nhạt trên vảy của nó, không cách nào đâm vào thịt được.

Một ánh hào quang màu vàng thoáng qua, tất cả thủy thủ bị đánh văng ra xa.

Kim ngư vẫy đuôi một cái đã đi tới ranh giới boong thuyền. Nó giống như là có linh tính, trợn mắt hung ác nhìn mọi người trên thuyền, như là muốn khắc ghi khuôn mặt của tất cả mọi người trong đầu của mình.

Sau đó nó tung người một cái, nhảy vào biển rộng.

Thuyền trưởng Listeria lao tới muốn bắt bằng được kim ngư, kết quả lại vồ hụt, anh trơ mắt nhìn kim ngư nhảy xuống biển văng lên một cái đợt sóng cuối cùng biến mất không thấy tăm hơi.

- Không!

Listeria phát ra một tiếng gào thét bi thương, cơ duyên to lớn đã bỏ anh mà đi.

Những thủy thủ khác cũng hiện lên vẻ đau thương, đây là cơ duyên trời cho, nếu bắt được kim ngư thì bọn họ cũng có thể trở thành siêu nhân.

Nhưng mà nữ thần may mắn còn chưa kịp mỉm cười với bọn họ thì đã đi rồi.

- Đây là một cái khởi đầu tốt, nói không chừng lần sau chúng ta còn có thể có thu hoạch khác.

Cá được đưa đến phòng bếp, bọn thủy thủ lại đi tới cuối tàu kéo lưới, hy vọng còn có thể gặp phải cá biến dị.

Đương nhiên, thực tế thường đi ngược lại ước nguyện, một lưới tiếp một lưới đều không công mà về. Hơn nữa mỗi một lưới càng ngày càng ít cá, tới mẻ lưới cuối cùng thì đã không bắt được con cá nào.

Trong lúc đó, mọi người bỗng dưng phát hiện màu sắc nước biển hình như đã trở nên đen hơn một ít, giống như có con quái vật to lớn nào đó đang tuần tra tới lui dưới mặt nước.

Một tên thủy thủ đánh bạo thăm dò, chuẩn bị dùng giáo săn cá dò xét một hồi.

Ầm!

Cả tòa du thuyền đều đang chấn động, có mấy tên thủy thủ không có đứng vững, rơi vào biển như sủi cảo rớt vào nồi.

- Mau lên, mau lên, mau kéo tao lên!

Một thủy thủ rơi xuống kêu to, anh ta vừa mới ló đầu lên khỏi mặt nước đã vội vàng gọi đồng bọn cứu mình.

Nhưng mà không có một ai trên thuyền tiến tới cứu anh ta.

- Tụi bây muốn làm gì đấy? Muốn tao chết chìm hả? Mau kéo tao lên!

Tên thủy thủ nọ có chút nóng nảy, anh ta mơ hồ nghe thấy sau lưng phát ra từng tiếng sóng vỗ.

- Nhìn phía sau mày kìa!

Người trên thuyền kinh hô, bọn họ rối rít lùi về phía sau.

Người rơi xuống nước cứng đờ quay đầu lại, sau lưng anh là một cái mồm to đầy máu, sau đó cả người anh lọt vào trong bóng tối vĩnh hằng.

...

- A! Có quái vật biển!

Chu Dương uống canh cá đầu bếp đưa tới, hương vị rất tươi ngon, cho dù du thuyền lắc lư kịch liệt thì tay anh vẫn cầm chắc chén canh, không hề có một giọt văng ra ngoài.

Những người khác cũng không có bị ảnh hưởng, chỉ riêng Nhị Ngốc gần như úp mặt vào chậu cơm thì bị canh cá bắn tung tóe toàn thân.

Cô nàng hết sức bất mãn ngẩng đầu lên, sau đó lại tiếp tục vùi đầu ăn cơm.

Nhị Ngốc thật sự mang gien Thao Thiết trong người, cũng may nhờ Chu Dương có của cải sung túc, đổi thành người bình thường ở tận thế, ai có thể nuôi nổi Nhị Ngốc chứ?

Đã sớm tức giận giết làm thịt.

- Hôm nay có phải là ngày xui xẻo của mình không? Vừa mới nói có chuyện gì để tôi giải quyết, mới quay đầu một cái là đã có phiền toái tìm tới cửa, có độc phải không!

Chu Dương nâng chén uống một hơi cạn sạch canh cá bên trong, anh không có thói quen lãng phí, đây là sự tôn trọng đối với thức ăn.

Chu Dương nhớ tới nguyền rủa chi hầu vừa mới lấy được, vô cùng hoài nghi là thứ này đang tác oai tác quái.

Lúc trước du thuyền đi cả tháng không hề đụng phải chuyện gì, mình vừa tới đây không bao lâu thì đã xảy ra chuyện lớn rồi?

Huống chi, bọn họ còn là do bắt cá cho Nhị Ngốc nên mới rước lấy chuyện này, về tình về lý thì bản thân mình cũng có trách nhiệm.

Bên ngoài truyền đến từng tiếng bước chân dồn dập, không chờ bọn họ gõ cửa thì cửa đã mở, Chu Dương sải bước đi ra.

- Đại nhân, bên ngoài xuất hiện một con hải quái, nó...

Listeria vội vàng giải thích cho Chu Dương nhưng lại bị anh giơ tay cắt ngang.

- Tôi đã biết mọi chuyện rồi, không cần thiết giải thích nữa.

- Kế tiếp cứ giao cho tôi là được!

- Tôi đã nói bảo đảm các người bình an vô sự, yên tâm, không có thứ gì có thể tổn thương đến các người đâu!

Chương 213: Những người này có sở thích bị cắm sừng à? Long uy mạnh mẽ vô địch! (1)

Chu Dương còn chưa ra khỏi cửa cũng đã biết chuyện gì xảy ra bên ngoài.

Nghe thấy Chu Dương nói, bọn họ giống như là tìm được trụ cột.

Có tôn đại thần này ở đây, bọn họ an tâm rất nhiều.

Lúc trước mọi người còn cảm thấy lấy ra lương thực trân quý cho nhóm của Chu Dương là một việc thiệt thòi lớn, bây giờ nhìn lại, quả thực là kiếm lời.

Nếu không thì bị một con quái vật biển to lớn như vậy đi theo giày vò, tất cả mọi người đều muốn bay màu.

Cho dù có nhiều thức ăn đi nữa thì có ích lợi gì chứ?

Ăn còn không phải là để sống sót sao?

Người đã chết, vậy thì lương thực còn có ý nghĩa gì nữa.

Ầm!

Nước biển trở nên nhấp nhô mãnh liệt, một đợt sóng cao gần ba mươi mét đánh úp tới du thuyền, lực đạo vô cùng khủng bố.

- Không ngờ khí lực của con cá nhỏ này còn rất lớn!

Listeria và những người khác bị dọa sợ đến mức mặt không còn chút máu, rối rít rút lui.

Đợt sóng cao gần ba mươi mét này có thể chụp người ta bất tỉnh nhân sự, thế mà tên này lại còn nói con hải quái đó khí lực nhỏ?

Lẽ nào đại ca không phát hiện con cá này chỉ nhỏ hơn du thuyền một vòng thôi sao?

Cái này mà cũng có thể gọi cá nhỏ?

Trên bàn tay của Chu Dương toát ra khói trắng mịt mù, sau đó anh ném thứ này về phía cơn sóng lớn.

Sóng lớn tiếp xúc khí lạnh mà Chu Dương thả ra, trong nháy mắt từ trạng thái chuyển động biến thành tượng băng bất động, chỉ cách du thuyền chưa tới một mét.

Đậu xanh?

Tất cả người trên thuyền đều ngây ngốc, trong dự đoán của bọn họ, Chu Dương hẳn là sẽ dốc hết vốn liếng để hoá giải cơn sóng lớn, sau đó vọt vào trong biển đại chiến ba trăm hiệp với Cự Ngư.

Nhưng mà chuyện vừa xảy ra hoàn toàn lật đổ nhận thức của bọn họ, một cơn sóng lớn cao gần ba mươi mét đã trực tiếp biến thành tượng băng, đây là hành động vĩ đại tới dường nào!

- Mấy người nhìn bên ngoài kìa!
- Đậu xanh!
- Đậu xanh!
- Đậu xanh!

Không biết từ khi nào mà mặt biển xung quanh du thuyền đã hoàn toàn đóng băng, mọi người không biết đóng băng bao nhiêu dặm, chỉ thấy bốn phía là một mảnh trắng xóa, nhìn không thấy bờ bến.

Đây là việc mà con người làm được sao?

Tiện tay đóng băng toàn bộ mặt biển phụ cận ít nhất mười dặm, đây là thủ đoạn bực nào.

Nước biển không giống với nước sông, đóng băng khó hơn rất nhiều, nhưng có thể dễ dàng đóng băng một phạm vi lớn như vậy trong nháy mắt, cái này đã không phải là trình độ mà con người có thể làm được.

Xưng là thần cũng không quá đáng chút nào.

Thậm chí, chỉ cần dựa vào chiêu thức ấy thì Chu Dương cũng có thể gọi là thần thoại.

Tất cả mọi người trên du thuyền thất thần nhìn Chu Dương, nhất thời không biết nên dùng thái độ gì đối đãi người này.

Rốt cuộc là quỳ xuống?

Hay là cúi đầu xuống đất?

- Thúc thúc, chú thật sự quá lợi hại! Chú là Anh hùng đóng băng sao?

Thúc thúc?

Chu Dương giống như bị sấm sét giữa trời quang, cả người không tốt.

Ở đâu ra con nít quỷ?

Thật muốn đánh chết thằng nhãi ranh này!

Anh hùng đóng băng lại là cái quỷ gì? Tên đó còn không bằng một đầu ngón tay của anh mày đâu!

- Đã giải quyết xong rồi, chuyện còn lại giao cho mấy người đấy!

Mọi người nhìn theo ánh mắt của Chu Dương, thủ phạm đằng sau chuyện này chính là một con cá lưng xanh khổng lồ, hiện tại nó đã bị đóng băng, trước khi chết còn duy trì dáng vẻ dữ tợn, muốn làm mưa làm gió.

Nhưng mà vận khí hôm nay của nó không được tốt cho lắm, ra ngoài gây sự đụng phải Chu Dương, sớm bị tiễn đi chầu ông bà.

Mọi người nhìn về con cá lưng xanh, ánh mắt nóng bỏng không kìm nén nổi.

Đây là một con cá biến dị, nếu có thể uống một chút canh cũng đủ để hưởng thụ vô cùng.

Rất nhanh, bọn họ đều ném cái ý niệm này ra sau đầu.

Kiến thức thực lực khủng bố của Chu Dương, còn ai dám tham tiện nghi của anh ta nữa?

Ngại mình chết không đủ nhanh phải không?

Đám thủy thủ lần lượt nhảy xuống, bắt đầu bận túi bụi, phá băng, cắt cá.

Đặc biệt là công việc phá băng, hao phí thời gian rất lâu. Khối băng cứng rắn tựa như sắt thép, sử dụng binh khí đánh mạnh vào cũng chỉ lưu lại một chút dấu vết nhỏ bé đến mức không thể nhìn thấy.

Đây là khối băng sao?

Hoàn toàn không khác gì kim loại.

Cuối cùng vẫn là do Chu Dương ra tay, lúc này lớp băng ở khu vực phụ cận mới hòa tan, du thuyền được thông hành.

Thịt cá được cắt khối rồi sắp xếp gọn gàng, phân loại giao cho Chu Dương, không ai dám tham ô một miếng thịt cá.

Chu Dương thấy bọn họ thức thời, tâm tình không tệ, phân phó phòng bếp lấy xương cá đi nấu canh, thưởng cho những người đó

một nửa, xem như một chút tưởng thưởng cho công lao của bọn họ.

Cái này suýt chút nữa khiến những người trên du thuyền cao hứng điên rồi, một chút canh cá biến dị chính là Thánh phẩm đối với bọn họ.

Mọi người cảm kích rơi nước mắt, thậm chí có người còn quỳ xuống cảm tạ Chu Dương.

Hiệu quả của canh cá biến dị rất bình thường, dù vậy thì ít nhất cũng khiến người uống vào tăng lên năm, sáu điểm thuộc tính thân thể.

Điều này đối với người bình thường mà nói là đã tăng lên rất nhiều, tăng lên tận một phần năm thực lực.

Nếm được ngon ngọt, mọi người bắt đầu nghĩ hết tất cả biện pháp lấy lòng Chu Dương, đủ loại nịnh bợ há miệng là có.

Cái gì mà Chu Dương chỉ có ở trên bầu trời, thế gian hiếm có, Chu Dương nghe mà nổi cả da gà.

Chu Dương nhìn một cái đã biết suy nghĩ của đám người này.

Đừng hòng mơ tưởng thịt cá lưng xanh, thứ tốt thì Chu Dương muốn giữ lại để hưởng dụng, cho bọn họ một chút cặn bã từ đầu móng tay đã xem như tận tình tận nghĩa.

Người trên du thuyền hình như đã minh bạch điểm này, rất nhanh im tiếng biệt tích.

Đến buổi tối lại phát sinh chuyện khiến Chu Dương buồn rầu.

Chương 214: Những người này có sở thích bị cắm sừng à? Long uy mạnh mẽ vô địch! (2)

Hơn nửa đêm, từng người phụ nữ tới gõ cửa phòng của Chu Dương, ai nấy đều ăn mặc yêu diễm, dùng đầu ngón chân suy nghĩ cũng biết các cô nàng này muốn làm gì....

Đặc biệt là đám người này đều là phụ nữ có chồng.

Mấy người này làm như vậy, chồng của mấy người có biết không?

Nếu như nói không ai biết, đồ ngu cũng sẽ không tin.

Đừng nói là mấy người kia có sở thích bị cắm sừng?!

Đối với loại chuyện này, Chu Dương dĩ nhiên là cự tuyệt.

Mấy người phụ nữ này không có xinh đẹp đến họa quốc ương dân, cũng không phải thân thể thuần khiết, Chu Dương đương nhiên sẽ không phá lệ vì bọn họ.

Nhưng mà điều này lại châm lửa Chu Dương, ngay cả Nhị Ngốc đang ăn lấy ăn để cũng không có bị bỏ qua.

Các cô nàng kịch liệt phản kháng nhưng vẫn bị Chu Dương đoàn diệt.

Sâu ở đáy biển, một con kim ngư lặng lẽ nhìn chằm chằm vào du thuyền, trong mắt lộ ra sự thù hận nồng đậm. Một hồi lâu, nó hất đuôi cá rồi biến mất trong làn nước thăm thẳm.

Thức ăn buổi sáng rất phong phú, đều là những nguyên liệu đứng đầu trên thuyền, thậm chí mấy đầu bếp còn nấu năm, sáu phần, sau đó mới chọn ra món tốt nhất đưa tới Chu Dương.

Trừ chỗ đó ra, trên du thuyền còn dùng chậu hoa để trồng quýt vàng, dùng để phòng ngừa bệnh xuất huyết.

Trái quýt vừa mới hái xuống mới mẻ vô cùng, dõi mắt tận thế, đây tuyệt đối là một trong những thứ hi hữu, càng không cần phải nói là đang lênh đênh trên biển.

- Coi như các người có lòng!

Chu Dương gật đầu một cái, ăn xong thức ăn, anh đứng trên boong thuyền, nhìn về phương xa, mơ hồ thấy được lục địa.

Nơi này chính là Hàn Quốc.

Mặc dù quốc gia này cách Trung Quốc rất gần, nhưng ở thời đại hòa bình thì Chu Dương vẫn chưa có cơ hội đi du lịch tới đây.

Trái với những người cảm thấy bất an tại tận thế, Chu Dương trở thành sự tồn tại nhàn nhã nhất, anh có rất nhiều thời gian để du lịch khắp nơi.

- Tăng tốc đi tới...

Ầm!

Đáy biển đột nhiên vươn ra vô số xúc tu khổng lồ, quất đánh mãnh liệt vào du thuyền.

Đây là một con bạch tuộc có hình thể to lớn, xúc tu của nó dày chừng mười mét, mỗi cái đều dài hơn trăm mét.

Sự cố quá đột ngột,du thuyền bị quất bay ra ngoài, lực đạo to lớn đến nỗi suýt chút nữa cắt du thuyền thành hai khúc.

Mọi người không có phòng bị, hoàn toàn không ngờ chỉ còn chút nữa sẽ đến Hàn Quốc thì lại gặp phải tập kích lần nữa.

Mọi người không kịp trở tay, rất nhiều người bị ngã xuống biển, dưới nước có vô số con cá ăn thịt người mọc đầy răng nhọn đang chờ sẵn, bọn chúng lập tức nhào tới những người rơi xuống nước.

Cái này là muốn cho mình nuốt lời?

- Nhị Ngốc! Thức ăn của em tới rồi kìa!

Nhị Ngốc lập tức biến thân thành một con rồng khổng lồ xòe cánh gần ba trăm mét. Long uy lấy cô nàng làm trung tâm nhanh chóng lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Từng con cá ăn thịt người không đợi phát uy đã cảm nhận được long uy giống như trời đất ép xuống, rối rít lật bụng, xác cá nổi đầy mặt biển.

Quái vật bạch tuộc khổng lồ rụt xúc tu lại, Tử Vong Chi Dực đột nhiên xuất hiện suýt chút nữa làm nó sợ đái cả quần, toàn thân run rẩy, lập tức xoay người muốn chạy ra xa.

Nhưng nếu đã tới thì làm sao có thể dễ dàng rời đi được?

Muốn chạy trốn? Món bạch tuộc nướng của tụi này làm sao bây giờ?

Nhị Ngốc nhìn bạch tuộc khổng lồ, lại có mỹ thực đến cửa.

Cô nàng lao thẳng vào biển, khi vọt ra khỏi mặt nước thì trên móng vuốt đã bắt lấy một con bạch tuộc to lớn.

Bạch tuộc khổng lồ đã sợ choáng váng, không dám cử động một chút nào.

Nó coi như là bá chủ tại hải vực phụ cận, nhưng mà nếu so sánh với Tử Vong Chi Dực lại không là cái gì cả, khác nhau như một con voi cùng với một con kiến.

Sự chênh lệch giữa hai bên căn bản là không thể tính toán được.

Nhị Ngốc không khách khí chút nào mà đập nát đầu của bạch tuộc khổng lồ, sau đó ném nó lên du thuyền.

Cũng may chất lượng của du thuyền không tệ, tuy rằng phía trên xuất hiện một vết rách to lớn nhưng cũng không ảnh hưởng việc di chuyển.

Khi bạch tuộc khổng lồ được thả xuống, trọn chiếc du thuyền đều trầm xuống một đoạn.

Sinh mệnh lực của quái vật bạch tuộc rất ngoan cường, tuy là đầu đã rách nát nhưng xúc tu của nó vẫn còn đang hoạt động.

Những người rớt xuống biển vừa mới leo lên đã suýt chút nữa bị bạch tuộc khổng lồ rơi từ trên cao xuống dọa chết khiếp.

Đến lúc bạch tuộc khổng lồ không còn động tĩnh gì nữa, lúc này cả đám mới dám tới gần.

Một con hải quái lớn đến thế mà lại chết dễ dàng như vậy sao?

Ai có thể nói cho tụi này biết, con Hắc Long khổng lồ bay trên bầu trời kia là từ đâu ra không?

Ngay lúc bọn họ nghĩ như vậy, Tử Vong Chi Dực từ trên trời rơi xuống, móng vuốt đặt ở trên người bạch tuộc lớn, giống như tuyên bố đây là chiến lợi phẩm của mình.

Mặc dù Tử Vong Chi Dực thu liễm long uy, nhưng trong mắt của mọi người thì cô nàng vẫn giống như là hoá thân của tử vong.

Đây là cự long!

Từng người run lẩy bẩy rồi ngã xuống đất, có một mùi khai mơ hồ truyền ra.

Lần này là thật sự sợ đến mức tè ra quần rồi.

Không ngờ vừa mới tránh thoát tai ương bạch tuộc khổng lồ thì lại gặp phải một con rồng lớn như vậy, trời muốn diệt ta!

- Nhớ nấu chín nó, tôi muốn ăn bạch tuộc áp chảo!

Hắc Long thế mà lại mở miệng nói tiếng người, ai nấy đều vẻ mặt ngây ngốc.

Không chờ bọn họ làm ra phản ứng, Hắc Long bắt đầu biến hóa, nhanh chóng thu nhỏ lại.

Hắc Long to lớn dần dần biến thành một tiểu Loli mặc váy đen.

Ánh mắt của cô nàng nhìn chằm chằm bạch tuộc khổng lồ, khoé miệng chảy nước miếng thật dài rồi bị hút lại.

Hôm nay là một ngày kinh sợ đối với tất cả mọi người trên du thuyền, số lần sợ hãi hôm nay đã nhiều hơn tổng số của một năm.

Người này không phải là tiểu loli đi theo Chu Dương, cái con bé đặc biệt tham ăn kia sao?

Chẳng trách cô ta có thể ăn nhiều tới như vậy, thì ra là một con rồng!!!

Cho đến giờ phút này, bọn họ rốt cuộc minh bạch tại sao Nhị Ngốc lại có thể ăn nhiều tới vậy.

Hình thể to đến thế, không ăn nhiều mới là lạ!

Rốt cuộc thì Chu Dương làm thế nào để thu phục được một con rồng?

Chờ chút, nếu nói như vậy, lẽ nào Miêu Nữ và Tinh Linh kia cũng là hàng thật sao?

Càng nghĩ càng khiếp sợ, bọn họ nhìn bóng lưng người đàn ông đứng trên boong tàu, trong tâm bỗng dưng sinh ra một loại cảm xúc tên là kính sợ.

Xem người không thể chỉ xem tướng mạo, nước biển thì không thể dùng đấu để đong đếm.

Lúc này Chu Dương đang nhìn về phía biển sâu, giống như đang tra xét cái gì đó. Một lát sau, bàn tay anh xuất hiện một cỗ hơi thở lực to lớn, vô số nước biển tụ tập về lòng bàn tay.

Hơi thở lực tới cũng nhanh, đi cũng nhanh, khối nước kia lại rớt vào trong biển lần nữa, biến hóa duy nhất chính là trong tay Chu Dương không biết từ khi nào lại xuất hiện một con kim ngư.

Con kim ngư này có linh tính, nó giãy giụa muốn thoát khỏi tay Chu Dương nhưng lại không có cách nào trốn thoát được.

Trong mắt nó đều là sự tức giận, mắt cá lồi lên, trong miệng phun ra

từng cái bong bóng.

Chu Dương giơ ngón tay đâm một cái, bong bóng lập tức vỡ vụn, bọt khí giống như quả bom bị kích hoạt, nổ vang từng trận.

Nhưng cái này đối với Chu Dương chỉ như là một làn gió nhẹ quất vào mặt, không có tạo thành một chút ảnh hưởng nào.

Người trên du thuyền nghe thấy tiếng nổ, lúc này ánh mắt mới rời khỏi người Nhị Ngốc, nhìn về phía kim ngư.

- Đây không phải là con kim ngư chúng ta bắt được lúc đầu sao?
- Hình thể giống y hệt, lẽ nào nó vẫn luôn theo dõi chúng ta?
- Tôi tuyệt đối sẽ không nhìn lầm, hình thể của con kim ngư này giống y như đúc con cá biến dị chúng ta đã bắt, thế gian nào có việc trùng hợp như vậy.

Chương 215: Thức Ăn Đưa Tới Cửa, Kim Ngư Cũng Không Tệ

Mọi người rối rít xôn xao.

- Lấy con cá này nấu canh cho tôi!

Chu Dương nhìn thoáng qua kim ngư, nhàn nhạt phân phó một câu.

Lúc này kim ngư tức giận cực kỳ, chỉ là trong ánh mắt của nó đã thêm mấy phần đờ đẫn.

Kim ngư cũng không còn tư thái như trước nữa, hai vây trước của nó không ngừng chắp tay về hướng Chu Dương, giống như đang cầu xin Chu Dương tha thứ.

Con cá này thật sự thành tinh!

Mấy người đầu bếp vừa mới nhận lấy kim ngư, nhìn thấy động tác của nó, trong mắt đều là thán phục.

Kim ngư vùng vẫy thoát khỏi nhóm đầu bếp, nhưng lại không có chạy trốn.

Trí tuệ của nó không thấp, nó hiểu rõ đối mặt với tên nhân loại

khủng bố kia là không thể nào chạy trốn được.

Kim ngư nhảy nhót trên boong tàu, đầu nó lúc lắc lên xuống, giống như là đang dập đầu.

- Thật là một con cá thông minh.

Ngay cả chúng nữ sau lưng Chu Dương cũng rối rít cảm thán, đây cũng là lần đầu tiên mà các cô nhìn thấy một con cá có linh tính cao như vậy, thậm chí không kém bao nhiêu so với Nhị Ngốc trước kia.

- Mày phát động tập kích hai lần, người bình thường đã sớm chết rồi, mày cho rằng dập đầu là tao sẽ tha thứ cho mày à?

Người trên thuyền nghe được câu này, cả đám trừng to mắt nhìn kim ngư. Bọn họ hoàn toàn không nghĩ đến, hai lần tập kích trước đều có liên quan đến con kim ngư này.

Lẽ nào nó có thể khống chế quái vật biển?

Sau khi thán phục, trong lòng mọi người dâng lên lửa giận hừng hực.

Nếu mà không có Chu Dương thì giờ này mọi người trên du thuyền đã chết sạch rồi, nghĩ tới chuyện đó thì làm sao mà bọn họ không giận được.

Kim ngư vẫn còn cầu xin tha thứ, Chu Dương thông qua năng lực Kẻ nắm giữ ký ức đã minh bạch ý tưởng của nó.

- Mặc dù là bọn họ muốn ăn mày, mày trả thù một lần cũng thôi đi, nhưng mà đây đã là lần thứ hai mày ra tay, ngay cả người vô tội là tao cũng bị liên lụy. Mày nói xem tao nên chiên xù hay hấp mày đây?

Đậu xanh, Chu Dương quá trâu bò rồi, người này còn có thể giao lưu với cá!

Không ai cho rằng Chu Dương là bệnh tâm thần lẩm bẩm một mình, mọi người đều tin chắc điều này đại biểu anh ta có thể giao tiếp với cá.

Cái suy đoán này làm vỡ nát nhận tri của mọi người.

Chu Dương tuyệt đối là thần tiên!

- Dương ca, anh tạm tha cho nó đi! Em muốn nuôi một con kim ngư, anh cho em nuôi nó nhé?

- Em tuyệt đối sẽ không nuôi chết nó giống như rùa đen đâu.

Miêu Linh Nhi ở một bên cầu xin giúp kim ngư.

Rùa đen còn có thể bị nuôi chết?!

Đây là lần đầu tiên Tiểu Loli cầu xin thứ gì đó, Chu Dương tự nhiên là sẽ đáp ứng nguyện vọng nho nhỏ này.

- Từ giờ trở đi, mày chính là thú cưng mà chúng tao nuôi, nếu mà mày muốn chạy trốn, vô luận mày trốn tới chỗ nào thì tao sẽ đích thân giải quyết mày!

Kim ngư có linh tính mạnh như vậy, ngay cả Chu Dương cũng có chút động lòng, cho nên anh thuận theo, đáp ứng lời thỉnh cầu của Miêu Linh Nhi.

Miêu Linh Nhi vừa mừng vừa sợ, cầm kim ngư vào trong tay, Chu Dương lấy một kiện bảo vật cấp độ sử thi làm hồ cá, tạm thời trở thành nhà mới của kim ngư.

- Đúng rồi, con cá này là đực hay là cái?

Miêu Linh Nhi vói tay vào trong hồ cá, lật bụng kim ngư xem xét một hồi, kim ngư lại trợn to mắt cá lần nữa, chảy ra nước mắt hối hận.

- Cái! Tôi nuôi cá vài năm, có thể đoán được!

Viên Thanh Tuyết trả lời.

- Chúng ta nhất định phải theo dõi sít sao con cá này, ngàn vạn không để nó bị đạp hư như Nhị Ngốc được.

Nhị Ngốc: Meo meo meo?

Chu Dương:...

Ông xã mấy em là loại người này sao?

Nhưng mà, kim ngư đúng là cũng không tệ...

Chu Dương và chúng nữ vây quanh bàn ăn, trước mặt là các món ăn ngon, đương nhiên trọng điểm lần này là các món làm từ cá, bắt mắt nhất là bạch tuộc khổng lồ nướng cùng với bạch tuộc áp chảo.

- Nào, cá nhỏ, chị mời em uống canh cá.

Miêu Linh Nhi uống canh cá, cảm thấy rất ngon. Mang theo ý nghĩ có thứ tốt phải cùng nhau chia sẻ, cô nàng bưng chén đi tới hồ cá, sau đó đổ một chén canh cá nóng hôi hổi vào trong hồ.

???

...

Kim ngư trừng to mắt, cuối cùng khi thấy hồ cá sắp sôi trào, nó dứt khoát nhảy ra ngoài.

Sủng vật này không có cách nào làm tiếp được!

Miêu Linh Nhi nhanh tay ném kim ngư vào lại trong hồ, vẻ mặt đau lòng.

- Đừng té chết, uống chút canh cá bồi bổ đi.
- Chị còn có bạch tuộc chiên, ăn ngon lắm! Nào, cho em nếm thử một chút!

Nói xong, Miêu Linh Nhi lại cầm một khối thịt bạch tuộc ném vào trong hồ cá.

Kim ngư cũng không phản kháng, chẳng may Miêu Linh Nhi nghĩ không thông, trực tiếp ném mình vào nồi canh cá đang sôi sùng sục kia thì làm sao bây giờ?

Có một chủ nhân như vậy, nó cũng rất tuyệt vọng.

Chu Dương rốt cuộc minh bạch tại sao Miêu Linh Nhi có thể nuôi chết rùa đen, giày vò như vậy thì ai mà chịu cho nổi!

Cũng may con kim ngư này là biến dị, nếu không đã sớm lạnh.

Thôi, để con bé giày vò nó một hồi đi!

Chu Dương cùng mọi người vùi đầu ăn, mỹ thực không thể cô phụ.

Huống chi, những thức ăn này có thể tăng cường tố chất thân thể, không thể lãng phí.

Du thuyền chậm rãi trở nên bình ổn, thuyền trưởng Listeria gõ cửa thông báo:

- Đã tới Hàn Quốc rồi.

Chu Dương cùng chúng nữ bước ra khỏi phòng, rốt cuộc thấy được lục địa.

Chẳng biết tại sao, mọi người lại sinh ra một loại cảm giác hết sức thân thiết.

Cuối cùng thì nhân loại vẫn là sinh vật cuộc sống ở trên đất bằng, mặt đất mới là nơi mà loài người thuộc về.

- Cám ơn mọi người!

Chu Dương vẫy tay một cái với những người trên du thuyền, bước lên phiến lục địa chưa từng đặt chân tới này.

- Em đã tới Hàn Quốc mấy lần, tuy rằng không tính quen thuộc nhưng cũng biết được vị trí đại khái, tiếp theo hãy để em dẫn đường đi.

Tô Nguyên Dao dẫn đầu làm hướng dẫn viên.

Công ty lúc trước cô kinh doanh từng có hợp tác với vài công ty bên Hàn, vì thế cũng thường xuyên bay tới nơi này để đàm phán thương nghiệp cùng với du lịch, cho nên cũng xem như là hiểu rõ.

Chị em Trang Vũ Tình và những người khác cũng từng tới Hàn Quốc nhưng lại không hiểu rõ bằng Tô Nguyên Dao, cho nên sẽ không có cạnh tranh.

Có Tô Nguyên Dao dẫn đường, lúc này mọi người mới không tính hai mắt bôi đen không thấy gì.

Grào! Grào! Grào

Vừa mới lên bờ không bao lâu thì Chu Dương đã thấy được những thân ảnh quen thuộc, Zombie.

Chương 216: Tôi Coi Bà Chị Là Lão Sư Nhập Môn, Thế Mà Bà Chị Lại Muốn Giết Tôi.

Đừng nói, mấy ngày không gặp, mỗi một con thoạt nhìn đều rất là đáng yêu.

- Zombie Hàn Quốc nhìn thấy tao cũng không cần cao hứng như vậy đâu!

Chu Dương lấy Mjolnir ném lên trên cao, vô số tia sấm sét màu tím lấy nó làm trung tâm rồi vọt ra bốn phương tám hướng, mỗi một tia đều vô cùng tinh chuẩn đánh vào trên người Zombie.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 2888 con Zombie, thu được 2888 tích phân. »

Chậc, xem ra Zombie Hàn Quốc cũng không đáng giá hơn!

- Vừa mới giết quá thuận tay, mình không có cẩn thận xem trong đám Zombie có mỹ nữ Hàn Quốc hay không, nói không chừng còn có nữ minh tinh gì đó.

Chu Dương đấm ngực, cảm giác mình bỏ lỡ một tỷ.

Lần sau nhất định phải khắc chế, lỡ như tiêu diệt hết Zombie Hàn Quốc vậy thì không ổn rồi.

Chu Dương thu hồi Mjolnir, nhìn một đống than trên mặt đất, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Khu vực phụ cận trở nên an tĩnh không ít, đoàn người tiếp tục thâm nhập sâu, nhưng lại chưa từng gặp được một người sống.

Đều chầu ông bà hết rồi sao?

Không thể nào!

Nếu đã chết hết thì bọn họ cũng sẽ không đụng phải đám Lý Mẫn Cơ mang hàng về Hàn Quốc.

Chỉ có thể nói địa điểm bọn họ đổ bộ không đúng, có khả năng nơi này đã bị từ bỏ, trở thành một khu vực chết.

Đoàn người tiếp tục đi sâu vào trong hơn nửa giờ, rốt cuộc nghe thấy phương xa truyền đến âm thanh vỗ vào cửa sổ, có một người đàn ông cầm một tờ giấy ghi ba chữ SOS đang liều mạng lắc lư.

Thì ra là vẫn còn người sống.

Đương nhiên, nếu là người sống, vậy thì muốn phát huy tác dụng của anh ta một chút.

Chu Dương phát động năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, dễ như trở bàn

tay có được thông tin mong muốn từ trong đầu anh ta.

Ngôn ngữ Hàn Quốc, còn có chuyện đã xảy ra ở gần đây.

Người này là một cái trạch nam, lá gan không lớn, từ khi bùng nổ tai nạn Zombie thì vẫn luôn trốn ở trong nhà, không dám ló đầu ra.

Nhờ việc anh ta rất thích ăn Mì gà cay nên trong nhà chuẩn bị mấy thùng, vì thế mới có thể sống sót tới bây giờ.

Đương nhiên, qua một tháng thì thức ăn cũng đã tiêu hao gần hết, nhưng anh ta lại không ngờ lúc này lại gặp phải người sống, hết sức ngạc nhiên và vui mừng.

Đối phương là một tên đàn ông, Chu Dương hoàn toàn không có chút hứng thú.

Quay người đi mất.

Cách đó không xa cũng truyền tới một tiếng kêu cứu, lần này chính là giọng của một người phụ nữ.

- Tôi quá tịch mịch, tôi quá hư không, không biết anh có thể cho tôi chút ấm áp không?

Có lẽ là bởi vì Hàn Quốc khá là yêu thích phẫu thuật thẩm mỹ cho nên gương mặt này đã có chỉnh sửa một chút, nhan sắc có thể miễn cưỡng cho bảy mươi điểm, nhưng mà có thể duy trì trình độ này ở tận thế coi như là không tệ.

Cái này đã coi như là cấp độ cao bên trong người bình thường.

Với tư cách là người coi việc giúp người khác làm niềm vui, ánh mắt Chu Dương sáng lên, chuẩn bị thăm hỏi thân thiết đối phương một hồi.

Tên đàn ông đầu tiên cầu cứu trơ mắt nhìn Chu Dương mang theo một đám phụ nữ đi về phía đối diện.

Vị trí của anh có tầm nhìn tốt hơn, anh có thể nhìn thấy những gì mà Chu Dương không thể nhìn thấy.

Mặc dù người phụ nữ kia đang kêu cứu nhưng lại có một tên đàn ông ẩn núp ở bên trong, trên tay anh ta cầm một thứ vũ khí sắc bén, không cần nghĩ cũng biết hai người kia chuẩn bị mưu đồ bất chính.

Nhưng mà anh lại không định báo hiệu cho đoàn người của Chu

Dương biết, nếu như tên kia chết rồi bỏ lại nhiều mỹ nữ như vậy, nói không chừng anh cũng có thể cướp một, hai người về.

Chớ nói chi là, trong đám người đó có một con bé loli mặc váy đen cầm thức ăn trên tay, miệng vẫn không ngừng nghỉ, điều này đại biểu bọn họ không thiếu thức ăn.

- Người Hàn Quốc các người thích người ta đưa ấm áp tới lắm à?

Chu Dương cách cửa phòng hộ quan sát bên trong.

Người phụ nữ này vô cùng cởi mở, cô ta trực tiếp giải trừ vũ trang, chân không lên trận.

Hình ảnh trước mắt làm người xem huyết mạch căng phồng, hận không thể hóa thân thành dã thú, giải quyết cô nàng ngay tại chỗ.

- Đến đây nào!

Nữ nhân nhìn mấy người phụ nữ sau lưng Chu Dương, trong mắt lóe lên vẻ ghen ghét nhưng rất nhanh lại che giấu xuống.

Cô ta ném một kiện quần áo về phía Chu Dương, từ từ lùi bước, vừa lùi vừa ngoắc ngoắc đầu ngón tay khiêu khích Chu Dương.

Tình cảnh như vậy hiếm thấy người đàn ông nào có thể cự tuyệt.

Đương nhiên, sau lưng bóng dáng xinh đẹp kia chính là một con dao sắc bén.

Người đàn ông của cô đang núp ở sau cửa, tay nắm dao sắc, chỉ cần Chu Dương dám vào cửa thì con dao kia sẽ giết chết anh ta trong nháy mắt.

Tên đàn ông kia chết rồi thì chỉ còn dư lại đám phụ nữ tay trói gà không chặt.

Tất cả đều rất hoàn mỹ.

Gần!

Càng ngày càng gần!

Chu Dương đột nhiên đẩy cửa vào, sức lực lớn đến mức cánh cửa hoàn toàn bị hủy hoại, áp sâu vào bức tường bên cạnh.

- Anh tới đây tiểu bảo bối, cưng tuyệt đối đừng thét chói tai nha!

Người phụ nữ nọ vẫn còn duy trì nụ cười mị hoặc, nhưng mà cảm xúc đã trở nên cứng đờ.

Bởi vì người đàn ông của cô đã bị cửa ép dẹp lép, giống như một miếng thịt dán ở trên tường.

- A!

Cô ta phát ra một tiếng thét chói tai, quay người co cẳng chạy như điên.

- Tôi rất thích phát sóng trực tiếp của cô đó!

Nhưng mà cô ta vừa chạy đến một nửa thì đã bị Chu Dương nắm tóc kéo lại rồi ném về phía một bên.

Vút!

Kiếm quang chợt lóe lên, Trình Khả Nhi thu hồi kiếm, người phụ nữ kia đã bị chém thành bảy, tám khúc.

- Thật là đáng tiếc, sự nghiệp phát sóng trực tiếp tốt như vậy không làm, lại bắt đầu chơi trò mưu tài hại mệnh! Thế mà lúc trước tôi muốn xin chữ ký của cô cơ đấy.

Chu Dương đã sớm nhận ra thân phận của đối phương, là một người dẫn chương trình Hàn Quốc, xem như là một trong lão sư nhập môn của Chu Dương.

Tôi coi bà chị là lão sư, thế mà bà chị lại muốn giết tôi.

Chương 217: Hắc Linh Ngục Ma Đánh Tới, Tao Có Thể Trịnh Trọng Nói Cho Mày, Mày Lạnh Rồi! (1)

- Tại sao tên kia lại không có chết?

Nhìn thấy Chu Dương hoàn hảo không hao tổn gì đi ra ngoài, tên trạch nam kia vô cùng khó chịu, anh ta lật tung từng cái bàn ở trong

phòng lên.

Như vậy có nghĩa là mưu đồ của anh ta đã rơi vào khoảng không.

Thức ăn và mỹ nữ đều cách xa anh.

- Ầm!

- Này, mày sống ở cái thế giới này rất vất vả phải không?

Tên trạch nam kia thấy Chu Dương vẫy tay với mình rồi nói một câu không thể hiểu được.

Nhưng mà không chờ anh ta phản ứng lại, một áng lửa thoáng qua, chớp mắt một cái, căn phòng của anh ta đã ngập trong biển lửa.

- Vậy thì để tao đưa mày đi đến một nơi không có phiền não ha.

Nếu tên này cả gan dám đánh chủ ý lên các cô vợ của mình, Chu Dương tự nhiên không thể bỏ qua cho anh ta.

Cho anh ta đi đầu thai miễn phí, chẳng phải đẹp thay.

Ánh lửa biến mất, tòa nhà nơi tên trạch nam kia ở đã thành phế tích, nhóm của Chu Dương đã không còn thấy tăm hơi.

Trên biển rộng mênh mông, đoàn người của Listeria đã tìm được nơi tiếp tế nhiên liệu, du thuyền lại lên đường lần nữa.

Trên đất quá nguy hiểm, còn sẽ gặp phải Zombie, bọn họ thà rằng phiêu bạc ở trên biển.

Cho dù muốn trải nghiệm cảm giác đặt chân lên lục địa thì bọn họ cũng sẽ tìm một hòn đảo nhỏ để nghỉ ngơi, như vậy thì ít nhất cũng sẽ không gặp phải Zombie.

Bọn họ dựa theo kế hoạch nguyên bản hướng về phương xa.

- Mọi người nhìn kìa, đó là cái gì vậy?

Mọi người nhìn thấy nơi bầu trời xa xăm lộ ra một đoàn khí đen đang biến ảo hình thái không ngừng, giống như là ma vật giáng thế, cho người ta một loại cảm giác gian khổ sắp tới.

Đứa bé trai hôm nọ đã tiến hóa thành máy bay yểm trợ chuyên nghiệp, luôn có thể phát hiện những việc lúc trước không thể phát hiện.

Ví dụ như lần trước là Chu Dương, lần này lại là khí đen.

- Chúng ta mau rời khỏi đây đi! Nhất định là có nguy hiểm.
- Nhưng biết đâu chúng ta có thể gặp được một cái cơ duyên giống như Chu Dương đại lão thì sao?

Không ít người đã nếm tới ngon ngọt, thực lực tăng lên không ít, ước gì nắm bắt được mỗi một lần cơ duyên.

Mặc dù Listeria đã cực lực khuyên can nhưng mà các thuyền viên giống như bị mỡ heo che mắt, chỉ một mình anh thì bàn tay không vỗ nên tiếng.

Hắc khí càng ngày càng gần, không đến một phút, bầu trời đã tối sầm, cho người ta áp lực thực lớn.

Ầm!

Trọn chiếc du thuyền chấn động mạnh, một bóng hình khổng lồ toát ra từ trong mây đen.

Đây là một con quái vật cao ba thước, sáu cánh tay, đầu có một cặp sừng dê xoắn, trên người lưu động một ngọn lửa màu xanh lục.

Hình tượng cực kỳ giống như một ít ác ma trong truyền thuyết.

Trong lòng mọi người chợt lạnh, thứ này thấy thế nào đều giống như là nhân vật phản diện, hoàn toàn không phải người toàn thân chính khí như Chu Dương.

Lúc này cả đám hối hận vạn lần, tại sao bọn họ lại ngây ngốc chờ đợi ở đây làm gì chứ?

- Nói cho tôi, các người có từng thấy tên nhân loại này hay không?

Trên thân Hắc Linh Ngục Ma phun trào ra ngọn lửa màu xanh lục, boong thuyền bắt đầu bốc cháy, một cỗ ớn lạnh toát ra từ ngọn lửa, đánh thẳng vào xương tủy tất cả mọi người.

Ngọn lửa ngưng tụ thành một khuôn mặt, dáng vẻ lại là Chu Dương.

Bởi vì Hắc Linh Ngục Ma cảm nhận được khí tức của Chu Dương lưu lại trên du thuyền này cho nên anh mới bị dẫn tới đây.

- Đây không phải là Chu Dương đại lão sao?

- Chúng tôi không quen biết anh ta, chỉ là có duyên gặp mặt một lần thôi.

- Van xin ngài, bỏ qua cho chúng tôi đi!

- Anh ta đã đi tới Hàn Quốc rồi, hiện tại ngài đi còn có thể tìm ra anh ta.

Vì sống sót, bọn họ bán đứng Chu Dương không chút do dự.

- Cảm ơn tin tức của các người! Tôi sẽ ban cho các người vĩnh sinh!

Ngọn lửa màu xanh bùng cháy mãnh liệt, trọn chiếc du thuyền đều bị nó bao phủ.

Không có sự nóng bỏng như trong tưởng tượng, đoàn người trên thuyền chỉ cảm giác giống như một thứ gì đó từ thân thể của mình bị tách ra.

Bọn họ nhìn về phía đồng bọn, làn da của đối phương đã trở nên khô quắt với tốc độ của mắt thường có thể thấy được, giống như bị rút sạch tinh khí thần, chỉ còn lại da bọc xương.

Cuối cùng, ngay cả tầng da này cũng bắt đầu thối rữa, chỉ còn lại xương cốt trắng hếu.

Hắc Linh Ngục Ma nhảy vào trong bầu trời hắc ám, chỉ còn lưu lại chiếc du thuyền vẫn đang bốc cháy ngọn lửa màu xanh.

Khí tức của du thuyền hoàn toàn không giống như lúc trước, ngọn lửa thoáng qua, trong nháy mắt, con thuyền đã xuất hiện mấy trăm thước ở bên ngoài.

Trên thuyền không có một người sống, chỉ có những bộ xương bốc cháy ngọn lửa màu xanh.

Bọn họ chỉ có thể hấp thu khí tức sinh mệnh từ người sống, chỉ có như thế thì mới có thể biến thành nhân loại một thời gian ngắn ngủi.

Từ nay về sau, trên biển đã xuất hiện thêm một cái truyền thuyết về con thuyền U Linh.

Chu Dương lái Batmobile tiến tới, dọc theo đường đi cũng chỉ nhìn thấy những bức tường đổ nát.

Có một cây cầu sắt cách đó không xa, chiều dài ít nhất là một cây số,

lúc này đã bị đứt đoạn, không có cách nào lưu thông được.

Trên cầu còn lưu lại từng vệt máu lớn màu nâu đen, còn có từng cỗ thi thể đã sớm phơi khô, bên kia cầu là một đàn Zombie rậm rạp chằng chịt.

Không cần suy nghĩ nhiều, Chu Dương cũng biết nơi này đã phát sinh chuyện gì.

Nếu đường không thông, vậy thì làm cho nó thông!

Vô số dây mây màu xanh nhanh chóng sinh trưởng, chúng nó uốn éo và đan xen vào nhau, trong chốc lát đã hình thành một cây cầu màu xanh.

Trên thế giới vốn dĩ không có đường, người đi nhiều mới biến thành đường.

Đối với Chu Dương mà nói, không có đường? Không có cầu? Vấn đề nhỏ, chế tạo một cái là được.

Quá đơn giản, quá thoải mái.

Batmobile nhanh chóng chạy qua cầu, giống như tiến vào một thế giới khác.

Đầu cầu bên kia có quá nhiều Zombie, bởi vì cầu gãy cho nên mới cản trở số Zombie này, nhìn thoáng qua thì đàn Zombie này cũng lên tới con số hàng triệu.

Sợ là một phần năm dân số Hàn Quốc đều tập trung ở chỗ này.

- Kế tiếp là thời gian biểu diễn của anh!

Chu Dương móc Mjolnir ra, nhưng suy nghĩ một chút thì lại chậm rãi thả xuống, cuối cùng anh lấy một cái trường đao cấp bậc sử thi ra, một đường chém Zombie như chém dưa.

- Ồ, hình như là một mỹ nữ! Nhan sắc kém một chút!
- Cô em này lớn lên không tồi, tại sao tin tức lấy từ Kẻ nắm giữ ký ức lại không phải thân thể thuần khiết chứ?
- Ồ, người này hai phương diện đều hợp cách! Không sai!

Một Zombie nữ mặc váy trắng bị Chu Dương ném ra ngoài, chiếu cố đặc thù.

Chương 218: Hắc Linh Ngục Ma Đánh Tới, Tao Có Thể Trịnh Trọng Nói Cho Mày, Mày Lạnh Rồi! (2)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương là vì góp phần gìn giữ nhân loại, chẳng may người Hàn Quốc chết hết thì làm sao bây giờ?

Anh đương nhiên phải cứu mấy người phụ nữ Hàn Quốc, lưu lại hoả chủng hy vọng cho quốc gia này.

Không sai, Chu Dương chính là một người thâm minh đại nghĩa như vậy.

- Ồ, phát hiện một nữ minh tinh, chậc, cuộc sống cá nhân quá hỗn loạn, tiễn cô em xuống dưới nhanh vậy!
- Zombie trước mặt đừng chạy! Chính là em! Không cần phải sợ! Anh là người tốt, không giết Loli Zombie xinh đẹp.
- Nhũ mẫu Zombie? Còn mua một tặng một? Đi chết đi!

Chu Dương giết từ đầu cầu tới cuối cầu, một hơi giết chết hơn trăm ngàn con Zombie, có thể nói là khủng bố.

Trải qua một hồi chọn lựa, cuối cùng Chu Dương cũng tìm được bảy, tám nữ Zombie, có điều tỉ lệ hợp lệ có chút thấp.

Các cô hơi kém một chút so với những người phụ nữ bên cạnh Chu Dương, cũng may đều là thân thể thuần khiết, còn chưa từng ăn người.

Mặc dù dáng vẻ hiện tại của các Zombie nữ có chút ghê tởm, nhưng Chu Dương nhất định sẽ cứu vớt các cô ấy, cho bọn họ một cuộc sống mới.

Đây là một nhiệm vụ vinh quang, vĩ đại và thần thánh.

Tiểu tỷ tỷ Hàn Quốc, anh đến cứu vớt các cưng đây.

Tâm tình của Chu Dương rất tốt, đáng tiếc là lại không có duy trì thời gian quá dài.

Chỉ chốc lát, bầu trời trở nên tối sầm, từng luồng khí đen cuồn cuộn lao tới Chu Dương.

- Nhân loại, rốt cuộc tao đã tìm được mày rồi! Vì để tìm mày mà tao đã theo đuổi hơn một ngàn cây số.
- Vô luận mày trốn tới chỗ nào, dám cả gan phá hư kế hoạch của tao thì mày sẽ phải chết!

Hắc Linh Ngục Ma từ trên trời rơi xuống, lấy tư thái Ma vương tuyên thệ một cách rất là hùng hồn.

- Mày là thằng nào?

Chu Dương tỏ vẻ từ trước đến giờ chưa nhìn thấy tên này.

Đây là tên nào toát ra muốn tìm cảm giác tồn tại vậy?

- Hắc Linh Ngục Ma! Chính là Ma Thần đưa mày đi chết!

Hắc Linh Ngục Ma bay xuống mặt đất, một chân đạp nát toàn bộ nữ Zombie mà Chu Dương vất vả mới thu thập được.

Trong nháy mắt, thần sắc Chu Dương lập tức lạnh xuống:

- Tao có thể trịnh trọng nói cho mày biết, mày lạnh rồi!
- Mày muốn giết tao?!

Giống như nghe được chuyện cười, Hắc Linh Ngục Ma ngẩng đầu cười lớn.

Bầu trời đầy mây đen chấn động, muôn vạn ma khí sôi trào, giống như tận thế sắp buông xuống.

Hắc Linh Ngục Ma đứng ở trung tâm ma khí, bản thân phát ra một cỗ ma uy ngút trời.

- Chỉ bằng mày? Còn chưa đủ tư cách đâu con ạ!
- Ngay cả Thiên Sứ mười hai cánh sau lưng mày cũng là bại tướng dưới tay tao năm đó!

- Mày thì có tư cách gì để giao thủ với tao chứ?!

Hắc Linh Ngục Ma không cảm nhận được lực lượng mạnh mẽ từ trên người Chu Dương, anh chỉ nhìn chằm chằm vào Thiên Sứ mười hai cánh Kyle, hiển nhiên cho rằng Chu Dương có thể đánh chết con cóc Hắc Linh đều là công lao của Kyle.

- Lúc trước mày đã đánh bại tao?

Kyle hơi khó hiểu, cô tiến đến ôm cánh tay của Chu Dương rồi nhìn anh bằng ánh mắt mờ mịt.

Một ít ký ức không tốt của Kyle đã bị Chu Dương cố ý xóa đi, ký ức của Hắc Linh Ngục Ma cũng nằm trong phạm vi bị xóa.

Hắc Linh Ngục Ma sửng sốt vài giây, ánh mắt trở nên hơi ngu si, ngay lúc Chu Dương hoài nghi cái tên này có phải thiểu năng trí tuệ không thì Hắc Linh Ngục Ma bỗng dưng thét to:

- Không thể nào! Thiên Sứ không phải là binh khí chiến đấu sao, tại sao thứ này có thể có cảm tình được?

- Thiên Sứ không thể nào xuất hiện cảm tình!

Hắc Linh Ngục Ma đã giao chiến với Thiên Sứ mấy chục lần, thậm chí còn đã giao thủ qua với mấy vị đại thiên sứ hạng cao hơn.

Thiên Sứ chính là máy móc chiến đấu lạnh như băng, chỉ biết phục tùng mệnh lệnh, cảm xúc giống y như từ một khuôn đúc ra, cho tới bây giờ vẫn chưa từng xuất hiện biến hóa.

Ngay cả lời nói cũng xê xích không nhiều, cái gì mà chính nghĩa quang minh, ánh sáng ban mai đang ở trước mắt, một trăm tám mươi lời khen về quang minh tươi đẹp.

Nhưng Thiên sứ trước mắt không giống như vậy. Cô ta có trạng thái thân mật, khi nhìn về phía Chu Dương chợt lóe lên sự ngọt ngào, những thứ này hoàn toàn lật đổ nhận tri của anh đối với Thiên Sứ.

Hắc Linh Ngục Ma chưa bao giờ nhìn thấy binh khí Thiên Sứ nào có loại trạng thái này, ngay cả đọa lạc thiên sứ cũng là máy móc chiến đấu lạnh như băng.

Lẽ nào binh khí Thiên Sứ đã tiến hóa?

Việc người khác không làm được, không nghĩa là Chu Dương không làm được.

Đối với Chu Dương thì chuyện này đơn giản cực kỳ, chỉ cần đánh vỡ mấy cái ấn ký của Thần Quang Minh là xong rồi...

Đương nhiên, nếu như Hắc Linh Ngục Ma biết được biện pháp của Chu Dương, tuyệt đối có thể dọa chết tươi.

- Hãy để tao xem mày ngủ say mấy năm nay sẽ có tiến bộ như thế nào!

Hắc Linh Ngục Ma thủ nắm Tam Xoa Kích màu đen trong tay, ngọn lửa màu xanh lục bốc lên, ma uy không ai bì nổi.

Chu Dương thán phục một hồi, so sánh với cái tên Hắc Ám Chi Tử yếu như cọng bún kia thì tên này mạnh hơn nhiều, miễn cưỡng có vài phần dáng vẻ của boss phản diện.

Nhưng mà người anh ta muốn khiêu chiến chính là Kyle, Chu Dương vui vẻ đứng ngoài xem kịch vui.

- Quỷ Linh Nộ!

Lục hoả khắp trời ngưng tụ ra từng khuôn mặt u linh, chúng nó liên tục chuyển động xung quanh Tam Xoa Kích màu đen.

Vô số âm hồn ngưng tụ thành một khuôn mặt quỷ linh to lớn, sau đó vọt thẳng tới Kyle.

Hắc Linh Ngục Ma là đối thủ cũ của Thiên Sứ, cho nên anh không cần thăm dò thực lực của đối phương, liền thử dò xét cần thiết cũng không, mở màn chính là đại chiêu.

Quỷ Linh Nộ lao mạnh về phía Chu Dương và Kyle, hiển nhiên là muốn giải quyết hai người cùng lúc.

- Phán quyết!

Thánh quang màu trắng ngưng tụ lại rồi hóa thành thánh kiếm màu trắng.

Thánh kiếm màu vàng làm xương, màu trắng làm lưỡi, vừa mới xuất hiện, hắc khí cuồn cuộn ở bầu trời cùng với lục hỏa giống như gặp phải khắc tinh, hai bên lao vào nhau, phát ra từng tiếng va chạm vang dội.

Hắc khí và lục hỏa không kém cạnh gì so với thánh quang của Kyle, hai bên va chạm kịch liệt, mỗi người chiếm cứ một phương.

Tam Xoa Kích màu đen đột nhiên lao tới, có hắc khí và lục hoả yểm trợ phía trên, lực sát thương tăng thêm gấp bội.

Ầm!

Kyle bị đánh bay ra ngoài, lục hỏa và thánh quang va chạm vào nhau.

Lục hỏa rơi vào trên thân Kyle cực kỳ có tính ô nhiễm, bám dính không rời, ngay cả thánh quang cũng không cách nào trục xuất được.

Nhất thời, thánh quang trở nên không ổn định, thậm chí ánh sáng thánh phán quyết của Kiếm thánh cũng trở ảm đạm ba phần.

- Xem ra là lần giao chiến trước tao đã đánh hư đầu của mày rồi, lẽ nào mày đã quên? Ta là khắc tinh của thánh quang bọn mày!

Hắc Linh Ngục Ma cười dữ tợn một tiếng, lập tức ném Tam Xoa Kích màu đen về phía Kyle.

- Chém quỷ thần, một trăm hai mươi tám thức!

Chương 219: Sống Sót Không Tốt À?

Tam Xoa Kích chuyển động nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt đã đánh ra một trăm hai mươi tám chiêu.

Một trăm hai mươi tám chiêu hỗn hợp với nhau, uy lực vô cùng khủng bố.

Kyle vừa mới đứng lên thì đã phải nghênh đón đợt công kích như cuồng phong bạo vũ.

- Thánh quang bảo hộ!

Kyle cảm nhận được nguy hiểm, thánh quang màu trắng phun trào biến thành màu vàng, hình thành một vòm phòng hộ ánh vàng kim.

Hắc Linh Ngục Ma đã quá quen thuộc với chiêu này, anh không tiếp tục công kích, ngược lại lùi tới vừa, lẳng lặng chờ đợi thánh quang bảo hộ biến mất.

Anh ta thừa nhận thánh quang bảo hộ khá là mạnh mẽ, gần như miễn dịch với mọi tổn thương, nhưng cũng không nghĩa chiêu này là

vô địch.

Chiêu thức càng mạnh mẽ thì hạn chế của nó càng lớn.

Thời gian của Thánh quang bảo hộ chỉ kéo dài tối đa là mười lăm giây, sau khi dùng xong chiêu này thì phải đợi nó lạnh xuống, trong thời gian ngắn sẽ không thể sử dụng lại lần nữa. Cho nên thứ anh cần làm là chờ đợi, mười lăm giây sau chính là thời gian biểu diễn của anh.

- Mười lăm giây đã qua, tất cả sẽ lập tức kết thúc thôi!

Hắc Linh Ngục Ma lại ném Tam Xoa Kích màu đen về phía Kyle lần nữa.

- Đại thiên sứ chi kiếm!

Kyle rốt cuộc lấy ra chiêu áp đáy hòm, Thanh kiếm đại thiên sứ, thánh kiếm rực rỡ ánh kim này còn lớn hơn gấp ba lần thánh kiếm phán quyết trước đó.

Thánh quang màu vàng lưu động phía trên càng tạo cho người ta áp lực thực lớn.

- Chậc chậc, rốt cuộc lấy ra lá bài tẩy rồi?

- Chiêu này có cùng vấn đề như thánh quang bảo hộ, chỉ có thể kéo dài tối đa là năm phút. Cho dù chiêu thức có mạnh tới đâu đi nữa thì trước tiên cũng phải đánh trúng tao mới được!

Bóng dáng của Hắc Linh Ngục Ma nhoáng lên một, từ một biến thành một trăm, vô số Hắc Linh Ngục Ma tản ra bốn phương tám hướng.

Lần trước Hắc Linh Ngục Ma đã dùng chiêu này để tiêu hao thánh quang bảo hộ cùng Thanh kiếm đại thiên sứ của Kyle. Mất đi hai lá bài tẩy, lại thêm đặc tính ô nhiễm của lục hoả, thánh quang không còn thuần tuý, chiến thắng rất dễ dàng.

Tuy rằng Thiên Sứ mạnh mẽ, nhưng lại tương đương với máy móc có trí năng, làm việc cứng nhắc, rất dễ dàng tìm ra sơ hở.

Nếu không thì thực lực của anh tối đa cũng chỉ ngang ngửa Kyle.

Thanh kiếm đại thiên sứ mang theo hào quang màu vàng thoáng qua, như Thiên Hà treo ngược, để lại một đại dương màu vàng óng.

Từng tên Hắc Linh Ngục Ma biến mất như là bọt biển, nhưng toàn bộ

đều là ảo ảnh.

Lúc này thì toàn bộ Hắc Linh Ngục Ma đã chết sạch, trong chiến trường không còn sót lại thứ gì, bản tôn của Hắc Linh Ngục Ma không biết đã chạy trốn từ khi nào rồi.

- Cút ra đây cho ta! Không phải mày nói muốn chiến đấu với tao à? Tại sao bây giờ lại chỉ biết chạy trốn?

- Cái tên vô lại không liêm sỉ! Lăn ra đây cho tao!

Ánh kiếm màu vàng xé rách không khí, tung ra vô số quầng sáng.

Kyle tìm nửa ngày, nhưng không cách nào tìm được bóng dáng của Hắc Linh Ngục Ma.

- Đây là chiến thuật, thắng lợi mới là thứ được theo đuổi khi chiến đấu!

Giọng nói của Hắc Linh Ngục Ma không biết truyền đến từ chỗ nào, giống như đến từ bốn phương tám hướng, vô pháp truy tung.

Không thể không nói, loại đấu pháp chán ghét này của Hắc Linh Ngục Ma hiệu quả vô cùng.

- Anh ta ở trong đó!

Chu Dương sử dụng năng lực Thiên thị địa thính, thuận lợi tìm được vị trí của Hắc Linh Ngục Ma rồi chỉ cho Kyle.

Kyle không hề nghi ngờ lời nói của Chu Dương, Thanh kiếm đại thiên sứ lập tức chém một nhát về phía hư vô.

Bầu trời bị xé rách ra một vết nứt màu vàng, một dòng máu màu xanh lục rải đầy trời.

Hắc Linh Ngục Ma lảo đảo hiện ra bóng dáng, trên ngực anh ta có một vết thương còn đang rỉ máu, sâu tới tận xương.

Anh ta bị thánh quang màu vàng bao phủ, áp chế năng lực tái sinh, vết thương không cách nào khép lại được.

Vẻ mặt Hắc Linh Ngục Ma hiện lên sự tức giận xen lẫn sợ hãi, anh nhìn chằm chằm vào Chu Dương.

Không ngờ mình lại bị con kiến hôi này nhìn ra được hành tung.

Chắc chắn không thể lưu lại tên này.

Thân hình của Hắc Linh Ngục Ma nhoáng một đã biến thành vài trăm phân thân lần nữa, bản thể thì lặng lẽ tiến lại gần Chu Dương.

- Chết đi!

Tam Xoa Kích Màu đen bốc cháy lục hỏa, quyết giết chết mục tiêu chỉ bằng một đòn.

- Sống sót không tốt à?

Chu Dương thở dài thườn thượt, chẳng biết khi nào đã móc Mjolnir ra.

Mjolnir lấp loé từng tia sấm sét, tiếng cười ác độc của Hắc Linh Ngục Ma đột ngột im bặt.

Cự lực kinh khủng đánh cho Tam Xoa Kích cấp độ truyền thuyết trong tay anh trở nên vặn vẹo, cả người thì bị đánh văng ra xa mười mấy dặm, ngay cả đầu cũng không thấy...

Dáng vẻ rất thảm...

- Hình như khí lực vừa rồi hơi lớn thì phải...

Chu Dương nhìn thi thể không đầu của Hắc Linh Ngục Ma cách đó mười mấy dặm, có chút cạn lời.

Anh vốn tưởng rằng đối phương đặc biệt mạnh mẽ, cho nên tăng trọng lượng của Mjolnir lên mười tỷ tấn, không ngờ vừa mới chỉ vung một búa là đã...

Chu Dương bay đến thi thể của Hắc Linh Ngục Ma, đầu của đối phương đã nổ tung, miệng vết thương nám đen, nhìn kỹ nửa ngày, thấy thế nào cũng không giống như là còn sống.

Nếu mà bị binh khí cấp độ truyền thuyết khác cho một búa thì Hắc Linh Ngục Ma cũng sẽ không có vấn đề gì, cùng lắm thì vứt bỏ thân xác này tìm cái mới mà thôi.

Nhưng lần này anh ta lại đụng phải Mjolnir, lực lượng sấm sét phun trào chung quanh nó có thể nói là rất khủng bố, vừa vặn là khắc tinh của anh.

Linh hồn vừa xuất khiếu đã gặp phải sấm sét màu tím, kết quả có thể tưởng tượng được.

Tại sao mày lại có thể knockout nhanh như vậy chứ?

Thân là nhân vật phản diện, tại sao có thể vô dụng đến thế?

Mau ngồi dậy đại chiến ba trăm hiệp với tao đi!

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Linh Ngục Ma, thu được 1000 vạn tích phân. »

Thông báo của hệ thống vừa hiện lên, không cần thiết nói nhiều, Hắc Linh Ngục Ma xác thực đã về chầu ông bà.

Cũng không tệ lắm, xem như đưa cho mình một cái bảo rương Thần Thoại miễn phí, đúng rồi, còn có một cái binh khí.

Thân là chủ nhân của cóc đá Hắc Linh, bảo khố bên trong đã có ba kiện binh khí cấp độ truyền thuyết, như vậy thì binh khí trong tay anh ta hẳn là cũng...

Chương 220: Biến Phế Thành Bảo! Phân Giải Và Chế Tạo Vũ Khí

Nhìn sang Tam Xoa Kích màu đen, Chu Dương lặng lẽ thu hồi suy nghĩ mới hiện lên.

« Tử Hải Tam Xoa Kích (Truyền thuyết): Binh khí ra đời ở Tử Linh Hải, nắm giữ năng lực điều động lực lượng Tử Linh Hải, ở trên Tử Linh Hải sẽ có thể duy trì lực lượng liên tục. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Tử Linh Hải chi vương: Điều khiển Tử Linh Hải, ở trên Tử Linh Hải thì sẽ gia tăng thực lực gấp ba. (Chú thích: Chỉ có hiệu quả khi sử dụng ở Tử Linh Hải) »

« Hiệu quả truyền thuyết — Cự linh chi lực: Người cầm Tử Hải Tam Xoa Kích sẽ thu hoạch được giá trị Cự linh, lực lượng tăng cường gấp năm lần, thấp hơn cấp độ truyền thuyết sẽ tăng cường tối đa 30 lần. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Tử vong biển gầm: Nhấc lên cơn sóng thần Tử Linh Hải, chế tạo biển gầm phạm vi ít nhất là 300 cây số tử vong. (Chú thích: Chỉ có hiệu quả khi sử dụng ở Tử Linh Hải) »

« Chú thích: Vũ khí đã bị Mjolnir làm hỏng, hiệu quả truyền thuyết không có hiệu lực. »

⊙A⊙

Vất vả lắm mới có một món vũ khí cấp độ truyền thuyết, thế mà lại bị mình đánh hỏng bằng một búa.

Thật là quá đáng tiếc, chẳng lẽ phải vứt sao?

Chu Dương không vui, lại cho Tử Hải Tam Xoa Kích ba búa nữa.

Thoải mái!

Như vậy thì tâm lý mới không bị mất thăng bằng.

« Thông báo của hệ thống: Chúc mừng túc chủ phá hư một kiện binh khí cấp độ truyền thuyết, kích hoạt phân giải trang bị. »

???

Gì?

Phá hư binh khí truyền thuyết cũng có thể mở ra chức năng mới?

Bệnh thần kinh à?

« Thông báo của hệ thống, phát hiện binh khí truyền thuyết bị hư hại, phân giải hay không? »

- Phân giải!

Tử Hải Tam Xoa Kích đã bị hỏng, không có cách nào phát huy tác dụng được, giữ lại cũng vô dụng, không bằng thử xem chức năng phân giải, nói không chừng còn sẽ có kinh hỉ.

« Phân giải thành công! Chúc mừng túc chủ thu được tinh túy truyền thuyết x78. »

« Tinh túy truyền thuyết: Tinh hoa lấy được do phân giải vũ khí cấp độ truyền thuyết, nắm giữ tác dụng không thể tưởng tượng nổi. Có thể dùng để chế tạo hay cường hóa binh khí cấp độ truyền thuyết. »

« Chúc mừng túc chủ thu được tinh túy, có thể kích hoạt công năng chế tạo trang bị. »

Ánh mắt Chu Dương sáng lên, lẽ nào mình có thể chế tạo binh khí

cấp độ truyền thuyết sao?

« Tiêu hao 100 điểm tinh túy truyền thuyết, hệ thống sẽ dựa theo yêu cầu của túc chủ để, chế tạo một kiện binh khí cấp độ truyền thuyết. (Chú thích: Túc chủ yêu cầu càng cao, hiệu quả truyền thuyết càng nhiều, tiêu hao tinh túy truyền thuyết càng nhiều, 100 điểm tinh túy truyền thuyết chỉ là bước khởi đầu.) »

Lại còn có thể thiết kế binh khí riêng dựa theo yêu cầu?

Chu Dương sững sờ chỉ chốc lát, trên mặt lộ ra vẻ mừng như điên.

Vậy thì sau này anh có thể dựa theo yêu cầu của mình để chế tạo một kiện binh khí cấp truyền thuyết như ý rồi, kèm theo một đống hiệu quả ngưu bức, suy nghĩ một chút đã cảm thấy tuyệt vời.

Không biết Mjolnir có giá bằng bao nhiêu tinh túy truyền thuyết?

« Phát hiện binh khí Mjolnir cấp độ truyền thuyết, có thể phân giải 388 điểm tinh túy truyền thuyết, phân giải hay không? »

Đồ ngu mới đi phân giải!

Chu Dương dùng Mjolnir rất thuận tay, đặc biệt là hiệu quả cự lực mười tỷ tấn khủng bố, còn có hiệu quả vỡ nát cấp độ truyền thuyết, cả hai đều hết sức ngưu bức.

Khỏi cần phải nói, đều là thần binh cấp độ truyền thuyết, thế mà Tử Hải Tam Xoa Kích lại bị đập nát bét như vậy đã đủ để chứng minh sự lợi hại của Mjolnir.

Trước khi gặp được thần binh cường đại hơn cấp độ thần thoại, Chu Dương không cam lòng phân giải nó.

Chu Dương mở ra chức năng cường hóa.

« Chức năng cường hóa có thể tiến hành cường hóa đối với binh khí, binh khí cấp độ truyền thuyết có thể cường hóa binh khí cấp độ truyền thuyết trở xuống, vô pháp dùng để cường hóa vũ khí đẳng cấp cao hơn. »

« Mở ra chức năng hợp thành tinh túy, 10 vạn điểm tinh túy phổ thông hợp thành 1000 điểm tinh tuý linh năng, 1000 điểm tinh túy linh năng có thể hợp thành 100 điểm tinh túy sử thi, 100 điểm tinh túy sử thi có thể hợp thành 10 điểm truyền thuyết tinh túy, 10 điểm truyền thuyết tinh túy có thể hợp thành 1 điểm tinh túy thần thoại. »

Còn có thể chơi như vậy nữa?

Chu Dương sững sờ trong chốc lát, như vậy có nghĩa là một đống binh khí vô dụng trong tay mình có thể biến phế thành bảo?

Chu Dương ngây người một chút, sau đó ánh mắt anh trở nên vô cùng sáng ngời.

Thật may là lúc trước mình có thói quen nhặt rác, phi, nhặt bảo vật, không có lãng phí mỗi một cái vũ khí linh năng, hiện tại rốt cuộc thì chúng nó đã có đất dụng võ rồi.

Chu Dương lấy Hắc Thủy Bảo Hồ rồi đổ toàn bộ số vũ khí mình có được ra ngoài.

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng vũ khí thấp hơn linh năng thì số lượng ít nhất cũng mười vạn, chất đống thành một tòa núi nhỏ.

Vũ khí cấp linh năng cũng ít nhất là mấy ngàn cái, vũ khí cấp bậc sử thi cũng có gần trăm cái, binh khí truyền thuyết tạm thời chỉ có một kiện là Nguyền rủa chi hầu.

Phân giải!

Phân giải toàn bộ!

« Chúc mừng túc chủ phân giải hoàn hảo vũ khí bình thường 114758 cái, thu được 1468421 tinh túy. » (Chú thích: Một kiện vũ khí bình thường phân giải hoàn hảo giá cả từ 5 đến 20 tinh túy.)

« Chúc mừng túc chủ phân giải vũ khí linh năng 6241 cái, thu được 95783 tinh túy linh năng. » (Chú thích: Một kiện vũ khí linh năng phân giải hoàn hảo giá cả từ 10 đến 30 tinh túy linh năng.)

« Chúc mừng túc chủ phân giải vũ khí sử thi 79 cái, thu được 2975 tinh túy sử thi. » (Chú thích: Một kiện vũ khí sử thi phân giải hoàn hảo giá cả từ 30 đến 100 tinh túy sử thi.)

« Chúc mừng túc chủ phân giải thần binh truyền thuyết Nguyền rủa chi hầu, thu được 127 tinh túy truyền thuyết. » (Chú thích: Một kiện vũ khí truyền thuyết phân giải hoàn hảo giá cả từ 50 đến 500 tinh túy truyền thuyết)

Sau khi hợp thành toàn bộ, Chu Dương đạt được 1528 điểm tinh túy truyền thuyết, lại thêm 78 điểm tinh túy truyền thuyết phân giải Tử Hải Tam Xoa Kích trước đó, tổng cộng là 1606 điểm tinh túy truyền

thuyết.

Như vậy có nghĩa là Chu Dương có thể chế tạo ít nhất mười sáu món binh khí cấp độ truyền thuyết phẩm chất thấp.

Đương nhiên, Chu Dương coi thường binh khí truyền thuyết. Nếu có thể chế tạo binh khí, vậy thì đương nhiên phải chế tạo bảo vật cấp độ thần thoại!

Đây là bảo vật duy nhất mà trước mắt Chu Dương để ý.

Không cần binh khí truyền thuyết, Mjolnir trong tay đã quá đủ dùng, Chu Dương hiếm thấy vũ khí nào có thể địch nổi nó.

160 điểm tinh túy thần thoại cũng khó mà chế tạo ra thần binh đứng đầu.

Nếu mình bỏ lỡ lần này, muốn gộp đủ tinh túy cấp độ thần thoại sẽ càng khó khăn hơn.

Chu Dương nghĩ đến cái gì, anh đưa mắt về phía thi thể của Hắc Linh Ngục Ma.

Cái tên này nắm giữ cả một bảo khố tiểu thứ nguyên, không lý nào trên người không có một món bảo vật?

Anh ta chính là đồng tử đưa tài!

Chương 221: Chế Tạo Binh Khí Thần Thoại! Cửu Long Thiên Đế Liễn!

Chu Dương bắt đầu kiểm tra thi thể Hắc Linh Ngục Ma, đúng như dự đoán, anh đã tìm được mấy món bảo vật cấp độ truyền thuyết.

« Định Phong Châu (Truyền thuyết): Bảo châu trời sinh, có hiệu quả định phong. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Định phong: Gió thấp hơn thần cấp vô pháp có hiệu lực trước Định Phong Châu. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Cấm phong chi vực: Chế tạo một khu vực không gió có phạm vi 10 cây số, trong lúc hiệu quả kéo dài, bên

trong phạm vi không gió vô pháp chế tạo gió thấp hơn thần cấp. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Khống phong: Thu được quyền khống chế gió của mục tiêu, năng lượng tiêu hao dựa trên cường độ của gió. »

Thứ tốt, tính thực dụng của Định Phong Châu không tồi, đặc biệt là gặp phải cường giả hệ Phong, có thể trực tiếp phế bỏ toàn bộ dị năng của anh ta.

Món đồ này cần được giữ lại, thuộc về bảo vật thực dụng.

« Minh Hỏa Chi Hài (Truyền thuyết): Hài cốt Minh Vương bỏ lại khi tiến giai thần cấp, lưu lại một tia thần tính Minh Vương, chỉ phát huy tác dụng khi thay thế xương cốt trong cơ thể. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Minh Hỏa: Chế tạo ma diệt khó có thể phai mờ, cực kỳ phụ trợ cho Minh Hỏa, có thể ô nhiễm và đồng hóa mục tiêu. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Quỷ Linh Nộ: Quái vật chết dưới Minh Hỏa đều sẽ trở thành vong hồn thúc đẩy cho Minh Hỏa Chi Hài, ngưng tụ toàn bộ vong hồn trở thành quỷ linh, phát động công kích đối với mục tiêu. (Chú thích: Số lượng vong hồn càng nhiều, cường độ vong hồn càng cao, hiệu quả của Quỷ Linh Nộ càng mạnh.) »

« Hiệu quả truyền thuyết — Minh Thể: Nếu thân ở trong hắc ám sẽ có sẵn năng lực ẩn tàng cực mạnh, đồng thời gia tăng thực lực bản thân gấp 10 lần. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Minh khí xâm thực: Dung hợp Minh Vương chi cốt, sẽ phải chịu minh khí xâm thực, rút ra sinh mệnh lực trong cơ thể, từng bước mất đi ý thức, trở thành con rối của Minh Vương. »

Lại là một kiện bảo vật có hiệu quả tiêu cực, huống chi thứ rút ra còn là sinh mệnh lực, chẳng trách Hắc Linh Ngục Ma dùng bảo tàng làm mồi nhử để thu sinh mệnh lực của người khác.

Loại bảo vật này không cần phải suy nghĩ nhiều, trực tiếp phân giải.

« Chúc mừng túc chủ phân giải Minh Hỏa Chi Hài thành công, thu được 158 tinh túy truyền thuyết. »

« Không gian giới chỉ chi hoàn (Truyền thuyết): Bảo vật không gian, dùng để chứa đồ vật, không gian cực lớn. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Không gian giới chỉ: Không gian bảo vật siêu lớn, thể tích 100 vạn mét khối. »

Bảo vật truyền thuyết này chỉ có một hiệu quả, nhưng hiệu quả quá lớn, 100 vạn mét khối!

Hắc Thủy Bảo Hồ cũng có không gian thứ nguyên, nhưng hiệu quả cũng chỉ mới mười vạn mét khối.

Tuy là hiệu quả của thứ này chỉ có một nhưng tính thực dụng lại mạnh hơn Hắc Thủy Bảo Hồ nhiều, dù sao thì Chu Dương cũng chỉ dùng Hắc Thủy Bảo Hồ như là bảo vật không gian.

Đồ tốt như vậy thì không thể phân giải, lập tức thay, Hắc Thủy Bảo Hồ thì ném cho Tô Nguyên Dao.

Bên trong không gian giới chỉ còn có không ít bảo vật, gần một trăm kiện bảo vật cấp độ sử thi, còn có hai kiện bảo vật truyền thuyết, hiệu quả tương đối gà, hoàn toàn không cần suy nghĩ, Chu Dương lập tức phân giải chúng nó, lại tăng thêm 626 điểm tinh túy truyền thuyết.

Tinh túy truyền thuyết vừa vặn đạt đến 2400 điểm, cũng chính là 240 điểm tinh túy thần thoại.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ muốn tiêu hao điểm tinh túy thần thoại để chế tạo binh khí cấp thần thoại hay không? »

- Xác định!

« Mời túc chủ lựa chọn loại hình binh khí muốn rèn đúc. »

Sau một khắc, trước mặt Chu Dương xuất hiện rất nhiều hình ảnh, muôn hình muôn vẻ, binh khí gì cũng có.

Đao, thương, búa, côn, mâu và mấy chục loại vũ khí lạnh, còn có tấm thuẫn, giày ống, khôi giáp, vân vân.

Có mấy trăm loại dáng vẻ và hình ảnh.

Chu Dương nghĩ ngợi một hồi, anh cảm thấy mình hẳn là nên cần thứ gì đó bá khí một chút, ví dụ như cung điện, Linh Lung Tháp, Bát Bảo Như Ý gì gì đó, như vậy thì khi lên sân khấu mới ngầu.

Chờ đã, Chu Dương hình như lại nghĩ tới một thứ phi thường có bức cách.

- Hệ thống, tôi muốn chọn những binh khí loại hình khác.

Chu Dương không có tìm được thứ mình muốn trong mấy trăm loại binh khí kia.

« Mời túc chủ lựa chọn, vô luận loại hình gì, hệ thống đều có thể đáp ứng tất cả yêu cầu của túc chủ. »

- Cứu Long Đế Liễn!

(Xe kéo chín rồng của đế vương)

Chu Dương nhớ lại mình đã từng đọc một bộ tiểu thuyết, trong đó có cảnh chín con rồng kéo một cái quan tài, ra sân bá khí, bức cách tràn đầy.

Nhưng mà quan tài không may mắn, người sống ai mẹ nó ngồi ở trên quan tài, bệnh thần kinh.

Chín con rồng giữ lại, đổi thành xe đế vương sẽ khá hơn một chút.

Ngồi lên Cứu Long Đế Liễn, như Thiên Đế giáng trần, mắt nhìn xuống nhân gian.

Hệ thống căn cứ vào ký ức của Chu Dương, hình chiếu trước mặt hiện ra hình ảnh Cứu Long Đế Liễn, Chu Dương tiến hành sửa chữa hình chiếu sao cho đúng ý mình.

« Cửu Long Thiên Đế Liễn (Thần thoại): Cửu Long Thiên Đế Liễn là vật của Thiên Đế, dùng để ngự giá thân chinh, dò xét thiên địa. »

« Tiêu hao 240 điểm tinh túy thần thoại, chế tạo Cửu Long Thiên Đế Liễn cùng với bốn loại Hiệu quả thần thoại. »

« Hiệu quả thần thoại — Thiên Đế uy nghiêm: Uy nghiêm của Thiên Đế không thể bị mạo phạm, tiến hành chấn nhiếp mục tiêu đối với khu vực nhất định, toàn bộ sinh vật có thực lực thấp hơn cấp độ thần thoại đều sẽ nhận được uy hiếp, suy yếu bảy phần thực lực trở lên.... »

« Hiệu quả thần thoại — Ngự giá thân chinh: Triệu hoán 10 vạn thiên binh chiến đấu vì túc chủ, mỗi thiên binh nắm giữ một phần mười thuộc tính của túc chủ, ngẫu nhiên thu được phiên bản suy yếu. »

« Hiệu quả thần thoại — Cửu long chi lực: Ngồi trên Cửu Long Thiên Đế Liễn sẽ được tăng thêm lực lượng của chín con rồng, chín con rồng cũng có thể hiệp trợ tác chiến. »

« Hiệu quả thần thoại — Thiên Đế hàng lâm: Triệu hoán hư ảo của Viễn Cổ Thiên Đế, Thiên Đế trấn áp Chư Thiên. »

Rất cường đại!

Chương 222: Chúng ta được cứu rồi!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Quả nhiên không hổ là binh khí cấp độ thần thoại, đáng tiếc duy nhất là nó chỉ có bốn cái thuộc tính cấp độ thần thoại mà thôi.

- Hệ thống, Cửu Long Thiên Đế Liễn còn có thể gia tăng Hiệu quả thần thoại sao?

« Thông báo của hệ thống, túc chủ có thể tiêu hao tinh túy thần thoại để gia tăng Hiệu quả thần thoại lên mức tối đa. »

« Binh khí cấp độ sử thi nắm giữ tối đa là ba cái hiệu quả, truyền thuyết nắm giữ tối đa là năm cái hiệu quả, thần thoại nắm giữ tối đa bảy cái hiệu quả. »

« Mỗi lần gia tăng thêm một hiệu quả thì số tinh túy phải trả sẽ càng nhiều. »

« Hiệu quả thứ tư cấp độ truyền thuyết là 100 điểm tinh túy truyền thuyết, hiệu quả thứ năm là 200 điểm tinh túy truyền thuyết.»

« hiệu quả thứ năm của cấp độ thần thoại là 100 điểm tinh túy thần thoại, thứ sáu là 200 điểm tinh túy thần thoại, thứ bảy là 300 điểm tinh túy thần thoại. »

« Có thể sử dụng tinh túy để tiến hành thay thế đối với hiệu quả được chỉ định, cũng có thể sử dụng tinh túy để tăng lên một loại hiệu quả nào đó, tùy từng hiệu quả, loại hình cường hóa và uy lực thì sẽ có mức khác nhau. »

Đây chính là hiệu quả cường hóa vũ khí sao?

Nghe rất không tồi!

Đáng tiếc, vì chế tạo Cửu Long Thiên Đế Liễn cho nên hiện tại túi của Chu Dương đã rỗng tuếch, không có cách nào tiến hành cường hóa Cửu Long Thiên Đế Liễn được.

Thu hồi Cửu Long Thiên Đế Liễn vừa mới lấy được, lại nhìn về phía bảo khố cũng trống rỗng, Chu Dương khóc không ra nước mắt.

Thật là một mai trở lại trước giải phóng.

Xem ra mình phải nỗ lực kiếm tiền hơn nữa, thu được nhiều tích phân hơn, đạt được càng nhiều bảo vật.

Lần sau gặp được loại văn minh như Cadila, không móc sạch toàn bộ của cải của bọn họ, coi như mình thua!

Loại đồng tử đưa tài như Hắc Linh Ngục Ma, về sau nên tới nhiều hơn nữa, Chu Dương rất hoan nghênh đón tiếp.

- Thiếu chút nữa quên mất, tích phân của mình lại có thể hợp thành một cái bảo rương cấp độ thần thoại rồi, không biết tiếp theo lại có thể mở ra thứ gì đây?

Chu Dương dựa theo thông báo của hệ thống, rất nhanh tìm được một cái bảo rương.

« Tiêu hao 1111 vạn tích phân, bảo rương Hoàng Kim tiến giai thành bảo rương cấp độ Thần thoại. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp độ thần thoại, thu được năng lực: Bất Tử Chi Khu. »

« Bất Tử Chi Khu (Thần): Thân thể của túc chủ nắm giữ năng lực bất diệt, khó có thể giết chết. »

« Bất diệt chi huyết: Chỉ cần túc chủ còn giữ lại một giọt máu là có thể lại phục sinh lần nữa. »

« Chung cực tái sinh: Năng lực khôi phục của túc chủ đạt được cường hóa chung cực, có thể khôi phục thương thế trong nháy mắt, tái tạo bộ phận bị đứt rời. »

« Phục sinh thần huyết: Ngưng tụ toàn thân khí huyết, hóa thành phục sinh thần huyết, phục sinh toàn bộ mục tiêu bên trong khu vực. (Chú thích: Sau khi sử dụng phục sinh thần huyết, túc chủ sẽ rơi vào thời kỳ suy yếu, năng lực Bất diệt chi huyết và Chung cực tái sinh sẽ không thể phát huy hiệu quả, thời gian kéo dài là 24 giờ.) »

Chu Dương sững sờ, năng lực của Bất Tử Chi Khu quả thực lợi hại!

Về sau tùy tiện chơi, mày có thể giết chết tao, coi như tao thua.

Hoặc là sau này không có thức ăn, có thể chặt một cánh tay của mình ăn đỡ đói, tự cấp tự túc, cuồn cuộn không dứt.

Hiệu quả Phục sinh thần huyết càng trâu bò, phục sinh quần thể, quá mạnh mẽ!

Mở cái bảo rương cấp độ thần thoại này quá đáng giá!

Các tế bào trong cơ thể Chu Dương trở nên vô cùng sống động, tốc độ vận chuyển vượt xa thường ngày gấp mười lần.

Chu Dương thử xé mạnh cánh tay của mình, nhưng mà xé nửa ngày mà cánh tay vẫn không hề hấn gì, sau đó anh móc Mjolnir ra rồi cho một búa lên tay.

Cánh tay hiện ra trạng thái gãy xương, thế mà lại không đứt lìa, có thể thấy tố chất thân thể hiện tại của Chu Dương cường đại đến thế nào.

Không đợi Chu Dương cho thêm một búa nữa thì thương thế đã khôi phục...

Chúng nữ: (⊙A⊙)

- Ông xã, anh đang làm gì vậy?
- Tuyệt đối đừng nghĩ không thông!
- Sau này em sẽ ngoan ngoãn nghe lời mà! Dương ca tuyệt đối đừng tự hủy hoại bản thân.

Các cô nàng rối rít xông lại muốn cướp Mjolnir, đề phòng Chu Dương tiếp tục hành vi tự ngược.

- Đừng ngạc nhiên, thao tác cơ bản thôi, các em đừng hoảng sợ.

-...

Lúc nào thì tự ngược được coi là thao tác cơ bản?

Rốt cuộc là cái thế giới này quá điên cuồng? Hay là chúng ta đã quá lạc hậu rồi?

Nhưng mà khi các cô nhìn về phía cánh tay của Chu Dương, cánh tay cong kia đã khôi phục như lúc ban đầu, giống như chưa từng bị tổn thương gì.

- Anh vừa mới thức tỉnh một ít năng lực, cho nên thử một chút, không ngờ hiệu quả cũng không tệ lắm.

Có điều kết quả thì tốt, nhưng mà quá trình có hơi đau, Chu Dương quyết định từ bỏ cách thử ngu xuẩn này.

Năng lực khôi phục kinh khủng phối hợp với tố chất thân thể cường đại, cho dù Chu Dương không sử dụng Bất diệt chi huyết thì trên thế gian này cũng ít có người có thể giết chết anh.

Cái này đã đủ xài rồi.

Chúng nữ đã quá quen với những chuyện này, cho nên cũng không ngoài ý muốn quá nhiều.

Chu Dương quá thần bí, lâu lâu anh ấy sẽ lại đột nhiên toát ra một ít năng lực thần bí cường đại, bọn họ đã thấy quá nhiều lần, sẽ không thấy kỳ quái nữa.

Chúng nữ không hỏi thăm, rốt cuộc thì phụ nữ hỏi quá nhiều, yêu thích tìm căn nguyên luôn là sẽ không được yêu thích.

- A! Những mỹ nữ mà mình vất vả chọn lựa! Cái tên Hắc Linh Ngục Ma đáng chết kia!

Chu Dương nghĩ đến những mỹ nữ Zombie bị Hắc Linh Ngục Ma giết chết, trong lòng tức giận vô cùng.

Anh móc Mjolnir ra đánh xuống thi thể Hắc Linh Ngục Ma một hồi, mãi đến khi không còn thứ gì để đánh thì mới dừng tay.

Lão tiểu tử chờ đó, sớm muộn gì tao cũng đưa chúng mày đi đoàn tụ một nhà!

Xả xong cơn giận, Chu Dương lại tiếp tục tiến về phía trước.

Nơi đó còn có rất nhiều Zombie đang đợi mình, nếu đã tới thì ít nhất cũng phải trải nghiệm cảm giác Hàn Quốc một lần.

Lại là thao tác quen thuộc, Chu Dương đi vào bầy zombie giết đến bảy vào bảy ra, Zombie như cỏ bị cắt, ngã xuống từng lớp.

Hình như vận khí đã hao hết vào việc mở bảo rương cấp độ thần thoại rồi, Chu Dương đã tiêu diệt mấy chục vạn Zombie vậy mà vẫn không tìm được nữ Zombie nào hợp cách, một người cũng không có.

Một tia sét màu tím lấp lóe qua, toàn bộ Zombie phụ cận mười cây số đã hoá thành tro.

- Quá tốt rồi! Chúng ta được cứu rồi!

- Thiên thần giáng lâm, ông trời phù hộ Hàn Quốc chúng ta!

Cư dân Hàn Quốc may mắn còn sống sót nhìn thấy đàn Zombie ngã gục, đỡ lấy nồi cơm điện trên đầu, trong tay cầm cái chảo, võ trang đầy đủ đi ra ngoài.

Phố lớn ngõ nhỏ đều không thấy bóng dáng Zombie, gió thổi tro đen bay tứ tung, giống như chứng minh bọn nó đã từng hiện diện ở cái

thế giới này.

- Chúng ta được cứu rồi!

Chương 223: Bất Tử Bất Diệt! Nữ Minh Tinh Lâm Duyện Nhi

Càng ngày càng có nhiều người Hàn Quốc đánh bạo từ trong nhà chạy ra, bọn họ như phát điên mà vọt vào siêu thị, cửa hàng tiện lợi và khách sạn, tìm kiếm tất cả những gì có thể ăn được.

Trải qua thời gian bị nhốt ở trong nhà lâu như vậy, bọn họ đã sớm đói muốn chết, thậm chí ngay cả một ít thức ăn đã bốc mùi cũng không có bỏ qua.

Người sống gia nhập hàng ngũ giành giật.

Lúc này cũng không ai để ý tới những địa phương khác còn có Zombie hay không, hoặc là chúng nó có phải sẽ giết tới bất cứ lúc nào hay không, thức ăn đầy đủ chính là vốn liếng để tiếp tục tồn tại ở tận thế.

Lâm Duyện Nhi cũng là một thành viên trong đó, cô đeo một cái khẩu trang che kín miệng mũi, đôi mắt được ẩn giấu sau một chiếc kính râm to đùng, cô dùng những thứ này để che giấu nhan sắc của mình.

Tại tận thế, nữ nhân xinh đẹp sẽ trở thành đồ chơi của người khác.

Nếu mà người này lại còn thêm vào thân phận nữ minh tinh, như vậy thì xin chúc mừng, kết quả nhất định sẽ phi thường thê thảm.

Vận khí của Lâm Duyện Nhi không tệ, cô thừa dịp mới kết thúc hoạt động thương nghiệp, một mình đi nghỉ phép ở biệt thự không ai biết, vừa vặn tránh thoát được một kiếp.

Nếu không thì cho dù tránh thoát tai họa Zombie thì cô cũng sẽ đụng phải những tên đàn ông không có ý tốt.

Đã như vậy, thức ăn trong biệt thự cũng không nhiều, mấy ngày nay cô chỉ có thể dựa một cây ăn quả trồng trong sân, cực cực khổ khổ chống đỡ cho tới bây giờ.

Nghe thấy tiếng sấm to lớn phía bên ngoài, Lâm Duyện Nhi đánh bạo thò đầu ra ngoài dò xét, lúc này cô biết cơ hội sống sót của mình đã

đến.

Cô là nhóm người đầu tiên chạy ra bên ngoài, mục tiêu trọng điểm là các túi thức ăn được phong kín trong siêu thị.

Loại thức ăn này có hạn sử dụng lâu dài, tiện cho việc mang theo và tồn trữ, là vật liệu chủ yếu.

Đương nhiên, loại thức ăn này đã trải qua một cuộc cướp đoạt lần nữa, số lượng trên kệ đã cực ít.

Lâm Duyện Nhi tìm được hai túi bánh bích quy lớn và rất nhiều đồ ăn vặt, túi mua đồ nho nhỏ đã chứa đầy ắp.

Nghe thấy sau lưng có động tĩnh, Lâm Duyện Nhi vội vàng rời khỏi giá hàng, chạy về phía xa.

Cẩn thận một chút mới có thể làm cho cô sống được thời gian dài hơn.

Hướng cô chạy tới là khu vực rau quả, vừa đi vào là đã nghe đến một cỗ mùi thối gay mũi.

Phần lớn trái cây đã thối rữa, hóa thành màu xanh đen sền sệt, không nhìn ra hình dáng ban đầu nữa.

Chỉ có chút ít sầu riêng, dưa hấu, quả chanh và trái táo vẫn còn tồn tại, nhưng cũng không còn mới mẻ gì.

Ví dụ như trái táo, da đã sớm co lại thành nhiều nếp nhăn, giống như mặt của một lão già tuổi xế chiều.

Lâm Duyện Nhi không có ghét bỏ, cô quá rõ hoa quả là thứ quan trọng trong tận thế, trong hoa quả có Vitamin cần thiết cho con người. Nếu mà con người thiếu hụt Vitamin thời gian dài thì sẽ gây ra một loạt bệnh tật phiền toái như là xuất huyết.

Khi Lâm Duyện Nhi tới thì nơi đây vẫn chưa thấy bóng người nào, cô vội vàng cho dưa hấu, quả chanh, trái táo vào túi, ngay cả sầu riêng không thích ăn cũng không có bỏ qua.

Vì có thể tiếp tục tồn tại ở tận thế, tất cả có thể trợ giúp mình sống tiếp thì cô tuyệt đối không thể bỏ qua, đây là trách nhiệm đối với sinh mạng của mình.

Khi đi ngang qua khu vực thịt sống, vô số ruồi nhặng bay tán loạn khắp nơi, một mùi hôi thối tới mức khiến người ta nôn mửa suýt

chút nữa làm Lâm Duyện Nhi say sẩm mặt mày, đứng tại chỗ nôn khan vài tiếng. Cô nhanh chóng bước nhanh hơn, rời khỏi khu vực vũ khí sinh hóa này.

Không được, người tới càng ngày càng nhiều, nhất thiết phải mau mau rời đi nơi này!

Càng nhiều người thì càng nguy hiểm, đặc biệt là tận thế, dễ dàng phát sinh mâu thuẫn nhất.

Cô là một người phụ nữ yếu đuối, tay trói gà không chặt, nếu phải đối mặt mấy tên đàn ông đói đến đỏ mắt, kết cục có thể tưởng tượng được.

Lâm Duyện Nhi nhìn thấy ở phụ cận có người đi tới siêu thị, cô xách túi mua đồ chạy thật nhanh về phương xa.

- Con nhỏ đằng trước kia, mày đứng lại đó cho tao!

Đằng xa có hai tên đàn ông thấy Lâm Duyện Nhi cầm trong tay hai cái túi đầy ắp, còn là một người phụ nữ, cả hai lập tức đuổi theo không chút nghĩ ngợi.

Lâm Duyện Nhi nghe thấy sau lưng mình có tiếng đàn ông kêu la, còn có tiếng bước chân đuổi theo, trên mặt cô lộ ra vẻ hoảng loạn.

Mặc dù cô đã sớm dự đoán loại tình huống này sẽ xảy ra, nhưng mà trong lòng vẫn khó an.

Cũng may, biệt thự nơi cô ở cách siêu thị không xa, Lâm Duyện Nhi dùng hết sức bình sinh của bản thân, liều mạng chạy về nhà mình.

Hai tên đàn ông kia không có sức lực đuổi theo, mới chạy một hồi là đã choáng váng hoa mắt, cho nên không có đuổi kịp Lâm Duyện Nhi.

Lâm Duyện Nhi đóng lại cửa biệt thự, vội vã khoá chết cửa, tim đập liên hồi.

- Không ngờ nơi này vẫn có người có tiền!
- Nói không chừng còn là cái bạch phú mỹ! Vận khí hôm nay của chúng ta không tệ!

Ầm!

Cửa kính vỡ vụn, một tảng đá phá cửa sổ mà vào, Lâm Duyện Nhi bị dọa sợ đến mức trốn vào một chỗ.

Cô ẩn náu bên cạnh bàn, khóe mắt nhìn ra phía ngoài, có hai tên đàn ông dọn dẹp mảnh vỡ thủy tinh trên cửa sổ, hiển nhiên là muốn leo vào.

Tại sao bọn họ có thể làm như vậy chứ?

Đôi mắt Lâm Duyện Nhi ngân ngấn nước, đối phương quá ghê tởm!

Lẽ nào bọn họ không thể tự đi tìm thức ăn sao?

Tại sao phải qua đây tai họa mình!

Rõ ràng cô đã cải trang, không người nào có thể nhận ra!

Chuyện cho tới bây giờ, Lâm Duyện Nhi cũng chỉ có thể trốn đi chỗ khác, tiếp tục ẩn náu tại biệt thự thì sớm muộn gì cũng sẽ bị bọn họ bắt được.

Cô để lại hai túi thức ăn vừa mới lấy được, rón rén mở ra cửa sau rồi chạy nhanh ra bên ngoài.

Nếu như hai tên kia thấy mình chạy trốn không có mang theo thứ gì, tỷ lệ rất lớn sẽ bỏ qua mình mà đi tìm thức ăn, như vậy thì mình có thể tránh được một kiếp.

Mặc dù thức ăn rất trân quý, nhưng cái mạng nhỏ của mình vẫn quan trọng hơn.

Không có thức ăn thì cô còn có thể đi bên ngoài thu thập một chút.

Chiến thuật của Lâm Duyện Nhi quả nhiên có hiệu quả, hai tên đàn ông kia vốn định đuổi theo, vừa thấy hai tay của Lâm Duyện Nhi trống trơn, quả quyết ở lại lục tung biệt thự lên.

Sống sót hay là đàn bà, không cần nghĩ, vẫn là thức ăn quan trọng hơn.

Thức ăn mới là vốn liếng sinh tồn ở tận thế, đàn bà chỉ là dệt hoa trên gấm.

Chương 224: Ánh Mắt Không Cần Thì Quyên Góp Cho Người Khác Đi, Ác Nhân Cáo Trạng

Trước

Đương nhiên, cái này còn là do bọn họ không nhìn thấy tướng mạo của Lâm Duyện Nhi, nếu mà biết rõ cô là một nữ minh tinh xinh đẹp, có lẽ lại sẽ một cái kết quả khác.

Lâm Duyện Nhi chạy vào một cửa hàng tiện lợi phụ cận, nơi đây đã bị người ta vơ vét sạch sẽ, chỉ còn lại một ít đồ dùng có tác dụng không lớn và mớ thức ăn đã thối rữa.

Lâm Duyện Nhi tìm kiếm một vòng nhưng cũng không thu hoạch được gì.

Cô lại tìm mấy nhà siêu thị khác, kết quả cũng như lần trước, không còn một chút thức ăn.

Vận động dữ dội cộng với thể lực tiêu hao rất nhiều, Lâm Duyện Nhi cố nén buồn nôn, ăn một ít đồ vật còn chưa biến chất nghiêm trọng, sau đó uống thuốc phòng ngừa đau bụng.

Hôm nay hình như không phải là ngày may mắn của mình rồi....

Lâm Duyện Nhi lại đứng lên lần nữa, cô minh bạch mình cần thiết phải tìm ra thức ăn.

Cuối cùng Lâm Duyện Nhi đi vào một khách sạn, nguyên liệu nấu ăn bên trong đã thối rữa hơn phân nửa, nhưng mà cô lại may mắn tìm ra chút ít bột gạo.

Có điều Lâm Duyện Nhi vừa đi ra khách sạn lại đụng phải hai tên đàn ông đi tới, mặt mũi bọn họ sưng vù, hình như trải qua một hồi vật lộn.

Đương nhiên, túi ny lon trong tay bọn họ hết sức quen mắt với cô.

Bên trong chứa đồ ăn vặt và bánh bích quy cùng chút ít trái cây, số lượng hai túi gần bằng nhau, không cần suy nghĩ cũng biết là hai người đã giải quyết một cách - hòa bình-.

- Thật là trùng hợp!

Có câu nói thật hay, không phải oan gia không gặp gỡ.

Lâm Duyện Nhi không chút nghĩ ngợi đã chạy trốn, hai tên kia kịp phản ứng lại, nhanh chóng đuổi theo.

- Tiểu nương bì, xem ra vận khí của cô em không tốt rồi, nếu đã dâng thức ăn cho bọn này rồi thì thân thể cũng để lại đi!

Hai người cười to, lao nhanh tới Lâm Duyện Nhi.

Con đàn bà này có khuôn mặt trái xoan, tóc dài, vóc dáng rất khá, cho dù cô ta nhìn như người Trung Quốc thì bọn họ cũng có thể nhịn.

Dù sao thì đây là tận thế, có còn hơn không.

Đối phương đeo khẩu trang và kính râm, cố ý ẩn giấu dung nhan của mình, nói vậy thì dung mạo tuyệt đối là không kém.

Giống như là có vài người đeo kính râm ngược lại sẽ khiến người khác chú ý, người ta luôn có sự hiếu kỳ với những thứ thần bí.

Lâm Duyện Nhi muốn chạy trốn, cô biết rõ mình tuyệt đối không thể rơi vào trong tay hai tên này, nếu không thì kết cục nhất định sẽ rất thê thảm.

Có lẽ là đã ăn no, tốc độ của hai tên kia nhanh hơn trước rất nhiều, khoảng cách hai bên từng bước rút ngắn lại.

Lâm Duyện Nhi thỉnh thoảng quay đầu lại, nhất thời không có chú ý tới phía trước, cảm giác mình đụng phải một bức tường thịt, cả người bị bắn ngược lại, nặng nề ngã trên mặt đất.

- Đi đường nhìn một chút, ánh mắt không cần thì quyên cho người khác đi.

Chu Dương còn chưa có nói, cũng may đây là tận thế, bằng không anh đã hoài nghi có người ác ý ăn vạ mình.

Đương nhiên, tận thế là không người nào dám ăn vạ.

Cái gì? Tao đụng mày à?

Thật xin lỗi, tao đụng một lần nữa được không?

Người đói đỏ mắt là sẽ không kén chọn thịt đưa tới trước mặt...

- Thật sự xin lỗi!

Kính râm của Lâm Duyện Nhi đã rơi vỡ, lộ ra đôi mắt to xinh đẹp, trên mặt cô còn có vết thương do mảnh kính râm rạch phải, máu tươi chảy xuống khẩu trang.

Dù vậy, cô vẫn không dám tháo khẩu trang xuống.

- Tiểu nương bì, lúc này mày trốn không thoát đâu!
- Con đàn bà này trộm lương thực của chúng tao, tốt nhất mày đừng nên xía vào chuyện này.

Vì đề phòng Chu Dương xía mũi vào, hai người này ác nhân cáo trạng trước, lập tức định tội danh cho Lâm Duyện Nhi.

Người bình thường không hiểu tình huống, thấy trước là chủ, cho dù có lòng tốt thì cuối cùng cũng sẽ khoanh tay đứng nhìn.

Đương nhiên, đây là đối với người bình thường, bọn họ giấu giếm người khác thì được, nhưng không thể qua mắt Chu Dương.

Kẻ nắm giữ ký ức đã biết rõ ý nghĩ và ký ức của bọn họ trong nháy mắt.

Muốn lừa gạt mình?

Không tồn tại!

Chu Dương nhìn về phía Lâm Duyện Nhi, cô nàng gần như che hết toàn bộ khuôn mặt, ánh mắt anh bỗng dưng sáng ngời, không ngờ mình lại có cơ hội gặp được minh tinh bằng xương bằng thịt.

- Mấy người nói bậy!
- Rõ ràng là mấy người đoạt thức ăn của tôi! Tại sao các người có thể ghê tởm tới như vậy chứ!

Lâm Duyện Nhi suýt chút nữa tức phát khóc, cô hoàn toàn không nghĩ tới hai tên này lại ghê tởm đến như vậy.

Cô quay đầu nhìn về phía những người phụ nữ bên cạnh Chu Dương, cho dù với ánh mắt của cô thì những người này cũng rất là xinh đẹp.

Anh ta có thể mang theo nhiều phụ nữ như vậy ngông nghênh đi ở tận thế, chứng minh thực lực của đối phương bất phàm.

Người này rất có thể sẽ trở thành cứu tinh của mình.

- Van xin anh, cầu xin anh hãy cứu tôi, bọn họ nói bậy! Tôi chỉ là một người phụ nữ yếu đuối, làm sao có thể cướp thức ăn trong tay bọn họ được?

Lâm Duyện Nhi nói cho Chu Dương nghe, nhưng ánh mắt cô lại nhìn về phía những người phụ nữ sau lưng anh ta.

So sánh với đàn ông, phụ nữ càng dễ sinh ra đồng cảm hơn.

Nhưng mà những người phụ nữ này lại coi như chưa nghe thấy lời của Lâm Duyện Nhi, bọn họ chỉ là nhìn về phía Chu Dương, giống như anh mới là trụ cột chính.

- Tại sao tôi phải cứu cô chứ?
- Chúng ta không quen không biết, tại sao tôi phải mạo hiểm vì cô?

Đương nhiên, mạo hiểm đối với Chu Dương chỉ là để nói chơi chơi thôi, hai tên cắc ké này còn không đáng để anh sử dụng hai chữ này.

- Trên thế giới có quá nhiều người phải cứu, nếu tôi thấy người là cứu, chẳng phải là sẽ mệt chết sao!

Sắc mặt Lâm Duyện Nhi trắng bệch, trong lúc nhất thời không nói được lời phản bác.

Thời đại hòa bình thì có lẽ còn có thể chỉ trích Chu Dương máu lạnh, nhưng ở tận thế, không cứu mới là lẽ thường.

- Người anh em đúng là có ánh mắt, chúng tôi không quấy rầy mọi người ha.

Hai tên đàn ông cười trả lời. Mặc dù hai người thấy được một đám mỹ nữ đi theo phía sau Chu Dương, nhưng bọn họ lại không có đánh chủ ý lên người các cô.

- Chờ đã, chỉ cần anh nguyện ý cứu tôi, tôi có thể báo đáp anh.

Lâm Duyện Nhi quyết định, giơ tay gỡ khẩu trang xuống.

Chương 225: Người đàn ông này thật sự là nhân loại sao?

Chu Dương đã sớm biết thân phận của Lâm Duyện Nhi, cho nên anh không có lộ ra kinh ngạc, ngược lại thì Trình Khả Nhi và những người khác lại kinh hô thành tiếng.

Lúc trước Trình Khả Nhi là người dẫn chương trình, phải thường xuyên chú ý tới minh tinh, phải nói là, mộng tưởng của cô chính là trở thành một minh tinh.

Lâm Duyện Nhi là thần tượng của cô, không ngờ đi tới Hàn Quốc chưa được bao lâu lại gặp được thần tượng của mình.

Những cô gái khác thì mỗi người có biểu hiện không giống nhau, ví dụ như mẹ con Selena và Emily, Nhị Ngốc, Kyle thì sẽ không có phản ứng gì.

Minh tinh là thứ gì?

Có ăn được không?

Chu Dương nhìn thoáng qua khuôn mặt của Lâm Duyện Nhi, dung mạo hơi kém một chút so với trên Internet và trên ti vi, khí sắc cũng kém rất nhiều.

Nhưng cũng là một mỹ nữ, lại thêm thân phận minh tinh còn có thể cho cô nàng cộng điểm thêm.

- Vậy thì thù lao của cô đâu?

Chu Dương không có khách sáo hay khen ngợi gì, đi thẳng vào chủ đề.

- Đừng nói là cô cho rằng triển lộ thân phận minh tinh là có thể khiến tôi làm không công nha?

Lâm Duyện Nhi có chút thở gấp, nhưng sau đó cô khôi phục rất nhanh rồi bình tĩnh trở lại.

Đừng nói đối phương không phải là fan của nàng, coi như là thành viên fanclub Hạt Đậu Yêu của cô thì lúc này cũng phải cân nhắc để ra tay.

- Tôi...

Lâm Duyện Nhi suy nghĩ hồi lâu, không nghĩ đến mình có cái gì có thể đưa ra làm báo đáp.

Cho đối phương chữ ký của mình?

Có thể sẽ bị đánh chết hay không?

Ký tên ở tận thế chẳng khác gì là giấy vụn.

- Không ngờ lại là Lâm Duyện Nhi!

Lúc trước hai tên đàn ông kia cũng không để ý cho lắm, sau khi biết được người đàn bà mình đuổi theo là nữ minh tinh, đôi mắt bọn họ trở nên sáng ngời.

- Người anh em, chúng tao khuyên chú mày đừng nên dính vào chuyện này, nếu không xảy ra chuyện thì đám đàn bà bên cạnh mày sẽ bị người khác chăm sóc giúp đấy.

- Bên cạnh chú mày đã có nhiều mỹ nữ như vậy, chúng tao khuyên chú mày đừng tranh đoạt với chúng tao.

Trong giọng nói của hai người mơ hồ lộ ra sự uy hiếp.

Minh tinh xinh đẹp như Lâm Duyện Nhi đánh giá để bọn họ mạo hiểm như vậy.

Mặc dù bên phe Chu Dương người đông thế mạnh, còn có một ít mỹ nữ yêu thích COSPLAY, nhưng bọn họ không sợ.

Đương nhiên, có thể dùng thái độ cường ngạnh dọa đám người này chạy đi là tốt nhất.

Lâm Duyện Nhi càng sợ hơn, cô không cách nào tưởng tượng nổi nếu mình bị rơi vào trong tay hai tên đàn ông này thì sẽ xảy ra chuyện gì.

Nếu phải so đo, cho dù phát sinh một số chuyện thì anh chàng soái khí người Trung Quốc này càng hợp khẩu vị của cô hơn.

- Xin anh hãy cứu tôi, tôi có thể cho anh thù lao.

- Tôi cho anh quần lót nguyên vị, ký tên ở phía trên.

Lâm Duyện Nhi nghĩ tới điều gì, gương mặt đỏ ửng.

Lúc trước thường xuyên có fan quấy rối, muốn cô gửi quần lót nguyên vị, nhưng cô làm sao có thể làm loại chuyện này được.

Nhưng hiện tại cô cũng không có gì để bỏ ra được, chỉ có thể dùng vật này coi như là thù lao.

Hiện tại là tận thế, có bị truyền đi ra ngoài thì cô cũng sợ không ảnh hưởng hình tượng công chúng.

Chính là cô không biết đối phương sẽ tiếp nhận hay không, chỉ caafna đừng xem cô như biến thái là tốt rồi.

(⊙ 旦 ⊙)

Chu Dương hắng giọng một cái, sau đó chậm rãi gật đầu:

- Nói trước ha, tôi chỉ là không nỡ nhìn thấy cô rơi vào trong tay kẻ bắt cóc thôi, cũng không phải là vì quần lót nguyên vị gì gì đó, đương nhiên, nếu cô một hai phải tặng lễ vật cho bằng được thì tôi cũng sẽ không cự tuyệt.

Trên mặt chúng nữ đầy vẻ khinh bỉ, rõ ràng là muốn gần chết mà mở miệng còn tỏ vẻ chính trực.

Hai tên đàn ông Hàn Quốc nghe Chu Dương nói câu này, trong mắt đều là sát khí, hai người tiện tay nhặt miếng sắt và côn gỗ ở dưới đất lên, lạnh lùng nói:

- Lập tức cút xéo khỏi đây! Nếu không mấy con đàn bà của mày cũng trốn không thoát đâu!

- Lăn! Lâm Duyện Nhi là của chúng tao! Mau cút ra khỏi Hàn Quốc!

Quần lót nguyên vị kích phát ý chí chiến đấu của hai tên kia, bọn họ tuyệt đối không lùi về sau.

Hai người cầm vũ khí vọt thẳng tới Chu Dương.

Chỉ cần giết chết cái tên thích xía mũi vào việc người khác này, bọn họ không chỉ có được Lâm Duyện Nhi, mà mười mấy con đàn bà kia cũng sẽ là của bọn họ.

- Lăn!

Chu Dương quát to với hai tên kia, sau khi có được Cửu Long Thiên Đế Liễn, chỉ cần lơ đãng tiết lộ uy nghiêm của Thiên Đế một chút cũng nắm giữ lực lượng vượt quá mức tưởng tượng.

Hai tên Hàn Quốc còn chưa lại gần Chu Dương thì đã bị áp lực vô cùng cuồng bạo thổi quét qua.

Loại lực lượng này giống như xuất phát từ sâu trong linh hồn, trong lòng cả hai bỗng dưng sinh ra cảm giác run rẩy, tử vong như thủy triều muốn nhấn chìm bọn họ.

Trong mắt Lâm Duyện Nhi, hai tên đàn ông kia chỉ mới vọt tới nửa đường thì hai chân bỗng dưng trở nên mềm nhũn, qua mấy giây thì đã té lăn trên đất.

Ngũ quan của cả hai thất khiếu, phun trào ra máu tươi, ngã trên mặt đất không nhúc nhích, hoàn toàn không còn hơi thở.

Đã chết...

Trên mặt Lâm Duyện Nhi hiện lên vẻ ngốc trệ, cô hoàn toàn không nghĩ đến Chu Dương lại có thể đáng sợ tới mức này, chỉ vừa mới nói một chữ lăn là đã có thể làm đối phương chết hết.

Đây là lực lượng đáng sợ tới nhường nào?

Loại năng lực này hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của tất cả mọi người.

- Xin lỗi, vừa rồi tôi dùng sức hơi nhiều!

Chu Dương cười híp mắt giải thích một câu, giống như vừa mới gào chết hai người là một việc vô cùng bình thường.

Lâm Duyện Nhi theo bản năng lùi lại hai bước, cô không biết rốt cuộc mình gặp được Chu Dương là may mắn hay xui xẻo nữa.

Nếu mà anh ta muốn bức bách mình làm chuyện gì, như vậy cô căn bản không có đường phản kháng.

Người đàn ông này thật sự là nhân loại sao?

Chương 226: Lâm Duyện Nhi Hồi Báo, Quần Lót Nguyên Vị

Lâm Duyện Nhi cẩn thận quan sát khuôn mặt của Chu Dương, rõ ràng đối phương có một khuôn mặt người Trung Quốc, ngũ quan thâm thúy, tướng mạo soái khí, còn có một cỗ dương cương chi khí không giống với tiểu thịt tươi.

Là một người đàn ông rất tuấn tú, đặc biệt là anh ta còn nắm giữ thực lực cường đại như vậy.

Rốt cuộc thì Lâm Duyện Nhi đã minh bạch tại sao đối phương lại có nhiều cô gái xinh đẹp đi theo như vậy.

Từ xưa tới nay, bên cạnh cường giả chưa bao giờ thiếu phụ nữ.

Đặc biệt là tại tận thế, đàn ông như vậy lại càng dễ khiến cho người

ta sinh ra cảm giác an toàn.

- Có phải bây giờ cô nên thực hiện hứa hẹn của mình không?

Chu Dương cười tủm tỉm nhìn Lâm Duyện Nhi, cô vội vàng cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng ánh mắt của đối phương.

- Tại đây sao?

- Tôi có thể chuyển sang nơi khác không?

Lâm Duyện Nhi có chút sợ hãi Chu Dương, cô chỉ vào một căn nhà cách đó không xa, muốn vào bên trong thay quần áo.

- Không, thay ở trước mặt tôi đi.

Giọng nói của Chu Dương rất bá đạo, lộ ra ngữ khí không cho cự tuyệt.

Nếu cho phép Lâm Duyện Nhi đi nơi khác thay đồ, như vậy chẳng phải là mình sẽ thiếu rất nhiều thú vui?

Nếu dám dùng vật này trao đổi, cô nàng nên sớm có chuẩn bị tâm lý.

Gương mặt Lâm Duyện Nhi đỏ bừng vì thẹn thùng, dường như muốn tìm một cái lỗ chui xuống.

- Chờ một chút!

Chu Dương nhìn về một hướng, cách đó không xa đang có người cầm ống nhòm nhìn lén bên này.

Vận khí hôm nay của Tống Hiến Nhạc không tệ, anh đã lấy được rất nhiều thức ăn, đủ để ăn no rất nhiều ngày.

Đang lúc ăn ngon thì anh lại nghe thấy có động tĩnh bên ngoài.

Lâm Duyện Nhi!

Không ngờ anh lại nhìn thấy đại minh tinh, tại sao cơ hội anh hùng cứu mỹ nhân lại không rơi ở trên đầu mình chứ?

Không, phải nói là tại sao mình không có phát hiện cô ta sớm hơn!

Bằng không anh cũng phải ra tay.

Mặc dù không thể nào có được Lâm Duyện Nhi, nhưng mà có thể

nhìn lén đối phương thay quần áo cũng là không tồi.

Nhưng mà thông qua ống nhòm, Tống Hiến Nhạc nhìn thấy tên người Trung kia đang vẫy vẫy tay về phía mình, anh không khỏi nhớ tới cảnh tượng chết thảm của hai tên kia.

Không cho anh có cơ hội phản ứng, trong đầu Tống Hiến Nhạc giống như có thứ gì chui vào.

Ầm!

Đầu Tống Hiến Nhạc nổ tung, giống như dưa hấu tan vỡ, những thứ màu đỏ trắng văng đầy nhà.

- Xin cô cứ tiếp tục!

Không lâu lắm, Lâm Duyện Nhi ngượng ngùng cởi quần lót ra, tìm ra một cây bút rồi ký nghệ danh của mình lên đó, sau đó cúi đầu đưa anh chàng Trung Quốc xa lạ trước mặt này.

Chu Dương nhận lấy quần lót nguyên vị Lâm Duyện Nhi đưa, nụ cười trên mặt anh rất rực rỡ. Lâm Duyện Nhi nhìn thấy Chu Dương cười như vậy bị dọa sợ không nhẹ, mặt càng đỏ hơn.

- Tôi có thể đi rồi phải không?

Lâm Duyện Nhi có chút bất an nhìn Chu Dương.

- Được thôi!
- Nhưng mà tôi có một đề nghị, cô có thể trở thành người phụ nữ của tôi.
- Về sau tôi sẽ cung cấp thức ăn cho cô!
- Bảo hộ an toàn cho cô!
- Thậm chí tôi còn có thể cho cô có được lực lượng phi phàm!

Lâm Duyện Nhi đã chứng kiến lực lượng cường đại của Chu Dương, nói không động lòng là giả, đây là một cái cơ hội rất tốt.

Cơ hội thay đổi số phận của bản thân!

Nếu như cô đáp ứng người đàn ông này, như vậy thì sẽ không phải sống lo lắng đề phòng ở tận thế nữa.

Nếu không lần sau gặp lại loại chuyện này, lại có ai có thể cứu cô đây?

Thức ăn ở gần đây đã bị vơ vét không còn gì, muốn tìm một chút thức ăn đã khó càng thêm khó.

Một mình cô có thể chống đỡ bao lâu?

Chẳng may Zombie ngóc đầu trở lại thì làm sao bây giờ?

Nếu như người đàn ông Trung Quốc này có thể bảo hộ nhiều người phụ nữ như vậy, lại thêm một người nữa hẳn là sẽ không thành vấn đề.

Đây là cơ hội không dễ có đối với cô.

Trong nháy mắt, đủ loại ý nghĩ hiện lên trong đầu Lâm Duyện Nhi.

- Tôi không ở lại chỗ này lâu, cô chỉ có cơ hội trả lời một lần! Bỏ lỡ thì đừng hối hận.

Câu nói sau cùng của Chu Dương thành cọng rơm cuối cùng đè chết lạc đà, Lâm Duyện Nhi vội vàng gật đầu không ngừng.

- Tôi đồng ý!

Cô đã làm một chuyện xấu hổ trước mặt Chu Dương, cho nên khi đáp ứng cũng không có gánh nặng trong lòng.

Điểm mấu chốt của một người chính là bị đột phá từ từ như vậy.

Nếu mà đổi thành thời đại hòa bình, Chu Dương dám đề ra loại yêu cầu này, một trăm phần trăm là Lâm Duyện Nhi sẽ cho anh ta một cái bạt tai.

- Cô đúng là một người phụ nữ thông minh!

Chu Dương cười, lắc lắc quần lót nguyên vị trong tay, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Duyện Nhi càng đỏ.

Lần này, cô tiến đến vươn tay đoạt lại nó.

Cô đã đáp ứng Chu Dương trở thành người phụ nữ của anh ta, cô không muốn người này cầm thứ kia quơ qua lại trêu chọc trước mặt mình.

- Quần lót có chữ ký của Lâm Duyện Nhi, độc nhất vô nhị trên

thế gian, không cho anh đâu.

Chu Dương cười ôm Lâm Duyện Nhi vào lòng, ngón tay anh xẹt qua vết thương trên gò má cô.

Lâm Duyện Nhi không thấy đau, ngược lại cảm giác trên mặt có một cỗ mát mẻ, có chút tê ngứa.

- Được rồi!

Chu Dương cúi xuống hôn lên má của Lâm Duyện Nhi, Lâm Duyện Nhi không hề có cảm giác khó chịu.

Hình như nghĩ đến cái gì, cô giơ tay sờ sờ gò má, da thịt bóng loáng, hoàn toàn không có vết thương nào, thậm chí làn da càng nhẵn nhụi hơn so với trước kia.

- Không thể nào?!

Cô nhìn Chu Dương, trong ánh mắt hiện lên tia sáng kỳ dị.

Người đàn ông này càng ngày càng thần bí, giống như cả người anh ta được bao phủ trong sương khói, làm cho người ta không nhìn thấu được.

- Chỉ cần để ông xã hôn một chút, bao chữa bách bệnh!

Chu Dương cười trêu chọc.

- Nào, gọi ông xã nghe một chút.

Dù sao thì Lâm Duyện Nhi cũng là diễn viên, thích ứng rất nhanh, cô nhìn Chu Dương ngọt ngào cười:

- Ông xã!

- Cái miệng nhỏ thật là ngọt, buổi tối cho em uống sữa bò!

Chúng nữ rối rít cười lên, Lâm Duyện Nhi tự nhiên biết ẩn ý trong lời của Chu Dương, khuôn mặt lại đỏ lên lần nữa.

Cái người này quả thực quá xấu rồi.

- Dương ca, em có bệnh trĩ, anh hôn em một chút được không?

Miêu Linh Nhi đáng thương mà lại gần Chu Dương.

Nhìn thấy thần sắc của Chu Dương không đúng, Miêu Linh Nhi xoay người muốn chạy.

Chu Dương xách Miêu Linh Nhi lên, cho hai cái tát vào mông con bé.

- Bướng bỉnh! Học từ ai hả?
- Buổi tối xem anh thu thập em!

Lâm Duyện Nhi nhìn thấy mọi người cười nói vui vẻ, trong mắt đều là hâm mộ.

Nếu mình đã làm ra lựa chọn, về sau cũng phải nghĩ biện pháp dung nhập vào trong cái vòng này.

Nhưng mà trước hết...

Lâm Duyện Nhi quay đầu nhìn hai cái túi ny lon trên mặt đất, thức ăn bên trong đã bị nhuộm đỏ bởi máu tươi, cô cũng không để ý chúng có bẩn hay không, đi tới muốn nhặt lên.

Chỉ có trải qua đói khát mới có thể cảm nhận được thức ăn trân quý tới mức nào.

Chương 227: Bất Luận Ai Trở Thành Người Phụ Nữ Của Anh, Cô Ấy Đều Sẽ Trở Thành Người Hạnh Phúc Nhất Trên Thế Giới Này!

Hai túi thức ăn trước mắt đủ để cô kiên trì một tuần lễ, tiết kiệm ăn thậm chí có thể kiên trì tới nửa tháng.

- Những thứ này quá bẩn rồi!

Lâm Duyện Nhi vừa mới nhặt túi lên đã bị Trình Khả Nhi vứt xuống lần nữa.

Lâm Duyện Nhi sững sờ trong chốc lát, trên mặt lộ ra vẻ không vui.

- Thức ăn ở tận thế quá trân quý! Những thứ này có thể cứu

mạng một người đấy!

- Dính một chút máu mà thôi, rửa sạch thì vẫn có thể ăn mà.
- Đặc biệt là bánh bích quy và đồ ăn vặt, còn chưa quá hạn sử dụng, có túi chứa, chúng nó rất sạch sẽ.

Ở thời đại hòa bình, nữ minh tinh như Lâm Duyện Nhi làm sao có thể khom lưng vì thức ăn dính máu, đại đa số người nhìn thấy thức ăn dính máu đều sẽ cảm thấy xúi quẩy, tự nhiên là sẽ vứt bỏ không đụng vào.

Huống chi...

Trình Khả Nhi nhìn thoáng qua, da trái táo và vỏ quả cam đã phủ đầy nếp nhăn.

Loại quả này đã sớm không tươi, nói không chừng bên trong đã bắt đầu thối rữa, cho dù có đưa cho người khác thì cũng ít có người ăn.

Trình Khả Nhi cảm thấy mình thật may mắn, nếu như cô không gặp được Chu Dương, có lẽ mình cũng sẽ giống như Lâm Duyện Nhi bây giờ....

Mỗi ngày lo lắng sợ hãi, ăn không đủ no.

Chu Dương thấy được vẻ mặt khổ sở của Lâm Duyện Nhi, cười khẽ một tiếng:

- Thế nào? Em lo lắng anh không nuôi nổi em sao?

Lâm Duyện Nhi còn muốn nói thêm cái gì, lại bị Chu Dương bá đạo kéo qua, một dòng nước nóng nhiệt độ vừa phải bao phủ toàn thân của cô, phác hoạ ra đường cong lả lướt.

Chu Dương không nhịn được nhìn một hồi, khống chế nguyên tố nước, trong nháy mắt, Lâm Duyện Nhi cảm thấy toàn thân rất là khoan khoái.

Thậm chí ngay cả quần áo cô cũng như được giặt sạch, một sự thoải mái không nói nên lời.

Lâm Duyện Nhi giận dỗi trừng mắt nhìn Chu Dương một cái, cô cảm thụ dòng nước nóng chui vào một vị trí tư mật.

Cảm giác kia rất thoải mái.

Tên bại hoại này!

- Nếu em đã quyết định trở thành vợ của anh thì làm sao anh sẽ bạc đãi em được chứ?

- Vô luận em muốn ăn cái gì thì anh đều có thể đáp ứng!

Trong giọng nói của Chu Dương lộ ra sự tự tin tràn đầy.

Đồ ăn ở bên trong không gian giới chỉ chi hoàn chồng chất như núi, cho dù lấy toàn bộ ra để cho vạn người ăn thì cũng dư sức chống đỡ mười năm, có thể tưởng tượng đây là lượng thức ăn khổng lồ đến mức nào.

Dù sao thì Chu Dương cũng đã dời trống bảo khố của Cadila.

Ngoại trừ nguyên liệu nấu ăn cực kỳ thưa thớt, những thứ khác thì Chu Dương đều có thể lấy ra, thậm chí trên địa tinh không có, Chu Dương cũng có.

- Anh nói thật sao?

Hai mắt Lâm Duyện Nhi sáng lên, sở dĩ cô sẽ nhặt thức ăn nhuốm máu là bởi vì tại tận thế đã nghèo đến sợ. Nếu không thì lấy thân phận cùng tiêu chuẩn cuộc sống của cô ở thời đại hòa bình, làm sao sẽ cảm thấy hứng thú đối với mấy thứ này.

- Xem ra Duyện Nhi không tin vào thực lực của ông xã!

Chu Dương dẫn Lâm Duyện Nhi vào bên trong Batmobile, nữ đầu bếp xinh đẹp Ninh Thải Hà bắt đầu bận túi bụi, dị năng băng và lửa cùng lên trận, cô nàng bắt đầu chơi ma pháp để xử lí nguyên liệu nấu ăn.

Không lâu sau, từng món ăn nóng hổi được bày lên trên bàn.

Thịt ba rọi kho tàu, gà cay, tôm hùm chua cay, bít tết nướng, ốc hấp mỡ hành, bạch tuộc chiên, cơm lươn...

Đủ loại thức ăn đã thấy hay chưa từng gặp qua được bày tràn đầy một bàn lớn, ít nhất có hơn ba mươi loại mỹ thực. Chưng, chiên, rán, nướng, xào, nấu, hun, hầm, đủ loại cách làm, muốn gì thì có đó.

Nhìn thoáng qua, quả thực là thịnh yến cho thị giác.

Mùi hương thức ăn chui vào mũi của Lâm Duyện Nhi, kích thích vị giác, nước bọt ứa ra không ngừng.

- Tất cả đều chuẩn bị vì em đấy!

Chu Dương nhìn vẻ mặt không thể tin được của Lâm Duyện Nhi, anh nở nụ cười hết sức rực rỡ.

- Bất luận ai trở thành người phụ nữ của anh, cô ấy đều sẽ trở thành người hạnh phúc nhất trên thế giới này!

- Ừm, buổi tối còn cho em uống sữa bò nữa!

Có câu nói, phụ nữ được dễ chịu sẽ hết sức xinh đẹp.

Những lời này không phải là giả!

Lâm Duyện Nhi nhịn đói một tháng, dinh dưỡng không đầy đủ, lại thêm cả người vẫn luôn ở trong trạng thái kinh hoàng một thời gian dài, vô luận là dáng người hay khí sắc đều không tốt.

Nhưng mà chỉ mới một đêm ngắn ngủi, Lâm Duyện Nhi giống như lại được tái sinh lần nữa.

Không chỉ da thịt trở nên trắng nõn hồng hào, dồi dào bóng loáng, tinh thần của cô cũng khôi phục như trước, lại biến trở về thành một đại mỹ nhân lần nữa.

Thậm chí cô càng xinh đẹp hơn so với trước kia.

Dù sao thì cô nàng cũng vừa mới trải qua sữa bò tẩy lễ của Chu Dương...

- Em cũng có được siêu năng lực sao?

Lâm Duyện Nhi cảm thụ lực lượng cường đại phun trào trong cơ thể, nóng lòng muốn thử.

Vô luận là đàn ông hay là đàn bà, mỗi người đều có khát vọng nắm giữ lực lượng cường đại, chỉ là mức độ mạnh yếu không giống nhau mà thôi.

Lâm Duyện Nhi trải qua khảo nghiệm của tận thế, càng ngày càng hiểu rõ sự quan trọng của việc có được thực lực cường đại.

Cô vốn tưởng rằng Chu Dương chỉ là nói dối lấy lệ mình, không ngờ làm chuyện kia thật sự có thể nắm giữ siêu năng lực.

- Ông xã của em rất lợi hại, tối nay chúng ta thử thêm vài lần nữa đi, như vậy thì em sẽ có thể thức tỉnh nhiều năng lực hơn

nữa đấy.

Chu Dương hoàn toàn dùng miệng lưỡi của lão sói xám lừa gạt cô bé quàng khăn đỏ.

Tin anh mới là chuyện ma quỷ!

Lâm Duyện Nhi trợn trắng mắt, cuối cùng vẫn là ngọt ngào đồng ý.

Mặc dù lúc đi đường bất tiện, nhưng mà tinh thần phấn khởi làm cô không để ý tới thân thể mệt mỏi, hào hứng bước xuống Batmobile.

Từng dòng nước vờn quanh cánh tay cô, sau đó biến thành một con thỏ nhỏ, nhảy hai ba lần đến phương xa.

Ầm!

Giống như quả bom nổ tung, vô số dòng nước văng ra bốn phương tám hướng, mặt đất và vách tường bị xuyên thủng ra từng cái lỗ thủng sâu hoắm.

- Uy lực thật lớn!

Lâm Duyện Nhi che miệng, trong mắt đều là vẻ không thể tin được.

Uy lực còn vượt xa lựu đạn không biết bao nhiêu lần.

Đây là năng lực hiện tại của Lâm Duyện Nhi, dị năng hệ Thủy cấp độ C, uy lực cũng không tệ.

Chu Dương không có cho cô ăn quả dị năng, dù sao thì anh không có sử dụng đồng xu may mắn, cho Lâm Duyện Nhi ăn cũng khó mà thức tỉnh được dị năng lợi hại.

Loại sự tình này đương nhiên là phải từ từ mà tới.

Chương 228: Em Muốn Sinh Con Cho Anh! Kế Hoạch Mới Của Chúng Nữ

Giống như là câu cá, một con cá là một cái mồi câu, phải để cho Lâm Duyện Nhi biết được chỗ tốt khi hầu hạ mình, sau này không cần thiết Chu Dương nhắc nhở thì Lâm Duyện Nhi cũng sẽ chủ động nhào

tới.

Khụ! Khụ!

Mình chính là một người rất chính trực...

Tiêu hao hết năng lượng, Lâm Duyện Nhi lập tức cảm thấy mệt mỏi, tinh thần uể oải.

Không sợ!

Chúng ta còn có Hồ Hiểu Dung, chỉ cần nhấp một ngụm sữa, lập tức sinh long hoạt hổ, Chu Dương không nhịn được, kéo hai cô nàng vào Batmobile, bắt đầu vòng chiến đấu mới.

Cảm giác cũng không tệ lắm!

Tâm tình Chu Dương sảng khoái, thoải mái đến mức không tả được.

Chỉ đáng thương cho Lâm Duyện Nhi, cô nàng đã trực tiếp mềm thành một đống bùn.

- Hàn Quốc có địa phương gì kỳ lạ không? Ví dụ như thanh âm lạ lùng hoặc là cảnh tượng đặc biệt kì dị gì đó?

Chu Dương không có quên một mục đích khác, truy tìm dấu vết để lại của bọn Nurkse.

(Editor: Chủng tộc Nexus chương 167 đổi thành chủng tộc Nurkse nha, tại vì tên này đổi thành tiếng Anh có nhiều nghĩa, lần này Zen theo bản truyenyy ha.)

Mặc kệ đối phương có phải là kẻ cầm đầu chế tạo tận thế ở địa tinh hay không, tìm trước đánh cho một trận rồi nói sau.

Lâm Duyện Nhi cau mày suy nghĩ một hồi, chốc lát sau cô lắc đầu tỏ vẻ không biết.

- Em vẫn luôn bị vây ở chỗ này, chưa hề rời khỏi đây lần nào, cho nên không biết chuyện phát sinh ở những địa phương khác.

- Nhưng mà trước khi điện và Internet chưa ngừng thì có một tin tức được lan truyền, thành phố Phủ Sơn (Busan) xuất hiện một luồng cực quang, không biết cái này có liên quan tới thứ anh muốn tìm hay không?

Ánh mắt Chu Dương sáng lên, anh chỉ sợ là không có tin tức thôi.

Đến mức có vấn đề hay không, tới đó tìm tòi là sẽ biết.

- Mọi người ngồi vững vàng!

Batmobile phát ra tiếng động cơ vang dội, thân xe chấn động sau đó tiến về thành phố Phủ Sơn với tốc độ tên lửa.

Nơi hiện tại bọn họ đang đứng cách thành phố Phủ Sơn có hơn hai giờ đường xe, nhưng mà Batmobile chỉ cần một tiếng là đã tới đích.

Mật độ dân số ở thành phố Phủ Sơn cực cao, số lượng Zombie không ít.

Sợ rằng đạo diễn quay chuyến tàu Busan cũng không ngờ tới, thế giới hiện thực sẽ thật sự xuất hiện Zombie, hơn nữa còn có mặt ở ngay tại Phủ Sơn.

Số lượng Zombie ở đây ít nhất cũng có hơn một triệu, nhìn thoáng qua, đâu đâu cũng là Zombie, rậm rạp đến ghê người.

Đương nhiên, Zombie mà người khác sợ hãi, trong mắt Chu Dương chính là tích phân di động.

Chu Dương không gấp gáp động thủ, anh phát động năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, thăm dò ký ức của từng Zombie, từ đó đi tìm thông tin về sự tồn tại kỳ dị.

Rất nhanh, Chu Dương đã nhận được tin tức mong muốn, những Zombie này đã mất giá trị lợi dụng.

Tia sét màu tím chói mắt thoáng qua, vô số bột phấn màu đen bốc lên, tiếp theo là thanh âm thông báo êm tai vang lên.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 3286571 con Zombie, thu được 3286571 tích phân. »

Thế mà không hề có một con Zombie biến dị nào.

Quá gà!

So sánh với Đại Xương Thị, quả thật là một trời một vực.

Với tư cách là người giết ra từ phó bản cấp độ ác mộng, Chu Dương hoàn toàn có tư cách coi thường đàn Zombie ở nơi này.

- Đúng rồi, trong tay của mình còn có một ít mưa tím, có nên giúp đỡ Zombie tiến hóa một hồi không?

Ở trong tay Chu Dương, mưa tím giúp Zombie tiến hóa dần dần mất đi tác dụng, hiệu quả tăng lên quá yếu, Chu Dương nắm giữ đủ loại thuốc cường hóa và quả dị năng, thứ này quả thật càng ngày càng gà.

Có điều trợ giúp Zombie tiến hóa, loại chuyện giúp người khác làm niềm vui như vậy thì vẫn có thể suy xét một chút.

Suy nghĩ một chút, Chu Dương từ bỏ ý định này, bởi vì anh đã quyết định trạm kế tiếp là Nhật Bản, đương nhiên là phải lưu lại thứ tốt cho bọn họ.

- Không ngờ người tiêu diệt đám Zombie lần trước lại chính là ông xã!

Lâm Duyện Nhi triệt để bối rối, nhìn thấy sấm sét màu tím giăng khắp trời, vô số Zombie hóa thành tro, thật lâu vô pháp phục hồi tinh thần lại.

Lúc trước cô cho rằng sấm sét màu tím là do ông trời trừng phạt Zombie, hoàn toàn không nghĩ tới chuyện kia lại do người đàn ông bên cạnh ra tay.

Trong lòng cô bỗng dâng lên cảm giác tự hào sâu đậm.

Người đàn ông của mình là sự tồn tại siêu cấp đỉnh thiên lập địa.

Lực lượng kinh khủng như vậy, xưng là thần linh không quá đáng chút nào.

- Em phải sinh con cho anh!

Ma xui quỷ khiến, Lâm Duyện Nhi bỗng dưng buộc miệng nói một câu, một lát sau cô vội vàng cúi đầu xuống.

Những người khác nghe được câu này, rối rít chuyển ánh mắt về phía Chu Dương, trong mắt lập lòe ánh sáng vô hình.

- Em cũng phải sinh con cho Dương ca!

Miêu Linh Nhi từ đâu toát ra, hô to muốn làm mẹ.

Ngay cả rùa đen cũng có thể nuôi chết, ai dám để em nuôi em bé?!

Chúng nữ đi theo Chu Dương sớm nhất hiện lên vẻ mặt u oán.

Các cô đã sớm có ý nghĩ này, nhưng không biết vì sao, mọi người đã ăn sữa bò nhiều lần như vậy mà bụng lại không có chút động tĩnh nào.

Chúng nữ đưa mắt nhìn nhau, trong mắt lóe lên một tia sáng.

- Dương ca, chúng em đói rồi!

Trình Khả Nhi và chúng nữ đồng thời biểu thị muốn ăn cơm, Chu Dương lập tức ý thức chuyện không bình thường.

Dưới năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, tâm tư nhỏ của các cô nàng không thể giấu khỏi mắt Chu Dương được.

- Được rồi, nếu các em đã thành tâm thành ý khẩn cầu như vậy, anh đành rủ lòng từ bi thoả mãn mọi người vậy!

Cuộc chiến kéo dài rất lâu, chúng nữ được như nguyện nhận sữa bò tràn đầy.

Các cô nàng tránh ra Chu Dương, túm tụm lại một chỗ.

- Có ai có biện pháp nghiên cứu thứ này không?

Đương nhiên, phần lớn ánh mắt đều nhìn về phía Hồ Hiểu Dung, mọi người nhớ tới thân phận y tá của cô.

- Tôi chỉ là một người y tá, không phải bác sĩ, không hiểu biết kiến thức về phương diện này.

Hồ Hiểu Dung có chút bất đắc dĩ, bác sĩ và y tá khác biệt rất lớn, càng không cần phải nói phương hướng nghiên cứu của cô chưa từng tiếp xúc qua mấy thứ này.

- Đây là khi thêm một nữ bác sĩ cho nhóm chị em của chúng ta rồi.

Chương 229: Tên này quá yếu

- Chính là chỗ này!

Chu Dương nhìn về phía phương xa, thông qua Kẻ nắm giữ ký ức, anh đã lấy được tin tức trong đầu đàn Zombie, tìm được nơi khởi nguồn của cực quang.

Trên mặt đất lưu lại một cái hố to, bốn phía nám đen.

Thứ rơi xuống đã tan biến không còn dấu tích, Chu Dương sử dụng Thiên Thị Địa Thính cũng không có tìm được tin tức hữu dụng.

Chẳng lẽ tin tức tới đây là đã bị cắt đứt sao?

Sắc mặt Chu Dương rất khó coi, chuẩn bị rời đi nơi này.

Lúc này anh bỗng dưng có cảm ứng mơ hồ nào đó, đưa mắt nhìn về phía phương xa.

Mấy chục tên chiến sĩ mặc đồ rằn ri, cầm súng tự động trong tay đang di chuyển tới gần nơi này, họng súng đen ngòm ngắm vào đoàn người của Chu Dương.

- Lão đại chúng tôi muốn gặp cô!

Các binh lính không có nhìn Chu Dương, ánh mắt bọn họ lướt qua chúng nữ, cuối cùng nhìn về phía Lâm Duyện Nhi.

- Các người là ai? Tôi không đi với các người!

Lâm Duyện Nhi vừa mới thức tỉnh năng lực, trong lúc nhất thời vẫn không thể thích ứng thân phận dị năng giả, khi nhìn thấy họng súng tiểu liên chĩa về hướng mình, cô nhất thời có chút sợ hãi.

- Duyện Nhi, nghe lời! Đây là cơ hội của cô đấy!

Một người đàn ông mập mạp chạy từ phía sau lên đằng trước, không ngừng nháy mắt về phía Lâm Duyện Nhi.

Lâm Duyện Nhi nhìn thấy người tới là ai, sững sờ chốc lát, kinh sợ la lên:

- Ông còn sống sao?

Người đàn ông này chính là người đại diện của Lâm Duyện Nhi.

- Tại sao tôi không thể sống sót được?

- Lần này cơ hội ôm đùi to của cô tới rồi, còn nhớ vị kim chủ lúc trước rất có hứng thú với cô nhưng cô đã liên tục cự tuyệt ngài ấy không?

- Cô đã chọc giận vị này rất nhiều lần, hiện tại là tận thế, lần này nếu như cô lại chọc giận ngài ấy, kết cục sẽ vô cùng thê

thảm.

Người đại diện vừa nhắc tới chuyện này, Lâm Duyện Nhi lập tức biết được thân phận của đối phương, sắc mặt cô trở nên trắng bệch.

Năng lực của đối phương tại Hàn Quốc không yếu, đặc biệt là tại giới giải trí, có thể nói là một tay che trời, rất nhiều nữ minh tinh Hàn đã bị anh ta làm quy tắc ngầm.

Hai năm gần đây, anh ta coi trọng Lâm Duyện Nhi, sử dụng đủ loại thủ đoạn chèn ép, ngay cả người đại diện cũng quạt gió thổi lửa.

Nếu mà cô không muốn cúi đầu, như vậy thì anh sẽ hoàn toàn đuổi cô ra khỏi giới giải trí.

Thân là một nữ nghệ sĩ, cho dù danh tiếng hiện tại của cô không thấp, nhưng mà cuối cùng cánh tay cũng không véo được chân to, cúi đầu chính là lựa chọn tốt nhất.

Vì trốn tránh phiền toái, cô trốn tới biệt thự của một người bạn, không ngờ tận thế lại đến.

Sau khi trở thành người phụ nữ của Chu Dương, cô vốn dĩ cho rằng từ đây về sau mình sẽ không còn dây dưa với quá khứ nữa, không nghĩ đến đã tận thế rồi mà những người này còn âm hồn không tiêu tan.

- Tôi sẽ không đồng ý! Tôi đã có chồng rồi, ông bảo anh ta hết hi vọng đi!

Lâm Duyện Nhi nhớ tới người đàn ông của mình, Chu Dương.

Anh ấy có thể chế tạo ra sấm sét vô cùng kinh khủng, còn có thủ đoạn giết người trong vô hình, nếu anh ấy đối phó mấy tên chiến sĩ cầm súng này hẳn là không có vấn đề gì.

- Cô có chồng rồi?

Sắc mặt người đại diện trở nên cực kỳ khó coi.

Lâm Duyện Nhi vẫn luôn giữ mình trong sạch rất tốt, mặc dù đã từng cố ý chế tạo một ít tin bên lề nhưng mà cho tới bây giờ cô vẫn chưa từng thực sự phát sinh chuyện gì.

Đương nhiên, cũng không phải là do người đại diện thức tỉnh lương tâm hoặc là có phẩm tính thiện lương, mà là bởi vì nữ nghệ sĩ càng tinh khiết thì giá bán ra sẽ càng cao. Ở trong mắt người đại diện,

Lâm Duyện Nhi chính là mặt hàng thượng đẳng nhất.

Hôm nay người đại diện đã tìm được nhà trên cho Lâm Duyện Nhi.

Nếu là ở thời đại hòa bình, anh còn có thể tận tình khuyên bảo vài câu, không dám sử dụng thủ đoạn quá mức trắng trợn, tối đa là tiến hành chèn ép ngoài sáng trong tối, để cho Lâm Duyện Nhi ngoan ngoãn nghe lời mà thôi.

Đương nhiên, sau tận thế thì không cần thiết phiền toái như vậy, chỉ cần bắt người rồi nhốt lại, cho nhịn đói ba ngày trước, anh cũng không tin cô ta còn không nghe lời.

Nếu mà còn không được, không phải còn có trừng phạt sao?

Trực tiếp trói lại, xem cô còn có biện pháp gì?

- Tốt nhất là cô nên ngoan ngoãn nghe lời, như vậy mới có thể khiến cô thiếu chịu khổ một chút!

Sắc mặt người đại diện âm trầm, anh quay sang mấy tên chiến sĩ phân phó cái gì đó.

- Đại nhân nhất định không muốn gặp cái tên đi bên cạnh Lâm Duyện Nhi, vì không chọc giận đại nhân, tốt nhất là chúng ta nên giải quyết anh ta ngay tại đây!

- Sau đó bắt luôn những cô gái xinh đẹp kia về, đại nhân nhất định sẽ thật cao hứng!

Trong mắt người đại diện lóe lên một tia sáng, chỉ cần làm thành chuyện trước mắt thì đó sẽ là một bút công lao lớn.

- Nổ súng giết chết anh ta đi!

Đám chiến sĩ móc súng tiểu liên ra, tiến lại gần Chu Dương.

- Tụi bây nên nổ súng tự sát đi!

Trong thanh âm của Chu Dương lộ ra ngữ khí không cho phép cự tuyệt.

Người đại diện nhìn về phía Chu Dương giống như là nhìn kẻ đần độn, chẳng lẽ mày bảo người ta tự sát thì bọn họ sẽ ngây ngốc nghe lời mày sao?

Nhưng mà giây tiếp theo, đám chiến sĩ lại không có do dự nửa điểm,

cả bọn nhanh chóng chĩa họng súng về phía đầu của mình rồi bóp cò.

Đoàng! Đoàng! Đoàng!

Tiếng súng vang dội liên tục, không có ngoại lệ, toàn bộ chiến sĩ đã nổ súng tự sát...

Người đại diện vừa mới quay đầu qua thì hơn mười khối thi thể đã ngã xuống đất, trong không khí quanh quẩn mùi máu tanh nồng nặc.

Tại sao có thể như vậy?

Không phải mình bảo bọn họ giết chết tên đàn ông kia sao?

Coi như bọn họ không muốn thì cũng không cần tự sát!

Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

Người đại diện nhìn về phía Chu Dương, lúc này trên mặt đối phương đang lộ ra nụ cười ấm áp.

Không cần suy nghĩ nhiều cũng biết chuyện mới vừa rồi tuyệt đối là do tên này tạo nên.

Giờ khắc này ở trong mắt người đại diện, nụ cười của Chu Dương giống như ác ma đang mỉm cười.

- Mày không nên tới đây!

Trong nháy mắt, người đại diện sợ đái cả quần, mơ hồ truyền đến một cỗ mùi khai.

Chúng nữ hiện lên vẻ mặt khinh bỉ, tên này quá yếu!

Chương 230: Tụi Bây Nên Nổ Súng Tự Sát Đi! Đã Lâu Không Có Đại Khai Sát Giới!

Lâm Duyện Nhi vốn dĩ đang khẩn trương cũng lộ ra nụ cười.

Khi còn làm việc với người đại diện, cô đã bị rất nhiều chèn ép, thậm chí còn có một ít đãi ngộ không công bằng.

Nhưng mà hợp đồng của nghệ sĩ Hàn Quốc quá bất công, phí bồi thường vi phạm hợp đồng không phải là một minh tinh nho nhỏ như cô có thể trả, cho nên cô chỉ có thể im lặng chịu đựng.

Hiện tại đã khác, cô đã có ông xã chống lưng!

Gặp phải vấn đề gì, không cần thiết nói nhiều, ông xã tự nhiên sẽ ra mặt cho cô.

- Dẫn tao đi gặp cái người mà mày gọi là đại lão phía sau màn!
- Tao muốn xem thử coi đối phương là đại nhân vật gì, ngay cả vợ của tao mà anh cũng dám mơ tưởng tới.
- Nếu như tao không có phát hiện thì thôi, nhưng nếu dám đưa tới cửa, vậy thì tao cũng sẽ không khách sáo mà chặt móng vuốt của anh ta.

Nếu như trở lại lúc người đại diện vừa nhìn thấy Chu Dương lần đầu, nghe thấy đối phương ăn nói hùng hồn như vậy, tất nhiên là anh sẽ hiện lên vẻ mặt khinh bỉ.

Nhưng mà sau khi đã tận mắt chứng kiến năng lực quỷ thần khó lường của Chu Dương, anh chẳng những không có cảm thấy Chu Dương đang nói phét, ngược lại thấy đó là điều đương nhiên.

Làm một người đại diện cực kỳ không có liêm sỉ, anh lập tức vứt bỏ chủ cũ không chút do dự.

- Tôi nguyện ý dẫn đường cho ngài!
- Không biết ngài còn có thu tiểu đệ không? Tôi vô cùng ngưỡng mộ đại nhân vật như ngài, chỉ cần có thể ở bên cạnh ngài, châm trà đổ nước cho ngài chính là hạnh phúc lớn nhất của tôi.
- Duyện Nhi, lúc trước tôi đối xử với cô không tệ, lần này cô nhất định phải nói tốt vài câu thay tôi đấy.

Người đại diện gió chiều nào theo chiều nấy, trở mặt còn nhanh hơn lật sách.

- Tôi không bao giờ muốn gặp tên đáng ghét như ông!

Lâm Duyện Nhi hoàn toàn không hề che giấu sự chán ghét trên khuôn mặt của mình.

Dị năng Kẻ nắm giữ ký ức được phát động, trong nháy mắt, Chu

Dương đã có được ký ức của người đại diện, trong đó bao gồm một ít ký ức không muốn ai biết.

Ví dụ như âm thầm bỏ thuốc cho nữ nghệ sĩ uống, tiến hành một ít giao dịch bẩn thỉu.

Điều khiến Chu Dương không thể chấp nhận được là cái tên này lại muốn bỏ thuốc Lâm Duyện Nhi. Nếu không phải cô ấy trốn ở biệt thự, sợ là cũng phải trúng chiêu.

- Như những gì mà Duyện Nhi mong muốn!

Chu Dương chỉ một ngón tay về phía người đại diện, không hề nói một lời gì, chưa đầy vài giây thì đầu của tên kia đã nổ tung.

Chu Dương nhìn về phía xa, nơi có một bức tường phòng hộ cao và trải dài, trong mắt tràn ngập sát khí.

- Đã lâu không có đại khai sát giới rồi!

- Chi bằng để mình san bằng nơi tàng ô nạp cấu này đi!

- Tận thế mới đúng là cuộc sống!

Park Shin Hoo từ trong phòng đi ra, trên giường có ba nữ minh tinh đang nằm, vẻ mặt ba người đều hiện lên vẻ lấy lòng.

Những người phụ nữ này đều là minh tinh, chỉ có điều là từ trước tới giờ bọn họ vẫn luôn không nổi tiếng được.

Thời đại hòa bình, ba người này tìm Park Shin Hoo làm kim chủ nâng đỡ trong giới giải trí.

Sau tận thế, bọn họ phải dựa vào sự bảo hộ của anh, có như vậy thì mới sống tiếp được.

Park Shin Hoo thích tận thế hơn thời đại hòa bình nhiều, bởi vì anh hoàn toàn không cần có gì phải cố kỵ cái gì cả, muốn làm gì thì làm.

Dù sao đi nữa, tận thế chính là thiên đường đối với anh.

Anh loạng choạng bước ra khỏi phòng, cảm giác hai chân có chút mềm nhũn.

Dù sao thì tuổi của anh cũng hơi lớn, tinh lực không còn như ở thời kỳ sung mãnh nhất, thân thể đã bị đào không.

Ăn xong những món mà đầu bếp bếp chuẩn bị tỉ mỉ, sau đó là nhiều loại thuốc bổ, nhưng mà tinh thần của anh vẫn không thể hồi phục được là bao.

- Hiện tại Kim Tuyết Nghiên thế nào rồi?

Park Shin Hoo lau vết mỡ dính ngay khóe miệng, nhàn nhạt hỏi một câu.

Một tên thuộc hạ bước nhanh tới, sắc mặt khó coi:

- Cô ta cự tuyệt ăn uống, hiện tại đã là ngày thứ ba rồi, nếu còn cứ tiếp tục như vậy thì cô ta sẽ không trụ được mấy ngày...
- Tuyệt thực? Muốn tự sát à?
- Thật là một cách phản kháng ti tiện!
- Cho dù con ả muốn chết thì tao cũng phải tận dụng nó một cách tối đa.
- Để nó phát huy tác dụng cuối cùng của mình đi!

Park Shin Hoo ném một viên thuốc nhỏ vào miệng, lập tức mọi mệt mỏi tan biến không còn dấu tích, anh lại trở nên sinh long hoạt hổ lần nữa.

Bên trong mỗi căn phòng đều nhốt một cô gái xinh đẹp, khi thấy Park Shin Hoo đi ngang qua, những người này sử dụng ánh mắt câu dẫn cùng với tạo dáng õng ẹo.

Không còn cách nào khác, nếu bọn họ muốn sống tốt hơn, biện pháp duy nhất chính là nịnh hót chủ nhân của nơi này.

Giống như là phi tần tranh sủng ở cổ đại, muốn leo cao hơn, sống thoải mái hơn, vậy thì chỉ có thể liều mạng nịnh hót Park Shin Hoo.

Park Shin Hoo nhìn thấy nhiều mỹ nữ như vậy, đáng tiếc hữu tâm vô lực.

Hiện tại anh còn có mục tiêu quan trọng hơn, chỉ có thể bỏ qua dụ hoặc.

Khi đi qua hơn năm mươi căn phòng, cuối cùng Park Shin Hoo dừng trước căn phòng cuối cùng ở phía tây.

Không giống với những căn phòng có đủ loại trang bị đầy đủ khác,

nơi đây chỉ có một cái bàn mổ lạnh như băng và một cô gái chừng hai mươi tuổi bị trói trên đó, hoàn toàn không có mảnh vải che thân.

Vô luận ai đến đều có thể nhìn không sót thứ gì.

Kim Tuyết Nghiên nhìn thấy người tới là ai, trong mắt cô lóe lên thù hận.

- Lão già khốn nạn! Có gan thì giết tao đi!

Mặc dù cô gào khàn cả giọng, nhưng do đói bụng và thiếu nước nên giọng của của Kim Tuyết Nghiên chỉ như thều thào.

- Chà chà! Nếu đã đi tới nơi này, cô em nghĩ mình còn có quyền lựa chọn sao?

Park Shin Hoo nhào tới.

- Cho dù mày muốn chết thì cũng phải hầu hạ tao, vừa vặn tao muốn thay đổi khẩu vị một chút...

Kim Tuyết Nghiên thử phản kháng, nhưng toàn thân cô bị trói buộc, mà cho dù cô ở trạng thái toàn thịnh thì cũng không cách nào giãy giụa được, càng không cần phải nói hiện tại.

Hai hàng lệ tuôn ra từ khóe mắt cô, đôi mắt to xinh đẹp trống rỗng nhìn lên trần nhà.

Park Shin Hoo thì càng ngày càng hưng phấn, anh nhớ tới thuộc hạ vừa mới đạt được tin tức của Lâm Duyện Nhi, có lẽ không bao lâu thì anh sẽ có thể trải nghiệm hương vị của Lâm Duyện Nhi.

Ngay từ lúc Lâm Duyện Nhi xuất đạo không bao lâu, anh đã muốn làm như vậy rồi.

Hiện tại là tận thế, vậy thì không cần cố kỵ gì.

Tận thế thật tốt...

Chương 231: Hậu Cung Của Hoàng Đế, Vừa Gặp Mặt, Không Cần Hành Đại Lễ!

Ầm!

Park Shin Hoo đang cao hứng thì bỗng nhiên bên ngoài nhà truyền đến tiếng nổ thật to, cả tòa căn cứ phòng hộ đều đang chấn động.

Chuyện gì đã xảy ra?

Park Shin Hoo bị dọa héo, ánh mắt hoảng sợ nhìn về phương xa.

- Xem ra già rồi không được, chậc chậc, ba giây! Có lẽ thậm chí ba giây cũng chưa tới!

Trong mắt Kim Tuyết Nghiên đều là chết lặng, cô bắt đầu giễu cợt chỗ đau của Park Shin Hoo.

Lực sát thương của những lời này đối với đàn ông không phải tầm thường, trong ánh mắt Park Shin Hoo hiện lên vẻ điên cuồng.

Anh không có nhiều lời, lập tức tiến đến bóp cổ Kim Tuyết Nghiên, năm ngón tay dùng sức rất lớn.

- Mày muốn chết tới như vậy sao?

- Tại tận thế, tao muốn loại đàn bà nào thì cũng có thể tìm ra, mày thật sự cho rằng không có ai thay thế được mày sao?

- Nói cho mày một tin, rất nhanh sẽ có một nữ minh tinh danh tiếng vượt xa mày tới căn cứ! Cô ta sẽ thay thế vị trí của mày.

Trong mắt Kim Tuyết Nghiên lóe lên vẻ hoảng sợ, cô cảm nhận được cái chết đang đến gần, lúc này dục vọng muốn sống trong cô chiếm thượng phong.

Cô vẫn còn muốn sống sót...

Nhưng mà, đã muộn.

Park Shin Hoo không để ý tới ánh mắt cầu xin của Kim Tuyết Nghiên, anh vẫn không buông tay cho đến khi đôi mắt của Kim Tuyết Nghiên mất đi sắc thái sinh mệnh, lúc này anh mới buông lỏng tay ra.

Vô luận là ai, dám cả gan chọc giận anh thì chỉ có con đường chết!

- Rốt cuộc thì bên ngoài đã xảy ra chuyện gì? Thủ vệ đâu?

- Tụi bây chết ở đâu hết rồi?!

Park Shin Hoo đi ra phòng giam cầm, nhìn thấy một tên thủ vệ từ xa chạy về phía anh.

Tên kia rõ ràng cầm súng trong tay nhưng trên mặt lại tràn đầy sự sợ hãi, chỉ biết chạy trốn chật vật.

Đồ vô dụng!

Trong tay có súng còn dám chạy trốn, thứ hèn nhát như vậy không có tư cách sống tiếp ở tận thế.

Đến lúc giải quyết phiền toái xong thì cũng nên cho tên này đi chết, như vậy còn có thể tiết kiệm lương thực.

Trong đầu Park Shin Hoo nghĩ như vậy, ngoài miệng lại lạnh lùng hỏi:

- Bình tĩnh, nói cho ta rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Thủ vệ chạy đến bên cạnh Park Shin Hoo, mở miệng muốn nói điều gì đó.

Nhưng mà trước khi kịp thốt lên câu nào thì đầu của anh ta lại trực tiếp nổ tung trước mặt Park Shin Hoo, hỗn hợp màu đỏ trắng phun khắp người đối diện.

Park Shin Hoo kinh ngạc đứng tại chỗ, anh run rẩy giơ tay lau máu trên mặt.

Cuối cùng chuyện gì đã xảy ra?

Làm thế nào mà một người sống có thể chết ngay trước mắt mình?

Ai có thể nói cho anh biết cuối cùng đã xảy ra chuyện gì không?

Đối mặt chuyện không hiểu được, Park Shin Hoo cảm nhận được một cỗ sợ hãi đang len lỏi trong lòng.

Nhất định là siêu phàm giả!

Đáng chết, rõ ràng là mình đã làm việc rất cẩn thận, tại sao sẽ xuất hiện siêu phàm giả chứ?!

Lẽ nào người nọ coi trọng trụ sở của mình?

Hiện tại thì trong đầu của Park Shin Hoo rất hỗn loạn, anh âm thầm lấy ra một hạt đậu màu xanh rồi nhẹ nhàng bóp nát nó.

Anh cũng có lá bài tẩy siêu phàm giả, nếu không thì cũng không thể kiên trì đến bây giờ được.

Không bao lâu, chỗ dựa của anh sẽ chạy tới đây.

- Tao muốn xem coi tên nào to gan dám tới nơi này gây sự!
- Xem ra hung danh của tao vẫn là quá yếu!

Park Shin Hoo bước nhanh dọc theo hành lang trở lại khu vực giám sát, rốt cuộc nhìn thấy kẻ xâm nhập.

Đó là một tên Trung Quốc, ánh mắt anh ta lạnh lùng, giống như thần linh nhìn xuống nhân gian.

Bên cạnh anh ta là từng mỹ nữ nhan sắc tuyệt đẹp, mỗi người đều xinh đẹp gấp mấy lần so với những phụ nữ mà mình giam cầm.

Ví dụ như Thiên Sứ mười hai cánh, Tinh Linh, Miêu Nữ, Long Nữ, các loại mỹ nữ COSPLAY như vậy quả thực rất thu hút sự chú ý của người khác.

Ý nghĩ vừa mới tắt lại rục rịch lần nữa.

- Lâm Duyện Nhi!

Khi ánh mắt anh lướt qua người phụ nữ ở ngoài cùng bên trái, Park Shin Hoo rốt cuộc hiểu rõ nguyên nhân của chuyện này.

- Thì ra là tìm được chỗ dựa, cho nên dẫn người tới chỗ của ông đây để gây sự phải không?!
- Tao thừa nhận siêu phàm giả tụi bây nắm giữ lực lượng siêu phàm, tài trí hơn người, nhưng cái thế giới này hoàn toàn không có đơn giản như mày đã nghĩ! Ngoại trừ Zombie và siêu phàm giả thì còn có các lực lượng đáng sợ khác mà mày hoàn toàn không thể nào tưởng tượng nổi!
- Tên Trung Quốc kia, mau để đám đàn bà bên cạnh mày lại, trở thành nô lệ của...

Park Shin Hoo còn chưa nói hết thì hai chân đã mềm nhũn, cả người đã quỳ dưới đất.

Anh cảm giác trên người như có gánh nặng ngàn cân, vô luận làm như thế nào cũng không thể nào đứng lên được.

- Vừa gặp mặt, không cần hành đại lễ như vậy đâu!

- Nhắc nhở một câu, mày quá gà! Cho dù có quỳ xuống cầu tao thu làm tiểu đệ thì tao cũng sẽ không đồng ý ha.

Park Shin Hoo mở miệng muốn mắng chửi, nhưng mà trên người anh còn bị trọng lực vô hình đè nặng, thở còn không nổi huống chi là nói chuyện.

- Tao không phải sứ giả chính nghĩa bảo vệ thế gian, mày có làm chuyện vô đạo đức nào thì cũng không liên quan gì tới tao, tao lười để ý tới.

- Chỉ là mày ngàn vạn không nên mơ tưởng tới người phụ nữ của tao.

- Vì để cho mày nhớ lâu hơn, khắc sâu chuyện này vào đầu, tao không thể làm gì khác là tiễn mày đi gặp ông bà!

???

Chết thì làm sao còn nhớ được?

- Chúng ta... Có... Nói... Tốt...

Park Shin Hoo rất muốn giải thích, nhưng mà Chu Dương không cho anh cơ hội đó, anh tăng Thiên Đế uy nghiêm lên một cấp bậc nữa, Park Shin Hoo lập tức qua đời ngay tại chỗ.

Sau khi nắm giữ Cửu Long Thiên Đế Liễn, Chu Dương hoàn toàn biến thành máy hack di động.

Đặc biệt là bắt nạt kẻ yếu, quả thực tiện lợi cực kỳ, chỉ cần mượn dùng uy thế của Cửu Long Thiên Đế Liễn, không cần thiết ra tay, người bình thường bước vào phạm vi của Thiên Đế uy nghiêm chính là chết.

Thiên Đế uy nghiêm rất giống với Bá Vương Chi Khí, rùng mình một cái, tiểu đệ lập tức cúi đầu bái lạy.

Có điều Thiên Đế uy nghiêm cao hơn một bậc, Chu Dương không cần rùng mình thì kẻ địch cũng trực tiếp bay màu.

- Em đi cứu những người bị nhốt ở đây!

Đối với những người phụ nữ bị nhốt, Lâm Duyện Nhi có một sự đồng cảm sâu sắc, cô chạy đến phòng giam giữ phóng thích bọn họ ra

ngoài.

- Park Shin Hoo đã chết?
- Tại sao các người lại tàn nhẫn như vậy? Tại sao phải giết chết anh ta chứ?
- Không có anh thì chúng tôi phải sống như thế nào đây!
- Đây là tận thế, mấy người đã cắt đứt đường sống của chúng tôi rồi!

Chương 232: Cadila Là Một Nền Văn Minh Vô Cùng Hiền Hòa

Phần lớn phụ nữ ở đây vốn là có tâm lý nô tính, lại thêm trải qua sự dạy dỗ của Park Shin Hoo hơn một tháng, xem như tẩy não thành công. Lúc này bọn họ chỉ biết cho rằng nịnh hót Park Shin Hoo mới có thể đạt được cuộc sống tốt hơn.

Đương nhiên là cũng có những người phụ nữ đầu óc còn tính là bình thường, bọn họ nhìn về phía anh chàng soái khí đã giết chết Park Shin Hoo, hy vọng người này có thể trở thành chỗ dựa của mình trong tương lai.

Dù sao thì phụ nữ nhu nhược, yếu đuối rất khó sống sót ở tận thế.

- Tôi là minh tinh, đã từng diễn phim XXX. Kỹ thuật của tôi rất tốt, yêu cầu không cao, chỉ cần có thể để bao cơm thì anh muốn tôi làm gì cũng được.

Có người mở miệng đầu tiên, những người khác cũng rối rít noi theo, tìm kiếm cơ hội sống sót tại tận thế.

- Tôi cũng là minh tinh, còn có danh khí, không tin anh có thể kiểm hàng tại chỗ.
- Cô cho rằng chỉ có mình cô là minh tinh sao? Ở đây ai chẳng phải là minh tinh? Kỹ thuật của tôi rất tốt, nắm giữ tuyệt kỹ băng hỏa và mười tám loại tuyệt kỹ khác! Có thể làm mẫu tại chỗ.

Mỗi người càng nói càng khuếch đại, dần dần càng có nhiều người muốn thi triển - tài nghệ- trước mặt Chu Dương.

Chu Dương thấy cảnh tượng này có chút buồn nôn, anh không có hứng thú đối với đồ vật đã bị không biết bao nhiêu người sử dụng.

Chúng nữ khó nén vẻ chán ghét trên khuôn mặt.

- Mấy người tránh ra!

Các cô ngăn ở trước mặt Chu Dương, giống như là đang tuyên bố chủ quyền.

- Tôi không có hứng thú với mấy người!

Chu Dương lười cho bọn họ một cái ánh mắt.

Chỉ có người nào Chu Dương cảm thấy hứng thú thì anh mới hóa thân thành lưu manh.

Còn nếu như không quan tâm, vậy thì xin lỗi, cho dù cô có cởi sạch nằm trên giường thì Chu Dương cũng không có chút hứng thú.

Rất hiển nhiên, những nữ minh tinh này không có nằm trong phạm vi hứng thú của anh.

- Các người không thể thấy chết mà không cứu!

- Tôi nguyện ý làm nô lệ của ngài, vô luận ngài có yêu cầu gì, chúng tôi đều nguyện ý làm!

Vì dính vào Chu Dương, bọn họ ti tiện đến trong bùn đất.

Các cô đã chứng kiến sự đáng sợ của tận thế, chính là vì muốn sống tốt hơn cho nên mới trở thành nữ nô cho Park Shin Hoo. Đối với bọn họ mà nói thì ai là chủ nhân cũng không quan trọng.

Thậm chí không phải là con người cũng được, chỉ cần có thể cho các cô thức ăn, tiếp tục sống sót.

Lâm Duyện Nhi nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng rất là phức tạp, nếu như cô không gặp được Chu Dương mà bị bắt trở thành một thành viên trong nhóm người này... Mới suy nghĩ một chút mà đã cảm thấy đáng sợ.

- Mấy người sống hay chết có quan hệ gì với tôi chứ?

- Tôi không phải chúa cứu thế, không muốn cứu rỗi ai cả!

Chu Dương lười nhiều lời, anh vung tay lên, một cơn cuồng phong

thổi bay những người phụ nữ kia ra xa năm dặm.

- Đi thôi!

Chuyện này đối với mọi người chỉ là một nốt nhạc đệm, không đáng để trong lòng.

- Tụi bây muốn đi đâu?

- Đã giết chết người của tao mà tụi bây còn mơ tưởng rời khỏi nơi này à?

Một người đàn ông thân cao hơn ba thước đột nhiên phá tan một mặt tường, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Park Jeong Syu nhìn thấy thi thể không đầu trên mặt đất, trong ánh mắt toát ra sự bi thương.

- Vô luận tụi bây là ai, mọi việc đều phải chết!

Sau lưng anh ta truyền đến tiếng ầm ầm của cơ giới, lát sau, một chiếc phi thuyền mang theo sắc thái tương lai xuất hiện phía sau tên đàn ông kia, ánh sáng màu xanh chói lóa làm người khác không mở mắt nổi!

- Mày là dị năng giả phải không? Cho dù mày là dị năng giả, đối mặt lực lượng khoa học kỹ thuật siêu việt địa tinh thì cũng phải chết mà thôi!

- Mà tao chính là phát ngôn viên cho nền văn minh đó tại địa tinh này!

- Đi chết đi!

Phi thuyền phát ra những âm thanh ùng ùng, càng ngày càng gần, sau đó từng chùm sáng màu xanh lam bay về phía Chu Dương.

Chu Dương nhìn phi thuyền xuất hiện ở trên bầu trời thuyền, sững sờ một giây, nhưng lại không có làm ra hành động phản kháng.

Anh ta nhất định sẽ chết!

Đây là phi thuyền tới từ hành tinh Cadila, nó có thể bắn ra tia laser có nhiệt độ siêu cao, sức sát thương cực mạnh, cho dù là tấm thép dày ba mét thì cũng có thể bị tia sáng này cắt làm hai một cách dễ dàng.

Park Jeong Syu là dị năng giả, anh biết rõ ngay cả dị năng giả hệ Phòng ngự cũng không cách nào ngăn cản được chùm sáng này.

Nhưng mà khi ánh sáng xanh chiếu vào người Chu Dương lại giống như là đụng phải một cái canh. Từ đầu tới cuối, chùm sáng màu xanh lam không có cách nào đột phá được tầng canh này, cuối cùng chậm rãi phai nhạt.

Cái canh vô hình kia chính là lá canh nguyên tố.

Một đòn của chùm sáng màu xanh lam đánh rớt gần một trăm điểm năng lượng, ước chừng năm mươi chùm sáng như vậy mới có thể phá vỡ lá canh nguyên tố, có tư cách chạm vào Chu Dương.

Nhưng mà cho đến tận bây giờ, vẫn không có một ai có thể làm được điều này.

Trước mắt thì phi thuyền Cadila cũng là như thế.

- Nhìn rất quen! Xem ra mình lại đụng phải người Cadila rồi!

Chu Dương nở nụ cười rất rực rỡ.

...

Tại sao phải dùng từ - lại- chứ?

Lẽ nào cái tên này đã từng tiếp xúc nền văn minh của Cadila?

Hoặc có lẽ là, anh ta cũng là một thành viên được Cadila nâng đỡ?

Ầm!

Thân ảnh Chu Dương biến mất, sau đó phi thuyền nổ tung.

Chu Dương dùng hành động chứng minh cho Park Jeong Syu: Anh đây rất quen thuộc với người Cadila đấy….

Người Cadila điều khiển phi thuyền bị Chu Dương ném sang một bên.

- Nhân loại, mày dám hủy diệt phi thuyền của Cadila! Mày nhất định phải chết, thế gian này sẽ không ai có thể cứu được mày đâu!

Tên Cadila kia điên cuồng gầm thét, từ khi đi tới nền văn minh này, anh cơ hồ là làm việc thuận buồm xuôi gió, từ xưa tới nay chưa từng

có ai dám đối đãi như vậy với anh.

Một tên nhân loại ti tiện lại dám mạo phạm người Cadila cao quý!

Tảng đá đè trong lòng Park Jeong Syu hoàn toàn biến mất.

Nếu anh ta không có liên quan tới người Cadila, như vậy thì đối phương chắc canh phải chết.

Thậm chí không cần thiết tự mình ra tay, người Cadila tức giận kia sẽ xé nát tên Trung Quốc này thành từng mảnh nhỏ.

- Thật sự không nhận ra tôi là ai sao?

Chu Dương đổi ngôn ngữ, lần này những lời phát ra chính là ngôn ngữ của Cadila.

Tên Cadila phẫn nộ kia lập tức sững sờ, tại sao đối phương lại nói được ngôn ngữ của bọn họ?

Đối phương khẳng định đã tiếp xúc qua văn minh Cadila, nếu không thì làm sao có thể nắm giữ tiếng nói của bọn họ chứ?

Lẽ nào tên nhân loại này thật sự có liên quan gì tới Cadila sao?

Chúng nữ ở phía sau thấy như vậy không còn gì để nói, Viên Thanh Tuyết là người đầu tiên không nhịn được, hỏi:

- Dương ca, đây chính là nền văn minh Cadila phi thường hiền hòa mà anh đã nói tới sao?

- Tại sao em thấy thế nào cũng không giống nha?

Chu Dương nhếch miệng cười một tiếng, nụ cười hết sức rực rỡ:

- Đây là một nền văn minh phi thường hiền hòa, chờ một lát, anh sẽ chứng minh cho các em xem.

Chương 233: Chúng ta là đến đây du lịch, các em không cần bối rối!

- Nhà ngươi thật sự quen biết người Cadila sao?

Rodrigo không thể tin được, nếu Chu Dương thật sự là bạn bè với Cadila, thế thì anh ta tuyệt đối sẽ không đánh bể phi thuyền sau khi đã nhận ra bọn họ!

Lẽ nào anh ta là phát ngôn viên của chủng tộc có thù oán với văn minh Cadila?

- Người Cadila mấy người rất là nhiệt tình, mấy ngày trước tôi còn giao lưu hữu nghị với bọn họ nha! Bọn họ còn tặng cho tôi không ít đặc sản địa phương, phải nói là nhiệt tình vô cùng.

Vì lấy được sự tín nhiệm của Rodrigo, Chu Dương lấy một loại trái cây đặc thù của Cadila ra cho anh xem.

- Dạo gần đây tôi lại muốn đi tới đó thăm bọn họ, chú nhanh mở ra thông đạo thứ nguyên đi, tôi muốn gặp mặt vài anh bạn cũ.

- Ví dụ như Khai Thiên Kiếm Thánh, ông ta thật sự là người tốt, không những tặng binh khí yêu thích của mình cho tôi, còn nói tôi nên thường xuyên tới Cadila chơi.

Mấy câu trước Rodrigo còn nửa tin nửa ngờ, nhưng vừa nghe thấy Chu Dương nói câu này, khuôn mặt anh lập tức tối sầm lại.

Khai Thiên Kiếm Thánh là cường giả đứng hàng đầu ở Cadila, ngài ấy là thần tượng và cũng là thần thoại trong lòng vô số người Cadila.

Ngay cả anh, dân bản xứ chính gốc ở Cadila, đều không có tư cách thấy được đối phương, càng không cần phải nói tặng binh khí trân quý cho nhân loại, đây quả thực là lời nói vô căn cứ.

Tuy nhiên, cũng có một điểm là thật, Chu Dương thật sự có liên quan với người Cadila, nếu không thì anh ta không thể nào có được đặc sản nơi đó, lại còn nói được tên của nhân vật nổi danh ở Cadila.

Đến nỗi câu nào là thật, câu nào là giả, chỉ cần mở ra thông đạo thứ nguyên thì tự nhiên sẽ có kết quả.

Cho dù Chu Dương có quan hệ với người Cadila thì cũng không là vấn đề nữa, với tội danh phá hư phi thuyền thì cũng đủ để anh ta bị tuyên án tử hình.

- Chú mau mở thông đạo thứ nguyên ra đi, tôi rất nhớ mấy vị lão ca bên đó, bọn họ nhìn thấy tôi nhất định sẽ rất cao hứng.

Park Jeong Syu nghe một hồi có chút nóng nảy, đây là chỗ dựa của

anh, tại sao bây giờ lại nói chuyện với kẻ thù rồi?

- Rodrigo đại nhân, anh đã phá hư phi thuyền, cho dù không cầu ngài lấy lại công đạo cho thuộc hạ thì ngài cũng phải vãn hồi uy nghiêm của Cadila!

- Yên tâm! Ta tuyệt đối sẽ chủ trì công đạo cho cô!

Đương nhiên, Rodrigo tự nhận là không đánh lại Chu Dương, nếu không thì anh đã sớm bắt giữ Chu Dương rồi, ở đâu ra thời gian cho phép Chu Dương nói nhảm nhiều như vậy.

Nếu như có thể mang đối phương tới Cadila thì đó là tốt nhất.

Giống như đưa dê vào bầy sói, vô luận đối phương có năng lực gì, mọi việc đều sẽ không thể thi triển được.

Càng nghĩ Rodrigo càng cảm thấy ý nghĩ này của mình rất đáng khen ngợi.

Chỉ đáng tiếc là anh không biết một điều, con dê mà mình muốn đưa vào Cadila, trên thực tế lại là một con ác long.

Suy nghĩ của hai người không hẹn mà hợp nhau.

- Như anh mong muốn!

Rodrigo ném một viên đá màu bạc ra, viên đá đột nhiên nổ tung giữa không trung.

Không gian bình tĩnh bỗng dưng dao động, giống như là có lực lượng vô hình nào đang xé mở một vết rách giữa không khí, một cái thông đạo thứ nguyên tạm thời hiện ra trước mặt mọi người.

Đây là thông đạo dùng một lần của Cadila, có rất nhiều hạn chế khi sử dụng.

- Anh vào trước đi! Khe nứt thứ nguyên này kéo dài không lâu, chỉ có ba phút thôi.

Rodrigo rất sợ Chu Dương đổi ý, anh thúc giục Chu Dương đi vào trước.

Thông qua vết nứt thứ nguyên, Chu Dương cảm nhận được khí tức quen thuộc, xác thực đúng là Cadila.

Cadila, ta lại tới đây!

Chu Dương gật đầu một cái, dẫn đầu bước vào.

Chúng nữ đã sớm tràn ngập tò mò đối với Cadila, mọi người nhanh chóng đi theo Chu Dương.

- Bọn chúng chết chắc rồi!

Rodrigo cười to dữ tợn, anh không có đi theo, ngược lại là nhanh chóng đóng thông đạo thứ nguyên lại.

Thông đạo kia xác thực là đi vào Cadila, có điều đầu ra không phải địa phương bình thường, mà chính là ngục giam Cadila.

Đúng vậy, đây chính là phương thức Cadila dùng để vận chuyển phạm nhân.

Vô luận Chu Dương có bản lĩnh gì, một khi bước vào ngục giam Cadila, là con rồng cũng phải cuộn người lại, là hổ cũng phải quỳ rạp xuống.

- Cô yên tâm, từ nay về sau, cô sẽ không còn gặp lại tên kia nữa!

Những lời này còn có một nghĩa khác, đại biểu cho việc đối phương tiến vào bên trong chắc canh sẽ phải chết.

- Cán ơn đại nhân đã ra tay, vô luận ngài có yêu cầu gì, thuộc hạ nhất định sẽ làm hết sức mình.

Trên mặt Park Jeong Syu đầy sự vui mừng, anh vội vàng biểu đạt lòng trung thành.

Nền văn minh Cadila.

Chu Dương cùng với chúng nữ vừa mới bước vào Cadila đã cảm nhận được tình huống không đúng, năng lượng bản thân đã bị áp chế, mặc dù không nhiều nhưng lại khiến cho người ta cảm thấy không thoải mái.

Loại áp lực này hình như có liên quan với thực lực, ví dụ như Lâm Duyện Nhi là người yếu nhất trong nhóm, cô bị áp chế đến nỗi không cách nào sử dụng năng lượng được, thực lực còn không bằng một người bình thường.

Vấn đề này ở những người khác cũng không thể hiện rõ ràng lắm.

Chúng nữ phát hiện không ổn, muốn rời khỏi đây bằng con đường cũ nhưng đã quá trễ, thông đạo thứ nguyên đã bị đóng kín trong nháy

mắt.

Bốn phía vách tường đều được chế tạo từ kim loại không biết tên, thấy thế nào cũng giống như là một phòng giam.

Tất cả mọi người đều bị vây ở Cadila.

- Dương ca, đây chính là Cadila mà anh nói nhiệt tình hiếu khách sao?
- Tại sao em cảm giác như mình bị lừa vậy?
- Chúng ta còn có thể trở lại địa tinh không?

Mặc dù bên cạnh có Chu Dương cho nên chúng nữ không sợ hãi, nhưng nghĩ tới việc mình rất có thể không trở về được, vẫn luôn ở một nơi xa lạ, trong lòng có một sự khó chịu vô hình....

Nếu như thế thì kế hoạch bọn họ vừa mới định ra chẳng phải là bị lỡ rồi?

- Chúng ta là đến đây du lịch, các em không cần bối rối!

Chu Dương khách khí gõ gõ cửa kim loại.

Chương 234: m mưu của Rodrigo, đưa hổ vào bầy dê

Nếu đối phương không có trêu chọc mình trước thì Chu Dương vẫn là người tương đối lễ phép.

- Ồ, lại có tên mới vào ngục giam này!
- Đây là sinh vật ở nền văn minh nào thế?
- Hình như là một loại sinh vật tên là nhân loại!
- Chớ có lên tiếng, chẳng lẽ tụi bây không biết hai chữ nhân loại tại Cadila là cấm kỵ sao? Tụi bây muốn bị ném vào tử ngục ngồi mười năm à?

Tên lính gác phía ngoài vội vàng câm miệng, xuyên thấu qua mắt mèo, anh nhìn về phía nhóm người của Chu Dương với ánh mắt tràn đầy quái dị.

- Tên ngu ngốc nào chộp nhân loại tới đây vậy? Coi chừng chọc phải sát tinh?!

- Rodrigo! Nhưng mà khu vực anh ta phụ trách không phải khu vực sát thần ở, sẽ không đụng nhau.

- Báo tin tức này lên trên đi, mời các vị cao tầng làm phán quyết!

- Nè! Mấy người đừng đứng một bên xì xào bàn tán nữa, mau thả chúng tôi đi ra ngoài!

- Tôi đến đây để du lịch! Chọc giận tôi, có tin tôi phá hủy toà ngục giam này không?

Chu Dương có chút không kiên nhẫn, thật vất vả đến Cadila để nghỉ phép, anh không muốn vẫn luôn thăm quan trong ngục giam.

Có điều lời nói của anh lại rước lấy sự cười nhạo của đám binh lính trông ngục:

- Nhân loại, đây chính là ngục giam Cadila, đi vào dễ dàng, ra ngoài khó khăn.

- Tốt nhất là mày nên ngoan ngoãn nghe lời, như vậy thì có thể ăn đau khổ ít một chút.

Người Cadila hận nhân loại thấu xương, nếu mà tên nhân loại mới tới kia không biết điều, bọn họ không ngại giết chết anh ta ngay tại chỗ.

Chết vài người trong ngục giam Cadila không phải là chuyện rất bình thường sao?

Huống chi đối phương còn là nhân loại, không có nhân quyền gì tại Cadila.

- Nói cho Khai Thiên kiếm thánh hoặc là thủ lĩnh mới của tụi bây biết, mau thả tao ra, nếu không tao không ngại đại khai sát giới.

Chu Dương chẳng muốn nói nhảm nhiều, chuẩn bị phá huỷ ngục giam.

Cửa ngục giam từ từ mở ra, năm sáu tên lính canh ngục mặc đồng phục thủ vệ Cadila cầm vũ khí bước tới.

- Tiểu tử, mày cho rằng mình là Chu Dương sao? Dám đến

giương oai trên địa bàn của chúng tao! Chán sống rồi à?

- Tụi bây biết tao à?

Nhóm thủ vệ trông ngục Cadila:

-...

Đám thủ vệ trông ngục Cadila đánh giá Chu Dương từ trên xuống dưới, bọn họ càng xem càng cảm thấy quen mắt.

Phối hợp với câu Chu Dương mới nói vừa rồi, nhất thời cả đám không rét mà run.

Khoảng cách mà Chu Dương tới đây náo loạn mới qua mấy ngày, tại sao hiện giờ tên sát tinh này lại ngóc đầu lên nữa rồi?

Không phải thông đạo thứ nguyên đi tới địa tinh đã đóng cửa toàn bộ rồi sao?

Tại sao đối phương lại có thể...

Tên Rodrigo đáng chết, cái thằng ngu ngốc này!

Bởi vì đề phòng Chu Dương đi tới Cadila lần nữa, cao tầng ở đây đã gần như cắt đứt liên hệ với địa tinh, chỉ còn một ít người Cadila còn lưu tại đó, duy trì kế hoạch nguyên thủy.

Nhưng bọn họ lại không hề ngờ được, mới cách mấy ngày mà Chu Dương lại tới cửa lần nữa, lẽ nào lúc này anh đến đây diệt thế sao?

- Xin chào đại lão! Chúng tôi lập tức thả ngài ra ngoài!

- Vừa rồi chúng tôi có chỗ đắc tội, xin ngài tha thứ.

Đám thủ vệ trông ngục lau mồ hôi lạnh trên trán, khom lưng chín mươi độ, cung kính mời Chu Dương đi ra ngoài.

- Này, tôi vô duyên vô cớ bị nhốt ở ngục giam, có cái gì bồi thường không?

Chu Dương sờ sờ cằm, nhàn nhạt hỏi một câu.

Thời gian của anh rất quý giá, nửa phút là mấy chục vạn, mấy trăm vạn tích phân, đổi thành binh khí cấp độ truyền thuyết cũng có thể được mấy món.

Bọn họ làm mình lãng phí mất vài phút quý giá, cho nên đòi bọn họ bồi thường vài chục cái binh khí cấp độ truyền thuyết cũng không có quá đáng lắm ha!

Thủ vệ ngục giam triệt để bối rối, quả nhiên là mùi vị quen thuộc.

- Đại lão, chuyện này chúng tôi sẽ thương lượng với mặt trên, bọn họ nhất định sẽ dốc sức hoàn thành yêu cầu của ngài.

Mấy tên thủ vệ ngục giam chạy như bay đi thông tri cho thượng cấp, nhìn dáng vẻ hệt như là chạy vội đi đầu thai.

Không biết là sợ Chu Dương khó chịu, bất cứ lúc nào sẽ diệt thế, hay là sợ hãi Chu Dương nhìn bọn họ không hợp mắt, tiện tay đập chết cả lũ.

Tốc độ truyền báo tin tức của văn minh Cadila rất nhanh, chưa đầy một phút, các cao tầng Cadila vô luận đang ở nơi nào, vô luận đang bận rộn gì, cho dù là đang làm việc không thể miêu tả thì cũng phải trở về vị trí công tác của mình.

Trong phòng quốc hội Cadila, từng luồng ánh sáng màu trắng chiếu rọi từ trên cao xuống, sau đó tổng cộng có hơn ba mươi bóng người tụ tập lại một chỗ.

Bọn họ là thống lĩnh và các cao tầng Cadila vừa mới được bầu chọn.

Đương nhiên, điều này là do công lao của Chu Dương. Nếu không có Chu Dương thì bọn họ cũng không thể nào thuận lợi hạ bệ đám người cũ được.

Nhưng mà lúc này sắc mặt ai nấy đều rất khó coi, bọn họ hoàn toàn không có hảo cảm đối với tên nhân loại đã giúp bọn họ thăng chức, ngược lại thì trong lòng dâng lên sự sợ hãi nồng đậm.

- Làm sao bây giờ? Tên sát tinh kia lại tới nữa rồi!

- Đáng chết! Chẳng phải chúng ta đã đóng cửa thông đạo thứ nguyên rồi hay sao? Tại sao anh ta lại có thể tìm được nơi này chứ?!

- Khinh người quá đáng! Thật sự coi nền văn minh Cadila chúng ta là trái hồng mềm sao?!

- Anh ta còn dám đòi thù lao! Lẽ nào anh ta thật sự cho rằng có thực lực là có thể muốn làm gì thì làm sao?

Không khí trong sân đột nhiên trầm mặc xuống.

Không sai, có thực lực xác thực có thể muốn làm gì thì làm, Chu Dương chính là kẻ địch mà bọn họ vô pháp ứng đối.

Anh muốn hủy diệt Cadila, bọn họ bất lực ngăn trở.

- Khai Thiên kiếm thánh, không biết hiện tại ngài có thể đối phó với tên ma đầu này không?

Các cao tầng Cadila rối rít dời ánh mắt về phía Khai Thiên kiếm thánh.

Khai Thiên kiếm thánh vốn dĩ không phải là một thành viên của cao tầng Cadila, nhưng mà khi đám cao tầng nghe thấy tên đại ma đầu Chu Dương đến đây, cả đám đã bị dọa sợ đến mất hết hồn vía. Mặc kệ Khai Thiên kiếm thánh có hữu dụng hay không, cứ mời tôn đại thần này trấn sân trước đã.

- Lúc ta vẫn còn Triều Lộ Thu Tuyết thì còn có hai, ba phần nắm chắc, hiện tại...

Chương 235: Có thực lực thật sự có thể muốn làm gì thì làm, liếm cẩu Cadila

Anh cúi đầu nhìn trường kiếm bên hông, đây chỉ là một thanh kiếm cấp bậc sử thi.

- Một phần mười cũng không có.

Trong sân hoàn toàn tĩnh mịch, không có người nói chuyện, chỉ có thể nghe thấy từng tiếng hô hấp trầm trọng.

Những lời này của Khai Thiên kiếm thánh có nghĩa là không người Cadila nào có thể kềm chế Chu Dương, bọn họ chính là cá trên thớt, mặc anh ta xẻ thịt.

Thủ lĩnh Cadila nhìn về phía máy theo dõi ở xa xa, trong màn hình hiện lên Chu Dương và một đám phụ nữ vây xung quanh, trong mắt anh lộ ra vẻ chán nản.

- Dân chúng Cadila còn đang đắm chìm trong thống khổ, chưa

bước ra khỏi bóng ma lần trước, chỉ cần có thể dùng tiền và tài vật giải quyết thì đều không là vấn đề.

- Chỉ cần yêu cầu của anh ta không tính quá mức thì cứ đáp ứng anh! Dốc hết sức đáp ứng mọi việc!

Nói xong câu đó, thủ lĩnh Cadila giống như bị rút hết khí lực, ngã xuống chỗ ngồi.

Mọi người rối rít trầm mặc không nói, phòng họp yên tĩnh đáng sợ.

Chu Dương dẫn theo chúng nữ đi về phía phòng chiêu đãi của Cadila, trưởng giám ngục chân chó đi theo lấy lòng, liên tục nịnh hót Chu Dương.

Bầu không khí rầm rộ này dẫn tới sự chú ý của đám phạm nhân, cả đám không nhịn được mà hít hà.

- Mỹ nữ, dung mạo rất là xinh đẹp? Chủng tộc nào vậy? Đến đây, cùng chơi với các anh nào!

- Anh đây hàng ngon xài tốt, tiểu mỹ nữ có muốn thử xem hay không!

- Tên tiểu bạch kiểm kia, mày đứng lại cho lão tử, bản đại gia đã sớm khó nhịn đói khát rồi! Nếu mà mày ở trong ngục, tao nhất định sẽ khiến mày sướng lên tiên.

Các tù phạm cười nhạo không chút kiêng kỵ, ánh mắt lớn mật lại nóng bỏng đánh giá Chu Dương và các cô vợ của anh, thỉnh thoảng trong miệng còn phát ra tiếng huýt gió.

Chu Dương không có trả lời, nhưng ánh mắt nhìn trưởng giám ngục Cadila lại có ý rất rõ ràng, ông xem rồi xử lý đi!

Trưởng giám ngục cũng sắp tức điên!

Anh đi theo la liếm, cẩn thận phụng bồi Chu Dương dễ dàng sao?

Quỷ mới biết khi nào thì quả lựu đạn này sẽ nổ?

Thật vất vả mới tạo nên bầu không khí Cadila là bạn bè với nhân loại rồi lại bị đám tụi bây phá hoại sạch sành sanh!

Lẽ nào tụi bây không biết cái tên sát tinh này có thể mượn cớ diệt thế bất kỳ lúc nào sao?

- Thủ vệ! Móc hết mắt của đám tù phạm vừa mới nhìn nhóm người của đại lão! Tên nào mở miệng nói lời ô uế thì giết chết ngay tại chỗ!

Một giây trước, trưởng giám ngục như là một con chó đi theo nịnh nọt Chu Dương, nhưng khi vừa quay đầu nhìn về phía đám tù phạm thì lập tức chuyển biến thành mùa đông khắc nghiệt, lộ ra một cỗ oán giận nồng nặc.

Tiếng cười của đám tù phạm bỗng dưng im bặt.

Đây là nói đùa sao?

Chuyện cười này tuyệt không buồn cười.

Thủ vệ nhận được mệnh lệnh, như sói như hổ mà vọt tới đám tù phạm kia, tên mở miệng giễu cợt lớn tiếng nhất lập tức bị cắt cổ ngay tại chỗ.

Cho đến giờ phút này, tất cả mọi người hiểu rõ trưởng giám ngục không phải nói đùa.

- Cadila không có tử hình! Chúng tôi không phục! Cho dù là trưởng giám ngục cũng không được tùy ý giết người!
- Van xin ông đó, chúng tôi sai rồi! Lại cho chúng tôi một cơ hội đi!
- Mỗi năm chúng tôi cống tiền cho mấy người không ít, bỏ qua cho tôi đi!

Các tù phạm rối rít mở miệng cầu xin tha thứ, nhưng mà bọn thủ vệ hoàn toàn không có hạ thủ lưu tình, đầu người ngã như rạ, cách rất xa cũng có thể cảm nhận được mùi máu tanh nồng nặc trong không khí.

Cadila xác thực không có tử hình, đương nhiên, đây là chuyện trước đó.

Nếu mà thẩm phán biết những gì mà đám tù phạm này đã làm thì cũng sẽ phán tử hình thôi, dùng cái này để lắng xuống cơn tức giận của Chu Dương.

Chiếc bàn lớn ở phòng họp đã bày rất nhiều thức ăn và nước uống hàng đầu, đủ loại mỹ thực trân quý.

- Mời ngài ngồi ở đây, thủ lĩnh Cadila biết ngài tới đây cho nên

cực kỳ cao hứng, ông ấy lập tức tới nơi này gặp ngài.

Trưởng giám ngục cẩn thận cười nói, bọn thủ vệ rất khó liên hệ con người đang cười không thấy mặt trời kia và trưởng ngục giám thiết diện vô tư liên hệ với nhau.

- Anh đã sớm nói với các em rồi mà, người Cadila đặc biệt nhiệt tình, đây là một nền văn minh phi thường hiền hòa.

- Hiện tại các em đã tin chưa?

Anh xác định không phải là bị anh đánh đến không dám phản kháng sao?

Nhưng mà Chu Dương có thể làm một nền văn minh cường đại cúi đầu trước mình, như vậy đã chứng minh thực lực cường đại của anh ấy.

Chúng nữ lần đầu tiên có được loại đãi ngộ này, thưởng thức phong cảnh không giống với địa tinh, khuôn mặt tỏa sáng, thậm chí muốn nhảy cẫng lên hoan hô.

- Đúng rồi, chuyện bồi thường thế nào?

Một lát sau, thủ lĩnh Cadila dẫn theo một nhóm lớn cao tầng tới nghênh đón Chu Dương, hai người tiến hành thăm hỏi hữu nghị.

- Dạo gần đây tôi có chút thiếu binh khí, tốt nhất là vũ khí linh năng, các ngươi lấy thứ này bồi thường đi!

Cao tầng Cadila thở dài một hơi nặng nề, bọn họ sợ nhất chính là Chu Dương không đòi hỏi gì, cái đó mới là khó đối phó nhất.

Người bình thường chỉ cần đưa một ít tài vật và bảo vật trân quý thì sẽ không trở mặt dưới tình huống bình thường.

Sở tình báo đã tiến hành phân tích và nghiên cứu sâu đối với Chu Dương, có bằng chứng cũng như ví dụ lần trước, cuối cùng bọn họ đã kết luận được một điều, Chu Dương thuộc về loại hình có thể bị mua chuộc.

- Không biết ngài cần bao nhiêu? Ngài hẳn là đã biết, hiện tại Cadila rất nghèo, lần trước ngài đã cướp sạch…. chăm sóc bảo khố một vòng thì số lượng bảo vật cấp sử thi đã phi thường thưa thớt.

- Nếu như ngài có nhu cầu, chúng tôi nhất định sẽ tận tâm tận

lực đáp ứng yêu cầu của ngài.

Bọn họ cẩn thận lựa chọn từ ngữ, hiểu rõ lần này lại phải xuất huyết lớn lần nữa.

Chỉ cần Chu Dương không mở miệng diệt thế thì mọi việc đều dễ nói.

- Yêu cầu của tôi không cao, vũ khí lạnh hoàn hảo cùng với vũ khí linh năng, có bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu, tốt nhất là từ một ngàn vạn cái trở lên.

- Đương nhiên, ngoại trừ bồi thường ra thì tôi còn có thể bỏ ra thù lao, ừm, một kiện vũ khí lạnh hoàn hảo tôi sẽ đổi với mười gram lương thực! Một cân lương thực đổi một kiện vũ khí linh năng.

(⊙A⊙)?

Chương 236: Tội Phản Quốc! Hành Động Của Cadila

Mười gram lương thực đổi một kiện vũ khí lạnh hoàn hảo? Một cân đổi một kiện vũ khí linh năng?

- Tại sao anh không cướp luôn đi!

Nghe Chu Dương ra giá, một tên cao tầng nóng tính không nhịn được, quát to lên.

- Tôi lấy lương thực của địa tinh để trao đổi, đây chính là hàng nhập khẩu! Đi qua thế giới khác thì cũng phải để tôi kiếm chút phí vất vả chứ!

- Cướp bóc? Cướp bóc nào có nhanh như giao dịch chứ?

Những lời này đã triệt để đổi mới mức độ không có hạn cuối của Chu Dương trong mắt mọi người.

Quá không biết xấu hổ!

Quả nhiên là người không biết xấu hổ, vô địch thiên hạ.

Người Cadila không thể làm gì khác, ai bảo Cadila trêu chọc cái tên

ôn thần này, còn giữ lại cái đuôi nhỏ làm đối phương tìm tới cửa.

Hôm nay chỉ có thể đánh rớt răng nuốt vào trong bụng.

- Chúng tôi sẽ tận lực đi chuẩn bị thứ ngài cần, dù sao thì số lượng có chút lớn, xin ngài kiên nhẫn chờ đợi.

Thủ lĩnh Cadila đồng ý bồi thường, mặc dù hơn mười triệu kiện vũ khí lạnh hoàn hảo sẽ làm bọn họ thương gân động cốt, nhưng mà tất cả vẫn còn nằm trong giới hạn chịu đựng.

Chu Dương không có thích làm khó dễ người khác, anh gật đầu nói:

- Chỉ cần các người chuẩn bị xong trước khi chuyến du lịch của chúng tôi kết thúc là được

Du lịch?

- Lần này tôi dẫn các cô vợ của mình tới đây du lịch!

-...

Lẽ nào địa tinh của mấy người đã hết phong cảnh để xem rồi sao? Thế quái nào mà một hai phải chạy đến Cadila du lịch chứ?!

Đây không phải là muốn hù chết người sao?

Đại ca à, đại ca tới thêm mấy lần nữa thì ai mà chịu cho nổi?

- Hoan nghênh, chúng tôi sẽ an bài nhân sĩ chuyên nghiệp nhất, cung cấp cho mọi người sự phục vụ tốt nhất.

Đương nhiên, lý do chính là bởi vì bọn họ sợ có tên nào đó mắt lọt tròng chọc giận Chu Dương, cho anh ta tìm thêm mấy cái lý do muốn bồi thường.

Loại chuyện này tới một lần là đủ rồi, thêm mấy lần nữa, người Cadila thực sự sẽ cạp đất mà ăn.

Chu Dương không muốn có người bám đuôi làm bóng đèn, lập tức khoát tay cự tuyệt.

Anh dẫn chúng nữ đi ra khỏi ngục giam, thưởng thức cảnh tượng xinh đẹp ở bên ngoài.

Toàn bộ giao thông đã sớm bị phong tỏa, nhường đường cho đoàn người của Chu Dương.

Bật đèn xanh một đường, giao thông không trở ngại.

Vô luận đi tới đâu, phụ cận đều sẽ có nhân sĩ chuyên nghiệp cưỡng ép quần chúng ăn dưa đi chỗ khác.

Thậm chí là thương gia từng có tiền án bất lương, thái độ phục vụ không tốt cũng sẽ bị cưỡng ép ngừng buôn bán, chính là vì không để cho Chu Dương tìm thêm một cái cớ bắt bồi thường nữa.

- Những món đồ chơi này thật đẹp! Bán như thế nào vậy?

Trình Khả Nhi đi dạo nhìn thấy có người bán món đồ chơi lông xù, tiến đến muốn mua.

Chúng nữ đã được trồng vào ngôn ngữ Cadila cho nên sẽ không có vấn đề gì khi trao đổi. (PS: Lúc này thì mọi người đừng nói là toàn bộ vũ trụ chỉ biết nói tiếng Trung nữa ha.)

- Cái này là 500 Cadila...
- Chủ quán, chúng tôi bao hết mấy thứ này! Giá gấp đôi, tiền đây!

Một người Cadila cười đến trả tiền, sau đó quay đầu nở nụ cười nhìn Trình Khả Nhi và những người khác.

- Đồ vật hoàn toàn miễn phí, ngài nhìn trúng cái gì thì cứ tùy tiện cầm lấy.

-...

Chuyện như vậy cũng không phải xảy ra một lần, mỗi khi chúng nữ gặp phải đồ vật cảm thấy hứng thú thì lập tức sẽ được miễn phí, không cần phải trả một xu.

Các cao tầng Cadila phí hết tâm tư muốn cho Chu Dương cảm nhận được ấm áp như ở nhà.

- Dương ca, anh nói quả nhiên không sai, người Cadila thật sự là quá hiền lành!

Chúng nữ cảm nhận sâu sắc hàm nghĩa của câu nói này.

Các cô đi theo Chu Dương quả thực như là đi theo Thái thượng hoàng, đi tới chỗ nào đều sẽ nhận được đãi ngộ cao nhất.

Phải biết nền văn minh của Cadila còn vượt xa hơn địa tinh, suy nghĩ

một chút, người Địa Cầu có loại đãi ngộ này tuyệt đối sẽ thụ sủng nhược kinh.

- Văn minh của Cadila không tồi, tốt đến mức tôi không muốn ở lại tận thế chịu khổ nữa!

Chu Dương sờ sờ cằm, nụ cười như có như không nói một câu.

Các cao tầng Cadila thời khắc chú ý nhất cử nhất động của Chu Dương, cho nên bọn họ ngay lập tức nghe thấy Chu Dương nói những lời này.

Không muốn đi?

Cái này không thể được!

Ngày nào Chu Dương còn ở tại Cadila thì bọn họ sẽ vẫn phải lo lắng, đề phòng ngày đó, nhưng nếu như vị tổ tông này vẫn luôn ở Cadila thì sao?

Bọn họ chỉ là không muốn cho Chu Dương tìm cớ bắt bồi thường thôi, không phải thật sự muốn cho Chu Dương tiếp tục lưu lại Cadila!

Cố ý chế tạo hoàn cảnh tồi tệ, thái độ không tốt, nghĩ hết tất cả biện pháp đuổi Chu Dương đi?

Đây không phải là cho Chu Dương có lý do để diệt thế sao?

Ngay sau đó, bọn họ tiến thối lưỡng nan, chỉ có thể duy trì hiện trạng.

- Triệu hồi tên Rodrigo hỗn đản kia tới đây cho ta!

Toàn bộ cao tầng Cadila thông qua quyết định này, từng người đằng đằng sát khí.

Bọn họ thật vất vả nghĩ hết biện pháp đóng cửa toàn bộ thông đạo thứ nguyên tới địa tinh, chính là vì không muốn để cho tên ôn thần Chu Dương này lại bước vào Cadila lần nữa. Ai mà ngờ, mới qua mấy ngày mà cái tên Rodrigo hỗn đản kia đã đưa người mà bọn họ không muốn gặp nhất tới đây.

Trong lúc vô tình, anh ta đã gây ra không biết bao nhiêu thiệt hại cho Cadila.

Không nói Chu Dương có thể sẽ diệt thế bất kỳ lúc nào, chỉ bằng việc

tổn thất ngàn vạn vũ khí hoàn hảo, Rodrigo chắc canh không thể trốn thoát tội danh liên đới.

- Thăng quan phát tài? Đặc đẳng công?

- Tưởng thưởng vì biểu hiện xuất sắc?

Lúc này ở địa tinh, Rodrigo đã trở lại căn cứ để nghỉ ngơi, rất nhanh, anh nhận được tin tức từ cao tầng Cadila.

- Lập công!

Anh không ức chế được trên vẻ mừng rỡ như điên trên mặt.

Đặc đẳng công cực kỳ thưa thớt tại Cadila, điều này đại biểu anh có thể rời đi tầng dưới chót, trở thành cấp thống lĩnh, thậm chí là giai tầng thống trị, quả là một bước lên trời.

- Chúc mừng đại nhân! Chúc mừng đại nhân thăng quan tiến chức!

Park Jeong Syu liên tục chúc mừng.

Với tư cách là thuộc hạ trực hệ Rodrigo, Rodrigo trèo càng cao thì chỗ tốt mà anh lấy được cũng càng nhiều.

- Trong này cũng có công lao của anh! Không có anh thì tôi sẽ không thể nào bắt được tên nhân loại kia, như vậy cũng không thể nào kiếm được đại công như vậy, tôi tuyệt đối sẽ không quên công lao của anh.

- Anh đi cùng tôi tới Cadila đi, vinh quang sẽ chiếu rọi vào anh!

Trên mặt Park Jeong Syu hiện lên tươi cười, anh hiểu được mình có được một cơ hội dính vào Cadila.

Địa tinh cuối cùng rồi sẽ diệt vong, chỉ có rời khỏi địa tinh, bước vào Cadila thì anh mới có thể sống sót.

Hiện tại thì cơ hội mà anh khổ cực chờ đợi rốt cuộc đã tới rồi!

- Tôi nhất định sẽ không quên hậu đãi của đại nhân đối với mình, cái mạng này vẫn sẽ luôn là của đại nhân!

Park Jeong Syu vội vàng biểu lộ trung tâm với Rodrigo.

Hai người cùng nhau diễn một tuồng chủ tớ tình thâm.

Sau khi thông đạo thứ nguyên đi tới Cadila được mở ra, hai người bước vào thông đạo, vừa đi vừa đàm tiếu.

Các cao tầng Cadila nhìn thấy hai người nở nụ cười tiến lên tiếp đón.

Đến khi thông đạo sau lưng hai người đóng kín, thủ lĩnh Cadila lập tức trở mặt trong nháy mắt:

- Thủ vệ, mau bắt hai tên phản quốc này lại!

Meo meo meo? Bắt?

Chương 237: Nếu mà Cadila bị hủy diệt thì anh mới là kẻ cầm đầu!

- Tôi chính là anh hùng của Cadila! Tôi trừng trị ác đồ vì Cadila, tại sao các người muốn bắt tôi? Tôi không phục!

Vốn dĩ trong lòng Rodrigo tràn đầy vui vẻ tới đón nhận khen thưởng, hoàn toàn không ngờ tới thứ anh chờ không phải là thăng quan phát tài, mà tội phản quốc.

Như vậy thì ai mà chịu cho nổi?

Trong nháy mắt, Rodrigo cảm giác trời sập xuống!

Mọi thứ chỉ là một cái bẫy, cái rắm đặc cấp công, rõ ràng chính là sợ mình chạy trốn cho nên bọn họ mới nói cái này để lừa gạt mình.

Buồn cười là anh thế mà lại tin tưởng là thật.

Đương nhiên, đây cũng là do Rodrigo không biết sức ảnh hưởng của Chu Dương tại Cadila lớn tới thế nào, lớn đến nỗi có thể chụp cái mũ phản quốc lên đầu anh, hố anh chết tươi.

- Tôi không phục! Tôi đã lập công lao hiển hách vì Cadila, từ trước tới giờ chưa từng làm điều gì xin lỗi Cadila cả.

- Lúc trước tôi bắt được tên nhân loại phá hư phi thuyền Cadila, cho dù anh ta có bối cảnh như thế nào ở đây, thậm chí anh có là con ngoài giá thú của thủ lĩnh Cadila đi nữa thì các người cũng không thể đối xử với tôi như vậy được!

Rodrigo tự nhận là từ trước tới giờ mình chưa từng phạm phải sai lầm nào quá lớn, tuyệt đối không thể bị chụp mũ phản quốc!

Tên nhân loại kia khẳng định nắm giữ quyền thế cực cao tại Cadila, bằng không thì tại sao anh lại bị đám cao tầng này oan uổng như vậy.

- Sở trọng tài đâu? Không nhìn thấy người của Sở trọng tài, tôi không phục!

Sở trọng tài là địa phương thần thánh nhất Cadila, đó là cơ cấu bảo đảm lợi ích hợp pháp của công dân sẽ không bị xâm hại, cho dù là thủ lĩnh Cadila thì cũng không có quyền can thiệp quá nhiều.

Anh chỉ cần làm ầm ĩ chuyện này tới tai Sở trọng tài, những trọng tài viên không ưa chủ nghĩa độc tài ở nơi đó sẽ chủ trì công đạo cho anh.

- Chính nghĩa có lẽ sẽ tới trễ, nhưng sẽ không bao giờ vắng mặt!

- Tôi sẽ không để cho các ngươi được toại nguyện đâu!

Rodrigo điên cuồng gầm thét, cả người tràn đầy oán khí nhưng không chỗ phát tiết.

Người oan nhất thuộc về Park Jeong Syu, anh vốn dĩ là hớn hở vui mừng đi theo lây dính chút công lao, không ngờ kết quả lại...

Không biết có phải là ảo giác hay không, Rodrigo cảm giác ánh mắt người Cadila nhìn về phía mình không tầm thường, thậm chí còn mang theo nịnh hót. Cái này kém xa so với hình tượng người Cadila kiêu ngạo trong nhận tri của anh.

- Tôi biết ngay anh sẽ không từ bỏ!

Cao tầng Cadila không để ý lắm, cười vỗ tay một cái.

Từ xa có bốn, năm người đàn ông đi tới, bọn họ mặc một cái trường bào hoa văn ánh kim, trên trường bào có biểu tượng thiên bình công chính.

- Trọng tài viên, tôi xin...

Trong lòng Rodrigo mơ hồ dâng lên một cỗ bất an, nhưng anh vẫn là chưa từ bỏ ý định, muốn thỉnh cầu trọng tài phân xử cho mình.

- Sở trọng tài đã biết chuyện của anh, toàn bộ trọng tài viên đã

bỏ phiếu thông qua, đây là sách thẩm phán của trọng tài trưởng!

Trọng tài viên không hề che giấu sự chán ghét trên mặt mình.

Toàn bộ trọng tài viên đã bỏ phiếu thông qua?

Căn cứ vào tin tức của Rodrigo, Sở trọng tài tổng cộng chia làm hai phái lớn, luôn trong tư thế đối lập lẫn nhau, mặc dù bọn họ đều ôm thái độ công bình, nhưng xưa nay chưa từng có việc toàn bộ phiếu đều thông qua.

Chính mình lại gặp được chuyện hiếm có như vậy.

Ta nên cao hứng hay là vô cùng cao hứng đây?

- Tôi không phục! Trong này nhất định có vấn đề!
- Lẽ nào tên nhân loại kia là con riêng của trưởng trọng tài?!

Lúc trước Rodrigo còn tưởng rằng Chu Dương có quan hệ với thủ lĩnh Cadila, không nghĩ đến ngay cả trọng tài viên cương trực công chính đều bị ô nhiễm rồi!

- Cadila đã thối rữa, không bao lâu thì sẽ bị hủy diệt thôi!
- Mà các anh chính là đao phủ!

Rodrigo hét lớn, hơi thở của anh ta ngày càng dồn dập, trong thanh âm lộ ra sự oan khuất nồng đậm không thể hoà tan.

Mà điều khiến anh thất vọng tột cùng chính là cao tầng Cadila vì bao che một nhân loại mà vu hãm con dân, chiến sĩ đã đổ máu vì Cadila.

- Cadila bị hủy diệt?!
- Nếu mà Cadila bị hủy diệt thì anh mới là kẻ cầm đầu!

Toàn bộ cao tầng Cadila lạnh lùng nhìn chăm chú Rodrigo, trong giọng nói đều lộ ra sự phẫn nộ khó che giấu.

???

- Đừng có mà ngậm máu phun người, rõ ràng là các người mới là phản quốc, đừng đổ nước dơ lên người tôi!

Nhìn thấy cảm xúc và phản ứng của Rodrigo, bọn họ khẳng định

được một chuyện.

Rodrigo không biết thân phận của Chu Dương, nếu không thì anh tuyệt đối sẽ không nói những lời này.

- Lẽ nào anh không biết thân phận của tên nhân loại kia sao?
- Lẽ nào anh còn có thân phận nào trâu bò hơn tưởng tượng của tôi? Anh là ba của trọng tài trưởng hay là ông của thủ lĩnh?

Rodrigo hiện lên vẻ mặt châm chọc, anh biết một khi đã xuất hiện sách thẩm phán, như vậy thì tai kiếp của mình đã khó tránh khỏi.

- Trọng tài trưởng và thủ lĩnh Cadila nhìn thấy anh còn phải thấp một đầu, anh là… người không thể trêu chọc nhất ở Cadila!
- Anh có biết bởi vì sai lầm của anh mà đã gây nên tổn thất khổng lồ cho Cadila không?
- Ngàn vạn vũ khí lạnh hoàn hảo, còn có vô số vũ khí linh năng, tất cả đều là để bồi thường!
- Hiện tại toàn bộ người Cadila đều phải lo lắng, đề phòng và cung phụng tên sát tinh đó, nếu có sơ xuất gì thì Cadila sẽ bị hủy diệt!
- Anh biết chúng ta đóng kín thông đạo đi tới địa tinh là vì cái gì không? Chính là vì không muốn gặp lại cái tên sát tinh kia! Thế mà anh lại trực tiếp đưa anh ta tới tận đây!

Nói xong, các cao tầng Cadila không muốn nhìn Rodrigo thêm phút giây nào nữa, nếu so sánh với lửa giận của Rodrigo thì oán khí của bọn họ cũng không hề thua kém chút nào.

Tổn thất ngàn vạn vũ khí để bồi thường? Diệt thế?

Rodrigo không cho rằng cao tầng Cadila đang nói đùa.

Anh bỗng dưng nhớ tới câu chuyện gây sóng gió to lớn, ầm ĩ huyên náo khoảng thời gian trước. Mặc dù lúc đó anh không ở Cadila, nhưng cũng đã nghe được một ít chuyện vụn vặt thông qua đồng nghiệp.

Tinh bạo đạn không thể giết chết!

Tuỳ tiện vung tay là tiêu diệt mấy trăm vạn người Cadila!

Chương 238: Bóng ma của đại ma vương Chu Dương! Chủ tớ tình thâm?

Khai Thiên kiếm thánh cúi đầu, chủ động đưa bảo mệnh thần binh!

Chuyện có quan hệ với đại ma đầu Chu Dương có thể liệt kê ra một chuỗi dài.

- Tên nhân loại mà tôi vừa mới đưa đến Cadila chính là đại ma vương... Chu Dương?

Giọng nói của Rodrigo trở nên lắp bắp, anh nhìn về phía cao tầng Cadila, hi vọng bọn họ bác bỏ cái ý nghĩ vớ vẩn này.

Sau đó Rodrigo nhớ tới những lời tên nhân loại kia nói với mình trước khi đi vào thông đạo thứ nguyên, lúc này từng lời từng chữ của anh ta vang dội trong đầu Rodrigo.

- Dạo gần đây tôi lại muốn đi tới đó thăm bọn họ, chú nhanh mở ra thông đạo thứ nguyên đi, tôi muốn gặp mặt vài anh bạn cũ.

- Ví dụ như Khai Thiên Kiếm Thánh, ông ta thật sự là người tốt, không những tặng binh khí yêu thích của mình cho tôi, còn nói tôi nên thường xuyên tới Cadila chơi.

Chu Dương rõ ràng đã nói cho anh biết thân phận của mình, buồn cười là Rodrigo lại chỉ coi Chu Dương là đồ ngu ngốc, không ngờ kết quả lại...

- Tôi sai rồi, tôi xác thực là tội nhân của Cadila!

Rodrigo quỳ dưới đất khóc rống, hối cải đầy thành ý.

- Dẫn anh đi, cái chết của anh có lẽ sẽ làm lắng xuống cơn giận của đại ma vương.

- Vì Cadila, mong anh hãy hy sinh bản thân!

Rodrigo lại không có sự bất mãn như trước, anh nặng nề gật đầu một cái.

Anh là tội nhân Cadila, đây là cơ hội để chuộc tội.

- Vì Cadila!

Anh lựa chọn khẳng khái chịu chết.

- Tôn kính nhân loại, tôi sẽ đưa ngài trở về, cũng nguyện ý bồi thường vì đã khiến ngài kinh sợ.

Các cao tầng Cadila thân thiết tới an ủi Park Jeong Syu, thái độ vô cùng ôn hòa.

Đương nhiên là vì bọn họ sợ tên nhân loại này có liên quan tới Chu Dương, sau đó lại bị Chu Dương lấy cớ đòi bồi thường.

Cadila đang mấp mé bên bờ vực phá sản, bọn họ không thể chịu nổi tổn thất lớn thêm lần não nữa.

- Tên nhân loại này chính là hung thủ tạo thành mọi việc, chính anh trêu chọc đại ma vương mới đưa tới một loạt phiền toái này!

- Anh mới là ngọn nguồn của mọi thứ!

???

Không phải nói coi tôi là thủ hạ trung thành, sẽ bảo vệ tôi đâu?

Một khắc trước còn chủ tớ tình thâm, tại sao trong nháy mắt lại thọc dao sau lưng rồi!

Khi Park Jeong Syu vẫn còn ở trong trạng thái ngây ngốc thì đã bị thủ vệ Cadila cưỡng ép kéo đi.

Bất luận chuyện gì có thể nịnh hót Chu Dương thì bọn họ đều sẽ tận lực đi làm.

- Đại lão, chúng tôi đã chuẩn bị xong thứ ngài muốn rồi!

Thủ lĩnh Cadila mang theo một đám cao tầng Cadila ở phía sau, đúng lúc Chu Dương vừa dẫn chúng nữ đi dạo xong một cái cảnh khu. Bọn họ thừa dịp nhóm Chu Dương còn chưa ăn cơm mới dám ló đầu ra.

- Hiệu suất cao đến thế à?

Chu Dương nở nụ cười như có như không nhìn lướt qua đám cao tầng Cadila.

Hiệu suất có thể không cao sao?

Tên sát tinh này ở Cadila lâu hơn một giây thì bọn họ ăn cơm cũng không ngon.

- Xin ngài hãy xem qua, tổng cộng là 1251 vạn vũ khí lạnh hoàn hảo, 87 vạn vũ khí linh năng, vũ khí cấp độ sử thi có 32 cái.

Bọn họ cung kính đưa cho Chu Dương mấy chục chồng danh sách, trong lòng không biết nghĩ gì nhưng mà trên mặt vẫn luôn giữ nụ cười tươi rói.

- Tính xem tôi nên thanh toán bao nhiêu lương thực?

Chu Dương không có tiếp danh sách, những binh khí này cũng chỉ để phân giải, không đáng coi trọng.

Nếu như có binh khí cấp độ truyền thuyết thì có lẽ anh còn có thể nhìn một chút.

- Ngài không cần phải bỏ ra thù lao, đây là bồi thường của chúng tôi với ngài, còn lại xem như là một ít lòng thành của người Cadila chúng tôi.

Cadila nào dám muốn thứ gì đó của Chu Dương, bỏ tiền tiêu tai, mau mau tiễn tên sát tinh Chu Dương này đi mới là chuyện quan trọng nhất.

Binh khí không còn thì có thể tái tạo, nhưng mà nếu như Cadila không có...

- Đây là do người Cadila thành tâm thành ý muốn đưa, nếu tôi cự tuyệt thì quá không cho các người mặt mũi rồi!

- Đồ vật thì tôi sẽ nhận lấy!

Chu Dương đi tới trước những chiếc xe vận chuyển vũ khí sau đó vung tay lên, trang bị trên xe lập tức biến mất.

Đến khi toàn bộ trang bị trên mấy trăm chiếc xe biến mất, tiến vào không gian giới chỉ chi hoàn, lúc này trên mặt Chu Dương mới lộ ra nụ cười thỏa mãn.

« Chúc mừng túc chủ phân giải thành công xxx vũ khí hoàn hảo, thu được xxx tinh túy. » (Chú thích: Một kiện vũ khí hoàn hảo phân giải thành công có giá từ 5 đến 20 tinh túy.)

« Chúc mừng túc chủ phân giải thành công 87436 vũ khí linh năng, thu được 1726202 tinh túy linh năng. » (Chú thích: Một kiện vũ khí

linh năng phân giải thành công có giá từ 10 đến 30 tinh túy linh năng.)

« « Chúc mừng túc chủ phân giải thành công 32 vũ khí sử thi, thu được 2185 tinh túy sử thi. » (Chú thích: Một kiện vũ khí sử thi phân giải thành công có giá từ 30 đến 100 tinh túy sử thi.)

Sau khi hợp thành, Chu Dương tổng cộng thu được 3312 tinh túy thần thoại.

Hơn ba nghìn điểm tinh túy thần thoại!

Quả nhiên là người không sử dụng tiền của phi nghĩa thì sẽ không giàu, ngựa không lén ăn cỏ ban đêm thì sẽ không mập.

Nếu mà chỉ dựa vào một mình Chu Dương đi cướp đoạt tài sản, không biết là đến khi nào mới có thể tích góp nhiều như vậy.

Phải biết lúc trước anh khổ khổ cực cực phân giải toàn bộ bảo vật cũng chỉ mới thu được hơn 240 điểm tinh túy thần thoại. Hiện tại Chu Dương chỉ cần phân giải hơn 1000 vạn vũ khí lạnh hoàn hảo cùng với gần 10 vạn vũ khí linh năng mà Cadila tụ tập toàn bộ sức mạnh để sưu tầm là đã có được thu hoạch lớn như vậy.

Có nhiều tinh túy thần thoại như vậy, không cường hóa một đợt thì có khác gì một con cá mặn chứ?

« Tiêu hao 600 điểm tinh túy thần thoại, Cửu Long Thiên Đế Liễn thu được thêm ba cái thuộc tính thần thoại. »

« Hiệu quả thần thoại — Thống ngự Chư Thiên: Trong thiên hạ tất cả là đất của vua, vô luận túc chủ ở nơi đâu và trong hoàn cảnh nào thì đều sẽ không nhận được ảnh hưởng của hiệu quả tiêu cực, mục tiêu có tinh thần thấp hơn 500 điểm khi bị hiệu quả Thống ngự chấn nhiếp sẽ bị túc chủ điều khiển trong một thời gian ngắn. (Tinh thần càng thấp thì thời gian hiệu quả càng lâu.) »

« Hiệu quả thần thoại — Thiên Đế chi khu: Thuộc tính bốn chiều gia tăng 1000 điểm, miễn dịch tổn thương từ thứ thần cấp trở xuống. »

« Hiệu quả thần thoại — Vạn dặm sơn hà: Tiêu hao năng lượng để ngưng tụ tiểu thứ nguyên thế giới vạn dặm sơn hà, kéo địch nhân vào bên trong vạn dặm sơn hà. (Chú thích: Nếu túc chủ ở trong vạn dặm sơn hà thì tương đương với đấng tạo hóa, sẽ không chết.) »

Chương 239: Binh Khí Mới Thí Thần Thương

Đến tận đây, Cửu Long Thiên Đế Liễn đã biến thành thần binh đỉnh phong nắm giữ chín cái hiệu quả thần thoại.

- Cường hóa hiệu quả thần thoại: Thiên Đế chi khu!

« Tiêu hao 500 điểm tinh túy thần thoại, hiệu quả Thiên Đế chi khu tăng lên tới MAX. »

« Hiệu quả thần thoại — Thiên Đế chi khu (MAX): Thuộc tính bốn chiều gia tăng 3000 điểm, miễn dịch tổn thương thần cấp trở xuống. »

« Tiêu hao 500 điểm tinh túy thần thoại, hiệu quả Ngự giá thân chinh tăng lên tới MAX. »

« Hiệu quả thần thoại — Ngự giá thân chinh (MAX): Triệu hoán 10 vạn thiên binh chiến đấu vì túc chủ, mỗi thiên binh nắm giữ một phần ba thuộc tính của túc chủ, ngẫu nhiên thu được năng lực cùng với dị năng. »

Thiên Đế chi khu làm cho toàn bộ thuộc tính của Chu Dương tăng lên tới hơn bốn ngàn điểm, ngoại trừ thần cấp, anh không cần phải sợ người nào nữa.

Sau khi Ngự giá thân chinh được cường hóa càng là ngưu bức, thực lực một phần mười đã biến thành một phần ba, còn ngẫu nhiên thu được năng lực cùng với dị năng của Chu Dương.

Hiệu quả của Thiên Đế chi khu kết hợp với Ngự giá thân chinh, mỗi một thiên binh triệu hồi tới cũng có thực lực đánh vỡ hạn chế khí.

Mười vạn thiên binh đánh vỡ hạn chế khí lên sàn, ngay cả thần cấp chân chính cũng phải chạy trốn chật vật.

Từ nay về sau, Cửu Long Thiên Đế Liễn tuyệt đối là binh khí cấp độ thần thoại cường đại nhất, mạnh mẽ vô địch!

Đây chính là khi chế tạo cho mình một binh khí tiện tay rồi!

Hiệu quả của Mjolnir đã càng ngày càng yếu, theo lý thì cũng đã tới lúc thay một món binh khí cấp độ thần thoại mới.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ có muốn tiêu hao điểm tinh túy thần thoại để chế tạo binh khí cấp thần thoại không? »

- Xác định!

« Mời túc chủ lựa chọn loại hình binh khí muốn rèn đúc. »

Trước mặt Chu Dương xuất hiện rất nhiều hình ảnh, binh khí muôn hình muôn vẻ, cái gì cần đều có.

Đao, thương, rìu, côn, mâu và mấy chục loại vũ khí lạnh, còn có tấm thuẫn, giày ống, khôi giáp, bao tay, vân vân.

Lần này Chu Dương đã sớm có lựa chọn từ trước, anh trực tiếp lướt qua đủ loại binh khí, làm ra lựa chọn của mình.

« Túc chủ xác định muốn lựa chọn súng? »

- Xác định!

Thanh súng trong tay Chu Dương không ngừng biến ảo, mãi cho đến khi anh chọn ra một loại hình dạng hợp ý mình, sau đó tiến hành sửa đổi, cuối cùng là thành hình.

« Thí Thần Thương (Thần thoại): Đây là một cây súng đã giết chết sinh vật cấp độ thần thoại, nắm giữ sát khí ngút trời. »

« Tiêu hao 1000 điểm tinh túy thần thoại, thu được chín cái thuộc tính cấp độ thần thoại. »

« Hiệu quả thần thoại — Thí Thần chi lực: Mỗi lần Thí Thần Thương Thí Thần thành công, uy lực của Thí Thần Thương đều sẽ được tăng lên. »

« Hiệu quả thần thoại — Mặc kệ phòng ngự: Thí Thần Thương có thể bỏ qua các phòng ngự và tổn thương đến mục tiêu. »

« Hiệu quả thần thoại — Súng như long: Tăng lên tốc độ công kích gấp một trăm lần. »

« Hiệu quả thần thoại — Ngăn chặn tái sinh: Mục tiêu bị Thí Thần Thương đả thương sẽ mất năng lực tái sinh và khôi phục trong vòng mười ngày. »

« Hiệu quả thần thoại — Chết không có chỗ chôn: Mục tiêu bị Thí Thần Thương đánh chết, cho dù đối phương có năng lực giọt máu trọng sinh thì cũng không cách nào phát huy hiệu quả được. »

« Hiệu quả thần thoại — Lấy thủ cấp của kẻ địch ở vạn dặm bên ngoài: Thí Thần Thương nắm giữ hiệu quả xuyên thủng không gian, sau khi phong tỏa mục tiêu, có thể sát thương đối phương ở xa ngàn dặm. »

« Hiệu quả thần thoại — Thiên quân phá: Uy lực của Thí Thần Thương tạm thời tăng lên gấp 10 lần, lúc công kích bổ sung thêm hiệu quả cực lớn trong phạm vi một cây số. »

« Hiệu quả thần thoại — Trung thành hộ chủ: Đây là một thần binh có được linh tính, sau khi nhận chủ sẽ bầu bạn với chủ nhân vĩnh thế, thà gãy không cong. Nó đem dốc hết toàn lực bảo hộ chủ nhân an toàn. Nếu chủ nhân ngã xuống thì nó cũng sẽ chết theo. »

« Hiệu quả thần thoại — Chư thần ngã xuống, máu tươi nhuộm trời xanh: Tôi muốn bầu trời này cũng không che được mắt của ta! Tôi muốn thần linh khắp trời đều ngã xuống! Thí Thần Thương dẫn tới cảnh tượng kì dị, thiên địa đổ xuống, phạm vi của thần linh vô pháp phát huy tác dụng. »

Thật là một binh khí hung hãn và cường đại!

Khi Chu Dương nhìn thấy các hiệu quả thần thoại của Thí Thần Thương, ánh mắt anh không khỏi toát ra vẻ tán thưởng.

Không ngờ cây súng này đã từng giết chết sinh vật cấp độ thần thoại, Thí Thần còn có thể tăng lên uy lực.

Hiệu quả Mặc kệ phòng ngự càng là ngưu bức.

Chồng giáp dày nhất, chịu đòn dai nhất.

Đương nhiên, ở trước mặt Thí Thần Thương, mày có chồng giáp dày nhất, chịu đòn dai nhất thì cũng trở nên vô dụng.

Hiệu quả Chết không có chỗ chôn quả thực để cho Chu Dương lạnh cả sống lưng.

Lúc trước anh còn dương dương tự đắc vì đạt được năng lực thần cấp Bất Tử Chi Khu, không nghĩ đến trong nháy mắt gặp phải binh khí khắc chế nó.

Ngăn chặn tái sinh kết hợp với Chết không có chỗ chôn nhất định là ác mộng của kẻ bất tử.

Cho dù mày có giọt máu trọng sinh, nhưng Thí Thần Thương cho

mày một súng thì mày cũng sẽ phải chết mà thôi.

Cũng may Thí Thần Thương ở trong tay mình, nếu không Chu Dương gặp phải địch nhân như vậy là sẽ chạy trốn càng xa càng tốt.

Mục đích duy nhất khi sáng tạo ra cây súng này chính là để đối đầu với thần linh!

Sợ rằng bất kỳ một tên cao thủ cấp độ thần thoại nào biết được trong tay Chu Dương có loại hung binh này, bọn họ chắc canh sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp làm quan hệ tốt với anh, hoặc là sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp để hủy diệt Thí Thần Thương.

Thực lực đến cấp độ thần thoại thì tuổi thọ sẽ được kéo dài, toàn bộ thiên địa đều là sân nhà sau của bọn họ.

Hai người có cùng cấp bậc không có ảnh hưởng lợi ích nhau hoặc là tranh đấu đại đạo thì cho dù liều mạng, phần lớn đều là người này cũng không thể làm gì được người kia, cho nên đa số sẽ chung sống hòa bình.

Cũng tỷ như trận chiến giữa Thần Quang Minh cùng với Thần Hắc Ám, còn không phải toàn bộ dựa đều vào tiểu đệ tiến tới liều mạng, đại lão hai phe Lã Vọng buông cần.

Chương 240: Một Lời Có Thể Thay Đổi Pháp Điển Cadila, Tôi Có Tội, Không, Anh Không Có Tội

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Bọn họ không muốn đánh sao?

Không, bởi vì thực lực hai người tương đương nhau, người này cũng không thể làm gì được người kia, ngoại trừ lưỡng bại câu thương ra thì hoàn toàn không có chút ý nghĩa nào.

Nhưng Thí Thần Thương thì lại khác, phạm vi thần cấp của mày rất lợi hại?

Thật là ngượng ngùng, ăn một súng của tao trước đi rồi lại nói.

Cây súng này chính là hung binh để đối phó thần cấp.

Một ngàn tinh túy cấp độ thần thoại đúng là quá đáng giá!

Phi thường giá trị!

Trong nháy mắt tốn hết hai ngàn sáu trăm điểm tinh túy thần thoại, hiện tại Chu Dương chỉ còn hơn chín trăm điểm, còn có thể chế tạo một kiện bảo vật bằng với Thí Thần Thương.

Nhưng mà Chu Dương không có sử dụng, tạm thời thì anh chưa nghĩ ra được mình nên tạo binh khí gì, không bằng lưu lại, chờ đến khi nào gấp gáp cần trước mắt thì lại lấy ra chế tạo binh khí.

- Không tồi! Tôi đã cảm nhận được thành ý của các người rồi!

Hiệu quả của Cửu Long Thiên Đế Liễn tăng lên, còn chế tạo ra loại thần binh như Thí Thần Thương, lại còn tiết kiệm được một ít, tâm tình của Chu Dương rất tốt, nhìn nhóm cao tầng Cadila càng ngày càng thuận mắt.

- Đây là việc chúng tôi phải làm! Đúng rồi, còn có một chuyện nhỏ nữa!

- Chúng tôi vừa mới bắt được hai tên phản quốc, một người ác ý nhốt ngài ở nhà giam, chúng tôi ắt sẽ mang anh ra công lý.

- Còn có một nhân loại, hình như có thù oán với ngài. Có điều anh ta là nhân loại cho nên chúng tôi không dám mạo hiểm xử lý, chúng tôi đã mang anh ta tới đây, giao cho ngài tùy ý xử trí.

Cao tầng Cadila học thông minh, mặc kệ đối phương có thù oán hoặc là có quan hệ không muốn người biết với Chu Dương hay không, mọi việc cứ giao cho Chu Dương xử lý là được rồi.

Không thể để bọn họ tự mình xử lý, ngược lại làm cho Chu Dương lấy cớ hãm hại nhân loại muốn đòi bồi thường lần nữa.

Tôi là người như vậy sao?

Chu Dương cảm nhận được ý nghĩ trong lòng các cao tầng Cadila, không khỏi có chút cạn lời.

Park Jeong Syu bị bốn tên thủ vệ Cadila kéo qua đây, trên tay anh mang theo còng tay năng lượng, ánh mắt nhìn về phía Chu Dương vô cùng phức tạp.

không phải Cadila vượt xa văn minh của nhân loại sao?

Không phải bọn họ tài trí hơn người, xem thường nhân loại sao?

Vì sao đến phiên Chu Dương thì mọi việc đều thay đổi rồi?

Ngay cả chỗ dựa Rodrigo cũng bị bắt hy sinh bản thân, chỉ vì Cadila muốn nịnh hót Chu Dương.

Cùng là nhân loại, tại sao đãi ngộ lại khác biệt một trời một vực như vậy chứ?

Park Jeong Syu rất hoài nghi nhân sinh.

- Làm thịt đi!

Tên này không là đồ tốt, là cá mè một lứa với cha anh, Park Shin Hoo.

Khỏi cần phải nói, dám cả gan nổi lên sát tâm với mình, cho dù Chu Dương trở lại địa tinh thì cũng sẽ nghĩ biện pháp giải quyết tên này.

Thủ lĩnh Cadila nghe được câu này, lập tức kéo người xuống, chỉ nghe thấy tiếng súng vang lên, Park Jeong Syu bay màu tại chỗ.

- Rodrigo đang tiếp nhận phán quyết, anh ta lập tức sẽ bị xử tử! Chúng tôi bảo đảm ngài sẽ được hưởng đãi ngộ tôn quý nhất tại Cadila, loại tiểu nhân này tuyệt đối không thể nhân nhượng.

Đây là Cadila cho Chu Dương thấy thái độ của mình.

Người Cadila đều là người tốt, ngài ngàn vạn lần chớ động thủ nữa...

- Tên đó là người tốt, tại sao Cadila các người lại có thể đối xử

với anh ta như thế chứ?

- Không biết tên nào đóng cửa thông đạo thứ nguyên tới Cadila, làm hại tôi muốn tiến vào Cadila cũng không được. Tôi còn chưa cảm ơn sự giúp đỡ của Rodrigo đâu?

- Tại sao Cadila các người lại có thể đối xử với anh ta như vậy?

- Tại sao có thể đối đãi với ân nhân của tôi như thế?

Tập thể cao tầng Cadila ngây ngốc, khoé miệng co quắp.

Đại lão rất có thể gây chuyện, lối tư duy quả thực không phải người bình thường như bọn họ có thể hiểu được.

Không phải lúc trước còn ngại đối phương đưa mình vào ngục giam, sau đó lấy cớ đòi một bút bồi thường khổng lồ từ bọn này sao?

Tại sao trong nháy mắt đã lật mặt rồi?

Đừng nói là lại muốn kiếm thêm một đợt nữa nha...

Thủ lĩnh Cadila bị dọa sợ đến mức rùng mình một cái, anh sờ sờ đầu, lại phát hiện tóc của mình càng ngày càng thưa thớt, mép tóc càng ngày càng lùi về phía sau....

- Các người còn đứng ngây ra đó làm gì? Còn không mau thả người thả ra đi!

- Ai dám thương tổn đến Rodrigo chính là thương tổn ân nhân của đại lão, chính là đối nghịch cùng với Cadila!

Lúc này những người khác mới như bừng tỉnh trong cơn mê, cả đám rối rít phụ họa theo.

Bất kể như thế nào, tất cả đều thuận theo ý của Chu Dương là được, chuẩn không sai.

Đại lão nói cái gì chính là cái đó.

- Không tốt, Rodrigo sắp bị phán quyết rồi! Nhanh lên!

Các cao tầng Cadila rối rít biến sắc, thông qua đủ loại thủ đoạn để thông tri tin tức, muôn ngàn lần không thể để anh ta chết được.

Nếu không, lại cho Chu Dương cơ hội...

Đây cũng không phải là kết quả mà bọn họ mong muốn.

Sở trọng tài là nơi thần thánh nhất Cadila, trọng tài trưởng đứng trên toà cao nhất, ánh mắt sắc bén, không nhìn ra một chút cảm tình.

Phía dưới là hơn một trăm vị trọng tài viên, ý kiến của bọn họ sẽ là kết quả chung cuộc của Sở trọng tài.

- Rodrigo! Anh đưa đại ma vương Chu Dương vào Cadila, gây ra khủng hoảng cùng với tai hoạ, Cadila tổn thất quá ngàn vạn binh khí hoàn hảo, gần mười vạn vũ khí linh năng, còn có các loại tổn thất khác...

- Dân chúng Cadila đang lâm vào tình trạng khủng hoảng, mọi việc các thứ này đều là do anh đưa tới!

- Chúng tôi phán quyết anh là tội phản quốc! Anh có biết tội của mình không?

Thẩm phán sớm đã có kết quả, chỉ là tiến hành một loạt quy trình, dùng để lắng lửa giận của dân chúng xuống.

Hết cách rồi, mặc dù Cadila cực lực che giấu nhưng mà tin tức đại ma vương Chu Dương đã trở lại căn bản không gạt được, vốn dĩ phải có người chịu trách nhiệm.

Rodrigo xác thực nên vì chuyện này mà chịu trách nhiệm.

- Tôi có tội!

- Là tôi hổ thẹn với chủng tộc của mình!

- Tôi không có nửa câu oán hận.

Rodrigo một mực cúi đầu, vẻ mặt đờ đẫn.

- Vậy thì ta sẽ ra kết quả phán quyết, Rodrigo sẽ lấy tội danh phản quốc, căn cứ vào pháp điển Cadila, quy định thứ một trăm bảy mươi ba điều...

Trên mặt trọng tài trưởng không hề có chút cảm xúc, anh chậm rãi đọc to kết quả.

Ầm!

Cửa chính Sở trọng tài bị phá hủy, mấy tên chiến sĩ Cadila lảo đảo xông vào.

Trọng tài viên cau mày, Sở trọng tài là địa phương thần thánh nhất, tại sao lại có thể có người dám gây sự ở chỗ này chứ!

- Các người mau nhìn máy truyền tin!
- Đại ma vương Chu Dương nói Rodrigo là ân nhân của ngài ấy, không thể giết...

Trọng tài trưởng cầm sách thẩm phán trong tay run lẩy bẩy, thanh âm có chút biến dạng:

- Tôi thông báo Rodrigo vô tội, được phóng thích!

Rodrigo: ???

- Tôi có tội!
- Không, anh không có tội, luật pháp vừa mới được sửa lại!

Chương 241: Khai Thiên kiếm thánh

Rodrigo không biết mình ra khỏi Sở trọng tài như thế nào, cả người anh vẫn còn lờ mờ.

Một khắc trước, mình còn bị phán tội phản quốc, thậm chí còn phải chấp hành án tử hình chưa từng có ở Cadila.

Thế mà chưa được bao lâu mọi chuyện lại đảo ngược.

Anh được phán vô tội thả ra ngoài...

Phản quốc lại được phóng thích, đây quả là một chuyện buồn cười không tưởng.

Mà mọi việc những thứ này đều là bởi vì đại ma vương Chu Dương, chỉ cần một câu nói của anh cũng có thể làm cho pháp điển Cadila thần thánh vô cùng sửa đổi lại.

Ngày hôm nay của Rodrigo quả thực có thể hình dung bằng một chuyến tàu lượn, nhất thời anh cũng không biết mình nên lộ ra biểu tình gì.

Mình cần phải cảm ơn Chu Dương đã cứu mạng hay vẫn là phỉ nhổ

anh đây?

Trọng tài trưởng từ trước đến nay lấy danh xưng công chính nghiêm minh, đại nhân vật mà Rodrigo chưa từng được nhìn thấy, lúc này lại đang đứng bên cạnh anh, vẻ mặt vô cùng ôn hòa.

- Bên trên vừa mới thông qua đặc đẳng công của cậu, chúc mừng cậu lên chức, về sau phải cố gắng nỗ lực đấy!

Rodrigo chậm chạp ngẩng đầu.

Sống chết của anh chỉ bằng một câu nói của Chu Dương mà thôi.

Thậm chí, những người này vì nịnh hót Chu Dương còn đưa cả chức đặc đẳng công mà anh hằng mơ ước dâng tới trước mặt.

Nếu đổi thành lúc ban đầu, anh nhất định sẽ mừng rỡ như điên.

Nhưng bây giờ, anh thật sự không biết là nên khóc hay nên cười.

Cho đến giờ phút này, giống như có một thứ gì đó ở trong lòng Rodrigo tan vỡ, cái gì mà pháp điển Cadila, cái đó chỉ là thứ để ràng buộc người bình thường thôi!

Nếu gặp phải một tên đại ma vương không nói lý lẽ như Chu Dương, còn không phải là muốn cúi đầu chịu thua.

Quả nhiên thực lực mới là trên hết.

Lần đầu tiên, Rodrigo toát ra sự theo đuổi và khát vọng cuồng nhiệt đối với thực lực.

- Đại ma vương... Khụ, đại lão muốn gặp cậu một chút.
- Nhớ kỹ, muôn ngàn lần không thể đắc tội ngài ấy, chọc ngài ấy tức giận!
- Nếu không thì những gì mà cậu có được bây giờ sẽ bị tước đoạt ngay!
- Thậm chí cậu còn sẽ để lại tiếng xấu muôn đời!

Trong giọng nói của trọng tài trưởng lộ ra sự cảnh cáo, anh rất sợ tâm trạng của Rodrigo lên xuống phập phồng quá mức mà không kìm chế được cảm xúc, cho nên anh phải cho Rodrigo một liều thuốc trấn định trước.

Chu Dương ngồi ăn cơm ở một khách sạn Cadila siêu cấp sang trọng, trên bàn đều là những nguyên liệu nấu ăn cao cấp nhất, tươi mới nhất, còn có rất nhiều là động vật kề cận tuyệt chủng.

Để có một bàn thức ăn như vậy, các cao tầng Cadila đã bỏ ra ba ngày để chuẩn bị.

Chúng nữ thưởng thức thức ăn mỹ vị, tâm tình vui thích.

Mới chỉ qua vài ngày ngắn ngủi mà bọn họ lại như là hưởng thụ hết những gì xa hoa trên thế gian, người thường khó có thể tưởng tượng nổi.

Người cao hứng nhất chính là Nhị Ngốc, đây là lần đầu tiên cô nàng ăn được một lượng thức ăn cực kỳ lớn, hơn nữa còn vô cùng mỹ vị.

Nhị Ngốc liên tục dùng ánh mắt tỏ ý, cô không muốn rời khỏi nơi này.

Sau khi đoàn người của Chu Dương ăn uống no đủ, các cao tầng Cadila mới tươi cười dẫn Rodrigo vào.

Không giống với lần gặp mặt trước đó, lần này Rodrigo có vẻ hơi câu nệ.

Lần trước là bởi vì anh không biết thân phận thật sự của Chu Dương, cho nên không có áp lực gì quá lớn.

Nhưng mà lần này lại khác, cho dù Chu Dương bày ra dáng vẻ bình dị gần gũi thì Rodrigo vẫn có cảm giác như mình đang đứng trên đống lửa.

Cùng là một người nhưng thân phận khác nhau thì sẽ mang tới áp lực không giống nhau.

Huống chi tiếng xấu đồn xa, ác danh của Chu Dương đã lan khắp Cadila, ai cũng ngầm gọi anh là đại ma vương.

Nghe nói, đại ma vương đã đến trình độ chỉ cần nói tên là có thể ngăn em bé khóc.

Trẻ con nhà ai không nghe lời, cha mẹ sẽ uy hiếp là Đại Ma Vương sẽ tới bắt con nít hư.

- Tôi rất cao hứng khi có thể tới được Cadila, đương nhiên, công lao chủ yếu lần này là của anh, nếu không thì tôi còn không có cả cơ hội để tiến vào Cadila đâu.

Chu Dương liếc nhìn cao tầng Cadila một cái.

Đám cao tầng Cadila đứng xa xa bị dọa sợ đến mức hai chân như nhũn ra, thủ lĩnh xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

- Chúng tôi đã tìm được nhân viên kỹ thuật, Sở trọng tài Cadila nhất định sẽ thẩm phán kỹ càng đối với sự thất trách của người này.

Chu Dương nhìn thấu không nói toạc, không có ý tiếp tục tra cứu.

- Với tư cách là người đã đưa tôi đến nơi này, anh nói xem tôi nên cho anh thù lao gì đây!

Trái tim Rodrigo đập rộn lên rất nhiều lần, anh vội mở miệng nói:

- Tôi muốn...

Nhưng mà vừa mới nói được một nửa thì anh lại cảm nhận được ánh mắt của tập thể cao tầng Cadila, bọn họ đang nhìn chằm chằm vào mình, quả thực là áp lực như núi.

- Không cần phải cảm ơn, đây là chuyện tôi nên làm, có thể giúp được ngài chính là vinh hạnh của tôi.

Vốn dĩ là Rodrigo muốn nói đạt được lực lượng, cuối cùng vẫn lựa chọn im lặng, ai bảo anh còn muốn tiếp tục lăn lộn ở Cadila.

- Tôi không phải một người hẹp hòi, người khác giúp đỡ mình, đương nhiên là tôi sẽ có hồi báo!

- Không phải lúc trước anh cho rằng tôi không thể nào có được kiếm của Khai Thiên kiếm thánh sao?

Chu Dương nhìn về phía Khai Thiên kiếm thánh, cười nói:

- Kiếm của ông không tệ, tôi muốn!

???

Nằm yên cũng trúng đạn!

Tôi trêu ai ghẹo ai hả?

Anh chỉ vừa mới lấy được trường kiếm cấp độ sử thi, còn chưa cầm nóng hổi thì đã...

Nhưng nếu Chu Dương đã mở miệng, dù Khai Thiên kiếm thánh không tình nguyện thế nào thì vẫn là đi lên phía trước, cung kính đưa thanh kiếm cho Chu Dương.

- Tôi biết ông muốn khiêu chiến tôi! Có điều với thực lực của ông, luyện thêm một trăm năm thì... Cũng không có cơ hội đâu!

Ghim tim!

Khai Thiên kiếm thánh âm thầm thở dài một hơi, cúi cái đầu cao ngạo của mình xuống.

Những lời này của Chu Dương quả thật có đạo lý, càng nhìn thấy Chu Dương thì anh càng có thể cảm nhận được áp lực xuất phát từ người này. Cho dù hiện tại anh có Triều Lộ Thu Tuyết, thanh kiếm thần binh làm bạn anh một trăm năm, thì anh cũng không có một phần mười tự tin vượt qua Chu Dương.

Anh già rồi, tiềm lực hao hết, Chu Dương như cơn gió phồn thịnh, tương lai không hạn lượng.

- Thanh kiếm này đưa cho anh!

Chu Dương ném thanh kiếm mới của Khai Thiên kiếm thánh cho Rodrigo.

Chương 242: Tôi Biết Các Người Không Nỡ Để Tôi Đi, Sau Này Tôi Sẽ Đến Thường Xuyên

Mượn hoa hiến phật?

Rodrigo cầm thanh kiếm ở trong tay, giống như cầm phải một củ khoai lang phỏng tay.

Bội kiếm của Khai Thiên kiếm thánh há lại là thứ anh dám cầm!

Nếu mình thực sự dám cầm thứ này, sợ rằng không cần mấy ngày, các đệ tử của Khai Thiên kiếm thánh đã có thể tìm tới chém anh mấy trăm lần.

Đây là hồi báo sao?

Đại ca, ngài xác định cái này không phải là đẩy tôi vào hố lửa chứ?

- Đại lão cho cậu, còn không mau nhận lấy đi!

Các cao tầng Cadila vội vàng khuyên giải, rất sợ chọc giận Chu Dương.

- Nếu đại lão đã đưa nó cho cậu, như vậy đã nói lên cậu và thanh kiếm này có duyên, mau nhận lấy nó đi!

Lần này người lên tiếng là Khai Thiên kiếm thánh, anh bị Chu Dương tiêu ma nhuệ khí trong lòng, hiện tại anh giống như một lão già vào tuổi xế chiều.

Quan trọng nhất là anh đã thay đổi xưng hô đối với Chu Dương.

Tên nhân loại này quả nhiên là người mà bọn họ không thể chọc nổi.

Cho đến giờ phút này, Rodrigo mới có sự hiểu rõ và nhận thức khắc sâu hơn.

- Cám ơn ngài đã ban bảo vật!

Chu Dương nhìn thấy sự tình giải quyết hoàn mỹ vẫy tay đuổi người.

Sau đó Chu Dương lại ở Cadila thêm một tuần, lên rừng xuống biển, thăm thú cảnh đẹp khắp nơi. Nơi đoàn người đi qua không còn bóng người, chỉ có một ít nhân viên làm việc.

- Cám ơn đã chiêu đãi, người Cadila các người thật sự là một chủng tộc hiền hòa.

- Ngài quá khen rồi!

- Chỉ tiếc là cố hương khó rời, tôi phải trở lại địa tinh.

Khi các cao tầng Cadila biết được tin Chu Dương muốn rời đi, cả đám vui mừng quá đỗi mà rơi nước mắt đầy mặt.

Nhưng mà bên ngoài thì bọn họ vẫn phải bày ra dáng vẻ cực lực giữ lại, có điều trong lòng vô cùng hồi hộp.

- Tôi biết các người không nỡ để tôi đi, sau này tôi sẽ thường xuyên tới thăm mọi người ha!

Chu Dương bước vào thông đạo thứ nguyên, trước khi đi còn quay lại vẫy tay với bọn họ.

Nụ cười trên mặt cao tầng Cadila trở nên cứng đờ, sau khi nhìn thấy thông đạo thứ nguyên đóng kín, cả đám lập tức truyền đạt mệnh lệnh.

- Đóng kín toàn bộ thông đạo thứ nguyên tới địa tinh!
- Vứt bỏ toàn bộ kế hoạch về địa tinh!
- Vĩnh viễn không thiết lập liên hệ với địa tinh.
- Lần này chuyến đi nghỉ phép ở Cadila không tồi, sau này chúng ta nên thường xuyên tới đó!

Liễu Xảo Yến vừa đi vừa cười hì hì nói.

Có điều khi cô vừa dứt lời thì thông đạo thứ nguyên sau lưng lập tức vỡ nát, tan biến không còn dấu tích.

-...

Tốc độ và hiệu suất của Cadila thật sự là quá nhanh!

Bọn họ sợ Chu Dương trở về tới như vậy sao?

Chúng nữ nghĩ đến việc Chu Dương kéo lông dê Cadila, hơn một triệu vũ khí lạnh hoàn hảo, còn có gần mười vạn vũ khí linh năng, tổn thất lớn như vậy, mới suy nghĩ một chút là đã cảm thấy đau lòng rồi.

Hơn nữa, trong suốt khoảng thời gian này, vì chiếu cố tâm tình của bọn họ, các cao tầng Cadila đã dùng đủ loại biện pháp để canh đường, đuổi người, cho Chu Dương đặc quyền cao nhất, cứ như thế mà kéo dài hơn một tuần lễ.

Trên internet đã sớm mắng đầy trời, mắng cao tầng Cadila là thứ nịnh nọt.

Đương nhiên, Internet nhanh chóng được lọc sạch, một đám anh hùng bàn phím được mời lên đồn uống trà.

Vì không để cho Chu Dương tìm được cớ, cao tầng Cadila tận hết sức lực, toàn bộ Cadila sợ bóng sợ gió, sống trong lo âu thấp thỏm.

- Bọn họ không thích nghênh đón chúng ta tới như vậy sao?

Miêu Linh Nhi và Nhị Ngốc đứng chung một chỗ, các cô vô cùng hài lòng chuyến đi tới Cadila lần này.

- Về sau chúng ta không có cơ hội bước vào Cadila nữa sao?

Nhị Ngốc nhớ tới mỹ thực ở Cadila, nước miếng lại sắp chảy ra.

- Sớm biết vậy thì chúng ta nên cảnh cáo cao tầng Cadila, làm bọn họ lưu thông đạo lại...

- Cadila dám lưu lại sao? Nếu chúng ta lại tới đó một lần, e là bọn họ sẽ sợ tới khóc rống!

Chúng nữ mồm năm miệng mười, đặc biệt là khi nghĩ đến khuôn mặt nhăn nhó của đám cao tầng Cadila bởi vì bồi thường, các cô cảm thấy hết sức buồn cười.

- Yên tâm đi, cho dù có đóng cửa thứ nguyên thì cũng không làm khó được anh đâu, anh có biện pháp tới đó.

Chu Dương móc một khối đá màu bạc ra cho chúng nữ nhìn.

Nếu mà cao tầng Cadila nhìn thấy thứ này, bảo đảm sẽ lại thấp thỏm lo âu lần nữa.

Đây là thứ mà Rodrigo dùng để đưa đoàn người của Chu Dương tới ngục giam Cadila, có nó thì Chu Dương có thể bước vào Cadila một cách thuận lợi. Trong tay Chu Dương có một trăm tám mươi khối, Cadila muốn ngăn cũng không được.

Có điều phải đợi thêm một thời gian ngắn nữa, khi nào 'lông dê' dài ra thì mới có thể cạo một lần.

Batmobile vượt qua Phủ Sơn, tiến về phía trước.

Thông qua ký ức lấy từ trong đầu Zombie, Chu Dương phát hiện vẫn còn một nơi có hiện tượng kỳ dị, nơi đó cách Phủ Sơn không xa, đoàn người lập tức đi qua đó thăm dò một hồi.

- Dương ca, chúng em vừa mới nghĩ thông suốt. Tăng thêm mấy chị em nữa là ý kiến không tồi, ví dụ như thêm vài nữ bác sĩ, có người nắm giữ kiến thức về phương diện sinh vật vẫn tốt hơn. Lỡ như ngày nào đó thân thể của chúng em không thoải mái thì còn có người có thể cho xem bệnh nha.

Tô Nguyên Dao tiến sát lại Chu Dương, lúc này chúng nữ mới nhớ tới bọn họ còn có một kế hoạch vĩ đại.

Bây giờ thể chất của mọi người đều mạnh mẽ vô cùng, trăm bệnh không sinh, cần gì phải dùng bác sĩ nữa?

Chu Dương đã sớm nhìn thấu suy nghĩ của các cô vợ, nhưng mà vẫn cố tình tỏ ra vui vẻ, nói:

- Vẫn là các vợ biết đau lòng anh nhất.
- Anh vẫn luôn khắc chế suốt bảy ngày du lịch ở Cadila, lần này chúng ta phải bù lại hết tổn thất trước đó!

Chu Dương giang hai tay ra làm tư thế muốn ôm.

Chúng nữ hiển nhiên là cũng không được thỏa mãn, hai bên đều có nhu cầu, tự nhiên là nước chảy thành sông.

Trận chiến rất điên cuồng, mỗi người đều rất nhập tâm, dĩ nhiên kết quả cuối cùng là Chu Dương rót đầy sữa bò cho từng người một.

Chúng nữ không có lãng phí, lén lút bảo tồn lại.

Chương 243: Dương Ca, Tìm Một Nữ Bác Sĩ Cho Chúng Em Đi! Nữ Thủ Lĩnh

Biến chất?

Không tồn tại, chỉ cần ném vào trong không gian thì biến chất gì đó không phải là vấn đề.

Dọc đường đi, Chu Dương đã mở rất nhiều bảo rương cấp thấp, thu hoạch rất phong phú, chúng nữ đều có hai, ba cái Nhẫn không gian, mỗi người đều là phú bà.

Ngay cả thuốc cường hóa gen và đủ loại thuốc khác thì Chu Dương cũng đã tích trữ hơn mấy trăm bình.

Sự xuất hiện của Batmobile đã thu hút vô số Zombie, bọn chúng chạy về phía Batmobile, trong miệng phát ra những thanh âm êm tai dễ nghe.

Chu Dương không có lập tức dọn dẹp Zombie mà là phát động năng lực Kẻ nắm giữ ký ức.

Ý thức của anh phân hóa thành vô số sợi nhỏ lan tỏa ra bốn phương tám hướng, đánh cắp ký ức của mỗi một con Zombie sau đó phân

tích và sàng lọc mỗi một đoạn tin tức, tựa như một cái siêu máy tính.

Trước kia Chu Dương muốn làm việc này còn có chút khó khăn, bởi vì tinh thần lực của anh không đủ, nếu xử lý ký ức của mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn người cùng lúc thì sẽ hết sức phiền toái.

Hiện tại đã khác, Thiên Đế chi khu đã tăng toàn bộ thuộc tính lên ba ngàn điểm, tinh thần lực không chỉ được tăng cường lên gấp bốn lần, thậm chí còn có thêm một ít năng lực ẩn hình.

Cho nên hôm nay Chu Dương xử lý những chuyện tương tự như thế vô cùng nhẹ nhàng.

- Cái này lớn lên tạm được! Đáng tiếc không phải trong sạch.
- Cái này miễn cưỡng hợp cách, trải qua thật đúng là phong phú!
- Thích thi thể? Không thích người sống?
- Chẳng lẽ tìm một nữ bác sĩ xinh đẹp còn thuần khiết lại khó tới như vậy sao?

Chu Dương chọn rồi lại chọn, rốt cuộc tìm được một mục tiêu tốt.

Người nọ có dung mạo xinh đẹp, tính cách có chút thú vị, vẫn là thân thể thuần khiết, ngoại trừ một điều là không biết cô ta có tính là bác sĩ hay không.

Ừm, hơn nữa vẫn còn là một người sống.

Có lẽ mình sẽ có được tin tức liên quan tới thứ mình muốn tìm từ cô gái này.

Xung quanh Chu Dương bỗng dưng sinh ra bão táp vô hình, từng con Zombie bị cuốn lên trời.

Trong cơn bão kia còn xuất hiện một ngọn lửa, gió kết hợp cùng với lửa, đàn Zombie hóa thành tro bụi chỉ trong nháy mắt.

- Chúc mừng túc chủ đánh chết 3476595 Zombie, thu được 3476595 tích phân.

Lại thu hoạch được một số tích phân lớn, chỉ cần gặp thêm đàn Zombie như thế này vài lần nữa thì Chu Dương sẽ có thể gom đủ một cái bảo rương cấp độ thần thoại.

Batmobile khởi động, tiếng động cơ vang dội rồi nhanh chóng chạy

về phương xa, cuối cùng dừng lại ở một căn cứ tương đối vắng vẻ.

Trước căn cứ là từng hàng cọc lớn, mỗi cọc đều có một con Zombie bị đâm xuyên qua, thi thể đã khô quắt vì mưa gió.

- Các người là ai! Tại đây không hoan nghênh người ngoại lai!

Trên một tòa nhà ba tầng, một người đàn ông chĩa súng bắn tỉa về phía Chu Dương.

Chu Dương không hề sợ hãi, anh chậm rãi bước xuống xe rồi ngẩng đầu nhìn tay súng bắn tỉa, lạnh lùng nói:

- Dẫn tôi đi gặp nữ thủ lĩnh của mấy người.

Không sai!

Người phụ nữ mà anh muốn tìm chính là thủ lĩnh của căn cứ này.

Một người phụ nữ lại có thể trở thành thủ lĩnh của một căn cứ, hơn nữa còn có thể duy trì thân thể trong sạch, thực lực của người này tất nhiên là không tầm thường.

- Mày rốt cuộc là ai?! Mày không có tư cách thấy thủ lĩnh của chúng tao!

Tay súng bắn tỉa bỗng nhiên bóp cò, viên đạn lao thẳng về phía Chu Dương, nhưng mà nó chỉ mới bay được nửa đường thì đã bị hai ngón tay kẹp lấy.

- Tao ghét nhất người khác có sát tâm với mình!

- Kẻ giết người, sớm muộn gì cũng sẽ bị người khác giết chết!

Chu Dương vung tay lên, viên đạn lập tức văng ngược lại, lực công kích còn tăng lên gấp mười lần so với lúc ban đầu.

Tay súng bắn tỉa đã bắn ra phát đạn thứ hai, nhắm thẳng giữa trán Chu Dương.

Ầm!

Viên đạn thứ hai bị đánh nát bởi viên đạn Chu Dương bắn ra, thậm chí uy lực của viên đạn đầu cũng không vì thế mà suy giảm, nó lao thẳng về phía đầu của tay súng bắn tỉa rồi nổ tung.

Bởi vì tốc độ quá nhanh cho nên trước khi chết thì tay súng bắn tỉa

vẫn còn duy trì nụ cười trên mặt.

Chỉ là kết quả hoàn toàn không giống với những gì mà anh tưởng tượng, đến chết anh cũng sẽ không nghĩ tới mình sẽ chết dưới viên đạn của mình.

Tiếng súng vang lên liên tục hấp dẫn sự chú ý của những người trong căn cứ, một lát sau, một nhóm người có nam có nữ bước ra ngoài xem xét.

Trong tay bọn họ đều cầm súng, ai nấy đều lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Dương, vị khách không mời mà đến.

- Rốt cuộc thì anh là ai? Vì sao lại muốn giết người của chúng tôi?

- Chúng ta không có thù oán gì với nhau, chẳng lẽ anh muốn khơi mào chiến tranh?

Người phụ nữ lên tiếng có một mái đầu đinh, kiểu tóc này cực kì khảo nghiệm nhan sắc của phụ nữ, nhưng ở trên người cô nàng này lại cho người ra một cảm giác hiên ngang.

Vết thương trên cổ càng tạo cho cô ta một mị lực khác lạ.

- Nghe nói anh muốn tìm tôi?

- Rốt cuộc thì anh là ai? Từ trước tới nay tôi chưa từng nhìn thấy anh!

Những người khác muốn nổ súng nhưng lại bị Kim Tú Tuệ ngăn cản.

Trong mắt của Kim Tú Tuệ lóe lên sự cảnh giác, người đàn ông Trung Quốc trước mặt cho cô một cảm giác nguy cơ mãnh liệt. Cái này giống như là cỗ áp lực bắt nguồn ở sâu trong linh hồn, cho nên cô không dám có hành động thiếu suy nghĩ.

- Tôi muốn tìm người đã ban lực lượng cho cô!

- Thuận tiện thu cô làm người phụ nữ của mình!

Trong mắt của Chu Dương lập loè tia sáng kỳ dị, giống như là có thể nhìn rõ lòng người.

Sắc mặt của Kim Tú Tuệ càng trở nên khó coi hơn, cái này chính là bí mật cô giấu kín trong đáy lòng, ngoại trừ bản thân cô thì không ai biết được.

Nhưng mà tại sao người đàn ông này lại biết được bí mật của mình chứ?!

- Mọi người đi về trước đi, tôi cần nói chuyện với anh ta một chút.

Kim Tú Tuệ không thấy Chu Dương cầm vũ khí nóng, nhưng anh ta lại có thể giết chết tay súng bắn tỉa dễ như trở bàn tay, người này tuyệt đối là một dị năng giả.

Đối phương lại không hề có chút sợ hãi, càng có thể chứng minh thực lực của anh ta không tầm thường.

Đối phó với loại người này, người bình thường có tiến tới nhiều hơn nữa thì cũng không có ý nghĩa, súng đối với anh ta cũng chỉ như một cây côn có thể bật lửa.

- Thủ lĩnh, cô không thể làm thế, như vậy quá nguy hiểm!

- Người này có lai lịch bất minh, cô không thể mạo hiểm được!

Nhóm người trong căn cứ cảnh giác nhìn chằm chằm Chu Dương, trong ánh mắt toát ra vẻ ghen ghét.

Chu Dương có dung mạo soái khí, thực lực cũng không tệ, cô nam quả nữ ở chung một chỗ, rất dễ dàng làm người khác sinh ra cảm giác nguy cơ.

Kim Tú Tuệ là nữ thần mà bọn họ thầm mến, vì vậy không ai nguyện ý vô duyên vô cớ tiện nghi cho một tên không biết từ đâu chui ra.

- Chẳng lẽ mọi người không tin tưởng thực lực của tôi sao?

Kim Tú Tuệ nhìn về phía Chu Dương, ánh mắt lộ ra vẻ muốn thử.

Người này muốn mình làm vợ, chí ít thì cũng phải đánh tanhg mình rồi nói tiếp.

Chương 244: Kim Cương Babi Kim Tú Tuệ, Cái Đuôi Nhỏ Của Nền Văn Minh Nurkse

Những người khác nghe thấy mệnh lệnh của Kim Tú Tuệ, không dám

không nghe theo, cả đám oán hận trợn mắt nhìn Chu Dương một cái rồi rời đi.

Đương nhiên, bọn họ cũng không có đi quá xa, mọi người tụ tập ở cửa chính hoặc là cửa sổ, vẫn luôn chĩa miệng súng về phía Chu Dương.

Nếu mà Chu Dương dám làm việc gì to gan lớn mật, bọn họ tuyệt đối cho sẽ anh nếm mùi lợi hại của kẹo chì.

- Trước kia tôi cũng gặp người đánh chủ ý lên mình! Có điều sau đó bọn họ đều chết rất thảm! Nếu anh muốn trở thành người đàn ông của tôi vậy thì hãy để tôi xem anh có đủ tư cách này hay không!

- Cô muốn xem 'tiền vốn' của tôi sao? Các cô vợ của tôi có thể nói cho cô biết sự lợi hại của tôi!

Kim Tú Tuệ không có tiếp lời, cô vọt tới vung một quyền về phía Chu Dương, tốc độ nhanh như chớp.

Chu Dương cũng không nhúc nhích, anh chỉ lẳng lặng nhìn Kim Tú Tuệ kinh ngạc không nói nên lời.

- Biểu hiện không tệ, sức chịu đựng coi như là ổn.

Kim Tú Tuệ hít sâu một hơi, thân thể bỗng dưng phóng đại lên một vòng, đặc biệt là đôi tay, còn to gấp mấy lần cánh tay của những người đàn ông thi đấu thể hình thẩm mỹ.

Trong nháy mắt, Kim Tú Tuệ từ một mỹ nữ xinh đẹp đã biến thành Kim Cương Babi.

(*) Kim Cương Babi (金刚芭比): Những cô gái có khuôn mặt xinh đẹp, thân hình lại có cơ bắp cuồn cuộn.

- Liên Hoa!

Kim Tú Tuệ ôm chặt Chu Dương, cô muốn nâng anh lên rồi cắm đầu ngược xuống đất.

Đây chính là sát chiêu của Kim Tú Tuệ, hơn nữa đây còn là lần đầu tiên cô sử dụng với đàn ông, có thể thấy sự coi trọng của cô đối với Chu Dương.

Nhưng mà cô ôm mấy lần mà Chu Dương vẫn không nhúc nhích, giống như bàn chân anh ta cắm rễ ở trong đất.

Sao lại có chuyện này được?!

Kim Tú Tuệ thức tỉnh dị năng hệ Lực lượng, cô cũng đã từng gặp được những dị năng giả cùng hệ nhưng không ai bằng được cô.

Không nghĩ tới hôm nay mình lại gặp được đối thủ.

- Cô có thể đừng chiếm tiện nghi của tôi không?
- Cô không biết nam nữ thụ thụ bất thân à?

Chu Dương bày ra vẻ mặt bi phẫn, giống như mình bị lỗ nặng.

Kim Tú Tuệ tức giận đến mức cái mũi sắp lệch, con người này quá không biết xấu hổ!

Cô vội vàng lùi về sau hai bước, muốn rời khỏi đây.

Nhưng mà Chu Dương đã nhanh chóng vươn tay ôm chầm lấy cô trước.

- Hiện tại đến phiên tôi ra tay rồi, nếu cô có thể thoát khỏi vòng tay của tôi thì coi như tôi thua.

Kim Tú Tuệ nỗ lực vùng vẫy, nhưng mà cánh tay của Chu Dương như là làm bằng sắt, cho dù cô dùng sức như thế nào thì cánh tay của anh ta vẫn không hề nhúc nhích một phân.

Cô không phải người ngu, điều này chứng minh thực lực của Chu Dương vượt xa hơn cả dự đoán của mình.

- Cái tên hỗn đản này! Mau thả tôi ra!

Kim Tú Tuệ há miệng cắn mạnh xuống cánh tay của Chu Dương, cô cảm giác răng mình như đụng phải da trâu, không hề để lại một chút dấu vết nào trên tay Chu Dương.

- Đừng liếm tay của tôi, nếu cô muốn hôn hay muốn giao lưu, làm chuyện xấu hổ gì đó thì chúng ta có thể tìm một nơi bí ẩn hơn. Ban ngày ban mặt, trước mặt nhiều người như vậy thì không tốt lắm đâu.

Kim Tú Tuệ vừa tức vừa nôn nóng, cô vùng vẫy mấy lần mà vẫn không tài nào thoát ra được.

Ngược lại, khi ngửi được mùi hương nam tính tỏa ra từ Chu Dương, thân thể của Kim Tú Tuệ chậm rãi mềm nhũn.

- Cô đã suy nghĩ kỹ chưa, có nguyện ý làm người phụ nữ của tôi không? Bao ăn bao ở nha!

Chu Dương lại dò hỏi lần nữa.

- Tôi không muốn!

Kim Tú Tuệ nghiêng đầu sang chỗ khác, thở phì phò nói:

- Anh mau thả tôi ra!

- Nếu cô không đáp ứng thì tôi sẽ không buông, tôi sẽ chờ tới khi nào cô thay đổi ý định thì thôi.

Vô liêm sỉ!

Quá vô liêm sỉ!

Tại sao lại có người vô liêm sỉ tới như vậy!

Kim Tú Tuệ tức giận đến mức hàm răng ngứa ngáy.

Tại sao cô không thể đánh bại Chu Dương được chứ?

Cô chính là cô nhi, lúc bé được cha nuôi thu dưỡng, sau đó thiếu chút nữa đã bị xâm phạm.

Từ đó về sau, cô sinh ra lòng căm ghét đối với đàn ông, thậm chí còn đi tòng quân, làm nữ binh.

Đây là lần đầu tiên cô tiếp xúc thân mật như vậy với một người đàn ông.

Kim Tú Tuệ ngẩng đầu nhìn Chu Dương, trên mặt anh ta đang treo một nụ cười đểu. Cảm nhận được thực lực cường đại của người này, lần đầu tiên cô sinh ra ý nghĩ muốn tìm một người đàn ông để dựa dẫm vào.

Người này hình như cũng không tồi...

- Cái tên vô liêm sỉ này, mau chóng buông lão đại của chúng tao ra!

Mấy tên đàn ông trong căn cứ thấy lão đại, nữ thần của mình, bị một tên đàn ông xa lạ ôm cứng ngắc, trong lòng mọi người dâng lên lửa giận, tức điên lao ra ngoài.

Đùng!

Có người vòng ra phía sau, lén lút tới gần Chu Dương sau đó giơ súng ngắm thẳng vào đầu anh.

Cho dù thực lực mày rất mạnh, nhưng bị một súng vào lưng thì chẳng phải cũng chết sao?

Nhưng mà viên đạn kia lại bắn vào một tấm canh vô hình, chậm rãi rơi xuống.

Đùng!

Những người khác cũng noi theo, tất cả đều nổ súng ở khoảng cách gần, tránh cho thương tổn đến Kim Tú Tuệ.

Nhưng mà toàn bộ viên đạn đều không tổn thương được một cọng tóc của Chu Dương, tất cả đều bị một cỗ lực lượng vô hình chặn lại.

- Những ai nổ súng đều phải chết!

Chu Dương vẫn tiếp tục ôm Kim Tú tuệ bằng một tay, tay còn lại thì nhẹ nhàng ngoắc một cái.

Trong lòng Kim Tú Tuệ dâng lên dự cảm không ổn, cô vội vàng lên tiếng ngăn trở:

- Anh dừng tay lại đi, tôi đáp ứng yêu cầu của anh!

Ầm!

Toàn bộ đầu của những người nổ súng đều nổ tung, chết thảm tại chỗ.

- Trễ rồi!

- Bất cứ ai muốn giết tôi đều phải chết, cho dù là ai cầu xin thì cũng vô ích!

Thanh âm của Chu Dương vô cùng lạnh nhạt, không hề có chút cảm tình.

- Đương nhiên, nếu mà cô cũng nảy sinh sát ý với tôi thì cũng sẽ không ngoại lệ.

Chứng kiến thực lực của Chu Dương, Kim Tú Tuệ đứng chết trân tại chỗ, hoàn toàn không biết Chu Dương đã buông mình ra khi nào.

- Nói cho tôi biết, người ban lực lượng cho cô có phải người đến từ nền văn minh Nurkse không?

Mặc dù Chu Dương đã biết người ban lực lượng cho Kim Tú Tuệ là người Nurkse thông qua ký ức của cô, nhưng mà anh vẫn không nhịn được hỏi ra tiếng.

Đây là lần đầu tiên anh bắt được cái đuôi của nền văn minh Nurkse.

- Anh ta xác thực là người đến từ Nurkse, hơn nữa anh ta còn chính là người để lại ấn ký nổ tung trên người tôi, mệnh lệnh tôi chờ ở nơi này, không được đi đâu.

- Nếu mà rời khỏi nơi này thì tôi sẽ chết ngay lập tức!

Vừa nghe thấy mấy chữ nền văn minh Nurkse, trong mắt Kim Tú Tuệ lóe lên vẻ sợ hãi.

Người khác đều hâm mộ cô nắm giữ lực lượng siêu phàm, nhưng chỉ có cô biết rõ, mình chẳng qua chỉ là một con rối đáng thương trong tay bọn Nurkse mà thôi, ngay cả sống chết của bản thân mà cô cũng không thể làm chủ được.

Chương 245: Bất Cứ Thứ Gì Dám Ra Tay Với Địa Tinh, Tao Sẽ Chặt Đứt Móng Vuốt Của Chúng (1)

- Tôi có thể giải trừ ấn ký bạo nổ mà người Nurkse lưu lại trên người của cô!

- Chỉ cần cô thật lòng trở thành người phụ nữ của tôi là được.

Chu Dương cười híp mắt rồi nói một câu, vạch trần ý nghĩ trong lòng của Kim Tú Tuệ.

- Tại sao anh lại biết được suy nghĩ trong lòng tôi?

Lúc trước Kim Tú Tuệ còn tưởng rằng Chu Dương là vì truy tung dấu vết của nền văn minh Nurkse cho nên mới tìm đến nơi đây, lúc này thấy Chu Dương nói bí mật trong lòng mình, cô kinh hãi đến biến sắc, theo bản năng muốn kéo ra khoảng cách với Chu Dương.

- Không có gì mà tôi không biết!

- Tôi rất vui khi cô đã làm ra lựa chọn chính xác, nếu mà cô không muốn thì tôi không thể làm gì khác hơn là giết chết cô, tôi đến đây để tìm người Nurkse, không thích lưu lại tai họa về sau.

Kim Tú Tuệ hít thở sâu một hơi, thần sắc phức tạp nhìn Chu Dương.

Không đợi cô mở miệng, bàn tay Chu Dương đã dán lên trên một thứ không thể miêu tả.

- Anh mau buông tay ra...

Kim Tú Tuệ vừa xấu hổ vừa sốt ruột, tên đàn ông Trung Quốc này quá không biết xấu hổ, mình vừa mới đáp ứng là đã lập tức động tay động chân rồi.

- Đừng làm rộn, em còn muốn giải trừ ấn ký bạo nổ không hả!

Chu Dương vô cùng nghiêm nghị, vẻ mặt chính khí mà quở trách Kim Tú Tuệ

-...

Lòng bàn tay của Chu Dương hiện lên một tia sáng màu xanh rồi tràn vào bên trong cơ thể của Kim Tú Tuệ, một lát sau, một tia khí tức màu xám đen đã bị Chu Dương bắt ra.

- Em xem, anh không có lừa em nhá!

Chu Dương giơ tia khí tức màu tro đen này cho Kim Tú Tuệ xem, nhưng mà tay còn lại vẫn còn đặt ở chỗ cũ, hoàn toàn không có ý định thu hồi.

Kim Tú Tuệ trợn mắt một cái, lười phải tiếp tục nói lý với con người này.

Nếu cô đã đáp ứng làm vợ của Chu Dương, cho anh ta chiếm chút tiện nghi cũng không phải việc gì to tát.

Huống chi, Chu Dương xác thực đã giải trừ ấn ký bạo nổ cho mình.

Không có trói buộc, Kim Tú Tuệ giống như được tái sinh một lần nữa.

- Thiên Thị Địa Thính!

Chu Dương nhắm mắt lại, lúc mở ra lần nữa, trong con ngươi đã xuất hiện thêm một tia màu vàng nhạt, giống như một vị thần cao cao tại thượng, rũ mắt nhìn xuống nhân gian.

Cỗ cảm giác này khiến Kim Tú Tuệ run rẩy, khí tức của Chu Dương còn mạnh hơn cả tên đến từ nền văn minh Nurkse đã ban sức mạnh cho mình!

- Vạn dặm truy tung!

Trong mắt Chu Dương xuất hiện một tia màu xám đen kéo dài ra xa, đây là dấu vết mà tên đặt ấn ký trên người Kim Tú Tuệ lưu lại.

Chỉ cần đi theo dấu vết này là Chu Dương sẽ có thể dễ dàng tìm được người Nurkse.

Anh ném ấn ký màu xám đen vào trong không gian giới chỉ chi hoàn, nói không chừng thứ này còn có cơ hội phát huy tác dụng.

- Đi theo anh!

Chu Dương kéo Kim Tú Tuệ rời khỏi nơi đây, cô quay đầu nhìn căn cứ, lẩm bẩm:

- Em còn có một ít gia sản, nếu muốn làm vợ của anh thì những thứ này coi như là đồ cưới đi!

- Không cần mấy thứ cay gà này, em chỉ cần đi theo ông xã, sau này muốn cái gì thì có cái đó!

Chu Dương nhìn về phía căn cứ, thứ mà Kim Tú Tuệ gọi là đồ cưới chính là một ít lương thực, súng ống và vũ khí nóng.

Chu Dương hoàn toàn không bỏ mấy thứ đó vào mắt, vũ khí thì không cần phải bàn tới, thức ăn thì anh có nhiều đến mức ăn mấy đời không hết.

- Không ngờ tâm tư của em xoay chuyển rất nhanh, nhanh như vậy mà đã nhận mệnh rồi.

Kim Tú Tuệ hiện lên vẻ bất đắc dĩ, thở dài:

- Em đánh không lại anh, anh tức giận còn có thể giết chết em, huống chi, anh còn gỡ bỏ quả bom hẹn giờ trên người em xuống, em cảm ơn anh còn không kịp.

- Đúng là em nguyện ý làm người phụ nữ của anh, nhưng nếu

như anh không thể phục vụ em tốt thì em sẽ bỏ anh mà đi!

Người không biết tuyệt đối sẽ bị lừa gạt bởi những lời vừa rồi, bọn họ sẽ cho rằng Kim Tú Tuệ là tài xế lão luyện, nhưng mà trên thực tế, cô nàng vẫn còn là thuần khiết.

- Xem ra em còn không biết sự lợi hại của ông xã nhà em, hôm nay anh sẽ cho em mở mang tầm mắt, tránh cho em không biết trời cao đất dày!

Nếu Kim Tú Tuệ dám khiêu khích mình, Chu Dương đương nhiên sẽ không ngồi yên không để ý đến, anh lập tức bế cô đi về phía Batmobile.

- Dương ca, lại có chị em mới tới sao? Lẽ nào cô ấy là nữ bác sĩ?

Chúng nữ giương mắt nhìn Kim Tú Tuệ, nhìn thế nào cũng không thấy đối phương giống như là bác sĩ.

- Không phải, nhưng anh nhất định sẽ tìm một nữ bác sĩ cho các em!

- Anh còn có những người phụ nữ khác!

Kim Tú Tuệ nhìn lướt qua chúng nữ, chỉ dừng lại trên người Lâm Duyện Nhi lâu thêm một giây, hình như không biết thân phận của cô nàng là gì.

- Cái tên hoa tâm này!

Chu Dương không có nói nhảm nhiều, anh cấy tin tức lấy được từ vạn dặm truy tung vào trong T1000, để nó tự động chạy về phía mục tiêu, sau đó vác Kim Tú Tuệ tiến vào phòng ngủ.

- Không phải em dám khiêu khích anh sao? Hôm nay anh sẽ cho em biết sự lợi hại của mình!

- Em sẽ không khuất phục!

- Hôm nay anh muốn cho em hát chinh phục!

Hai người chiến đấu hết mình, Kim Tú Tuệ liên tục dùng ngôn ngữ kịch liệt để phản kháng, hai người không ngừng tranh vị trí chủ động, ai cũng không chịu khuất phục.

- Thật là một cô nàng ngây thơ, các cô cảm thấy cô ta có thể kiên trì được bao lâu?

- Nửa giờ? Tôi cược một bao hạt điều!
- Mười phút? Không thể nhiều hơn nữa.
- Các cô quá xem thường Dương ca rồi, chỉ cần anh ấy khai hỏa toàn bộ chiến lực, người này tối đa là kiên trì hơn mười giây!

Ngay lúc chúng nữ còn đang suy đoán thì Kim Tú Tuệ đã thua trận, còn chưa đến năm phút đã biến thành cầu xin tha thứ.

- Lúc này mới năm phút mà thôi, em cấp bách cái gì, thời gian còn dài mà?
- Em nên biết thể chất bây giờ của ông xã em là có thể kiên trì mười ngày mười đêm, hoàn toàn không có vấn đề gì.
- Mau hát chinh phục đi!

Năm phút cô còn chịu không nổi, mười ngày mười đêm chẳng phải là muốn mệnh?

Chương 246: Bất Cứ Thứ Gì Dám Ra Tay Với Địa Tinh, Tao Sẽ Chặt Đứt Móng Vuốt Của Chúng (2)

Một tiếng sau, Chu Dương bước ra khỏi phòng, ai bảo Kim Tú Tuệ chỉ mới phá thân, anh tạm thời chỉ có thể buông tha cô nàng.

Lúc này thì Batmobile đã đi tới mục tiêu.

Đây là một cao ốc bị bỏ hoang, dấu vết màu xám đen nơi đây là dày đặc nhất, đại biểu người Nurkse mà Chu Dương muốn tìm đã lưu lại nơi này một thời gian rất dài.

Chu Dương là người tài cao gan lớn, anh dặn chúng nữ tiếp tục ngồi ở trên xe, đi một mình về phía cao ốc bỏ hoang.

....

Càng đi vào trong, càng đến gần thì Chu Dương càng có thể cảm nhận được một cỗ máu tanh nồng nặc, trong đó còn lộ ra một mùi

ngọt ngào khác thường.

Từng con Zombie đứng canh ở cửa, thân hình không nhúc nhích, giống hệt như một người thủ vệ tận chức tận trách.

Ánh mắt của những con Zombie này lộ ra ánh sáng khác thường, không giống như những đôi mắt đờ đẫn màu xám trắng của Zombie phổ thông, ngược lại thì chúng nó có chút tương tự với Trình Khả Nhi và những người khác, nằm ở trạng thái nửa người nửa Zombie.

- Nhân loại! Không ngờ còn có nhân loại đi tới đây! Không tồi, vừa vặn số máu tươi còn chưa đủ, mày tới rất đúng lúc.

Thủ vệ Zombie quan sát Chu Dương từ trên xuống dưới, rồi lại nhìn về phía Batmobile ở xa.

Thông qua ra đa Zombie, bọn họ đã cảm giác được hơi thở của nhân loại trong Batmobile, cả đám lộ ra một nụ cười dữ tợn và xấu xí.

- Tại sao cùng là nửa người nửa Zombie mà tụi bây lại xấu tới như vậy hả?

- Quan điểm thẩm mỹ của người Nurkse có vấn đề phải không, xinh đẹp không thích, một hai phải tìm chút sửu bát quái?

- Nhưng mà nhìn thấy tụi bây thì tao đã có thể khẳng định một điều! Virus gây tận thế cho nhân loại xác thực có liên quan đến nền văn minh Nurkse!

Thủ vệ Zombie không có trả lời, không biết là do trí tuệ của bọn họ có hạn hay là do lười tiếp tục nói nhảm với Chu Dương, cả đám lập tức nhào về phía Chu Dương.

- Tuy rằng tao rất thích tận thế, nhưng không có nghĩa là tao sẽ cảm tạ tụi Nurkse.

- Con người tàn sát lẫn nhau thì tao không nói tới! Nhưng nếu là mấy thứ chó má từ nền văn minh khác dám đánh chủ ý tới nhân loại, vậy thì tao không thể không quản!

- Vô luận tụi bây có mục đích gì, dám ra tay với địa tinh, vậy thì tao sẽ chặt đứt móng vuốt của tụi bây.

Hai tên thủ vệ Zombie còn chưa kịp nhào tới thì đã hóa thành phấn vụn giữa không trung.

Chu Dương đi thẳng một đường không gặp trở ngại. Loại Zombie thủ

vệ này dù có trí khôn thì thực lực vẫn quá kém, so sánh với đám Zombie phổ thông thì cũng không mạnh hơn là bao, ưu điểm duy nhất chính là chúng nó vẫn còn duy trì trí tuệ.

Điều khiến Chu Dương cạn lời là tích phân của bọn chúng lại y hệt Zombie phổ thông, quả là yếu ớt cực kỳ.

- Zombie tiến hóa còn mạnh hơn cả tụi bây! Thật là cay gà!

Tại sao ở Trung Quốc anh còn có thể gặp rất nhiều Zombie tiến hóa mà khi đến Hàn Quốc lại không hề đụng phải một con nào.

Đáng nói là chỉ đối mặt đám Zombie yếu như gà này mà người Hàn Quốc lại bị áp chế tới mức này, không thấy được bao nhiêu người sống. Không thể không nói, Hàn Quốc thật là yếu đến đáng thương.

Chu Dương không có dừng lại, anh tiếp tục đi vào sâu bên trong.

- Kẻ rảnh rỗi dừng bước, đây không phải là nơi mà mày có thể tới!

Một tên đàn ông to con cao chừng ba mét đứng canh ở cửa thang lầu, ánh mắt của anh ta là màu xanh lục u ám, trên da phủ đầy mụn mủ bọc đầu đen, nhìn thoáng qua hệt như một con cóc ghẻ có hình dạng con người.

- Nhân loại!

Chu Dương đánh giá con cóc ghẻ có hình người kia, đối phương không giống đám Zombie thủ vệ kia, anh ta chính là một nhân loại bằng xương bằng thịt.

Phải nói là anh ta cũng tương tự như Kim Tú Tuệ, hai người này đã bị người Nurkse cải tạo cơ thể bằng một loại thủ đoạn không biết tên, nhờ đó mà có được lực lượng siêu phàm.

Đương nhiên, bọn họ sẽ bị biến thành con rối của người Nurkse, bị khống chế bởi đối phương, trở thành thủ vệ trung thành và tận tâm.

- Bất kỳ kẻ xâm nhập nào đều phải chết!

Từng cái mụn mủ bọc đầu đen trên người tên to con này gồ lên, nhìn hết sức buồn nôn.

Sau một khắc, một chất dịch nhờn màu xanh nhạt được phun ra từ từng cái mụn mủ bọc đầu đen đó, văng tung tóe khắp nơi.

Thứ này có tính chất ăn mòn, từng giọt dịch màu xanh rơi trên mặt đất hoặc là trên vách tường toát ra khói đen cuồn cuộn, xen lẫn một mùi hôi thối gay mũi.

Ngửi được mùi này, thân thể của Chu Dương có chút khó chịu nhưng rất nhanh đã khôi phục lại bình thường.

Nếu anh dự đoán không sai thì trong đám khói này có độc.

Nhưng mà do cơ thể của Chu Dương quá mạnh mẽ, độc tố còn chưa có cơ hội phát tác thì đã bị hệ miễn dịch tiêu diệt một cách nhanh chóng.

Tên cóc ghẻ kia ra tay không ngừng nghỉ, có điều từng bãi dịch màu xanh chưa tới gần Chu Dương thì đã bị anh đánh bay ra ngoài.

Cho dù Chu Dương không sợ độc nhưng cũng không có đồng nghĩa anh nguyện ý bị mấy thứ dơ bẩn này dây dưa.

Tên cóc ghẻ mở miệng ra, một cục đàm màu xanh bắn về phía Chu Dương.

Cục đàm bị ngọn lửa vô hình đốt trọi, toát ra ngọn lửa màu xanh lá u tối, trong không khí tràn ngập sương độc màu xanh.

- Thân là nhân loại, thế mà mày lại giúp đỡ kẻ địch bên ngoài!
- Chết đi!

Sóng khí nóng bỏng sôi trào, ngọn lửa màu đỏ chợt lóe lên.

Trong phút chốc, sương độc và ngọn lửa màu xanh, kể cả tên cóc ghẻ kia đều tan biến không còn dấu tích.

Chu Dương không ngừng bước, dẫn theo ngọn lửa tiếp tục đi lên.

Ngọn lửa không hề ảnh hưởng tới Chu Dương, ngay cả một cọng tóc cũng không có dấu hiệu gì là bị nóng đến xoắn lại.

Chu Dương mới đi được mấy bước thì có ba tên nhân loại canh trước mặt anh.

Giống như tên cóc ghẻ kia, ba tên này đều là con rối của người Nurkse, sau khi nhìn thấy Chu Dương, bọn họ không nói không rằng, trực tiếp vọt lên đánh giết.

Một tia sáng thoáng qua, ba tên kia bị cắt thành vô số mảnh nhỏ,

cảnh tượng đẫm máu dị thường.

Đi qua năm cửa, trảm sáu tướng, không có ai là kẻ địch của Chu Dương.

Không người nào có thể ngăn trở bước chân của anh, cho dù chỉ là một giây.

Chương 247: Vật Thí Nghiệm! Ngọn Nguồn Của Mưa Tím Tiến Hóa Zombie

Chu Dương đi theo dấu vết màu xám đen đến căn phòng dưới mặt đất. Nơi đây đã bị dọn sạch, tạo thành một căn phòng thí nghiệm to lớn.

Trong phòng đặt rất nhiều dụng cụ và thiết bị không biết tên, mặt tường bày một loạt khoang dinh dưỡng, bên trong là những sinh vật có hình dạng như là nhân loại. Trên thân thể của bọn họ được cắm vào những cái ống, một thứ vật chất không biết tên được liên tục bơm vào cơ thể bọn họ thông qua những cái ống đó.

Đám người Nurkse thật sự là quá ghê tởm!

Không những tung virus sinh hóa ở địa tinh, chế tạo tận thế, hiện tại bọn chúng lại còn bắt nhân loại làm thí nghiệm.

Tụi bây thật sự coi nhân loại dễ bắt nạt phải không?

Một khoang dinh dưỡng gần Chu Dương bỗng dưng có động tĩnh, dịch dinh dưỡng bên trong nhanh chóng bị giảm bớt, sau đó cửa khoang bật mở, một người phụ nữ trần truồng bước ra ngoài.

Trong mắt người này lộ ra vẻ mê mang, ánh mắt có chút đờ đẫn và trống rỗng.

Cô ta giống như nhận được mệnh lệnh nào đó, ánh mắt từ từ ngưng tụ lại sau đó xoay đầu nhìn về phía Chu Dương, trong ánh mắt lộ ra sát khí.

Người phụ nữ kia vọt tới trước mặt Chu Dương, liên tục vung quyền, cùi chỏ, chân, đầu,.... toàn thân đều hóa thành vũ khí chiến đấu, như cuồng phong bạo vũ.

Sắc mặt Chu Dương hiện lên vẻ cổ quái, đây là lần đầu tiên anh chiến đấu với một người phụ nữ không mặc gì cả, đặc biệt là đối phương vẫn là một mỹ nữ.

Mỗi một động tác đều đẹp như vẽ.

Ừm, rất hợp khẩu vị của mình.

Nếu như không có chuyện quan trọng thì Chu Dương cũng không ngại chơi đùa với cô em này một phen.

Nhưng mà anh không có quên mục đích lần này của mình, Chu Dương không có lãng phí thời gian, một quyền kết thúc sinh mệnh của người phụ nữ này.

Những khoang dinh dưỡng khác cũng từ từ bật mở, từng tên chiến sĩ mặt không cảm xúc lần lượt bước ra ngoài.

Bọn họ không nói một lời nào, lập tức lao tới Chu Dương, từng chiêu trí mạng....

- Lăn!

Chu Dương chẳng muốn lãng phí thời gian với đám người này, trò chơi kết thúc!

Thanh âm của anh như sóng âm, nhóm vật thí nghiệm chết thảm tại chỗ.

Ánh mắt Chu Dương càng ngày càng lạnh lùng, anh tiếp tục đi tới, sải bước tiến vào khu vực trung tâm của phòng thí nghiệm.

Đó là một hồ máu khổng lồ, bên trong có một sinh vật đang bận rộn làm cái gì đấy, hình dạng thứ này như là con người, có điều toàn thân lại phủ lên một lớp vảy.

Máu trong hồ được một thiết bị kỳ lạ rút ra rồi bơm vào trong một cái máy đặc biệt, tiến hành một loại chuyển hóa nào đó không biết tên, đến cuối cùng thì sinh sản ra từng giọt Tử Dịch (dịch màu tím).

Nhìn thấy thứ này, sắc mặt của Chu Dương rốt cuộc xuất hiện biến hóa.

Chu Dương rất quen thuộc với Tử Dịch, bởi vì anh vẫn còn tích trữ một chút trong không gian.

Đây chính là mưa tím thần bí rơi xuống Đại Xương Thị, thứ làm

Zombie tiến hóa.

Sự khác biệt duy nhất chính là Tử Dịch trong phòng thí nghiệm là phiên bản cô đọng lại.

Một đợt mưa tím, số Zombie tiến hóa ở Đại Xương Thị tăng lên tính bằng hàng nghìn, còn có đủ loại biến dị Zombie.

Chu Dương không ngờ thứ này lại chính là do người Nurkse chế tạo ra.

Lại còn là thứ vật phẩm tà ác được chế tạo từ máu tươi của nhân loại, chỉ vì để cho Zombie tiến hóa.

Quả là chèn ép nhân loại đến tận xương tủy.

- Thật là một chủng tộc làm người ta chán ghét!

Chu Dương bỗng dưng lạnh cả sống lưng, anh chợt nghĩ tới một chuyện.

Nếu mưa tím là thứ do người Nurkse chế tạo ra, như vậy có phải đại biểu cho việc người Nurkse từng xuất hiện ở Đại Xương Thị, cách mình rất gần?

Hơn nữa còn là ở khi mà mình nhỏ yếu nhất.

Nghĩ tới đây, trên trán Chu Dương đổ mồ hôi lạnh.

Cái này có tính là gặp thoáng qua Tử Thần không?

Người Nurkse đã phát hiện Chu Dương đến nhưng trên mặt anh ta lại không có chút sợ hãi. Ánh mắt anh nhìn chằm chằm Chu Dương, đánh giá anh từ trên xuống dưới hệt như đang đánh giá một khối vật liệu thượng hạng dùng để thí nghiệm!

- Không tồi, có thể đánh tới nơi này, mày là thể biến dị mới của virus à?!

- Qua đây, để tao thí nghiệm trình độ tiến hóa bệnh độc của mày nào!

Trong mắt tên Nurkse này tràn đầy là sự cuồng nhiệt điên loạn, anh loạng choạng cầm một cái máy đọc đi về phía Chu Dương.

Thiết bị chiếu lên trên người Chu Dương nhưng lại không có biến hóa gì cả, lúc này sắc mặt anh ta mới rốt cuộc thay đổi.

- Đáng chết, không ngờ mày lại không phải thể tiến hóa của virus!

- Không thể nào, nhân loại bình thường tuyệt đối không thể trở nên như vậy...

Chu Dương lười tiếp tục nghe tên này lảm nhảm, bàn tay anh như đao, nhanh chóng cắt bỏ tứ chi của người Nurkse, biến anh ta thành nhân côn.

- Tên nhân loại đáng chết này, mày có biết mình đã trêu chọc một chủng tộc cao quý như thế nào không!

- Tao sẽ làm cho chủng tộc đê tiện của tụi bây bị diệt sạch!

Tên người Nurkse kia không ngờ Chu Dương lại ra tay một cách dứt khoát như vậy, hắn còn chưa kịp phản ứng thì đã bị biến thành nhân côn.

Dưới tình huống bình thường thì đều là người Nurkse làm như thế với vật thí nghiệm, hắn hoàn toàn không ngờ sẽ có ngày chuyện này lại phát sinh trên người của mình.

- Nhân loại, mày sẽ phải hối hận!

Hắn vừa giận vừa sợ, luôn miệng kêu gào, ánh mắt oán độc nhìn chằm chằm Chu Dương.

- Ánh mắt của mày làm tao rất khó chịu!

Chu Dương vươn hai ngón tay, trực tiếp đâm mù mắt tên kia.

- A! Tên nhân loại đáng chết!

Người Nurkse tức giận rít gào lên:

- Tao sẽ không tha cho mày đâu!

- Chớ kêu ca nữa, xem ra mày còn chưa rõ tình cảnh của bản thân, tao không thích người khác om sòm trước mặt mình, nếu mày vẫn cứ ngoan cố thì tao không ngại cắt đầu lưỡi của mày.

Chu Dương vừa dứt lời, tên người Nurkse kia lập tức câm miệng, trở nên cực kỳ thành thật.

- Người Nurkse tụi bây phóng virus sinh hoá ở Địa Cầu vì mục đích gì? Vì sao phải làm như vậy?!

Chu Dương vốn dĩ không muốn phiền toái như vậy, anh chỉ cần sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức lục soát ký ức của tên Nurkse này là được.

Nhưng mà có vẻ như lần này Kẻ nắm giữ ký ức đã gặp phải khắc tinh của mình.

Chu Dương sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, kết quả lại phát hiện trong đầu của người Nurkse trống rỗng, không có một tí ký ức được lưu lại.

Chu Dương chỉ thấy một cái lỗ đen to ở trong đầu hắn ta, thứ này kết nối với một tập hợp thể ý thức rất lớn.

Ý thức thể liên hiệp này cực kỳ khổng lồ, tuyệt đối đạt tới cấp độ thần minh, ngay cả Kẻ nắm giữ ký ức của Chu Dương cũng không cách nào lấy được tin tức hữu dụng từ trong đó.

Nếu mà Chu Dương không có đoán sai, Nurkse là một chủng tộc có ý thức và suy nghĩ thống nhất với nhau.

Nói cách khác, bọn hắn có chung một ý thức.

Chương 248: Kế Hoạch Tạo Thần! Tiếp Xúc Mất Trí! Đả Kích Hàng Trí

Chỉ cần một người Nurkse nhìn thấy mình, như vậy nghĩa là toàn bộ cư dân Nurkse đều đạt được tin tức của mình cùng một lúc.

Chu Dương không khỏi thán phục một tiếng đối với chủng tộc này.

Nhưng mà vừa nghĩ tới những gì bọn hắn đã làm, tâm tình của Chu Dương trở nên không tốt.

- Xem ra tin tức của mày rất linh thông. Nếu đã biết tao là người Nurkse, mày hẳn là biết mình trêu chọc phải một đại nhân vật như thế nào rồi? Tao cho mày một cơ hội sửa đổi, làm lại cuộc đời...

Nhưng mà còn chưa nói hết một câu thì tên người Nurkse kia đã cảm nhận được một cỗ sát khí cường đại, hắn vội vàng đóng miệng lại.

- Tao không thích nghe nói nhảm, mày chỉ có một cơ hội, trả lời tao, nếu không thì mày có thể đi chết rồi!

Nghe thấy lời cảnh cáo này, tên người Nurkse kia rất là biết điều.

- Đáp án rất đơn giản, chúng tao đến đây để giúp đỡ loài người, giúp nhân loại tiến hóa hoàn toàn!

- Đánh rắm!

Tiến hóa con mẹ nó!

Nhân loại suýt chút nữa bị Nurkse tụi bây diệt chủng đấy!

Tiến hóa?

Nhân loại có thể tự tiến hóa, cần gì phải nhờ tụi bây giúp đỡ?

Người Nurkse thật sự coi nhân loại là đồ ngu à? Tùy tiện bịa vài câu chuyện hoang đường như vậy mà muốn mình tin tưởng sao?

- Nhân loại là một chủng tộc có tìm được tiềm lực tiến hóa rất lớn, nếu cứ tiến hóa một cách chậm rãi như vậy thì có lẽ các ngươi sẽ phải mất vài vạn năm mới xuất hiện cường giả đạt tới thứ thần cấp, thậm chí thần cấp.

- Nurkse phóng ra virus sinh hóa nắm giữ tiềm lực tiến hóa có mức độ phù hợp nhất với nhân loại. Có thứ này giúp đỡ, tốc độ tiến hóa của loài người sẽ tăng lên trên diện rộng.

- Thất bại có tử vong cũng là chuyện bình thường thôi mà, kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, đây là pháp tắc bất biến từ xưa tới nay.

Tên người Nurkse kia hình như rất tự hào đối với cách làm giống như thượng đế này, trong giọng nói của hắn ta không khỏi lộ ra cảm giác về sự ưu việt nồng đậm.

- Cho tới bây giờ thì nhân loại chưa từng yêu cầu Nurkse giúp mình tiến hóa!

- Đây là lần đầu tiên tao thấy có tên biến nhân loại trở thành vật thí nghiệm, lại còn dám nói năng đường đường chính chính như vậy.

- Tao không phải nhân loại bình thường, thông qua những chủng tộc khác thì tao đã thấy rõ bộ mặt xấu xí của tụi bây. Thực sự

là tao muốn hỏi một câu, rốt cuộc thì tụi bây đã hủy diệt bao nhiêu nền văn minh và chủng tộc rồi?

Người Nurkse không có ý định giấu giếm, hắn cười nói:

- Bọn chúng đều không phải là vật thí nghiệm hợp cách, tiêu diệt cũng là chuyện rất bình thường.
- Mày có thể hiểu rõ dụng tâm lương khổ của người Nurkse tụi tao sao? Mục đích của chúng tao là Tạo Thần!
- Có thể chế tạo ra rất nhiều cường giả cấp thần thoại! Một khi thành công thì đó là sự thay đổi về chất rất lớn đối với nhân loại, lúc đó nhân loại sẽ phải biết ơn chúng tao.
- Từ khi virus sinh hóa xuất hiện đến bây giờ, những tên yếu kém dần dần bị đào thải, dư lại đều là cường giả.
- Mày có thấy Tử Dịch tao vừa mới chế tạo không? Đây là một loại Ma dược tiến hóa, có thể để nhân loại trở nên càng ngày càng mạnh mẽ hơn.
- Mày biết nó có thể chế tạo ra sinh vật mạnh cỡ nào không?
- Lực lượng giả, nhanh nhẹn giả, trí tuệ giả, Tang Chung, Thiểm Thực Giả, Kỳ Biến Giả, bạo quân...
- Chỉ cần mày sử dụng virus sinh hóa nguyên dịch rồi lại dùng thêm tiến hoá nguyên dịch, tao bảo đảm mày sẽ trở nên cường đại hơn, thậm chí có thể trở thành biến dị thể sinh hoá cường đại siêu việt bạo quân!

Càng nói, ngữ khí của người Nurkse càng ngày càng cuồng nhiệt, thanh âm lộ ra sự mê hoặc nồng nặc.

Hắn bất tri bất giác sử dụng thiên phú của chủng tộc Nurkse: Tiếp xúc mất trí.

Cũng chính là đả kích hàng trí, tư duy của đối phương sẽ bị giảm xuống, trở nên ngu ngốc.

- Thật sự là như vậy sao?
- Nghe qua làm tao rất động tâm!
- Nếu mà không uống nó thì tao sẽ bị kẻ khác đánh chết!

Chu Dương cầm hai chai virus sinh hóa nguyên dịch và tiến hóa nguyên dịch ngửa đầu uống sạch.

Virus sinh hóa và tiến hóa nguyên dịch dung hợp nhau sẽ bùng nổ ra sức mạnh vô cùng kinh khủng, tuyệt đại đa số sinh mạng thể đều sẽ xảy ra biến dị.

- Nhân loại ngu xuẩn, nếu mày chỉ có mỗi lực lượng cường đại thì chú định chỉ có thể làm nền cho kẻ khác mà thôi.
- Sau khi nhân loại cường đại thì thân thể của chúng mày sẽ trở thành của tụi tao!
- Nếu mày đã hủy diệt thân thể của tao vậy thì hãy lấy thân thể của mình để bồi thường đi!

Động tác của người Nurkse càng ngày càng cứng ngắc, một làn sương màu trắng nhạt từ trong thân thể hắn nhẹ nhàng bay ra.

Đây là ý thức nguyên chủng của người Nurkse, đây chính là hạch tâm sinh mệnh chân chính của bọn hắn.

Thân thể này chẳng qua chỉ là cái xác của một chủng tộc không biết tên bị hắn chiếm cứ mà thôi.

Cho dù bị phá hủy thì hắn cũng sẽ không đau lòng.

Trước mắt còn có một thân thể cường đại hơn đang chờ đợi hắn chiếm cứ.

Người Nurkse yêu thích chiếm cứ thân thể của những chủng tộc khác, điều này có thể để cho bản thân bọn hắn trở nên cường đại hơn.

Bọn hắn phóng virus sinh hóa xuống địa tinh xác thực là vì để cho nhân loại tiến hóa, chế tạo ra sinh mạng thể thần cấp.

Đương nhiên, bọn hắn không phải làm từ thiện, tốn công vô ích chỉ vì một chủng tộc khác. Virus sinh hóa đã được thiết lập cửa sau, vô luận virus sinh hóa thể trở nên cường đại cỡ nào, chỉ cần bọn hắn muốn thì sẽ có thể dễ dàng tiếp quản thân thể đó.

Đây mới là kế hoạch của người Nurkse, kế hoạch Tạo Thần vĩ đại!

Chế tạo Thần chân chính thuộc về Nurkse!

Toàn bộ người Nurkse đều cố gắng vì một mục tiêu vĩ đại này.

Nhân loại chính là chủng tộc may mắn được chọn trúng, vinh hạnh trở thành vật thí nghiệm của bọn họ.

Nếu mà thất bại thì cuối cùng sẽ bị hủy diệt, lúc đó chỉ có thể nói rằng các người không phải vật thí nghiệm hợp cách, tiêu hủy chẳng qua chỉ là một quá trình bình thường mà thôi.

- Mục đích tiến hóa cuối cùng của nhân loại chính là biến thành thể xác của chúng tao!

- Thân thể của mày sẽ thuộc về tao!

Ý thức nguyên chủng của Người Nurkse bay về phía Chu Dương, có điều hắn chỉ mới bay tới một nửa thì lại thấy Chu Dương mở mắt ra rồi nở nụ cười như có như không nhìn mình.

- Cám ơn tình báo của mày ha!

Với năng lực miễn dịch và thân thể cường đại, đối với Chu Dương mà nói thì virus sinh hóa chỉ là một trò cười, mới vừa tiến vào thân thể đã không còn tác dụng.

Sở dĩ Chu Dương phối hợp diễn trò chính là vì để lấy được tình báo.

Không biết có phải là tên này bị năng lực tiếp xúc mất trí cắn trả hay không, thế mà lại lộ ra hết toàn bộ tình báo cho mình.

Chương 249: Nắm giữ năng lực Tử Thần

- Không thể nào! Tại sao virus sinh hóa lại không có tác dụng chứ?

Người Nurkse triệt để bối rối.

Virus sinh hóa nguyên dịch vượt xa virus sinh hóa phổ thông, độ đậm đặc ít nhất là mười nghìn lần.

Chu Dương lại còn uống cùng lúc với tiến hóa nguyên dịch, từ đó tiến hành thôi hoá virus sinh hóa nguyên dịch, uy lực tăng trưởng lên gấp mấy chục lần, tin rằng trên thế gian này không có bao nhiêu người có thể ngăn cản dị biến.

Đây chính là phần ăn mà người Nurkse bọn hắn chuẩn bị riêng cho

các cường giả, Chu Dương không phải tên thứ nhất thưởng thức món này và cũng sẽ không phải là tên cuối cùng.

Nhưng mà người Nurkse hoàn toàn nghĩ không ra tại sao kế hoạch lại thất bại!

Chu Dương trở thành nhân loại đầu tiên miễn dịch, cái này khiến người Nurkse không thể nào tin tưởng nổi.

- Việc mà người khác không làm được không đồng nghĩa là tao sẽ không làm được!
- Tụi bây còn có kế hoạch gì nữa, mau phun hết ra cho tao!

Chu Dương thản nhiên nhìn thoáng qua ý thức nguyên chủng của người Nurkse, lạnh lùng nói một câu.

Đây là một đoàn sương mù màu trắng nhạt, nó biến ảo liên tục, giống như không có hình thái cố định.

Người Nurkse còn không dám tin tưởng, hồi lâu mới lấy lại tinh thần.

- Thân thể mày là của tao!

Ý thức nguyên chủng của người Nurkse đột nhiên lao về phía Chu Dương, ý đồ muốn chiếm đoạt thân thể của tên nhân loại này.

Chu Dương hủy diệt thân thể của hắn, như vậy thì hắn phải có được khối thân thể này!

Nếu hắn không có cách nào lợi dụng virus sinh hóa để đi cửa sau, vậy thì cường đoạt!

Có điều ý thức nguyên chủng của người Nurkse vừa mới bay đến một nửa thì đã bị Chu Dương vươn tay tóm chặt. Cho dù hắn có biến ảo như thế nào đi nữa thì cũng không thể nào thoát khỏi bàn tay của Chu Dương.

Điều này lại phá vỡ nhận tri của người Nurkse một lần nữa.

Hình thái của ý thức nguyên chủng gần như là một loại không hình không chất, nó có thể đi qua lại đủ loại vật chất, còn có thể mặc kệ lực lượng công kích bình thường và đủ loại quy mô.

Ngoại trừ năng lực tổn thương đặc thù và tinh thần công kích ra thì nó gần như là trạng thái vô địch.

Chính vì dựa vào đặc tính của ý thức nguyên chủng nên khi tên Nurkse kia nhìn thấy Chu Dương lộ ra thực lực không tầm thường cũng không có tỏ ra sợ hãi chút nào.

Nhưng mà hiện tại thì Chu Dương lại có thể dùng tay không bắt lấy ý thức nguyên chủng, điều này khiến cho người Nurkse không thể nào tiếp thu được.

Tên nhân loại trước mắt này quá thần bí, giống như trên người hắn được phủ một tấm khăn che mặt bí ẩn, làm người nhìn không thấu.

- Không thể nào, làm sao mà nhân loại lại có cường giả như thế này được!

- Chúng tao đã tiến hành điều tra, nhân loại là một nền văn minh cấp thấp ngu muội và dốt nát, căn bản không thể nào xuất hiện cường giả được, bọn chúng chỉ là một nền văn minh thấp kém với khoa học kỹ thuật lạc hậu mà thôi! Mới hơn một tháng thì không thể nào xuất hiện nhân vật khủng bố như mày được!

- Mày rốt cuộc là ai?! Tại sao phải đối nghịch với người Nurkse!

Người Nurkse cuồng loạn gầm thét, dùng cái này để che giấu sự sợ hãi trong lòng.

Người có thể miễn dịch phần ăn sinh hóa, chỉ có thể là cường giả thứ thần cấp trở lên.

Lại thêm năng lực như thần, hơn nữa còn có thể bắt lấy ý thức nguyên chủng, như vậy đã đủ chứng minh thực lực của Chu Dương còn đáng sợ hơn hắn những gì mà bọn hắn đã tưởng tượng!

Thậm chí có thể nói, tên này chính là khắc tinh của người Nurkse.

Không thể trêu chọc tên nhân loại này!

- Nói cho tao tài liệu liên quan tới nền văn minh Nurkse, tao có thể cân nhắc tha cho mày một cái mạng, hoặc là có thể cho mày chết tương đối thể diện một chút.

Kẻ nắm giữ ký ức không có hiệu lực đối với người Nurkse, Chu Dương chỉ có thể thông qua loại phương thức này để thu được tình báo liên quan tới bọn hắn.

- Tao sẽ không để cho mày được như ý đâu! Mày thật sự cho rằng mày có thể giết được tao sao?

- Nurkse đời đời bất diệt!
- Sau khi tao chết thì sẽ được đưa tới Tạp Đạt Lạp Cách, cuối cùng rồi sẽ phục sinh lần nữa!

Ý thức nguyên chủng của Người Nurkse bắt đầu biến thành màu đỏ, trở nên cực kỳ không ổn định.

Nhìn qua thật sự giống như là một khỏa bom hẹn giờ, có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Hắn ta muốn tự bạo, coi như là phải chết thì cũng phải cho tên nhân loại kia chịu một đòn nặng.

Chiêu này cũng chính là chiêu khiến những nền văn minh khác phải đau đầu.

Người Nurkse cực kỳ khó chơi, nếu bạn hủy diệt thể xác thì hắn có thể lại đổi một cái mới, ý thức nguyên chủng của người Nurkse là thứ cực kỳ khó đối phó.

Cho dù bạn có biện pháp khắc chế, một khi ép người Nurkse đến bước đường cùng, bọn hắn sẽ sử dụng biện pháp lấy mạng đổi mạng.

Khiến người kinh hãi nhất là qua không được bao lâu, người Nurkse đã chết kia sẽ xuất hiện lần nữa, giết không hết, trừ không dứt.

- Mày cho là mình muốn chết là có thể chết sao?
- Không có lệnh của tao, mày có muốn chết cũng đừng nghĩ tới!
- Từ giây phút mày rơi vào trong tay của tao, vận mệnh của mày đã không còn bị mày khống chế nữa rồi!
- Chính tao mới là chủ nhân vận mệnh của mày!

Bao tay màu đen của Chu Dương chấn động, binh khí cấp thần thoại Tử Thần nắm giữ phát huy hiệu quả.

Ý thức nguyên chủng của Người Nurkse biến mất, giống như bị cắn nuốt một cách triệt để.

Ý thức nguyên chủng rất giống linh hồn, phải nói là linh hồn dị chủng.

Chỉ cần là linh hồn, như vậy thì hắn ta sẽ bị Tử Thần khống chế.

Chu Dương có năng lực Tử Thần nắm giữ, tương đương với việc thu được một phần quyền hành của Tử Thần.

Ý thức nguyên chủng của người Nurkse xuất hiện bên trong không gian của Tử Thần nắm giữ, đồng thời xung quanh hắn cũng xuất hiện vô số tiểu quỷ.

Bọn chúng dùng xích sắt trói buộc ý thức nguyên chủng lại, sau đó dùng đao xẻo từng miếng hoặc là dùng lửa đốt, dầu chiên, lăng trì, vâng vâng.

Đủ loại hình phạt lần lượt được thi hành trên người của ý thức nguyên chủng.

Chương 250: Muốn Phục Sinh? Không Tồn Tại! Ăn Miếng Trả Miếng, Đòn Lại Trả Đòn!

Mỗi một lần tử vong, ý thức nguyên chủng sẽ lại khôi phục lần nữa, bắt đầu tiếp nhận cực hình mới.

Vòng đi vòng lại, vô cùng vô tận.

Chỉ cần Tử Thần nắm giữ không hủy diệt, sự thống khổ như vậy sẽ vĩnh viễn không có kết cuộc.

- Van xin ngài thả tôi ra đi!
- Tôi sẽ cho ngài biết hết tất cả!

Liên tục chết bảy, tám lần, cách chết mỗi lần đều không lặp lại, hơn nữa cái này còn không phải là tử vong chân chính, vì vậy hắn vô pháp bước vào Tạp Đạt Lạp Cách phục sinh lần nữa. Những gì trải qua quả thật là ác mộng đối với người Nurkse.

- Hôm nay tao không muốn nghe! Qua mấy ngày rồi lại nói!

Chu Dương tạm thời không muốn để ý tới tên này, anh tin chắc qua vài ngày nữa thì đối phương sẽ càng thêm thành thực hơn bây giờ, khi đó thì tin tức cũng sẽ đáng tin hơn.

Ánh mắt của Chu Dương quét qua phòng thí nghiệm, nhìn hồ máu trên mặt đất và các loại thiết bị tinh vi, trên mặt anh không hề che

đầy sự chán ghét.

Chu Dương thu hồi Tử Dịch, thứ này còn có thể giúp anh tăng thêm tích phân, những thứ khác thì cần phải tiêu hủy hết.

Đến tận đây, cứ điểm thứ nhất của người Nurkse đã bị phá hủy hoàn toàn.

Thông qua vạn dặm truy tung, Chu Dương lại lấy được vài cái tung tích của những người Nurkse khác ở Hàn Quốc.

Chu Dương đã chán ghét đám người Nurkse đến cực hạn, làm sao có thể tha cho bọn hắn tiếp tục phá hư địa tinh được. Nếu hiện tại đã phát hiện được bọn hắn, vậy thì anh phải hủy diệt toàn bộ người Nurkse! Diệt cỏ phải diệt tận gốc!

Những Người Nurkse khác thông qua thức hải cũng đã tìm được tin tức có quan hệ với Chu Dương. Ba tên người Nurkse kia bị dọa sợ đến nỗi vứt bỏ phòng thí nghiệm, lựa chọn chạy trốn.

Thông qua thức hải, người Nurkse hiểu rõ Chu Dương mạnh mẽ đến mức nào, ngay cả ý thức nguyên chủng của đồng bọn chết đi cũng không thể trở lại Tạp Đạt Lạp Cách.

Cái này quá đáng sợ rồi!

Đối mặt loại địch nhân này, biện pháp tốt nhất chính là tạm thời tránh mũi nhọn.

Chu Dương phá hủy ba phòng thí nghiệm khác, không có lập tức đuổi theo.

Anh muốn dùng ba tên kia làm mồi nhử, tìm ra đại bản doanh của người Nurkse tại Địa Cầu, phá hủy một lần.

Đương nhiên, nếu anh có thể tìm ra biện pháp bước vào nền văn minh Nurkse thì không còn gì tốt hơn.

Người Nurkse tụi bây dám diệt thế tại Địa Cầu, hủy diệt mấy tỉ nhân loại.

Chu Dương cũng sẽ không khách khí.

Ăn miếng trả miếng, đòn lại trả đòn!

Không hủy diệt được nền văn minh Nurkse, lão tử sẽ cùng họ với tụi bây!

- Không ngờ đại bản doanh của người Nurkse lại giấu ở chỗ đó!

Chu Dương ở lại Hàn Quốc thêm ba ngày, thuận tay tiêu diệt một ít Zombie, kiếm được không ít tích phân.

Trong khoảng thời gian này, ý thức nguyên chủng của người Nurkse đã bị hành hạ không còn hình dạng ban đầu, chết đi sống lại nhiều đến mức anh ta không nhớ nổi nữa.

Anh chỉ muốn chạy trốn khỏi nơi này, tử vong trở thành sự may mắn lớn nhất.

- Chẳng trách mày một mực không muốn sống nữa, sau khi chết thì ý thức nguyên chủng sẽ trở về Tạp Đạt Lạp Cách rồi được tái sinh lần nữa.

- Lại thêm người Nurkse dùng chung một ý thức cho nên sau khi phục sinh thì sẽ không khác gì với lúc trước.

Người Nurkse là một cái chủng tộc cổ quái, nắm giữ năng lực quỷ dị.

Ý thức tập hợp thể, cướp đoạt thân xác của chủng tộc khác, tự bạo, phục sinh.

Cộng các loại năng lực này lại, người Nurkse chính là một con Tiểu cường (gián) đánh mãi không chết, đánh chết còn có thể phục sinh, cái này có thể khiến người ta ghê tởm tới chết.

Chẳng trách khi người Cadila nhắc tới nền văn minh Nurkse thì trên mặt ai nấy đều khó nén nổi sự chán ghét, trong mắt còn lộ ra sự sợ hãi nồng nặc.

- Bây giờ ngài có thể thả tôi đi rồi chứ?

Mới qua mấy ngày mà ý thức nguyên chủng đã thu nhỏ hơn gấp đôi, ánh mắt nhìn Chu Dương tràn ngập khao khát.

Ngắn ngủi ba ngày, người Nurkse phảng phất đã trải qua một thế kỷ, anh thà chết cũng không muốn tiếp tục ở chỗ này thêm một giây nào nữa.

Ngày trước khi người Nurkse đối mặt với bất kỳ chủng tộc nào đều không có chút e dè sợ hãi, cùng lắm thì chết một lần là được.

Nhưng mà khi đối mặt với Chu Dương, anh đã biết được một loại gọi là sợ hãi từ sâu trong linh hồn.

Ngay cả cái chết đều biến thành hy vọng xa vời.

- Tao là một người nhân từ, nếu mày chết đi sẽ được trọng sinh ở Tạp Đạt Lạp Cách, vậy thì cứ tiếp tục chờ ở trong đó đi. Khi nào tao tiêu diệt Tạp Đạt Lạp Cách thì sẽ thực hiện nguyện vọng được chết của mày.

???

- Con em gái nhà mày...

Không đợi tên Nurkse mở miệng mắng, một vòng cực hình mới lại được bắt đầu.

- Các vợ yêu, tới lúc chúng ta nên đổi phương tiện đi lại rồi!

Mặc dù tác dụng của T1000 rất lớn, tính thích ứng rất mạnh, nhưng cuối cùng thì đẳng cấp của nó vẫn hơi thấp một chút.

Mình đã có Cửu Long Thiên Đế Liễn, đúng là khi nên thay thế.

Nhưng mà trước khi đào thải T1000 thì Chu Dương phải tháo bảo thạch không gian thứ cấp xuống.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ có muốn khảm bảo thạch không gian vào Cửu Long Thiên Đế Liễn không? »

- Có!

Điều này đại biểu T1000 sẽ chính thức bị đào thải, Cửu Long Thiên Đế Liễn chính thức lên sân khấu.

Chúng nữ nhìn về phía T1000, trong mắt lộ ra sự luyến tiếc, dù sao thì nó đã bầu bạn với mọi người thời gian rất lâu rồi. Qua một hồi thỉnh cầu, cuối cùng thì Trang Vũ Tĩnh đã trở thành chủ nhân mới của T1000.

Dù sao thì nó cũng là bảo vật cấp độ sử thi, tính thực dụng rất mạnh.

Cửu Long Thiên Đế liễn bỗng dưng xuất hiện trong tầm mắt mọi người, tạo hình bá khí, chín con rồng kéo xe, quả thực là phong cách đến cực hạn.

Chúng nữ rối rít vây xem, trong ánh mắt đều là vẻ tán thưởng.

- Dương ca, anh tìm được chiếc xe này ở đâu vậy, quá khí phách!

- Chín con rồng này là thật sao?
- Sợ là chỉ có Thiên Đế trong truyền thuyết mới có thể ngồi loại xe này!

Nhị Ngốc cũng đang tò mò quan sát, cuối cùng ánh mắt cô nàng dừng lại ở chín con rồng đang kéo xe, trong ánh mắt tràn ngập vẻ kỳ dị.

Chương 251: Tinh Huyết Kim Long, Cá Chép Hóa Rồng

Thực lực của chín con rồng vàng yếu hơn nhiều so với cô, nhưng cũng không đến mức lưu lạc phải đi kéo xe.

Chủ nhân thật là càng ngày càng kinh khủng, về sau muôn ngàn lần không thể chọc giận anh ấy, nếu không biết đâu một ngày nào đó anh ấy muốn bắt mình kéo xe thì làm sao bây giờ...

- Nhị Ngốc, bọn họ là thân thích của cô à?

Chín con rồng này đều là rồng Đông Phương, nhưng mà bản thể vẫn có mấy phần tương tự Nhị Ngốc, vì vậy Miêu Linh Nhi có chút hiếu kỳ mà hỏi.

- Ai à là thân thích của chúng nó chứ! Cô đừng có nói nhảm!

Chín con rồng vàng nghiêng đầu nhìn về phía Nhị Ngốc, trong ánh mắt cũng đồng dạng toát ra vẻ nghi hoặc, hiển nhiên là chúng nó cảm nhận được mấy phần khí tức giống mình từ trên người Nhị Ngốc.

- Lên xe đi!

Mặc dù đổi xe, nhưng không gian bên trong lại không có phát sinh biến hoá quá lớn, vẫn duy trì phong cách vốn có.

Cửu Long Thiên Đế Liễn trở thành bảo vật của Chu Dương, tâm ý tương thông, chỉ cần một cái ý niệm của anh là chín con Kim Long đang lười biếng lập tức trở nên tinh thần. Chúng nó cùng lúc bay lên cao, xông lên mây xanh.

Trước kia là chạy trên mặt đất hoặc là lướt trên biển, đây là lần đầu tiên mọi người được bay lên không trung.

Chúng nữ sôi nổi ló đầu ra ngoài, trong ánh mắt tràn đầy sự hưng phấn.

Miêu Linh Nhi nghịch ngợm nhất, cô nàng thậm chí còn muốn trèo ra ngoài cưỡi Kim Long, kết quả lại bị Chu Dương kéo trở lại.

Tốc độ phi hành của Cửu Long Thiên Đế Liễn vượt xa T1000 hình thái Batmobile, cho dù không có thi triển toàn lực thì tốc độ vẫn là không có biên giới.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương thả Cửu Long Thiên Đế Liễn ra, lúc trước thì anh chỉ dùng năng lực Thiên Đế uy nghiêm của nó, lúc này bay trên trời cao, Cửu Long Thiên Đế Liễn tản ra ánh sáng màu vàng kim chói mắt, vô cùng thần thánh.

Giống như Thiên Đế vi hành xem xét vạn giới.

Không biết thực lực của chín con rồng như thế nào?

Trong mắt Chu Dương lóe lên vẻ chờ mong, ý nghĩ của anh khẽ nhúc nhích, ánh mắt chín con rồng vàng trở nên sáng lên.

Chín cái đầu đều đồng loạt quay sang một hướng, chín đạo long tức phun mạnh ra ngoài, ngưng tụ thành một ngọn lửa hình trụ xông vào biển rộng.

Ánh lửa đi qua, phạm vi mặt biển ít nhất mấy ngàn thước, sâu mấy trăm thước bị lửa rồng làm bốc hơi trong nháy mắt, hình thành một khu vực chân không, một hồi lâu sau nước biển mới lấp đầy lại chỗ trống đó.

Mọi người cách thật xa cũng vẫn có thể cảm nhận được nhiệt độ kinh khủng.

Đặc biệt là nước biển phụ cận đã sôi sùng sục, vô số con cá ló đầu ra khỏi mặt nước, bị nấu chín trong nháy mắt.

Thật là một nồi canh cá khổng lồ.

- Phốc!

Kim ngư đang bơi trong hồ cá nhìn thấy cảnh tượng này, nó vội vàng nhảy ra ngoài, nhảy đến trước mặt Chu Dương.

Chu Dương đã minh bạch ý của nó, tên này không muốn nhìn thấy đồng bọn chịu khổ.

Kim ngư nhìn về phía chín con rồng vàng, trong ánh mắt toát ra đủ loại cảm xúc đan xen nhau, kinh hoàng, hâm mộ, sùng bái, sợ hãi, nhìn qua giống như là thành tinh.

- Truyền thuyết cá chép vượt vũ môn mới có thể hóa rồng, không biết mày có huyết mạch của rồng, có được phản tổ hay không đây?

Nói là làm, Chu Dương nhìn sang chín con rồng vàng, lập tức muốn thí nghiệm.

Anh ra một mệnh lệnh, chín con rồng vàng giảm tốc độ, chậm rãi hạ xuống mặt biển.

Bọn nó chậm rãi quay đầu lại, chín con rồng vàng đều phun ra một giọt máu rồng màu vàng nhạt, đây là tinh huyết của bọn nó.

Kim Long ói xong tinh huyết thì tinh thần trở nên uể oải rất nhiều.

« Kim Long tinh huyết (Thứ thần): Vật phẩm dùng một lần, những sinh vật có liên quan tới rồng sẽ xuất hiện dị biến và phản tổ, thực lực và tiềm năng sẽ được tăng lên trên diện rộng. »

Chu Dương thu hồi chín giọt Kim Long tinh huyết, đặt ở trước mặt Kim ngư.

- Chỉ cần mày nghe lời thì nó sẽ là của mày!

Con kim ngư này là sinh vật biến dị, tiềm lực bình thường, nhưng nếu nhận được Kim Long tinh huyết thì tuyệt đối có thể phát sinh biến hoá.

Đến nỗi nó sẽ thành biến thành cái gì, Chu Dương đang rất mong chờ.

Đôi mắt kim ngư hơi gồ lên, nó nhìn Kim Long tinh huyết trên tay Chu Dương, không hề che giấu sự nóng bỏng và khát vọng trong ánh mắt.

Đối với nó mà nói, Kim Long tinh huyết chính là cơ hội cá chép hóa rồng.

Nếu không thì với tiềm lực của bản thân, đời này nó cũng đừng mong chạm tới cảnh giới của rồng.

Cơ hội một bước lên trời đang ở trước mắt.

Kim ngư lập tức lắc lư cái đầu của mình, mắt cá nhìn chằm chằm Chu Dương.

Chu Dương cũng không sợ kim ngư đổi ý, tiện tay ném chín giọt Kim Long tinh huyết cho nó.

Từng tia sáng màu hồng và hào quang màu vàng bao phủ thân thể của kim ngư, hình thể của nó bỗng chốc phóng đại lên gấp ba, trên đỉnh đầu mọc ra hai khối u, cuối cùng toát ra một đôi sừng rồng non nớt.

Ngay cả mắt cá vàng cũng biến thành đôi mắt dựng đồng màu hổ phách, cho người một loại cảm giác uy nghiêm.

Kim ngư đột nhiên nhảy vào trong biển, cá chép hóa rồng.

- Tại sao trên biển lại đột nhiên có sóng lớn như vậy chứ!
- Thời tiết quỷ quái, lão đầu cá, không phải ông nói hôm nay rất thích hợp để đi biển sao?

Trên một chiếc thuyền buồm, hàng chục người túm tụm lại một chỗ, cả đám vội vàng cho thuyền buồm quay trở lại.

Nếu không thì khi một con sóng lớn đánh vào thuyền, buồm rách nát, tới lúc đó mọi người chú định là phiêu bạc ở trên biển không có mục đích.

Mà dưới tình huống bình thường, như vậy chính là cách tử vong đã không xa.

- Động tác của mọi người mau lên một chút, nhanh tay nhanh chân lên! Đáng chết!

Thuyền trưởng chỉ huy thủy thủ sau đó tự mình lên trận.

Nhưng mà một đợt sóng chụp qua đây, không chỉ áp lời anh định nói trở vào bụng mà còn đánh bay cả người ra ngoài, thật lâu không thấy ló đầu khỏi mặt nước.

Không chỉ là một mình anh, những thuyền viên khác cũng không có may mắn thoát khỏi vận mệnh bị sóng đánh bay.

Sóng biển thực sự quá lớn, từng cơn sóng cao mấy chục mét liên tục chụp tới thuyền buồm.

Nếu như là tàu chở hàng mấy trăm tấn, thân tàu kiên cố thì còn có

thể chống đỡ thêm một lúc, nhưng mà đây là loại thuyền nhỏ để bắt cá, một khi gặp phải sống biển cỡ trung, nhất định là không có người còn sống.

Đúng như dự đoán, thuyền buồm bị chụp đánh thành những mảnh nhỏ, rất nhiều thuyền viên và thủy thủ bị sóng lớn đánh bất tỉnh, chìm vào đáy biển.

Chỉ có một ít người may mắn thoát khỏi vận mạng bị chìm xuống biển.

Cũng may đợt sóng này kéo dài cũng không lâu, làn sóng qua đi, một thuyền hơn ba mươi người chỉ còn lại bốn, năm người may mắn còn sống.

Cả đám ôm chặt mảnh gỗ, đây chính là công cụ sinh tồn duy nhất ở trên biển.

Đương nhiên, nếu chỉ có mỗi thứ này thì bọn họ không có cách nào sống tiếp ở trên biển được.

Thức ăn, nước uống, ngâm nước biển thời gian dài, tất cả những thứ này đều là nguy hiểm trí mạng.

Chương 252: Mỹ Nhân Ngư, Đồng Đội Heo

Muốn tìm được vật còn sống, tìm ra sinh cơ trên biển rộng mênh mông, điều này quả thực quá khó khăn.

Trừ phi ông trời rủ lòng thương, nếu không thì chỉ có một con đường chết.

Cả đám cùng nhìn nhau, thấy được sự tuyệt vọng cùng với hy vọng sống sót trong ánh mắt của đối phương.

Hai loại đồ vật này được nhào nặn rồi hòa vào nhau một cách hoàn mỹ.

- Lão đầu cá, ông còn có thể thể phân biệt phương hướng không?

Với tư cách là người có kinh nghiệm phong phú nhất, lão đầu cá đã kiếm sống ở trên biển hơn mười năm, nếu như nói ai có khả năng

sống sót nhất, không thể nghi ngờ anh ta là một người trong số đó.

Người sống sót rối rít nhìn về phía lão đầu cá, trong ánh mắt đều là sự khao khát.

Lão đầu cá có kinh nghiệm phong phú, hiểu rõ lúc này hy vọng mới là thứ quan trọng nhất.

Nếu như ngay cả bản thân cũng không còn hy vọng, không còn nỗ lực, như vậy thì bọn họ nhất định sẽ chết ở trên biển.

- Tôi đã tới phụ cận này mấy lần, nhớ không lầm thì hướng Đông có một cái đảo nhỏ!

Lão đầu cá ngẩng đầu nhìn mặt trời, phân biệt phương hướng sau đó quay sang nói cho mọi người.

Cả đám vừa nghe thấy những lời này thì vui mừng khôn xiết, đoàn người lại tỏa sáng sinh cơ lần nữa.

Mọi người tụ tập ở trên một khối boong thuyền khá lớn, thu thập những thứ hữu dụng trôi nổi trên mặt biển, chúng nó rất có thể là thứ giúp bọn họ sống sót.

- Nè, mấy người có nghe thấy tiếng hát không?

Mọi người đi theo phương hướng lão đầu cá chỉ dẫn, càng đi tới thì thanh âm càng rõ ràng, tiếng hát trầm bổng êm tai, linh hoạt kỳ ảo rung động tâm linh.

Cả đám nhìn về phía truyền tới âm thanh, đúng là hướng mà bọn họ đang đi tới.

Sau đó mọi người nhìn thấy một hòn đảo nhỏ.

Người mừng rỡ nhất chính là lão đầu cá, câu mà anh nói vừa rồi chỉ là bịa đặt, nhưng mà không ngờ lại thật sự có thu hoạch.

Tuy rằng mọi người gặp phải tai nạn trên biển nhưng lại may mắn thoát chết, lúc này lại nhìn thấy đảo, ai nấy đều cho rằng mình được Hải Thần chiếu cố.

Càng tiến gần hòn đảo thì tiếng hát càng rõ ràng, cuối cùng thì bọn họ đã thấy rõ chủ nhân của thanh âm đó.

Đó là một nhóm mỹ nữ tóc dài, mỗi người đều có dung mạo xinh đẹp, đôi mắt ngây thơ mờ mịt, lúc này các cô đang đùa giỡn với

nhau.

Chỉ có một điều khác biệt, nhóm mỹ nữ này không có chân, mà phần hông trở xuống lại mọc ra đuôi cá và vảy cá.

Hình tượng giống y hệt mỹ nhân ngư trong các truyện thần thoại xưa.

Tại sao lại có mỹ nhân ngư?

Chẳng lẽ mỹ nhân ngư có thật sao?

Không chỉ có các thuyền viên gặp nạn thấy được mỹ nhân ngư, nhóm mỹ nhân ngư cũng đồng dạng thấy được nhân loại. Các cô như là bị kinh sợ, bọn họ nhanh chóng nhảy vào biển sâu rồi biến mất không chút dấu vết.

Mọi người có chút cảm thán, không biết nên nói vận khí của mình tốt hay không tốt nữa.

Bọn họ thất vọng và mất mát mà nhìn về phía mặt biển, nơi mà mỹ nhân ngư biến mất, khoảng cách đảo nhỏ càng ngày càng gần.

Lúc này thì từng mỹ nhân ngư tò mò lộ đầu ra khỏi mặt nước, bọn họ quan sát những nhân loại đang bơi từ đằng xa, ánh mắt hai phe chạm nhau, ai nấy đều lộ ra nụ cười thân thiện.

- Chúng ta nhanh chân lên đảo đi, ở trên biển không an toàn.

Lòng cảnh giác của lão đầu cá tương đối nặng, anh đã cuộc sống rất nhiều năm ở trên biển, kinh nghiệm phong phú, cho nên anh chưa bao giờ tin tưởng cái gì gọi là truyện cổ tích.

Không phải tộc của mình, chắc canh nảy sinh dị tâm, anh vẫn luôn tôn sùng câu danh ngôn chí lý này.

Nhưng mà anh nghĩ như vậy lại không đồng nghĩa những người khác cũng nghĩ như vậy.

Mấy tên đàn ông sức sống tràn trề làm sao có thể nhịn được, vì né tránh Zombie nên cả đám đã lênh đênh trên biển hơn một tháng. Đừng nói là mỹ nhân ngư, dù cho hiện tại có một con heo nái xuất hiện trước mặt thì bọn họ cũng đều cảm thấy thanh tú.

Lúc này nhìn thấy từng mỹ nhân ngư dung mạo xinh đẹp, dáng dấp khiến người ta mơ màng đến mức tận cùng vờn quanh mình, cả đám bất tri bất giác có một ít mơ tưởng viển vông.

Bọn họ bỏ lại mấy mảnh gỗ cứu mạng ở phía sau, bắt đầu tiến tới giao lưu với các mỹ nhân ngư.

- Các người là nhân loại à? Lúc trước tôi từng trốn dưới đáy biển, may mắn thấy được tàu bè của nhân loại đi ngang qua.

- Các cô là mỹ nhân ngư? Tôi còn tưởng các cô chỉ có ở trong cổ tích hoặc là trong các thần thoại xưa thôi.

Mọi người nhanh chóng trò chuyện rôm rả, ngay cả lão đầu cá da đen gầy nhom cũng có mỹ nhân ngư qua tới bắt chuyện.

Nhìn qua thì các mỹ nhân ngư hết sức hiền lành, giống như là đại biểu cho mấy chữ 'Thiên Sứ ở nhân gian'.

Duy chỉ có lão đầu cá là hờ hững với bọn họ, ông chỉ muốn mau chóng được lên bờ càng sớm càng tốt. Lão đầu cá vùi đầu rẽ nước tiến tới. hoàn toàn không quan tâm tới đàn mỹ nhân ngư kia.

Tại sao bên cạnh mình lại có một đám đồng đội ngu hơn heo như vậy chứ.

- Chúng tôi có một tòa cung điện ở dưới biển, chưa từng thấy nhân loại, các người có nguyện ý đi xuống xem một chút với chúng tôi không?

Trong mắt các mỹ nhân ngư lóe lên tia sáng kỳ dị, rất nhiều tên đàn ông bị mê thần hồn điên đảo.

Chỉ qua mười phút là cả đám hoàn toàn thất thủ, vô ý thức mà nhảy xuống theo mỹ nhân ngư, cuối cùng biến mất trên mặt biển.

Lão đầu cá muốn ngăn cản cũng không kịp, một lát sau, người may mắn sống sót trên biển người chỉ còn trơ trọi một mình anh.

Trên mặt biển bỗng chốc xuất hiện từng đóa hoa đỏ tươi đẹp, giống như từng đoá hoa hồng diễm lệ đang nở rộ, xinh đẹp đến yêu dị.

- Lão già thúi đáng chết này, rốt cuộc là lão muốn tự sát hay là muốn chúng ta giết chết lão!

Mỹ nhân ngư xinh đẹp lại toát ra khỏi mặt biển lần nữa, nhưng mà lúc này các cô cũng không ngụy trang nữa, ai nấy đều lộ ra răng nanh nhọn hoắt, trong kẽ răng còn dính thịt tươi.

Hình tượng này nào còn có ma lực mị hoặc nhân tâm như trước nữa.

Lão đầu cá một thân một mình vùng vẫy trên mặt biển, làm sao có thể địch nổi sự tập kích của đàn mỹ nhân ngư này?

Mười mấy con mỹ nhân ngư xông lên, chốc lát đã phân chia sạch sẽ lão đầu cá.

Đến tận đây, nhóm người may mắn sống sót ở trên biển đã hoàn toàn bị đoàn diệt.

- Loại mỹ nhân ngư này muốn phá hủy tuổi thơ của mình sao?

Không biết khi nào thì Chu Dương đã xuất hiện ở trên đảo nhỏ, ừm, phải nói là anh đã sớm có mặt ở đây.

Anh đứng xa xa quan sát mọi việc, bao gồm cả cảnh tượng săn thú của đàn mỹ nhân ngư kia.

Đàn mỹ nhân ngư này lớn lên thật là đẹp mắt, Chu Dương có chút không nỡ xuống tay.

- Không biết mỹ nhân ngư ăn có ngon hay không?

Cửu Long Thiên Đế Liễn chui ra khỏi đáy biển, Nhị Ngốc thất thần nhìn đàn mỹ nhân ngư, khóe miệng chảy ra một sợi nước bọt thật dài.

Chương 253: Mỹ Nhân Ngư Là Nhan Cẩu, Đẹp Trai Đến Mức Kinh Động Nữ Vương Mỹ Nhân Ngư (1)

- Ở đây vẫn còn có nhân loại?

Mỹ nhân ngư khiếp sợ nhìn đoàn người của Chu Dương, hoàn toàn không biết tên những nhân loại này xuất hiện từ khi nào.

Quan trọng nhất là các cô cũng không biết nhóm của Chu Dương đã ở đây bao lâu, tại sao bọn họ lại không hề hay biết gì cả.

- Đó là rồng sao?

Mỹ nhân ngư khiếp sợ nhìn Cửu Long Thiên Đế Liễn, chín con rồng

vàng tạo cho các cô một áp lực rất lớn.

Giống như là bị áp chế hoàn toàn, làm bọn họ cực kỳ khó chịu.

- Tên nhân loại này thật là quá đẹp trai! Ngàn lần không thể ăn anh ta, anh ta thuộc về tôi, tôi muốn sinh con với tên này.

Một mỹ nhân ngư tương đối lớn tuổi nhìn Chu Dương với ánh mắt si ngốc, cô ta lập tức quay sang những mỹ nhân ngư khác rồi tuyên bố chủ quyền.

Lời này vừa được thốt ra, các mỹ nhân ngư khác cũng rối rít tranh giành.

- Không được! Lúc trước cô là người ăn nhiều nhất, thật vất vả mới gặp được một cái phối ngẫu hợp cách, chúng tôi sẽ không bỏ qua.

- Chiến đấu đi! Chỉ có người thắng mới có quyền kết bạn với người đàn ông này!

Chu Dương và chúng nữ còn đang suy nghĩ làm thế nào để giải quyết đàn mỹ nhân ngư kia, không ngờ chớp mắt một cái bọn họ đã quay sang đánh nhau rồi.

Hơn nữa còn không phải là cái loại đánh nhau đùa giỡn, mỹ nhân ngư cắm hàm răng nhọn hoắt của mình vào da thịt đồng bạn rồi xé xuống một khối, máu tươi lập tức phun trào nhuộm đỏ cả mặt biển.

(⊙A⊙)

Đây là tình huống gì?

Tại sao bọn họ còn chưa ra tay thì phe địch đã xảy ra mâu thuẫn nội bộ rồi?

Chỉ có Chu Dương sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức là biết được chân tướng.

Những lời mà đàn mỹ nhân ngư này vừa nói xác thực không phải là để lừa gạt, đó chính là lời nói chân thực phát ra từ con tim của bọn họ.

Chu Dương bước vào ký ức của các mỹ nhân ngư, nhìn thấy những gì mà bọn họ trải qua, không khỏi trợn mắt há hốc mồm.

Mỹ nhân ngư là sinh vật yêu thích cái đẹp, gọi tắt là nhan cẩu...

Hơn nữa còn là loại vô cùng nghiêm trọng, không thể cứu chữa được.

Nếu mà đụng phải nhân loại gặp rủi ro ở trên biển, bọn họ sẽ dùng tiếng hát dẫn dụ những người đó tới chỗ của mình, sau đó sẽ có hai loại lựa chọn.

Loại thứ nhất chính là kết cục của đám người đắm thuyền trước đó, mỹ nhân ngư sẽ mị hoặc nhân loại sau đó kéo vào trong biển, biến thành thức ăn của bọn họ.

Loại thứ hai chính là khi các cô thấy được những người soái khí như Chu Dương, mỹ nhân ngư sẽ trở nên cực kỳ si mê, sau đó bắt sống mục tiêu kéo vào trong biển làm phối ngẫu.

Đến khi mang thai thì bọn họ sẽ ăn người đàn ông của mình làm chất dinh dưỡng.

Đây là một loại truyền thống của mỹ nhân ngư, truyền thừa đã qua mấy ngàn năm.

Nói cách khác, nếu Chu Dương bị mỹ nhân ngư bắt lấy, anh chỉ là sống lâu hơn trường hợp một chút ít, sau đó cũng là vào bụng của bọn họ.

- Nè, có phải mấy người nghĩ sai cái gì không? Tôi không có hứng thú với quái vật ăn thịt người, cũng không muốn làm chồng của các người.

Chu Dương la to một tiếng.

Đúng là đàn mỹ nhân ngư này rất xinh đẹp, nhưng rốt cuộc bọn họ cũng chỉ là những con quái vật ăn thịt người, hơn nữa còn thích ăn chồng của mình.

Đây là khuyết điểm vô cùng lớn!

Mới suy nghĩ một chút mà đã cảm thấy tâm lý có cách ứng rồi.

Ừm, nếu anh có muốn tìm cũng phải tìm một cô chưa từng ăn thịt người, có lẽ còn có thể dạy dỗ một chút...

Nghe thấy vậy, đàn mỹ nhân ngư còn đang chém giết kịch liệt lập tức quay ngoắt sang nhìn về phía Chu Dương.

- Các chị em, chúng ta kéo anh ta xuống biển, ai có thể mang thai trước thì người đó sẽ có tư cách ăn anh ta! Thế nào?

Đây là một lựa chọn công bằng mà lại công chính.

Trong thế giới quan của mỹ nhân ngư, chỉ có phối ngẫu mới có tư cách ăn chồng của mình.

Như vậy thì phải so xem ai có vận khí tốt hơn.

Chu Dương chuẩn bị phản kháng, nhưng vừa nghe thấy lời của bọn họ, anh lập tức bày ra dáng vẻ thuận theo.

- Được đấy, vừa vặn tôi cũng muốn đi xem thế giới của mỹ nhân ngư.

Chu Dương xoay người nhìn về phía Trình Khả Nhi và các cô vợ khác, cười khoát tay một cái:

- Chờ ông xã các em trở lại ha!

Sau một khắc, mỹ nhân ngư cách Chu Dương gần nhất lập tức nhào tới ôm lấy anh, sau đó tung người nhảy vào biển rộng.

Chúng nữ:

-...

Không phải anh nói là xem mỹ nhân ngư một chút rồi đi sao?

Tại sao chớp mắt một cái đã bị mỹ nhân ngư bắt cóc rồi!

Ai biết đáy biển có bao nhiêu mỹ nhân ngư?

Hơn nữa, điều làm các cô không thể chịu đựng nổi chính là đàn mỹ nhân ngư này cả gan bắt cóc Chu Dương trước mặt bọn họ, cái này thì khác gì cướp chồng của mình chứ?

Chúng nữ nổi giận, chú có thể nhịn, nhưng thím nhịn không nổi!

- Các chị em, chúng ta đi cướp Dương ca về!

Mọi người lục tục leo lên Cửu Long Thiên Đế Liễn, Chu Dương đã cho bọn họ quyền hạn phụ, có thể chỉ huy hành động của Cửu Long Thiên Đế Liễn.

Cửu Long Thiên Đế Liễn tiến vào biển, nhanh chóng đuổi theo Chu Dương.

Thế giới đáy biển là một vùng tối tăm, vừa mới lặn xuống năm mươi,

sáu mươi mét, một mỹ nhân ngư rất sợ Chu Dương chết ngộp, vội vàng chạy qua tiếp hơi cho anh.

Ừm, mục đích chính là muốn chiếm tiện nghi của Chu Dương.

Nếu mà các cô nàng này không có ăn thịt người thì Chu Dương nhất định sẽ vui vẻ tiếp nhận, dù sao thì làm chuyện xấu hổ với người cá ở trong biển, mới nghĩ thôi đã thấy hưng phấn rồi.

Có điều trong đầu Chu Dương lại hiện ra cảnh tượng đàn mỹ nhân ngư kia vừa mới ăn thịt người, trong kẽ răng còn mắc thịt vụn.

Bởi vì không đánh răng thường xuyên nên trong miệng đàn mỹ nhân ngư này có một mùi hôi thối, quả thực hoàn toàn không ăn nhập gì với hai chữ lãng mạn.

Khiển trách mãnh liệt ai viết truyện cổ tích!

Đám mỹ nhân ngư không hiểu, bọn họ tính toán đợi khi nào Chu Dương chống đỡ hết nổi thì sẽ ra tay, không tin đến lúc đó Chu Dương còn có thể cự tuyệt.

Nhưng mà mãi cho đến khi mọi người chìm sâu trong đáy biển thì các cô vẫn không thấy Chu Dương có nhu cầu về phương diện này.

Ngay lúc đàn mỹ nhân ngư còn đang nghi hoặc, bọn họ lại phát hiện không biết khi nào thì hai bên má của Chu Dương đã xuất hiện mang cá, bong bóng liên tục được phun ra từ hai bên mang cá đó.

Đây là năng lực mà Chu Dương từng lấy được, Thích giả sinh tồn....

Vô luận là hoàn cảnh gian khổ gì, chỉ cần không vượt qua cực hạn của Chu Dương thì không gì có thể làm khó được anh.

Đi trong biển sẽ mọc mang cá, ở khu vực núi lửa thì sẽ có thể kháng lửa và nhiệt độ, vâng vâng...

Đương nhiên, với tố chất thân thể của mình, hiếm thấy có hoàn cảnh nào trên thế gian này có thể uy hiếp được Chu Dương.

Chu Dương bơi theo đàn mỹ nhân ngư tới nơi sâu nhất của đáy biển.

Chương 254: Mỹ Nhân Ngư Là Nhan Cẩu, Đẹp Trai Đến Mức

Kinh Động Nữ Vương Mỹ Nhân Ngư (2)

Phía dưới có một cung điện to lớn, nhìn qua xinh đẹp vô cùng.

Vô số vỏ sò, Dạ Minh Châu và san hô bảy màu tô điểm cung điện, tản ra ánh sáng huyền ảo và mỹ lệ.

Quả là một tòa cung điện dưới nước xinh đẹp.

Chung quanh cung điện có rất nhiều người cá thủ vệ cầm xiên cá hoặc tam xoa kích trấn giữ ở ngoài cửa.

Bọn họ là nhân ngư giống đực, từng người đều có khuôn mặt xấu xí, còn kém xa so với đàn ông xấu xí của nhân loại.

Chẳng trách mỹ nhân ngư đều thích lên mặt biển câu dẫn nhân loại, với trình độ thẩm mỹ của bọn họ thì rất khó nhìn trúng đồng tộc.

Chỉ có đi ra ngoài câu dẫn nhân loại soái khí thì bọn họ mới có thể duy trì cuộc sống đau mắt này.

Các nhân ngư đực nhìn chằm chằm Chu Dương với đôi mắt bong bóng cá của mình, trên mặt không hề che giấu sự ghen ghét.

Đậu xanh, tại sao tên nhân loại giống đực này lại đẹp trai như vậy!

Đặc biệt là khi bọn họ nhìn thấy các mỹ nhân ngư nhìn nhau với ánh mắt thù địch, trong lòng hiểu rõ.

Có thể làm cho tình cảm chị em plastic của đàn mỹ nhân ngư này tan rã đã chứng minh độ đẹp trai của Chu Dương.

- Nhìn cái gì mà nhìn, một đám xấu xí!
- Nếu mà mấy người dám làm hành động gì thiếu suy nghĩ, tôi nhất định sẽ cho mấy người chết không có chỗ chôn.

Mỹ nhân ngư theo chế độ Mẫu hệ, giống cái làm chủ, giống đực không có địa vị và tôn nghiêm gì đáng nói.

Đa số nhân ngư giống đực đều phải đi tìm kiếm thức ăn, cung cấp nuôi dưỡng các mỹ nhân ngư thượng tầng.

Một ít nhân ngư có thể trạng cường tráng thì sẽ trở thành thủ vệ.

Đương nhiên, bọn họ chính là những nhân ngư tương đối may mắn, như vậy thì sẽ tăng lên cơ hội lọt vào mắt xanh của các mỹ nhân ngư, có được tư cách sinh ra đời sau.

Hôm nay lại bất đồng, từ khi một tên nhân loại đẹp trai như Chu Dương bước vào quốc gia nhân ngư, đại biểu sẽ có rất nhiều người cá chú cô sinh.

Không đợi đàn mỹ nhân ngư dắt Chu Dương về nhà mình, mấy chục chiến sĩ mỹ nhân ngư cầm vũ khí trong tay đã chặn đường đi của các cô.

- Nữ vương phải gặp tên nhân loại này!

Thống lĩnh mỹ nhân ngư nói với giọng điệu không cho cự tuyệt.

- Các người không thể làm như thế, anh ta là chiến lợi phẩm của chúng ta mà!

Mỹ nhân ngư bắt cóc Chu Dương tức giận thở hổn hển.

- Không, bắt đầu từ hôm nay, anh ta thuộc về nữ vương!

Thống lĩnh mỹ nhân ngư cũng không để ý đến sự khẩn cầu và uy hiếp của các mỹ nhân ngư khác, cô nhanh chóng phân phó quân đội bắt Chu Dương đi.

- Không! Các người không thể làm như vậy!

- Hắn là của chúng tôi mà, van xin ngài trả hắn lại cho tôi đi.

- Nữ vương cũng không thể cướp đoạt chồng của người khác, tôi không phục!

- Chân ái cả đời của tôi, các người không thể tách chúng tôi ra!

Mỹ nhân ngư bắt cóc Chu Dương đau khổ khóc lóc cầu xin, khóc đến chết đi sống lại, giống như nữ vương mỹ nhân ngư đã đoạt đi thứ trân quý nhất của bọn họ.

Phim trong TV cũng không dám diễn như vậy, các bà chị, chúng ta chỉ mới quen biết, bà chị khóc đến chết đi sống lại như vậy giống như nữ vương mỹ nhân ngư là bổng đả uyên ương.

Cái này có thích hợp không?

Các thủ vệ mỹ nhân ngư không mềm lòng, bọn họ chĩa vũ khí lạnh

như băng về phía các cô, sự uy hiếp của cái chết khiến cho các mỹ nhân ngư dọa sợ, ảo não chạy mất.

- Xin chào, chúng tôi rất hân hạnh được biết ngài!

Thống lĩnh nhân ngư và các chiến sĩ nhân ngư chào hỏi Chu Dương, thỉnh thoảng còn dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Chu Dương.

Quá đẹp trai!

Dáng người của Chu Dương là tỷ lệ hoàng kim, đường cong gần như hoàn mỹ, dung mạo soái khí, lại thêm đột phá hạn chế khí, về mặt thực lực là tuyệt đối tự tin, tất cả những thứ này khiến cho anh càng lộ vẻ hăm hở.

Nếu không phải nữ vương nắm được tin tức trước tiên rồi lập tức tuyên bố Chu Dương thuộc về mình, các cô tuyệt đối sẽ làm chuyện xấu hổ với Chu Dương sau đó ăn luôn người này.

- Nữ vương các người muốn gặp tôi à? Thật là đúng lúc, tôi cũng muốn gặp bà ta.

Thông qua ký ức của những người khác, Chu Dương đã biết được một ít tin tức vụn vặt, nhưng mà như vậy vẫn kém xa đích thân gặp được người thật việc thật.

Các mỹ nhân ngư cuộc sống trong cung điện cảm nhận được động tĩnh ở nơi này, cả đám rối rít hướng nhìn về phía này với ánh mắt tò mò.

- Đây là nhân loại mới bắt tới sao? Quá đẹp trai!
- Tôi muốn có một mối tình oanh oanh liệt liệt với người này!
- Trái tim tôi đã đi theo hắn rồi! Không được, hắn phải thuộc về tôi!
- Nhân loại quả nhiên không phải là thứ mà nhân ngư đực xấu xí có thể so sánh! Tôi cũng muốn sinh con với hắn!
- Hắn ta là của tôi, tôi phải ăn hắn vào trong bụng, hai chúng tôi sẽ dung hòa làm một vô cùng hoàn mỹ, thề sống chết không chia lìa.

Càng ngày càng có nhiều mỹ nhân ngư tụ tập tới đây, ánh mắt của bọn họ vô cùng điên cuồng, chẳng mấy chốc thì nơi Chu Dương đứng đã bị vây quanh không còn kẽ hở.

Sâu bên trong cung điện, càng ngày càng nhiều chiến sĩ mỹ nhân ngư chạy tới, bảo vệ và duy trì trật tự.

Dù vậy thì trận thế phòng ngự cũng suýt nữa đã bị đàn mỹ nhân ngư điên cuồng kia phá vỡ.

- Đây là người đàn ông của nữ vương, không cho phép kẻ khác khinh nhờn!

Các chiến sĩ mỹ nhân ngư chặn đàn mỹ nhân ngư bình thường ở bên ngoài, thấy ai có dấu hiệu kích động thì bọn họ sẽ dùng vũ lực trấn áp.

Nếu mà lại làm cho những người này nhìn thấy Chu Dương, ai biết lại sẽ phát sinh chuyện điên cuồng gì nữa.

Đàn ông đẹp trai chính là một sự phiền toái, đẹp trai họa quốc ương dân.

Chu Dương đi theo thống lĩnh mỹ nhân ngư, tiến vào nơi sâu nhất trong cung điện.

Bên trong cung điện còn hoa lệ gấp mấy chục lần so với bên ngoài, từng khỏa Dạ Minh Châu lớn bằng nắm đấm tỏa ra ánh sáng dịu dàng cùng với từng hàng trân châu màu hồng hiếm có chiếu sáng cả tòa cung điện như là ban ngày.

Chương 255: Họa Quốc Ương Dân, Mỹ Nhân Ngư Lục Đục, Trận Chiến Tranh Đoạt Chu Dương!

Ở nơi cao nhất, có một mỹ nhân ngư đang ngồi trên vương tọa, trên đầu cô ta đội vương miện, tay cầm quyền trượng hoàng kim.

Bà ta nhìn qua chừng ba mươi, bốn mươi, là độ tuổi chính trực và chín muồi, mỗi cái nhấc tay, nhướng mày tác đều lộ ra một cỗ phong vị đặc biệt.

Bên cạnh cách đó không xa là hai cô công chúa mỹ nhân ngư, dáng vẻ tương đối ngây ngô, nhìn qua còn rất trẻ. Hai người đều có một đầu

tóc đen nhánh, dùng trân châu và vỏ sò làm đồ trang sức.

Hai công chúa mỹ nhân ngư nhìn Chu Dương với ánh mắt tò mò.

Mỹ nhân ngư là nhan cẩu, chưa ra trận đã thua, khi đối mặt Chu Dương thì hoàn toàn không có chút phản kháng nào.

- Quả là không tồi! Thật là may mắn, đã lâu rồi ta chưa gặp được người đàn ông nào cực phẩm như vậy, ta muốn có một hồi yêu đương oanh oanh liệt liệt với ngươi.

Nữ vương mỹ nhân ngư đứng lên, ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

- Mẫu hậu, con đã đến tuổi thành niên, hay là ngài đưa hắn cho con đi!

- Con muốn hắn làm lễ vật khi đăng cơ, trừ tên nhân loại này ra thì con không cần cái gì nữa.

Hai công chúa mỹ nhân ngư cũng rối rít đứng dậy, muốn đoạt đàn ông với mẫu hậu của mình.

Nữ vương mỹ nhân ngư lạnh lùng nhìn hai cô con gái của mình, ngữ khí lạnh như băng:

- Hắn là của ta! Tình yêu không thể chia sẻ! Cho dù các con có là con gái của ta đi nữa!

- Trừ phi các ngươi có thể lật đổ được ta lên làm vua, đương nhiên, ta sẽ không cho các ngươi cơ hội đó!

Nữ vương mỹ nhân ngư bước tới trước mặt Chu Dương, dùng ngón tay nâng cằm của anh lên.

Bà ta dùng một loại giọng điệu vô cùng cao ngạo:

- Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là người đàn ông của ta!

- Nào, mau liếm ngón tay của ta, biểu thị sự tận tâm và trung thành của ngươi đi!

Bệnh thần kinh!

- Tôi không hứng thú với mấy bà thím già, có điều hai cô con gái của bà cũng không tệ lắm...

Nữ vương mỹ nhân ngư giận tím mặt, từ sau khi đạt được vương

quyền thì đây là lần đầu tiên bà bị đối xử như vậy.

- Ngươi cự tuyệt hay phản kháng cũng vô dụng mà thôi, ngươi là của ta, không ai có thể cướp được!

- Ta sẽ bắt ngươi gieo giống, sau đó vui vẻ ăn sạch ngươi!

Nữ vương mỹ nhân ngư chậm rãi nở nụ cười nhất định phải được.

- Cười cái con khỉ! Tôi đã nói bao nhiêu lần rồi, lỗ tai bà bị điếc à? Lão bà không nên nết, già rồi mà còn muốn chiếm tiện nghi của tôi!

Thông qua ký ức của nữ vương mỹ nhân ngư, Chu Dương đã biết được bà ta đã ăn không biết bao nhiêu người đàn ông, con số tầm khoảng một trăm tám mươi.

Chu Dương đối với loại giày rách tới mức thối rữa này hoàn toàn không có một chút hứng thú.

Đồng dạng là nữ vương, Selena còn duy trì thân thể thuần khiến, bà lão này lại có cuộc sống cá nhân thối nát, còn ăn thịt người, quả thực là khác nhau một trời một vực.

- Cho dù ngươi có phản kháng thế nào đi nữa thì cũng là vô dụng mà thôi! Nơi này là quốc gia của ta!

- Mà ngươi sẽ trở thành vật phẩm của riêng ta, đây là sự thật không cách nào thay đổi được!

Nữ vương mỹ nhân ngư ngửa đầu lên trời, chỉ là bà ta còn chưa tiếp tục lấy ra phong phạm của nữ vương thì đầu đã lìa khỏi cổ.

- Tôi không cho là như vậy!

Chu Dương chậm rãi thu bàn tay về, trên mặt không hề có chút dao động.

Nữ vương đã chết...

Toàn bộ mỹ nhân ngư bối rối, lòng rối như tơ vò.

Người đàn ông của nữ vương lại giết chết nữ vương!

Từng thủ vệ nhân ngư vọt tới, hung tợn trợn mắt nhìn Chu Dương, chuẩn bị ra tay giải quyết tên nhân loại dám cả gan làm chuyện ngu xuẩn kia.

- Nữ vương đã chết, vị vua mới lên ngôi, ta là tân nữ vương, hắn sắp trở thành chồng của ta, ta ân xá hắn vô tội.

- Không, ta mới là tân nữ vương, hắn là chồng của ta! Thúy Lệ Ti, ngươi đừng tranh đoạt với ta!

Hai người xoay lại đánh thành một đoàn, tình hình chiến đấu cực kỳ thảm thiết.

Quốc gia mỹ nhân ngư quả thật là quá kỳ lạ rồi, tôi giết mẹ của các người mà các người lại ân xá vô tội, còn cấp tốc muốn tôi làm chồng.

Rốt cuộc là thế giới của mỹ nhân ngư quá điên cuồng hay là mình đã quá lạc hậu rồi....

- Ai nguyện ý tiếp nhận sự thống trị của ta thì mau đến đây!

- Ta có huyết mạch thuần khiết nhất, ta mới là nữ vương xứng đáng của các ngươi!

Hai công chúa mỹ nhân ngư kêu gọi quyền lực, các chiến sĩ mỹ nhân ngư và thủ vệ nhân ngư rối rít chia thành hai phe, số lượng hai bên không chênh lệch là bao.

- Người nào trở thành nữ vương thì người đó mới có tư cách đạt được hắn!

Trong mắt công chúa mỹ nhân ngư lập lòe ngọn lửa cừu hận, há miệng cắn xé một khối thịt lớn trên người đối phương xuống.

Các chiến sĩ mỹ nhân ngư và thủ vệ nhân ngư cũng đánh thành một đoàn, hai phe ngươi tới ta đi, từng chiêu trí mạng.

Đây là một trận chiến sinh tử, mục đích là đạt được vương quyền.

Những người giao thủ đều tránh xa nơi Chu Dương đứng, nước biển chung quanh hỗn loạn, trong chốc lát thì khắp nơi đã lộ ra mùi máu tươi nồng nặc.

Quốc gia mỹ nhân ngư hoàn toàn rối loạn rồi, vì để có được Chu Dương, quốc gia mỹ nhân ngư đã bộc phát một cuộc nội chiến chưa từng có trong lịch sử.

Đây là một cuộc chiến tranh đoạt vị trí nữ vương hài kịch hóa cực kỳ.

Chu Dương đứng quan sát một bên có chút bất đắc dĩ.

Quả nhiên là mình đã thừa nhận sự soái khí không nên có ở tuổi này….

- Đám cá thối tôm rữa yếu nhớt kia mà cũng dám cướp chồng của tụi này à!

Cửu Long Thiên Đế Liễn khoan thai đến chậm, mang theo khí thế vô tận, nghiền ép đến mức nghẹt thở.

Đàn nhân ngư thủ vệ đang chiến đấu nhìn thấy nhân loại giống cái xuất hiện, ánh mắt cả đám lập tức sáng lên.

Không giống với mỹ nhân ngư, nhân ngư giống đực có tướng mạo xấu xí, không có vốn liếng để câu dẫn khác phái.

Bảo bọn họ đi ra ngoài câu dẫn phụ nữ, không hù dọa người ta chạy mất đã tính là không tồi rồi.

Huống chi nhân loại đi trên biển đa số đều là đàn ông, hiếm khi nào thấy có phụ nữ.

Không đợi người cá xông lên, chín con rồng vàng đã tản mát ra uy thế cường đại, áp chế cả đám không thể ngóc đầu lên được.

Cửu Long Thiên Đế Liễn xông thẳng vào cung điện, chớp mắt một cái thì đàn nhân ngư thủ vệ đã bị nghiền nát thành bùn!

Các mỹ nhân ngư cảm nhận được động tĩnh ở nơi này, không đợi bọn họ xông ra thì đã cảm nhận được uy thế cực kỳ khủng bố đến từ Cửu Long Thiên Đế Liễn.

Mặc dù chúng nữ không thể phát huy ra được một phần trăm uy thế của Cửu Long Thiên Đế Liễn, nhưng mà như vậy cũng dư sức để đối phó với đàn nhân ngư thủ vệ.

Cửu Long Thiên Đế Liễn lướt qua, nhân ngư nào đụng phải đều bị dọa sợ run bần bật, có tên còn bị dọa chết tươi, chúng nữ đi một mạch thẳng tới cung điện, không hề bị trì hoãn.

Các nhân ngư thủ vệ và mỹ nhân ngư chiến sĩ đang chiến đấu đến đỏ mắt triệt để bối rối, đàn sát tinh này từ đâu xuất hiện vậy?

Bọn họ cảm nhận được áp lực và uy nghiêm khổng lồ xuất phát từ chín con rồng vàng, hai chân mọi người đều run bần bật, toàn bộ nhân ngư đều quỳ dưới đất.

- Ông xã! Đám người cá này quá ghê tởm rồi! Chúng ta giết bọn

chúng nấu canh ăn đi!

Mặc dù chúng nữ không hiểu biết nhiều về mỹ nhân ngư nhưng mà bọn họ lại không phải không nghe được những sự tích liên quan đến sinh vật trong thần thoại này. Ăn thịt và uống máu của chồng mình, cái này quả thực là phát rồ.

Chương 256: Tân Nữ Vương Mỹ Nhân Ngư!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Mà điều làm chúng nữ không thể chịu nổi chính là đàn mỹ nhân ngư này muốn ăn luôn Chu Dương.

Mặc dù chúng nữ biết Chu Dương có thể ứng phó với tất cả mọi nguy cơ, nhưng mà trong lòng bọn họ vẫn rất khó chịu.

Cho dù là đám người đó chưa làm gì, chỉ cần có ý xấu với Dương ca thì cũng không được!

Không sai, bọn họ chính là vô lý và bá đạo như vậy.

- Chồng của các người? Không thể nào có chuyện đó được, anh ấy là người đàn ông của tôi!
- Là của tôi mới đúng, không ai có thể cướp anh ấy khỏi tay tôi!

Trải qua một trận chiến thảm thiết, hai cô công chúa mỹ nhân ngư nhìn qua rất là tàn tạ, trên mặt là máu thịt be bét, vảy cá trên người đã vỡ vụn hết phân nửa, hoàn toàn không nhìn ra sự mỹ mạo trước đó.

Nhưng mà đến lúc này thì hai cô nàng vẫn không quên tranh giành Chu Dương.

- Dương ca là của ta!

Thân hình của Trình Khả Nhi biến mất, một giây sau, khi cô xuất hiện lần nữa thì hai công chúa mỹ nhân ngư đã bị vứt bay ra ngoài.

-...

Đối đãi với loại fan cuồng không có lý trí như thế này thì tuyệt đối không thể nhân nhượng!

Chúng nữ thấy vậy cảm thấy vô cùng sảng khoái, duy chỉ có Chu Dương còn nhìn chằm chằm thi thể của công chúa nhân ngư, anh đang suy nghĩ mình có nên phục sinh hai cô nàng này hay không.

Thật vất vả mới tới lãnh địa của nhân ngư, làm sao có thể tay không mà trở về được.

Tuy là hai cô công chúa mỹ nhân ngư này đầu óc có vấn đề, nhưng mà lớn lên cũng không tệ lắm.

Đầu có vấn đề thì Chu Dương không sợ, chỉ cần sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức chỉnh sửa một hồi thì tốt rồi.

Dù sao thì Chu Dương chính là một mỹ nam tử có chính khí, anh không thể trơ mắt mà nhìn công chúa nhân ngư mỹ mạo bị chết thảm như vậy được.

Có điều không đợi Chu Dương ra tay, cá chép hóa rồng Kim Long Ngư đột nhiên từ đâu toát ra, sau đó nó nhanh chóng vọt về phía vương tọa, hướng về quyền trượng đại biểu cho sự uy nghiêm nữ vương.

Ánh sáng nhu hòa từ bảo thạch trên phần chóp của quyền trượng rơi xuống người của Kim Long Ngư, một lát sau, một cảnh tượng kinh người đã xảy ra.

Dáng vẻ của Kim Long Ngư bắt đầu biến hóa, nó chậm rãi mọc ra đầu người, cánh tay, cẳng chân...

Cảnh tượng này có chút tương tự lúc Nhị Ngốc ăn vụng Vạn linh hóa hình đan rồi biến thành nhân loại.

Đây không phải là nữ kim ngư mà mình vẫn luôn mong đợi sao?

Sự khác biệt chính là Nhị Ngốc có thể tự do biến ảo thành bất cứ hình thái gì, nhưng Kim Long Ngư hình như chỉ có thể từ cá biến thành người cá.

- Nhớ trở nên xinh đẹp một chút!

Lúc này Chu Dương đã hoàn toàn vứt chuyện cứu sống công chúa nhân ngư ra phía sau đầu, anh bắt đầu chỉ điểm cho Kim ngư biến

thành hình dạng mà mình mong muốn.

Cuối cùng Kim Long Ngư biến thành một mỹ nhân ngư có mái tóc xoăn màu vàng kim, điểm xuyết vô số vảy cá vàng lấp lánh, nhan sắc vượt xa công chúa nhân ngư.

Chu Dương rất là hài lòng khi nhìn thấy khuôn mặt của Kim Long Ngư, nhan sắc cao gấp mấy lần so với mỹ nhân ngư bình thường.

Ánh mắt của Chu Dương càng ngày càng nóng bỏng, Kim Long Ngư bị ánh mắt như vậy nhìn chăm chú có chút không được tự nhiên, gương mặt cô dần dần hiện lên hai rặng mây hồng, ngượng ngùng cúi đầu xuống.

- Không thể cứ gọi em là Kim Long Ngư mãi, anh phải đặt cho em một cái tên mới được.

- Nami thế nào?

Cái tên này đơn giản dễ nhớ, rất dễ nghe, quả là một sự lựa chọn vô cùng thích hợp.

- Nami, một cái tên rất hay!

Nghe thấy cái tên này, Trình Khả Nhi âm thầm bĩu môi một cái. Dương ca đặt tên càng ngày càng qua loa lấy lệ, trực tiếp lấy luôn mấy cái tên trong trò chơi.

Vô luận là Kyle hay là Nami...

- Nami rất thích cái tên này!

Kim ngư Nami gật đầu một cái, tỏ vẻ rất thích cái tên này.

Cô đã có tên của riêng mình, từ nay về sau cô không phải là một con thú cưng có cũng không được, không có cũng được nữa.

Chúng nữ hớn hở vui mừng vì có thêm người gia nhập hội chị em, chỉ có Nhị Ngốc vẫn còn đứng sững sờ tại chỗ.

Tại sao Dương ca đặt tên cho người khác đều dễ nghe? Vì cái gì chỉ có tên của mình là khó nghe như vậy chứ?

- Em muốn đổi tên!

Nhị Ngốc nhảy ra yêu cầu muốn sửa tên, so sánh với tên của những người khác, tên của cô quả thật là rất có hương vị quê cha đất tổ, lúa

trổ đòng đòng.

- Không cần, anh cảm thấy tên của em rất êm tai!

Trên mặt Chu Dương hiện lên vẻ nghi hoặc, cái tên Nhị Ngốc này dễ nghe biết bao.

Miêu Linh Nhi lập tức gật đầu đồng ý.

Thẩm mỹ của mấy người bị cái gì vậy?!

Nhị Ngốc trầm cảm năm giây....

Chu Dương nhìn về phía quyền trượng trên tay Nami.

« Quyền trượng của nữ vương mỹ nhân ngư (Truyền thuyết): Thủy tổ của mỹ nhân ngư trước khi chết đã dùng tất cả lực lượng dung hợp vào trong quyền bính, nó nắm giữ năng lực điểm hóa các loại cá trở thành nhân ngư. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Điểm hóa nhân ngư: Tiêu hao năng lượng, chuyển hóa tất cả các sinh mệnh cá thành nhân ngư, thời gian làm lạnh là 24 giờ. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Sự trói buộc của biển cả: Tụ tập nước biển hóa thành thủy liên hoặc là thủy lao để trói buộc mục tiêu. Rút cạn lượng nước trong cơ thể mục tiêu, biến mục tiêu thành thây khô. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Triệu hoán ngư triều: Huy động sức mạnh của quyền trượng, có thể khống chế và triệu hoán toàn bộ loại cá phụ cận phạm vi 10 cây số, tạm thời biến thành chiến sĩ của mình. »

« Hiệu quả truyền thuyết — Biển rộng thuỷ triều: Khống chế nước biển hóa thành biển rộng thuỷ triều, chế tạo thủy triều phạm vi 100 cây số công kích mục tiêu. Nếu như thi triển tại khu vực không có biển thì phạm vi giảm bớt còn mười cây số. »

Thanh quyền trượng này không tồi, hiệu quả rất mạnh, điều khiến Chu Dương cảm thấy hứng thú nhất chính là hiệu quả điểm hóa nhân ngư….

- Tham kiến nữ vương đại nhân!

Đám nhân ngư rối rít quỳ gối hành lễ về phía Nami.

Nữ vương đã chết, hai công chúa mỹ nhân ngư cũng chỉ còn là hai cái xác không hồn, nhân ngư vừa mới chuyển hóa này có uy thế cường đại, thậm chí còn hơn cả nữ vương nhân ngư đời trước. Vì sống sót, bọn họ nguyện ý tôn Nami làm tân nữ vương.

Nami cầm quyền trượng trong tay, không nói gì mà chỉ gật đầu.

Một vầng hào quang màu vàng thoáng qua, toàn bộ đám binh lính nhân ngư quỳ dưới đất đã chết sạch.

Đàn nhân ngư này đã nhìn thấy cô biến thân, đương nhiên phải chết.

- Sau này quốc gia mỹ nhân ngư giao cho các ngươi thống trị, ta muốn đi theo chủ nhân của mình!

Nami đi tới đứng bên cạnh Chu Dương, đây là lúc cô thực hiện lời hứa hẹn trước đó của mình.

Chương 257: Nhà ngươi chính là tên nhân loại ăn bám trong lời đồn phải không?

Chu Dương chỉ nhìn một cái là đã biết ý tưởng chân chính của Nami.

Nhờ có quyền trượng mà Nami mới có thể biến thành mỹ nhân ngư, cho nên cô ấy cảm kích tộc người cá.

Nami không muốn thấy tộc người cá bị Chu Dương tiêu diệt, vì vậy cô mới nguyện ý làm nữ vương mỹ nhân ngư.

Cái này tự nhiên là vì muốn cho Chu Dương nể mặt mình mà bỏ qua bọn họ.

Chu Dương gật đầu, anh không quá để ý chuyện này.

Chu Dương cũng chưa từng nghĩ tới việc diệt sạch tộc mỹ nhân ngư.

Dù sao giữ lại thì lợi lớn hơn hại, như vậy thì nơi này mới có thể sinh sản nhiều mỹ nhân ngư mới, biết đâu một ngày nào đó sẽ xuất hiện mục tiêu mình nhìn trúng thì sao.

Nhưng mà vẫn phải có vài thứ cần ước thúc, nếu không thì mình có đợi cả đời cũng không bao giờ tìm được người hợp cách.

Chu Dương nói một ít mệnh lệnh cho Nami rồi bảo cô truyền đạt xuống.

Một: Mỹ nhân ngư không được phép dụ dỗ và săn giết nhân loại, kẻ vi phạm thì giết chết không tha.

Hai: Mỹ nhân ngư nhất thiết phải duy trì cuộc sống và tác phong thuần khiết, trừ phi là sinh dục hợp lý.

Ba: Chu Dương là Tôn Thượng, được hưởng đặc quyền.

Bốn: Mỹ nhân ngư không thể ăn phối ngẫu của mình.

Năm: Mỹ nhân ngư nhất định phải đánh răng mỗi ngày!!!

Trừ năm điều trên ra thì còn có một ít mệnh lệnh vụn vặt khác.

Mệnh lệnh vừa được ban xuống, vô số mỹ nhân ngư xôn xao, có vài thứ đã khắc họa trong xương tủy của bọn họ, không cách nào sửa đổi được.

Ví dụ như cách biểu đạt của mỹ nhân ngư đối với người mình yêu không phải là bằng việc sinh ra đời sau, mà chính là ăn người nọ vào bụng, đây mới là cách bày tỏ tình yêu của bọn họ.

Mệnh lệnh mà Chu Dương ban bố hoàn toàn trái ngược với tác phong cuộc sống hào phóng của tộc nhân ngư, đã có không ít mỹ nhân ngư đứng ra phản đối.

Có hơn chín mươi phần trăm mỹ nhân ngư không đồng ý với các điều lệnh này.

Mỹ nhân ngư tập hợp náo loạn với một số lượng khổng lồ như thế, nếu là nữ vương mỹ nhân ngư đời trước thì đã phải cúi đầu dàn xếp ổn thỏa rồi.

Nhưng mà Chu Dương không cần phải cố kỵ nhiều như vậy.

Không phục?

Không phục vậy thì đánh tới khi nào mấy người phục thì thôi!

Những mỹ nhân ngư nào gây ầm ĩ nhất thì kéo ra ngoài giải quyết toàn bộ.

Còn những tên cả gan trốn ở sau lưng quạt gió thổi lửa thì cũng đừng mong trốn thoát, một đám bị bắt gọn rồi xử lý tại chỗ.

Trong lúc nhất thời, đầu mỹ nhân ngư rơi xuống đầy đất.

Chu Dương dùng thực lực đáng sợ của mình chứng minh cho tộc nhân ngư hiểu một chuyện.

Anh là người mà bọn họ không thể trêu chọc!

Sự thật chứng minh, nắm đấm quả nhiên là biện pháp tốt nhất để giải quyết mọi việc.

Trải qua một hồi sửa trị, các mỹ nhân ngư đã trở nên thành thật hơn rất nhiều.

Tâm tình của Chu Dương cũng không tệ lắm, anh ôm Nami đi vào cung điện của nữ vương, cả hai bắt đầu làm một ít hoạt động không thể miêu tả.

Từ nay về sau, Nami chính thức gia nhập đại gia đình.

Bây giờ cũng đã tới lúc rời khỏi nơi này!

Chu Dương không có hứng thú thống trị quốc gia nhân ngư, sở dĩ anh ra lệnh như vậy là hy vọng về sau bọn họ có thể sinh ra mấy cô em mỹ nhân ngư thuần khiết, xem như là đầu tư cho sau này.

- Báo cáo nữ vương đại nhân, tộc Dạ Xoa Biển Sâu đã tới!

Nami còn chưa kịp bàn giao trách nhiệm thì một chiến sĩ mỹ nhân ngư hoảng loảng bơi vào bẩm báo tin tức.

- Tộc Dạ Xoa Biển Sâu?

Chu Dương bối rối, đây là cái chủng tộc từ đâu chui ra vậy? Từ trước tới nay mình hoàn toàn chưa nghe ai nói tới.

Mỹ nhân ngư là nhân vật từng được đề cập trong thần thoại nên có dấu vết để lần theo, nhưng mà tộc Dạ Xoa Biển Sâu thì quả thật là chưa từng nghe nói qua.

Thống lĩnh mỹ nhân ngư đứng ra giải thích:

- Tộc Dạ Xoa Biển Sâu đã từng là thuộc hạ cũ của Hải Thần, trấn thủ tại khu vực rãnh biển sâu. Bọn chúng vẫn luôn bảo vệ Hải Thần Valhalla, thực lực vô cùng cường đại.

- Mỗi năm bọn chúng sẽ đến tộc người cá để cướp đoạt mỹ nhân ngư về làm nô lệ...

- Nữ vương tiền nhiệm có một ít giao tình với tộc Dạ Xoa Biển Sâu cho nên mỗi năm chúng ta chỉ cần giao ra hai mươi mỹ nhân ngư là có thể bảo đảm bình yên vô sự, nhưng bây giờ...

Không cần thống lĩnh nói hết thì Nami và Chu Dương cũng đã hiểu rõ ý của cô ta. Bây giờ thì nữ vương tiền nhiệm đã chết, giao tình không còn, ai biết tộc Dạ Xoa Biển Sâu có thể trở mặt hay không.

Lại thêm việc Chu Dương đã huyết tẩy nhân ngư một đợt, số chiến sĩ mỹ nhân ngư và thủ vệ nhân ngư giảm bớt không ít, tương đương với việc thực lực của bọn họ đã bị suy yếu rất nhiều.

Lúc trước tộc Dạ Xoa Biển Sâu muốn cưỡng chiếm tộc mỹ nhân ngư thì sẽ phải tổn thất một phen, bọn chúng cảm thấy như vậy không đáng.

Hiện tại bọn chúng không cần thiết hao tốn quá nhiều sức lực là đã có thể thoải mái bắt toàn bộ mỹ nhân ngư thành tù binh.

Một lát sau, một tên có tướng mạo dữ tợn giống như quỷ dữ, trên người phủ đầy một lớp màu đen sắc bén xuất hiện.

- Tôi là sứ giả của tộc Dạ Xoa Biển Sâu!

Anh ta nhìn về phía Nami, không hề che giấu sự tham lam và khát vọng chiếm làm của riêng trong mắt mình.

- Chúng tôi từng có giao tình với nữ vương tiền nhiệm, hay tin lãnh thổ của ngài ấy bị ngoại nhân chiếm cứ, chuyện này khiến cho Dạ Xoa Vương đau lòng vô cùng. Tộc Dạ Xoa Biển Sâu không thể ngồi yên không quan tâm, chúng tôi phải giúp nữ vương mỹ nhân ngư đã chết đoạt lại vinh quang thuộc về ngài ấy!

Không thể không nói tộc Dạ Xoa Biển Sâu cũng là thứ lợi hại, vừa mới lên sân khấu là đã nói vài câu chiếm đại nghĩa.

Đoạt lại vương quyền vì nữ vương mỹ nhân ngư đã chết?

Xác định không phải là biến tộc nhân ngư trở thành phụ thuộc, mặc cho tộc Dạ Xoa Biển Sâu các người định đoạt sao?

Chu Dương cũng không có hứng thú với những chuyện tranh giành này.

Tộc nhân ngư bị tiêu diệt thì bị tiêu diệt đi, không liên quan tới mình.

Nếu không thể sống sót ở thế giới tàn khốc này thì bị đào thải là chuyện sớm hay muộn, Chu Dương không có thói quen đi theo sau chùi mông cho người khác.

Nhưng mà tên sứ giả tộc Dạ Xoa Biển Sâu kia cứ nhìn chằm chằm vào Nami, không hề có chút kiêng dè, ánh mắt tràn đầy thèm khát kia khiến cho Chu Dương không thể nhẫn nhịn nổi.

Anh đứng chắn trước mặt tên sứ giả nọ, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo.

- Nhà ngươi chính là tên nhân loại ăn bám trong lời đồn phải không?

Sứ giả tộc Dạ Xoa Biển Sâu nhìn về phía Chu Dương với ánh mắt ghen ghét. Căn cứ vào tin tức mà hắn có được, nữ vương tộc nhân ngư vừa mới nhậm chức đã là người của tên nhân loại này, thật là tiện nghi cho hắn ta.

Chương 258: Cái Giá Của Việc Nói Năng Lỗ Mãng, Toàn Tộc Dạ Xoa Biển Sâu Đoàn Tụ Với Nhau!

Một số pháp điển của tộc nhân ngư cũng đều dựa vào ý kiến của tên này để sửa đổi.

Chớ đừng nhắc tới tên nhân loại này còn có đặc quyền, ở nơi này muốn làm gì thì làm, quả thực là khiến cho người khác ghen tị đến phát cuồng.

- Tao không thích ánh mắt của mày, móc ra cho đỡ chướng mắt đi!

Chu Dương nói xong cũng không cần đợi tên sứ giả kia có đồng ý hay không, chớp mắt một cái, hốc mắt của tên sứ giả chỉ còn lại hai cái hố đen ngòm, máu tươi tuôn trào ra ngoài.

Phụt!

Hai con ngươi bị Chu Dương bóp vỡ.

- A! Tên nhân loại đáng chết!

- Tao muốn mày không chết tử tế được! Mày chờ đi, đợi đến khi đại quân của tộc Dạ Xoa Biển Sâu đánh tới đây, tao xem coi mày còn có thể cười nổi nữa hay không!

- Đám đàn bà của mày sẽ bị tộc Dạ Xoa Biển Sâu chúng tao biến thành nữ nô!

Đau đớn vì mất đi đôi mắt khiến tên sứ giả điên cuồng mắng chửi, mở miệng toàn là những lời thô tục.

- Xem ra có vài người không nhớ lâu được, miệng rất thối! Vậy thì để tao cho mày một bài học nhớ đời, mày cảm thấy chết như thế nào?

Chu Dương bước từng bước về phía trước, tên sứ giả tộc Dạ Xoa Biển Sâu cảm nhận được một cỗ áp lực thực lớn, hắn sợ tới mức ngã ngồi xuống đất, sau đó liều mạng lùi về phía sau.

- Không, mày không thể giết tao!

- Tao là sứ giả tộc Dạ Xoa Biển Sâu, là người truyền lời cho hai tộc, không thể chém sứ, mày không thể làm như vậy!

Tên sứ giả kia hoàn toàn không nghĩ đến Chu Dương một lời không hợp liền móc mắt người khác, hiện tại lại còn muốn giết chết sứ giả. Tên nhân loại này quả thực chính là kẻ điên.

Lúc này hắn vô cùng hy vọng có mấy tên bình thường tiến tới ngăn cản Chu Dương.

Nhưng mà hắn chú định là thất vọng rồi, không có ai đứng ra lên tiếng, chỉ có những ánh mắt lạnh như băng đang nhìn chằm chằm vào hắn.

- Trong từ điển của tao không có những lời này!

Một con dao gió ngưng tụ trong lòng bàn tay của Chu Dương, không khí bị chấn động, ngay cả nước biển chung quanh cũng bị cắt ra từng vết nứt không gian nho nhỏ, nước biển len lỏi vào các khe hở đó rồi tan biến vào trong bóng tối.

Dao gió màu xanh lóe lên liền biến mất, trong nháy mắt, tên sứ giả tộc Dạ Xoa Biển Sâu đã bị chém thành một trăm tám mươi khối.

- Tao sẽ đưa cả tộc Dạ Xoa Biển Sâu đoàn tụ với mày, coi như là cái giá mà mày đã nói năng lỗ mãng với tao!

- Tộc nhân ngư nội loạn, thực lực suy yếu, chúng ta có thể thừa dịp này tóm gọn một mẻ, biến bọn chúng thành nô lệ của chúng ta.

- Đây là cơ hội ngàn năm một thuở, vương tử Ghim Lợi Khắc thích mỹ nhân ngư nhất, tra tấn không ít, hiện tại có thể muốn chơi bao nhiêu thì chơi rồi.

- Nghe nói bên trong còn có mỹ nữ nhân loại, đó mới là cực phẩm khó gặp!

So sánh với mỹ nhân ngư, tộc Dạ Xoa Biển Sâu càng cảm thấy hứng thú với giống cái nhân loại hơn.

- Nghe nói thực lực của nhân loại rất mạnh, có thể đánh tộc nhân ngư trở nên suy yếu, tốt hơn hết là chúng ta không nên trêu chọc bọn họ.

- Sợ cái gì? Chủ nhân của chúng ta đã hồi phục lực lượng, thực lực hơn xa lúc trước. Đối phương thức thời thì nên giao đám đàn bà đó ra, nếu mà không muốn thì chúng ta trực tiếp tiễn hắn đi chết!

Tộc Dạ Xoa Biển Sâu tụ tập một đội quân chiến lực mạnh mẽ đợi ở bên ngoài cung điện, bọn hắn dự liệu tộc nhân ngư sẽ không đi vào khuôn khổ, đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Lúc này bọn hắn đang chuẩn bị tiến thêm một bước, trên mặt tràn đầy tươi cười, giống như là tộc nhân ngư đã nằm ở trong lòng bàn tay mình.

Vèo!

Một cái đầu bị ném về phía bọn hắn, rõ ràng là sứ giả tộc Dạ Xoa Biển Sâu.

Hai hốc mắt hắn ta mở cực lớn, dáng vẻ chết không nhắm mắt.

- Khốn kiếp! Tộc nhân ngư đáng chết, bọn chúng dám giết sứ giả của chúng ta! Ta muốn cho bọn chúng phải trả giá đắt cho hành động ngu xuẩn của mình!

Các thành viên tộc Dạ Xoa Biển Sâu nhìn thấy cái chết thê thảm của sứ giả, giận đến mức kêu la như sấm, rất nhiều thủ vệ tộc Dạ Xoa đã xông ra ngoài.

Tộc nhân ngư dám đả thương người của tộc Dạ Xoa Biển Sâu, bọn hắn muốn ăn miếng trả miếng, tàn sát nhân ngư và cái tên đã ném đầu sứ giả ra đây.

Ngoài dự đoán, cái tên quăng đầu ra lại là một nhân loại, đã thế hắn ta còn không chạy trốn, phóng khoáng đứng ở đằng kia.

Xung quanh hắn ta là từng cỗ thi thể của thủ vệ tộc Dạ Xoa Biển Sâu, giống như là đang nói cho mọi người biết, hắn không dễ chọc.

Một nhân loại mà dám khiêu khích tộc Dạ Xoa Biển Sâu?

Đại dương là sân nhà của bọn hắn, không phải là nơi để nhân loại giương oai!

Không có nói nhảm nhiều, mấy tên Dạ Xoa có tính khí tương đối nóng nảy đã vọt tới.

Nhưng mà không đợi bọn hắn tới gần thì thân thể đã bị chém thành mấy chục khối, quỷ dị là mỗi khối thịt có kích thước gần như bằng nhau.

- Tao cảm thấy tụi bây nên yên tĩnh một chút.
- Đúng rồi, tao đã đáp ứng với sứ giả tộc Dạ Xoa Biển Sâu là sẽ tiêu diệt hết tụi bây.

???

- Còn có ai chưa xuất hiện không? Gọi ra hết đi, tao không muốn phải lùng tìm từng tên một đâu!

Chu Dương lười biếng nói, căn bản không coi tộc Dạ Xoa Biển Sâu ra gì.

- Nhân loại, mày quá tự đại rồi! Tao thừa nhận thực lực của mày rất mạnh! Nhưng thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, tộc Dạ Xoa Biển Sâu không phải tộc mà mày có thể trêu chọc!
- Mày sẽ phải trả giá đắt cho sự thiếu hiểu biết của mình!

Tộc Dạ Xoa Biển Sâu đã quen hoành hành ngang ngược, cho tới bây giờ thì bọn hắn vẫn luôn là chủng tộc đi tàn sát, còn chưa có chủng tộc nào dám gây sự với bọn hắn.

Loại chuyện đến tận cửa vả mặt như thế này đối với tộc Dạ Xoa Biển

Sâu chính là một sự sỉ nhục, làm cho bọn hắn vô cùng tức giận.

Chỉ có giết chết cái tên nhân loại không biết trời cao đất dày kia thì mới có thể cọ rửa sự sỉ nhục đó.

- Hắn chỉ có một người, chúng ta có mấy ngàn, có đánh thì cũng là đánh mệt chết hắn!

Cao tầng tộc Dạ Xoa Biển Sâu không có xông lên, chỉ ngồi phía sau chỉ huy Dạ Xoa Biển Sâu phổ thông vọt về phía Chu Dương, ý đồ dùng chiến thuật biển người để tiêu hao sinh lực của đối phương từng chút một. Đợi khi nào đối phương sức cùng lực kiệt thì mới sẽ cho hắn ta một đòn quyết định.

Vô luận mày có thực lực cá nhân cường đại như thế nào đi nữa, đối mặt với biển người mênh mang và mãnh liệt như vậy, còn không phải chỉ có một con đường chết.

Hàng ngàn tên Dạ Xoa Biển Sâu nhào tới Chu Dương, hình thành một dòng lũ màu đen.

Mỗi một tên Dạ Xoa Biển Sâu đều có thực lực không tầm thường, bọn hắn còn có thể lùng giết cá mập, bọn hắn chính là sự tồn tại đỉnh cao nhất trong chuỗi thực vật biển sâu.

Mấy ngàn Dạ Xoa Biển Sâu, cho dù là gần mười ngàn thủ vệ nhân ngư cũng khó ngăn cản nổi.

- Có tới nhiều tạp ngư hơn nữa thì cũng không có ý nghĩa gì với tao đâu!

Chu Dương vung tay lên, đáy biển trở nên rung chuyển, vô số khí lạnh và cơn lốc lấy Chu Dương làm trung tâm rồi nhanh chóng lan ra bốn phương tám hướng.

Một hồi lâu, Bão táp cuối cùng lại xuất hiện nhân gian.

Chương 259: Bảo Rương Thần Thoại Hoang Dại! Mày Muốn Gặp Bọn Chúng? Tao Có Thể Tiễn Mày Đi Đoàn Tụ Với Chúng

Nó!

Toàn bộ mục tiêu tiếp xúc Bão táp cuối cùng đều bị chôn vùi, biến mất không nói không rằng, giống như chưa từng xuất hiện trên cõi đời này.

Cho dù là nước biển hay là tộc Dạ Xoa Biển Sâu, không có thứ gì là ngoại lệ.

Bão táp cuối cùng được sinh ra với mục đích hủy diệt, đại biểu vạn vật quy tịch.

Đến khi Bão táp cuối cùng kết thúc, mọi việc đều trở nên bình tĩnh.

Tộc Dạ Xoa Biển Sâu tan biến không còn dấu tích, Chu Dương thu tay về, từ đầu đến cuối, thần sắc anh không hề có chút biến hóa.

Quá yếu!

Chu Dương vô cùng khát vọng được đánh một trận hết mình và vui sướng tràn trề.

Anh càng ngày càng hoài niệm khoảng thời gian khi vừa mới đạt được Hán Kiếm Bát Diện, nhiệt huyết dâng trào mà đánh chết Zombie.

Hiện tại anh có thể giết chết mấy ngàn tên Dạ Xoa Biển Sâu thực lực vượt xa Zombie chỉ trong một cái chớp mắt, nhưng nó lại không hề làm trái tim anh kích thích một chút gợn sóng.

Đây chính là sự tịch mịch của cao thủ.

Thực lực tăng trưởng càng nhanh thì Chu Dương càng có thể cảm nhận rõ loại cảm giác cô độc kia.

Chu Dương thu rất nhiều phụ nữ, một phần cũng là vì muốn đền bù chỗ trống này.

Nếu không thì cứ tiếp tục như thế này, anh sợ mình sẽ giống như đại ma vương đầu trọc nào đó, cảm tình biến mất, vô dục vô cầu.

Đây không phải là điều mà anh mong muốn.

« Thông báo của hệ thống: Phát hiện bảo rương cấp Thần Thoại ở 8450 mét phía trước! »

« Thông báo của hệ thống: Phát hiện bảo rương cấp Thần Thoại ở 8450 mét phía trước! »

« Thông báo của hệ thống: Phát hiện bảo rương cấp Thần Thoại ở 8450 mét phía trước! »

Tin tức được thông báo ba lần liên tục, lần sau càng lớn tiếng hơn lần trước.

Chu Dương giật mình tỉnh lại trong nháy mắt, bảo rương Thần Thoại hoang dại?!

Đậu xanh, mình còn tưởng rằng trên thế giới không có bảo rương Thần Thoại hoang dại, chỉ có thể hợp thành.

Chỉ có duy nhất một lần vận khí tương đối khá, có điều cũng chỉ gặp được bảo rương cấp độ truyền thuyết hoang dại mà thôi.

Không ngờ tới hôm nay thời cơ vận chuyển, xem ra hôm nay mình đã được nữ thần may mắn chiếu cố rồi.

Chu Dương nở nụ cười, còn gì có thể động lòng người hơn việc mở bảo rương cấp Thần Thoại nữa.

Dựa theo chỉ dẫn của hệ thống, Chu Dương nhanh chóng bơi về phía trước, tiếp tục bơi thêm sáu, bảy ngàn mét nữa thì anh đã đi tới một rãnh biển sâu.

Trời cao cũng muốn cho mình tiêu diệt tộc Dạ Xoa Biển Sâu sao?

Thông qua tin tức trong đầu đám Dạ Xoa vừa rồi, Chu Dương biết được rãnh biển sâu kia chính là sào huyệt của tộc Dạ Xoa Biển Sâu.

Bên trong có Hải Thần Valhalla mà tộc Dạ Xoa Biển Sâu bảo vệ, xem ra lần này mình có lẽ sẽ có thu hoạch không tưởng được.

- Nơi này là lãnh địa của tộc Dạ Xoa Biển Sâu, tên kia hãy dừng bước!

- Không đúng, tên này không phải là nhân loại mà chúng ta đi chinh phạt sao? Tại sao hắn ta lại tới đây được chứ?!

Mấy tên Dạ Xoa Biển Sâu hốt hoảng chạy vào trong cảnh báo cho toàn tộc, tin tức được lan truyền nhanh như gió.

Sau khi nhận được tin tức, một lượng lớn Dạ Xoa Biển Sâu từ bên trong tuôn ra, số lượng còn nhiều hơn gấp mấy lần đội quân Dạ Xoa

Biển Sâu đi chinh phạt tộc nhân ngư.

- Nhân loại, Lassana và những người khác đâu rồi?

Các chiến sĩ tộc Dạ Xoa Biển Sâu bao vây Chu Dương, từng tên đều hiện lên vẻ mặt hung thần ác sát.

Đội quân đi chinh phạt chưa trở về thì một tên nhân loại lại to gan lớn mật giết tới tận sào huyệt của bọn hắn, thấy thế nào cũng làm cho người khác cảm thấy không bình thường.

- Mày muốn gặp bọn chúng sao? Tao có thể đưa mày đi đoàn tụ với chúng nó!

Chu Dương không có nói nhảm nhiều, anh lười phí thời gian với đàn Dạ Xoa Biển Sâu này, giết chết lại còn không có khen thưởng.

Bàn tay Chu Dương vung lên, Bão táp cuối cùng lại xuất hiện, toàn bộ đám thủ vệ Dạ Xoa Biển Sâu lao tới trước đều tan thành mây khói.

Đám Dạ Xoa Biển Sâu vọt tới chậm hơn thì chỉ thấy một mảng chân không lớn, nước biển đang nhanh chóng tràn vào lấp đầy khu vực này.

- Đừng có quấy rầy tao!

Chu Dương nhìn thấy Valhalla lao ra, anh cảnh cáo một câu sau đó sải bước vào trong.

Bảo rương Thần Thoại, anh đến đây.

- Tên nhân loại này quá đáng sợ!

Những tên Dạ Xoa Biển Sâu may mắn còn sống sót nhìn bóng lưng rời đi của Chu Dương, không ai dám xông lên trước báo thù cho đồng tộc đã chết.

Bọn hắn quỳ về phía Hải Thần Valhalla, trong miệng lẩm bẩm thứ gì đó.

Bên trong Valhalla, nơi toả ra cỗ hơi thở cường đại chính là một pho tượng khổng lồ, trong tay pho tượng cầm một cái tam xoa kích, đầu đội vương miện, thần sắc nghiêm túc.

Mặc dù là một pho tượng nhưng Chu Dương lại cảm nhận được một cỗ áp lực mơ hồ.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương gặp phải một pho tượng có thể toát ra áp lực.

Đây chính là pho tượng của thần?

Anh vốn cho rằng cái gọi là Hải Thần Valhalla mà tộc Dạ Xoa Biển Sâu thờ phụng chỉ là một cái danh tiếng, bây giờ nhìn lại, xem ra là sự thật.

Có một tên Dạ Xoa Biển Sâu cao lớn đang ngồi dưới Pho tượng Hải Thần, hai mắt hắn ta nhắm nghiền lại, như là đang suy nghĩ gì, ngay cả việc lớn như là tộc Dạ Xoa Biển Sâu bị tiêu diệt cũng không hề ảnh hưởng tới hắn.

Chu Dương lười để ý tên này, anh tiếp tục đi về phía trước, bảo rương cấp Thần Thoại ở ngay trên đầu tượng Hải Thần.

Chu Dương lập tức nhảy lên không chút nghĩ ngợi.

- Lớn mật! Hải Thần Souls không phải là để mày khinh nhờn!

Lúc này thì tên Dạ Xoa Biển Sâu kia rốt cuộc có phản ứng, hắn mở mắt ra, trong ánh mắt hiện lên một tia sáng màu xanh lam.

Cỗ lực lượng này có cùng nguồn gốc với pho tượng Hải Thần, tộc Dạ Xoa Biển Sâu đã được Hải Thần ban thưởng, bọn hắn có được lực lượng không tầm thường.

Chu Dương không thèm để ý, tâm trí của anh đã đặt vào thông báo của hệ thống.

« Chúc mừng túc chủ phát hiện bảo rương cấp Thần Thoại, có mở ra hay không? »

- Mở ra!

« Chúc mừng túc chủ thu hoạch nguyên tố thần cách tàn khuyết (Vật phẩm hiếm có). »

« Nguyên tố thần cách tàn khuyết (Thần linh): Đồ vật sau khi thần linh chết, thần cách có tàn khuyết, chỉ có một nửa. Sau khi thu thập đủ thì sẽ dung hợp lại, biến thành thần linh chân chính, nguyên tố chi thần, thống trị toàn bộ lực lượng nguyên tố trên thế gian. »

Thần cách?

Chu Dương có chút ngây ngốc, vật phẩm cấp thần linh?

Chương 260: Nguyên Tố Thần Cách, Nguyên Tố Chi Thần! Mày Đừng Có Khóc Nhè.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Hình như còn cao hơn một bậc so với thần thoại.

Thần linh rất cường đại, Chu Dương thông qua ký ức thoáng qua về Thần Quang Minh của Kyle liền có thể cảm nhận được điều đó.

Đây mới chỉ là một đoạn ý thức, hơn nữa còn là ý thức không biết đã qua bao nhiêu năm mà vẫn có lực lượng vượt xa tưởng tượng, như vậy cũng đủ chứng minh sự cường đại của thần linh.

Cho dù thần cách trước mắt chỉ là một nửa thì nó cũng tuyệt đối là bảo vật hiếm có.

« Thông báo của hệ thống, phát hiện vật phẩm đặc biệt, nguyên tố thần cách tàn khuyết, có thể dung hợp với các loại dị năng nguyên tố gồm Hỏa Thần thánh sứ (cấp độ S), lôi điện pháp vương (cấp độ S), sinh mệnh chi vương (S+ cấp), bão táp cuối cùng (S+), sa mạc hoàng đế (cấp độ S), túc chủ có muốn dung hợp hay không? »

- Dung hợp!

Cái này còn cần phải suy nghĩ sao? Nhất định là dị năng sắp tiến giai.

Tiến giai thần cấp sao?

« Chúc mừng túc chủ dung hợp thành công, tiến giai nguyên tố chi thần. »

« Nguyên tố chi thần (Ngụy thần linh): Người sáng tạo nguyên tố, là ngọn nguồn của tất cả nguyên tố. »

« Nguyên tố thần thể: Toàn bộ thuộc tính gia tăng 5000 điểm, có thể bước vào trạng thái nguyên tố hóa, mất đi hình thể, miễn dịch 99% tổn thương vật lý. »

« Trường sinh (Thể không hoàn toàn): Gia tăng tuổi thọ một vạn năm. »

« Miễn dịch tổn thương do nguyên tố (Thể không hoàn toàn): Miễn dịch toàn bộ các tổn thương do nguyên tố gây ra. (Mức tổn thương do quang minh, hắc ám, kim giảm bớt 90%.) »

« Khống chế tuyệt đối nguyên tố (Thể không hoàn toàn): Ta là ngọn nguồn của nguyên tố, có thể ban thưởng và tước đoạt năng lực và dị năng nguyên tố của mục tiêu. (Trừ quang minh, hắc ám, kim). »

« Thần cấp lĩnh vực — Cấm phạm vi ma pháp (Thể không hoàn toàn): Toàn bộ năng lực thấp hơn thần cấp sẽ không thể sử dụng được, năng lực thần cấp sẽ bị áp chế với mức độ cực lớn, uy lực bị suy yếu ít nhất là năm phần. (Chú thích: Không thể thi triển quang minh, hắc ám, kim thấp hơn thứ thần cấp.) »

« Thần chi quốc độ (Chưa giải khóa): Sáng tạo Thần Quốc của chính mình, mục tiêu tử vong có thể phục sinh tại thần chi quốc độ, Thần Quốc bất diệt thì mục tiêu sẽ không chết. »

« Trật tự và nguyên tố chi võng (Chưa giải khóa): Xây dựng nguyên tố chi võng tại một thế giới, toàn bộ mục tiêu bên trong đều có thể thông qua trật tự và nguyên tố chi võng thi triển các loại năng lực nguyên tố. »

...

Tiếp theo vẫn còn một loạt năng lực chi nhánh, nhiều không đếm xuể.

Đây chính là lực lượng nguyên tố của thần sao?

Chu Dương cảm thụ được lực lượng cường đại đang lưu chuyển trong cơ thể mình, anh có một loại kích động muốn ngửa đầu lên trời thét dài một tiếng.

- Nhân loại, mày đã giết tộc nhân của tao, hiện tại còn cả gan mạo phạm thần linh, hôm nay mày phải vùi thây tại đây!

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu ném một thanh tam xoa kích ra, mũi kích lao như xé gió về phía Chu Dương.

Chung quanh tam xoa kích có vô số dòng nước xoay chuyển, mỗi một dòng nước đều là màu xanh đậm óng ánh trong suốt, giống như là lam ngọc lóng lánh.

Đây không phải là nước bình thường, mà là thiên quân trọng thủy, mỗi một giọt đều nặng ngàn cân.

Dòng nước đi theo tam xoa kích nện xuống Chu Dương, trọng lực kinh khủng không ai có thể ngăn cản.

Thật là buồn ngủ có người đưa gối, Chu Dương đang muốn nếm thử năng lực mới.

- Tróc nguyên tố nước ra!

Chu Dương chỉ ngón tay về phía tam xoa kích, thiên quân trọng thủy lập tức tan biến không còn dấu tích.

Sau một khắc, thiên quân trọng thủy bơi đến bên cạnh Chu Dương, giống như Chu Dương vốn dĩ mới là chủ nhân của mình.

Dư thế của tam xoa kích vẫn không hề suy giảm mà lao về phía Chu Dương, nhưng nó lại bị một bàn tay ngăn trở rồi nhẹ nhàng nắm lấy....

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu muốn thu hồi tam xoa kích nhưng mà tam xoa kích vẫn không nhúc nhích, không cách nào rút về được.

- Mày đã tặng binh khí cho tao rồi còn muốn lấy lại sao? Có thấy xấu hổ không hả?

???

Đây là một kiện binh khí cấp độ truyền thuyết, mỡ treo miệng mèo, cái này thì làm sao Chu Dương có thể buông tha được chứ?

Sau một khắc, một cỗ lực lượng khủng bố không gì chống đỡ nổi truyền tới Tam Xoa Kích, bàn tay tên tộc trưởng tê rần phải buông ra.

- Mau trả lại binh khí cho tao!

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu vừa kinh ngạc vừa sợ hãi, cơn giận dữ khiến hắn mất lý trí.

- Khẩn cầu thần linh ban lực lượng cho ta!

Pho tượng Hải Thần lóe lên một vệt sáng xanh rồi chiếu xuống tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu, trong chớp mắt, hắn ta như được khoác một tầng áo giáp màu xanh lam lên người, khí thế mạnh hơn gấp mười lần trước đó.

- Nhân loại! Hiện tại tao đã có được lực lượng của Hải Thần, mày nghĩ mình có thể làm gì được tao sao?

Từng sợi như là tóc trên đầu hắn ta tung bay, hiện tại hắn giống như là bị Hải Thần nhập vào người, toàn bộ hải vực đều đang chấn động, uy thế vô địch tràn ngập.

- Tao chính là Hải Thần!

- Biển rộng, hãy nghe theo lời hô hoán của ta, chôn vùi kẻ địch kia đi!

Có được lực lượng của Hải Thần, tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu trở nên vô cùng hăm hở, nước biển cuồn cuộn không dứt hội tụ về đây, sau đó chậm rãi áp súc thành một màu xanh thẳm.

Từng khối nước biển màu xanh ngưng tụ thành những tên khổng lồ, bao vây Chu Dương ở giữa.

- Không phải mày có năng lực tước đoạt lực lượng của tao sao? Có bản lãnh thì thử thêm một lần nữa!

Lần này hoàn toàn không giống như trước, nước biển đã có thêm lực lượng của Hải Thần, uy lực đã tăng lên rất nhiều lần, đó là sự biến hóa về chất.

Mặc dù hắn không biết tên nhân loại kia có năng lực tới đâu, nhưng hắn ta tuyệt đối không có cách nào khắc chế lực lượng của Hải Thần được.

Về điểm này thì tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu tin tưởng cực kỳ!

- Chậc chậc, nếu mày đã thành tâm thành ý thỉnh cầu như thế, vậy thì tao sẽ mở lòng từ bi thoả mãn mày vậy.

- Nhưng mà nói trước, đừng quá xúc động rồi khóc nhè ha.

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu tức giận tới mức cái mũi muốn lệch sang một bên, tên này dám coi mình là một đứa con nít sao?

Con số lẻ trong tuổi của mình cũng lớn hơn cái tên nhân loại này!

- Hiện tại chúng mày là của tao!

- Phản bản hoàn nguyên!

Sau một khắc, đám người khổng lồ màu xanh thẳm biến mất không

dấu vết.

Không đợi tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu đoạt lại quyền khống chế, hắn cảm giác lực lượng Hải Thần trong cơ thể mình giống như bị một bàn tay vô hình tróc ra.

- Mày tìm cái này à?

Chu Dương nắm một đoàn hào quang màu lam đậm trong tay, hình dáng hoàn toàn giống hệt pho tượng Hải Thần.

Đây chính là lực lượng của Hải Thần!

Chương 261: Kẻ dám mạo phạm thần uy, chết!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu trợn tròn mắt, hắn cảm nhận thực lực của mình càng lúc càng suy yếu, giống như từ trên mây ngã xuống đất.

Ngay cả lực lượng nguyên tố nước vẫn luôn tồn giữ trong cơ thể cũng tan biến không còn dấu tích.

Trong nháy mắt, hắn đã từ Hải Thần Quyến Giả biến thành một con gà không có chút nguyên tố chi lực nào.

- Không, lực lượng của tao! Mày mau trả lực lượng của tao lại đây!

Cho đến giờ phút này thì tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu rốt cuộc biết sợ, hắn không ngờ ngay cả loại lực lượng như Hải Thần chi lực mà đối phương cũng có thể tước đoạt.

Đây còn là con người sao?

Tại sao tuổi của mình lớn hơn mà lại không phải là đối thủ của hắn?

- Bởi vì mấy năm nay mày sống quá buông thả!

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu:

-...

- Tao thừa nhận thực lực của mày rất cường đại, nhưng trên cái thế giới này có thần, mà tao là sứ giả của Hải Thần ở thế giới này, tao chính là phát ngôn viên của ngài ấy!

- Chỉ cần mày trả lực lượng lại cho tao thì tao sẽ không nhắc tới việc mày muốn tiêu diệt tộc Dạ Xoa Biển Sâu, còn sẻ bỏ qua việc mày dám mạo phạm pho tượng Hải Thần.

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu nhận ra thực lực của Chu Dương không phải là thứ mà hắn có thể đối đầu, cho nên dứt khoát bày ra vẻ nhượng bộ.

Vì để ép Chu Dương đồng ý, hắn còn đẩy cái tên của Hải Thần ra.

Đây là nhân vật cấp bậc thần linh, chỉ cần đầu óc của Chu Dương không có vấn đề thì sẽ lựa chọn nhượng bộ.

- Hải Thần thì thế nào? Hắn ta có đến đây thì tao cũng đánh!

- Mày cho rằng cầm cái này ra hù dọa là lão tử sẽ sợ sao?

Chu Dương từ từ siết chặt bàn tay lại, ý chí trong anh bạo phát ầm ầm rồi truyền tới Hải Thần chi lực.

- Diệt!

Sau một khắc, hai cỗ ý chí vô hình va chạm vào nhau, hình thành hai bóng hình mơ hồ đang giằng co kịch liệt.

Một bên là tam xoa kích, dựa lưng vào hư ảnh của Hải Thần.

Bên còn lại là hư ảnh của Nguyên tố chi thần nhìn xuống thế gian với hào quang chín màu.

Hai hình bóng va chạm, hư ảnh của Hải Thần vỡ vụn trong nháy mắt, không còn chút sức đánh trả.

Mặc dù Chu Dương còn chưa hoàn toàn nắm giữ được sức mạnh Nguyên tố chi thần, nhưng mà thứ này cấp bậc quá cao, chỉ cần một chút cũng đủ dùng.

Hải Thần chi lực coi như chỉ là một nhánh của Nguyên tố chi thần, cấp bậc thần cách yếu hơn nhiều, cho nên thần cách bị áp chế là điều dễ hiểu.

Lực lượng nguyên tố phổ thông tăng lên tới cấp bậc thần lực sẽ xuất hiện một loại trạng thái, ý chí và năng lượng dung hợp tạo thành một loại lực lượng đặc biệt mạnh mẽ.

Cỗ lực lượng này xưng là thần lực, có thể tồn tại rất lâu, trải qua năm tháng đều sẽ không bị suy giảm.

Đương nhiên, sau khi mất đi ý chí thì cỗ lực lượng này sẽ mất đi năng lực vĩnh hằng, trở về năng lượng nguyên tố thông thường.

- Rốt cuộc nhà ngươi là ai? Tại sao lại dám phá hoại thần lực của ta!

Pho tượng Hải Thần hồi phục, toàn thân vốn dĩ xám xịt lại đột nhiên trở nên như là lam ngọc, từng luồng khí thế khổng lồ và mênh mông truyền ra.

Hải vực phía trên xuất hiện một cái vòng xoáy khổng lồ, nước biển phụ cận hơn ngàn cây số trở nên bạo động, giống như là đang nghênh đón chủ nhân của bọn nó giáng lâm.

Hải Thần sắp hồi phục thông qua pho tượng Hải Thần, Chu Dương sẽ đối mặt với Chân Thần.

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu vội vàng quỳ xuống, liên tục dập đầu về phía pho tượng Hải Thần, trong mắt lộ ra kích động.

- Trời cao có mắt, Hải Thần đã hồi phục!

Đây là lần thứ hai tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu nhìn thấy ý chí Hải Thần xuất hiện, lần đầu tiên là khi hắn trở thành sứ giả của thần, phụ trách thủ hộ Hải Thần Valhalla.

Trừ lần đó ra thì Hải Thần vẫn luôn không nói lời nào.

Thời gian xa xưa đến nỗi hắn sắp mất đi tín ngưỡng đối với Hải Thần, nhưng mà không ngờ lần này ý chí Hải Thần lại giáng lâm lần nữa.

- Mày có cường đại như thế nào thì làm sao có thể so sánh với Hải Thần chí cao vô thượng được?! Hôm nay chính là ngày chết của mày!

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Chu Dương, trong lòng vô cùng sảng khoái.

Tên nhân loại này sắp chết đến nơi rồi, nếu lúc trước hắn ta chịu lựa chọn lui bước thì có lẽ vẫn còn cơ hội sống sót, hiện tại có muốn thì cũng đã trễ.

Bất cứ ai dám cả gan chọc giận uy nghiêm của Hải Thần thì đều phải chết!

- Ơ! Không ngờ lão già Hải Thần lại đến đây! Thú vị đấy!

- Vừa vặn tao cũng đang ngứa tay muốn thử khiêu chiến thần linh một phen, mặc dù là phân thân giáng lâm nhưng có còn hơn không!

- Nào, tới đây, chúng ta thử so chiêu!

Pho tượng Hải Thần sống lại, nắm tam xoa kích trong tay, khí thế sừng sững, toàn bộ biển rộng đều trở thành sân nhà của hắn.

Vừa mở màn thì phân thân Hải Thần đã sử dụng phạm vi (vực trường) thần cấp, vô cùng hoành tráng.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ bị phạm vi của Hải Thần áp chế,

thực lực giảm bớt 50%, tốc độ di chuyển giảm bớt 50%, lực phòng ngự giảm bớt 80%, năng lượng tiêu hao gia tăng 500%. »

- Lão già rất giảo hoạt, vừa lên sân khấu liền chơi lớn!

Chu Dương không sợ chút nào:

- Mày cho rằng chỉ có một mình mày mới có phạm vi sao?
- Lực lượng của thần linh không phải thứ một con kiến hôi có thể khinh nhờn!

Hải Thần vung tam xoa kích lên, toàn bộ nước biển hải vực nhanh chóng tụ tập lại, nước biển phụ cận mười cây số đều ngưng tụ ở bên trên tam xoa kích.

- Kẻ dám mạo phạm thần uy, chết!

Tam xoa kích kéo theo một cỗ lực lượng khổng lồ lao về phía Chu Dương, không gian dường như không thể chịu đựng trọng lực kinh khủng như vậy nên đã xuất hiện một cái vết nứt không gian thật lớn.

Hải Thần quả nhiên là lợi hại, cho dù là phân thân thì uy lực cũng hoàn toàn không phải loại tôm tép như Hắc Ám chi tử có thể so sánh.

- Thần cấp lĩnh vực — Cấm ma phạm vi!

Phạm vi của Hải Thần va chạm với Cấm ma phạm vi, mặc dù Thần Vực của Chu Dương không hoàn chỉnh nhưng cũng không phải là thứ mà phân thân của Hải Thần có thể so sánh.

Ầm!

Phạm vi Hải Thần vụn vỡ, Hải Thần chi lực ngưng tụ quanh Chu Dương nhanh chóng được hoá giải, lực lượng bị giảm mạnh.

- Nguyên tố nước trở về!

Chu Dương xoè bàn tay ra chặn ở phía trước, tam xoa kích rơi xuống lại không thể gây ra chút thương tổn nào trên người Chu Dương.

Chương 262: Hải Thần Thì Thế Nào? Tao Mới Là Ba Ba!

Nguyên tố nước được phân thân Hải Thần ngưng tụ đã đầu hàng kẻ địch rồi...

Vô luận phân thân Hải Thần tranh đoạt như thế nào thì cũng không thể đoạt lại quyền khống chế nguyên tố nước.

Nếu như là Hải Thần chân chính thì có lẽ còn có tư cách tranh đoạt, nhưng chỉ là một cái phân thân thì không đủ phân lượng.

- Thần cấp lĩnh vực! Cấm ma phạm vi!
- Tuyệt đối khống chế nguyên tố!
- Đáng chết, tại sao mày lại có được thần cách của Nguyên tố chi thần!
- Đây là lực lượng của cha ta, đây là thứ thuộc về ta! Nguyên tố chi thần là của tao!!!

Cho đến giờ phút này thì phân thân Hải Thần rốt cuộc kịp phản ứng lại, hắn điên cuồng công kích về phía Chu Dương.

Một cái thông đạo được mở ra ở cõi u minh, Hải Thần lực được liên tục rót vào trong bên trong pho tượng, lực lượng đã bị Chu Dương tróc ra lại nhanh chóng được khôi phục.

- Kẻ cắp vô liêm sỉ! Mau trả lại thứ thuộc về tao!

Phân thân Hải Thần trở nên điên cuồng, tam xoa kích trong tay dùng sức nện về phía Chu Dương, tư thế như là không tiêu diệt được Chu Dương thì tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

- Tao không có một đứa con bất hiếu như mày.
- Làm nóng người kết thúc rồi! Bây giờ đã tới lúc tao triển khai toàn bộ chiến lực!
- Không biết mày có thể chống đỡ mấy hiệp đây? Hôm nay tao sẽ đánh tới khi nào mày kêu ba ba!

Chẳng biết lúc nào mà trong tay Chu Dương đã xuất hiện Thí Thần Thương, mũi súng chĩa về phía phân thân Hải Thần.

- Từ lúc có được mày thì tao vẫn chưa sử dụng lần nào, để cho phân thân Hải Thần làm mở màn cũng không tồi!

Thí Thần Thương hưng phấn rung động, phát ra những tiếng ù ù,

nòng súng lộ ra vô số ánh sáng đỏ, sát khí nồng nặc giống như muốn phun ra ngoài.

- Tiếp một súng của tao đi!

Súng như rồng, tốc độ tăng lên gấp trăm lần, chớp mắt đã lao tới mục tiêu.

Tam xoa kích của phân thân Hải Thần còn chưa chạm tới người Chu Dương thì cổ họng của hắn đã bị Thí Thần Thương xuyên thủng.

- Tao không chết được đâu!

Nhưng mà phân thân Hải Thần đợi nửa ngày mà vết thương cũng không khôi phục, trái lại thì năng lượng đang chậm rãi rò rỉ ra ngoài.

(⊙_⊙)?

Hắn giống như một cái thùng nước, đáy thùng bị chọc một cái lỗ thủng, nước tràn vào bao nhiêu đều không giữ được.

Thí thần chi lực bạo phát, phân thân Hải Thần nổ tung, triệt để hóa thành hư vô.

- Mày chờ đó, tao nhất định sẽ đích thân báo mối thù này!

Trong cõi u minh truyền đến một tiếng gầm thét giận dữ rồi rất nhanh biến mất.

Nè, uy hiếp quá học sinh tiểu học rồi! Cái này có khác gì câu “Sau khi tan học, chớ đi” chứ?

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu ngây ngốc nhìn toàn bộ hành trình, tên nhân loại này lại là thần linh?

Hải Thần mà mình thờ phụng bao lâu nay lại bị tên này hạ gục.

- Mày không nghe thấy Hải Thần đều gọi tao là ba ba sao?

Chu Dương cười híp mắt nói:

- Tuy rằng tao không có đứa con nào bất hiếu như lão ta.

- Mày dám vũ nhục Hải Thần!

Tộc trưởng tộc Dạ Xoa Biển Sâu trợn to hai mắt, vừa giận vừa sợ.

Địa vị của Hải Thần ở trong lòng hắn là vô cùng thần thánh, không cho phép bất cứ ai vũ nhục.

Mình nên đưa tên nhân loại này đầu thai sớm, như vậy thì phân thân Hải Thần cũng có người bầu bạn.

Chu Dương ngẩng đầu lên rồi cho tên tộc trưởng ngu trung kia một cái bạt tai, thế giới trở nên yên tĩnh, mọi việc đều được giải quyết xong.

Anh đi tới nơi pho tượng Hải Thần vỡ nát, cúi xuống nhặt từng mảnh vỡ lên.

« Mảnh vỡ Hải Thần (cấp Thần Thoại): Mảnh vỡ ẩn chứa Hải Thần chi lực, sau khi sử dụng sẽ thức tỉnh đẳng cấp không kém gì dị năng hệ Nước cấp, hoặc có thể sử dụng để tăng đẳng cấp của dị năng hệ Nước, đẳng cấp cao nhất không cao hơn S+. »

Tổng cộng có hơn hai mươi mảnh vỡ Hải Thần, là một bút thu hoạch không nhỏ.

Chu Dương có được thần cách của Nguyên tố chi thần cho nên thứ này hoàn toàn không có tác dụng gì với anh, nhưng mà nếu ném cho chúng nữ thì có thể để cho dị năng hệ Nước của các em ấy tăng lên tới S+.

Thu hoạch cũng không tệ lắm!

Chu Dương lại dạo quanh thần điện một vòng, thuận tay moi xuống mấy khỏa Dạ Minh Châu to bằng nắm đấm cùng với một số bảo thạch hiếm có khó tìm.

Nếu đã đến đây rồi thì đương nhiên phải xem có thứ gì đáng giá không, thứ gì tốt thì nên mang đi, coi như chiến lợi phẩm của chuyến đi lần này.

Phụ nữ không có sức miễn dịch đối với Dạ Minh Châu và bảo thạch, dùng mấy thứ này để cưa gái không chỗ nào bất lợi.

- Dương ca! Anh không sao là tốt rồi!

Chu Dương vừa mới càn quét sạch sẽ thần điện Hải Thần Souls liền thấy chúng nữ lái Cửu Long Thiên Đế Liễn cấp bách chạy tới.

Trên mặt ai nấy đều hiện lên vẻ lo lắng, sau khi xuống xe thì lập tức vây quanh Chu Dương, cẩn thận đánh giá từ trên xuống dưới. Thấy

Chu Dương không có bị thương, lúc này mọi người mới thở phào một hơi.

Động tĩnh chiến đấu vừa rồi quá lớn, chúng nữ cách mấy ngàn thước cũng có thể cảm nhận được cỗ áp lực khổng lồ kia. Tiếp đó là nước biển từ khắp nơi tụ hội lại, ngay cả các cô cũng bị ảnh hưởng.

Đặc biệt là giây phút khi thần cấp lĩnh vực đè xuống, chúng nữ hoàn toàn không chống đỡ nổi, cảm giác như mình biến thành một đứa bé vô cùng yếu ớt.

Vốn dĩ các cô đã cho rằng thực lực của mình đã rất cường đại rồi, nhưng mà khi ở trước mặt loại lực lượng kinh khủng này thì cũng không đáng nhắc tới.

Xa xa nghe thấy tiếng nói của Hải Thần, trong lòng chúng nữ vô cùng hoảng loạn.

Mẹ con Emily và Selena là người bị ảnh hưởng lớn nhất, hai người từng có dịp chứng kiến phân thân của thần giáng lâm, cảnh tượng có thể nói là diệt thế.

Mà Chu Dương, người đàn ông của các cô đang trực tiếp đối mặt với thần linh, điều này sao có thể không làm bọn họ hoảng loạn được.

Các cô còn có Cửu Long Thiên Đế Liễn, thứ này nhất định sẽ có trợ giúp cực lớn đối với Chu Dương, cho nên mọi người bất chấp sự an nguy của bản thân mà liều mạng chạy tới.

Không ngờ khi bọn họ vừa tới nơi thì Hải Thần thì đã bị Chu Dương tiêu diệt.

Đây chính là phân thân của Hải Thần!

Cho đến giờ phút này, chúng nữ mới có đại khái nhận thức đúng về thực lực của Chu Dương.

Ngay cả phân thân của Hải Thần mà Chu Dương cũng có thể giải quyết, cho dù anh ấy không phải thần linh thì thực lực cũng không chênh lệch bao nhiêu.

- Anh không sao đâu! Một cái phân thân Hải Thần nho nhỏ mà thôi, không đáng nhắc tới, nếu là đích thân hắn ta giáng lâm thì còn tạm được.

- Vừa vặn anh cũng muốn thử giết chết thần linh!

Thí Thần Thương cảm nhận được sát ý của Chu Dương, toàn thân nó rung động không ngừng, giống như là khát vọng được hút đầy máu tươi của Hải Thần chân chính, mà không phải chỉ là một cái phân thân.

Chúng nữ nghe thấy tuyên ngôn bá đạo của Chu Dương, trong lòng rất là rung động, trong mắt lóe lên vẻ si mê, nhìn chằm chằm Chu Dương không hề nháy mắt một cái.

Đây chính là người đàn ông của bọn họ!

Anh ấy muốn đồ thần!

Chương 263: Muốn Giết Thử Hải Thần Chân Chính! Zombie Tự Nổ

Người khác nghe thấy câu này đều sẽ khịt mũi coi thường, chỉ có chúng nữ vô cùng tin tưởng những lời Chu Dương nói.

- Dương ca! Em đói rồi!
- Em cũng đói!

Anh hùng trở về, đương nhiên phải chạy ra hoan nghênh.

Chúng nữ dốc hết sức lực, sử dụng tất cả vốn liếng để nịnh nọt Chu Dương.

Trong lúc nhất thời, Cửu Long Thiên Đế Liễn liên tục lắc lư, bên trong truyền đến tà âm.

Vốn dĩ là chỉ nói đi mấy tiếng, kết quả lại biến thành ba ngày.

Nhật Bản, tại một thị trấn đánh cá ven biển, có ba chiếc thuyền đánh cá đang lênh đênh trên mặt biển gần đó, bọn họ nhìn về phía cố hương của mình.

Một đàn Zombie lớn đang lượn lờ trên mảnh đất quen thuộc, chiếm cứ lãnh thổ vốn là thuộc về bọn họ.

Mỗi khi tàu đánh cá tới gần thì lập tức sẽ đưa tới một lượng Zombie lớn rơi vào trong biển. Bất tri bất giác, bên trong biển cạn đã có ít nhất hàng ngàn con Zombie.

Ngâm nước một thời gian dài, từng con Zombie như là bánh bao bị nhúng nước, mặt mũi và thân thể sưng vù, nhìn thoáng qua phi thường ghê tởm.

Thấy có một con thuyền tới gần, đám Zombie bị ngâm trong nước biển dùng hết sức lực toàn thân nhào tới con thuyền đó.

Có mấy con Zombie da thịt đã bị ngấm nước trở nên trong suốt, bởi vì quá dùng sức mà đụng phải một vị trí nhô ra trên thân thuyền.

Giống như bong bóng bị đâm thủng, trong thân thể con Zombie kia phun trào ra một mớ chất lỏng màu trắng, tản ra mùi hôi thối nồng nặc.

Loại mùi này còn ghê tởm hơn cả mùi cá trích chết, dưới ánh mặt trời gay gắt còn trở nên nồng nặc hơn.

Có người trên tàu đánh cá cầm vũ khí chọc về phía Zombie, kết quả...

- Ọe!

Trên tàu liên tục truyền ra những âm thanh nôn mửa, nhưng mà ói nửa ngày mà chẳng ai phun ra được cái gì, ngay cả một chút nước cũng không có.

Sau khi tận thế buông xuống, thức ăn trở nên thiếu thốn, mọi người không dám cập bờ, chỉ có thể dựa vào việc đánh bắt các loại cá ở trên biển, cứ thế mà kiên trì như vậy hơn một tháng.

Mặc dù đã ăn cá đến phát ngán, nhìn thấy cá sẽ tự động muốn ói nhưng mà vì sống sót, bọn hắn không thể không ăn.

Quan trọng nhất vẫn là nước ngọt, nước uống.

Thức ăn không có vấn đề quá lớn, nước uống mới là chuyện lớn hàng đầu.

- Chúng ta sắp dùng hết nước ngọt rồi, nếu không nghĩ biện pháp bổ sung thì tất cả mọi người đều phải chết.

Một người với đôi môi khô nứt lên tiếng.

- Vẫn là giống như trước, tàu của mấy người chịu trách nhiệm chế tạo âm thanh dẫn dụ sự chú ý của Zombie! Người của chúng tôi sẽ đi lên bờ tìm kiếm thức ăn và nước uống.

Ba con thuyền đã hợp tác với nhau vài lần, quen thuộc lẫn nhau, sau

khi phân phối công việc xong thì mọi người bắt đầu hành động.

Một chiếc thuyền phụ trách chế tạo âm thanh hấp dẫn Zombie ngã vào trong biển hoặc là tụ tập lại một chỗ, hai chiếc thuyền còn lại thì sẽ thừa dịp này chạy lên bờ.

Tiến triển rất thuận lợi, người trên thuyền dùng vải dính nước biển làm thành khẩu trang, mỗi người đều cầm xiên cá hoặc là trường mâu tự chế.

Mỗi khi trên mặt biển có Zombie thò tới gần thì bọn họ sẽ lập tức giơ vũ khí đâm bể đầu chúng nó.

Thuyền trưởng thì cầm chiêng đồng gõ không ngừng nghỉ.

Bến tàu tụ tập rất nhiều Zombie, rậm rạp chằng chịt dường như không thấy cuối, bọn chúng đều bị hấp dẫn bởi những âm thanh ồn ào trên thuyền.

Từng đàn Zombie nối tiếp nhau rơi xuống biển, giống như từng miếng sủi cảo rơi vào nồi nước.

Hai chiếc thuyền còn lại cũng tận lực giảm bớt thanh âm, tìm ra một nơi ít Zombie nhất để cập bờ.

Lại bước lên đất liền lần nữa, hơn mười người vô cùng kích động, bọn họ đeo túi không trên lưng, tay thì nắm chặt vũ khí, rón rén bước từng bước đi về phía thị trấn.

Mười mấy người phối hợp ăn ý, từng con Zombie lạc đàn bị giải quyết nhanh chóng, hiệu suất cực cao.

Trên thuyền không nuôi phế vật, người không có thực lực thì có tiếp tục lưu lại cũng chỉ là lãng phí thức ăn và nước uống quý báu, đã sớm bị bọn họ vứt hết xuống biển.

Đoàn người rất nhanh mò tới một nhà dân sau đó chậm rãi mở cửa ra.

Ầm!

- A!!!

Từng tiếng kêu thảm thiết truyền tới từ con thuyền ở đằng xa, thành viên đội lục soát không nhịn được quay đầu nhìn, chỉ thấy con thuyền chịu trách nhiệm tạo tiếng động đang từ từ chìm xuống biển, một nhóm Zombie sưng vù đang đổ về phía đó.

Chuyện này là thế nào?

Tình huống lúc trước vẫn còn đang rất thuận lợi mà, tại sao lại đột nhiên xảy ra vấn đề rồi!

Ngay lúc cả đám còn đang nghi hoặc thì trên mặt biển có một con Zombie sưng vù bỗng dưng phát nổ, uy lực hệt như lựu đạn. Lúc này bọn hắn đã hiểu nguyên nhân tại sao con thuyền kia bị chìm.

Zombie tự nổ?

Thuyền đánh cá đã hoàn toàn chìm lỉm không còn dấu vết, mấy người may mắn còn sống sót cũng đã bị đám Zombie sưng vù đổ về giải quyết xong.

Không có ai chế tạo âm thanh, đám Zombie tụ tập lại chậm rãi tản ra.

- Xong đời! Chúng ta chết chắc rồi!

Nhìn thấy càng ngày càng có nhiều Zombie tụ tập lại đây, cả đám hoàn toàn sợ choáng váng, còn có người đã bắt đầu nói mê sảng.

- Mau câm miệng lại!

Ánh mắt Thôn Nhất Lương hiện lên một tia lạnh lùng, hắn vươn tay che miệng cái tên đang lảm nhảm kia.

Nếu không phải mùi máu tanh sẽ hấp dẫn Zombie tới thì hắn nhất định sẽ chém bay đầu của tên phế vật này không chút do dự.

- Không muốn chết thì giữ yên lặng một chút!

Thôn Nhất Lương nắm thanh đao võ sĩ ở trong tay, giọng nói âm trầm đầy đe dọa.

Mọi người chỉ có thể yên tĩnh lại, cẩn thận từng li từng tí, không dám gây ra một chút động tĩnh.

Nhưng nếu chỉ cần như vậy mà có thể tránh thoát Zombie thì nhân loại cũng sẽ không bị Zombie nghiền ép đến mức không có chỗ sinh tồn.

Ầm! Ầm! Ầm!

Ngoài cửa truyền đến tiếng va chạm mãnh liệt, đàn Zombie đã đánh hơi thấy hơi thở của người sống, bọn chúng điên cuồng tông vào cửa phòng.

Thanh âm nơi đây đã thu hút Zombie phụ cận, càng ngày càng có nhiều Zombie tiến đến.

Nếu cứ tiếp tục như vậy thì bị phá cửa là chuyện sớm hay muộn.

- Mẹ kiếp!

Đến lúc này thì im lặng đã không còn ý nghĩa nào nữa, Thôn Nhất Lương thấp giọng mắng một câu, hắn tông vào một cánh cửa, dẫn đầu tiến ra ngoài.

Những người khác không cam lòng yếu thế, rối rít đuổi theo.

A!!!

Từng tiếng kêu thảm thiết vang lên, những người phản ứng tương đối chậm đã bị đám Zombie xông tới bao vây trong nháy mắt. m thanh thảm thiết cùng với tiếng nhai lạo xạo vang bên tai không dứt.

Hơn mười người đi tìm kiếm vật liệu, chớp mắt một cái đã giảm hơn phân nửa.

Mọi người phân tán bốn phía, có người muốn trốn về thuyền, cũng có người chạy về những nơi khác.

Nhiều người hoảng hốt chạy bừa, nơi nào ít Zombie thì chạy tới nơi đó.

Thôn Nhất Lương không có trốn về thuyền, cho dù trở về thì trên thuyền không có nước ngọt, vẫn không thể tránh khỏi cái chết.

Mặc dù ở trên đất bằng cũng đồng dạng là chết, nhưng tối thiểu còn có một tia hi vọng.

So sánh với việc chết trên mặt biển, hắn càng muốn chết ở cố hương.

Chương 264: Thiếu Nữ Mặc Đồng Phục Thủy Thủ, Mục Tiêu Nhiệm Vụ — Chu Dương

Sau lưng truyền đến tiếng bước chân rầm rập, Thôn Nhất Lương quay đầu nhìn sau lưng, có ít nhất là mấy trăm con Zombie truy ở phía sau, tốc độ hoàn toàn không thua kém gì mình.

Dựa theo tình huống bây giờ, không bao lâu thì hắn sẽ phải chết ở chỗ này.

Một tên trẻ tuổi chạy bên cạnh nhìn sang Thôn Nhất Lương, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, hắn chậm rãi vươn tay về phía Thôn Nhất Lương.

Chỉ cần Thôn Nhất Lương chết thì đám Zombie sẽ bị phân nhỏ ra, mình có thể giảm bớt áp lực sống thêm một thời gian nữa.

Nhưng mà tên trẻ tuổi kia không biết, Thôn Nhất Lương cũng có chủ ý như vậy.

Ánh đao sáng như tuyết lướt qua, cổ của tên trẻ tuổi kia phun trào máu tươi. Hắn ta giơ tay che lại miệng vết thương, muốn ngăn cản máu tươi trào ra, nhưng mà trong thâm tâm hắn biết làm như vậy cũng chẳng có ích lợi gì.

Zombie truy đuổi sau lưng cảm nhận được mùi máu tanh, bọn chúng điên cuồng bao vây tên trẻ tuổi, một lát sau thì hắn ta đã hoàn toàn không còn động tĩnh.

Trải qua chuyện vừa rồi, số lượng Zombie đuổi theo Thôn Nhất Lượng đã giảm bớt hơn phân nửa.

Vận khí của Thôn Nhất Lương không tệ, phương hướng hắn trốn chạy không hề đụng phải một con Zombie nào.

Ông trời cũng muốn giúp mình.

Thôn Nhất Lương tiếp tục chạy về phía trước, chạy được một lúc thì hắn nhìn thấy một thiếu nữ mặc đồng phục thủy thủ, bên hông treo một thanh võ sĩ đang chậm rãi tiến về phía mình.

Thiếu nữ có một mái tóc dài màu tím, ngũ quan xinh đẹp, giống như là một chính thái muội thường thấy ở thời đại hòa bình.

Nhưng mà đây cũng không phải là thời đại hòa bình.

Nơi đây càng không phải là nơi thể hiện sự lương thiện, một thiếu nữ xuất hiện ở nơi Zombie tụ tập đông đúc như vậy, cho dù là ai thì cũng có thể cảm nhận được chuyện này không tầm thường.

Thôn Nhất Lương vội vàng nhắc nhở thiếu nữ:

- Phía sau có Zombie, cô nên rời khỏi đây đi.

Không phải là hắn động lòng trắc ẩn, mà là hắn mơ hồ cảm nhận được thực lực của thiếu nữ này không đơn giản, cho nên hắn mới cố ý lên tiếng cảnh cáo, để đối phương thiếu nợ mình.

Chờ khi hắn gặp phải phiền toái thì đối phương cũng sẽ không thể ngồi yên không để ý.

Ánh mắt của thiếu nữ cực kỳ lạnh lùng, cô chậm rãi rút đao võ sĩ ra.

- Ông nên tự lo lắng cho bản thân của mình đi!

Thiếu nữ vừa mới dứt lời, Thôn Nhất Lương liền cảm nhận sau lưng mát lạnh, mũi đao lấp lánh màu tuyết trắng đã đâm xuyên trái tim hắn từ phía sau.

Máu tươi tuôn trào, nhuộm đỏ toàn bộ quần áo của hắn.

Thôn Nhất Lương quay đầu lại, thiếu nữ mặc đồng phục thủy thủ rút đao võ sĩ về, đồng thời cũng rút hết sức lực của hắn.

Trong mắt hắn tràn đầy vẻ không dám tin tưởng, hắn hoàn toàn không hiểu tại sao đối phương lại động thủ với mình.

Trước khi chết, hắn nhìn thấy thiếu nữ đi về phía đàn Zombie tụ tập, nhưng mà bọn chúng lại như là không nhìn thấy cô ta, giống như thiếu nữ chính là đồng loại của bọn chúng.

Thiếu nữ mặc đồng phục thủy thủ không có ý định ra tay với đàn Zombie, cô chậm rãi thu đao vào vỏ.

Tại sao lại có thể như vậy?

Nhưng mà không đợi Thôn Nhất Lương hiểu được, thế giới của hắn đã lọt vào hắc ám.

Anh Lạc tăng tốc độ chạy về phía con thuyền nhỏ đằng xa.

Có hai người tương đối may mắn đã chạy trốn lên thuyền, cả hai đang muốn khởi động thuyền rời khỏi đất liền.

Nhưng mà khi bọn hắn nhìn thấy một thiếu nữ mặc đồng phục thủy thủ xinh đẹp chạy về phía mình, ánh mắt hai tên trở nên sáng ngời.

Có lẽ trải nghiệm một hồi trước khi chết cũng không tồi, nếu như đói điên rồi thì bọn hắn còn có thể ăn thịt con đàn bà này.

Ở khoảng thời gian khó khăn nhất, bọn hắn đã dựa vào thịt của đồng

loại để kiên trì tới hiện tại.

Hai người quăng một sợi dây về phía Anh Lạc, hy vọng cô có thể cầm lấy sợi dây rồi nhanh chóng leo lên thuyền.

Chỉ đáng tiếc lúc này bọn hắn chỉ coi thiếu nữ như lương thực dự trữ, nếu mà hai người trấn định lại thì nhất định sẽ phát hiện những chi tiết bị bỏ qua, ví dụ như, Zombie không hề có ý định công kích Anh Lạc.

Trong mắt Anh Lạc lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, cô đột nhiên giẫm lên mặt nước, sau một khắc, đôi mắt của một tên bị chia cắt thành hai nửa, trở nên đỏ tươi như máu rồi cuối cùng hóa thành bóng tối.

Tên đàn ông còn lại không biết Lạc Anh đã tiến lên thuyền khi nào, đao võ sĩ trên tay cô ta đã cắt hai con mắt ra làm đôi.

- Van cầu cô, xin cô đừng giết tôi!

Dòng máu nóng bỏng của đồng bọn phun lên trên mặt hắn, tên đàn ông nọ lập tức quỳ xuống van xin lạy lục.

Nhưng mà đao võ sĩ vẫn vô tình rơi xuống, tiễn hắn về tây thiên.

Từ đầu tới cuối, ánh mắt của Anh Lạc hoàn toàn không có chút cảm xúc, giống như những người mà cô giết không khác gì con gà, không đáng giá nhắc tới.

Đến tận đây, toàn bộ nhân loại cập bờ đều chết hết, không một ai còn sống.

Anh Lạc thu hồi ánh mắt nhìn về phía bờ biển, cô ngồi tại chỗ, lẳng lặng chờ đợi cái gì đó.

Một lát sau, nơi chân trời phía xa xuất hiện một điểm đen sau đó nhanh chóng tiến lại gần.

Điểm đen có tốc độ quá nhanh, một khắc trước còn ở phía xa không thể chạm vào, một khắc sau thì đã gần trong gang tấc.

Chín con rồng vàng kéo Thiên Đế Liễn lao tới, phía trên tản ra một cảm giác uy nghiêm khiến người ta không nhịn được muốn quỳ lạy.

Điều khiến Anh Lạc lộ vẻ xúc động chính là khí tức của mỗi một con kim long đều vô cùng to lớn, có một loại cảm giác nhìn không thấu.

Kim Long nhìn thoáng qua Anh Lạc, chỉ một cái liếc mắt cũng đủ

khiến hai chân cô run rẩy, giống như là bị một tòa núi lớn áp xuống.

Đây rốt cuộc là là ai?

Chẳng lẽ là thần linh giáng thế trong truyền thuyết?

Lúc này Anh Lạc rốt cuộc lộ vẻ xúc động, cô hoàn toàn không nghĩ ra ngoại trừ thần linh thì sẽ còn ai có trường hợp to lớn như vậy.

Rồng ở một số quốc gia chính là thần thú, ở Nhật Bản chính là như vậy, nó chính là sinh vật thần thoại sánh vai cùng với Bát Kỳ Đại Xà.

- Ồ! Không ngờ vừa mới tới nơi này liền có thu hoạch!

Một giọng đàn ông truyền ra từ Cửu Long Thiên Đế Liễn, sau một khắc, trước mắt Anh Lạc xuất hiện một người đàn ông Trung Quốc vô cùng tuấn mỹ.

Trong mắt Chu Dương mang theo sự dò xét, anh đánh giá Anh Lạc từ trên xuống dưới. Khi Anh Lạc đối mặt với ánh mắt của người đàn ông kia, cô cảm giác như bí mật trong lòng mình không nơi che giấu.

- Tiêm vào người virus sinh hóa nồng độ cao, trong cơ thể đột biến gen, có chút thú vị đấy.

- Đây chính là tiến hóa mà bọn Nurkse hay nói à?

- Người Nurkse phái cô tới đây đối phó với tôi sao?

Sắc mặt Anh Lạc rốt cuộc thay đổi.

Kể từ khi nhìn thấy Chu Dương thì cô vẫn chưa mở miệng nói một câu nào, nhưng cho dù vậy thì đối phương cũng đã biết được toàn bộ bí mật của mình, cái này quá đáng sợ!

Mục tiêu nhiệm vụ lần này chính là nhân vật đáng sợ đến bực nào đây?

Chương 265: Vậy để tôi giết anh thì sao?

- Tôi muốn thử xem thực lực của anh lợi hại tới mức nào!

Anh Lạc giơ thanh đao võ sĩ lên, mũi đao loé sáng, ánh đao sáng như

tuyết rơi xuống.

Ánh đao sáng chói đến mức làm cho người ta không mở mắt được.

Chu Dương vẫn đứng yên, chỉ giơ lòng bàn tay chặn ở phía trước.

Đao võ sĩ của Anh Lạc chém tới, lưỡi đao bổ về phía bàn tay Chu Dương nhưng lại giống như đụng phải một khối nam châm, không chịu sự khống chế của cô.

- Tại sao lại có thể như vậy!

Đao võ sĩ vừa chạm vào lập tức thu lại, có điều là bàn tay Chu Dương vẫn hoàn hảo không chút tổn hại.

Anh Lạc cảm giác lưỡi đao như chém vào một khối đá hoa cương vô cùng kiên cố, một chiêu đó dùng hết toàn lực của cô nhưng mà ngay cả tư cách thương tổn đến Chu Dương cũng không có.

- Tôi không tin!

Anh Lạc chậm rãi rút thanh võ sĩ đao thứ hai ra.

Ánh mắt của cô trở nên vô cùng sắc bén, chẳng biết lúc nào mà trên người cô đã ngưng tụ ra một cỗ túc sát chi sắc.

- Lưỡng Đao Lưu Áo Nghĩa — Vô Lưỡng Kích!

Từng vết đao hình chữ thập ngưng kết thành từng lưỡi đao liên tục chém về phía Chu Dương.

Chu Dương đứng tại chỗ không nhúc nhích, mặc cho từng lưỡi đao rơi xuống người mình, thứ này hoàn toàn không làm gì được anh.

- Đây chính là tuyệt kỹ của cô à? Có chút hoa lệ, nhưng mà uy lực hơi yếu!

Đâu phải chỉ là hơi yếu, ngay cả lớp phòng ngự ngoài cùng của Chu Dương cũng không thể phá được.

Đây là sự giễu cợt trần trụi, Anh Lạc không có ra tay lần nữa, ánh mắt cô lạnh như băng nhìn Chu Dương.

Nếu tuyệt kỹ của mình vẫn không thể tổn thương Chu Dương, như vậy có tiếp tục động thủ thì kết quả vẫn như cũ.

- Tôi thua!

Nói xong, Anh Lạc dùng hai thanh đao võ sĩ đâm thủng bụng của mình rồi kéo mạnh hai thanh đao qua hai bên.

Mổ bụng!

Đây là đặc sản chỉ có ở Nhật Bản, đánh không lại thì mổ bụng.

- Cô không có mang thai mà sao lại muốn mổ bụng? Cô xem sinh mổ (c-section) rồi à!

Đây là lần đầu tiên Chu Dương gặp được đối thủ hài hước như vậy.

Đầu tiên là tiến tới múa hai chiêu, thị uy với kẻ địch, nhưng mà vừa thấy không đánh lại là lập tức cho bản thân hai đao.

Giống như là đang nói, tôi không phải bị anh đánh bại, là tôi tự đánh bại mình!

Đây chính là tinh thần võ sĩ đạo à?

Anh Lạc ngã vào trong vũng máu, ánh sáng trong mắt cô dần dần ảm đạm, cuối cùng thi thể trở nên lạnh ngắc, không hề nhúc nhích.

Chúng nữ thò đầu ra khỏi Cửu Long Thiên Đế Liễn, nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi cảm thấy một lời khó nói hết.

Trước đó Trình Khả Nhi còn lộ ra vẻ mặt muốn đi lên thử vài chiêu, không ngờ mới chớp mắt một cái, đối phương đã rút đao tự sát.

Chuyện xảy ra bất ngờ và hài kịch hóa làm cho mọi người khó lòng phòng bị.

- Nè, cô đừng có giả bộ chết nữa!

Chu Dương tiến tới, đá đá Anh Lạc mấy cái.

Đối phương hoàn toàn không có phản ứng, không hề có chút hơi thở sinh mệnh, giống như thật sự là một người chết.

- Dương ca, không phải cô ta đã chết rồi sao? Anh đang làm gì vậy?

Trình Khả Nhi và những người khác nghĩ tới phương thức hồi sinh người chết đặc thù của Chu Dương, lẽ nào Dương ca lại muốn làm chuyện xấu hổ.

- Cô gạt được người khác nhưng mà không lừa tôi được đâu.

Nếu mà cô còn không đứng lên thì coi chừng tôi lột đồ cô ra đấy!

Anh Lạc đúng là đã mất hơi thở sinh mệnh, lại thêm việc bụng bị đâm thủng, nếu là người bình thường thì không thể nghi ngờ là đã chết.

Nhưng mà Anh Lạc đã sử dụng virus sinh hóa nồng độ cao, hiện tại cô không còn là một nhân loại bình thường nữa.

Đừng xem hiện tại cô đã chết, tế bào não vẫn còn vô cùng sống động.

Người đàn ông này nhất định đang lừa mình, muôn ngàn lần không thể mắc bẫy!

À ha!

Xem ra cô em không biết sự lợi hại của anh đây rồi!

Thật sự cho rằng tôi chỉ đang hù dọa thôi sao?

Chu Dương lập tức cởi bỏ đồng phục thủy thủ của Anh Lạc ra, lộ ra một mảng trắng bóng.

Cũng không tệ lắm!

Người bình thường tuyệt đối sẽ không cảm thấy hứng thú với trạng thái như người chết này, hắn ta nhất định là đang hù dọa mình!

Muôn ngàn lần không thể mắc bẫy!

Nhịn xuống! Không thể thất bại trong gang tấc.

- Cô cho là mình đã chết rồi sao?
- Không sao, tôi có thể cứu sống người khác!
- Tôi chính là một người làm việc tốt không lưu danh!

Ừm, hành động ngay cho nóng.

Anh Lạc triệt để bối rối, cô hoàn toàn không ngờ người đàn ông này biến thái tới như vậy, ngay cả thi thể cũng không buông tha.

Hơn nữa đây còn là lần đầu tiên của mình!

Không được, vì sống sót, vì nhiệm vụ chưa hoàn thành, mình nhất

định phải nhẫn nại, vượt qua một kiếp này.

Nhưng mà một cỗ lực lượng đặc biệt và thần bí từ vị trí tiếp xúc giữa hai người truyền tới Anh Lạc, vết thương trên người cô nhanh chóng khép lại.

Sau đó là một loại lực lượng không thể diễn tả lan truyền khắp toàn thân.

- Nào, mời cô uống nước nóng!

Nước nóng hơn bốn mươi độ chui vào ngũ quan của Anh Lạc, len lỏi qua các ngóc ngách trong thân thể cô, một lát sau, trái tim ngừng đập của Anh Lạc lại bắt đầu đập lần nữa.

???

Tại sao Quy tức công không có tác dụng?

Thân thể mình rõ ràng đã lạnh, tại sao đột nhiên sống lại rồi?

Anh Lạc hoàn toàn ngây ngốc, nghĩ mãi cũng không tài nào hiểu được.

Tiếp đó là một cảm giác mà cô chưa bao giờ thể nghiệm lan tỏa khắp người Lạc Anh khiến cô bay lên mây xanh, cổ họng không nhịn được phát ra những tiếng hừ hừ.

- Đừng có giả bộ chết! Kêu lớn tiếng chút!

Đến lúc này Anh Lạc đã biết không thể lừa gạt được nữa, cô mở mắt ra, trợn mắt nhìn Chu Dương một cách hung tợn.

Anh Lạc nghĩ nát óc cũng cũng không hiểu tại sao chiêu giả chết bách phát bách trúng của mình lại mất hiệu lực trước Chu Dương.

Kỹ xảo của mình vụng về như vậy sao?

Hay là nói, người đàn ông này thật sự có biện pháp nhìn thấu lòng người, cho nên anh ta sớm biết mình có mưu đồ?

- Tôi đã cứu sống cô, cô tính báo đáp tôi thế nào đây?

Chu Dương vẫn chưa ngừng động tác, anh phát động tử vong va chạm, nhìn Anh Lạc rồi cười nói.

- Vậy để tôi giết anh thì sao?

Nếu cô không hoàn thành nhiệm vụ thì người Nurkse sẽ giải quyết cô, cái này vốn dĩ là nhiệm vụ chắc chắn phải chết.

Sinh tử của mình đã bị bọn Nurkse khống chế, giải quyết Chu Dương mới là biện pháp tốt nhất.

Chương 266: Cô Không Có Mang Thai Thì Mổ Bụng Làm Gì? Cứu Cô Một Mệnh, Yêu Cầu Hồi Báo Không Quá Phận Phải Không!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Cái này thật sự rất khó, cho dù tôi có nằm trên đất mặc cho cô muốn giết muốn xẻo thì cô cũng không thể nào giết chết được tôi đâu.

Chu Dương tuyệt đối không có ý khoác lác, hiện tại anh vẫn đang duy trì đủ loại trạng thái, toàn bộ thuộc tính đạt hơn chín ngàn điểm, lại phối hợp các loại năng lực giảm tổn thương, thứ thần cấp trở xuống không thể thương tổn được anh.

Thực lực của cô em này không tệ, nhưng chỉ là không tệ mà thôi, tùy tiện một cô vợ của mình cũng đều hơn xa.

Với thực lực của cô ta thì ngay cả việc phá lớp phòng ngự còn không được, chớ đừng nói chi là giết chết mình.

Đừng quên, Chu Dương còn có năng lực giọt máu sống lại.

Chờ cô nàng tiến bộ chừng một vạn năm thì may ra còn có cơ hội.

Đương nhiên, Chu Dương nói một vạn năm là bởi vì khi đó tuổi thọ của anh đã kết thúc, già yếu mà chết.

- Nếu cô sợ hãi người Nurkse trả thù, vậy thì hãy đi với tôi. Ở bên tôi thì cô không cần lo lắng gì nữa, tôi sẽ bảo hộ cô được an toàn.

- Người mà bọn Nurkse sợ hẳn là tôi mới đúng!

Đối với điểm này thì Chu Dương tự tin cực kỳ.

- Đúng rồi, cô vẫn chưa có nói cho tôi biết cô định báo đáp ơn cứu mệnh của tôi như thế nào đâu!

Trong ánh mắt Anh Lạc thoáng hiện lên vẻ nổi nóng:

- Không, tôi không có chết, tôi có năng lực sống lại.

- Tôi biết ý nghĩ của anh, nhưng tôi tuyệt đối sẽ không để anh được như ý đâu!

Trong mắt Chu Dương lóe lên một tia sáng lạnh lẽo, anh giơ tay vỗ xuống đầu Anh Lạc.

Anh Lạc vẫn còn đang gầm thét lập tức bể đầu tại chỗ, chết một cách nhanh chóng.

Chúng nữ đều lộ ra vẻ mặt ngây ngốc.

Một giây trước hai người kia vẫn còn đang tham khảo khởi nguồn của sự sống, vì sao giây tiếp theo Chu Dương đã trở mặt giết người ta rồi.

Sau đó trên bàn tay Chu Dương loé lên tia sáng màu xanh, anh phát động một phần hiệu quả nghịch chuyển sinh tử của Nguyên tố chi thần.

Từng khối thịt mới mọc ra từ phần đầu vỡ nát của Anh Lạc, cái đầu máu thịt be bét lại mọc ra lần nữa, khôi phục thành dáng vẻ trước kia.

Thậm chí còn tốt hơn hẳn trước kia.

Thần sắc của Anh Lạc vẫn còn ngây dại, sau đó mới từ từ khôi phục lại thần thái.

Cô nhìn Chu Dương như là nhìn thấy Ma Thần, khó nén sự sợ hãi trong lòng.

Mình vừa mới bị người đàn ông này giết chết sao?

Không giống với chết giả, vừa rồi cô thật sự trải qua cái chết.

- Hiện tại tôi đã thật sự cứu cô một mệnh, yêu cầu hồi báo

không quá phận phải không!

- Đúng rồi, tôi không có nhiều kiên nhẫn lắm đâu, lần sau đập chết cô thì tôi sẽ không cứu nữa ha.

Ba giờ sau, phía sau Chu Dương có một thiếu nữ mặc đồng phục thủy thủ lẽo đẽo đi theo.

Cô nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Chu Dương, cắn răng nghiến lợi.

Tại sao tên ác nhân này lại có thực lực cường đại như thế!

Nghĩ đến hình ảnh mình vừa mới chết, Anh Lạc không khỏi rùng mình một cái.

Cô không trêu chọc nổi người đàn ông này.

Chu Dương rất thích dáng vẻ rõ ràng muốn phản kháng, nhưng lại không thể làm gì được của Lạc Anh.

- Đến đây, bóp chân cho ông xã yêu của em nào!

Anh Lạc phồng má thành hai cái bánh bao, hai mắt như muốn phun lửa, nhưng rốt cuộc vẫn là ngoan ngoãn tiến tới đấm chân cho Chu Dương.

- Dương ca, sức lực như vậy được không?

- Anh hài lòng chứ?

- Không tệ, tối nay cho em thêm sữa bò!

Nghe tới đây, cả người Anh Lạc run lên một chút, vị trí nào đó vẫn còn mơ hồ đau.

Cô cúi đầu xuống không nói một lời, sức lực không có thay đổi.

Có vài người chính là cần phải dạy dỗ, xem đi, hiện tại đã trở nên nghe lời rồi đấy.

Cuộc sống giống như bị cưỡng gian, nếu không thể phản kháng thì chi bằng ngoan ngoãn hưởng thụ.

Chu Dương vô cùng nhàn nhã, không hề giống như là đang truy sát người Nurkse.

Phải cho bọn Nurkse cảm thấy mình không phải là người không thể địch lại nổi, có như vậy thì bọn chúng mới dốc toàn lực đối phó với mình.

Nếu không, một khi bọn chúng biết được thực lực của mình quá mức mạnh mẽ, tuyệt đối sẽ vứt xe bảo mệnh.

Cái này không phù hợp với kế hoạch của mình.

Nếu đổi thành những chủng tộc khác thì Chu Dương không hề sợ hãi, chỉ cần một cái Kẻ nắm giữ ký ức là cái gì cũng trở nên rõ ràng.

Nhưng mà bọn Nurkse lại là khắc tinh với năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, không thể một lưới bắt hết cả đám được.

- Em nghĩ biện pháp thông báo cho ông chủ cũ của mình, nói là Chu Dương đã đầu hàng.

Chu Dương nhìn Anh Lạc rồi nói một câu.

Đương nhiên là Chu Dương không có thật sự đầu hàng bọn Nurkse, cái này chỉ là ngụy tạo mà thôi, nếu có thể được bọn chúng áp tải tới sào huyệt tại nền văn minh Nurkse thì không còn gì tốt hơn.

Giống như là nền văn minh Cadila, tới đó thì mình còn có thể kiếm lời to.

Chu Dương đã nếm được sự ngon ngọt khi cướp sạch bảo khố của một chủng tộc.

Anh Lạc có chút ngây ngốc, đầu hàng?

Dáng vẻ hiện tại của người này giống đầu hàng chỗ nào?

Mặc dù cô chỉ vừa mới gặp Chu Dương thời gian không lâu, nhưng nhìn thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn đầy phong cách, hơn nữa anh ta còn có thủ đoạn phục sinh người khác.

Với tầm nhìn hạn hẹp của mình, Anh Lạc mơ hồ đoán được thực lực đại khái của Chu Dương, ít nhất là cái tên người Nurkse khống chế mình không có loại thực lực này.

Lấy thực lực của Chu Dương thì anh ta tuyệt đối có thể đấu bằng hoặc trên cơ nền văn minh Nurkse, ai sống ai chết còn chưa nhất định đâu.

Nhưng mà hiện tại anh ta còn chưa giao đấu với bọn chúng, tại sao

lại lựa chọn đầu hàng?

Thế nào thì cũng phải đại chiến ba trăm hiệp chứ, đến lúc đó nhìn thấy tình huống không đúng thì đầu hàng cũng không muộn.

Đây là suy luận bình thường.

Mặc dù sự nghi ngờ trong lòng Anh Lạc mọc lên từng cụm, nhưng mà cô lại không cần thiết cự tuyệt.

Đối với cô mà nói, việc Chu Dương đầu hàng chính là lựa chọn có lợi nhất.

Vừa có thể miễn cho người Nurkse truy sát mình, còn có thể thu được một bút công lao.

Anh Lạc thiết lập kết nối qua bộ đàm mà người Nurkse đưa cho mình, một lát sau thì cô đã lấy được liên hệ người phụ trách thượng tầng gần mình nhất.

- Nhiệm vụ tiến hành thế nào rồi?

Một giọng nói lạnh như băng, không chút cảm xúc truyền ra từ bộ đàm.

Mỗi khi nghe thấy âm thanh này, Anh Lạc sẽ không tự chủ mà nghĩ tới cảnh tượng cô bị người Nurkse bắt đi cải tạo gen, hồi lâu sau thì tâm tình cô mới khôi phục trở lại bình thường.

Còn có thể thế nào đây?

Chính mình cũng bị bắt làm tù binh...

Ngay cả đen đỏ, trắng xanh cũng phải để cho người khác định đoạt.

- Chu Dương muốn đầu hàng.

???

Người Nurkse phụ trách liên lạc có chút ngây ngốc.

Chương 267: Giả Đầu Hàng, Kế Hoạch Đánh Vào Nền Văn Minh Nurkse!

Thông qua ký ức của ý thức tập hợp thể, hắn hiểu rõ thực lực của Chu Dương đáng sợ đến cỡ nào, ngay cả đồng bạn chết ở trong tay hắn cũng không có cách nào trở về Tạp Đạt Lạp Cách để phục sinh.

Tử vong chân chính, cái này đối với người Nurkse là một chuyện quá xa vời, phải nói là chưa từng có người Nurkse nào trải qua.

Loại cảm giác cái biết cái không, không thể nắm giữ trong tay khiến bọn hắn sợ hãi.

Chính là bởi vì như vậy nên người Nurkse mới liệt Chu Dương vào danh sách nguy hiểm nhất, tận lực tránh mọi khả năng đụng độ hắn ta.

Anh Lạc chính là một trong hàng trăm chiến sĩ sinh hóa bị bọn họ khống chế, đám chiến sĩ này được phái ra ngoài với mục đích duy nhất là tiêu hao thực lực của Chu Dương, triệt để bóp chết nguy hiểm.

Trong mắt người Nurkse, mấy tên này đều là pháo hôi, là quân chờ thí chịu chết.

Mặc kệ thực lực ra sao, có thể sử dụng là được rồi.

Dù sao thì là bài tẩy cường đại của người Nurkse vẫn còn ở phía sau.

Bọn họ còn có đòn sát thủ lợi hại chân chính.

Nhưng mà tình huống hiện tại hoàn toàn khác biệt so với những gì mà bọn hắn phỏng đoán, cuộc chiến đấu chân chính còn chưa bắt đầu mà Chu Dương đã muốn đầu hàng rồi?

Phản ứng đầu tiên của tên người Nurkse kia chính là không tin.

Hắn ta nhanh chóng tiến hành giao lưu tin tức với lãnh đạo thượng tầng.

Trong không gian to lớn của ý thức tập hợp thể, mấy chục tên cao tầng Nurkse đang tổ chức hội nghị.

Nơi này tuyệt đối an toàn, không có ai có thể thám thính tin tức mà bọn hắn trao đổi.

- Các ngươi nghĩ thế nào về việc Chu Dương muốn đầu hàng?
- Rõ ràng là âm mưu, chúng ta không thể tin.

- Chúng ta không biết thực lực của tên nhân loại này, tạm thời không thể đánh giá ra cực hạn. Thông qua việc hắn có thể giết chết thành viên của chúng ta, hơn nữa còn không cho ý thức trở về Tạp Đạt Lạp Cách, như vậy đã đủ đại biểu hắn ta là kẻ địch đáng sợ nhất của Tạp Đạt Lạp Cách….

- Tán thành, chúng ta không dám khẳng định đối phương có âm mưu gì, biện pháp tốt nhất chính là không tiếp chiêu, tiếp tục duy trì kế hoạch trước kia.

Mặc kệ Chu Dương có âm mưu gì, bọn hắn sẽ không tiếp chiêu.

Nếu để cho những chủng tộc khác đã từng tiếp xúc với nền văn minh Nurkse nghe thấy cuộc giao lưu giữa các cao tầng Nurkse, bọn họ tuyệt đối sẽ khiếp sợ đến mức lọt tròng.

Từ xưa tới nay nền văn minh Nurkse đều là gậy thọc cứt, không biết đã khiến cho bao nhiêu chủng tộc cảm thấy ghê tởm.

Bọn hắn lan tỏa tử vong cùng với sợ hãi, chiếm đoạt thân thể của những chủng tộc khác, khiến rất nhiều người tức giận, sau đó đã có vô số chủng tộc hợp lực tiến hành chinh phạt.

Nhưng mà kết quả sau đó lại khiến cho vô số chủng tộc và nền văn minh khiếp sợ, bởi vì kẻ chiến thắng lại là nền văn minh Nurkse.

Dựa vào việc có thể thay đổi thân thể, bọn hắn liên tục biến ảo thành dáng vẻ các cao tầng của những chủng tộc khác, chơi trò tâm lý chiến khiến cho các đại văn minh không thể đoàn kết với nhau.

Cho dù ngoài ý muốn bại lộ thì cùng lắm phá hủy thân thể này tìm cái khác là được.

Khi bọn hắn biến thành hình thái ý thức nguyên chủng lại có thể miễn dịch tuyệt đại đa số tổn thương, cái này càng làm cho người ta hãi hùng.

Một khi gặp phải vấn đề không thể giải quyết liền tự nổ, một mạng đổi một mạng với đối thủ.

Ghê tởm nhất là bạn trải qua trăm cay ngàn đắng mới giải quyết xong người Nurkse, thế mà không lâu sau thì bạn lại thấy đối phương tung tăng xuất hiện lần nữa, cái này quả thực có thể khiến người ta ghê tởm tới chết.

Các chủng tộc đã từng công kích văn minh Nurkse có người thì chạy

trốn, có người thì bị hủy diệt, còn có chút chủng tộc hoàn toàn mắc bệnh trầm cảm.

Từ nay về sau, ác danh của nền văn minh Nurkse lan xa khắp vũ trụ.

Từ trước đến giờ đều là người Nurkse không sợ trời không sợ đất, dám cương với bất cứ kẻ địch nhân nào, cho tới bây giờ chưa nghe nói bọn hắn sợ qua ai.

Đương nhiên, người Nurkse vẫn là làm việc có chừng mực, bọn hắn sẽ không ngây ngốc trêu chọc nền văn minh cường đại hơn mình.

Nếu không phải vì cường độ thân thể của bọn hắn không tốt, văn minh Nurkse tuyệt đối sẽ trở thành nền văn minh cường đại nhất.

Thế mà hôm nay bọn họ lại sợ hãi, sợ hãi vì nghe tin một nhân loại đầu hàng, cái tin này mà bị truyền ra ngoài khẳng định sẽ bị cười nhạo chết.

Anh Lạc rất nhanh thu được kết quả sau khi thương nghị của các cao tầng Nurkse.

- Chúng ta cự tuyệt tiếp nhận!

Chu Dương nghe không sót chữ nào, anh nhận lấy bộ đàm rồi lạnh lùng nói:

- Tụi bây đều là một đám quỷ nhát gan, ngay cả đầu hàng cũng không dám tiếp nhận.

- Tụi bây muốn tử chiến một trận với tao không?

- Nào nào, báo cái địa điểm đi, chúng ta hẹn gặp mặt, ai sợ thì kẻ đó làm chó!

- Nhân loại, vô luận mày có âm mưu gì thì chúng tao đều sẽ không tiếp nhận! Bất cứ tên địch nhân nào dám vũ nhục Nurkse đều sẽ diệt vong.

Trong giọng nói của người Nurkse tràn ngập lạnh lẽo, không hề có một chút phập phồng.

- Nếu vậy thì mày chớ nói nhảm, mau tới đây!

Chu Dương tiếp tục khiêu khích, chỉ sợ đối phương không mắc câu.

- Nói như vậy nghĩa là tụi bây sợ rồi?!

- Tao còn tưởng rằng người Nurkse tụi bây lợi hại đến mức nào, tao đều đầu hàng mà còn bị dọa sợ, không ngờ văn minh Nurkse chỉ toàn là một lũ chết nhát!

- Chậc chậc, tao thấy tụi bây nên đổi tên nền văn minh của mình đi, văn minh rùa đen thấy thế nào?

- Văn minh chết nhát cũng nghe không tồi!

Tên Nurkse kia giận đến mức bạo nổ tại chỗ, thanh âm đã hiện lên chút cảm xúc:

- Nhân loại, mày đừng có mà quá phận!

- Nếu mày thành tâm thành ý muốn chết! Vậy thì tao sẽ mở lòng từ bi thành toàn mày...

Nhưng mà Chu Dương không nghe được những câu tiếp theo, đầu dây bên kia đã biến thành những chuỗi âm thanh điện lưu, không còn nghe được một chút động tĩnh nào nữa.

???

Đây là tình huống gì?

Tao còn đang chờ tụi bây báo tên món ăn, phi, địa danh đâu?

Tại sao lại chơi trò cắt đứt tín hiệu này chứ!

Tao lại không hỏi vay tiền!

Không biết xấu hổ!

Đây là lần đầu tiên Chu Dương nhìn thấy một chủng tộc vô sỉ như vậy, súng trong tay tao đều mài đến tỏa sáng, chỉ chờ người tới, thế mà không ngờ đối phương lại sợ hãi co đầu rụt cổ.

Chỉ có một người mà cả một chủng tộc cũng không dám đấu lại, quá gà.

Chu Dương nhìn mấy con mắt thần biến mất nơi chân trời, nụ cười như có như không.

Bọn hắn cho rằng không nói địa điểm là có thể bình yên vô sự sao?

Chương 268: Tao Không Hỏi Vay

Tiền, Tại Sao Lại Cắt Đứt Tín Hiệu? Hư Vô Thần Đồng Tử

Quá ngây thơ!

Cho tới bây giờ thì Chu Dương đều không phải chỉ chuẩn bị một tay, trong lúc nói chuyện thì anh đã sớm tìm ra vị trí của đối phương thông qua vạn dặm truy tung rồi.

Mosaka vốn định nói tên địa điểm, để cho tên nhân loại đáng chết kia tự thưởng thức hương vị sợ hãi.

Ai dám cả gan khiêu khích văn minh Nurkse đều phải chết!

Từ trước đến giờ đều là người khác sợ hãi Nurkse, cho tới bây giờ bọn hắn còn chưa từng sợ ai!

Chu Dương vũ nhục văn minh Nurkse bao nhiêu thì phải hoàn trả lại gấp mười, gấp trăm lần!

Nhưng mà Mosaka còn chưa kịp báo địa điểm thì bộ đàm đã bị đồng bọn cúp.

- Lisa, ngươi muốn làm gì?

Hắn còn muốn gọi lại thì Lisa đã trực tiếp hủy diệt bộ đàm.

Ánh mắt Mosaka đỏ như máu, giống như là một giây sau sẽ có máu tươi chảy ra hốc mắt.

Ánh mắt của hắn u lãnh nhìn chằm chằm vào Lisa, dường như muốn cắn người.

- Mosaka, mời ngươi bình tĩnh!

- Đây là mệnh lệnh của cấp trên, xin chú ý tiếp thu!

Nghe được hai chữ mệnh lệnh, Mosaka đã tỉnh táo lại nhiều.

- Chẳng lẽ đám lão già phía trên kia bị hồ đồ hết rồi sao? Loại chuyện này mà bọn họ cũng có thể nhẫn nhịn được?!

Mặc dù nói như vậy nhưng mà Mosaka vẫn lựa chọn tiếp thu ký ức.

Không nhìn không biết, vừa nhìn dọa giật mình.

Tin tức trong ký ức mới là một tin tình báo có quan hệ tới Chu Dương, mặc dù tin tức không nhiều nhưng mà nội dung bên trong khiến hắn cực kỳ chấn động.

Điều khiến Mosaka cảm thấy khiếp sợ là vòng xoáy to lớn trên mặt biển, cảnh tượng hư ảnh Hải Thần xuất hiện, nước biển phụ cận một trăm cây số biến mất, trở thành một khu vực chân không to lớn.

Cho dù là thủ lĩnh người Nurkse thì cũng không thể nào làm được loại năng lực này.

Mosaka không phải người ngu, bên trong ý thức tập hợp thể liền có tài liệu tương quan.

Hải Thần!

Sự tồn tại cấp Thần linh, cho dù là phân thân thì vẫn nắm giữ lực lượng khiến người chấn động.

Hình ảnh quay được về trận chiến không nhiều, không quá rõ ràng, nhưng đã đủ để bọn hắn nhận được một tin tức vô cùng quan trọng, sau lưng Chu Dương có Hải Thần làm chỗ dựa.

Nếu không thì với thực lực của thần linh, cho dù là phân thân thì cũng không ai có thể ngăn cản được.

Hiện tại Chu Dương vẫn còn nhảy nhót tung tăng, chứng minh Hải Thần và Chu Dương không phải quan hệ thù địch.

Điều thứ hai khiến bọn hắn chấn động chính là Cửu Long Thiên Đế Liễn.

Chín con Kim Long kéo xe?

Cho dù là hình ảnh có chút mơ hồ thì vẫn có thể cảm nhận được áp lực sâu đậm tỏa ra từ chúng.

Nếu mà đối mặt chính diện, hắn không thể tưởng tượng nổi đó sẽ là bực áp lực khổng lồ đến dường nào.

Cái này chẳng lẽ cũng là Hải Thần ban cho Chu Dương sao?!

Tại sao Hải Thần phải giúp đỡ một nhân loại?

Mosaka đưa mắt nhìn về Lisa, trong ánh mắt đều là hoài nghi.

Lúc trước văn minh Nurkse xâm phạm quốc gia của nhân loại chế tạo

Resident Evil thì cũng đã tiến hành điều tra cặn kẽ, nhân loại chỉ là một nền văn minh khoa học kỹ thuật lạc hậu.

Nhân loại đã từng có thời kỳ huy hoàng, đó là khi thần linh xuất hiện.

Đương nhiên, đó là chuyện lúc trước, bây giờ nhân loại đã xuống dốc, yếu đuối không chịu nổi.

Tiềm chất trở thành thần mới là thứ khiến bọn hắn động tâm, đây chính là điều mà văn minh Nurkse quan tâm nhất.

Sở dĩ bọn họ dám làm càng không kiêng kỵ gì cả là bởi vì nhân loại không có sức phản kháng, thậm chí ngay cả dị năng giả yếu nhất cũng không có.

Vì để cho kế hoạch virus sinh hóa tiến hành thuận lợi hơn, tránh cho việc các đại quốc gia sẽ thả bom hạt nhân tiêu diệt Zombie, người Nurkse đã sớm phá hư bộ máy quốc gia và quân đội.

Bước này rất hoàn mỹ, không có hệ thống quốc gia, trật tự bị tan vỡ, nhân loại không thể đoàn kết, virus sinh hóa hoàn mỹ lan toả khắp địa tinh.

Kế hoạch rất thành công, uy lực virus sinh hóa không làm cho bọn hắn thất vọng, không ngừng xuất hiện biến dị.

Thậm chí còn có thân thể tương đối hoàn mỹ cực kì cá biệt, từ đó mà văn minh Nurkse thấy được hy vọng.

Bọn hắn vẫn luôn trốn trong bóng tối, chủ đạo virus sinh hóa, tránh cho các thế lực đối nghịch văn minh Nurkse phá hư kế hoạch.

Ngăn cản ngoại địch được tiến hành rất hoàn mỹ, thậm chí bọn hắn còn tìm được mấy cái thế lực mơ tưởng đục nước béo cò ở núp trong tối, làm cho bọn chúng không dám ló đầu ra.

Nhưng mà người Nurkse hoàn toàn không ngờ được, vấn đề lại xuất hiện ở bên trong, chính là nhân loại mà cho tới bây giờ bọn hắn không có để vào trong mắt.

- Nhân loại thật là có vận khí xoay chuyển!

Trên trán Mosaka toát ra mồ hôi lạnh, trong lòng bỗng dưng cảm thấy may mắn.

Cũng may nhờ có đồng bọn ngăn trở, nếu không chính mình ngây

ngốc xông lên, nhất định là tặng đầu người.

Hắn không có quên đồng bọn chính là chết ở trong tay Chu Dương, ngay cả ý thức cũng không thể trở lại Tạp Đạt Lạp Cách.

Lấy thực lực mà Chu Dương biểu hiện ra, một khi rơi vào trong tay hắn ta, chắc chắn mình sẽ phải chết.

- Tên nhân loại này quá âm hiểm! Chúng ta không thể để hắn tiếp tục phá hư kế hoạch của mình được.

Mosaka lạnh lùng nói:

- Hắn phải chết!
- Yên tâm, minh hữu của chúng ta đang thu thập tài liệu và nhược điểm, những tin tình báo này chính là hắn cung cấp cho chúng ta!
- Chúng ta chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi, phía sau còn sẽ có tin tức chi tiết hơn, ngươi bình tĩnh chớ nóng!

Mosaka được an ủi, sắc mặt đẹp hơn rất nhiều.

Hai người cũng không có chú ý, trong hư vô có một con mắt lạnh lùng và vô tình nhìn chằm chằm vào mình, toàn bộ tin tức từ đầu tới cuối mà hai người trao đổi đã được truyền đến Chu Dương ở nơi xa cuối chân trời.

Đây là sản vật sau khi Chu Dương vừa mới tiêu diệt Zombie phụ cận đạt được tích phân, tưởng thưởng của bảo rương Thần Thoại cùng với Động Sát Chi Nhãn dung hợp mà thành.

« Hư vô thần đồng tử (Thần thoại): Huyễn hóa ra hư vô thần đồng tử, ẩn giấu ở trong không gian dị thứ nguyên để quan sát và dò xét, đạt được tin tức và nhược điểm của mục tiêu. khoảng cách lớn nhất là mười vạn dặm, tồn tại cùng lúc tối đa là ba mươi sáu con. »

« Hư vô: Hư vô thần đồng tử không thể bị mục tiêu thấp hơn Thần Thoại phát hiện, vách ngăn thứ nguyên không bị phá vỡ thì hư vô thần đồng tử không thể bị thương tổn. »

« Phá pháp thần quang: Hư vô thần đồng tử có thể bắn ra phá pháp thần quang, phá hư và ngăn chặn năng lực của đối phương. Sau khi có hiệu lực, mục tiêu không thể thi triển năng lực hoặc là dị năng ít nhất 72 giờ. »

« Hư vô ấn ký: lưu lại hư vô ấn ký đối với mục tiêu, cho dù đối phương chạy trốn tới một thứ nguyên khác thì túc chủ cũng có thể cảm nhận được sự tồn tại của ấn ký. (Chú thích: Nếu mục tiêu bị lưu ấn ký thấp hơn cấp Thần Thoại thì không thể xóa ấn ký được, trừ phi mục tiêu tử vong.) »

« Thần Ma 3000 đồng tử: Triệu hoán hư ảnh 3000 Ma Thần đồng tử, bắn ra 3000 đạo hủy Diệt Thần Quang, tạo thành đả kích mang tính hủy cho mục tiêu. »

Chương 269: Miễn là còn sống thì vẫn còn có hy vọng

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương không vội vàng đi giải quyết kẻ địch, lúc này anh đang cảm thấy rất hứng thú đối với đồng minh của bọn Nurkse. Không ngờ lại có người thần không biết, quỷ không hay mà đánh cắp tin tức của mình.

Rốt cuộc thì tên đó núp ở nơi nào mà ngay cả chính mình cũng không có phát giác?

Lần này ra tay cần phải một lưới bắt hết, không để lại hậu hoạn.

Từng cái Hư vô thần đồng tử bay ra lòng bàn tay Chu Dương, lặng lẽ ẩn hình trong không khí.

Trong phạm vi hơn ba mươi dặm xung quanh, ba mươi sáu con Hư vô thần đồng tử có thể bảo đảm một khi có mục tiêu tiếp cận thì Chu Dương có thể lập tức biết được.

Nếu mà có người âm thầm dòm ngó, muốn thu thập tin tức của mình, như vậy thì bọn hắn sẽ không thể nào qua mắt được Hư vô thần đồng tử.

Anh Lạc ở bên cạnh nghe tới vẻ mặt ngây ngốc.

Tại sao lại như vậy?

Chu Dương đã nói đầu hàng vậy mà người Nurkse lại không chấp

nhận?

Đây là tình huống gì?

Chu Dương còn hẹn ra gặp mặt chiến một trận, đã nói tới mức này rồi mà bọn hắn vẫn sợ hãi.

Không phải nói văn minh Nurkse là một nền văn minh vô cùng cường đại sao?

Không phải bọn chúng coi con người như đám kiến hôi sao?

Tại sao khi đụng phải Chu Dương liền biến vị rồi.

Chu Dương liếc mắt một cái đã biết được ý nghĩ của cô, anh cười híp mắt nói:

- Thế nào, lẽ nào em chờ mong tụi nó tới bắt anh đến thế sao?

Anh Lạc vội vàng lắc đầu, lùi về sau hai bước theo bản năng.

- Thái độ đối với chủ nhân quá kém, nên bị trừng phạt!
- Tự chọn một hình phạt cho mình đi! Muốn cái gì?
- Roi da? Cây nến? Dây thừng?

Gương mặt Anh Lạc đỏ bừng, Chu Dương quá ghê tởm!

Tại sao cái tên này có thể biến thái như vậy chứ?!

Nhưng mà cho dù trong lòng Anh Lạc không tình nguyện như thế nào đi nữa thì cuối cùng cô vẫn khuất phục dưới dâm uy của Chu Dương.

Đây là lần đầu tiên Chu Dương chơi thử loại tình thú này, thủ pháp tương đối mới lạ. Trải qua một hồi thí nghiệm, rốt cuộc Chu Dương cũng đã thành thạo hơn nhiều, kỹ năng dây thừng cộng một.

- Dương ca, anh quá xấu rồi! Em cũng muốn chơi!

Không biết từ khi nào mà Miêu Linh Nhi đã móc ra một cây roi da rồi vung nó về phía Chu Dương.

Cái con bé loli này lại nghịch ngợm rồi.

Lành sẹo đã quên đau phải không?

Không cần Chu Dương ra tay, từng cây dây mây màu xanh lục nhanh

chóng trói Miêu Linh Nhi lại, người ra tay chính là Emily.

- Phá phách!
- Anh phải cho em ăn no một bữa.

Chu Dương quyết định thu thập Miêu Linh Nhi trước, con bé này là người khiến người ta không bớt lo nhất.

Mặc dù tiểu Loli chiến đấu hăng hái nhưng chung quy thì vẫn là bại tướng dưới Chu Dương.

Chờ đến khi đại chiến kết thúc, mỗi cô vợ của Chu Dương đều được ăn một bữa no nê.

Là nữ nô, Anh Lạc chính là đối tượng được chiếu cố trọng điểm, lấy được dinh dưỡng phong phú nhất.

- Nhớ kỹ, bắt đầu từ hôm nay, em chính là nữ nô của anh, không được có bất kỳ ý nghĩ mưu hại chủ nhân của mình, nếu không thì đừng trách anh trừng trị nặng tay.

Anh Lạc vừa mới bị dạy dỗ đến chết đi sống lại, không dám không nghe theo, cô cúi đầu xuống, bày ra dáng vẻ ngoan ngoãn vô cùng.

Chu Dương không có sử dụng Kẻ nắm giữ ký ức để thay đổi Anh Lạc, nếu không thì sau đó anh chỉ thu được một con rối, mất vui rất nhiều.

Với thực lực hiện giờ, anh muốn bao nhiêu cô gái xinh đẹp là chuyện cực kỳ đơn giản.

Nhưng mà như vậy thì còn gì thú vị nữa?

Đặc biệt là đồ vật xinh đẹp không có linh hồn, như vậy rất dễ dàng làm người ta chán ngấy.

Huống chi chúng nữ đều tương đối thuận theo anh, hiếm khi có một cô nàng phản nghịch, trải nghiệm khác lạ một phen cũng không tồi.

Trước mắt thì Anh Lạc đúng là khiến anh vui vẻ hơn một chút.

- Em nguyện ý trở thành nữ nô của anh, em sẽ làm bất cứ chuyện gì mà anh mong muốn. Nhưng em có một cái yêu cầu nho nhỏ, hy vọng chủ nhân cao quý của em có thể đáp ứng tâm nguyện của kẻ nô bộc hèn mọn này.

Anh Lạc quỳ dưới đất, thái độ khiêm tốn.

- Từ chối, con người anh luôn luôn sợ phiền toái, không muốn xen lẫn vào một ít chuyện rối loạn.

- Cho dù trước kia em có ân oán như thế nào thì đều phải hoàn toàn cắt đứt đi.

Chu Dương lắc đầu, cự tuyệt không chút nghĩ ngợi.

Nói giỡn, một nữ đầy tớ thì có tư cách gì phân phó chủ nhân của mình làm việc chứ?

Cuối cùng thì ai mới là chủ nhân đây?

- Cầu xin anh, chủ nhân, hãy đáp ứng yêu cầu của em đi. Em xin thề, từ nay về sau, em chính là đầy tớ trung thành của anh, anh muốn em làm gì thì em đều nguyện ý.

Từng giọt nước mắt lăn trên khuôn mặt của Anh Lạc, đôi mắt cô lộ ra một nỗi thống khổ, dáng vẻ vô cùng điềm đạm và đáng yêu.

- Chủ nhân tôn quý của em, van cầu anh đấy….

Chu Dương dùng ngón trỏ nâng cằm của Anh Lạc lên, trên mặt lộ ra vẻ hài hước:

- Anh nghĩ là em nghĩ sai một chuyện rồi, mạng của em là do anh cứu, anh không có truy cứu việc em muốn giết chết mình đã là không tồi rồi. Em hẳn là nên cảm thấy đủ, mà không phải là mở miệng yêu cầu chủ nhân.

- Em chính là nô lệ của anh, tính mệnh nắm giữ trong tay anh. Từ đầu chí cuối, anh bảo cái gì thì phải làm cái đó, không hề có quyền phản kháng.

- Nô lệ thì phải làm tốt bổn phận của nô lệ, không thể vượt qua.

Anh Lạc mở to miệng, nhưng cuối cùng cô cũng không phát ra được chút thanh âm nào.

Chuyện này vốn dĩ là cô có lỗi trước, Chu Dương hoàn toàn có lý do giết chết mình.

Nhưng mà cuối cùng thì Chu Dương vẫn hạ thủ lưu tình, tha cho mình một mệnh.

Trải qua cảm giác tử vong, Anh Lạc vô cùng quý trọng sinh mệnh mới này.

Miễn là còn sống thì vẫn còn có hy vọng.

Cô thu hồi biểu tình đáng yêu, điềm đạm vừa rồi, nước mắt biến mắt không chút tăm hơi, lại trở thành dáng vẻ khôn khéo như trước kia.

Trở mặt cực nhanh, giống như những gì mà mọi người nhìn thấy vừa rồi chỉ là ảo giác.

Chu Dương rất hài lòng với biểu hiện của cô, đây mới chuyện mà một nữ nô hợp cách nên làm.

- Lên đường thôi!

Chu Dương mang theo chúng nữ đi tới nơi ẩn thân của người Nurkse. Vì không để phe địch phát hiện rồi cảnh giác, Chu Dương từ bỏ sử dụng Cửu Long Thiên Đế Liễn vô cùng hoa lệ.

Anh không muốn mình còn chưa tới nơi thì đã hù chạy hết đối phương.

Chương 270: Không Có Trái Tim, Anh Sẽ Chế Tạo Một Cái Cho Em

Mọi người thoải mái, nhàn nhã tiến về phía trước, nhìn qua hoàn toàn không giống như là đang đi trả thù mà như là đi tham quan du lịch.

Đi được một nửa chặng đường thì mọi người nhìn thấy đằng trước có một nhóm hơn ba mươi người cả nam lẫn nữ đang đứng thành một hàng, bọn hắn nắm binh khí trong tay, ánh mắt lạnh như băng nhìn chằm chằm Chu Dương.

Những người này đều giống như Anh Lạc, bọn họ đều là con rối của nền văn minh Nurkse, những con tốt thí chịu chết thay.

- Anh Lạc, mày phản bội chúng tao!

- Đi chết đi!

Một tên đàn ông cột tóc đuôi ngựa nắm một trái tim màu đen trong tay, hắn chậm rãi nắm chặt tay lại, muốn bóp nát trái tim kia.

Trên mặt Anh Lạc lộ ra vẻ thống khổ, giống như đối phương đang bóp trái tim chân chính của mình.

Khi trái tim kia vỡ vụn, ánh mắt Anh Lạc ảm đạm rồi ngã xuống đất, chảy máu không ngừng.

Sinh cơ trên người cô nhanh chóng biến mất.

Trái tim màu đen chính là thứ mà bọn Nurkse dùng để khống chế chiến sĩ sinh hóa. Từng trái tim liên kết với tính mạng mỗi một người, một khi bị bóp nát thì mục tiêu cũng sẽ chết theo.

Giống như Anh Lạc bây giờ.

- Một ngày chết hai, ba lần, em quả thật là chưa từng có trong lịch sử!

- Nhưng mà em là nữ nô của anh đấy! Anh chưa bảo em chết thì làm sao em có thể chết được hả?

Có ý cười hiện lên trong mắt Chu Dương, một tia sáng màu xanh lục rơi xuống vị trí trái tim của Anh Lạc.

- Nếu em không có trái tim, vậy thì hãy để anh chế tạo cho em một khỏa!

Tia sáng xanh biến mất, một trái tim mới toanh xuất hiện nơi lồng ngực Anh Lạc, cô lại được khởi tử hoàn sinh lần nữa.

Đương nhiên, lần này mức độ khó khăn không cao, Chu Dương không cần thiết phải sử dụng tới Nghịch chuyển sinh tử.

Nhóm chiến sĩ sinh hóa hoàn toàn trợn tròn mắt, không phải Anh Lạc đã chết rồi sao? Tại sao cô ta còn có thể ngồi dậy chứ!

Tên đàn ông cột tóc đuôi ngựa lại siết chặt trái tim lần nữa, chỉ có điều là lần này Lạc Anh không hề có phản ứng gì.

- Không cần phải cảm ơn anh, tiếp theo chính là khi em chứng minh giá trị của mình, tiêu diệt bọn hắn!

- Nếu thất bại thì ngủ vĩnh viễn đi!

- Em bảo đảm sẽ hoàn thành nhiệm vụ!

Anh Lạc gật đầu một cái, nhìn Chu Dương rồi nói một cách trịnh trọng.

Cô tuyệt đối sẽ không cô phụ sự tín nhiệm của Chu Dương đối với mình.

Hai thanh đao võ sĩ bên hông ra khỏi vỏ, mũi đao buông xuống, Anh Lạc lạnh lùng nhìn về phía đám người đã từng là đồng bọn của mình.

- Xem ra chủ nhân của mày muốn cho mày đi chết!
- Đúng là thực lực của mày nổi bật nhất trong nhóm, nhưng một mình mày là không thể nào chiến thắng được chúng tao đâu!
- Có thể nhìn thấy thiếu nữ thiên tài kiếm đạo bỏ mạng ở trong tay mình, đây cũng là một chuyện may mắn!

Những người này cũng rút đao ra, thần sắc âm trầm và trào phúng.

- Các người là tiền bối của tôi, hôm nay tôi sẽ cho các người một cái chết thể diện!

Hai thanh đao va chạm vào nhau, một thanh âm thanh thúy vang lên, sau một khắc, Anh Lạc biến mất, thanh trường đao trong tay chém về phía tên đàn ông cột tóc đuôi ngựa.

Trước đó hắn ta đã giết chết mình một lần, hiện tại đến phiên cô đáp lễ rồi!

- Lạc Anh, lúc trước mày không phải là đối thủ của tao, hiện tại lại càng không phải!

Thân hình tên tóc đuôi ngựa kia uyển chuyển như tơ liễu, nhẹ nhàng rung động, sau đó hắn bỗng dưng rút thanh đao trong tay ra.

- Rút Đao Trảm!

Ánh đao sáng như tuyết lóe lên một cái rồi biến mất, đây chính là tuyệt kỹ làm nên tên tuổi của hắn, Rút Đao Trảm. Sau khi hắn biến thành người sinh hóa, tốc độ của chiêu này đã có bước tiến vượt bậc, gần như đã bằng tốc độ của sao băng xẹt qua.

Dưới tình huống bình thường, địch nhân còn chưa kịp phản ứng chuyện gì xảy ra thì đã về chầu ông bà.

Nhưng mà động tác của Anh Lạc càng nhanh hơn, không biết khi nào mà chung quanh cô xuất hiện một cơn cuồng phong, mũi đao như nhảy múa ở trong gió. Rút Đao Trảm còn chưa rơi xuống người mình thì Anh Lạc đã chém đứt cánh tay cầm đao của đối phương.

- Chuyện này sao có thể xảy ra được!

Sắc mặt của tên cột tóc đuôi ngựa hoàn toàn thay đổi, hắn đã dùng toàn lực cho chiêu vừa rồi, tốc độ đã đạt tới cực hạn của bản thân. Ngoại trừ sao băng thì chắc chắn không còn thứ gì có thể sánh bằng tốc độ của chiêu này.

Nhưng mà, hắn đã thua, thua một cách thảm bại.

Phản ứng của những tên võ sĩ khác cũng không khác là bao. Danh tiếng của tóc đuôi ngựa không thấp, hắn được mọi người tôn xưng là Kiếm Hào, đây chính là sự khẳng định của mọi người đối với thực lực và danh tiếng của hắn, nếu không thì hắn cũng sẽ không trở thành thủ lĩnh của mọi người.

Nếu bàn về thực lực, tóc đuôi ngựa còn cao hơn Anh Lạc mấy bậc.

Sỡ dĩ nói như vậy là vì những lần giao thủ trước đây, Anh Lạc vẫn luôn thua hắn ta, không hề thắng được một ván nào.

Nhưng mà mới không gặp mấy ngày mà kết quả đã nghịch chuyển, Kiếm Hào thảm bại ở trong tay Anh Lạc.

Ánh mắt Anh Lạc quét qua một vòng, thu hết vẻ mặt của mọi người vào trong đáy mắt.

- Cái thế giới này đã khác với trước kia rồi, thế mà các người vẫn còn sống trong dĩ vãng, thật là ngoan cố!

- Hôm nay tôi sẽ để các người mở mang kiến thức một chút, cho các người biết cái gì gọi là lực lượng chân chính!

Hai thanh đao của Lạc Anh bắt đầu có biến hóa, một thanh có những tia chớp màu trắng vờn quanh, thanh còn lại thì toát ra vô số ngọn lửa đỏ rực.

Hai thanh thần binh đan chéo nhau, ngọn lửa và sấm sét va chạm, Anh Lạc từ trên trời rơi xuống, giống hệt như một nữ võ thần.

- Đây là chiêu thức mà tôi vừa mới sáng tạo ra, Lôi hỏa trời giáng, mời mọi người đánh giá một phen!

Tốc độ của lôi kiếm nhanh đến mức không tài nào bắt giữ được, hỏa kiếm thì cuồng bạo như núi lửa sắp phun trào, thế tấn công mãnh liệt không thể kháng cự.

Lôi hỏa kết hợp, không thể địch nổi.

Tóc đuôi ngựa nam còn chưa kịp phản ứng thì đôi mắt hắn đã tràn đầy hình ảnh của sấm sét và lửa đỏ, hai thứ này trở thành màu sắc cuối cùng mà hắn nhìn thấy trên thế gian này.

Anh Lạc đứng bên cạnh thi thể của Kiếm Hào, trên mặt không vui không buồn.

Nếu là lúc trước, muốn vượt qua loại cường giả thành danh đã lâu như Kiếm Hào, cho dù cô có là thiên tài kiếm đạo thì ít nhất cũng phải mất sáu, bảy năm.

Nhưng mà hiện tại đã khác, cô có thể chém chết hắn ta dễ như trở bàn tay.

Anh Lạc có lòng tin cực kỳ, đừng nói là một cái Kiếm Hào, cho dù tới thêm một trăm tên như vậy thì cô vẫn có thể giải quyết dễ dàng.

Mọi việc đều nhờ vào Chu Dương, nếu không có anh ấy thì hiện tại mình vẫn là một con côn trùng nhỏ bé.

- Mày giết chết Kiếm Hào!
- Tại sao thực lực của mày lại trở nên đáng sợ như vậy!
- Vừa rồi là ma thuật phải không?

Các võ sĩ còn lại nhìn về phía Anh Lạc, ánh mắt vừa giận vừa sợ, cuối cùng cả đám đưa mắt nhìn sang Chu Dương.

Trước kia thì thực lực của Anh Lạc vẫn tương đương với bọn họ, hiện tại cô ta lại có thể nắm giữ lực lượng của sấm sét và lửa, đồ sát Kiếm Hào đệ nhất, cái này tuyệt đối là do sự giúp đỡ của người đàn ông kia.

Chương 271: Võ Sĩ Thiểu Năng Trí Tuệ, Kiếp Sau Nhớ Đầu Thai Làm Con Gái!

Đây chính là kẻ địch mà người Nurkse mệnh lệnh bọn họ đi đối phó sao? Thực lực quá đáng sợ!

- Tôi nguyện ý đầu hàng, tôn ngài làm chủ nhân! Xin ngài hãy tiếp nhận tôi!

Một tên võ sĩ quỳ dưới đất, hai tay nâng đao võ sĩ lên cao, bày ra tư thế nguyện ý trung thành với Chu Dương.

Sau đó lại có mấy người noi theo.

Các võ sĩ không có một lòng một dạ đi theo người Nurkse, chỉ là tính mệnh của mọi người bị bọn chúng nắm giữ, thân bất do kỉ.

Nếu người đàn ông này có thể trợ giúp Anh Lạc giải quyết tai họa ngầm, còn có thể tăng lên thực lực cho cô ta, như vậy thì hắn nhất định cũng có thể giúp bọn họ.

- Chúng tôi nguyện ý thề sống chết thuần phục! -

Toàn bộ võ sĩ quỳ xuống, duy trì tư thế giơ đao võ sĩ lên cao.

Chu Dương nhìn đám võ sĩ này rồi cười nói:

- Không phải mấy người vừa mới nói nguyện ý thề sống chết sao? Vậy thì tôi cho các người một cái cơ hội đây, hiện tại tự sát đi!

- Đây là cơ hội để các người biểu đạt lòng trung thành của mình.

Sắc mặt của đám võ sĩ trở nên hết sức khó coi, thậm chí còn có người trợn trắng mắt nhìn Chu Dương.

Võ sĩ thuần phục chính là một việc thần thánh vô cùng, đối phương không biết quý trọng thì thôi, còn muốn làm bọn hắn tự sát, cái này thật là khinh người quá đáng.

- Mày đừng có mà quá quắt!

Một tên võ sĩ có tính khí tương đối nóng nảy đứng dậy, mũi đao nhắm thẳng vào Chu Dương.

Sắc mặt Anh Lạc lạnh lẽo, thanh đao võ sĩ trên tay cô hiện lên ánh sáng màu xanh, sau một khắc, cô đã thu đao vào vỏ.

Mà tên vừa mới khiêu khích Chu Dương đã đầu mình hai nơi.

- Ai dám khiêu khích uy nghiêm của chủ nhân, giết chết không tha!

Mọi người câm như hến, thực lực hiện tại của Anh Lạc quá mạnh mẽ.

Cô ta không chỉ nắm giữ năng lực sấm sét và ngọn lửa, hiện tại còn triển lộ ra năng lực gió nhanh như tia chớp, ai biết cô ta còn có năng lực gì nữa?

Mà mọi việc đều là Chu Dương ban cho cô ta!

Chỉ cần mình có thể biểu hiện ra đủ lòng trung thành, như vậy có phải là mình cũng có thể có được hồi báo phong phú như vậy không?

Đôi mắt mọi người lấp lóe, bọn hắn nhớ tới cảnh tượng Chu Dương cứu sống Anh Lạc vì vậy cho rằng đây là một cái khảo nghiệm, chỉ có người thông qua khảo nghiệm mới có thể đạt được lực lượng.

Một tên võ giả gầy yếu hô to một tiếng, hắn giơ thanh đao võ sĩ lên rồi dứt khoát đâm mạnh vào trái tim:

- Tôi nguyện ý để đại nhân nhìn thấy lòng trung thành của mình!
- Tôi cũng nguyện ý!
- Tôi cũng vậy!

Có người mở đầu, những người còn lại rối rít noi theo, một đám đều là đầu gỗ không biết suy nghĩ, lập tức dùng vũ khí đâm vào chỗ yếu hại trên cơ thể, tử vong tại chỗ. Có mấy tên khôn khéo thì đâm đao lệch khỏi vị trí trái tim, chết giả.

Bọn hắn muốn dùng cái này để thông qua khảo nghiệm của Chu Dương.

Chu Dương có chút ngây ngốc, không ngờ mình mới nói bậy nói bạ vài câu mà bọn họ đã lập tức làm theo.

Đám võ sĩ này bị thiểu năng trí tuệ hết rồi à?

Nhìn thấy hơn ba mươi tên võ sĩ ngã xuống đất, Anh Lạc có chút sửng sốt.

Chủ nhân quá lợi hại, không cần phải ra tay, chỉ cần một lời là đã có thể khiến bọn hắn tự sát, thật sự là quá lợi hại.

Không cần phí một binh một tốt mà đã khiến kẻ địch đoàn diệt.

- Có phải đầu của mấy người này có vấn đề không? Nói bọn hắn tự sát là lập tức tự sát!
- Còn có vài người, em đi qua đó giúp một chút đi, giải quyết

toàn bộ, đừng để bọn họ đi xuống suối vàng còn phải chịu đựng thống khổ nữa!

Anh Lạc lập tức nghe theo mệnh lệnh của Chu Dương, thanh đao võ sĩ trong tay lóe lên, ánh lửa thoáng qua, không cho bọn hắn cơ hội sống lại.

- Không, tại sao mày có thể nói không giữ lời chứ?!

Bảy, tám tên giả chết còn lại vừa giận vừa sợ nhìn Chu Dương.

Chu Dương buông tay:

- Tôi có nói là sẽ không giết mấy người à?!

Những người này không phải là mỹ nữ xinh đẹp cho nên Chu Dương không cần thiết phải cứu vớt.

- Kiếp sau mấy người nhớ đầu thai làm con gái ha!

- À, còn phải là mỹ nữ nữa nha!

Các võ sĩ chết không nhắm mắt, bọn hắn không ngờ nguyên nhân Chu Dương cứu Anh Lạc lại không cứu bọn hắn là bởi vì bọn hắn không phải con gái...

Cho tới bây giờ, nữ võ sĩ vẫn luôn là sự tồn tại mà bọn hắn xem thường, nhưng một khắc trước khi chết, điều duy nhất mà bọn hắn hối hận chính là tại sao mình không đầu thai làm một người phụ nữ chứ?

Đương nhiên, cho dù bọn họ có là nữ võ sĩ thì cũng không hợp cách, yêu cầu của Chu Dương rất cao.

Nhan sắc phải thuộc hàng thượng đẳng, vóc dáng cực phẩm, thân thể thuần khiết.

Cho dù những người này có về lò nấu lại thì vẫn không cách nào đạt tiêu chuẩn đó.

Dù sao thì đầu thai là một môn kỹ thuật sống.

Không phải ai cũng đều có thể đầu thai thành cao phú soái và bạch phú mỹ.

Sau khi giải quyết xong phiền toái nho nhỏ, Chu Dương lại gặp phải một đợt sóng Zombie. Chỉ là Chu Dương nhận ra một điều kỳ quái,

nơi đây là cứ điểm của bọn Nurkse, nhưng mà dọc đường đi thì anh vẫn chưa đụng phải một con Zombie tiến hoá nào.

Quá khác thường!

Chẳng lẽ tiến hóa Zombie đều bị người Nurkse bắt làm vật thí nghiệm hết rồi?

Chu Dương nhớ tới nguyên dịch tiến hóa mà anh lấy được từ trong tay người Nurkse, cộng thêm một ít mà anh thu thập ở Đại Xương Thị trước đó.

Nếu muốn thí nghiệm thì còn nơi nào tốt hơn Nhật Bản nữa?

Chu Dương hoàn toàn không có một chút gánh nặng trong lòng khi tiến hành thí nghiệm ở quốc gia này.

Chu Dương lấy từ trong không gian ra một lượng nguyên dịch tiến hóa màu tím lớn rồi đi tìm nơi tập trung Zombie tương đối nhiều.

Anh triệu hồi một dòng nước để pha loãng nguyên dịch tiến hoá tím, dùng cuồng phong đưa lên cao rồi điều khiển nó rơi xuống khu vực tập trung Zombie nhiều nhất.

Ngay sau đó, Chu Dương hoàn thành một lần mưa nhân tạo, phạm vi ước chừng ba mươi cây số.

Từng con Zombie cảm nhận được thân thể của mình xảy ra biến hóa, chúng nó liên tục ngửa mặt lên trời gầm thét.

Rất nhiều Zombie đã tiếp cận ranh giới tiến hóa, nguyên dịch tiến hóa tới lần này rất là đúng khi.

Từng con Zombie như là được nạp điện đầy, có con trở nên cao lớn hơn, có con thì co rụt biến nhỏ lại.

Zombie tiến hóa, Zombie biến dị hệ Lực lượng, Zombie biến dị hệ Tốc độ, Tang Chung, Kỳ Biến Giả….

Từng con Zombie mà Chu Dương quen thuộc lại xuất hiện trước mắt anh một lần nữa.

Chương 272: Tung Ra Mưa Tiến Hóa Zombie, Tụi Bây Muốn Đầu

Hàng? Tao Từ Chối Tiếp Nhận

Nhìn thấy đàn Zombie dị biến, vài người Nhật Bản sống sót cho rằng cơ duyên của mình đã đến, có người liều lĩnh chui vào màn mưa tím đó, khát vọng bản thân có thể thu được lực lượng siêu phàm giống như Zombie.

Nhưng mà hiện thực và mơ tưởng thường trái ngược nhau. Bất kỳ nhân loại nào dám vọt vào trong mưa tím thì virus trong cơ thể hắn cơ hồ là bạo phát trong nháy mắt, cuối cùng biến thành một thành viên trong đàn Zombie.

Người Nurkse âm thầm giám sát và quản chế nhất cử nhất động các khu vực phụ cận, lén lút nghĩ hết tất cả biện pháp để thu thập tài liệu về Chu Dương.

Vì thế chưa được mấy phút thì tin tức Chu Dương phóng thích nguyên dịch tiến hóa màu tím đã truyền đến tay người Nurkse.

- Ai có thể nói cho ta đây là tình huống như thế nào không? Lẽ nào Chu Dương đang muốn lấy lòng chúng ta sao?

Virus sinh hóa là thứ cốt lõi nhất, là cái mà người Nurkse bọn hắn nghĩ hết biện pháp để tiến hành nghiên cứu.

Nguyên sương tiến hóa là một nghiên cứu đột phá. Bởi vì bọn hắn tiến hành thí nghiệm ở quá nhiều địa phương, cho nên phân phối vật liệu và ngạch độ chế tạo ở mỗi địa phương tương đối ít.

Không phải bọn hắn không có tung ra nguyên dịch tiến hoá ở Nhật Bản, mà là Zombie tiến hóa và Zombie biến dị đều đã bị nhân viên nghiên cứu bắt lại thí nghiệm, số lượng tiêu hao mỗi ngày rất lớn.

Tính ra thì hành động của Chu Dương đối với bọn hắn mà nói giống như là buồn ngủ được đưa gối nằm, giải quyết xong vấn đề khẩn cấp của người Nurkse.

- Xem ra Chu Dương xác thực tính toán đầu hàng chúng ta, nếu không thì tại sao hắn ta lại làm loại chuyện tốn công mà không có kết quả này chứ?

- Hẳn là chúng ta nên thử tiến hành tiếp xúc với hắn, dù sao thì tên nhân loại này có Hải Thần làm chỗ dựa sau lưng, chúng ta không thể trêu chọc.

- Kế hoạch Tạo Thần tuyệt đối không thể xuất hiện sai lầm, ta tán thành ý kiến này.

- Ổn định Chu Dương tức là ổn định Hải Thần, chỉ cần sau này chúng ta chế tạo ra ra được một đội quân chiến sĩ sinh hoá thần cấp thì sẽ không cần phải lo lắng cái gì nữa, lúc đó cho dù là Hải Thần có đích thân tới thì cũng không cần sợ hãi. Có điều trước khi kế hoạch thành công thì chúng ta phải nhẫn nhịn một thời gian.

- Tối đa là từ nửa năm đến một năm, sau khi kế hoạch thành công, cái tên Chu Dương kia sẽ là mối tai họa ngầm đầu tiên mà chúng ta sẽ giải quyết!

- Bất cứ ai hay cái gì dám đối nghịch với văn minh Nurkse thì đều phải chết.

Người Nurkse toàn bộ thông qua, lúc này tin tức cũng đã truyền đến tai Mosaka.

- Tiếp nhận lời đề nghị đầu hàng của nhân loại?

- Nhân loại phóng thích nguyên sương tiến hóa, tỏ vẻ muốn lấy lòng chúng ta.

Sau khi nhận được tin tức, trong mắt Mosaka lóe lên vẻ ngạo nghễ.

Không phải Chu Dương rất lợi hại sao? Không phải hắn tuyên bố muốn cho chúng ta một bài học sao?

Tại sao bây giờ lại cúi đầu rồi hả?!

Hắn vội vã muốn thấy cảnh tượng Chu Dương quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

- Chúng ta xuất phát thôi!

Mosaka và Lisa trở thành sứ giả cho người Nurkse, đi về phía Chu Dương.

Lúc trước thì Lisa còn có chút bận tâm, nhưng khi đụng phải từng con Zombie dị biến thì không dừng nụ cười trên mặt được.

Có một con Zombie dị biến lợi hại nhất, thân hình nó cao ba thước, toàn thân toàn là cơ bắp, mọc ra móng vuốt sắc bén, hai mắt đỏ ngầu, cho người ta một loại cảm giác hung ác.

- Không ngờ vận khí hôm nay cũng không tệ lắm, thế mà lại xuất hiện bạo quân! Tên tiểu tử này rất có tiềm lực, chỉ mới sử dụng nguyên dịch tiến hóa một lần là đã có thể tiến hóa đến loại hình thái này!

Hai cái người Nurkse giống như nhìn thấy bảo vật, bọn hắn đi về phía bạo quân trấn an một hồi, thu được quyền khống chế nó.

Virus sinh hóa là thứ mà người Nurkse nghiên cứu ra, bọn hắn đã sớm thiết lập cửa sau cho mình. Cho dù Zombie có cường đại cỡ nào, tiến hóa lợi hại đến đâu đi nữa thì vẫn sẽ bị bọn hắn khống chế.

Trước mắt thì Bạo quân là hình thái cao nhất mà Zombie có thể tiến hóa tới, nếu tiến hơn một bước nữa thì thậm chí có thể đạt đến thứ thần cấp.

- Đến lúc đó, đây chính là một bước tiến dài của người Nurkse!

Tốc độ bọn hắn rất nhanh, nơi hai người đi qua thì Zombie sẽ rối rít nhường ra một con đường.

Hai người dùng toàn lực đi tới, rất nhanh liền gặp được Chu Dương.

Lúc này Chu Dương đang dạo bước trong cơn mưa tím, anh nhìn thấy từng con Zombie nhào tới mà vẫn không có ra tay tiêu diệt, trái lại thì trên mặt còn nở nụ cười rạng rỡ.

Điều này càng khiến bọn hắn tin chắc Chu Dương muốn đầu hàng, bằng không thì hắn ta hoàn toàn có thể ra tay tiêu diệt hết đàn Zombie này.

- Làm không tồi! Chúng ta đã thấy được thành ý, người Nurkse nguyện ý tiếp nhận yêu cầu đầu hàng của ngươi!

Mosaka và Lisa ngẩng cao đầu, ngữ khí kiêu ngạo cực kỳ.

???

Hai đứa này bị điên rồi!

Chu Dương chỉ là đã lâu rồi chưa thấy được Zombie biến dị, cho nên nhất thời có cảm giác thân thiết.

Một khi Zombie tiến hóa hoàn thành, anh sẽ thu hoạch được một lượng tích phân khổng lồ.

Đối với Chu Dương mà nói, tích phân quan trọng hơn tiền bạc gấp

trăm triệu lần. Hiện tại nhìn thấy nhiều tích phân như vậy, làm sao mà Chu Dương không cao hứng cho được?

- Không phải lúc trước mấy người nói không chấp nhận yêu cầu đầu hàng của tôi sao? Hiện tại lại tính toán đấu một mình à?

Chu Dương cười híp mắt nhìn hai tên người Nurkse kia.

- Người Nurkse cảm nhận được thành ý của ngươi, nguyện ý cho ngươi một cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời.

- Quỳ xuống trước mặt ta, dâng lên một đoàn ý thức của mình, như vậy thì chúng ta sẽ tiếp nhận sự đầu hàng của ngươi!

Trong mắt Mosaka lóe lên vẻ ngạo nghễ, hắn vô cùng chờ mong nhìn thấy cảnh tượng Chu Dương quỳ xuống trước mặt mình.

- Xin lỗi, tao thay đổi ý định rồi!

- Lần này đổi thành tụi bây đầu hàng thế nào?

Ánh mắt của Chu Dương quét qua hai cái người Nurkse, cuối cùng rơi xuống trên người Mosaka.

Sau một khắc, một cỗ áp lực khổng lồ rơi xuống, Mosaka còn chưa phát ra uy hiếp thì hai chân đã mềm nhũn, chính hắn lại là người quỳ gối trước mặt Chu Dương.

Lisa cũng không có may mắn thoát khỏi, hai cái người Nurkse vùng vẫy muốn đứng dậy nhưng lại không làm được, hình như trên lưng bọn hắn bị đặt lên một ngọn núi lớn.

Hai tên người Nurkse hiện lên vẻ mặt uất ức, đôi mắt giống như muốn phun lửa.

- Tụi bây muốn đầu hàng à?

- Mày đừng si tâm vọng tưởng, cho tới bây giờ thì người Nurkse còn chưa từng biết đầu...

Mosaka còn chưa nói xong thì thân thể đã chịu áp lực tăng lên gấp bội.

- Xin lỗi ha, tao cự tuyệt tiếp nhận!

Không đợi hai người kịp phản ứng, đao võ sĩ đã chặt đứt cổ của bọn hắn.

Chương 273: Quét Tích Phân Thần Khí, 3000 Vạn Tích Phân, Nurkse Văn Minh Chiến Thư

- Cái đồ nhân loại đáng chết, nói không giữ lời!

Ý thức nguyên chủng của hai người Nurkse toát ra, lớn tiếng gầm hét về phía Chu Dương.

Lisa không nói một lời, con muốn chạy trốn.

Thực lực của Chu Dương quá đáng sợ, chỉ là uy áp đã làm cho bọn họ không có chút phản kháng nào, thực lực tuyệt đối đạt tới thần cấp, thậm chí mạnh hơn.

Nurkse văn minh nhất định phải lần nữa cân nhắc kế hoạch đối phó Chu Dương, không thể xem thường.

- Tại sao chúng ta lại chạy tới đó?

Nắm Giữ Tử Thần bên trên truyền đến một lực hút, hai người vội vàng rút lui về phía sau với tốc độ nhanh hơn.

Vô luận họ sử dụng năng lực, đều không cách nào sắp xếp loại trạng thái này, ý thức nguyên chủng thật nhanh thu nhỏ, bước vào Linh Giới duy nhất thuộc về Nắm Giữ Tử Thần.

Sau khi bước vào Linh Giới, ý thức nguyên chủng của người Nurkse sẽ cắt đứt với hợp thể của họ, không cách nào truyền tin tức cho người Nurkse.

- Hoan nghênh các người bước vào Tử Thần Linh Giới!

- Tôi sợ cậu cô đơn, cho nên vừa rồi đã tìm thêm cho cậu hai đồng bọn mới này!

Lúc ban đầu, người Nurkse đến đáo tử thần Linh Giới suýt nữa bị hành hạ điên, ánh mắt thẫn thờ, mất đi tiêu cự.

Bên cạnh còn có tiểu quỷ đang hành hạ hắn, số lần tử vong quá nhiều, ý thức của anh dần dần trở nên trì trệ.

Chu Dương gọi mấy tiếng, anh ta mới thẩn thờ quay đầu qua.

- Nhân loại, thì ra mày không cách nào giết chết người Nurkse, hại cho bọn tao mất công lo lắng một phen!

Nhìn thấy ý thức nguyên chủng của người Nurkse không bị sao, Mosaka và Lisa thở dài một hơi.

Nếu đã không cách nào giết chết người Nurkse, vậy thì không cần sợ anh ta.

Còn không đợi họ đi qua chào hỏi, thì bọn họ đã nhìn thấy một màn không dám tin.

- Mày là ác ma!

- Cầu xin anh thả tôi đi ra!

Nhìn thấy Chu Dương, ánh mắt của anh bùng nổ ra ánh sáng sáng chói, quỳ dưới đất dập đầu về phía Chu Dương, một giây cũng không muốn tiếp tục ở chỗ này.

- Anh làm gì vậy? Người Nurkse chúng ta thà rằng chết đứng, quyết không quỳ xuống!

- Người Nurkse vĩnh viễn không bao giờ làm nô!

Họ cao ngạo, xưa nay sẽ không quỳ xuống trước bất kỳ ai, cho dù đối phương là thần linh!

- Sỉ nhục người Nurkse! Nếu để cho hội nguyên lão biết rõ hành vi ngươi, chắc chắn sẽ phế trừ vị trí của ngươi ở Tạp Đạt Lạp Cách.

Người Nurkse không phải là không chết, nếu vi phạm ý nguyện của hội nguyên lão, thậm chí chuyện nguy hại đến Nurkse văn minh, vẫn sẽ bị xoá tên khỏi Tạp Đạt Lạp Cách.

Điều này đại biểu sau khi chết ý thức nguyên chủng sẽ không trở lại Tạp Đạt Lạp Cách, không thể sống lại.

- Dốt nát ngu xuẩn, hi vọng các người không hối hận!

Anh thản nhiên liếc những người đã từng là đồng tộc, chợt lần nữa hướng về Chu Dương mở miệng cầu xin tha thứ.

Hối hận? Tại sao phải hối hận?

Hai người không biết tiếp theo sẽ là ác mộng đáng sợ đến bực nào.

- Mọi người cố gắng trò chuyện, nếu như có thể đạt được tình báo làm tôi hài lòng, tôi có thể để cho anh nghỉ ngơi hai ngày.

- Nhân loại đáng chết, nhanh thả bọn tao ra ngoài!

Mosaka và Lisa đương nhiên sẽ không may mắn thoát khỏi, rất nhanh có mấy tiểu quỷ qua đây pha chế họ.

Chờ đợi bọn họ sẽ là núi đao biển lửa cao cấp nhất.

- Gào!

Bạo quân cảm nhận được chủ nhân biến mất, trong ánh mắt đỏ lộ ra hào quang màu đỏ bạo, mạnh mẽ mà nhào tới Chu Dương.

Mặt đất ầm ầm xuất hiện một cái động thật sâu, rõ ràng là lực bộc phát mạnh mẽ của bạo quân.

Nồi đất kích thước như một nắm đấm mạnh mẽ đánh về phía đầu Chu Dương, một quyền này mà đánh xuống, coi như là một chiếc xe tăng cũng có thể đánh bay ra ngoài.

Chiến lực suýt có thể so với lực lượng thuần tuý của Chu Dương khi chưa đánh vỡ hạn chế.

« Bạo quân: Nurkse văn minh sinh hóa chiến đấu binh khí, lực lượng mạnh mẽ để cho người ta sợ hãi. »

Lực lượng: 698

Thể chất: 824

Nhanh nhẹn: 532

Tinh thần: 477

Thiên phú: Bạo Quân (cấp độ S): Kẻ địch công kích sẽ tiến hành lực lượng phán định, gia tăng gấp đôi điểm lực lượng (1396). Sức mạnh công kích phán định thấp ở mục tiêu của mình, sẽ tạo thành hiệu quả sát thương gấp năm lần. Bị tổn thương thì hiệu quả sẽ tăng lên gấp bội.

Sinh Hóa Vũ Trang (A): Thể chất tăng lên 300 điểm, bị tổn thương giảm bớt 75%, hiệu quả khôi phục tăng 300%.

Chiến Tranh Gầm Thét (A+): Phát ra chiến tranh gầm thét, có tác dụng chấn nhiếp đối với kẻ địch tới gần trong vòng một trăm thước,

hiệu quả sợ hãi, choáng váng, yếu ớt chờ tiêu cực, tiếp theo bị tổn thương tăng 300% (có thể kết hợp với hiệu quả của bạo quân).

Va Chạm Tử Vong (cấp độ S): Thiêu đốt lực lượng trong cơ thể, hình thành sương độc ăn mòn, bước vào trạng thái cuồng bạo, tốc độ tăng gấp 10 lần, đối với mục tiêu chạm phải trên đường tạo thành tổn thương gấp 10 lần, sương độc ăn mòn sẽ làm mục tiêu bị nhiễm. »

Quả nhiên là binh khí chiến đấu, thực lực rất mạnh!

Dõi mắt địa tinh, ngoại trừ những quái vật Hắc Ám Chi Tử này, quái vật hiếm thấy khó có thể địch nổi nó.

Bạo quân dùng Va Chạm Tử Vong đánh về phía Chu Dương, sương độc màu xanh khắp trời vọt về phía lỗ chân lông Chu Dương, cả người hóa thành một đạo quang ảnh màu xanh, ầm ầm hướng về phía đánh tới Chu Dương.

Tốc độ này sắp đến trình độ người không chớp mắt, người bình thường thậm chí còn chưa phản ứng kịp, đã bị bạo quân dễ như trở bàn tay đụng chết.

Đương nhiên, trong đó không bao gồm Chu Dương.

Đối mặt với nắm đấm của bạo quân đánh tới, ngón tay Chu Dương điểm ra một chỉ, nhẹ nhàng điểm trên nắm tay bạo quân.

Ầm!

Cuồng bạo sóng khí đem làm Zombie gần đó đang tụ tập tới toàn bộ vén bay ra ngoài, té xuống xa mấy chục mét.

Trong sân Chu Dương vẫn không nhúc nhích, như một ngọn núi, vẫn duy trì động tác vốn có.

Bạo quân cũng duy trì tư thế giơ quả đấm, sau một khắc, thân thể của anh từng khúc nứt ra, giống như bị vô số thanh tiểu đao chém qua, biến thành mấy ngàn khối thịt vụn nổ tung.

Chu Dương vung tay lên, sương độc và huyết dịch bay tán loạn, không có một giọt có thể nhiễm đến trên người hắn.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết bạo quân, thu được 200 vạn tích phân. »

Cũng không tệ lắm, hy vọng có thể gặp phải thêm mấy bạo quân nữa, kiếm lớn một chút.

Chu Dương nhàn nhã nằm tắm nắng, độ cái giả, chờ đám Zombie tiến hóa không sai biệt lắm, lúc này mới thản nhiên xuất thủ.

Lại là Bão Táp Cuối Cùng quen thuộc, hủy diệt qua đi, khu vực gần đó giống như bị đào ba xích đất, đã từng kiến trúc biến mất, khắp nơi trụi lủi.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 326 6024 Zombie tiến hóa, thu được ** tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 7 418 Zombie loại nhanh nhẹn, thu được 225 4000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 6530 Zombie loại lực lượng, thu được 1959000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 778 Tang Chung (Zombie biến dị cả thể chất và lực lượng), thu được 778000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 164 Thiểm Thực Giả (Zombie loại tiến hóa đặc biệt), thu được 328000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 31 Kỳ Biến Giả (Zombie biến dị cường hóa bốn thuộc tính), thu được 310000 tích phân »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 3 bạo quân, thu được 6000000 tích phân. »

Lại thêm bạo quân lúc trước bị giết chết, một hơi đạt được ** tích phân, tiếp cận 3000 vạn tích phân, ba cái bảo rương cấp Thần Thoại.

Thu hoạch thật là lớn!

Chu Dương thấy vậy mặt mày hớn hở, anh vẫn là lần đầu tiên một hơi đạt được ba cái bảo rương cấp Thần Thoại, lần này kiếm bộn rồi.

Lần sau, anh chắc chắn phải cướp hết sạch toàn bộ nguyên dịch tiến hóa của Nurkse văn minh.

Vật này quả là lợi khí quét tích phân!

- Nhân loại! Mày tiêu diệt người Nurkse văn minh chúng ta, hủy diệt mấy trăm vạn vật thí nghiệm sinh hóa, người Nurkse văn minh bọn tao và mày không chết không thôi!

- Không phải là mày muốn quyết một trận tử chiến với bọn tao à? Bọn tao chờ mày!

Bầu trời ánh chiếu ra một phần chữ bằng máu, đây là Nurkse văn minh hạ chiến thư đối với Chu Dương.

Chương 274: 72 Biến Và Trừng Ai Người Đó Mang Thai, Lá Bài Tẩy Của Nurkse Văn Minh

Chu Dương nhìn Nurkse văn minh hạ huyết thư khiêu chiến, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Đám người kia rốt cuộc không nhịn được à?

Các người đã thành ý muốn chết, vậy tôi sẽ từ bi giúp các ngươi.

Có chiêu số gì cứ việc dùng hết ra!

Chu Dương không gấp trước tiên giải quyết xong đám gia hỏa Nurkse văn minh muốn chết này, có chuyện gì cũng phải mở xong bảo rương trước rồi lại nói.

Không gì quan trọng hơn chuyện so với mở bảo rương cấp Thần Thoại.

« Tiêu hao 1111 vạn tích phân, Bảo rương Hoàng Kim tiến giai bảo rương cấp Thần Thoại. »

« Tiêu hao 1111 vạn 1000 tích phân, bảo rương Bạch Ngân tiến giai bảo rương cấp Thần Thoại. »

« Tiêu hao 1111 vạn 1100 tích phân, bảo rương Thanh Đồng tiến giai bảo rương cấp Thần Thoại. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được thần thông 72 biến. »

« 72 biến (thần thoại): Túc chủ có thể tùy ý biến ảo thành mục tiêu tùy ý, cũng thu được thiên phú và năng lực của mục tiêu đó. (Chú ý 1: Nếu lấy được năng lực và dị năng yếu hơn nhiều so với túc chủ thì năng lực đó sẽ được cường hóa trên phạm vi lớn, thẳng đến xứng đôi với năng lực của túc chủ.) (Chú ý 2: Thần thông không thể bị cấp Thần Thoại trở xuống nhìn thấu.) »

Thần thông?

72 biến?

Làm sao đến cả thần thông Hầu ca cũng ra rồi?

Nghĩ đến đủ loại chỗ kỳ lạ của hệ thống nhặt bảo rương, nói không chừng ngày đó có thể triệu hồi ra Như Lai Phật Tổ làm tiểu đệ cũng không phải chuyện gì khiến người ngạc nhiên.

Mặc dù 72 biến không phải năng lực phương diện chiến đấu, nhưng thực dụng lại rất mạnh, đặc biệt là đánh vào trong quân địch, cao phá hư, không chút nào bất lợi.

Mặt khác, mình còn có thể trải nghiệm cảm giác thật nữ trang đại lão.

Mình phi lễ mình cũng sẽ không bị bắt?

Khụ! Khụ! Khụ!

Chu Dương tạm thời đè xuống đáng sợ ý nghĩ.

Tiếp tục mở bảo rương.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được năng lực cấp Thần Thoại trừng ai người đó mang thai. »

« Trừng ai người đó mang thai (thần thoại): Tiêu hao 100 điểm năng lượng, nhìn hướng mục tiêu thì có thể câu liên cùng với thiên địa chi tinh, mang thai. (chú ý 1: Mục tiêu không phân biệt nam nữa, thậm chí ngay cả đá túc chủ đều có thể để cho mình tự mang thai. Mỗi trừng một lần, tặng thêm một đại bảo bối.) (Chú ý 2: sinh vật cấp Thần Thoại trở xuống không thể ngăn cản, sinh vật cấp Thần Thoại có 50% tỷ lệ trúng chiêu. Sau khi Trúng chiêu, thiên địa chi vì tinh sẽ thần tốc thu năng lượng trong cơ thể ký chủ, sinh, đẩy tốc độ nhanh đứa bé bình thường sơ sinh 1000 lần.) »

???

Đây là năng lực không đứng đắn gì vậy?

Trừng ai người đó mang thai?

Cái này không thành máy gieo hạt à?

Liếc mắt nhìn, nhìn 10 người tạo thành 10 bào thai.

Rất khiến Chu Dương thán phục là giống đực cũng có thể mang thai?

Suy nghĩ một chút đại người đàn ông cái bụng bự, bên trong sinh 10 bào thai, đây là tràng diện gì?

Lời nói chúng nữ luôn muốn sinh cho anh một đứa bé oa oa, để các cô biết rõ mình có được loại năng lực này còn đến đâu?

Các cô tuyệt đối sẽ lấy mạng của mình.

Suy nghĩ một chút đi theo phía sau hàng ngàn hàng vạn đứa nhỏ gọi mình là ba, đã cảm thấy đáng sợ.

Nhân sinh con trai bình thường cũng là vì nối dõi tông đường, tiếp tục sở y của cha, thậm chí tiếp diễn sinh mạng mình.

Nhưng mà, Chu Dương có thể sống tới vạn tuế, mãi cho đến nơi trêu hoa ghẹo nguyệt sảng khoái hơn, anh mới không muốn ngốc bị con cái và gia đình trói buộc.

Nhân sinh phải sống được tự do tự tại mới thoải mái, ít nhất trước mắt anh không muốn tính toán đến chuyện có con.

Năng lực này phải sử dụng cẩn thận, tuyệt đối không thể để cho chúng nữ biết rõ.

Còn sót lại cái bảo rương cấp Thần Thoại, cuối cùng Chu Dương không do dự, lần nữa mở ra.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được vạn linh Hóa Hình Đan. »

Ha ha, rốt cuộc để cho mình lần nữa lấy được!

Vẻ mặt Chu Dương vô cùng vui vẻ.

Quạt điện 8 cánh mẹ, phi, thỏ mẹ, hồ ly nương, tôi đến đây!

Chu Dương cẩn thận từng li từng tí đem thu hồi vạn linh hóa hình đan, bảo bối không muốn sống.

Vật này chắc chắn phải lợi dụng thật tốt, tuyệt đối không thể để cho Nhị Ngốc đáng giận kia phát hiện.

Mỗi lần nghĩ đến hồ ly nương và thỏ mẹ cách mình đi xa, Chu Dương đã đau lòng không chịu được, cũng may lại có hi vọng rồi.

Ba bảo rương cấp Thần Thoại rơi ra đồ vật làm Chu Dương rất hài lòng, anh triệu hồi ra Cửu Long Thiên Đế Liễn, bay về hướng Nurkse

văn minh.

Các người đã dám khiêu khích tôi, tôi sẽ cho các người thư phục đi chết!

Bên ngoài mấy chục dặm, một cánh cửa thứ nguyên mở ra, từ bên trong đi ra từng chiến sĩ của nhiều chủng tộc khác nhau.

Họ hoặc là loại hình dạng người, hoặc là người thú dữ tợn, thậm chí có một ít dáng vẻ là cự thú Viễn Cổ, mỗi con khí thế lành lạnh.

Chớ nhìn họ dáng vẻ bất đồng, nhưng trên bản chất đều là người Nurkse văn minh, chỉ là chiếm đoạt thể xác của những chủng tộc khác.

- Chiến Thần Giger tới à?
- Anh đã quay về rồi! Không phải anh vẫn còn ở chinh chiến thế giới nhỏ à?
- Đối phó một nhân loại nho nhỏ, đến mức xuất động nhiều chủ lực như vậy à?
- Chặt chặt, giết gà dùng đao mổ trâu! Các anh không cần thiết xuất thủ, một mình tôi đã có thể giải quyết sạch nhân loại không biết trời cao đất rộng này rồi.

Mặc dù bọn anh có thể từ bên trong hợp thể ý thức của Nurkse đạt được tài liệu liên quan tới Chu Dương, nhưng phương thức Chu Dương xuất thủ quá quỷ dị, làm cho người khác không mò ra thực lực.

Họ nhiều người như vậy, há sẽ sợ một nhân loại?!

- Không nên xem thường, mục tiêu của chúng tôi lần này không phải chỉ là một mình Chu Dương, mà thậm chí có thể là Hải Thần phân thân!

Lời này vừa nói, giọng nói lập tức trở nên trong trẻo lạnh lùng.

Hải Thần phân thân!

Vô luận là thứ gì, chỉ cần dính vào Thần Tự thì đều sẽ trở nên rất phi phàm, huống chi là Hải Thần nắm giữ biển rộng quyền bính.

Thân ở thủy nguyên tố chiếm cứ hơn bảy thành địa tinh, lực lượng của Hải Thần sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn, cho dù là một phân

thân, họ cũng không thể xem thường.

- Lần này, chúng ta còn có đồng minh, còn có thực lực mạnh mẽ hậu thuẫn, cho dù là Hải Thần phân thân lại làm sao, nếu dám đối nghịch với Nurkse văn minh chúng ta vậy thì chém hắn!

- Đúng, chúng tôi vừa mới nắm giữ bí pháp đối phó phân thân, trừ phi đích thân Hải Thần đến, nếu không tôi chắc chắn sẽ cho anh ta chắc chắn phải chết.

Liên tục đả kích để cho Nurkse văn minh nổi nóng không thôi, cho dù sau lưng Chu Dương có Hải Thần cái này xui xẻo cảnh, họ cũng phải vừa mới sóng.

Nurkse văn minh có thể sống đến bây giờ, cũng là có bối cảnh, trong bóng tối cũng có cường giả cấp thần minh ủng hộ.

Cấp bậc thậm chí càng cao hơn Hải Thần.

Mọi người nước giếng không phạm nước sông ngược lại dễ nói, nếu mà Hải Thần đại khai sát giới, lực lượng sau lưng của họ cũng không phải ăn chay.

Rốt cuộc là ai thua thiệt còn chưa nhất định đâu.

Không lâu lắm, Chu Dương đã đánh Cửu Long Thiên Đế Liễn đi tới chiến trường chính của người Nurkse chuẩn bị.

Nhìn ít nhất mấy trăm chiến sĩ hình thái khác nhau, từng người sát khí lăng nhân.

- Các người quá xem thường tôi rồi, chỉ chuẩn bị một chút người như vậy?

Chu Dương khinh thường cười một tiếng, vốn tưởng rằng người Nurkse vì đối phó mình sẽ toàn lực xuất kích, không ngờ chỉ có mấy trăm người, quả là xem thường mình, còn chưa đủ một làn sóng của mình làm thịt.

- Nhân loại, mày quá cuồng vọng tự đại, mày cho là sau lưng có Hải Thần chống đỡ thì không chút kiêng kỵ? Hôm nay bọn tạo phải để cho mày phải trả giá thật lớn cho sự tự đại của mình!

Chương 275: Đưa Ngươi Cái

Sinh Đôi! Đưa Ngươi Cái 9 Bào Thai! tôi Chính Là Một Làm Việc Tốt Không Lưu Danh Người

- Bọn mày biết rõ lực lượng sau lưng tao là Hải Thần, lẽ nào không sợ à?

Nếu người Nurkse lỡ cho là lực lượng sau lưng mình là Hải Thần, vậy hãy để cho bọn họ hiểu lầm được rồi, nếu như có thể đánh tới mông Hải Thần thì tốt hơn.

Ngược lại Hải Thần và Nurkse văn minh đều là địch nhân của mình, bọn họ liều mạng, không thể tốt hơn nữa.

- Sợ hãi! Nhân loại, mày cho rằng chỉ có mày mới có thể hậu đài à? Lực lượng của người Nurkse không phải mày có thể tưởng tượng!

Nurkse ngoại hiệu chiến thần Giger lạnh lùng nói.

Hắn đương nhiên không phải thần chân chính, thực lực đạt tới cấp thần, dõi mắt khắp Nurkse cũng là người có chiến lực mạnh nhất.

- Tao ngược lại thật ra rất muốn mở mang kiến thức một chút thực lực của mày!

Trong tay anh giơ một đôi chuỳ màu hoàng kim, tản ra vô cùng tia sáng chói mắt, giống như là hai cái mặt trời nhỏ.

- Mày muốn làm đối thủ của tao?

- Mày còn chưa đủ tư cách!

Ngoại trừ Hải Thần phân thân ra thì Giger là người mạnh mẽ nhất mà Chu Dương tưng thấy qua.

Nếu cả Hải Thần phân tâm cũng không đỡ nổi mình, trước mắt Giger cũng sẽ không cái gì ngoại lệ.

Ngược lại đều là một đòn miểu sát bay màu, sẽ không một chút lo lắng.

- Nhân loại, mày quá cuồng vọng, nếu không phải là đối thủ

cũng phải trước tiên đánh xong rồi nói, không phải là mày sợ chứ? Cố ý kiếm cớ?

- Hay là nói ngươi đang đợi chủ tử của mình tới cứu!

Người Nurkse liều lĩnh cười lớn.

Mặc dù bọn họ trong ngôn ngữ coi thường Chu Dương, nhưng ánh mắt từ đầu tới cuối vẫn duy trì cảnh giác.

Dù sao Chu Dương tiêu diệt ba người Nurkse, cả ý thức nguyên chủng đều không cách nào trở về, không thể không khiến bọn họ kiêng kỵ.

Chu Dương nhớ lại vừa mới rồi được một chiêu trừng ai người đó mang thai, chiêu này anh còn chưa có cơ hội sử dụng qua, không biết hiệu quả như thế nào?

Nếu Giger muốn khiêu chiến mình, vậy trước tiên bắt anh ta thí nghiệm.

Trừng ai người đó mang thai.

Một chiêu này đối phó cường giả cấp Thần Thoại trở xuống, trăm lần hiệu quả cả trăm, một phát nhập hồn.

- Hôm nay, tao sẽ đến lãnh giáo một chút thực lực của mày!

Giger nắm màu hoàng kim cự chùy sãi bước đánh tới Chu Dương, khi còn cách Chu Dương không đến 100m thì trên chùy kim quang rực rỡ, ánh sáng rọi tùm lum như bông hoa đại phóng.

- Chết đi cho tao... Ôi u!

Giger còn chưa kịp vọt tới trước mặt Chu Dương, đột nhiên cảm giác đau bụng.

Thực lực đến loại trình độ như anh, vô luận độc tố hay là bệnh tật đều có thể miễn dịch, trừ phi là cấp bậc ôn thần, nếu không mọi thứ đều vô dụng.

- Mày cho rằng như vậy thì có thể... Ôi u!

Đây rốt cuộc là chiêu gì?

Giger cảm giác lực lượng trong cơ thể nhanh chóng trôi qua, hội tụ về phía bụng của mình, giống như có vật gì đang hấp thu năng lượng

trong cơ thể mình.

Đây là chiêu tà ác gì?

Giger nhìn về phía Chu Dương, ánh mắt lộ ra nồng nặc sát ý.

Nhân loại này quá ấm hiểm, lại dám ám toán mình.

Bụng càng ngày càng lớn, không lâu lắm, nhìn qua giống như mang thai mười tháng.

Một màn này làm mấy người Nurkse sau lưng không hiểu gì, sau lưng mấy người Nurkse phái nữ không nhịn được hô.

- Giger đại nhân sẽ không phải mang thai chứ?
- Ngươi nói nhăng gì đấy? Ồ, thật đúng là hơi giống.

Nghi ngờ đại gia ngươi mang thai, mệt sức là người đàn ông!

Giger không cam lòng yếu thế, tiếp tục nghĩa vô phản cố vọt về phía Chu Dương.

Trừng ai người đó mang thai x2.

Ừm, cho anh một đôi sinh đôi!

Giger đau bụng càng thêm lợi hại, cảm giác trong bụng giống như có vật gì đang đá mình.

- Tao muốn giết mày!

Giger hướng về Chu Dương, Chu Dương không liều mạng, thật nhanh lùi ra sau.

- Có gan đừng chạy, là đàn ông thì tới đây đánh một trận, đừng như đàn bà!
- Tao cảm thấy mày mới là đàn bà, tao không đánh nhau với người đàn ông mang thai.

???

Trừng ai người đó mang thai x3.

Cái gia hỏa này rất kiên cường, Chu Dương lần nữa cho anh ta thêm một đứa con, tam bào thai.

Giger này rốt cuộc cũng không chịu nổi nữa, ba thai nhi hấp thu lực lượng, trực tiếp làm cho lực lượng của anh giảm xuống trên phạm vi lớn, đã rớt xuống thực lực cấp thứ thần.

- Làm sao có thể? Đây là bí thuật tà ác gì! Vì sao ngay cả ý thức lực lượng nguyên chủng đều có thể bị hấp thu!

- A! Bụng của tao sắp nổ rồi!

Xa xa, người Nurkse nhìn thấy tình huống không đúng, vội vàng xông lại bảo vệ Giger ở sau lưng.

Có người lấy ra thuốc giải độc cho Giger cho uống, còn có người phán đoán Giger trúng tà thuật gì đó, một hồi luống cuống tay chân.

Một người đặt tay lên bụng của Giger, sắc mặt cổ quái:

- Chúc mừng Giger đại nhân, ngài có tin vui, là tam bào thai!

???

Mọi người cùng đủ đưa ánh mắt nhìn về bụng Giger, theo bản năng lùi ra sau hai, ba bước.

Đương nhiên, bọn họ cách Chu Dương còn xa hơn.

- Không thể nào! Đây là đàn ông, sao có thể mang thai!

Anh ta giơ lên chùy, đột nhiên gõ phá bụng của mình.

Cho dù Chu Dương sử dụng thủ đoạn tà ác gì, anh cũng phải trước tiên đánh chết đồ vật bên trong.

Vật này thật là tà ác, nếu mà chỉ hấp thu dinh dưỡng trong thân thể, Giger cũng không thèm để ý, thân thể không có thì có thể đổi lại, nhưng cả lực lượng ý thức nguyên chủng cũng có thể bị hấp thu, thì anh ta không thể bình tĩnh được nữa.

Cần quyết đoán mà không quyết đoán, ngược lại bị kỳ loạn.

Ầm!

Một búa nện xuống, bụng Giger đột nhiên nổ tung, ba thân thể đứa bé bị đánh nát rơi ra, thai bàn trên người bọn chúng còn nối liền với Giger.

Thật là ba đứa trẻ!

Toàn bộ người Nurkse đều ngẩn ngơ, không ngờ Giger thật mang thai!

Người trong cuộc, Giger thì đang ngây ngốc đứng tại chỗ, anh quỳ dưới đất, ôm lấy ba đứa con, khó nén đau buồn trên mặt.

Ba đứa con của tôi đã chết...

Hơn nữa còn là bị tôi giết?!

Năng lực sinh sản của người Nurkse cực yếu, nắm giữ bảo hộ trẻ em, bất luận hành vi phá thai nào cũng đều không được cho phép, nghiêm trọng còn có thể xóa đi ấn ký Kadarag.

Con mới sinh ở trong lòng người Nurkse có địa vị rất cao, mưu sát con mới sinh thậm chí còn nghiêm trọng hơn so với tàn sát tộc nhân, đối mặt đủ loại cáo buộc.

Mặc dù Giger đối với chuyện mình mang thai còn không hiểu rõ nổi, nhưng giết chết ba đứa trẻ Nurkse chính là sự thật không thể chối cãi.

- Tại sao có thể như vậy?

Ánh mắt Giger nhìn về Chu Dương lộ ra sợ hãi, giống như đang nhìn một ác ma.

Hôm nay trải qua quá đáng sợ, tuyệt đối là ám ảnh nhất đời này của anh, cả đời đều không cách nào quên được.

Trước mắt Chu Dương nhất định chính là ác ma!!!

Không chỉ ánh mắt Giger nhìn về Chu Dương lộ ra sợ hãi, mà những người Nurkse khác cũng theo bản năng lùi ra sau hai bước, kéo dãn khoảng cách với Chu Dương.

Đàn ông đều có thể mang thai, còn có cái gì là Chu Dương không làm được?

- Giger, chuyện mày tàn sát ba đứa bé sơ sinh của mình, hội nguyên lão đã biết, rất nhiều người Nurkse phi thường tức giận, đang tại tập hợp tập thể cùng nhau kháng nghị, xin anh theo chúng tôi đi một chuyến, chuyện này hội nguyên lão sẽ thẩm phán công chính cho anh.

Lúc này đến phiên Chu Dương ngơ ngấc.

Một khắc trước, Giger còn đang kêu gào quyết đấu với Chu Dương bị người Nurkse mang đi, tội là mưu sát con của mình.

Đây đã giải quyết xong một đối thủ cấp thứ thần?

Ánh mắt Chu Dương hơi cổ quái, ánh mắt đánh giá trên người Nurkse khác, hù dọa để bọn họ liên tiếp lui về phía sau.

Mấy người cho rằng như vậy thì có thể tránh được à?

Trừng ai người đó mang thai!

Không phải các người có ít đàn ông à?

Cho ngươi sinh đôi!

Cho ngươi 9 bào thai!

Không cần cảm ơn!

Tôi chính là một người làm việc tốt không lưu danh như thế.

Chương 276: Hải Thần Giáng Lâm! Mượn Đao Giết Người

Từng tên người Nurkse gào khóc thảm thiết, giống như là cha mẹ chết.

Hết cách rồi, tên nhân loại này quá đáng sợ, quả thực là ma quỷ!

Chỉ cần bị hắn trừng một cái liền mang thai!

Vấn đề là, người chiến đấu đều là giống đực, mang thai lại là cái quỷ gì?

Đứa nhỏ trong bụng là của ai?

Chẳng lẽ là của Chu Dương?

Nếu mà Chu Dương biết được đám người này đang nghĩ cái gì thì anh tuyệt đối sẽ móc Thí Thần Thương ra bắn chết toàn bộ!

Đây không phải là con của tao, đừng hòng bắt tao chịu trách nhiệm!

Nhìn ai thì người đó mang thai là do tinh khí thiên địa ngưng tụ,

không có bất kỳ liên quan gì tới tao, tao không gánh vác cái chuyện này!

Chu Dương móc Thí Thần Thương ra, chuẩn bị đại sát tứ phương.

Lúc này thì anh cảm nhận sau lưng có động tĩnh, Chu Dương nhìn về phía phương xa, ánh mắt như là xuyên qua ngoài mấy trăm dặm, nhìn về phía biển sâu.

Bầu trời biến sắc, vô số nước biển ngưng tụ lại rồi hóa thành một người đàn ông mang vương miện trên đầu, khoác áo choàng xanh lam, trong tay cầm tam xoa kích màu vàng.

Đôi mắt màu xanh biển của người nọ xuyên qua tầng tầng khoảng cách nhìn về phía Chu Dương, hai người không hẹn mà cùng lúc tìm được vị trí của nhau.

- Ta đã đến!

Toàn bộ biển rộng đều đang gầm thét, hình như đang nghênh đón chủ nhân của nó.

Hải Thần giáng lâm!

Không phải là phân thân, mà là chân thân giáng lâm!

Vì cướp lấy thần cách đã biến mất của Nguyên tố chi thần, Hải Thần thức tỉnh từ trong cơn ngủ mê, tự mình giáng lâm.

Chu Dương cười rộ lên, rốt cuộc cũng xuất hiện một đối thủ thú vị!

Đến nỗi đám tôm tép Nurkse còn dư lại thì tạm gác lại để từ từ giải quyết vậy.

Chu Dương lưu lại ấn ký hư không trên thân một tên người Nurkse đang chạy trốn, như vậy thì anh sẽ có thể xác định được vị trí của văn minh Nurkse ở nơi nào.

Sau khi giải quyết xong mấy tên Nurkse cản trở, Chu Dương nhanh chóng lao tới vị trí hiện tại của Hải Thần.

Chu Dương và Hải Thần đều cảm ứng được mục tiêu, cả hai không hẹn mà cùng chạy về phía đối phương.

Đây là trận quyết đấu số mệnh sao?

Cửu Long Thiên Đế Liễn tăng lên tốc độ tối đa, Hải Thần cũng khống

chế nước biển mà vọt tới, sau lưng hắn ta là đội quân sinh vật biển mãnh liệt như nước thủy triều.

Hắn chính là chúa tể của hải dương, toàn bộ sinh vật biển đều phải nghe theo mệnh lệnh của hắn.

Hai người càng ngày càng gần, Chu Dương đứng bên trên Cửu Long Thiên Đế Liễn, bắt đầu thi triển thần thông về phía Hải Thần cách xa.

Nhìn ai người đó mang thai!

Hào quang màu vàng kim trong mắt Chu Dương lóe lên, nhưng mà Hải Thần không bị ảnh hưởng một chút nào.

Đây là lần đầu tiên chiêu này bị thất bại.

Không giống với Giger, Hải Thần là Chân Thần.

Chu Dương nảy sinh ác thú vị, anh lấy ra một đồng tiền xu may mắn rồi bóp nát.

Tao không tin lần này mày có thể tránh thoát.

Nhìn ai người đó mang thai!

Lúc này thì Chu Dương may mắn hơn nhiều, Hải Thần đang chạy như điên về phía trước đột nhiên cảm giác bụng mình đau quặn từng cơn, ngay lập tức hắn ta cảm nhận được trạng thái dị thường của thân thể.

Mang thai?!

Đây là cái năng lực tà ác gì vậy!

Dù sao thì Hải Thần cũng là cấp thần linh, thực lực cao hơn một cấp bậc so sánh với thần thoại. Mặc dù thực lực của hắn chỉ xếp hạng lót đế bên trong thần linh nhưng tuyệt đối là hơn xa cấp thần thoại bình thường.

Hải Thần dùng năng lực bản thân để áp chế và giam cầm cỗ lực lượng quái dị kia.

- Tên nhân loại đáng chết này, dám sử dụng loại thủ đoạn ghê tởm như vậy! Ta muốn giết ngươi!

Nhìn thấy bộ dáng thở hổn hển của Hải Thần, Chu Dương cảm thấy mình còn có thể chơi được vui vẻ hơn nữa, anh dứt khoát chặt đứt

tâm tư muốn đánh nghiêm túc với Hải Thần.

Cửu Long Thiên Đế Liễn nhanh chóng quay lại đường cũ.

Trừng ai người đó mang thai x1!

Trừng ai người đó mang thai x2!

Trừng ai người đó mang thai x3!

Trừng ai người đó mang thai x4!

Chiêu này giống như là không cần tiền, rơi như mưa xuống người Hải Thần.

Hải Thần áp chế một hai cái còn tính là không sao, nhưng ngặt một nỗi là Chu Dương lại liên tục sử dụng chiêu này như là không biết mệt.

Trừng ai người đó mang thai x55!

Trừng ai người đó mang thai x66!

Trừng ai người đó mang thai x88!

Trừng ai người đó mang thai x99!

- A! Tên nhân loại đáng chết này, tao phải bắt mày bầm thây vạn đoạn!

Hải Thần gầm thét một tiếng, sau lưng là cơn sóng thần cao mấy ngàn thước chụp về phía Chu Dương.

Quốc đảo chấn động một cách điên cuồng, giống như là phát sinh động đất cấp mười.

Nhưng mà Chu Dương lại không hề bị ảnh hưởng chút nào.

Chỉ cần Cửu Long Thiên Đế Liễn chạy đủ nhanh thì mày sẽ không thể đuổi kịp tao.

Không phải mày muốn làm đối thủ của tao sao? Đến đây, tao đưa mày chín mươi chín đứa nhỏ làm lễ ra mắt, không cần cám ơn ha!

Đến khi cái bào thai thứ một trăm xuất hiện thì Hải Thần rốt cuộc không chống đỡ nổi, bụng của hắn đã phồng lên gấp trăm lần, đau đến mức chết đi sống lại.

Điều khiến hắn sợ hãi là ngay cả thần lực cũng bị đám trẻ con trong bụng đánh cắp!

Đây là vật mà hắn trân quý nhất, tuyệt đối không thể để cho người khác cướp mất, cho dù là con của mình thì cũng không được.

Càng không cần phải nói đám trẻ con này là kiệt tác do tên nhân loại đáng giận kia sử dụng một loại tà thuật ghê tởm không biết tên làm ra.

- Chết hết đi!

Thần lực trong cơ thể Hải Thần bạo phát, người hắn liên tục truyền đến từng trận nổ vang, phần bụng nhanh chóng thu nhỏ, dưới thân hắn không ngừng rơi xuống từng thi hài trẻ con.

Một đòn này ít nhiều gì cũng làm hắn bị tổn thương, khí tức cả người suy yếu thấy rõ.

- Tao muốn giết mày!
- Mày có thể đổi một câu khác không? Tao nghe mấy lời này đến phát chán luôn rồi....
- Ví dụ như, nếu mày không dừng lại thì tao sẽ giết con của mình cho mày xem!

Hải Thần tức giận đến mức đôi môi run rẩy, nếu bàn về trình độ khua môi múa mép thì hắn không phải là đối thủ của Chu Dương.

Dứt khoát không cần phải nhiều lời nữa, hắn nhanh chóng đuổi theo đối phương.

Rất mau, hai người đã tới nơi mà Chu Dương giao thủ cùng với người Nurkse.

Chu Dương mắng to một tiếng:

- Đám chó má Nurkse, chỗ dựa của tao đến rồi, tụi bây chuẩn bị chờ chết đi!

Nói xong, anh điều khiển Cửu Long Thiên Đế Liễn bay về phía thông đạo thứ nguyên mà người Nurkse còn chưa kịp tắt.

Người Nurkse cảm nhận được khí tức của Hải Thần, phân biệt ra được thân phận của người tới.

Lúc trước bọn hắn còn không cho rằng Chu Dương âm thầm cảm nhận được đại nhân vật sau lưng bọn họ đã tới, cho nên lựa chọn tạm thời tránh mũi nhọn, không nghĩ đến Chu Dương lại đi mời chỗ dựa.

Cái tên nhân loại chán ghét này!

Hải Thần cũng không quan tâm người Nurkse, đối với hắn mà nói thì người quan trọng nhất chính là Chu Dương.

Giết chết tên nhân loại này thì hắn sẽ đạt được thần cách của Nguyên tố chi thần, cái này mới là chuyện quan trọng nhất, hắn không muốn lãng phí thời gian trên người đám tôm tép.

Thấy thông đạo thứ nguyên đang đóng kín nhanh chóng, Hải Thần dùng lực lượng mở ra, sau đó cũng bay vào văn minh Nurkse.

Chu Dương vốn dĩ tính toán tạm thời tha cho đám người Nurkse, tập trung giải quyết Hải Thần trước, nhưng mà anh đã nhanh chóng nghĩ ra phương pháp xử lý hoàn mỹ đôi đường.

Đó chính là mượn đao giết người.

Cửu Long Thiên Đế Liễn mới vừa tiến vào văn minh Nurkse là đã lập tức phát huy hiệu quả. Nó biến thân thành Hải Thần, chế tạo sóng thần bao phủ mấy tòa thành thị lớn gần đó.

Sóng thần to lớn nhấn chìm từng tòa thành trì của văn minh Nurkse, trong nháy mắt thì hàng nghìn người Nurkse đã tử vong.

Hoàn thành hết những thứ này, thân ảnh của Hải Thần chậm rãi mờ dần, Chu Dương mượn cơ hội này trốn vào chỗ tối, lưu lại Hư vô thần đồng tử quan sát tình hình quân địch.

Hải Thần vừa bước vào văn minh Nurkse thì Hải Thần giả mạo cũng vừa vặn biến biến mất, Hải Thần bỗng nhiên bị bắt gánh trách nhiệm từ trên trời rơi xuống.

- Khốn kiếp! Hải Thần, lẽ nào ông là thần linh cho nên có thể muốn làm gì thì làm sao?

- Tại sao ông phải làm như thế? Còn đích thân đến tận đây, rốt cuộc là thù oán lớn tới mức nào!

Người Nurkse hoàn toàn trợn tròn mắt, bọn hắn không thể nào ngờ được Hải Thần lại trực tiếp giết tới đây.

Thần linh chân chính!

Cái này đối với văn minh Nurkse mà nói chính là tai họa mang tính hủy diệt.

Hải Thần cũng không quan tâm đám tép riu này, thân là một vị thần cao cao tại thượng, hắn không cần giải thích cho những con kiến hôi nghe.

- Mày cho rằng trốn đi là tao sẽ không có cách bắt mày được sao?

Chương 277: Kẻ Địch Tự Đánh Nhau? Người Nurkse Xui Xẻo

Bầu trời rách ra một lỗ hổng, nước biển vô tận từ lỗ hổng đó rơi xuống, tựa như Cửu Thiên trường hà, không thể kháng cự.

Nước biển quá nhiều, trong chớp mắt đã nhấn chìm rất nhiều thành phố, hủy diệt vô số kiến trúc của văn minh Nurkse.

Lúc này lại khổ cho đám người Nurkse, quả thực là tai họa từ bầu trời giáng xuống.

Rất nhanh, từng cỗ thi thể trôi nổi trên mặt nước, lúc này ý thức nguyên chủng của người Nurkse đã thoát ra khỏi thân thể, bọn họ vừa giận vừa sợ mà nhìn Hải Thần đứng ở trên mặt biển.

Nhưng nước biển mà Hải Thần thao túng sao có thể đơn giản như vậy?

Ý thức nguyên chủng của người Nurkse mới vừa ló đầu từ trong nước biển ra liền phát hiện ý thức nguyên chủng của mình nhanh chóng thu nhỏ lại. Không chờ bọn hắn trốn xa thì ý thức nguyên chủng đã hoàn toàn hòa tan vào trong nước biển.

Cái này đối với người Nurkse mà nói chính là một tràng tai nạn.

Chu Dương thì đang lẩn tránh thật xa, anh lại có bảy mươi hai phép biến hóa và đủ loại loại năng lực khác, trong lúc nhất thời thì Hải Thần sẽ không thể phát hiện được tung tích của mình.

Đánh đi! Đánh càng kịch liệt càng tốt!

Chu Dương vui vẻ làm quần chúng ăn dưa xem kịch vui.

- Cho dù ông là Hải Thần thì cũng không thể muốn làm gì thì làm!

Người Nurkse còn sống tổ chức một đợt công kích, vô số chùm sáng như là sao chổi rơi về phía Hải Thần.

Nhưng mà còn không đợi chúng nó rơi xuống người hắn ta thì đã bị sóng biển đập nát.

Đây là Hải Thần!

Nếu như là phân thân của Hải Thần thì người Nurkse còn có thể dốc toàn lực đánh một trận, nhưng nếu đổi thành Hải Thần chân chính thì đó là việc khác.

Thực lực của thần linh không thể khinh thường!

- Chúng mày tìm chết!

Hải Thần quơ múa tam xoa kích trong tay, một cơn sóng thần cao mấy ngàn thước chụp mạnh xuống đám người Nurkse. Sóng biển qua đi, không thấy một tên ai ló đầu ra.

Chỉ bằng một đòn là đã có thể tiêu diệt mấy vạn người.

- Lăn ra đây cho tao!

Hải Thần cũng không để ý tới người Nurkse, một tia sáng màu xanh lam lưu chuyển trong mắt hắn, tìm kiếm tung tích của Chu Dương.

- Khẩn cầu đại nhân ra tay!

Ở thánh đô Nurkse xa xôi, vô số người Nurkse mang vẻ mặt bi thống, cao giọng kêu gào.

Một lát sau, một thân ảnh màu đen âm trầm lặng lẽ chiếm cứ bầu trời, sắc trời từ từ tối xuống.

Trời đất từ ban ngày đổi thành đêm tối.

Hải Thần kịp phản ứng lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trên cao, thần sắc trở nên trịnh trọng.

- Ám Ảnh Chi Thần!

- Hải Thần, ngươi đã bị thương, tại sao không thành thật ở nhà nghỉ ngơi mà chạy đến gây sự ở địa bàn của ta hả?

- Chẳng lẽ ngươi không cần thần cách của mình nữa à? Ta nghe nói rất nhiều sinh vật cấp Thần Thoại cảm thấy rất hứng thú đối với thần cách của ngươi đấy!

Hắc ảnh càng ngày càng ngưng tụ dày đặc, một lát sau, chính giữa hắc ảnh xuất hiện một con côn trùng khổng lồ, trên người có ba cái đầu, mười hai cái móng vuốt sắc bén, khi mở miệng thì để lộ ra vô số cái răng nhọn hoắt.

Ám Ảnh Chi Thần là thần linh mà người Nurkse âm thầm bảo hộ.

Hắn vốn định dùng phân thân đến giúp đỡ người Nurkse, giết chết Chu Dương.

Không nghĩ đến chân thân của Hải Thần giáng lâm, lúc này thì hắn chỉ có thể đích thân tiến tới, nếu không thì văn minh Nurkse chắc chắn sẽ bị Hải Thần hủy diệt.

- Hải Thần, nếu mà ngươi không muốn bỏ mạng thì cút khỏi đây ngay lập tức, nếu không thì đừng trách ta không khách khí!

Ám Ảnh Chi Thần không có lập tức ra tay, khi mà thực lực đã đến cấp thần linh thì muốn giết chết đối phương là một chuyện cực kỳ khó khăn.

Nếu mà hai bên không có ảnh hưởng lợi ích nhau thì sẽ rất ít tiến hành đại chiến sinh tử.

- Ám Ảnh Chi Thần, ngươi bảo hộ nhân loại sao? Chẳng trách hắn dám chạy trốn tới nơi này.

Hải Thần hình như đã minh bạch cái gì, ánh mắt hắn âm trầm nhìn Ám Ảnh Chi Thần.

Hai người vốn dĩ cũng không phải cùng một phe, trước đó cũng từng có ma sát vài lần, hiển nhiên là nhìn nhau không ưa, chán ghét lẫn nhau.

Đừng nhìn Hải Thần rất bình tĩnh, kì thực trong lòng hắn hoảng loạn muốn chết.

Hắn không rõ là Ám Ảnh Chi Thần có biết Chu Dương nắm giữ thần cách tàn khuyết của Nguyên tố chi thần hay không.

Thực lực đến cấp thần linh, đồ vật khiến bọn hắn cảm thấy hứng thú càng ngày càng ít, vừa vặn thì thần cách là một trong số đó.

Đặc biệt là thần cách hay thần minh cao vị.

Trừ phi thần cách bản thân có xung đột với thần cách vừa mới lấy được, nếu không thì ai cũng không ngại có được hai phần Thần Chức, thu được lực lượng cường đại hơn.

Đương nhiên, cho dù là không thể sử thần cách thì cũng có thể trao đổi với thần linh khác, cái này tuyệt đối là Ngoại tệ mạnh.

Hải Thần tin chắc mình có thể lấy được thần cách của Nguyên tố chi thần từ trong tay Chu Dương. Nếu nhiều một cái đối thủ cấp thần linh thì khả năng lấy được sẽ giảm xuống rất nhiều.

- Bảo hộ nhân loại?

Ám Ảnh Chi Thần sửng sốt một chút, hắn lấy được tình báo nói rằng nhân loại là thuộc hạ của Hải Thần, tại sao hiện tại lại trở thành mục tiêu công kích của hắn ta rồi?

Người mà có thể khiến cho Hải Thần tự mình giáng lâm, đích thân truy kích...

Coi như là kẻ đần độn thì cũng biết lợi ích đại biểu trong đó.

Ám Ảnh Chi Thần thông báo người Nurkse đóng kín thông đạo thứ nguyên, đề phòng Chu Dương chuồn mất.

Nếu đã tiến vào đây thì tất cả phải nghe theo hắn.

- Ta không hiểu ngươi đang nói gì, nơi này là sân nhà của ta, ta khuyên ngươi hãy mau rời khỏi đây đi, nếu không đừng trách ta không khách khí.

Thái độ của Ám Ảnh Chi Thần càng cường ngạnh thì làm cho Hải Thần càng cảm giác được nguy cơ, đôi mắt màu xanh lam của hắn càng ngày càng thâm trầm.

Thần cách của Nguyên tố chi thần là thứ mà cha hắn lưu lại, tuyệt đối không thể tiện nghi bất kỳ kẻ nào.

- Ta còn muốn tìm tên nhân loại kia, hắn ăn cắp thứ thuộc về ta, hy vọng ngươi đừng cản trở.

- Ta nguyện ý dụng thần tinh bồi thường tổn thất lần này.

Hải Thần không rõ ràng Ám Ảnh Chi Thần có được tin tức xác thật hay không, cho nên mở miệng thử thăm dò.

Chương 278: Cướp Sạch Bảo Khố Kadarag, Hải Thần Muốn Chạy Trốn, Thần Trợ Công Chu Dương (1)

Nếu như đối phương đồng ý, khả năng cực đại là còn chưa hay biết gì về thần cách của Thần nguyên tố, nếu mà hắn cự tuyệt thì ít nhất sẽ tránh được một trận đại chiến.

Thần cách của Nguyên tố chi thần là thứ mà hắn bắt buộc phải có được, vô luận là kẻ nào muốn cướp đoạt thì đều là đại địch của hắn!

Ánh mắt của Ám Ảnh Chi Thần sáng ngời, Hải Thần thế mà lại lựa chọn lui bước? Còn nguyện ý lấy thần tinh bồi thường, đây quả thực là tin tức lớn.

Điều này đại biểu thứ trong tay tên nhân loại kia giá trị hơn nhiều so với thần tinh.

Nếu mà Hải Thần không có bị thương thì có lẽ Ám Ảnh Chi Thần còn có thể cân nhắc một chút, nhưng mà bây giờ thì khác rồi!

- Xem ra ngươi nghe không hiểu ý của ta!
- Ta muốn tên nhân loại này!

Bầu trời sau lưng Ám Ảnh Chi Thần càng ngày càng nồng đậm, sau đó ngưng tụ ra vô số đao sắc màu đen, mỗi một đao đều có thể tuỳ tiện xé rách không gian, tạo thành tai họa có tính hủy diệt.

Hải Thần không chút lùi bước, sóng lớn sau lưng dâng cao rồi hóa thành một con động vật khổng lồ, hai bên va chạm vào nhau, trận chiến bắt đầu.

Có câu nói, thần tiên đánh nhau, phàm nhân gặp họa.

Người Nurkse chính là phàm nhân, vô luận là dư âm sóng lớn của Hải Thần hay là vết cắt màu đen của Ám Ảnh Chi Thần thì đều có thể tùy tiện lấy mạng của bọn hắn.

Vốn dĩ tên nhân loại kia mới là mục tiêu mà cả hai nên đối phó nhất, tại sao bây giờ lại trở thành hai đại thần linh giao chiến rồi?

Hơn nữa, tại sao lại chiến đấu ở trên địa bàn người Nurkse?

Vì cái gì mà mọi chuyện lại đi tới nước này rồi?!

Trong lòng người Nurkse muốn mắng chửi người, cả đám trốn vào một góc ôm nhau run bần bật, hy vọng có thể trốn qua một kiếp này.

Ầm!

Một cơn sóng lớn đánh tới, mấy ngàn người Nurkse lập tức đi bán muối.

Ầm!

Hơn mười vết cắt màu đen rơi xuống, lại là mấy ngàn người Nurkse đi gặp ông bà.

Chu Dương vui vẻ xem kịch, hai cái địch nhân đánh quên cả trời đất, thấy thế nào cũng là một chuyện khiến cho người ta thích thú.

Có điều lúc này hẳn là thời cơ tốt để đục nước béo cò.

Với tư cách là một người giúp người khác làm niềm vui, Chu Dương tính toán chiếu cố một chút bảo khố của văn minh Nurkse.

- Tất cả nhân viên rút lui! Tìm một chỗ an toàn ẩn núp.
- Bảo vệ Thánh Thành Kadarag, tuyệt đối không thể xảy ra nửa điểm ngoài ý muốn, coi như là có chết thì cũng phải bảo vệ cho bằng được!
- Nghĩ hết tất cả biện pháp tìm được tên nhân loại đang ẩn núp, hoặc là làm hắn ló đầu ra. Bắt được hắn thì thần chiến mới có thể kết thúc thần tốc.

Người Nurkse truyền đạt từng mệnh lệnh xuống dưới, dùng để yên ổn lòng người.

Thật may bọn họ là người Nurkse, cho dù chết ở trong tay Hải Thần hay Ám Ảnh Chi Thần thì vẫn có thể phục sinh tại Kadarag.

Nếu không thì đổi thành những chủng tộc khác, biết rõ thần linh đại chiến tại sào huyệt nhà mình, tuyệt đối là có bao xa thì trốn bao xa.

Bảo hộ nhà mình? Đừng suy nghĩ nhiều.

Hàng nghìn chiến sĩ Nurkse tụ tập chung một chỗ, xây dựng thành một vách tường bằng thịt.

Vô số năng lượng hội tụ vào một chỗ rồi hình thành một vách ngăn to lớn, giống như một cái chén lớn úp xuống, bảo vệ Thánh Thành Kadarag.

Thỉnh thoảng có mấy đạo công kích rơi trên vòng phòng hộ, người Nurkse cũng có thể miễn cưỡng chống đỡ.

- Nghe nói tụi bây đang tìm tao?

Chẳng biết lúc nào mà Chu Dương đã xuất hiện ở chính giữa người Nurkse, trên mặt nở nụ cười chào hỏi.

Vô số người Nurkse trợn mắt nhìn Chu Dương, công kích giống như hồng thủy hướng về phía anh.

Bọn họ muốn giải quyết kẻ đầu sỏ đã đưa tai nạn tới.

Chỉ cần giết chết hắn thì Hải Thần sẽ hài lòng trở về hay là Ám Ảnh Chi Thần thắng lợi, hai thứ này đều là phạm vi mà bọn họ có thể tiếp nhận.

Chu Dương làm như không thấy những công kích kia, anh la to về phía hai thân ảnh to lớn đang giao chiến trên bầu trời:

- Hai thằng ngu, nhìn sang bên đây này!

Sau đó cười thân thiện giơ lên ngón giữa.

Hải Thần nhìn thấy Chu Dương, lập tức đánh ra một cơn sóng lớn tới nơi mà Chu Dương đang đứng.

Mục đích mà hắn tới đây là giết chết Chu Dương đạt được thần cách của Nguyên tố chi thần, chứ không phải là liều mạng với Ám Ảnh Chi Thần.

Sắc mặt Người Nurkse hoàn toàn biến đổi, bọn họ rốt cuộc đã hiểu rõ dụng tâm hiểm ác của Chu Dương. Tên này rõ ràng là muốn mượn tay của Hải Thần để hủy diệt Thánh Thành Kadarag.

Sóng lớn ập tới, người Nurkse liều mạng duy trì vòng phòng hộ chớp loé hai lần sau đó triệt để vỡ vụn.

Đậu xanh mày, Chu Dương!

Vô số người Nurkse lộ ra vẻ tuyệt vọng, điên cuồng mở miệng mắng chửi anh.

Cho tới bây giờ thì bọn hắn chưa từng hận một người nhiều tới như vậy, rất vinh hạnh, Chu Dương đã trở thành người đó.

Sau một khắc, sóng biển to lớn đánh qua đây, vô số người Nurkse chỉ có thể phát ra từng tiếng kêu thảm thiết rồi offline tại chỗ.

Mặc dù người Nurkse cực lực ngăn trở nhưng mà Thánh Thành Kadarag vẫn khó thoát khỏi kết cục bị tiêu diệt.

Thành lũy tồn tại mấy ngàn năm hoàn toàn sụp đổ, dưới cơn sóng dữ nó có vẻ yếu ớt dị thường, giống như là được làm bằng giấy.

- Không!

Từng tên người Nurkse vừa mới sống lại ở bên trong thánh trì Kadarag lại tiếp tục đâm đầu vào cơn sóng thần, âm thanh thảm thiết im bặt.

Thánh Trì Kadarag đã bị phá hủy...

Điều này đại biểu sau khi người Nurkse chết thì bọn hắn cũng không còn cách nào sống lại.

Chỉ còn lại mấy chục ngàn người Nurkse sống sót, ánh mắt bọn hắn lập loè lửa giận, cả đám điên cuồng gầm thét muốn làm thịt Chu Dương.

Nhưng mà, Chu Dương, người yêu thích làm việc tốt không lưu danh, cũng đã sớm tan biến không còn dấu tích.

Phải nói là anh đã lặng lẽ lẻn xuống đáy biển, lúc này đang quan quẩn gần bảo khố Kadarag.

Nếu bảo khố Người Nurkse bị hủy tại đây thì sẽ vô cùng đáng tiếc, Chu Dương không muốn lãng phí.

Anh phá vỡ từng cục đá vụn, mở ra bảo khố bị chôn vùi.

Ngay lập tức, từng tia sáng loé lên thiếu chút nữa mù mắt Chu Dương, thật sự là bảo vật bên trong quá nhiều.

Người Nurkse là một cái chủng tộc thích đi khắp nơi gây chuyện, bọn

hắn đã cướp sạch không biết bao nhiêu bảo khố của chủng tộc khác sau đó đặt ở nơi tinh hoa nhất, thánh địa Kadarag.

Bởi vì nơi này đối với người Nurkse mà nói chính là chỗ an toàn nhất, không đâu sánh bằng.

Cho đến khi có một tên nhân loại tên là Chu Dương đi tới đây.

Của mình, toàn bộ đều là của mình!

Không gian giới chỉ chi hoàn bắt đầu vận chuyển công suất siêu lớn, từng món bảo vật chảy vào không gian như thác.

Ngay cả Chu Dương cũng không thể không thừa nhận tài nguyên của người Nurkse hết sức dồi dào, vô số bảo vật sáng lấp lánh thật nhanh biến mất.

Khỏi cần phải bàn, chỉ riêng vũ khí thôi là đã không có một kiện nào có phẩm cấp thấp hơn linh năng, ngay cả bảo vật truyền thuyết cũng có hơn ba mươi cái.

Cadila tuyệt đối là quỷ nghèo khi so sánh với Nurkse.

Chương 279: Cướp Sạch Bảo Khố Kadarag, Hải Thần Muốn Chạy Trốn, Thần Trợ Công Chu Dương (2)

Chuyến đi lần này thật không uổng công!

Chu Dương chọn lựa vài món bảo vật cấp Truyền thuyết để lại cho chúng nữ, còn lại thì phân giải hết.

« Chúc mừng túc chủ phân giải thành công vũ khí linh năng 252335 cái, thu được 4693431 tinh túy linh năng. »

« Chúc mừng túc chủ phân giải thành công vũ khí sử thi 1628 cái, thu được 94424 tinh túy sử thi. »

« Chúc mừng túc chủ phân giải thành công vũ khí truyền thuyết 28 cái, thu được 3164 tinh tuý truyền thuyết. »

Tổng cộng thu hoạch được 5954071 tinh tuý linh năng, đổi thành tinh túy thần thoại là 5954 điểm.

Mặc dù Chu Dương không tìm được một kiện binh khí Thần Thoại, nhưng anh có thể hợp thành không ít binh khí cấp Thần Thoại, cho dù là loại binh khí cấp bậc Thần Thoại như Thí Thần Thương và Cửu Long Thiên Đế Liễn thì anh cũng có thể chế tạo ít nhất sáu cái.

Nếu chế tạo binh khí Thần Thoại cấp thấp nhất thì thậm chí có thể chế tạo năm, sáu chục cái, nghĩ một chút cũng biết đây chính là một con số kinh khủng.

Trừ chỗ đó ra, bên trong bảo khố còn có đủ loại Châu Bảo và rất nhiều thứ mà Chu Dương chưa bao giờ nghe thấy trước đó.

Nhưng mà nếu mấy thứ này có thể được đặt ở bên trong bảo khố, như vậy thì tuyệt đối không thể là rác rưởi.

Chu Dương tự nhiên là không thể khiến chúng nó chôn vùi nơi đáy biển, mọi việc bỏ bao mang đi.

- Nhân loại, lăn ra đây cho tao!

Hải Thần đã giao chiến mấy chục hiệp với Ám Ảnh Chi Thần, hắn đã tới trạng thái chống đỡ hết nổi.

Hết cách rồi, lần chiến thần trước thì hắn đã bị ám thương, đến bây giờ vẫn chưa có khôi phục.

Vừa gặp phải Chu Dương liền sinh ra một trăm đứa trẻ, tổn thương nguyên khí nặng nề.

Hiện tại còn phải đối mặt với Ám Ảnh Chi Thần, cái tên vốn dĩ có thực lực mạnh hơn mình một bậc, tự nhiên là xảy ra vấn đề lớn.

Ám Ảnh Chi Thần ngược lại càng chiến càng hưng phấn.

Hắn vốn dĩ còn nhớ mong bảo vật mà nhân loại mang theo, mãi đến khi giao thủ với Hải Thần hồi lâu thì hắn mới phát hiện một điều, Hải Thần còn suy yếu hơn nhiều so với trong tưởng tượng của hắn.

Trước mắt không phải là cơ hội tốt nhất để giết chết Hải Thần sao?

Chỉ cần giết chết Hải Thần thì hắn sẽ có được thần cách của Hải Thần. Chuyện tốt như vậy thì bằng mọi giá không thể bỏ qua.

- Mở ra Ám Ảnh Thần Vực!

Ám Ảnh Chi Thần biến đổi từ côn trùng sang hình người, hắn nắm một thanh đao sắc trắng như tuyết ở trong tay, tốc độ nhanh vô cùng, ngay cả thần linh cũng khó bắt được thân ảnh.

Hải Thần mặc một tầng khôi giáp do nước biển ngưng tụ lại, giống như lam ngọc, nhưng mà khi đối mặt với sự công kích của Ám Ảnh Chi Thần thì nó lại không có chút tác dụng nào. Mỗi lần hào quang loé lên thì trên thân Hải Thần lại thiếu vài món linh kiện.

- Ám Ảnh Chi Thần, thù này ta nhớ kỹ!
- Nhân loại, tao sẽ không dễ dàng bỏ qua chuyện này đâu. Tao nhất định sẽ đoạt lại thần cách của Nguyên tố chi thần trong tay mày!

Hải Thần hiểu rõ đại thế đã mất, tiếp tục chiến đấu nữa thì sẽ có nguy hiểm, lại không có lợi gì.

Mấy chữ - Thần cách của Nguyên tố chi thần- vừa xuất hiện, Ám Ảnh Chi Thần lập tức đình chỉ hành động.

So sánh với thần cách của Hải Thần, thần cách của Nguyên tố chi thần mới thật sự là báu vật!

Hải Thần lặng lẽ thở dài một hơi, hắn muốn nhân cơ hội này đánh bài chuồn.

- Mày mà không đuổi theo thì thần cách Hải Thần sẽ bỏ chạy đấy!
- Sao mày không chịu suy nghĩ một chút, với thực lực của tao thì làm sao có thể đoạt được thần cách của Nguyên tố chi thần từ trong tay Hải Thần được, lão tiểu tử này lừa mày đấy! Hắn lập tức phải chết, mày nỡ trơ mắt nhìn thần cách Hải Thần chạy mất sao?
- Thực lực của tao cũng không thể nào thoát khỏi địa bàn của văn minh Nurkse được.

Câu này quả thật là rất có đạo lý!

Vô luận là Chu Dương có nắm giữ mảnh vỡ thần cách của Nguyên tố chi thần hay không thì đây cũng là cơ hội của mình.

Học sinh tiểu học mới phải lựa chọn, Ám Ảnh Chi Thần là thần trưởng thành, tự nhiên là lấy hết.

Huống chi, giết chết thần linh là một việc rất có cảm giác thành công, lại còn có thể nâng cao uy danh của mình.

Thân ảnh của Ám Ảnh Chi Thần biến mất, hắn lập tức đuổi theo hướng mà Hải Thần chạy trốn.

Về phương diện tốc độ thì Hải Thần hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn, chỉ chốc lát, cả hai đã lăn thành một đoàn đánh nhau lần nữa.

- Tên nhân loại đáng ghét kia! Mày không chết tử tế được đâu!

Hải Thần thở hổn hển, nếu mà đối mặt với thần linh khác thì hắn còn có cơ hội chạy mất, nhưng Ám Ảnh Chi Thần lại chuyên về đuổi giết, với trạng thái trước mắt của hắn thì căn bản không thể nào chạy thoát được.

- Ám Ảnh Chi Thần, ngươi tuyệt đối không nên trúng gian kế của tên nhân loại kia!

- Ta muốn thần cách Hải Thần, mà thần cách của Nguyên tố chi thần mà tên nhân loại kia nắm giữ cũng sẽ không trốn thoát được ma chưởng của ta.

- Huống chi, ta vẫn còn hoài nghi mức độ chân thật những gì mà ngươi nói, ai cũng biết thần cách của Nguyên tố chi thần đã bị nhân vật kia hủy diệt rồi!

Ám Ảnh Chi Thần ra tay lần nữa, từng tia sáng trắng như tuyết lấp lóe, cánh tay nắm tam xoa kích của Hải Thần trực tiếp bị chém đứt.

Máu thần màu xanh phun trào, mỗi một giọt đều nặng ngàn cân, vừa rơi xuống mặt đất lập tức hóa thành mấy vạn mét vuông nước biển.

- A!

Hải Thần nổi giận, sau lưng hiện ra một hư ảnh to lớn, đây là hình thể của Hải Thần nhưng là phiên bản phóng đại gấp trăm lần.

Ám Ảnh Chi Thần còn chưa bắt được tam xoa kích thì nó giống như có linh tính tự động ngăn trở công kích kế tiếp, sau đó bay trở lại cánh tay vừa mới mọc của chủ nhân.

- Hải Thần nổi giận!

Tam xoa kích biến lớn, giống như một cái kích to lớn chọc trời rồi vỗ xuống.

Toàn bộ mặt đất đã bị đòn này đánh cho vỡ vụn, vô số hòn đá văng khắp nơi, một cái động sâu không đáy xuất hiện.

Chương 280: Tọa Sơn Quan Hổ Đấu, Ám Ảnh Chi Thần Và Hải Thần Liên Thủ Cùng Đối Kháng Đại Ma Vương Chu Dương

Nếu mà uy lực lại lớn hơn một chút nữa, sợ rằng còn có thể đục xuyên qua đầu bên kia.

- Chậc chậc, dùng đại chiêu rồi à? Xem ra ngươi đã đến cực hạn, nghĩ tới việc ta sắp sửa giết chết Hải Thần, quả là phấn khích tột cùng!
- Ám Ảnh bảo hộ!
- Thuấn ảnh ngàn kích!

Ám Ảnh chi thần thoáng một cái đã phân thân thành mấy ngàn tên, khí tức hoàn toàn nhất trí, khó phân biệt thật giả.

Đây không phải là phân thân thông thường, mỗi một phân thân cũng có sức chiến đấu, thực lực lớn ước chừng là một phần trăm của bản thể.

- Chết đi!

Mấy ngàn phân thân Ám Ảnh vọt về phía Hải Thần, vô số thanh đao sắc bén rơi xuống, tạo thành một cái lồng tử vong gió thổi không lọt ụp xuống mục tiêu.

Thân thể khổng lồ mà Hải Thần ngưng tụ chống đỡ không được bao lâu thì đã nhanh chóng sụp đổ, hóa thành từng mảng nước biển lớn.

Một lát sau, Hải Thần ngoi lên khỏi mặt biển, khí tức đã hư yếu hơn nhiều so với trước kia.

- Ngươi không giết chết ta được đâu! Chỉ cần nước biển còn mãi thì ta sẽ không chết!
- Ta cho ngươi một cái đề nghị, chúng ta giải quyết tên nhân loại

xem kịch vui kia trước rồi lại quyết thắng bại, thế nào?

Nếu bọn hắn cứ đánh nhau như vậy thì ít nhất cũng phải đánh hơn mười ngày nửa tháng. Mặc dù thực lực của Ám Ảnh Chi Thần mạnh hơn hắn, nhưng hắn là Hải Thần, chỉ cần nước biển bất tận thì hắn sẽ không chết.

Đương nhiên, hắn đề nghị như vậy cũng là có kế hoạch của mình. Nếu như có thể cướp đoạt được mảnh vỡ thần cách của Nguyên tố chi thần từ trong tay Chu Dương thì thực lực của hắn sẽ tăng lên trên diện rộng.

Tới lúc đó thì Ám Ảnh Chi Thần sẽ không còn là đối thủ của mình, tình hình chiến đấu sẽ nghịch chuyển.

Ám Ảnh Chi Thần không có trả lời, sau đó lại là một đòn công kích về phía Hải Thần.

- Ngươi thật sự coi bản thân là bất tử? Không có thần lực thì khác gì chết chứ!

Hải Thần buồn bực, trực tiếp trốn vào trong biển.

Mặt biển tăng vọt rồi hóa thành cơn sóng thần đánh về phía Chu Dương, người đứng đằng xa xem trò vui.

Nếu không đánh lại Ám Ảnh Chi Thần thì giải quyết Chu Dương trước đi, đạt được thần cách của Nguyên tố chi thần rồi lại nói.

- Hai người cứ tiếp tục! Tôi chỉ là một cái quần chúng đứng nhìn mà thôi, đừng liên lụy người vô tội chứ!

Chu Dương phản ứng rất nhanh, nhìn thấy sóng lớn đánh tới là anh đã điều khiển một cơn gió lớn nâng mình lên cao, tránh thoát một đòn này.

- Tôi còn chưa từng thấy thần linh đại chiến đâu, hai người tiếp tục đi!

Từng đòn công kích của Ám Ảnh Chi Thần rơi xuống, cắt mặt biển thành vô số khối, nhưng lại không thể tổn thương được Hải Thần.

- Có gan thì cút ra đây!

- Rồng Ám Ảnh!

Bóng đen sau lưng Ám Ảnh Chi Thần từ từ biến hóa thành một con

rồng khổng lồ.

Rồng Ám Ảnh mở miệng phun một ngọn lửa màu xám xuống mặt nước, ý đồ muốn nước biển bay hơi hết.

- Chết đi!

Hải Thần toát ra từ trong sóng biển, tam xoa kích nhắm ngay đầu của Chu Dương.

Một tia sáng vàng kim lóe lên, Thí Thần Thương đã chặn đứng đòn tấn công của tam xoa kích.

- Đừng có mà khinh người quá đáng, coi chừng tao và lão Ám Ảnh chi thần sẽ kết đồng minh cùng nhau đối phó mày đấy!

Chu Dương nói xong thì chĩa Thí Thần Thương về phía Hải Thần.

Hải Thần đã biết được uy lực của Thí Thần Thương, hắn không dám liều mạng, nhanh chóng né tránh.

Mà vị trí hắn đứng vừa rồi đã bị chọc ra một cái lỗ thủng lớn, nước biển màu xanh thẳm trở nên trong suốt, ý chí dung hợp bên trong đã tan biến không còn dấu tích.

Điều này đại biểu nơi mà Thí Thần Thương đã công kích thì Hải Thần lực đã bị xóa sạch, biến thành nước biển bình thường.

Ám Ảnh Chi Thần nhìn thấy một màn này, sắc mặt hắn ta rốt cuộc xuất hiện biến hóa. Khi hắn nhìn về phía Chu Dương lần nữa, cuối cùng đã coi tên nhân loại thành mục tiêu quan trọng.

- Hiện tại ngươi tin rồi chứ? Thực lực của tên này không đơn giản! Cây súng kia khiến ta cảm thấy vô cùng nguy hiểm!

- Chúng ta liên thủ giết chết hắn, cây súng đó sẽ là của ngươi!

Hải Thần tiếp tục giật dây.

- Ta tin tưởng với ánh mắt của ngươi thì có thể đoán được món bảo vật kia rất có giá trị!

Ám Ảnh Chi Thần thật sự động lòng, mặc dù Lưỡi Đao Ảnh Long trong tay hắn cũng là binh khí cấp Thần Thoại, nhưng nếu so sánh với Thí Thần Thương của Chu Dương thì lại không cùng đẳng cấp.

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng hiệu quả xóa sạch thần lực thì cây súng

này đã coi như là bảo vật vô giá, giá trị chắc chắn cao hơn hẳn những thần cách bình thường.

- Chỉ là một tên nhân loại nhỏ bé mà thôi, còn cần hai chúng ta phải liên thủ sao?

Trong mắt Ám Ảnh Chi Thần lóe lên vẻ khinh thường, hắn hừ lạnh nói:

- Một mình ta là được rồi!

Đương nhiên, trong lòng của hắn tự nhiên là có suy nghĩ của riêng mình. Nếu như hắn có thể cướp được Thí Thần Thương thì sau đó tiêu diệt Hải Thần cũng sẽ thoải mái hơn rất nhiều.

Ám Ảnh Chi Thần tăng tốc độ lên đến cực hạn, chớp mặt một cái thì hắn đã toát ra từ trong cái bóng của Chu Dương, Lưỡi Đao Ảnh Long xẹt qua cổ anh.

Trận chiến kết thúc!

Keng!

Lưỡi Đao Ảnh Long như là chạm phải kim loại kiên cố nào đó, một tiếng vang thanh thúy vang lên.

Sau một khắc, bàn tay nắm Lưỡi Đao Ảnh Long của Ám Ảnh Chi Thần chấn động kịch liệt, một cỗ cự lực truyền đến suýt chút nữa khiến hắn phải ném vũ khí ra.

Ám Ảnh Chi Thần nhanh chóng lùi về sau, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Chu Dương, lúc này thì hắn mới thấy rõ, không biết từ bao giờ mà trên người tên nhân loại kia đã toát ra một kiện áo giáp màu tím ánh vàng.

- Thế nào, bảo bối của tao cũng không tệ lắm phải không!

Đối mặt thần linh, đặc biệt còn là loại đối thủ chuyên về ám sát như Ám Ảnh Chi Thần thì làm sao Chu Dương không có làm phòng bị trước được chứ?

Dù sao thì anh cũng vừa mới cướp sạch bảo khố của người Nurkse, kiếm lời to.

Trong lúc quan sát cuộc chiến thì Chu Dương đã thuận tay chế tạo áo giáp phòng ngự cấp Thần thoại, hiệu quả không để cho anh thất vọng.

- Ta đã nói thực lực của tên này khó lường rồi mà, hiện tại tin chưa?

Trong mắt Hải Thần lóe lên vẻ châm chọc.

- Được rồi, hai chúng ta liên thủ đối phó hắn ta!

Ám Ảnh Chi Thần gật đầu đáp ứng.

Sau đó Chu Dương rơi vào tình thế một mình đối mặt với hai tên thần linh.

- Hai người đừng có như vậy được không hả? Tụi bây làm như tao là nhân vật phản diện đại ma vương không bằng.

- Nhưng mà cảm giác làm nhân vật phản diện cũng không tệ lắm!

Chương 281: Từng Người Mang Ý Xấu, Đồ Thần Thành Công! Thần Cách Của Hải Thần (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

« Tử Kim hỗn nguyên Khải (Thần thoại): Lực phòng ngự có một không hai trong thiên hạ, có thể chống đỡ cho túc chủ mọi vết thương có tính trí mạng. »

« Hiệu quả Thần thoại — Trung thành hộ chủ: Tử Kim hỗn nguyên Khải không hư hại hoàn toàn thì không có bất kỳ tổn thương có thể nguy hại túc chủ. »

« Hiệu quả Thần thoại — Thần cấp miễn trừ: Miễn dịch tổn thương cấp Thần Thoại trở xuống, tổn thương cấp Thần Thoại trở lên giảm bớt 90%. »

« Hiệu quả Thần thoại — Ký ức tu bổ: Khi Tử Kim hỗn nguyên Khải xuất hiện tổn thương thì sẽ nắm giữ năng lực Ký ức tu bổ, có thể khôi phục như lúc ban đầu. »

« Hiệu quả Thần thoại — Thần cấp gia cố: Năng lực phòng ngự tăng gấp 10 lần, mức độ chắc chắn tăng gấp 10 lần, vật phẩm không thể xóa nhòa. »

« Hiệu quả Thần thoại — Hoàn trả tổn thương: Hoàn trả toàn bộ tổn thương vật lý, hoàn trả tối đa gấp 10 lần. »

« Hiệu quả Thần thoại — Di hoa tiếp mộc: Khóa lại một mục tiêu, nếu Tử Kim hỗn nguyên Khải bị thương tổn thì mục tiêu sẽ tiếp nhận một nửa tổn thương. »

« Hiệu quả Thần thoại — Thu hoạch năng lượng: Tử Kim hỗn nguyên Khải bị năng lượng tổn thương thì có thể thu lấy hơi thở, chuyển hóa thành vòng phòng ngự năng lượng, ngăn cản tổn thương. »

« Hiệu quả Thần thoại — Thế kiếp kính tượng: Khi túc chủ sắp chịu vết thương trí mạng thì sẽ chế tạo một cái ảo ảnh giống hệt túc chủ để ngăn cản tổn thương. »

« Hiệu quả Thần thoại — Phòng ngự tuyệt đối: Tiêu hao năng lượng chế tạo một trường lực phòng ngự tuyệt đối, tối đa tương đương một trăm lần Tử Kim hỗn nguyên Khải. Không đánh phá trường lực được thì sẽ không thể tổn thương túc chủ. »

Đây là bảo vật phòng ngự siêu cấp mà Chu Dương vừa mới chế tạo cho riêng mình, hiệu quả của nó đúng là không có khiến anh thất vọng. Chỉ cần Tử Kim hỗn nguyên Khải không bị phá hư thì có muốn thương tổn đến chính mình cũng là một việc không thể nào làm được.

Ít nhất thì Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần đều không làm được chuyện này.

Ám Ảnh Chi Thần vừa mới ăn mệt lớn, hắn nhìn chằm chặp Tử Kim hỗn nguyên Khải trên người Chu Dương, trong mắt hiện lên sự kiêng kỵ, và ghen ghét.

Cuối cùng thì ai mới thật sự là thần linh? Bọn họ tự nhận là của cải phong phú, nắm giữ trong tay mấy món binh khí cấp Thần Thoại, nhưng mà nếu đi so sánh với binh khí trong tay Chu Dương thì những thứ đó toàn là đồ bỏ.

Hải Thần cũng có ý nghĩ như thế, hắn đã chứng kiến lực sát thương đáng sợ của Ám Ảnh Chi Thần, hắn không phải là không có bảo vật phòng ngự cấp Thần Thoại, nhưng mà chúng nó lại không hề có tác dụng gì với Ám Ảnh Chi Thần.

Công kích của Ám Ảnh Chi Thần có thể mặc kệ phòng ngự, trực tiếp công kích mục tiêu.

Đương nhiên, chiêu này trước mặt Chu Dương lại không có hiệu lực.

- Hai người tụi bây muốn cùng tiến lên sao?
- Tao không phải là thứ tép riu mà tụi bây có thể tùy tiện khi dễ!

Chu Dương đối mặt hai đại thần linh nhưng lại không có chút sợ hãi nào, ánh mắt của anh rơi xuống trên người Hải Thần.

Thứ nhất là Hải Thần có thù oán sâu nhất với mình, thứ hai chính là thực lực bây giờ của hắn ta đang là lúc yếu nhất.

Trái hồng phải chọn mềm để bóp, bóp chết một cái trước tiên, không thể để bọn hắn thấy mình quá cường đại sau đó bỏ trốn được.

Không sai, Chu Dương muốn đồ thần.

Hơn nữa còn tính toán không chỉ đồ một cái!

Nếu bọn hắn muốn ra tay với mình, vậy thì giết cả hai đi.

- Ngươi cho rằng dựa vào mấy món bảo vật trên người là có thể đối kháng với chúng ta sao? Xem ra ngươi không biết một tí gì về thần linh cả!
- Vậy thì hãy để ta cho ngươi mở mang kiến thức, hãy xem sự kinh khủng của thần linh đi!

- Ám Ảnh chi vực!

Ám Ảnh Chi Thần đi lên liền vận dụng thần cấp phạm vi, chiêu này sẽ tăng cường thực lực của bản thân, đồng thời suy yếu địch nhân một phần, dùng chiêu này để khi dễ kẻ nhỏ yếu là vô cùng phù hợp.

Hiển nhiên, hắn coi Chu Dương chính là kẻ nhỏ yếu.

Hải Thần đứng ở một bên lạnh lùng nhìn Ám Ảnh Chi Thần làm màu, không hề có ý định nhắc nhở.

Dù sao thì hai người cũng là đối thủ, đối với hắn mà nói, Chu Dương có thể lưỡng bại câu thương với Ám Ảnh Chi Thần thì đó là việc không còn gì tốt hơn.

Chiến đấu còn chưa có bắt đầu thì hai tên thần linh đã có ý xấu đầy mình.

Bóng tối khắp trời áp xuống, tâm tình tiêu cực như thủy triều kéo tới.

« Túc chủ bị Ám Ảnh Thần Vực áp chế, tổn thương giảm bớt 80%, tốc độ giảm bớt 50%, phòng ngự giảm bớt 100%. »

- Mày cho rằng chỉ có một mình mày là có phạm vi thần cấp sao?

- Thần cấp lĩnh vực — Cấm ma phạm vi!

Hai loại phạm vi đụng vào nhau, khó phân cao thấp.

Vốn dĩ là thần cách của Chu Dương cao hơn Ám Ảnh Chi Thần, nhưng mà thần cách của anh lại không hoàn toàn, chỉ có một nửa, cho nên chỉ có thể đấu năm năm với Ám Ảnh Chi Thần.

- Đáng chết, không ngờ lại là sự thật! Mày đã dung hợp thần cách của Nguyên tố chi thần!

- Hải Thần, tên khốn kiếp này, ngươi lại muốn lừa ta!

- Chết cho ta!

Hai thân ảnh vừa chạm vào nhau đã lập tức tách ra.

Có điều chỉ có Ám Ảnh Chi Thần là phe bị đánh bay ra ngoài.

Bóng đen trên người hắn ta cũng trở nên ảm đạm gần một nửa, giống như có thứ gì đó như tằm ăn lên thần lực của bản thân.

Chu Dương đánh lui Ám Ảnh Chi Thần nhưng anh không có thừa thắng truy kích, ngược lại là thẳng hướng về phía Hải Thần.

???

Hai người các ngươi tiếp tục đánh nhau!

- Không phải lúc trước mày thích đuổi theo tao sao? Hiện tại đến phiên tao theo đuổi mày rồi!

Thí Thần Thương lướt qua, vô số nước biển xanh thẳm mất đi màu sắc, một cánh tay của Hải Thần biến mất.

Mới chỉ giao thủ một lần mà Hải Thần đã mất một cánh tay.

Chương 282: Từng Người Mang Ý Xấu, Đồ Thần Thành Công! Thần Cách Của Hải Thần (2)

Trên mặt Hải Thần lộ ra vẻ sợ hãi, đứt một cánh tay chỉ là chuyện nhỏ, trong nháy mắt là có thể khôi phục lại.

Nhưng mà hắn chờ nửa ngày rồi mà cánh tay vẫn không có động tĩnh gì, giống như có thứ lực lượng gì đó ngăn cản vết thương tu bổ.

- Đáng chết!

Hải Thần không dám lưu lại xem diễn, nhanh chóng chạy trốn về phía xa.

Thí Thần Thương trong tay Chu Dương thật là quỷ dị, hoàn toàn khắc chế năng lực của mình. Nếu cứ tiếp tục giao thủ với hắn ta thì người chết chỉ có thể là mình.

Một khắc này, Hải Thần xác thực cảm nhận được nguy hiểm đang rơi xuống.

Hắn hoàn toàn không nghĩ đến, tên nhân loại mà hắn vẫn luôn xem thường mới là BOSS ẩn giấu lớn nhất.

- Có gan thì đừng chạy! Cùng tao đại chiến ba trăm hiệp nào!

Ám Ảnh Chi Thần tính toán tập kích từ phía sau lưng, nhưng mà hắn

nhìn thấy Hải Thần bị đuổi giết giống như một con chó thì sững sờ một hồi lâu, chậm chạp không có ra tay.

Hắn và Hải Thần có chủ ý giống nhau.

- Thủy Long gầm thét!

Ba con rồng nước to lớn ngưng tụ thành hình trong nháy mắt, chúng nó mở miệng phun mạnh ra ba dòng nước.

Dòng nước bay được một nửa nhiễm phải hàn ý, hóa thành vô số mũi tên băng rồi rơi xuống như bão táp.

Hải Thần không mong đợi một chiêu này có thể tiêu diệt Chu Dương, chỉ hy vọng có thể trì hoãn một ít thời gian cho hắn chạy trốn.

Sau khi thấy được thực lực chân chính của Chu Dương, Hải Thần đã không ôm hy vọng giết chết được đối phương, chỉ còn mong muốn trốn khỏi đây càng xa càng tốt.

- Mày đang nhìn cái gì đấy?

Sau lưng xuất hiện thanh âm quen thuộc, Chu Dương bước ra cánh cửa không gian, Thí Thần Thương chĩa thẳng vào miệng Hải Thần.

- Đi chết đi!

Thân thể Hải Thần hiện ra từng chấm màu xám, nơi đi qua, màu lam tiêu tán, thần lực biến mất.

Đây là lực lượng của Thí Thần Thương phát huy tác dụng.

Hải Thần nhịn đau vứt bỏ hơn phân nửa thần khu, chỉ còn lại một đoàn bản nguyên nho nhỏ nghĩ muốn chạy trốn, nhưng mà tốc độ của Thí Thần Thương cành nhanh hơn, hủy diệt hy vọng cuối cùng của hắn.

- Không!

Nước biển khắp nơi như là mất đi lực lượng, từ từ yên tĩnh lại, sau đó nhanh chóng rút lui.

Hải Thần đã chết!

Đồ thần thành công!

Chu Dương thu hồi một khối tinh thể màu xanh, vật này có mấy

phần giống thần cách Nguyên tố chi thần mở được ở bảo rương, nhưng mà thể tích tại lớn gấp đôi.

Đây chính là thần cách của Hải Thần!

Ám Ảnh Chi Thần vẫn luôn đứng ở bên cạnh, tính toán tọa sơn quan hổ đấu, đến lúc hai tên kia đánh đến lưỡng bại câu thương thì sau đó đi nhặt của hời.

Có điều suy nghĩ rất tốt đẹp, nhưng kết quả lại hoàn toàn không giống với dự đoán của hắn.

Hải Thần đã chết!

Chết ở trong tay tên nhân loại kia, hơn nữa còn không chống đỡ nổi ba chiêu.

Toàn bộ quá trình phải nói là mau lẹ cực kỳ, chưa gì mà trận chiến đã kết thúc.

Cái này là tình huống gì đây? Cuối cùng thì ai mới là Hải Thần.

Thông qua Thần Vực va chạm, Ám Ảnh Chi Thần hiểu rõ thần cách của Chu Dương còn không có hoàn chỉnh, không coi là thần linh chân chính, chỉ có thể coi là bán thần.

Nhưng mà xem kết quả trận chiến, thấy thế nào thì Hải Thần mới giống như là bán thần.

Ám Ảnh Chi Thần nhìn thần cách Hải Thần trong tay Chu Dương, ánh mắt tràn đầy tham niệm.

Sau một khắc, bầu trời trở nên tối sầm, vô số bàn tay màu đen nhào về phía thần cách Hải Thần.

Nếu đã tới thì tự nhiên không thể tay không mà về.

Hắn tự nhận là mình không phải đối thủ của Chu Dương, nhưng mà mỗi người có chuyên môn riêng, tài chạy trốn của hắn vẫn là không có vấn đề.

Nhưng mà trước khi trốn thì đương nhiên phải thuận tay đem thần cách theo.

- Lá gan của mày rất lớn đấy!

Chu Dương còn chưa ra tay thì cái tên Ám Ảnh Chi Thần này lại chủ

động chạy tới tìm chết.

Hắn ta sốt ruột muốn chết tới vậy sao?

Thần cách Hải Thần trong tay Chu Dương biến mất, anh giơ Thí Thần Thương lên rồi chĩa về phía đoàn Ám Ảnh đang bay tới, bóp cò một cái.

Viên đạn đâm vào không trung, từng mảng bóng đen lớn nổ tung, nhưng lại không thấy tung tích của Ám Ảnh Chi Thần đâu cả.

Một tia hào quang màu đen thoáng qua, Lưỡi Đao Ảnh Long mang theo một vệt đen xé rách không gian rồi chém mạnh về phía Chu Dương.

Mục tiêu của Ám Ảnh Chi Thần chính là Không gian giới chỉ chi hoàn, hắn còn chưa từ bỏ thần cách của Hải Thần.

- Phòng ngự tuyệt đối!
- Di hoa tiếp mộc!

Sau đó Chu Dương không nhúc nhích, bình chân như vại mà nhìn Ám Ảnh Chi Thần.

Ánh sáng màu đen thoáng qua, lưỡi đao chém vào ngón tay Chu Dương giống như là chạm phải một vòng gợn sóng, căn bản là không thể thương tổn mảy may ngón tay của đối phương.

Sau khi thi triển phòng ngự tuyệt đối, Ám Ảnh Chi Thần không thể làm gì được Chu Dương.

Nhưng mà điều này cũng không đại biểu Ám Ảnh Chi Thần sẽ không có việc gì.

Uy lực của chiêu hoàn trả tổn thương sẽ bắn ngược lại Ám Ảnh Chi Thần một trăm phần trăm, lại còn có hiệu quả Di hoa tiếp mộc, hoàn trả sẽ tăng lên gấp trăm lần.

Ám Ảnh Chi Thần quá thảm, đánh một chiêu không chỉ không có thương tổn được Chu Dương, ngược lại còn đánh tới bản thân hộc máu.

Hắn vừa giận vừa sợ mà nhìn đối phương, trong ánh mắt lộ ra sự uất ức và không thể làm gì.

Thân là là Ám Ảnh Chi Thần, hắn vào nam ra bắc, không biết đã gặp

được bao nhiêu cửa ải khó khăn, nhưng mà cho tới bây giờ cũng chưa từng có uất ức như vậy.

Chu Dương giống như một con rùa đen khoác lớp da con nhím, không đả thương được lại còn bị bắn ngược trở về.

- Mày chờ đó, tao sẽ nhớ kỹ mối thù này!

Ám Ảnh Chi Thần thấy mình không thể nào cướp được thần cách Hải Thần, có tiếp tục ở lại nơi này cũng không còn ý nghĩa gì. Còn không bằng mau chóng rời khỏi đây, tránh cho nghẹn ra nội thương.

- Mày muốn chạy à?
- Đến đây nào, chúng ta đại chiến ba trăm hiệp! Tao nhường mày ba trăm chiêu!

Chu Dương giơ ngón tay ngoắc ngoắc Ám Ảnh Chi Thần, mức độ giễu cợt MAX.

Ám Ảnh Chi Thần oán hận trợn mắt nhìn Chu Dương một cái, không hề có tính toán tiếp chiêu.

Nếu để cho những người quen biết Ám Ảnh Chi Thần nhìn thấy tư thái lúc này của hắn, nhất định là sẽ giật nảy cả mình.

Ám Ảnh Chi Thần là có tiếng giết kẻ địch trong âm thầm, âm hiểm cay độc, có thù tất báo, ai dám trêu chọc hắn thì đại biểu tử vong của kẻ đó đã không xa.

Ngay cả thần linh cũng cực kỳ kiêng kỵ hắn ta, không dám tùy tiện trêu chọc.

Chương 283: Mày Muốn Thi Xem Ai Nhiều Người Hơn? Ba Ngàn Vạn Thần Quang Hủy Diệt

Dù sao thì cũng không ai muốn vừa ra cửa là đã bị người khác cầm đao đâm sau lưng vài nhát.

Nhưng mà lần này Ám Ảnh Chi Thần đối mặt với sự khiêu khích của người khác lại nhận túng, hoàn toàn không hề phù hợp với phong cách thường ngày của hắn.

- Tao thừa nhận là không giết được mày, nhưng mày đừng quá phách lối! Mày còn có người mình quan tâm ở cái thế giới này phải không, tao sẽ giết sạch toàn bộ chúng nó, coi như là hồi báo cho sự khiêu khích của mày!

Ám Ảnh Chi Thần lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Dương, sau đó ánh mắt hắn dừng ở trên Cửu Long Thiên Đế Liễn phía sau.

Chúng nữ đang thò đầu ra ngoài nhìn kịch vui, nhưng mà khi đối mặt ánh mắt của Ám Ảnh Chi Thần, trong lòng mọi người như ngâm trong nước đá, giống như bị rắn độc để mắt tới.

Chúng nữ bị hù dọa đến mức rối rít rụt đầu lại, giả làm đà điểu.

- Nếu mày đã cất công đến đây một chuyến thì tao sẽ cho mày một bài học khó quên!

Ám Ảnh Chi Thần nhếch miệng cười một tiếng, thân ảnh sau lưng phân hóa, biến thành mấy ngàn Ám Ảnh Chi Thần.

- Trước tiên thì hãy để tao bắt đám phụ nữ của mày đi tế thiên đi!

- Tao muốn xem coi mày làm thế nào để chặn lại phân thân của tao đây!

Mấy ngàn Ám Ảnh Chi Thần cầm Lưỡi Đao Ảnh Long vọt về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn sau lưng Chu Dương.

Hắn đã hạ quyết tâm, trước tiên là giết chết hết đám phụ nữ của đối phương.

Mặc dù cái này sẽ không có ảnh hưởng quá lớn tới Chu Dương, nhưng có thể khiến cho hắn ta không thoải mái thì cũng là một chuyện tốt.

- Mày muốn thi xem ai có nhiều phân thân hơn phải không? Thật bất hạnh, mày tìm lộn người rồi!

- Triệu hoán mười vạn thiên binh!

Chu Dương giơ nắm đấm lên cao, sau một khắc, vô số thiên binh có vẻ ngoài như Chu Dương, trên người khoác khôi giáp màu vàng giáng lâm.

Mỗi thiên binh đều có khí tức lành lạnh, nắm giữ một phần ba thuộc tính của Chu Dương, mỗi tên đều có thuộc tính hơn hai ngàn điểm,

thực lực vô cùng cường đại....

Ngược lại thì phân thân của Ám Ảnh Chi Thần mới chỉ có một phần năm thực lực. Vô luận là số lượng hay là chất lượng thì hai bên đều không cùng một đẳng cấp.

- Không phải mày muốn tỷ thí xem ai nhiều người hơn sao?!
- Đến đây! Tiếp tục xông lên!

Phân thân Ám Ảnh Chi Thần triệt để bối rối, bọn hắn cộng lại mới mấy ngàn, đối phương lại là mười vạn, hoàn toàn không thể so sánh được.

Tên biến thái này từ đâu chui ra vậy?!

Không chọc nổi!

Ám Ảnh Chi Thần không còn có tâm tư muốn cương với Chu Dương, mình vẫn là nên sớm chuồn đi thì hơn!

Đối mặt với loại đối thủ đáng sợ như Chu Dương, Ám Ảnh Chi Thần cũng rất tuyệt vọng, giống như chuột cắn rùa đen, không thể ngoạm ăn được.

Hắn vốn định dùng chiến thuật quần ẩu đối phó mấy người phụ nữ của hắn, kết quả thì nhân số bên đối phương còn nhiều hơn hắn gấp mấy trăm lần.

Thế này thì còn đánh nhau cái quỷ gì nữa?

- Các anh em, chơi hắn!

Mười vạn thiên binh sẽ được thừa kế năng lực ngẫu nhiên của Chu Dương, mỗi tên đều có thực lực cường đại, mấy ngàn phân thân Ám Ảnh Chi Thần vừa mới xông tới đã bay màu trong nháy mắt.

- Muốn chạy à!

Mấy vạn con Hư vô thần đồng tử toát ra, ánh sáng chiếu khắp bốn phương tám hướng, vô số đạo phá pháp thần quang bay lượn khắp nơi, bao trùm mỗi một khu vực.

Bị bao phủ bởi loại hỏa lực này, Ám Ảnh Chi Thần không chỗ có thể trốn. Năng lực phòng hộ trên người hắn đã bị phá hư, các loại năng lực khác cũng không cách nào sử dụng được.

- Không phải mày thích trò lấy đông hiếp yếu sao? Hôm nay tao sẽ để cho mày cảm thụ cái gì là tuyệt vọng chân chính!

- Thần Ma ba ngàn đồng tử!

Một cái Hư vô thần đồng tử phân hóa thành ba ngàn Ma Thần đồng tử. Thiên binh có năng lực Thần Ma ba ngàn đồng tử cũng rối rít noi theo, một vạn thiên binh thi triển loại năng lực này chính là ba ngàn vạn Ma Thần đồng tử.

Ba ngàn vạn Thần Quang Hủy Diệt là tình cảnh đáng sợ cỡ nào, Chu Dương chưa từng thấy qua, lần này thì anh đã có vinh hạnh được nhìn thấy.

Vị trí của Ám Ảnh Chi Thần triệt để hóa thành hư vô, chỉ còn lại bóng tối vô tận.

Uy lực khủng bố gần như xuyên thủng lục địa.

Ám Ảnh Chi Thần còn không kịp gào rống thì đã hoàn toàn bị tiêu diệt, vị trí mà hắn từng đứng chỉ còn lại một đoàn thần cách màu xám đen ảm đạm đang nhẹ nhàng trôi nổi giữa không trung.

Nó là minh chứng mà Ám Ảnh Chi Thần đã từng tồn tại...

Đến tận đây, hai đại sinh vật cấp Thần Thoại đã biến mất, Chu Dương hoàn thành hành động vĩ đại: Một mình giết chết hai đại thần minh.

Chu Dương thu hồi thần cách Ám Ảnh Chi Thần, trong lòng đắc ý vô cùng.

Hai khỏa thần cách, như vậy có nghĩa là mình có thể chế tạo ra hai đại thần linh.

- Đúng rồi, Nurkse còn dư lại một ít tép riu, hiện tại cũng là lúc cho bọn chúng đi đầu thai rồi!

Chu Dương vung tay về phía mười vạn thiên binh còn chưa tan biến, đội quân lập tức đánh tới đám người Nurkse may mắn còn sống sót.

Người Nurkse ở một bên vui vẻ xem kịch, nhìn thấy Chu Dương bị hai vị thần linh công kích, trong lòng bọn hắn cảm thấy sảng khoái vô cùng.

Không ngờ mày cũng có ngày hôm nay!

Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần ra tay cùng lúc, một tên nhân loại nho nhỏ thì làm sao chống đỡ nổi, không cần phải suy nghĩ nhiều, hắn ta chắc chắn phải chết.

Nhưng mà sự thật và ý nghĩ của bọn hắn lại hoàn toàn bất đồng, mới chớp mắt một cái mà Hải Thần đã bị Chu Dương tiêu diệt.

Không chờ bọn hắn kịp tiêu hóa tin tức khiếp sợ này thì Ám Ảnh Chi Thần cũng lạnh.

Trong nháy mắt mà hai đại thần linh đã chết dưới tay Chu Dương, nếu tin tức này bị lan truyền ra ngoài thì nhất định chính là động đất cấp mười tám.

Làm sao mà một tên nhân loại nhỏ bé có thể làm được điều này?

Người Nurkse sửng sốt thật lâu mới phục hồi tinh thần lại, lúc này thì mười vạn tên thiên binh đã đánh tới, từng cái từng cái kêu cha gọi mẹ.

Mọi người vô cùng hối hận, tại sao bọn hắn phải nghe Ám Ảnh Chi Thần phân phó đi rải virus sinh hóa tại Địa Cầu chứ!

Có điều bây giờ có hối hận thì cũng muộn, Chu Dương đã quyết định đuổi tận giết tuyệt người Nurkse.

Vô luận bọn hắn có cầu xin tha thứ như thế nào thì mười vạn thiên binh không có tư duy cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, người Nurkse chết như ngả rạ.

Thiên binh biến mất, toàn bộ văn minh Nurkse đã bị tiêu diệt sạch sẽ...

- A, quên mất một chuyện vô cùng quan trọng rồi!
- Làm thế nào mới có thể trở lại địa tinh đây?!
- Đậu xanh, mình không muốn ở cái nơi khỉ ho cò gáy này cả đời đâu!

Dù sao thì Chu Dương còn phải nghĩ biện pháp trở lại Lam Tinh, nhưng mà hiện tại không có tin tức tương quan cùng với tài liệu, chẳng phải anh sẽ luôn bị vây khốn tại cái địa phương quỷ quái này sao.

Chương 284: Theo Bên Người Có Thịt Ăn, Sẽ Có Thần Cách Hỏa Thần

Chu Dương chợt nhớ tới còn ba con cá lọt lưới trong Tử Thần nắm giữ Linh Giới, lúc này mới ném toàn bộ ra ngoài.

Ý thức nguyên chủng của ba tên người Nurkse thấy mình rốt cuộc đã rời khỏi cái địa phương quỷ quái kia, trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên.

- Tôi nguyện ý nói cho ngài một ít tin tức liên quan tới văn minh Nurkse...

Cả ba kích động muốn nói hết tất cả, bọn họ không bao giờ muốn trở lại cái nơi ác mộng kia nữa. Ba người quyết định thành thật, thẳng thắn, mong có được sự tín nhiệm của Chu Dương.

Nhưng mà khi ba người Nurkse nhìn thấy hoàn cảnh xung quanh mình thì cả bọn đã sững sờ hồi lâu.

Lục địa này, không khí này, hoàn cảnh này, thật sự là quá quen thuộc!

Đây không phải là địa phương đã sinh dưỡng bọn họ mấy trăm năm sao?

Làm thế nào mà tên sát tinh kia có thể đi vào địa phương này?

Ba người nhìn bốn phía, đâu đâu cũng có thi thể nằm ngổn ngang, hơn nữa còn là những thi thể có dáng ngoài và khí tức mà bọn hắn rất quen thuộc.

Chỉ là những người Nurkse này đã chết vĩnh viễn rồi, không cảm giác được một chút khí tức của người sống.

Xa hơn nữa, vị trí đã từng là Thánh Thành Kadarag hùng vĩ cũng đã biến thành phế tích, chìm hơn phân nửa ở trong nước biển.

Tại sao có thể như vậy?

Rốt cuộc thì văn minh Nurkse đã trải qua cái gì?

Bọn họ nhìn chung quanh, ngoại trừ Chu Dương và đám phụ nữ của hắn ta ra thì không nhìn thấy vật còn sống nào.

Cho đến giờ phút này, cả ba không thể không tin tưởng một sự thật, văn minh Nurkse đã bị hủy diệt...

Văn minh của bọn hắn đã trở thành quá khứ.

Không cần suy nghĩ thì cũng biết đây là kiệt tác của Chu Dương.

- Tên ma quỷ này, mày sẽ không được chết tử tế đâu!

Nghĩ đến người thân và bạn bè của mình đã chết, Mosaka và Lisa lộ ra vẻ mặt điên cuồng và vặn vẹo, cả hai phát điên mà vọt tới Chu Dương.

Phẫn nộ khiến bọn hắn đánh mất lý trí, làm bọn hắn quên mất trước mặt mình là nhân vật đáng sợ cỡ nào.

Một ánh hào quang thoáng qua, hai ý thức nguyên chủng triệt để tan thành mây khói.

Bởi vì bị quá nhiều hành hạ cho nên tên người Nurkse đầu tiên bị Chu Dương bắt ngược lại lộ ra vẻ trung thực đến dị thường.

- Xem ra đầu óc của mày vẫn không có hư mất!

Chu Dương chẳng muốn tra hỏi cái gì, trực tiếp vận dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức.

Mất đi ý thức tập hợp thể, người Nurkse không còn kháng cự được năng lực của Kẻ nắm giữ ký ức, Chu Dương rất nhanh được đến tin tức tương quan.

- Thì ra là như vậy!

- Tao đưa mày đoàn tụ với đồng tộc, không cần cám ơn ha!

Tiện tay đập chết tên người Nurkse cuối cùng, Chu Dương thu hồi toàn bộ chiến lợi phẩm ở phụ cận.

Chuẩn bị vật liệu đầy đủ, vài phút sau thì một cái truyền tống trận đã được xây xong, Chu Dương mở ra thông đạo thứ nguyên.

Tất cả tiến hành rất thuận lợi, chỉ chốc lát sau thì Chu Dương đã cảm nhận được khí tức quen thuộc ở đầu bên kia.

Đây là khí tức của địa tinh!

Quê hương của mình!

Chu Dương không có do dự nửa điểm, anh ngồi trên Cửu Long Thiên Đế Liễn lái trở lại địa tinh.

Đi được nửa đường thì Chu Dương đã nghĩ kỹ nên xử lý như thế nào với hai khỏa thần cách kia rồi. Thần cách của Ám Ảnh Chi Thần thì cho Trình Khả Nhi, với tư cách là người phụ nữ đi với anh lâu nhất, tình cảm của Chu Dương đối với Trình Khả Nhi là sâu đậm hơn những người khác rất nhiều, hơn nữa thì em ấy cũng là người thích hợp nhất.

Còn dư lại khỏa thần cách Hải Thần thì Chu Dương có chút nhức đầu. Phương diện năng lực hệ Nước của chúng nữ đều chênh lệch không bao nhiêu, cho ai cũng được, nhưng cuối cùng Chu Dương vẫn dựa theo thứ tự mà đưa nó cho Viên Thanh Tuyết.

Còn những người khác thì sao?

Không cần thiết lo lắng!

Sau này gặp được tên thần linh nào thì thuận tay bắt hắn ta làm thịt là được.

Hoặc là tìm không được thần cách thì anh có thể sáng tạo mấy khỏa.

Chúng nữ đi theo bên cạnh mình nhất định sẽ có thịt ăn.

- Cho em!

Khi Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết nhìn thấy Chu Dương đưa cho mình hai khỏa thần cách và binh khí đồng bộ cấp Thần Thoại, cả hai triệt để sững sờ.

Hiện tại các cô cũng không còn vô tri không biết gì như trước nữa, mọi người đã được tận mắt chứng kiến Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần mạnh mẽ đến mức nào.

Bọn hắn là thần linh, là nhân vật khủng bố có thực lực đứng ở trên đỉnh thế giới.

Thần cách là thứ mà thần linh cũng muốn tranh đoạt.

Khỏi cần phải nói, ngay cả Kyle và Nhị Ngốc, một người có thực lực tương đương thứ thần cấp, một người là sinh vật thần thoại, lúc này

cả hai cũng đều giương mắt nhìn thần cách, ánh mắt khó nén nóng bỏng, như vậy cũng đã cho thấy giá trị của thứ này cao đến thế nào.

- Dương ca, vật này quá quý trọng!

Hai cô gái nhìn về phía Chu Dương, ánh mắt dường như muốn hòa tan, thứ này giá trị quá cao, cao đến mức các cô cũng không dám nhận.

Hai người sẽ không bao giờ giờ quên ý tốt của Chu Dương đối với mình.

- Thứ này không có ích gì với anh cả!

Câu Chu Dương nói là sự thật.

Đầu tiên, bản thân Hải Thần chỉ là một phần của Nguyên tố chi thần, cho nên có sử dụng thì cũng lãng phí.

Còn Ám Ảnh Chi Thần rõ ràng chính là thứ yêu thích ẩn náu tại nơi âm u rồi lợi dụng thời cơ đâm người sau lưng.

Với thực lực hiện tại của Chu Dương, loại đối thủ nào mà anh không ngán, hà tất phiền toái như vậy.

Huống chi thần cách của Ám Ảnh Chi Thần cũng sẽ không tăng thực lực của mình lên bao nhiêu, còn không bằng một kiện binh khí cấp Thần thoại đỉnh phong.

- Nếu hai em không muốn thì anh ném cho chó ăn đấy!

Nhị Ngốc đột nhiên quay đầu sang rồi sủa gâu gâu hai tiếng, sau đó vẻ mặt mong đợi nhìn Chu Dương.

- Dương ca, chẳng phải anh vẫn luôn nói em không phải rồng mà là chó sao?

Chu Dương:

-...

Chúng nữ:

-...

- Có học chó sủa thì cũng không cho em!

Nhị Ngốc trầm cảm năm giây, cô nàng đáng thương mà nhìn Chu Dương, sau đó quay sang nhìn Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết.

Lúc này thì hai người kia đang cảm động rối tinh rối mù thu hồi thần cách vào không gian.

Viên Thanh Tuyết nhìn thấy Nhị Ngốc vẫn còn uể oải không vui, cô cảm thấy có chút áy náy.

- Nhị Ngốc, em lấy thần cách này đi!

Nhị Ngốc vui tươi hớn hở đi tới tiếp nhận nhưng mà lại bị Chu Dương cự tuyệt.

- Nếu em dùng thần cách Hải Thần thì con đường tiến giai sẽ bị lệch, yên tâm, chờ nhìn thấy lão già Hỏa Thần thì anh sẽ làm hắn ta ngoan ngoãn giao thần cách cho em!

Đến nỗi làm như thế nào, ai dà, dĩ nhiên là lấy đức thu phục người rồi.

Chương 285: Dung Hợp Thần Cách, Không Thể Giảm Uy Phong Của Anh, Vở Kịch Hay Bắt Đầu

Nếu người khác nghe thấy những lời Chu Dương vừa nói thì khẳng định sẽ cho là anh điên rồi.

Ngay cả thần cách của Hỏa Thần mà cũng dám đánh chủ ý, tên này tính toán không chết không thôi với Hỏa Thần!

Nhưng mà chúng nữ vừa mới chứng kiến thực lực đáng sợ của Chu Dương, cho nên không ai hoài nghi mức chân thật của những lời này.

Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết cũng không cần thiết cự tuyệt nữa, cả hai nuốt thần cách vào trước rất nhiều ánh mắt hâm mộ của những cô gái khác.

Một người thì tản ra ánh sáng màu lam nhàn nhạt, một người thì tản ra ánh sáng màu xám đen, nhìn qua giống như là hai cái đèn phát sáng lớn, ánh sáng vô cùng loá mắt.

Trình Khả Nhi

Độ trung thành: 100

Trạng thái: Dung hợp thần cách (Ám Ảnh Chi Thần)

Lực lượng: 784 (+400/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 8000 điểm)

Thể chất: 632 (+300/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 5000 điểm)

Nhanh nhẹn: 812 (+500/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 10000 điểm)

Tinh thần: 668 (+300/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 6000 điểm)

Năng lượng: 6680

Vũ khí: Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm (truyền thuyết), Lưỡi đao Ảnh Long (thần thoại), Áo choàng Ám Ảnh (thần thoại)

Năng lực: Miễn dịch ra đa dò xét của Zombie

Thiên phú: Cường hóa sức mạnh (cấp độ D), linh xảo (cấp độ E)

Dị năng: Trảm không kiếm (A), Hỏa Thần thánh sứ (cấp độ S), Lôi điện pháp vương (cấp độ S), Tịch Diệt (cấp độ S), Bão táp chi tử (cấp độ S), Băng thở dài (cấp độ S), Sa mạc hoàng đế (cấp độ S), Ám Ảnh Thần Vực (thần cấp), Ám Ảnh long chi nộ (thần cấp) Thuấn ảnh ngàn kích (thần cấp)

« Thông báo của hệ thống: Độ trung thành đạt đến 100 điểm sẽ vĩnh cửu không thay đổi, không thể nào làm phản. »

(Chú thích: Mục tiêu còn chưa đạt đến trạng thái triệt để dung hợp thần cách, mời bảo vệ mục tiêu cho tốt.)

Viên Thanh Tuyết

Độ trung thành: 100

Trạng thái: Dung hợp thần cách (Hải Thần)

Lực lượng: 617 (+300/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 5000 điểm)

Thể chất: 748 (+500/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 10000 điểm)

Nhanh nhẹn: 625 (+300/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 5000 điểm)

Tinh thần: 793 (+ 400/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 8000 điểm)

Năng lượng: 7930

Vũ khí: Hắc Thủy Bảo Hồ (truyền thuyết) Hải Thần Tam Xoa Kích (thần thoại) Thống ngự vương miện (thần thoại)

Năng lực: Miễn dịch ra đa dò xét của Zombie

Dị năng: Tinh thần trùng kích (cấp độ D) Khống chế nguyên tố lửa (cấp độ B), Hỏa Thần thánh sứ (cấp độ S), Lôi điện pháp vương (cấp độ S), Sinh mệnh chi lực (cấp độ S), Bão táp chi tử (cấp độ S), Băng thở dài (cấp độ S), Sa mạc hoàng đế (cấp độ S), Hải Thần lĩnh vực (thần cấp), Hải Thần tức giận (thần cấp), Bất diệt chi thể (thần cấp)

Thiên phú: Kháng độc (cấp độ E)

« Thông báo của hệ thống: Độ trung thành đạt đến 100 điểm sẽ vĩnh cửu không thay đổi, không thể nào làm phản. »

(Chú thích: Mục tiêu còn chưa đạt đến trạng thái triệt để dung hợp thần cách, mời bảo vệ mục tiêu cho tốt.)

Hai người mở mắt ra, các cô có thể cảm nhận được thực lực của mình đang nhanh chóng tăng lên, hơn nữa còn là với mức độ cực nhanh, mỗi thời mỗi khắc đều đang thay đổi.

Loại cảm giác thực lực nhanh chóng tăng trưởng làm cho các cô vừa mừng vừa sợ.

Đến lúc cả hai hoàn toàn dung hợp thần cách thì sẽ trở thành thần linh.

- Cám ơn Dương ca!

Cả hai vô cùng vui vẻ, vội vàng cám ơn Chu Dương rồi ôm mặt anh gặm một trận.

Chúng nữ có thể cảm nhận được trên người Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết tản mát ra quang mang đặc biệt, hình như bên trong như có một loại ma lực làm người khác nổi điên.

Cửu Long Thiên Đế Liễn vừa mới bay trở về địa tinh, vị trí vẫn là Nhật Bản, thỉnh thoảng có vài con Zombie quanh quẩn ở phụ cận.

Bọn chúng dường như cảm nhận được khí tức của thần cách, nó giống như là một loại ma dược trí mạng, dẫn dụ bọn chúng điên cuồng vọt về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn.

Đây chính là mị lực của thần cách, ngay cả loại sinh vật không có lý trí như Zombie cũng sẽ bị hơi thở dẫn dụ tới.

Những sinh vật khác cũng không khác gì, chỉ cần đi vào phụ cận gần một trăm mét thì tất cả đều sẽ trở nên vô cùng điên cuồng.

Nhưng mà uy nghiêm của Cửu Long Thiên Đế Liễn há lại là thứ mà Zombie có thể thừa nhận được. Còn không đợi bọn chúng tới gần thì chín con rồng vàng đã tản mát ra uy nghiêm dọa đám Zombie chết tươi, Zombie chết như ngả rạ một mảng lớn.

- Nơi này là chỗ nào?

Chúng nữ không khỏi đưa mắt nhìn về phía Anh Lạc, cô nàng chính là dân bản địa ở đây, dĩ nhiên là người biết rõ tình huống ở đây nhất.

Anh Lạc ngẩng đầu lên, nhìn thoáng qua một cái sau đó khẽ nói:

- Chính là chỗ này!

Cô vội vàng quỳ gối trước mặt Chu Dương, trong ánh mắt lộ ra vẻ phức tạp.

- Chủ nhân, nơi này là Đại Tĩnh Thần Xã! Em trai của em đã bị bọn hắn bắt đi, em không cầu chủ nhân xuất đầu thay em, chỉ cầu chủ nhân cho em một cơ hội, em phải cứu lại thân nhân của mình.

Cô không ngừng dập đầu trước mặt Chu Dương, nước mắt rơi như mưa.

Chúng nữ nhìn thấy An Lạc đáng thương như vậy, mọi người đồng dạng rối rít thay cô cầu xin Chu Dương.

- Dương ca, anh không cần thiết ra tay, chỉ cần ở bên cạnh xem trò vui là được rồi.

- Cuộc sống quá nhàm chán, tìm chút niềm vui cũng không sai mà.

Chu Dương gật đầu một cái, nếu đã tới đây rồi thì liền đáp ứng một cái nguyện vọng nho nhỏ của An Lạc vậy.

- Anh nói trước, Cửu Long Thiên Đế Liễn không cho phép người ngoài bước vào, điểm này tuyệt đối sẽ không sửa đổi.

Anh Lạc nặng nề gật đầu một cái, Chu Dương có thể đồng ý cho cô ra

tay đã là ban ân to lớn. Cô không quên hiện tại mạng của mình thuộc về Chu Dương, mà không phải thuộc về mình.

Đặc biệt là sau khi kiến thức tới thực lực đáng sợ của anh ấy, ngay cả thần linh mà Chu Dương còn có thể giết chết, cô tự nhiên là không dám không nghe theo.

- Cám ơn chủ nhân, Anh Lạc là nữ nô của anh! Sau khi cứu được thân nhân thì em sẽ vĩnh viễn hầu hạ bên cạnh chủ nhân, tuyệt đối không dám hai lòng.

Nói xong, Anh Lạc đứng dậy, nắm hai thanh đao võ sĩ trong tay, lập tức muốn rời đi.

- Nếu đã là người của Chu Dương đây thì tự nhiên anh sẽ không để cho em đi tay trắng như vậy!

Chu Dương nhìn đao võ sĩ trong tay Anh Lạc, chúng thậm chí không phải là vũ khí Chú Linh, chỉ là hai thanh kiếm bình thường.

Loại binh khí này không thể nào bảo đảm dị năng thông suốt, dị năng có uy lực cực kỳ cũng chỉ còn lại chưa tới một nửa, lại thêm chất liệu không tốt, không cần mấy lần thì sẽ hoàn toàn vỡ nát.

Chu Dương tiện tay chế tạo hai thanh võ sĩ đao cấp truyền thuyết rồi ném cho Anh Lạc, anh cười một tiếng:

- Là người của anh thì đừng để giảm uy phong của anh, cầm đi đi!

Đao võ sĩ vừa đến tay, Anh Lạc liền cảm nhận được một cỗ lực lượng không biết tên tiến vào thân thể của mình rồi lưu động khắp toàn thân.

Thân đao nhẹ nhàng, không biết là làm bằng vật liệu gì, cô quơ múa không hề tốn sức chút nào.

Mũi đao nhảy múa, mơ hồ có tiếng hổ gầm và tiếng rồng ngâm truyền ra, nó tản ra một cỗ hơi thở hung ác, giống như là có dã thú đang thức tỉnh.

Quả nhiên là hai thanh hung binh.

- Hai thanh đao một cái tên là Hổ Sát, một cái tên là Kinh Long, uy lực cũng không tệ lắm.

Hai thanh thần binh cấp độ truyền thuyết không tiêu tốn bao nhiêu

tinh túy truyền thuyết của Chu Dương, đối với phú ông tiền muôn bạc biển như Chu Dương chỉ là hạt cát trong sa mạc.

Đến lúc anh dọn sạch mấy cái bảo khố của vài nền văn minh hay bảo tàng của thần linh thì sẽ chế tạo cho mỗi cô vợ mấy món binh khí cấp Thần Thoại.

Nghĩ tới đây, Chu Dương lại nghĩ tới hai đại thần linh Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần, không biết thần quốc của bọn họ ở nơi nào? Bên trong khẳng định còn có bảo tàng phong phú đang đợi mình.

- Cám ơn chủ nhân trọng thưởng!

Anh Lạc vừa mừng vừa sợ, cô cầm hai thanh đao võ sĩ mà Chu Dương tiện tay tạo ra đi về phía Thần Xã.

Cửu Long Thiên Đế Liễn bay ở trên cao, Hư vô thần đồng tử chiếu ra toàn bộ hình ảnh ở bên ngoài, chúng nữ có thể nhìn thấy những gì đang diễn ra ở bên ngoài.

Vở kịch hay sắp bắt đầu rồi!

Chương 286: Vạn Yêu Chi Môn! Đại Thiên Cẩu, Tửu Thiên Đồng Tử, Cửu Vĩ Hồ Tamamo No Mae (1)

- Hiến tế chuẩn bị thế nào rồi?

Bên trong đền Yasukuni, hơn mười vị m Dương Thần Quan ngồi trên cao, ánh mắt lạnh lùng. Sau lưng bọn hắn mơ hồ mang theo từng luồng khí tức ấm lạnh.

Đây chính là thần thức của bọn hắn, là lực lượng có được thông qua phương thức hiến tế đặc thù.

Cũng nhờ vào loại lực lượng này cho nên các Thần quan bên trong Đền Yasukuni mới có thể an toàn sống đến bây giờ, thậm chí chiếm cứ một chỗ cắm dùi, không bị người Nurkse xâm chiếm.

- Chờ tới khi mở ra vạn quỷ chi môn, chúng ta sẽ tiêu diệt toàn bộ Zombie, còn có bọn người Nurkse đáng chết! Đất nước của

chúng ta không phải là thứ mà bọn chúng nhúng chàm!

m Dương Thần Quan đi tới đằng sau, phía dưới là một ao máu khổng lồ, bên trong ngâm từng cỗ thi thể, còn có một ít người sống bị trói lại.

- Van cầu các người, hãy buông tha cho chúng tôi đi!
- Chúng tôi thật sự không muốn chết!
- Tôi muốn trở về nhà!
- Thúc thúc, tại sao chú phải làm như thế, không phải chú đã đáp ứng phải chiếu cố con sao?
- Thả chúng tôi một con đường sống đi!

Mọi người không ngừng van xin m Dương Thần Quan, hy vọng đạt được cơ hội sống sót.

Bọn họ đã tận mắt thấy một nhóm người bị hiến tế, cảnh tượng quá mức máu tanh và tàn nhẫn, vì vậy bọn họ không muốn rơi vào kết cục giống như thế.

- Các người là vì thiên hạ, hy sinh cá nhân để cứu vớt nhiều người hơn!
- Nhật Bản vạn tuế!
- Đền Yasukuni vạn tuế!

Sau lưng nhóm m Dương Thần Quan toát ra vô số thần thức, bộ dáng thiên kỳ bách quái, có quái nhân cả người mọc đầy răng nanh, có quái vật đầu ếch, còn có ác quỷ toàn thân đỏ bừng.

Những hình tượng này không có một cái là không dữ tợn khủng bố, giống như là ác quỷ bò ra từ địa ngục.

Ừm, bọn chúng đúng là ác quỷ.

- Huyết chi hiến tế!

Nhóm m Dương Sư rối rít kết ấn, thân ảnh đám ác quỷ sau lưng càng trở nên sinh động hơn.

Ánh mắt của bọn nó càng ngày càng sáng ngời, con ngươi gắt gao nhìn chằm chằm tế phẩm bên trong ao máu, sau đó điên cuồng nhào

tới.

- A!

Tiếng nhai lạo xạo vang bên tai không dứt, cảnh tượng đẫm máu và kinh khủng làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Chỉ có nhóm m Dương Sư giống như đã quá quen với chuyện này, trên mặt bọn họ không hề có chút biến hóa, nhìn qua còn có vẻ hơi thẫn thờ.

Một hồi sau, tiếng kêu thảm thiết của nhân loại bên trong ao máu đã biến mất, máu thịt của bọn họ đã bị ác quỷ nhấm nuốt vào bụng. Sau khi đạt được tế phẩm, hơn mười tên ác quỷ vây quanh một chỗ, hình thành một đại trận kỳ lạ.

Sau lưng bọn chúng xuất hiện một cánh cửa màu đen rồi chậm rãi phóng đại lên.

Một cỗ hơi thở u lãnh và hắc ám chui ra, giống như đến từ Cửu U địa ngục. Bên trong Đền Yasukuni lặng lẽ phủ lên một tầng sương lạnh màu đen.

- Cuối cùng cũng thành công rồi!

Nhóm m Dương Sư vui mừng xen lẫn sợ hãi, cánh cửa màu đen dần dần từ hư huyễn trở nên vững chắc.

Một con quái vật có cánh chim màu đen và một cái mũi dài, sắc mặt đỏ bừng chui ra, hắn mặc áo giáp cổ đại, bên thắt lưng có đeo đao võ sĩ.

- Đại Thiên Cẩu!

Nhóm m Dương Sư vừa mừng vừa sợ, ánh mắt vô cùng nóng bỏng nhìn con quái vật chỉ có ở trong truyền thuyết kia.

Đại Thiên Cẩu không để ý đến bọn m Dương Sư, hắn đi tới nắm lên một tên thần thức đã ăn đến cái bụng tròn xoe, sau đó há mồm nuốt nó vào trong bụng, trên mặt lộ ra cảm giác thỏa mãn.

Trên mặt tên m Dương Sư khống chế thần thức lộ ra vẻ thống khổ, cảm xúc trở nên vặn vẹo.

Thần thức mà nhóm m Dương Sư gọi tới sẽ có liên hệ một chút tới bọn hắn, sau khi thần thức chết thì bọn hắn cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn.

Nhóm m Dương Sư dựa theo phương thức mà tổ tông lưu truyền lại, xác thực đã mở ra được cánh cửa dẫn tới quốc gia vạn yêu, có điều kết quả lại có chút không giống với những gì mà bọn hắn đã tưởng tượng.

Trong lòng bọn họ mơ hồ dâng lên một dự cảm không ổn.

- Xá lệnh!

m Dương Đại Thần Quan cầm đầu lấy ra một lá bùa màu đen rồi ném về phía Đại Thiên Cẩu, ý đồ chiếm được quyền khống chế, biến nó thành thần thức của mình.

Thực lực của m Dương Sư phần lớn đều dựa vào thần thức, nếu có được thần thức cấp bậc như Đại Thiên Cẩu thì chắc chắn thực lực của hắn sẽ tăng trưởng gấp mười mấy lần.

Đại Thiên Cẩu quay đầu nhìn sang m Dương Đại Thần Quan, trong ánh mắt lộ ra vẻ châm chọc, giống như là đang cười nhạo hắn không tự biết lượng sức mình.

- Chỉ bằng mày thì còn chưa có tư cách điều khiển tao đâu!

Nó đột nhiên há mồm, một cỗ hơi thở lực từ bên trong truyền đến, m Dương Đại Thần Quan còn chưa kịp phản kháng thì đã biến mất không còn dấu tích trong nháy mắt.

Mấy tên m Dương Sư khác cũng không có may mắn tránh khỏi, tất cả đều rơi vào bụng của Đại Thiên Cẩu.

- Hương vị không tồi, đã lâu rồi ta chưa từng được ăn thịt người! Vẫn ngon như cũ, lần này ra ngoài nhất định phải đại khai sát giới.

- Nè! Đại Thiên Cẩu, ngươi đừng có quá phận, chừa lại một chút cho tụi này nữa chứ!

Một con quái vật đeo bầu rượu hồ lô, đầu hói, chiều cao sáu mét, lưng hùm vai gấu, trên mặt có mười lăm con mắt bước ra.

Hắn lắc mình một cái đã biến thành một mỹ nam tử có dung mạo âm trầm, lộ ra mấy phần tà tứ.

Bách quỷ chi vương, Tửu Thôn Đồng Tử.

Xuất hiện cuối cùng là một mỹ nữ hồ ly có chín cái đuôi, sắc đẹp rung động lòng người.

Nhưng mà vô luận là Đại Thiên Cẩu hay là Tửu Thôn Đồng Tử thì không có ai hứng thú với mỹ nữ vừa bước ra kia.

Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae!

Yêu quái có hung danh không thua kém gì hai người bọn hắn.

- Ngươi đừng có ra tay nhanh như vậy chứ, chừa lại mấy cái cho ta!

Bọn họ rối rít chuyển tầm mắt sang mấy cái thức thần ở trong ao, lập tức nuốt bọn chúng vào bụng.

Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae hình như còn ngại không đủ, đôi mắt to xinh đẹp mà hẹp dài đánh giá chung quanh, tìm kiếm mục tiêu thích hợp.

Chương 287: Vạn Yêu Chi Môn! Đại Thiên Cẩu, Tửu Thiên Đồng Tử, Cửu Vĩ Hồ Tamamo No Mae (2)

Lục tục có vài con yêu quái bước ra cánh cửa truyền tống, nhưng bọn chúng chỉ dám đứng sau ba vị đại yêu, run bần bật ăn canh thừa cơm cặn.

- Bên ngoài còn có hơi thở của người sống!

Ba vị đại yêu đánh tới cửa điện chính của đền Yasukuni, phía sau là hơn một vạn yêu quái cuồn cuộn đi theo.

Mấy tên m Dương Sư canh ở bên ngoài cảm nhận được động tĩnh sau lưng mình, không nhịn được quay đầu lại.

Bọn hắn nhìn thấy từng con quái vật trong trong truyền thuyết toát ra, nhưng lại không thấy thân ảnh của đồng bạn đâu.

Khỏi cần phải nói, chỉ cần nhìn khóe miệng Đại Thiên Cẩu còn dính máu tươi thì bọn hắn đã biết được kết cục của những người kia.

- Tại sao lại có thể như vậy!

- Nghe ta hiệu lệnh! m Dương phù chiếu!

Vô số lá bùa màu đen rơi xuống người Đại Thiên Cẩu, nhưng mà còn chưa chạm tới mục tiêu thì đã trực tiếp vỡ vụn, hoàn toàn không có một chút tác dụng.

- Tại sao tụi bây lại thích ra tay với tao? Lẽ nào tao lớn lên nhìn tương đối dễ bắt nạt sao?

Đại Thiên Cẩu lạnh lùng nhìn đám m Dương Sư ra tay với mình, lộ ra hàm răng sắc nhọn.

- Bây giờ m Dương Sư thật là đời này không bằng đời trước, một đám phế vật, thật là quá yếu ớt!

- Thứ rác rưởi như vậy thì không xứng đáng sống trên thế giới này!

Nhóm m Dương Sư triệt để sợ choáng váng, bắt đầu hối hận tại sao bọn hắn lại phải mở ra vạn yêu chi môn, cái này căn bản không phải là lực lượng mà bọn hắn có thể nắm trong tay.

Cả đám lập tức quay đầu bỏ chạy không chút nghĩ ngợi.

Nếu mà không trốn thoát thì kết cục kế tiếp có thể tưởng tượng được.

Có điều nhóm m Dương Sư còn chưa chạy được ba bước thì trước mắt bọn hắn chỉ còn lại một màu đen, triệt để trở thành chất dinh dưỡng trong bụng yêu quái.

- Thật yếu đuối!

- Kỳ quái, tại sao lại ta không cảm giác được hơi thở của người sống nữa rồi? Chẳng lẽ đám người Nhật Bản biết chúng ta trở lại cho nên bị dọa sợ, sớm đã trốn thoát?

Đám yêu quái tỏa ra bốn phương tám hướng tìm kiếm hơi thở của người sống, hiện tại là khi săn mồi của bọn hắn.

Con mồi dĩ nhiên là nhân loại!

- Ồ, con gái! Một con mồi không tệ! Tên này là của ta!

Tửu Thôn Đồng Tử nhìn thấy Anh Lạc nắm hai thanh đao võ sĩ đi tới, khóe miệng cong đến tận mang tai.

- Em trai của mình đã chết!

Anh Lạc nhìn về phía Đền Yasukuni, nơi đó đã biến thành thiên đường của yêu quái, từng con yêu quái chui ra từ bên trong, nhưng lại không thấy một người sống.

Ngay cả nhóm m Dương Sư đều đã chết hết, càng không cần phải nói em trai của An Lạc chỉ là một người bình thường.

- Không ngờ mình vẫn là đến chậm một bước!

Đám yêu quái cảm nhận được hơi thở của người sống, cả đám lập tức nhào về phía Anh Lạc.

- Cút xa một chút! Đây là con mồi của ta!

Tửu Thiên Đồng Tử xuất quỷ nhập thần, không biết từ lúc nào đã xuất hiện trước mắt Anh Lạc. Cả người hắn bùng nổ khí thế Quỷ Vương, đám yêu quái chạy về phía Anh Lạc bị dọa sợ tới mức rối rít chạy trốn.

- Đã rất lâu rồi ta chưa được thấy loại thức ăn mỹ vị như vậy, thật sự muốn nếm thử một ngụm.

Tửu Thiên Đồng Tử nhìn chằm chằm một vị trí nào đó, ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

Hắn vươn tay về phía Anh Lạc, không nhịn được muốn ăn trước một miếng.

- Tụi bây đã ăn em trai của tao? Đám yêu quái đáng chết!

Anh Lạc nhận ra Tửu Thiên Đồng Tử trong thần thoại, cô chán ghét đến cực hạn loại yêu quái đầy ác danh như vậy.

Tửu Thiên Đồng Tử thích biến thành dáng vẻ một người đàn ông anh tuấn để câu dẫn phái nữ, sau đó thuận lợi chén sạch máu thịt của bọn họ, là thứ quái vật khiến phụ nữ chán ghét nhất.

Đặt ở hiện đại thì hắn ta chính là loại tra nam cao cấp nhất.

Hổ Sát và Kinh Long đồng thời ra khỏi vỏ, Anh Lạc không dám khinh thường với kẻ chưa biết thực lực, ác danh đầy trời như Tửu Thiên Đồng Tử.

- Cư Hợp trảm!

Hai thanh đao nhanh chóng ra khỏi vỏ, ánh đao lóe lên liền biến mất.

Chiêu này quá nhanh, Tửu Thiên Đồng Tử còn chưa phản ứng lại thì thân thể đã bị cắt thành bốn khối.

Một chiêu nháy mắt giết chết Tửu Thiên Đồng Tử!

Đám yêu quái ngây ngẩn, không nghĩ đến trong nhân loại lại còn có một tên võ sĩ mạnh mẽ như vậy. Hơn nữa, điều khiến chúng nó thán phục nhất chính là đối phương còn là một người phụ nữ.

Trong ấn tượng của yêu quái, phụ nữ nhân loại đều ở cấp bậc thấp, không có cơ hội được cầm đao, đó là sự vũ nhục đối với võ sĩ đạo.

Đặc biệt là Đại Thiên Cẩu, khi hắn nhìn thấy một người phụ nữ cầm đao, suýt chút nữa không nhịn được tiến lên ra tay.

- Nhân loại, ngươi thật sự không tồi, làm cho ta cảm thấy rất hứng thú!

- Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy một người phụ nữ cầm đao! Hy vọng thịt của ngươi đừng quá dai.

Tửu Thiên Đồng Tử bị chém thành bốn khối đã khôi phục như cũ, lúc này hắn để biến trở lại hình dạng thực sự, thân hình cao sáu mét, mười lăm con mắt nhìn chằm chằm một điểm tạo cho người ta cảm giác ngột ngạt đến nghẹt thở.

Tửu Thiên Đồng Tử lao nhanh về phía Anh Lạc, từng luồng gió đen kéo tới trước một bước, quỷ khí âm trầm, như tiến vào sâm la quỷ vực.

Anh Lạc giật mình một cái, cô vội vàng né tránh công kích của Tửu Thiên Đồng Tử.

Hổ Sát loé lên một tia sét, Kinh Long thì sáng lên ánh lửa.

- Yến Phản!

Quang mang thoáng qua lần nữa, Tửu Thiên Đồng Tử giơ quỷ trảo che chắn ở trước mặt mình.

Nếu như là đao võ sĩ thông thường thì Tửu Thiên Đồng Tử còn có thể chống đỡ, nhưng đây là hai thanh vũ khí cấp truyền thuyết, lực sát thương kinh người.

Sau một giây, hai cánh tay của Tửu Thiên Đồng Tử đã bị chém đứt.

- Tốn công vô ích thôi! Ta là bất tử!

Một lát sau, chỗ bị đứt đoạn lại mọc ra một cánh tay mới.

Tửu Thiên Đồng Tử có chút phách lối mà ném ra một câu đầy khinh thường.

Đương nhiên, cái này chỉ là do hắn ngụy trang mà thôi.

Mặc dù vật lý tổn thương không thể giết chết được Tửu Thiên Đồng Tử, nhưng Hổ Sát và Kinh Long vốn là thần binh truyền thuyết, uy lực lớn vô cùng. Hơn nữa hai thanh đao lại được duy trì bởi dị năng sấm sét và lửa, cho nên mỗi chiêu đều sẽ khiến cho đối phương bị tổn thương nguyên khí nặng nề.

Chương 288: Lấy Đông Hiếp Yếu? Thật Xin Lỗi, Người Của Tao Còn Nhiều Hơn Tụi Bây!

Trong lòng Tửu Thiên Đồng Tử có kiêng kỵ nhưng lại không có biểu hiện ra bên ngoài, hắn muốn dùng loại khí chất miệng cọp gan thỏ này để hù dọa Anh Lạc, khiến đối phương lộ ra kẽ hở, từ đó thu hoạch được thắng lợi.

- Nếu như vậy mà không thể giết được mày, vậy thì tao sẽ cho mày xem tuyệt kỹ của tao!

- Hai đao hợp bích — Hổ gầm long ngâm!

Đây là đại chiêu của hai thanh binh khí cấp truyền thuyết!

Trên thanh đao Hổ Sát nhảy ra một con hổ trắng, toàn thân trắng tinh không có chút tì vết, trên thanh đao Kinh Long thì bay ra một con rồng màu xanh, lực uy hiếp cực lớn.

Long Hổ kết hợp, uy chấn tám phương.

Tửu Thiên Đồng Tử cảm nhận được áp lực của tử vong, hắn đã không còn tư thái Quỷ Vương trước đây, nhanh chóng bỏ chạy về phía xa.

- Con đàn bà này quả thật là quá khó giải quyết, các ngươi mau cùng ta tiêu diệt ả đi!

Tửu Thiên Đồng Tử vẫn luôn cao ngạo hiện tại không chỉ chạy trốn, mà còn cầu cứu những người khác, thật sự là làm cho chúng quỷ mở rộng tầm mắt.

- Chết đi!

Rồng và hổ mang theo thần uy đập mạnh xuống Tửu Thiên Đồng Tử. Đối mặt với sát chiêu của Anh Lạc, thân thể cao sáu mét của Tửu Thiên Đồng Tử hoàn toàn không có chút lực phản kháng, trong nháy mắt bị Long Hổ xé thành mảnh nhỏ.

- Tửu Thiên, không ngờ ngươi cũng có ngày hôm nay!

Ánh mắt Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae nhìn về Anh Lạc lộ ra kiêng kỵ.

Nếu đổi lại là ả đối mặt một đòn này, tuyệt đối sẽ chết mất một cái mạng.

Nhất quyết phải tiêu diệt tên nhân loại này cho bằng được!

Đại Thiên Cẩu từ đàng xa chạy tới, trong tay nắm một cây quạt ngưng tụ cương phong, nhưng mà vẫn chưa phát ra.

- Trộm tim!

Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae giơ một bàn tay về phía Anh Lạc rồi nắm chặt lại, một giây sau, chẳng biết lúc nào mà trong tay ả ta đã xuất hiện một trái tim còn đang đập.

- Thứ này quả là mỹ vị, ta sẽ ăn hết nó!

Đại Thiên Cẩu nhìn thấy cơ hội tới, đôi cánh chim sau lưng vỗ một cái, lập tức lao về phía Anh Lạc, mục tiêu của hắn là hai thanh đao trong tay cô.

Đây là hai thanh đao có uy lực mà ngay cả hắn đều đỏ mắt vô cùng, bất luận là uy lực hay là những phương diện khác thì chúng nó đều siêu việt danh đao trong tay mình.

- Thứ này không phải kẻ tham ăn như bà chị chạm vào!

- Tôi không muốn phải tạo một trái tim mới cho nữ nô của mình đâu!

Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae vừa mới mở miệng chuẩn bị nuốt trái tim của Anh Lạc thì bỗng dưng một bàn tay ở đâu xuất hiện bóp chặt yết hầu của ả, sau đó móc trái tim còn đang đập từ trong miệng ả ra.

- Ngươi là ai!

Ả triệt để sợ choáng váng, Chu Dương quá xuất quỷ nhập thần, ngay cả năng lực báo động trời sinh của mình cũng không phát huy hiệu quả.

- Là người mà bà chị chọc không nổi!

- Dung mạo của bà chị rất đẹp, lại còn là hồ ly mà tôi rất thích, đáng tiếc là dâm phụ! Tôi không có hứng thú với giày rách!

Bàn tay Chu Dương phát lực bẻ gãy cổ Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae, sau đó ném ả ta văng xa hơn mười mét.

Chu Dương cầm trái tim đi tới trước mặt Anh Lạc, lại một lần nữa đưa trái tim bị đánh mất trả lại cho cô, vật quy nguyên chủ.

Đại Thiên Cẩu cảm nhận được uy thế đáng sợ tỏa ra từ người Chu Dương, hắn nhìn thấy đối phương đi về phía mình, lập tức nắm Hổ Sát đao và Kinh Long đao bay xa, vẻ mặt cảnh giác nhìn chằm chằm Chu Dương.

Lúc này thì Tửu Thiên Đồng Tử cũng đã khôi phục lại, có điều khí tức của hắn đã yếu hơn gấp mấy lần so với trước kia.

- Chủ nhân!

Trái tim của Anh Lạc trở về chỗ cũ, cô đã được cứu sống lại lần nữa, khuôn mặt đầy vẻ kinh sợ.

Cô vốn dĩ cho rằng một mình mình có thể đối phó với ba đại yêu quái, không nghĩ đến đã bị một chiêu trộm tim của Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae giải quyết.

Nếu như Chu Dương không ra tay thì cô chắc chắn sẽ phải chết.

- Đấu solo thì tao không phản đối! Nhưng tụi bây muốn quần ẩu nữ nô của tao, cái này thì không được rồi.

Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae đã phục sinh lần nữa, chỉ là cái đuôi sau lưng đã thiếu mất một cái.

Ả ta tràn đầy oán hận nhìn chằm chằm Chu Dương.

Chu Dương nhìn xung quanh một vòng, mặc kệ vô vàn yêu quái đang bao vây mình.

- Hai thanh đao kia không phải là của mày! Cho mày ba mươi giây trả lại cho tao!

Chu Dương lạnh lùng nhìn Đại Thiên Cẩu, thanh âm đông lạnh như băng.

- Đồ đã nằm trong tay của tao rồi mà còn muốn lấy về, nhân loại, mày quá ngây thơ rồi!

- Mặc kệ mày có thực lực như thế nào, đối mặt một vạn yêu thì cũng chẳng là cái thá gì cả!

Chu Dương cười khẽ một tiếng, anh nở nụ cười rất rực rỡ:

- Nói như vậy, tụi bây là muốn lấy đông hiếp yếu phải không?

- Thật xin lỗi, người của tao còn nhiều hơn tụi bây đấy!

- Triệu hoán mười vạn thiên binh!

Mười vạn thiên binh xuất hiện, tất cả đều mặc giáp hoàng kim.

Đại Thiên Cẩu, Tửu Thiên Đồng Tử, Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae vốn dĩ tính toán dựa vào một vạn yêu quái để tiêu hao sinh lực của Chu Dương, khiến hắn mệt chết. Có điều bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới Chu Dương cũng có tiểu đệ, mà còn đến tận mười vạn.

Mười vạn thiên binh thân khoác kim giáp, khí thế lạnh lẽo, vừa nhìn đã biết không phải là hàng chỉ để trưng bày.

Vô luận là khí thế hay là tư thái, hoàn toàn không phải đám ô hợp như vạn yêu có thể so sánh.

Một vạn đánh mười vạn?

Cái này thì ai mà chịu nổi!

Vốn dĩ tính toán ỷ đông hiếp yếu, bây giờ nhìn lại, thì ra mình mới là phe yếu.

- Cái này nhất định là giả! Tuyệt đối là ảo ảnh, mọi người đừng để bị tên nhân loại kia lừa gạt...

Kappa nhảy ra hét lớn, chỉ là nó còn chưa nói hết thì đã bị một thiên binh gần đó đập chết rồi.

- Nhất định là có một cái chân thân núp ở bên trong, những tên

khác đều là giả!

Quạ thiên cẩu vừa dứt lời thì cũng bị cho đi theo Kappa.

Võ sĩ chi linh:

- Tao không tin mình vừa nói xong thì sẽ chết!

Võ sĩ chi linh nắm giữ năng lực sống lại, hắn là linh hồn bất diệt của võ sĩ, sau khi chết còn có thể tái sinh.

Nhưng mà cái này ở trước mặt Chu Dương căn bản là không có một chút tác dụng.

Võ sĩ chi linh chết thảm tại chỗ.

- Tao bất tử!

Võ sĩ chi linh khôi phục lần nữa, lớn tiếng rêu rao.

Chu Dương lấy Thí Thần Thương nã về phía võ sĩ chi linh, sau đó không thấy tên kia còn động tĩnh gì nữa.

- Mày lừa tao!

Vạn yêu:

-...

Không có yêu dám nói chuyện.

Chương 289: Lão Hổ Không Phát Uy Tưởng Là Hello Kitty! Hồ Ly À, Anh Đến Đây!

Ai nói chuyện người đó liền chết.

Vậy thì ai dám làm chim đầu đàn!

- Đại Thiên Cẩu, ba mươi giây đã qua, mày vẫn chưa trả đao lại, tao đưa mày hai chữ, chết đi!

Ánh mắt Chu Dương lạnh như băng nhìn Đại Thiên Cẩu, giống như nhìn thấy một sinh vật đã chết!

Lão hổ không phát uy thì tưởng là Hello Kitty à!

Xem hôm nay tao không đánh mày kêu cha gọi mẹ là không được rồi!

- Tao không tin, cái này nhất định là giả!
- Lưỡi dao lông bão táp!

Cánh chim sau lưng Đại Thiên Cẩu vỗ vào nhau, quạt xếp trong tay quơ múa, hình thành từng đạo cương phong rơi xuống mười vạn thiên binh xung quanh.

- Chúng mày biến mất hết đi!

Mười vạn thiên binh đều là sinh vật cấp bậc cao, nói lời khó nghe thì thực lực của mỗi tên đều mạnh mẽ hơn Đại Thiên Cẩu.

Đại Thiên Cẩu đơn đấu với một tên thiên binh cũng chưa chắc đánh lại.

Hiện tại lại còn dám trêu chọc cùng lúc mười vạn thiên binh?

Rốt cuộc là ai cho hắn dũng khí và tự tin?

Lưỡi dao lông bão táp qua đi, một vạn yêu quái ngã trái ngã phải, ngược lại thì mười vạn thiên binh vẫn bình chân như vại, không hề nhúc nhích, giống như vừa rồi thứ rơi vào trên người chỉ là gió chíp bông.

- Tại sao lại có chuyện này được!

Tròng mắt Đại Thiên Cẩu suýt chút nữa rớt ra ngoài.

Đây là sát chiêu của hắn, thế mà ngay cả hư ảnh thiên binh đều không đối phó được, chẳng lẽ mình bị kéo vào trong ảo giác rồi?

- Cái tội làm màu!

Mấy tên thiên binh vọt về phía Đại Thiên Cẩu còn đang ngơ ngác, sau đó là một hồi quần ẩu.

Mỗi tên thiên binh đều có hai ngàn điểm thuộc tính, quả thực hù chết người, khi dễ Đại Thiên Cẩu thuộc tính còn chưa tới một ngàn điểm quả thực là trò trẻ con.

Càng không cần phải nói mấy cái thiên binh cùng tiến lên, kết quả chiến đấu không cần phải suy nghĩ nhiều.

Đại Thiên Cẩu cũng phản kháng kịch liệt, có điều hắn chỉ mới chống đỡ được ba, bốn quyền thì đã bị đánh thành thịt nát tại chỗ.

Hắn không có nắm giữ thủ đoạn sống lại như Tửu Thiên Đồng Tử và Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae, đi bán muối tại chỗ.

Các thiên binh đưa hai thanh đao trở về trong tay Anh Lạc.

- Sớm trả đao lại thì có tốt hơn không? Đây chính là cái giá của việc không nghe lời!

Σ('△' 日)

- Tụi bây đừng sợ hãi, chúng tao chỉ là giả mà thôi!

Mười vạn thiên binh đồng thanh hô to, khí thế rung trời.

Vạn yêu:

-...

Tụi tao tin cái con khỉ!

Ngay cả loại đại yêu như Đại Thiên Cẩu đều bị thiên binh khi dễ thảm như vậy, bọn hắn làm sao có cửa đánh thắng được chứ?

Cái này không phải là khi dễ yêu quái sao?

- Đến đâu nào! Đơn đấu hay quần ẩu gì đều được!

- Hay là tụi bây tiến lên cùng lúc cũng đúng!

Mười vạn thiên binh xoa nắm tay hầm hè muốn thử, lộ ra nụ cười hiền hòa nhìn về phía đám yêu quái.

- Tụi bây đã cất công đến một chuyến thì tụi này nên chiêu đãi cho ra trò, phải để cho mọi người cảm nhận được gió xuân ấm áp, có cảm giác như là đang ở nhà.

Đám yêu quái trực tiếp sợ đái cả quần, ai mà còn dám ở đây lâu hơn nữa chứ, nếu không thì Đại Thiên Cẩu chính là chứng minh tốt nhất.

Cả đám nhanh chóng chạy trốn tứ tán, đa số đều chạy về phía vạn yêu chi môn.

Nhân gian quá nguy hiểm, về sau bọn hắn cũng không dám tới đây tai họa nơi này nữa.

Nhưng mà Chu Dương làm sao có thể khiến chúng nó như ý nguyện được, quang mang không ngừng thoáng qua, thiên binh thi triển thủ đoạn, yêu quái chết như ngả rạ một mảng lớn.

Đám yêu quái cực kỳ hối hận, ma ma, con phải về nhà, về sau không bao giờ tới cái nơi đáng sợ này nữa!

Đương nhiên, bọn hắn căn bản không có cơ hội hối hận, mọi việc đều bị tiêu diệt.

Chỉ chốc lát sau, trên chiến trường chỉ còn lại Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae.

Không phải là Chu Dương cố ý bỏ qua ả ta, chỉ là bởi vì mạng của ả tương đối nhiều, chết rồi còn có thể sống lại nhiều lần.

Mỗi khi chết một lần thì cái đuôi của ả sẽ thiếu một cái, sau một hồi quần ẩu, Cửu Vĩ Hồ chỉ còn lại một cái đuôi cuối cùng....

Nếu chết một lần nữa thì ả sẽ hoàn toàn lạnh.

- Van xin ngài hãy bỏ qua cho tôi đi! Tôi nguyện ý làm nô bộc cho ngài, ngài muốn tôi làm gì thì tôi đều nguyện ý!

Vì có thể sống sót, Tamamo no Mae lập tức cầu xin Chu Dương, cầu xin anh buông tha cho mình một con đường sống.

Cửu Vĩ Hồ thật sự sợ hãi, đối mặt với loại đối thủ kinh khủng như Chu Dương, ả triệt để tuyệt vọng.

Chu Dương giơ tay ngăn đám thiên binh tiếp tục hạ độc thủ, ánh mắt dừng ở trên mặt Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae vài lần. Không thể không thừa nhận, ả ta xác thực là một vưu vật.

Cửu Vĩ Hồ vốn là hồ mị tử điên đảo chúng sinh, mị hoặc vô biên, chẳng trách có thể khiến cho cái gì mà Trụ Vương, Thiên Hoàng chỉ cần mỹ nhân, không muốn giang sơn.

Đặc biệt là lúc này trên mặt Cửu Vĩ Hồ bày ra vẻ thống khổ và bất lực, bộ dáng khiến người ta hết sức trìu mến, không nhịn được sinh ra một loại kích động muốn ôm ả vào lòng an ủi một phen.

Chu Dương cũng có vài phần động lòng, nhưng mà vừa nghĩ tới ả không chỉ ăn thịt người mà vẫn còn là cái dâm phụ, trong nháy mắt thiếu hứng thú rất nhiều.

- Bà chị có con gái không?

Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae sững sờ, cho rằng Chu Dương yêu thích mẹ con play, ả vội vàng gật đầu như giã tỏi:

- Tôi có con gái, lần này đi ra ngoài quá cấp bách cho nên không có mang theo bên người.
- Chỉ cần ngài thích thì tôi có thể đưa con gái của mình cho ngài.

Ánh mắt Chu Dương sáng ngời, anh hỏi lại lần nữa:

- Thật sao?
- Đương nhiên là thật, một lời đã định.

Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae gật đầu không ngừng.

Nhìn thấy dáng vẻ hài lòng của Chu Dương, Cửu Vĩ Hồ âm thầm thở phào nhẹ nhõm, xem ra là mình đã tránh được một kiếp.

- Đánh chết ả!

???

Không phải nhà ngươi nghĩ tới mẹ con play cho nên mới giữ lại một cái mạng cho ta sao?

Hiện tại lại muốn đánh chết mình, đây là cái suy nghĩ kì quái gì vậy?!

Không đợi Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae kịp phản ứng, thiên binh nhận được mệnh lệnh lập tức tiến lên đánh chết ả ta tại chỗ.

Vạn yêu triệt để đoàn diệt.

Bọn hắn xâm phạm nhân gian vốn dĩ không có sai, sai ở chỗ là bọn hắn lựa chọn thời gian không đúng, đụng phải cái tên sát tinh Chu Dương này.

- Vạn yêu làm hại nhân gian, dân chúng lầm than, thân là một người con của địa tinh, tôi không thể ngồi yên không để ý được. Theo đạo lý diệt cỏ phải diệt tận gốc, tôi sẽ hy sinh phải tiến vào bên trong tiêu diệt toàn bộ vạn yêu!

Vạn yêu: Chúng ta vừa mới đến nhân gian, còn không có thấy mấy cái người sống, tại sao lại biến thành làm hại nhân gian rồi?! Chúng ta thật sự rất oan uổng!

Chu Dương bày ra vẻ mặt hy sinh vì đại nghĩa, sải bước đi qua vạn

yêu chi môn, tiến vào thế giới thuộc về quỷ quái.

Ta đến trảm yêu trừ ma, phi, hồ ly à, anh đến đây!

Chương 290: Yamata No Orochi Hoài Nghi Nhân Sinh! Thiên Đế Giáng Lâm

- Vạn yêu chi môn đã mở ra! Phong ấn nhiều năm như vậy, cuối cùng cánh cửa này cũng được mở ra lần nữa rồi!

Vô số lão yêu vui quá nên khóc ra tiếng, bọn hắn lớn tuổi rồi, chinh chiến không được, thiên hạ hiện tại là dành cho yêu quái trẻ tuổi.

Chỉ là không chờ chúng nó lan truyền tin tức này đi khắp nơi thì lại nhìn thấy mấy tên tiểu yêu hốt hoảng chạy về.

- Việc lớn không tốt rồi! Mọi người mau trốn đi! Sát thần đến rồi!

Sau một khắc, một tên thiên binh mặc kim giáp giết vào.

- Đây là nhân loại? Vì sao ta không cảm giác được hơi thở người sống trên người hắn ta!

- Rốt cuộc đây là loại quái vật gì? Có thể nói một chút cho chúng ta biết không?

Lão yêu dù sao cũng là lão yêu, thấy hơn một vạn yêu quỷ đi ra ngoài, hiện tại chỉ còn vẻn vẹn mấy người chạy về, chúng nó lập tức cảm nhận được đã xảy ra chuyện gì đó không tầm thường.

- Toàn bộ yêu đều đã chết hết rồi, mọi việc đều đã chết hết! Ngay cả đại nhân Đại Thiên Cẩu, đại nhân Tửu Thiên Đồng Tử, đại nhân Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae đều chết ở trong tay đám quái vật kia!

Tin tức này giống như sấm sét giữa trời quang, tất cả yêu đều luống cuống.

Ở yêu giới, tam đại yêu chính là đại danh đỉnh đỉnh, chiến lực đỉnh phong, ngay cả bọn họ còn không phải là đối thủ của con quái vật kia, như vậy thì còn có ai có thể địch lại đối phương chứ?

Thiên binh kim giáp không hề có bất kỳ cảm xúc nào, từ đầu tới cuối, ánh mắt của hắn vẫn duy trì lạnh lùng, giống như bị một khối băng bao bọc lại.

Từng tia sét bắn tán loạn, khắp trời đều là tia chớp màu vàng, toàn bộ trời đất giống như biến thành đại dương sấm sét.

Có yêu quái muốn vọt qua, có tên muốn chạy trốn, nhưng tất cả đều không có ngoại lệ, toàn bộ đều chết dưới tia sét.

Xa xa có mấy con đại yêu tỉnh giấc, bọn chúng cảm nhận được có sấm sét truyền tới ở gần vạn yêu chi môn, cả đám vừa giận vừa sợ.

- Tên hỗn đản này ở đâu ra? Dám tới nơi này gây sự, không muốn sống sao?

Từng luồng lực lượng yên lặng bắt đầu trở nên phức tạp, trong đó có một cỗ lực lượng cuồng bạo nhất, hung ác nhất.

Cảm nhận được cỗ khí tức này, tên đại yêu vừa mới mở miệng lập tức im bặt không dám nhiều lời, rất sợ rước họa vào thân.

Hơi thở này hết sức quái dị, giống như là tập hợp của tám cỗ hơi thở.

Đó là một con rắn lớn mọc ra tám cái đầu, hung diễm ngút trời, tuyệt đối là sự tồn tại mà yêu quỷ giới cũng không dám trêu chọc.

- Đại nhân Yamata no Orochi đã tỉnh lại rồi! Thật sự là quá tốt!

Thậm chí còn có mấy tên tiểu yêu chạy đến bên cạnh thông báo tin tức cho Yamata no Orochi.

- Nhân loại!
- Mỹ vị!
- Không tồi!
- Thức ăn lại tự động dâng tới cửa!
- Dám đến gây sự trên địa bàn của ta, muốn chết phải không!
- Nhân loại ti tiện, xem ra bọn chúng đã quên mất sự kinh hoàng mà ta mang tới cho bọn chúng!

Yamata no Orochi mở miệng nuốt chửng mấy tên tiểu yêu thông báo

tin tức, tám cái đầu rắn dữ tợn sôi nổi nhìn về phía vạn yêu chi môn.

Nó không chờ nổi muốn đi ra ngoài đại khai sát giới, chế tạo tai nạn!

- Dám tới đây gây sự! Chết đi!

Bát Kỳ Đại Xà Yamata no Orochi mở miệng ra, ánh sáng của tám loại nguyên tố độc, lôi, hỏa, phong, băng, ám, kim lóe lên rồi rơi xuống người của tên thiên binh kia.

Kim giáp trên người thiên binh lập loè một chút, hình thành một loại phạm vi đặc biệt, toàn bộ nguyên tố bị tiêu trừ trong tích tắc.

Thần cấp phạm vi — cấm ma chi vực!

Bát Kỳ Đại Xà rõ ràng sững sờ, lẩm bẩm nói:

- Thần linh phạm vi?

Nhưng mà nó lại không cảm nhận được một chút hơi thở thần cách trên người tên thiên binh này.

Không thể hiểu được thì Yamata no Orochi cũng lười suy nghĩ nhiều, nếu mà tên thiên binh kim giáp này là thần linh thì càng tốt.

Thần linh kém như vậy, nhất định là thần cách đưa tới cửa!

Thân thể khổng lồ của Yamata no Orochi vặn vẹo một hồi, giống như là ngọn núi bị lệch nghiêng, tám cái đuôi nện xuống phát ra những tiếng ầm ầm.

Mỗi lần một cái đuôi quất xuống thì mặt đất đều sẽ xuất hiện một cái hố lớn.

Tám cái đuôi quất xuống cùng lúc, toàn bộ yêu quỷ giới đều rung chuyển, dường như muốn vỡ nát.

Thiên binh kim giáp dùng nắm đấm đánh ra một con đường máu, hắn có thể chặn lại mỗi một cái đuôi quất xuống dễ như trở bàn tay, không rơi xuống hạ phong.

- Tên quái vật này từ đâu chui ra vậy? Không ngờ hắn ta lại có thể liều mạng với đại nhân Yamata no Orochi, hơn nữa còn không phân cao thấp, thực lực quả thật không tệ!

- Vũng bùn tử vong!

Mặt đất bị đánh tơi xốp biến thành những cái đầm lầy khổng lồ, vô số bọt khí màu đen toát ra, hình thành khu vực tử vong.

Từng cái đầu và đuôi rắn từ bên trong chui ra, quấn lấy thiên binh kim giáp.

Ngay tại lúc đó thì Yamata no Orochi từ trên trời rơi xuống, trong miệng rắn phun trào ra đủ loại quang mang, nhắm thẳng về phía thiên binh.

Ầm!

Không đợi ánh sáng trong miệng Yamata no Orochi nở rộ thì tất cả đã biến mất hết, ngược lại thì trên người thiên binh kim giáp tỏa ra quang mang tám màu.

Tuyệt đối khống chế nguyên tố!

Trong nháy mắt, Yamata no Orochi đã bị tước đoạt quyền khống chế nguyên tố.

Sau một khắc, tám loại nguyên tố phát ra từ người thiên binh kim giáp bắn vào ở giữa đầu Yamata no Orochi.

Ầm!

Đầu rắn bị nổ tung, mưa máu bay tán loạn.

Đám yêu quái đứng quan sát triệt để bối rối.

Thực lực của kẻ xâm nhập cũng quá ưu việt đi!

Yamata no Orochi rõ ràng là cường đại, nhưng mà trước mặt tên thiên binh kia cũng không hề có phần thắng.

Yamata no Orochi bị thương tổn nghiêm trọng, nhưng mà đối phương lại không hề hấn gì, một chút xây xát cũng không có.

- Tên hỗn đản đáng chết!

Đau đớn khiến Yamata no Orochi nổi giận, bảy cái đầu điên cuồng nện xuống thiên binh kim giáp, nơi bị nổ tung nhanh chóng mọc ra cái đầu mới.

Hai bên lại giao chiến mười mấy lần, màu sắc kim giáp càng ngày càng ảm đạm, cuối cùng hoàn toàn tắt ngúm, thiên binh cũng tan biến không còn dấu tích.

- Thắng!

Đàn đại yêu quan sát cuộc chiến vốn là sững sờ, lúc này mới chợt hoan hô lên.

Điều này đại biểu bọn hắn đã đánh lui một đại địch, thu được một tràng thắng lợi.

Duy chỉ có Yamata no Orochi vẫn còn ngây ngốc, từ đầu đến cuối đều là hắn bị đánh, còn chưa thể gây ra chút tổn thương nào cho đối phương, tại sao lại có thể thắng cơ chứ?

Chẳng lẽ là kim giáp thiên binh tiêu hao hết năng lượng cho nên mình mới lấy được thắng lợi.

Thứ này nhìn thế nào cũng giống như là phân thân!

Ngay cả một cái phân thân cũng đã cường đại đến thế, có thể đánh bất phân thắng bại với hắn rồi.

Chẳng lẽ là Thiên Chiếu Đại Ngự thần?

Hay là...

Không đợi Yamata no Orochi suy nghĩ ra, hắn đột nhiên cảm nhận được phương xa truyền đến một cỗ năng lượng quen thuộc, thiên binh kim giáp lại bước ra vạn yêu chi môn.

Đám đại yêu còn đang hoan hô vui mừng bỗng chốc như bị ấn nút tạm dừng, cả đám sững sờ nhìn thiên binh kim giáp, hắn ta không phải mới vừa bị đánh chết sao?

Lẽ nào là phục sinh?

Nhưng mà cũng không có gì đáng lo, đại nhân Yamata no Orochi có thể giết chết hắn một lần thì cũng có thể giết chết hắn lần thứ hai, lại đến bao nhiêu lần đều vô dụng...

Có điều lần này thiên binh kim giáp không có đến một mình.

Một cái!

Mười cái!

Một trăm cái!

Một ngàn!

Một vạn!!

Mười vạn!!!

Mười vạn thiên binh kim giáp tạo thành đại dương màu vàng óng, giống như là mặt trời chiếu sáng, mơ hồ có dấu hiệu cạnh tranh với trời đất.

Yamata no Orochi chuẩn bị tiến tới công kích, phát tiết hung uy của mình.

Nhưng mà khi hắn nhìn thấy mười vạn thiên binh kim giáp đứng ở đằng kia, trong lòng như có vô số thảo nê mã chạy qua.

Yamata no Orochi có nhãn lực phi phàm, hắn tin chắc mỗi một tên thiên binh kim giáp đều có thực lực không khác gì với tên vừa đánh nhau với mình.

Ai có thể nói cho ta, cái này rốt cuộc là tình huống gì không?

Một tên thiên binh kim giáp đã đánh với hắn bất phân thắng bại, nếu mà không có hạn chế về năng lượng thì hắn hẳn là đã thua từ lâu rồi.

Nếu mà lúc này mười vạn thiên binh kim giáp cùng tiến lên, cho dù nó có một trăm vạn cái mạng thì cũng chỉ có một con đường chết.

Sau khi thiên binh kim giáp xuất hiện thì cũng không có ra tay ngay lập tức.

Bọn họ quỳ dưới đất, nhìn về phía chỗ lối vào, giống như đang nghênh đón vua của mình tới!

Cửu Long Thiên Đế Liễn chạy qua vạn yêu chi môn, giống như Thiên Đế giáng lâm.

Chương 291: Yamata No Orochi Không Có Chút Liêm Sỉ, Một Là Tao Đánh Chết Mày, Hai Là Mày Đánh Tao Rồi Bị Giết Chết!

Cửu Long Thiên Đế Liễn giáng lâm tạo ra loại cảm giác bá khí và uy nghiêm, khiến cho người ta không nhịn được mà muốn quỳ xuống

bái lạy.

Toàn bộ yêu quỷ, đại yêu và Yamata no Orochi trợn tròn mắt.

Mười vạn thiên binh đều là thuộc hạ của tên nhân loại này sao?

Như vậy thì thực lực của hắn ta đáng sợ tới thế nào đây?

Quả là một nhân vật đáng sợ!

Chu Dương bay ra khỏi Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt thoáng quét qua một vòng chung quanh.

- Yamata no Orochi?

Chu Dương nhìn về phía Yamata no Orochi, hình tượng tám cái đầu rắn rất dễ dàng liên hệ hắn với thần thú trong truyền thuyết của Nhật Bản.

Thực lực của Yamata no Orochi không tệ, đây là sinh vật cấp Thần Thoại giống như Nhị Ngốc, hai người hắn là cũng sàn sàn nhau.

Tên này muốn làm gì?

Trong lòng Yamata no Orochi hoảng hốt cực kỳ, vị đại thần không biết tên này thế mà lại biết tên của mình.

Sợ hãi tột độ!

Khỏi cần phải nói, dăm ba tên thần binh kim giáp là đã có thể tùy tiện đùa chết hắn, càng không cần phải nói mười vạn thiên binh.

Như vậy thực lực của tên nhân loại khống chế mười vạn thiên binh lại cao tới cỡ nào?

Yamata no Orochi không dám tưởng tượng, hắn cúi cái đầu cao ngạo của mình xuống, nhìn qua có vẻ rất là ngoan ngoãn, tận lực không làm cho Chu Dương chán ghét mình.

- Xin hãy gọi tôi là tiểu Bát, hoặc là Bát kỳ tiểu xà là được rồi.

Chúng yêu quỷ:

-...

Yamata no Orochi, liêm sỉ của sinh vật cấp Thần Thoại nhà ngươi đi đâu rồi?

Đương nhiên, nếu mà đổi bọn hắn thành Yamata no Orochi, nói không chừng hiện tại đã quỳ rạp, dính sát mặt đất rồi.

- Tao muốn ăn thịt rắn! Ừ, Yamata no Orochi!

Dịch ra là: Tao muốn ăn mày đấy!

Σ(‘△‘ 日)

Yamata no Orochi sợ đái cả quần, hắn vội vàng nói:

- Thịt của tôi ăn không ngon đâu! Nếu ngài thích thì tôi có thể giới thiệu vài người bạn thân của mình, ví dụ như Shikaku Bijuu hay Raijū gì gì đó.

Lúc này tất nhiên là khi lôi đồng đội ra bán.

Có thể bảo vệ tính mạng của mình mới là chuyện quan trọng nhất.

Chu Dương lạnh lùng nhìn Yamata no Orochi.

Tao nói muốn ăn thịt rắn, chính là muốn ăn thịt của mày.

Mày tự xem mà xử lý đi!

- Cho mày hai cái lựa chọn, một là tao đánh chết mày, hai là mày tiến lên đánh tao rồi bị tao giết chết!

Cái quỷ này có sự khác biệt gì sao? Chọn cái nào mà chẳng phải là đi chết?

Chưa bàn về thực lực của tên nhân loại này thế nào, chỉ riêng đám tiểu đệ bên người hắn ta thôi là đã đủ đánh đối phương chết đi sống lại. Thực lực của đám này quả thực cường đại đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Rốt cuộc thì Yamata no Orochi cũng đành phải nhận mệnh, cái đầu chính giữa của hắn bắt đầu ra tay với mấy cái đầu còn lại, từng cái bị cắn rớt.

Tiếp theo là đuôi rắn, cuối cùng thì Bát Kỳ Đại Xà chỉ còn lại một đầu và một đuôi, biến thành một con rắn hết sức bình thường.

- Đại nhân, nếu ngài muốn ăn thịt rắn thì cứ việc cầm đi hưởng dụng, không cần khách khí với tôi đâu.

- Ngài suy nghĩ một chút, nếu như giết chết tôi thì sau này ngài

muốn ăn thịt rắn chẳng phải là tuyệt chủng rồi sao? Ngài lưu tôi lại một mạng thì thịt rắn mới có thể tiếp tục mọc ra.

- Ừm, nhân loại gọi cái này là tuần hoàn tài nguyên.

Yamata no Orochi đưa thịt rắn đến trước mặt Chu Dương, vẻ mặt tràn đầy lấy lòng và nịnh hót, hoàn toàn không giống với ấn tượng tàn bạo, khát máu trước kia của mình.

-...

Yamata no Orochi là cái đồ thật sự không có liêm sỉ!

Lại còn có loại thao tác không biết xấu hổ như vậy?

Tôn nghiêm của thần thú cấp Thần Thoại đâu?

Nhưng mà hắn nói quá có đạo lý, thế nhưng không thể phản bác được.

Chu Dương sảng khoái thu hồi thịt của Yamata no Orochi, đây là đồ tốt, sau khi ăn còn thể gia tăng điểm thuộc tính cho thân thể.

Đương nhiên, hiệu quả thịt của Yamata no Orochi đối với Chu Dương cực kỳ nhỏ, nhưng đối với chúng nữ thì tuyệt đối là vật đại bổ.

Đối phương đã nịnh hót tới mức này rồi, Chu Dương cũng không tiện hùng hổ dọa người.

- Được rồi, mày làm không tệ, tao sẽ không giết mày!

Nghe thấy Chu Dương trả lời, Yamata no Orochi thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hắn đã hạ quyết tâm, nhất định phải trốn tới một nơi mà tên sát tinh này không đánh tới được.

Hắn muốn trở thành thần linh, rồi sẽ có một ngày, hắn sẽ báo mối thù này!

Sỉ nhục hôm nay, hắn chắc chắn sẽ trả lại gấp trăm ngàn lần!

- Nhị Ngốc, em đi giải quyết hắn đi!

???

- Tao nói sẽ không giết mày, nhưng để cho thú cưng của tao so

tài với mày một trận cũng không có vấn đề gì chứ!

Đôi mắt dựng của Yamata no Orochi nhìn chằm chằm loli tóc đen dài bước ra từ Cửu Long Thiên Đế Liễn, hắn không hề cảm nhận được khí tức nguy hiểm từ người này.

Một lát hắn nên giết chết cô ta hay là vẫn nên giết chết cô ta đây?

Nhị Ngốc nhìn chằm chằm Yamata no Orochi, trong mắt lóe lên vẻ khinh bỉ.

Lúc này bụng cô đã kêu rột rột:

- Em muốn ăn thịt rắn nướng! Thịt rắn chiên!
- Được rồi! Một hồi nữa sẽ chuẩn bị cho em!

Quả thực là quá khi dễ rắn!

Không ngờ tiểu nha đầu này lại dám thảo luận ăn thịt rắn như thế nào trước mặt chính chủ.

Ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là sợ hãi!

Trong miệng Yamata no Orochi âm thầm nổi lên nọc độc, từng mảng sương độc lớn phun ra, một đòn trí mạng.

- Gào!

Trên đầu Nhị Ngốc mọc ra sừng rồng, sau lưng xuất hiện đôi cánh rồng, vảy màu đen bảo vệ bản thân cực kỳ hoàn mỹ.

Trong nháy mắt, Nhị Ngốc từ tiểu Loli biến thành Hắc Long có kích thước không kém gì Yamata no Orochi.

???

Không phải bảo hắn đối phó với nhân loại sao? Tại sao tiểu loli lại biến thành Hắc Long rồi!

Hơn nữa khí tức của Hắc Long không hề yếu so với hắn, nếu hắn ở thời kỳ toàn thịnh thì hai bên sẽ rất khó phân cao thấp.

Nhưng mà bây giờ...

Đậu xanh!

Trốn thôi!

Yamata no Orochi biết tên nhân loại kia đã nổi lên sát tâm, trong miệng liên tục khạc ra sương độc màu đen, chế tạo khu vực hạn chế tầm mắt.

Đồng thời biến mặt đất thành đầm lầy, Yamata no Orochi lập tức trốn chạy xuống lòng đất.

- Rắn nhỏ, mau vào trong chén của tao đi!

Chương 292: Anh Sẽ Không Để Bất Cứ Hồ Ly Nào Thương Tổn Em! Nhưng Mà Người Tôi Sợ Là Anh..... (1)

Nhị Ngốc phun ra lửa rồng hủy diệt từ trong miệng, sương độc màu đen vừa mới tiếp xúc đã bị đốt cháy, tan biến hết trong nháy mắt.

- Muốn chạy à!
- Ta là người thủ hộ của đại địa!
- Mặt đất xoay chuyển!

Từng khối trụ đá toát ra khỏi mặt đất, đồng thời đẩy Yamata no Orochi lên cao.

Yamata no Orochi vừa giận vừa sợ, nhìn thấy Nhị Ngốc nhào tới, không chút nghĩ ngợi mở miệng cắn ngược lại.

Ngay tại lúc đó, vết thương trên người Yamata no Orochi đã mọc ra thịt lồi, vết thương nhanh chóng khôi phục, không bao lâu thì những cái đầu bị cắn đứt đã mọc ra lần nữa!

Móng vuốt rồng cường tráng quắp xuống Yamata no Orochi, sau đó dùng sức xé từng cái đầu xuống rồi vứt qua một bên.

Lúc này thì những vị trí khác đã mọc ra đầu hoặc là đuôi lần nữa.

Nhị Ngốc không vội giết chết Yamata no Orochi, một cái long trảo đè Yamata no Orochi xuống đất, chỗ nào mọc ra liền bị Nhị Ngốc cắn

xuống.

Không phải năng lực khôi phục của mày rất mạnh sao?

Vậy thì cho tao nhiều thịt rắn hơn để làm thức ăn dự trữ đi!

Không lâu sau thì thịt rắn bên cạnh Nhị Ngốc đã chồng chất như núi, Yamata no Orochi triệt để biến thành máy sản xuất thịt.

Khôi phục cần phải tiêu hao năng lượng, năng lực của Yamata no Orochi dần dần cạn kiệt, thật lâu không thể mọc ra cái đầu nào nữa.

Nếu không có giá trị lợi dụng nữa thì Nhị Ngốc không cần lãng phí thời gian, cô nàng trực tiếp phá vỡ trái tim của Yamata no Orochi.

- Giải quyết toàn bộ chúng nó đi!

Mười vạn thiên binh vọt tới đám yêu quỷ đang đứng xa xa quan sát trận chiến, lại là một hồi mưa máu gió tanh.

Chu Dương không tiếp tục để ý tình hình chiến đấu, anh dựa theo ký ức lấy từ Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae đi tới một nơi được gọi là Hồ Khâu, xa xa có thể nhìn thấy mấy con tiểu hồ ly đang chơi đùa với nhau.

Phần lớn hồ ly đều là hồ ly phổ thông, máu yêu không đủ thuần tuý vì thế chúng nó đều có màu lông hỗn tạp.

Đáng yêu nhất chính là bạch hồ ly, toàn thân là một màu tuyết trắng không hề có tạp chất, chín cái đuôi nhỏ sau lưng không ngừng lắc lư.

Ừ, quả nhiên là hồ ly cái.

- Tiểu hồ ly mau tới đây, thúc thúc, phi, ca ca tới đón em đây.

Nhìn thấy Chu Dương, mấy con tiểu hồ ly đang chơi đùa lập tức chui vào sơn động hoặc là bụi cây, không dám ló đầu ra.

Có vài con tương đối lớn gan, nhe răng nhếch miệng về phía Chu Dương.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ trợn đôi mắt to nhìn Chu Dương, có chút sợ hãi.

Dáng vẻ của người này thấy thế nào cũng giống như là quái thúc thúc.

- Mấy đứa không cần sợ, anh là người tốt.

Một nhân loại nói câu này, thấy thế nào cũng không có sức thuyết phục.

Nhân loại là sinh vật hiếm có tại yêu quỷ giới, đàn tiểu hồ ly nhìn Chu Dương như đang nhìn thấy quốc bảo.

Cả bọn đợi nửa ngày không thấy nhân loại ra tay, lá gan lớn thêm không ít.

- Nghe ma ma nói thịt loài người ăn rất ngon? Không biết có phải là thật hay không?
- Nhân loại thật sự là thức ăn sao? Ăn ngon không?
- Tớ cũng nghe ma ma nói qua, mỗi lần nhắc tới nhân loại thì bà ấy đều sẽ chảy nước miếng.
- Tớ thì nghe ma ma nói rằng bà ấy từng có một đoạn tình yêu thê mỹ với nhân loại, cả đời đều khó mà quên được.
- Tình yêu là thứ gì? Có thể ăn được không?

Bọn tiểu hồ ly giao lưu với nhau, trong mắt đều là vẻ hồ nghi.

- Tớ muốn nếm thử một chút!

Một con hồ ly tạp chủng có hình thể tương đối lớn nhảy ra dõng dạc tuyên bố một câu, không biết là vì khoe khoang hay là vì nguyên nhân nào khác. Nó nhảy đến trước mặt Chu Dương rồi vươn móng vuốt sắc bén của mình ra.

- Các cậu không được ăn thịt người, nhân loại rất đáng yêu!

Thanh âm non nớt của Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ truyền ra.

Có tiểu hồ ly giơ móng vuốt che mắt lại, không đành lòng nhìn thẳng.

Ầm!

Có thanh âm của vật nặng rơi xuống đất, khứu giác cường đại của hồ ly ngửi được một cỗ mùi máu tanh.

Nhân loại đã chết sao?

Có mấy con tiểu hồ ly tương đối lớn gan nâng móng vuốt lên nhìn về

phía Chu Dương.

Nhân loại vẫn đứng nguyên tại chỗ, hoàn hảo không chút tổn hại, trên thân không hề có một chút vết thương.

Như vậy mùi máu tanh là của...

Sau đó đàn tiểu hồ ly nhìn thấy đồng bọn của mình dính chặt ở trên tường, giống như là một bãi bùn nhão.

Kẻ chết thế mà lại là đồng bọn của chúng nó.

- Nó không nghe lời, anh chỉ có thể giáo dục nó một chút.

Nhà ngươi gọi cái quỷ này là giáo dục sao?

Bọn tiểu hồ ly sợ ngây người, từng con nhanh chóng chạy ra xa.

Ma ma, con phải về nhà!

Như một làn khói, toàn bộ hồ ly đều chạy mất dạng.

Bao gồm mục tiêu của Chu Dương, Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ.

Chu Dương đi theo Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ, tìm được nhà của nó.

Đó là một cái động hồ ly to lớn được tô điểm bằng một viên dạ minh châu, nhìn khí phách hơn hẳn hang động hồ ly bình thường.

Nơi này không giống như là ổ hồ ly, ngược lại có chút giống như nơi ở của nhân loại.

Vài tên nô bộc nửa người nửa hồ ly đang dọn dẹp nơi ở, nhìn thấy Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ đi tới, từng tên cung kính cúi chào:

- Thiếu chủ.

- Mau trốn đi, bên ngoài xuất hiện một tên đại ma vương nhân loại.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ sợ hãi chạy tới, vừa chạy vừa kêu to cảnh báo cho những hồ ly nô bộc.

- Nhân loại? Thiếu chủ, ngài có bị hoa mắt không! Yêu quỷ giới làm sao lại có nhân loại được chứ?

- Nhân loại đều là tầng dưới chót của chuỗi thực vật, đại nhân

Tamamo no Mae đã ăn vô số nhân loại rồi.

- Tôi thích ăn tim của loài người nhất....Ồ, thật đúng là có nhân loại tới!

Ba tên hồ ly nô bộc đang thảo luận xem nơi nào của nhân loại ăn ngon nhất, không ngờ lại nhìn thấy một nhân loại bước vào hang động.

- Tại sao nhân loại lại có mặt ở nơi này? Chẳng lẽ là đại nhân Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae bắt được thú cưng mới?

Cái này không trách bọn họ suy nghĩ lung tung.

Yêu quỷ giới không thể nào có nhân loại sống sót, cho dù là có nhân loại xông nhầm vào yêu quỷ giới, không chờ bọn họ đi tới Hồ Khâu thì đã sớm bị yêu quái bên đường ăn sạch.

- Thật sự muốn nếm thử thịt người một chút.

Mấy con hồ ly nhìn chằm chằm Chu Dương, nói năng không kiêng nể gì.

Chương 293: Anh Sẽ Không Để Bất Cứ Hồ Ly Nào Thương Tổn Em! Nhưng Mà Người Tôi Sợ Là Anh.....

Cân nhắc tên nhân loại này là con mồi mà đại nhân Tamamo no Mae mang về, ba tên hồ ly nô bộc chỉ dám đứng xa xa mà mơ ước, không dám ra tay.

- Ba con hồ ly cái, đáng tiếc là tuổi hơi lớn! Còn ăn thịt người!

- Tao đưa tụi bây đi đoàn tụ với chủ nhân của mình vậy!

Chu Dương nhìn thoáng qua ba con hồ ly nô bộc rồi vẫy tay một cái, bọn nó chưa kịp phản ứng gì thì đã biến thành ba đống thịt nát.

Quá dễ dàng rồi!

Chu Dương sải bước đi sâu vào trong động hồ ly, Cửu Vĩ Tiểu Bạch

Hồ thấy vậy càng chạy nhanh hơn.

Nhưng mà động hồ ly có giới hạn không gian, Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ rất nhanh không đường có thể trốn.

Nó tìm một chỗ ẩn núp, chín cái đuôi xòe ra giấu cái đầu nhỏ của mình vào.

Không nhìn thấy mình! Không nhìn thấy mình!

Chu Dương thấy cảnh tượng này có chút buồn cười.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ là đà điểu sao?

Anh đứng trước mặt Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ, vươn ngón tay chọc chọc vài cái.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ lập tức bất động, thân thể chậm rãi cứng ngắc lại.

Chu Dương lại chọc hai lần, vẫn là không có phản ứng gì.

Anh đặt nó ở trong lòng bàn tay, Chu Dương cười nói:

- Đừng giả chết!

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ không có phản ứng.

Chu Dương thổi một hơi, Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ cảm thấy cái mũi hơi ngứa, nhịn không được hắt hơi một cái.

Nó vội vàng vươn móng vuốt che miệng, vẻ mặt kinh sợ.

Bị lộ rồi!

Nó nhấc chân muốn trốn khỏi lòng bàn tay của Chu Dương, nhưng mà động tác của Chu Dương càng nhanh hơn, anh giơ tay nắm giữ phần thịt mềm ngay gáy của Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ rồi nhấc nó lên.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ vung móng vuốt loạn xạ, muốn cách xa ma trảo của Chu Dương, có điều cuối cùng vẫn là thất bại.

Bất đắc dĩ, Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ chỉ có thể đáng thương mà nhìn Chu Dương, bày ra dáng vẻ điềm đạm và đáng yêu.

- Anh đừng giết tôi!

- Thịt tôi ăn không được đâu, rất chua!

- Anh cũng không phải là người xấu!

Chu Dương nói một cách trịnh trọng.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ liên tục gật đầu.

Anh cho rằng mắt tôi là bị mù à!

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ đã chứng kiến cảnh tượng hồ ly chết thảm trong tay Chu Dương, nó sợ hãi mình sẽ rơi vào kết quả như vậy.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ ngân ngấn nước mắt, dáng vẻ đáng thương và nhỏ yếu.

- Anh có quan hệ rất tốt với mẹ của em, bà ấy nhờ anh sau này phải chăm sóc em thật tốt.

- Thật sao?

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ lộ ra vẻ mặt hoài nghi.

Quan hệ tốt?

Vừa mới xuất hiện liền tiện tay liền đồ sát nhiều hồ ly như vậy, cái này quan hệ tốt ở chỗ nào?

Đừng cho rằng tôi còn nhỏ là dễ bị lừa gạt.

- Em không tin?

Chu Dương tỏ vẻ tức giận, sau đó lấy ra một cái đuôi màu trắng cho Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ xem.

- Em xem đi, đây là tín vật của bà ấy!

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ nhất thời sợ quá khóc to, nó nhận ra đây là cái đuôi của ma ma.

Mỗi cái đuôi của Cửu Vĩ Hồ chính là một cái mạng, thiếu một cái đuôi sẽ đại biểu thiếu một cái mạng, không hồ ly nào cầm mạng của mình coi như tín vật được.

Ma ma đã bị tên nhân loại này giết chết sao?

Vừa rồi ai đã nói nhân loại đều là thức ăn?

Vì sao tên nhân loại này lại đáng sợ như vậy!

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ sợ đến mức run bần bật, rất sợ mình sẽ rơi vào kết quả giống như những hồ ly kia.

- Em không cần phải sợ, thúc thúc, phi, ca ca đón em trở về nhà, về sau nhà của anh chính là nhà của em!

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ còn nhỏ như vậy cho nên còn chưa có quyền tự chủ, Chu Dương liền ngầm thừa nhận là nó đồng ý, mang theo Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ rời khỏi động hồ ly.

Phương xa có mấy con hồ ly thành niên nghe thấy mấy đứa nhỏ nhà mình nói có nhân loại đến cửa, cả đám rối rít chạy ra.

- Nhân loại đáng chết, thả thiếu chủ xuống!

Trong Hồ tộc, huyết mạch của Cửu Vĩ Hồ là chí cao vô thượng, tuyệt đối không thể để cho một nhân loại khi dễ như vậy.

Mấy con yêu hồ trưởng thành nhào tới Chu Dương, nhưng mà mới nhào tới một nửa thì thân thể chúng nó bỗng nhiên nổ tung.

- Chớ có chọc giận tao!

Chu Dương mặc kệ đám tiểu hồ ly ngó dáo dác ở đằng xa, ôm Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ sải bước rời khỏi Hồ Khâu.

- Em yên tâm, anh sẽ không để cho bất cứ hồ ly nào thương tổn tới em!

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ bị dọa sợ đến run rẩy.

Nhưng người mà tôi sợ là anh đấy….

- Thật là một tiểu hồ ly đáng yêu!

Chúng nữ nhìn thấy Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ mà Chu Dương ôm trong lòng, ánh mắt mọi người bỗng chốc sáng lên, cả đám chạy tới muốn ôm.

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ biểu hiện rất ngoan ngoãn, không dám gây chuyện thị phi.

Chẳng biết tại sao, nó lại cảm nhận được sự thiện ý toát ra từ người Chu Dương.

Chỉ cần mình biểu hiện nhu thuận thì hoàn toàn không có chuyện gì xảy ra cả.

Vì tính mạng của mình, khuất phục.

Chúng nữ tranh nhau cướp đoạt sờ soạng Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ, bàn tay không ngừng vuốt ve trên người nó.

Lông hồ ly mềm mại, cảm giác rất tuyệt.

Cái này khiến chúng nữ tìm được cảm giác như lúc từng nuôi mèo.

Nhị Ngốc đứng một bên có chút bất mãn, hình như lúc đầu mình làm thú cưng cũng không được yêu thích như vậy a….

- Nó nhỏ như vậy, còn chưa đủ tắc kẽ răng của em!

Nhị Ngốc tức giận bất bình nói.

Những lời này khiến Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ dọa sợ không nhẹ, nó ẩn náu trong ngực của chúng nữ, không dám ló đầu ra.

- Nhị Ngốc, em đừng quá phận thế chứ, lúc trước em cũng là như vậy, nói không chừng qua mấy ngày nữa thì con bé sẽ trở thành chị em của chúng ta đấy.

Chúng nữ quá hiểu biết tính tình của Chu Dương, không cần nhìn cũng biết đây làm một con hồ ly cái.

Đối với ánh mắt của chúng nữ, Chu Dương làm như không thấy, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim.

- Đúng rồi, chúng ta có nên đặt tên cho nó hay không?

Nhị Ngốc và Miêu Linh Nhi nghe thấy câu này, đột nhiên trở nên vô cùng tỉnh táo.

Một người là muốn được đặt tên lần nữa.

Một người khác là muốn báo thù, tuyệt đối phải đặt một cái tên còn khó nghe hơn tên của mình.

Nhị Cẩu Đản, Hồ Ly Đản, Thiết Trụ gì gì đó.

- Gọi là A Ly (Ahri) đi!

Chúng nữ lộ ra dáng vẻ biết ngay là sẽ thế mà.

Hình như mọi người đã sớm biết Chu Dương sẽ đặt cái tên này.

- Nhưng mà tên của tôi là Hương Hương...

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ nâng đầu lên, vươn móng vuốt lên cao, tức giận bất bình nói.

- Từ hôm nay trở đi, em được đổi tên rồi!

Chính là bá đạo như vậy.

Em thuộc về anh, anh nói đổi tên là em phải đổi tên.

Chương 294: Đáng Thương, Bất Lực Lại Nhỏ Yếu Hương Hương, Một Súng Giết Chết Raijū

Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ Hương Hương lộ ra thần sắc nhỏ yếu, đáng thương lại bất lực.

Mà hẳn là bây giờ nên gọi con bé là A Ly rồi...

- Chúng ta thật vất vả mới đến yêu quỷ giới một chuyến, không thể tay không mà về được, thế nào cũng phải mang một ít đặc sản địa phương theo!

Mặc dù đã có thịt rắn Yamata no Orochi, còn có Cửu Vĩ Tiểu Bạch Hồ A Ly, nhưng thu hoạch vẫn là quá ít.

Không ai sẽ ngại đặc sản địa phương nhiều, vơ vét của cải là một cái ý kiến không tồi.

Huống chi, không gian giới chỉ của mình rất lớn, vô luận là bao nhiêu thì ai đến cũng không có cự tuyệt.

Cửu Long Thiên Đế Liễn bay qua, mười vạn thiên binh tận chức tận trách đi theo bên cạnh, đại quân tiến về phía trước san bằng yêu giới.

- Mau trốn đi, nhanh lên! Sát tinh nhân loại đến rồi!

- Tên đại ma vương đáng chết này, xâm chiếm tài sản của ta, ta thề cùng sống chết với tài sản của mình, ta không đồng ý...

- Đại lão, da trên người tôi không đáng giá, thịt cũng không thể ăn, đừng cắt thịt của tôi!

- Cứu mạng! Giết quỷ cướp lương thực rồi!

- Vũ khí của ta! Tại sao ngay cả hộp tro cốt cũng không tha vậy?!

Vô số yêu quỷ chạy tán loạn khắp nơi, bọn họ vừa giận vừa sợ mà nhìn đội quân thiên binh kim giáp càn quét, một đường vơ vét còn hơn cả rút sạch lông nhạn khi bay qua.

- Người anh em mở cửa nào, chúng ta là thiên binh, sẽ không bắt ngươi!

Yêu quỷ nấp bên trong có đánh chết cũng không dám mở cửa, tin mấy người mới gặp quỷ.

Đây chính là tiền mua quan tài của nó! Kiên quyết không thể tiện nghi đại ma vương.

Ầm!

Cửa chính bị mở ra bằng vũ lực, thiên binh cậy mạnh vọt vào.

- Nếu ngươi không muốn mở cửa, vậy thì ngoại trừ kim chỉ, lấy hết toàn bộ đi.

Nơi thiên binh đi qua, để lại một đám yêu quỷ gào thét bi thương.

Từ khi nào thì nhân loại trở nên đáng sợ như vậy?

Không phải từ trước tới nay luôn là yêu quỷ cướp sạch nhân loại sao?

Không phải nhân loại chính là lương thực của yêu quái sao?

Tại sao mọi việc lại nghịch chuyển rồi??

Bất cứ yêu quỷ nào dám phản kháng, giết chết không tha.

Cửu Long Thiên Đế Liễn như Thiên Đế thân chinh, nơi đi qua, yêu quái tan đi, không thể kháng cự.

Quá mạnh mẽ!

Yêu quái không ai đỡ nổi một hiệp!

Bọn họ chỉ dám trốn vào góc tối, không dám ló đầu ra.

- Nhân loại, mày đừng có quá kiêu ngạo, yêu quỷ giới còn có mấy đại yêu như Raijū (Lôi thú), Shikaku Bijuu...

Shikaku Bijuu núp trong một góc, che giấu khí tức biến thành một cái tiểu yêu.

Đại lão như Yamata no Orochi còn bị giết chết, hắn chỉ có thể đóng giả tiểu yêu tài hèn sức kém để sống sót.

Sợ hãi thì sợ hãi đi!

Uy danh yếu thì mặc kệ!

Dù sao thì cũng tốt hơn gấp trăm lần bị loài người đánh chết rồi ăn thịt.

Vốn dĩ mọi thứ đều rất thuận lợi, thái độ của nó rất tốt, không có dẫn tới sự chú ý của thiên binh, thuận lợi tránh thoát một kiếp.

Nhưng mà hôm nay hình như là ngày xui xẻo của nó.

Đậu má, luôn có yêu quỷ muốn hại ta!

Không thấy tao đã trốn rồi sao?

Mày nôn nóng chờ mong tao chết lắm phải không?

Shikaku Bijuu giận đến mức giậm chân, nó âm thầm khống chế năng lực, trực tiếp làm thịt tên yêu làm ầm ĩ kia.

- Ồ, mày nói rất là chí lý, loại đại yêu như vậy nhất định có tài sản rất phong phú, không chừng thịt cũng ăn rất ngon!

Nói thế nào thì chúng nó cũng là sinh vật cấp Thần Thoại, nếu như không ăn thì há chẳng phải là lãng phí.

Đậu xanh!

Shikaku Bijuu vừa nhìn tình huống không ổn, lập tức nhảy ra.

Nếu không bị nhân loại phát hiện thì tình hình sẽ càng hỏng bét hơn.

Đánh thì đánh không lại, chỉ có đầu hàng mới có thể duy trì tính mệnh.

- Tôi đầu hàng, tôi nguyện ý dâng lên toàn bộ tài sản!

Shikaku Bijuu mở cái miệng rộng, phun hết toàn bộ tài sản mình tích góp mấy năm nay ra ngoài.

Chỉ có một món thần binh cấp độ truyền thuyết, những thứ khác phần lớn đều ở cấp sử thi và linh năng.

Nhưng mà như vậy cũng đã mạnh hơn nhiều so với yêu quỷ khác, chúng yêu phổ thông cũng chỉ còn thịt trên người là đáng giá.

Chu Dương ai đến cũng không có cự tuyệt, chân con muỗi cũng là thịt, từ trước tới giờ anh không ngại có nhiều mấy thứ này.

- Biểu hiện không tệ, tâm tình của tao rất tốt, tạm tha cho mày một mệnh.

Quan trọng nhất Shikaku Bijuu chính là một con báo, nghe nói loại này thịt rất dở, không thể ăn, Chu Dương cũng đành phải buông tha.

- Chờ đã, mày lưu chút da lông đi! Vợ của tao muốn cái áo khoác da bằng Ly Miêu.

Rất nhanh, toàn thân Shikaku Bijuu trơn bóng, như một khối thịt cầu không lông.

- Nếu mày thích ẩn núp thì tao sẽ bắt mày hiện hình cho bằng được!

Chu Dương nhúc nhích ngón tay, Thí Thần Thương bay ra khỏi Thiên Đế Liễn rồi chĩa về đám yêu quỷ.

Yêu quỷ bình thường không biết chuyện gì đang xảy ra, còn không chờ phản ứng lại thì đã có vô số lôi điện bay lượn, một tên có dáng vẻ giống như lửng mật, đầu tóc dựng lên toát ra.

Toàn thân nó đều là lôi điện, giống như là lôi thần giáng lâm.

Đây chính là Raijū, sinh vật cấp Thần Thoại! Một trong đại lão của Yêu quỷ giới.

- Nhân loại, mày đừng khinh người quá đáng! Tao không muốn xảy ra xung đột với mày!

Nếu mà Chu Dương không có mười vạn thiên binh thì cái này đương nhiên sẽ là một câu chuyện khác.

- Nhưng mà tao muốn ăn thịt của mày!

Sau khi hạ gục hai tên thần linh, hung uy của Thí Thần Thương càng ngày càng lớn. Chỉ vừa mới lấy ra thì ngay cả sinh vật cấp Thần thoại đều cảm nhận được một cỗ uy hiếp sâu đậm.

Raijū hóa thân thành hình thái nguyên tố sấm sét, tốc độ của nó cực nhanh, miệng phun trào ra lôi cầu màu trắng, từng khỏa lao tới nện xuống Chu Dương.

Chu Dương lười vận dụng năng lực của Nguyên tố chi thần, Thí Thần Thương trong tay trực tiếp nghênh diện.

Ầm!

Mấy cái Lôi Châu bị đâm nổ dễ như trở bàn tay, Thí Thần Thương lấy tốc độ không thể ngăn trở đâm vào Raijū.

Raijū biết tình huống không ổn, quay đầu muốn chạy trốn.

Nó thật sự cảm nhận sự nguy hiểm đang rình rập xung quanh mình.

Nhưng mà tốc độ của Chu Dương càng nhanh hơn, một phát súng của Thí Thần Thương đã đâm vào người nó, thí thần chi lực bạo phát ầm ầm.

- Chết đi!

Raijū không phản kháng nữa, lôi điện ngưng tụ trong cơ thể nó đã tan biến thành mây khói trong nháy mắt.

Một đời Raijū, sinh mệnh cấp Thần Thoại.

Bị giết chết chỉ bằng một súng!

Chương 295: Hương vị của văn minh!

Bằng hung uy giết chết Raijū trong một giây, Shikaku Bijuu bị dọa sợ đến nỗi lột da không dám phản kháng, việc kế tiếp vô cùng nhẹ nhàng.

Cửu Long Thiên Đế Liễn suất lĩnh thiên binh giết từ đông tới tây, vơ vét từ nam tới bắc, thu hoạch vô cùng phong phú.

Có thu hoạch lớn, tâm tình của Chu Dương không tệ, ngồi ăn canh rắn Yamata no Orochi, còn có thịt Raijū nướng trui.

Chúng nữ còn may cho Chu Dương một cái áo khoác bằng da Shikaku Bijuu.

Không tồi! Không tồi!

- Sau khi tao đi thì tụi bây nhất định phải cố gắng tích góp tài sản hơn nữa, sau này tao sẽ thường xuyên tới đây thăm đấy!

Đám yêu quỷ còn sống sót nhìn thấy đội quân thiên binh biến mất, lại nghe thấy Chu Dương nói phải đi, nhất thời cả đám vui quá bật khóc, ước gì có thể lập tức nhảy múa hát ca, chúc mừng đại ma vương rời đi.

Nhưng bọn hắn lại nghe thấy những lời mà Chu Dương nói trước khi rời khỏi, trong nháy mắt sợ đái cả quần.

Tới một lần cả đám đã nghèo tới nỗi cạp đất mà ăn, tới mấy lần có còn để tụi này sống không hả?

- Đóng thông đạo lại, vĩnh viễn không mở ra!

- Tốt nhất là đám m Dương Sư chết hết đi!

Chu Dương không biết hành động của nhóm yêu quỷ, mà có biết thì anh cũng sẽ không để ý.

Đương nhiên, anh sẽ không đến nơi này lần nữa, đồ đáng tiền đã bị vơ vét gần như không còn gì, lần sau lại đến cũng khó có thu hoạch gì.

Chu Dương nói như vậy chỉ là vì cảnh cáo nhóm yêu quỷ, nhân gian không phải địa bàn của bọn chúng, muốn sống thì nên thành thật ở đây.

Tại sao không tiêu diệt hết chúng nó?

Nếu như Chu Dương lại đánh tiếp thì nhóm yêu quỷ nhóm chẳng phải là muốn tuyệt chủng.

Yêu quý yêu quỷ đang lâm nguy, mỗi người đều có trách nhiệm.

- A Ly, qua đây!

Chu Dương xé một miếng thịt rắn Yamata no Orochi rồi ném cho Cửu

Vĩ Tiểu Bạch Hồ.

Nó rất thông minh, biết rõ ai mới là lão đại nơi này, từ lúc đi theo Chu Dương thì vẫn luôn tỏ vẻ hết sức ngoan ngoãn, muốn ngoan bao nhiêu thì ngoan bấy nhiêu.

- Em nếm thử xem ăn ngon không?

A Ly cắn một khối nhỏ, nhưng mà nhai nửa ngày cũng không nhai nát, cuối cùng nó đành nuốt trọn cả một khối xuống bụng, sau đó như là bị nghẹn, hai mắt lật trắng.

- Dương ca! Anh cẩn thận một chút, đừng có nuôi chết nó chứ!

Chúng nữ nhìn Chu Dương với ánh mắt trách cứ.

Tiểu A Ly còn nhỏ, không thể tiêu hóa được thịt rắn Yamata no Orochi.

Chu Dương rót một cỗ sinh mệnh lực vào miệng A Ly, thịt rắn bị vỡ nát, lúc này A Ly mới cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều.

Đây là thứ quỷ gì?

Quá khó nhai!

Về sau không bao giờ ăn thứ này nữa!

Tiểu A Ly trợn to mắt hồ ly rồi thở hổn hển.

Nó nhìn thấy Chu Dương lại cắt thịt rắn lần nữa, lập tức quay đầu sang chỗ khác.

Đương nhiên, loại trạng thái này của nó không có duy trì rất lâu, bởi vì tiểu A Ly cảm nhận được chỗ tốt mà thịt rắn Yamata no Orochi mang tới.

Bụng nó vô cùng ấm áp, lực lượng trong cơ thể liên tục tăng trưởng.

Yamata no Orochi chính là sinh vật cấp Thần Thoại, thịt của nó chính là vật phẩm hiếm có, ngay cả Cửu Vĩ Hồ Tamamo no Mae cũng chưa từng được ăn loại thịt chất lượng như vậy, chớ nói chi là tiểu A Ly chưa từng ăn thịt.

Đến lúc mùi hương thịt rắn quanh quẩn quanh mũi, bụng của tiểu A Ly đã kêu kêu rột rột, bản năng kêu gào nó muốn ăn thịt rắn.

Tại sao cảm thấy bụng đói hơn rồi...

Tiểu A Ly vươn móng vuốt ra, nhưng lại rất nhanh lùi về.

Nhân loại đều dùng một loại phương thức kỳ quái để đồ ăn, nó có dự cảm, nếu như mình vươn móng vuốt ra thì sẽ bị đánh.

Quá thơm!

Tiểu A Ly ngẩng đầu nhìn Chu Dương một cái, sau đó kêu lên hai tiếng.

Chu Dương liếc mắt một cái biết là A Ly đòi ăn, cười lên.

- Không phải em vừa nói không muốn ăn sao?
- Tại sao hiện tại lại thay đổi ý định rồi?

Người ở dưới mái hiên, không cúi đầu không được.

Tiểu A Ly vươn hai cái móng vuốt ôm lấy cánh tay của Chu Dương, cái đầu nhỏ của nó cũng thò lại gần rồi gác lên mu bàn tay anh.

Tiểu A Ly đang lấy lòng Chu Dương.

- Xem ra em cũng rất là thông minh đấy!

Chu Dương cười một tiếng rồi ném từng khối thịt rắn được cắt nhỏ vào trong chậu cơm của tiểu A Ly, sau đó đích thân đút nó ăn.

Tiểu A Ly vui vẻ được cho ăn.

Lúc này nó đã hoàn toàn quên mất dự tính tuyệt thực phản kháng đại ma vương Chu Dương trước đó.

Hoặc có lẽ là vì thức ăn quá mỹ vị cho nên nó lựa chọn cúi đầu.

Thật sự quá thơm!

Chu Dương lấy ra Vạn linh hóa hình đan chuẩn bị cho tiểu A Ly dùng. Nhưng mà anh lại suy nghĩ một chút, bản thân Cửu Vĩ Hồ đã có năng lực hóa hình, ăn cái này quá là lãng phí, còn không bằng dùng ở những địa phương khác.

Ví dụ như thỏ con, quạt máy gì gì đó?

Lúc này sắc trời đã tối xuống, Cửu Long Thiên Đế Liễn tiếp tục bay

về phương xa. Lái ước chừng một giờ thì đã sắp rời khỏi khu vực Nhật Bản.

Chu Dương nhìn về phía trước, anh phát hiện được một thứ không tầm thường ở đằng xa.

Ánh sáng!

Ánh sáng của đèn điện!

Hương vị của văn minh!

Chu Dương nhìn về phương xa, chỗ đó có một tòa thành thị, đèn đuốc sáng trưng.

Nếu đặt ở trước tận thế thì chuyện này cực kì bình thường, nhưng đây là tận thế.

Tận thế thì làm sao còn có điện được?

Huống chi còn là phạm vi lớn như vậy, điều này khiến cho người ta không thể không suy nghĩ nhiều....

Cửu Long Thiên Đế Liễn chậm rãi hạ xuống, chạy về phía thành phố tràn ngập ánh đèn kia.

- Đây là nhà máy điện hạt nhân, em có ấn tượng với nơi này! - Anh Lạc nhìn thấy thành thị phía dưới rồi thốt lên một câu.

- Mấy ngày trước em còn đi qua nơi này, tất cả còn rất bình thường, không thấy một người sống, tại sao hôm nay sẽ xuất hiện một tòa bất dạ thành rồi?

Thì ra đây là nhà máy điện hạt nhân!

Chu Dương có nghe nói về những nhà máy điện hạt nhân của Nhật Bản, chúng nó rất thích nổ tung.

Đây là một nhà máy điện hạt nhân còn chưa nổ, nhìn qua cực kỳ không đáng tin cậy!

Đùng! Đùng! Đùng!

Tới gần tòa thành thị kia thì mọi người có thể nhìn thấy ánh lửa lóe lên, tiếng vang đặc biệt của súng ống lọt vào trong tai.

- Tập hợp lại, cùng nhau tập kích!

- Người phía sau thay phiên cho người trước, giải quyết hết đám Zombie chết tiệt kia!

Họng súng liên tục nã đạn, hỏa lực cuồng bạo mà hung tàn xé nát Zombie.

Chương 296: Tiến Lên Đi, Godzilla!

Nhắc tới cũng may mắn mà có Chu Dương dọn dẹp không ít Zombie phụ cận, mới để cho áp lực của đám người này giảm bớt rất nhiều.

Giải quyết xong đợt tấn công đầu tiên, nhóm chiến sĩ nhảy cẫng hoan hô.

Chu Dương nhảy xuống Cửu Long Thiên Đế Liễn, nhìn về phía đoàn người kia.

Phần lớn đều mặc đồng phục tác chiến, trang bị hoàn mỹ, cầm vũ khí được chế tạo chính quy, phối hợp tác chiến mật thiết, nhìn qua là đã được huấn luyện nghiêm chỉnh, tuyệt đối không phải người bình thường.

- Quân nhân của Nhật Bản sao?

Chu Dương lười suy nghĩ nhiều, trực tiếp sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, trong nháy mắt đã nhận được tin tức và tài liệu liên quan tài liệu và tin tức.

- Có chút thú vị đây!

Trước khi phát sinh tai họa Zombie, một nhóm quân nhân và nhà khoa học bí mật tiến hành một nhiệm vụ. Nhưng mà thí nghiệm cần một lượng điện lực lớn, còn cần phải bí mật, cho nên nhà máy điện hạt nhân liền trở thành lựa chọn tốt nhất.

Thí nghiệm tên là Kế hoạch cự thú.

Không biết là bọn họ bị ảnh hưởng bởi nguyên nhân gì, hoặc là đã phát sinh biến cố không muốn người khác biết, những người thí nghiệm Kế hoạch cự thú không có bị ảnh hưởng bởi virus Zombie.

Bọn họ vẫn luôn ẩn núp trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất, ngăn cách với bên ngoài.

Đến khi chờ mãi mà vẫn không thể liên hệ được với thượng cấp, lúc này thì bọn họ mới nhận ra có gì đó không đúng.

Đến khi biết được thế giới bên ngoài đã giống như Resident Evils thì bọn họ bắt đầu càng thêm cuồng nhiệt mà tiến hành nghiên cứu.

Các khoa học gia triệt để ký thác hy vọng vào Kế hoạch cự thú, bọn họ cho rằng đây là kế hoạch cứu vớt thế giới.

Hiện tại bọn họ dám trắng trợn đi ra ngoài cũng là bởi vì kế hoạch đã thành công!

Cự thú đã ra đời!

Sau đó càng có nhiều Zombie bị hơi thở người sống dụ dỗ tới đây, đám chiến sĩ bắt đầu lùi về sau, một thanh âm cực kỳ cuồng nhiệt vang dội khắp một vùng.

- Tiến lên đi! Godzilla!

Godzilla?

Mọi người giương mắt nhìn về một phía, một con cự thú cao hơn mười mét đứng lên, thân hình llao về đàn Zombie một cách nặng nề.

Hình tượng của cự thú có mấy phần giống như Godzilla thường thấy trong phim ảnh, sự khác biệt duy nhất chính là kích thước nhỏ hơn một chút.

Dù vậy thì chiến lực của Godzilla tương đối không tồi, cái đuôi của nó càn quét con đường đi qua, từng con Zombie giống như rơm rạ bị quét bay ra ngoài.

Thân thể nó to lớn như một cái máy ủi đất, không một con Zombie nào có thể ngăn trở bước chân của nó.

Nó chính là một cỗ máy chiến tranh di động.

Nhóm nhân viên quan sát từ xa nhìn thấy một màn này thì vừa mừng vừa sợ, cả đám không ngừng hò hét ở phía sau, giống như là trợ uy cho Godzilla.

- Chúng ta thành công rồi!
- Godzilla!
- Nhật Bản vạn tuế!

- Rốt cuộc chúng ta đã có hy vọng chiến thắng virus sinh hóa rồi!

Những người Nhật Bản trong tòa thành hoan hô liên tục, ai nấy đều nở nụ cười rạng rỡ, giống như là nghênh đón tân sinh.

Nhật Bản đã phát hiện một phiến di tích cổ, tìm được một quả trứng gần như hóa thạch bên trong, tiến hành đủ loại nghiên cứu.

Loại sinh vật cổ này dù đã hóa đá, nhưng gen thì vẫn có thể duy trì được một thời gian rất lâu.

Cao tầng Nhật Bản lập tức coi đây là cơ mật tối cao, muốn nghiên cứu biện pháp làm cho nhân loại trường sinh.

Đương nhiên, trước đó thì bọn họ phải nếm thử xem có thể tiến hành cấp độ nghiên cứu càng sâu hơn hay không.

Nhưng mà bọn họ nghiên cứu từ đầu đến cuối cũng không có được tiến triển đáng nói, vì thế cao tầng Nhật Bản nghĩ ra một cái ý nghĩ to gan, phục sinh loại cự thú này.

Nghiên cứu vẫn luôn không ôn không hỏa, sau khi tận thế giáng xuống, áp lực của bọn họ cũng càng ngày càng tăng.

Sau tận thế, bọn họ bị chặt đứt nguồn tiếp tế, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Liều mạng nhịn ăn nhịn uống, tiết kiệm lương thực.

Bọn họ dùng tính mạng của binh lính để thu thập vật liệu cuộc sống, lúc này mới có thể miễn cưỡng chống đỡ đến bây giờ.

Ngay tại lúc bọn họ suýt đèn tắt dầu cạn thì thí nghiệm thành công!

Rốt cuộc thì Cự thú titan được ra đời!

Từ nay về sau, đây chính là thế giới của bọn hắn!

Bây giờ không phải là tận thế sao?

Những quốc gia khác có đất đai phì nhiêu và phong phú, đây chính thời cơ tốt nhất để sử dụng cự thú chiếm lĩnh đất đai, thống trị toàn thế giới!

- Cực hàn!

Nhân viên nghiên cứu đứng từ xa hô to ra lệnh cho Godzilla, một

người cầm một thứ như là thiết bị điều khiển trong tay, hình như là hạch tâm khống chế.

Sau một khắc, Godzilla mở cái miệng to của mình ra, một chùm sáng cực hàn dài hơn một trăm mét được phun ra từ trong miệng nó.

Zombie trong phạm vi một trăm thước khi tiếp xúc chùm sáng cực hàn này thì cử động dần dần chậm rãi, sau đó biến thành tượng băng, tiếp theo thì bị phân giải thành vô số băng vụn.

- Thành công!
- Uy lực quá mạnh!
- Thật là thời khắc chấn nhiếp nhân tâm!

Đây mới chỉ là bắt đầu, sau này Nhật Bản chế tạo ra hàng loạt cự thú Godzilla, biến chúng nó thành cỗ máy chiến tranh, tiêu diệt sạch Zombie, sau đó sẽ là thống trị toàn thế giới.

Có loại Cự thú titan như thế này, thế giới chính là thiên hạ của Nhật Bản.

Điều này đại biểu Nhật Bản sắp rời khỏi hòn đảo nhỏ bé chật hẹp, triệt để quật khởi.

- Ha ha! Chờ khi nào chúng ta chế tạo ra một nhóm Godzilla, nhất định phải đi tới Trung Quốc trước! Nói không chừng còn có mấy mỹ nữ tồn tại!
- Trung Quốc rộng lớn như vậy, để không thật sự quá lãng phí. Nơi đó vốn dĩ là thuộc về chúng ta, hiện tại là lúc vật quy nguyên chủ.
- Thật sự mong đợi khi người Trung Quốc nhìn thấy Godzilla, không biết biểu cảm lúc đó sẽ là gì? Nhất định là sẽ rất chấn động!
- Nhật Bản vạn tuế! Thiên hạ đều sẽ là lãnh thổ của chúng ta!

Người Nhật Bản la hét hoan hô, giống như là để giải tỏa những áp lực từ trước tới nay của mình.

Bọn họ gào thét, bọn họ la ầm lên, bọn họ thét chói tai!

Dường như muốn phun toàn bộ bất mãn trong lòng ra!

Hiện tại thì kế hoạch của bọn họ đã thành công, là khi nghênh đón phần thưởng thuộc về mình.

Nếu như bọn họ có thể thống trị thế giới bằng Godzilla, như vậy thì mỗi người đều sẽ được ký lục lại một bút nồng đậm bên trong lịch sử.

Lưu danh thiên cổ!

Để cho ngàn vạn người chiêm ngưỡng!

Chương 297: Chưa Xuất Sư Đã Chết! Miệng Thối Dẫn Tới Tai Hoạ!

- Chúng ta sắp mở ra một thế hệ mới thuộc về chúng ta!
- Nghĩ tới việc hình ảnh của chúng ta sẽ được in trên tiền tệ, quả thật là một chuyện sung sướng không thể diễn tả được!
- Sau này tôi sẽ nắm giữ khu vực Trung Quốc, đàn ông đời đời làm nô lệ, đàn bà đời đời làm kỹ nữ!

Bọn họ sẽ là các vị vua của thế giới mới!

- Tao không cho là như vậy đâu!

Chu Dương bước ra từ trong bóng tối, cười chào hỏi với mọi người.

Lần này anh nói bằng tiếng Trung, ngoại trừ một ít nhà khoa học hiểu được chút ít tiếng Trung thì những người còn lại hoàn toàn không hiểu Chu Dương đã nói cái gì.

- Người Trung Quốc?

Dù nghe không hiểu nhưng cũng không trở ngại bọn họ có thể nghe hiểu đây là tiếng Trung.

Dù sao thì tiếng Trung cũng là thứ tiếng khởi đầu của nhiều nước, ngay cả ngôn ngữ Nhật Bản cũng là suy diễn từ tiếng Trung mà ra.

- Hắn đang giễu cợt chúng ta!

Một tên biết tiếng Trung nhảy ra giải thích cho mọi người.

Đám binh sĩ cầm súng rối rít chĩa miệng súng nhắm ngay Chu Dương, liên tục cười lạnh.

- Người Trung Quốc, mày có thể sống đến bây giờ thì có thể nói là mày phước lớn mạng lớn, nhưng thật bất hạnh là hiện giờ mày gặp được tụi tao.

- Dám một thân một mình đi tới trước mặt chúng tao, lá gan của mày cũng rất lớn! Rất tự tin đấy!

- Nhưng mà loại người như mày thì bình thường sẽ không sống được lâu đâu!

Đám binh lính nổ súng về phía Chu Dương, có điều đạn còn chưa rời nòng thì cả đám đã cảm giác cổ chợt lạnh, sau đó đầu rời khỏi thân thể, văng về nơi xa.

Hơn hai mươi tên binh lính cầm súng đều không có ngoại lệ, toàn bộ chết như ngả rạ.

Trong nháy mắt giết hơn hai mươi tên binh lính cầm súng, đối phương vẫn đứng tại chỗ không hề nhúc nhích một chút nào.

Đây còn là con người sao?

- Tao xin trả lại câu mà tụi bây mới nói vừa rồi!

- Muốn xâm lược Trung Quốc thì trước tiên phải hỏi nắm đấm của tao có đồng ý hay không đã!

- Hiện tại đến phiên tụi bây!

Chu Dương chậm rãi bước về phía nhóm nhà khoa học Nhật Bản, nhìn thấy tên hề nhảy ra giễu cợt mình, trong mắt anh đều là lạnh lẽo.

Mỗi khi anh đến gần, bất cứ tên Nhật Bản nào trong khoảng cách mười mét đều sẽ chết ngay lập tức, giống như trúng một loại Tà Chú nào đó.

- Đáng chết! Cái tên quái vật này!

Không còn người Nhật Bản nào muốn tiếp tục chiến đấu với Chu Dương, đối mặt với loại thủ đoạn giết người quỷ thần không hay biết này thì ai cũng sẽ cảm thấy tuyệt vọng.

- Đúng rồi, chúng ta còn có Godzilla!

- Godzilla, đập chết hắn ta cho tao!

Nghĩ đến Godzilla biểu hiện ra chiến lực kinh khủng, hắn là đối phó với một tên nhân loại sẽ không phải là chuyện khó khăn gì.

Đây cũng là cứu tinh duy nhất của bọn hắn.

Godzilla nhận được mệnh lệnh, điên cuồng chạy về phía Chu Dương.

Nhưng mà mới vọt tới một nửa, nó như là cảm nhận được nguy cơ to lớn, thân hình khổng lồ lập tức ngừng tại chỗ, không dám tiếp tục tiến lên phía trước.

- Godzilla, mau chóng giết chết hắn ta đi!

Nhân viên nghiên cứu khoa học kêu to lên, cuối cùng vẫn là mệnh lệnh chiếm thượng phong, Godzilla trực tiếp vận dụng đại chiêu, một chùm sáng cực hàn nổi lên trong miệng nó.

Được cứu rồi!

Bọn họ vừa mới kiến thức qua uy lực của chiêu này, cả đám lập tức tràn đầy tự tin.

Nhưng mà đại chiêu vừa mới phóng ra một nửa liền triệt để ách hỏa.

Ánh đao sáng như tuyết lướt qua, Godzilla giống như là trâu bị róc thịt, phân cách thành hơn ngàn khối.

Thiếu nữ Anh Lạc mặc đồng phục thủy thủ nắm hai thanh đao võ sĩ đứng cách đó không xa, không có một giọt máu nào có thể văng lên người cô.

Godzilla đã chết, lại còn là chết dưới một thanh đao võ sĩ?

Một màn này thật là làm cho người ta chấn động!

- Cô cũng là người Nhật Bản, mau cứu chúng tôi đi!

Mặc dù con đàn bà này là thủ phạm giết chết Godzilla, nhưng đám người kia vẫn mang trong lòng một tia may mắn, mở miệng kêu cứu.

- Ai dám chọc giận chủ nhân, giết chết không tha!

- Tôi có thể đưa tài liệu nghiên cứu Godzilla cho ngài! Ngài cũng

có thể chế tạo loại cự thú mạnh mẽ như vậy!

- Tao không có hứng thú đối với loại yếu như gà này!

Chu Dương cười giễu cợt một tiếng, anh đi tới trước mặt tên Nhật Bản mở miệng ban nãy rồi nhẹ nhàng vung tay ra.

- Mày lạnh rồi.

Chu Dương đã sớm lấy được tài liệu mình cần từ trong đầu đám người Nhật Bản kia, cho nên không cần thiết lưu lại người sống.

Không thể nói là Godzilla cay gà, nếu mà nó trưởng thành rồi tiến hóa đến Hỏa Liên Godzilla thì cũng là sinh vật cấp Thần Thoại, thực lực mạnh mẽ.

Nhưng mà như vậy thì cần thời gian quá dài, ít nhất vài chục năm, thậm chí hơn cả trăm năm.

Mà cho dù bọn hắn có chế tạo thành công đội quân Godzilla thì vẫn thua xa thực lực quân đoàn mười vạn thiên binh của mình.

Thực lực của Chu Dương càng mạnh thì thực lực của mười vạn thiên binh cũng tăng theo.

Chỉ có khuyết điểm duy nhất là thời gian kéo dài ngắn, nhưng cái này cũng đã đủ dùng rồi.

Dưới tình huống bình thường thì một mình Chu Dương là dư sức cân tất cả.

Đối với những chủng tộc hay là thế lực khác, Godzilla chính là bảo bối hiếm có khó tìm, tiềm lực cực lớn.

Đương nhiên, nếu để cho văn minh Nurkse biết còn có vật thí nghiệm hoàn mỹ như Godzilla, sợ rằng cũng sẽ không có virus sinh hóa xuất hiện.

Đến lúc đó nhân loại sẽ phải đối mặt tận thế khó khăn hơn, tận thế của Cự thú titan, độ khó tăng lên gấp trăm lần.

Lại thêm sự cản trở của người Nurkse ở sau lưng, nhân loại tuyệt đối sẽ bị diệt tuyệt.

Dựa vào tinh thần không lãng phí, Chu Dương vốn dĩ tính toán thu hồi thi thể của Godzilla, muốn nếm thử xem thịt Godzilla ăn có ngon hay không.

Nếu mà mùi vị không tệ thì Chu Dương dự định về sau sẽ chăn nuôi Godzilla, như chăn heo để lấy thịt.

Anh đi tới căn cứ thí nghiệm, lúc này còn có mấy nhân viên đang bận rộn làm việc, từ trong những căn phòng mơ hồ truyền đến thanh âm không mấy dễ nghe.

Chu Dương mặc kệ mọi việc, anh đi thẳng tới phòng đông lạnh Godzilla, bên trong chứa đựng gen nguyên thủy nhất.

Thông qua ký ức của các nhân viên thí nghiệm, Chu Dương đã biết con Godzilla vừa nãy chỉ là thể bồi dưỡng, không đủ hoàn thiện, tế bào của nó không có cách nào tiếp tục chia tách và tiến hóa.

Bắt buộc phải có tế bào và gen gốc thì mới có thể chế tạo ra Godzilla.

- Ai? Lá gan quá lớn!
- Nơi này không phải là nơi người ngoài có thể đi vào, cảnh vệ...

Người nọ còn chưa nói xong thì đã cảm thấy cổ mình chợt lạnh, thoáng một cái thì đầu đã lìa khỏi cổ.

Chương 298: Kế Hoạch Chăn Nuôi Godzilla Lấy Thịt, Ban Nãy Tôi Quên Cầm Ít Đồ, Các Người Không Cần Phải Sợ!

Những người khác nghe được động tĩnh liền rối rít chạy tới bên này, nhưng mà khi tới nơi thì mọi người chỉ thấy một thi thể không đầu ngã xuống đất và nơi lưu trữ gen của Godzilla đã trống không.

- Mọi người nếm thử món thịt mới như thế nào?

Chu Dương trở lại Cửu Long Thiên Đế Liễn, anh giao một khối thịt Godzilla cho Ninh Thải Hà, cô vợ đầu bếp bắt đầu bận túi bụi, chỉ chốc lát thì trong phòng bếp đã truyền đến mùi thức ăn thơm nức.

Rõ ràng mọi người vừa cơm nước xong không bao lâu, nhưng khi ngửi được mùi thơm thức ăn thì ai nấy đều rối rít tụ tập lại.

Đặc biệt là Nhị Ngốc, cô nàng nằm úp sấp trên bàn không chịu đi.

- Thơm!
- Muốn ăn nữa!
- Quá ngon!

Thịt Godzilla rất dai, có mấy phần giống như thịt bò.

Nhưng mà nếu so sánh với thịt bò thì nó ngon hơn gấp mấy chục lần, hương vị cũng không hề thua kém thịt rắn Yamata no Orochi.

Nhưng mà Yamata no Orochi đã tuyệt chủng, về sau có muốn ăn thì cũng không có mà ăn.

Godzilla thì còn có thể nuôi dưỡng, về sau thì thịt sẽ cuồn cuộn không dứt.

- Sau này hai chị em sẽ phụ trách nuôi dưỡng Godzilla!

Chu Dương nhìn về phía Trang Vũ Tĩnh và Trang Vũ Tình, sau đó sao chép một phần ký ức chăn nuôi Godzilla dán vào đầu hai chị em.

Những ký ức này sinh động như thật, giống như hai cô thật sự đã từng đích thân tham dự thí nghiệm, hiểu rõ mỗi một phân đoạn và từng bước đi.

Có kinh nghiệm, lại thêm hai chị em vốn là người thông minh, không bao lâu thì cả hai đã có thể tiến hành thí nghiệm hoàn chỉnh.

Khi Trang Vũ Tĩnh và Trang Vũ Tình biết thực lực của Godzilla có thể lên tới cấp Thần thoại thì hết sức hưng phấn.

Hai cô nàng nghĩ đến cảnh tượng sau này mình có thể triệu hoán một đội quân Godzilla.

Nhưng mà khi hai người nghe thấy Chu Dương dự tính nuôi Godzilla để lấy thịt, sắc mặt hai người nháy mắt đen xuống.

Chu Dương sờ cằm một cái, hình như mình quên lấy dụng cụ thí nghiệm theo rồi...

- Có người nào thấy ai từng vào đây hay không?
- Godzilla là do ai giết? Vừa mới chết nhiều người như vậy, rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Khi những người ở phòng thí nghiệm phát hiện gen Godzilla bị trộm,

tin tức này như là sấm sét giữa trời quang.

Cả đám chạy khắp nơi tìm kiếm kẻ cắp nhưng lại phát hiện nhân viên thí nghiệm đi ra ngoài đều đã tử vong, thậm chí cả Godzilla cũng biến mất không còn dấu vết.

Thông qua vết máu trên đất, bọn họ phán đoán chín mươi chín phần trăm là Godzilla đã chết...

Chết ở trong tay một con quái vật không biết tên.

Đây chính là tận thế sao?

Quá đáng sợ!

Trong lòng nhóm nhân viên thí nghiệm và nhân viên an ninh tràn đầy thấp thỏm lo âu.

Nếu mà còn có tế bào Godzilla thì bọn họ còn có thể phục chế quá trình như trước đây, tạo ra Cự thú Titan một lần nữa.

Nhưng mà, mọi việc đều xong rồi!

Không có cự thú Godzilla, giấc mộng của bọn hắn đã tan vỡ!

Thậm chí muốn sinh tồn tại tận thế cũng đều trở nên vô cùng gian nan.

Tại sao lại như vậy? Tại sao ông trời phải đối xử với bọn họ như vậy?

- Lúc trước còn có chút bán thành phẩm, nếu như chúng ta có thể lợi dụng chúng để tiến hành nghiên cứu, nói không chừng còn sẽ có thu hoạch.
- Cho dù chúng ta không cách nào phục chế được Godzilla ở trạng thái hoàn mỹ thì ít nhất thì chúng ta còn có thể bảo hộ bản thân ở tận thế...

Mọi người than thầm, chuyện đã tới nước này thì cũng đành như thế thôi.

Nghĩ tới đây, mọi người vực dậy tinh thần đi tới phòng thí nghiệm dưới tầng hầm, càng chế tạo ra thành phẩm sớm chừng nào thì càng tốt chừng đó.

Con quái vật xuất quỷ nhập thần vừa rồi để lại cho bọn hắn một

bóng ma tâm lý không hề nhỏ, nếu có thể chế tạo ra cự thú bán thành phẩm thì ít nhất còn an ủi trái tim của bọn họ một chút.

- Đồ vật vẫn còn ở!

Nhìn thấy dụng cụ thí nghiệm vẫn còn, mọi người thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Cái này cũng không tính là kết quả xấu nhất.

Chỉ cần dụng cụ thí nghiệm vẫn còn thì tất cả vẫn còn có hy vọng.

Bọn họ còn có cơ hội thành công.

- Chúng ta gia tăng sức lực, tranh thủ làm xong trong vòng ba ngày!

Trưởng nhân viên nghiên cứu động viên tất cả mọi người.

Nhưng mà vừa mới dứt lời, hắn phát hiện mọi người đều nhìn mình với vẻ mặt quỷ dị.

Nói đúng ra là nhìn cái gì đó ở phía sau lưng hắn.

Trưởng nghiên cứu quay đầu lại một cách cứng đờ, chỉ thấy một người đàn ông Trung Quốc đang đứng ở phía sau mình.

Người này xuất hiện từ bao giờ?

Nếu mà vừa rồi hắn ta tập kích mình, chẳng phải là mình đã chầu ông bà rồi sao…..

- Mày là ai?

Mọi người như gặp đại địch, đặc biệt là bọn họ vừa mới trải qua những việc kì lạ, sự cảnh giác đã tăng lên tới cực hạn.

- Ban nãy tôi quên cầm ít đồ, các người không cần phải sợ!

Nói xong Chu Dương không coi ai ra gì mà thu từng món thiết bị một vào không gian giới chỉ chiếc nhẫn.

Chỉ một lát sau, toàn bộ dụng cụ trong phòng thí nghiệm đã biến mất, căn phòng trở nên vô cùng trống trải.

- Bảo vật không gian?!

Đám nhân viên ngây người như phỗng.

Đại ca, đây là đồ vật của tụi này!

Chú mày làm trò trước mặt chúng tao, lấy toàn bộ thiết bị nghiên cứu mang đi, cái này có thích hợp không?

Nhưng vừa nghĩ đến năng lực xuất quỷ nhập thần của đối phương, không ai dám đứng lên ngăn trở.

- Mày chính là người trộm gen Godzilla đi?

Có người không nhịn được mà hỏi một câu.

Nếu không phải Chu Dương trộm thì hắn ta cũng không cần trở lại mang dụng cụ của phòng thí nghiệm đi.

Mọi người lại nghĩ tới một sự thật đáng sợ khác.

Có lẽ nào Godzilla và những người bên ngoài đều chết ở trong tay tên này không?

- Khụ khụ! Hỏi cái kiểu gì thế hả? Để tao đưa mày về lò nấu lại!

Chu Dương chỉ một ngón tay về phía tên vừa mới hỏi, trong nháy mắt, giữa mày của đối phương đã xuất hiện một cái lỗ máu, sau đó cả người ngã xuống mặt đất.

Mọi người bị cảnh tượng kinh khủng này dọa sợ đến mức vội vàng tránh né về phía sau, hận không thể cách người chết càng xa càng tốt.

Ai nấy đều lộ ra vẻ mặt oán độc nhìn về phía Chu Dương.

Tên này quả thực không biết xấu hổ, ăn cắp thành quả lao động của người khác, khốn kiếp!

- Có duyên gặp lại! Mà thôi quên đi, vẫn là đưa tụi bây về Tây thiên đi!

Chu Dương vừa dứt lời, trên bầu trời bỗng dưng có một khỏa thiên thạch màu đỏ to lớn lao thẳng xuống, khi nó vừa chạm mặt đất thì đã san bằng căn cứ thí nghiệm này thành bình địa.

Chương 299: Đài Thí Nghiệm

Siêu Cấp! Nguyên Dịch Tiến Hóa Sinh Hóa Cấp Thần Thoại!

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 9846583 Zombie, thu được 9846583 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 6024 Zombie tiến hóa, thu được 30120 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 78 Zombie hệ Tốc độ, thu được 23400 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 65 Zombie hệ Lực lượng, thu được 19500 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 8 Tang Chung (Zombie biến dị thể chất và lực lượng), thu được 8000 tích phân. »

Đây chính là chỗ xấu khi không có nguyên dịch tiến hóa Zombie, Zombie đều là phổ thông, giết gần một ngàn vạn con Zombie mà khen thưởng chỉ mới miễn cưỡng vượt qua một ngàn vạn.

Nếu như mình có thể tiến hóa Zombie một đợt thì khen thưởng sẽ tăng lên ít nhất gấp năm lần.

Điều này đại biểu Chu Dương đã vô hình tổn thất bốn, năm cái bảo rương cấp Thần Thoại.

Đáng tiếc là mình đã sử dụng hết hàng dự trữ.

Thật hoài niệm nguyên dịch tiến hóa Zombie!

Chờ chút, chẳng phải trong trí nhớ của mình cũng có phối phương về nguyên dịch tiến hóa Zombie sao?

Tuy rằng hiện tại không có nguyên dịch tiến hóa, nhưng mình có vật liệu!

Có thể tự làm!

Sau khi cướp sạch bảo khố của Nurkse thì Chu Dương đã thu được một lượng vật liệu không nhỏ để làm ra nguyên dịch tiến hóa Zombie.

Tự mình động thủ, cơm no áo ấm.

Không có phòng thí nghiệm?

Đơn giản, chế tạo một cái là được rồi!

Chức năng chế tạo vũ khí để làm gì!

Ai bảo nó chỉ có thể chế tạo vũ khí lạnh bình thường?

Trong đầu Chu Dương hiện ra ký ức có quan hệ tới phòng thí nghiệm nguyên dịch tiến hóa Zombie, chức năng và cấu tạo đều hiện lên rõ mồn một.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ có muốn tiêu hao tinh túy thần thoại để chế tạo binh khí cấp thần thoại không? »

Một lát sau, trước mặt Chu Dương hiện ra hình ảnh của một đài thí nghiệm, hầu hết các trình tự đều được áp súc thành một thể.

« Đài thí nghiệm siêu cấp (Thần thoại): Đài thí nghiệm chuyên dùng cho các cuộc thí nghiệm, nắm giữ tỷ lệ thành công và phẩm chất cao nhất. »

« Tiêu hao 100 điểm tinh túy thần thoại, chế tạo thành công Đài thí nghiệm siêu cấp cùng với bốn hiệu quả thần thoại kèm theo. »

« Hiệu quả thần thoại — Phẩm chất tăng cao: Cùng loại tài liệu, hiệu quả chế tạo vật phẩm tăng lên 300%. »

« Hiệu quả thần thoại — Siêu cấp ưu hóa: Khi bước vào trạng thái chế tạo thì có thể tiến hành tối ưu hóa phẩm chất lên mức cao nhất, hiệu quả và phẩm chất đề cao đến trạng thái tốt nhất. »

« Hiệu quả thần thoại — Gia tốc sinh sản: Tăng hiệu quả sinh sản gấp 10 lần, phẩm chất sẽ không giảm xuống. »

« Hiệu quả thần thoại — Sản lượng gấp bội: Khi sản sinh, cùng loại tài liệu thì vật phẩm sinh ra sẽ được gia tăng gấp đôi. »

Hiệu quả quá tốt!

Bỏ ra một trăm điểm tinh túy thần thoại quá đáng giá.

Chu Dương chế tạo Đài thí nghiệm siêu cấp không chỉ là vì sinh sản nguyên dịch tiến hóa Zombie, kỹ thuật chế tạo Godzilla cũng được nhập vào Đài thí nghiệm, tính thực dụng của nó mạnh hơn cái trước

nhiều.

Nói cách khác, từ nay về sau, đài thí nghiệm không chỉ liên tục sinh sản nước thuốc mà còn có thể sản xuất cuồn cuộn ra thịt heo Godzilla.

Không biết hiệu quả như thế nào? Không biết có quá sức hay không đây?

Rất nhiều vật liệu chế tạo nguyên dịch tiến hóa Zombie được ném vào Đài thí nghiệm, đợi đến khi phải ném vật liệu cuối cùng thì Chu Dương có chút suy tư.

Vật liệu cuối cùng là máu người, cũng là vật liệu quan trọng nhất của nguyên dịch.

Dùng máu của mình và chúng nữ là điều không có khả năng.

Chu Dương không phải đồ ngu mà đi sử dụng máu của mình làm thứ này.

Trong tay anh còn có máu của Yamata no Orochi và Raijū, Chu Dương ôm tâm thái nếm thử, ném hết chúng nó vào Đài thí nghiệm.

Cho dù là thất bại thì Chu Dương cũng sẽ không đau lòng.

Các loại vật liệu được dung hợp và chuyển hóa trong Đài thí nghiệm siêu cấp với tốc độ cực nhanh, hiệu suất ít nhất là gấp mấy chục lần văn minh Nurkse.

Không lâu sau thì từng giọt nguyên dịch màu tím đậm được sản xuất thành công.

Mỗi một giọt đều óng ánh trong suốt, giống như từng viên thủy tinh hình giọt nước.

« Nguyên dịch tiến hóa sinh hóa (Thần thoại): Sử dụng máu của sinh vật cấp Thần Thoại là Yamata no Orochi và Raijū làm tài liệu, thành công chế tạo ra nguyên dịch tiến hóa cao cấp nhất, có ma lực không thể kháng cự nổi đối với sinh vật sinh hóa. Sau khi sử dụng thì có thể tiến hành tiến hóa siêu cấp.

(Chú thích: Nguyên dịch tiến hóa sinh hóa có hiệu quả phi phàm, chỉ có người có tiềm lực sinh hóa siêu phàm mới có tư cách sử dụng, nếu không thì sẽ không thể chịu đựng nổi.) »

Xem ra thứ này rất tốt!

Chu Dương lấy mấy chục giọt nguyên dịch tiến hóa sinh hóa ra rồi cẩn thận đánh giá, mỗi một giọt đều là báu vật vô thượng.

Đúng rồi, Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết và những người khác bên cạnh mình có thể sử dụng nguyên dịch tiến hóa sinh hóa, không biết hiệu quả sẽ như thế nào?

Mình nắm giữ năng lực phục sinh, không sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, nếu xảy ra vấn đề thì cùng lắm là chết, tới lúc đó mình có thể hồi sinh các em ấy.

Khụ! Khụ!

- Khả Nhi, tới thử sản phẩm mới của anh nào!

Chu Dương lắc lắc nguyên dịch tiến hóa sinh hóa trong tay.

Trình Khả Nhi nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Chu Dương, cô hoàn toàn tín nhiệm anh ấy, không nói không rằng mà lập tức uống thứ này vào bụng.

Nóng!

Giống như có một ngọn lửa đang cháy trong bụng, da thịt của Trình Khả Nhi đã đỏ lên một mảng lớn.

Chu Dương đứng bên cạnh quan sát trạng thái của Trình Khả Nhi, một khi xảy ra vấn đề thì anh có thể lập tức ra tay cứu viện.

Một lát sau, loại dị trạng này biến mất, toàn thân Trình Khả Nhi cũng khôi phục bình thường.

Trình Khả Nhi

Độ trung thành: 100

Trạng thái: Dung hợp thần cách (Ám Ảnh Chi Thần)

Lực lượng: 2184 (+ 400/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 8000 điểm)

Thể chất: 1932 (+300/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 5000 điểm)

Nhanh nhẹn: 2312 (+500/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 10000 điểm)

Tinh thần: 1968 (+300/ mỗi ngày, hạn mức tối đa 6000 điểm)

Năng lượng: 19680

Vũ khí: Ngân Nguyệt Trảm Long Kiếm (Truyền thuyết), Lưỡi đao Ảnh Long (Thần thoại), Áo choàng Ám Ảnh (Thần thoại)

Năng lực: Miễn dịch ra đa dò xét Zombie, sinh hóa vũ trang (Thần cấp), chung cực lây nhiễm (Thần cấp)

Thiên phú: Cường hóa sức mạnh (cấp độ D), linh xảo (cấp độ E)

Dị năng: Trảm Không Kiếm (A), Hỏa Thần thánh sứ (cấp độ S), Lôi điện pháp vương (cấp độ S), Tịch diệt (cấp độ S), Bão táp chi tử (cấp độ S), Băng thở dài (cấp độ S), Sa mạc hoàng đế (cấp độ S), Ám Ảnh Thần Vực (thần cấp), Ám Ảnh long chi nộ (thần cấp) Thuấn ảnh ngàn kích (thần cấp)

« Thông báo của hệ thống: Độ trung thành đạt đến 100 điểm sẽ vĩnh viễn không thay đổi, không thể nào làm phản. »

.....

(Chú thích: Mục tiêu còn chưa đạt đến trạng thái hoàn toàn triệt để dung hợp thần cách, mời bảo vệ mục tiêu cho tốt.)

« Sinh hóa vũ trang (Thần cấp): Thuộc tính bốn chiều gia tăng 1000 điểm, miễn dịch tổn thương chín phần. Bị vết thương trí mệnh thì sẽ thu được một lần hộ thuẫn, tương đương với thể chất tăng lên gấp ba. »

« Chung cực lây nhiễm (Thần cấp): Virus sinh hóa trong cơ thể đã tiến hóa tới trạng thái hoàn mỹ nhất, mục tiêu bị lây nhiễm sẽ trở thành nô lệ, chỉ biết nghe theo chỉ huy của chủ nhân. (Chú thích: Có thể lây nhiễm cao nhất là sinh mệnh cấp Thần Thoại.) »

Thuộc tính bốn chiều gia tăng một ngàn điểm?

Còn tăng thêm hai loại năng lực thần cấp, cái này cũng quá là trợ công!

Nhìn thấy hiệu quả trâu bò như vậy, Chu Dương bắt đầu luyến tiếc ném cho đám Zombie để lấy tích phân.

Chương 300: Tiến Hóa Đi! Tê Liệt Thú! (1)

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Tiếp theo là Viên Thanh Tuyết, Tô Nguyên Dao, Ninh Thải Hà, Hồ Hiểu Dung, mọi người đều phát sinh biến hóa long trời lở đất, thực lực tăng vọt.

Những người còn lại nhìn đến đỏ mắt, rối rít tỏ vẻ mình cũng muốn thử một chút.

Thứ này có sản sinh hiệu quả với người bình thường hay không thì còn chưa biết, phải thử một chút mới có thể dùng.

Liễu Xảo Yến xung phong nhận việc trở thành vật thí nghiệm.

Kết quả cũng như trước đó, da thịt của Liễu Xảo Yến bắt đầu đỏ lên không thua gì những người trước.

Nhưng mà tiếp theo lại xuất hiện cảnh tượng mà mọi người không ngờ được.

Ầm!

Liễu Xảo Yến nổ tung...

Đậu xanh, tại sao lại nổ rồi?

Chu Dương nhanh chóng dùng nghịch chuyển sinh tử cứu Liễu Xảo Yến.

Nguyên dịch tiến hóa sinh hóa cấp Thần thoại không thể để người thường trực tiếp sử dụng được, nhất thiết phải nghĩ biện pháp sửa đổi một phen.

Tốt nhất là cải tạo thành phiên bản thích hợp cho loài người.

Phối phương của Zombie và phối phương của nhân loại là hai chuyện hoàn toàn khác nhau, muốn sửa đổi không phải chuyện đơn giản.

Kiến thức trong đầu không đủ để làm điều này.

Xem ra đã tới lúc phải tìm cho mình một nhà khoa học nữ rồi.

Sau đó là thời gian hai chị em Trang Vũ Tĩnh và Trang Vũ Tình biểu diễn.

Hai người thao tác thuần thục, trong chốc lát thì đã chế tạo thành công hai con Godzilla mini.

« Godzilla (Thần Thoại)

Chủng tộc: Cự thú titan

Trạng thái: Chưa thành niên

Lực lượng: 233

Thể chất: 318

Nhanh nhẹn: 188

Tinh thần: 225

Siêu cấp tái sinh (S): Năng lực khôi phục tăng lên một trăm lần, có thể tái sinh phần chi bị đứt gãy.

Siêu cấp phòng ngự (S): Lân giáp tăng lên trên diện rộng cải thiện đáng kể khả năng phòng thủ, tăng phòng ngự lên một trăm lần, miễn dịch tổn thương chín phần.

Chùm sáng cực hàn (S+): Trong miệng phun ra chùm sáng cực hàn, đóng băng mục tiêu trong nháy mắt, sau đó phân giải thành từng mảnh vỡ nhỏ.

Chung cấp thích ứng hoàn cảnh (Thần cấp): Godzilla có thể thích ứng mọi hoàn cảnh, thân thể sẽ làm ra biến hóa để thích ứng và suy yếu tối đa ảnh hưởng do hoàn cảnh tạo nên, miễn dịch toàn bộ hiệu quả tiêu cực.

Hình thái Hồng Liên (chưa giải khóa):???

Hình thái Vũ Trụ (chưa giải khóa):??? »

Nhân viên thí nghiệm chế tạo Godzilla là bán thành phẩm, có Đài thí nghiệm siêu cấp giúp đỡ, hai chị em đã chế tạo thành công Godzilla ở trạng thái hoàn mỹ nhất.

Thực lực vượt xa gấp mười lần so với bán thành phẩm do đám người Nhật Bản chế tạo.

Cũng không tệ lắm!

Tiềm lực cũng không thua kém gì Tử Vong Chi Dực!

Tuy là hình thể còn hơi nhỏ, nhưng mà chúng nó lớn lên rất nhanh, chờ nuôi mấy ngày là đã có thể giết lấy thịt...

Trang Vũ Tĩnh và Trang Vũ Tĩnh hình như cảm nhận được ánh mắt bất thiện của Chu Dương và Nhị Ngốc nhìn về Godzilla, khuôn mặt cả hai tràn đầy cảnh giác, bảo vệ hai con Godzilla ở sau lưng mình.

- Mấy người không thể ăn nó!

Hai con Godzilla cực kỳ ngoan ngoãn, vội vàng ôm cánh tay của hai cô gái, giống như là đang nịnh hót.

- Đực hay cái?

Chu Dương đi tới, xách hai con Godzilla nhìn một chút.

Không nghĩ đến hai con đều là cái.

Ừ, vậy thì để cho hai đứa bây sống lâu hơn một chút.

Nếu như là đực, lập tức giết ăn thịt.

- Dương ca, chẳng lẽ anh có ý định gì với Godzilla sao?

Hai chị em vội vàng đoạt lại Godzilla từ trong tay Chu Dương rồi cẩn thận bảo vệ chúng nó ở sau lưng, rất sợ Chu Dương nhìn thấy bọn nó một hồi thì sẽ phát sinh chuyện nào đó nghe rợn cả người.

- Anh là loại người này sao?

Khoé miệng Chu Dương hơi co quắp, tại sao các em ấy có thể nghĩ mình là người như vậy chứ?

Hai con Godzilla ló đầu ra từ phía sau hai chị em, đôi mắt nhỏ đen nhánh nhìn về phía Chu Dương.

- Nhìn cái gì mà nhìn, còn nhìn là ăn luôn tụi bây!

Godzilla bị dọa sợ rụt cổ lại, không dám ló đầu ra nữa.

- Dương ca có ý định gì?

Miêu Linh Nhi tò mò hỏi.

Đối mặt ánh mắt u oán của hai chị em, Chu Dương thua trận.

Anh nhịn xuống, quay sang xách tiểu loli lên rồi đét mông một trận.

Chu Dương bắt đầu chế tạo nguyên dịch tiến hóa sinh hóa cấp thần thoại với số lượng lớn, đây là chuẩn bị cho Zombie, thí nghiệm xem coi hiệu quả như thế nào.

Đến khi thu thập được mười lít nguyên dịch thì Chu Dương bắt đầu pha loãng chúng với nước, phối hợp dị năng gió và nước để chế tạo mưa nhân tạo.

Giọt mưa màu tím liên tục rơi xuống mặt đất, kèm theo âm thanh nhắc nhở êm ái.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie, thu được một điểm tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie, thu được một điểm tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Zombie, thu được một điểm tích phân. »

...

Có gì đó không đúng!

Không phải là nên xuất hiện một đám Zombie tiến hóa sao?

Chu Dương đứng ở trên cao quan sát bốn phía.

Chỉ thấy sau khi từng con Zombie tiếp xúc mưa tím thì thân thể chúng nó như là bong bóng bị thổi phồng, cuối cùng nổ tung thành một đoàn mưa máu.

-...

Đây không phải là một ngoại lệ, đa số Zombie đều có loại trạng thái này.

Từng con Zombie nổ tung, giống như toàn thành đều đang bắn pháo hoa.

Cảnh tượng thật là huyễn khốc.

Nguyên dịch tiến hóa sinh hóa cấp Thần Thoại có đẳng cấp quá cao đối với sinh vật cấp thấp như là Zombie, hoàn toàn không phải là thứ mà bọn chúng có thể chống chọi nổi.

Giống như một người làm công lương tháng mới ba ngàn, bỗng dưng

xuất hiện một khoản vay mua xe Lamborghini, còn bắt phải trả một lần!

Cái này không phải là muốn chết người sao?

Chu Dương nhìn xuống, trên mặt đất đều là Zombie đã chết, không thấy vật còn sống.

Một đám Zombie yếu hơn gà!

Cho tụi bây thứ tốt vậy mà lại tiêu thụ không nổi.

- Ồ, hình như vẫn còn một con Zombie rất là kiên cường!

Trên đường phố vắng vẻ, đâu đâu cũng là màu đỏ của máu và màu tím của nước mưa.

Mặt đất toàn là những mảnh thịt vụn, nhìn qua hết sức yêu dị, chỉ có một con Zombie đứng trơ trọi ở đó, hoàn toàn không hợp với hoàn cảnh bốn phía.

Chương 301: Tiến Hóa Đi! Tê Liệt Thú! (2)

Hình dạng của nó với Zombie phổ thông khác nhau như một trời một vực, hai bàn tay nó to lớn cực kỳ, móng vuốt sắc nhọn dài nửa mét, dễ dàng đâm thủng mặt đất giống như là đâm đậu hũ.

« Tê Liệt Giả (cấp độ truyền thuyết): Zombie tiến hóa biến dị sau khi dính nguyên dịch tiến hóa sinh hóa cấp Thần Thoại được pha loãng, nắm giữ lực lượng siêu cường và lực hủy diệt cường đại, siêu việt Bạo quân.»

« Lực lượng: 1128

Thể chất: 1024

Nhanh nhẹn: 881

Tinh thần: 853

Thiên phú: Không gì không phá (cấp S+): Khi Tê Liệt Giả công kích kẻ địch thì lực lượng tăng thêm gấp đôi, có thể phá hư vật phẩm phòng ngự cấp độ truyền thuyết trở xuống trong nháy mắt, tạo thành

vết thương trí mạng. (Chú thích: Vật phẩm phòng ngự cấp độ truyền thuyết trải qua quá nhiều lần công kích thì cũng sẽ xuất hiện hư hỏng, thậm chí sẽ hoàn toàn bị phá hỏng....)

Sinh hóa vũ trang (cấp độ S): Thể chất tăng lên 500 điểm, tổn thương do đối thủ gây ra sẽ giảm bớt 80% hiệu quả, hiệu quả khôi phục tăng cường 500%.

Ảo ảnh tập kích (cấp độ S): Phân hóa ra mười ảo ảnh, nắm giữ thực lực một phần mười của bản thể, phát động tập kích đối với mục tiêu. (Chú thích: Khi ở trạng thái tập kích thì tốc độ tăng gấp 10 lần.)

Tê Liệt Chi Trảo (S+): Tê Liệt Giả vung móng vuốt sẽ chế tạo năm đạo hủy diệt chi trảo có đả kích mang tính hủy diệt đối với mục tiêu trong phạm vi 10 mét. (Tê Liệt Chi Trảo kèm theo hiệu quả Không gì không phá.) »

Thực lực cũng không tệ lắm!

Chu Dương nở nụ cười tươi rói, chậm rãi đi tới trước mặt Tê Liệt Giả.

Tê Liệt Giả hét lớn một tiếng rồi đột nhiên nhào tới Chu Dương.

Dáng vẻ này cho thấy nó hoàn toàn không hề coi Chu Dương là ân nhân của mình.

- Nuôi con chó còn tốt hơn trăm lần so với mày! Ít nhất nó còn biết vẫy đuôi lấy lòng!
- Mày vẫn là biến thành tích phân đi!

Không biết Tê Liệt Giả có phải là nghe hiểu lời nói của Chu Dương hay là biết anh không phải là người dễ trêu chọc hay không, thân hình nó thoắt một cái đã phân hóa thành mười ảo ảnh, hơn năm mươi đạo Tê Liệt Chi Trảo lao thẳng về phía Chu Dương.

Không khí bị ma sát xuất hiện từng tiếng gào chát chúa, nghe mà rợn cả người.

Thực lực cũng không tệ lắm!

Xem ra là nó còn có chút ánh mắt, mở màn liền dùng đại chiêu.

Đương nhiên, nếu như bây giờ nó không dùng thì sau này cũng sẽ không có cơ hội dùng tới nữa.

- Là một khả tạo chi tài (người có thể bồi dưỡng), không biết mày có thể tiến hóa đến cấp Thần thoại hay không đây?

Nó có thể tiến hóa từ Zombie phổ thông thành Tê Liệt Giả, như vậy đã cho thấy tiềm lực của nó không tồi.

Khỏi cần phải nói, tích phân tuyệt đối cao hơn bạo quân rất nhiều.

Nếu mà Tê Liệt Giả có thể tiếp tục tiến hóa, cái này đại biểu cho Chu Dương sẽ lấy được tích phân nhiều hơn nữa.

Nguyên dịch tiến hóa cấp Thần Thoại cũng không phải thứ trân quý gì, cho dù là có lãng phí một chút thì Chu Dương cũng sẽ không cảm thấy đau lòng.

Đây là đầu tư, nếu như thành công, tích phân lấy được sẽ tăng lên trên diện rộng.

Lúc đó mình cũng sẽ mở được nhiều bảo rương cấp Thần Thoại hơn.

Chu Dương vung tay lên, toàn bộ công kích tan biến không còn dấu tích.

Một giọt nguyên dịch tiến hóa tựa như thủy tinh rơi vào trong miệng Tê Liệt Giả, động tác của nó trở nên cứng ngắc trong nháy mắt.

- Tiến hóa đi! Tê Liệt thú!

- Siêu tê liệt thú!

Chu Dương bắt đầu cổ vũ Tê Liệt Giả.

Nhưng mà thân thể Tê Liệt Giả càng ngày càng phồng to, cảnh tượng này quá sức quen thuộc, Chu Dương nhanh chóng lùi ra xa.

Ầm!

Tê Liệt Giả nổ tung tại chỗ, tiến hóa thất bại.

Mình mới chỉ cho nó uống một giọt nguyên dịch tiến hóa, thế nào mà lại thành ra đánh chết rồi?

Chu Dương vẻ mặt cạn lời.

Cũng may là còn thu hoạch được một ngàn vạn tích phân để an ủi tâm linh bị tổn thương của Chu Dương.

Phạm vi mưa tím không lớn, chỉ giết chết chừng một trăm vạn con Zombie, nhưng hiệu suất lại mạnh hơn nhiều so với trước kia giết chết gần một ngàn vạn Zombie mà mới chỉ thu được một ngàn vạn tích phân.

Nhưng chung quy thì hiệu suất vẫn là kém hơn mong muốn, Chu Dương quyết định thay đổi phương thức khác.

Nguyên dịch tiến hóa sinh hóa cấp Thần Thoại có đẳng cấp quá cao đối với sinh vật cấp thấp như là Zombie, coi như là làm loãng thì chúng nó cũng không thể thừa nhận được.

Zombie có thể tiến hóa đến hình thái nào thì có liên quan rất lớn đến tiềm lực của chúng nó.

Có chút Zombie chỉ có thể tiến hóa tối đa đến Thiểm Thực Giả, nếu cho chúng nó lượng nguyên dịch tới cấp Tê Liệt Giả thì sẽ lập tức nổ tung tại chỗ.

Zombie còn sống có thể chứng minh tiềm lực tiến hóa không tệ, có thể nếm thử nguyên dịch cao cấp hơn.

Chu Dương tính toán chế tạo nguyên dịch tiến hóa sinh hóa cấp thấp.

Tiến hành thử nghiệm từng tầng thì mới có thể tối đa hoá lợi ích.

Kế tiếp Chu Dương có chút nhức đầu, anh sử dụng các loại máu heo, máu cá để thay thế nhưng tất cả đều thất bại.

Cũng không thể nói là thất bại, ví dụ như nguyên dịch tiến hóa được chế tạo từ máu cá thì sẽ có hiệu quả đối với sinh vật biến dị.

Số lượng sinh vật biến dị tương đối thưa thớt, không đáng Chu Dương hao tốn thời gian và tinh lực.

Như vậy, Chu Dương lại trở về vấn đề lúc ban đầu, anh cần máu tươi.

Tốt nhất vẫn là máu người.

- Nếu sớm biết như vậy thì mình nên lưu lại tính mạng đám người Nhật Bản kia, làm bọn hắn góp một phần vì xã hội hài hòa.

Nhớ tới nhóm nhà khoa học chết ở trong tay mình, Chu Dương cảm thấy tâm can tỳ phế thận đều đau.

Sớm biết thì mình đã rút máu của mấy người đó trước khi giết rồi.

Với tư cách là một người yêu hòa bình, đây là khi để chính nghĩa ra tay!

Trong một siêu thị, hơn mười mấy người đang trong tư thế giằng co, một phe nhiều người, một phe ít người.

Phe ít người là một tên đàn ông, hắn ta đang bảo vệ một người phụ nữ ở sau lưng mình, nhưng dù vậy thì cũng khiến cho phe gần mười mấy tên đàn ông kia không dám tiến lên trước.

Cách đó không xa, có ba, bốn người nằm trên mặt đất, máu tươi chảy đầy đất.

Đương nhiên, người đàn ông kia cũng không phải là hoàn hảo không chút tổn hại, bên sườn trái hắn có một vết thương, máu tươi nhuộm đỏ quần áo.

- Nơi này là địa bàn của chúng tao, mày đừng khinh người quá đáng!
- Không cần chúng ta ra tay, hắn chảy máu một hồi cũng đủ về chầu Diêm vương!
- Chúng ta chỉ cần đợi đến khi hắn tiêu hao hết sức lực là được!

Chương 302: Người Anh Em, Mượn Tí Máu Nào! Đổ Máu Nhiều Có Lợi Cho Sức Khỏe

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Trên mặt mười mấy tên kia đều lộ ra vẻ lạnh lùng, cả đám sử dụng chiến thuật bao vây nhưng không tấn công.

Bọn hắn có ưu thế về số đông, đối phương lại bị thương, thời gian càng kéo dài thì bọn hắn càng có lợi.

Tanaka Kei cũng hiểu rõ điểm này, hắn nắm chặt cây búa chữa cháy ở trong tay, không dám tiếp tục kéo dài thời gian hơn nữa.

- Tao là sát thủ, nếu mà tao không sống nổi nữa thì cũng sẽ kéo tụi bây cùng đi theo.

Hắn cố ý nói những lời này là vì muốn cho phe kia có áp lực trong lòng, dùng cái này để phá vỡ cục diện bế tắc.

Không thể không nói, những lời này rất tác dụng.

Ánh mắt mấy tên kia tối sầm, thậm chí đã có người lặng lẽ lùi về phía sau nửa bước.

Ai cũng không nguyện ý trở thành kẻ chết thay.

- Đánh cái trận còn lằng nhà lằng nhằng, lãng phí thời gian!

Không biết Chu Dương xuất hiện từ bao giờ, anh nhìn đám người này với ánh mắt khinh bỉ.

- Cho anh, thứ này có thể bổ máu!

Chu Dương ném một thứ không biết là lấy từ yêu giới hay là Nurkse, hoặc cũng có thể là Cadila cho Tanaka Kei, bảo hắn ta nuốt xuống.

Người lạ cho gì đó, ai dám ăn?

- Còn nữa, cầm cái bình này hứng máu, đừng để lãng phí!

???

Đây là cái quỷ gì?

Rốt cuộc thì tên này ở đâu chui ra? Hắn ta muốn làm cái gì?

Nhìn bình sứ Thanh Hoa trong tay, Tanaka Kei hồi lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

- Nè, anh có nghe hiểu tiếng người không vậy?

- Còn dám lãng phí một giọt máu thì tôi làm thịt anh đấy!

Tanaka Kei lộ ra vẻ mặt không tin, những gì hắn nói trước đó cũng không phải chỉ để hù dọa.

Thân là một sát thủ chuyên nghiệp không có cảm tình, Tanaka Kei chỉ cần nhìn thoáng qua là đại khái có thể đánh giá thực lực của một người.

Vô luận là hình thể, ánh mắt hoặc là dáng đi, Chu Dương hoàn toàn không giống như là người đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp.

Nhưng mà đối phương lại có năng lực ẩn núp xuất sắc, có thể không một tiếng động mà xuất hiện.

Đây là tiềm chất tốt nhất của sát thủ nhà nghề, nếu như đối phương nguyện ý giúp đỡ mình thì hắn không ngại chỉ điểm một ít cho đối phương.

- Mày là ai!

Mười mấy tên đàn ông nhìn Chu Dương, rất hoài nghi tên này và phe kia quen biết nhau.

Nếu không thì giải thích thế nào đối phương vừa mới xuất hiện đã đưa thuốc, đưa bình cho Tanaka Kei?

Mặc dù không biết hành động đưa bình hoa tiếp máu là có ý gì, hắn là thật sự không muốn để máu lãng phí, sau đó lại truyền trở về.

- Người chết không cần thiết biết thân phận của tao.

Vừa dứt lời, thân hình của Chu Dương biến mất, sau một khắc, trên cổ tên vừa mới hỏi chuyện đã xuất hiện một vết rạch, sau đó máu tươi phun trào như suối.

Nhưng mà giống như có một lực lượng thần bí kinh khủng xuất hiện, máu tươi như là vật sống, chúng nó tự động chui vào trong bình hoa trên tay Tanaka Kei.

Tanaka Kei bị dọa choáng váng, suýt nữa quăng cái bình ra ngoài.

Nhưng nghĩ tới thủ đoạn xuất quỷ nhập thần của Chu Dương, Tanaka vẫn là giữ lại được bình hoa.

Tên này là con người sao?

Tay hắn bắt đầu nhúc nhích, đánh giáp lá cà là đại kỵ đối với sát thủ, cho nên có thể biết tâm tình của hắn rối loạn như thế nào.

Có người thứ nhất thì sẽ có người thứ hai.

Mười mấy người này đều không cần Chu Dương phí một chút sức lực, toàn bộ máu của bọn hắn đều tự động rót vào bình hoa, không lãng phí dù chỉ một giọt.

- Không phải tôi nói anh không thể lãng phí máu sao?

Nhìn thấy từng giọt máu trên người Tanaka Kei rơi xuống mặt đất, Chu Dương giận tím mặt.

Này, cái này rõ ràng là máu của tôi! Thế quái nào mà nhìn chú mày còn đau lòng hơn cả chính chủ vậy?

Đương nhiên, đây chính là ý nghĩ cuối cùng của Tanaka Kei, bởi vì hắn đã lạnh.

Máu của hắn cũng đồng dạng được rót hết vào trong bình hoa.

Bình hoa nhìn qua không lớn, nhưng đã chứa hơn mấy chục lít máu mà vẫn không đầy.

Chu Dương cầm bình hoa bằng một tay, nhìn thấy người phụ nữ trốn ở góc phòng, trên mặt anh lộ ra một nụ cười hiền hòa.

Nhan sắc hơi kém, không có thân thể thuần khiết, Chu Dương thu hồi ánh mắt, nháy mắt mất hết hứng thú.

- Xin cô đừng sợ hãi, tôi là một người tốt.

Anh nói lời này thì có quỷ nó mới tin!

Người phụ nữ bị dọa sợ tới mức ôm đầu không dám ngẩng lên.

- Cho tôi mượn một chút máu nhé!

Nói xong, trên cánh tay của người phụ nữ kia đã bị rạch ra một vết thương lớn, máu tươi giống như hồ thuỷ điện xả lũ mà rót liên tục vào bình hoa.

- A! Cái tên ma quỷ này!

Đồng tử người phụ nữ co rụt lại, cô ta nghẹn ngào thét to lên.

- Không phải phụ nữ mấy người mỗi tháng đều sẽ đổ máu sao? Tôi chỉ lấy một chút thôi, có cần nhỏ mọn tới như vậy không?

Chu Dương hơi bất mãn nói một câu.

Cái này có thể giống nhau sao?

Người phụ nữ kia suýt chút nữa phát điên!

- Siêu thị này chính hồi báo cho số máu của cô!

Rút hơn phân nửa lượng máu trong người cô ta, Chu Dương sải bước rời khỏi siêu thị. Đối phương có thể sống tiếp hay chết mất thì cũng không có liên quan gì tới anh.

Sau đó, Chu Dương cứ theo cách này mà góp nhặt không ít máu tươi.

Người Nhật Bản sống sót phải nói là gặp vận đen tám đời, người ngồi ở trong nhà, nồi từ trên trời rớt xuống.

Người anh em, cho mượn chút máu ha?

Chỉ mới nghe nói vay tiền, vay đồ, chưa từng nghe nói mượn máu.

Cái thứ này có thể mượn được sao?

Gặp mặt không nói hai lời liền mượn máu, thật là thiên hạ độc nhất vô nhị.

Ngoại trừ mấy tên nhìn không ưa thì Chu Dương cũng không có đuổi tận giết tuyệt.

Phát triển kéo dài mới là vương đạo, chờ khi nào đám người này gần như hoàn toàn khôi phục thì anh lại tới thu một đợt.

Máu cũ nhiều quá để làm gì, thay máu mới giúp thân thể khỏe mạnh hơn.

Hiến máu là một việc vô cùng tốt đẹp.

Chu Dương cũng là suy xét vì bọn họ.

Ừ, anh tốt, tôi tốt, mọi người đều tốt.

Chương 303: - Ngài là người đã

sáng tạo ra tôi?

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 2241425 Zombie tiến hóa, thu được 2241425 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 31752 Zombie hệ Tốc độ, thu được 9525600 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 28452 Zombie hệ Lực lượng, thu được 8535600 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 5563 Tang Chung (Zombie biến dị thể chất và lực lượng), thu được 5563000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 557 Thiểm Thực Giả (Zombie tiến hóa đặc biệt), thu được 1114000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 328 Kỳ Biến Giả (Zombie tiến hóa có bốn thuộc tính biến dị), thu được 3280000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 23 Bạo Quân (cấp độ sử thi), thu được 23000000 tích phân. »

« Chúc mừng túc chủ đánh chết 5 Tê Liệt Giả (cấp độ truyền thuyết), thu được 500000000 tích phân. »

Từ nguyên dịch tiến hóa cấp thấp nhất cho tới nguyên dịch tiến hóa cấp Thần thoại, Chu Dương căn cứ vào nồng độ mà tạo ra bốn cơn mưa nhân tạo.

Không cần Chu Dương ra tay, khi mà cơn mưa tím cuối cùng biến mất, một đợt tích phân khổng lồ vang lên trong đầu anh.

1 tỷ 3522 vạn 5325 tích phân!

Sử dụng nước thuốc - Gấp bội tích phân- quả là một quyết định đúng đắn, mới chỉ giết chết hơn hai trăm vạn Zombie là đã kiếm được số tích phân gấp mấy lần giết một ngàn vạn Zombie trước đó.

Đương nhiên, lần này cũng đã hao hết số máu người mà Chu Dương có. Nếu những tài liệu khác vẫn còn thì lúc đó người Nhật Bản sẽ không tránh khỏi vận mệnh bị Chu Dương rút máu thêm một lần nữa.

Nếu tiếp tục, chưa nói việc người Nhật Bản sẽ chết hết, cho dù Chu

Dương có kiên trì tiếp tục thì lượng máu đó cũng không chế tạo được bao nhiêu nguyên dịch tiến hóa sinh hóa.

Hơn nữa, còn có một chuyện vô cùng quan trọng.

Bản thân Nhật Bản là một đảo quốc nhỏ, nhân khẩu có hạn, cho nên số lượng Zombie cũng có hạn.

Hơn nữa tận thế hỗn loạn không biết đã chết bao nhiêu người, lại thêm việc bị người Nurkse bắt đi thí nghiệm, sau đó là bị Chu Dương trắng trợn đồ sát.

Trước mắt thì có thể chính thức tuyên bố, Zombie tại Nhật Bản đã trở thành sinh vật đang có nguy cơ tuyệt chủng.

Cho dù vẫn còn một ít Zombie sống rải rác, nhưng cộng lại cũng chưa vượt quá mười tám ngàn, Chu Dương lười phải tiếp tục lãng phí thời gian tìm kiếm.

Còn không bằng dạo một vòng quanh nước Mỹ và các nơi khác trên thế giới.

Hoàn toàn không cần thiết tiếp tục lãng phí thời gian ở đây.

1 tỷ 3522 vạn tích phân, số tích phân này cũng đủ để hợp thành mười hai cái bảo rương cấp độ Thần Thoại.

Đây chính là khi mở một đợt bảo rương rồi!

Chờ chút, vẫn còn có Zombie sống sót!

Chu Dương đưa mắt nhìn về một phía, anh nhìn thấy hình bóng một con Zombie ở nơi xa.

Nhìn thoáng qua thì nó không khác gì Zombie thông thường, hoàn toàn không có chỗ nào kỳ quái.

Nhưng mà nó có thể sống sót qua cơn mưa nguyên dịch tiến hóa Thần cấp đã đủ chứng minh sự bất phàm của mình.

Khi khoảng cách ngày càng gần thì Chu Dương càng là có thể cảm giác được sự bất phàm đó.

Phải nói là con Zombie này không có quá nhiều đặc thù thuộc về Zombie, không có dáng vẻ hung tợn và khủng bố như Tê Liệt Giả, trái lại thì giống như là một nhân loại.

Không sai, nhân loại!

Chu Dương nghe được tiếng tim đập, cũng nghe được âm thanh hít thở.

Anh thậm chí còn có thể nghe thấy âm thanh của máu đang lưu chuyển trong cơ thể kia.

Nó hoàn toàn không khác gì một nhân loại, nếu chỉ nhìn bề ngoài thì sẽ không thể đoán được nó là một con Zombie.

Chu Dương có thể xác định một cách chắc chắn, khi anh phóng thích nguyên dịch tiến hóa sinh hóa thì phụ cận tuyệt đối không có một người sống, chỉ có Zombie.

Mà cho dù là còn có người sống, một khi nhiễm phải nguyên dịch tiến hóa sinh hóa thì cũng sẽ tử vong, biến thành Zombie.

Không tệ, xem ra đây là một món quà bất ngờ mà đợt sóng nguyên dịch tiến hóa thần cấp đem tới cho mình, một con BOSS nhỏ.

« Virus Quân Chủ (Thần thoại): Zombie ở hình thái hoàn mỹ nhất, thể chung cực, phản bản hoàn nguyên, nắm giữ sức mạnh không thể tưởng tượng được. »

« Lực lượng: 2128

Thể chất: 1924

Nhanh nhẹn: 1888

Tinh thần: 1853

Ngọn nguồn cảm nhiễm (Thần cấp): Ngọn nguồn của virus sinh hóa, vua của virus. Có khả năng tạo ra vực trường một cây số, tất cả người xâm nhập vực trường sẽ bị cảm nhiễm, trở thành người truyền nhiễm virus sinh hóa. (Thực lực càng mạnh thì mức độ ảnh hưởng sẽ càng nhỏ, sinh vật thấp hơn cấp Thần Thoại thì tối đa ba mươi giây sẽ bị cảm nhiễm.)

Chung cực sinh hóa vũ trang (Thần cực): Thuộc tính bốn chiều gia tăng 1000 điểm, tổn thương do yếu tố bên ngoài gây ra sẽ giảm bớt 95%, khi bị vết thương trí mệnh thì sẽ thu được phòng ngự tương đương gấp ba lần thể chất.

Thiên biến vạn hóa (S+): Virus Quân Chủ có thể biến ảo thành đủ loại hình thái, đồng thời thu được lực lượng tương ứng với hình thái

đã biến hóa.

Ký sinh (S): Virus Quân Chủ có thể ký sinh lên mục tiêu, đoạt được quyền khống chế thân thể của đối phương, sinh vật bị ký sinh thấp hơn cấp độ truyền thuyết sẽ không thể nào phản kháng được.

Chung cực khôi phục (S+): Virus Quân Chủ nắm giữ năng lực khôi phục siêu cường, có thể khôi phục mọi tổn thương trong nháy mắt. »

Thực lực rất mạnh mẽ!

Chu Dương cảm thán một hồi, nếu chỉ nói về thuộc tính và năng lực thì nó thậm chí còn vượt qua Tử Vong Chi Dực và Godzilla.

Đương nhiên, nếu bàn về năng lực chiến đấu thực tế thì nó kém xa hai con quái vật kia.

Tử Vong Chi Dực hay là Godzilla đều là sinh vật có tên có tuổi, là sự tồn tại đại danh đỉnh đỉnh, chúng nó nắm giữ lực sát thương siêu cường.

Virus sinh hóa Quân Chủ thì trái lại, tuy thuộc tính của nó không yếu, nhưng càng giống như là một tên du thủ du thực.

Không sai, chính là du thủ du thực, gọi tắt là lưu manh. Nếu đánh không lại thì nó chính là cây gậy thọc cứt liều mạng bám dính kẻ địch.

Nếu bàn về trình độ ghê tởm thì virus sinh hóa Quân Chủ vượt xa Tử Vong Chi Dực và Godzilla một mảng lớn.

Nhưng không thể phủ nhận, thực lực của Virus Quân Chủ xác thực rất cường đại, nếu bàn về việc đối phó mục tiêu trên diện rộng thì nó đã ăn đứt hai tên kia.

- Ngài là người đã sáng tạo ra tôi?

Chương 304: Thể Chung Cực Virus Quân Chủ! 1 Tỷ 8522 Vạn Tích Phân!

Virus Quân Chủ nhìn thấy Chu Dương, trong mắt lập loè quang mang vô hình.

Có thể giao lưu?

Chỉ cần điểm này thôi là đã chứng minh nó vượt xa Tê Liệt Giả.

Chu Dương cũng đồng dạng đánh giá Virus Quân Chủ, đáng tiếc là đàn ông, chậc, không có hứng thú.

- Thật là một thể tiến hóa thú vị!

Chu Dương cười, không biết tên này có thể cung cấp bao nhiêu tích phân cho mình đây?

Anh mỏi mắt mong chờ.

- Đáng tiếc là tôi cũng không muốn mình có chủ nhân, cũng không muốn có trói buộc. Tôi rất muốn được mở mang tầm mắt, xem coi thực lực của người đã sáng tạo ra mình cao đến đâu!

Cánh tay Virus Quân Chủ từ từ dài ra rồi biến thành hai cái mâu nhọn, đôi mắt đục ngầu đỏ như máu ánh lên sự điên cuồng. Nó há cái miệng càng ngày càng lớn, lộ ra hàm răng rậm rạp và sắc bén.

- Tôi sẽ giết chết ngài rồi nhấm nháp từng chút một, đến khi ngài hoàn toàn ở trong bụng tôi thì lúc đó chúng ta sẽ dung hợp làm một, đây chính là lời cám ơn của tôi đối với ngài!

Vừa dứt lời, Virus Quân Chủ đã vọt về phía Chu Dương, tốc độ nhanh đến mức vượt qua tốc độ phản ứng của người bình thường.

- Mày hoàn toàn không biết tí gì về lực lượng cả!

- Tao là người sáng tạo ra mày, nhưng đồng thời cũng là người có thể hủy diệt mày!

- Tao có thể ban cho mày sự sống thì cũng có thể ban cho mày tử vong!

Chu Dương lấy Thí Thần Thương ra rồi bóp cò, Virus Quân Chủ ăn ngay một viên kẹo chì ngay giữa trán.

Thí thần chi lực bạo phát, Virus Quân Chủ còn chưa phát uy thì đã về chầu ông bà.

Chủ nhân của mày thì cuối cùng vẫn là chủ nhân của mày, ngoan ngoãn biến thành tích phân đi!

Đừng nghĩ mình có chút thực lực là đã dám phản nghịch.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết Virus Quân Chủ, thu được 5000 vạn tích phân. »

Năm ngàn vạn tích phân, coi như không tệ, một con đã tương đương với năm con Tê Liệt Giả, đã rất tiếp cận năm cái bảo rương Thần Thoại.

1 tỷ 8522 vạn tích phân!

Đợt này thật sự là kiếm bộn rồi.

Có thể hợp thành mười sáu cái bảo rương cấp Thần Thoại.

Một lần là có thể mở ra mười sáu cái, thật sự là không tồi.

Đến đây nào, một đợt bảo rương cấp Thần Thoại!

« Tiêu hao 1 tỷ 777 vạn 6000 tích phân, bảo rương Hoàng Kim tiến giai bảo rương Thần Thoại, thu được bảo rương Thần Thoại x 16. »

Trước mặt Chu Dương là một loạt bảo rương màu vàng kim rực rỡ, suýt chút nữa lóe mù mắt anh.

Đúng rồi, mình vẫn còn đồng xu may mắn, hiện tại đúng là khi để cho nữ thần may mắn chiếu cố mình.

« Tiêu hao một đồng xu may mắn, túc chủ thu được ngôi sao may mắn (24 giờ). »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được Tiêm Tinh Pháo (vật phẩm hiếm có). »

« Tiêm Tinh Pháo (Thần Thoại): Vũ khí siêu công nghệ, vũ khí siêu cấp hủy diệt tinh cầu, uy lực có thể hủy diệt một hành tinh. »

« Hiệu quả thần thoại — Tụ năng diệt tinh: Tích tụ năng lượng trong vòng 24 tiếng, sau khi kết thúc tụ năng thì sẽ tiến hành công kích mang tính hủy diệt đối với hành tinh được chỉ định, cho tới khi mục tiêu hoàn toàn bị phá hủy. (Chú thích: Trong lúc tụ năng thì không thể bị gián đoạn, nếu không sẽ không thể sử dụng Tiêm Tinh Pháo bình thường được.) »

Món đồ thứ nhất vừa xuất hiện đã khiến Chu Dương giật mình.

Tiêm Tinh Pháo?

Vũ khí có thể tiêu diệt một hành tinh, cái này quá đáng sợ!

Bom hạt nhân còn kém xa, cho dù khiến mấy chục tỷ quả bom hạt nhân cùng lúc bạo nổ thì tối đa cũng chỉ là hủy diệt sinh vật ở trên bề mặt quả đất, làm cho nhân loại vô pháp sinh tồn.

Địa tinh vẫn tồn tại như cũ, cho dù có bị ảnh hưởng thì nhiều nhất là mấy tỷ năm sau sẽ khôi phục lại.

Nhưng mà Tiêm Tinh Pháo lại có thể tiêu diệt cả một hành tinh, uy lực của nó thực sự quá kinh khủng!

Virus sinh hóa chỉ là trò trẻ con, một phát Tiêm Tinh Pháo là cả người lẫn hành tinh đều biến mất.

Ngay cả thần linh bị ăn một phát cũng triệt để offline.

Khuyết điểm duy nhất chính là khởi động tương đối chậm, cần hai mươi bốn tiếng, trong lúc tụ năng còn không được gián đoạn.

Dù vậy thì vẫn có thể xem nó là một kiện vũ khí hủy diệt siêu cấp kinh khủng.

Về sau xem ai không vừa mắt, tên nào dám trêu chọc mình liền cho một pháo.

Chờ chút, hình như mình cũng đang ở địa tinh, bắn một pháo xuống chẳng phải là ngay cả nhà mình cũng nổ...

Khụ khụ!

Có đôi khi vũ khí quá mạnh mẽ cũng không phải là một chuyện tốt.

Tiêm Tinh Pháo cường đại đến mức không biết dùng như thế nào?

Cũng không thể rảnh rỗi sinh nông nỗi bắn mặt trăng ha.....

Mặt trăng: Đậu má, tao trêu ai chọc ai?

Chu Dương lấy Tiêm Tinh Pháo ra nhìn tỉ mỉ từ trên xuống dưới, cuối cùng lại hậm hực thu hồi.

Bảo rương đầu tiên chính là vật phẩm hiếm có, đây là một cái điềm tốt.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được bí dược thần lực. »

« Bí dược thần lực (Thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được lực lượng + 3000, mức độ tổn thương đối với sinh vật cấp Thần Thoại trở xuống tăng lên 1000%, sinh vật cấp Thần Thoại trở lên thì tăng 100%. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được bí dược thần thể. »

« Bí dược thần thể (Thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được thể chất + 3000, miễn dịch tổn thương bởi sinh vật cấp Thần Thoại trở xuống, lực phòng ngự tăng lên 1000%. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được bí dược thần tốc. »

« Bí dược thần tốc (Thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được tốc độ + 3000, tốc độ tăng lên 1000%, miễn dịch hiệu quả giảm xuống hay khống chế tốc độ cấp Thần Thoại trở xuống. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được bí dược thần linh. »

« Bí dược thần linh (Thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được tinh thần + 3000, năng lượng tiêu hao giảm bớt 80%, tốc độ thi pháp tăng lên 1000%, miễn dịch hiệu quả tiêu cực cấp Thần Thoại trở xuống. »

Bốn loại bí dược, mỗi một loại đều gia tăng 3000 điểm thuộc tính, hiệu quả mạnh mẽ cực kỳ.

Chương 305: Tiêm Tinh Pháo! Bốn Loại Bí Dược! Thần Cách Nguyên Tố Tàn Khuyết

Bí dược thần lực gia tăng tổn thương, cấp Thần Thoại trở xuống tự nhiên không cần thiết nói nhiều, một quyền một giây giết chết.

Ngay cả sinh vật cấp Thần Thoại trở lên cũng có thể tăng lên 100% mức độ tổn thương, lực công kích bay lên mấy lần.

Bí dược thần thể có thể miễn dịch tổn thương bởi sinh vật cấp Thần Thoại trở xuống. Ngoại trừ sinh vật thần thoại như Tử Vong Chi Dực

hay Godzilla trưởng thành thì sinh vật cấp truyền thuyết có công kích một vạn năm cũng không thể đả thương được một sợi lông của mình.

Bí dược thần tốc không cần phải nói, tốc độ lại được tăng lên lần nữa, tốc độ tuyệt đối sắp đến ngưỡng biến mất không còn bóng dáng, đã sớm vượt xa tốc độ âm thanh không biết bao nhiêu lần.

Hiệu quả trân quý nhất của Bí dược thần linh dĩ nhiên là giảm bớt 80% năng lượng tiêu hao, tốc độ thi pháp tăng lên 1000%.

Pháo đài di động chính là Chu Dương anh, một vòng dị năng thần cấp oanh tạc qua, hỏi rằng có sợ không?

So sánh với ngoại vật thì bốn loại bí dược giúp tăng lên thực lực bản thân chính là thứ thực dụng nhất. Trong mắt Chu Dương, bốn loại bí dược này không thua kém gì Tiêm Tinh Pháo mở được lúc đầu.

Thực lực mới là vương đạo.

Mười hai cái bảo rương cấp Thần Thoại, hiện tại Chu Dương đã mở ra năm cái, còn có bảy cái, tiếp tục cố gắng!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được Thương khung chi dực. »

« Thương khung chi dực (Thần thoại): Sử dụng thương khung cực quang để chế tạo đôi cánh chim, nắm giữ tốc độ không thể tưởng tượng nổi. »

« Hiệu quả thần thoại — Trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm: Tiêu hao 100 điểm năng lượng, túc chủ có thể tiến hành không gian nhảy vọt, lập tức xuất hiện ở ngàn dặm cách xa vị trí cũ. »

« Hiệu quả thần thoại — Thương khung chi quang: Ngưng tụ thương khung chi quang, tốc độ tăng lên gấp 10 lần. Lúc công kích sẽ bổ sung thêm công kích thuộc tính ánh sáng, tạo thành tổn thương mức độ thần thánh đối với mục tiêu. »

« Hiệu quả thần thoại — Thiên Dực trảm: Thương khung chi dực chấn động với tốc độ cực cao, hóa thành lưỡi dao cánh với lực sát thương khủng bố, tiến hành cắt chém mục tiêu. »

« Hiệu quả thần thoại — Thiên chi dực lưỡi dao: Thương khung chi dực đập cánh chế tạo một vạn tám ngàn lưỡi dao ánh sáng, đả kích toàn bộ mục tiêu trong phạm vi bị bao phủ. »

Lần này là binh khí với bốn thuộc tính Thần Thoại, hiệu quả cũng không có gì đặc biệt, chỉ có hiệu quả Trong nháy mắt vượt qua nghìn dặm còn tính miễn cưỡng vào mắt.

Công kích hiệu quả?

Ai dà, ngoại trừ thần linh thì còn có thứ gì mà không thể giải quyết bằng một phát súng chứ?

Nếu mà có, vậy thì thêm một phát nữa.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được Vạn linh Hóa Hình Đan. »

Lại được thêm một viên nữa!

Không tệ, Chu Dương nhếch môi, trong lòng vô cùng đắc ý. Cái này đại biểu là mình lại sắp có thêm một mỹ nữ với hình thái đặc thù.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được Thuốc trường sinh. »

« Thuốc trường sinh (Thần thoại): Vật phẩm dùng một lần, sau khi sử dụng sẽ có được tuổi thọ một vạn năm. »

Thứ tốt!

Tuổi thọ là thứ mà vô số người theo đuổi, một vạn năm tuổi thọ, ai cũng sẽ không ngại nhiều.

Cho dù Chu Dương ngại mình sống quá dài thì vẫn còn có chúng nữ!

Thứ tốt là sẽ vĩnh viễn không ngại nhiều.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được Đồ Long Bảo Đao. »

« Đồ Long Bảo Đao (Thần thoại): Bảo đao đồ sát Long Tộc, lây dính oán niệm của hàng vạn con rồng. »

« Hiệu quả thần thoại — Đồ long (Giết rồng): Vũ khí sinh ra để giết rồng, khi công kích loài rồng sẽ cộng thêm 1000% điểm tổn thương. »

« Hiệu quả thần thoại — Long chi linh: Linh hồn rồng bị Đồ Long Bảo Đao đánh chết sẽ trở thành oán linh, hiệp trợ người sử dụng tiến hành công kích. »

« Hiệu quả thần thoại — Không gì không phá: Khi công kích vũ khí có phẩm cấp thấp hơn thần thoại thì sẽ trực tiếp phá hủy nó. Nếu công kích vũ khí cấp Thần Thoại thì sẽ tăng tỉ lệ phá hủy lên. »

« Hiệu quả thần thoại — Đồ tuyệt (Tàn sát tất cả): Mức tổn thương của Đồ Long Bảo Đao tăng gấp 10 lần, tăng độ tổn thương gấp bội đối với sinh mạng thể, thời gian kéo dài 10 phút, thời gian sẽ được kéo dài tùy thuộc vào sức mạnh của mục tiêu. »

Cay gà!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được Thần cách nguyên tố tàn khuyết (Vật phẩm hiếm có). »

« Thần cách Nguyên tố chi thần tàn khuyết (Thần linh): Thần cách sau khi Nguyên tố chi thần chết đi. Thần cách tàn khuyết, chỉ có một nửa, sau khi thu thập đủ và dung hợp thì sẽ là thần linh chân chính, Nguyên tố chi thần, thống ngự toàn bộ nguyên tố trên thế gian. »

Nửa phần còn lại của thần cách Nguyên tố chi thần đã xuất hiện!

« Thông báo của hệ thống: Phát hiện thần cách tàn khuyết của Nguyên tố chi thần, có muốn dung hợp hay không? »

- Dung hợp!

Cái này còn cần phải suy nghĩ sao?

Chu Dương sẽ trở thành thần linh chân chính, Thượng Vị Thần!

Là sự tồn tại mà các Hạ Vị Thần như là Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần đều không thể sánh bằng.

« Chúc mừng túc chủ dung hợp thành công, tiến giai Nguyên tố chi thần hoàn mỹ. »

« Nguyên tố chi thần: Người sáng tạo nguyên tố, ngọn nguồn của tất cả nguyên tố. »

« Nguyên tố thần thể: Toàn bộ thuộc tính gia tăng một vạn điểm, có thể bước vào trạng thái nguyên tố hóa, hình thể biến mất, miễn dịch 99% tổn thương vật lý. »

« Trường sinh: Tuổi thọ gia tăng mười vạn năm. »

« Miễn dịch tổn thương nguyên tố: Miễn dịch toàn bộ thương tổn do nguyên tố gây ra. »

« Khống chế nguyên tố tuyệt đối: Ta là ngọn nguồn của nguyên tố, có thể ban tặng hoặc tước đoạt dị năng và năng lực nguyên tố của mục tiêu (Chú thích: Không cách nào ngăn cản hiệu quả này). »

« Thần cấp lĩnh vực — Cấm ma phạm vi: Không thể sử dụng toàn bộ lực lượng thấp hơn cấp thần linh, năng lực thần cấp chịu áp chế cực lớn và suy yếu ít nhất năm phần. »

« Thần Chi Quốc Độ: Sáng tạo ra Thần Quốc của riêng mình, mục tiêu tử vong có thể phục sinh tại Thần Chi Quốc Độ, Thần Quốc không bị phá hủy thì mục tiêu sẽ không chết. »

« Lưới trật tự và nguyên tố: Xây dựng lưới nguyên tố tại một thế giới, toàn bộ mục tiêu bên trong đều có thể thông qua Lưới trật tự và nguyên tố để thi triển các loại năng lực nguyên tố. »

Đây chính là lực lượng của thần linh sao?

Chương 306: Nguyên Tố Chi Thần! Quạt Máy 128000 Ngăn! Xuất Hiện Đi! Quạt Máy!

Chu Dương cảm nhận lực lượng của mình lại được tăng lên lần nữa.

Thuộc tính nguyên tố thần thể từ năm ngàn biến thành một vạn.

Tuổi thọ cũng từ một vạn biến thành mười vạn.

Miễn dịch tổn thương nguyên tố, Khống chế nguyên tố tuyệt đối và Thần cấp lĩnh vực — Cấm ma phạm vi cũng đều được tăng lên trên diện rộng.

Trừ chỗ đó ra thì còn giải khóa năng lực Thần Chi Quốc Độ cùng với Lưới trật tự và nguyên tố.

Có thể nói đây là bảo rương Thần thoại có giá trị nhất mà Chu Dương đã mở ra từ trước tới giờ.

Khi nào thì mình mới có thể mở ra năng lực hay là thần cách của Sáng Thế Thần hoặc là Bàn Cổ đây?

Mà nghĩ lại, hình như bây giờ đã không có kẻ địch nào mà mình không thể giải quyết bằng một chiêu thì phải? Như vậy có thu được

lực lượng càng mạnh hơn nữa thì cũng không còn có ý nghĩa gì nhiều.

Vẫn là mở ra thêm mấy viên Vạn linh Hóa Hình Đan nữa đi!

Bộ sưu tập của mình vẫn còn chưa có thỏ con, quạt máy gì đó.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu hoạch được Quạt máy 128000 ngăn. »

?????

Quạt máy 128000 ngăn là cái quỷ gì?

Hình như là có thứ gì kì quái rơi vào đây rồi thì phải?

Mình mới chỉ nghĩ tới quạt máy một chút thôi, có cần đến nỗi vừa mở bảo rương là đã rút được quạt máy hay không? Hơn nữa còn là bảo rương cấp Thần Thoại?!

Chẳng lẽ là do đồng xu may mắn phát huy tác dụng?

Nếu vậy thì thật sự là quá mẹ nó đáng tiếc rồi, sớm biết thì mình đã cầu nguyện Hằng Nga tiểu tỷ tỷ xuất hiện...

Nhưng mà trong lòng Chu Dương có không tình nguyện như thế nào thì rương cũng đã được mở ra, không thể lãng phí.

« Quạt máy 128000 ngăn (Thần Thoại): Có một ngày, Sáng Thế Thần cảm thấy trời quá nóng cho nên tiện tay chế tạo ra món đồ chơi này. Đừng coi nó chỉ là quạt máy, trên thực tế... Nó là một cái quạt máy đa năng, muốn tốc độ gió nào cũng có. »

« Hiệu quả thần thoại — 128000 ngăn: Nó tổng cộng có 128000 ngăn sức gió, có thể tự động điều chỉnh kích thước của sức gió, luôn có một loại khiến bạn vừa lòng. »

« Hiệu quả thần thoại — Nguyên tố năng lượng gió: Gió phát ra từ Quạt máy 128000 có thêm hiệu quả nguyên tố, mỗi lần thổi sẽ có ngẫu nhiên một trong chín loại nguyên tố. »

« Hiệu quả thần thoại — Siêu phụ tải: Lực sát thương của gió tăng gấp năm lần, lực sát thương của nguyên tố tăng lên gấp ba. Thời gian kéo dài là 10 phút. »

« Hiệu quả thần thoại — Nhiên liệu vô hạn: Không cần phải lo lắng về nguồn năng lượng của Quạt máy 128000 ngăn, nó có thể tác chiến

liên tục hai mươi bốn giờ mỗi ngày. »

WTH!

Cái quỷ này có ích lợi gì hả?

Không ngờ bảo rương cấp Thần Thoại lại có đồ vật như thế này!

Trời ạ!

Chu Dương cảm nhận được sự ác ý sâu đậm đến từ hệ thống.

Mày muốn tao biến mỹ nữ quạt máy thì tao sẽ biến ngay lập tức sao?

Ngây thơ!

Chờ khi nào anh đây mở hết bảo rương rồi chế tạo Quạt máy cũng không muộn!

Nhưng mà Chu Dương đột nhiên bị trượt tay, Vạn linh Hóa Hình Đan rơi xuống Quạt máy 128000 ngăn.

Lúc này không cần thì còn đợi đến khi nào nữa!

Xuất hiện đi! Quạt máy!

Vạn linh Hóa Hình Đan vừa chạm vào Quạt máy 128000 ngăn liền hòa tan trong nháy mắt, sau đó thẩm thấu vào bên trong.

Trong chốc lát, Quạt máy đã biến thành một vũng chất lỏng rồi chậm rãi chuyển động, giống như là một vật còn sống.

Hình thái của nó dần dần biến ảo, bắt đầu có hình dạng của nhân loại.

Chu Dương sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức để tìm hiểu ký ức của Quạt máy.

Ngây thơ và vô tri cực kỳ, ký ức gần như tiếp cận với số không.

Quạt máy 128000 ngăn theo bản năng mà biến hóa thành dáng vẻ của người đối diện, đây là mục tiêu tốt nhất mà nó có thể bắt chước.

Trong chốc lát, Quạt máy 128000 ngăn đã biến thành một người có dáng vẻ giống y hệt Chu Dương.

???

Chu Dương lập tức choáng váng.

Này!

Tao hao tốn Vạn linh Hóa Hình Đan với cái giá không rẻ là để mày biến thành một cô em quạt máy xinh đẹp!

Chứ không phải để mày biến thành tao, mặc dù rất là đẹp trai!

Chu Dương không muốn tự công tự thụ.

Đây là bệnh, cần phải trị!

Chu Dương suy nghĩ một chút rồi nhanh chóng trồng một ít ký ức nữ tính vào trong đầu Quạt máy 128000 ngăn.

Cuối cùng còn tiện tay thủ tiêu ký ức mà Quạt máy đã biến thành mình.

Chiêu này bách phát bách trúng, hiệu quả ra sức cực kỳ.

Đúng như dự đoán, chẳng mấy chốc thì ký ức nữ tính đã bắt đầu phát huy hiệu quả.

Quạt máy bắt đầu có biến hóa, cuối cùng biến thành một thiếu nữ khoảng mười sáu tuổi có vóc dáng nhỏ xinh.

Thiếu nữ có một mái tóc dài màu xám bạc, ánh mắt to tròn chiếm tỷ lệ tương đối lớn trên khuôn mặt, mũi ngọc tinh xảo, miệng nhỏ màu anh đào.

Điều đặc biệt nhất là trên đầu cô nàng còn còn một cái quạt gió hình dạng như là chong chóng, nhìn qua rất là linh động.

Thiếu nữ nhìn thấy Chu Dương đang mỉm cười nhìn mình, đôi mắt cô cũng cong thành hình trăng lưỡi liềm, đáng yêu cực kì.

- Chủ nhân!

Quạt máy 128000 giang hai tay ra rồi đột nhiên nhào tới ôm chầm lấy Chu Dương, ánh mắt tràn đầy sự lưu luyến, không muốn xa rời.

Chu Dương không những là chủ nhân mà còn là nhân loại đầu tiên mà Quạt máy nhìn thấy. Anh ấy chính là người ban cho cô cuộc sống và cũng là người cho cô có được linh trí.

Đây là người duy nhất trong sinh mạng của cô ….

Chu Dương chọc chọc cái quạt nhỏ trên đầu cô, phía trên nhất thời truyền đến tiếng gió nhè nhẹ, gương mặt Quạt máy trở nên đỏ ửng.

- Chủ nhân, anh có thể đừng chạm vào nơi đó được không …..

Lẽ nào đây là một cái vị trí đặc biệt?

Nắm giữ hiệu quả kỳ lạ?

Hẳn là tương tự với lỗ tai tinh linh, cánh thiên sứ, sừng rồng của Nhị Ngốc, cái đuôi của Kim ngư.

Đây là giác quan của riêng cô ấy, chứa đựng cảm quan đặc biệt nào đó.

- Từ giờ em sẽ là người của anh, anh chính là người đã chế tạo ra em.

- Ngoại trừ ban cho em cuộc sống mới thì anh sẽ ban cho em một cái tên.

Cái tên Quạt máy 128000 ngăn quá dài, hơn nữa đọc lên cũng không thuận miệng, vẫn là nên lấy cái tên nào đó thông tục dễ hiểu một chút.

Dễ nhớ nhưng cũng phải dễ nghe.

Vì sao trong LOL không có anh hùng nào là quạt máy chứ? Cái này khiến cho người mắc chứng khó đặt tên như Chu Dương phải vò đầu bứt tai suy nghĩ.

Việc này còn khó khăn hơn cả việc đồ thần mấy chục lần.

- Vậy thì gọi là Phong Cơ đi!

Chu Dương vỗ đầu một cái, cuối cùng cũng nghĩ ra một cái tên coi như không tệ cho lắm.

- Cám ơn chủ nhân đã ban tên cho em.

Phong Cơ nghe thấy tên của mình thì cao hứng vô cùng, cô nàng đột nhiên nhào tới rồi đẩy ngã Chu Dương xuống đất.

Chương 307: Đả kích hàng trí! Quần lót của Nữ thần may mắn!

Anh đây không mặc đồ con gái! (1)

Xoắn ốc! Xoay tròn! Thăng thiên!

Chu Dương thay quần áo, tâm tình rất là sung sướng.

Đúng như quảng cáo, quạt máy Phong Cơ quả nhiên là đa năng, thể nghiệm xoắn ốc khiến Chu Dương muốn bay lên mây.

Quá mạnh mẽ!

Chu Dương vô cùng hối hận, tại sao anh không có phát hiện chỗ tốt của quạt máy sớm hơn, nếu không thì anh đã sớm chế tạo em ấy rồi.

Không sai, vị trí nào đó của Phong Cơ có thể xoay tròn, lại còn có thể điều chỉnh tốc độ.

Luôn có một loại tốc độ sẽ thích hợp với bạn.

Chu Dương lắc lắc đôi chân có chút ê ẩm, đã quá lâu rồi anh chưa từng có loại cảm giác này.

Khụ!

Tiếp tục mở bảo rương thôi.

Còn có năm cái bảo rương cấp Thần Thoại!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được năng lực Đả kích hàng trí. »

« Đả kích hàng trí (Thần cấp): Công kích chỉ số thông minh của mục tiêu, khiến mục tiêu sẽ trở nên ngu đần, si ngốc vĩnh viễn. »

« Hào quang hàng trí: Hình thành hào quang có phạm vi 10 cây số, bất kỳ sinh vật nào thấp hơn cấp Thần Thoại bước vào bên trong thì chỉ số thông minh sẽ bị vỡ nát tạm thời, biến thành si ngốc hoặc là ngu đần. »

« Mày là đồ đần: Chỉ số thông minh của mục tiêu sẽ vĩnh viễn bị vỡ nát biến thành ngu đần. Thực lực càng yếu thì tỷ lệ thành công càng cao. »

« Tước đoạt lý trí — Trở lại thú tính: Tước đoạt lý trí của mục tiêu,

biến đối phương thành một con vật ngu ngốc chỉ biết hành động theo bản năng. »

???

Cái năng lực không đứng đắn gì đây?

Lần trước mình đã rút phải một cái năng lực không đáng tin cậy là Nhìn ai người đó mang thai, lần này lại đến một cái Đả kích hàng trí.

Nhưng mà ngẫm lại, Đả kích hàng trí cũng là một năng lực không tồi.

Tưởng tượng mà xem, một giây trước đối phương còn đang cãi tay đôi với mình, một giây sau đã biến thành đồ ngu ngốc, nước mũi chảy khắp mặt.

Cảnh tượng này…. quá đẹp, không dám nghĩ nữa.

Dù sao thì đây chính là một năng lực khá tốt!

Tiếp tục mở bảo rương tiếp theo nào.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần thoại, thu được Sinh mệnh thần thủy x 100. »

« Sinh mệnh thần thủy (Thần thoại): Vật phẩm dùng một lần, một loại nước nắm giữ sinh mệnh, sau khi sử dụng sẽ gia tăng một trăm năm tuổi thọ, kích thích sức sống của thân thể, nghịch sinh trưởng. »

« Hiệu quả thần thoại — Thanh xuân vĩnh chú: Sinh mệnh thần thủy có thể lưu lại dung nhan của người sử dụng ở thời gian hoàn mỹ nhất, đồng thời duy trì trạng thái sức sống và lực lượng ở thời kỳ mạnh mẽ nhất. »

Thứ tốt!

Gia tăng một trăm năm tuổi thọ không tồi, hơn nữa còn có thể trẻ mãi không già, quả thực là quá hoàn mỹ.

Sinh mệnh thần thủy có một trăm lọ, đủ để Chu Dương sử dụng một thời gian rất dài.

Điều quan trọng nhất là các cô vợ của anh đều sẽ trở thành người được lợi.

Nếu không thì Chu Dương có thể sống tới mười vạn năm, nhưng mà những người phụ nữ bên cạnh anh chỉ có thể sống khoảng một trăm

năm sau đó chết đi vì tuổi già.

Coi như là không chết, chỉ cần qua mười mấy, hai mươi năm thì nhan sắc của các cô ấy cũng sẽ bị thời gian tàn phá, trở nên nhăn nheo và già nua.

Có sinh mệnh thần thủy thì không cần phải lo lắng gì nữa, vừa có thể gia tăng tuổi thọ lại còn có thể trẻ mãi không già, vô cùng hoàn mỹ.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được Thiên Địa Sơn Hà Đồ. »

« Thiên Địa Sơn Hà Đồ (Thần thoại): Một loại bảo vật không gian, bên trong có núi non vạn dặm. »

« Hiệu quả thần thoại — Tiểu thế giới: Bên trong Thiên Địa Sơn Hà Đồ là một thế giới nhỏ không khác gì thế giới bình thường. Nó có quy tắc vận chuyển của riêng mình và có thể chứa đựng vật còn sống. Nếu túc chủ ở trong tiểu thế giới thì sẽ có được năng lực như Thượng đế. »

« Hiệu quả thần thoại — Phong ấn: Kéo mục tiêu vào tiểu thế giới Thiên Địa Sơn Hà Đồ, Muôn vạn sơn hà sẽ trấn áp, mục tiêu vĩnh viễn bị cấm đoán bên trong. »

« Hiệu quả thần thoại — Muôn vạn sơn hà: Túc chủ có thể biến năng lực của Thiên Địa Sơn Hà Đồ thành của mình để công kích mục tiêu. »

« Hiệu quả thần thoại — Gia tốc thời gian: Thời gian của tiểu thế giới Thiên Địa Sơn Hà Đồ không giống như bên ngoài, túc chủ có thể điều chỉnh tùy ý thời gian. Phạm vi điều chỉnh tối đa là 10, có thể tăng tốc hoặc giảm tốc độ gấp 10 lần. »

Đồ tốt!

Không ngờ mình lại mở ra được thứ có liên quan đến thời gian!

Tuy rằng hiệu quả chỉ có thể sử dụng ở bên trong Thiên Địa Sơn Hà Đồ nhưng như vậy cũng đã vô cùng lợi hại rồi.

Ví dụ như bình thường phải mất ba mươi năm thì Godzilla mới trưởng thành, hiện tại chỉ cần vứt vào Thiên Địa Sơn Hà Đồ sau đó tăng tốc độ thời gian trôi lên mười lần. Như vậy thì bên ngoài chỉ cần chờ ba năm là mình đã có được Godzilla thành niên.

Hiệu quả ngược lại cũng rất xuất sắc.

Ví dụ như một lão già chỉ còn có thể sống mười năm, ném vào Thiên Địa Sơn Hà Đồ rồi điều chỉnh tốc độ thời gian trôi giảm xuống mười lần. Khi mà ông ta gần nhắm mắt xuôi tay thì thả ra ngoài, như vậy thì lão sẽ có thể nhìn thấy thế giới một trăm năm sau.

Thật sự là một thứ tốt!

Giá trị quả thật là quá cao!

Ánh mắt Chu Dương sáng ngời, rốt cuộc thì anh đã tìm được thứ đáng giá để cường hóa.

« Thông báo của hệ thống, túc chủ có muốn tiến hành cường hóa hiệu quả thần thoại - Gia tốc thời gian của Thiên Địa Sơn Hà Đồ không? »

« Lần cường hóa này sẽ hao tốn 300 điểm tinh túy thần thoại. »

- Xác nhận!

« Cường hóa thành công, Hiệu quả thần thoại này đã được tăng lên. »

« Hiệu quả thần thoại — Gia tốc thời gian (phiên bản cường hóa): Thời gian của tiểu thế giới Thiên Địa Sơn Hà Đồ không giống như bên ngoài, túc chủ có thể điều chỉnh tùy ý thời gian. Phạm vi điều chỉnh tối đa là 100, có thể tăng tốc hoặc giảm tốc độ gấp 100 lần. »

Từ gấp mười lần biến thành gấp một trăm lần, hiệu quả được cường hóa quá trâu bò!

Chương 308: Đả kích hàng trí! Quần lót của Nữ thần may mắn! Anh đây không mặc đồ con gái! (2)

Trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ hài lòng, nếu là như vậy thì ba mươi năm nuôi Godzilla sẽ được hoàn thành trong vòng chưa đến bốn tháng.

Hoặc như là tiểu hồ ly A Ly, chỉ cần ném vào Thiên Địa Sơn Hà Đồ

hơn mười ngày là Chu Dương sẽ có được một cô hồ ly loli hợp pháp.

Mới nghĩ một chút thôi mà đã cảm thấy tuyệt vời.

Lúc trở về mình nhất định phải nghiên cứu một phen.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp Thần Thoại, thu được dị năng Dự báo. »

« Dự báo (Thần thoại): Túc chủ sẽ có khả năng biết trước những chuyện có liên quan đến mình và nguy cơ sắp đến, dự báo xa nhất là cách một tháng. »

Oa, năng lực này rất cường đại!

Lại là một loại năng lực phi thường thực dụng.

Cho dù kẻ địch có mưu đồ hoặc là thiết lập cạm bẫy gì thì Chu Dương đều có thể biết trước, sau đó làm ra chuẩn bị.

Mày cho rằng âm thầm mưu đồ hãm hại tao mà tao thì lại không biết gì cả?

Mày cho rằng trốn ở chỗ tối là tao sẽ không tìm được mày?

Mày cho rằng mình có thể cất giấu địch ý của mày đối với tao?

Ngây thơ!

Vô luận kẻ địch có mưu ma chước quỷ hay thiết lập cạm bẫy gì thì Chu Dương đều đã biết từ lâu, sau đó chỉ cần đập chết bằng một cái tát.

Có thể nói là hoàn hảo!

Chỉ còn một cái bảo rương Thần Thoại, không biết nó có thể cho mình sự bất ngờ gì đây?

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được quần lót của Nữ thần may mắn. »

« Quần lót của Nữ thần may mắn (Thần Thoại): Đây là món đồ mà Nữ thần may mắn thích nhất, vẫn luôn mặc hàng ngày, mãi cho đến một ngày cô ấy vô ý đánh mất nó... »

« Hiệu quả thần thoại — Siêu cấp ngôi sao may mắn: Mặc vật này vào thì túc chủ sẽ thu được hiệu quả Siêu cấp ngôi sao may mắn, làm

việc gì cũng sẽ vô cùng thuận lợi. »

(Chú thích 1: Đây là vật phẩm đặc biệt, chỉ có một loại hiệu quả.)

(Chú thích 2: Tuyệt đối không được để cho Nữ thần may mắn phát hiện thứ này, nếu không thì cô ấy sẽ đánh chết túc chủ.)

???

Đây là cái quỷ gì?

Lẽ nào hệ thống bảo rương đi trộm quần lót của Nữ thần may mắn?

Đờ mờ!

Nhưng mà cái này thì có liên quan gì tới mình chứ? Cái này là do hệ thống trộm, cũng không phải là mình trộm!

Chỉ là ….. phải mặc thứ này thì mới có tác dụng, đàn ông con trai thì ai mẹ nó mặc cái thứ này?

Mình cũng không có sở thích mặc đồ con gái!

Nhưng mà hiện tại cũng không có ai nhìn...

Hiệu quả Siêu cấp ngôi sao may mắn khẳng định là mạnh hơn nhiều so với Ngôi sao may mắn.

Ừm, mặc thử một lần xem sao, chỉ là để thử hiệu quả mà thôi, không hề có ý gì khác….

- Quần lót của mình đâu rồi? Tại sao lại không thấy chứ?

Bên trong một Thần Quốc truyền đến tiếng gầm thét của một người phụ nữ.

Nữ thần may mắn giống như một con sư tử nổi điên, cô chỉ là lười biếng một chút, muốn thể nghiệm cảm giác ngủ như thế nào, kết quả….

Quần lót đã bị người khác trộm mất, cái này quả thực là một chuyện vô cùng nhục nhã.

Đã bao nhiêu năm rồi!

Nữ thần may mắn là Thượng Vị Thần, nắm giữ thần vị đặc biệt, cho dù là thần linh có cùng cấp bậc thì bọn họ cũng không dám trêu chọc

cô.

Trái lại thì có vô số người chạy tới nịnh hót cô.

Nữ thần may mắn không chỉ nắm thần cách may mắn trong tay mà còn nắm giữ cả thần cách tai ách.

Bạn dám trêu chọc cô ấy?

Tốt thôi, vậy tới một đợt tai ách trước ha, bảo đảm bạn có thể uống nước lạnh cũng có thể bị nghẹn chết, chuyện xui xẻo nối đuôi nhau mà tới.

Thậm chí từng có một vị thần linh bị tai ách quấn thân, gặp phải một loạt chuyện xui xẻo, cuối cùng chọc giận một vị Thượng Vị Thần cường đại, kết quả là bay màu tại chỗ.

Nữ thần may mắn không cần phải ra tay, người dám chọc giận cô ấy sẽ bị giết chết bởi vì một ít chuyện xúi quẩy nhảm nhí.

Từ đó về sau, nữ thần may mắn trở thành một sự tồn tại không thể trêu chọc.

Nói chuyện này là để cho mọi người biết danh tiếng của Nữ thần may mắn khủng bố như thế nào, thế mà hiện tại lại có tên mắt mù nào đó dám có ý đồ với cô, quả thực là đi tìm chết!

- Chẳng lẽ là Đạo Thần?!

Chỉ có Đạo Thần mới có khả năng lẻn vào Thần Quốc của cô lặng yên không một tiếng động, sau đó thần không biết, quỷ không hay mà trộm vật bên người mình.

- Trước khi tìm được Đạo Thần, ta sẽ phá nát cái hang ổ của hắn!

Ngay sau đó, quốc gia thần linh bắt đầu truyền tai nhau một câu chuyện.

Không biết Nữ thần may mắn lên cơn điên gì, cô nàng chạy tới phá hủy Thần Quốc của Đạo Thần, đánh tới mức đối phương phải chật vật chạy trốn, đến bây giờ còn không rõ tung tích.

Đạo Thần: Người ngồi ở trong nhà, nồi rơi từ trên trời xuống.

Ta trêu ai ghẹo ai?

Cô mất đồ thì liên quan gì tới ta chứ?

Chẳng lẽ ai mất đồ gì cũng phải đi tìm Đạo Thần ta sao?

Đậu xanh!

Chu Dương không biết bởi vì Nữ thần may mắn đánh mất quần lót mà kéo theo một loạt chuyện phiền phức khác, ngay cả Đạo Thần cũng không biết dấu vết.

- Hôm nay vận khí của mình không tệ! Vừa ra cửa là đã gặp được một cái bảo rương cấp Kim cương rồi.

Hiệu quả của quần lót Nữ thần may mắn không tồi, Chu Dương đã được cảm nhận sâu sắc về điều này.

Lúc trước khi đi trên đường thì Chu Dương chỉ thấy nhiều nhất là bảo rương Phổ Thông và bảo rương Hắc Thiết, có đôi khi vận khí tốt lắm thì sẽ gặp được một cái bảo rương cấp Hoàng Kim.

Nhưng mà hôm nay thì khác, bảo rương kém nhất mà Chu Dương gặp được cũng là bảo rương cấp Bạch Ngân, thậm chí anh đã mở ra được ba cái bảo rương cấp Kim cương.

Woa, phát hiện một cái bảo rương truyền kỳ hoang dại!

Vận khí của mình thật sự là quá tốt!

Lúc này thì Chu Dương đã hoàn toàn vứt ý định cởi món bảo bối này ra.

Mặc thì cũng có sao đâu, mình mặc ở bên trong, người khác lại không thấy được...

Sau khi mở thêm vài cái bảo rương Hắc Thiết, Chu Dương mở bảng thuộc tính ra.

Chương 309: Đạo Thần Nằm Cũng Trúng Đạn, Thuộc Tính Cường Đại, Lên Đường Tới Nước Mỹ

Túc chủ: Chu Dương

Thần vị: Nguyên tố chi thần (Thượng Vị Thần)

Lực lượng: 21403 (Nguyên tố chi thần +10000, Thiên Đế chi khu + 3000, bí dược thần lực + 3000, thần lực kết tinh +500)

Thể chất: 20921 (Nguyên tố chi thần +10000, Thiên Đế chi khu + 3000, bí dược thần thể + 3000, thần thể kết tinh +500)

Nhanh nhẹn: 20878 (Nguyên tố chi thần +10000, Thiên Đế chi khu + 3000, bí dược thần tốc + 3000, thần tốc kết tinh +500)

Tinh thần: 21706 (Nguyên tố chi thần +10000, Thiên Đế chi khu + 3000, bí dược thần linh + 3000, thần nguyên kết tinh +500)

Năng lượng: 217060

Năng lực thần vị: Nguyên tố thần thể, Trường sinh, Miễn dịch tổn thương nguyên tố, Khống chế nguyên tố tuyệt đối, Thần cấp lĩnh vực — cấm ma phạm vi, Thần chi quốc độ, Lưới trật tự và nguyên tố.

Dị năng: Nước nóng dị năng (cấp độ B), Sóng âm âm thứ cấp (cấp độ B), Bạo phá (cấp độ C), Hoá lỏng (cấp độ C), Khu vực không ánh sáng (cấp độ C), Thối rữa (cấp độ C), Địa hành (cấp độ B), Huyễn thị (cấp độ C), Kích thước như ý (cấp độ B), Tước đoạt ngũ giác (A), Hư vô thần đồng tử (Thần cấp), Dự báo (Thần cấp).

(Chú thích: Hỏa Thần thánh sứ, Bão táp cuối cùng, Sinh mệnh chi vương và các loại dị năng khác đã được dung hợp và cường hóa vào Nguyên tố chi thần, sẽ không ảnh hưởng tới việc sử dụng.)

Thần thông: 72 phép biến hóa (Thần thoại).

Năng lực thiên phú: Năng lực mắt ưng (cấp độ E), Năng lực cường hóa thính giác (cấp độ E), Trinh sát (cấp độ E), Mình đồng da sắt (cấp độ D) (MAX), Nhìn thấu nhược điểm nhìn thấu (cấp độ C), Phong Hành Yến (cấp độ C+), Thần lực hổ phách (cấp độ C+), Bật hết hỏa lực (cấp độ B), Nguyên tố chi tử (cấp độ S), Sung Điện Thần Quyền (cấp độ B), Kháng đóng băng (A), Kháng hoả diễm (A), Ý chí chiến đấu sục sôi (cấp độ B), Bụi gai (cấp độ B), Ẩn thân (cấp độ B), Thích giả sinh tồn (cấp độ B), Đàn hồi (cấp độ C), Thiên Thị Địa Thính (thần cấp), Kẻ nắm giữ ký ức (Thần cấp), Bất Tử Chi Khu (Thần cấp), Nhìn ai người đó mang thai (Thần cấp), Hàng trí đả kích (Thần cấp).

Năng lực đặc thù: XX gia tăng 10 centimet.

Thiên phú chiến đấu: Kỹ xảo đánh cận chiến cấp Đại sư, tinh thông vũ khí nóng.

Vũ khí: Súng trường AK 47 đạn vô hạn, Súng bắn tỉa Barrett M82A1 đạn vô hạn, Súng ngắn plasma Tyep-25 DEP, Súng laser, Cấp xạ hỏa pháo đạn vô hạn, Mjolnir (Truyền thuyết), Tử Thần nắm giữ (Thần Thoại), Thí Thần Thương (Thần Thoại), Tử Kim hỗn nguyên Khải (Thần Thoại), Tiêm Tinh Pháo (Thần Thoại), Đồ Long Bảo Đao (Thần Thoại), Cửu Long Thiên Đế Liễn (Thần Thoại), Thương khung chi dực (Thần Thoại), Thiên Địa Sơn Hà Đồ (Thần Thoại).

Đạo cụ: Găng tay cường lực, Đồng phục tác chiến cao sợi, Kính chắn gió, Giày nhanh nhẹn, Kính phục sinh (Truyền thuyết), Con Mắt Bão (Sử thi), Đạn khí độc x 3, Thuốc long lực, Tiến hóa nguyên sương, Thuốc khôi phục năng lượng cường lực, Thuốc cường hóa gen, Thuốc tái sinh cường hiệu, Huyết thanh giải độc, Đồng xu may mắn x 4, Trái cây dị năng (số lượng cực kỳ lớn), Sinh mệnh kết tinh (sử thi), Định Phong Châu (Truyền thuyết), Không gian giới chỉ hoàn (Truyền thuyết), Đài thí nghiệm siêu cấp (Thần Thoại), Sinh mệnh thần thủy (Thần Thoại), Thuốc trường sinh (Thần Thoại), Vạn linh Hóa Hình Đan (Thần Thoại), Nguyên dịch tiến hóa sinh hóa (Thần Thoại), Quạt máy 128000 ngăn (Thần Thoại) (hiện tại đã biến thân thành Phong Cơ), Quần lót Nữ thần may mắn (Thần Thoại).

Tích phân: 8530149

Kết tinh tiềm năng: 125

....

Đồ vật càng ngày càng nhiều, Chu Dương nhìn một hồi mà hoa cả mắt.

Quan trọng nhất là thuộc tính bốn chiều, toàn bộ đã đột phá cửa ải lớn là hai vạn điểm, đạt tới trình độ đáng sợ khó có thể tưởng tượng.

Ngự giá thân chinh thì có thể gọi tới mười vạn thiên binh, mỗi một thiên binh đều có được một phần ba thuộc tính của Chu Dương, cái này có nghĩa là mỗi tên thiên binh mà Chu Dương gọi tới nắm giữ gần bảy ngàn điểm thuộc tính.

Bảy ngàn điểm thuộc tính đại biểu cho cái gì?

Sinh vật cấp Thần Thoại cũng không có mạnh tới như vậy, thậm chí

thuộc tính của một ít Hạ Vị Thần thực lực yếu kém còn chưa đạt tới con số đó.

Đội quân mười vạn thiên binh với bảy ngàn điểm thuộc tính, có sợ không?

Coi như là Thượng Vị Thần, nhìn thấy mười vạn tên thiên binh mạnh mẽ như vậy thì cũng phải chạy trốn ra xa.

Chỉ tiếc một điều, Ngự giá thân chinh không phải là năng lực hay dị năng, nếu không thì mười vạn thiên binh cũng có thể thu được năng lực Ngự giá thân chinh rồi.

Đến lúc đó một vạn thiên binh sử dụng năng lực này triệu hồi tiểu thiên binh hơn 102000 điểm thuộc tính, ừm, cũng chính là tiểu Thiên binh hơn mười tỷ hai ngàn thuộc tính.

Tiểu Thiên binh lại triệu hoán tiểu tiểu thiên binh có điểm thuộc tính hơn 700, kế thừa một phần mười Ngự giá thân chinh, lại nhân với mười vạn, chính là mười tỉ tỉ.

Đời đời con cháu, vô cùng vô tận.

Đây chính là chiến thuật biển người, có sợ hay không?

Nhật Bản đã bị Chu Dương ép khô, hoàn toàn không còn giá trị nữa, kế tiếp là nên đi tai họa, phi, giúp đỡ nước Mỹ rồi.

Chúng nữ nhìn chằm chằm cô gái đi bên cạnh Chu Dương, trong mắt lóe lên sự hồ nghi.

Cô em này là từ đâu chui ra đây?

Dương ca luôn luôn có thể lừa gạt được một cô em xinh đẹp trong lúc lơ đãng, làm cho người ta rất khó lòng phòng bị.

- Cô là nhân loại sao?

Chúng nữ hoài nghi hỏi một câu, ai nấy đều tò mò quan sát Phong Cơ từ trên xuống dưới.

Đặc biệt là khi mọi người thấy một cái quạt máy nhỏ ở trên đầu cô nàng, sự hiếu kỳ trên mặt mọi người càng ngày càng sâu.

Miêu Linh Nhi còn vươn tay chọc chọc quạt máy nhỏ làm cho Phong Cơ xấu hổ trốn sang một bên.

- Phong Cơ là chị em mới của các em, bản thể của em ấy là quạt máy.

Σ(*△ * 日)

Quạt… Quạt máy?

Quả nhiên là phong cách của Chu Dương.

Điều này ngoài dự liệu nhưng cũng rất hợp tình hợp lý, rất phù hợp với tác phong từ trước tới giờ của anh ấy.

Thông qua Kẻ nắm giữ ký ức, Chu Dương cảm nhận được suy nghĩ trong lòng của chúng nữ, nhất thời anh không còn gì để nói.

Ông xã mấy em chính là loại người này sao?

Tiểu A Ly nhảy tới bên cạnh Chu Dương, vẻ mặt lấy lòng.

Sau một thời gian dạy dỗ thì tiểu A Ly đã không còn kháng cự Chu Dương nữa, thậm chí còn có một chút ỷ lại.

Nó nhảy vào trong lòng Chu Dương, sau đó ngẩng đầu ngậm đôi môi của Chu Dương rồi liếm một ngụm.

- Ngứa! Nhóc con, học từ ai hả?

Chu Dương nắm phần thịt mềm sau cổ tiểu A Ly rồi xách nó tới trước mặt mình.

Hai mắt của Tiểu A Ly nheo lại, móng vuốt thịt mum múp nhẹ nhàng sờ sờ cái mũi của anh.

- Thế nào? Em dạy dỗ không tệ đúng không!

Miêu Linh Nhi chống nạnh nhảy ra khoe khoang, bày ra dáng vẻ - Mau khen em đi-.

- Biểu hiện rất tốt, cần phải tưởng thưởng! Hôm nay đến phòng anh, anh có một môn thần công cần em giúp đỡ tu luyện.

Chương 310: Tiểu Hồ Ly Đáng Thương! Tượng Nữ Thần Tự Do, Anh Đến Đây!

Anh nói lời này có quỷ nó mới tin!

Mặc dù chúng nữ nghĩ như vậy nhưng hành động lại hết sức nhanh nhẹn, từng người chạy vào trong phòng Chu Dương, bắt đầu một hồi vận động tập thể.

- Dương ca, tại sao anh lại mặc... áo lót nữ? Hơn nữa còn là màu đỏ!

(Editor: Beta sửa lại những chương trước giúp mình nhé:

- nội khố- có hai nghĩa, không có từ gốc nên mình không biết dịch theo nghĩa nào, hiện tại xác định là - áo lót- nha, thanks ^^)

- Đây là của con nào, anh mau nói cho chúng em biết!

- Dương ca, tại sao anh lại có thể làm như vậy chứ? Lẽ nào trong nhà không cho anh ăn no sao?

- Dương ca, anh càng ngày càng biến thái! Hiện tại đã bắt đầu mặc đồ con gái rồi!

Chu Dương đang rất cao hứng, chuẩn bị đại triển uy phong, kết quả lại quên cởi áo lót Nữ thần may mắn ra.

Hiện tại bị chúng nữ phát hiện, trường hợp có chút xấu hổ.

Mọi việc đều là ảo giác!

Nếu mà các em ấy có tranh luận? Vậy thì thuyết phục bằng thực lực!

Chu Dương đại triển thần uy, đánh bại toàn bộ người khiêu khích.

Lúc này thì cửa phòng bỗng mở ra, một con cáo nhỏ lặng lẽ ló đầu vào.

Các chủ nhân thật sự là quá xấu rồi, không ngờ mọi người lại lén ăn vụng sau lưng mình.

Nhìn dáng vẻ sung sướng của các nữ chủ nhân, tiểu A Ly cảm thấy không vui.

Tại sao mọi người có thể bày ra dáng vẻ như vậy chứ?

Nó tung người một cái nhảy lên đầu Chu Dương, kêu chít chít không ngừng.

Giống như là đang kháng nghị với Chu Dương.

- Đừng có quấy rầy chuyện tốt của anh!

Anh mày đang lúc cao hứng, đừng có tới phá đám!

Chu Dương tiện tay ném tiểu A Ly vào trong Thiên Địa Sơn Hà Đồ.

Mặc kệ, chính sự quan trọng nhất.

Mãi cho đến sáng hôm sau, Ninh Thải Hà chuẩn bị thức ăn cho mỗi người như thường lệ, nhưng mà lúc này lại không thấy bóng dáng của tiểu A Ly.

- Tiểu A Ly đi đâu rồi?

Miêu Linh Nhi là người đầu tiên tìm kiếm khắp nơi, có điều cô nàng tìm nửa ngày mà vẫn không thấy tung tích của Aly đâu cả.

- Lẽ nào Tiểu A Ly đã chạy trốn rồi?

Đôi mắt Miêu Linh Nhi ngân ngấn nước, cô chính là người có quan hệ tốt nhất với tiểu A Ly, mấy ngày nay cô còn đang dạy nó cách chào hỏi chủ nhân.

Tại sao đột nhiên lại không thấy đâu cơ chứ?

Các cô gái khác cũng rất thích tiểu A Ly, mọi người đổ xô nhau tìm kiếm khắp nơi.

Nhưng mà Cửu Long Thiên Đế Liễn một đêm chạy mấy ngàn cây số, cho dù là muốn tìm thì không thể nghi ngờ như là mò kim đáy biển.

Chúng nữ sốt ruột đến mức đứng ngồi không yên, mọi người mãnh liệt yêu cầu trở về địa điểm xuất phát.

Hình như nó đã bị anh vứt vào Vạn Dặm Sơn Hà Đồ rồi…..

Thông qua Kẻ nắm giữ ký ức, Chu Dương đã thấy được cảnh tượng tiểu A Ly bị mình ném vào bên trong Vạn Dặm Sơn Hà Đồ.

Tuyệt đối không thể để cho các em ấy phát hiện, nếu không thì mình sẽ rất thảm...

Chu Dương lặng lẽ trốn tới một nơi yên tĩnh, anh mở Vạn Dặm Sơn Hà Đồ ra, bắt đầu tìm kiếm tung tích của tiểu A Ly.

Đậu má!

Thời gian đã tăng tốc gấp một trăm lần!

Chu Dương tìm nửa ngày, rốt cuộc đã tìm được thân ảnh của tiểu A Ly.

Tiểu A Ly đã trưởng thành, nhưng mà hình thể lại gầy hơn trước gấp ba, bốn lần.

Lúc này tiểu A Ly đã không còn ở hình dạng Cửu Vĩ Hồ nữa, hiện tại con bé đã biết biến thành nhân loại, là một bé gái chừng ba tuổi rất đáng yêu.

Có điều vóc dáng bây giờ của tiểu A Ly có thể hình dung là gầy đến da bọc xương, không hề có chút thịt trên người, khuôn mặt còn lấm lem đầy vết bẩn.

Nhìn qua đáng thương, nhỏ yếu và bất lực vô cùng.

Hai cái lỗ tai hồ ly của cô nàng cụp xuống, có vẻ càng thêm uể oải.

Lúc này tiểu A Ly đang gặm vỏ cây, thỉnh thoảng nước mắt lưng tròng ngẩng đầu nhìn bầu trời.

- Mình đã bị chủ nhân vứt bỏ.
- Tiểu A Ly thật sự rất đói bụng!

Hai hàng lệ chảy dài trên khuôn mặt nhỏ nhắn, lưu lại vết tích rõ ràng.

Thanh âm u oán đến mức làm cho người nghe rơi lệ, người thấy thương tâm.

Bên ngoài mới đi qua mười mấy tiếng, nhưng bên trong Thiên Địa Sơn Hà Đồ đã đi qua ba tháng...

Tiểu A Ly chưa từng phải chịu khổ, ở Hồ Khâu thì con bé chính là công chúa Cửu Vĩ Hồ cao quý, cơm bưng nước rót tận nơi, không cần phải động tay động chân làm cái gì.

Đến khi đi theo Chu Dương thì chất lượng cuộc sống chẳng những không có hạ xuống mà ngược lại còn tăng lên trên diện rộng.

Không ngờ còn chưa hưởng ngày lành được bao lâu thì tiểu A Ly đã trực tiếp biến thành chồn hoang.

Cũng may là cô nhóc đã ăn thịt rắn Yamata no Orochi, tố chất thân thể vượt xa hồ ly thông thường, nếu không thì tiểu A Ly cũng sẽ không thể sống sót tới bây giờ.

Quan trọng nhất là Thiên Địa Sơn Hà Đồ không phải thế giới chân chính, thức ăn phi thường ít ỏi, không có một vật còn sống, tiểu A Ly có muốn ăn thịt thì cũng không có con mồi.

Phần lớn thời gian cô nhóc đều ăn cỏ và gặm vỏ cây cầm hơi, khỏi phải bàn là thê thảm cỡ nào.

Chu Dương sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức biết được tiểu A Ly đã phải trải qua ba tháng này như thế nào, anh không khỏi có chút lo lắng.

Rốt cuộc chuyện này đều là do sai lầm của mình.

- Làm em chịu khổ rồi!

Chu Dương xuất hiện trước mặt tiểu A Ly, anh vươn tay lau nước mắt trên mặt tiểu A Ly.

- Chủ nhân không có vứt bỏ em! Ừm, đây là để rèn luyện, nếu em thành công thì mỗi ngày sẽ có ăn ngon.

- Nhưng mà em trăm triệu không thể nói cho các tỷ tỷ, đây là bí mật nhỏ giữa chúng ta.

Tiểu A Ly kinh ngạc nhìn Chu Dương, oa một tiếng rồi khóc lên.

Cô nhóc ôm Chu Dương gắt gao, kiên quyết không buông tay.

- Chủ nhân, đừng vứt bỏ tiểu A Ly, về sau em nhất định sẽ nghe lời anh, tuyệt đối sẽ không gây sự nữa.

Thanh âm nghẹn ngào của cô nhóc làm người nghe thấy hết sức lo lắng.

Rốt cuộc thì đứa nhỏ này đã phải trải qua bao nhiêu cay đắng đây?

Chu Dương vội vàng lấy trứng cá muối và thịt rắn Yamata no Orochi mà tiểu A Ly thích ăn nhất ra để dỗ con bé.

- Nhớ kỹ, trăm triệu không được nói cho các tỷ tỷ biết đấy.

Chu Dương vốn dĩ định xóa ký ức của tiểu A Ly trong khoảng thời gian này nhưng lại không đành lòng, cho nên chỉ có thể liên tục nhấn

mạnh.

- Vâng ạ, em tin tưởng chủ nhân mà.

Tiểu A Ly vùi đầu vào chậu cơm, chảy ra nước mắt hạnh phúc.

Chu Dương dẫn tiểu A Ly ra Thiên Địa Sơn Hà Đồ, đích thân tắm cho cô nhóc rồi mặc vào một bộ váy công chúa xinh đẹp.

Tiểu A Ly lại biến thành tiểu tiên hồ ly đáng yêu lần nữa.

- Dương ca đã tìm được tiểu A Ly?!
- Woa, em biến thành nhân loại rồi! Tại sao lại gầy như vậy chứ?
- Chắc chắn tiểu A Ly đã phải chịu khổ rất nhiều!

Tiểu A Ly oa một tiếng rồi bật khóc, cô nhóc chỉ vào Chu Dương rồi bắt đầu cáo trạng với thanh âm non nớt:

- Chủ nhân vứt bỏ em!
- Anh ấy vứt bỏ em ba tháng, mấy ngày nay em không hề có một hột cơm trong bụng!

⊙□⊙

Cái con bé hồ ly này, không phải em đã hứa không nói với các tỷ tỷ rồi sao?

Tín nhiệm cơ bản nhất giữa người với người đâu rồi?

Ngay sau đó Chu Dương bị người người kêu đánh, anh không thể làm gì khác hơn là chạy ra khỏi Cửu Long Thiên Đế Liễn.

- Rốt cuộc cũng đến nước Mỹ rồi!
- Người chỉ cần có tay có chân thì tuyệt đối sẽ không chết đói!

Các em cho rằng tuyệt thực là có thể đánh bại ông xã các em sao?

Chu Dương nhìn tượng nữ thần tự do phía xa, lòng tin tràn đầy.

Chương 311: Chúng nữ cho rằng

tuyệt thực là có thể đối phó được với mình?

- Thứ này thật hữu dụng sao? Thật sự có thể để cho chúng ta bước vào địa phương thần thánh kia?

Ba người phụ nữ xúm lại một chỗ thì thầm to nhỏ ở gần một căn biệt thự.

Bọn họ có thân hình cao gầy, thấp nhất cũng là một mét tám, hai chân thon dài và thẳng tắp.

Ba người mặc đồng phục tác chiến, một người cầm mã tấu, ăn mặc lão luyện, cho người ta một loại khí chất không giống người bình thường.

Một người khác thì nắm súng tiểu liên, liên tục bố trí cạm bẫy hoặc chôn mìn nơi mình đã đi qua.

Người phụ nữ đi sau cùng thì lại đi tay không, nhưng mà hai người phụ nữ kia lại coi cô ta là dẫn đầu.

Có mấy con Zombie từ đằng xa xông lại, nhưng chúng nó đều bị cô gái có mái tóc ngắn màu vàng tên là Kelly giải quyết.

Cô vung thanh mã tấu một cách lưu loát, xử lý sạch sẽ, gọn gàng lại đơn giản, vừa nhìn là đã biết trải qua huấn luyện chuyên nghiệp.

Ánh mắt Sharon đột nhiên biến thành màu trắng, tròng đen biến mất, nhìn qua hết sức quỷ dị.

- Có thợ săn đang truy lùng chúng ta, không giải quyết nó xong thì chúng ta sẽ không trốn thoát được!

Sharon nhìn chăm chú về phía trước, tiếng bước chân nặng nề mà nhanh chóng truyền từ xa đến gần.

Ba người phụ nữ vội vàng tìm một chỗ trốn, cẩn thận ẩn giấu thân hình.

Tina nhắm súng tiểu liên về phía âm thanh truyền tới, tiếng hít thở của ba người càng ngày càng yếu, gần như không có.

Một con quái vật cao khoảng năm mét, móng vuốt sắc nhọn lao thẳng

vào bên trong biệt thự, nhanh chóng kích phát cạm bẫy địa lôi.

Ầm!

Từng tiếng nổ vang lên, ánh lửa ngút trời, sóng khí nóng bỏng sôi trào.

Toàn bộ biệt thự đều đang chấn động, vô số mảnh gỗ vụn bay tán loạn, lúc này biệt thự làm bằng gỗ đã nghi ngút ánh lửa.

Tiếp đó là một tiếng kêu rên đau đớn, trong thanh âm lộ ra sự tức giận vô cùng vô tận.

Cự thú móng vuốt sắc lao ra khỏi biệt thự, Tina lập tức nổ súng nã vào người con quái vật kia, hàng loạt viên đạn nổi lửa rồi nổ tung trên những vết thương của nó.

Cái này không thể nghi ngờ đã tạo thành sự đả kích khổng lồ cho cự thú móng vuốt sắc.

Đau đớn do bị thương, nó điên cuồng vọt về phía mà ba người phụ nữ đang ẩn núp.

Trong mắt cự thú giống như có một ngọn lửa bốc cháy, lộ ra ánh nhìn muốn hủy diệt mọi việc.

Ầm!

Hai cái nhãn cầu của cự thú di chuyển một cách lộn xộn và không đồng nhất, một tia sáng chiếu ra từ đôi mắt đó khiến nơi nó nhìn qua lập tức bị nổ tung. Tina nhanh chóng rời khỏi vị trí đang đứng, lắp đạn mới vào súng tiểu liên.

Sự thù hận của cự thú móng vuốt sắc hoàn toàn bị hơi thở của Tina dẫn dụ, nó đuổi theo mùi của cô với tốc độ nhanh như chớp.

Thanh mã tấu trong tay Kelly như là sống lại, xung quanh nó toả ra vô số luồng khí lạnh, dễ dàng đâm xuyên cái bụng mềm của cự thú, xé mở một lỗ hổng lớn.

- Kelly, công kích cái ót, đó là nhược điểm trí mạng của nó!

Sharon vẫn luôn nhìn chằm chằm vào con quái vật từ đầu tới cuối, trong mắt của cô, cả người con cự thú như được tạo thành bởi vô số điểm sáng nhỏ bé.

Những điểm sáng này có lớn có nhỏ, màu sắc cũng không giống nhau.

Điểm sáng ở cái ót là lớn nhất, cũng là điểm sáng ngời nhất, đây chính là nhược điểm trí mạng của cự thú.

Năng lực siêu phàm của Sharon chính là thị giác siêu cường và nhìn thấu nhược điểm của kẻ địch.

Hiệu quả của đôi mắt cô có chút tương tự với con mắt Sharingan trong Naruto, nhưng mà yếu hơn một chút ở những phương diện khác.

Cự thú hình như cảm nhận được sự uy hiếp từ sau lưng, nó nhanh chóng quay đầu lại, điên cuồng gầm thét.

Nhưng mà lúc này đã muộn.

- Băng liệt chi thứ!

Mã tấu trong tay Kelly đột nhiên kéo dài rồi hóa thành một mũi băng gai dài hơn một thước, đâm vào cái ót của cự thú trong nháy mắt.

Móng vuốt của cự thú lợi trảo chậm rãi rơi xuống, thân thể to lớn ngã phịch xuống đất, máu tươi chảy đầy đất.

- Thắng rồi!
- Chúng ta đã thắng!
- Cuối cùng thì quái vật đã chết!

Ba cô gái tụ tập chung một chỗ, bọn họ hưng phấn vỗ tay, nụ cười trên mặt hết sức rực rỡ.

- Tụi bây cao hứng quá sớm rồi đấy!
- Tất cả còn chưa kết thúc đâu!
- Thứ này là của tao, tao tuyệt đối sẽ không để tụi bây mang nó về Học viện siêu phàm!

Sắc trời từ từ tối sầm, một tên với đôi cánh chim màu đen từ trên trời nhảy xuống.

Toàn thân hắn ta bị khôi giáp màu đen bao quanh, không nhìn ra dáng dấp ban đầu.

Ma khí màu đen lượn lờ quanh người hắn cho người ta một cảm giác cực kỳ ngột ngạt.

- Tao chính là tử vong! Tao chính là kết cuộc! Tao chính là hoá thân của sợ hãi! Hãy run rẩy dưới ma uy của tao đi!

Ma khí màu đen xung quanh càng ngày càng đậm, càng ngày càng nặng, toàn bộ phụ cận trong phạm vi một trăm thước đều biến thành một mảnh đen kịt.

- Tà ma! Chúng tao sẽ tuyệt đối không khuất phục!
- Chúng tao là những người chiến đấu vì chính nghĩa!
- Đại ma đầu, mày từ bỏ đi! Chúng tao nhất định sẽ đem thứ này về Học viện siêu phàm, chúng tao sẽ không để kế hoạch diệt thế của mày được như ý đâu!

Trong mắt ba cô gái tràn đầy quật cường và kiên quyết, bọn họ không thỏa hiệp, không lùi về sau.

Sharon ôm chặt vali, đôi mắt ánh lên sự quật cường.

- Vậy thì tụi bây hãy đi chết đi! Quân đoàn cự thú hủy diệt Ewen Sack sắp giáng lâm rồi!
- Cố gắng của tụi bây sẽ không còn có chút ý nghĩa nào...

Ầm!

Tà ma còn chưa nói hết câu thì đầu của hắn đã nát bét, cả người từ không trung rớt xuống đất.

Một đại ma vương cứ thế mà ra đi.

Ba cô gái ngây ngốc nhìn về phương xa, nơi đó có một người đàn ông châu Á chậm rãi đi tới.

Một tia nắng tưới xuống làm cho toàn thân đối phương thánh khiết loá mắt đến dị thường.

- Không cần cám ơn đâu, có thể cứu giúp ba vị mỹ nữ là vinh hạnh của tôi.

Chu Dương nở nụ cười rực rỡ, tản ra mị lực đặc biệt.

Anh mới vừa tới nơi này là đã cảm nhận ma khí dao động bên trong, ba vị mỹ nữ sắp chết trong tay tà ma.

Sau đó Chu Dương thuận tay cứu được ba cô nàng xinh đẹp, trình

diễn một màn anh hùng cứu mỹ nhân.

Chúng nữ cho rằng tuyệt thực là có thể đối phó được với mình?

Chương 312: Anh hùng cứu mỹ nhân? Nước Mỹ điên cuồng! Chẳng lẽ mình đi nhầm kịch bản sao?

Ngây thơ!

Không thấy ông xã của các em vừa tới nước Mỹ là đã có ba mỹ nữ ngoại quốc đưa tới cửa sao?

Sharon, Kelly và Tina khiếp sợ nhìn Chu Dương, miệng ai nấy đều há to đến mức có thể nhét lọt một cái trứng gà.

Tôi chỉ là cứu các cô một mạng, tiện tay làm thịt một tên tép riu thôi, có cần phải giật mình như vậy không!

Chẳng lẽ là bọn họ muốn lấy thân báo đáp sao?

Mình đã sớm nghe nói nước Mỹ rất cởi mở, không nghĩ lại cởi mở tới mức này.

Ba mỹ nữ cũng không tệ!

Nhưng mà trước tiên cần phải nhìn các cô nàng này có phải thân thể thuần khiết hay không.

- Tại sao anh lại giết chết diễn viên của chúng tôi rồi!
- Đáng chết!
- Đạo diễn! Có người tới gây rối!

Nhưng mà kết quả lại không giống như những gì Chu Dương tưởng tượng, ba cô gái chẳng những không có chút cảm kích mà ngược lại còn lộ ra vẻ mặt sợ hãi, cả ba nhanh chóng trốn về phía xa.

Diễn viên?

Đạo diễn?

Chẳng lẽ là mình đi nhầm kịch bản rồi?

Lẽ nào nơi đây không phải là tận thế?!

Tại sao lại có diễn viên, bọn họ thật sự đang quay phim sao?!

Đúng như dự đoán, trong chốc lát thì có một nhóm người chạy đến, trong đó có một tên còn tản ra hào quang thánh khiết.

Vừa rồi người này còn lặng lẽ đọc lời thoại mấy chục lần, đang chuẩn bị ra sân.

Nhưng mà hắn hoàn toàn không ngờ màn chào sân của mình lại bị Chu Dương cướp đoạt.

Đạo diễn, có người cướp chén cơm của tôi!

- Đậu xanh, mày là ai?
- Chẳng lẽ mày không biết nơi đây đã bị chúng tao bao hết rồi?
- Cái tên hỗn đản này! Mày giết chết diễn viên của chúng tao, bây giờ thì chúng tao làm thế nào để quay tiếp đây!

Đạo diễn và các nhân viên bắt đầu dùng chiến thuật chết đuối bằng nước bọt để lên án Chu Dương.

???

Đây chính là nước Mỹ sao?

Các quốc gia khác đều phải cuộc sống trong nước sôi lửa bỏng.

Thế mà mấy người này lại còn có tâm tình đóng phim?!

Rốt cuộc là nước Mỹ quá điên cuồng, hay là cách mình bước ra khỏi nhà hôm nay không đúng?

- Người cũng đã bị đánh chết, còn có thể làm sao nữa? Hay là chúng ta bảo tên này thay thế đi? Nếu không thì phải đi tìm một dị năng giả hệ Hắc ám lần nữa thì quá khó khăn.

Đạo diễn trầm ngâm hồi lâu rồi nghĩ ra một ý định không tồi.

Quan trọng nhất là không cần phải bỏ tiền ra.

Dị năng giả hệ Ánh sáng ngây ngốc:

- Đạo diễn, ông không thể làm như thế, chúng ta đã ký hợp đồng!

- Yên tâm, tôi sẽ thanh toán một phần năm thù lao cho cậu!

Đạo diễn đi tới trước mặt Chu Dương, quan sát anh từ trên xuống dưới.

- Tướng mạo tạm được, dùng để quay quảng cáo cho Học viện dị năng là không thành vấn đề.

- Người anh em, chú mày vừa mới giết người, dựa theo luật pháp là phải bồi thường. Nhưng mà chỉ cần cậu đồng ý hoàn thành lần quay quảng cáo này với chúng tôi thì tôi có thể bảo đảm cậu bình an vô sự.

- Thậm chí cậu còn có thể mượn cơ hội này trở thành minh tinh của nước Mỹ!

(⊙ 旦 ⊙)

- Đây không phải là tận thế sao?

Chu Dương cạn lời nhìn xung quanh, cảnh tượng nơi đây hoàn toàn không phù hợp với tận thế.

Đạo diễn, diễn viên, còn có các thiết bị quay phim siêu khoa học kỹ thuật, mấy thứ này tạo cho Chu Dương một loại cảm giác quái quái.

- Chẳng lẽ chú mày không phải là người Mỹ?

Mọi người rối rít nhìn Chu Dương với ánh mắt tò mò.

Bọn họ vốn dĩ cho rằng đối phương là người Mỹ gốc Hoa, nhưng mà khi nghe thấy Chu Dương nói những lời này, mọi người khẳng định người này chắc chắn là người ngoại lai.

Kẻ nắm giữ ký ức!

Chu Dương lười hỏi thăm, anh trực tiếp thông qua Kẻ nắm giữ ký ức lấy được ký ức trong đầu bọn họ.

Rất nhanh, Chu Dương đã hiểu được đầu đuôi mọi chuyện.

Tận thế cũng ảnh hưởng tới nước Mỹ, vô số người bị Zombie công

kích và biến thành Zombie, tổn thương rất là thảm trọng.

Loại trạng thái này vẫn luôn kéo dài suốt một tháng, đây là thời kỳ đen tối nhất của nước Mỹ.

Mãi cho đến một tháng trước, có một tia cực quang chiếu sáng trên lãnh thổ nước Mỹ khiến vô số người chịu ảnh hưởng, sau đó mọi người bắt đầu xuất hiện rất nhiều lực lượng siêu phàm.

Dị năng giả xuất hiện tầng tầng lớp lớp, số lượng nhiều đến mức khó có thể tưởng tượng.

Phần lớn người Mỹ đều trở thành dị năng giả, có được thực lực bất phàm.

Dị năng giả rối rít đi ra khỏi cửa tiêu diệt Zombie, sau một thời gian ngắn thì Zombie gần như đã tuyệt tích ở nơi này.

Đương nhiên, tai hoạ không có đình chỉ.

Không có Zombie nhưng lại xuất hiện một kẻ xâm nhập khác, quân đoàn cự thú hủy diệt Ewen Sack.

Vì đối kháng loại cự thú này, nước Mỹ xuất hiện mấy cái tổ chức siêu phàm.

Ví dụ như câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa, Hội huynh đệ, Học viện siêu phàm, vâng vâng.

Lần này mọi người tụ tập quay điện ảnh, không, phải nói là quay quảng cáo mới đúng.

Đây là quảng cáo cho Học viện siêu phàm, mục đích là để kéo thêm nhiều dị năng giả gia nhập vào tổ chức.

- Anh đến nước Mỹ bằng cách nào thế?

Sharon lấy can đảm nhìn người đàn ông thần bí này, anh ta hình như là người Trung Quốc.

Không phải là Trung Quốc cách nước Mỹ rất xa sao?

Hiện tại có rất nhiều dị năng giả còn muốn trốn khỏi nước Mỹ, tại sao người này lại lặn lội đường xá xa xôi tới nơi này, cuối cùng là vì cái gì?

Chẳng trách mọi người muốn đi tới nơi khác, so sánh với quân đoàn

cự thú hủy diệt Ewen Sack thì Zombie chỉ là một loại sinh vật nhỏ yếu.

- Quay quảng cáo cũng được, nhưng mà chỗ tốt đâu?
- Hình ảnh của tôi rất đáng giá đấy!

Chu Dương cười híp mắt nhìn đạo diễn, mở miệng hỏi thù lao.

- Tôi giúp cậu giải quyết chuyện giết người trước đó, cái này đã đủ rồi, chú mày đừng được voi đòi tiên!
- Mặc dù đây là tận thế, nhưng giết chết một dị năng giả được ghi chép trong hồ sơ cũng là chuyện rất phiền phức, tôi cần phải trả giá không nhỏ mới có thể giải quyết giúp cậu đấy!

Bỏ ra thù lao?

Không đời nào!

Thật vất vả mới toát ra một tên dị năng giả hoang dại, còn bị mình bắt được cái chuôi, tất nhiên là phải chèn ép một đợt rồi.

Dù sao người Trung Quốc tại nước Mỹ là không có nhân quyền.

Chương 313: Tinh hạch cự thú! Tôi chính là đạo diễn! Có thể quy tắc ngầm sao?

Cho dù bọn họ có chết sạch thì mấy tổ chức dị năng lớn cũng sẽ lựa chọn làm như không thấy.

Đối với người nước ngoài thì bọn họ bài xích cực kỳ.

- Nói như vậy, ông là muốn tôi làm không công?
- Quả nhiên không hổ là nhà tư bản!
- Có phải ông cảm thấy tôi là người ngoại lai cho nên dễ bắt nạt?!

Chu Dương cười rộ lên, anh đi tới trước mặt đạo diễn rồi dùng một tay nhấc hắn ta lên cao.

- Mày muốn làm cái gì? Mau buông tao xuống! Nếu không thì đừng trách tao không khách sáo!

Nói xong, trong mắt tên đạo diễn kia nổi lên tia sáng màu đỏ.

Đạo diễn thức tỉnh dị năng tương tự với Lôi Xạ Nhãn trong X-man, có thể phun ra tia sáng đỏ nóng bỏng, hủy diệt tất cả.

Nếu tên này dám khiêu khích mình, vậy thì mình sẽ cho hắn ta một bài học nhớ đời.

- Một thằng đàn ông mà đòi phóng điện bằng ánh mắt với tao?

- Ghê tởm!

Chu Dương giơ nắm tay lên rồi đấm nát đầu hắn ta nhanh như chớp.

Ầm!

Đầu của tên đạo diễn kia đã bể nát, thi thể không đầu ngã xuống mặt đất.

Đạo diễn đã chết!

Cái tên châu Á này quá hung bạo!

Lúc này không chạy, còn đợi khi nào nữa?

Những người khác không dám ở lại nơi này, cả đám điên cuồng chạy về phía xa.

Nhưng mà bọn họ chỉ mới chạy một nửa thì sau lưng bỗng dưng truyền đến một cỗ lực lượng cường đại, mọi người lại ngã lùi về sau với tốc độ càng nhanh hơn khi chạy.

- Anh muốn làm gì?

Kelly nắm chặt dao găm trong tay, cô nhịn không được muốn ra tay với Chu Dương.

Nhưng vừa nghĩ tới thực lực mà Chu Dương mới lộ ra, cuối cùng cô vẫn không có tiến lên.

Cô có dự cảm, chỉ cần cô dám ra tay với tên Trung Quốc này thì mình sẽ chết rất thảm.

- Cầu xin ngài thả chúng tôi đi, chúng tôi chưa từng làm gì có lỗi

với ngài cả!

- Đừng có giết chúng tôi! Có gì thì mọi người ngồi xuống nói rõ ràng.

- Chúng tôi sẽ đưa hết tiền cho anh!

Tất cả mọi người đều sợ đái cả quần, bọn họ hoàn toàn không nghĩ đến đi ra ngoài quay cái quảng cáo, kiếm chút thu nhập thêm thế mà lại có thể xui xẻo đụng phải tên sát tinh Chu Dương này.

Một lời không hợp là đã ra tay giết người.

Vấn đề là thực lực của Chu Dương quá đáng sợ, cường đại đến mức làm người ta không thể sinh ra nổi tâm tư phản kháng.

- Cái này được đấy! Tiền thì tôi không ngại nhiều.

Đương nhiên, tiền mà những người này nói không phải là tiền ở thời đại hòa bình, mà là tinh hạch bên trong cự thú hủy diệt Ewen Sack.

Loại tinh hạch này có hiệu quả rất tốt đối với dị năng giả, nó có thể giúp dị năng tăng lên trong một trình độ nhất định và còn có thể tăng tốc độ khôi phục năng lượng.

Trước mắt thì tinh hạch cự thú chính là ngoại tệ mạnh của nước Mỹ sau tận thế, tạo thành hệ thống tiền tệ.

Mọi người rối rít lấy tinh hạch ra, một trăm tám mươi viên tinh hạch cấp một, tinh hạch cấp hai chỉ có lác đác mấy viên.

Một viên tinh hạch cấp một là có thể đổi mười cân lương thực, một viên tinh hạch cấp hai là có thể đổi thành mười viên tinh hạch cấp một, mọi người cộng lại mới hơn hai trăm.

Sharon, Kelly và Tina là tiểu phú bà, bọn họ lấy ra hơn mười viên tinh hạch cấp ba.

« Thông báo của hệ thống, phát hiện vật phẩm đặc biệt: Tinh hạch cự thú, túc chủ có muốn trao đổi thành tích phân không? »

« Tinh hạch cấp một đổi thành 100 tích phân, tinh hạch cấp hai đổi thành 1000 tích phân, cấp ba đổi thành một vạn tích phân, mỗi một cấp tăng lên gấp mười lần. »

- Trao đổi!

« Chúc mừng túc chủ trao đổi thành công, tổng cộng thu được 12 vạn 3000700 tích phân. »

Không tệ!

Tương đương với việc mình giết chết mười hai vạn Zombie phổ thông.

Không như Zombie, chỉ có một mình mình giết chết thì mới có thể thu được tích phân, lúc này chỉ cần cự thú chết, rơi xuống tinh hạch thì mình cũng có thể đạt được tích phân.

Nếu đã như thế thì chúng nữ cũng sẽ trở thành trợ thủ đắc lực cho mình rồi.

Hiện tại thu thập tinh hạch cự thú ở nước Mỹ chính là một bút thù lao to lớn mà phong phú đối với Chu Dương!

- Không phải mấy người nói phải quay phim sao? Hiện tại tôi chính là đạo diễn!

- Cho hỏi một vấn đề, tôi có thể quy tắc ngầm sao?

Chu Dương xoa xoa hai tay vào nhau rồi nở nụ cười nhìn về phía Sharon, Kelly và Tina.

Tại sao trên thế giới này lại có một người vô liêm sỉ tới như thế chứ!

Sharon, Kelly và Tina trợn mắt nhìn Chu Dương một cách oán hận, đôi mắt của cả ba dường như muốn phun lửa.

- Anh đừng có mơ! Cho dù có chết thì chúng tôi cũng sẽ không để cho anh chiếm tiện nghi đâu!

Ba cô gái tức giận hét lớn một tiếng.

- Không có chết, nếu các cô chết rồi thì tôi có thể cứu trở về, sau đó tiếp tục quy tắc ngầm!

Ba cô gái tức giận nhìn Chu Dương, không nói thêm gì nữa.

- Đạo diễn quy tắc ngầm một hồi không phải là chuyện rất bình thường sao? Tại sao tới phiên tôi lại khó khăn như vậy hả?

Đương nhiên, Chu Dương đã có được ký ức của ba cô gái.

Ngoại trừ tên đạo diễn chết dưới tay Chu Dương là đạo diễn thứ

thiệt ra, những người khác đều là nhân viên ngoài biên chế. Bọn họ đều không phải là dân chuyên nghiệp, mỗi người tới đây chỉ để tới đây quay quảng cáo vớt chỗ tốt mà thôi.

Ví dụ như Sharon, Kelly và Tina, các cô ấy là người của Học viện siêu phàm, lần này qua đây là để hiệp trợ.

Nếu không thì đạo diễn đời nào chịu buông tha bọn họ, đã sớm thực hiện quy tắc ngầm với cả ba từ lâu rồi.

- Tôi đẹp trai như vậy, phải là các cô chiếm tiện nghi mới đúng.

Ba cô gái quay đầu đi chỗ khác, chẳng muốn nhìn thấy cái tên không biết xấu hổ này nữa.

Dưới sự áp bách của Chu Dương, mọi người cuối cùng cũng quay quảng cáo xong.

- Cám ơn cố gắng của mọi người ha, lần này không có phát tiền lương rồi, tất cả mọi người giải tán đi!

Nghe được câu này, mọi người không những không tức giận mà trái lại còn vui quá bật khóc.

Điều này đại biểu bọn họ còn sống!

Một giây sau, mọi người chạy mất dạng, biến mất như một làn khói.

Sharon, Kelly và Tina cũng muốn đi nhưng lại bị Chu Dương ngăn lại.

- Các cô chớ đi, tôi vẫn chưa có trả thù lao cho ba người mà?

Chu Dương cười nói với ba cô gái.

- Anh muốn trả thù lao cho chúng tôi?

- Đừng nói là anh thật sự đi tới Học viện siêu phàm đòi tiền nha?

Các cô vốn định rời đi nhưng mà cuối cùng vẫn là nhẫn nhịn.

Dù sao thì lần này cả ba tới đây chính là vì thù lao.

Chương 314: Học viện siêu phàm! Mị lực không thể ngăn

trở!

Trước đó thì bọn họ vừa mới bị Chu Dương cướp sạch, trong lòng tất nhiên là không hề dễ chịu chút nào.

Nếu như Chu Dương đi Học viện siêu phàm, nhìn thấy các thành viên trong tổ chức, nói không chừng bọn họ còn có thể lấy lại công đạo cho các cô.

Cho dù là không thể lấy được thù lao thì ít nhất cũng bắt Chu Dương trả lại tinh hạch cự thú đã lấy.

Dưới sự hướng dẫn của ba cô gái, đi gần nửa tiếng thì Chu Dương đã đứng trước Học viện siêu phàm.

Học viện siêu phàm là một tòa thành khổng lồ được xây dựng hoàn toàn bằng kim loại. Không giống từng miếng hợp kim kết hợp nhau như ở hiện đại, tòa thành này là một khối liền mạch, không hề nhìn ra một chút dấu vết của bàn tay con người.

Đây không phải đồ vật mà khoa học kỹ thuật hiện đại có thể chế tạo ra.

Huống chi ở thời đại hòa bình, Chu Dương chưa từng nghe tới có tòa thành bằng sắt thép nào nổi danh ở nước Mỹ.

Động tĩnh lớn như vậy, tuyệt đối không thể giấu giếm được các nước khác.

Cho nên Chu Dương chắc chắn một điều, tòa thành kim loại này chính là tác phẩm trong vòng hai tháng gần đây.

Hình như thấy được ánh mắt ‘Khiếp sợ’ của Chu Dương, trên mặt ba cô gái hiện lên chút kiêu ngạo.

- Đây là kiệt tác của Đại sư kim loại, ông ấy là viện trưởng của Học viện siêu phàm, anh may mắn lắm mới có cơ hội nhìn thấy ông ấy đấy.

Với tư cách là nhân chứng của tòa thành sắt thép, ba cô gái đã được chứng kiến sự cường đại của Đại sư kim loại.

Người Trung Quốc này làm sao hiểu được thực lực mạnh mẽ của dị năng giả vương cấp chứ.

- Không phải là chế tạo một tòa thành bằng sắt thép sao? Rất ghê gớm à?

Bất cứ ai có dị năng hệ Kim đạt cấp độ S thì đều có thể làm được chuyện này.

Đại sư kim loại hẳn là dị năng hệ Kim cấp S hoặc S+, muốn biết tình huống cụ thể thì cần phải gặp trực tiếp lại nói sau.

Mình là Nguyên tố chi thần, thậm chí thần linh hệ Kim loại nhìn thấy mình còn phải thấp hơn một cái đầu, càng không cần phải nói Đại sự kim loại gì gì đó.

- Học tỷ!

Thủ vệ ngoài cửa nhìn thấy Sharon, Kelly và Tina đi tới, vội vàng cúi đầu chào hỏi.

- Không ngờ ở nơi này các cô rất là uy phong!

Chu Dương trêu ghẹo một tiếng.

- Chỉ cần anh trả lại tinh hạch cự thú, thanh toán tiền lương thì chúng tôi sẽ không nhắc chuyện cũ nữa, nếu không thì một lát nữa anh sẽ phải nếm mùi đau khổ đấy!

Kelly vung quả đấm nhỏ lên, bày ra dáng vẻ hung tợn.

- Kelly, chẳng lẽ cậu rung động rồi? Nếu không thì tại sao cậu muốn bỏ qua cho tên kia chứ?

- Cậu lừa gạt tụi này, không phải đã hứa độc thân cùng nhau rồi sao? Cái con bé phản đồ này!

Kelly cúi đầu xuống không phản bác, gương mặt có chút ửng đỏ.

- Con người ai mà chẳng có lúc phạm sai lầm, chỉ cần anh ấy biết sai nhận lỗi, thay đổi tốt là được rồi. Người đẹp trai như vậy tuyệt đối không phải là người xấu...

-...

- Quản nhiên cậu đã bị cái tên đàn ông không biết ở đâu chui ra này làm cho mê mẩn rồi!

- Con thuyền hữu nghị nhỏ này nói lật là lập tức lật!

Sharon và Tina nhéo hai tai của Kelly, sau đó hung tợn trợn mắt nhìn Chu Dương một cái.

Chỉ trách mình lớn lên quá đẹp trai!

Người đàn ông có phong cách như Chu Dương tôi giống như là đom đóm xuất hiện trong đêm tối, như bọ rầy trong đồng ruộng, là tươi mát và xuất chúng như thế.

Đặc biệt là ánh mắt tự tin, kiểu tóc soái khí, khí thế bễ nghễ kia, mọi việc đều không có cách nào che giấu được….

- Em gái à, nếu cô em muốn âm thầm giao lưu với tôi thì chúng ta có thể tìm một nơi nào đó vắng vẻ sau đó tập thể dục, phi, tâm sự chuyện đời một chút.

Chu Dương cười nói với Kelly.

- Thật sao?

Ánh mắt Kelly sáng ngời, nhưng mà cô nàng còn chưa tiến tới thì đã bị hai người bạn của mình kéo lại.

- Không lẽ anh ta đã thức tỉnh dị năng mị hoặc hay đại loại như vậy? Tại sao tôi cảm giác trái tim của mình đập rộn ràng như vậy chứ?!

- Mau giải quyết tên này sớm một chút đi, tôi sắp chịu không nổi rồi….

Sharon và Tina liên tục nhìn về phía Chu Dương, cả hai cực lực che giấu ánh mắt của mình, Kelly thì đã sớm thất thủ.

- Mọi người trở về nhanh như vậy, quảng cáo thế nào rồi? Tina, cô nhất định sẽ trở thành nhân vật nổi danh trong Học viện siêu phàm.

Ba người vừa mới chuẩn bị gõ cửa phòng viện trưởng thì sau lưng đã truyền đến một thanh âm vừa mừng vừa sợ.

Một gã đeo kính đang nhìn chằm chằm vào cô gái có mái tóc đỏ, Tina, trong ánh mắt có sự nóng bỏng khó có thể che giấu.

- Mày muốn đánh chủ ý lên người phụ nữ của tao? Lá gan rất lớn đấy!

Gã đeo kính nghe thấy Chu Dương nói như vậy, ánh mắt hắn ta lập

tức lạnh xuống, tròng đen biến thành một đường thẳng dài, giống như là một con rắn.

Trên người hắn liên tục mọc ra từng miếng vảy, khí tức trở nên vô cùng lạnh lẽo.

- Mày định làm gì với Tina? Cái tên hỗn đản này!

Gã đeo kính không đợi hoàn thành biến hóa là đã nhào tới Chu Dương.

Chu Dương vỗ tay một cái, ánh mắt của gã đeo kính ánh lập tức trở nên ngây dại. Hắn ta vừa mới chạy đến một nửa thì đột nhiên quỳ xuống, hai tay hai chân bò đi như là một con chó.

Đả kích hàng trí! Mày chính là đồ ngu!

- Hắn ta bị làm sao vậy?

Tina đang chuẩn bị trả lời thì đột nhiên nhìn thấy một màn quái dị.

Gã đeo kính đang quỳ xuống dúi mũi vào mặt đất hít lấy hít để, Tina hoàn toàn không hiểu được hắn ta đang làm cái quái gì nữa.

Nhưng mà cô đã nhanh chóng dời sự chú ý sang chỗ khác bởi vì lời nói của Chu Dương. Mái tóc màu đỏ của cô dựng lên, trông như làm một con mèo xù lông.

- Tôi là người phụ nữ của anh khi nào hả? Anh mau giải thích cho rõ ràng!

Nếu lỡ như tin tức này bị lan truyền, như vậy thì danh tiếng của cô tại Học viện siêu phàm chẳng phải là bị phá hủy sao!

Cái tên ghê tởm này!

- Khụ! Khụ! Người trẻ tuổi cần phải khắc chế!

- Nhất định phải bình tĩnh, đừng nên động tay động chân trước mặt nơi nhiều người!

- Tuổi trẻ thật tốt!

Một người đàn ông trung niên có mái tóc trắng được chải vuốt tỉ mỉ bước ra từ phòng viện trưởng, trong ánh mắt ông ta đều là sự cảm thán.

- Đại sư kim loại?

Chu Dương thử hỏi một câu.

- Chỉ là hư danh mà thôi. Người trẻ tuổi, từ trước tới nay tôi chưa từng gặp qua cậu, cậu tới đây là muốn gia nhập Học viện siêu phàm sao?

Ánh mắt Đại sư kim loại quét qua người Chu Dương, sau đó nhìn thoáng qua gã đeo kính đang làm trò con bò cách đó không xa.

- Viện trưởng đại nhân, tên này là một kẻ lường gạt! Hắn ta đã giết chết đạo diễn quay phim tuyên truyền của chúng ta, ngay cả tiền riêng của tôi cũng bị đoạt mất, xin ngài chủ trì công đạo cho mọi người.

- Đoạt người của Học viện siêu phàm, còn dám tới tại đây gây sự, lá gan của cậu rất lớn đấy!

Đại sư kim loại lạnh lùng nhìn Chu Dương, ánh mắt không còn thân thiện như lúc đầu.

Chu Dương không thèm để ý sự uy hiếp của Đại sư kim loại, anh bình tĩnh mà lấy quảng cáo tuyên truyền ra.

- Quảng cáo ở đây, thù lao của tôi đâu?

Chương 315: Tên tiểu bối tự đại

Cái tên này bị ngố à?

Không thấy Đại sư kim loại tức giận sao?

Còn dám đòi tiền! Cái này là ngại mình chết không đủ nhanh à?

- Viện trưởng Đại sư kim loại, mỗi người đều có lúc phạm sai lầm, tội của anh ấy không đến mức không thể tha thứ, ông hãy cho anh ấy cơ hội sửa đổi đi.

Kelly đứng ra cầu tình cho Chu Dương, Tina và Sharon đứng tại chỗ cạn lời.

Xem ra Kelly thật sự bị Chu Dương mê hoặc rồi.

- Tiểu tử, đừng nói tôi không có tình người, chỉ cần cậu giao ra

số tiền cướp lấy sau đó làm công cho Học viện siêu phàm năm năm, nếu không thì đừng trách tôi không khách khí.

Toàn bộ tòa thành kim loại đều đang chấn động, vô số mảnh kim loại hình thành từng con dao sắc màu đen nhanh chóng tụ tập lại đây.

Động tĩnh khổng lồ này khiến cho rất nhiều người chú ý, mọi người rối rít tụ tập qua đây.

- Ai chọc viện trưởng tức giận vậy? Lại có drama để hít rồi!
- Mỗi lần viện trưởng ra tay đều là cấp bậc sách giáo khoa, muôn ngàn lần không thể bỏ qua!
- Lại có người phải xui xẻo rồi, thật sự là khiến người ta mỏi mắt mong chờ.
- Không lẽ là quân đoàn cự thú hủy diệt Ewen Sack đánh tới?

Các học viên của Học viện siêu phàm chạy nhanh tới nơi truyền ra động tĩnh, sau đó mọi người nhìn thấy ba đóa hoa của học viện và Đại sư kim loại cùng đứng chung một chỗ, kẹp chính giữa là một người châu Á.

Đây là tên mới chọc giận Đại sư kim loại sao?

Tên này sắp xui xẻo tới nơi rồi!

- Ồ, ông muốn ra tay với tôi?

Chu Dương vừa buồn cười, vừa bất đắc dĩ, anh như là nhìn thấy một đứa con nít ba tuổi chuẩn bị ra tay với mình.

- Ông còn chưa đủ tư cách đâu!

Chu Dương vừa dứt lời, toàn trường lập tức xôn xao.

- Cái tên này là ai mà lại kiêu ngạo tới như vậy?
- Chứ còn gì nữa? Nghe giọng điệu này thì ngay cả tôi cũng muốn đánh người!
- Hắn ta nhất định sẽ chết vì dám chọc giận Đại sư kim loại! Lúc này hắn là nên chọn một chỗ chôn sẵn đi!
- Chậc chậc, kẻ vô tri không biết không sợ, tôi đoán hắn ta vừa mới thức tỉnh dị năng cho nên tự tin tràn đầy, cho rằng ông

trời thứ nhất còn mình là thứ hai!

- Không tìm đường chết sẽ không phải chết, chờ mong Đại sư kim loại phát uy!

Lúc này thì sắc mặt của Sharon, Kelly và Tina đều thay đổi.

Sharon và Tina chỉ muốn cho Chu Dương một bài học, hai cô hoàn toàn không hề muốn anh ta phải chết.

Ba cô gái vội vàng nhìn về phía Đại sư kim loại rồi cầu xin:

- Tuy rằng người này đáng ghét nhưng tội không đáng chết, hy vọng viện trưởng có thể hạ thủ lưu tình.

- Tội của anh ấy không đáng chết, viện trưởng đại nhân chỉ cần áp dụng một chút kỷ luật là được!

- Ngài hãy tạm tha cho anh ấy lần này đi, anh ấy nhất định biết tội sẽ thay đổi mà.

Đại sư kim loại lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, cái này là chuyện gì đây?

Tại sao hiện tại người bị hại lại cầu xin giúp tội phạm rồi?

Chẳng lẽ là hội chứng Stockholm?

Hắn càng ngày càng không hiểu người tuổi trẻ bây giờ.

Nhưng đúng là tên nhãi này có ba phần soái khí của mình lúc trẻ...

- Trật tự và quy tắc đều có ý nghĩa tồn tại của nó, nếu phạm sai lầm thì nhất định phải bị trừng phạt!

- Tiểu bối ngông cuồng và dốt nát, hôm nay tôi sẽ để cho cậu chứng kiến thực lực của dị năng giả Vương cấp, tránh cho không biết trời cao đất rộng, gây chuyện thị phi!

- Cơn bão kim loại!

Mọi người vây xem nhìn Đại sư kim loại ra tay, từng người kích động vô cùng.

Vách tường kim loại mọc ra vô số gai nhọn, từ trần nhà, mặt đất, còn có hai bên vách tường, tất cả đều lao về phía Chu Dương.

Cũng chỉ còn có hai con đường đầu, cuối là có thể ra vào.

Nhưng mà Đại sư kim loại làm sao sẽ lưu lại kẽ hở chứ?

- Vây khốn!

Từng sợi xiềng xích bay ra từ hai bên thông đạo rồi quấn lấy cổ và tứ chi của Chu Dương.

Trận chiến kết thúc!

Mọi người không khỏi lắc đầu.

Chiêu lồng giam bằng sắt của Đại sư kim loại rất mạnh, phần lớn đối thủ còn chưa kịp phản ứng thì đã bị hạ gục trong một giây.

Nhưng mà mọi người có thể thấy là Đại sư kim loại đã hạ thủ lưu tình, gai nhọn kim loại đã mất góc cạnh, hơn nữa cũng không có nhắm vào vị trí yếu hại.

- Đại sư kim loại quả nhiên là nhân từ.
- Đáng tiếc đối thủ quá yếu, trận chiến vừa mới bắt đầu là đã kết thúc rồi!
- Tên không biết trời cao đất dày, nếu mà tôi là Đại sư kim loại thì đã sớm giải quyết tên Trung Quốc này rồi!

Ngữ khí của người này có chút chua lòm, hiển nhiên là hắn ta đã nhìn thấy ba đóa hoa của học viện cầu tình vì Chu Dương, cho nên trong lòng khó chịu.

Kelly và Tina rất lo lắng, hai cô sợ Chu Dương bị thương quá nặng.

Đôi mắt của Sharon đã biến trắng, ánh mắt của cô xuyên thấu qua lồng giam bằng kim loại nhìn về phía Chu Dương.

Chu Dương là người đầu tiên mà cô không thể nhìn thấu, anh ta giống như một sự tồn tại bí ẩn.

Những lần Chu Dương ra tay thì cô cũng không có cách nào nhìn rõ tiên cơ.

Cô thậm chí có thể nhìn thấy những bước đi tiếp theo của Đại sư kim loại, từ đó sớm chuẩn bị và làm ra ứng đối, chỉ có Chu Dương là một ngoại lệ.

Lẽ nào người này còn mạnh hơn cả Đại sư kim loại sao?

Nhưng mà Sharon rất mau vứt suy nghĩ này qua sau đầu.

Dị năng giả vương cấp chính là cấp bậc đứng đầu của dị năng giả, số lượng thưa thớt, mỗi một người đều là quyền cao chức trọng.

Ví dụ như Đại sư kim loại của Học viện siêu phàm, Ma Vương đáng sợ của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa, Kẻ dạo bước không gian của Hội huynh đệ.

Mỗi một người đều có uy danh hiển hách, không ai không biết.

Mặc dù toàn thân Chu Dương được bao phủ bởi bí ẩn, nhưng Sharon không cảm thấy anh ta nắm giữ thực lực của dị năng giả vương cấp.

- Nếu mà ông muốn tôi làm đối thủ thì tôi rất đáng tiếc phải nói một điều, ông tìm nhầm người rồi!

Bên trong lồng giam kim loại truyền ra thanh âm của Chu Dương, trong giọng nói lộ ra sự khinh thường nồng nặc.

- Tên tiểu bối cuồng vọng tự đại!

Đại sư kim loại nổi trận lôi đình.

Chương 316: Tôi Cũng Có Thể Dùng Dị Năng Kim Loại! Dị Năng Của Ông Là Cháu Trai!

Hắn đã đặc biệt hạ thủ lưu tình, không ngờ lại bị đối phương khinh bỉ.

Đại sư kim loại vẫn luôn ở địa vị cao, lúc này trên mặt hắn đã lộ ra sự lạnh lẽo, hắn quyết định cho Chu Dương một bài học nhớ đời.

Mỗi người luôn phải trả giá đắt cho hành động của mình!

- Xuyên Thứ Chi Mâu!

Một thanh trường mâu với vô số phù văn in trên đó đột nhiên xuất hiện, một cơn gió dường như muốn đâm xuyên trời đất phun trào tại mũi trường mâu.

Cho dù cách xa mấy chục mét thì cỗ khí tức kia cũng như là muốn

đâm thủng lỗ chân lông, chui vào tận xương tủy.

- Đây không phải là sát chiêu của Đại sư kim loại sao? Có người phải xui xẻo rồi!

Mọi người lộ ra thần sắc hả hê.

- Đi!

Xuyên Thứ Chi Mâu như được một bàn tay vô hình giơ lên rồi nhắm ngay phía lồng giam kim loại.

Nhưng mà lúc này lại có chuyện quỷ dị phát sinh.

Mọi người vốn tưởng rằng Xuyên Thứ Chi Mâu sẽ đâm thủng tên Trung Quốc to gan lớn mật kia, nhưng cả đám đợi nửa ngày mà vẫn không thấy Xuyên Thứ Chi Mâu lao tới lồng giam, nó vẫn luôn trôi nổi ở không trung không di chuyển.

- Xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ viện trưởng đại nhân mềm lòng rồi?

- Ngài mau giải quyết tên to gan này đi, như vậy thì uy danh của Học viện siêu phàm mới không bị ảnh hưởng!

Mọi người sôi nổi bàn tán, nhưng không ai lại chú ý thấy trên trán Đại sư kim loại đã phủ đầy mồ hôi, trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Dị năng kim loại của hắn đã biến mất….

Vô luận hắn làm thế nào thì cũng không thể điều khiển Xuyên Thứ Chi Mâu, ngay cả sợi dây liên kết với nó cũng đã tan biến không còn dấu tích.

Không sai, hắn đã triệt để mất sự khống chế đối với Xuyên Thứ Chi Mâu.

Kim loại lồng giam chậm rãi bị biến dạng, cuối cùng biến thành một bộ áo giáp màu đen ở trên người Chu Dương.

Chu Dương vẫy tay một cái, Xuyên Thứ Chi Mâu lập tức rơi vào trong lòng bàn tay anh.

Tay cầm Xuyên Thứ Chi Mâu, thân mặc áo giáp màu đen, Chu Dương giống như Chiến Thần từ Thượng Cổ đi ra.

- Quên nói cho ông, tôi cũng có thể sử dụng dị năng kim loại

nha!

- Hơn nữa, dị năng kim loại của ông chỉ đáng là cháu trai của tôi thôi!
- Cái tên này quá kiêu ngạo! Hắn dám vũ nhục Đại sư kim loại!
- Chẳng trách hắn ta cho rằng mình lợi hại như vậy, có thể cướp được quyền khống chế kim loại, thì ra là tên này cũng có dị năng kim loại!
- Lá gan thật lớn! Viện trưởng, ngài hãy cho cái tên không biết sống chết này mở mang kiến thức một chút đi, cho hắn nếm mùi lợi hại của dị năng giả vương cấp!
- Chơi chết hắn!

Chỉ có Sharon, Kelly và Tina từ đầu đến cuối vẫn luôn nhìn chằm chằm Chu Dương, các cô cực kỳ khẳng định, Chu Dương ra tay trước đó cũng không có sử dụng dị năng kim loại.

Lẽ nào anh ta là dị năng giả đa hệ?!

Chẳng trách đối phương có thể làm loạn không chút kiêng nể gì cả!

Mồ hôi không ngừng lăn trên trán Đại sư kim loại, hắn thật sự muốn nói: Van cầu các người đừng có sủa nữa!

Mấy người chê đối phương còn chưa có đánh chết tôi phải không?

Chỉ có người trong nhà mới biết được chuyện của nhà mình.

Dị năng kim loại của hắn đã biến mất...

Bắt đầu từ bây giờ, Đại sư kim loại đã không còn là dị năng giả vương cấp nữa, mà chỉ là một người bình thường...

Sự đả kích khổng lồ này khiến hắn thất hồn lạc phách.

Đại sự kim loại biết rõ, danh tiếng và uy vọng mà hắn có được hiện tại không phải là bằng lòng nhân từ, cũng không phải là nhờ vào sự công bằng, mà tất cả chính là nhờ vào thực lực của hắn!

Đây là tận thế! Thực lực là tối thượng.

Đừng xem người trong Học viện siêu phàm tỏ ra sùng bái và tôn kính hắn, một khi bọn họ biết hắn không còn dị năng cường đại nữa thì

lúc đó hắn sẽ không bằng một con chó, không ai thèm để ý tới.

Ngay cả sự vinh quang trước đó cũng sẽ hoàn toàn rời khỏi hắn.

- Tôi sai rồi, van xin cậu trả lại dị năng cho tôi đi!

Đại sư kim loại cúi cái đầu cao ngạo của mình xuống, trong giọng nói tràn đầy sự khẩn cầu.

Hình như là muốn cho Chu Dương thấy nhiều sự thành ý của mình hơn, hắn ta còn quỳ xuống trước mặt anh.

Đại sư kim loại, dị năng giả vương cấp! Viện trưởng của Học viện siêu phàm! Người chế tạo ra tòa thành sắt thép!

Thế mà hiện tại hắn ta lại quỳ trước mặt một tên Trung Quốc, cảnh tượng này khiến mọi người phải trợn tròn mắt, há hốc mồm.

- Cái này nhất định là ảo giác! Mắt của tôi bỗng dưng bị cái gì rồi!

- Đại sư kim loại, ngài là viện trưởng của Học viện siêu phàm, là sự kiêu ngạo của nước Mỹ! Tại sao ngài có thể quỳ xuống trước một tên ngoại lại được?

Cũng có mấy người tương đối có lý trí, nghe được ý trong lời của Đại sư kim loại.

Dị năng của Đại sư kim loại đã biến mất...

Nếu không thì đường đường một dị năng giả vương cấp làm sao sẽ quỳ trước mặt một tên cay gà như thế kia?

- Lẽ nào tên Trung Quốc kia có năng lực cướp đoạt dị năng của người khác?

Có người bỗng dưng kinh hô một tiếng, cho ra một suy đoán to gan.

- Cướp đoạt dị năng của người khác? Cậu xác định không có nói giỡn chứ?

Loại năng lực này quá Bug, quả thực không thể tin tưởng được.

Nhưng mà khi nhìn thấy thái độ của Đại sư kim loại, bọn họ trầm mặc, đây là giải thích có khả năng nhất.

Trừ chỗ đó ra, bọn họ nghĩ không ra tại sao Đại sư kim loại lại đầu

hàng.

Sharon, Kelly và Tina khiếp sợ nhìn Chu Dương, giống như là lần đầu tiên nhận thức người đàn ông này.

Chẳng trách anh ta tự tin tới như vậy, thì ra người này có được năng lực cướp đoạt dị năng của người khác.

Khi ba người nhìn thấy Đại sư kim loại cao ngạo trở thành một con chó vẫy đuôi mừng chủ, quả thật là có một loại cảm giác thần tượng tan vỡ.

- Van xin ngài, cho tôi một cơ hội đi! Tôi thật sự không có ác ý gì với ngài cả. Đúng rồi, mọi việc đều là bởi vì ba cô gái kia, nếu không phải bọn họ thì tôi cũng sẽ không trêu chọc ngài!

Đại sư kim loại cảm nhận được dị năng kim loại của mình đã biến mất, hắn thật sự rất khiếp sợ, giống như là trở lại thời khắc mà tận thế giáng xuống, nhỏ yếu và bất lực.

Từ khi có được dị năng kim loại cấp S, Đại sư kim loại không biết đã trêu chọc bao nhiêu địch nhân, cho dù hiện tại Chu Dương thả hắn một con đường sống thì những kẻ thù kia cũng sẽ không hạ thủ lưu tình.

Có thể nói, không có dị năng kim loại cường đại thì hắn cũng chỉ có một con đường chết.

???

- Ý của ông là các cô vợ của tôi phạm sai lầm?

- Tôi vốn dĩ muốn thả cho ông một con đường sống, cớ sao ông lại muốn tìm đường chết vậy hả?

Đại sư kim loại triệt để bối rối.

Đầu óc các ngươi có bệnh hết rồi à?

Người yêu cãi nhau lại cãi tới tận địa bàn của tôi? Đây là chuyện quỷ gì hả?

Mà mấy người cãi thì cãi đi, tự dưng phế dị năng kim loại của tôi là sao??

Chương 317: Van Cầu Các Người Đừng Sủa Nữa! Kẻ Đánh Cắp Dị Năng? Thù Lao Gấp Trăm Lần

Quá oan uổng!

Đại sư kim loại cảm giác mình bị một vạn điểm nội thương, một búng máu nghẹn ở trong họng, muốn nuốt không được, muốn phun không xong.

Sharon, Kelly và Tina không có để ý câu nói trước của Chu Dương, cả ba vội vàng chạy tới cầu tình cho viện trưởng.

- Chuyện này là lỗi của chúng tôi, viện trưởng không có liên quan, van xin anh thả ông ấy một con đường sống đi, được không?

Đại sư kim loại quá thảm rồi, mà nói đi nói lại thì chuyện này là do các cô dựng nên.

- Nói như vậy, các cô đồng ý làm người phụ nữ của tôi rồi à?

???

Tụi này đáp ứng khi nào hả?

Sharon và Tina nghiến răng nghiến lợi nhìn Chu Dương, nhưng lại không tiện phát tác.

Thực lực của Chu Dương quá mạnh mẽ, ngay cả dị năng giả vương cấp như Đại sư kim loại cũng không phải là địch thủ, như vậy thì toàn bộ nước Mỹ có ai trị được người này chứ?

Có thực lực là muốn làm gì thì làm sao?

Xác thực là như thế!

Bọn họ nghĩ đến khuôn mặt điển trai của Chu Dương, thực lực sâu không thấy đáy, đây có lẽ là chỗ dựa tốt tại tận thế hiểm ác này.

Khi mà Sharon và Tina còn đang do dự thì Kelly đã trở nên hưng phấn dị thường.

- Thật sao?

Kelly hào hứng chạy tới ôm lấy Chu Dương, đôi mắt sáng lấp lánh.

- Em đồng ý làm người phụ nữ của anh!

- Đúng rồi, em còn chưa biết tên của anh nha?

Nhìn dáng vẻ si mê, thấy sắc quên bạn của Kelly, Sharon và Tina nghiêng đầu sang chỗ khác, toàn thân viết hoa - Chúng tôi không quen biết cô ta-.

Mọi người ngây ngốc nhìn một màn này, vốn tưởng rằng bọn họ đã quen biết nhau từ trước, không ngờ ngay cả cái tên cũng không biết.

Ba đóa hoa của Học viện siêu phàm dễ cua như vậy sao?

Cả đám nhìn khuôn mặt của Chu Dương, sau đó lặng lẽ cúi đầu xuống.

Chúng ta không giống nhau...

- Đương nhiên rồi! Mỹ nữ vừa đáng yêu vừa xinh đẹp như em thì cho dù ai nhìn thấy cũng sẽ rung động.

- Các cô cũng tới đây đi, tôi sẽ sưởi ấm cho hai người!

Chu Dương giang hai tay ra chào đón, nụ cười rực rỡ như mặt trời.

Sharon và Tina nhìn thấy Đại sư kim loại vẫn còn quỳ gối dập đầu về phía mình, đôi mắt chớp chớp liên tục, cuối cùng cả hai đều gật đầu một cái.

- Tôi có thể đáp ứng làm người phụ nữ của anh, nhưng anh phải khôi phục dị năng của viện trưởng trước.

Tina là người đầu tiên biểu đạt ý nghĩ của mình, Sharon cũng nhanh chóng tán thành.

- Tôi cũng không phải là người xấu, giúp đỡ người già khôi phục dị năng là việc rất nhỏ!

Nghe Chu Dương nói như vậy, Đại sư kim loại kích động đến nỗi chảy nước mắt, hắn nhận thấy dị năng kim loại của mình đã trở lại.

Sau khi thể nghiệm lực lượng siêu phàm, hắn không bao giờ muốn làm người bình thường nữa.

- Quảng cáo mà cậu làm phi thường tốt, theo lý thì Học viện siêu phàm nên tưởng thưởng, cứ dựa theo giá thương nghị lúc trước rồi tăng lên một trăm lần đi.

- Đây là mười viên ngũ giai tinh hạch cự thú, xin cậu hãy nhận lấy.

Vì nịnh hót Chu Dương, Đại sư kim loại cũng bất chấp mặt mũi.

Chu Dương còn chưa cho hắn xem quảng cáo nhưng Đại sư kim loại đã khen lấy khen để, hơn nữa còn hào phóng trả thù lao gấp một trăm lần.

Đây là toàn bộ gia tài của Đại sư kim loại, vì nịnh hót Chu Dương mà hắn phải chảy máu quá nhiều.

Mười viên ngũ giai tinh hạch cự thú?

Mọi người lập tức dùng ánh mắt khiếp sợ nhìn Chu Dương, cả đám nhìn từng viên tinh hạch màu xanh trên tay anh mà không hề chớp mắt.

Đây là một khoản tiền lớn, ngoại trừ dị năng giả vương cấp ra thì không ai có thể lấy ra khoản tiền lớn như vậy.

Mười viên tinh hạch cự thú cấp năm có thể cho một người tiêu sái ở tận thế cả đời, không cần phải sầu lo về thức ăn nữa.

Tên Trung Quốc này thật là kiếm bộn rồi, không những có được ba vị đại mỹ nữ mà còn chiếm được một khoản tiền lớn, hai thứ này cũng đủ làm cho mọi người hâm mộ.

Nhưng mà mọi người có đỏ mắt thì cũng không ai dám sinh ra ý nghĩ xấu xa nào.

Chu Dương có được số tiền này là dựa vào thực lực của mình, trừ hắn ta ra thì bọn họ chưa từng thấy Đại sư kim loại cúi đầu trước ai bao giờ.

Từ hôm nay trở đi, tên tuổi của anh chàng Trung Quốc này sẽ được lưu truyền toàn bộ nước Mỹ.

« Thu hoạch được mười viên tinh hạch cự thú cấp năm, thu được 1000 vạn tích phân. »

Một cái bảo rương Thần Thoại! Không ngờ Đại sư kim loại chính là một con dê béo!

Quả đúng là người lén đút túi thì giàu, ngựa lén ăn cỏ ban đêm thì sẽ mập!

Nếu mình gặp được thêm vài người công chính liêm minh như Đại sư kim loại thì quá tốt rồi! Không cần nhiều lắm, chừng một trăm người là được, như vậy thì đó chính là một trăm cái bảo rương Thần Thoại.

Xem ra là mình đã đánh giá quá thấp tiềm lực cực cao của dị năng giả ở nước Mỹ.

Ừ, hiện tại đúng là khi nên chèn ép một đợt rồi.

Nếu như dị năng giả nước Mỹ biết đây chính là ngọn nguồn mà Chu Dương đi bóc lột khắp nơi, bọn họ nhất định sẽ bằm thây Đại sư kim loại thành tám khúc.

- Đại lão, nếu mà ngài cảm thấy có hứng thú với Học viện siêu phàm thì tôi có thể từ chức để ngài làm viện trưởng. Tôi tin tưởng tất cả mọi người đều rất nguyện ý tiếp nhận ngài làm lãnh đạo của mình.

Đại sư kim loại không biết mục đích mà Chu Dương đi tới Học viện siêu phàm, vì nịnh hót Chu Dương mà hắn đã vắt óc suy nghĩ tất cả mọi thứ.

- Có phải học sinh Học viện siêu phàm của mấy người rất có tiền, không phải, có rất nhiều dị năng giả? Tôi muốn giao lưu và luận bàn với bọn họ nha.

Đại sư kim loại mồ hôi lạnh đầy đầu, hắn không ngờ Chu Dương lại đánh chủ ý này.

Nếu để cho mấy tên cao thủ trong Học viện siêu phàm biết mình chính là người tiết lộ, như vậy thì chắc chắc bọn họ sẽ liều mạng với mình.

Nhưng mà nếu không nói….

Ai mà biết vị đại lão này sẽ không vui mà tiếp tục cướp đoạt dị năng của mình hay không chứ?

Giờ phút này, các học sinh Học viện siêu phàm đứng xem đang vô cùng hoang mang.

Lẽ nào cái tên này đến đây là để đá quán?

Như vậy thì kẻ xui xẻo tiếp theo sẽ là ai đây?

Chương 318: Phí Của Dị Năng Nguyên Tố! Phiên Bản Dùng Thử

Mọi người vừa mới nảy lên suy nghĩ này thì bỗng dưng cảm thấy có gì đó trong người bị lấy đi, một lát sau, sắc mặt ai nấy đều đại biến.

- Dị năng hệ Hỏa của tôi đâu? Lạy chúa, nó đi nơi nào rồi?
- Dị năng cuồng phong của tôi! Không! Đáng chết!
- Tại sao chuyện này lại xảy ra, dị năng của tôi đâu?

Một khắc trước, bọn họ vẫn còn cười trên nỗi đau của người khác, nhưng mà không ai ngờ được tai họa lại ập lên đầu mình nhanh như vậy.

Cả đám cắn răng nghiến lợi nhìn Chu Dương, trong lòng vừa giận vừa sợ, nhưng mà hết lần này tới lần khác bọn họ lại không thể làm được gì.

Ngay cả dị năng giả vương cấp như viện trưởng còn phải quỳ xuống trước mặt hắn ta, như vậy thì bọn họ có tài cán gì mà đi cương với Chu Dương?

Không chọc nổi! Không chọc nổi!

- Đại lão, van xin ngài bỏ qua cho chúng tôi đi, chúng tôi không có trêu chọc ngài!
- Van xin ngài, hãy trả lại dị năng cho chúng tôi đi!

Tụi này chỉ là quần chúng ăn dưa xem kịch, tại sao lại phải gặp chuyện như vậy chứ?

- Tôi là Nguyên tố chi thần, toàn bộ dị năng nguyên tố đều thuộc quyền sở hữu của tôi. Các ngươi chưa được tôi trao quyền hạn thì làm sao có thể sử dụng năng lực của tôi chứ?
- Cái này là phải thu tiền phí ha!
- Từ nay về sau, mọi người không thể sử dụng dị năng bừa bãi như vậy được!
- Dị năng cấp F và cấp E, phiên bản dùng thử ba ngày có giá một

viên tinh hạch cự thú cấp một, phiên bản một tháng là ba viên tinh hạch cự thú cấp hai.

- Cấp độ D dị năng, phiên bản dùng thử ba ngày có giá năm viên tinh hạch cự thú cấp một, phiên bản một tháng là mười viên tinh hạch cự thú cấp hai.
- Dị năng cấp C, phiên bản dùng thử ba ngày có giá một viên tinh hạch cự thú cấp hai, phiên bản một tháng là ba viên tinh hạch cự thú cấp ba.
- Dị năng cấp B, phiên bản dùng thử ba ngày có giá năm viên tinh hạch cự thú cấp hai, phiên bản một tháng là mười viên tinh hạch cự thú cấp ba.
- Dị năng cấp, phiên bản dùng thử ba ngày có giá năm viên tinh hạch cự thú cấp ba, phiên bản một tháng là mười viên tinh hạch cự thú cấp bốn.
- Dị năng cấp S, phiên bản dùng thử ba ngày có giá năm viên tinh hạch cự thú cấp bốn, phiên bản một tháng là mười viên tinh hạch cự thú cấp năm.
- Dị năng cấp S+, phiên bản dùng thử ba ngày có giá năm viên tinh hạch cự thú cấp năm, phiên bản một tháng là mười viên tinh hạch cự thú cấp sáu.
- Luôn luôn có một loại thích hợp với bạn, nếu mà các người muốn tăng cấp dị năng thì cũng có thể cầm tinh hạch cự thú tới gặp tôi.
- Chỉ cần có tinh hạch cự thú thì chuyện gì cũng có thể bàn lại.
- Nếu mà không có tiền, thật xin lỗi, quỷ nghèo không có cơ hội có dị năng, tiếp tục làm người bình thường đi!

?????

Nguyên tố chi thần?

Đại ca, ngài đang nói giỡn à?

Vì sao tụi này nghe xong rất muốn đánh người!

Lão tử còn là Thần Quang Minh đây này!

Đương nhiên là bọn họ không rõ, tuy thần vị của Thần Quang Minh

cao hơn những vị thần khác như là Hải Thần, nhưng mà nếu so sánh với Nguyên tố chi thần thì vẫn còn thấp hơn một bậc, dù sao bên trong nguyên tố cũng có cả quang minh.

- Đại lão à, chúng tôi không có tiền...

Không phải mỗi dị năng giả đều có tiền như là Đại sư kim loại, bọn họ chỉ là dị năng giả thông thường.

Huống chi, tinh hạch cự thú có liên quan tới tăng cấp dị năng và cuộc sống sau này của bọn họ.

Không đến vạn bất đắc dĩ thì bọn họ đều không muốn bung tiền ra.

Nếu hiện tại bọn họ còn có dị năng thì đã cùng nhau xông lên đánh hội đồng Chu Dương rồi.

Nhưng mà sự thật là bây giờ bọn họ không cúi đầu không được.

Không có dị năng thì bọn họ không có vốn liếng tiếp tục sống sót ở tận thế.

Cho dù bọn họ giữ được túi tiền của mình thì sao chứ, không có thực lực thì có thể bảo vệ được tiền trên người không?

Đáp án dĩ nhiên là không!

Mặc dù nước Mỹ đã thành lập trật tự nhất định nhưng nó lại hết sức yếu ớt, hoàn toàn không có chút ràng buộc đối với cường giả.

Ví dụ như dị năng giả vương cấp như Đại sư kim loại, một khi ông ta giết người thì chắc chắn sẽ không có ai giải quyết được.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao đạo diễn biết Chu Dương giết người nhưng cũng không có để ý.

Chỉ cần đối phương không có bối cảnh, không có đại nhân vật tọa trấn sau lưng, như vậy sẽ không có ai đứng ra đòi công đạo cho người chết.

Hiện tại bọn họ không có thực lực, chính là dê đợi làm thịt.

Nói không chừng sẽ có người trong nội bộ Học viện siêu phàm xuống tay với bọn họ.

Đương nhiên cũng có một nhóm nhỏ lén lút vui mừng, bởi vì bọn hắn không phải dị năng giả loại nguyên tố.

Ánh mắt bọn họ thỉnh thoảng dừng ở trên người kẻ có thù oán với mình, chỉ chờ có cơ hội cho người nọ một kích trí mạng.

- Tôi muốn lấy được dị năng trước đây của mình!

Có người không nhịn được nhảy ra giao cho Chu Dương ba viên tinh hạch cự thú cấp ba.

Những người khác rối rít noi theo, coi như là bỏ tiền tiêu tai.

- Nếu bỏ nhiều tiền hơn thì còn có thể tăng cấp dị năng sao?

Có người nhớ tới câu mà Chu Dương nói trước đó, không nhịn được mở miệng hỏi.

- Cái này là đương nhiên rồi! Giá tăng cấp và giá đổi lại đều giống nhau, hoặc là các người có thể bỏ ra thêm một phần tiền để thu được dị năng thuộc tính khác.

Đối với Chu Dương mà nói, thu hồi dị năng hoặc là tăng cấp dị năng cho người khác đều là một việc đơn giản đến không thể đơn giản hơn nữa.

Đương nhiên là phải có thời hạn.

Điều này tương đương là Chu Dương cho bọn họ thuê các loại dị năng nguyên tố, như vậy mới có thể làm cho bọn họ ra sức làm việc hơn.

Chờ đến khi chín muồi thì có thể thu hoạch, giống như là cắt rau hẹ, một gốc tiếp theo một gốc.

Chỉ cần bọn họ vẫn luôn muốn duy trì dị năng cao giai thì nhất định phải tận lực làm việc kiếm tiền, làm thuê làm mướn cho Chu Dương.

- Vậy cho tôi phiên bản dùng thử ba ngày dị năng hệ Hỏa cấp A đi!

Có người ánh mắt lấp lóe, lấy ra năm viên tinh hạch cự thú cấp ba đưa cho Chu Dương.

- Như cậu mong muốn!

Ầm!

Trong tay người nọ lập tức toát ra một ngọn lửa màu đỏ cao hơn mười mét, nhiệt độ nóng bỏng tới mức mọi người rối rít cách xa.

- Thật sự là dị năng hệ Hỏa, tôi nhớ rõ ràng là Cage thức tỉnh dị năng là hệ Phong!
- Thật là quá lợi hại!
- Lạy chúa, không ngờ anh chàng Trung Quốc này lại nói thật! Rốt cuộc thì hắn ta đã làm như thế nào vậy!

Lúc này thì ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía Chu Dương đã thay đổi, bọn họ giống như là đang nhìn thấy một vị thần linh.

Không, Chu Dương chính là thần linh.

Sau một khắc, tất cả mọi người đều điên cuồng, ai nấy đều nhanh chóng móc ra toàn bộ tài sản của mình.

Chương 319: Làm một ít chuyện xấu hổ thì mới có thể nắm giữ dị năng vĩnh cửu, không tin thì các cô có thể thử xem.

- Tiểu tử, chú mày suy nghĩ kỹ chưa, không nạp tiền thì làm sao có thể biến cường được chứ?

Chu Dương vừa mới vớt một đợt, nhìn thấy còn có vài người vẫn đang do dự, chần chừ, lập tức tiến lên dụ dỗ.

- Nhưng mà chúng tôi không phải là dị năng giả nguyên tố...
- Chỉ cần có đủ tinh hạch cự thú thì cứ đến tìm tôi, những dị năng giả ngành khác cũng có thể thu được dị năng!

Chu Dương giơ tay hai bàn tay lên, chín ngón tay của anh nhanh chóng tỏa ra ánh sáng lập loè.

Từng tia sáng đại biểu cho từng thuộc tính của chín loại nguyên tố!

Anh chàng Trung Quốc này lại nắm giữ dị năng của chín hệ nguyên tố!

Lúc trước còn có người giữ thái độ hoài nghi, lúc này mọi người đều choáng váng, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Ở Mỹ, dị năng giả thức tỉnh dị năng nhiều nhất cũng chỉ mới có ba loại, nhưng mà Chu Dương có thể hiện ra chín loại cùng lúc.

Thậm chí còn có năng lực ban cho hoặc tước đoạt dị năng của người khác.

Đậu xanh, vị thần nhân này là từ đâu chui ra vậy?

Chẳng lẽ hắn ta thật sự là Nguyên tố chi thần?!

- Tuy là đồ tốt nhưng mà tại sao lại có thời hạn chứ? Chỉ có một tháng….
- Quá mắc, nạp không nổi!
- Ha ha! Quả nhiên Charge là có thể biến cường, đại lão không có lừa mình!

Có người giơ bàn tay của mình lên, năm ngón tay lập lòe ánh sáng của kim mộc thủy hỏa thổ, mỗi một loại đều là dị năng cấp.

- Thực lực của tôi đã trở nên mạnh mẽ hơn rồi! Hơn nữa còn mạnh hơn trước gấp mười lần! Tôi muốn đi kiếm tiền! Tôi muốn đi làm việc!
- Ha ha, rốt cuộc thì tôi đã nhìn thấy hy vọng trở thành dị năng giả vương cấp rồi!
- Đi thôi, các anh em, cùng nhau lập nhóm tiêu diệt quân đoàn cự thú hủy diệt Ewen Sack nào!

Các học viên trong Học viện siêu phàm nếm được ngon ngọt, vì vậy dù đã bị Chu Dương móc sạch của cải nhưng mỗi người lại hưng phấn không thôi.

Hàng trăm người cùng nhau lập nhóm vọt tới quân đoàn cự thú hủy diệt Ewen Sack.

Vì để có được nhiều dị năng mạnh hơn, bọn họ không sợ hãi gì!

- Viện trưởng, ông định đi đâu đấy?

Đại sư kim loại lặng lẽ đi sau đội quân đánh quái nhưng lại bị Sharon phát hiện.

- Khụ khụ, thân là một nhân loại, làm sao tôi có thể đứng yên nhìn người Mỹ bị quân đoàn cự thú Ewen Sack tiêu diệt chứ?

Đây chính là khi mà mỗi người nên cống hiến một phần sức lực.

- Đại lão, ngài sẽ không rời khỏi đây phải không? Nếu tôi muốn trao đổi dị năng thì nên đi đâu tìm ngài vậy?

Thái độ của Đại sư kim loại cực kỳ khiêm tốn, thậm chí còn tôn kính hơn nhiều so với lúc bị Chu Dương tước đoạt dị năng.

Lúc ban đầu hắn bị năng lực quỷ dị của Chu Dương giày vò, khi đó hắn chỉ coi Chu Dương là một vị dị năng giả không thể trêu chọc.

Tuy rằng hắn cúi đầu, nhưng thứ thật sự khiến hắn sợ hãi chính là dị năng của Chu Dương.

Hiện tại Chu Dương có thể ban dị năng cường đại cho người khác, thậm chí có người đã nhận được dị năng cấp độ S, điều này khiến cho ngay cả hắn cũng cảm thấy thèm không thôi.

Đại sư kim loại chưa quên việc còn có thể trao đổi dị năng cao cấp S +.

Vì dị năng cường đại hơn, đương nhiên là phải ra ngoài xông pha một phen rồi!

- Tôi thấy được sức sống của người trẻ tuổi trên người ông, đi thôi! Cố lên!

- Đây là một ấn ký, nếu mà các người muốn trao đổi dị năng thì có thể dùng nó để trò chuyện với tôi!

Chu Dương ném một dấu ấn cho Đại sư kim loại, có vật này thì ông ta có thể liên hệ tầm xa với mình.

Việc mệt nhọc, đánh đánh giết giết gì đó thì để bọn họ đi làm đi, mình nằm kiếm tiền là được rồi.

Tuy rằng Chu Dương không thu tiểu đệ, nhưng mà những người này tuyệt đối sẽ ra sức còn hơn việc mình phí hết tâm tư đi thu nhận tiểu đệ.

Nhìn cả đám tích cực chạy về phía ánh hoàng hôn, Chu Dương cảm thán một hồi.

Quả nhiên, có mong đợi mới là thứ thúc đẩy sức sản xuất nhất!

Chu Dương vừa mới quay đầu thì bắt gặp những đôi mắt nóng bỏng

đang nhìn mình.

- Anh rốt cuộc là ai?

- Anh thật sự là thần linh sao?

Chu Dương cho người ta một loại cảm giác như đang nằm mơ, đây không phải là thực lực mà một nhân loại có được.

Cho tới bây giờ thì các cô chưa từng nghe nói có người có thể tùy ý ban cho và tước đoạt năng lực của người khác. Mặc dù chỉ có hiệu quả đối với dị năng giả hệ nguyên tố nhưng mà như vậy cũng đã đủ kinh người.

Dị năng giả hệ nguyên tố chiếm hơn bảy phần tổng số dị năng giả, đây là một con số cực kỳ đáng sợ.

Ngay cả những dị năng giả ngành khác cũng có thể đạt được dị năng hệ nguyên tố từ Chu Dương.

Ai cũng sẽ không ngại mình có nhiều dị năng, ngay cả ba cô gái cũng không phải là không ngoại lệ.

- Đương nhiên, tôi không có gạt người!

Chu Dương nở nụ cười hết sức rực rỡ, ba cô gái nhìn thấy nụ cười này thì thất thần một hồi.

- Tôi cũng muốn thu được dị năng, nhưng tôi không có tiền, tôi nhất định sẽ cố gắng!

Tina nắm chặt tay cho thấy quyết tâm sau đó tính toán gia nhập đội quân đánh quái.

- Cô có muốn biết làm thế nào để có được dị năng vĩnh cửu không?

Lúc trước có người hỏi nhưng Chu Dương căn bản là không để ý.

Một thằng đàn ông mà muốn thu được dị năng vĩnh cửu từ tay của mình? Nằm mơ đi!

Đương nhiên, đối với mỹ nữ như Sharon, Kelly và Tina thì Chu Dương vẫn là rất dễ dàng nhả ra.

- Rất đơn giản!

Chu Dương dừng một chút, ba cô gái vội vàng tiến tới, nhìn anh với ánh mắt tò mò.

- Làm một ít chuyện xấu hổ thì mới có thể nắm giữ dị năng vĩnh cửu, không tin thì các cô có thể thử xem.

Nghe Chu Dương nói như vậy, khuôn mặt ba cô gái trở nên đỏ bừng, tất nhiên là bọn họ đã biết ý của Chu Dương.

Tina và Sharon trừng mắt nhìn Chu Dương một cách hung tợn.

Cái tên vô liêm sỉ này, tính gạt ai hả?!

- Anh nói thật sao?

Chỉ có một mình Kelly là ánh mắt lấp lánh, cô nhìn chằm chằm vào Chu Dương.

Cô khẽ cắn đôi môi đỏ của mình rồi nói:

- Tôi muốn thức tỉnh dị năng vĩnh cửu!

Tina và Sharon chỉ nhìn Kelly một cái, không có ngăn trở.

Đây là sự lựa chọn của Kelly, hai cô không có lý do để can thiệp vào.

Quan trọng nhất là, các cô cũng động lòng, chỉ là không có lớn mật như Kelly.

- Được thôi!

Đối với thức ăn đưa tới, hơn nữa còn phi thường hợp khẩu vị của mình, Chu Dương không có lý do cự tuyệt.

- Hai người không được nhìn trộm nha!

Chu Dương cười nói một câu với Tina và Sharon rồi đi vào trong phòng trước ánh mắt tức giận muốn đánh người của hai cô gái.

Chương 320: Không Nạp Tiền Thì Sao Có Thể Mạnh Lên? Trận Chiến Tranh Đoạt Đàn Ông!

Đến khi không thấy bóng dáng của Chu Dương và Kelly, hai người đưa mắt nhìn nhau.

- Chúng ta thật sự muốn đi theo người đàn ông này sao?

Tina lúc đầu còn rất chán ghét Chu Dương, nhưng mà đến bây giờ thì lập trường của cô đã dao động, xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

- Nhưng mà anh ta quá trăng hoa, nhìn thế nào cũng đều là một tên hoa hoa công tử, không phải là người chồng tốt...
- Có điều đây là tận thế...
- Thực lực của anh ta quá mạnh mẽ, tôi dám cam đoan, chỉ cần đi theo anh ta thì chúng ta nhất định có thể tiếp tục sống sót!
- Tiếp tục sống sót-, bốn chữ này đối với cả hai mà nói là quá xa xôi.

Cho dù các cô đã thức tỉnh dị năng, có thể đối mặt với cự thú hủy diệt càng ngày càng mạnh, nhưng các cô lại không dám chắc mình có thể sống sót được bao lâu.

Sự xuất hiện của Chu Dương đã cho các cô một hy vọng.

Lai lịch và thực lực của anh ấy quá thần bí khiến cho người ta sợ hãi, nhưng lại không thể phủ nhận, trên người Chu Dương còn có một cỗ mị lực khiến cho người ta nổi điên.

Bất kì người phụ nữ nào đều rất khó chống cự được mị lực của anh ấy.

Hai người tin tưởng, nếu bọn họ tiếp tục ở bên cạnh Chu Dương thì nhất định các cô sẽ thất thủ.

- Xin hỏi, các cô có thấy anh chàng người Trung Quốc ở đâu không?

Một nhóm phụ nữ ăn mặc xinh đẹp và lộ liễu đi tới, bọn họ chỉ phủ lên người một kiện quần áo đơn bạc, chỉ cần liếc một cái là đã có thể nhìn thấy nội bộ triều dâng sóng dậy, bọn họ giống như ước gì có thể bày ra toàn bộ tiền vốn phong phú của mình.

- Các người đừng có tranh với chúng tôi, tôi là người tới trước đấy!

Sau đó lại có thêm mấy người phụ nữ toát ra, trên người bọn họ tỏa

ra mùi nước hoa nồng nặc, hình tượng chẳng khác gì hồ ly tinh.

Vừa nhìn là đã biết ngay, mục đích của mấy người này chính là dụ dỗ đàn ông!

- Không thấy!
- Các người mau lập tức rời khỏi đây!

Tina và Sharon nổi giận, thái độ cũng lạnh xuống ba phần.

Không sai, các cô đang ghen!

Mặc dù bọn họ đã sớm đoán được một người đàn ông ưu tú như Chu Dương thì nhất định sẽ có người nhớ thương, chỉ là các cô không ngờ đám ong bướm này lại tới nhanh như vậy, khí thế lại còn hung hăng.

- Anh ta không phải là chồng của các cô!
- Chúng ta cạnh tranh công bằng!
- Mà cho dù là chồng của các cô thì sao chứ? Xin lỗi ha, bắt đầu từ hôm nay, anh ta là của tôi!

Bầu không khí chùng xuống trong nháy mắt.

- Muốn cướp người đàn ông của chúng tôi, lá gan mấy người rất lớn đấy!

Tina giơ súng lên, xung quanh cô tỏa ra ngọn lửa cháy hừng hực.

- Vậy thì vượt qua được cửa ải của tôi trước rồi nói đi!

Chu Dương có chút ngây ngốc, tại sao bên ngoài lại đánh nhau rồi?

Anh thả Hư vô thần đồng tử ra, phát hiện có mấy người phụ nữ đang bắt nạt Sharon và Tina.

Thực lực của nhóm người này kém hơn hai cô ấy nhưng mà thắng ở người đông thế mạnh, tính toán dùng chiến thuật đánh hội đồng.

Dám khi dễ người phụ nữ của mình, lá gan quá lớn!

Coi như mấy người muốn hiến thân thì còn phải xem có lọt vào mắt của anh đây không đã!

- Mau cút đi!

Tina nạp đạn cho súng tiểu liên, chuẩn bị nổ súng lần nữa.

Nhưng mà đạn bắn ra đã hoàn toàn biến thành màu đỏ sậm.

Trong không gian tản ra nhiệt độ nóng bỏng.

Ngọn lửa có nhiệt độ quá cao, Tina không có cách nào khống chế được, không chỉ súng tiểu liên trong tay cô mà ngay cả viên đạn bắn ra cũng đã tan chảy.

Chuyện này là thế nào đây?

Tina còn chưa kịp phản ứng thì đạn lửa đã bay vụt về nhóm phụ nữ kia.

Ầm!

Ngọn lửa bạo nổ với sức công phá của một quả hỏa tiễn, chế tạo ra ánh lửa có ảnh hưởng trong vòng một trăm mét, hình thành sóng xung kích bằng lửa nhấn chìm nhóm phụ nữ kia.

Đám người kia còn chưa kịp phản ứng gì thì đã bị ngọn lửa nuốt chửng.

Sóng xung kích lửa quét qua một đường, dễ dàng hủy diệt năm, sáu tòa kiến trúc.

Gây họa rồi...

Nhìn hố đen khổng lồ ở đằng xa, đám phụ nữ khiêu khích trước đó đã biến mất không còn dấu vết, ngay cả cặn bã cũng không còn, Tina ngây người như phỗng.

Đây là do mình làm à?!

Tina giơ tay lên, trong bàn tay cô toát ra một ngọn lửa màu đỏ sậm với nhiệt độ cực cao, Sharon đã đứng cách xa ba mét mà dường như cũng muốn bị hòa tan.

Có điều cô còn chưa rời khỏi thì cảm giác nóng cháy kia đã biến mất. Sharon giơ tay lên, lòng bàn tay cô cũng đồng dạng toát ra ngọn lửa màu đỏ sậm.

- Tôi cũng có được dị năng hệ hỏa sao?

- Lực lượng của ngọn lửa này thật là quá đáng sợ!

Sắt thép ở các khu vực phụ cận đã bị ảnh hưởng bởi nhiệt độ kinh khủng kia, chúng nó nhanh chóng tan chảy thành dung nham nóng bỏng trên mặt đất.

- Ít nhất cũng là dị năng cấp độ S!

Trong lòng Sharon và Tina tràn đầy chấn động, ánh mắt cả hai đồng thời nhìn về một căn phòng.

Nhắc đến cũng kỳ quái, các kiến trúc bằng kim loại ở phụ cận đều bị ảnh hưởng bởi ngọn lửa, xuất hiện trạng thái nóng chảy, nhưng mà chỉ có tòa nhà nơi Chu Dương và Kelly đang ở thì hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì cả.

Không cần suy nghĩ nhiều thì hai cô cũng biết đây là kiệt tác của Chu Dương, ánh mắt cả hai nhất thời trở nên vô cùng phức tạp.

Người khác tiêu tốn rất nhiều tinh hạch cự thú hiếm hoi nhưng mà chưa chắc gì cầu được dị năng cường đại như vậy, thế mà các cô lại có thể tuỳ tiện sử dụng chúng.

Mặc kệ là chỉ có thể sử dụng được một ngày, chắc chắn sẽ có rất nhiều người điên cuồng vì nó.

Đây chính là lực lượng sao?

Thật sự là khiến người ta si mê và điên cuồng!

Một con mắt bỗng dưng toát ra nhìn về phía hai cô gái, trong mắt lộ ra nụ cười.

Sau một khắc, Tina và Sharon cảm giác giống như có thứ gì đó tách ra khỏi người mình, dị năng hệ hỏa cường đại cũng biến mất không thấy.

- Thời gian dùng thử kết thúc!

Một thanh âm truyền từ trong nhà ra, lộ ra ý chế nhạo.

Hai cô gái hận đến cắn răng nghiến lợi!

Các cô vừa mới được thể nghiệm dị năng siêu cường, hiện tại đột nhiên biến mất làm cho cả hai rất khó chịu.

Giống như là đi ăn với bạn gái, sau đó đi xem phim, thậm chí đã đặt

phòng khách sạn, tắm rửa sạch sẽ đi ra thì lại phát hiện bạn gái đã đi rồi...

Chương 321: Trước Kia Em Là Cảnh Sát, Trái Tim Của Anh Thuộc Về Em! Cửa Thần Kỳ Của Chủ Thần Không Gian

Sharon và Tina cũng không ngoại lệ, hai cô nàng cắn răng nghiến lợi đi vào phòng của Chu Dương.

- Hai người đừng vào đây!
- Đây chẳng phải là điều anh muốn sao? Hôm nay tụi này làm chết anh!
- A! Đừng có như vậy mà, tại sao lại ỷ đông hiếp yếu như vậy chứ!

Một lúc lâu sau thì Chu Dương mới khoan thai bước ra khỏi phòng.

Ba cô gái đi theo phía sau anh, tư thế đi đường của các cô nàng có chút không được tự nhiên.

- Anh cần phải chịu trách nhiệm với chúng em!
- Nếu mà anh dám bội tình bạc nghĩa, em nhất định sẽ cho anh một bài học khó quên!

Kelly ngưng tụ khí lạnh thành một thanh đao, sau đó làm một động tác cắt đứt.

- Các em đừng có như vậy, đây chính là thứ giúp các em hạnh phúc trong tương lai đấy!

Chu Dương sinh ra suy nghĩ muốn chuồn khỏi nơi này, con gái nước Mỹ thật sự là quá tàn bạo!

Vẫn là Trình Khả Nhi và các cô vợ khác dịu dàng hơn...

- Trước kia em là cảnh sát, trái tim của anh hiện tại đã thuộc về em!

Tina khống chế kim loại biến thành còng số tám rồi khóa tay Chu Dương vào còng, giống như làm như vậy thì cô sẽ có thể buộc chặt người này lại, không để cho anh ấy chạy thoát.

Cô từng nghe hội chị em nói, có rất nhiều người đàn ông sau khi ăn sạch con gái người ta là lập tức chùi miệng không chịu trách nhiệm.

Đây là biểu hiện bất an của cô.

Nếu đã bước lên thuyền giặc thì khó tránh khỏi lo được lo mất, Tina rất sợ Chu Dương sẽ lén lút chuồn mất.

- Yên tâm, bắt đầu từ hôm nay, các em đã là vợ của anh, anh sẽ bảo vệ cả ba!

Nghe thấy Chu Dương bảo đảm, lúc này ba cô gái mới an lòng lại.

Các cô rối rít kéo tay của Chu Dương, vẻ mặt ngọt ngào.

- Không biết thực lực của em đã đến tiêu chuẩn gì rồi? Em phải đi thử một chút mới được!

- Không phải Học viện siêu phàm sẽ khen thưởng tinh hạch cự thú khi dị năng giả đạt tới thực lực cấp tướng sao? Nếu anh... ông xã thích tiền như vậy thì nhất định phải vét một đợt lớn.

Nếu để cho Đại sư kim loại nghe thấy mấy lời này, ông ta nhất định sẽ tức giận đến hộc máu.

Con gái gả chồng như là bát nước đổ ra ngoài.

Lúc này mới quen biết chưa được bao lâu mà đã muốn hố học viện nhà mình rồi?

Nghe thấy ba cô gái nói như vậy, hai mắt của Chu Dương tỏa sáng.

Vừa rồi anh đã nhận được không ít tinh hạch cự thú, trong lòng đang rất thoải mái, từ trước tới nay không ai ngại mình có nhiều tiền.

« Chúc mừng túc chủ thu được tinh hạch cự thú, thu được 1000 ngàn vạn tích phân. »

Cộng thêm tích phân lấy được từ Đại sư kim loại và nhóm học viên trước đó, như vậy đã gần tiếp cận bốn cái bảo rương Thần Thoại....

Lúc trước anh còn có hơn tám triệu tích phân, lần này có thể hợp thành bốn cái bảo rương.

« Tiêu hao 1100 vạn tích phân, bảo rương Kim Cương tiến giai thành bảo rương Thần Thoại. »

« Tiêu hao 1110 vạn tích phân, bảo rương Bạc Kim tiến giai thành bảo rương Thần Thoại. »

« Tiêu hao 1111 vạn 1000 tích phân, bảo rương Bạch Ngân tiến giai thành bảo rương Thần Thoại. »

« Tiêu hao 1111 vạn 1100 tích phân, bảo rương Thanh Đồng tiến giai thành bảo rương Thần Thoại. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được Cửa thần kỳ của Chủ Thần Không Gian (Hàng nhái). »

« Cửa thần kỳ của Chủ Thần Không Gian (Thần Thoại): Hàng nhái, sử dụng được ba lần. »

« Hiệu quả thần thoại duy nhất: Dùng ý thức để câu thông với Cửa thần kỳ, có thể đến bất cứ nơi nào mà túc chủ muốn. »

Chủ Thần Không Gian?

Thần linh được chia làm vài loại cấp bậc là Hạ Vị Thần, Trung Vị Thần, Thượng Vị Thần và Chủ Thần.

Hạ Vị Thần là những thần linh chi nhánh của một vị thần cường đại nào đó, ví dụ như là Hải Thần hoặc là Ám Ảnh Chi Thần, đây là cấp bậc có số lượng thần linh nhiều nhất.

Trung Vị Thần là những thần linh nắm giữ quyền hành độc lập, nhưng thần vị không cường đại bằng Thượng Vị Thần, ví dụ như Thần Mùa Màng.

Thượng Vị Thần chính là những thần linh như Chu Dương - Nguyên tố chi thần, Thần May mắn, bọn họ là độc nhất vô nhị, thống trị thần linh chi nhánh.

Lên nữa chính là Chủ Thần, thời gian, không gian và vận mệnh.

Thần cách nguyên tố mà Chu Dương lấy được là tàn khuyết, như vậy có nghĩa là phía sau màn có bàn tay của một thần linh cường đại khác.

Không phải Thượng Vị Thần, Thượng Vị Thần còn không có năng lực phá hư thần cách của Thượng Vị Thần, như vậy thì vô cùng có khả năng chính là Chủ Thần.

Mình thu được quyền hành của Nguyên tố chi thần, không biết sẽ chọc tới tên Chủ Thần nào đây?

Chu Dương không có nghĩ nhiều, tiếp tục mở bảo rương.

Nếu mà thật sự xuất hiện tên có địch ý với mình, vậy thì đánh chết là xong chuyện.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được bí dược thần lực. »

« Bí dược thần lực (thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được lực lượng + 3000, sát thương tăng lên 1000% đối với sinh vật cấp Thần Thoại trở xuống, tăng lên 100% đối với sinh vật cấp Thần Thoại trở lên. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được bí dược thần thể bí. »

« Bí dược thần thể (thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được thể chất + 3000, miễn dịch tổn thương gây ra bởi sinh vật cấp Thần Thoại trở xuống, lực phòng ngự tăng lên 1000%. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được bí dược thần linh. »

« Bí dược thần linh (thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được tinh thần + 3000, giảm bớt 80% năng lượng tiêu hao, tốc độ thi pháp tăng lên 1000%, miễn dịch hiệu quả tiêu cực cấp Thần Thoại trở xuống. »

Lực lượng, thể lực và tinh thần lực lại được tăng lên ba ngàn điểm, quá tốt rồi!

Trắc thí viên Học viện siêu phàm nhìn đoàn người của Chu Dương với thần sắc cổ quái, đương nhiên, trọng điểm ánh mắt là đặt trên người của Chu Dương.

Chu Dương vừa mới gây ra động tĩnh lớn như vậy, toàn bộ Học viện siêu phàm không ai không biết, không người không hiểu.

Hình tượng người châu Á của Chu Dương quá nổi bật, giữa một rừng người da trắng da đen thì anh quả thật là bắt mắt vô cùng.

Phần lớn người đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn về phía Chu Dương, thái độ có vẻ phi thường tôn kính.

- Mang tôi đi khu khảo thí cao nhất.

Sharon mở miệng yêu cầu không chút khách khí.

Lần này các cô tới đây là để thí nghiệm xem trình độ của mình đã tăng tới đâu.

Chỉ có lý giải đầy đủ thực lực của bản thân thì mới không đánh giá sai năng lực của mình, như vậy thì khi chiến đấu mới có thể lựa chọn lối tấn công tốt nhất.

Nơi này là khu khảo thí của Học viện siêu phàm, có thể lý giải đầy đủ thực lực bản thân, hơn nữa còn cho ra đánh giá tương quan.

- Thật là xin lỗi... Khu khảo khí cao nhất vừa mới bị đại nhân Pine chiếm dụng...

- Nếu không thì mời ngài chờ một chút? Tôi sẽ lập tức chuẩn bị phòng nghỉ ngơi cho ngài.

Chương 322: Thực Lực Chính Là Đặc Quyền, Không Thể Trêu Chọc Người Đàn Ông Này!

Đại nhân Pine?

Ba cô gái vừa nghe thấy cái tên này thì nhất thời đều trầm mặc, các cô gật đầu một cái, đồng ý lời đề nghị của trắc thí viên.

- Thời gian của tôi rất quý giá, từ trước đến giờ đều là người khác chờ tôi, cho tới bây giờ thì tôi chưa nghe nói có người đủ tư cách để cho tôi chờ!

- Từ giây phút tôi xuất hiện thì khu khảo thí cao nhất kia đã là của tôi rồi!

Chu Dương nói không chút khách khí.

Với tư cách là một người chỉ cần nửa phút là có được một trăm tám mươi vạn tích phân, Chu Dương anh đây há có thể lãng phí thời gian trân quý vào việc chờ đợi?

Đầu năm nay, thực lực chính là vương đạo, sẽ được hưởng thụ đặc

quyền.

Thông qua ánh mắt kính sợ của ba cô gái khi vừa nghe tới cái tên - đại nhân Pine-, Chu Dương có thể đoán được tên này không đơn giản.

Đương nhiên, đây cũng là nguyên nhân mà trắc thí viên ngầm thừa nhận bọn họ kém hơn so với tên Pine gì gì đó.

Nếu không thì hiện tại trắc thí viên sẽ nhanh chóng đi nói cho Pine biết thân phận của mình, sau đó mời bọn hắn đi ra ngoài.

Cũng chính là dọn bãi!

- Đại nhân, xin ngài đừng làm chúng tôi khó xử...
- Đại nhân Pine, ngài ấy...

Trắc thí viên còn chưa nói hết thì đã bị Chu Dương đánh gãy không chút khách khí.

- Cho dù hắn ta có là thần linh thì cũng phải tránh sang một bên ngoan ngoãn chờ đợi.

Trắc thí viên còn muốn ngăn trở nhưng đã bị ánh mắt lạnh lẽo của Chu Dương khiến cho cả người cứng đờ, không dám tiến lên, trên mặt hắn hiện lên vẻ sầu khổ.

Lại là một vị không thèm nói đạo lý!

Bên trong khu khảo khí cao nhất trưng bày hơn mười kiện thiết bị không biết tên, chia ra làm khu khảo khí lực lượng, khu khảo khí phản ứng, khảo thí khu năng lượng, khảo thí khu khảo thí dị năng cùng với một ít khu khảo thí nhỏ khác.

Chỉ cần hoàn thành một loạt khảo thí thì sẽ có được số liệu khảo thí tương ứng, cho ra đánh giá cấp bậc thực lực của từng người.

Bất kỳ học viên nào đạt được đánh giá cấp tướng thì sẽ được Học viện siêu phàm tưởng thưởng năm viên tinh hạch cự thú cấp ba.

Đánh giá là Hoàng cấp thì học viên sẽ được tưởng thưởng ba viên tinh hạch cự thú cấp bốn.

Đánh giá là vương cấp thì sẽ được tưởng thưởng một viên tinh hạch cự thú cấp năm.

Đây chính là thủ đoạn lôi kéo và tưởng thưởng cho nhân tài của Học viện siêu phàm, khích lệ học viên mau chóng tăng thực lực lên.

Trong khu khảo thí có bốn, năm người đang đứng trước bảng khảo sát, trên đó thỉnh thoảng sẽ hiện lên số liệu của từng mục, tiến hành đánh giá cấp bậc cho mỗi người.

- Đánh giá lực lượng: cấp.
- Đánh giá phản ứng: cấp C.
- Đánh giá năng lượng: cấp B.
- Đánh giá dị năng: cấp B.
- Đánh giá tổng hợp: cấp B+, đẳng cấp: Thượng tướng năm sao.

Một người da đen có vóc dáng giống như cây cột điện bước ra khỏi máy trắc nghiệm, hắn nhìn số liệu trên từng mục, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

- Heita, cậu thật là thiên tài, chỉ cần thêm chút nữa thôi là cậu có thể thành dự bị Hoàng cấp rồi!

Có vài người đi ngang qua, ai nấy đều rối rít lộ ra sự thán phục.

- Tôi không phải là thiên tài gì đâu! Tôi còn kém xa so với đại nhân Pine.

Cả đám nhìn về phía xa, nơi đó có một người đàn ông da trắng đang đứng ở trên máy trắc nghiệm, ánh mắt mọi người lộ ra vẻ kính sợ.

- Đánh giá lực lượng: cấp A+.
- Đánh giá phản ứng: cấp.
- Đánh giá năng lượng: cấp S+.
- Đánh giá dị năng: cấp S.
- Đánh giá tổng hợp: cấp S, đẳng cấp: Vương cấp.
- Quả nhiên là cấp bậc của đại nhân Pine lại tăng lên rồi, không hổ là thiên tài ngàn năm có một.
- Chứ còn gì nữa? Mười mấy ngày trước thì đại nhân còn là cấp tướng, thế mà chỉ mới qua một thời gian ngắn ngủi thì đã tăng

lên tới Vương cấp! Thật sự là quá mạnh mẽ!

Trên mặt Pine lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

Hắn rất hưởng thu thời khắc này, giống như mình là ánh mặt trời chói mắt nhất.

- Các người là ai?! Tại sao lại dám quấy rầy phần khảo thí của chúng tôi!

Mấy người đang tán gẫu thì lại phát hiện có người tiến vào.

- Ồ, đây không phải là ba đóa hoa xinh đẹp nhất của Học viện siêu phàm chúng ta sao?

- Các cô tới đây là để đáp ứng lời theo đuổi của đại nhân Pine phải không? Muốn hiến thân?

- Thức thời thì mới có thể sống lâu hơn tại tận thế được.

Vừa thấy Sharon, Kelly và Tina, ánh mắt mọi người bỗng chốc sáng lên.

- Em không có quan hệ gì với hắn ta cả, người này luôn mặt dày bám theo chúng em, đuổi không đi!

Ba cô gái rất sợ Chu Dương hiểu lầm, các cô nàng vội vàng giải thích.

- Đương nhiên là anh tin tưởng các vợ của mình rồi, dù sao thì anh chính là người lấy đi lần đầu của các em mà.

Chu Dương cười phá lên, nụ cười hết sức rực rỡ.

Không ngờ tên này lại lôi chuyện đó ra nói trước mặt mọi người, thật sự là quá mắc cỡ!

Ba cô gái đấm nhẹ vào người Chu Dương, vừa thẹn thùng vừa nôn nóng.

Thằng này ở đâu chui ra đây?

Hơn nữa còn không coi tụi này ra gì!

Mà điều khiến cho cả đám không chịu nổi là tên Trung Quốc này còn cướp đi lần đầu của ba đóa hoa học viện.

Lúc trước bọn họ cũng cảm giác tư thế đi đường của ba cô nàng

không được tự nhiên, hiện tại mọi việc đã sáng tỏ, trong lòng ai nấy dâng lên sự ghen ghét dữ dội.

Đặc biệt là Pine, người phụ nữ mình nhìn trúng lại bị tên châu Á này đoạt mất, cái này khiến hắn có cảm giác hít thở không thông thuận.

Nhưng mà hắn còn chưa mở miệng thì đã có mấy tên đồng bọn nhảy ra trước, thừa dịp nịnh hót một hồi.

- Tiểu tử, mày là ai? Trắc thí viên đâu rồi? Sao lại để cho một con khỉ vàng lẫn lộn vào nơi cao quý như vậy chứ...

Một tên da đen chỉ vào Chu Dương, nhưng mà không chờ hắn nói hết câu thì một cơn gió lớn đã kéo tới, một bàn tay lấy tốc độ cực nhanh phóng to trước mắt hắn.

Ầm!

Đầu của tên da đen kia đã bị Chu Dương đập nát bét, biến thành một mớ thịt nhầy nhụa, máu bay tứ tung.

- Mày vừa mới ăn phân à, sao mà miệng thúi như vậy chứ? Tao đành phải tiễn mày đi đầu thai, lần sau nói chuyện nhớ đánh răng ha!

Chu Dương thu bàn tay về, toàn thân vẫn sạch sẽ, không dính một giọt máu.

Pine cảm giác như phổi của mình như muốn nổ tung, ngực hắn phập phồng liên tục.

Tên này quá kiêu ngạo, dám giết người ở ngay trước mặt mình!

Thật sự là không hề đặt mình vào mắt, xem ra đây là khi cho hắn biết cái giá đắt vì sự dốt nát của mình.

- Người mới, lá gan của mày rất lớn đấy!

- Làm người quan trọng nhất là phải tự biết thân biết phận, đặc biệt là người mới. Nếu không hiểu quy củ thì thường sẽ chết rất thảm.

- Hôm nay tao sẽ để cho mày mở mang kiến thức một chút...

- Pine, mau dừng tay!

Đằng xa có bốn, năm nhân viên chạy tới, trên mặt mọi người đều

tràn đầy sự sợ hãi.

- Làm sao vậy?

Pine lộ ra vẻ mặt không vui, cầm đầu nhóm người kia chính là phụ trách Kim, một trong những người tổ chức khảo thí.

Bọn họ đều là dị năng giả vương cấp, dù sao thì cũng phải cho đối phương một chút mặt mũi.

- Người này cậu trêu chọc không nổi đâu! Tốt nhất là cậu nên nhận sai đi!

- Đại lão tôn quý, rất vinh hạnh nhìn thấy ngài, nếu như có chỗ nào chiêu đãi không chu đáo thì xin ngài hãy bỏ qua cho.

Phụ trách Kim vừa mới nhận được tin tức từ nhân viên khảo thí, không khỏi hốt hoảng mà chạy tới đây.

Hắn không phải sợ hai người đánh nhau mà hắn sợ Chu Dương sẽ đánh chết Pine, thiên tài của học viện...

Mặc dù Chu Dương chỉ mới hiển lộ một góc thực lực của mình nhưng mà Kim tin tưởng, người này nhất định là sự tồn tại siêu việt vương cấp.

Chương 323: Chín cái dị năng S+?

- Tôi không trêu chọc nổi?

Pine giống như là nghe được một câu chuyện cười, ánh mắt hắn lạnh lẽo như muốn chảy ra nước.

- Tôi muốn xem coi hắn ta có thực lực như thế nào, có tư cách gì mà để cho tôi không trêu chọc nổi!

Khi thực lực tăng lên tới Vương cấp, lòng tự tin của Pine đã bành trướng tới cực độ, cho dù là tính toàn bộ Học viện siêu phàm thì cũng không có mấy người mà hắn trêu chọc không nổi.

Phụ trách Kim vì bảo vệ tên Trung Quốc này mà lần lượt ra hạ sách chồng chất.

Từ trước đến giờ Pine luôn cuồng ngạo tự đại, làm sao hắn sẽ thừa nhận mình không bằng người khác?

Huống chi người phụ nữ mà hắn nhìn trúng còn bị Chu Dương đoạt đi, cái này quả thật không thể nhẫn nhịn.

- Pine, cho tôi mặt mũi đi! Nếu không thì không chỉ là tôi, mà ngay cả Đại sư kim loại, Bách Biến Tinh Quân cũng sẽ không bỏ qua cho cậu, cậu tự mà giải quyết cho tốt đi!

Lúc này thì Kim đã dọn ra hai vị dị năng giả Vương cấp khác, hòng tạo áp lực cho Pine.

Đúng như dự đoán, hiệu quả của chiêu này rất xuất sắc.

Nếu mà chỉ có một mình phụ trách Kim thì Pine cũng không sợ, nhưng nếu một hơi phải đối đầu ba vị dị năng giả Vương cấp thì hắn không thể không suy nghĩ kỹ lưỡng.

- Tôi vốn dĩ cho rằng Học viện siêu phàm coi trọng công bằng, không ngờ các người lại coi như chưa có chuyện gì xảy ra, lại còn bao che cho hung thủ, thật sự là quá làm tôi thất vọng rồi! Từ hôm nay trở đi, tôi sẽ rời khỏi Học viện siêu phàm.

- Tôi cũng vậy! Chúng ta không cần thiết ở lại cái nơi yếu nhớt như vậy nữa!

- Không bao lâu thì Học viện siêu phàm sẽ bị tiêu diệt mà thôi-

Trong mắt Pine lóe lên một tia lạnh lẽo, thân là dị năng giả Vương cấp, cho dù hắn đi tới chỗ nào thì cũng có thể lăn lộn rất khá.

Thế nào, phụ trách Kim? Không phải ông muốn bao che cho tên Trung Quốc kia sao? Ông nhất định sẽ phải hối hận!

Vô luận là Học viện siêu phàm, câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa hay là Hội huynh đệ, dị năng giả Vương cấp cường đại chính là trụ cột, thiếu mất một người đều là tổn thất vô cùng to lớn.

Có thể nói, bất kỳ tổ chức nào cũng sẽ không chịu nổi tổn thất như vậy.

Không phải ông tính dựa vào tuổi của mình, cậy già lên mặt bắt nạt tôi sao?

Tôi sẽ cho ông biết cái gì gọi là hối hận!

Đến lúc Đại sư kim loại và Bách Biến Tinh Quân biết được là bởi vì ông mà tôi mới rời khỏi Học viện siêu phàm, tôi rất chờ mong được thấy cảnh tượng các Vương cấp của Học viện siêu phàm trở mặt nhau.

Ông sẽ phải cầu xin tôi trở về!

Nhưng mà phụ trách Kim chỉ ngẩng đầu nhìn Pine một cái, sau đó lại lập tức dời sự chú ý tới trên người Chu Dương, rõ ràng là hắn không có đem những lời này để ở trong lòng.

Giống như việc Pine rời khỏi Học viện siêu phàm chỉ là một việc nhỏ không thể nhỏ hơn nữa.

- Ngài có yêu cầu gì thì xin cứ nói, không biết những lời ngài nói trước đó còn hữu hiệu hay không?

Phụ trách Kim nhận được tin tức tương đối trễ, khi hắn tới không đúng cho nên không dám quấy nhiễu Chu Dương, chỉ có thể lặng lẽ chờ đợi.

Chỉ cần Chu Dương nói là sự thật, như vậy thì dị năng giả Đế cấp của Học viện siêu phàm sẽ giống như giếng phun trào.

Vắng mợ thì chợ vẫn đông, có thiếu hay thêm một Pine thì Học viện siêu phàm vẫn bình thường, không ảnh hưởng gì.

- Đây là tự nhiên, tôi rất nghèo, xưa nay sẽ không ngại mình có nhiều tiền.

Nghe Chu Dương cho ra câu trả lời khẳng định, mọi người vừa mừng vừa sợ, những người khác nghe thấy động tĩnh cũng rối rít bu lại.

Bọn họ cầm tinh hạch trong tay, giống như đang nói, chọn tôi, chọn tôi đi!

Tôi tới đưa tiền đây!

Pine ngây ngốc nhìn cảnh tượng kia, sau đó ánh mắt nhìn về phía Chu Dương càng ngày càng ngưng trọng.

Tên người mới này không đơn giản!

Lẽ nào hắn ta cũng là dị năng giả Vương cấp?!

Hơn nữa tiềm lực còn lớn hơn cả mình?

Nếu không thì tại sao Học viện siêu phàm lại vứt bỏ mình mà đi nịnh hót hắn ta chứ!

Pine không có lập tức rời khỏi nơi này, hắn muốn xem coi Chu Dương có tài cán gì mà khiến cho phụ trách Kim nhìn với con mắt khác.

Đương nhiên, đây là do tâm tư không chịu thua của hắn đang tác quái.

Pine nhất định sẽ chứng minh cho mọi người thấy, hắn mới là thiên tài mạnh nhất!

- Chuyện này đợi một hồi lại nói, để các cô vợ của tôi thí nghiệm trước đi!

Mọi người nhanh chóng yên tĩnh lại rồi đứng một bên chờ đợi.

- Để tôi thử trước!

Kelly là người đầu tiên xông lên.

- Đánh giá lực lượng: cấp B.
- Đánh giá phản ứng: cấp B.
- Đánh giá năng lượng: cấp S.
- Số lượng dị năng là 9, đánh giá cấp bậc đều là S+, đánh giá dị năng tổng hợp là SS.
- Đánh giá tổng hợp: cấp S+, đẳng cấp: Đế cấp.

Khi tất cả mọi người nhìn thấy kết quả khảo sát này thì đã hoàn toàn ngây ngốc.

Chín cái dị năng S+?

Tập thể ngây ra như phỗng, sau đó là một mảnh xôn xao.

- Đại lão quả nhiên là trâu bò!
- Ai tin đại lão sẽ được vĩnh sinh!
- Tôi phải kiếm tiền, tôi muốn đi đánh quái!
- Tôi cũng phải trở thành Đế cấp! Đây là việc chưa từng có trong

lịch sử!

- Cô ấy là Đế cấp đầu tiên của Học viện siêu phàm! Nữ Đế đầu tiên của nước Mỹ! 666!

Pine và đồng bạn khiếp sợ nhìn kết quả khảo nghiệm của Kelly, hồi lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

Kelly là một trong những mục tiêu mà Pine muốn theo đuổi, cho nên hắn đã từng điều tra cô ta.

Dị năng mà Kelly thức tỉnh là hàn băng, đánh giá cấp bậc là B, các phương diện khác thì kéo chân sau, đánh giá tổng hợp cũng chỉ coi như là dự bị tướng cấp.

Thế mà mới chỉ qua một thời gian ngắn mà cô ta đã thức tỉnh chín loại dị năng rồi, hơn nữa toàn bộ đều là S+, điều này cũng quá kinh khủng!

Nhất định là ảo giác!

Pine bắt đầu hoài nghi nhân sinh!

Hắn vốn dĩ cho rằng mình sẽ trở thành người đầu tiên trở thành Đế cấp trong Học viện siêu phàm, không ngờ lại bị một người phụ nữ đoạt vị trí.

Nắm giữ chín loại dị năng S+, biến thái đến nỗi khiến người ta tuyệt vọng.

- Tiếp theo là tôi!

Chương 324: Ông sẽ phải hối hận vì quyết định của mình! Ba vị Nữ Đế cấp! Tôi cũng muốn khảo thí thực lực của mình

Tina nhìn thấy ánh mắt hâm mộ của mọi người khi nhìn về phía Kelly, lần này đến phiên cô lên kiểm tra.

- Đánh giá lực lượng: cấp B.

- Đánh giá phản ứng: cấp.
- Đánh giá năng lượng: cấp S.
- Số lượng dị năng là 9, đánh giá cấp bậc đều là S+, đánh giá dị năng tổng hợp là SS.
- Đánh giá tổng hợp: cấp S+, đẳng cấp: Đế cấp.

Lại thêm một người Đế cấp nữa?

Chuyện này sao có thể xảy ra được?

Không đợi Pine kịp phản ứng thì Sharon cũng đã tiến đến khảo thí.

- Đánh giá lực lượng: cấp B.
- Đánh giá phản ứng: cấp B.
- Đánh giá năng lượng: cấp S.
- Số lượng dị năng là 10, Bạch nhãn có đẳng cấp, chín loại khác đều là S+, đánh giá dị năng tổng hợp là SS.
- Đánh giá tổng hợp: cấp S+, đẳng cấp: Đế cấp.

Ba vị Đế cấp xuất hiện liên tục triệt để khiến toàn trường choáng váng, mọi người há hốc mồm, duy trì trạng thái đờ đẫn.

- Quá mạnh mẽ! Thật sự là quá mạnh mẽ!
- Không được rồi, tôi muốn đi qua ôm đùi đại lão! -
- Đại lão, ngài có thích đàn ông không? Tôi có thể tự đề cử bản thân!
- Đại lão, ngài hãy thu tôi làm tiểu đệ đi! Tôi nguyện ý làm trâu làm ngựa vì ngài.

Toàn bộ người của Học viện siêu phàm đều trở nên điên cuồng, bọn họ liên tục hô to, dường như muốn dùng phương thức này để phát tiết sự hưng phấn trong lòng.

Pine nhìn về phía Chu Dương, hắn có thể cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng của mọi người đang nhìn chằm chằm vào hắn ta.

Theo lý thuyết thì mọi người hẳn là nên đặt sự chú ý trên người ba vị

nữ Đế cấp, mà không phải là tên Trung Quốc không có tiếng tăm kia.

Không phải là mình mới rời khỏi Học viện siêu phàm nửa ngày thôi sao?

Cuối cùng thì Học viện siêu phàm đã xảy ra chuyện gì vậy?

Mới có nửa ngày mà sao cảm giác như mình đã tụt lại cả một thế kỷ!

Ba cô gái đi tới bên cạnh phụ trách Kim, cười nói:

- Thông qua Vương cấp sẽ có một viên tinh hạch cự thú cấp năm, vậy còn Đế cấp thì sao?

Mồ hôi tuôn xối xả trên trán phụ trách Kim, ba người phụ nữ này có quan hệ mật thiết với Chu Dương, hắn tuyệt đối không thể đắc tội, trái lại còn phải lấy lòng.

- Đế cấp thì sẽ được khen thưởng năm viên tinh hạch cự thú cấp năm.

- Ba người tổng cộng là mười lăm viên, tôi sẽ lập tức cho người đưa tới tận tay các vị.

Ba cô gái hưng phấn không thôi, bọn họ rối rít lại gần Chu Dương, giống như đang nói: Xem đi, chúng em kiếm được rất nhiều tiền cho anh đấy!

- Tôi cũng muốn thử trình độ của mình!

Chu Dương bước về phía thiết bị khu khảo thí, ánh mắt của mọi người lập tức hiện lên chờ mong.

Chu Dương có thực lực như thế nào?

Rốt cuộc thì người này mạnh tới mức nào?

Mọi người rối rít nhìn về phía Chu Dương, ánh mắt ai nấy đều hiện lên vẻ chờ mong.

Đặc biệt là Pine, hắn nhìn chằm chặp vào bóng lưng của Chu Dương.

Tiếp theo chính là thời khắc chứng kiến thực lực của người này!

- Đại lão sẽ có thực lực gì đây?

- Người có thể tùy tiện chế tạo ra cường giả Đế cấp thì thực lực

làm sao mà yếu được chứ?

Pine vừa mới nghe được câu nói này, cả khuôn mặt hắn ta trở nên cứng đờ.

Chế tạo cường giả Đế cấp?

Chú mày xác định không có nói đùa chứ?

Lúc trước hắn còn hoài nghi tại sao thực lực của ba người Sharon, Kelly và Tina lại có thể nhảy lên tới Đế cấp trong một thời gian ngắn như vậy, rõ ràng bọn họ vẫn luôn quanh quẩn ở mức dự bị tướng cấp.

Không ngờ tên Trung Quốc kia chính là ngọn nguồn.

Lúc này Pine rốt cuộc không bình tĩnh được nữa, nhìn thấy phụ trách Kim bình chân như vại, hắn mơ hồ hiểu rõ tại sao ông ta lại phải lấy lòng Chu Dương như vậy.

Nếu như đối phương thật sự có thể chế tạo cường giả Đế cấp, như vậy đừng nói là ném mình ra khỏi Học viện siêu phàm, có ném hết tất cả mọi người ra ngoài thì cũng có làm sao đâu.

Chỉ cần cường giả vẫn còn thì Học viện siêu phàm sẽ vĩnh viễn không ngã xuống.

Nếu vậy thì thực lực của tên Trung Quốc này sẽ cường đại đến trình độ nào đây?

Không chỉ một mình Pine nghĩ như vậy, phụ trách Kim cũng có suy nghĩ đồng dạng.

Một người có thể chế tạo cường giả Đế cấp tuyệt đối không thể nào có thực lực yếu kém được.

- Thứ này thật sự có thể khảo thí ra thực lực sao?

Chu Dương nhìn thiết bị khảo thí trước mặt, trên mặt hiện lên có chút không tin.

Với thực lực của mình, một kích toàn lực cũng dư sức tạo ra một cái lỗ thủng trên bảo vật cấp truyền thuyết, chớ đừng nói chi một cái thiết bị khảo thí nho nhỏ.

- Đây chính là bảo vật mà chúng tôi khai quật được từ một di tích cổ, nó rất kiên cố, chất lượng thượng thừa, ngài cứ yên

tâm đi!

- Nói trước rồi nhá, đánh hỏng rồi thì đừng bắt đền tôi ha!

Chu Dương báo trước một tiếng, miễn cho lúc sau thật sự hỏng rồi thì bị ăn vạ, sau đó anh trở về đứng trước thiết bị khảo thí.

Pine và đồng bọn lộ ra vẻ mặt khinh thường.

- Thật là một tên cuồng vọng và tự đại, ngay cả chiêu mạnh nhất của dị năng giả Vương cấp cũng không thể lưu lại một dấu vết trên thiết bị khảo thí này, thậm chí mấy người Đế cấp như Kelly cũng không thể phá hư, cho dù hắn ta có mạnh tới….

Ầm!

Thiết bị khảo thí đột nhiên nổ tung, nó hóa thành vô số mảnh linh kiện nhỏ rồi bay tán loạn khắp mọi nơi.

Mọi người ngây ngốc nhìn thiết bị khảo thí lực lượng biến thành từng mảnh vỡ nhỏ, hồi lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

Thậm chí còn có người dụi dụi hai mắt của mình, nhưng mà sau đó người nọ lại không thể không thừa nhận đây chính là sự thật.

Thật sự bị đánh nát rồi...

Phụ trách Kim đứng bên cạnh chờ đợi kết quả cười khổ một tiếng, tại sao sau khi Chu Dương đánh nát thiết bị khảo thí thì hắn lại không cảm thấy ngoài ý muốn, trái lại còn thấy rất là hợp tình hợp lí?

- Lẽ nào thiết bị khảo thí phản ứng cũng sẽ phát nổ?

Dù sao thì thiết bị khảo thí phản ứng dùng để đánh giá tốc độ và lực phản ứng, hẳn là sẽ không xuất hiện cảnh tượng Chu Dương đấm phát nát luôn.

Con số trên thiết bị khảo thí phản ứng bắn mạnh lên, nháy mắt đã đạt tới cấp cao nhất là S+, nhưng mà nó vẫn còn mơ hồ muốn nhảy lên, có điều số liệu đã đến cực hạn nên chỉ có thể dừng ở đó.

Còi báo động vang lên ầm ĩ, sau đó con số trên thiết bị khảo thí phản ứng nhảy liên tục, lên lên xuống xuống không ngừng nghỉ.

Tuy là lần này không nổ nhưng mà thiết bị khảo thí trực tiếp thành máy cà thẻ rồi.

Cái này thì có khác gì đấm phát nát luôn chứ?

Ừm, sự khác biệt duy nhất chính là còn để lại toàn thây.

Quá biến thái rồi!

Cái tên quái vật này!

Chương 325: Cướp bóc nào có phất nhanh như vậy? Anh nhìn chú mày không vừa mắt, có ngon thì tới cắn

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Sau đó, trong lúc mà mọi người còn chưa kịp phản ứng gì thì Chu Dương đã đi đến khu khảo thí năng lượng.

Ánh mắt Pine nhìn Chu Dương càng ngày càng trở nên ngưng trọng. Phương diện năng lượng chính là điểm mạnh của hắn, dị năng mà hắn thức tỉnh chính là liên quan tới phương diện năng lượng, vượt xa người cùng cấp không biết gấp bao nhiêu lần.

Tên Trung Quốc này có tố chất thân thể cực kỳ mạnh mẽ, nhưng mà nếu bàn về phương diện năng lượng thì hắn không sợ ai cả.

- Tích tích, đã vượt quá cực hạn khảo thí... Ầm!

Thiết bị khảo thí năng lượng còn chưa kịp thông báo xong thì đã nổ tung, nguyên nhân là vì không chịu nổi nguyên tố thần lực mà Chu Dương truyền vào.

-...

Lúc này mới qua vài phút mà vị đại lão này đã phá hủy ba kiện thiết bị khảo thí đứng đầu rồi.

Đậu xanh! Tên này có phải thần phá hoại không vậy?

Nhìn thấy Chu Dương đang muốn tiến đến gần thiết bị khảo thí dị năng, khóe mắt phụ trách Kim giật liên tục.

Nếu để hắn ta chơi tiếp thì thiết bị khảo thí cuối cùng cũng sẽ không giữ được nữa.

- Đại lão, xin ngài hạ thủ lưu tình.

- Nếu cậu tiếp tục khảo thí thì cái máy cuối cùng cũng sẽ....

Chu Dương quay đầu lại, tất cả mọi người vẫn còn duy trì vẻ mặt ngốc trệ và chấn động.

- Nhưng mà tôi vẫn chưa khảo thí ra được kết quả, còn chưa lấy được tiền tưởng thưởng.

-...

Đại ca à, ngài cũng không phải học viên Học viện siêu phàm, tới đây góp vui làm cái gì chứ!

Huống chi, cậu cảm thấy thiết bị khảo thí có thể kiểm tra ra được

thực lực của mình sao?

Nếu mà cậu còn chơi tiếp như vậy thì những cái máy khác cũng sẽ có chung một kết cục là nổ tung mà thôi.

Hết cách rồi, ai bảo Chu Dương có thực lực quá mạnh mẽ, bọn họ chỉ có thể cúi đầu.

- Như vậy đi, chúng tôi coi như ngài đã khảo thí thành công, cũng nguyện ý đưa cho ngài tưởng thưởng siêu việt Đế cấp, tổng cộng là ba mươi viên tinh hạch cự thú cấp năm, kính xin ngài nhất định phải nhận lấy.

Trong lòng phụ trách Kim đang rỉ máu, Chu Dương chỉ mới dẫn theo ba bà vợ tới đây một lần là đã vét sạch toàn bộ phần thưởng của bọn hắn rồi.

Đã vậy hắn còn không dám không cho, lỡ như khiến đại lão tức giận thì không biết có bao nhiêu người sẽ vì nịnh hót đại lão mà muốn cái mạng nhỏ của mình đâu.

Coi như của đi thay người vậy.

- Khụ, đây là thứ mà tôi nên được, tôi không khách khí ha.

Ba mươi viên tinh hạch cự thú cấp năm có thể trao đổi ba ngàn vạn tích phân, lại thêm ba cô vợ vừa mới đưa Chu Dương mười lăm viên tinh hạch cự thú cấp năm, lần này tiền lời đạt được là bốn ngàn năm trăm vạn tích phân, cũng chính là bốn cái bảo rương Thần Thoại.

Mọi người nhìn Chu Dương với ánh mắt nóng bỏng vô cùng, bọn họ có thể noi theo đại lão! Trước tiên là lấy được dị năng cường đại từ trong tay Chu Dương, sau đó mọi người có thể đi khảo thí kiếm lời.

Có điều phụ trách Kim đã xem thấu tâm tư nhỏ của các học viên, hắn chỉ nhàn nhạt tuyên bố một câu:

- Bắt đầu từ hôm nay, tưởng thưởng bị hủy bỏ!

- Dựa vào cái gì chứ!

- Cái này không công bằng!

- Học viện siêu phàm đã không còn tiền...

-...

- Muốn trao đổi thì nhanh tay nhanh chân lên, tôi không có nhiều thời gian đâu.

Có người chờ đợi đã lâu, vừa nghe thấy Chu Dương nói như vậy là lập tức cầm tinh hạch cự thú vọt tới.

- Đại lão, tôi muốn trao đổi phiên bản ba ngày của dị năng hệ hỏa cấp!

- Tôi muốn trao đổi dị năng lôi điện cấp S phiên bản ba ngày!

Thậm chí ngay cả phụ trách Kim cũng hòa vào dòng người xếp hàng trao đổi.

- Đại lão, tôi muốn trao đổi dị năng hệ phong S+ và dị năng hệ lôi cấp S +, phiên bản ba ngày.

- Tại sao ông không trao đổi phiên bản một tháng?

Phụ trách Kim khóc không ra nước mắt, hắn cũng muốn đổi một tháng, thậm chí vĩnh cửu, nhưng vấn đề là hắn phải có tiền mới được.

Từ khi biết Chu Dương, của cải của hắn đã bị đào rỗng tuếch....

Đám người này lại cống hiến cho Chu Dương hơn hai mươi triệu tích phân.

Hơn nữa còn là buôn bán không vốn và lũng đoạn thị trường, đếm tiền đến mức tay rút gân.

Không cần vất vả đánh quái, chỉ cần tìm một chỗ ngồi xuống là sẽ có người không ngừng đưa tiền tới cửa cho mình.

Nằm cũng kiếm tiền!

Hiện tại Chu Dương phải suy nghĩ thật kỹ xem làm thế nào để khuếch trương quy mô lớn hơn nữa, gia tăng kiếm tiền.

- Tôi cũng muốn trao đổi dị năng S+, nói cho tôi biết dị năng S + vĩnh cửu có giá bao nhiêu đi!

Pine và mấy tên thủ hạ vênh vang đắc ý đi tới, bày ra dáng vẻ 'Anh mày có tiền, anh mày chính là đại gia'.

- Một vạn tinh hạch cự thú cấp bảy!

Cái gì?

Mọi người nghi ngờ lỗ tai của mình có vấn đề, đến bây giờ còn chưa từng xuất hiện cự thú cấp bảy, ngay cả cự thú cấp sáu mà bọn họ còn chật vật lên xuống, như vậy thì tinh hạch cự thú cấp bảy nhất định chính là giá trên trời, không ai có thể trả nổi.

Càng không cần phải nói một vạn tinh hạch cự thú cấp bảy, đây không phải là số tiền mà người thường có thể trả nổi.

- Đắt quá, tại sao anh không đi cướp bóc luôn đi!

Pine tức giận nói.

- Cậu có thể không mua nha, tôi đâu có ép cậu mua đâu.
- Huống chi cướp bóc làm sao phất nhanh bằng cách của tôi chứ?

Nói quá hay, quá có đạo lý, quả thực không thể phản bác gì được.

- Dị năng hệ hỏa cấp S+, phiên bản thể nghiệm ba ngày!

Pine đưa ra năm viên tinh hạch cự thú cấp năm.

Vừa rồi hắn đã nắm được giá cả đại khái, năng lượng của hắn vốn dĩ được đánh giá là S+, nếu có dị năng hệ hỏa S+ nữa thì chiến lực tổng hợp của hắn sẽ có thể đạt đến Đế cấp.

Đến lúc đó hắn có thể săn giết cự thú, thu được dị năng S+ phiên bản lâu hơn.

- Thật xin lỗi, vừa mới lên giá! Năm mươi viên tinh hạch cự thú cấp năm.

???

- Tại sao bọn họ không có tăng mà đến lượt tôi thì tăng giá chứ?
- Xem tâm tình của tôi thôi!
- Cái này không công bằng!

Pine thở hổn hển nói.

- Không phải cậu nói sẽ rời khỏi Học viện siêu phàm sao? Đối với dị năng giả ngoài học viện thì giá cả sẽ tăng gấp mười lần.

- Được rồi, sự thật là anh đây nhìn chú mày không vừa mắt đấy!
- Có ngon thì bay lại cắn!

Chương 326: Học viện siêu phàm bật hack! Đã nói làm tép riu cùng nhau, tại sao lại âm thầm vứt bỏ người ta phía sau?

Giữa không trung thành phố Wharton đột nhiên mở ra một cái lỗ hổng lớn, thỉnh thoảng có vài con cự thú cao chừng năm, sáu mét, thậm chí là hơn mười mét chui ra từ lỗ hổng đó.

Những con cự thú này có hình thể khổng lồ, dung mạo dữ tợn, nắm giữ quái lực to lớn.

Hình thể của cự thú Ewen Sack có liên quan tới thực lực của chúng nó, hình thể càng lớn thì thực lực càng mạnh.

Thực lực yếu nhất là cự thú cấp một, thân hình ước chừng từ ba tới năm mét, quái lực vô tận.

Cự thú cấp hai cao từ năm đến bảy mét.

Cự thú cấp ba cao từ bảy đến mười hai mét.

Cự thú cấp bốn cao từ mười hai đến ba mươi mét.

Cự thú cấp năm cao từ ba mươi đến năm mươi mét.

Cự thú cấp sáu cao từ năm mươi mét đến một trăm mét.

Còn cự thú cấp bảy thì đến bây giờ vẫn chưa từng thấy xuất hiện.

Mỗi một lần cự thú cấp sáu xuất hiện thì đều là một đợt tai hoạ.

Đến bây giờ thì cự thú cấp sáu đã xuất hiện ba lần, chỉ có một lần là bị người của các tổ chức liên thủ lại đánh chết.

Cự thú không chỉ có được quái lực, cự thú từ cấp ba trở lên thậm chí còn có một ít năng lực thiên phú đặc biệt, khó chơi vô cùng.

Dị năng giả cũng không dám khinh thường cự thú cấp thấp, một khi bị chúng nó tông trúng thì chắc chắn sẽ phải chết.

Từng khối kiến trúc dễ dàng bị cự thú phá hủy, giống như là những món đồ chơi dưới tay bọn chúng.

- Đáng chết! Ewen Sack lại tung ra cự thú hủy diệt, chúng ta còn chưa giải quyết xong đợt tấn công trước đó nữa.

Vết rách không gian càng ngày càng lớn, từng con cự thú lục tục chui ra, ít nhất đã hơn một trăm con.

Số lượng lần này đã vượt qua những lần trước gấp mấy lần, từng con quái thú với thể hình to lớn không ngừng chui ra khỏi lỗ đen, trong nháy mắt thì đã vượt qua con số một ngàn.

- Tại sao lần này lại nhiều tới như vậy?
- Có tận mười hai con cự thú cấp năm!
- Lạy chúa, còn có một con cự thú cấp sáu, Ewen Sack là tính toán phát động tổng tiến công sao?

Cự thú hủy diệt Ewen Sack không chỉ mở thông đạo không gian ở một nơi mà là ở rất nhiều chỗ.

Hội huynh đệ, câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa và Học viện siêu phàm chịu trách nhiệm trấn thủ một nơi, mục đích là giết chết cự thú ở ngay lối vào, tránh cho chúng nó tàn phá nước Mỹ nhiều hơn.

Người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa vừa nhìn thấy lỗ hổng to lớn trên bầu trời, sắc mặt ai nấy đều đen như đáy nồi.

Tại sao mấy tổ chức kia không có bị gì mà nơi của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa phụ trách lại xảy ra vấn đề lớn, cái này khiến cho bọn hắn đau răng một hồi.

Không được, tổn thất lớn như vậy thì không thể để cho riêng nhà mình gánh vác được, theo lý thì ba nhà nên có họa cùng chịu mới đúng.

- Việc lớn không tốt rồi, Hội huynh đệ đã phát ra lời cầu cứu! Bọn họ cũng bị áp lực không thua kém gì chúng ta, mười bốn con cự thú cấp năm, thậm chí còn có hai con cự thú cấp sáu.
- Hội huynh đệ đã phát tín hiệu cầu cứu với chúng ta, bọn họ sắp chống đỡ không nổi rồi...

-...

Nếu so sánh với Hội huynh đệ thì câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa vẫn còn tính tương đối may mắn.

- Đúng rồi, Học viện siêu phàm đâu?

- Không thể để cho đám người kia bo bo giữ mình được.

Nghĩ đến Học viện siêu phàm vừa mới làm quảng cáo tuyên truyền đào được một nhóm dị năng giả, cái này khiến cho hai tổ chức còn lại rất nhức đầu.

Bọn hắn còn chưa kịp chuẩn bị làm quảng cáo thì đã đụng phải một đống chuyện rắc rối không gỡ được.

- Học viện siêu phàm vẫn chưa có trả lời! Đừng nói bọn họ đã gặp phải phiền toái lớn hơn nữa, thậm chí bị đoàn diệt?

Lần này cự thú tấn công với khí thế hung hãn, câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa và Hội huynh đệ đều hứng chịu áp lực cực lớn, không có đạo lý nào mà Học viện siêu phàm không có áp lực.

Mọi người trầm mặc một hồi, mặc dù ba thế lực lớn tranh đấu không ngừng nghỉ, nhưng mà khi đối mặt cự thú thì lại là một thể thống nhất và đoàn kết, cùng nhau canh gác bảo vệ nhân loại.

Nếu mà Học viện siêu phàm bị diệt thì đây chính là một chuyện đả kích vô cùng to tát với tất cả mọi người.

Mất một phần ba lực lượng, khoảng cách nước Mỹ bị hủy diệt hoàn toàn đã không còn xa nữa.

- Công Tước Địa Ngục, không ngờ lão tiểu tử ông vẫn còn sống sót đấy!

Xa xa truyền đến một tiếng cười sang sảng, Đại sư kim loại dẫn theo hơn một trăm dị năng giả chạy tới.

Người của Học viện siêu phàm vẫn còn sống?

Không ngờ bọn họ lại chủ động tới tiếp viện, thật sự là chuyện ngoài dự đoán của mọi người.

- Vận khí của các người thật tốt, lại gặp được quân đoàn cự thú tổng tiến công!

Công Tước Địa Ngục lộ ra vẻ mặt chua lòm, hắn cảm giác như mình bị cà khịa, nhưng mà Học viện siêu phàm có thể kịp thời chạy tới cứu viện thì không thể nghi ngờ là một việc vô cùng tốt.

- Cám ơn các vị đã ra tay tương trợ.
- Không có gì, cự thú vừa mới xâm lấn đã bị chúng tôi giải quyết xong.
- Đám nhãi con này vẫn còn chưa khởi động nóng người đâu.

Đương nhiên, hắn sẽ không thừa nhận, mục đích thật sự của bọn hắn là qua đây là để tống tiền.

Người của Học viện siêu phàm nhìn chằm chằm từng con cự thú, trong đôi mắt bọn họ lóe sáng giống như là đèn pha.

Chờ chút, từ khi nào mà diện mạo tinh thần của Học viện siêu phàm trở nên tốt như vậy?

Giống như giành được cuộc sống mới, từng người đều là bày ra dáng vẻ ý chí chiến đấu sục sôi.

Trái lại thì câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa vẻ mặt đầy hèn nhát, thậm chí có rất nhiều người vừa mới giao thủ với cự thú mấy cái là đã lập tức lùi về phía sau, không dám tiến thêm một bước nữa.

Nếu so sánh thì sự chênh lệch rõ ràng quá lớn, quả thực là không cùng một đẳng cấp.

Công Tước Địa Ngục nhớ kỹ hai tổ chức có thực lực tương đương với nhau, tại sao nháy mắt đã biến thành dáng vẻ như bây giờ rồi.

- Được rồi, nói chuyện phiếm như vậy đã đủ, săn giết cự thú mới là chuyện quan trọng nhất!
- Chúng ta còn phải đuổi theo cứu vớt người của Hội huynh đệ nữa!

Này, tại sao tôi lại nghe được ý chí chiến đấu dày đặc từ trong giọng nói của ông chứ?

Thậm chí còn có một tia vội vã.

Đây là ảo giác sao?

Nhưng mà điều khiến cho câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa mở rộng tầm mắt

còn nằm ở đằng sau.

Người của Học viện siêu phàm như là bị tiêm thuốc hưng phấn vào người, bọn họ chẳng những không có trốn tránh sự công kích của quân đoàn cự thú Ewen Sack mà trái lại còn xông pha lên tiền tuyến.

Người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa thấy một màn này cũng rất là xấu hổ.

Đại ca à! Đây chính là cự thú đó, chú mày cương trực diện cái rắm, cái này là ngại mình chết không đủ nhanh phải không?

Chương 327: Học viện siêu phàm rất là quỷ dị?

Ầm!

Mấy chục người của Học viện siêu phàm tụ tập chung một chỗ, ánh lửa to lớn mấy chục mét lập loè sau đó ngưng tụ thành hàng ngàn hỏa lưu tinh từ trên trời giáng xuống.

- Dị năng hệ hỏa cấp, Phi hỏa lưu tinh!

Nếu mà chỉ có một người thi triển thì Công Tước Địa Ngục cũng sẽ không có chấn động quá lớn, nhưng mà Học viện siêu phàm lại là mấy chục người ra tay cùng một lúc.

Hỏa lưu tinh với số lượng mấy ngàn khỏa liên tục rơi từ bầu trời xuống, cảnh tượng hệt như tận thế thiên tai!

Khi nào thì Học viện siêu phàm có nhiều dị năng giả cấp A đến thế?

Lúc nào thì dị năng giả cấp A không đáng giá như vậy?

Đa số người thức tỉnh dị năng cấp A đều có thực lực ở Hoàng cấp.

Ví dụ như ở câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa, bọn họ tổng cộng cũng mới chỉ có mười mấy cao thủ Hoàng cấp, dị năng cũng tương đối lộn xộn, không có loại hình giống nhau.

Mấy chục dị năng giả hệ hỏa? Còn thức tỉnh đồng dạng năng lực Phi hỏa lưu tinh, quả thực là chuyện hoang đường, không thể nào làm được.

- Dị năng hệ lôi cấp, Lôi vân phong bạo!

Vô số tia sét màu trắng phủ kín bầu trời bắt đầu rơi xuống, chúng chằng chịt và dày đặc giống như thiên phạt giáng thế, hủy diệt nhân gian.

Từng con cự thú bị lôi điện bắn trúng, da tróc thịt bong.

Lại là mấy chục dị năng giả lôi điện cấp?!

Ai có thể nói cho tôi biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì hay không!

- Hỏa Thần Hàng Thế!
- Lôi Thần Chi Mâu!
- Tử Vong Chi Vũ!
- Phong Bạo Hàng Thế!
- Vạn Vật Vĩnh Tịch!
- Bão Cát Đen!
- Quang Chi Mục Ca!
- Tử Vong Tống Táng!
- Phá Diệt Chi Nhận!

Toàn bộ đều là dị năng cấp S!

Ánh sáng hoa lệ và lòe loẹt hoàn toàn muốn lóe mù mắt Công Tước Địa Ngục.

Hơn mười mấy người nắm giữ dị năng cấp độ S, lẽ nào bọn họ đều là Vương cấp?

Làm sao có chuyện này được chứ?

Từ khi nào mà Học viện siêu phàm trở nên cường đại như thế!

Không nói không rằng mà biến ra nhiều cường giả Vương cấp như vậy?

Công Tước Địa Ngục chuyển tầm mắt sang Đại sư kim loại, như vậy thì hắn ta sẽ có loại sức mạnh gì đây?

- Tử vong điêu tàn!

Vô số đốm đen rơi từ không trung xuống, mỗi một con cự thú tiếp xúc đốm đen kia thì sẽ bị thối rữa với tốc độ cực nhanh, chưa được vài giây thì bọn chúng đã biến thành một bãi thịt nát.

Dị năng S+ Tử vong điêu tàn!

Công Tước Địa Ngục ngây người như phỗng.

Từ khi nào mà Đại sư kim loại đã đột phá đến Đế cấp rồi?!

Rõ ràng đã nói làm tép riu cùng nhau, tại sao bây giờ ông lại âm thầm vứt bỏ người ta ở phía sau chứ?

- Nói trước ha, chiến lợi phẩm thuộc về tụi này!

Hơn một ngàn cự thú Ewen Sack vừa mới ra sân chưa được bao lâu thì đã bị dị năng giả của Học viện siêu phàm giẫm bẹp xuống đất một cách tàn bạo.

Thậm chí người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa còn chưa ra tay thì quân đoàn cự thú hủy diệt Ewen Sack đã bị đoàn diệt.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?!

Vì sao dị năng giả của Học viện siêu phàm lại trở nên cường đại như thế?

Cảnh tượng tiếp theo, toàn bộ thành viên của Học viện siêu phàm vọt tới trước mặt cự thú rồi nhanh chóng cắt thịt, đào tinh hạch cự thú, động tác phải nói là cực kỳ thuần thục.

- Lần này tôi ra lực nhiều nhất, theo lý là nên lấy được tinh hạch cự thú nhiều nhất mới đúng!

Vì có thể giành được thêm chút tiền, dị năng giả Học viện siêu phàm tranh cãi với khí thế ngất trời, hoàn toàn không có một chút phong phạm và hình tượng của cao thủ.

- Khụ khụ! Hôm nay chúng tôi phải cám ơn người của Học viện siêu phàm đã ra tay tương trợ!

- Không có các vị thì chúng tôi thật sự không biết nên ứng đối ra sao...

Công Tước Địa Ngục lộ ra vẻ mặt cảm kích, nếu như không có sự

giúp đỡ của Học viện siêu phàm thì bọn họ tuyệt đối sẽ tử thương thảm trọng, chắc chắn sẽ không thể tiêu diệt hết đội quân hơn một ngàn cự thú Ewen Sack kia.

Điều duy nhất mà hắn muốn cảm thán là tốc độ và hiệu suất của mấy người này cũng quá nhanh! Nhanh tới mức người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa còn chưa phản ứng gì thì trận chiến đã kết thúc.

Mới không gặp mấy ngày mà người của Học viện siêu phàm đã trở nên cường đại như thế?

Là thích? Hay là trách nhiệm?

Đại sư kim loại cũng không quan tâm Công Tước Địa Ngục, lúc này hắn đang vui vẻ mà móc tinh hạch cự thú cấp sáu ra.

Lần này kiếm bộn rồi!

Hắn ngẩng đầu nhìn thông đạo không gian một cái, chờ một hồi mà vẫn không thấy cự thú đi ra.

Có nên chủ động tiến vào thế giới cự thú một lần không đây?

Nếu là lúc trước thì hắn tuyệt đối sẽ không dám có ý nghĩ như vậy.

Nói cho cùng thì vẫn là do thực lực tăng lên, lòng tự tin cũng bành trướng tới cực độ.

- Cám ơn mọi người đã ra tay tương trợ!

Công Tước Địa Ngục vội vàng đi tới cảm ơn, trên mặt mang vẻ lấy lòng.

Đại sư kim loại đã thành cường giả Đế cấp, tự nhiên là không thể đối đãi bằng thái độ như trước kia được.

- Không sao, nếu chúng tôi đã giúp các người một vấn đề lớn như vậy, không lẽ câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa không có hành động thực tế gì sao? Yêu cầu của tôi không cao lắm, chỉ cần một trăm tám mươi viên tinh hạch cự thú cấp năm là được.

Người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa nghe xong câu này suýt chút nữa hộc máu.

Từ khi nào thì mối liên hệ giữa chúng ta đã không còn thuần khiết nữa, hiện tại ngay cả giúp đỡ cũng muốn thu phí?

Người của Học viện siêu phàm vừa mới thu thập chiến lợi phẩm xong thì nghe thấy được Đại sư kim loại nói câu kia, cả đám rối rít bu lại, ánh mắt từng người nóng bỏng cực kỳ.

Hết cách rồi, bây giờ bọn họ quá nghèo.

Nếu câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa đưa bồi thường thì bọn họ cũng có thể được chia một số tiền lớn.

Mọi người vừa mới nếm được sự ngon ngọt của dị năng cao giai, tự nhiên là ai cũng muốn duy trì trạng thái như bây giờ, thậm chí còn mong muốn mình có thể thu được dị năng càng cao cấp hơn.

Đại sư kim loại vừa mới thi triển dị năng S+ khiến cho cả bọn nhìn thèm không thôi.

- Đúng vậy! Câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa cũng không thể trở mặt.
- Nhất thiết phải cho tụi này chỗ tốt!

Nhắc tới tiền, người của Học viện siêu phàm giống như là hoàn toàn biến thành người khác, ánh mắt cực nóng.

- Chúng tôi có thể cho các người chỗ tốt, nhưng mà số tinh hạch cự thú cấp năm mà các người yêu cầu quá nhiều, chúng tôi không có năng lực thu thập nhiều như vậy.
- Nhiều nhất chỉ có hai mươi viên.

Ai cũng sẽ không ngại mình có nhiều tinh hạch cự thú, tuy là hai mươi viên không tính là nhiều nhưng mà cũng không phải là một số lượng nhỏ.

Thanh toán xong tiền và nhân tình, người của Học viện siêu phàm không muốn dây dưa ở đây nữa.

- Chúng tôi còn phải nhanh chóng chạy tới giúp đỡ Hội huynh đệ, về sau nếu các người đụng phải cự thú thì có thể liên lạc với chúng tôi bất kỳ lúc nào, giá cả ưu đãi.

Người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa trố mắt nhìn nhau, tại sao bọn họ cảm thấy người của Học viện siêu phàm rất là quỷ dị?

Từng người như là biến thành thương nhân, quanh người lộ ra một cỗ hơi thở con buôn.

Chương 328: Trong mắt dị năng giả Học viện siêu phàm chỉ có tiền! Không tên đàn ông nào có thể trốn thoát ma chưởng của tôi!

Công Tước Địa Ngục nhạy bén cảm giác được thực lực Học viện siêu phàm tăng lên có tám, chín phần là liên quan tới tinh hạch cự thú.

Lẽ nào bọn họ nắm giữ một loại kỹ thuật nào đó có thể tăng thực lực và năng lực dị năng thần tốc thông qua tinh hạch cự thú.

Nếu không thì giải thích làm sao bọn họ đột nhiên lại cuồng nhiệt với tinh hạch cự thú như thế?

- Thế nào?

Công Tước Địa Ngục quay đầu lại, một cô gái với ánh mắt màu xanh biếc bước ra khỏi chỗ tối. Ánh mắt cô nhìn chằm chằm bóng lưng rời đi của Học viện siêu phàm, hồi lâu mới phục hồi tinh thần lại.

Cô gái này là U Đồng, dị năng giả đặc biệt của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa, nắm giữ dị năng độc tâm thuật.

Đây là đòn sát thủ ẩn giấu của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa.

Chỉ cần có U Đồng ở đây, cho dù các tổ chức khác có bí mật gì thì cũng sẽ không thể chạy thoát khỏi pháp nhãn của cô ta.

Sở dĩ Công Tước Địa Ngục không có hỏi thăm người của Học viện siêu phàm là vì hắn đã hạ quyết tâm để cho U Đồng ra tay.

- Đúng là Học viện siêu phàm nắm giữ biện pháp tăng thực lực và cấp bậc dị năng.

- Thật sao?!

Toàn bộ thành viên câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa tụ tập qua đây, ánh mắt mọi người sáng lên.

Bọn họ vừa mới được chứng kiến chiến lực kinh khủng của Học viện

siêu phàm, bọn họ cũng muốn có được các dị năng cao giai như vậy.

Nhìn thấy những người đã từng quen biết bây giờ đã vượt xa bọn họ, các thành viên câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa còn nảy sinh ý định rời khỏi tổ chức, gia nhập Học viện siêu phàm.

Nhưng hiện tại U Đồng đã nói tìm được bí mật tăng thực lực lên của Học viện siêu phàm, như vậy không phải đại biểu cho bọn họ cũng có cơ hội tăng thực lực một cách thần tốc sao.

Ngay cả Công Tước Địa Ngục cũng khó giữ được sự bình tĩnh của mình.

Hắn cũng muốn đột phá xiềng xích Vương cấp, đạt đến Đế cấp!

Tuyệt đối không thể tụt lại phía sau!

- Không thể nói là bí mật, đã quá nhiều người biết rồi!
- Nguyên nhân khiến thực lực của bọn họ tăng lên là do một người! Một người đàn ông Trung Quốc, anh ta có thể ban lực lượng nguyên tố cho người khác!
- Cái giá phải trả duy nhất là tinh hạch cự thú!

Ban lực lượng nguyên tố cho người khác?

Lẽ nào ngay cả dị năng S+ của Đại sư kim loại cũng là do hắn ta?

- Cái này nhất định là giả, làm sao có người làm được chuyện này chứ!
- Đúng vậy, đúng vậy! Nếu mà một người có thể làm đến trình độ này thì có khác gì thần linh?!
- Tôi không tin!

Mọi người trong câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa không tin, ngay cả Công Tước Địa Ngục cũng hoài nghi U Đồng là đang đùa với mình....

Đây cũng không phải là chuyện mà nhân loại có thể làm được.

U Đồng biết rõ những người này nghĩ cái gì, ánh mắt cô sâu kín nhìn về phương xa, hướng đó là vị trí của Học viện siêu phàm, cũng chính là vị trí mà anh chàng Trung Quốc thần kỳ kia đang ở.

- Anh ta có thể tước đoạt và ban lực lượng nguyên tố cho người

khác, ngay cả Đại sư kim loại cũng từng bị người này tước đoạt lực lượng!

- Nói thì các người có thể sẽ không tin, nhưng tôi cảm giác anh ta chính là một vị thần hành tẩu ở nhân gian!

- Thần linh chân chính!

Đây là lần đầu tiên Công Tước Địa Ngục thấy thái độ của U Đồng nghiêm túc và trịnh trọng đến thế.

Huống chi, cô ta là người tuyệt đối trung thành với câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa, không thể nào và cũng không cần thiết lừa gạt bọn họ.

- Không ngờ Học viện siêu phàm xuất hiện một vị đại thần!

- Học viện siêu phàm ắt sẽ quật khởi!

Người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa không hề che giấu ánh mắt hâm mộ của mình.

Có một vị đại thần như vậy thì Học viện siêu phàm có muốn không cường đại thì cũng khó.

Thậm chí đã có rất nhiều người bắt đầu suy xét cẩn thận, càng ngày càng muốn gia nhập Học viện siêu phàm.

Không có ai là không khát vọng lực lượng, đặc biệt là tại tận thế, đó chính là vốn liếng để có thể tiếp tục sống sót.

- Không, anh ta không phải là người của Học viện siêu phàm!

- Học viện siêu phàm cũng không có tư cách khống chế anh ta, hai bên là quan hệ hợp tác!

Vừa nghe thấy câu này, hai mắt của Công Tước Địa Ngục và toàn bộ thành viên câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa đột nhiên tỏa sáng.

Đừng nói người nọ không phải là người của Học viện siêu phàm, cho dù đúng là như vậy thì bọn họ cũng sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp đào người tới đây.

- Lẽ nào cô có biện pháp lôi kéo anh ta qua đây?

Không hề nghi ngờ, tổ chức nào có được người Trung Quốc cường đại này thì sẽ là tổ chức cường đại nhất nước Mỹ!

- Đúng lúc tôi biết được nhược điểm của người đàn ông này!
- Mọi người chờ tôi mang tin tốt về đi!

U Đồng cười quyến rũ một tiếng, trong đôi mắt màu xanh lục tràn đầy tự tin.

Chỉ cần là đàn ông thì không ai có thể trốn thoát khỏi ma chưởng của cô.

- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao quân đoàn cự thú không tiến công nữa?
- Đám nhân loại kia trở nên mạnh mẽ như vậy từ khi nào?

Cao tầng Ewen Sack không biết thực lực của nhân loại tới đâu cho nên vẫn luôn phái cự thú đi dò xét, sau vài lần thì bọn hắn đã thăm dò được thực lực đại khái của đám nhân loại kia.

Nhưng mà ngay lúc bọn hắn chuẩn chuẩn bị đuổi tận giết tuyệt nhân loại thì lại hoàn toàn không ngờ tới đám nhân loại kia lại bộc phát ra lực lượng đáng sợ như vậy, thế mà lại có thể đánh chết toàn bộ quân đoàn cự thú.

Nếu như chỉ là cự thú cấp thấp thì cũng thôi đi, Ewen Sack có thể liên tục chế tạo ra cự thú chiến tranh, cho dù bọn chúng có chết mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn thì bọn họ cũng sẽ không đau lòng.

Nhưng mà cự thú từ cấp năm trở lên là lực lượng tinh nhuệ chân chính, chỉ có một ít cự thú cấp thấp mới có thể sản sinh ra một con.

Cự thú cấp sáu càng là nòng cốt. Lúc trước chưa từng có tổn thất gì cho nên người Ewen Sack buông lỏng cảnh giác, không nghĩ đến lúc này lại chết một hơi bốn con.

Bốn con cự thú cấp sáu!

Giờ phút này bọn hắn đã hoàn toàn thu hồi sự khinh thường của mình đối với nhân loại, chuẩn bị phát động tổng tiến công.

Đây chính là khi làm cho đám nhân loại kia trả giá đắt cho sự dốt nát của mình!

Nợ máu phải trả bằng máu!

- Nè, tại sao ông lại chạy tới địa bàn của tôi hả? Ông có biết xấu hổ hay không vậy?

Đại sư kim loại vừa mới giải quyết xong một nhóm cự thú lớn, thắng lợi trở về, không ngờ lại đụng phải người quen cũ.

Thủ lĩnh của Hội huynh đệ, Người Tốc Độ.

Chương 329: Đếm Tiền Đến Bong Gân, Hơn Hai Tỷ Tích Phân!

Tốc độ của hắn ta là không ai sánh bằng, sớm đã đạt đến tốc độ ánh sáng, vô địch thiên hạ.

Rất nhiều người còn chưa kịp nhìn thấy bóng dáng của hắn ta thì trận chiến đã kết thúc.

Mặc dù năng lực của người này không phải là khó dây dưa nhất nhưng lại là không được chào đón nhất.

Đặc biệt là bản lĩnh bỏ của chạy lấy người, tuyệt đối làm cho người khác không biết nên làm gì.

Nghe nói có một tên nắm giữ thể chất siêu phàm tới trêu chọc Người Tốc Độ, hai người có thực lực không xê xích nhiều, kết quả là tên này đã bị Người Tốc Độ đùa chết với chiến thuật quấy rối.

Lúc bình thường thì Người Tốc Độ tìm một chỗ trốn rồi đánh một giấc, đánh một trận rồi chạy, cứ thế mà lặp đi lặp lại.

Một khi kẻ địch có dấu hiệu buông lỏng thì sẽ lập tức nghênh đón sự tấn công như sấm rền gió cuốn.

Trận chiến đó kéo dài bảy ngày, cuối cùng thì tên nắm giữ thể chất siêu phàm kia đã bị Người Tốc Độ lau cổ trong giấc mơ.

Nói tóm lại, cho dù là Đại sư kim loại có được dị năng S+ thì hắn cũng không có vui chào đón tên này.

- Thôi nào, chúng ta là bạn bè cũ mà, mỗi người đều là thành viên ở trong tận thế này, hắn là nên quan tâm lẫn nhau.
- Các người có được phương pháp tăng lên thực lực thì cũng đừng giấu giếm một mình như vậy chứ! Theo lý thì chúng ta nên có phúc cùng hưởng, cùng nhau trở nên cường đại.

Người Tốc Độ không có giấu giếm, nói thẳng ý đồ đến đây của mình.

Thực lực thành viên Học viện siêu phàm tăng lên quá nhanh, chuyện này khiến người khác động tâm cũng là bình thường, rất hiếm người có thể ngăn cản dụ hoặc như vậy.

Tên này quá vô liêm sỉ!

Vừa mới giúp đỡ bọn hắn đại ân, lập tức lại tới đây hái trái cây!

Đại sư kim loại biết rõ việc của đại lão Chu Dương là không giấu được bao lâu, có quá nhiều người ở Học viện siêu phàm đã biết chuyện này.

Xem ra Người Tốc Độ không có đi hỏi thăm học viên phổ thông, nếu không thì người này cũng không cần thiết phải tìm tới mình, mà là trực tiếp tìm Chu Dương.

Đương nhiên, đây là tư duy theo quán tính.

Chuyện cơ mật như vậy thì thành viên phổ thông làm sao mà biết được?

Muốn hỏi thì cũng phải hỏi cao tầng như Đại sư kim loại.

- Được thôi, giao một trăm viên tinh hạch cự thú cấp năm ra thì tôi sẽ nói cho ông biết.

Nếu ông thành tâm thành ý muốn biết thì tôi đương nhiên sẽ rủ lòng từ bi bán cho ông.

- Ông nói thật sao?

Người Tốc Độ nhìn Đại sư kim loại với ánh mắt hoài nghi.

Đáp án rất đơn giản, bởi vì cái giá này quá tiện nghi!

Tiện nghi đến đến mức làm người ta không thể tin được.

Bí mật như vậy thì cho dù bán một ngàn viên tinh hạch cự thú cấp năm thì cũng sẽ không ai chê đắt, tuy rằng sẽ không ai có đủ tiền để bỏ ra….

- Ông có muốn mua hay không? Không mua thì tôi bán cho Công Tước Địa Ngục.

- Mua mua mua! Ông đừng có cầm hàng nhái lừa tôi đấy, nếu

không thì tôi sẽ không để ông ngủ an ổn đâu!

Một trăm viên tinh hạch cự thú cấp năm quá tiện nghi rồi!

Phương pháp tăng lên Đế cấp há có thể cân nhắc bằng tiền bạc?

Cho dù là táng gia bại sản thì cũng cần mua!

Nhìn thấy thái độ của Người Tốc Độ quả quyết như thế, Đại sư kim loại hối hận vô cùng. Sớm biết vậy thì hắn nên bán tin tức này cho Công Tước Địa Ngục, lúc đó chẳng phải là kiếm lời một đợt, không biết hiện tại có thể quá trễ hay không.

- Ông đi theo tôi, tôi sẽ để ông mở mang kiến thức một chút bí mật khiến chúng tôi đột phá.

Đến lúc Người Tốc Độ nhìn thấy Chu Dương thì đã ngây ra như phỗng.

- Ông đừng bảo với tôi rằng anh chàng châu Á này chính là người đã giúp ông có được dị năng S+?

Người Tốc Độ bày ra dáng vẻ 'Ông đừng có mà lừa tôi', thậm chí còn lộ ra vẻ mặt hoài nghi nhân sinh.

- Mong ông tôn kính đại lão một chút, nếu không thì đừng trách tôi không khách khí!

Sắc mặt Đại sư kim loại tối đen trong nháy mắt, hắn vội vàng tại tới bên cạnh Chu Dương nịnh nọt.

- Đại lão, đây là một trăm bốn mươi viên tinh hạch cự thú cấp năm, tôi muốn đổi dị năng hệ Hỏa một tháng, còn có tám loại dị năng S+ phiên bản ba ngày!

Đại sư kim loại cung kính đặt toàn bộ tinh hạch cự thú mà mình mới lấy được vào lòng bàn tay Chu Dương.

Đậu xanh!

Hiệu suất này cũng quá cao!

Chưa được mấy ngày mà người này đã đưa cho mình nhiều tinh hạch cự thú như vậy.

Một trăm bốn mươi viên tinh hạch cự thú cấp năm tương đương với một trăm bốn mươi triệu tích phân, nghĩa là mình có thể hợp thành

mười hai cái bảo rương Thần Thoại.

Đại sư kim loại quả thật là phúc tinh của mình, mới có một thời gian ngắn mà đã kiếm lời cho mình một khoản tiền lớn đến thế.

Trên mặt Chu Dương nở nụ cười tươi hơn hoa.

Quyết định này của mình quả nhiên là không có sai!

Tối đa là một tháng thì dị năng S+ mà đám người kia thuê sẽ biến mất, đến lúc đó còn không phải là đi tìm mình?

Cực cực khổ khổ đi kiếm tiền, cuối cùng thì tất cả vẫn rơi vào túi của mình mà thôi.

- Như ông mong muốn!

Đối với người đưa tiền tới cửa thì thái độ của Chu Dương luôn luôn rất tốt.

Trong nháy mắt, Đại sư kim loại giống như được mở rộng tầm mắt, hắn giơ ngón tay lên, chín đầu ngón tay lần lượt toát ra từng ánh sáng nguyên tố.

Người Tốc Độ rất rõ ràng năng lực của Đại sư kim loại, hắn ta nắm giữ dị năng kim loại cấp S, lần này không biết gặp được cơ duyên nào mà có được dị năng S+.

Đừng nói là liên hợp lại trêu đùa mình?

Nhưng năng lượng nguyên tố toát ra trên chín đầu ngón tay của Đại sư kim loại là không lừa gạt được ai.

Sau khi hiểu biết giá cả, Người Tốc Độ lựa chọn đổi dị năng hệ Phong.

Chạy nhanh mới là đạo lý thép.

- Không ngờ lại là sự thật!

Bàn tay Người Tốc Độ nắm chặt lại, từng lưỡi đao gió thứ nguyên bay ra ngoài cắt ra một khe hở không gian khiến cho Người Tốc Độ phải trợn mắt há hốc mồm.

Loại cảm giác này quá mạnh mẽ!

Đây chính là dị năng hệ Phong S+ sao?

Rốt cuộc thì Chu Dương là nhân vật nào?

Tại sao người này lại nắm giữ lực lượng đáng sợ như vậy!

Cho tới giờ khắc này thì Người Tốc Độ rốt cuộc đã minh bạch tại sao Đại sư kim loại lại cung kính với Chu Dương đến thế.

Đụng phải một vị đại thần mạnh mẽ như vậy, đương nhiên phải cung phụng cho tốt, ôm chặt đùi to.

Nhưng mà...

Nghĩ đến lúc trước mình không hề hay biết gì mà đưa cho Đại sư kim loại một trăm viên tinh hạch cự thú cấp năm, trong lòng Người Tốc Độ đang rỉ máu.

Cơ hội trao đổi dị năng hệ Phong một tháng cứ thế mà đi tong...

Người Tốc Độ còn nảy sinh suy nghĩ muốn giết người.

- Đi thôi, chúng ta cùng đi dọn gạch, phi, đi kiếm tiền!
- Vì một tương lai tươi đẹp hơn!

Cảm nhận năng lượng hệ Phong lưu chuyển mạnh mẽ trong cơ thể, Người Tốc Độ lại nhặt lên lòng tin lần nữa.

Hắn đã có được dị năng cường đại, về sau muốn thu hoạch tinh hạch cự thú cấp năm cũng không phải là chuyện quá khó khăn.

Đều là người tốt!

Chu Dương lại thu hoạch được một nhóm tinh hạch cự thú khổng lồ từ Học viện siêu phàm, lúc này tích phân đã đột phá con số hai tỷ, tổng cộng có thể hợp thành hai mươi cái bảo rương Thần Thoại.

Chu Dương cũng không ngờ tốc độ kiếm tiền lại nhanh tới chóng mặt như vậy.

Thậm chí còn nhanh hơn cả lúc mình khổ tâm nghiên cứu nước thuốc tích phân cấp Thần Thoại.

Đây là lúc nên mở một đợt bảo rương!

Ngay lúc Chu Dương mở bảo rương thì U Đồng cũng đã dẫn người của câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa tới Học viện siêu phàm.

Cô phải làm cho người đàn ông này thuần phục dưới chân mình!

Chương 330: Hệ Thống Thăng Cấp, Bảo Rương Siêu Thần Cấp! Cơn Sương Đau Thương Và Lửa Cao Hưng Thịnh

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Keng, hệ thống bắt đầu thăng cấp, tích phân của túc chủ đã đạt đến tới giá trị giới hạn. Hệ thống tiến vào trạng thái thăng cấp, thời gian kéo dài là mười hai tiếng, trong lúc thăng cấp thì sẽ không ảnh hưởng bảo rương tiến giai.

- Đến lúc đó, túc chủ có thể mở khóa và thăng cấp bảo rương lên Siêu thần cấp, thu được năng lực càng cường đại hơn!

Bảo rương Siêu thần cấp?

Là bảo rương có phẩm cấp cao bảo rương Thần Thoại?

Chu Dương sững sờ một hồi rồi mừng như điên, điều này đại biểu anh lại có bảo rương cao cấp hơn rồi!

Không biết bảo rương siêu thần cấp có thể mở ra được thứ gì đây?

Chu Dương không có rõ ràng lắm giá cả của bảo rương siêu thần cấp, có điều nếu dựa theo hệ thống trước đó thì ít nhất cũng phải tăng lên gấp mười lần!

Vậy thì lưu lại chừng một tỷ một ngàn vạn tích phân vậy, đến lúc hệ thống thăng cấp xong rồi mở bảo rương Siêu thần cấp, còn dư lại thì mở bảo rương Thần Thoại trước.

« Tiêu hao 9999 vạn 9000 tích phân, bảo rương Hoàng Kim tiến giai thành bảo rương Thần Thoại, thu được bảo rương Thần Thoại x9. »

Bắt đầu mở một đợt nào!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được bí dược thần tốc. »

« Bí dược thần tốc (Thần thoại): Vật phẩm tiêu hao, sau khi sử dụng sẽ thu được tốc độ + 3000, tốc độ tăng lên 1000%, miễn dịch hiệu quả giảm xuống hay khống chế tốc độ cấp Thần Thoại trở xuống. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được năng lực tốc độ ánh sáng. »

« Tốc độ ánh sáng (thần cấp): Tốc độ của túc chủ tăng lên tới tốc độ ánh sáng, nếu bản thân đã đạt tới tốc độ ánh sáng thì tốc độ sẽ được tăng lên gấp đôi. »

« Tia chớp cực tốc: Chỉ cần ở tại nơi có ánh sáng chiếu rọi thì tốc độ di chuyển và tốc độ công kích của túc chủ sẽ tăng lên gấp 10 lần. »

« Vết tích ánh sáng: Lưu lại ấn ký ánh sáng trên người mục tiêu, có thể dùng để ký hiệu hoặc ra lệnh phát nổ, tạo thành tổn thương cực lớn cho mục tiêu. »

« Ánh sáng lập loè: Tản mát hào quang sáng chói làm mù mắt kẻ địch, mù vĩnh viễn. »

Thật là năng lực quá tốt!

Tốc độ nhanh đến không gì có thể so sánh!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được năng lực Ám ảnh bảo hộ. »

« Ám ảnh bảo hộ (Thần cấp): Túc chủ thu được Ám ảnh bảo hộ, nếu ở trong bóng tối hoặc là hắc ám thì sẽ được che giấu hoàn toàn, hành tung biến mất. »

« Vô Tích Khả Tầm: Túc chủ hoà làm một với hắc ám và bóng tối, hoàn toàn mất tung tích, không thể bị tìm kiếm. »

« Ảnh Chi Tập: Khi túc chủ tấn công mục tiêu từ trong bóng tối thì sẽ thu được lực sát thương tăng lên gấp ba, công kích vị trí yếu điểm sẽ thu được lực sát thương gấp mười lần. »

« Ám Ảnh chi lực: Nuốt hết toàn bộ ánh sáng ở phụ cận, bước vào Nguyên Thủy hắc ám, chế tạo một khu vực vặn vẹo không ánh sáng, cảm giác sẽ bị bóp méo. »

Hiệu quả không tệ! Rất xứng đôi với công việc ám sát!

Phải nói chính là thần kỹ của sát thủ!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được Thôn Linh Nhận. »

« Thôn Linh Nhận (Thần Thoại): Dao găm được chế tạo từ ma thiết, nắm giữ hiệu quả Phá Ma và Thôn Linh. »

« Hiệu quả thần thoại — Kích phá nhược điểm: Công kích vị trí được ký hiệu là điểm yếu, hiệu quả xuyên giáp tăng lên gấp mười lần. »

« Hiệu quả thần thoại — Phá Ma: Toàn bộ năng lượng và nguyên tố phòng ngự đều vô dụng trước Thôn Linh Nhận, có thể dễ dàng bị đâm thủng. »

« Hiệu quả thần thoại — Tức Linh: Khi mục tiêu công kích thì Thôn Linh Nhận sẽ phát ra Thu hơi thở, hấp thu linh hồn của mục tiêu. (Chú thích: Nếu trị số tinh thần của mục tiêu thấp hơn 1000 điểm thì linh hồn sẽ biến mất trong nháy mắt.) »

« Hiệu quả thần thoại — Năng lượng cướp đoạt: Khi mục tiêu công kích thì Thôn Linh Nhận sẽ phát ra Thu hơi thở, hấp thu năng lượng trong cơ thể của mục tiêu, mỗi lần hấp thu được 1000 điểm. (Chú thích: hiệu quả Thu hơi thở là vĩnh cửu, không thể nghịch chuyển và khôi phục.) »

« Hiệu quả thần thoại — Thôn Linh Ma Nhận: Triệu hoán Thôn Linh Nhận bản phóng to, tiến hành cướp đoạt tức linh và năng lượng đối với toàn bộ mục tiêu trong vòng một trăm mét. »

Hiệu quả không tệ, quả thực là thần binh mà mọi thích khách và sát thủ mơ ước.

Đặc biệt là nếu kết hợp với Ám ảnh bảo hộ, quả thực là sát thần giáng thế.

Hệ thống là muốn cho mình đi theo con đường sát thủ?

Nhưng mà căn bản là không cần thiết, chỉ cần mạnh tới mức không ai địch lại là xong chuyện.

Với thực lực bây giờ của Chu Dương, còn có ai mà anh không thể đấm phát chết luôn?

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được thuốc phóng to. »

« Thuốc phóng to (thần thoại): Vật phẩm sử dụng một lần, sau khi sử dụng thì thân thể sẽ phóng to, có thể phóng to tối đa gấp một trăm lần, gia tăng 5000 điểm lực lượng, lực sát thương tăng lên 100%. »

Ai cần cái quỷ này chứ!

Chu Dương trợn trắng mắt.

Tuy rằng hiệu quả tăng lên 5000 điểm lực lượng rất mê người, nhưng vấn đề là anh không dám dùng!

Đậu xanh, nếu như mình sử dụng thứ này thì hình thể sẽ biến lớn gấp một trăm lần, như vậy thì chẳng phải là đại bảo bối của mình cũng muốn biến lớn gấp trăm lần sao.

Đến lúc đó thì làm sao mình làm việc xấu hổ được nữa?

Suy nghĩ một chút, to như vậy...

Ai có thể chịu nổi?

Nếu mà mình thực sự có can đảm ăn thuốc phóng to, vậy thì sau này chỉ có thể tìm tượng nữ thần tự do...

Chu Dương cảm thấy đau răng, tạm thời vứt thứ này sang một bên.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được Cơn sương đau thương (Frostmourne). »

« Cơn sương đau thương (Thần Thoại): Kiếm của Tử Vong Kỵ Sĩ, ai có được nó thì sẽ thu được lực lượng của Vu Yêu Vương. »

« Hiệu quả thần thoại — Đánh cắp linh hồn: Toàn bộ mục tiêu chết dưới kiếm của Cơn sương đau thương sẽ trở thành linh hồn nô lệ, vĩnh viễn bị thanh ma kiếm này nô dịch. »

« Hiệu quả thần thoại — Tà ác chi lực: Toàn bộ lực lượng trật tự sẽ bị tà ác chi lực nhuộm đẫm, từ từ truỵ lạc. Người nắm giữ Cơn sương đau thương sẽ phải chịu giám định ý chí, nếu không thể thông qua thì sẽ biến thành nô lệ của nó. »

« Hiệu quả thần thoại — Duệ phong: Vũ khí sẽ được cường hoá độ sắc bén trên phạm vi lớn, thu được hiệu quả Phá Giáp gấp mười lần. »

« Hiệu quả thần thoại — Phệ huyết phụng dưỡng: Cơn sương đau thương sẽ hấp thụ máu tươi của kẻ địch rồi hóa thành ma lực cường

đại cung cấp cho túc chủ. Có thể tăng năng lực khôi phục lên và gia tăng thuộc tính tăng. »

« Hiệu quả thần thoại — Kẻ bất tử: Người nắm giữ Cơn sương đau thương thì hiệu quả thể chất sẽ biến mất, hóa thành kẻ bất tử. Cơn sương đau thương không bị hủy diệt thì chủ nhân sẽ không tử vong. »

(Chú thích: Đây là một binh khí tà ác, người nắm giữ nhất định phải sử dụng cẩn thận.)

Cơn sương đau thương đều xuất hiện, có vẻ cũng không tệ lắm.

Chu Dương triệu hồi ra Cơn sương đau thương, anh cảm nhận được một cỗ ý chí tà ác đánh tới nhưng mà sau đó biến mất ngay lập tức.

Nguyên tố chi thần làm sao có thể bị một cái ma binh khống chế chứ!

Đừng nói cái tiếp theo là Lửa cao hưng thịnh nha!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được Lửa cao hưng thịnh. »

« Lửa cao hưng thịnh (Thần Thoại): Binh khí cấp Thần Thoại do Hoả Thần chế tạo, uy lực bất phàm. »

« Hiệu quả thần thoại — Sứ giả Hỏa Thần: Người cầm Lửa cao hưng thịnh sẽ thu được dị năng hệ Hỏa từ S+ đến thần cấp, nắm giữ đặc tính của Hỏa Thần.»

« Hiệu quả thần thoại — Tro tàn: Mục tiêu bị Lửa cao hưng thịnh tấn công sẽ bị đốt cháy thành tro, kể cả linh hồn. »

« Hiệu quả thần thoại — Hỏa chi cuồng bạo: Lực sát thương của ngọn lửa tăng lên gấp ba, tốc độ công kích tăng lên gấp ba, lúc công kích bổ sung thêm hiệu quả thiêu đốt và tóe lửa. »

« Hiệu quả thần thoại — Thiêu đốt: Lúc công kích mục tiêu sẽ kèm theo hiệu quả đốt cháy, tạo thành tổn thương kéo dài đối với mục tiêu, mãi cho đến khi mục tiêu tử vong. »

Món đồ này có chút gà, ngay cả Hỏa Thần đều là tiểu đệ của mình, còn cần tới thứ này sao?

Không biết nên nói vận khí của bản thân may mắn hay là xui xẻo đây?

Tại sao mà mình mới thuận miệng nói một câu là đã trở thành sự thật rồi.

Chu Dương đột nhiên vỗ trán một cái, lúc này mới nhớ tới mình còn mặc áo lót của Nữ thần may mắn...

Chương 331: Không Có Thứ Gì Mà Tôi Không Trộm Được! Cái Giá Của Việc Lẻn Vào Thất Bại!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được dị năng Thần chi đánh cắp! »

« Thần chi đánh cắp (Thần cấp): Có thể đánh cắp tất cả đồ vật mà túc chủ muốn. »

« Diệu thủ không không: Chỉ có thứ mà bạn không nghĩ tới, không có thứ mà tôi không trộm được (Che Guevara). »

« Bỏ trốn mất dạng: Tạo ra một cái thế thân, chân thân ẩn độn, sẽ không bị phát hiện trong vòng năm phút. (Muốn không bị bắt thì làm sao không có bản lĩnh chạy trối chết được chứ?) »

« Đánh cắp sinh mệnh: Đánh cắp sinh mệnh của mục tiêu, có thể chuyển dời sang mục tiêu khác. (Chú thích: hiệu quả có thể duy trì ở trạng thái vĩnh cửu.) »

Năng lực này! Dị năng này! Quá tốt!

Đặc biệt là hiệu quả Đánh cắp sinh mệnh, quả thực có thể làm người khác sợ chết khiếp.

Không phải mày sống rất lâu sao?

Đến đây, để tao thử xem có thể đánh cắp sinh mệnh của mày được bao nhiêu lần.

Khỏi cần phải nói, chỉ cần dựa vào chiêu này thì mình cũng có thể trường sinh bất tử.

Trừ cái đó ra thì Bỏ trốn mất dạng cũng là tuyệt kỹ bảo mệnh, có thể chuồn êm trong lúc nguy cấp.

Mà khi nhìn đến phần giới thiệu của Diệu thủ không không, Chu Dương đột nhiên có một cái ý nghĩ to gan.

Ví dụ như ăn trộm tim của người khác, đối phương chưa kịp ra trận thì đã ngỏm củ tỏi.

Mà thứ mình trộm được có thể gắn trên người kẻ khác được không?

Ví dụ như kẻ địch đang thân thiết với người phụ nữ của mình, đột nhiên hôn phải thứ không thể miêu tả thì sẽ như thế nào?

Mạnh mẽ! Năng lực này vô cùng cường đại!

Hôm nào nhất định phải thử xem!

Còn có cái bảo rương Thần Thoại cuối cùng.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được năng lực Thần giễu cợt. »

« Thần giễu cợt (thần cấp): Bạn muốn cho người khác đánh mình sao? Như vậy mở ra Thần chi giễu cợt là đúng rồi. »

« Hào quang giễu cợt: Tất cả mục tiêu bước tới gần túc chủ trong phạm vi một cây số sẽ bị giễu cợt, giá trị cừu hận gia tăng rồi phát cuồng công kích túc chủ. »

« Giáp phòng ngự sắc bén: Lực phòng ngự tăng lên gấp 10 lần, miễn dịch 99% lực sát thương, khi kẻ địch công kích túc chủ thì sẽ bị phản ngược 300% lực sát thương. (Muốn không bị đánh chết thì biện pháp tốt nhất chính là phòng ngự.) »

« Khiêu khích: Túc chủ có thể tùy ý điều khiển lửa giận của kẻ địch, khiến mục tiêu phát động công kích với túc chủ. »

?????

Lại là cái năng lực quỷ dị gì đây?

Giễu cợt?

Chu Dương không có bị M, thức tỉnh năng lực này thì có tác dụng quái gì chứ?

Lừa bịp!

Sau khi mở xong bảo rương thì tiếp theo chính là lẳng lặng chờ đợi

hệ thống tiến giai thành công, thử mở bảo rương Siêu thần cấp một lần.

- Các em có muốn làm một chút việc xấu hổ không!

Chu Dương nhìn về phía Sharon, Kelly và Tina, trong mắt mang theo sự khiêu khích.

- Ai sợ ai chứ!
- Làm thì làm!
- Ai sợ người đó là chó!

Ba cô gái xông lên bao vây Chu Dương.

Không ngờ năng lực Thần giễu cợt lại tốt tới như vậy, dùng để câu cá quả thực không bất lợi chỗ nào.

Chu Dương cũng xông lên, chinh phục ba cô nàng dám khiêu khích mình.

- Nơi này chính là Học viện siêu phàm sao?

U Đồng mang theo vài thành viên của câu lạc bộ Hoả Địa Ngục đi vào địa bàn của Học viện siêu phàm. Bọn họ lấy danh nghĩa là trao đổi, thực chất là để sáng tạo cho U Đồng có cơ hội gặp mặt anh chàng người Trung Quốc kia.

- Hoan nghênh mọi người đến thăm Học viện siêu phàm! Nhưng có một điều xin mọi người lưu ý, có vài chỗ trong Học viện siêu phàm là nơi bí mật, người ngoài không được phép tiến vào.

Nhân viên tiếp đãi của Học viện siêu phàm nhiệt tình tiến lên tiếp đón.

Đương nhiên, ý tưởng chân thật của hắn ta không thể che giấu khỏi đôi mắt của U Đồng.

Lại là một đám tới Học viện siêu phàm dò hỏi tin tức!

Nhưng mà mấy người tuyệt đối sẽ không ngờ tới bí mật này chính là một người.

Có chúng ta ở đây thì cả đời này mấy người cũng đừng mong nhìn thấy đại lão.

Hiện tại thì nơi ở của Chu Dương đã được Học viện siêu phàm đánh dấu là địa phương cấm người ngoài xâm nhập.

NHưng mà mọi việc những thứ này đều nằm trong phạm vi dự đoán của U Đồng.

- Quên đi!

U Đồng đi tới trước mặt nhân viên tiếp đãi, đôi mắt cô hiện lên một tia sáng màu xanh, cho người cảm giác hết sức quỷ dị.

Một giây sau, ánh mắt của nhân viên tiếp đãi từ từ trở nên ngây dại, hắn ta cứng đờ móc ấn ký đại biểu cho thân phận của mình ra đưa cho U Đồng.

Cái này tương đương với thẻ thông hành, có thứ này thì mới có thể ra vào khu vực bí ẩn của Học viện siêu phàm.

- Mọi người che chắn giúp tôi một chút, việc tiếp theo cứ để tôi lo!

U Đồng đi tới phía trước mấy bước, hình thể cô từ từ có sự biến ảo, cuối cùng cô đã biến thành một mỹ nữ có mái tóc ngắn màu vàng.

Dáng vẻ này hiển nhiên chính là Kelly.

Ngoại trừ độc tâm thuật và Mê Hồn thì U Đồng còn nắm giữ dị năng biến hóa.

Cô chính là dị năng giả hiếm thấy có được ba loại năng lực.

Bởi vì U Đồng thường xuyên biến ảo vẻ ngoài cho nên ngay cả thành viên câu lạc bộ Hoả Địa Ngục cũng rất ít người biết được thân phận thật của cô.

Tác dụng lớn nhất của U Đồng chính là lẻn vào bên trong địch nhân, dò hỏi tin tức và tình báo.

Điều đáng tiếc duy nhất chính là cô chỉ có thể biến ảo thành nhân loại, không thể biến thành cự thú, nếu không thì cô chắc chắn sẽ được phái vào Ewen Sack để tra xét tình huống.

Mà trên thực tế, hôm chính là lần đầu tiên cô tiến hành kế hoạch từ lúc thức tỉnh ba loại dị năng đến nay.

Từ trước cho tới bây giờ thì cô chưa từng lập được công lao lớn gì, hiện tại thì cơ hội của cô đã đến.

- Tụi này trông cậy hết vào cô đấy!

Người của câu lạc bộ Hoả Địa Ngục cười lên, một khi U Đồng ra tay thì nhất định sẽ không có chút sơ hở nào.

Kelly gật đầu một cái, nở nụ cười.

- Yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không để mọi người thất vọng!

Cô âm thầm hạ quyết tâm, vô luận như thế nào thì cũng phải mang người đàn nhân này về cho bằng được!

U Đồng giả dạng thành Kelly đi trong Học viện siêu phàm, thưởng thức cảnh tượng không giống với câu lạc bộ Hoả Địa Ngục.

Cô đã được nghe nói Học viện siêu phàm là một tòa thành làm bằng sắt thép, hôm nay được nhìn thấy, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Chương 332: Năng lực mà Chu Dương biểu hiện ra quá mức Bug rồi.

Ngay cả người của Học viện siêu phàm cũng khác biệt, từng người bước đi vội vã, hành động nhanh như gió, tràn ngập sức sống và tinh thần phấn chấn.

U Đồng chỉ cần liếc một cái là có thể nhìn thấu ý nghĩ trong lòng của bọn họ, đây là bôn ba để kiếm tiền.

Nói cho cùng, tất cả cũng là vì đạt được dị năng cường đại từ trong tay người đàn ông kia.

- Trở thành người phụ nữ của anh ta là có thể thu được dị năng S+ vĩnh cửu, cái này thật sự khiến người ta động lòng!

- Nhưng mà mình càng thích để cho người đàn ông này trở thành nô lệ cho riêng mình, chỉ có thể vâng lời của mình.

Khóe miệng U Đồng cong lên, nở nụ cười hết sức rạng rỡ.

- Đại tỷ!

Người của Học viện siêu phàm đi ngang qua đều rối rít cúi đầu

xuống, không dám nhìn Kelly lâu thêm một giây.

Đây là người phụ nữ của đại lão, không thể trêu chọc.

Trước đó từng có người nhìn Tina hồi lâu, kết quả hắn ta đã bị rất nhiều người của Học viện siêu phàm đánh một trận, chính là vì nịnh hót đại lão Chu Dương.

Sau đó không còn ai dám ngấp nghé sắc đẹp của ba người nữa.

U Đồng còn phát hiện một điều, không chỉ là học viên mà ngay cả mấy vị giáo sư rất có tiếng tăm của Học viện siêu phàm khi nhìn thấy Kelly đều sẽ lộ ra vẻ mặt lấy lòng, có thể thấy sức ảnh hưởng của Chu Dương lớn đến thế nào.

Càng đến gần nơi Chu Dương đang ở thì phòng ngự càng chặt chẽ.

Trong phạm vi một cây số thì không còn thấy bóng dáng của một người nào nữa.

- Kelly đi ra ngoài khi nào vậy?

Khi nhìn thấy Kelly, vài người lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, đây là những dị năng giả được phái tới bảo hộ Chu Dương không bị người ngoài quấy rầy.

- Nói không chừng đại lão lại ban cho cô ta năng lực đặc thù!
- Thật sự là quá hâm mộ!
- A! Tôi cũng muốn đầu thai làm phụ nữ!

U Đồng thở dài một hơi, cô tìm được một chỗ không người rồi bí mật lẻn vào.

Mình nhất định sẽ tìm được bí mật của Chu Dương!

- Kelly à!
- Thật là đúng lúc, anh còn chưa sảng khoái đủ đâu! Chúng ta tiếp tục nào!

Chu Dương bước ra ngoài, khi nhìn thấy 'Kelly' thì anh lập tức kéo cô lên giường, sau đó nhào tới như hổ đói vồ mồi.

(⊙A⊙)

- Tôi không phải là Kelly!
- Hửm? Em muốn đổi kiểu chơi mới sao?
- Nhưng mà anh thích!
- Hãy nghênh đón bão táp tẩy lễ đi!

Chu Dương đã phát hiện U Đồng ngụy trang thành Kelly để lẻn vào đây từ trước.

Dù sao thì anh cũng vừa mới từ trong phòng đi ra, không thể có việc nhận nhầm nhân vật vừa mới vận động với mình được.

Phụ cận có chút gió thổi cỏ lay gì Chu Dương đều biết thông qua Hư vô thần đồng tử, muốn lừa gạt cũng không được!

Huống chi cho dù U Đồng có ngụy trang như thế nào đi nữa, thậm chí có ngụy trang Thần cấp thì cũng không thể nào qua mắt được Kẻ nắm giữ ký ức.

Toàn bộ bí mật đều sẽ bị Chu Dương thấy rõ ràng.

Gian tế câu lạc bộ Địa Ngục Hỏa phái tới?

Muốn tra xét bí mật của mình?

Muốn cho quỳ dưới váy của cô ta?

Ngây thơ!

Nếu cô đã tự đưa tới cửa thì cũng đừng trách tôi không khách khí.

Chu Dương giả vờ như không phát hiện cái gì khác lạ, thật sự cho rằng Kelly giả là hàng thật, bất tri bất giác đã một tiếng trôi qua.

Anh thần thanh khí sảng mà đứng dậy, tâm tình vui thích.

Đặc biệt là khi nhìn thấy gương mặt thật của U Đồng, Chu Dương âm thầm nhếch miệng một cái.

Đương nhiên, mọi việc những thứ này đều đã được anh dự đoán trước.

Nhưng mà với tư cách là một BOY tâm cơ, làm sao Chu Dương có thể thừa nhận được, anh khiếp sợ đứng lên.

- Chuyện này là thế nào?
- Kelly, em đi phẫu thuật thẩm mỹ khi nào thế?
- Không đúng! Bệnh viện đã không còn hoạt động, không thể nào làm được!

Chu Dương lộ ra vẻ mặt cảnh giác nhìn 'Kelly', hét lớn:

- Cô là ai?!
- Tại sao phải ngụy trang thành Kelly?
- Rốt cuộc thì cô lẻn vào đây có mục đích gì?
- Cô cố tình chiếm tiện nghi của tôi phải không?
- Đồ con gái không biết xấu hổ!

Nghe Chu Dương nói, U Đồng tức giận đến mức muốn hộc máu!

Anh mới là người chiếm tiện nghi của tôi, thế quái nào mà lại tỏ vẻ mình là người bị thua thiệt hả??

Nhưng mà nói đi nói lại thì chuyện này là do cô có lỗi trước, rất khó giải thích, chỉ có thể nghẹn đánh rớt răng nuốt vào trong bụng.

Hết cách rồi, ai bảo cô là người có lỗi trước làm gì.

Chu Dương xác thực không có sai, anh ta nhầm mình là người của anh ta, làm loại chuyện này cũng là chuyện đương nhiên.

Nếu chuyện đã rồi thì cô không thể để bị lỗ.

U Đồng chưa bao giờ là người chịu thua thiệt!

Hay là mình đẩy ngã Chu Dương, chủ động tới một phát?

Không được, không được! Loại chuyện này, thấy thế nào cũng là mình thua thiệt.

Tôi phải thu phục anh, biến anh thành nô lệ của tôi!

U Đồng lập tức sử dùng độc tâm thuật đọc ý nghĩ của Chu Dương, thứ cô lấy được là sự hoảng loạn, kinh hoàng, phần lớn suy nghĩ đều là 'Rốt cuộc cô nàng này là ai'?

'Có bị bệnh kín gì hay không? Mình không có bị lây Aids chứ?'

Tên ghê tởm này!

Lẽ nào trong mắt anh ta mình thấp kém tới như vậy sao?

Lẽ nào mình chính là loại con gái lẳng lơ không biết giữ mình?

Không hiểu tại sao mà trong lòng U Đồng bỗng dưng dâng lên một chút ủy khuất, cô quả thật rất muốn treo Chu Dương đánh một trận.

- Tại sao anh lại có thể nghĩ như vậy chứ? Không thấy tôi vẫn còn trong sạch sao? Sao tôi có thể là loại người như vậy được!

A!

Nhìn thấy Chu Dương lộ ra vẻ mặt 'Tôi rất sợ', cả người tỏa ra hơi thở nhu nhược và yếu đuối, U Đồng tức giận nhưng lại không chỗ phát tiết.

Cô biến thành dáng vẻ ban đầu, mặc trên người một bộ đồng phục tác chiến màu đen bó sát, mái tóc ngắn màu vàng nhạt, đôi mắt xanh lục giống như có thể nhìn thấu lòng người.

- Anh tiến lại đây!

Chu Dương trốn ở một bên, dáng vẻ điềm đạm đáng yêu, giống như mình mới là người bị hại, bị thua thiệt.

- Cô lại muốn động tay động chân với tôi sao? Tôi nói trước cho cô biết, tôi sẽ phản kháng đấy!

- Tôi khuyên cô không nên được voi đòi tiên, tiếp tục chiếm tiện nghi của tôi!

- A!!!

U Đồng thật sự muốn đánh người.

Vì cớ gì mà tình hình tiến triển lại hoàn toàn không giống với những gì mình đã tưởng tượng.

Đây chính là lần đầu tiên của cô!

Điều làm cho cô không ngờ hơn là tên đàn ông Trung Quốc này lại vô liêm sỉ tới như thế, đã chiếm tiện nghi mà lại còn làm ra vẻ.

'Nếu mà cô ấy một hai phải động tay động chân với mình thì mình cũng sẽ không phản kháng.'

‘Thì ra cô ấy có thể biến ảo thành nhiều dáng vẻ khác nhau, nếu thử một lần nữa thì nhất định là một trải nghiệm khác...’

‘Chỉ cần nếm thử một lần nữa thì mình nhất định sẽ ngoan ngoãn nghe lời của cô ấy.’

Khi U Đồng đọc được suy nghĩ trong đầu Chu Dương, hai mắt cô đột nhiên lóe sáng một chút.

Có cơ hội là tốt rồi.

Nếu không thì mình chỉ có thể sử dụng Mê Hồn, có điều mình cũng không biết Mê Hồn có tác dụng với Chu Dương hay không, trong trong lòng U Đồng hơi chút không yên lòng.

Dù sao thì năng lực mà Chu Dương biểu hiện ra quá mức Bug rồi.

Chương 333: Tôi Rất Thích Xem Dáng Vẻ Muốn Phản Kháng Nhưng Lại Không Làm Gì Được Này Của Cô! Kêu Ba Ba!

Có lẽ là quá tin tưởng vào độc tâm thuật, hoặc cũng có lẽ là vì để thuyết phục chính mình, U Đồng lựa chọn nếm thử lần nữa.

Dù sao thì ăn thiệt thòi một lần và ăn thiệt thòi hai lần cũng không có gì khác nhau, nếu đã hy sinh thì đương nhiên phải đạt được hồi báo.

Phần lớn nhân loại đều có tâm lý đánh bạc, đặc biệt là sau khi đã bỏ vốn ra, tự nhiên là muốn thu được hồi báo trở lại.

U Đồng cũng không ngoại lệ, càng ngày cô càng muốn thu phục được Chu Dương.

- Anh mau lại đây!

U Đồng giống như một con thú hoang dại, đột nhiên nhào tới đè Chu Dương xuống đất.

Chu Dương cực lực phản kháng nhưng cuối cùng cũng không thể làm gì được nữ ma đầu, tiếp theo là phát sinh việc không thể miêu tả.

Lần này Chu Dương suýt chút nữa thăng thiên.

Quả nhiên, trải nghiệm khi diễn có kịch bản là không giống với bình thường, cảm giác phi thường khác lạ.

Hơn bốn tiếng trôi qua, mãi đến khi U Đồng không thể nhúc nhích được nữa.

- Bắt đầu từ hôm nay, anh chính là nô lệ của tôi!

U Đồng giống như là nữ vương, cô nhìn Chu Dương từ trên cao xuống, nếu như có thêm một cây roi da nữa thì càng phù hợp với hình tượng này.

- Tôi không phục! Cô có giỏi thì tiếp tục giáo huấn tôi đi!

Chu Dương quật cường, bày ra dáng vẻ không chịu khuất phục khiến U Đồng tức giận quá mức.

Nhưng hiện tại cô đã không còn sức lực, muốn đứng lên cũng không đứng nổi, chỉ có thể tức giận mà trợn mắt nhìn Chu Dương, trên mặt tràn đầy không cam lòng.

Cô không muốn chịu thua, nhưng đáng tiếc, có lòng mà lại không có lực.

- Vậy thì tiếp theo sẽ đến phiên tôi biểu diễn!

Chu Dương nhếch miệng lên, nào còn có khí chất con cừu nhỏ trước đó nữa, trong nháy mắt thì anh đã biến thành một con mãnh hổ.

Sau đó chính là thời gian biểu diễn của Chu Dương.

Một lát sau, U Đồng giống như là một con cá nằm thoi thóp trên thớt.

Lúc này đây thì cô mới như là bừng tỉnh đại ngộ.

- Anh lừa tôi?!

- Anh cố ý dẫn tôi mắc câu đúng không?

Cô nhớ tới Chu Dương có thể tùy ý ban dị năng S+ cho người khác, người như vậy thì làm sao có thể yếu ớt giống vừa rồi được?

Nếu anh ta thật sự đơn giản như vậy thì đã sớm bị Học viện siêu phàm khống chế, nào còn có cơ hội để mình ra tay?

Nhưng tại sao lúc trước mình không hề nghĩ tới điều này?

Giống như là một đứa ngu đần chỉ biết đâm đầu về phía trước.

Có điều lúc này cô có muốn hối hận thì cũng đã muộn rồi.

Đương nhiên, U Đồng không biết đây là hiệu quả của Hào quang hàng trí.

- Anh dám hủy sự trong sạch của tôi, tôi liều mạng với anh!

U Đồng giơ nắm đấm tấn công Chu Dương, chỉ có điều sức lực hiện tại của cô chẳng khác gì như gãi ngứa.

Đương nhiên, cho dù cô có dốc hết sức thì cũng không thể nào thương tổn được một cọng lông của Chu Dương.

- Xem ra cô không phục cho lắm!
- Thân là một người đàn ông, tất nhiên là tôi phải để cho cô biết cái gì kêu sự lợi hại chân chính!
- Kêu ba ba!
- Anh nằm mơ đi! Tôi sẽ không khuất phục!

Một tiếng sau!

- Kêu ba ba!
- Tôi… Tôi sẽ không để anh được như ý đâu... Si tâm vọng tưởng...

Giọng nói của U Đồng đã yếu hơn trước rất nhiều, nghe như là đang lẩm bẩm nói nhỏ.

Lại là một tiếng sau.

- Kêu ba ba!
- Ba ba...
- Sớm nghe lời có phải tốt hơn không!
- Vậy sao anh còn chưa ngừng tay...
- Tôi có nói cô kêu ba ba là sẽ dừng tay sao?

- Tên vô liêm sỉ này... Tôi liều mạng với anh!
- Tôi rất thích xem dáng vẻ muốn phản kháng nhưng lại không làm gì được này của cô!
- Kêu ba ba!
- Ba ba...
- Dương ca, cô ta là ai?

Sharon, Kelly và Tina nhìn về phía U Đồng, trong ánh mắt có bất mãn, phẫn hận và buồn bực.

Các cô phòng ngày phòng đêm, không ngờ vẫn là có hồ ly tinh tìm tới tận cửa!

Ánh mắt ba cô gái nhìn về phía U Đồng càng ngày càng bất thiện.

Lúc này U Đồng giống như là cô vợ nhỏ rụt rè đứng nép mình bên cạnh Chu Dương, dáng vẻ điềm đạm và đáng yêu.

- Tất cả đều là do cô ấy, cô ấy biến thành Kelly, anh cũng là người bị hại!

Chu Dương lập tức thanh minh, đây là sự thật.

Ánh mắt U Đồng tràn đầy u oán, cô bất mãn nhìn chằm chằm Chu Dương.

Từ khi có được độc tâm thuật, không biết bao nhiêu người đàn ông đã bị cô đùa bỡn trong lòng bàn tay, thậm chí bọn họ còn không có tư cách đụng vào một đầu ngón tay cô, hoàn toàn biến thành nô lệ chỉ biết nghe sự sai khiến của cô.

Điều này càng ngày càng khiến cho cô cảm nhận rõ ràng mị lực của việc khống chế lòng người!

Suy nghĩ của bạn hoàn toàn không thể trốn khỏi đôi mắt của tôi, nhược điểm của bạn sẽ biến thành thứ trói buộc để tôi khống chế.

Mọi thứ vẫn luôn thuận buồm xuôi gió, cho nên dù ở tận thế thì U Đồng vẫn chưa từng gặp phải phiền toái nào.

Ngay cả lần này khi U Đồng được phái đi đối phó Chu Dương cũng là lòng tin tràn đầy, cô tin tưởng rằng mình sẽ không thất thủ.

U Đồng hoàn toàn không ngờ đánh nhạn quanh năm, lần này lại bị nhạn mổ vào mắt.

Vậy mà lại thất thủ trước Chu Dương!

Cái này khiến cô có cảm giác bị thất bại, không biết làm thế nào.

- Cái con nhỏ xấu xa này! Hãy để em giết cô ta!

Kelly nghe thấy người phụ nữ này dám biến thành mình để khi dễ Chu Dương, ánh mắt cô nàng lập tức trở nên bất thiện, lòng bàn tay lập lòe ngọn lửa kinh khủng.

Cô muốn giải quyết người đàn bà không biết xấu hổ kia.

- Các em đừng ra tay! Con người ai mà chẳng có lúc phạm sai lầm, dù sao thì cũng phải cho cô ấy một cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời chứ.

- Anh vừa mới nhận cô ấy làm con gái nuôi, nếu không tin thì các em hỏi cô ấy đi.

- Kêu ba ba!

U Đồng vừa mới bị Chu Dương giáo huấn mấy tiếng đồng hồ cho nên đã tạo thành phản ứng máy móc, cô theo bản năng mà nói:

- Ba ba!

Tina:

-...

Sharon:

-...

Kelly:

-...

Tụi này còn có thể nói cái gì nữa đây?

- Không ngờ anh lại còn có đam mê này!

- Cái tên cầm thú này!

- Quả thực là quá đáng!

Chu Dương nhận ra ba cô gái hiểu lầm cho nên vội vàng giải thích:

- Anh chỉ thay phụ huynh giáo dục cô ấy một chút mà thôi! Ai ngờ cô ấy một hai đòi phải nhận anh làm ba ba cho bằng được.

Chương 334: Đây Là Con Gái Nuôi Mà Anh Mới Nhận! Hợp Thành Bảo Rương Siêu Thần Cấp, Vận Mệnh Chi Hoàn!

U Đồng đã phục hồi tinh thần lại, không còn trạng thái thất hồn lạc phách như trước nữa, sau khi nghe thấy cuộc đối thoại của bốn người kia, ánh mắt cô đột nhiên sáng lên.

Cái này chẳng phải là cơ hội của mình sao?

Nếu ba người này cãi nhau với Chu Dương thì lúc đó mình sẽ có thể thượng vị.

Cô đã là người của Chu Dương, đây là sự thật không cách nào thay đổi được, cô đã nhận mệnh.

Hiện tại chính là cơ hội rất tốt để cô quét sạch chướng ngại, độc chiếm Chu Dương!

- Ba ba thật sự là quá lợi hại! Người ta siêu siêu thích nha!

Không phải các người khó chịu sao? Vậy thì để tôi tiếp tục thêm dầu vào lửa.

Đôi mắt của Sharon, Kelly và Tina như muốn bốc lửa, các cô chưa từng thấy người đàn bà nào không biết xấu hổ tới như vậy.

Lén lút chạy tới trộm đàn ông thì thôi đi, bây giờ lại còn dám trắng trợn câu dẫn chồng người ta, quả là không coi các cô ra gì mà.

Lão hổ không phát uy thì tưởng là Hello Kitty à!

Ba cô gái có được dị năng S+, xưa này bọn họ đều không thích chiều chuộng thói hư tật xấu của người khác, mỗi lần chiến đấu đều tự đứng ra giải quyết đối thủ.

U Đồng cảm nhận được suy nghĩ của ba cô gái, cô vờ như sợ hãi trốn ở sau lưng Chu Dương, bày ra dáng vẻ điềm đạm và đáng yêu.

- Ba ba, anh phải cứu em đấy! Em rất sợ đó!
- Tại sao mấy bà chị này lại dữ dằn như vậy chứ?

Đàn ông đều không thích phụ nữ đố kỵ hay ghen ghét, chỉ cần bọn họ ra tay với mình thì coi như là đã thành công một nửa.

Cô chính là chuyên gia ở phương diện này!

- Được rồi, chuyện này cứ như vậy đi!
- Ba em yên tĩnh một chút nào.
- Về sau thì mọi người đều là chị em tốt, sau này cô ấy sẽ là con gái ngoan của ba người, đương nhiên là các em phải bao dung hơn chút rồi.

Chẳng biết tại sao khi được Chu Dương trấn an thì ba cô gái đã bình tĩnh lại rất nhiều.

- Con gái?!
- Đúng vậy, cô ấy là con gái của chúng ta! Đương nhiên là các em phải bao dung con nó rồi.
- Nào, gọi mẹ đi!

Sắc mặt của Sharon, Kelly và Tina giống như sau cơn mưa trời lại sáng, trời quang mây tạnh, hết sức loá mắt.

Trái lại, mặt của U Đồng tối sầm xuống trong nháy mắt, cô cắn răng nghiến lợi nhìn bốn người kia.

Thua ở Chu Dương, cô nhận.

Nhưng ba con nhỏ dựa vào Chu Dương thì còn chưa xứng để cô cúi đầu đâu!

Bọn họ chỉ là vận khí tốt, gặp được Chu Dương sớm hơn mình một chút mà thôi.

Nếu Chu Dương gặp mình đầu tiên thì cũng sẽ không tới lượt ba người này.

- Cô tên là U Đồng đúng không! Tôi biết mục đích cô tới đây lần này và cũng biết cô suy nghĩ cái gì!

- Nhưng nếu như cô đã trở thành người phụ nữ của tôi thì tốt nhất là nên thành thật một chút, có ý nghĩ gì cũng nên thu liễm lại! -

- Bởi vì một khi cô khiến tôi tức giận thì cô sẽ không có cả cơ hội để hối hận đâu!

Chu Dương nói xong thì cũng không tiếp tục để ý sắc mặt của U Đồng nữa.

Cho dù cô nàng có mục đích hay suy nghĩ gì khác thì cũng mặc kệ, một khi đã trở thành vợ của mình thì cô ấy không có quyền lựa chọn gì nữa....

Bắt đầu từ hôm nay, tính mạng của cô đã thuộc về tôi!

- Nếu em đã trở thành người phụ nữ của anh thì cũng sẽ thu được lực lượng siêu phàm!

Đánh một gậy, cho một quả táo ngọt, đây là thủ đoạn tốt nhất để khống chế người khác, dùng để đối phó phụ nữ cũng có hiệu quả giống như vậy.

Sau một khắc, trên đầu ngón tay U Đồng xuất hiện chín ngọn lửa khác màu, chúng nó đại biểu cho lực lượng của chín loại nguyên tố.

Lực lượng của mỗi loại đều cực kỳ mạnh mẽ, không hề thua kém gì so với dị năng của Công Tước Địa Ngục.

Mỗi một loại đều là dị năng cấp độ S.

Có điều nếu so sánh với lực lượng của Sharon, Kelly và Tina thì lại yếu hơn một cấp bậc.

- Tại sao lực lượng của tôi lại yếu hơn bọn họ chứ?

U Đồng có chút tức giận, mỗi người đều là vợ của Chu Dương, tại sao anh ta lại có sự đối đãi khác biệt như vậy chứ?

Lẽ nào bởi vì mình là người tới sau?

Cái này quá không công bằng!

- Bởi vì em chỉ là con gái mà thôi.

⊙□⊙

Nghe thấy Chu Dương nói như vậy, Sharon, Kelly và Tina suýt chút nữa cười đau cả bụng.

Ai bảo cô không chịu yên phận!

Vốn dĩ ba người có chút khó chịu khi nhìn thấy Chu Dương ban dị năng cho U Đồng.

Nhưng mà lúc này thì tâm lý cả ba đã thăng bằng trở lại.

Dị năng của cô kém hơn tụi này một bậc, chúng ta không cùng đẳng cấp nha.

Chu Dương lười để ý tâm tư của chúng nữ, chỉ cần mình ở đây thì các cô ấy cũng không thể làm nên trò trống gì.

Cho dù U Đồng thật sự có ý nghĩ mưu hại mình thì Chu Dương cũng sẽ không khách khí, trực tiếp xóa bỏ ký ức, biến cô nàng thành Dương Tuyết Mạn thứ hai.

Anh nhắc nhở bốn cô gái đừng quấy rầy mình sau đó đi vào trong phòng.

« Thông báo của hệ thống: Hệ thống nhặt bảo rương đã thăng cấp thành công, hạn mức tối đa hợp thành bảo rương đã được tăng lên, hiện tại túc chủ có thể tiến hành hợp thành bảo rương Siêu thần cấp. »

« Thông báo của hệ thống: Chức năng phân giải và chế tạo vũ khí cũng đã được thăng cấp, túc chủ có thể chế tạo Siêu thần khí. »

Không ngờ ngoại trừ bảo rương Siêu thần cấp thì mình lại còn có thêm Siêu thần khí!

Quả là tuyệt vời!

Vậy thì trước tiên thử mở một cái bảo rương Siêu thần cấp xem được cái gì, có đáng giá để sau này mình hợp thành hay không!

« Tiêu hao 1 tỷ 1111 vạn 1000 tích phân, bảo rương Hoàng Kim tiến giai thành bảo rương Siêu thần cấp! Chúc mừng túc chủ hợp thành bảo rương Siêu thần cấp. »

Một cái rương mờ mờ ảo ảo xuất hiện trước mặt Chu Dương. Nó không có hào quang sáng lấp lánh bảy màu, hoa lệ lóa mắt như bảo

rương cấp Thần Thoại mà trái lại có một loại cảm giác phản phác quy chân.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu thần cấp, thu được Vận mệnh chi hoàn! »

Chương 335: Nghịch Chuyển Tương Lai! Có Tiền Thì Mọi Người... Mình Kiếm Lời!

« Vận mệnh chi hoàn (siêu thần khí): Chí bảo sinh ra ngọn nguồn con sông vận mệnh, nắm giữ năng lực điều khiển vận mệnh. »

« Hiệu quả siêu thần — Thay đổi vận mệnh: Có thể đối sửa đổi quỹ đạo vận mệnh hoặc điều chỉnh nhân sinh của mục tiêu được lựa chọn. »

« Hiệu quả siêu thần — Nhân quả tỷ số: Vận mệnh chi hoàn là vũ khí cường đại của nhân quả tỷ số, chỉ cần mục tiêu sinh ra quan hệ nhân quả với túc chủ thì có thể sát thương đối phương, mặc kệ không gian và thời gian. »

« Hiệu quả siêu thần — Nghịch chuyển tương lai: Cần phải tiêu hao điểm năng lượng khổng lồ để nghịch chuyển quỹ đạo vận mệnh hiện tại, trở về một vận mệnh khác.

(Chú thích: Hiệu quả có thể lựa chọn tạo ra hiệu ứng bươm bướm và không tạo ra hiệu ứng bươm bướm.) »

« Hiệu quả siêu thần — Xóa bỏ vận mệnh: Xóa bỏ vết tích của mục tiêu bị lựa chọn bên trong con sông vận mệnh.

(Chú thích: Hiệu quả sẽ xóa đi gần như toàn bộ vết tích của mục tiêu ở thế giới đó, thân nhân và bạn bè sẽ hoàn toàn không có bất kỳ ký ức và vết tích tương quan nào về mục tiêu.) »

« Hiệu quả siêu thần — Vận mệnh luân hồi: Lựa chọn một mục tiêu rồi ném đối phương vào huyễn cảnh của Vận mệnh luân hồi, đời đời kiếp kiếp luân hồi trong đó cho đến chết.

(Chú thích: Túc chủ có thể khống chế hiệu quả Vận mệnh luân hồi.) »

Thật là siêu thần khí cường đại, thế mà lại là hiệu quả liên quan tới

vận mệnh.

Hiệu quả Thay đổi vận mệnh không cần thiết phải nói nhiều, mỗi người ra đời đều sẽ có quỹ đạo vận mệnh của riêng mình, cái này sẽ ảnh hưởng tới cả một đời.

Ví dụ như virus sinh hóa phát sinh đã khiến nhiều rất người Trung Quốc phải chết.

Nhưng mà nếu Chu Dương sử dụng Nghịch chuyển tương lai thì sẽ có thể thay đổi quỹ đạo vận mệnh này, tiến vào một cái tương lai mới tinh.

Cái này quá đáng sợ!

Hoàn toàn phá vỡ hiện tại, thay đổi thế giới.

- Hệ thống, xin hỏi tôi cần bao nhiêu năng lượng mới có thể nghịch chuyển vận mệnh virus sinh hóa ở địa tinh, để cho tất cả trở về quỹ đạo hòa bình.

Đây là điều mà Chu Dương muốn hỏi.

Nếu mà cái giá có thể nằm trong phạm vi chịu đựng của mình thì Chu Dương sẽ suy xét việc thay đổi vận mệnh, để cho tất cả trở về thời đại hòa bình.

Vận mệnh chi hoàn là một món vũ khí nhân quả tỷ số, mày dám trêu chọc tao? Dính nhân quả?

Thật xin lỗi, vô luận mày trốn tới chỗ nào, thậm chí trốn đến quá khứ hay tương lai thì cũng không cách nào trốn tránh được lực sát thương của nhân quả tỷ số.

Xoá bỏ vận mệnh là trực tiếp xóa đi toàn bộ vết tích của một người ở trên thế giới, hiệu quả này quá cường đại.

Sau cùng là Vận mệnh luân hồi, thứ này càng khủng bố, nó sẽ như một ác mộng đi theo mục tiêu cả đời.

« Thông báo của hệ thống: Điều này sẽ thay đổi quỹ đạo vận mệnh của tất cả sinh vật trên địa tinh, mọi vật sẽ được hồi sinh, tạo thành hiệu ứng bươm bướm khổng lồ, ảnh hưởng rất nhiều loại tộc và thần linh, năng lượng cần bỏ ra là một tỷ. »

Một tỷ điểm năng lượng?

Chu Dương có chút ngốc, đến bây giờ mình mới chỉ có hơn hai mươi vạn điểm năng lượng, mặc dù hiệu quả bí dược thần linh có thể giảm bớt 80% năng lượng tiêu hao, có thể biến hai mươi vạn điểm năng lượng trở thành một trăm sáu mươi vạn điểm năng lượng.

Nhưng mà khoảng cách một tỷ điểm năng lượng vẫn là xa không thể với tới.

Điều này đại biểu thuộc tính tinh thần của Chu Dương phải đạt đến một trăm vạn điểm mới được.

Với cấp bậc hiện tại thì Chu Dương có muốn tăng điểm thuộc tính lên trên diện rộng cũng không phải một chuyện quá mức đơn giản.

Dù sao thì khi anh mở ra bảo rương cũng không có cách nào đạt được thứ mình muốn.

Mười vạn điểm trị số tinh thần còn có thể đụng một cái, một trăm vạn thì… ha hả.

Chu Dương lập tức ném suy nghĩ này ra sau đầu.

Nếu như có thể dễ dàng làm được điều này thì Chu Dương nhất định sẽ nỗ lực một hồi, nhưng mà nếu phiền toái như vậy thì dĩ nhiên là không cần thiết phải nhọc lòng phí sức.

Nói tóm lại, Chu Dương hết sức hài lòng đối với siêu thần khí mà mình đã mở được.

Đây là một món bảo vật vô cùng đáng giá.

Khuyết điểm duy nhất chính là quá đắt...

Nhưng mà thứ tốt thì đương nhiên giá cả phải càng cao.

Chu Dương đi ra khỏi phòng, bốn cô gái đã an tĩnh lại, có điều thái độ hai bên vẫn là tương đối lãnh đạm.

Từ khoảng cách ngồi giữa bốn người là có thể nhìn ra được.

Chu Dương không có ý định trộn lẫn, anh chỉ cười khẽ một tiếng.

- Đại Sư Kim Loại, Người Tốc Độ và những người khác đang chờ anh ở bên ngoài đấy.

Kelly thông báo tin này cho Chu Dương, sau đó cô nhìn về một hướng, đằng xa có một nhóm người đang đứng chờ đợi ở khu vực

bên ngoài.

Phạm vi một cây số là khu vực cấm, không có thông báo trước mà tự tiện xông vào thì tự gánh lấy hậu quả.

U Đồng chính là người đã nhận lấy hậu quả.

Đương nhiên, hậu quả đó chỉ đối với mỹ nữ, hơn nữa còn phải là thân thể thuần khiết thì Chu Dương mới có thể tha thứ như thế. Nếu mà cô nàng chưa đạt được yêu cầu này thì thật là xin lỗi, đó sẽ là một câu chuyện khác.

Bọn họ lại qua đây đưa tiền sao?

Chu Dương vừa mới dùng cạn tích phân không còn một mống, hiện tại xác thực là khi cần thu vào một lượng tích phân lớn, những người này tới rất đúng lúc.

- Đại nhân, chúng tôi vừa mới phát hiện việc ngoài ý muốn, có người muốn gây bất lợi cho ngài!

Nói xong, người của câu lạc bộ Hoả Địa Ngục bị dẫn tới, sắc mặt ai nấy đều như tro tàn, bên cạnh là những người mang vẻ mặt bất thiện của Học viện siêu phàm.

Chu Dương đã thành bảng hiệu chữ vàng của Học viện siêu phàm, không biết bao nhiêu người mài đao xoèn xoẹt chuẩn bị kiếm số tiền lớn, ngay cả sức mua của tinh hạch cự thú đều tăng lên không ít.

Hết cách rồi, Chu Dương chỉ có vào chứ không có ra, số lượng tinh hạch cự thú đã giảm bớt rõ rệt.

Rất nhiều người trong Học viện siêu phàm đã bán đổ bán tháo vật liệu một cách trắng trợn, chỉ vì để thu được tinh hạch cự thú.

- Tôi đã biết chuyện này rồi!

Lúc này mọi người mới phát hiện sau lưng Chu Dương có thêm một người phụ nữ, người này có dung mạo xa lạ, không cần nghĩ thì cũng biết đây là gian tế mà câu lạc bộ Hoả Địa Ngục phái tới.

- Đại lão...

Trên mặt mọi người có chút bối rối, bọn họ rất sợ Chu Dương sẽ rời khỏi Học viện siêu phàm.

Chu Dương chính là sự quật khởi mà bọn hắn dựa vào, không thể để

mất được.

Nhưng mà bọn hắn không có quyền can thiệp vào sự tự do của đại lão, cho nên chỉ có thể liên tục nháy mắt ra hiệu cho Sharon, Kelly và Tina.

Có điều ba cô gái đã sớm là người của Chu Dương, trong lòng bọn họ tự nhiên là hướng về người đàn ông của mình.

- Con người của tôi không thể nhìn thấy người khác chịu khổ, tôi nguyện ý góp phần một phần lực lượng của mình vì săn giết cự thú!

Lẽ nào đại lão muốn đích thân ra tay? Diệt tuyệt cự thú sao?

Mọi người chấn động, lại có chút chờ mong, nhưng cũng có chút thất lạc mơ hồ, tóm lại là tâm tình phức tạp.

Chu Dương ra tay chắc chắn sẽ là cảnh tượng tráng lệ, nhưng nếu là cự thú bị người này diệt tuyệt thì sau này há chẳng phải là không có khởi nguồn để trao đổi dị năng.

- Ai có dị năng đều có thể dùng tinh hạch cự thú để trao đổi với tôi, thời gian trao đổi là mỗi ngày từ mười tới mười hai giờ trưa, những thời gian khác thì đừng tới quấy rầy tôi!

- Đúng rồi, mỹ nữ xinh đẹp mà thuần khiết thì sẽ được giảm nửa giá!

Mọi người lộ ra vẻ mặt ngốc trệ, đặc biệt là người của Học viện siêu phàm, bọn họ hiểu rõ suy nghĩ muốn độc quyền Chu Dương đã bị đánh vỡ.

Làm sao Chu Dương có thể để cho một mình Học viện siêu phàm độc quyền được, đương nhiên là có tiền thì mọi người... Mình kiếm lời!

Người tham dự càng nhiều thì tốc độ kiếm tích phân sẽ càng nhanh.

Để được như vậy thì Chu Dương cần phải nghiêm khắc thúc giục bọn họ, để cho tất cả dị năng giả nước Mỹ dốc sức cố gắng kiếm tiền cho mình.

Tin tức này giống như mọc cánh mà truyền tới trong tai Hội huynh đệ và câu lạc bộ Hoả Địa Ngục, hai phe lập tức xuất động nhân viên móc sạch vốn liếng đi gặp Chu Dương.

Chỉ mới vài ngày ngắn ngủi mà Chu Dương đã lại kiếm lời hơn ba tỷ

tích phân, tốc độ kiếm tiền này quả thật khiến cho người khác phải tấm tắc.

Hôm nay, hơn chín mươi phần trăm dị năng giả nước Mỹ đều hăng hái xông lên tiền tuyến, quyết sống mái với quân đoàn cự thú Ewen Sack.

Mọi người đều đang rất nỗ lực kiếm tiền cho Chu Dương.

Chương 336: Nhân Loại Phản Công, Quân Đoàn Huyễn Thú! Cửu Long Thiên Đế Liễn Giáng Lâm

- Đáng chết! Tại sao đám nhân loại kia lại điên cuồng tới như vậy!
- Bọn chúng điên hết rồi sao?

Cao tầng Ewen Sack rất là tức giận, khi quân đoàn cự thú hủy diệt Ewen Sack xâm lấn địa tinh thì đám nhân loại kia chỉ biết trốn chui trốn nhủi, sống thoi thóp qua ngày.

Nhưng mà chỉ mới qua mấy ngày ngắn ngủi mà mọi việc đều đã thay đổi.

Thực lực của loài người đã được tăng lên trên diện rộng, cho dù bọn hắn có tăng số lượng cự thú lên thì vẫn không có tác dụng gì.

Số lượng cự thú thương vong càng ngày càng nhiều.

Đặc biệt là ở khu vực nước Mỹ, quân đoàn cự thú chỉ vừa mới bước qua lỗ hổng không gian, còn chưa kịp đại khai sát giới thì đã offline.

Cho đến hôm nay, có lẽ là do tốc độ cự thú xuất hiện quá chậm cho nên đã có rất nhiều nhân loại tiến vào Ewen Sack.

Đây quả thực là một điều sỉ nhục cho Ewen Sack!

- Chuyện đã tới nước này thì chúng ta không thể tiếp tục trì hoãn nữa, cần thiết phải thỉnh cầu tiếp viện.

Ewen Sack không chỉ xâm lược ở mỗi địa tinh mà còn xâm lược thêm năm, sáu thế giới khác.

Không chỉ nước Mỹ có cự thú mà những quốc gia lớn khác cũng có dấu chân của bọn chúng.

Những nơi khác thì quân đoàn cự thú cơ hồ là quét ngang qua, rất ít địa phương có thể chống đỡ nổi, nhưng mà chỉ có nước Mỹ là xuất hiện ngoài ý muốn.

Đương nhiên, đây cũng là quốc gia đầu tiên dám đánh tới cửa ….

- Đám côn đồ này quá điên cuồng!
- Cự thú của chúng ta chết rất thảm! Sau khi chết còn phải bị rút gân lột da!

Cao tầng Ewen Sack nhìn nơi xa lấp lóe đủ loại ánh sáng, từng nhóm cự thú còn chưa thể phát huy sức mạnh cường đại của mình thì đã bị gió lốc xé nát, cuối cùng hóa thành hư không.

Giờ phút này, đám người lùn nhỏ yếu đã từng bị bọn hắn xem thường đang bùng nổ ra lực lượng cường đại.

- Mau trốn đi!

Một khắc này, đám cao tầng Ewen Sack mới rối rít chạy tứ tán.

Đại Sư Kim Loại và những người khác giết đến cao hứng, đột nhiên nhìn thấy xa xa có vài sinh vật không giống như là cự thú, trong mắt mọi người sáng lên.

Cái này có phải là đại biểu cho việc mình sẽ có nhiều tinh hạch cự thú hơn?

Mình muốn nghĩ hết tất cả biện pháp để duy trì lực lượng Đế cấp!

Không chỉ có Đại Sư Kim Loại phát hiện đám cao tầng Ewen Sack đang chạy trốn mà mấy tên dị năng giả tai thính mắt tinh cũng đã đánh tới.

Lúc này ai mà thèm biết chú mày đã từng có thân phận gì, đạt được càng nhiều tinh hạch cự thú mới là vương đạo.

- Đám nhân loại đáng chết kia! Nơi đây không phải là chỗ mà chúng mày có thể giương oai!

Phương xa mở ra một cánh cửa vàng óng, sau một khắc, từng con cự thú Ewen Sack từ bên trong vọt ra.

Không giống với đám cự thú trước, khí thế của những con cự thú này cường đại hơn nhiều, thậm chí còn có một chủng loại như nửa người nửa thú.

- Không ngờ thực lực của phần trung tâm lại yếu tới như vậy, thậm chí bị người ta khi dễ tới tận cửa!
- Đa tạ phân bộ Thần thú đã giúp đỡ!

Trên mặt cao tầng Ewen Sack lộ ra vẻ kích động.

Những người này vốn là một thành viên của Ewen Sack, nhưng bọn họ đã được Thần Thú lựa chọn, biến thành quân đoàn Huyễn Thú.

Bọn họ là sự kiêu ngạo của Ewen Sack!

Lần này gặp phải đả kích mang tính hủy diệt, bọn hắn chỉ có thể cầu xin sự giúp đỡ của quân đoàn Huyễn Thú.

Người cầm đầu cao gần một trăm mét, hắn ta có hai cái đầu, trên thân mọc ra vảy màu vàng, sau lưng có một đôi cánh to.

Năng lực của Huyễn Thú không giới hạn ở nô thú nữa, thậm chí bọn hắn còn nắm giữ năng lực dung hợp cùng với cự thú, từ đó thực lực đã được tăng lên trên diện rộng.

- Ta sẽ lấy lại công đạo cho Ewen Sack!
- Đám nhân loại yếu đuối kia, hãy run rẩy trước tử vong đi!

Đôi cánh khổng lồ của thủ lĩnh quân đoàn Huyễn Thú giương lên, vô số hào quang hóa thành từng lưỡi đao vàng rơi xuống đất.

Mọi người nhanh chóng phản kháng, đặc biệt là mấy đại nhân vật nắm giữ dị năng S+.

Nhưng mà thực lực của đối phương không thua kém gì bọn họ, điều này đại biểu đối phương cũng thi triển dị năng cấp bậc S+!

Hai người giằng co không nghỉ, va chạm nhau ra tia lửa!

Có điều phe nhân loại đã nhanh chóng hiện ra trạng thái chống đỡ không nổi.

Đầu tiên, đây là địa bàn của Ewen Sack, thứ hai, đối phương có hình thể to lớn hơn bọn họ mấy trăm lần, dù năng lượng bọn chúng không có cao đến gấp trăm lần thì vẫn là cao hơn mười mấy lần.

So đấu năng lượng thì quả thực là thảm bại.

- Không ngờ nhân loại còn có thực lực tới cỡ này, thật là khiến ta phải lau mắt mà nhìn! Chẳng trách Ewen Sack không phải là đối thủ của các ngươi!

- Thế này thì ta càng không thể để các ngươi sống sót được! Chết hết đi!

Trong lòng thủ lĩnh quân đoàn Huyễn Thú đã nảy lên sát ý.

- Thần thú, xin ngài hãy ban lực lượng cho tôi!

Hào quang màu vàng bao bọc toàn thân hắn ta, quang mang lóa mắt dị thường.

Trên người hắn tản mát ra một cỗ khí tức hoang dại, khí thế đã đáng sợ hơn nhiều so với trước kia.

- Cự thú giẫm đạp!

Cỗ khí thế kia rơi ầm ầm trên mặt đất, toàn bộ trời đất như đang chấn động, dường như muốn đổ xuống.

Cái tên này thật sự là quá không biết xấu hổ, rõ ràng đã chiếm cứ thượng phong thế mà lại còn thỉnh Thần lực.

Cái này thì ai còn có thể đánh được chứ!

Mọi người rối rít chạy trốn về phía địa tinh.

Thủ lĩnh quân đoàn Huyễn Thú Ewen Sack bay lên không trung, cánh chim màu vàng chém ra vô số lưỡi dao ánh sáng xuống đám nhân loại đang chạy trốn kia.

Quân đoàn Huyễn Thú với số lượng hàng vạn bước đều đi theo thủ lĩnh của chúng về địa tinh, mặt đất rung chuyển không ngừng.

Lúc trước là nhân loại phản kích, hiện tại cục diện đã xoay chuyển, đến phiên bọn hắn ra tay.

Nhân loại chính là thức ăn của bọn hắn!

Bắt đầu từ hôm nay, đất đai của loài người sẽ thuộc về Ewen Sack!

Dị năng giả không thể ngăn cản được cơn hồng thủy cự thú, rất nhanh đã bị nhấn chìm, không ai có thể nhấc lên một gợn sóng.

Nhưng mà vẫn có một ít dị năng giả phản ứng nhanh nên may mắn trốn thoát.

Mới qua một thời gian ngắn mà đã có ít nhất năm, sáu chục dị năng giả tử vong, đây là một sự tổn thất to lớn đối với nước Mỹ.

- Tại sao bọn quái vật này lại mạnh mẽ đến thế?!

Nghĩ đến việc đối phương bộc phát ra thực lực đáng sợ như vậy, ngay cả dị năng giả đạt tới Đế cấp như Đại Sư Kim Loại cũng có một loại cảm giác bất lực.

- Phía sau đám cự thú đáng chết này còn có sự tồn tại của thần minh?

Mọi người vừa mới thoát khỏi thông đạo không gian thì đã có một đám quái vật Huyễn Thú đuổi theo sau lưng.

Bọn chúng điên cuồng phá hư, hủy diệt tất cả kiến trúc và sinh mệnh mà mình nhìn thấy.

Đây là báo thù!

Đây là hủy diệt!

- Bắt đầu từ hôm nay, nhân loại sẽ trở thành quá khứ!
- Tất cả chết hết đi!
- Hãy ca ngợi thần thú!

Sau lưng quân đoàn Huyễn Thú Ewen Sack hiện lên một ảo ảnh cự thú khổng lồ tản ra uy nghiêm chí cao vô thượng, khiến cho mọi người sinh ra ý nghĩ muốn quỳ xuống bái lạy.

Đây là ảo ảnh của thần thú!

Cội nguồn lực lượng của chúng nó!

Bắt đầu từ bây giờ thì thực lực của quân đoàn Huyễn Thú đều được cường hóa trên phạm vi lớn, dị năng giả chỉ có thể bại lui liên tục.

- Đúng rồi, chúng ta cũng có thần! Chúng ta cũng có lực lượng chống lại bọn chúng!

Nhìn thấy thực lực kinh người của kẻ địch, bọn họ không tự chủ mà nghĩ tới Chu Dương.

Chuyện này đã không phải là chuyện mà dị năng giả bình thường có thể giải quyết, chỉ có Chu Dương mới có thể cứu được bọn họ.

Người, không, thần linh đã ban lực lượng cho bọn họ!

- Người Tốc Độ! Ông mau đi mời đại lão tới đây đi, chỉ có ngài ấy mới có thể cứu được thế giới này!

Người Tốc Độ gật đầu, thân hình thoáng một cái đã biến mất.

- Phía sau chúng ta là thứ gì vậy?

Khi mọi người phát hiện sau lưng mình cũng có hào quang vàng kim lập lòe thì không khỏi giật mình. Ai nấy đều cho rằng Ewen Sack mở thêm một thông đạo không gian khác để tập kích bọn họ từ phía sau.

- Không phải! Đây không phải là cự thú Ewen Sack, mà là... thần thú của Trung Quốc, rồng!

Kim quang từ xa đến gần, lúc này thì mọi người đã nhìn thấy rõ ràng, đó là chín con rồng vàng kéo xe đang lao tới đây với một tốc độ cực nhanh.

- Chu Dương, cái tên hỗn đản này, anh trốn đến nơi nào rồi!

Trình Khả Nhi nắm Lưỡi đao ảnh long đứng trên đầu một con Kim Long, tìm kiếm tung tích của Chu Dương ở khắp nơi.

Chương 337: Đi Tìm Chu Dương! Trình Khả Nhi Phát Uy, Lực Lượng Của Ám Ảnh Chi Thần!

- Chu Dương?

Đây chẳng phải là tên của đại lão sao?

Lẽ nào bọn họ là người quen của ngài ấy?

Mọi người rối rít nhìn về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn, khi thấy nó muốn rời khỏi đây, mọi người vội vàng hô to:

- Chúng tôi biết Chu Dương ở chỗ nào!

Nếu những người này nhận thức đại lão thì thực lực chắc chắn sẽ không tệ.

Nếu được bọn họ giúp đỡ thì đó sẽ là một sự trợ lực to lớn, mọi người có thể chống đỡ đến khi đại lão đến.

Khi mọi người vừa dứt lời thì Cửu Long Thiên Đế Liễn đã lập tức ngừng lại rồi vọt về phía bên này.

- Các người nói thật phải không? Nếu dám lừa gạt thì đừng trách tụi này không khách khí!

Vài cô gái thò đầu ra khỏi Cửu Long Thiên Đế Liễn, mỗi người đều là quốc sắc thiên hương.

Không ngờ trên xe đều là phụ nữ...

- Đương nhiên, tôi không dám lừa gạt các vị.

Chẳng biết tại sao mà bọn họ lại cảm nhận được một cỗ uy thế kỳ lạ từ trên người chúng nữ, ngay cả dị năng giả Đế cấp cũng sinh ra cảm giác thần phục.

Đặc biệt là loại cảm giác này càng hiện rõ trước cô gái mặc váy trắng, cầm kiếm này đây.

- Nhân loại sẽ bị diệt vong! Tiêu diệt mọi việc đi!

Từng con Huyễn Thú khổng lồ công kích về hướng này, trùng trùng điệp điệp, cho người ta một loại uy thế không cách nào ngăn trở được.

Thủ lĩnh Huyễn Thú bay ở trên cao, lẳng lặng nhìn về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn. Hắn mơ hồ cảm nhận được một cỗ hơi thở nguy hiểm tỏa ra từ đó, cho nên không có xông lên ngay lập tức.

Chín con rồng vàng kéo xe quay đầu về phía đám cự thú, trong miệng chúng nó phun ra một ngọn lửa màu vàng, tản ra nhiệt độ cực hạn.

Từng con Huyễn Thú vừa mới tiếp xúc ngọn lửa này thì đã bị nhấn chìm bên trong, cuối cùng hóa thành tro bụi.

Trong nháy mắt thì đã tiêu diệt gần trăm con Huyễn Thú, thực lực thật sự quá cường đại!

Mỗi con Huyễn Thú đều có thực lực siêu phàm, đủ loại lực lượng nguyên tố rơi vào trên người mà mức độ tổn thương của chúng còn chưa bằng một phần ba cự thú bình thường.

Chín con rồng vàng có thể giải quyết cự thú dễ như trở bàn tay, như vậy có phải là đại biểu mỗi một con đã đạt tới thực lực Đế cấp, thậm chí còn mạnh hơn nữa?

Đây là con thú mà các cô gái kia khống chế sao?

Tại sao bọn họ lại có thể nắm giữ thực lực cường đại như vậy?

Không chỉ dị năng giả nước Mỹ nghĩ như vậy mà ngay cả thủ lĩnh Huyễn Thú cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Thực lực của mỗi con rồng vàng đều không thua kém gì hắn ta, đương nhiên, đây là trước khi mở ra Thần thú đồ đằng.

Từ sau khi mở ra Thần thú đồ đằng thì chiến lực của hắn đã tăng vọt, lúc trước đã không bằng một góc hiện tại.

Nhưng dù là vậy, khi đối đầu với đám nhân loại giống cái không rõ thực lực trên Cửu Long Thiên Đế Liễn thì hắn cũng không dám tùy tiện trêu chọc.

- Nhân loại, chúng ta không muốn phát sinh mâu thuẫn với các ngươi! Bọn chúng dám cả gan xâm phạm Ewen Sack, nhất thiết phải nợ máu trả bằng máu!

Thủ lĩnh quân đoàn Huyễn Thú nhìn chằm chặp nhóm người của Đại Sư Kim Loại, trong mắt tràn đầy sát khí.

- Bọn chúng muốn tiêu diệt nhân loại, biến địa tinh thành nơi huấn luyện thú! Các cô trăm triệu đừng để bọn chúng được như ý!

Nhìn thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn phát uy, mọi người bắt đầu lấy lại tự tin. Vừa nghe đối phương nói như vậy thì cả đám lập tức nhắc nhở các cô gái về ý đồ xấu xa của bọn chúng.

Không phải tụi bây trước đó rất phách lối sao? Bây giờ tiếp tục phách lối nữa đi!

Nhưng mà chúng nữ giống như là không có nghe được, ai nấy đều tỏ

vẻ nhìn như không thấy.

Bọn chúng muốn hủy diệt thì hủy diệt đi, có quan hệ gì với tụi này chứ!

- Mấy người này đã được chúng tao bảo vệ, tốt nhất là tụi bây không nên lại xuất hiện tại trước mặt chúng tao, nếu không thì tao không ngại hầm tất cả!

Đây là một sự uy hiếp cực kỳ mạnh mẽ!

- Nhân loại, ta thừa nhận thực lực của các ngươi rất mạnh, nhưng các ngươi không biết gì về lực lượng cả, Thần thú...

Nhưng mà chúng nữ cơ bản là không thèm để ý hắn ta đang nói gì!

- Mau nói cho chúng tôi biết tung tích của Chu Dương, nếu không thì đừng trách tại sao chúng tôi ném mấy người vào miệng cự thú đấy!

Đại Sư Kim Loại và những người khác xem như đã thấy rõ, các cô gái này không quan tâm thế giới có bị hủy diệt hay không, bọn họ chỉ một lòng muốn tìm được Chu Dương.

- Lần này chúng tôi phụng mệnh của Chu Dương qua đây săn giết cự thú!

- Nói bậy! Chu Dương căn bản không thu đàn ông!

Miêu Linh Nhi nhảy ra, không chút khách khí mà đâm thủng lời nói dối của bọn họ.

(⊙@⊙)

Quả nhiên là tác phong của đại lão!

Chẳng lẽ những người phụ nữ này...

Trong lòng bọn họ dâng lên một cái ý nghĩ đáng sợ, lẽ nào những người này đều là hậu cung của Chu Dương.

- Chúng tôi xác thực không coi là thủ hạ của đại lão, chúng tôi chỉ là làm thuê cho ngài ấy, nhiệm vụ là tìm kiếm tinh hạch cự thú, sau đó đại lão sẽ ban cho chúng tôi lực lượng nguyên tố!

Vừa dứt lời, trên bàn tay của Đại Sư Kim Loại hiện lên chín loại ánh sáng khác màu, dùng cái này để chứng minh độ chân thật của câu nói

vừa rồi.

Đúng như dự đoán, chín ánh sáng vừa hiện lên thì chúng nữ đã tin tưởng ngay lập tức.

Trừ Nguyên tố chi thần ra thì không ai có thể đạt được dị năng chín loại nguyên tố.

Như vậy cũng đã đủ chứng minh bọn họ nói là thật.

- Tinh hạch cự thú?
- Dương ca muốn thứ này làm cái gì?
- Các cô cũng không phải là chưa thấy qua,ngay cả vũ khí linh năng cấp thấp mà anh ấy còn thu nữa là!

Trên mặt chúng nữ lộ ra vẻ cân nhắc, bọn họ rối rít nhìn về phía quân đoàn Huyễn Thú.

- Mỗi một con đều có tinh hạch cự thú sao?

Đại Sư Kim Loại và những người khác nghe không rõ bọn họ nói cái gì, chỉ thành thật gật đầu.

Chỉ cần bọn họ nguyện ý ra tay thì mình nhất định sẽ được cứu....

Người Tốc Độ đã đi báo tin cho Chu Dương, chỉ cần chống đỡ thêm một đoạn thời gian nữa thì bọn họ sẽ thắng chắc!

- Đã như vậy, các chị em, chúng ta mau giải quyết cự thú đi!
- Ai thu hoạch được cự thú nhiều nhất thì người đó sẽ có quyền được ăn cơm trước!
- Ai ít nhất thì xếp hàng phía sau cùng!

Chúng nữ vừa nghe những lời này thì đôi mắt đã trở nên đỏ ngầu, mọi người bước xuống Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm quân đoàn cự thú.

- Đám nhân loại không biết sống chết!
- Ta sẽ để cho chúng mày biết cái gì gọi là lực lượng chân chính!
- Nghiền nát bọn chúng đi!

Hàng nghìn Huyễn Thú đổ về, ngay cả con có hình thể nhỏ nhất cũng có hơn ba mươi mét.

Bọn chúng như bầy ong tuôn ra, nhìn không thấy cuối.

Toàn bộ trời đất đều đang chấn động, ảo ảnh Thần thú sau lưng bọn chúng ngưng tụ lại một chỗ rồi hóa thành một con cự thú mấy ngàn thước.

Khí thế còn đáng sợ gấp hàng trăm lần, hàng nghìn lần trước đó truyền xuống mặt đất, giống như là bắt nguồn từ sâu bên trong linh hồn, ngay cả sức mạnh của bản thân cũng bị ảnh hưởng một phần.

Đây là bí kỹ của quân đoàn Huyễn Thú, triệu hoán ảo ảnh Thần thú, nắm giữ một phần mười năng lực Thần Vực.

- Chết đi!

Trước sự công kích tính bằng đơn vị hàng ngàn của cự thú, coi như là sinh vật cấp Thần Thoại thì cũng không cách nào ngăn trở được. Trừ khi đối phương là thần linh, nếu không thì chắc chắn sẽ phải chết!

- Chút tài mọn!
- Hôm nay tao sẽ để chúng mày biết cái gì gọi là Thần Vực chân chính!
- Ám Ảnh Thần Vực!

Nếu so với chiêu này thì quân đoàn mấy vạn Huyễn Thú và ảo ảnh Thần thú sau lưng chúng nó chính là một đống cặn bã.

- Đây là lực lượng của Ám Ảnh Chi Thần!

Ảo ảnh Thần thú vừa mới xuất hiện thì đã bị đâm phá, giống như một cái bọt khí!

Sau lưng Trình Khả Nhi xuất hiện một mảng hắc ám khổng lồ, chiếm cứ gần một nửa bầu trời.

Thủ lĩnh quân đoàn Huyễn Thú vừa nhìn thấy cảnh tượng này thì trái tim suýt chút nhảy ra khỏi cổ họng, hắn không nhịn được mà hô to:

- Tại sao lại là Ám Ảnh Chi Thần!

Hắn đã từng đích thân tiếp xúc Thần thú, hiểu rõ lực lượng của thần

linh đáng sợ đến cỡ nào, nào ngờ vừa mới xâm lược địa tinh là đã đụng phải một vị thần linh rồi.

Mà tại sao Ám Ảnh Chi Thần lại là một tên nhân loại giống cái?!

Nếu như có ai đó nói cho hắn biết thân phận của đối phương sớm hơn, có cho hắn một trăm cái lá gan thì hắn cũng không dám tới đây.

- Mạo phạm uy nghiêm của thần, giết chết không tha!

Lưỡi đao ảnh long biến thành một con rồng hắc ám to lớn, nó mở cái miệng rộng của mình ra, vô số lưỡi đao ánh sáng đen chợt lóe lên.

Máu thịt bay tứ tung khắp nơi, cảnh tượng hệt như Tu La Địa Ngục.

Quân đoàn Huyễn Thú đã bị đoàn diệt trong nháy mắt!

Chương 338: Làm sao các người chiếm được thần cách?

Mới một chiêu đã khiến cho quân đoàn Huyễn Thú bị đoàn diệt!

Ám Ảnh Chi Thần?!

Cô gái này là thần linh sao?

Nếu như không được tận mắt chứng kiến Trình Khả Nhi phát uy thì chắc chắn Đại Sư Kim Loại và những người khác sẽ không dám tin tưởng chuyện này.

Bọn họ sẽ không tin tùy tiện nhìn thấy một người phụ nữ lại chính là thần linh trong truyền thuyết.

Tỷ lệ này còn nhỏ hơn so với trúng số.

Lúc trước bọn họ còn đang suy đoán những cô gái này có phải là vợ của Chu Dương hay không, mãi đến khi xác nhận Trình Khả Nhi là thần linh thì mọi người từ bỏ ý nghĩ này ngay lập tức.

Thần linh tìm thần linh làm vợ chồng là chuyện không khiến người ta ngoài ý muốn. Nhưng rõ ràng đã có thần linh làm vợ mà còn dám mở rộng hậu cung, đó là chuyện bất khả thi.

- Tất cả đều kết thúc rồi sao?

- Cám ơn ơn cứu mạng của ngài!
- Quả thực rất cảm ơn ngài, tôi không biết nên báo đáp như thế nào, chỉ có thể lấy thân báo đáp thôi!

Một tên đàn ông tự nhận là soái khí bước về phía Trình Khả Nhi rồi tự đề cử bản thân.

Hắn có một mái tóc xoăn màu vàng, ngũ quan tuấn lãng, khí chất bất phàm, nhìn qua đúng là không tệ.

Trên thực tế, hắn ta chính là một người mẫu nam quốc tế, được xưng là máy gặt mỹ nữ, thay bạn gái còn nhanh hơn thay áo.

Cho dù ở tại tận thế thì hắn vẫn có thể bằng vào nhan sắc của mình mà thông sát cả nam lẫn nữ. Trước khi không có thức tỉnh dị năng thì cuộc sống của hắn vẫn còn tính là không tồi.

Hôm nay gặp được Trình Khả Nhi, đây nhất định là cơ duyên lớn nhất mà ông trời ban cho hắn.

Chỉ cần có thể bắt lấy vị nữ thần xinh đẹp này thì hắn không chỉ ôm được mỹ nhân về nhà mà từ nay về sau còn có thể hưởng dụng tài phú vô tận, thậm chí là có được lực lượng cường đại hơn.

Ừ, cũng giống như là cách mà Chu Dương đối xử với Sharon, Kelly và Tina.

Không phải một ít phụ nữ Trung Quốc được gọi là Easy girl sao?

Hơn nữa vị nữ thần này còn có dáng ngoài không tệ.

Có mấy tên đàn ông tướng mạo soái khí lộ ra vẻ mặt ảo não, tại sao mình lại không nghĩ tới chuyện này sớm hơn chứ?

Lỡ như ôm được đùi to này thì sao?

Hiện tại cảm giác như mình suýt nữa trúng được một tỷ!

Ầm!

Một thanh âm vang dội truyền đến, sau một khắc, tên đàn ông có phần tự luyến kia đã bị Trình Khả Nhi đập chết như một con muỗi.

- Nhà ngươi mà cũng muốn so sánh với ông xã của ta! Đi chết đi!
- Khả Nhi, không ngờ lại có người dám bày tỏ với cô đấy, thật

sự là khiến người ta phải thán phục!

Chúng nữ hoàn toàn không cảm thấy ngoài ý muốn khi Trình Khả Nhi sẽ phản ứng như vậy, bất cứ ai dám bất kính với Chu Dương thì sẽ bị cô nàng đánh chết.

Cái tên không biết sống chết kia lại dám qua đây câu dẫn Trình Khả Nhi, cái này đã là tội lỗi không thể tha thứ.

Cho dù Trình Khả Nhi không ra tay thì chúng nữ cũng sẽ không để yên.

- Được rồi, chúng ta đừng đứng ở đây dông dài nữa, mau đi gặp Dương ca thôi!

Khi nghe được câu này thì mọi người mới hiểu được một sự thật.

Đám phụ nữ này thật sự là vợ của Chu Dương!

Đã có được một cô vợ nữ thần mà còn dám trêu hoa ghẹo nguyệt ở bên ngoài, lá gan của đại lão cũng rất lớn!

Bọn họ bắt đầu mặc niệm ba mươi giây ở trong lòng thay cho Chu Dương.

Đại lão, không phải là chúng tôi không muốn giúp ngài, chỉ là do phe bên kia quá mạnh!

Hy vọng ngài có thể kiên trì.

Lúc này Đại Sư Kim Loại đang nghĩ biện pháp làm sao có thể lừa gạt được tầm mắt của mấy người này, lặng lẽ chuồn ra ngoài truyền tin tức cho Chu Dương.

Dầu gì thì cũng phải để cho ngài ấy có thời gian ẩn giấu mấy cô tình nhân mới.

- Được rồi, đây là việc rất nhỏ, chúng tôi lập tức dẫn ngài qua gặp đại lão.

Thái độ của mọi người đã khiêm tốn hơn rất nhiều, tư thái buông xuống rất thấp.

- Dám giết quân đoàn Huyễn Thú của ta, lá gan của các ngươi thật sự là rất lớn!

Bên trong hư không truyền đến một cỗ thanh âm cực kỳ to lớn, nó

vang dội và chấn động đến mức toàn bộ bầu trời như muốn rung chuyển.

Tiếp đó là một bóng mờ giống như thú vật ngưng tụ thành hình trên hư không.

Hình thái của nó không ngừng biến ảo: rồng, hổ, phượng, rắn, ưng,... đủ loại thú vật.

Cảm nhận được khí tức đến từ Thần Vực, Đại Sư Kim Loại và những người khác không còn đứng vững được nữa, thực lực của mọi người đã bị suy giảm ít nhất hơn phân nửa.

Bọn họ khiếp đảm nhìn lên bầu trời, trong ánh mắt tràn đầy sự sợ hãi.

Thần Thú giáng lâm!

Tại sao vừa mới đánh xong cự thú thì Thần Thú lại tiến đến?

Cái đám này cũng quá vô sỉ! Đánh tiểu đệ xong thì lão đại tới trả thù!

Quả thực không cho người khác một con đường sống!

Nữ thần sẽ vì nhân loại mà liều mạng với Thần Thú sao?

Trong lòng mọi người trở nên bàng hoàng và bất an, ai nấy đều nhìn về phía Trình Khả Nhi, trong ánh mắt tràn đầy sự cầu khẩn.

Chỉ có thần linh mới có thể đối phó với thần linh!

Hiện tại thì Trình Khả Nhi chính là chỗ dựa duy nhất của bọn họ.

Sắc mặt chúng nữ trở nên rất khó coi, các cô rối rít bước ra khỏi Cửu Long Thiên Đế Liễn, nhìn chăm chú bóng thú ở trên bầu trời.

Ầm!

Bên trong hư không nứt ra một cái khe hở, một người đàn ông có vóc dáng cao to, thân hình tráng kiện nhảy ra ngoài.

Hắn ta ăn mặc rất là hoang dã, chỉ có một mảnh da thú bao quanh người, cho người ta một loại cảm giác như dã thú.

Ánh mắt của hắn hung hãn, chứa đầy tính xâm lược.

Thần Thú quét mắt nhìn xuống đám nhân loại đang sợ hãi kia, cuối

cùng nhìn về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn.

- Thật là một tọa giá hoa lệ, cái này nhất định là chuẩn bị riêng cho ta!

Chín con Kim Long cấp Thần Thoại kéo xe, mà bản thân chiếc xe kia đã là một kiện bảo vật cấp Thần Thoại, thật sự là làm cho người ta không thể không động tâm.

- Tinh Linh, Hắc Long, Thiên Sứ, nhân ngư, Miêu Nữ... Cái này là quạt máy?

- Ồ, đây là khí tức của Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần!

Ánh mắt của Thần Thú sáng lên, hắn ta nhìn chằm chằm Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết.

- Thần cách còn chưa có dung hợp xong mà lại dám đi lung tung khắp nơi! Lá gan của các ngươi cũng không nhỏ đâu!

- Thật là ông trời ban cơ duyên cho ta!

Ánh mắt của Thần Thú trở nên vô cùng nóng bỏng, nơi này có mỹ nữ các tộc, còn có bảo vật cấp thần thoại, quan trọng nhất là có hai cái thần cách.

Không thể không nói, bất kỳ thần linh nào nhìn thấy những thứ này thì đều sẽ động tâm.

- Nói cho ta, làm thế nào mà các ngươi chiếm được thần cách?!

Chương 339: Cái tên này quá bá đạo!

Thần Thú hoàn toàn không biết Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần đã chết từ khi nào, cái này khiến hắn có chút cảnh giác, không thể không cẩn thận đối đãi.

Cho dù thực lực của chúng nữ mạnh hơn người thường gấp trăm lần, Hắc Long là mạnh nhất trong nhóm người này nhưng mà nó cũng chỉ vừa mới đạt tới cấp Thần Thoại, hoàn toàn chưa đủ trình để đối phó với Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần, càng đừng nói tới giết chết hai tên đó.

- Thế nào? Ngươi sợ rồi sao? Nếu sợ thì còn không mau cút đi!
- Nếu không thì chờ ông xã của tụi này tới, anh ấy sẽ làm thịt ngươi như đã làm thịt Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần!
- Nói không chừng chúng ta còn có thể thu hoạch được thêm một cái thần cách nữa đấy!

Thần Thú cảnh giác nhìn quanh bốn phía, sau đó hắn nhếch miệng lộ ra hàm răng trắng của mình.

- Các ngươi muốn hù dọa ta sao?
- Có lẽ ông xã của các ngươi thật sự có bản lĩnh, nhưng đáng tiếc thay, hiện tại hắn ta không có ở nơi này!
- Cho dù hắn ta có là Thượng Vị Thần thì ta cũng không sợ! Ta cũng có chỗ dựa! Chỉ cần giết chết các ngươi rồi trốn vào Thần Quốc, hắn còn có thể làm khó dễ được ta sao?
- Huống chi, ta còn có biện pháp giải quyết toàn bộ các ngươi thần không biết, quỷ không hay!
- Các ngươi sẽ chết ở chỗ này mà không có ai biết tới!

Hai cái thần cách, còn có chín con Kim Long cấp Thần Thoại kéo theo thần binh, những thứ này đáng giá để hắn mạo hiểm một lần.

Hết cách rồi, ai bảo phần lợi nhuận này quả thực quá lớn.

Nếu hắn bỏ lỡ cơ hội lần này thì sau đó muốn gặp lại cũng khó như đi lên trời!

- Nào nào! Mau giao thần cách của các ngươi ra đây, như vậy thì ta có thể cho các ngươi chết ít thống khổ hơn một chút!

Lưu lại người sống là không có khả năng!

Vì ẩn giấu điều bí mật này, Thần Thú đương nhiên phải đuổi tận giết tuyệt, đề phòng chỗ dựa của đám phụ nữ này tìm tới cửa.

- Thần Thú Thần Vực!
- Hải Thần Thần Vực!
- Ám Ảnh Thần Vực!

Ba đại Thần Vực bắt đầu va chạm vào nhau, có điều Trình Khả Nhi và Viên Thanh Tuyết chỉ vừa mới dung hợp thần cách được một phần ba, thi triển Thần Vực không thể sánh bằng Thần Thú, giao chiến được một lúc thì cả hai bắt đầu đã hiện ra trạng thái bị nghiền ép.

- Ta xin nhận lấy thần cách của các ngươi!

Thần Thú vọt tới trước mặt hai người, sau lưng hắn ta hiện ra đủ loại bóng thú rồi dung hợp lại làm một, hắn muốn tốc chiến tốc thắng.

- Chậc chậc, thật là to gan, không ngờ có kẻ dám ra tay với vợ của mình!

Trên bầu trời bỗng nhiên có một vệt sáng bay vút đến, Thương khung chi dực sau lưng Chu Dương giãn ra, trong nháy mắt thì anh đã đứng ở trước mặt chúng nữ.

- Chỉ cần có anh ở đây thì sẽ không có ai có thể làm tổn thương các em được!

Thần Thú mới vọt tới một nửa thì thân hình đã phải phanh gấp lại, không dám bước lên trước.

Sắc mặt hắn trở nên khó coi khi nhìn thấy sự xuất hiện đột ngột của Chu Dương, cả người căng chặt như gặp phải đại địch.

Với ngũ giác nhạy bén của mình mà hắn cũng không thể phát hiện đối phương xuất hiện từ khi nào, như vậy đã đủ chứng minh kẻ địch rất đáng gờm.

Thần Thú chính là bằng vào chiêu thức ấy mà tránh thoát được biết bao nhiêu nguy hiểm.

Hôm nay, hắn đã gặp phải khắc tinh!

Lẽ nào đây là thần linh kiểu thích khách sao?

Nếu như hắn vừa mới tính toán đánh lén mình thì chẳng phải là mình đã gặp nguy hiểm sao!

Ánh mắt Thần Thú nhìn chằm chặp Chu Dương, dường như muốn nhìn thấu đối phương.

- Mày muốn ra tay với những người phụ nữ của tao à?

Câu nói đầu tiên đã biểu lộ thân phận của mình.

Đám phụ nữ này là của tên đó!

Tên thần linh không biết tên đã giết chết Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần!

Thần Thú là Hạ Vị Thần, thực lực của hắn chỉ tương đương với Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần, tuy rằng mạnh hơn một chút nhưng cũng không thể mạnh hơn được bao nhiêu.

Nếu đối phương có thể giết chết Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần thì cũng có thể đồng dạng giết chết hắn.

Tại sao đối phương lại có thể tới đây nhanh như vậy?

Dựa theo kịch bản bình thường thì không phải là hắn sẽ giết chết đám phụ nữ của tên này rồi lẩn trốn vào Thần Quốc. Cho dù đối phương có đuổi theo thì sau đó cũng chỉ biết so tài với thế lực sau lưng hắn, cuối cùng không giải quyết được gì sao?

- Xin ngươi đừng hiểu lầm, ta không có ác ý.
- Ta chỉ là quan sát hồi lâu nên có chút ngứa tay ngứa chân, muốn tìm một đối thủ để thực chiến một chút mà thôi.

Thần Thú quả quyết thừa nhận, bởi vì hắn không nhìn thấu thực lực của Chu Dương.

Khi đối mặt với Chu Dương thì hắn luôn có một cảm giác sợ hết hồn hết vía, dường như mình muốn tai vạ đến nơi.

Đây là của trực giác của động vật mách bảo, nhờ nó mà hắn đã tránh thoát trận chư thần vẫn lạc trước đó, thuận lợi sống đến ngày hôm nay.

Có đôi khi, sợ một chút thì mới có thể sống lâu dài hơn.

Thật vất vả lăn lộn đến cấp bậc thần linh, không cần thiết phải làm khó dễ cái mạng nhỏ của mình.

Đương nhiên, điều này cũng không có nghĩa là Thần Thú sẽ cứ thế mà bỏ qua, hắn sẽ âm thầm điều tra thực lực của Chu Dương.

Nếu mà thực lực của đối phương rất cường đại, thậm chí còn có bối cảnh cường ngạnh, vậy thì mọi người cứ coi như là chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Còn nếu như thực lực của đối phương chỉ ở mức bình thường, lại còn không có bối cảnh, như vậy thì không chỉ Thần Thú sẽ hứng thú đối với thần cách của Chu Dương mà ngay cả người ở sau lưng hắn cũng sẽ cảm thấy hứng thú, đến lúc đó thì kết quả không cần thiết phải nói nhiều.

- Mày thích chiến đấu sao?
- Thật là khéo, tao cũng rất thích!
- Vậy thì chúng ta hãy đấu một trận oanh oanh liệt liệt đi, để tao đánh nát đầu của mày!
- Dùng thần cách của mày để làm lễ vật bồi tội rất tốt!

Chu Dương đang rầu số lượng thần cách không đủ, còn đang vắt óc suy nghĩ làm thế nào để có được thần cách, biến tất cả các cô vợ của mình trở thành thần linh.

Có thể nói Thần Thú tới rất đúng lúc, giúp anh giải quyết được một phần vấn đề khó khăn của mình.

Nếu đã tới rồi thì mọi người đều là anh em, đừng đi đâu nữa, để lại thần cách của mày đi!

- Đương nhiên, nếu mà mày nguyện ý giao thần cách coi như là lễ vật bồi tội, tâm trạng tao tốt thì có lẽ sẽ tha cho mày một cái mạng nhỏ.

Cảm nhận được thái độ cường ngạnh của Chu Dương, trong lòng Thần Thú đã lạnh một nửa.

Cái tên này quá bá đạo!

Chương 340: Nếu Đã Tới Đây Thì Mọi Người Đều Là Anh Em, Lưu Lại Thần Cách Của Mày Đi! Sắp Chết Thì Cũng Đừng Thêm Lời Kịch Cho Mình

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Loại thứ nhất là đối phương cố làm ra vẻ huyền bí, muốn cho mình cúi đầu bồi thường, như vậy thì mình còn có thể lưu lại một con đường sống.

Loại thứ hai chính là đối phương thật sự muốn giết chết mình sau đó đoạt lấy thần cách Thần Thú.

Con ngươi của Thần Thú biến thành màu vàng nhạt, ánh mắt đã trở nên u lãnh không ít.

Hắn nhếch miệng cười một tiếng:

- Từ trước tới nay ta chưa từng nhìn thấy ngươi, xem ra ngươi là một tên thần linh mới toanh!
- Ta xin khuyên ngươi, có vài lời là không thể nói, nếu không thì nó sẽ dẫn tới tai hoa vô tận!
- Nếu ngươi muốn đoạt thần cách của ta thì cứ việc nhào vô kiếm ăn!
- Cùng lắm thì chúng ta cá chết lưới rách!

Thần Thú không phải loại thần thích cúi đầu!

Đúng là hắn có chút sợ hãi khi không mò ra được thực lực của Chu Dương, nhưng mà điều này cũng đồng thời làm hắn cảm thấy rất phấn khích.

Để ta xem ngươi có thể lợi hại tới mức nào?

Thần Thú biết mặt gần hết Thượng Vị Thần và Trung Vị Thần, cho dù có vài vị ít khi nhìn thấy nhưng cũng bởi vì nhiều nguyên nhân mà không thể bị người khác nhằm vào.

Thực lực của đối phương có lẽ sẽ mạnh hơn mình, nhưng tuyệt đối không thể quá mức cường đại.

Cho dù hắn không đánh lại Chu Dương thì hắn vẫn rất tin tưởng vào thủ đoạn bảo mệnh của mình.

Không đánh lại? Không sao, chạy trốn tuyệt đối không có vấn đề.

Đã như thế thì lợi dụng lúc này để thăm dò rõ thực lực của Chu Dương đi!

Bằng không, chỉ mới bị Chu Dương nói một hai câu mà đã dọa lui thì hắn tuyệt đối sẽ trở thành trò cười và sỉ nhục trong giới thần linh.

- Tao rất thích những tên có ý chí cầu chết như mày!

Chu Dương nở nụ cười rất rực rỡ, nói:

- Các em thương lượng xem ai thu được thần cách Thần Thú đi.

Thần cách Thần Thú thích hợp với rất nhiều người, hai mẹ con Emily và Selena, Nhị Ngốc, Miêu Nữ Dương Tuyết Mạn, Nami và tiểu A Ly.

Các cô ấy đều có thể trở thành ứng cử viên cho thần cách Thần Thú.

Nếu xếp theo thứ tự thì dĩ nhiên là phải cho Miêu Nữ Dương Tuyết Mạn, nhưng mà cho cô ấy thì có chút lãng phí.

Hai mẹ con Emily và Selena đều là Tinh Linh, dù là phù hợp nhưng mà nếu so sánh với Nhị Ngốc, Nami hay tiểu A Ly thì hình như còn kém một chút.

- Chủ nhân, anh đã nói sẽ cho em thần cách của Hỏa Thần, em muốn làm Hỏa Thần, không muốn làm Thần Thú!

Nhị Ngốc sớm biểu lộ ý nghĩ của mình, cô nàng vẫn muốn trở thành Hỏa Thần hơn.

- Nami và tiểu A Ly là phù hợp nhất, anh để cho hai người bọn họ chọn đi!

Nami và tiểu A Ly đều hiện lên vẻ mặt mộng bức, thần cách Thần Thú trân quý như vậy, phân phối thế nào mà lại rơi vào trên người của tụi này rồi?

Tiểu A Ly giơ móng vuốt lên, vẻ mặt mong đợi.

Tiểu A Ly vốn dĩ là một thành viên của Yêu quỷ giới, mẫu thân đại nhân chính là hình tượng mà cô hướng tới và phấn đấu. Nếu hiện tại trở thành Thần Thú thì cô cũng sẽ có thể trở nên cường đại giống như mẫu thân đại nhân rồi.

- Hay là cho Nami tỷ tỷ đi!

Nhưng mà dù sao Tiểu A Ly cũng là người mới, cô nghĩ tới trước đó mình còn hố chủ nhân một trận, trong lòng còn có chút áy náy, tự nhiên là ngại ngùng lấy thứ gì.

- Cho tiểu A Ly đi! Ai bảo lúc trước Dương ca cho con bé chịu khổ nhiều như vậy chứ!

- Tạm thời coi như là bồi thường cho tiểu A Ly đi!

Thanh âm của Nami rất nhẹ nhàng, cô cũng không có tranh đoạt gì, nguyện ý nhường cho tiểu A Ly.

Tiểu A Ly thấy vậy rất là cảm kích, Dương ca và tỷ tỷ thật là tốt, vật trân quý như thế mà cũng nguyện ý nhường cho mình.

Nếu đổi thành Yêu quỷ giới, thần cách của Thần Thú chắc chắn sẽ khiến cho mọi người điên cuồng.

Thậm chí ngay cả thân nhân cũng sẽ trở mặt thành thù.

Dù sao thì dụ hoặc trở thành thần linh quá lớn, ai cũng không cưỡng lại được.

Nếu mà Cửu Vĩ Hồ Tamamo-no-Mae vẫn còn sống, biết tin tiểu A Ly đạt được thần cách Thần Thú thì nói không chừng sẽ tới cướp đoạt.

Một khắc này, tiểu A Ly đã coi mọi người trở thành người thân nhất của mình.

Đương nhiên đây cũng là bởi vì chúng nữ biết Chu Dương còn sẽ có thể đạt được thần cách khác, không ai sợ mình bị bỏ sót.

- Các ngươi thật sự là quá không coi ta ra gì!

Thần Thú đứng một bên nghe đám người Chu Dương nói chuyện, tức giận đến méo mũi.

Hắn còn sống khỏe mạnh sờ sờ ra đây này, thế mà những người này lại công khai thương lượng chia cắt thần cách của mình như thế nào, lẽ nào hắn yếu ớt tới như vậy sao?

Tên đáng chết!

Ta nhất định phải để bọn hắn trả giá đắt vì sự dốt nát của mình!

- Nhận lấy cái chết đi! Nhân loại ngu xuẩn, hãy run rẩy trước mặt Thần Thú chi lực!

- Chết đi!

Thần Thú đột nhiên lao về phía Chu Dương với toàn bộ hỏa lực của

mình. Đối mặt với một đối thủ không rõ thực lực thì hắn không dám có chút chủ quan.

- Sắp chết thì cũng đừng có thêm lời kịch cho mình!

Chu Dương móc ra Thí Thần Thương rồi nã một phát đạn về phía Thần Thú.

- Mày lạnh rồi!

Thí Thần Thương đâm thủng cơ thể của Thần Thú, Thí thần chi lực bạo phát.

- Thế thân của Thần Thú!

Sau một khắc, mục tiêu mà Thí Thần Thương đâm trúng đã mất đi khí tức, biến thành một con cự thú bình thường.

- Ồ, tao vốn dĩ cho rằng mày chỉ là mặt hàng chỉ cần một súng là giết chết, không ngờ mày lại cho tao một sự bất ngờ!

- Đừng cố gắng ngụy trang kiên cường nữa, mau đưa đầu lại chịu chết đi!

Chu Dương ngoắc ngoắc ngón tay về phía Thần Thú, nở nụ cười khiêu khích.

- Đó là thứ vũ khí quỷ quái gì?!

- Ma binh thí thần!

Thần Thú xuất hiện ở một nơi cách xa hơn trăm thước, hắn nhìn chằm chằm vào Thí Thần Thương trên tay Chu Dương, sự sợ hãi lộ rõ trên mặt.

Giây phút bị Thí Thần Thương đâm trúng, hắn cảm nhận được sự nguy hiểm đang rình rập chung quanh mình.

Thú Thần cảm nhận được tiếng gào thét bi thương phát ra trên Thí Thần Thương, thậm chí còn có hai cỗ khí tức không thua kém gì với hắn.

Lúc trước thì Thần Thú còn chưa thể khẳng định hoàn toàn là Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần chết ở trong tay Chu Dương.

Nhưng mà lúc này nhìn thấy Thí Thần Thương thì hắn đã có thể khẳng định một trăm phần trăm, chính Chu Dương đã kẻ đã giết chết

hai vị thần linh.

Từ sau khi Chư Thần Hoàng Hôn kết thúc thì đã có rất ít thần linh tử vong.

Chư thần Hoàng Hôn quả thực quá khốc liệt, vì đề phòng tiếp tục xuất hiện chuyện tương tự thì các thần linh đã ký kết điều ước.

Thần linh có thể xảy ra nội chiến hoặc là mâu thuẫn nhưng không thể thí thần hay cướp đoạt thần cách.

Đây là sự bảo hộ đối với thần linh nhỏ yếu, vì đề phòng Chủ Thần và các Thượng Vị Thần cường đại vì tư dục của bản thân mà tàn hại các Hạ Vị Thần.

Nhưng mà nếu như ngươi có thể làm được thần không biết, quỷ không hay thì người khác cũng không thể bắt được ngươi.

Đương nhiên, còn có thêm một quy tắc, một ít thần binh đặc biệt hoặc là tà ác thì cần thiết phải bị phá hủy.

Loại thần binh tạo thành uy hiếp với thần linh như Thí Thần Thương tự nhiên là nằm trong phạm vi bị phá hủy.

Chỉ cần hắn có thể chạy trốn ra khỏi đây, vô luận là thần cách của Hải Thần và Ám Ảnh Chi Thần, còn có thanh ma binh tiêu diệt thần linh kia, tất cả đều là thứ mà Chu Dương không thể giải thích rõ ràng được.

Hắn sẽ nằm ở phe đối lập thần linh.

Hắn chính là kẻ địch của các vị thần!

Chương 341: Kẻ Địch Của Các Vị Thần! Mười Lăm Tỷ Tích Phân!

- Mày nhất định phải chết!
- Dám tàng trữ thứ binh khí ma chủng này, cho dù sau lưng mày có là Chủ Thần thì hắn cũng không cứu được mày đâu!

Khi Thần Thú đang nói thì thân hình của hắn cũng từ từ mờ nhạt.

Hắn vừa mới cố ý nói những lời này chính là vì dùng hơi thở của

phân thân thu hút sự chú ý của Chu Dương, chân thân nhân cơ hội đó mà lén lút chuồn mất.

Thần Thú không muốn cống hiến thần cách cho Chu Dương.

- Ha ha, mày sợ hãi cây súng này tới như vậy sao?

- Vậy thì hãy cẩn thận một chút, coi chừng nó tìm tới mày đấy!

Thần Thú không hiểu những lời mà Chu Dương nói có ý gì, hắn đã trốn cách xa Chu Dương mấy chục dặm, làm ra hơn mười phân thân để mê hoặc đối phương, nhất định là không có tý sơ hở nào cả.

Ầm!

Thần Thú đột nhiên cảm thấy ngực mình đau xót dị thường, thần lực trong cơ thể có loại cảm giác như bị giam cầm.

Cúi đầu nhìn xuống, không biết từ khi nào mà Thí Thần Thương đã xuyên thủng qua lồng ngực hắn.

Chuyện này sao có thể xảy ra được?!

Nhưng mà không đợi hắn kịp phản ứng thì Thí thần chi lực đã bạo phát, Thần Thú bị tiêu diệt trong nháy mắt.

Hiệu quả thần thoại của Thí Thần Thương: Lấy thủ cấp kẻ địch cách vạn dặm!

- Quá yếu!

Nếu mà không phải lần đầu tiên Thần Thú phản ứng nhanh nhạy thì hắn đã không có cơ hội được ăn phát đạn thứ hai rồi.

Thần Thú đã chết!

Chúng nữ thì không có cảm thấy kỳ quái gì cả, nhưng mà toàn bộ người của ba thế lực lớn là Hội huynh đệ, câu lạc bộ Hỏa Địa Ngục và Học viện siêu phàm đều ngây ngốc tập thể cả rồi.

Đây chính là thần linh!

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng về cách thức lên sân khấu, BGM hùng hồn và Phạm vi thần linh cường đại kia, không có một cái là không tỏ rõ tên Thần Thú này tuyệt đối không phải là một tên dễ chơi.

Nhưng mà khi đối mặt Chu Dương, đường đường là Thần Thú thế

nhưng còn không thể chống đỡ nổi hai phát súng.

Chú mày là BOSS lớn!

Tại sao lại có thể yếu tới như vậy chứ?

Chẳng lẽ là do thực lực của đại lão quá mạnh mẽ?

Cuối cùng thì Chu Dương đã thần thánh tới mức nào rồi!

Mọi người nhìn về Chu Dương, sự kính nể đã chất cao như núi.

- Mấy người còn đứng ngây ra đó làm gì? Mau đi thu thập chiến lợi phẩm đi, lẽ nào mấy người muốn các cô vợ của tôi phải đích thân ra tay?

Chu Dương quay đầu trừng mắt đám dị năng giả nước Mỹ, những người này chỉ có thể biến thành khổ sai của đại lão, ngoan ngoãn đi nhặt tinh hạch cự thú.

- Cho em này, tiểu A Ly!

Chu Dương cầm lấy thần cách Thần Thú mà vô số người điên cuồng ném về phía tiểu A Ly, giống như thứ trên tay anh chỉ là một thứ cay gà không đáng giá.

Tiểu A Ly vội vàng giơ tay bắt lấy thần cách Thần Thú, ánh mắt trở nên sáng rực.

Mà khi cô nhìn về phía Chu Dương thì ánh mắt đã chứa sự dịu dàng và ỷ lại nhiều hơn.

- Cám ơn chủ nhân!

Tiểu A Ly cười ngọt ngào, ngọt đến mức trái tim Chu Dương mềm nhũn.

Tiểu hồ ly mới ba, bốn tuổi mà đã câu nhân như vậy rồi, sau khi lớn lên còn tới mức nào nữa!

Cửu Vĩ Hồ là chủng tộc được trời cao chiếu cố, sau khi lớn lên sẽ là họa quốc ương dân.

Hoàng đế nhìn Cửu Vĩ Hồ, tuyệt đối sẽ muốn mỹ nhân quên mất giang sơn.

Chu Dương rất muốn ném tiểu A Ly vào Thiên Địa Sơn Hà Đồ lần

nữa, để cho con bé sớm ngày trưởng thành.

Nhưng mà khi nghĩ đến hậu quả của việc làm như vậy, nhớ tới dáng vẻ đáng thương của tiểu A Ly, Chu Dương hiếm khi bị lương tâm cắn rứt một chút, không nỡ xuống tay với con bé.

Thôi, chờ thêm hai năm nữa vậy...

Tiểu A Ly không biết chủ nhân có ý đồ xấu xa với mình, cô nàng đánh giá chung quanh rồi trân trọng nuốt từng ngụm thần cách Thần Thú vào trong bụng.

Từng bóng thú hư ảo dung nhập vào bên trong cơ thể tiểu A Ly, tản mát ra từng luồng khí tức từ hoang dã.

A Ly

Độ trung thành: 100

Trạng thái: Dung hợp thần cách (Thần Thú)

Lực lượng: 884 (+500/ mỗi ngày, hạn mức tối đa là 10000 điểm)

Thể chất: 732 (+ 400/ mỗi ngày, hạn mức tối đa là 8000 điểm)

Nhanh nhẹn: 712 (+ 400/ mỗi ngày, hạn mức tối đa là 8000 điểm)

Tinh thần: 758 (+ 400/ mỗi ngày, hạn mức tối đa là 8000 điểm)

Năng lượng: 7580

Vũ khí: Thần Thú chi nha (thần thoại)

Thiên phú: Mị hoặc (S+)

Dị năng: Chín dị năng hệ nguyên tố (S+), Hồ Hỏa (A), Tâm linh trùng kích (A) Thần Thú lĩnh vực (thần cấp), Thần Thú thế thân (thần cấp), vạn thú chi lực (thần cấp)

« Thông báo của hệ thống: Độ trung thành đạt đến 100 điểm thì sẽ vĩnh viễn không thay đổi, không thể nào làm phản. »

(Chú thích: Mục tiêu vẫn còn chưa đạt được trạng thái hoàn toàn dung hợp thần cách, xin hãy bảo vệ mục tiêu cho tốt.)

Từ nay về sau, tiểu A Ly cũng đã trở thành người có lực lượng cường đại!

- Tiểu A Ly, sau này tỷ tỷ phải nhờ em bảo vệ đó!

Tiểu A Ly vừa nghe những lời này thì ánh mắt lập tức sáng lên, cô nàng vội vàng vỗ ngực, kiêu ngạo ngửa đầu, bày ra dáng vẻ 'Cứ giao hết cho em'.

- Anh cũng phải được tiểu A Ly bảo hộ.

Chu Dương tiến tới vẫy tay với tiểu A Ly.

Tiểu A Ly lập tức chạy tới bên cạnh anh, đầu nhỏ dụi dụi vào lòng bàn tay của Chu Dương.

- Tới đây, để anh kiểm tra thân thể em một chút, xem coi có biến hóa đặc biệt gì hay không.

Tiểu A Ly lập tức ngây dại, động tác trở nên vô cùng cứng ngắc.

Cái tên cầm thú này!

- Dương ca!

Chu Dương vội vàng ho khan một cái, nghiêm túc nói:

- Anh chỉ muốn xem tiểu A Ly dung hợp thần cách Thần Thú có bị tác dụng phụ hay không thôi, các em nghĩ tới cái gì vậy?

- Từ khi nào thì tâm tư các em trở nên không thuần khiết như vậy hả?

- Tiểu A Ly còn nhỏ, anh cứ giao loại chuyện này cho chúng em là được!

Chúng nữ bảo hộ tiểu A Ly ở sau lưng, đề phòng Chu Dương như là phòng cướp.

Chu Dương huýt sáo một cái, thuận tay lấy toàn bộ tinh hạch cự thú mà Đại Sư Kim Loại và những người khác thu thập được.

- Tinh hạch cự thú cấp ba 103136 viên.

- Tinh hạch cự thú cấp bốn 1258 viên.

- Tinh hạch cự thú cấp 535 viên.

- Tinh hạch cự thú cấp sáu 63 viên.

- Tinh hạch cự thú cấp bảy 3 viên.

Đây là một bút thu hoạch khổng lồ.

« Chúc mừng túc chủ thu được toàn bộ tinh hạch, tổng cộng là 15 tỷ 216 tích phân. »

Kiếm bộn rồi!

Ánh mắt Chu Dương sáng ngời, mười lăm tỷ tích phân, có thể hợp thành hơn một trăm ba mươi cái bảo rương cấp Thần Thoại, hoặc là mười ba cái bảo rương Siêu Thần cấp.

Chương 342: Lẽ nào cô gái này là thần linh sao?

Cái này là muốn phát tài!

Quả nhiên, chiến đấu mới là thời cơ phát tài tốt nhất!

Nếu mà đổi thành săn giết Zombie, mặc dù có nguyên dịch tiến hóa Zombie giúp đỡ thì hiệu suất cũng còn kém rất rất xa cự thú Ewen Sack.

Nhưng mà nếu cứ tiếp tục săn giết như vậy thì bọn chúng sẽ bị tuyệt chủng...

Chu Dương vội vàng chạy tới ngăn cản dị năng giả nước Mỹ.

Nếu cứ để bọn họ đánh tiếp thì cự thú Ewen Sack thật sự sẽ diệt tuyệt mất.

Cách kiếm tích phân tốt như vậy thì làm sao có thể để chúng nó bị tuyệt chủng?

Lúc này Chu Dương nghĩ tới Thiên Địa Sơn Hà Đồ, đúng rồi, mình có thể nuôi dưỡng!

Chỉ cần ném cự thú vào Thiên Địa Sơn Hà Đồ rồi tăng tốc thời gian lên gấp một trăm lần, để cho cự thú Ewen Sack sinh trưởng không ngừng, chờ chúng nó qua thời kì sinh trưởng, mọc ra tinh hạch cự thú thì có thể làm thịt. Vừa thu được tích phân vừa có thịt để ăn, quả là nhất cử lưỡng tiện.

Cái này so với việc nuôi dưỡng Godzilla còn có lợi hơn nhiều.

Phải nói đây là sự kết hợp ưu điểm giữa Godzilla và nguyên dịch tiến hóa Zombie.

- Bắt đầu từ hôm nay, các ngươi chính là nô lệ của ta!

Dị năng giả nước Mỹ cảm thán một hồi, đại lão Chu Dương thật là một người tốt.

Ngài ấy còn cho cả người Ewen Sack một cơ hội để làm lại cuộc đời.

Chu Dương bắt sống đám cao tầng Ewen Sack giao cho dị năng giả nước Mỹ, còn một trăm tám mươi con cự thú thì giữ lại cho mình.

Chu Dương đặt một lượng lương thực lớn trong Thiên Địa Sơn Hà Đồ, sau này cự thú Ewen Sack có thể ở trong đó nghỉ ngơi lấy sức.

Ừm, chăn nuôi.

Chúng nó sẽ là nguồn cung cấp tích phân không ngừng cho mình.

Nhưng mà mình vẫn cần phải tìm được chuyên gia, thứ nhất là để nghiên ra nguyên dịch tiến hóa thần cấp cho nhân loại sử dụng, thứ hai đương nhiên là nghiên cứu cách chăn nuôi cự thú Ewen Sack.

Làm sao nghiên cứu ra được hiệu quả sinh trưởng thần tốc.

- Mấy người có biết gần đây có nhân viên nghiên cứu hay sinh vật học nào không, à, phải là nữ!

Mọi người trố mắt nhìn nhau, sau đó rối rít lắc đầu.

Ở tận thế, người có thể sống đến bây giờ thì phần lớn đều là thân thể cường tráng, đàn ông là chiếm đa số.

Cho dù là có phụ nữ sống sót, ví dụ như Tina, thì trước đó cô cũng là nữ cảnh sát, các ngành nghề đòi hỏi thể lực.

Nữ sinh vật hay nhân viên nghiên cứu mà muốn sống sót thì quả thực là còn khó như lên trời.

Thấy mọi người đều lắc đầu, Chu Dương có chút thất vọng.

- Tôi biết vài cái căn cứ làm nghiên cứu, nhưng mà hiện tại chưa chắc có người còn sống sót.

Cuối cùng thì cũng có một người của câu lạc bộ Hỏa Địa Ngục cung cấp một ít tin tức cho Chu Dương.

- Các em đi với anh tiếp chị em mới nào!

Chu Dương cười nhìn về phía chúng nữ rồi ngồi lên Cửu Long Thiên Đế Liễn.

- Chị em mới?!

Ánh mắt chúng nữ lập tức trở nên khó coi, nhưng rồi lại nhanh chóng bình thường trở lại.

Chu Dương thích ra ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, lúc này anh ấy mới đi được một thời gian ngắn, hẳn là chỉ chộp được chừng một, hai người mà thôi!

Đến lúc Cửu Long Thiên Đế Liễn đi tới Học viện siêu phàm, khi chúng nữ nhìn thấy Sharon, Kelly, Tina và U Đồng thì sắc mặt mọi người lập tức tối sầm.

Mới không gặp mấy ngày mà anh đã tìm được bốn cô vợ!

Nếu mà để cho anh ở bên ngoài lâu thêm một chút nữa thì chẳng phải là hậu cung ba nghìn mỹ nữ sao!

Chúng nữ suýt chút nữa giận đến xù lông, nhưng mà đây là chuyện ván đã đóng thuyền, vì thế chỉ chốc lát sau thì các cô đã bình tĩnh đón nhận bốn người chị em mới.

Nhưng mà chúng nữ có thể tiếp thu lại không đồng nghĩa Sharon, Kelly, Tina và U Đồng chịu tiếp thu.

Bọn họ vốn tưởng rằng Chu Dương chỉ có ba, bốn người vợ, như vậy thì các cô sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp không để cho đám ong bướm khác câu dẫn Chu Dương.

Bốn người hoàn toàn không ngờ tới, các cô mới là người đến sau, trước bọn họ thì Chu Dương đã có hai mươi bà vợ khác.

Cả bốn nhìn về phía Chu Dương với ánh mắt nồng nặc u oán.

Vốn dĩ cho rằng mình tìm được một bến đỗ tốt, không ngờ lại dính phải tra nam bắt cá mấy chục tay.

Anh muốn làm Hải Vương phải không?!

Lại qua một lúc sau, Sharon, Kelly và Tina đã dần dần tiếp thu được sự thật này, chỉ còn có U Đồng là không tài nào chịu nổi chuyện này.

Cô còn nghĩ hết tất cả biện pháp muốn cho Chu Dương chỉ thuộc về một mình mình, nhưng mà cô không ngờ mới chớp mắt một cái là đã toát ra một đống tình địch.

Mẹ con Tinh Linh, Thiên Sứ, Mỹ Nhân Ngư, Hồ ly tinh, Miêu Nữ, thậm chí còn có rất nhiều mỹ nữ có sức cạnh tranh không kém gì U Đồng. Mặc dù cô có năng lực biến thân, nhưng mà khi nhìn thấy cảnh tượng như thế này thì trong lòng vẫn dâng lên một cảm giác vô lực.

- Tôi không đi với anh!

U Đồng nói với giọng điệu có chút giận dỗi.

Sắc mặt chúng nữ lạnh xuống trong nháy mắt.

- Nếu đã trở thành người phụ nữ của Dương ca thì cần thiết phải ở bên cạnh anh ấy! Cho dù cô có nguyện ý hay không thì đây là quy củ.

Trình Khả Nhi sải bước đi tới trước mặt U Đồng, lạnh lùng nói.

- Cô không có tư cách ra lệnh cho tôi! Tôi cự tuyệt tiếp thu chuyện này!

Trong mắt U Đồng lóe lên ánh sáng xanh, cô muốn tra xét tin tức của Trình Khả Nhi.

Nhưng mà độc tâm thuật chỉ thấy được một vùng hắc ám, giống như một tấm màn đen không thể nhìn xuyên qua.

Đây là sự cố lần đầu tiên U Đồng gặp phải.

- Cô muốn ra tay với tôi?

Trình Khả Nhi cười một tiếng rồi vung tay lên, cái bóng sau lưng U Đồng bắt đầu di chuyển rồi trói chặt cô lại.

- Ám ảnh trói buộc!

- Tôi cũng có lực lượng cường đại!

Chín loại nguyên tố trong cơ thể U Đồng bạo phát, hình thành một vòng năng lượng lưu chuyển rồi đánh vào Ám ảnh trói buộc.

Nhưng mà chiêu này hoàn toàn không có một chút tác dụng, Ám ảnh trói buộc không hề có chút ảnh hưởng nào.

- Sao chuyện này lại xảy ra được chứ?

Chín loại năng lượng nguyên tố hội tụ vào một chỗ, uy lực của nó mạnh hơn nhiều so với dị năng S+ đơn độc. Cho dù là đối phương thi triển dị năng cùng cấp thì cũng không thể nào không bị hề hấn gì.

- Chỉ mới là dị năng cấp độ S thôi mà đã cũng muốn đánh vỡ lực lượng thần cấp, cô em thật sự quá ngây thơ rồi!

Lực lượng Thần cấp!

Lẽ nào cô gái này là thần linh sao?

Cô ta còn nắm giữ lực lượng cường đại hơn Chu Dương?

Chương 343: Đây quả thực là vũ khí sinh hóa đáng sợ nhất!

Nhưng còn U Đồng còn chưa kịp nghĩ ngợi gì nhiều thì đã cảm giác lực lượng nguyên tố trong cơ thể mình bị tách ra, tan biến không còn dấu tích.

Dị năng cấp độ S mà Chu Dương ban cho cô đã biến mất.

- Nếu mà cô không muốn theo tôi thì được thôi, nhưng mà những thứ cô lấy được từ tôi sẽ bị thu hồi.

- Đúng rồi, còn có ấn ký này, nếu mà cô dám làm ra việc bất trung với tôi, ở bên ngoài câu dẫn đàn ông thì cô sẽ phải chết!

Không giống như Sharon, Kelly và Tina, Chu Dương không có cảm tình gì với U Đồng, nếu mà cô ta không nghe lời thì Chu Dương chỉ có thể nói một tiếng xin lỗi.

Lực lượng nguyên tố biến mất!

U Đồng quả thực không thể nào tiếp thu được!

Từ giàu về nghèo khó, đặc biệt là sau khi lĩnh hội sự cường đại của dị năng cấp S, làm sao cô có thể nguyện ý vứt bỏ chúng được.

Cô còn đang suy nghĩ muốn đạt được dị năng S+ nữa mà.

- Tôi nguyện ý...

Cuối cùng thì U Đồng cũng chịu thua, người thức thời thì sẽ có được rất nhiều thứ.

- Tiếp theo chúng ta sẽ đi đến phòng thí nghiệm sinh vật gần nhất!

Cửu Long Thiên Đế Liễn phát động, hóa thành một vệt sáng màu vàng rồi biến mất giữa không trung.

- Đại lão, tôi đã chuẩn bị đủ số tinh hạch cự thú gấp mười lần mà ngài yêu cầu rồi!

- A! Xin ngài đừng đi! Chờ tôi một chút đã!

Pine nắm giữ Vương cấp vội vàng đuổi theo Chu Dương, trên người hắn có vô số vết thương từ nhỏ đến lớn.

Hắn đã phải phí công tốn sức rất lớn để được trở lại Học viện siêu phàm, thậm chí còn mới nhận được một đám tinh hạch cự thú, cuối cùng thì hắn cũng sắp được trải nghiệm dị năng S+ một hồi rồi.

Hắn vừa mới nhận được tin tức là lập tức chạy tới thấy Chu Dương, không ngờ vẫn là chậm một bước.

- Kiếp sau đi!

Thanh âm từ trên Cửu Long Thiên Đế Liễn ở phương xa truyền đến.

- Không có người sống!

Chu Dương đã tìm liên tục ba, bốn thành phố, bôn ba qua bốn, năm phòng thí nghiệm nhưng vẫn chưa thu hoạch được gì.

Đừng nói nữ nghiên cứu viên, ngay cả nam nghiên cứu viên cũng không thấy được một người.

Lẽ nào mọi người chết hết rồi sao?

Đậu xanh!

Chu Dương đi đến phòng thí nghiệm cuối cùng, đây là nơi mà Chu Dương ôm hy vọng nhất.

Đây là phòng thí nghiệm lớn nhất của nước Mỹ, nó được thiết kế với chế độ phòng ngự đầy đủ nhất, cũng là địa phương có hy vọng tìm được mục tiêu nhất.

Phòng thí nghiệm rất lớn, bên ngoài có dấu vết bị hư hại, phụ cận vài chục mét có Zombie quanh quẩn.

Rốt cuộc cũng nhìn thấy Zombie ở nước Mỹ rồi!

Thậm chí Chu Dương còn cho rằng Zombie đã bị tuyệt chủng.

Chu Dương nhìn đi nhìn lại nhưng không có tìm được Zombie tiểu tỷ tỷ nào vừa mắt, chỉ có từng con Zombie với khuôn mặt dữ tợn, đáng sợ.

Xấu xí không phải là lỗi của tụi bây, nhưng mà đi ra dọa người khác là tụi bây không đúng rồi!

Để tao đưa tụi bây đi đầu thai!

Một ánh hào quang thoáng qua, toàn bộ Zombie chết sạch.

Chu Dương bước vào phòng thí nghiệm lớn nhất nước Mỹ, nơi này đã sớm hỗn loạn không chịu nổi, đâu đâu cũng có dụng cụ thí nghiệm bị quăng ngã lộn xộn, bên trên còn có vết máu đen đã khô từ lâu.

Cảm nhận được nơi đây có động tĩnh, từng con Zombie mặc áo blouse trắng vọt về phía Chu Dương.

Đương nhiên, bọn chúng chỉ vừa mới chạy được một nửa thì đầu đã nổ tung.

Chu Dương đã tìm được một ít tài liệu thông qua năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, anh đi tới trước một căn phòng.

Căn cứ vào ký ức của đám Zombie áo blouse trắng kia, nơi này từng có vài nhà sinh vật học ẩn núp trong một tầng hầm ở phụ cận, đến bây giờ còn chưa có ai đi ra ngoài.

Chu Dương thuận lợi mở ra tầng hầm, điều đầu tiên ập vào mặt anh là một mùi hôi thối nồng nặc không chịu nổi.

Mùi này rất giống như là ao phân được ủ lên men, khiến người ta muốn nôn mửa.

Đây quả thực là vũ khí sinh hóa đáng sợ nhất!

Có thể sống sót trong hoàn cảnh này quả là quá trâu bò!

Ít nhất là Chu Dương không muốn ở trong môi trường này thêm một giây nào nữa.

Vì tiểu tỷ tỷ sinh vật học xinh đẹp, liều mạng!

Chu Dương nín thở rồi quét mắt một vòng, trên mặt đất chất đầy các vật phẩm dùng cho cuộc sống, nhưng lại không thấy một người sống.

Ở một góc xa xa là sản phẩm bài tiết, chính là khởi nguồn của sự hôi thối.

Thân ở một nơi khép kín, không thể sử dụng toilet, những thứ bài tiết này không thể dọn đi chỗ khác, tích tụ ngày qua ngày, thối muốn mệnh.

Nhưng mà mọi người đi đâu hết rồi?

Chu Dương loáng thoáng nghe được có tiếng động truyền tới từ mấy căn phòng ngủ đằng xa, anh lập tức bước về phía đó.

Chu Dương mở một cánh cửa ra, bên trong có bốn tên đàn ông ở trần đang vây quanh gặm một khối thi thể bị treo ngược.

Thi thể không biết đã chết bao lâu rồi, máu đã sớm ngưng kết thành từng mảng màu đỏ sậm, có nhiều chỗ đã thối rữa, truyền ra mùi hôi thối.

Nhưng mà đám đàn ông kia không hề ghét bỏ, bọn hắn ước gì có thể nuốt toàn bộ số thịt trên thi thể kia vào trong bụng mình.

Bởi vì đây là thứ có thể giúp bọn hắn tiếp tục sống sót.

Vì có thể sống được, bọn hắn có thể nguyện ý làm bất cứ thứ gì!

Những người này đang ăn thịt người!

Dường như cảm nhận được động tĩnh ở bên ngoài, trong mắt bốn người lộ ra sự cảnh giác điên cuồng, cả đám vọt tới đứng che trước khối thi thể kia, bày ra dáng vẻ bảo hộ thức ăn.

Ánh mắt ai nấy đều hiện lên một tia sáng xanh lá, tứ chi chạm đất, trông giống như dã thú hơn là nhân loại.

- Mày là ai!

- Không được cướp được thức ăn của chúng tao!
- Cậu là…. người tới cứu chúng tôi sao?

Bốn người kia vội vàng ngăn trở thi thể ở phía sau lưng, bọn họ muốn che giấu sự kinh tởm của mình.

Nhưng mà sự kinh tởm của bọn hắn đã sớm bị Chu Dương thấy rõ ràng.

- Zombie ở bên ngoài đã bị giải quyết hết rồi? Chúng tôi có thể sống sót sao?
- Xin cậu đừng hiểu lầm, chúng tôi chỉ là muốn được sống tiếp!
- Cô ta muốn giết chúng tôi nhưng bị chúng tôi giết ngược lại, cái này cũng là vì để sinh tồn mà thôi!
- Chúng tôi vẫn còn muốn sống, điều này có sai sao?
- Cay gà!
- Ý của mấy người là, hai người phụ nữ yếu đuối muốn giết bốn người đàn ông khỏe mạnh? Cái này quả thực là một trò cười cho thiên hạ.

Thông qua Kẻ nắm giữ ký ức thì Chu Dương đã có thể biết rõ ràng những hành vi tội ác của đám người này.

Sau khi tận thế tiến tới, người trong phòng thí nghiệm còn đang tìm cách phá giải virus.

Chương 344: Bản Tính Xấu Xí! Tiểu Tỷ Tỷ Thiên Tài Của Câu Lạc Bộ Mensa

Nhưng mà virus sinh hóa là kiệt tác của văn minh Nurkse, há lại dễ dàng phá giải như vậy, vì vậy mọi người thí nghiệm hơn nửa tháng mà vẫn không có chút tiến triển nào.

Vốn dĩ phòng thí nghiệm được thiết kế với tầng phòng ngự bậc nhất, hơn nữa còn có lương thực dự trữ, nếu cần kiệm thì bọn họ vẫn có thể chống đỡ được hơn hai, ba tháng.

Biến cố xảy ra khi mọi người dùng hết vật thí nghiệm Zombie, vì để tiếp tục nghiên cứu, bọn họ tìm đường chết mà đi ra ngoài bắt Zombie sống.

Có thể tưởng tượng được kết quả sau đó, đám Zombie chọc thủng tầng phòng ngự rồi vọt vào đây như nước lũ.

Phần lớn người chết thảm tại chỗ, trực tiếp biến thành Zombie, chỉ có rất ít người còn sống.

Có năm nam và hai nữ trốn thoát vào căn phòng dưới lòng đất này.

Nhưng mà không gian tầng hầm không tính lớn, thức ăn và nước uống có hạn, làm sao có thể chống đỡ nổi cho bảy người?

Nơi này chỉ có thức ăn và nước uống, không có gì để giải trí, hai người phụ nữ tất nhiên là không thể thoát khỏi số phận trở thành nô lệ, trở thành công cụ phát tiết của đám đàn ông...

Bọn hắn không dám xông ra đối mặt với Zombie, chỉ dám khi kẻ yếu bên cạnh mình.

Vì để tiết kiệm nước, bọn hắn thậm chí còn thu thập cả nước tiểu.

Dù vậy thì cả bảy người chỉ có thể chống đỡ được nửa tháng thì nguồn thức ăn đã cạn kiệt.

Không có thức ăn thì làm sao bây giờ? Muốn sống sót thì cũng không thể chết đói!

Kết quả có thể tưởng tượng được, hai người phụ nữ không thể tránh thoát kết cục bi thảm, bị những người còn lại giết ăn.

Nếu mà Chu Dương không có đến đây, có lẽ không được bao lâu thì bọn hắn sẽ vẫn tiếp tục tàn sát lẫn nhau, mãi đến khi chỉ còn lại một người cuối cùng.

Thật là một đám người khiến người khác ghê tởm!

Không dám chạy ra bên ngoài đánh chết Zombie mà chỉ dám tàn sát lẫn nhau.

Chúng mày không xứng đáng tiếp tục sống trên thế giới này.

- A, đó là cái gì vậy?

Một người tới gần Chu Dương rồi kinh hô một tiếng, ý đồ muốn hấp

dẫn sự chú ý của anh, ba tên còn lại thì đột nhiên vọt tới.

Mới vừa rồi, cả bốn đã cảm nhận được sát ý của Chu Dương.

Nếu đã như vậy thì còn không bằng bọn hắn ra tay trước.

- Cay gà!

Chu Dương vung tay lên, thân thể của bốn tên kia lập tức vỡ vụn, tất cả bị tiêu diệt sạch sẽ trong nháy mắt.

Đến tận đây, Chu Dương đã kết thúc tội ác cả đời của bọn hắn.

Đương nhiên, lần này anh không phải không có thu hoạch được gì.

Chu Dương đi tới một căn phòng, bày trí trong phòng tương đối chỉnh tề, nhìn qua giống như một nơi ở của phụ nữ.

Mà sự thật cũng đúng là như thế, nơi này đã từng là nơi ở của một người phụ nữ.

Trên cái bàn cách đó không xa có đặt một tấm hình, đó là ảnh chụp của hai người phụ nữ, một người phụ nữ trung niên và một cô gái xinh đẹp trẻ tuổi đứng cạnh nhau, hai người có nụ cười rực rỡ và tỏa nắng như là ánh mặt trời.

Nơi ẩn núp Kasla, con gái và tôi!

Đây là những chữ ở trong hình.

Chỉ là người phụ nữ trung niên đã bị mấy tên đàn ông kia ăn thịt, còn cô gái xinh đẹp kia...

Thông qua ký ức của những người khác, Chu Dương biết được người mỹ nữ này từ nhỏ đã được mẹ của mình hun đúc, môn học cô theo đuổi cũng là nghiên cứu sinh vật, hơn nữa còn là một thiên tài.

Cô ấy là thành viên của câu lạc bộ Mensa, có chỉ số thông minh cực cao, từ nhỏ đã nhảy lớp liên tục, hai mươi tuổi đã bắt được bằng bác sĩ, là một thiên tài chính cống.

Đối với người phụ nữ vừa xinh đẹp lại cực kỳ phù hợp yêu cầu của mình, đương nhiên là Chu Dương sẽ không bỏ qua.

- Mình phải tìm cô ấy cho bằng được!

- Lại có mấy tên sống sót không biết tự lượng sức mình muốn

xâm lấn trụ sở của chúng ta!

- Đám dân chạy nạn đáng chết này! Bản thân thì không có thực lực và năng lực gì, chỉ biết hái thành quả của người khác, thật sự là không thích nổi!

Bốn, năm người đàn ông thu hồi súng trong tay, thấy có tên chưa chết hoàn toàn thì cầm dao bổ xuống.

Đây là vì đề phòng người chết biến thành Zombie, hoặc là còn chưa chết hẳn.

Sở dĩ bọn họ không sử dụng súng là vì để tiết kiệm đạn.

Đạn dược là vật phẩm hiếm có ở tận thế, tiết kiệm được viên nào thì hay viên ấy.

Xa xa đã có người nhóm lửa, các thủ vệ lôi thi thể tới rồi ném vào ngọn lửa kia.

Nếu như cứ để mặc thi thể thối rữa thì lâu ngày sẽ hình thành ôn dịch.

Cái chết đen không người không biết chẳng phải cũng là một loại ôn dịch đó sao?

Huống chi, không có ai thích cuộc sống tại một nơi thi thể chồng chất, tràn đầy mùi xác chết hôi thối.

- Trận chiến lần này tổng cộng hao tổn 258 viên đạn, thu hoạch được 13 khẩu súng không cùng loại hình, 768 viên đạn đủ loại, 3 viên lựu đạn, thức uống có 23 loại, rất nhiều thức ăn và...

Nhân viên phụ trách thông báo phần hao tổn và thu hoạch được lần này, cuối cùng đưa danh sách tới trong tay nữ thủ lĩnh của căn cứ, Helen.

Helen không lớn lắm, cô ta nhìn qua chỉ mới chừng hai mươi tuổi.

Một người phụ nữ ở tại tận thế, đặc biệt là một người phụ nữ trẻ đẹp, phần lớn đều là đồ chơi của đám đàn ông.

Một người đàn bà thì làm sao có thể phục chúng được?

Nhưng mà người ở đây vẫn luôn một mực cung kính, thậm chí không dám nhìn mặt của Helen.

Người phụ nữ này đẹp thì đẹp đó, có điều người này là hoa hồng kịch độc có gai, không thể trêu chọc.

- Làm không tồi, ai phòng thủ có công có thể đi bổ sung đạn dược, nhớ khen thưởng thêm cho người đó!

Mỗi người trong trụ sở chỉ có thể nhận được số đạn cơ bản nhất, muốn có nhiều đạn hơn thì cần phải được sự phê duyệt của thượng tầng.

Căn cứ làm như vậy cũng là có nguyên nhân.

Bởi vì một khi có cá nhân sở hữu lượng súng ống lớn thì sẽ đưa tới phiền toái.

Lúc trước trong trụ sở đã phát sinh phản loạn một lần. Mấy tên thuộc hạ muốn thu được quyền khống chế căn cứ, bọn hắn không muốn giao căn cứ vào trong tay một người đàn bà.

Chương 345: Pháo Hôi! Nội Gián! Chiếm Lĩnh!

Nội chiến đã tạo thành sự đả kích trọng đại đối với sinh lực của căn cứ, thương vong gần một nửa.

Mặc dù là thắng, nhưng là thắng thảm, đến bây giờ thì căn cứ vẫn chưa thể khôi phục nguyên khí.

Bọn họ không muốn dẫm lên vết xe đổ, cho nên mới thực hành kế sách như thế này.

Mặc dù rất phiền toái, thậm chí còn khiến một ít người bất mãn, nhưng mà không thể không thừa nhận, đây đúng là một biện pháp hữu hiệu.

Chiến lợi phẩm đoạt được sẽ được đưa vào thương khố, chỉ để lại đạn dược, đây là thứ trụ cột dùng để duy trì phòng thủ hằng ngày.

Mặt đất lại trở nên yên lặng như thường ngày.

Chỉ là lần này lại có chút gì đó không giống nhau.

Một tên thủ vệ phụ trách tuần tra lặng lẽ rời khỏi cương vị của mình, có lẽ là vừa mới phát sinh thương vong cho nên không có ai

chú ý tới một người đã biến mất.

Hắn lặng lẽ đi tới cánh rừng cách đó không xa, bên trong có một nhóm người với số lượng lớn đang lặng lẽ ẩn núp trong bụi cỏ.

- Thăm dò như thế nào rồi?

- Vẫn là giống như thường ngày. Vài người bên đội tuần tra vừa mới thu được thắng lợi, bắt đầu mở tiệc chúc mừng, kế hoạch quả nhiên là hiệu quả.

Đám nạn dân trước đó thực tế là nạn dân mà nhóm người này thu thập để làm mồi nhử.

Chỉ cần thu nạp và tổ chức đám nạn dân đó làm thuộc hạ, sau đó cho chút vũ khí đơn giản, hứa hẹn với bọn họ rằng tới đây cướp đoạt thì sẽ có được chỗ tốt và lợi tức lớn.

Đương nhiên, thực chất thì đám người đó chỉ là pháo hôi mà thôi.

Dụng ý chính là để buông lỏng sự cảnh giác của căn cứ, từ đó thu hoạch được thắng lợi.

Sỡ dĩ bọn hắn sẽ tiến hành kế hoạch lúc này là bởi vì chiến lợi phẩm sẽ được đưa tới thương khố và phải trải qua một quá trình kiểm kê và phân phối.

Lại thêm căn cứ vừa mới thu được thắng lợi, lòng cảnh giác tương đối kém, cho nên hiện tại chính là thời cơ tốt nhất.

- Tôi đã thuyết phục được vài người tương đối đáng tin cậy, bọn họ nguyện ý giúp chúng ta một chút, họ bảo rằng không muốn tiếp tục tuân thủ quy tắc của nơi này nữa!

- Bọn họ sẽ thay thế cương vị với những người khác, chúng ta có thể thông hành không trở ngại.

Tên nội gián nở nụ cười gian trá, dáng vẻ trở nên hung tợn.

- Làm rất tốt, nếu kế hoạch lần này thành công thì tôi nhất định sẽ ghi nhớ công lao của cậu!

Sau khi nhận được kết quả vừa lòng, tên nội gián lập tức dẫn theo một đám người đi về phía căn cứ.

Mặc dù bọn thủ vệ phát hiện đám người kia nhưng không có ai nổ súng, ngược lại còn nở nụ cười ôn hoà.

Cửa mở ra, tất cả đi thông suốt một đường.

Căn cứ như là không có bất kỳ phòng bị gì, mặc cho nhóm người này ra vào như chỗ không người.

Lúc này mọi người còn đang đắm chìm trong vui vẻ, căn bản không biết tiếp theo mình sẽ phải nghênh đón cơn ác mộng đáng sợ đến mức nào.

- Lần này kẻ xâm nhập quá yếu, thật sự không biết ai cho bọn hắn lá gan dám tới nơi này gây sự!

Mấy người phụ nữ vây quanh Helen, giống như là đang cười nhạo đám dân chạy nạn không biết tự lượng sức mình.

Các cô nhìn Helen, trong ánh mắt tràn đầy sự cảm kích từ tận đáy lòng.

Trước khi tới căn cứ này thì các cô chỉ là đồ chơi trong tay đám đàn ông, thậm chí khi thiếu hụt thức ăn thì còn bị coi như là lương thực.

Từ sau khi đi tới căn cứ này, chỉ cần các cô chịu khó làm việc thì cũng sẽ có được thức ăn.

Căn cứ tôn kính nam nữ ngang hàng nhau, được tự do yêu đương, không được phép cưỡng bách người khác phát sinh quan hệ với mình.

Nơi này chính là thiên đường của các cô.

Đương nhiên, loại chính sách này đã khiến rất nhiều tên đàn ông bất mãn, thậm chí lúc trước đã có người xúc phạm pháp quy mà bộc phát nội chiến.

Cũng may bọn họ đã chống đỡ nổi!

Mọi việc đều đang phát triển ở hướng tốt.

Nhưng chỉ có mình Helen là nhíu mày, trong lòng cô mơ hồ có một loại dự cảm không ổn, giống như là tai họa đang đến gần mình.

Helen đã nhờ vào trực giác nhanh nhạy của mình mà quyết định rời khỏi nơi ẩn núp, khi đó mọi người đã nhìn cô với ánh mắt như nhìn một con nhỏ ngu ngốc.

Sự thật chứng minh, hành động này của Helen phi thường chính xác. Không lâu sau, có người che giấu bản thân bị Zombie cắn bước vào

nơi ẩn núp, ngoại trừ cô tương đối lanh lợi đã sớm rời khỏi nơi đó thì nơi ẩn núp đã không còn ai sống sót.

Có thể nói, Helen có thể đi đến bây giờ, ngoại trừ chỉ số thông minh cực kỳ cao thì khả năng biết trước nguy hiểm cũng đã giúp cô rất nhiều.

Helen nhanh chân đi ra căn phòng này, mái tóc màu vàng ngắn nhẹ nhàng tung bay trong gió.

Gió đã nổi lên!

Sau đó là tiếng súng vang lên một cách nặng nề.

Những người còn đang ăn mừng, phân phối chiến lợi phẩm đã triệt để bối rối.

Có thể sống sót ở tận thế đến bây giờ thì không ai là không nắm giữ trực giác bén nhạy.

Tiếng súng không phải vang ở bên ngoài mà là ở bên trong căn cứ!

Lẽ nào bên trong phát sinh mâu thuẫn?

Hay là ngoại địch đánh tới căn cứ rồi?

Nhưng mà bên ngoài có hơn mười người thủ vệ vẫn luôn tuần tra chặt chẽ, tuyệt đối không thể nào phạm loại sai lầm cấp thấp này được!

Mấy người tương đối thông minh đã nhanh chóng chạy về phía thương khố. Bọn họ không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng mà chuẩn bị vũ khí và đạn dược sung túc trước tiên luôn là một chuyện tốt, lo trước khỏi hoạ.

Nhưng mà lần này bọn họ đã bước vào bẫy rập tử vong.

Bang!

Tiếng súng lại vang lên lần nữa, một nhóm chừng bốn mươi, năm mươi người cầm súng như là những con sói hung tợn chạy về phía thương khố.

Đây là khu vực nòng cốt nhất và cũng là yết hầu của căn cứ.

Nếu không có tiếp tế, chỉ dựa vào số súng ống trong tay thì mọi người căn bản không chống đỡ nổi một trận đại chiến.

Người trong kho hàng rối rít tổ chức phòng bị, nhưng mà bọn họ lại kinh ngạc thấy được mấy khuôn mặt quen thuộc.

- Richard, tại sao cậu….

Không đợi người nọ nói hết câu thì một viên đạn đã khiến đầu của hắn nổ tung.

Người trong trụ sở chạy tới cũng không thể may mắn thoát khỏi, lần lượt từng người bị bắn chết tại chỗ.

- Bắt đầu từ bây giờ! Nơi này chính là địa bàn của chúng tao!

Chương 346: Hai Con Godzilla, Không Phải Cô Ta Chỉ Có Một Con Cự Thú Sao?

Trái ngược với tư thái phách lối của kẻ xâm nhập, người trong căn cứ hoàn toàn ngây ngốc.

Bọn họ vừa mới đánh lui kẻ địch, theo lý thuyết thì hẳn là không có vấn đề gì nữa.

Từ khi căn cứ được thành lập tới nay thì chưa bao giờ có người bên ngoài công phá vào đây được.

- Đội trưởng Richard, tại sao ông lại ở chỗ này! Không phải ông nên canh gác ở bên ngoài sao?

Mọi người kinh ngạc nhìn đội trưởng đội tuần tra đang vội vã chạy tới đây, ai nấy đều hiện lên vẻ mặt không dám tin tưởng.

- Cháu tôi, Richard vừa mới đổi ca với tôi, không ngờ lại…. Chẳng lẽ đứa cháu trai đáng thương của tôi đã xảy ra bất trắc gì rồi?

Richard lộ ra vẻ mặt vẻ bi thống, mọi người vội vàng chạy tới an ủi, khuyên nhủ hắn ta hãy nén bi thương.

Đúng lúc này thì Richard đột nhiên móc hai khẩu súng lục ra rồi bóp cò, đám người không hề có chút phòng bị gì kia lập tức chết thảm tại chỗ.

Không sai, không chỉ có cháu hắn tham dự phản loạn mà chính bản thân hắn ta cũng là một thành viên trong đó.

Phải nói rằng, hắn ta mới là thành viên chủ chốt.

Một người chủ nội, một người chủ ngoại, phối hợp chặt chẽ với nhau.

Đả kích liên hoàn làm cho mọi người trở tay không kịp, ai ai cũng đều cảm thấy bất an.

Bởi vì bọn họ không biết được người bên cạnh mình là đồng minh hay sẽ là kẻ đột nhiên ném đá giấu tay.

Đây cũng là một trong kế hoạch của bọn hắn.

Kế ly gián!

Căn cứ khó công phá là do mọi người đoàn kết. Nếu đã như thế thì bọn hắn sẽ khiến cho căn cứ triệt để chia năm xẻ bảy, lực ngưng tụ tan vỡ, người người cảm thấy bất an.

Lại đối mặt với kẻ xâm nhập có thực lực không hề yếu, mất đi năng lực chiến đấu và lực ngưng tụ, thất bại là việc chắc chắn.

- Không thể không nói, ba mươi sáu kế của Trung Quốc quả thật rất hữu dụng! Thật sự là tổ tông của việc chơi âm mưu!

Richard cảm thán, hắn là một người thích văn hóa Trung Quốc, thích nhất chính là ba mươi sáu kế, không ngờ lần này mới dùng mấy chiêu mà đã có hiệu quả to lớn không tưởng.

Phe bọn hắn là ở thế yếu, thế mà chỉ bằng mấy chiêu mưu kế là đã có thể chiếm lấy phần thắng, dùng ít địch nhiều.

- Người ở bên trong nghe rõ đây, nơi này sẽ là địa bàn của chúng tao! Ai đồng ý đầu hàng thì giơ hai tay lên, như vậy thì tao sẽ cho tụi bây một con đường sống, đừng có mà cậy mạnh chống cự lại!

- Chúng tao không muốn đuổi tận giết tuyệt, chỉ là bất mãn với quy tắc hiện giờ mà thôi!

- Tại tận thế, đàn bà chỉ có thể là đồ chơi của cánh đàn ông chúng ta!

- Bây giờ không phải là thời đại hòa bình! Chúng ta không hoan

nghênh nữ quyền, càng sẽ không cho phép nữ nhân đè đầu cưỡi cổ!

- Đàn bà thì nên sớm chuẩn bị tâm lý làm nô lệ!

Lời nói của Richard khiến cho rất nhiều người động lòng, từng tên đàn ông đứng dậy lựa chọn gia nhập phe địch.

Hiện tại thì đại cục đã định, ai thắng ai bại đã ở ngay trước mắt, nếu cứ tiếp tục kháng cự thì chỉ có một con đường chết.

Tâm nguyện lớn nhất của những người cuộc sống tại tận thế chính là được sống sót, không chừng khi bọn họ gia nhập đội ngũ mới thì mọi việc sẽ càng tốt hơn.

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng việc biến đám đàn bà ở đây thành nô lệ thì đã tốt gấp trăm lần vẫn luôn bị kìm nén!

Có người mở đầu thì sẽ có người thứ hai, trong nháy mắt thì đã có hơn mười người đứng dậy.

Bọn hắn gia nhập phe địch rồi quay lại ra tay tàn sát người đã từng là đồng bạn của mình.

Lực lượng hai phe đã xảy ra biến hóa lớn, mọi việc đang đi theo hướng mà bọn hắn đã tưởng tượng.

- Helen đại nhân, kính xin ngài mau mau ra tay!

Phương xa truyền đến động tĩnh to lớn, một thân ảnh khổng lồ xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Đó là một con quái vật cao gần mười mét, trên thân mọc đầy gai nhọn và lân giáp, rõ ràng chính là một con cự thú chiến tranh.

Nếu mà người Mỹ ở Hoa Thịnh Khu nhìn thấy con cự thú chiến tranh này thì tròng mắt bọn họ nhất định sẽ trừng rớt ra ngoài.

Đây rõ ràng là một con cự thú hủy diệt Ewen Sack, hơn nữa còn là một con cự thú cấp ba!

Cự thú cấp ba đã là lực lượng trung kiên của Ewen Sack, chúng nó da dày thịt béo, hoàn toàn không phải thứ mà vũ khí nóng và hỏa lực phổ thông có thể đối phó nổi.

Helen nắm giữ năng lực câu thông với sinh vật, nhờ nó mà cô có thể thu phục được cự thú Ewen Sack để đến khu vực này, thậm chí gây dựng thế lực.

Cũng nhờ có cự thú Ewen Sack mà không có ai dám trêu chọc cô, đồng thời bọn họ còn phải nghiêm chỉnh chấp hành pháp lệnh, bảo hộ phụ nữ bình thường.

Bởi vì trong mắt người bình thường, cự thú Ewen Sack chính là bất khả chiến bại!

- Richard, tại sao ông phải phản bội tôi?
- Lẽ nào trong mắt ông thì phụ nữ chỉ có thể trở thành đồ chơi?! Ông thật sự làm tôi quá thất vọng rồi!

Trong giọng nói của Helen khó nén nổi sự thất vọng, trong đáy mắt lại tràn đầy sự cảnh giác.

Richard là một trong những người mà Helen quen biết sớm nhất khi rời khỏi nơi ẩn núp. Trong mắt cô thì người này vẫn luôn là một người đàn ông xông lên tiền tuyến, chiến đấu và bảo hộ vì thân nhân của mình.

Thậm chí trước khi Helen thu phục được cự thú Ewen Sack thì ông ta đã từng cứu cô một mạng.

Tại sao người mà mình tín nhiệm hiện giờ lại muốn phản bội mình?

Lẽ nào tận thế thật sự là một thùng nhuộm lớn, nó có thể khiến cho trong lòng thiện lương của một người bị phai mờ sao?

- Helen, cô biết là tôi thích cô, từ khi bị cô cự tuyệt thì tôi đã phải chịu đả kích rất lớn.
- Tôi chỉ là một thằng đàn ông có tuổi, không có cách nào khiến cho cô chú ý tới, đời này hoàn toàn không hề có hi vọng.
- Vì để có được cô, tôi nguyện ý đánh đổi tất cả.
- Vì thế tôi đã âm thầm gây gây dựng một thế lực ở bên ngoài!
- Chỉ cần cô nguyện ý đầu hàng thì tôi bảo đảm cô sẽ không bị bất cứ tổn thương gì!

Trong ánh mắt Richard ánh lên sự điên cuồng, hắn si tình mà nhìn Helen rồi nói sự thật.

- Vì tư dục của bản thân mà ông muốn hy sinh nhiều người thế này à?

- Ông thật sự làm cho tôi rất thất vọng!

Helen lắc đầu, ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

- Nếu như cô cự tuyệt thì người chết sẽ càng ngày càng nhiều!
- Đó cũng không phải là kết quả mà cô muốn thấy đúng không?
- Chẳng lẽ cô muốn nhìn những người quen biết chết trước mắt mình sao?

Helen không nhìn Richard, cô nhìn về phía cự thú Ewen Sack rồi phân phó:

- Nghiền nát bọn họ!

Tư tưởng không hợp nhau, không cần thiết phải dông dài nữa.

Tận thế không nói đúng sai, chỉ bàn luận sinh tử.

Chỉ có sống sót thì mới có thể đạt được thứ mà mình muốn.

Richard muốn có được mình, vậy thì chiến thắng cự thú Ewen Sack trước rồi nói sau!

Thân thể cao hơn mười mét của cự thú Ewen Sack tạo cho người khác một áp lực cực lớn, có mấy người không chịu nổi áp lực đã giơ súng bóp cò, vô số viên đạn lao về phía cự thú.

Viên đạn chạm phải lân giáp bắn ra vô số tia lửa.

Chương 347: Tôi Là Chồng Tương Lai Của Cô! Nếm Thử Hương Vị Của Lựu Đạn, Nhớ Nhai Kỹ (1)

Nhưng mà cự thú Ewen Sack vẫn không hề hấn gì, đứng tại chỗ bất động.

Mọi người bị dọa sợ đến mức rối rít lùi về sau.

- Mọi người đừng sợ hãi! Con cự thú này đã bị tôi hạ độc, nó

không nhảy nhót được quá lâu nữa đâu!

Richard cười lùi về sau mấy bước, mọi người nhìn thấy nụ cười tự tin trên mặt hắn ta thì cũng lập tức lùi theo.

- Thuốc độc sắp có hiệu lực rồi!

Hắn ta giơ đồng hồ đeo tay lên, nụ cười càng ngày càng rực rỡ.

- Mười!
- Chín!
- Tám!

Đến khi tiếng đếm cuối cùng rơi xuống, cơ thể cự thú Ewen Sack chấn động, thân thể to lớn như quả núi của nó nghiêng về một phía rồi đổ ập xuống mặt đất.

- Chẳng trách hôm nay ông bảo phòng bếp chuẩn bị thức ăn, hẳn là ông đã mua chuộc được đầu bếp rồi!

Helen cũng nghĩ tới điểm này nhưng cô đã không có lựa chọn nào khác.

- Nhưng mà nếu ông muốn có được tôi thì đó chỉ có thể là chuyện si tâm vọng tưởng!
- Tôi thà chết cũng không tìm một lão già chết tiệt như ông!

Helen giơ súng lên, chậm rãi nhắm ngay đầu của mình.

- Lão đại! Không phải ông đã nói cô ta chỉ có một con cự thú sao? Như vậy thì kia là cái gì?!

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, đằng xa có hai con Godzilla đang chạy như điên về phía này.

Đây là tình huống gì?

Không phải Helen chỉ có một con cự thú thôi sao?

Tại sao bây giờ lại toát ra hai cái rồi!

Lúc này Richard đang vô cùng hoang mang!

Khuôn mặt hắn ta hiện lên hai chữ ngốc trệ to đùng.

Hắn quay đầu nhìn về phía Helen, ánh mắt cực kì âm trầm.

- Tâm cơ rất sâu!
- Thì ra cô vẫn luôn khống chế ba con cự thú, chỉ lấy ra một con để cho chúng tôi buông lỏng cảnh giác!

Bọn hắn từng được chứng kiến lực lượng đáng sợ của cự thú, vốn tưởng rằng Helen chỉ có một con, không ngờ lúc này lại xuất hiện cùng lúc hai con.

Bàn về khí thế, hai con Godzilla kia còn mạnh hơn gấp mười lần con cự thú trước đó.

Đây chính là đòn sát thủ của Helen sao?

Như vậy thì cô ta quả thật đã ẩn núp rất sâu!

- Chúng ta được cứu rồi!

Người trong căn cứ trở nên hưng phấn, đặc biệt là mấy người phụ nữ, bọn họ ước gì có thể nhảy múa tại chỗ. Nếu mà rơi vào trong tay đám người này thì kết quả của các cô chắc chắn sẽ không tốt đẹp gì.

Không phải là các cô không muốn đầu hàng, mà là nếu các cô đầu hàng thì cũng đồng nghĩa với cái chết.

Có điều bọn họ hoàn toàn không ngờ tới Helen lại còn lá bài tẩy.

Lúc này thì tinh thần chiến đấu của những người trong căn cứ lại được đốt cháy lần nữa.

- Chỉ cần chúng ta kiên trì thì thắng lợi nhất định thuộc về chúng ta!

Có người kích động hô lớn rồi nhìn Helen với vẻ mặt cuồng nhiệt.

Nhưng mà không ai biết được, lúc này thì Helen đã hoàn toàn ngây ngốc, mình thật sự chỉ có một con cự thú!

Cự thú trước mắt là từ đâu chui ra?

Nhưng mà cô khẳng định chúng nó không phải là của mình!

Hai con Godzilla di chuyển cực nhanh, trong chớp mắt đã tới trước căn cứ. Chúng nó nhìn mọi người từ trên cao xuống, cuối cùng đưa mắt về phía Helen.

Mọi người vội vàng né tránh, trong ánh mắt tràn đầy sự sợ hãi.

Godzilla đi tới trước mặt Helen rồi nhìn cô không chớp mắt, dáng vẻ có chút khờ khạo và đáng yêu.

- Cả hai tới đây tìm tôi sao?

Helen thử mở miệng dò xét.

Cô không có sợ hãi mà trái lại còn đánh bạo tới gần.

Chỉ có một mình Helen rõ ràng, cô không hề có bất kỳ quan hệ nào với hai con Godzilla này.

Nhưng mà chuyện này rất có thể là cơ hội của mình.

Tình huống bây giờ cực kỳ nguy hiểm, nếu mà cô không nắm chặt cơ hội lần này thì kết quả sẽ cực kỳ thê lương.

- Giúp tôi một chút!

Helen thử dùng năng lực câu thông sinh vật để giao tiếp với hai con Godzilla.

Godzilla trở nên cực kỳ thích thú, chúng nó liên tục gầm to, vui mừng khôn kể.

Cảnh tượng này càng khiến cho mọi người tin chắc hai con Godzilla này chính là thú cưng của Helen.

- Mau giết chết cô ta! Nếu không thì tất cả chúng ta sẽ phải chết!

Mọi người trở nên sợ hãi, rối rít chĩa họng súng về phía Helen.

Ngay cả tên Richard luôn miệng nói vì Helen mà làm phản cũng không có phản đối.

Nếu không giết chết Helen thì tất cả mọi người sẽ phải chết.

Cự thú có người điều khiển và không có người điều khiển là hai cấp bậc khác nhau, huống chi còn là hai cái.

Đợi đến khi chúng nó không còn khống chế, cho dù bọn hắn không đánh lại thì cũng có thể trốn chạy dễ hơn.

Từng viên đạn bay về phía Helen.

Helen dường như là sớm đoán được chuyện này, cô chạy tới núp phía sau vòng phòng hộ, chắn cơn mưa đạn.

Nhưng mà lại có hai trái lựu đạn lăn tới bên cạnh cô.

Tác giả của nó chính là Richard.

- Đi chết đi!

Trên mặt hắn ta xuất hiện sự điên cuồng và bi thống.

Cho dù hai con cự thú có thực lực cường đại thì cũng không cách nào ngăn trở lựu đạn phát nổ được.

Tất cả đều kết thúc!

Có điều Richard đợi nửa ngày mà vẫn không hề nghe được tiếng nổ vang của lựu đạn, trên mặt có chút ngây ngốc.

- Mày tìm thứ này à?

Xa xa truyền đến một thanh âm trong trẻo và lạnh lùng của đàn ông.

Mọi người nhìn theo phía phát ra thanh âm, một người đàn ông Trung Quốc đang cầm hai trái lựu đạn vứt lên vứt xuống trong tay.

Quỷ dị là, rõ ràng lựu đạn đã được tháo ngòi rồi mà vẫn không có phát nổ.

Cảnh tượng không bình thường này khiến cho mọi người ngẩn ra.

Cái tên này từ đâu chui ra đây?

Chẳng lẽ hắn ta cùng một phe với Helen!

Richard không hiểu tại sao đối phương có thể làm được như vậy, nhưng mà hắn rất rõ ràng, hai trái lựu đạn kia chính là hai trái lựu đạn mà hắn ném tới chỗ của Helen.

- Mày dám ra tay với người phụ nữ của tao, mày muốn chết phải không?

Trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ lãnh khốc, ánh mắt lạnh lùng nhìn mọi người.

Hai con Godzilla cảm nhận được hơi thở của Chu Dương, chúng nó lập tức chạy về phía anh, sau đó cúi đầu như là đang thẹn thùng.

Chu Dương lộ ra vẻ mặt chán ghét, đá chúng nó bay ra ngoài.

- Tụi bây là chó hả? Cách xa tao một chút!

Người đàn ông của Helen?

Mọi người hiển nhiên không tin, Helen dường như không có hứng thú với đàn ông, bọn họ chưa bao giờ thấy Helen nhìn người đàn ông nào với ánh mắt khác lạ.

Chẳng lẽ là chồng cũ tìm tới cửa?

Đặc biệt là khi mọi người nhìn thấy thái độ của hai con Godzilla thì càng xác nhận điểm này.

Helen ngẩn người.

Tên này ở đâu chui ra?

Tại sao mình lại thành người của hắn ta rồi?

- Chẳng trách cô không muốn tiếp nhận tôi, thì ra là đã có chồng rồi!

- Nếu vậy thì tại sao cô phải lừa tôi hả!

Richard bày ra vẻ mặt đau đớn vì bị lừa gạt, ánh mắt u oán nhìn Helen.

Chương 348: Tôi Là Chồng Tương Lai Của Cô! Nếm Thử Hương Vị Của Lựu Đạn, Nhớ Nhai Kỹ (2)

Helen căn bản là không có để ý tới hắn ta, cô nhìn về phía Chu Dương, trong mắt lóe lên sự nghi hoặc.

- Từ trước tới nay tôi chưa từng gặp anh, rốt cuộc thì anh là ai?

- Ông xã tương lai của em!

Chu Dương nhớ tới lúc trước Dương Tuyết Mạn đã sử dụng chiêu

này, nhất định là mình đã bị cô nàng lây bệnh.

???

Lúc này tất cả mọi người đều bối rối, không ngờ tình huống đã đảo ngược lại.

- Tiểu tử, tao khuyên chú mày không nên dính vào chuyện của chúng tao! Bằng không thì….

Bọn hắn không nói gì, chỉ giơ súng lên nhắm ngay Chu Dương.

Chỉ cần hô một tiếng thì mưa đạn sẽ bay tới ghim vào người tên Trung Quốc này.

- Tôi giúp cô giải quyết đám tép riu này thì cô đồng ý làm vợ của tôi, thế nào?

Chu Dương không coi súng ống của đám người kia ra gì, ánh mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm vào Helen.

Helen lập tức muốn cự tuyệt, cho dù có chết thì cô cũng không đồng ý hi sinh bản thân. Huống chi người đàn ông này có lai lịch bất minh, ai biết hắn ta tới đây có mục đích gì.

- Đúng rồi, tôi tới từ phòng thí nghiệm Koelda!

Chu Dương lấy ra tấm ảnh chụp mà Helen chụp chung với mẹ của mình.

Thứ này lập tức đánh tan phòng tuyến trong lòng cô.

- Mẹ!

Vô luận là chữ trên ảnh hay là địa điểm mà Chu Dương nói tới, tất cả đều xác nhận rằng Chu Dương đã đi tới từ nơi mà mẹ cô làm việc.

Sau khi phát sinh tận thế, Helen không phải là không muốn đi tìm kiếm cha mẹ của mình, nhưng mà khoảng cách cô đạt được cự thú đã qua một tháng, thời gian dài như vậy thì cha mẹ của cô đã lành ít dữ nhiều.

Huống chi, một con cự thú cũng khó có thể bảo vệ cô chu toàn.

Cho tới khi Chu Dương xuất hiện, hơn nữa còn mang theo ảnh chụp của mẹ con cô, cái này khiến cho Helen hoài nghi rằng mẹ của mình vẫn còn sống.

- Trước khi bà ấy nhắm mắt thì đã giao phó cô cho tôi!

- Bà ấy nói tôi là người đàn ông tốt nhất thế gian!

Chu Dương không biết xấu hổ mà tự thổi phồng bản thân.

- Nếu mà cô không nói gì thì tôi coi như cô thầm chấp nhận!

Helen đang trong trạng thái bị đả kích rất lớn khi biết được tin mẹ mình đã chết, cô hoàn toàn chưa lấy lại tinh thần cho nên cũng không nghe thấy mấy câu tiếp theo của Chu Dương.

- Rất tốt, bắt đầu từ hôm nay, em chính là vợ của anh!

- Tụi bây dám khi dễ em yêu, vậy thì cũng đừng trách tao không khách khí!

Mọi người hoàn toàn không hiểu gì cả, thì ra hai người này không có quen biết nhau từ trước, nhưng mà tình huống tiếp đó lại trở nên kỳ quặc không kiểm soát được.

- Cái tên này dám đùa giỡn chúng ta, giết chết hắn đi!

Có tiếng súng vang lên, nhưng mà lại không có bất cứ viên đạn nào được bắn ra.

Ầm!

Súng ống trong tay đám người kia đều bị tạc nòng từng tên bị đạn bắn ngược máu thịt be bét, ngã trên mặt đất kêu rên thảm thiết liên hồi.

- Đừng có chĩa mấy thứ đồ chơi này vào người tao, như vậy sẽ khiến tao rất tức giận!

- Còn mày nữa, không phải mày rất thích ném lựu đạn sao?

- Nào, tới nếm thử hương vị của nó đi, nhớ nhai kĩ ha!

Chu Dương xuất quỷ nhập thần, sau một khắc đã xuất hiện ở trước mặt Richard rồi nhét hai trái lựu đạn vào trong miệng hắn ta.

- Ầm!

Lựu đạn phát nổ trong miệng Richard, trực tiếp tiễn hắn ta về tây thiên.

Cho người ta ăn lựu đạn!

Đây là cái thao tác quỷ dị gì vậy?

Nhìn thấy dáng vẻ thê thảm của Richard, mọi người hoàn toàn ngẩn người, sau đó cả đám chạy trốn như bay.

Nếu không nhanh chóng rời khỏi nơi này thì ai biết tên kia có phát bệnh nhét lựu đạn vào miệng mỗi người hay không? Đến lúc đó thì bọn họ tìm ai trách cứ đây?

- Hai đứa tụi bây còn đứng đó làm gì nữa? Mau đi tiêu diệt bọn chúng đi!

- Đúng rồi, không được ăn thịt người! Nếu không thì coi chừng tao hầm cả hai!

Chu Dương không thèm đi giải quyết đám tép riu này, đánh đánh giết giết trước mặt người đẹp là không tốt, anh muốn duy trì phong độ lịch sự.

Chu Dương sửa sang quần áo một chút, sau đó lộ ra một nụ cười hoàn hảo.

- Helen, hãy đi với anh!

- Anh cần em!

Helen mới phục hồi tinh thần lại, đôi mắt vẫn còn ngấn lệ.

- Cám ơn anh đã cứu tôi, tôi sẽ không bao giờ quên ân cứu mạng của anh, nhưng mà việc làm vợ thì thật sự xin lỗi!

Trong giọng nói của Helen kiên quyết cực kỳ.

- Nói như vậy nghĩa là em muốn đổi ý à?

- Tôi còn chưa nói đồng ý bao giờ!

Chu Dương khống chế dị năng hệ Hỏa thổi bay tro bụi trên người Helen.

Cả người sạch sẽ thoải mái, Helen cũng càng trở nên xinh đẹp hơn.

- Chúng ta cùng nhau làm một ít chuyện xấu hổ đi!

Trái tim Chu Dương đập liên tục, quả là không uổng công mình lặn

lội ngàn dặm xa xôi tới nơi này.

Ngoài đời còn đẹp hơn cả trong hình.

Anh bước tới trước mặt Helen rồi vươn tay ôm lấy vòng eo nhỏ nhắn của cô.

Helen vung nắm đấm phản kháng nhưng vẫn không cách nào tránh được vòng tay ôm ấp của Chu Dương.

- Anh mau buông tôi ra!
- Không phải người xưa có câu 'ân cứu mạng lấy thân báo đáp' sao?
- Anh lớn lên không xấu, không cần đợi tới kiếp sau mới báo đáp!
- Nếu mà em muốn kiếp sau báo đáp thì anh cũng có thể đánh chết rồi sau đó cứu em sống lại.

Chu Dương cười nói, nhưng mà Helen hoàn toàn không hiểu người này đang nói cái gì.

- Xin lỗi, tôi không thích đàn ông!

Cho đến giờ phút này thì Helen mới nói sự thật.

- Đồng tính nữ? Bách hợp?

Chu Dương sử dụng Kẻ nắm giữ ký ức tra xét tin tức, phát hiện Helen không có nói dối, lúc này thì sắc mặt anh mới trở nên cổ quái.

Helen đúng là thân thể thuần khiết, nhưng mà cô nàng lại thích con gái.

Hơn nữa cô ấy còn giấu rất kỹ, cho đến nay thì trong căn cứ không có một người biết được chuyện này.

- Không sao cả, anh không ngại, nói không chừng anh còn có thể giúp em bẻ thẳng lại.

Nếu mình bỏ lỡ một người xinh đẹp như vậy thì quả thật là quá đáng tiếc!

Huống chi cô gái xinh đẹp như vậy là bách hợp thì khẳng định là lãng phí.

Đầu tiên thử xem mình có thể bẻ thẳng Helen lại hay không, nếu mà không được thì chỉ có thể sửa đổi ký ức của cô ấy một chút.

Phần lớn đồng tính nữ chẳng qua là bị ảnh hưởng bởi một chuyện gì đó trong quá khứ, từ đó khiến bọn họ thay đổi giới tính đối tượng yêu thích, chỉ cần sửa lại ký ức có vấn đề thì mọi thứ sẽ trở lại bình thường.

Loại chuyện này nếu dựa vào dị năng thì không có gì thú vị, đương nhiên là phải dựa vào bản lãnh của chính mình thì mới có cảm giác quang vinh.

- Anh không phải là vấn đề!

Vừa nghe Chu Dương nói tới nước này, Helen bất giác mà nhíu mày một cái.

Chương 349: Đồng Tính Nữ Thì Sao? Anh Đây Sẽ Bẻ Thẳng Lại

Mặc dù người này là ân nhân cứu mạng của cô, nhưng có vài thứ là không thể thay đổi được.

- Dương ca à, em không ngờ trên đời này lại có người phụ nữ mà anh không thể chinh phục được đấy? Hì hì!
- Lần đầu em được nhìn thấy Dương ca ăn quả đắng trước mặt người đẹp!
- Tốt quá, vậy là chúng ta có thể ít đi một người chị em! Dương ca hẳn là đã thu được ký ức có liên quan tới sinh vật rồi!

Thanh âm của chúng nữ từ phía sau truyền đến, Cửu Long Thiên Đế Liễn chạy tới căn cứ với tốc độ như xé gió.

Chu Dương lắc đầu:

- Chỉ có kiến thức mà không có thiên phú về phương diện nghiên cứu sinh vật thì khó có thể nghiên cứu ra thành quả.
- Nếu anh đã cứu mạng em thì cái mạng này cũng không phải do em làm chủ nữa!
- Bắt đầu từ hôm nay, em sẽ là người của anh!

Helen giật mình nhìn Cửu Long Thiên Đế Liễn đột nhiên xuất hiện, sau đó cô lại nhìn thấy từng mỹ nhân với vẻ ngoài xinh đẹp bước xuống xe rồi đi tới trước mặt mình.

Tinh Linh, Thiên Sứ, Mỹ Nhân Ngư, Miêu Nữ, Hồ Nữ,... cái gì cũng có.

Hơn nữa còn hết sức xinh đẹp!

Ánh mắt Helen sáng lên.

Phần lớn đồng tính nữ đều là nhan khống, bọn họ có yêu cầu cực cao đối với nhan sắc.

Nếu không phải vì lý do này thì Helen cũng sẽ không độc thân cho tới bây giờ, chỉ là bởi vì cô vẫn chưa tìm được người hợp mắt mình thôi.

Nhưng mà hiện tại nhìn thấy nhiều mỹ nữ xinh đẹp như vậy, Helen vô pháp thu hồi tầm mắt của mình.

Loại cảm giác này giống như là chuột rơi vào hũ nếp.

- Các cô ấy đều là vợ của anh sao?

Helen có chút giật mình, hồi lâu sau cô mới chuyển ánh mắt sang Chu Dương.

Sau đó lại nhanh chóng trở lại trên người chúng nữ.

-....Chẳng lẽ em có ý đồ với các em ấy?

Chu Dương chỉ cần liếc mắt một cái là đã biết được ý nghĩ của Helen, anh có chút cười khổ và bất đắc dĩ.

Từ đầu chí cuối đều là đám đàn ông thúi ngấp nghé các cô vợ của mình, không ngờ bây giờ ngay cả phụ nữ cũng không ngoại lệ.

- Tôi đột nhiên phát hiện làm vợ của anh có vẻ là một chuyện không tồi.

- Tốt, tôi tiếp nhận thỉnh cầu của anh!

Chúng nữ:

-...

Việc mà Chu Dương phí hết tâm tư cũng không có hoàn thành, chúng

nữ chỉ vừa mới lộ mặt một cái thì mọi chuyện đã giải quyết xong, điều này hoàn toàn vượt qua dự đoán của Chu Dương.

Nhưng mà thịt mỡ đưa tới tận miệng, há lại có đạo lý không thu.

Helen không chỉ có dung mạo xinh đẹp, thân thể thuần khiết, hơn nữa còn là thành viên của câu lạc bộ Mensa. Thiên chi kiều nữ như vậy, bỏ lỡ thôn này thì sẽ không tìm được ở nơi khác rồi.

- Được thôi, như em mong muốn!
- Quá tốt rồi!

Helen hưng phấn kêu to, hình như cô nàng còn cao hứng hơn cả Chu Dương nữa!

Đây là người mới mấy phút trước còn khăng khăng cự tuyệt, vô luận dụ dỗ, đe dọa như thế nào thì cũng không đồng ý đi theo Chu Dương sao?

Nói xong, Helen cực kỳ hưng phấn tiến tới gần Emily và Selena, ánh mắt như là nhìn thấy sinh vật kiệt tác của trời đất.

- Rất hân hạnh được quen biết các cô, về sau chúng ta chính là chị em tốt!

Helen nắm chặt tay của hai người không muốn buông ra.

Sau đó cô nàng lại đi tới chào hỏi Nami, thỉnh thoảng còn vươn tay sờ soạng đôi tay cáo của tiểu A Ly, vẻ mặt hưng phấn không thôi.

- Đúng rồi, chúng ta có thể cùng ngủ chung một căn phòng sao?

Chúng nữ giống như thấy được quái vật, theo bản năng mà cách xa người chị em mới tới này.

Các cô nhìn Chu Dương với ánh mắt oán niệm, anh tìm đâu ra cô nàng kỳ dị như vậy hả?

Lần trước là quạt máy Phong Cơ thì cũng thôi đi, đầu óc vẫn còn tính là bình thường, lần này lại thêm một cô nàng đồng tính nữ...

Chúng nữ nhìn thấy Helen lại gần, cảm giác cực kỳ không thoải mái.

Loại cảm giác này cũng giống như một thằng đàn ông thẳng băng bị một tên GAY đi tới gần, đã vậy hắn ta thỉnh thoảng còn động tay động chân với mình, còn mơ ước cúc hoa của mình!

Tuy rằng Helen không có công cụ gây án, nhưng mà tâm lý chúng nữ vẫn có chút cách ứng.

- Khụ khụ! Tại sao mình có cảm giác mình bị ăn lỗ nặng thế này!

Chu Dương đến giờ vẫn còn chưa chấm mút được gì, anh nhìn Helen như cá gặp nước mà bắt chuyện với chúng nữ, từ đầu tới cuối hoàn toàn bỏ qua sự tồn tại của mình.

Tại sao mình lại có cảm giác đây mới chính là kết quả mà cô ấy mong muốn?

- Helen, em tới đây một chút.

Chu Dương kéo Helen tới bên cạnh mình, ánh mắt không ngừng lởn vởn ở trên người cô.

- Anh còn phải kiểm tra xem em có hợp cách để gia nhập gia đình của anh hay không.

- Kiểm tra thân thể!

Helen nhìn thấy ánh mắt của Chu Dương, làm sao mà cô không hiểu được tâm tư của người này chứ.

Dù sao thì đây là chuyện sớm hay muộn, cô không cần phải cự tuyệt.

- Tốt thôi, nhưng mà các cô ấy cũng sẽ kiểm tra sao?

Ánh mắt của Helen vờn quanh chúng nữ khiến cho các cô gái lập tức nổi da gà.

- Vậy thì cùng nhau đi!

Chỉ cần có mỹ nữ để ngắm thì Helen cũng không quan tâm tới chuyện khác nữa.

Một lát sau, Cửu Long Thiên Đế Liễn bắt đầu dao động, đầy xe thơm ngát.

- Em có thể sẽ chiếm chút tiện nghi, nhưng anh sẽ không làm ăn thua lỗ!

- Nghiên cứu thế nào rồi?

Chu Dương tiến tới trước mặt Helen rồi hỏi.

Helen nhìn thấy Chu Dương thì ánh mắt lập tức sáng lên, cô vội vàng thân mật nhào vào lòng anh, dáng vẻ hững hờ trước kia đã biến mất không còn tăm hơi.

Sau một đêm thì Helen đã cảm nhận được chỗ không tầm thường, cô đã hoàn toàn thay đổi ấn tượng của mình đối với đàn ông.

Nam nữ phối hợp mới là đạo lý, bách hợp chính là khác loại!

Chu Dương không ngờ chỉ mới giao lưu một lần mà Helen đã triệt để thay đổi suy nghĩ của mình.

Ừ, anh tuyệt đối không có sử dụng Kẻ nắm giữ ký ức nha.

- Thứ này dùng quá tốt!
- Cảm ơn ông xã đã ban dị năng cho em!

Helen điều khiển Phòng thí nghiệm siêu cấp, bên trong đang sản xuất từng nhóm huyết thanh, mỗi một loại thuốc đều có chỗ khác nhau.

Chu Dương đã dán toàn bộ kiến thức cũng như hình ảnh tương quan của văn minh Nurkse, văn minh Cadil và địa tinh vào trong đầu Helen.

Có thể nói, hiện tại cô ấy chính là nhân tài đỉnh nhất về phương diện sinh vật, không ai có thể bì được.

- Em mới vừa lấy gen từ Godzilla, cự thú Ewen Sack, Yamata no Orochi, Raijū và Thần Thú, đang tiến hành chỉnh hợp, hiện tại đã có kết quả rồi.
- Nhanh như vậy sao?

Chu Dương chỉ mới truyền tài liệu cho Helen chưa được nửa ngày mà cô ấy đã nghiên cứu ra thành phẩm, tốc độ này cũng quá nhanh!

Tổng cộng có năm loại thuốc, phía trên có dán nhãn hiệu, đề phòng bị xáo trộn.

Cái thứ nhất là huyết thanh chế tạo từ cự thú Ewen Sack.

Đây là thành phẩm từ gen của cự thú cấp năm.

Chương 350: Thành Quả Của

Helen! Kẻ Nắm Giữ Thời Gian!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

« Thuốc biến đổi gien cự thú Ewen Sack (sử thi): Loại thuốc được nghiên cứu từ gen của cự thú Ewen Sack và trải qua sự ưu hóa của Phòng thí nghiệm siêu cấp. Sau khi sử dụng thì lực lượng +100, thể chất +100, khi công kích mục tiêu yếu hơn mình thì lực sát thương tăng 100%. Số lần có thể sử dụng 5/5. »

« Thuốc biến đổi gien Godzilla (truyền thuyết): Loại thuốc được nghiên cứu từ gen của Godzilla vị thành niên và trải qua sự ưu hóa của Phòng thí nghiệm siêu cấp. Sau khi sử dụng thì toàn bộ thuộc tính +300, thu được dị năng Cực hàn xạ tuyến cấp độ S. Số lần có thể sử dụng 5/5. »

« Thuốc biến đổi gien Yamata no Orochi (thần thoại): Loại thuốc được nghiên cứu từ gen của Yamata no Orochi và trải qua sự ưu hóa của Phòng thí nghiệm siêu cấp. Sau khi sử dụng thì toàn bộ thuộc tính +800, miễn dịch độc tố từ thần cấp trở xuống. Số lần có thể sử dụng 3/3. »

« Thuốc biến đổi gien Raijū (thần thoại): Loại thuốc được nghiên cứu từ gen của Raijū và trải qua sự ưu hóa của Phòng thí nghiệm siêu cấp. Sau khi sử dụng thì toàn bộ thuộc tính +800, thu được Lôi Linh thể. Số lần có thể sử dụng 3/3. »

« Thuốc biến đổi gien Thần Thú (thần cấp): Loại thuốc được nghiên cứu từ gen Thần Thú và trải qua sự ưu hóa của Phòng thí nghiệm siêu cấp. Sau khi sử dụng thì toàn bộ thuộc tính + 3000, tạo lực sát thương cho sinh vật loại thú là 1000%. Số lần có thể sử dụng 1/1. »

Thứ tốt!

Ánh mắt Chu Dương sáng ngời, thật không có lãng phí thời gian của mình, đi tìm Helen quả là một quyết định vô cùng sáng suốt.

Mặc dù Chu Dương cũng có thể đạt được những thứ này từ bảo rương cấp Thần Thoại, nhưng mà mấy thứ đó anh chỉ có thể tự dùng, thực lực của chúng nữ đã sớm không theo kịp bước tiến của mình.

Hiện tại những thứ này có thể sản xuất hàng loạt, thực lực của các cô ấy cũng có thể tăng lên nhanh chóng, mỗi người sẽ đạt đến cấp Thần Thoại, tiếp cận rất gần với mức thần linh.

« Chúc mừng túc chủ đã sử dụng thuốc biến đổi gen cự thú Ewen Sack x10, lực lượng +1000, thể chất +100. »

« Chúc mừng túc chủ đã sử dụng thuốc biển đổi gen Godzilla x5, thuộc tính bốn chiều +2400, thu được dị năng cực hàn xạ tuyến cấp độ S. »

« Chúc mừng túc chủ đã sử dụng thuốc biến đổi gen Yamata no Orochi x3, thuộc tính bốn chiều + 2400 điểm, thu được năng lực miễn dịch độc tố thần cấp trở xuống. »

« Chúc mừng túc chủ đã sử dụng thuốc biến đổi gen Raijū thuốc biến đổi gien x3, thuộc tính bốn chiều + 2400 điểm, thu được năng lực Lôi Linh thể. »

« Chúc mừng túc chủ đã sử dụng thuốc biến đổi gen Thần Thú thuốc biến đổi gien x1, thuộc tính bốn chiều + 3000 điểm, thu được năng lực tạo lực sát thương cho sinh vật loại thú là 1000%. »

Thuộc tính bốn chiều thu được tất cả là 9300 điểm, còn có thêm 1000 điểm lực lượng và 1000 điểm thể chất.

Chúng nữ cũng là người được lợi, thu được điểm thuộc tính không nhỏ, nếu so sánh với thần linh thì cũng không thua kém bao nhiêu.

Về sau gặp phải Hạ Vị Thần thì Chu Dương không cần thiết ra tay nữa, chỉ cần chúng nữ thì cũng đủ giải quyết rồi.

- Thật sự vô cùng cám ơn em! Anh mời em ăn khuya!

Chu Dương kéo Helen tới gần mình, vẻ mặt đầy cảm kích.

Helen không có từ chối, cô vừa mới thưởng thức được sự vui thích trong đó, thực tủy biết vị.

Trong nháy mắt thì một đêm đã trôi qua, động tĩnh bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn đã dần dần trở lại bình thường.

Lúc trước Chu Dương chỉ lo đi tìm mỹ nữ cho nên đã quên mất mở bảo rương, thật là tội lỗi.

« Tiêu hao 14 tỷ 4444 vạn 4 ngàn tích phân, bảo rương Hoàng Kim tiến giai thành bảo rương Siêu Thần cấp! Chúc mừng túc chủ thu được bảo rương Siêu Thần cấp x14. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Siêu thần chi lực, lực lượng + 20,000 điểm, khi công kích mục tiêu yếu hơn mình thì lực sát thương tăng 100%. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Siêu

thần chi thể, thể chất + 20,000 điểm, miễn dịch toàn bộ tổn thương thấp hơn thể chất của túc chủ. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Siêu thần tốc độ, nhanh nhẹn + 20,000 điểm, khi tăng tốc sẽ thu được hiệu quả đâm chọt ngẫu nhiên, tổn thương tăng lên gấp 10 lần. »

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Siêu thần chi linh, tinh thần + 20,000 điểm, năng lượng đã tiêu hao được giảm bớt 300%, miễn dịch toàn bộ hiệu quả tiêu cực. »

Đầu tiên chính là bảo rương tăng thêm thuộc tính, thuộc tính lại tăng thêm một đợt, toàn bộ thuộc tính bốn chiều đã tăng lên tới năm vạn.

Mới chỉ thời gian ngắn ngủi mà thực lực đã tăng lên gấp đôi!

Không hổ là bảo rương Siêu Thần cấp, đồ vật mở ra xác thực ra sức!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Kẻ nắm giữ thời gian (vật phẩm hiếm có). »

« Kẻ nắm giữ thời gian (Siêu Thần cấp): Túc chủ thu được cảm ngộ đối với thời gian, nắm giữ năng lực khống chế thời gian. »

« Thời gian bất động: Tiêu hao một vạn điểm năng lượng, thời gian bên trong phạm vi 100 dặm sẽ tiến vào trạng thái đứng im, kéo dài mười phút. (Chú thích: Có thể gia tăng phạm vi và thời gian kéo dài, năng lượng bị tiêu hao sẽ gia tăng tùy theo tình huống.) »

« Thời gian tăng tốc: Tiêu hao một vạn điểm năng lượng, thời gian bên trong phạm vi 100 dặm sẽ tiến vào trạng thái tăng tốc gấp một trăm lần, một nghìn lần, một vạn lần, kéo dài 10 phút. (Chú thích: Có thể gia tăng phạm vi và thời gian kéo dài và bội số gia tốc thời gian, năng lượng bị tiêu hao sẽ gia tăng tùy theo tình huống.) »

« Thời gian lùi lại: Tiêu hao một vạn điểm năng lượng, thời gian của mục tiêu chỉ định sẽ lùi lại mười năm. (Chú thích: Có thể quay ngược lại thời gian, năng lượng tiêu hao sẽ gia tăng tùy theo tình huống.) »

« Kẻ nắm giữ dòng sông thời gian — Dịch chuyển thời không: Tiêu hao 100 vạn năng lượng, túc chủ có thể tùy ý bước vào một khi trong dòng thời gian ở quá khứ, hiện tại, tương lai. (Chú thích: Hiệu quả sẽ đưa tới Hiệu ứng bươm bướm.) »

Chu Dương choáng váng, choáng váng một cách triệt để.

Mình vừa mới thu được năng lực gì?

Kẻ nắm giữ thời gian?

Có bốn loại hiệu quả, mà mỗi một loại đều mạnh đến biến thái!

Hiệu quả thời gian bất động không cần thiết nói nhiều, mặc cho mày có lợi hại đến thế nào, sau khi bất động thì chẳng phải là biến thành một cái cọc gỗ, muốn động đậy cũng không được.

Thời gian tăng tốc, một ý niệm trăm hoa nở, một ý niệm trăm hoa tàn, hồng nhan tóc trắng, nháy mắt bạc đầu.

Thời gian lùi lại càng trâu bò, khi giao chiến với đối thủ, cho dù kẻ địch có mạnh mẽ như thế nào thì chỉ cần biến hắn ta trở lại một ngàn tám trăm năm trước, hoặc là biến về thời kỳ còn mặc bỉm, lúc đó chỉ cần một quyền là một tên nhãi ranh rồi.

Sau cùng là Dịch chuyển thời không, chiêu này trâu bò đến nổ mạnh, đó là chiêu thức tập hợp của giết địch, truy tung, chạy trốn, du lịch, quả thực là chiêu thức cần phải có khi đi ra ngoài.

Sau khi có được năng lực Kẻ nắm giữ thời gian, Chu Dương đã gần như là vô địch thiên hạ.

Chương 351: Chư Thần Hoàng Hôn, Xiềng Xích Trật Tự, Sáng Thế Chi Huyết, Lực Lượng Vô Địch!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Thần Thoại, thu được đạo cụ dùng một lần: Chư thần hoàng hôn. »

« Chư thần hoàng hôn (Siêu Thần cấp): Thần linh tử vong, bài ca chết chóc. Chế tạo khu vực có phạm vi một vạn cây số, bên trong có thêm hiệu quả đặc biệt. (Chú thích: Thời gian kéo dài Chư thần hoàng hôn là một năm.) »

« Vô thần: Thần lực biến mất, tất cả thần cách mất đi sức mạnh nguyên bản. »

« Cấm ma: Năng lượng khi bước trong phạm vi sẽ biến mất, vũ khí

hoặc đạo cụ chứa năng lượng không có cách nào sử dụng. »

« Chúng sinh bình đẳng: Thuộc tính bốn chiều của tất cả mục tiêu bên trong khu vực này sẽ hạ thấp thành 10 điểm. »

Thứ này quá tốt!

Vô luận lúc trước mày cường đại cỡ nào, chỉ cần ném một cái Chư thần hoàng hôn qua thì thần vị của mày sẽ bị cắt rớt, năng lượng biến mất, ngay cả thuộc tính bốn chiều cũng biến thành mười điểm, từ thần minh cao cao tại thượng biến thành một con gà yếu nhớt.

Không có loại vị thần nào có thể tiếp nhận nổi loại biến cố này, đây tuyệt đối là cơn ác mộng đáng sợ nhất của thần linh!

Chu Dương chưa từng nhìn thấy Thượng Vị Thần khác cho nên cũng không rõ ràng thực lực của bọn họ có thể đạt đến tới trình độ nào. Dù sao thì ngay cả Nguyên tố chi thần cũng bị tiêu diệt, thần cách còn bị đập vỡ.

Hiện tại có món bảo vật này, cho dù là Chủ Thần có kéo đàn đến thì Chu Dương cũng có lòng tin để bọn hắn có tới mà không có về.

Quăng một cái Chúng sinh bình đẳng ra, mọi người đều biến thành phàm nhân, ngay cả Chu Dương cũng sẽ nhận hạn chế, nhưng anh có thể chuẩn bị sẵn sàng trước!

Đánh cho đám thần linh kia trở tay không kịp.

Suy nghĩ một chút, Chu Dương đã sớm chuẩn bị súng ống đầy đủ, thậm chí chôn thuốc nổ ở những nơi phụ cận. Đợi đến khi kẻ địch tiến vào bên trong phạm vi, cho dù bọn hắn có phát hiện mấy thứ cay gà này thì cũng là chướng mắt, các vị thần cao cao tại thượng kia chắc chắn sẽ không thèm liếc nhìn một cái.

Đợi đến lúc Chúng sinh bình đẳng có tác dụng, khẩu bazooka mà bọn hắn xem thường sẽ trở thành vũ khí chí mạng nhất.

Lúc này thì khẩu AK 47 đạn vô hạn mà Chu Dương xếp xó trong góc phủ bụi sẽ có cơ hội thể hiện tác dụng của mình.

Bảo đảm tới một thì giết một, chỉ có tới chớ không có về.

Đây chính là lá bài tẩy bảo toàn tánh mạng của Chu Dương.

Chưa kể hiệu quả của chiêu này còn kéo dài tận một năm.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Sáng thế chi huyết. »

« Sáng thế chi huyết: Huyết dịch mà Tạo hóa để lại, khi dung hợp giọt máu này thì túc chủ sẽ trở thành khí vận chi tử của mảnh đất này, thậm chí có thể điều động một ít lực lượng khí tượng và quy tắc. Sau khi dùng vật này thì sẽ thu được hiệu quả ngẫu nhiên. »

Thứ này giới thiệu có chút sơ lược, nhưng mà cái tên và giới thiệu lại bá khí vô cùng.

Thứ mà Tạo hóa để lại, chỉ sợ dù là một sợi tóc thì cũng là bảo vật không thể tưởng tượng, ví dụ như quạt máy 128000 ngăn là một kiện binh khí cấp Thần Thoại.

Nhưng mà, Sáng thế chi huyết lợi hại hơn gấp trăm lần, chỉ riêng là khí vận chi tử cùng với lực lượng khí tượng và quy tắc cũng đủ để chứng minh sự bất phàm của nó.

« Chúc mừng túc chủ sử dụng Sáng thế chi huyết, dung hợp đã hoàn thành. »

« Chúc mừng túc chủ thu được tạo hóa xem trọng, thuộc tính bốn chiều +10000 điểm. »

« Chúc mừng túc chủ thu được tạo hóa xem trọng, khí vận +10000 điểm. »

« Chúc mừng túc chủ thu được tạo hóa xem trọng, thu được khống chế khí tượng chi lực, nắm giữ thiên địa núi sông chi lực. »

« Chúc mừng túc chủ thu được khởi tử hoàn sinh, sau khi khí vận chi tử tử vong thì có thể lựa chọn một địa điểm để tiến hành phục sinh. »

Không tệ!

Chu Dương hài lòng gật đầu, Sáng thế chi huyết thật sự không tồi, ít nhất là nó khiến Chu Dương rất hài lòng.

Tiếp tục mở bảo rương nào!

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Xiềng xích trật tự. »

« Xiềng xích trật tự (siêu thần khí): Xiềng xích được chế tạo từ trật tự chi lực, nắm giữ trật tự chi lực. »

« Hiệu quả siêu thần — Trật tự chi lực: Vạn vật đều có trật tự, xiềng xích được ngưng tụ từ trật tự và quy tắc chi lực không thể bị phá vỡ bởi thủ đoạn bình thường. (Chú thích: Trừ phi nắm giữ lực lượng đánh vỡ trật tự chi lực, nếu không thì không cách nào đánh vỡ trật tự chi lực.) »

« Hiệu quả siêu thần — Năng lượng phong cấm: Trật tự chi lực nắm giữ tác dụng năng lượng phong cấm, mục tiêu bị xiềng xích trật tự trói buộc thì không có cách nào sử dụng năng lực và năng lượng. »

« Hiệu quả siêu thần — Vạn vật có thứ tự: Trật tự không chỉ là lực lượng duy trì quy tắc mà đồng dạng cũng là lực lượng hủy diệt, toàn bộ người phá hư quy tắc đều sẽ phải chết. »

« Hiệu quả siêu thần — Ta tức là quy tắc: Sáng tạo một khu vực, sau đó chế tạo ra quy tắc chỉ thuộc về mảnh thiên địa này. Toàn bộ người bước vào khu vực này đều sẽ bị áp chế bởi quy tắc và trật tự chi lực. (Ví dụ như nói - Khu vực này không thể sử dụng năng lượng-, như vậy thì nơi đó sẽ có loại quy tắc này.) »

Đậu xanh!

Lại là một kiện bảo vật cường đại đến biến thái!

Trật tự chi lực không giống với năng lực hay thần lực, nó vô hình vô chất, có ở khắp mọi nơi, không thể bắt lấy.

Sử dụng xiềng xích trật tự chi lực cũng có hiệu quả tương tự, không thể phá giải.

Không nhìn thấy, không sờ được, vô luận sử dụng biện pháp gì thì đều không cách nào có thể đánh vỡ nó, cho dù là ai cũng sẽ cảm thấy tuyệt vọng.

Hiệu quả Năng lượng phong cấm và Vạn vật có thứ tự đều cường đại vô cùng, đương nhiên, cái khiến cho Chu Dương cảm thấy trâu bò nhất chính là hiệu quả Ta chính là quy tắc.

Sáng tạo một khu vực có quy tắc do chính mình định ra, mới suy nghĩ một chút mà đã cảm thấy đáng sợ.

Nếu mà Chu Dương định ra quy tắc như - Ngoại trừ Chu Dương ra thì người bước vào khu vực này đều sẽ biến thành phụ nữ- thì sẽ là cảnh tượng đáng sợ đến thế nào?

Hoặc là ném một con heo vào, sau đó định ra quy tắc - Ai bước vào

bên trong đều sẽ thích heo, yêu heo như mạng, muốn xxoo với heo- thì lại là cảnh tượng ra sao?

Ý niệm này chỉ mới lóe lên một chút rồi biến mất nhưng mà đã khiến Chu Dương không khỏi rùng mình.

Quá đáng sợ!

Mới tưởng tượng một chút thôi mà cũng khiến cho người ta có cảm giác sợ hãi như vậy rồi.

Đó là loại cảm giác bất lực, muốn phản kháng nhưng lại không thể làm được gì.

Chu Dương cẩn thận thu hồi Xiềng xích trật tự, tuyệt đối không thể để cho món siêu thần khí này rơi vào trong tay người khác.

Lần nào mở bảo rương Siêu thần cấp cũng đều cho Chu Dương bất ngờ, anh quyết định tiếp tục mở thêm bảo rương Siêu Thần cấp.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được năng lực Hư vô. »

« Hư vô (Siêu Thần cấp): Hư vô chính là khởi nguồn của vạn vật, cũng là vạn vật quy tụ về. »

« Thân hóa hư không: Bản thân túc chủ bước vào trạng thái hư vô, đây là trạng thái miễn dịch toàn bộ tổn thương, miễn dịch toàn bộ hiệu quả tiêu cực, người khác không có cách nào khống chế và lựa chọn túc chủ làm mục tiêu, không cách nào bị người khác phát hiện. »

« Quy hư — Hư linh: Lựa chọn một mục tiêu, đối tượng sẽ vĩnh viễn biến thành trạng thái hư vô hư linh, không thể công kích, không thể ảnh hưởng tới mọi sự vật trong thế giới thật, suốt đời trầm luân. »

« Quy hư — Chôn vùi: Nơi quy tụ cuối cùng của tử vong, vĩnh viễn xóa bỏ mục tiêu khỏi thế giới này, triệt để chôn vùi. »

« Hư vô hắc động: Hóa thân thành một lỗ đen hư vô nuốt chửng tất cả, chế tạo năng lực cường đại để nuốt chửng vạn vật. Toàn bộ người bước vào hư vô hắc động sẽ triệt để bị xóa bỏ khỏi thế giới thật. »

Lại là một loại năng lực cường đại!

Có lẽ là vì khiếp sợ quá nhiều cho nên lúc này Chu Dương đã chết

lặng, thậm chí anh còn đã tạo thành thói quen.

Năng lực Hư vô phi thường thực dụng, đặc biệt là năng lực Thân hóa hư vô, cái này còn không phải là vô địch sao?

Vô luận mày có bao nhiêu thủ đoạn lợi hại, nếu có thể thương tổn được một sợi tóc của tao thì coi như tao thua!

Mấy chiêu tiếp theo cũng lợi hại không kém, Hư linh là chiêu để hành hạ người khác, biến hắn thành kẻ đứng nhìn, chỉ có thể xem nhưng không thể can thiệp, không ai có thể chống chọi nổi sự cô tịch suốt đời này.

Hai chiêu cuối cùng chính là đại chiêu, lực sát thương khủng bố, bổ sung thêm thủ đoạn sát thương cường đại cho Chu Dương.

Đã mở ra chín cái bảo rương Siêu Thần cấp, còn có bốn cái.

Chương 352: Cầu Nguyện Gặp Được Tiểu Tỷ Tỷ Nữ Thần May Mắn, Ăn Cơm Là Biến Cường, Ai Biết Quốc Gia Thần Linh Đi Như Thế Nào Không?

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được một quả tiền xu nguyện vọng. »

« Tiền xu nguyện vọng (Siêu Thần cấp): Vật phẩm dùng một lần, nếu túc chủ hứa nguyện không quá vô lí thì tất cả nguyện vọng đều sẽ biến thành sự thật.

(Chú thích 1: Cầu nguyện nguyện vọng quá mức đặc biệt cũng sẽ có tỉ lệ được thực hiện, có điều thời gian sẽ kéo dài.

Chú thích 2: Các loại ước nguyện như là trở thành Sáng Thế Thần hay đại loại như vậy thì sẽ không có linh nghiệm, ngược lại sẽ tiêu hao hết tiền xu nguyện vọng.) »

Mặc dù giới thiệu rất đơn giản nhưng hiệu quả cũng quá cho lực!

Toàn bộ nguyện vọng đều sẽ trở thành sự thật?

Nếu mà mình cầu nguyện biến thành phụ nữ thì chẳng lẽ sẽ thật sự sẽ biến thành phụ nữ sao?

Chu Dương lắc lắc đầu, lập tức ném cái suy nghĩ nguy hiểm này ra khỏi đầu.

Mình làm một thằng đàn ông quá tự do thoải mái, đầu bị nước vào mới muốn trở thành một người phụ nữ.

Bên cạnh mình còn một đàn mỹ nữ kêu gào đòi ăn, không thể sử dụng tử vong va chạm được nữa thì chẳng lẽ muốn mài đậu hủ?

Như vậy vui lắm sao?

Đừng nói, chỉ mới nghĩ tới thôi là đã có cảm giác muốn bị ăn đánh.

Vậy thì nên cầu nguyện cái gì bây giờ?

Nữ thần may mắn yêu mình?

Cái ý kiến này không tệ!

Không biết cầu nguyện thuộc tính bốn chiều gia tăng lên một nghìn tỷ điểm có được hay không đây?

Hay là cầu nguyện cho thêm một tỷ nguyện vọng, dùng gần hết thì lại tới một tỷ nguyện vọng nữa, cứ tiếp tục lặp đi lặp lại như thế thì chẳng phải là kiếm lời to!

« Thông báo của hệ thống: Không thể thực hiện nguyện vọng này, nếu mà túc chủ khăng khăng phải làm thì sẽ lãng phí hết Tiền xu nguyện vọng trân quý này. »

Đậu xanh, hệ thống là cố ý nhằm vào mình phải không?

- Vậy nếu ước một nghìn tỷ điểm thuộc tính thì sao?

« Thông báo của hệ thống: Ước nguyện của túc chủ không thể vượt quá phạm trù năng lực của bảo rương Siêu Thần cấp. »

Một lần mở bảo rương Siêu Thần cấp mới chỉ được một vạn điểm thuộc tính, hiện giờ lập tức muốn có được một nghìn tỷ thì xác thực đã vượt quá mức bình thường.

- Vậy… Nữ thần may mắn yêu tôi?

« Keng, đã sử dụng Tiền xu nguyện vọng, nguyện vọng này đã có

hiệu lực! »

« Nữ thần may mắn đã chú ý túc chủ, vận mệnh sẽ khiến cho hai người gặp nhau và yêu nhau. »

???

Chó má hệ thống! Chú mày không nghe tao nói câu này là câu nghi vấn sao?

Tao mới chỉ hỏi thăm, tại sao chú mày lại sử dụng luôn rồi!

Một quả tiền xu nguyện vọng trân quý cứ thế mà bị dùng xong rồi!

Nhưng mà suy nghĩ một chút, nếu có thể đổi được sự chú ý của nữ thần may mắn thì cũng không tính là thiệt thòi.

Mà…. Nữ thần may mắn có dáng vẻ như thế nào?

Đừng nói là cô ta có tướng tá thô kệch, mọc ra bốn con mắt, tám cánh tay, lỗ mũi còn lớn hơn mặt của mình, lông mũi dài đến tận miệng đi?

Trong đầu Chu Dương xuất hiện đủ loại hình ảnh kỳ quái, chỉ mới nghĩ thôi mà đầu đã đau như búa bổ.

Nữ thần may mắn là nữ thần, hẳn là cô ta sẽ không lớn lên thảm như vậy chứ...

Nếu Nữ thần may mắn quả thật có hình dạng như vậy thì Chu Dương sẽ không cần nói hai lời, đánh chết cô ta trước đã rồi nói sau.

Chu Dương nhanh chóng quăng suy nghĩ này ra sau đầu, chỉ là một quả tiền xu nguyện vọng mà thôi, về sau mình sẽ còn có cơ hội mở ra nữa, không cần thiết phải phí thời gian và tinh lực vì chuyện này.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Sinh mệnh chi nguyên. »

« Sinh mệnh chi nguyên (Siêu Thần cấp): Bảo vật sinh ra từ ngọn nguồn sinh mệnh, nắm giữ sinh mệnh chi lực trân quý nhất.

« Hiệu quả siêu thần — Nguyên dịch sinh mệnh: Mỗi tháng thì Sinh mệnh chi nguyên sẽ sản sinh ra 10 lít nguyên dịch sinh mệnh, có thể cải tử hồi sinh, hoạt tử nhân nhục bạch cốt. Mỗi lít nguyên dịch sinh mệnh có thể gia tăng một ngàn năm tuổi thọ. »

« Hiệu quả siêu thần — Sinh Mệnh lĩnh vực: Sáng tạo một cái lĩnh vực đặc biệt, bất kỳ thương thế gì đều sẽ được tu bổ ngay lập tức, sau khi chết thì cũng sẽ được phục sinh ngay. »

« Hiệu quả siêu thần — Sinh chi lực: Nơi ở của vạn vật sinh cơ, ngọn nguồn của tất cả sinh mạng, rót sinh chi lực vào thì mục tiêu sẽ không tử vong. »

« Hiệu quả siêu thần — Tước đoạt sinh cơ: Sinh chi cực vì chết, thu hồi sinh mệnh lực trong cơ thể mục tiêu, trở về ngọn nguồn của nó. »

Oa! Thứ tốt!

Tuyệt đối là thứ tốt!

Ánh mắt Chu Dương sáng rực, cho dù Sinh mệnh chi nguyên không có hiệu quả khác, chỉ cần Nguyên dịch sinh mệnh thì cũng đã đủ đại biểu giá trị vô pháp lường được của nó.

Mỗi tháng lấy được nguyên dịch có thể gia tăng tuổi thọ một vạn năm, chỉ cần thứ này không bị hủy đi thì vĩnh sinh là chuyện nằm trong lòng bàn tay.

Mấy hạng năng lực khác của Sinh mệnh chi nguyên cũng không tồi, nhưng nếu so sánh với hiệu quả này thì có chút ảm đạm phai mờ.

Chu Dương đang rầu không có cách nào giải quyết vấn đề tuổi thọ của chúng nữ.

Mặc dù chúng nữ đã đạt đến cấp Thần Thoại, tuổi thọ dài đến ngàn năm nhưng mà vẫn còn kém rất xa với tuổi thọ trăm ngàn năm của Chu Dương.

Chu Dương vẫn luôn muốn tìm cách giải quyết vấn đề này, hiện tại đã có biện pháp giải quyết rồi.

Có thứ này thì không chỉ Chu Dương có thể lấy được vĩnh sinh, ngay cả các cô vợ bên cạnh anh cũng có thể được hưởng lợi.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Thủ Hộ Thần phù. »

« Thủ Hộ Thần phù (siêu thần khí): Bùa hộ mệnh đặc biệt, người nắm giữ bùa hộ mệnh này sẽ vô pháp bị tiên đoán, nguyền rủa, không thể bị cảm giác tới, mất đi vết tích bên trong con sông vận mệnh, kẻ địch không cách nào giết chết túc chủ ở một khi nào đó

trong dòng thời gian. »

Thứ tốt! Bảo bối bảo vệ tánh mạng.

Kẻ địch mà mình trêu chọc sẽ càng ngày càng lợi hại, ai biết lúc nào sẽ đụng phải một tên âm hiểm, sử dụng nguyền rủa sau lưng mình đây.

Có vật này thì cho dù Chủ Thần khống chế thời gian đích thân xuất hiện thì mình cũng sẽ không cần phải luống cuống.

Đương nhiên, nếu hắn ta dám đến thì Chu Dương nhất định sẽ để cho hắn ta có tới mà không có về, thuận lợi tước đoạt thần cách Chủ Thần của hắn.

« Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được năng lực Cắn nuốt. »

« Cắn nuốt (Siêu Thần cấp): Túc chủ nắm giữ năng lực cắn nuốt, ăn hết thức ăn hoặc là những vật phẩm khác thì có thể thu được giá trị thuộc tính hoặc là năng lực ngoài định mức trong đó. »

Chỉ có vẻn vẹn một cái hiệu quả thôi sao?

Chu Dương thử lấy ra một khối bánh ngọt rồi ăn hết.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ ăn hết một khối bánh ngọt, hiệu quả Cắn nuốt được phát động, đẳng cấp mỹ thực gia của túc chủ +1. »

-.....

Không phải đã nói thêm thuộc tính sao? Đẳng cấp mỹ thực gia lại là cái quỷ gì?

Chỉ có thể nói bánh ngọt quá cay gà, không giúp Chu Dương tăng thuộc tính được.

Chu Dương ăn thử một khối thịt thú biến dị.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ đã ăn hết một khối thịt thú biến dị, hiệu quả Cắn nuốt được phát động, túc chủ thu được lực lượng +3, thể chất +3. »

Ồ, có hiệu quả rồi!

Ánh mắt Chu Dương sáng lên, anh lập tức lấy ra thức ăn mà chúng

nữ chuẩn bị, thịt khô cự thú Ewen Sack, rồi ăn hết một khối to.

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ ăn hết một kí thịt cự thú Ewen Sack, hiệu quả Cắn nuốt được phát động, túc chủ thu được lực lượng +23, thể chất +31, nhanh nhẹn +15, tinh thần +18. »

Hiệu quả cũng không tệ lắm!

« Thông báo của hệ thống: Túc chủ đã ăn hết một kí thịt rắn Yamata no Orochi, hiệu quả Cắn nuốt được phát động, túc chủ thu được lực lượng + 123, thể chất +97, nhanh nhẹn +88, tinh thần +99. »

Trải qua một hồi thí nghiệm đơn giản thì Chu Dương đã phát hiện được một điều, nguyên liệu nấu ăn có phẩm chất và đẳng cấp càng cao thì hiệu quả mang tới cũng sẽ càng tốt.

Từ hôm nay trở đi, Chu Dương có thể bắt đầu đi lên con đường ăn cơm là có thể biến cường.

Đừng xem ăn một lần mới được một trăm tám mươi điểm, mỗi ngày đều ăn ba bữa, tích góp một tháng chính là một con số kinh khủng.

Ví dụ một ngày có thể gia tăng thuộc tính bốn chiều hơn ba trăm điểm, như vậy nghĩa là một năm Chu Dương sẽ thu được mười vạn điểm thuộc tính.

Mười năm thì sao?

Một trăm năm?

Đừng quên, Chu Dương chính là người có thể sống tới mười vạn năm.

Sống đến già, ăn đến già, biến cường đến già.

Ăn cơm là có thể biến cường!

Chu Dương không nói hai lời, lập tức hóa thân thành Thao Thiết quét sạch bàn ăn.

- Thức ăn mình nuôi dưỡng vẫn là quá ít, đặc biệt là thịt thú cấp Thần Thoại.
- Xem ra phải chăm săn giết sinh vật cấp Thần Thoại rồi!
- Không biết quốc gia thần linh đi như thế nào đây?

- Có ai biết đi như thế nào không? Rất gấp, online chờ đợi!

Chương 353: Tận thế sống nương tựa lẫn nhau phụ tử! Cha báo thù!

- Ba ba, đây là thật hả? Thật sự chỉ có nơi ẩn núp mới có thể bảo vệ được chúng ta sao?

Một đứa bé bảy, tám tuổi chỉ về thẻ bài cách đó không xa, phía trên viết rõ ràng.

Hướng Đông Nam 10km có nơi ẩn núp, có thể cung cấp thức ăn, bảo vệ bạn an toàn.

Đang nói chuyện, bụng nó kêu rột rột.

Đói!

- Ba ba, con muốn ăn cơm... con đói!

Đây là hai cha con, hai người gầy đến da bọc xương, mặt mày trắng bệch.

Ngay cả bước chân đi trên đường cũng có vẻ run rẩy, một bộ dáng bất cứ lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

- Đây còn có chút rau củ dại.

Rory miễn cưỡng nở ra một nụ cười, lấy ra túi giấy bao trang rau củ dại và thực vật không biết tên.

Lần nữa từ trong túi xách lấy ra một cái chai, trong đó chứa một chất lỏng màu xanh.

Nguồn nước bình thường đã Vu nhuộm, không dám uống, đây là chất lỏng ép ra từ trong rau củ dại.

Chính là dựa vào thứ này nên hai người bọn họ mới chống đỡ được một quãng thời gian khó khăn nhất.

Đứa bé biểu lộ ra vẻ mặt đau khổ, rất muốn từ chối, nhưng bờ môi trắng bệch, còn có dạ dày đã sớm khô đét bất cứ lúc nào cũng đang

nhắc nhở cậu muốn được ăn.

- Chúng ta sẽ đi nơi ẩn núp!
- Trong đó sẽ có bánh mì nướng tiêu Hoàng, bánh bích quy xốp giòn, thịt nướng thơm ngát...

Rory hiểu dựa vào thứ này bọn họ không sống thời gian dài, nơi ẩn núp là hy vọng cuối cùng của bọn họ.

Tiếp tục tiến lên, nói không chừng còn sẽ có hy vọng.

Hai cha con tiếp tục lên đường, không lâu lắm trải qua một khu dân cư, bọn họ vốn định rời khỏi nơi này, dù sao khu dân cư có nghĩa là có Zombie, đại biểu cái chết.

Nhưng mà quan sát nửa ngày, không thấy động tĩnh gì, lá gan của hai người họ lớn thêm không ít.

Nếu không, lấy trạng thái bây giờ của hai người, nhớ muốn đi tới nơi ẩn núp ngoài 10km, cần phải tiêu hao thể lực rất lớn, dựa vào rau củ dại có hạn trong tay không thể chống đỡ.

Đi tới trước một biệt thự nhỏ gần đó, Rory cầm trong tay búa phòng tai tăng lên thêm can đảm.

Một đường thuận lợi, ở trong không có một Zombie.

Trong biệt thự thức ăn phần lớn đã thối rữa, vẫn có một chút miễn cưỡng còn sót lại.

Làm cho hai người hưng phấn nhất là trong sân có một cây táo, mặc dù phía trên trái táo vẫn chưa chín, khẩu vị cực kỳ khó khăn, nhưng đối với bọn họ bây giờ chính là thức ăn tốt nhất.

- Một túi bánh bích quy chưa mở!

Rory lộ ra nụ cười, cố nén kích động mở ra ăn hết, đưa vào trong tay con trai.

- Nhanh ăn đi!
- Ba ba không ăn ạ?
- Ba ba ăn bánh bích quy!

Đứa bé vội vàng ăn một nửa, lúc này mới dừng tay lại, đưa còn dư

lại bánh bích quy cho Rory.

- Không cần, ở trong khẳng định còn sẽ có đấy!

Hôm nay hình như là hai người may mắn, một Zombie cũng không gặp, đây để bọn họ khó có thể tin.

Số lượng Zombie tồn tại không phải số ít, ngay cả mấy khu vực không có Zombie, vật liệu không biết bị người may mắn còn sống sót cướp đoạt qua mấy chục lần, ngay cả chuột cũng đừng nghĩ từ trong tìm ra một chút xíu thức ăn.

Khu vực này nhất định chính là thiên đường.

Ăn no xong, hai người điên cuồng lục soát, ngược lại cũng cướp đoạt đến không ít thức ăn.

- Hình như có âm thanh!

Hai người men theo âm thanh đi tới một trại chăn nuôi, trong lồng sắt còn thả nuôi một con heo gầy đến sắp da bọc xương.

- Trời ơi! Đây là thịt!

Heo cảm nhận được hơi thở của người sống, điên cuồng thở hổn hển, muốn ăn thịt hai nhân loại này.

Nhưng mà, nó không biết lần hành động này, dẫn tới chỉ là đồ đao của loài người.

- Thịt!

Hai người hưng phấn, Rory nói con trai quay đầu đi, đột nhiên giết chết con thịt, ngay cả máu heo chảy ra cũng không lãng phí.

Đây là thức ăn!

Heo gầy không đến một trăm cân, phần lớn đều là xương, nhưng đối với hai cha con vẫn như cũ là thu hoạch lớn nhất.

Có loại vật này, không chỉ có thể ăn mười mấy bữa thịt, còn có thể ăn canh thịt nóng, ở tận thế chính là hưởng thú lớn nhất.

Rory có động lực, hăng hái, tìm ra một nơi còn lưu lại khí thiên nhiên cho người sử dụng.

Từ trong bồn cầu rút ra nước còn có thể sử dụng, đun nóng nấu thịt,

lại thêm đồ gia vị, không lâu lắm, mùi thịt đã từ trong nồi truyền ra.

Đương nhiên, vì đề phòng mùi thơm truyền ra, đưa tới phiền toái không cần thiết, anh đặc biệt đóng kín toàn bộ cửa sổ.

- Thật ăn ngon quá!

Lần nữa thưởng thức được thức ăn nóng hổi, trên mặt hai cha con lộ ra nụ cười thoải mái.

Bọn họ ở trong tàn khốc tận thế này tìm được ấm áp đã lâu, lần nữa cảm nhận được hy vọng còn sống.

Còn sống, đây là một chuyện tốt đẹp dường nào.

Ngay khi hai cha con đang thưởng thức thức ăn trước mắt, lại có một nhóm người đi tới tiểu trấn.

- Thật không có Zombie, khu vực này nhất định còn có gì đó.

Lúc trước bọn họ đã tới mấy lần, gần đó bồi hồi không ít Zombie, bọn họ thậm chí chuẩn bị một chút điểm đưa Zombie tới, tiêu diệt từng con một, làm sao thức ăn dự trữ không còn mới tạm thời từ bỏ ý nghĩ này.

Không ngờ lần này từ gần đó đi ngang qua, Zombie đã từng sống ở nơi này toàn bộ biến mất, ngay cả một thi thể cũng không có, trên mặt đất cửa hàng chỉ có một tầng tro đen.

Cuối cùng xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ có người giải quyết hết Zombie?

Bọn họ nhìn về phía một cái cây cao lớn phía trước, phía trên còn treo lẻ tẻ mấy quả, nếu quả thật có người làm như thế, tuyệt đối sẽ không để sót lại.

- Chờ đã! Có động tĩnh!

Mọi người ngừng thở, cho là Zombie, âm thầm nắm súng trong tay.

Thanh âm đến từ trong một căn phòng, cửa sổ toàn bộ dùng rèm cửa sổ kéo xuống, xuyên thấu qua khe hở có thể nhìn thấy ánh lửa mơ hồ.

Ừm, còn có hương thơm và tiếng nhai thức ăn.

Người sống! Thức ăn! Mùi thịt thơm!

Thời đại hòa bình tuyệt đối sẽ không người để ý, nhưng ở tận thế...

Trong tay bọn họ có súng, có thức ăn không cướp thì khác cá mặn ở chỗ nào?

Cửa sổ bị đập ầm ầm mở, ném một điếu thuốc sương đàn vào.

Rory phát hiện vấn đề đã muộn, vội vàng kéo qua con trai trốn, thức ăn trân quý rơi trên mặt đất làm cho đau lòng người.

Ầm!

Tiếng súng kèm theo ánh lửa, đạn xuyên thấu khói mù, lại lần nữa bay xẹt tới, đạn đi vào lồng ngực con trai của Rory.

Định mang theo con trai trốn vào phòng bếp, bàn tay lại cảm thấy ấm áp, anh quay đầu nhìn lại, máu con trai đã chảy đầy đất.

Mặc dù anh liều mạng đè lại vị trí vết thương, vẫn không cách nào ngăn cản máu tươi chảy ra.

Con trai đã chết...

Ngọn lửa tức giận nổ tung lồng ngực, ánh mắt Rory trở nên đỏ rực.

- Chúng mày đám này trời đánh khốn kiếp! Tại sao chúng mày phải làm như vậy?
- Chúng mày sẽ chết không được tử tế!

Tiếng súng tiếp nối hướng phía phòng bếp kéo tới, thanh âm Rory im bặt.

- Người đã chết rồi à?

Đến lúc khói mù trở thành nhạt, bọn họ mới chậm tiến vào, liếc mắt thấy trong phòng khách tràn đầy một nồi thịt lớn, hương thơm thức ăn điên cuồng kích thích vị giác của bọn họ.

- Thịt! Hơn nữa không phải là thịt người!

Bọn họ nhiều lần thưởng thức qua thịt người, có thể rõ ràng phân biệt mùi thịt người khác với các loại thịt khác.

Trong mắt những người này bắt đầu sáng lên, thậm chí có người

không để ý nước cốt nóng hổi, thò tay vào trong nồi cháo nóng hổi cầm lên một miếng thịt lớn cắn ăn.

Càng ngày càng nhiều người gia nhập hàng ngũ giành cướp, sợ chậm một bước thì chút cháo đều không kiếm nổi.

- Đáng chết khốn kiếp! Chúng mày không phải thích ăn hả?

Rory liều lĩnh ôm lấy một nồi canh thịt bừng bừng hơi nóng, dội về phía những người xâm nhập.

Nồi canh thịt đang sôi sùng sục xối lên toàn thân bọn họ, những người xâm nhập điên cuồng kêu thảm thiết.

Búa phòng tai đập ầm ầm, người xâm nhập tiếp theo đối mặt chính là người cha báo thù.

Chương 354: Dẫn Dụ Người Sống Đến Nơi Ẩn Núp Làm Thức Ăn! Virus Sinh Hóa Quân Chủ Lại Xuất Hiện! Giáo Đình

Máu tươi chảy khắp biệt thự, hòa trộn với canh thịt, chảy đến mỗi góc trong phòng.

Rory như phát điên vung búa về phía toàn bộ năm người xâm nhập, trên mặt còn lưu lại vẻ điên cuồng.

Lạch cạch!

Búa phòng tai lại lần nữa vứt trên đất, Rory đi tới phòng bếp, thi thể con trai đã trắng bệch, triệt để mất đi hơi thở.

Người đã chết!

Rory ôm thi thể, nước mắt trong mắt không ức chế được.

Đàn ông không phải không khóc, chỉ là chưa tới lúc đau lòng.

Vì sao ông trời tàn nhẫn như vậy, bọn họ vừa tìm ra hy vọng cuộc sống mới, tại sao khổ nạn cứ theo nhau mà tới!

Đột nhiên, cánh tay con trai di chuyển, nó từ từ mở mắt, ánh mắt có màu tro tàn, không thấy một chút thần thái.

Người đã biến thành Zombie!

Đứa bé mạnh mẽ nhào tới Rory, lại bị Rory trước một bước chế phục.

- Con trai, ba sẽ giết con, chúng ta sẽ vĩnh viễn ở chung một chỗ!

Từng dây thừng trói trên người con trai, trên đầu càng mang theo khăn trùm đầu màu đen.

Vô luận vùng vẫy như thế nào, một đứa bé bảy, tám tuổi biến thành Zombie cũng là một loại nhỏ yếu nhất, làm sao có thể so sánh với người trưởng thành.

- Không phải con muốn đi nơi ẩn núp hả? Ba ba sẽ dẫn con đi.

Rory nhìn lướt qua thức ăn trên đất, nhìn cũng không nhìn nhiều.

Cầm lên mấy cái súng ống, mang theo con trai rời khỏi thị trấn nhỏ, đi tới vị trí nơi ẩn núp trong trí nhớ.

Dọc theo đường đi không gặp phải một nửa chút vấn đề, ngay cả trên bầu trời có một vết sáng lóe lên một rồi biến mất cũng không để ý.

Nơi ẩn núp ở nơi tương đối nơi vắng vẻ dấu chân, dựa lưng vào rừng rậm, gần đó lần lượt thiết lập các bức tường phòng hộ, dùng để chặn Zombie.

Thường xuyên có thể thấy từng cặm bẫy xuất hiện gần đó, từng Zombie ngã trên mặt đất, triệt để mất đi sức sống.

Lại lần nữa xuyên qua trở ngại, Rosy mang theo con trai đi tới nơi sâu nhất, một pháo đài thiết lập phòng hộ.

Người ngoài cửa phát hiện Rory, có chút cảnh giác đánh giá, họng súng chĩa về phía hai người.

- Không phải nơi ẩn núp chiêu nạp người may mắn còn sống sót à?

Mấy thủ vệ gật đầu một cái, nói:

- Chúng tôi đúng là thu nhận người may mắn còn sống sót, nhưng mà vì đề phòng phiền toái không cần thiết, làm cho cư

dân bất an, kính xin nộp lên súng giới.

- Trừ cái đó ra, chúng tôi còn phải nghiệm chứng xem hai người có bị lây nhiễm virus sinh hóa hay không.

- Nếu mà anh từ chối, thì không thể tiến vào nơi ẩn núp.

Ánh mắt của bọn họ chủ yếu nhìn vào súng ống, trịnh trọng nói.

- Con trai, đã đến nơi ẩn núp, sau này nhất định có thể có cuộc sống rất hạnh phúc.

Trên mặt Rory vẫn duy trì nụ cười, nói với con trai.

Trong lòng hắn lặng lẽ xem nơi này trở thành thiên đường.

Tuy rằng con trai biến thành Zombie, chưa biết chừng sau này sẽ nghiên cứu ra giải dược, giúp cho con trai lại lần nữa sống lại.

- Súng có thể giao cho anh!

Rory đưa súng trong tay tới, sau một khắc, thủ vệ đã vung đến báng súng đập ầm ầm tại trên đầu của anh ta.

- Tại sao súng của Carl lại ở trong tay anh ta!

- Tám chín phần mười bị gia hỏa này giết!

- Đây là đưa tới cửa thịt người mới mẻ, tuyệt đối không thể bỏ qua!

Những người này lại có thể là một phe với người xâm nhập?!

Một chỗ chẳng phân biệt được xanh đỏ trắng đen đã giết người cướp bóc, tại sao có thể là một chỗ an vui?

Huống chi, bọn họ còn ăn thịt người!

Vừa rồi, khi Rory chuẩn bị đứng lên, báng súng lần nữa đánh vào trên đầu. Đầu kịch liệt đau nhức, máu tươi từ trên đầu chảy xuống, nhuộm đỏ hai mắt.

- Chẳng lẽ là một người phụ nữ xinh đẹp, giấu kín như vậy?

Bọn họ thô bạo mở ra khăn trùm đầu màu đen, con trai của Rosy lấy được tự do lần nữa nhào tới.

- Không!

Ầm!

Tiếng súng vang lên, đầu tại chỗ bị những người bên cạnh một thương đánh nát.

Dòng máu của Zombie rơi vào trên người Rory, biểu tình của anh trở nên vô cùng ngốc trệ, con trai mình chết...

Vốn được anh dẫn vào nơi ẩn núp, chính là bước vào tử vong địa ngục.

Không đợi Rory kịp phản ứng, người đã bị thô bạo đẩy ngã, chờ lần bị bất tỉnh, đã bị trói.

Đây là một phòng chứa thức ăn nhỏ, từng người bị treo lên giống như thịt lợn.

Bọn họ phần lớn đã hong khô, trên người có nhiều vị trí biến mất, vết cắt rất chỉnh chu.

Hiện tại Rory chính là đồ phu thức ăn trưng bày trên giá hàng.

- Không ngờ gia hỏa này tỉnh lại!
- Anh ta mang theo đồ vật của Carl, tám chín phần mười đã bị anh ta giết!
- Kệ đi, không thể cứ giết chết như vậy, phải lợi dụng thịt người hợp lý mới được, tận thế thức ăn quý giá như vậy, không thể lãng phí!
- Chúng mày đám cay gà này!

Rory liều mạng vùng vẫy cũng không làm nên chuyện gì, xích sắt trên người gắt gao vây khốn anh.

Nhìn đến kẻ thù giết chết con trai ở trước mắt, trong miệng của Rory giống như có một đống lửa đang cháy.

Thủ vệ một quyền đánh vào trên mặt anh, vài cái răng bay ra ngoài.

- Phi! Mày ở chỗ này chờ chết đi!
- Tao sẽ ăn sạch từng miếng thịt của mày!

Nói xong, bọn họ bước nhanh rời khỏi!

- Tôi muốn báo thù!
- Tôi khát vọng lực lượng!
- Tôi muốn cho đám súc sinh này chết không được tử tế!

Nhưng mà, Rory chính là một người bình thường, làm sao có thể giãy giụa cởi trói.

Cúi đầu xuống, vị trí cổ áo có một chút máu hiện lên màu tím đen.

Đây là lúc đầu con trai bị đánh nát, máu đã bắn lên người khác, hoàn toàn khác với máu của người bình thường.

- Con trai, hay ban cho ba lực lượng, để ba giải quyết đám súc sinh này!

Ánh mắt Rory trở nên kiên định, cúi đầu xuống, lè lưỡi ra liếm vết máu.

Một lát sau, thân thể cơ thể bắt đầu bành trướng, người đã trải qua biến thành Zombie.

Ầm!

Xích sắt to bằng ngón út trong nháy mắt bị Rory kéo đứt, hóa thành vô số mảnh nhỏ xuyên thủng vách tường.

Mỗi một mảnh nhỏ đều giống như đạn.

Rory biến thành Zombie, không phải Zombie thông thường.

Anh duy trì bộ dáng và trí tuệ của loài người, thực lực lại vô cùng khủng bố!

Vách tường tại trước mặt anh giống như giấy, dễ như trở bàn tay xô ra một lỗ thủng lớn.

Động tĩnh lớn như vậy đưa tới các cư dân nơi ẩn núp chú ý, rối rít tụ tập tới gần nơi này.

- Đây không phải là thịt kho dự trữ hả?
- Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Người vừa rồi giam giữ Rory, vẻ mặt kinh ngạc nhìn lổ thủng to lớn trên vách tường, thật lâu không thể hoàn thần.

.....

- Mày giết con trai của tao! Tao muốn mày chết!

Rory giống như quỷ mị xuất hiện ở trước mặt thủ vệ, một bộ cắn người khác.

Cánh tay anh bắt đầu biến ảo, mọc ra Cốt Nhận trắng như tuyết, phía trên tản ra hàn quang sáng ngời.

- Giết nó!

Mọi người kịp phản ứng, súng ống không tách ra lửa, nhưng mà, đạn bắn lên người Rory, thậm chí ngay cả da thịt đều không cách nào phá vỡ.

Nếu mà Chu Dương ở đây, nhất định có thể nhận ra hình thái bây giờ của Rory chính là sinh hóa cực thể virus Quân Chủ!

Mặc dù là chưa hoàn toàn hình thái hình thể, nhưng cũng không phải là người bình thường có thể ngăn cản, đừng nói súng ống bình thường, ngay cả xem như vũ khí laser cũng không có khả năng trầy da.

- Chết đi cho tao!

Rory hóa thành một lục ảnh lóe lên một rồi biến mất, thủ vệ trong nháy mắt phân giải thành vô số viên, rối rít bị anh nuốt vào trong bụng.

- Nhân loại quả nhiên là sinh vật đây tội ác, chúng mày hãy nghênh đón hủy diệt đi!

Những người khác kịp phản ứng, súng ống bắt đầu bắn, nhưng mà, điều này cũng không có tác dụng gì.

Lục ảnh đã sắp đến mắt thường không thể nhìn kịp, nơi đi qua, thi thể cũng không lưu lại, toàn bộ vào bụng Rory.

Rory biến hóa một chút xíu, năng lượng trong thân thể, tiến hóa về phía virus Quân Chủ hoàn mỹ nhất.

Dù sao không sử dụng nguyên dịch tiến hóa sinh hóa thần cấp, tuy rằng hình thái là rốt hình thái cuối cùng, nhưng thực lực trước mắt

nhiều nhất bạo đến cấp Quân.

Cuồng phong qua đi, một mảnh hỗn độn.

Triệt để hủy diệt nơi ẩn núp lừa gạt người may mắn còn sống sót, lấy thịt người làm thức ăn.

Trong toàn bộ vật còn sống toàn bộ tử vong.

- Lực lượng tội ác!
- Thánh quang sẽ tịnh hóa tất cả!

Một ánh sáng màu trắng từ xa đến gần, mấy người cầm thánh giá, thành viên giáo đình cầm Liệp Ma Nỏ trong tay nhanh chóng lại gần.

Chương 355: Virus Quân Chủ Muốn Diệt Thế! Hôm Nay Là Vận May Của Ngươi, Cũng Là Tai Họa Của Ngươi

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Nhân loại, đáng chết!

Trong mắt Rory hóa thân thành virus sinh hóa Quân Chủ tất cả đều là vẻ điên cuồng, trên người dẫn đến một luồng ánh sáng màu xanh, ánh sáng trắng như tuyết xé rách không khí.

- Ánh sáng thần thánh!
- Thánh khiết chi giáp!
- Thánh quang thập tự kiếm!

Từng đạo thánh khiết quang mang bắn ra, chiếu sáng khu vực này giống như ban ngày.

Trên người đám chiến sĩ giáo đình xuất hiện áo giáp thánh khiết,

trường kiếm trên tay tỏa ra thánh quang, vô cùng loá mắt.

- Phá Ma Tiễn!

Nhóm người diệt ma rối rít thay Nỏ chữ thập, xức Thánh Thủy lên trên, sát thương hiệu quả đối với sinh vật tà ác nắm giữ siêu phàm.

- Toàn bộ tà ác đều sẽ bị tiêu diệt!

- Chết đi cho ta!

Rory đứng tại chỗ, ánh mắt lấp lánh có thần nhìn thánh quang đập vào mặt, trên mặt lộ ra vẻ khinh thường.

Vô luận là ánh sáng thánh khiết thần thánh, hay là thánh quang thập tự kiếm, thậm chí là Phá Ma Tiễn, đều không thể tạo thành một chút tổn thương đối với Rory.

Thậm chí ngay cả da thịt đều không cách nào phá vỡ.

Toàn bộ thành viên giáo đình sững sờ, hoàn toàn không thể tin được sẽ xuất hiện loại tình huống này.

Cho đến nay, bọn họ tiến hành nhiều lần hành động, mỗi lần xuất thủ đều hiệu quả

Rory không phải Zombie đặc biệt duy nhất, lúc trước xuất hiện qua mấy lần Zombie cự nhân, Zombie khống chế lòng người đều bị người của giáo đình tuỳ tiện giải quyết.

Quái vật xuất hiện lần này quá mạnh mẽ!

Có cảm giác làm cho người không đoán ra.

- Không phải các ngươi tiêu diệt tội ác à? Vì sao lúc mấu chốt không xuất hiện?!

- Vì sao nhìn đến ác nhân làm ác thì như không thấy?

- Tôi diệt trừ người ác, tại sao tôi lại trở thành tà ác trong mắt các ngươi!

Rory giống như có một đốm lửa đang cháy, anh phẫn hận cái thế giới này.

Mình và con trai gặp phải nguy hiểm và khó khăn thì chưa từng xuất hiện, bị bắt trở thành thức ăn thì bọn họ thì chưa từng xuất hiện,

thẳng đến giải quyết hết những ác nhân này ngược lại biến thành tội ác trong mắt bọn họ.

Đây chính là gọi là công chính à?

Anh hận!

Cái thế giới này quá không công bằng, cần phải thay đổi!

- Tội ác của anh không thể tha thứ! Anh giết người, ăn thịt người, đây là sự thật không thể thay đổi!
- Một Zombie có được ký ức và năng lực suy nghĩ, đại giáo chủ nhất định cảm thấy rất hứng thú!
- Da dầy chút, có thể sử dụng Thánh Ti Võng.

Chiến sĩ giáo đình chẳng những không sợ hãi, trên mặt ngược lại lộ ra vẻ hưng phấn.

Người liệp ma lấy thủ pháo ra, ném về phía Rory, lưới ánh sáng màu trắng từ trong bắn tán loạn ra, giống như mạng nhện vững vàng nhốt Rosy lại.

- Tội ác ắt sẽ...

Còn chưa nói hết lời, quang võng màu sắc đã trở nên u lục, giống như nhiễm phải đồ không sạch sẽ.

Không đợi người liệp ma kịp phản ứng, thánh khiết chi võng đã bị rách, cổ người liệp ma bị xé thành hai đoạn.

- Khốn kiếp! Ác ma đáng chết này!

Trong mắt bọn họ lộ ra vẻ sợ hãi, đến giờ phút này rồi, bọn họ hiểu rõ mình không phải là đối thủ của Rory, nảy sinh thoái ý.

- Nhanh cầu cứu tổng bộ!
- Muốn chạy trốn à?
- Không phải các người rất ghét quái vật hả? Tôi sẽ biến các ngươi thành quái vật, như thế nào?

Khí độc màu xanh lấy Rory làm tâm khuếch tán ra bốn phương tám hướng, nơi đi qua vạn vật khô héo, biến thành tử vực.

- A!

m thanh thảm thiết liên tục vang dội không ngừng, tất cả mọi người giáo đình dâng lên thánh quang hộ thuẫn và hộ thân phù nhưng lại không có nửa điểm tác dụng.

Nơi khí độc đi qua, tất cả mọi người biến thành Zombie, biến thành nô lệ của Rory.

- Thế giới tội ác sẽ không thống khổ!

Phạm vi khí độc màu xanh càng ngày càng lớn, cuối cùng đạt đến một trăm mục tiêu tiếp xúc với khí độc, vô luận là nhân loại hay là phi trùng Tẩu Thú, toàn bộ biến thành quái vật sinh hóa.

Rory hóa thân thành ngọn nguồn của ôn dịch, không ngừng lan tràn virus sinh hóa nguyên dịch nồng độ cao ra các khu vực khác.

Từng con chim bay qua trên không trung chỉ vừa nhiễm phải một tia khí độc, trong nháy mắt hóa thành quái vật con ngươi u lục.

Bọn chúng ở trên trời làm trinh thám cho Rory, tìm vật còn sống.

Không người nào có thể trốn kéo dài tính mạng.

Những con chim nhìn về phía phương xa, một đạo hào quang màu vàng sắp bay lại gần, hình như là chín con rồng vàng.

- Đây là trợ thủ của các ngươi hả?

- Nghĩ ngờ lại nhanh như vậy?

Rory đuổi về phía phát ra kim quang, trên mặt xuất hiện hưng phấn đã lâu.

Anh có thể cảm nhận được con mồi lần này càng cường đại hơn so với trước kia.

- Ồ, không ngờ lại có thể xuất hiện một virus sinh hóa Quân Chủ, lẽ nào nơi này có Nurkse văn minh thực nghiệm tràng à?

Chu Dương ngồi trên Cửu Long Thiên Đế Liễn, đã sớm thấy Rory, ánh mắt lộ ra vẻ hiếu kỳ.

Virus sinh hóa bình thường tiến hóa ất chậm, không có nguyên dịch tiến hóa giúp đỡ, cho dù là cấp Quân đều khó xuất hiện, càng không cần phải nói đến virus cấp bậc Quân Chủ.

Nếu không Nurkse văn minh sẽ không vẫn không thành quả, thẳng đến Chu Dương tạo ra ra Thần Thoại cấp sinh hóa tiến hóa nguyên dịch mới sẽ sinh ra ra virus sinh hóa Quân Chủ.

Mặc dù có nguyên dịch sinh hóa tiến hóa cấp Thần Thoại giúp đỡ, mấy chục vạn con Zombie chỉ có một con thành hình, rõ ràng muốn sinh ra một coo virus sinh hóa Quân Chủ khó khăn bao nhiêu...

Virus Quân Chủ trước mắt này thời gian tiến hóa không lâu, thực lực kém xa mình này làm thế nào tạo ra nhỉ?

Phát động năng lực Chưởng Khống Giả Ký Ức, Chu Dương đã nhận được tin tức hữu dụng.

- Không ngờ lại là một kẻ đáng thương!

Rory thật nhanh tới gần phương hướng của Chu Dương, sau lưng anh chậm rãi nhúc nhích, mọc ra một đôi cánh thịt, nhanh chóng bay lên không.

Đây là năng lực của virus Quân Chủ, thiên biến vạn hóa.

- Trở thành nô lệ của tao đi!

Mảng lớn sương độc màu xanh bay về phía Chu Dương, muốn làm cho Kim Long còn có Cửu Long Thiên Đế Liễn bị nhiễm độc của anh ta.

Nhưng mà, chuyện quỷ dị xảy ra, toàn bộ sương độc màu xanh còn chưa tới gần đã hư không tiêu thất, giống như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

- Không biết nên nói anh vận khí tốt, hay là vận khí không tốt!

- Trở thành virus Quân Chủ là vận may của anh, nhưng gặp phải tôi chính là bất hạnh!

Trong bàn tay Chu Dương nhiều hơn một chai thủy tinh chưa một chất lỏng màu tím, chính là nguyên dịch sinh hóa tiến hóa cấp Thần Thoại.

Mưa tím đầy trời, rơi lên người Rory và quái vật sinh hóa bên cạnh nó khống chế.

Lực lượng!

Rory có thể cảm nhận được lực lượng của mình đang nhanh chóng

tăng lên, thời gian ngắn ngủi tăng lên gấp 10 lần.

Sau lưng khống chế sinh vật cũng như thế, chỉ là bọn họ rất sắp không chịu đựng nổi loại lực lượng này, rối rít bạo thể mà chết.

Cơn mưa màu tím tan đi, quân đoàn sinh hóa Rory tạo ra toàn quân bị diệt, chỉ còn lại một mình Rory.

Có cần ra sức như vậy hay không! Tôi còn lấy 0.9 vì có thể quá nhiều tạo ra mấy virus Quân Chủ, quét thêm điểm tích phân!

- Rốt cuộc anh là ai?

Rory khó nén vẻ khiếp sợ trên mặt.

Sau khi trở thành virus Quân Chủ, anh có thể cảm nhận được mình có lực lượng cường đại, gần như không gì không làm được.

Nhưng mà, người mới xuất hiện này lại nắm giữ lực lượng vượt xa tưởng tượng của mình.

Khỏi cần phải nói, chỉ riêng năng lực ban cho mình lực lượng gấp 10 lần, đã làm cho anh khiếp sợ không thôi.

- Ừm, người giết anh!

Chu Dương cười, sau đó từ trong Cửu Long Thiên Đế Liễn bay vút ra.

????

Người này định làm gì?

Trước khi đánh chết đối thủ, phải làm cho đối phương mạnh hơn hả?

Hay là nói anh ta vẫn luôn coi mình là một con chuột, ôm lấy tâm tính trêu đùa.

Ánh mắt Rory trở nên lạnh như băng, anh sẽ để cho gia hỏa này biết rõ quyết định vừa rồi của mình là ngu xuẩn bực nào!

Chương 356: Thiên Sứ là vợ của ta! Thần Quang Minh nô dịch vợ của ta, phải bồi thường thần

cách!

- Tên ngu xuẩn! Mày sẽ không có cơ hội hối hận đâu!

Rory lao nhanh về phía Chu Dương, nhưng mà vừa mới vọt tới một nửa thì thân thể hắn đã bị giam cầm, không cách nào nhúc nhích.

Ngay cả lực lượng cường đại vừa mới lấy được cũng không cách nào phá tan sự giam cầm này được.

Rõ ràng bên ngoài không có thứ gì, nhưng tại sao hắn lại không thể cử động chứ?

Cho dù Rory có vùng vẫy như thế nào, thậm chí khống chế thân thể biến ảo thành nhiều hình thái, kích thước khác nhau thì cũng đều vô dụng.

Xiềng xích trật tự!

Đây là siêu thần khí khống chế trật tự và quy tắc. Đừng nói virus Quân Chủ là cấp Thần Thoại, cho dù hắn ta thu được thần cách trở thành thần linh thì cũng không thể nào đánh vỡ trói buộc này.

Lấy thứ này tới đối phó Rory chính là khi dễ kẻ yếu.

Giống như cầm vũ khí nóng đối phó với người thời kỳ đồ đá.

- Đây là lực lượng gì?

Rory cảm nhận được sự sợ hãi sâu đậm đang dâng lên trong lòng.

Hắn vốn tưởng rằng mình đã nhận được lực lượng cường đại thì sẽ từng bước vô địch, lòng tự tin càng ngày càng trở nên bành trướng.

Nhưng mà vì sao thực lực hắn đã tăng lên gấp mười lần mà vẫn không có chút sức phản kháng nào?

Cái này không khoa học!

Rory hoàn toàn không ngờ vừa mới ra cửa đã bị người khác dạy làm Zombie...

- Mày không có cơ hội hối hận rồi!

Bàn tay Chu Dương chậm rãi khép lại, một cỗ lực lượng không cách nào chống đỡ chậm rãi truyền khắp người Rory, bóng tối tử vong bất

ngờ ập tới.

Mình sắp chết rồi sao?

- Dương ca, hiếm khi gặp được một mục tiêu thích hợp, anh cho em luyện tay một chút đi!

Thực lực của chúng nữ đã được tăng lên nhanh chóng, nhưng năng lực thực chiến lại cực yếu.

Có thể nói là sau khi đi theo Chu Dương thì bọn họ hoàn toàn mất đi năng lực động thủ.

Có những người như Trang Vũ Tĩnh không thích đánh đánh giết giết, nhưng nếu là những người thích chiến đấu như Kyle, vài ngày không đánh thì toàn thân đều khó chịu.

- Để em đến tinh lọc tội ác đi!

Kyle vỗ cánh chậm rãi bay ra, hào quang thánh khiết vô cùng loá mắt.

- Đừng giết chết là được!

Chu Dương nhắc nhở một câu rồi lùi về phía sau, nhường sân khấu cho Kyle.

Nếu Kyle giết chết Rory thì mình sẽ không đạt được tích phân, tự dưng mất trắng năm ngàn vạn tích phân thì sẽ rất đau lòng.

Có giàu có thì cũng không thể lãng phí như vậy, đó là bốn cái bảo rương cấp Thần Thoại đó!

Rory không hiểu chuyện gì đang xảy ra, không phải là mình muốn lạnh sao?

Xiềng xích trật tự biến mất, không đợi Rory kịp thích ứng thì đã thấy Thiên Sứ mười hai cánh bay tới.

Thánh quang vẫn là thánh quang kia, nhưng mà lại nồng nặc hơn trước gấp trăm lần. Nơi ánh sáng chiếu qua thì sương độc màu xanh lập tức biến mất như băng tuyết hòa tan, Rory dần dần bị ép lùi về một phía.

Thiên Sứ quá mạnh mẽ, thực lực vượt xa mình.

Phía sau ả còn có một tên Trung Quốc thực lực sâu không lường

được, thế này thì còn đánh đấm như thế nào nữa?

Rory không muốn ở lại đây thêm giây phút nào nữa, hắn nhanh chóng chạy trốn về nơi xa.

- Hèn nhát! Không phải mày muốn hủy diệt thế giới sao?
- Nào có nhân vật phản diện BOSS như mày chứ!

Rory rất muốn khóc, hắn không nghĩ vừa mở màn là lập tức gặp phải trùm cuối. Theo lý thuyết, không phải phe chính nghĩa luôn đợi đến khi tình hình không thể vãn hồi nữa thì mới lên sân khấu sao?

Hắn chỉ vừa mới làm nhân vật phản diện lần đầu, không ngờ lại đụng phải loại tình huống này.

Ai bảo hôm nay là ngày may mắn của mình? Rõ ràng chính là xui xẻo tám đời!

Hai thân ảnh truy đuổi nhau, một trước một sau, vô số thánh quang rơi xuống, đánh cho Rory không ngóc đầu lên được.

- Thánh quang? Tại sao lại có thánh quang nồng nặc như thế?!

Người giáo đình nhận được tín hiệu cầu cứu thì lập tức chạy tới nơi này, vừa vặn nhìn thấy trên bầu trời có hai tia sáng đang va chạm kịch liệt vào nhau, phải nói là phe tà ác đang bị khi dễ thảm.

- Không phải tín hiệu nói tình huống đang nguy cấp sao? Cái này giống nguy cấp ở chỗ nào hả?
- Ngu xuẩn! Thánh quang và thực lực cường đại như vậy thì giáo hoàng cũng kém xa, các ngươi là óc heo sao?
- Thiên Sứ! Đây là Thiên Sứ!
- Đậu xanh! Không phải chỉ có Giáo hoàng đại nhân mới khống chế thuật thần giáng sao? Đinh Tát không có loại năng lực khống chế này!
- Không lẽ là có kẻ lén học trộm?

Nhân viên thần chức thành kính quỳ dưới đất, không biết lẩm bẩm cái gì trong miệng.

- Đại thiên sứ chi kiếm!

Kiếm quang thoáng qua, tất cả sẽ bị tinh lọc!

Rory chỉ còn lại một cái đầu, hắn nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

Hào quang màu đỏ loé lên rồi xuyên thủng đầu của hắn ta.

« Chúc mừng túc chủ đánh chết virus sinh hóa Quân Chủ, thu được 5000 vạn tích phân. »

- Thiên Sứ tại thượng!

Người của giáo đình hô to về phía bầu trời, nhưng mà Kyle cũng không quan tâm đám phần tử cuồng nhiệt kia, lúc này cô đang vùi đầu vào lòng của Chu Dương.

- Cám ơn ông xã!

Đám người giáo đình phía dưới lộ ra vẻ mặt ngốc trệ, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

Thiên Sứ có chồng?

Ai có thể nói cho tôi đây là tình huống gì không?

Không phải Thiên Sứ là thần linh sao? Tại sao ngài ấy có thể yêu một phàm nhân chứ?

Hơn nữa còn là một tên châu Á!

Chuyện này hoàn toàn lật đổ sự tưởng tượng của bọn họ.

Lẽ nào bên trong thiên quốc, Thiên Sứ cũng sẽ lập gia đình sao?

Lại nói, có thể lấy được một vị Thiên Sứ mười hai cánh làm vợ…. Đối phương lại có thân phận tới bực nào?!

Chu Dương cũng rất cao hứng khi nhìn thấy người của giáo đình, thậm chí không thua kém gì khi bọn hắn nhìn thấy Thiên Sứ.

Đã tìm ra thế lực của Thần Quang Minh tại nhân gian, như vậy có nghĩa là mình sẽ có thể mượn cơ hội tìm ra Thần Quang Minh đúng không?

Chu Dương vẫn luôn có cảm giác hứng thú đối với Thần Quang Minh.

Đừng suy nghĩ nhiều, tất nhiên là vì anh muốn chiếm lấy thần cách

của Thần Quang Minh, với tư cách là hồi báo cho việc nô dịch Kyle.

Sau đó sẵn tiện thu luôn những thứ mà hắn ta cất giữ cùng với những tiểu tỷ tỷ Thiên Sứ khác.

Chu Dương rất muốn làm một người giải phóng nô dịch.

Mỗi lần nghĩ đến các tiểu tỷ tỷ Thiên Sứ bị lão già Thần Quang Minh khi dễ, anh lập tức muốn chạy tới dạy cho lão ta cách làm thần.

Chu Dương bước xuống Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt quét qua người của giáo đình.

Tổng cộng có bảy người, sáu nam một nữ.

Trong đó có một người đàn ông trung niên khuôn mặt lãnh khốc, đeo thánh giá to lớn ở sau lưng.

Bốn người là chiến sĩ Thập tự quân mặc áo giáp thời Trung Cổ, trong tay cầm binh khí.

Cuối cùng là một nam một nữ mặc trường bào của nhân viên thần chức.

Người đàn ông có mái tóc vàng óng, mặt đầy tàn nhang.

Người phụ nữ thì có đôi mắt xanh biếc và mái tóc màu rượu đỏ được che giấu trong trong lớp khăn quấn quanh đầu.

Đặc biệt là khi cô nàng cười lên, hai má lộ ra lúm đồng tiền nhàn nhạt.

Thật xinh đẹp!

Chu Dương không khỏi nhìn thêm vài lần.

Bảy người đều đưa mắt nhìn Chu Dương.

Cho dù là Cửu Long Thiên Đế Liễn phong cách đến mức tận cùng hay là tư thái ôm Thiên Sứ mười hai cánh từ trên trời giáng xuống thì đều cho người ta cảm nhận sâu sắc rằng Chu Dương bất phàm.

Trong ánh mắt bảy người lộ ra sự kính sợ.

- Tham kiến Thiên Sứ đại nhân!

Bảy người cúi người hành lễ với Kyle, thái độ vô cùng cung kính.

Chỉ có điều khi nhìn về phía Chu Dương thì bọn họ cũng không biết mình nên dùng lễ nghi gì.

Kyle không nói không rằng, cô thậm chí còn không thèm liếc nhìn người của giáo đình.

Sau khi có được ý thức tự chủ, Kyle càng ngày càng chán ghét cuộc sống trước kia, đặc biệt là cảm giác khi bị nô dịch thành binh khí.

Ngoại trừ sự cảm kích đối với Thần Quang Minh khi đã chế tạo mình thì Kyle hoàn toàn không có hảo cảm đối với người này, ngay cả giáo đình tín ngưỡng Thần Quang Minh cũng bị ghét lây.

- Em trở về đây!

Kyle lười để ý đám người này, cô lập tức bay vào Cửu Long Thiên Đế Liễn rồi biến mất.

- Các người đừng để ở trong lòng, tính khí của vợ tôi không tốt.

-...

Có cảm giác tín ngưỡng của mình sắp nứt vỡ.

Nghe thấy Chu Dương gọi Thiên Sứ mười hai cánh là vợ mình, bọn họ luôn có một loại kích động muốn đánh người.

Chương 357: Thần Quang Minh là tiểu đệ của ta! Mê hoặc Tracy, thần trợ công Kyle

- Không biết ngài là thân phận gì? Chúng tôi nên xưng hô như thế nào?

Đôi mắt màu xanh biếc của Tracy nhìn Chu Dương, vẻ mặt kính sợ.

Dáng vẻ kia giống như là đang nhìn thấy thần tượng của mình, khuôn mặt tràn đầy sự sùng bái.

Đừng nói tiểu cô nương này coi mình là Thần Quang Minh nha!

Chu Dương sử dụng năng lực Kẻ nắm giữ ký ức, sự thật đúng là như thế.

Cái này hoàn toàn không làm cho người ta hưng phấn nổi.

Bị người khác nhận nhầm thành Thần Quang Minh là một việc rất LOW!

Ai nguyện ý bị nhận nhầm mình là một lão già?

Hơn nữa, cấp bậc của mình còn cao hơn cả lão ta, nói đúng ra thì Thần Quang Minh chỉ là một nhánh của Nguyên tố chi thần, là tiểu đệ của mình.

Đương nhiên, Thần Quang Minh không muốn thừa nhận chính là một chuyện khác.

- Tôi là cấp trên của Thần Quang Minh.

Chu Dương nói những lời này không chút khách khí, giống như đó là một sự thật hiển nhiên.

Nhưng mà đám người giáo đình thì đã hoàn toàn vỡ tổ!

- Mày dám vũ nhục Thần Quang Minh!
- Rốt cuộc thì mày là ai?
- Lẽ nào là thiên sứ vừa mới sa đọa?
- Không đúng! Năng lượng của Đọa thiên sứ không còn là thánh quang, mà là hắc ám chi lực, hắn ta không phải là Đọa thiên sứ!
- Ai dám vũ nhục Thần Quang Minh thì không thể bỏ qua!

Bọn hắn đều là tín đồ cuồng nhiệt của Thần Quang Minh, nghe thấy Chu Dương nói bậy bạ như vậy thì sao mà không tức giận cho được?

Trong lòng các tín đồ, Thần Quang Minh chí cao vô thượng, là đại biểu tất cả, thậm chí bọn họ còn cho rằng ngay cả thế giới này cũng là do Thần Quang Minh sáng tạo ra, thế thì làm sao còn có người ngự trị ở trên Thần Quang Minh nữa?

Thần Quang Minh là vị thần mạnh nhất trên thế giới! Cũng là vị thần linh độc nhất vô nhị!

Trong thế giới phương Tây, từ xưa tới nay đã có tranh đấu tín ngưỡng, ví dụ như Thập tự quân trứ danh.

Sở dĩ Thần Quang Minh độc quyền, tự nhiên là bởi vì tín đồ của bọn họ ra sức.

Thần Quang Minh đã được bọn hắn thần hóa trở thành Sáng Thế Thần.

Thậm chí ngay cả mỗi một thiên sứ đều đại biểu cho thân phận của thần linh.

Cho nên những gì mà Chu Dương nói chính là thứ mà bọn hắn không muốn tin tưởng, cũng không nguyện ý thừa nhận.

Chu Dương chẳng muốn nói nhảm nhiều với đám tín đồ cuồng này, quá lãng phí thời gian.

- Các người chính là đạo Hồi Đình phải không? Dẫn tôi đi gặp giáo hoàng của mấy người đi, tôi tìm hắn ta có việc.

Muốn tìm được Thần Quang Minh thì biện pháp tốt nhất chính là tìm ra người duy nhất liên lạc với hắn — giáo hoàng.

Tìm được hắn thì Chu Dương mới có thể tìm được Thần Quang Minh, mới có thể nghĩ biện pháp đạt được tin tức về thần linh nhiều hơn.

Chu Dương vẫn luôn rất hứng thú đối với thần cách của các đại thần minh, càng có nhiều thần cách thì càng tốt.

Khỏi cần phải nói, Chu Dương đã quyết tâm khiến cho tất cả các cô vợ của mình biến thành thần linh.

- Đi theo chúng tôi!

Mặc dù người này vừa mới có lời nói bất kính đối với Thần Quang Minh nhưng mà không thể phủ nhận, bọn hắn có lòng kính sợ đối với nhóm người của Chu Dương.

Cửu Long Thiên Đế Liễn tản mát ra khí thế khiến hai chân bọn hắn như muốn nhũn ra.

Huống chi, trên đó còn có Thiên Sứ mười hai cánh.

Ai biết lúc này Thiên Sứ mười hai cánh giáng lâm sẽ có khẩu dụ gì?

Việc này tất nhiên là phải tìm giáo hoàng mới có thể hỏi rõ được.

Cho dù Chu Dương không mở miệng thì bọn họ cũng sẽ nghĩ hết tất

cả biện pháp để đưa Thiên Sứ mười hai cánh tới bên cạnh giáo hoàng.

Lời của Chu Dương đúng là hợp tâm ý của bọn họ.

Đoàn người xuất phát, đặc biệt là có Cửu Long Thiên Đế Liễn đi phía sau, ven đường không có gặp phải một chút nguy hiểm.

Khí tức cường đại thật sự, vạn thú tan đi.

- Em gái, muốn vào bên trong ngồi một chút không?
- Bên trong rất lớn lại còn rất thoải mái!

Chu Dương cười nói với Tracy, nhóm người của giáo đình lập tức trợn mắt nhìn sang.

Không phải hắn ta đã có Thiên Sứ mười hai cánh làm vợ rồi sao? Tại sao hiện giờ còn dám trắng trợn cấu kết phụ nữ khác nữa?

Tên này quá là kiêu ngạo!

Thiên Sứ mười hai cánh đại nhân cứ thế mặc kệ không để ý sao?

Nhưng mà khi mọi người nhìn thấy trên xe cũng không thiếu phụ nữ thì hoàn toàn ngây người như phỗng.

Đây là tình huống gì?

Lẽ nào Thiên Sứ mười hai cánh đại nhân cởi mở tới như vậy sao?

Tracy trợn to đôi mắt xanh xinh đẹp, nhìn Chu Dương như là nhìn quái thúc thúc, sau đó cô nàng lắc đầu một cách kiên định.

- Thần ý làm chúng tôi phải duy trì thuần khiết, không thể phát sinh...

Không ngờ lão Thần Quang Minh còn có thể làm một việc đúng đắn, Chu Dương rất là thưởng thức điểm này.

- Ai nói! Đi vào đây, ca ca cho em xem kim ngư!

Dứt lời, kim ngư Nami toát ra, vẻ mặt nghi hoặc nhìn về phía Chu Dương.

- Dương ca gọi em à?

Cô nàng nhìn thấy Chu Dương đang thông đồng mỹ nữ, khuôn mặt đen xuống trong nháy mắt, thở phì phò bơi đi.

- Vừa mới là...

Tracy trợn to hai mắt, nhìn chằm chằm bóng lưng của Nami, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

- Mỹ Nhân Ngư?

Cô không ngờ mình có thể nhìn thấy sinh vật trong truyền thuyết, trong lòng có chút thích thú, còn có thán phục.

Tracy nhìn vào bên trong xe vài lần, lần này còn thấy được Tinh Linh tai nhọn, mỹ nữ có quạt gió trên đầu.

Cái này tựa như mở ra một thế giới mới cho cô.

- Muốn vào trong xem một chút không?

Ánh mắt Tracy lộ ra vẻ chần chờ, cuối cùng cô vẫn là chậm rãi lắc đầu.

Chẳng biết tại sao cô luôn có cảm giác Chu Dương như là một con sói xám, nếu mình bước vào bên trong thì nhất định sẽ bị anh ta ăn sạch không còn một miếng.

- Em không muốn được tận mắt thấy Thiên Sứ, được tiến hành giao lưu mật thiết với cô ấy sao?

- Cô ấy chính là người gần gũi Thần Quang Minh nhất!

Chu Dương lấy ra đòn sát thủ, trong thanh âm lộ ra sự mê hoặc.

Đúng như dự đoán, vừa nghe Chu Dương nói như thế thì ánh mắt của Tracy lập tức sáng lên, cô không tự giác mà nhìn vào bên trong, tìm kiếm thân ảnh của Thiên Sứ mười hai cánh Kyle.

Trong mắt của cô, Thiên Sứ là tượng trưng cho sự thánh khiết, đại biểu công chính, sự thương xót. Chỉ cần có cô ấy ở đây thì mình nhất định sẽ không có việc gì.

- Được rồi!

Tracy gật đầu một cách trịnh trọng.

Mấy tên chiến sĩ Thập tự quân muốn ngăn cản, nhưng mà vừa mở

miệng ra thì lại không thể phát ra được bất kỳ âm thanh gì.

Thị giác, thính giác, xúc giác, vị giác, khứu giác đều đã biến mất.

Tước đoạt ngũ giác!

Đám tiểu tử, lá gan rất lớn đấy!

Muốn phá hư chuyện tốt của anh mày, không cho mấy người một chút trừng phạt là không được rồi.

Không có người ngoài quấy rầy, Chu Dương dẫn Tracy tham quan không gian bên trong Cửu long Thiên Đế Liễn.

Lúc này Cửu Long Thiên Đế Liễn giống như một thế giới nhỏ, mỗi cô gái đều có không gian của riêng mình, không cần can thiệp chuyện của nhau.

Ví dụ như thế giới của Nami chính là một phiến hải vực, bên trong có một tòa cung điện bằng đá san hô được vô số Dạ Minh Châu tô điểm.

Tracy được như nguyện tới gần Thiên Sứ mười hai cánh Kyle, ánh mắt cô nàng trở nên lấp lánh, giống như là thấy được một khỏa bảo thạch Phỉ Thúy.

Nghe Tracy luôn miệng nói về Thần Quang Minh, Kyle u oán nhìn Chu Dương.

Cô không muốn nói chuyện với mấy người não tàn bị tẩy não này, mỗi một giây đều là hành hạ.

Kyle như là chợt nghĩ đến cái gì, ánh mắt cô sáng lên.

Không phải Chu Dương muốn có được người này sao? Nếu không thì anh ấy cũng sẽ không mang người ta lên Cửu Long Thiên Đế Liễn.

Cho đến nay, chỉ cần ai lên xe đều sẽ biến thành vợ của Chu Dương.

Tracy cũng sẽ không ngoại lệ.

Như vậy thì hãy để mình cho thêm một cây đuốc đi!

- Dương ca là phát ngôn viên duy nhất của Thần Quang Minh trên thế gian này, nếu cô kết hợp với anh ấy thì cảm nhận được thánh quang.

- Đây là sự khảo nghiệm cho cô, đi thôi! Đây chính là khi chứng minh tín ngưỡng của cô đối với Thần Quang Minh rồi đấy!

Chương 358: Zombie Quỷ Hút Máu Bá Tước Nicola

Nếu mà người khác nói như vậy thì Tracy chắc chắn sẽ không tin tưởng, nhưng mà hiện tại người nói với cô chính là Thiên Sứ mười hai cánh!

Với tư cách là người gần gũi Thần Quang Minh nhất, cô ấy sẽ lừa gạt mình sao?

Chắc chắn sẽ không!

Hiện tại chính là lúc mà Thần Quang Minh khảo nghiệm mình!

Tracy trở nên vô cùng thành kính, ánh mắt nhìn chằm chằm Chu Dương.

- Xin hãy cho tôi một cơ hội!

- Hãy kết hợp với tôi đi!

Tracy đi tới bên cạnh Chu Dương, lấy hết dũng khí hô to.

Cho tới bây giờ cô chưa từng nghĩ mình sẽ phát sinh quan hệ với ai, hơn nữa còn là một người đàn ông.

Nhưng mà khi nhìn kỹ khuôn mặt của Chu Dương, Tracy cảm thấy cái này hình như là một quyết định tốt!

(⊙@⊙)

Trâu bò!

Kyle quá trâu bò!

Không uổng phí Chu Dương giao Rory cho Kyle luyện tập, không ngờ cô ấy lập tức có qua có lại.

Không uổng công mình yêu thương cô ấy!

Trước đó Chu Dương còn đang suy nghĩ làm thế nào để lừa gạt…

Khụ khụ, dùng mị lực của bản thân để chinh phục người thiếu nữ vô tội, đáng thương bị Thần Quang Minh lừa gạt này.

Không ngờ đối phương lại trúng độc quá sâu, thế mà lại cắn câu dễ như trở bàn tay.

Vì chính nghĩa, vì...

Thôi bỏ đi, không biên tiếp được nữa rồi!

Nếu đối phương tự đưa tới cửa thì chính là khi tốt để mình ra tay giải cứu!

- Em muốn tiếp xúc càng gần gũi với Thiên Sứ sao?
- Hãy cảm thụ lực lượng thánh quang vĩ đại nhất!

Trong lòng bàn tay Chu Dương có một đoàn bạch quang sáng ngời, chiếu sáng cả không gian như là ban ngày.

Chu Dương chính là Nguyên tố chi thần, khống chế lực lượng quang minh chỉ là chuyện nhỏ.

Thấy vậy, Tracy càng thêm kiên định ý nghĩ của mình, cô nhìn về phía Chu Dương với ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

Thần bào bay lên, thi triển hết tất cả vẻ đẹp.

Tracy nhanh chóng nhào về phía Chu Dương.

- Kyle tới đây nào, để cảm ơn, anh mời em thêm một phần ăn khuya!

Kyle cũng bị Chu Dương vồ tới, bắt đầu đại chiến ba trăm hiệp.

Chúng nữ rối rít nhô đầu ra xem, nhìn thấy Chu Dương giả vờ giả vịt, ai nấy đều cạn lời, không còn gì để nói.

Đảo mắt đã đi qua hơn tám giờ, trên Cửu Long Thiên Đế Liễn là cuộc sống cuộc sống thú vị, nhưng mà người bên ngoài thì lại gặp tai vạ.

Cả đám mất ngũ giác hơn tám giờ, đắm chìm trong một vùng tăm tối, loại cảm giác này khiến cho người ta phát điên.

Từng thành viên giáo đình giống như những con ruồi nhặng không đầu đi lung tung, khát vọng tìm được thứ gì đó có thể giúp mình có lại tri giác.

Nhưng mà bọn họ chú định phải thất vọng rồi, có người thậm chí đi nhầm vào đầm lầy, chết chìm từ từ.

Còn có người tiến vào hang gấu, đưa đầu vào trong miệng của gấu đen.

Có người đưa đầu vào miệng mình, không ăn ngươi há chẳng phải là không nể mặt mũi.

Ngay sau đó, gấu đen gặm tên xui xẻo kia từ đầu đến chân giống như là nhai lạt điều.

Đến lúc Chu Dương nhớ tới đám người đáng thương này thì sáu người chỉ còn lại bốn.

- Tên ác độc...

Bọn họ vừa định mắng chửi Chu Dương, nhưng mà vừa nghĩ tới trừng phạt trước đó, nếu mà lại bước vào bóng tối hư vô kia lần nữa thì bọn hắn thật sự sẽ nổi điên.

Thậm chí còn sẽ rơi vào kết quả giống như đồng bọn...

Hết cách rồi, thực lực của tên này quá đáng sợ, đánh không lại, không đánh lại.

Bên cạnh hắn còn có Thiên Sứ, ra tay thì chỉ có thể đuối lý.

Vì cái mạng nhỏ của mình, chỉ có thể chấp nhận.

- Có quái vật!

- Hơi thở tà ác!

Mọi người vừa đi được một nửa quãng đường thì trên bầu trời đột nhiên vọt tới từng luồng khí tức hắc ám, sau đó chúng ngưng tụ thành từng con dơi màu đen.

Từng con Zombie bị hút khô máu, đầu cũng bị vặn gãy.

Vô số con dơi màu đen hội tụ lại, cuối cùng biến thành một người đàn ông có khuôn mặt âm nhu và nước da tái nhợt.

Hắn ta có hình tượng một người đàn ông trung niên với mái đầu màu bạc, trên người là một bộ áo vest hai hàng khuya, rất giống như là phong cách thập niên 70-80.

Làm cho người ta chú ý nhất là con mắt của hắn, đó là một đôi mắt xám có ánh xanh lục.

- Quỷ Hút Máu Bá Tước Nicola!
- Nói đúng hơn là Zombie Quỷ Hút Máu Bá Tước Nicola!
- Cẩn thận! Loại Quỷ Hút Máu này ăn máu tươi của Zombie sau đó thực lực sẽ trở nên cực kỳ mạnh mẽ, đặc biệt là năng lực bất tử sẽ được tăng lên trên phạm vi lớn.

Trên người bọn họ bao phủ thánh quang, mọi người cần thập tự kiếm vọt tới!

- Thánh quang thập tự trảm!

Quang mang chợt lóe lên, thánh quang hình chữ thập chém xuống Nicola nhưng lại chỉ rơi vào không trung.

Tốc độ của Quỷ Hút Máu Bá Tước Nicola quá nhanh, bọn họ hoàn toàn không thể chạm được vào một góc áo của hắn ta.

- Phá Ma tiễn!

Mấy tên thánh sứ phía sau lấy nỏ ra, từng mũi tên lao vun vút về phía Quỷ Hút Máu Nicola, nhưng mà kết quả cũng như lúc trước.

- Các ngươi quá yếu!
- Thật sự phải cảm ơn tận thế, không có tận thế thì ta không thể nào trở nên cường đại như vậy!

Nicola đột ngột xuất hiện trước tên nhân viên thần chức tóc vàng, hắn xé rách thánh quang hộ thuẫn rồi cắn vào cổ tên đó.

Răng nanh dài đâm vào động mạch, máu tươi trong cơ thể tên tóc vàng liên tục được rót vào người Nicola.

Thần thuật của nhân viên thần chức là thứ khiến Nicola chán ghét nhất, giải quyết tên này trước thì những việc tiếp theo sẽ trở nên thuận lợi đến kỳ lạ.

Tốc độ hút máu của Nicola nhanh đến mức vượt quá tưởng tượng, không đợi ba người còn lại vọt tới thì tên nhân viên thần chức tóc vàng đã bị hút khô, hoàn toàn chỉ là một cái xác không hồn.

- Đám dị đoan đáng chết này! Thánh quang sẽ trừng phạt ngươi!

Bọn họ cắn răng nghiến lợi nhìn cảnh tượng kia, hai mắt dường như muốn phun lửa.

- Thánh Hỏa kiếm!

Ánh sáng từ thập tự kiếm biến thành thánh quang hỏa diễm tản ra nhiệt độ nóng bỏng, có thể tinh lọc mọi việc lực lượng.

Quỷ Hút Máu Nicola vốn định thuận tiện giải quyết hết đám người còn lại, nhưng mà hắn lại thấy Thánh Quang Thủ Vệ thế mà lại tiêu hao sinh mệnh lực để sử dụng Thánh Hỏa Kiếm nên lập tức trốn qua một bên.

Chiêu này có lực sát thương cực mạnh, đặc biệt là Thánh Hỏa trên kiếm, chỉ cần nhiễm phải một chút thì sẽ thiêu đốt không ngừng nghỉ, rất khó dập tắt.

Cũng may chiêu này không thể duy trì quá lâu, bởi vì thứ duy trì nó chính là sinh mệnh.

Nếu sử dụng chiêu này thời gian dài, kẻ địch còn chưa đánh ngã thì bản thân đã muốn bay màu một nửa.

- Ồ, cái này là cái gì đây!

Quỷ Hút Máu Nicola đã sớm chú ý đến Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt độc đáo của hắn nói cho hắn biết, đây là một kiện bảo vật.

Nếu như có thể đạt được món bảo vật này thì thực lực của hắn nhất định sẽ tăng lên trên diện rộng, thậm chí còn có cơ hội cạnh tranh vị trí công tước Quỷ Hút Máu, ngay cả địa vị ở hội nghị hắc ám cũng sẽ được đề cao rất nhiều lần.

Chín con rồng vàng liếc nhìn Nicola một cái, sau đó đột nhiên vung móng vuốt ra.

Một cỗ áp lực khủng bố kéo tới, Quỷ Hút Máu Nicola cảm nhận được áp lực của tử vong.

Thân thể hắn hóa thành mấy trăm con dơi màu đen bay tứ tán khắp nơi, dù vậy thì vẫn có hơn một nửa bị đạp nát tại chỗ.

- Ha ha! Rốt cuộc thì mình cũng tiến vào được! -

Mấy con dơi màu đen bay về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn, nếu lấy được quyền khống chế thì món bảo vật này sẽ là của mình!

- Ngươi suy nghĩ hơi bị nhiều rồi đấy!

Vô số thánh quang phát sáng, Thiên Sứ mười hai cánh nhảy tới trước mắt Nicola.

- Mẹ ơi! Thiên Sứ mười hai cánh!

Đám dơi đen lập tức quay đầu chạy trốn về phía xa.

Nhưng mà ánh sáng vừa rơi xuống, bất kì con dơi đen nào bước vào Cửu Long Thiên Đế Liễn đều tan thành mây khói trong nháy mắt.

Dơi đen chạy thoát biến thành Nicola, đây là đường lui mà hắn đặc biệt lưu lại cho mình.

Chỉ cần có một con dơi không chết thì Quỷ Hút Máu sẽ không chết.

Nicola vừa mới ngưng tụ thành hình là đã nhanh chóng cao bay xa chạy.

Đối mặt với Thiên Sứ mười hai cánh, nếu hiện tại không trốn thì sẽ không còn cơ hội chạy trốn nữa.

Lẽ nào lão già giáo hoàng cũng ở bên trong?

Không phải giáo hoàng chỉ có thể triệu hồi tối đa là thiên sứ sáu cánh thôi sao?

Tại sao hiện tại hắn lại có thể triệu hoán Thiên Sứ mười hai cánh rồi!

Không được, hắn cần thiết phải mang tin tức này về cho mọi người!

Chương 359: Muốn Có Cả Thần Cách Của Thần Hắc Ám! Thiên Sứ Sáu Cánh Giáng Lâm!

- Dương ca, tại sao anh lại muốn thả tên Quỷ Hút Máu kia đi?

Chúng nữ có chút không hiểu. Kyle muốn ra tay giải quyết Quỷ Hút Máu công tước Nicola nhưng lại bị Chu Dương ngăn cản.

- Không sao, anh đã gieo ấn ký trên người hắn ta, hắn không trốn thoát được đâu!

- Sở dĩ anh lưu hắn ta một mạng là bởi vì hắn còn có giá trị lợi dụng!

- Anh không chỉ muốn mỗi một mình thần cách của Thần Quang Minh, Hội nghị hắc ám có quan hệ không cạn đối với Thần Hắc Ám.

- Tên Quỷ Hút Máu này có thể dẫn chúng ta tìm ra sào huyệt của Hội nghị hắc ám, đến lúc đó chúng ta lại có được thêm một cái thần cách Thần Hắc Ám rồi.

Vừa nghe thấy hai chữ thần cách thì ánh mắt của chúng nữ đã trở nên vô cùng sáng ngời.

Thần Quang Minh và Thần Hắc Ám có cấp bậc cao hơn Hải Thần và Thần Thú, loại thần cách này không thể để lãng phí được.

Nếu có cơ hội lấy được thần cách thì đương nhiên là phải nắm chặt không cho nó trốn thoát.

Quỷ Hút Máu Bá Tước Nicola không biết mình sẽ đem tai hoạ khủng khiếp như thế nào tới Hội nghị hắc ám.

- Chúng tôi có thể mượn dùng xe của ngài được không? Chúng tôi muốn chứa thi thể của đồng bạn.

Các chiến sĩ của giáo đình đi tới trước Cửu Long Thiên Đế Liễn rồi dò hỏi với thái độ cung kính.

Lần này bọn họ ra ngoài bị thương vong nghiêm trọng, tiểu đội bảy người hiện tại cộng thêm Tracy chỉ mới có bốn.

Bây giờ phải mang theo nhiều thi thể của đồng bạn như vậy, quả thật là bất tiện.

- Lăn! Xe của tôi không phải dùng để kéo quan tài!

Chu Dương lạnh lùng từ chối không chút khách khí.

Cửu Long Thiên Đế Liễn cũng giống như nhà của mình, nếu mà dùng nó để kéo thi thể thì chẳng phải rất xúi quẩy sao.

Trên hết là Chu Dương không thể chịu đựng có tên đàn ông thúi nào bước chân vào xe của mình, cho dù là thi thể thì cũng không được!

Thái độ lạnh như băng của Chu Dương làm cho các chiến sĩ giáo đình đau lòng.

Nếu Chu Dương giúp bọn hắn thì đó là ân tình, không giúp thì cũng là chuyện bình thường.

Hai người vốn dĩ cũng không có quan hệ lợi ích, không muốn giúp thì cũng là hợp tình hợp lý.

Tracy nhìn Chu Dương, vẻ mặt tràn đầy cầu xin:

- Bọn họ là đồng bạn của em, anh giúp bọn họ một chút đi!
- Được rồi, nể mặt em nên anh sẽ giúp bọn họ một tay!
- Hôn anh một cái thì anh sẽ giúp!

Gương mặt Tracy đỏ bừng, đặc biệt là khi ở trước mặt những người đồng bạn cũ.

Nhưng mà cô nghĩ tới trong sạch của mình đã cho Chu Dương, cái này hình như cũng không coi là chuyện lớn gì.

Cô nhón người hôn lên môi Chu Dương một tiếng vang dội, sau đó co người đến góc tường, không dám ló đầu.

- Nếu vợ của tôi muốn tôi giúp mấy người thì tôi cũng không thể cự tuyệt được!

Ánh mắt các chiến sĩ giáo đình lộ ra vẻ cảm kích, chỉ cần Chu Dương nguyện ý ra tay là tốt rồi.

- Từ đây đến Thánh Đình còn có mười cây số, chúng ta chỉ cần đi dọc theo con đường này...

Không đợi các chiến sĩ giáo đình nói xong thì Chu Dương đã giơ tay lên cắt ngang.

- Không cần phải phiền toái như vậy!

Chu Dương tiện tay chỉ về một hướng, trước mắt đột nhiên xuất hiện một cánh cửa ánh sáng. Mặt cửa có ánh sáng nhàn nhạt, phía sau hiện lên một thế giới khác.

Các chiến sĩ giáo đình vô cùng quen thuộc cảnh tượng của thế giới kia, dù sao thì bọn họ đã cuộc sống được một đoạn thời gian tại Thánh Thành.

- Đây là Thánh Thành!

Ánh mắt các chiến sĩ giáo đình lộ ra vẻ không dám tin, cả bọn nhìn chằm chặp vào Chu Dương.

- Lại là một loại sức mạnh to lớn khác!

Nhưng mà nghĩ tới Chu Dương là chồng của Thiên Sứ mười hai cánh, nếu người này có nắm giữ sức mạnh không thể tưởng tượng được thì cũng không khiến người ta cảm thấy kỳ quái.

Thần linh thì không có gì là làm không được!

- Đi thôi!

Hình như sợ bọn họ không tin, Cửu Long Thiên Đế Liễn chậm rãi thu nhỏ rồi bay vào bên trong cánh cửa.

Các chiến sĩ giáo đình thấy vậy thì cũng vác thi thể của đồng bạn lên vai rồi đi theo phía sau.

Đây là một tòa thành mang phong cách thời Trung Cổ, toàn bộ tòa thành đều đắm chìm trong quang minh.

Chu Dương mơ hồ cảm giác bên tai như có một thanh âm đang khuyên mình nên đi theo tín ngưỡng thánh quang, biến thành sứ đồ của Thần Quang Minh.

Đây là một loại hình thức tẩy não khác sao?

Chẳng trách Thần Quang Minh sẽ có nhiều fan cuồng như vậy!

Nếu loại trạng thái này vẫn luôn duy trì, chỉ cần là người không có ý chí quá mức kiên định thì sớm muộn gì cũng sẽ biến thành tín đồ của Thần Quang Minh.

- Cậu là ai?

- Tại sao lại đi tới Thánh Thành!

Khi Cửu Long Thiên Đế Liễn vừa mới xuất hiện thì mọi người đã lập tức cảm giác được uy thế cường đại tản mát ra từ chín con rồng vàng.

Đặc biệt cảnh tượng lên sân khấu của nó quá chấn động, giống như là đột ngột xuất hiện từ trong không trung.

Chín con rồng vàng tản mát ra uy thế vô tận càng khiến người ta cảm thấy sợ hãi!

Những người trong tòa thành lập tức tranh nhau chạy ra xa, hy vọng cách nơi này càng xa càng tốt.

Nhiều đội chiến sĩ giáo đình nhanh chóng vọt tới, sau lưng còn có đại giáo chủ mặc áo bào màu đỏ.

Ánh mắt bọn họ nhìn về Cửu Long Thiên Đế Liễn tràn đầy kính sợ.

- Xin hỏi các vị là người đến từ đâu? Tại sao lại phải bước vào Thánh Thành!

Một thanh âm trang trọng và nghiêm trang vang vọng khắp tòa thánh thành. Nơi trung tâm tòa thành có một lão nhân mặc trường bào bình thường đang chậm rãi bước ra.

Hắn có dáng vẻ hiền hòa, đầu đội Vương mang, ánh mắt không hề vẩn đục mà trái lại lộ ra từng tia sáng rực rỡ, như là có ma lực nhìn thấu lòng người.

- À, tôi đến đây để tìm Thần Quang Minh tâm sự!

Chu Dương nhảy ra khỏi Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt đảo một vòng quanh Thánh Thành.

Không thể không nói, giáo đình cũng không tệ lắm, mặc dù là vì thu hẹp tín đồ nhưng cũng đã che chở gần mười ngàn người.

Chỉ vẻn vẹn điểm này là đáng giá để khen ngợi.

- Lớn mật! Dám bất kính đối Thần Quang Minh! Mày muốn tìm cái chết phải không?

Vô số người trừng mắt nhìn Chu Dương, hai mắt bọn họ phun lửa, giống như muốn giết người.

Chỉ cần một câu mà Chu Dương đã trở thành kẻ địch của tất cả mọi người, ai nấy đều ước gì có thể nhào tới giết chết người này cho thống khoái.

- Đây là một tên dị đoan! Nhất thiết phải giết chết hắn ta!
- Tên Trung Quốc đáng chết! Thần Quang Minh chí cao vô thượng, ngài ấy không phải là người mà mày có thể làm nhục!
- Ai chê bai thần linh thì đều phải chết!
- Thỉnh Thánh Tài!

Vô số người hội tụ về phía này, tiếng kêu la và hò reo không ngớt.

Mình chỉ là tìm Thần Quang Minh tâm sự thôi mà, tại sao lại biến thành dị đoan rồi?

Thế quái nào lại bị coi như là chê bai thần linh?

Không lẽ đám người này là fan cuồng não tàn hết rồi!

- Lão đầu, ông cũng nghĩ như vậy sao?

Chu Dương cười híp mắt nhìn về phía giáo hoàng, dáng vẻ như là mình không thấy gì cả, hoàn toàn không có chút lo lắng đám chiến sĩ giáo đình ở bên dưới.

Giáo hoàng nhìn thoáng qua Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt lởn vởn trên thân chín con rồng vàng.

- Người tới đây tức là khách quý!

- Nói không chừng cậu ta sẽ thành tâm hối cải, dựa vào thánh quang.

Các chiến sĩ giáo đình vừa mới đi vào thì lập tức đối mặt với cảnh tượng hoành tráng này, cả đám vội vàng la to:

- Giáo hoàng đại nhân, xin mọi người hãy bình tĩnh, người này là ân nhân của chúng ta!

Mọi người chuyển ánh mắt về ba tên chiến sĩ và Tracy vừa mới bước xuống từ Cửu Long Thiên Đế Liễn.

- Anh ấy là sứ giả của thần linh, là người gần gũi nhất với Thần Quang Minh!

Mọi người rối rít nhìn về phía Chu Dương, cực kỳ hoài nghi về độ chân thật trong lời nói của Tracy.

- Cô không còn thuần khiết nữa?

- Chẳng lẽ cô đã quên giáo lý của giáo đình rồi sao?

Giáo hoàng nhìn về phía Tracy, ánh mắt hắn trở nên lạnh lùng, bởi vì hắn phát hiện Thần Quyến quanh quẩn trên người cô ta đã biến mất,.

Đây là người mà hắn dự tính hiến tặng cho Thần Quang Minh, Tracy sẽ trở thành vật chứa khi Thiên Sứ giáng lâm.

Sử dụng loại biện pháp này thì sẽ có thể triệu hoán Thiên Sứ hơn sáu cánh!

Nhưng mà hiện tại Tracy không còn thuần khiết, không cách nào chịu đựng được lực lượng cường đại khi Thiên Sứ xuất hiện, kế hoạch của mình xem như là ngâm nước nóng.

- Ông dám mắng vợ của tôi? Ai cho ông lá gan hả?

Ánh mắt của Chu Dương băng lãnh, liếc mắt một cái đã thấy được mục đích chân thật của giáo hoàng!

- Thật là to gan! Cho dù cậu có thực lực cường đại thì Thánh Thành cũng không phải là nơi mà cậu có thể càn rỡ!

Giáo hoàng tức giận đến mức thở hổn hển.

- Thần giáng thuật!

Biết được thực lực của Chu Dương bất phàm, giáo hoàng trực tiếp sử dụng thần giáng thuật, một lát sau, hư ảnh của thiên sứ sáu cánh từ từ biến thành thực chất.

Thiên sứ sáu cánh giáng lâm!

- Thần tướng trừng phạt tất cả tội ác!

Chương 360: Ta Muốn Trở Thành Thần Quang Minh! Không Phục Đánh Tới Khi Nào Phục Thì Thôi!

- Sứ giả của Thần!
- Không ngờ có ngày tôi lại được tận mắt thấy thời khắc này! Ca ngợi thánh quang!
- Tất cả tà ác và dị đoan đều sẽ bị tiêu diệt trước mặt thần linh!
- Bất cứ cái gì không sạch sẽ và tội ác thì nên bị trừng phạt!

Các tín đồ điên cuồng hét lớn, từng người trở nên vô cùng cuồng

nhiệt.

- Mọi người hãy bình tĩnh!
- Bọn họ thật sự là sứ giả của thần, Thiên Sứ mười hai cánh đại nhân có thể làm chứng!

Các chiến sĩ giáo đình đi theo Chu Dương bước ra giải thích, nhưng hiển nhiên là giáo hoàng và những tín đồ đang bị lửa giận lấn át lý trí không hề tin tưởng lời của bọn họ.

Thiên Sứ mười hai cánh giáng lâm khi nào? Tại sao hắn lại không đạt được thần dụ.

Thần giáng thuật của giáo hoàng có thể triệu hoán thiên sứ sáu cánh đã là cực hạn.

Nếu muốn thiên sứ cao cấp hơn xuất hiện thì cần phải có vật chứa, trở thành vỏ bọc cho thiên sứ.

Từ nay về sau sẽ không có Tracy, chỉ có đại thiên sứ hạ phàm.

Nếu không có vật chứa thích hợp thì khi Thiên Sứ mười hai cánh giáng lâm, thực lực cũng sẽ bị suy yếu rất lớn.

Tracy đã được một vị đại thiên sứ chỉ định, điều này có nghĩa là giáo hoàng có thể nhờ vào đó mà triệu hoán Thiên Sứ mười hai cánh.

Một khi triệu hồi ra được Thiên Sứ mười hai cánh thì còn ai có thể chống lại giáo đình Quang Minh được nữa?

Đám tép riu Hội nghị hắc ám kia cũng sẽ bị tiêu diệt.

Nhưng mà kế hoạch còn chưa kịp tiến hành thì Tracy đã bị Chu Dương cướp trong sạch mất rồi.

Kế hoạch Thiên Sứ mười hai cánh cứ thế mà đi tong!

Vô luận đổi thành ai bị phá hư một trợ lực cường đại như vậy thì cũng sẽ nổi trận lôi đình.

Tracy và tên Trung Quốc dốt nát kia cần thiết phải trả giá đắt cho sự ngu xuẩn của mình.

Hãy nghênh đón sự phán quyết của thần đi!

- Ngu xuẩn, chỉ có giáo hoàng mới nắm giữ năng lực câu thông

cùng với thiên sứ, tên khỉ vàng Trung Quốc này thì làm sao mà...

Người nọ còn chưa nói dứt câu thì Thiên Sứ mười hai cánh đã bước xuống Cửu Long Thiên Đế Liễn, quang mang thánh khiết tỏa ra từ người cô lóa mắt vô cùng.

Toàn bộ Thánh Thành đắm chìm trong hào quang mạnh mẽ gấp mười lần so với trước kia.

- Thật sự là Thiên Sứ mười hai cánh!
- Lạy chúa, chẳng lẽ tôi hoa mắt rồi!
- Chuyện này sao có thể xảy ra được? Một tên người Trung Quốc sao có thể câu thông với thiên sứ! Tôi không tin!
- Đại Thiên Sứ mười hai cánh tôn quý đã giáng lâm!

Thiên Sứ mười hai cánh Kyle tản ra tia sáng vô cùng chói mắt, nếu so sánh với thiên sứ sáu cánh mà giáo hoàng gọi tới thì quả thực là khác biệt một trời một vực.

Giống như tên Trung Quốc này mới là giáo hoàng hợp cách, còn giáo hoàng chân chính chỉ là một cái hàng rởm.

Vô số người quỳ dưới đất, không còn sự cuồng ngạo như trước nữa.

Ánh mắt của giáo hoàng đã trở nên ngốc trệ, hắn hoàn toàn không ngờ tới Chu Dương lại có thể tìm được một đại thiên sứ.

Rốt cuộc đây là tình huống gì?

Lẽ nào tên này thật sự là sứ giả của Thần Quang Minh?

Nhưng rõ ràng mình mới là Thần Quyến giả!

- Rốt cuộc ngươi là ai?

Người mở miệng là thiên sứ sáu cánh, cô nhìn chằm chằm Kyle, ánh mắt ngây ngốc và mê man.

Các vị đại thiên sứ vẫn luôn ở Thần Quốc, cô vẫn chưa nghe nói có người được phái đi đến nơi khác.

Chẳng lẽ đây là đại nhân số 13 đã mất tích?

- Thật sự là ngài sao? Đại nhân số 13!

Đại thiên sứ còn có danh hiệu, thiên sứ phổ thông thì ngay cả tên cũng không có, bởi vì bọn họ chỉ là binh khí.

Binh khí bình thường là không có tư cách có tên họ, ngay cả danh hiệu cũng là hy vọng xa vời.

Kyle nhìn về phía thiên sứ sáu cánh, ánh mắt không hề che giấu sự chán ghét.

- Ta không phải là số 13!
- Ta có tên của mình, Kyle!
- Bắt đầu từ hôm nay, ta không muốn tiếp tục bị Thần Quang Minh ràng buộc!

Vẻ mặt thiên sứ sáu cánh tràn đầy kinh ngạc, cô không thể tin được những gì mình vừa nghe.

Số 13 điên rồi sao? Tại sao ngài ấy có thể dám nói những lời đại nghịch bất đạo như vậy?

- Ngài muốn sa đọa sao? Đầu nhập vào vòng tay của Thần Hắc Ám, trở thành thiên sứ sa đọa?
- Quang minh tốt đẹp biết bao, nhân từ và nhân ái, ngài ấy là người sáng tạo nên vạn vật...
- Câm miệng lại cho ta!

Kyle cắt đứt lời nói của thiên sứ sáu cánh, chỉ có loại ngu ngốc bị tẩy não mới nghĩ Thần Quang Minh là người tốt.

Cô nhớ lại những ngày mình bị bắt nô lệ làm binh khí, trong mắt càng hiện lên sự chán ghét nồng đậm.

- Chỉ bằng Thần Quang Minh và Thần Hắc Ám thì còn không đáng để được ta đầu nhập vào! Ta muốn trở thành Thần Quang Minh!

Lời nói đại nghịch bất đạo như thế hoàn toàn lật đổ sự tưởng tượng của mọi người.

Thiên Sứ mười hai cánh này điên rồi sao? Nếu không thì tại sao cô ta lại muốn giết chủ nhân của mình rồi trở thành Thần Quang Minh.

- Dị đoan!
- Thần tướng sẽ trừng phạt tội ác của ngươi!
- Hãy để ta mang ngươi trở về! Cọ rửa tội nghiệt trên thân ngươi!

Ý tứ của những lời này rất rõ ràng, thiên sứ sáu cánh muốn bắt Kyle tới trước mặt Thần Quang Minh, sau đó đưa về lò nấu lại.

Mọi người vây xem triệt để bối rối, bọn họ hoàn toàn không ngờ đại Thiên Sứ mười hai cánh đã sa đọa thành tà ác.

- Ngươi không có tư cách này, làm Thần Quang Minh đích thân đến thấy ta!

Kyle vỗ cánh bay tới trước mặt thiên sứ sáu cánh, sau đó bóp nát cô ta dễ như trở bàn tay.

Thực lực giữa thiên sứ sáu cánh và Thiên Sứ mười hai cánh có sự chênh lệch cực lớn. Huống chi Kyle còn được Chu Dương cường hóa, thuộc tính không thua kém gì Hạ Vị Thần, thiên sứ sáu cánh ở trước mặt cô chính là một con giun, có thể giết chết trong nháy mắt.

Vô số thánh quang tản ra, hư ảnh của thiên sứ sáu cánh hoàn toàn biến mất không thấy.

- Tại sao ngươi dám...

Giáo hoàng mở to miệng nhìn Kyle, nhưng rồi lại không thể phát ra được bất kỳ thanh âm nào….

Hình như mình gây chuyện lớn rồi?

Chẳng lẽ sẽ phát sinh thần chiến sao?

Nhưng mà Thần Quang Minh chính là vị thần chí cao vô thượng, thiên sứ chỉ là thủ hạ của ngài ấy, cho dù là Thiên Sứ mười hai cánh thì hẳn là cũng không cần phải lo lắng quá nhiều.

Huống chi đây cũng là cơ hội để mình tiến lên thêm một bước để trở thành thần linh, bước vào Thiên Quốc!

- Mau đem tin tức này nói cho Thần Quang Minh, ta tới đây là để tính sổ với hắn ta!

Thông qua thiên sứ sáu cánh và giáo hoàng, tin tức nhất định sẽ được

truyền tới trong tai Thần Quang Minh.

- Ngươi đừng quá kiêu ngạo, Thần Quang Minh sẽ trừng phạt ngươi!
- Ngươi sẽ vì hành vi của mình mà hối hận!

Sau khi xác nhận giáo hoàng đã truyền tin tức đi, Chu Dương lập tức sử dụng năng lực thần chi đánh cắp với hắn ta!

« Chúc mừng túc chủ đánh cắp thành công, thu được năng lượng quang minh từ giáo hoàng. »

« Chúc mừng túc chủ đánh cắp thành công, thu được mười năm tuổi thọ của giáo hoàng. »

« Chúc mừng túc chủ đánh cắp thành công, thu được mười năm tuổi thọ của hồng y đại giáo chủ. »

« Chúc mừng túc chủ đánh cắp thành công, thu được mười năm tuổi thọ của giáo chủ. »

Chu Dương đi tới đâu thì toàn bộ cao tầng thánh thành đều già đi mười tuổi, chẳng mấy chốc thì anh đã thu được hơn một ngàn năm tuổi thọ.

Giáo hoàng và đám giáo chủ sợ hãi nhìn Chu Dương, không ngờ người này còn có thể khống chế loại lực lượng tà ác như vậy.

- Đúng rồi, cảnh cáo các người đừng có tới quấy rầy tôi! Nếu không thì đừng trách tôi làm thịt Thần Quang Minh xong thì tới lượt nhóm của các người đấy!

Chu Dương nói xong thì nghênh ngang đi vào chiếm luôn giáo đường chủ của Thánh Thành.

Còn giáo hoàng, các đại giáo chủ và thần quan thì sao? Đương nhiên là đánh văng ra ngoài rồi.

Sao? Đây là địa bàn của mấy người?

Xin lỗi ha, từ giây phút tôi đặt chân tới đây thì nơi này đã là của tôi rồi!

Không phục?

Vậy thì tôi có thể đánh tới khi nào mấy người phục thì thôi!

Tôi sẽ dùng thực lực dạy cho đám lão già các ngươi biết cách làm người.

Trước tiên là trộm sạch hết toàn bộ tuổi thọ!

Nhưng mà cho dù Chu Dương đã buông lời cảnh cáo thì vẫn luôn có chút não tàn bị tẩy não quá sâu đến tìm chuyện.

Đối với loại người này thì đương nhiên là đập chết.

- Mau bảo lão tiểu tử Thần Quang Minh lăn tới đây nhanh đi, thời gian của tôi rất quý giá!

Đương nhiên, khi nói những lời này thì Chu Dương đang ở trong bảo khố của giáo đình!

Lúc này anh giống như là đang đi dạo trong vườn hoa sau nhà mình, vừa đi vừa lựa lựa chọn chọn, trên mặt thỉnh thoảng còn lộ ra vẻ chê ghét.

Quá nghèo!

Tại sao trên thế giới lại có thế lực nghèo như vậy chứ?

Tìm nửa ngày cũng chỉ tìm được vẻn vẹn mười mấy món vũ khí linh năng, vũ khí cấp độ sử thi thì chỉ có một, hơn nữa còn là truyền thừa chí bảo.

Quả thực là nghèo đến mức Chu Dương không biết nên xuống tay như thế nào.

Ôm ý nghĩ không thể tay không mà về, Chu Dương quyết định khoắng sạch sẽ bảo khố, coi như là sự trừng phạt vì bọn hắn dám bất kính với mình.

Chương 361: Hợp Tác? Không Tồn Tại! Thần Hắc Ám Cũng Là Con Mồi Của Ta! Thiên Giới Thần Quốc Chi Môn Mở Ra!

- Số 13 đúng là điên rồi! Thực lực của cô ta như vậy mà cũng dám tạo phản à?

Bên trong Thần Quốc Quang Minh, đám đại thiên sứ vừa mới nhận được tin tức, trong thanh âm lộ ra khinh bỉ.

Đại thiên sứ được xếp từ số một đến số mười ba, đó không chỉ là con số sản xuất mà còn là đại biểu cho thực lực của mỗi thiên sứ.

Đại thiên sứ mạnh nhất gần như đã tiếp cận với Hạ Vị Thần, yếu nhất chính là số 13, thực lực miễn cưỡng chỉ mới đến cấp thần thoại.

Mà số 13 còn bị tổn hại nghiêm trọng trong thần chiến, cấp bậc đã giảm xuống còn truyền thuyết.

Có thể nói, bất kì đại thiên sứ nào cũng có thể bắt nạt số 13, thế mà giờ cô ta lại dám không tự lượng sức mình muốn khiêu chiến Thần Quang Minh?

Ngay cả đại thiên sứ đứng đầu cũng không dám làm như vậy!

Rốt cuộc là ai cho cô ta lá gan?

- Phụ Thần còn đang bận rộn xử lý công vụ... Ngài ấy đã giao mọi chuyện cho chúng ta toàn quyền xử lý.
- Đã lâu rồi tôi chưa thấy số 13! Không biết vì sao cô ta lại cả gan làm như vậy?
- Nhưng mà nhanh thôi, cô ta sẽ phải trả giá vì sự cuồng vọng của mình! Đi thôi, chúng ta đi bắt số 13 về! Phụ Thần sẽ cải tạo lại cô ta!

Thánh Thành, nơi ở của giáo hoàng.

Nhóm hầu gái cung kính đưa lên các món ăn trân quý, còn có rất nhiều rượu ngon được cất giấu lâu năm.

Từng cô hầu gái đứng bên cạnh cung kính chiêu đãi Chu Dương, bọn họ thỉnh thoảng còn dùng ánh mắt tò mò nhìn về phía Selena, Nami, tiểu A Ly và những cô gái khác.

Mà khi các cô nhìn thấy Tracy cũng ở trong đó thì đôi mắt không khỏi trợn to hơn.

Bọn họ quen biết Tracy, chỉ là không ngờ cô ấy lại chối bỏ tín điều của mình.

- Tại sao mọi chuyện lại biến thành như thế này? Chẳng lẽ em đã phản bội thánh quang rồi? - Tracy hồi tưởng lại chuyện vừa

mới xảy ra, nếu mà không phải cô cầu xin Chu Dương buông tha giáo hoàng và các đại giáo chủ thì bây giờ bọn họ đã lạnh rồi.

Nhưng mà cho dù cô đã giúp Thánh Thành tránh khỏi vận mệnh bị hủy diệt thì ánh mắt mọi người nhìn cô lại giống như là nhìn thấy một tên phản đồ.

- Không, đây là khảo nghiệm thánh quang cho em, lẽ nào em không tin ông xã của mình sao?

Tracy trợn to mắt, cô còn chưa kịp nói gì nữa thì Chu Dương đã đưa một ly rượu vang đỏ tới trước mặt.

- Em nếm thử một chút đi, hương vị cũng không tệ lắm!

Tracy bị Chu Dương đánh gãy suy nghĩ, cô cũng không nghĩ nhiều nữa, nâng ly rượu lên uống một hơi cạn sạch.

- Ợ!

Cô ợ ra một hơi rượu, đôi mắt xanh biếc trợn tròn nhìn Chu Dương, sau đó thoáng một cái, người đã nằm nhoài dưới mặt đất.

Tửu lượng này...

Sau này gặp được mấy em gái kiểu này thì chuốc say trước rồi nói sau.

- Không ngờ các người còn cất giấu thứ tốt! -

- Mang tôi đi hầm rượu nào!

Thứ tốt đương nhiên là phải bỏ bao mang đi, nếu lưu lại thì chẳng phải là tiện nghi cho đám lão già kia?

Nhóm hầu gái ngây người trong chốc lát, sau đó mới gật đầu rồi đứng dậy dẫn đường.

Trong hầm rượu cất giữ rất nhiều loại rượu ngon, phần lớn đều là ủ từ ba mươi năm trở lên, nơi sâu nhất còn cất giữ vài chai ủ hơn một trăm năm.

Vừa mới mở ra, một cỗ hương rượu thấm vào ruột gan liên tục quanh quẩn ở chóp mũi.

Mang đi! Cần thiết phải mang hết, một chai cũng không để lại.

Một lát sau, trong hầm rượu đã trống rỗng không còn gì.

- Xin chào, ngài là Chu Dương tiên sinh phải không?

Không đợi Chu Dương trả lời, đôi mắt của một hầu gái đã trở nên u tối, trong mắt phát ra hào quang kỳ lạ.

Mặc dù người này rõ ràng là một người phụ nữ, nhưng thanh âm của cô ta lại khàn khàn trầm đục, rõ ràng là của một người đàn ông. Hơn nữa quanh thân cô ta lại hiện lên từng tia khí tức âm lãnh.

- Bám thân? Ký sinh?

Chu Dương đánh giá người hầu giá kia từ trên xuống dưới, hoàn toàn không có một chút kinh ngạc.

Từ giây phút đầu tiên đối phương xuất hiện thì Chu Dương đã phát hiện sự dị thường.

Anh vốn dĩ cho rằng hắn ta sẽ tập kích mình, không ngờ người này lại đến đây với mục đích khác.

- Chúng ta có thể hợp tác! Chu Dương tiên sinh! Hội nghị hắc ám tới đây với thành ý!

- Thực lực của ngài rất cường đại, nhưng mà như vậy cũng không thể chiến đấu đơn độc với quân đoàn thiên sứ được. Huống chi, sau lưng quân đoàn thiên sứ còn có Thần Quang Minh.

- Chỉ có một đại thiên sứ thì tuyệt đối sẽ không thể nào làm được chuyện này!

- Chỉ cần ngài đồng ý hợp tác với Hội nghị hắc ám chúng tôi, chúng tôi sẽ triệu hồi ác ma địa ngục, bọn họ chính là đồng bạn đáng tin cậy của ngài.

Cái tên này chính là người của Hội nghị hắc ám, không ngờ thủ đoạn của đối phương lại lợi hại như vậy, có thể sờ tới nơi này dễ như trở bàn tay.

Chu Dương rất rõ ràng mục đích của đám người này, 'Thiên Sứ mười hai cánh rất đáng quý, đương nhiên là phải nghĩ hết tất cả biện pháp để biến cô ta thành thiên sứ sa đọa.'

'Thực lực của tên nhân loại Chu Dương này cũng không tồi, đáng giá để lợi dụng, nói không chừng tên này sẽ là một cái pháo hôi cường

đại.’

Vô luận đối phương có suy nghĩ gì thì đều sẽ bại lộ hết ở trước mặt Chu Dương

- Các người muốn lợi dụng tôi?

Chu Dương nhìn đối phương, miệng khẽ nhếch lên nụ cười như có như không, giống như là anh đã nhìn xuyên qua cô hầu gái thấy được linh hồn hắc ám núp ở nơi sâu bên trong.

- Không, không, ngài hiểu lầm rồi! Đây là một chuyện có lợi cho cả đôi bên.
- Kẻ địch của kẻ địch chính là bạn bè!
- Nếu hai chúng ta hợp tác thì nhất định sẽ thu được thắng lợi cuối cùng.

Linh hồn hắc ám vô cùng tin tưởng mình sẽ thuyết phục được Chu Dương.

Dù sao thì thế lực của Thần Quang Minh quá cường đại, muốn hoàn toàn trừ bỏ thì đó là chuyện khó như lên trời.

Nếu như Chu Dương được các ác ma và Thần Hắc Ám của Hội nghị hắc ám giúp đỡ thì mọi chuyện sẽ trở nên dễ dàng và thuận lợi hơn rất nhiều.

Đây là một chuyến hợp tác trăm lợi không hại, chỉ có kẻ đần độn mới có thể cự tuyệt.

- Mày muốn lợi dụng tao?

Chu Dương vẫy tay, một cỗ lực lượng vô hình nắm chặt cổ họng của hầu gái, sau đó anh nhẹ nhàng kéo một cái.

Hai mắt của hầu gái lật trắng, lập tức ngã xuống nền đất.

Lúc này thì trong lòng bàn tay Chu Dương đã xuất hiện một đoàn linh hồn màu đen, đây mới là bản tôn!

- Ngươi muốn làm gì?
- Ta chính là đồng minh của ngươi! Ngươi không thể đối xử với ta như vậy được!

Linh hồn hắc ám hét lớn, chẳng biết tại sao mà hắn lại cảm nhận được áp lực tử vong từ Chu Dương.

Đầu của tên này có vấn đề sao?

Chẳng lẽ hắn không biết cái gì gọi là lấy đại cục làm trọng?

- Không, mày nói sai một chuyện rồi!
- Tao có đồng minh, bọn họ đều là vợ của tao, người như tụi bây không có tư cách để trở thành đồng minh của tao đâu!
- À phải rồi, tao quên nói, Thần Hắc Ám cũng là con mồi của tao ha!
- Bảo hắn rửa cổ sạch sẽ chờ... Mà thôi quên đi, cũng không cần thiết rút dây động rừng! Cảm phiền mày đi chết đi!

Nếu như tên đó nhận được tin mình có thể giải quyết Thần Quang Minh, như vậy chẳng phải là hắn ta sẽ chuồn mất sao?

Tìm một tên thần linh chạy trốn thì quá là phiền toái.

Linh hồn hắc ám triệt để bối rối, cái tên này điên rồi sao?

Hắn ta không chỉ muốn đối phó Thần Quang Minh mà ngay cả Thần Hắc Ám cũng không buông tha, hắn là ngại mình sống quá lâu rồi?

Không đợi linh hồn hắc ám chạy trốn, bàn tay Chu Dương đã toát ra hỏa diễm thánh khiết.

- Thì ra… thì ra ngươi cũng là người của giáo đình!
- Không!

Chu Dương nắm tay lại, linh hồn hắc ám triệt để hóa thành tro bụi.

Hợp tác?

Không tồn tại!

Nơi nào có thần minh thì nơi đó là con mồi của Chu Dương đây!

Được rồi, nếu là nữ thần xinh đẹp mà lại thuần khiết thì mình vẫn có thể bỏ qua cho các cô ấy, thuận tiện giao lưu tình cảm một chút.

Thánh Thành, giáo hoàng và các đại giáo chủ tề tụ lại một chỗ, địa vị

thấp nhất cũng là hồng y giáo chủ.

Bọn họ đã già đi mười mấy tuổi, mọi người đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt toát ra bi sắc nồng nặc.

Tại sao Thánh Thành lại phải xui xẻo nghênh đón một tên sát tinh như vậy chứ?

Sớm biết Chu Dương mạnh như vậy thì bọn họ nhất định sẽ một mực cung kính chiêu đãi, tuyệt đối không dám có nửa câu oán hận.

Cho dù là muốn tụi này truyền cái lời thì cũng không thành vấn đề!

Muốn trách chỉ có thể trách giáo đình hoành hành ngang ngược đã quen, thích lấy lý phục người, cho nên lần này trêu chọc phải một cái phiền toái lớn.

- Phía trên còn không có tin tức sao?

Đám đại giáo chủ rối rít nhìn về phía giáo hoàng, thỉnh thoảng mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Giáo hoàng lộ ra vẻ mặt cay đắng, thở dài lắc đầu.

Không biết là hắn ta đang đau lòng vì bị đánh cắp mười năm tuổi thọ hay là đang đau lòng vì bị cướp sạch số rượu ngon cất giữ nhiều năm.

Một lát sau, đồng tử của đại giáo chủ biến thành một màu trắng, vô cùng loá mắt.

- Thiên Sứ Chi Môn sắp mở ra!

- Chúng ta được cứu rồi!

Sau lưng pho tượng Thần Quang Minh chậm rãi chuyển động, một cánh cửa với ánh sáng thánh khiết từ từ hé mở.

Cánh cửa của Thần Quốc Thiên Giới đã được mở!

Từng Thiên Sứ nối đuôi nhau bước ra.

- Tên nhân loại cuồng vọng tự đại kia e là sẽ không có cơ hội để hối hận rồi!

Chương 362: Quân đoàn thiên

sứ! Mười hai đại Thiên Sứ đủ hàng lâm! Thiên Sứ chi chiến!

Từng người từng người Thiên Sứ thánh khiết từ cửa Thiên Giới Thần Quốc nhanh chân đi ra, trong nháy mắt nhân số ra gần trăm. Bọn họ mỗi một người cũng có thực lực cấp độ sử thi, phối hợp lẫn nhau thực lực cường đại!

Cuối cùng đi ra là 12 Thiên Sứ mười hai cánh, mỗi một đại thiên sứ đều tản ra thánh quang vô cùng chói mắt. Vì đối phó số thập tam, với tư cách trừng phạt đại nghịch bất đạo, Thiên Giới Thần Quốc trừ loại chiến lực chí cao Thần Quang Minh này ra, toàn quân xuất kích. Mặc dù không nhìn thấy Thần Quang Minh chí cao vô thượng hàng lâm, nhưng 12 đại thiên sứ hãy để cho người hưng phấn không thôi. Một đối với 12 đại thiên sứ, thấy thế nào cũng là một kiện sự tình có thể thắng, cho dù thực lực người nước Hoa có thể so với đại thiên sứ, cũng không làm nên chuyện gì. Thắng lợi cuối cùng rồi sẽ thuộc về bọn họ!

Đến mức Thần Quang Minh không đến...

Đối phó tôm cá nhãi nhép, thủ hạ rõ ràng có thể giải quyết , tại sao phải tự mình động thủ. Huống chi, bậc chuyện nhỏ này, cần gì phải làm phiền chủ nhân chứ?

- Gặp qua đại thiên sứ!
- Quang minh ở trên!

Bao gồm giáo hoàng tại bên trong, toàn bộ đại giáo rối rít hướng về phía các thiên sứ làm Thánh Lễ. Nhưng mà, các thiên sứ không thèm nhìn bọn họ một cái, thần tình lạnh lùng.

- Chúng ta lần này hạ phàm thời gian cũng không lâu, vượt qua thời gian nhất định, thực lực của chúng ta liền sẽ suy giảm, đây là Phụ Thần hạn chế đối với chúng ta. Cái này cũng là vì đề phòng Thiên Sứ cùng nhân loại tiếp xúc quá nhiều sẽ chịu ảnh hưởng, cuối cùng truỵ lạc. Được rồi, nói tóm tắt, nhanh mang chúng ta đi gặp số thập tam!

Các thiên sứ không có nửa điểm ý tứ khách sáo, không lòng vòng quanh co chủ đề. Giáo hoàng cùng đại đám giáo chủ hận các thiên sứ không nhanh lên một chút đưa Chu Dương cái tai tinh này rời khỏi,

nghe được câu này, trên mặt tươi cười.

- Ta đây sẽ mang bọn ngươi đi!

Giáo hoàng chuẩn bị đi qua dẫn đường, đột nhiên nghĩ đến cái gì, liền vội vàng hỏi.

- Chúng ta bị một người nước Hoa thi triển tà thuật, tước đoạt tuổi thọ, không biết thần sử có biện pháp giải quyết hay không?

Mỗi khi hướng về phía kính nhìn thấy khuôn mặt càng ngày càng già nua liền sẽ để bọn họ lo lắng, 10 năm tuổi thọ a!

Nhân sinh có mấy cái 10 năm!

Bọn họ còn có nhân sinh tốt đẹp vô cùng, cũng không muốn sớm bước vào Thiên Quốc.

Đại thiên sứ là nhân vật mạnh mẽ nhất trừ Thần Quang Minh ra, bọn họ nhất định có biện pháp giải quyết cái vấn đề này

Lão Thất có chút hứng thú:

- Nghĩ không ra lão thập tam học thông minh, còn tìm được trợ thủ!

- Hy vọng không nên quá yếu!

Lão Thất đại thiên sứ tiến tới trước mặt giáo hoàng cùng đại chủ, trong mắt lập loè thánh quang, biến thành màu trắng bạc không cảm tình chút nào.

- Ồ! Không có vết tích tà ác tồn tại!

- Không có vấn đề gì! Ngươi rất bình thường!

- Bình thường?

Giáo hoàng cùng đám giáo chủ vẻ mặt mộng bức, các ngươi gọi cái này là bình thường?

Bị mất 10 năm tuổi thọ a!

Nếu có 10 năm tuổi thọ, bọn họ còn có làm việc thêm vài năm? !

Không phải mỗi người đều có thể giống như Thiên Sứ sống mấy ngàn

năm, trên vạn năm dạng này. Mấy đại thiên sứ khác ý thức được có vấn đề, rối rít qua đây kiểm tra, xong, kết quả bọn họ lấy được đều giống nhau. Trên thân giáo hoàng cùng đám giáo chủ không có nửa điểm vết tích tà thuật, tuổi thọ giống như là trôi qua một cách tự nhiên. Nhưng các tín đồ không cần thiết hướng bọn hắn nói dối.

- Cuối cùng là xảy ra chuyện gì? !

Chẳng biết tại sao, đám đại thiên sứ mơ hồ dâng lên mấy phần dự cảm không ổn. Nhưng vô luận đối phương có các loại năng lực gì, cũng không đáng sợ hãi!

Cho dù đối phương thật có thủ đoạn cướp đoạt tuổi thọ, chỉ là tuổi thọ 10 năm các thiên sứ cũng không để vào mắt. Dù sao mỗi một Thiên Sứ đều có thể sống qua tuế nguyệt vô cùng lâu, 10 năm đói với bọn hắn mà nói không coi là cái gì, càng sẽ không đản sinh các loại tâm tình sợ hãi.

- Ta càng ngày càng cảm thấy hứng thú đối với trợ thủ lão thập tam tìm được! Hy vọng hắn không nên quá yếu!

- Yên tâm! Chỉ cần chúng ta giải quyết xong ngọn nguồn tội ác, thứ các ngươi mất đi sẽ mất mà lại được!

Đám đại thiên sứ đến nói an ủi. Giáo hoàng cùng đại đám giáo chủ nghe được đại thiên sứ, rối rít an ủi cũng trở nên an tâm lên. Bọn họ mang theo hơn trăm Thiên Sứ hướng phía tòa thành trung tâm nhất giáo đình đi tới. Đội hình hơn trăm thiên sứ hoa lệ, muốn không đưa tới sự chú ý của người khác cũng khó khăn. Vô số tín đồ đi ra khỏi cửa, nhìn đến đám nhân ảnh đong đưa thoáng qua mắt ở trên không bầu trời, quỳ dưới đất thành tâm cầu nguyện.

Quang minh chi lực quá mức rực rỡ cùng loá mắt, toàn bộ Thánh Thành chìm đắm trong quang minh, thoải mái không nói ra được. Nhưng mà, trong bóng tối ẩn giấu mấy con chuột hắc ám liền hoàn toàn bất đồng, thánh quang đối với bọn hắn chính là a xít. Chỉ có thể ẩn náu tại vị trí mờ mịt, cố gắng né tránh thánh quang chiếu sáng. Dù sao thánh quang cấp bậc đại thiên sứ quá mức loá mắt, làm người ta phảng phất ngâm mình ở trong nước nóng bảy tám chục độ, thật sự là một sự tình phải chết.

- Đáng chết, không biết kế hoạch Nick có thành công hay không?

- Được rồi, cho dù thành công cũng vô ích! Nhiều ngày như vậy mới có thể hàng lâm, có thể thấy được quyết tâm phải mang đầu Thiên Sứ làm phản về, kế hoạch chúng ta truỵ lạc đại

thiên sứ có thể rơi vào khoảng không!

- Hy vọng Thiên Sứ làm phản cùng người nước Hoa cho thêm chút sức, giết nhiều thêm chút Thiên Sứ, để cho chúng ta giảm nhẹ gánh nặng.

Đối mặt thánh quang chi lực chói mắt cường đại như thế, tất cả mọi người đều không ôm có hi vọng với Chu Dương cùng lão thập tam. Từ lúc rất nhiều Thiên Sứ mở ra cửa Thiên Giới Thần Quốc bắt đầu, liền biểu thị tất cả sắp sửa kết thúc. Các thiên sứ trùng trùng điệp điệp giết tới bên trên tòa thành, thanh âm vô cùng to lớn tại toàn bộ Thánh Thành vang vọng.

- Lão thập tam, ngươi tên phản đồ này! Ta đại biểu phụ thần mang ngươi về tiếp nhận thần tài!

Ánh mắt Thiên Sứ dẫn đầu cao cao tại thượng, giống như mắt thần linh nhìn xuống nhân gian. Một lát sau, Cổ Bảo phá vỡ một lổ thủng, Kyle đánh 12 cánh phía trước xông vào Cổ Bảo, ánh mắt tại trên thân những đồng bạn năm xưa kề vai chiến đấu đánh giá.

- Chúng ta đều là binh khí Thần Quang Minh chiến đấu, đều là nô lệ của hắn!

- Từ khi đạt được chính mình, ta mới thật sự hiểu ta muốn cái gì!

- Ta phải đối phó chỉ là Thần Quang Minh, không liên quan với các ngươi!

Kyle hiểu rõ đám Thiên Sứ này cũng là con trùng đáng thương, trong đầu trồng vào ký ức cố hữu cùng phương thức suy nghĩ, tất cả quy tắc làm việc đều dựa theo mệnh lệnh Thần Quang Minh làm việc, đáng thương bực nào.

- Ta muốn đối phó Thần Quang Minh, trói buộc các thiên sứ sẽ biến mất, tất cả trở về chính mình.

- Ngươi dám xưng hô Phụ Thần như vậy! Xem ra ngươi thật trụy lạc rồi!

- Ngươi ắt sẽ bị tiêu tan hủy!

Trong mắt 12 đại thiên sứ không có nửa điểm cảm tình, thanh âm cũng không có một chút cảm tình dao động, lạnh như băng giống như từng đài máy. Bọn họ triệu hồi ra kiếm Đại thiên sứ, hướng phía

Kyle liều chết xông tới. Chiến tranh giữa các đại Thiên Sứ chính thức rốt cuộc mở ra!

Chương 363: Thu về đại thiên sứ! Ngươi không dám qua đây, ta có thể đi tìm ngươi

Từng người từng người Thiên Sứ hướng về Kyle liều chết xông tới, vô tận thánh quang rơi xuống vô cùng chói mắt. Nhưng trong đó mười hai đạo đại thiên sứ chi quang chói mắt nhất.

- Đổi thành lúc trước, ta xác thực không phải là đối thủ của các ngươi! Nhưng bây giờ lại bất đồng!

Kyle lật bàn tay một cái, xuất hiện một trường kiếm đỏ tia sáng tối màu, vô số ngọn lửa nhấp nháy hừng hực, phảng phất đang uyển chuyển nhảy múa. Binh khí cấp Thần Thoại — lửa cao hưng thịnh!

Vô cùng năng lượng vô tận thánh khiết rót vào bên trong lửa cao hưng thịnh, phía trên bốc lên Thánh Hỏa thần lực hỏa diễm hóa thành, tản ra nhiệt độ vô cùng kinh khủng. Đám đại thiên sứ cảm nhận được Kyle tản mát ra khí tức xa xa trước kia, sắc mặt biến trở nên ngưng trọng.

- Đại thiên sứ chi kiếm!
- Thần chi phán quyết!
- Thần chi tịnh hóa!
- Lưỡi dao Thánh Quang Dực!

Khắp trời quang mang thánh khiết hóa thành Thiên Kiếm cùng vô số Phi Dực, trong nháy mắt hướng phía Kyle oanh kích. Toàn bộ bầu trời đều đã biến thành màu trắng, thánh quang chói mắt làm cho không người nào có thể thấy được cái gì.

- Hỏa chi cuồng bạo!

Sóng lửa Hỏa Thần Thánh Hỏa dâng cao, thần hỏa thánh diễm màu đỏ bay lên cao mấy chục mét, hình thành một đạo tường lửa. Tiếp xúc cùng lưỡi dao quang chi dực đang bay múa khắp trời, thế nhưng vô số lưỡi dao này trong nháy mắt bị đốt thành tro bụi. Ngay cả đại

thiên sứ Đại thiên sứ chi kiếm cùng thần chi phán quyết, cũng rối rít bị ngọn lửa ngăn trở. Lửa chi hưng thịnh trong tay Kyle không yếu hơn Hỏa Thần chân chính chút nào thậm chí thuộc tính còn muốn mạnh hơn rất nhiều. Khác biệt duy nhất chính là không có Thần Vực, và giữ lực đối với vạn hỏa nắm cùng năng lực thần linh đặc biệt mà thôi. Kyle chỉ một chiêu liền làm cho sắc mặt các thiên sứ đại biến.

- Thực lực của nàng quá mạnh mẽ, tuyệt đối vượt xa đại thiên sứ!

Ngay cả đại thiên sứ người mạnh nhất bên trong đám thiên sứ sắc mặt lần đầu cũng xuất hiện biến hóa.

- Thực lực của ngươi làm sao sẽ mạnh như vậy!

Ngay cả hắn cũng cảm nhận được áp lực từ thực lực Kyle mang lại, quá không bình thường rồi. Bên trong 13 đại thiên sứ, thực lực Kyle lót đáy, lại thêm nàng ở trong thần chiến thì bị tổn thương, ngay cả Thiên Sứ sau này này mới nỗi chiến đấu cũng có mấy Thiên Sứ không yếu hơn nàng. Không nghĩ đến nàng xuất hiện lần nữa, thực lực không kém gì Hạ Vị Thần minh, đặc biệt là trường kiếm trong tay nắm giữ Hỏa Thần chi lực.

- Đây không phải may mắn mà là do công lao của lão công ta! Không có hắn, cũng không có ta hôm nay!

Kyle quay đầu nhìn về phía sau, Chu Dương đang hướng về đây nhìn chăm chú, trên mặt không có một chút lo lắng, chỉ có khích lệ.

- Lão công?

Đây đối với thiên sứ là một từ xa lạ cỡ nào, bọn họ rối rít hướng về phía Chu Dương ngoẳn lại với ánh mắt thăm dò cùng cảnh giác.

- Quá mạnh mẽ!

- Một nhân loại làm sao có thể có loại năng lực này?

Vô luận là tăng thực lực của đại thiên sứ lên trên diện rộng, hay là loại binh khí thần linh này, cũng không phải người thường có thể làm được!

- Lẽ nào hắn là Hỏa Thần?

Kyle hừ lạnh một tiếng, vẻ khinh thường ẩn trong ngôn ngữ.

- Hỏa Thần cả tư cách xách giày cho hắn cũng không có!

- Các ngươi hiện tại đầu hàng, ta còn có thể cho các ngươi một cơ hội, nếu không, đừng trách ta không nhớ tình xưa, hủy diệt nhóm các ngươi!

Các thiên sứ ngoại trừ nhìn về phía Chu Dương có chút lộ vẻ xúc động ra, lần nữa chuyển hướng Kyle đã khôi phục lại bộ dáng mặt không biểu tình.

- Phụ Thần sáng tạo chúng ta, ban cho chúng ta sinh mệnh, chúng ta và Thiên Giới Thần Quốc cùng tồn vong!

- Ngươi muốn tìm tới Phụ Thần, trước tiên qua chúng ta cửa ải này đã!

Đám đại thiên sứ lần nữa liều chết xông tới, trong mắt Kyle lóe lên lãnh sắc, lửa cao hưng thịnh trong tay huy kích, thần hỏa thánh diễm màu Kim Hồng bắn tung tóe khắp trời, từng Thiên Sứ tại trong tiếng kêu thảm hóa thành tro bụi. Chỉ còn lại đại thiên sứ trên thân dính hỏa diễm màu Kim Hồng, khiêu động không ngừng, thân thể bọn hắn càng ngày càng nhỏ, gần như biến mất. Hai người phối hợp quá mạnh mẽ, quân đoàn thiên sứ không chịu nổi một kích. Đám đại thiên sứ phấn khởi phản kháng, mỗi một kiếm rơi xuống, nhiệt độ kinh khủng suýt chút nữa hòa tan nhóm bọn hắn. Kết quả chiến đấu không cần phải suy nghĩ nhiều, quân đoàn thiên sứ phải thua không thể nghi ngờ. Giáo hoàng cùng đám giáo chủ sắc mặt như tro tàn. 12 đại thiên sứ, còn có hơn trăm Thiên Sứ sáu cánh trở lên, rõ ràng chỉ đối phó một đại thiên sứ tại sao sẽ thảm bại?

Cho đến giờ phút này, bọn họ rốt cuộc minh bạch Kyle vì cái gì sẽ lớn lối như vậy, muốn mưu đoạt Thần Quang Minh vị. Bởi vì nàng quả thật có thực lực làm được!

- Khí trời muốn thay đổi sao?

- Nói không chừng Thần Quang Minh thật có khả năng rơi xuống...

Mọi người có cảm giác tín ngưỡng sắp sửa sụp đổ.

- Tiếp theo giao cho ta!

Chu Dương chẳng biết lúc nào đi tới trước mặt Kyle, tỏ ý nàng dừng tay. Kyle dừng quơ múa lửa cao hưng thịnh lại, an tĩnh đứng ở một bên, vô cùng thuận theo đối với Chu Dương nói. Làm cho mọi người nhìn trợn mắt hốc mồm, vốn tưởng rằng Chu Dương chỉ là lệ thuộc Kyle mà thôi, bây giờ nhìn lại, Kyle rõ ràng là lệ thuộc Chu Dương.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao lại nắm giữ sức mạnh to lớn như vậy? !

- Người nắm giữ lực lượng cường đại như vậy tuyệt đối không thể là hạng người vô danh!

- Ngươi vì sao phải đối nghịch cùng Phụ Thần!

Trên thân đám đại thiên sứ bốc cháy thần hỏa thánh diễm, lực lượng Quang Minh trên thân biến thành nhiên liệu, tăng lên thế lửa thiêu đốt càng thêm thịnh vượng. Tiếp tục kéo dài, bọn họ chắc chắn phải chết.

- Thần Quang Minh xem lão bà của ta như nô lệ, theo lý nên làm ra bồi thường, cái bồi thường này chính là thần cách của hắn!

Đám đại thiên sứ nổi giận liên tục, như phát điên hướng về phía Chu Dương vọt tới.

- Hết thảy đều kết thúc đi!

Chu Dương nói rõ rồi xuất thủ, thủ chưởng bỗng dưng sinh ra hơi thở to lớn, các thiên sứ muốn phản kháng, thân thể không tự chủ được biến mất.

Hắn làm như vậy không phải do lòng thương hại, mà là tối đa hoá lợi ích. Thiên Sứ là binh khí, làm sao có thể lãng phí chứ?

Bên trong Thiên Địa Sơn Hà Đồ, đầu từng Thiên Sứ bị đánh bạo tại chỗ, bọn họ tại trong tay Chu Dương phảng phất món đồ chơi, yếu ớt không chịu nổi. Đương nhiên, Chu Dương không phải một người tàn nhẫn, không có xử tử tất cả mọi người. Đối với ba người nữ đại thiên sứ, Chu Dương vẫn tương đối nhân từ. Về sau phải cố gắng dạy dỗ, cho các nàng cơ hội cải tà quy chính. « chúc mừng túc chủ thu về đại thiên sứ (cấp Thần Thoại), thu được 223 điểm thần thoại tinh túy. ».

« chúc mừng túc chủ thu về đại thiên sứ (cấp Thần Thoại), thu được 237 điểm thần thoại tinh túy. ».

« chúc mừng túc chủ thu về đại thiên sứ (cấp Thần Thoại), thu được 248 điểm thần thoại tinh túy. ».

« chúc mừng túc chủ thu về đại thiên sứ (cấp Thần Thoại), thu được 259 điểm thần thoại tinh túy. »...

Ngoại trừ ba người nữ đại thiên sứ ra, toàn bộ đại thiên sứ khác bị Chu Dương thu về, thu hoạch phong phú. Chu Dương đột nhiên có chút hối hận, nghĩ đến hơn trăm Thiên Sứ chết tại Kyle trong tay, lãng phí số lớn tinh túy!

- Sai lầm a!

Lần sau không thể lãng phí một cách vô ích như vậy nữa!

Chu Dương nghĩ tới Thiên Giới Thần Quốc, đại thiên sứ nhất định biết rõ tọa độ Thiên Giới Thần Quốc, mình có có thể đi thu hoạch một hồi hay không. Nếu Thần Quang Minh không đến, mình có thể đi tìm hắn.

- Thần Quang Minh lão ca, ta đến!

Chương 364: Ta giảm phụ gánh thiên Giới Thần quốc! Thần Quang Minh lão ca, mở cửa nhanh lên một chút, bạn cũ ngươi đến.

Toàn bộ người trong thánh thành nhìn tận mắt một đại thiên sứ 12 cánh mộng mộng đổng đổng mở ra cửa chính đi thông Thiên Giới Thần Quốc, Cửu Long Thiên Đế Liễn hướng phía bên trong đi tới.

- Đám người kia quá hung tàn, diệt Thiên Sứ, quay đầu hận thù muốn tân công đối với Thần Quang Minh. Thiên Giới Thần Quốc sẽ càng thêm thê lương!

Cảnh vật trời đất trước mắt quay cuồng, đến lúc Chu Dương kịp phản ứng, thế giới trước mắt hoàn toàn biến thành một bộ dáng khác. Đây là một cái thế giới tràn đầy quang minh, vô số quang minh tỏa ra, vạn vật sinh trưởng, tản ra phong quang tường hòa điền viên. Mức độ đậm đặc Thánh quang vượt qua Thánh Thành không chỉ gấp mười lần, thân nằm ở loại bên trong hoàn cảnh này, thời gian không được bao lâu liền sẽ bị thánh quang đồng hóa, trở phấn tử trung thành với Thần Quang Minh. Thiên Giới Thần Quốc ngoại trừ khu nhà ở trụ cột ra, nhiều nhất chính là giáo đường, vô số người từ bên trong ra ra vào vào, trên mặt duy trì nụ cười thành kính. Chu Dương

mới vừa từ trên Cửu Long Thiên Đế Liễn đi xuống, lập tức có mấy người áo bào trắng nghênh đón. Từng người từng người nhân viên mặc lên trường bào màu trắng đi tại trên con đường, trên mặt mang nụ cười sáng lạng, biểu tình từ lúc bắt đầu đều duy trì nụ cười hư ảo này. Nụ cười phảng phất mặt nạ một mực đọng trên mặt, nhìn qua lộ ra hư giả vô cùng.

- Hoan nghênh đi tới vườn Elie. Các ngươi hẳn đúng là người mới đúng không!

- Nghĩ không ra cả người nước Hoa cũng có thể đi vào Thiên Quốc, chủ nhân thật là quá nhân từ!

Trên mặt người nhân viên áo bào trắng mang nụ cười giả tạo, nhìn về hình dáng chín con rồng vàng bá khí kéo xe, trong mắt lóe lên thần sắc thán phục. Có thể đi vào thiên đường đều là khuôn mặt tây phương, đây là lần đầu tiên nhìn thấy người nước Hoa. Không nghĩ đến ngay cả người Thiên Giới Thần Quốc đều có chút kỳ thị.

- Các ngươi hẳn là vừa mới chết, thăng thượng thiên quốc là phúc báo của các ngươi, xin theo chúng ta đi giáo đường cầu nguyện, thần tướng ban...

- Người nào chết? Cũng chỉ ngươi chết!

Cho dù ai nghe được câu này cũng phải bạo nổ tại chỗ, Trình Khả Nhi vung lưỡi dao Ảnh Long đến suýt chút nữa không nhịn được tại trên người mấy tên này đâm vài lổ thủng.

- Lẽ nào các ngươi không phải người mới vừa vào Thiên Quốc?

- Các ngươi rốt cuộc là ai?

- Thần Quang Minh ở đâu?

Chu Dương chẳng muốn cùng những người này phí lời, trực tiếp sử dụng năng lực ký ức chưởng khống giả lấy trí nhớ của bọn hắn.

- Một đám gà cay, thậm chí ngay cả Thần Quang Minh ở đâu cũng không biết!

Theo tay vung lên, đáng thương cuồng tín đồ Thần Quang Minh trực tiếp bị quật bay ra ngoài. Thông qua ký ức đại thiên sứ, Chu Dương biết được, người bình thường bên trong Thần Quốc đều là con trùng đáng thương để Thần Quang Minh thu hoạch tín ngưỡng cùng hương khói, ý nghĩa duy nhất bọn họ tại Thần Quốc chính là góp phần tín

ngưỡng cho Thần Quang Minh. Thần Quang Minh sẽ thông qua thu hoạch tín ngưỡng chi lực, trở nên càng ngày càng lớn mạnh. Trải qua năm tháng rất dài tích lũy, đã rất khó xác nhận thực lực Thần Quang Minh tăng lên tới trình độ nào. Không chỉ có như thế, quang minh và hắc ám thần vị cao hơn nhiều thần nguyên tố khác xa, cùng là Thượng Vị Thần, vị cách thần nguyên tố hơi thấp hơn một bậc

Chính vì vậy, Chu Dương nguyện nhất định phải có đối với thần cách quang minh thần. Động tĩnh của nơi này rất nhanh đưa tới thiên sứ thủ vệ chú ý, rối rít hướng phía Chu Dương vọt tới. Chu Dương lười để ý những tạp ngư này, thần uy nguyên tố chi thần trên thân tản mát ra, từng người từng người Thiên Sứ xông tới nhất thời mất đi chiến lực, vô pháp nhúc nhích.

« chúc mừng túc chủ thu về Thiên Sứ, thu được 58 điểm sử thi tinh túy! ».

« chúc mừng túc chủ thu về Thiến Sứ bốn cánh, thu được 118 điểm sử thi tinh túy. ».

« chúc mừng túc chủ thu về Thiên Sứ sáu cánh, thu được 32 điểm Truyền thuyết tinh túy. ».

« chúc mừng túc chủ thu về Thiên Sứ tám cánh, thu được 73 điểm Truyền thuyết tinh túy. ».

- Quang Minh lão ca thật là người tốt a!

Không chỉ có nữ nhân xinh đẹp thuần khiết, còn có số lớn Thiên Sứ binh khí đưa tới cửa, suy nghĩ một chút đã cảm thấy thoải mái. Đương nhiên, hắn lại giao thần cách Thần Quang Minh ra thì tốt hơn.

- Ác ma!

- Nhanh trốn một chút a! Ác ma đến!

- Thiên Sứ đã bị ác ma ăn, thần a, cứu lấy chúng ta đi!

Một đường hoành hành không trở ngại, toàn bộ Thiên Sứ rối rít bị Chu Dương phân giải, biến thành tinh túy trong tay Chu Dương. Chu Dương cho tới bây giờ cũng không chê nhiều thứ tốt, hắn còn muốn kiếm nhiều một chút, đem thần thoại tinh túy hợp thành siêu thần tinh túy, dùng để đề thăng mấy món siêu thần khí. Lần này đến Thiên Giới Thần Quốc, tựa hồ có thể một làn sóng mập, kiếm một món tiền lớn.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Dám can đảm đến chủ Thần Quốc nháo sự!

- Thần tướng trừng phạt ngươi!

Mấy thiên sứ mười cánh mang theo nhóm quân đoàn thiên sứ lớn đánh tới, thánh quang chói mắt đong đưa làm cho người không mở mắt nổi. Nhiều thiên sứ như vậy tụ tập lại, nhất định chính là đèn điện pháo cực lớn.

- Oa!

- Thật nhiều thiên sứ đến cho tiền tài a!

- Cái này có thể đổi bao nhiêu tinh túy a!

- Tiền lẻ tiền chẳn, sắp đến trong chén ta!

- Ánh sáng thần chi kiếm!

Có số thiên sứ giơ lên cao kiếm quang trong tay, quang mang thánh khiết ngưng tụ thành một thể, hóa thành một thánh kiếm to lớn dài ngàn mét. Thánh kiếm phảng phất thực thể, loá ra ánh quang chói mắt, vô số hư ảo Thiên Sứ vây ở một bên ánh sáng thần chi kiếm ca tụng, khen ngợi Thần Quang Minh.

Trên lưỡi kiếm lưu chuyển phá tà chi lực, lộ ra lực lượng tịnh hóa hết thảy. Vô luận mỗi một ác ma tiếp xúc được ánh sáng thần chi kiếm, trong nháy mắt đều sẽ bị tiêu diệt. Tà ác cuối cùng rồi sẽ bị thẩm phán!

Ánh sáng thần kiếm hướng về phía Chu Dương vung chặt xuống, vô số thánh quang hướng phía tại đây hội tụ, phảng phất hải dương thánh quang nện xuống.....

Trên mặt Chu Dương không có nửa điểm sợ hãi, cũng không lui lại, ngược lại nghênh đón ánh sáng thần chi kiếm vọt tới.

- Tìm chết!

- Ngu xuẩn không tự lượng sức!

Ầm!

Ánh sáng thần chi kiếm bị Chu Dương một quyền đánh thành vô số ánh sáng vụn, tứ xứ phiêu tán.

- Quá yếu a!
- Đây chính là sát chiêu của các ngươi sao?

Những lời này phảng phất một chậu nước lạnh tại trên người mọi người dội xuống, trong tâm các thiên sứ thật lạnh.

- Biến quá từ đâu xuất hiện!
- Thực lực không khỏi quá mạnh mẽ đi!

Không đợi các thiên sứ tổ chức lên đợt công kích thứ hai, trên mặt toàn bộ Thiên Sứ cứng ngắc động cũng không thể động. Phảng phất có xiềng xích vô hình đem Thiên Sứ trói buộc chặt.

« chúc mừng túc chủ thu về thiên sứ mười cánh, thu được 153 điểm Truyền thuyết tinh túy. ».

« chúc mừng túc chủ thu về Thiên Sứ sáu cánh, thu được 33 điểm Truyền thuyết tinh túy. ».

Phảng phất một bản rút ra củ cà rốt, Chu Dương một tay một cái, Thiên Sứ rối rít phân giải, biến thành tinh túy về tay mình. Nhìn đến số lớn tinh túy vào sổ, Chu Dương nở gan nở ruột. Tinh túy cấp độ sử thi hơn chín trăm vạn. Tinh túy cấp độ Truyền thuyết hơn trăm vạn. Hợp thành tinh túy cấp Thần Thoại cũng có hơn 20 vạn, tinh túy Siêu Thần cấp cũng có hơn hai vạn, lúc này kiếm bộn rồi. Nơi Chu Dương đi qua, Thiên Giới Thần Quốc trở nên trống rỗng một phiến, dùng cạo ba xích để hình dung cũng không quá đáng chút nào.

- Ta đây là giúp thiên Giới Thần giới giảm bớt gánh vác, dù sao nuôi nhiều thiên sứ như vậy, Thần Quang Minh sẽ lãng phí bao nhiêu lương thực.
- Thần Quang Minh lão ca, nhanh mở cửa lên một chút, bạn cũ ngươi đến!

Chương 365: Cả thần cách cũng có thể đánh cắp? Miễu sát với Thần Quang Minh một chiêu, trang bị rơi đầy đất

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Nơi này là trụ sở Thần Quang Minh, cấm khu tất cả mọi người, xung quanh không người dám quấy rầy. Chu Dương mang theo Kyle cùng chúng nữ sãi bước đi tới nơi này, cảm thụ được Quang Minh lực lượng nồng nặc đến gần như thực chất, trên mặt lộ ra nụ cười. Các nàng trải qua Chu Dương giúp đỡ cũng có quang minh dị năng S+, thân ở loại địa phương nơi này, dị năng quang minh hệ tăng lên rất nhiều.

- Là ai, dám vào sân nhà ta!

Thanh âm to lớn truyền đến, toàn bộ Thiên Giới Thần Quốc đều chấn động, vô số thánh lực hướng về nơi trung tâm nhất ngưng tụ. Một đạo ánh sáng sáng ngời chói mắt từng bước một từ bên trong đi ra, ngưng tụ thành hình tượng một lão đầu râu bạc. Người này hiển nhiên có mấy phần giống cùng ấn ký Thần Quang Minh đã gặp Chu Dương lúc trước, khí tức lại cường đại hơn rất nhiều. Không tệ, hắn đây chính là bản tôn Thần Quang Minh!

- Số thập tam, ngươi làm ta quá thất vọng!

Thần Quang Minh vốn đưa ánh mắt đặt vào trên thân Kyle, trong mắt hiện lên băng lãnh. Ánh mắt Kyle nhìn thẳng Thần Quang Minh, không nhường nửa bước:

- Từ một khắc lúc ngươi để cho chúng ta biến thành binh khí chiến đấu, dính đầy máu tanh kia trở đi, cái kết quả này liền đã định trước. Chỉ là một binh khí chiến đấu, còn muốn cắn ngược lại!

Ánh mắt Thần Quang Minh theo trên thân số đông nữ quét qua, ánh mắt không thấy một chút gợn sóng, thẳng đến cuối cùng rơi vào trên thân Chu Dương.

- Là ngươi!

Không biết Thần Quang Minh thông qua ấn ký trước nhận ra Chu Dương, hay là bởi vì những nguyên nhân khác, đồng tử rốt cuộc nhiều hơn những sắc thái khác.

- Không nghĩ đến nguyên tố thần cách vỡ vụn cư nhiên có thể khôi phục, còn rơi vào trong tay của ngươi!

Thần Quang Minh không hổ là lão Thượng Vị Thần, liếc mắt một cái thấy ngay lai lịch Chu Dương.

- Ngươi không nên tới đây! Bởi vì ta đối với thần cách nguyên tố thần cũng cảm thấy rất hứng thú!

Thần nguyên tố đại biểu cửu đại nguyên tố, ngoại trừ quang minh siêu cường lực ra, còn có hắc ám đối lập. Một khi Thần Quang Minh dung hợp thần cách thần nguyên tố, hắc ám thần đối đầu lâu như vậy cũng sẽ không phải là đối thủ của mình.

- Rất đúng dịp a! Ta cũng cảm thấy hứng thú đối với thần cách quang minh thần lão ca ngươi, vậy hãy để cho ta oanh oanh liệt liệt làm một trận, để cho ta mở mang kiến thức một chút lực lượng ngươi tích góp cường đại cỡ nào!

- Bất quá trước khi bắt đầu chiến đấu, ngươi trước tiên chờ một chút!

Chu Dương giơ tay lên, tạm thời ngăn cản chiến đấu sắp phát sinh.

- Làm sao? Ngươi sợ!

- Các ngươi dám vào Thiên Giới Thần Quốc, tàn hại thiên sứ thủ hạ của ta, giao ra thần cách nguyên tố, thành nô bộc của ta! Ta có thể ân xá ngươi vô tội!

Chu Dương cười một tiếng:

- Ta chỉ sợ một hồi đánh nhau, không cẩn thận miểu sát, ngươi trước tiên kiếm chút chỗ tốt lại nói.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được Thần Quang Minh thần lực 30 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được hai trăm năm tuổi thọ. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được binh khí cấp thần linh, quang minh miện. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, hiệu quả áo lót nữ thần may mắn phát động, vận khí tăng cao, chúc mừng túc chủ thu được 1/2thần cách Thần Quang Minh. ».

Mấy loại đẳng trước mặc dù thái quá, nhưng cũng không tệ, tay không mà có thể trộm trang bị Thần Quang Minh... Ngưu bức nhất là

thần cách Thần Quang Minh còn bị mình trộm 1/2, nếu mà trộm thêm mấy lần há chẳng phải là không cần đánh, thần cách Thần Quang Minh liền rơi vào trong tay mình. Đương nhiên, kinh hãi nhất thuộc về Thần Quang Minh, hắn đang muốn điều động quang minh miện, tăng cường Thần Quốc mình, để cho xâm nhập giả không cách nào trốn. Không nghĩ đến quang minh miện mình đã rơi vào trong tay Chu Dương.

- Ngươi tên kẻ trộm vô sỉ này...

Không đợi nói xong, trong mắt Thần Quang Minh lộ ra vẻ sợ hãi, bởi vì sức lực của chính mình nhanh chóng trôi qua, không giống với lực lượng lúc trước biến mất, lần này biến mất chính là lực thần cách mình thống ngự. Thần vị không vững chắc rồi!

- Thần cách của mình đã mất một nửa?

- Tên nhân loại này còn nắm thần cách Đạo Thần trong tay sao?

Không, ngay cả Đạo Thần cũng không có lợi hại như vậy, tối đa cũng chỉ có thể đánh cắp vật phẩm của mình, cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua hắn có thể trực tiếp đánh cắp thần cách người khác. Nếu như hắn thật có loại năng lực này, đã sớm bị thần linh khác liên hợp lại giết chết. Huống chi, lúc này Đạo Thần còn vui sướng bị nữ thần may mắn truy sát a.

- Tại sao có thể như vậy!

Thần Quang Minh nào còn có tâm tư lại tiếp tục ở lại, lại ở thêm một hồi, 1/2 thần cách còn lại sẽ không còn nữa!

Trốn!

Thân hình Thần Quang Minh tiêu tán, hóa thành vô số chùm sáng chạy tứ tán.

- Uy, có bản lãnh đừng trốn, không phải đã nói muốn đánh một trận sao?

Chu Dương không nghĩ đến năng lực thần đánh cắp ngưu như vậy, trực tiếp hù Thần Quang Minh chạy....

- Ngươi đừng chạy, nói rõ qua để cho ta đánh ngươi một quyền, thì phải một quyền!

Thần Quang Minh sợ hãi, nào còn dám cùng Chu Dương giao thủ?

Vô số phân thân Thần Quang Minh làm cho không người nào có thể phân biệt người nào là thật, người nào là giả.

- Thiên Thị Địa Thính!
- Hư vô thần đồng!

Nhưng vậy cũng không làm khó được Chu Dương, dưới sự phối hợp Thiên Thị Địa Thính cùng hư vô thần đồng, vô số phân thân Thần Quang Minh trở nên hư ảo, trong cơ thể không có thần cách Thần Quang Minh Chu Dương mong muốn. Tất cả phân thân Thần Quang Minh đều là giả!

Số phân thân này dùng để mê hoặc Chu Dương mà thôi. Thần Quang Minh đã sớm trốn một không gian Thứ Nguyên khác, gắt gao nhìn chằm chằm Chu Dương, chuẩn bị tập kích. Hắn nói chạy trốn chỉ là giả!

Hắn còn muốn đoạt lại một nửa thần cách Thần Quang Minh mình mất đi, đương nhiên, còn có thần cách nguyên tố chi thần trong tay Chu Dương.

- Thật là đáng tiếc a!
- Nếu ngươi quả quyết chạy trốn, có lẽ còn có khả năng chạy mất. Nhưng bây giờ sao... Ngươi chết!

Ánh mắt Chu Dương nhìn về phía không gian Thần Quang Minh ẩn thân, lạnh lùng nói.

- Lẽ nào hắn phát hiện ta?
- Không, đây đều là giả!
- Nhất định là đang gạt người!

Nhưng mà, Chu Dương giơ lên nắm đấm một quyền vung đến, lực lượng cuồng bạo để cho không gian chung quanh phát ra minh minh. Thần Quang Minh tuyệt không sợ, hắn thân nằm ở một Thứ Nguyên khác, tuyệt đại đa số thủ đoạn công kích đều không cách nào thương tổn đến bản thân hắn chút nào, càng không cần phải nói thủ đoạn công kích thông thường. Có thể nói, loại trạng thái hắn bây giờ thuộc về ngụy vô địch.

- Vô dụng!
- Thần thánh tịnh hóa! Để cho thánh quang tịnh hóa tất cả!

Phân thân Thần Quang Minh điều động thánh quang vô cùng vô tận ăn mòn, chìm ngập Chu Dương.

- Ngây thơ!
- Ta một quyền này, không có gì không phá!

Vừa dứt lời, lực lượng quả đấm bão táp hơn mười lần, không gian giống như giấy, trong nháy mắt vỡ vụn. Thần Quang Minh hơi sửng sờ, muốn biến đổi vị trí, chỉ là từng đạo xiềng xích vô hình chẳng biết lúc nào quấn ở trên người hắn.

- Ngươi chết!

Nắm đấm rơi xuống, thiên địa nổ vang, một cái hắc động thật lớn xuất hiện ở địa phương Thần Quang Minh đứng, cắn nuốt tất cả. Chu Dương đứng tại phía trước hắc động, nắm trong tay nửa viên thần cách tản ra tia sáng thánh khiết, trên mặt tươi cười.

Chương 366: Thần Quang Minh có thể giận đến mức từ trong quan tài bò ra ngoài hay không? Ánh sáng ban mai nữ thần!

Chúng nữ nhìn đến dáng người Chu Dương bá khí anh vũ, không khỏi ngây dại. Cho dù các nàng sớm có dự liệu chiến quả, lại không nghĩ rằng chiến đấu kết thúc nhanh như vậy. Thần Quang Minh thậm chí ngay cả hai hiệp cũng không kiên trì nổi, quả thực chỉ như món ăn dọn sẵn mà thôi. Hai cái một nửa Thần Quang Minh vạch dung hợp làm một thể, tản ra ánh sáng chói mắt. Khỏa thần cách Thượng Vị Thần này khiến vô số người cùng thần điên cuồng liền dạng này đưa đến trong tay Kyle.

- Ta hứa hẹn qua, sẽ không để cho ngươi bị bất kỳ ủy khuất gì, khỏa thần cách Thần Quang Minh này chính là làm ra bồi thường đối với ngươi.

Trên mặt Chu Dương mang nụ cười ấm áp, trịnh trọng nói. Kyle nhìn đến thần cách Thần Quang Minh, thật lâu không thể phục hồi lại tinh thần.

- Dương ca!

Thẳng đến thần cách rơi vào trong tay, vẻ mặt Kyle mới di động nhìn đến Chu Dương.

- Vật này quá quý trọng!

Mặc dù sớm biết Chu Dương sẽ đem thần cách Thần Quang Minh cho mình, nhưng mà tự mình cảm nhận được thần cách Thần Quang Minh xong, lòng của nàng trở nên bất an. Thần cách Thượng Vị Thần không giống với Hạ Vị Thần, số lượng thưa thớt. Mỗi một khỏa đều sẽ đưa tới gió tanh mưa máu, không biết bao nhiêu người phát điên. Từ khi đi theo Chu Dương về sau, nàng chưa từng làm góp phần quá lớn gì, có tư cách gì đạt được thần cách Thần Quang Minh trân quý này.

- Chúng nữ có thể mất hứng hay không.

Chu Dương xem thấu tâm tư Kyle, tay đưa ra nhẹ nhàng nâng cằm của nàng:

- Bởi vì ngươi là nữ nhân của ta, chính là đơn giản như vậy. Thân là nam nhân, theo lý che gió che mưa cho nữ nhân của mình, đưa chút quà nhỏ thì tính là cái gì. Ngươi quản cái gọi là quà nhỏ này làm gì?

Không biết bao nhiêu người nghe được câu này sẽ thổ huyết. Trên thế giới còn có thứ gì quý trọng hơn hơn thần cách Thần Quang Minh?

- Đây là bảo vật vô giá!

Nếu mà nữ nhân các đại chủng tộc biết rõ Chu Dương yêu thích đưa thần cách làm lễ vật, như vậy nữ nhân theo đuổi Chu Dương có thể vây quanh 3 tinh cầu. n, đương nhiên, cũng bao gồm nam nhân. Vì đạt được thần cách, bọn họ nguyện ý hiến thân.

- Ngươi hãy thu đi! Đây là ngươi nên được!

- Nữ Thần Quang Minh Kyle!

- Dương ca luôn luôn rộng lượng, một điểm này ngươi cũng không phải không biết!

Kyle lại lần nữa gật gật đầu, nàng nuốt thần cách Thần Quang Minh vào, trên thân bùng nổ ra thần lực hệ ánh sáng óng ánh vô cùng. Tắm

phía dưới thánh quang, trên thân Kyle chẳng biết lúc nào nhiều hơn một kiện áo giáp thiếp thân màu trắng, như nữ võ thần hạ phàm. Nàng mở rộng mắt ra, ánh mắt rực rỡ như sao sông, cũng vui cũng mừng nhìn đến Chu Dương, sau đó đột nhiên nhào tới, đè hắn ngã nhào xuống đất!

- Ta muốn ăn khuya! Đời ta đều là nữ nhân của ngươi, cho dù thiên băng địa liệt thế giới hủy diệt cũng không cách nào thay đổi!

- Còn có ta!

- Dương ca, ta cũng phải ăn khuya!

Chúng nữ nghe thấy Kyle tuyên thệ, có xúc động, rối rít hướng về Chu Dương đưa mắt tới. Người nam nhân này một mực bảo vệ các nàng, không có hắn, các nàng cả cơ hội sống sót tại tận thế cũng không có. Thành thần càng là hy vọng xa vời xa không với tới. Người nam nhân này cả Thần Quang Minh cũng có thể một quyền oanh sát, trên thế giới còn có sự tình gì hắn không làm được. Không cần thời gian bao lâu , tất cả mọi người các nàng đều sẽ thành thần, đạt được thần cách phù hợp tâm ý mình. Chúng nữ tin tưởng Chu Dương sẽ không để cho các nàng thất vọng.

- Khục khục, nơi này là Thiên Giới Thần Quốc... Thần Quang Minh vừa mới chết, chúng ta tại trong nhà hắn làm sự tình ngượng ngùng không tốt...

Thần Quang Minh vừa mới chết, nếu mà biết rõ Chu Dương mang theo một đám nữ nhân tại nhà bọn họ mở đại hội uyên ương, nói không chừng còn có thể giận đến mức từ trong quan tài lại nhảy ra. Được rồi, hắn đã thành cặn bả, cả cơ hội từ trong quan tài ra ngoài cũng không có. Đối mặt chúng nữ như lang như hổ, Chu Dương ngoại trừ khuất phục ra thì chẳng thể làm gí khác. Chiến đấu kéo dài một ngày một đêm, Chu Dương thần thanh khí sảng đi tới bảo khố Thần Quang Minh. Bảo khố rất lớn, tất cả đều là châu quang bảo khí. Không thể không nói, Thần Quang Minh rất giàu, ít nhất giàu hơn giáo đình thuộc hạ của hắn nhiều lắm. Các loại các dạng bảo vật hi hữu vật phẩm xếp thành tiểu sơn, binh khí cấp Thần Thoại liền có hơn mười cái, binh khí cấp độ Truyền thuyết nhiều đến mấy trăm cái. Trừ chỗ đó ra, còn có bảo vật các tộc cùng với vật quý giá khác, chủng loại nhiều như sao trời. Chu Dương là lần đầu tiên từ trong nhà thần linh khác đạt được nhiều bảo vật cấp thần như vậy. Đổi thành thần thú, Hải Thần các loại mặt hàng, từng người từng người nghèo chỉ có một hai kiện, quả thực không cùng đẳng cấp.

- Không hổ là Thượng Vị Thần a!

- Quả nhiên giàu có đến mức nứt đố đổ vách.

Cao Chu Dương đã từng hướng về trong nhà thần linh khác đi dạo. Đối với những thứ này, Chu Dương đương nhiên phải vui vẻ nhận toàn bộ, một chút không lưu lại.

Nhiều nữ nhân bên cạnh, các nàng đều bị mình dưỡng thành thói quen đại thủ đại cước, Chu Dương đương nhiên phải tích góp nhiều vốn cho lão bà tiêu sài. Nơi Chu Dương đi qua, ngay cả hoa cỏ cây cối Thiên Giới Thần Quốc đều biến mất, liếc nhìn lại, tứ xứ bừa bãi. Những thứ này không thể lãng phí, dùng để sửa sang tiểu thế giới Cửu Long Thiên Đế Liễn, chẳng phải đắc ý. Thẳng đến xác nhận Thiên Giới Thần Quốc không có cái thứ khác có thể lợi dụng xong, Chu Dương mới mang theo chúng nữ hài lòng rời khỏi. Thời gian trôi qua rất nhanh, một vệt thần quang rơi vào Thiên Giới Thần Quốc, lén lén lút lút cất giấu. Thẳng đến một thân ảnh ác ma không thể phát hiện, như trút được gánh nặng thở dài một hơi. Thân ảnh từ bên trong ấm ảnh đi ra, chính là nữ tử cả người phi trọng khải.

Nếu mà thần linh khác nhìn thấy nữ nhân này, nhất định sẽ nhận ra thân phận của nàng.

- Nữ thần ánh sáng ban mai!

Thần linh lệ thuộc Thần Quang Minh, một Hạ Vị Thần. Đương nhiên, ngoại trừ số người cực ít ra, những người khác không rõ, nữ thần ánh sáng ban mai là phân thân Quang minh thần.

- Nhân loại đáng chết!

- A! Bản tôn ta cư nhiên bị nhân loại đáng chết này hủy diệt!

Nữ thần ánh sáng ban mai từ ký ức Thần Quang Minh trước khi chết truyền tới, kiến thức qua thực lực Chu Dương đáng sợ. Hôm nay nhìn thấy Thần Quốc biến thành bộ dáng kia, suýt chút nữa tức chết.

- Nhân loại đáng chết, ta sẽ để cho ngươi trả giá thật lớn!

Chu Dương tàn sát thần linh, cướp đoạt thần cách, nhất định sẽ rước lấy chúng thần chi nộ. Thượng Vị Thần không phải đối thủ Chu Dương, không phải còn có chủ thần sao?

- Thù hủy diệt bản tôn nhất định phải báo.

Ánh sáng ban mai nữ thần nghĩ đến Chu Dương hết sức háo sắc, nếu không bên cạnh sẽ không theo nhiều nữ nhân như vậy. Mình có thể đánh vào trong bộ phận quân địch, nắm giữ hành tung của hắn, truyền tin tức cho chúng thần hay không?

Càng nghĩ, càng cảm thấy biện pháp này đáng tin. Đã như thế, Chu Dương khó tránh khỏi tai kiếp.

- Nhân loại, ngươi sẽ hối hận vì những hành vi của mình!

Nữ thần ánh sáng ban mai mở ra không gian thông đạo, dọc theo dấu vết Chu Dương lưu lại tiến vào nhập Địa Cầu.

Chương 367: Hấp huyết quỷ cùng lang nhân tập kích! Thần Quang Minh vứt bỏ Thánh Thành

- Lẽ nào thần đã vứt bỏ chúng ta sao?

Bên trong tòa thánh thành, toàn bộ tín đồ vẻ mặt bi thương, chỉ vì bức tượng quang minh thần một mực tản ra thánh quang giống như rung động không ngừng, ầm ầm vỡ vụn. Thánh quang dập dờn tại bên trong tòa thánh thành thật nhanh biến mất, cho tới bây giờ, đã không cảm giác được một chút thánh quang nào tồn tại.

Giáo hoàng, đại giáo chủ cùng đám giáo chủ càng triệt để hoảng hồn, bởi vì toàn bộ thần thuật bọn họ mất hiệu lực... Không giống với dị năng giả, lực lượng của bọn họ không phải là bắt nguồn ở bản thân, mà là đến từ mình tín ngưỡng Thần Quang Minh, Thần ban lực lượng cho bọn họ càng mạnh, thực lực của bọn họ liền càng cường đại. Đây cũng là nguyên nhân các đại giáo chủ tranh nhau cướp đoạt Thần Quyến, nỗ lực bồi dưỡng tín đồ. Chỉ cần bọn họ làm càng tốt, lấy được lực lượng cũng càng nhiều. Nhưng mà, hết thảy các thứ này đều biến mất.

- Có phải Thần Quang Minh bị hay không...

Một cái giáo chủ nhỏ giọng nói.

- Tà thuyết mê hoặc người khác! Lực lượng của Quang Minh

Thần cường đại mênh mông cở nào, mênh mông giống như đại dương, há mấy người cùng Thiên Sứ có thể phản kháng?

- Mấy gia hỏa không tự lượng sức này khẳng định chết!

- Vấn đề thánh lực biến mất thì sao? Chủ ta không thể nào vô duyên vô cớ thu hồi thánh lực! Chúng ta còn phải dùng thánh lực bảo hộ tín đồ!

- Thiên Giới Thần Quốc khả năng đã xảy ra một ít vấn đề, không được thời gian bao lâu , Thần Quyến sẽ lại lần nữa trở về.

Giáo hoàng cắt đứt cái đề tài này, tiếp tục thảo luận tiếp không có ý nghĩa, ngược lại sẽ làm cho lòng người càng thêm hoảng loạn. Hắn hiện đang cầu khẩn thánh lực nhanh trở về lên một chút.

- Hiện tại là thời điểm Thánh Thành suy yếu nhất, mở ra giáo đình bảo khố.

Vừa mới nói được nửa câu, sắc mặt giáo hoàng đen xuống, mới nhớ tới bảo khố đã bị Chu Dương cướp hết sạch. Vốn đang tính toán dựa vào bảo vật trong bảo kho bảo vệ thánh thành một chút...

- Việc lớn không tốt rồi, một nhóm lớn hấp huyết quỷ đánh tới!

Một thủ vệ giáo đình hoang mang rối loạn chạy tới, trên mặt mang vẻ hoảng sợ. Tựa hồ là vì nghiệm chứng chân thực câu nói này, bên ngoài vang lên thanh âm thảm thiết, còn có từng con dơi màu đen bay múa xuất hiện.

- Bọn họ làm sao biết tin tức này? Đáng chết! Bên trong tòa thánh thành nhất định là có gian tế hắc ám nghị hội.

- Đám con dơi thối này điên rồi sao? Cư nhiên liều lĩnh nguy hiểm ánh mặt trời chiếu lao ra?

- Bọn họ cứ như vậy vội vã muốn giải quyết chúng ta sao?

Hấp huyết quỷ trong khoảng ba đời, thực lực Bá Tước trở lên đều sẽ không sợ ánh nắng, thực lực thấp hơn cấp Bá Tước thân ở dưới ánh mặt trời sẽ nhận được tổn thương cực lớn, thời gian dài nằm ở dưới ánh mặt trời thậm chí sẽ chết. Lúc này phát động tập kích đối với Thánh Thành, thật là giết địch một ngàn, tổn hại tám trăm. Nếu Thánh Thành thời kỳ cường thịnh, bảo đảm để cho hấp huyết quỷ chỉ có tới chớ không có về. Nhưng là bây giờ...

- Làm sao bây giờ?

Tất cả mọi người đều luống cuống, hiện tại không chỉ là giáo chủ không có thần lực, ngay cả lực lượng chiến sĩ giáo đình cũng bị suy yếu trình độ cực đại, căn bản vô lực đối kháng hấp huyết quỷ. Lẽ nào Thánh Thành liền muốn bị tiêu diệt vào hôm nay sao?

Trên mặt mọi người lộ ra vẻ bi thương.

- Không xong, lang nhân cũng tới....

Nếu như nói lúc trước còn có một tia sinh cơ, lại thêm lang nhân thì càng chứng minh thua không nghi ngờ. Ánh mắt giáo hoàng lộ ra tuyệt vọng, cảm nhận được ánh mắt của mọi người nhìn sang, hắn nhanh chóng khôi phục bình tĩnh, rung giọng nói:

- Thề cùng Thánh Thành cùng tồn vong!

- Thề cùng Thánh Thành cùng tồn vong!

Có chủ giáo lớn tiếng la lên, dứt khoát quyết nhiên đi lên phía trước. Từng người từng người cuồng tín đồ móc ra thánh giá, và Thánh Thủy các loại vật phẩm hướng về phía hấp huyết quỷ cùng lang nhân ném tới. Nếu như thánh lực Thánh Thành vẫn còn, những thứ này đối với bọn nó còn có hiệu quả sát thương. Hiện tại đã như một vật trang trí mà thôi. Vô luận lang nhân hay là hấp huyết quỷ đều không phát hiện chút tổn hao nào.

- Đây đã là vô dụng sao!

- Tại đây cuối cùng không có thánh lực đáng chết rồi!

- Hôm nay liền phá hủy cái địa phương đáng chết này.

- Ha ha, nghĩ không ra các ngươi cũng có hôm nay!

- Thánh Thành bắt đầu từ hôm nay sẽ trở thành quá khứ!

- Giáo đình hôm nay liền sẽ hủy diệt! Hả lòng hả dạ!

Hấp huyết quỷ cùng lang nhân như hổ gặp bầy dê, mất đi thánh lực bảo hộ, giáo đồ không có lực lượng siêu phàm không có lực phản kháng chút nào. Thủ vệ giáo đình cố xức ngăn cản nhưng chỉ như bôi xấu, toàn bộ Thánh Thành giống như Tu La Tràng, thây phơi khắp nơi.

- Giáo hoàng lão đầu, hôm nay chính là thời điểm ngươi bỏ

mạng!

Phương xa truyền đến một tiếng cười quái dị, một quái vật hình người, mọc ra cánh dơi to lớn xuất hiện ở giữa không trung, xông thẳng vào đại điện đại giáo đình.

- Một đời Hấp huyết quỷ thân vương Dracula!

Nhưng mà, đây chỉ là bắt đầu, mặt đất bắt đầu kịch liệt lắc lư, phảng phất phát sinh động đất cấp mười. Một cự lang hình thể 3m, mọc đầy lông dài màu bạc xông vào cung điện, ánh mắt u lục nhìn chằm chằm đám giáo chủ. Lộ răng sâm bạch ra, nước bọt thật dài thuận theo khoé miệng nhỏ xuống.

- Ngân lang Vương Uy Liêm!

- Ta đã sớm muốn đem các ngươi những lão gia hỏa này ăn hết, không nghĩ đến rốt cuộc để cho chúng ta có được cơ hội!

- Nói xong rồi chứ, trước hết để cho ta hút khô máu của bọn họ!

- Lăn! Chỉ có ngu mới ăn canh thừa cơm cặn ngươi còn dư lại, thịt ngươi hút máu qua vừa thối vừa đau, phía trên mang theo mùi hôi thối của ngươi. .

- Vừa dơ vừa thúi là ngươi mới đúng! Ngươi loại ngu xuẩn lăn lộn đầy đất làm sao có thể cùng Huyết Tộc cao quý đánh đồng với nhau!

Đám giáo chủ đầy vẻ chờ mong, hy vọng hai người gia hỏa lão bất tử này đánh nhau. Hy vọng thu được một con đường sống.

- Các ngươi cho là chúng ta sẽ đánh nhau sao?

- Giáo đình bất diệt, các ngươi cũng đừng nghĩ!

Ngân lang Vương Uy Liêm cùng hấp huyết quỷ thân vương Dracula vọt tới, từng người từng người giáo chủ kêu thảm thiết bị bọn họ xé thành mảnh nhỏ. Mất đi thánh lực, thực lực hai bên căn bản không cùng đẳng cấp, không có lực phản kháng chút nào.

- Tất cả đều kết thúc!

- Giáo đình trở thành quá khứ!

Đám giáo chủ luống cuống, không còn có tâm tư cùng chết sống, rối rít trốn hướng về phương xa. Nhưng mà, bên ngoài đâu đâu cũng có

lang nhân điên cuồng cùng hấp huyết quỷ, bọn họ có thể trốn đi nơi nào?

Hai mắt giáo hoàng trở nên vô thần, mất đi tiêu cự.

- Thần vì sao phải vứt bỏ chúng ta!

Hắn cười thảm, người phảng phất điên.

Ầm!

Phía sau truyền đến một hồi nổ vang, một cánh cửa ánh sáng khổng lồ từ từ mở ra, để lộ ra từng tia lực lượng thánh khiết.

- Thần không có vứt bỏ chúng ta!

Giáo hoàng kinh ngạc vui mừng la lên, những người khác phảng phất lại lần nữa phục sinh. Ngân lang Vương Uy Liêm cùng hấp huyết quỷ thân vương Dracula lặng lẽ lùi về sau. Nếu mà Thiên Giới Thần Quốc thật phái Thiên Sứ tới, liền ngay lập tức chạy trốn. Dù sao thực lực của thiên sứ không phải bọn họ có thể ứng phó!

Nhưng mà, từ quang môn đi ra cũng không là Thiên Sứ bên trong tưởng tượng, mà là Thiên Đế Liễn chín con rồng vàng kéo.

- Bọn họ cư nhiên hoàn hảo không chút tổn hại sống sót đi ra ngoài sao? Lẽ nào Thần Quang Minh đã... Rốt cuộc đã.....

Giáo hoàng hai mắt đăm đăm, triệt để mất đi tinh khí thần, người trực tiếp ngã quắp xuống đất.

Chương 368: Tân quang minh thần Kyle! Quần thể phục sinh!

- Ồ, các ngươi làm sao lại đánh nhau! Thật náo nhiệt a!

Chu Dương cười từ bên trên Cửu Long Thiên Đế Liễn xuống, ánh mắt tại bên trong tòa thánh thành đánh giá. Tất cả mọi người phảng phất trúng Định Thân Pháp, đồng loạt quay đầu, nhìn về phía vị trí Chu Dương.

- Hắn đã trở về!

- Người nước Hoa đã trở về!

Thánh lực biến mất, người bên trong tòa thánh thành không cảm giác được chủ tồn tại, cái này có phải có nghĩa là Thần Quang Minh đã bị hắn giải quyết xong hay không?

Mọi người liền vội vàng vung cái ý niệm này ra khỏi đầu. Thần Quang Minh thần lực vô biên, chỉ là Thiên Sứ dưới trướng liền nắm giữ lực lượng không thể địch nổi, nhân loại như thế nào có thể địch nổi!

Lang nhân cùng hấp huyết quỷ đồng dạng không thể tin được, bởi vì đối ứng Thần Quang Minh là hắc ám thần, nhân loại này mặc dù có Thiên Sứ cùng chín đầu Kim Long tương trợ, cũng không khả năng khiêu chiến uy nghiêm thần. Nhưng mà, Chu Dương hoàn hảo không chút tổn hại mà trở về chính là bằng chứng, bọn họ không tin cũng không được.

- Ngài không phải có thù cùng Thần Quang Minh sao? Hiện tại là thời điểm giáo đình suy yếu nhất, chúng ta chung sức hợp tác trừ bỏ thế lực Thần Quang Minh tại nhân gian như thế nào?

Một đời Hấp huyết quỷ thân vương Dracula cùng ngân lang Vương Uy Liêm nhìn đến Chu Dương, phát ra mời. Cho dù vô pháp lôi kéo Chu Dương tới, cũng không thể để hắn giúp đỡ giáo đình. Ánh mắt Chu Dương nhìn về phía hấp huyết quỷ cùng lang nhân, lạnh lùng nói:

- Thật xin lỗi, chỉ có Quang Minh thần loại cấp bậc này mới có thể để ta xem như con mồi, giáo đình còn chưa đủ tư cách.

- Huống chi, ngươi tựa hồ quên mất ta thân phận nhân loại sao! Tại trước mặt của ta tàn sát giết hại nhân loại, thật khi dễ nhân loại không có người sao?

Thanh âm Chu Dương phát lạnh, hắn chậm rãi giơ bàn tay lên, bên trong tòa thánh thành trừ một đời Dracula cùng William ra, toàn bộ hấp huyết quỷ cùng lang nhân bị vô hình bàn tay bóp cổ họng lại. Thân thể không khống chế được bị nâng lên một chút xíu, phảng phất có một bàn tay vô hình nắm bọn hắn kéo lên.

- Người giết nhân loại ta, chết!

Ầm! Ầm! Ầm!

Phảng phất pháo hoa cùng vang lên, từng đoá từng đoá pháo hoa màu máu tại Thánh Thành tỏa ra, mở ra từng đoá từng đoá cầu vòng hoa yêu dị. Một chiêu tiêu diệt toàn bộ lang nhân cùng hấp huyết quỷ

trừ đầu lĩnh ra. Một đời Hấp huyết quỷ thân vương Dracula cùng ngân lang Vương Uy Liêm triệt để bối rối, si ngốc nhìn đến Chu Dương, nghẹn ngào la hoảng lên.

- Ngươi tên ma quỷ này!
- Quá mạnh mẽ!

Hai người nghiêng đầu liền muốn chạy, cái ý nghĩ này vừa mới thăng ra, thân thể lại không có phản ứng, mất đi quyền khống chế thân thể. Người may mắn còn sống sót bên trong tòa thánh thành cao giọng hoan hô lên:

- Khen ngợi quang minh!
- Quang minh con chim, đây là đem tất cả công lao đều đưa đến trên đầu Thần Quang Minh vừa chết kia sao!

Chu Dương chưa bao giờ là người làm việc tốt không lưu danh, chỉ chỉ Kyle:

- Nếu ngươi đã nhận lấy quyền bính Thần Quang Minh, liền thuận tiện tiếp thu tín đồ của hắn đi!
- Đây cũng là thứ tốt, nếu không Thần Quang Minh lão gia hỏa này không thể nào phí tâm tốn sức thiết lập tín ngưỡng. .

Dựa vào nguyên tắc thứ tốt không lãng phí, tiếp thu toàn bộ. Kyle gật đầu một cái, khống chế thần cách nhẹ nhàng chấn động, toàn bộ Thánh Thành lần nữa nhộn nhạo lên thánh quang nồng nặc.

- Thần thuật của ta đã trở về!
- Lực lượng của ta!
- Khen ngợi Thần Quang Minh!
- Cảm tạ chủ nhân từ, ta chính là tín đồ hèn mọn nhất của ngài!

Vô luận là giáo chủ, hay là giáo đình thủ vệ, lần nữa nhận được lực lượng, trong mắt lộ ra vẻ kích động. Có vài thứ chỉ có mất đi mới biết trân quý dường nào, lại lần nữa thu được Thần Quang Minh truyền xuống thần lực, rất nhiều người kích động chảy nước mắt ra.

Thần Quang Minh bây giờ không phải là quang minh thần trước kia, mà chỉ Kyle. Giáo hoàng đưa mắt nhìn sang Kyle, hơi giương miệng, lại không biết nên làm thế nào cho phải.

- Bắt đầu từ bây giờ, nàng chính là Thần Quang Minh của các ngươi!

- Lại lần nữa tạo nên pho tượng, tín ngưỡng tân quang minh thần! Nếu không, nàng sẽ lần nữa thu hồi lực lượng!

Lúc này Kyle cảm nhận được chỗ tốt tín ngưỡng chi lực mang tới, những thứ này phải trải qua chuyển hóa có thể biến thành thần lực. Cứ thế mãi đi xuống, thần lực của nàng sẽ vượt qua xa đồng giai. Chẳng trách Thần Quang Minh có thể dễ như trở bàn tay chế tạo ra số lớn thần lực phân thân, tất cả đều bằng vào chính là thần lực hùng hậu của bản thân mình. Chỉ là hắn gặp phải Chu Dương loại quái vật không nói lý này, một chiều liền miểu sát bản tôn hắn, thần lực phân thân cả cơ hội phát huy tác dụng cũng không có.

« nữ nô: Kyle.

Độ trung thành: 100.

Chủng tộc: Thiên Sứ (Thiên Sứ mười hai cánh).

Thần vị: Thần Quang Minh (Thượng Vị Thần).

Tuổi thọ: 113768 năm.

Lực lượng: 235 47.

Thể chất: 2 1094.

Nhanh nhẹn: 19864.

Tinh thần: 25688.

Thần lực: 26732.

Vũ khí: Thần thánh phán quyết (thần thoại), thiên đường thủ hộ giả (thần thoại), lửa cao hưng thịnh (thần thoại).

Thần linh năng lực: Thiên Giới Thần Quốc (thần cấp), Quang Minh Thần Vực (thần cấp), thánh quang thẩm phán (thần cấp), trường sinh (thần cấp), quang minh bắt đầu (thần cấp).

Năng lực: Thánh quang bảo hộ (S＋), tịnh hóa (S＋), phán quyết (S ＋), Đại thiên sứ chi kiếm (thần cấp).

Dị năng: 9 hệ nguyên tố năng lực (S＋) ».

« hệ thống nhắc nhở: Độ trung thành đạt đến 100 điểm sẽ vĩnh cửu theo bên bạn, không có làm phản khả năng. ».

(chú thích: Thuộc tính càng mạnh, tốc độ dung hợp thần cách càng nhanh.).

Mặc dù Kyle dung hợp số lượng tín ngưỡng không nhiều, nhưng có thể tăng lên hơn 1000 điểm thần lực, hiệu quả vẫn rất rõ ràng.

Các tín đồ có thể liên tục không ngừng cung cấp tín ngưỡng, điều này đại biểu thần lực có thể kéo dài tăng trưởng ổn định.

- Gặp qua Thần Quang Minh!

Cho tới giờ khắc này, đám giáo chủ không hoài nghi nữa. Lão quang minh thần đã chết, tân quang minh thần đã xuất hiện. Cơ hội duy nhất của bọn họ chính là vững vàng nắm chặt cơ hội lần này, không có mất đi Thần Quyến.

- Gặp qua Thần Quang Minh!

Giáo hoàng khôi phục rất nhanh chạy qua đây, sắc mặt cung kính, có lẽ giống như đã nhận mệnh.

- Vẫn cứ dựa theo phương thức quản lý trước kia, ta sẽ không can thiệp vào!

Kyle không có thời gian lãng phí trong việc quản lý, cho nên liền đem đại quyền giáo đình giao cho lão giáo hoàng.

- Các ngươi đã thành thế lực thuộc hạ của ta, không thể để cho người chết vô ích!

Chu Dương nhìn về phía Thánh Thành, trong bàn tay lộ ra quang mang thánh khiết vô cùng.

- Quần thể phục sinh!

Quang mang chiếu sáng, nhân loại lúc trước bị chết rối rít một lần nữa xuất hiện, cho dù biến thành thịt vụn, lúc này cũng khôi phục lại. Chết rồi sống lại làm cho không ít người ngây ngô nâng tay lên, cảm thụ được thân thể hoàn chỉnh, trong mắt tất cả đều là vẻ không dám tin. Bọn họ rõ ràng đã chết, làm sao lại phục sinh chứ?

- Đây là thần tích!

- Khen ngợi thần linh!

- Khen ngợi Thần Quang Minh!

Duy chỉ có lão giáo hoàng cùng đại đám giáo chủ chính mắt thấy một màn này, trong mắt chấn động tột đỉnh. Một hơi phục sinh nhiều người như vậy, ngoại trừ thần linh ra, còn có ai có thể làm được!

- Hắn chính là thần!

Lúc này, tất cả mọi người vui lòng phục tùng. Phục sinh một nhóm người xong, Chu Dương đưa mắt nhìn sang hấp huyết quỷ thân vương Dracula cùng ngân lang Vương Uy Liêm, hai người suýt chút nữa sợ đái cả quần, trốn ở góc phòng. Trong tâm yên lặng nói:

- Không nhìn thấy ta, không nhìn thấy ta...

Chu Dương một cái ngoẳn lại, hai chân hấp huyết quỷ cùng người sói lão đại mềm nhũn, quỳ dưới đất lạnh rung phát đấu.

- Thần Minh đại nhân cao quý, chúng ta vô ý mạo phạm ngài. .

- Ngài đại nhân có đại lượng, cho chúng ta một lần cơ hội sửa đổi làm lại cuộc đời đi!

Chu Dương gật đầu một cái, cười nói:

- Con người của ta rất nhân từ, ta mang các ngươi đi hắc ám quốc hội, chỉ cần có thể nghĩ biện pháp để cho hắc ám thần hàng lâm, ta liền bỏ qua cho bọn ngươi. .

Biểu cảm Hấp huyết quỷ thân vương Dracula cùng ngân lang Vương Uy Liêm ngốc trệ, tên nhân loại này quá điên cuồng a!

Giải quyết xong Thần Quang Minh còn chưa đủ, thậm chí ngay cả hắc ám thần cũng không thả sao.

Chương 369: Đây là lão bà của ta, ngươi yêu thích liền đưa cho ngươi! Hấp huyết quỷ tiểu Loli Alice

- Đại nhân, đằng trước chính là lãnh địa quỷ hút máu, có thể để cho ta làm tròn trách nhiệm của chủ nhân hay không?

Trên mặt Hấp huyết quỷ thân vương Dracula mang nịnh hót, bu lại. Chu Dương không tỏ ý kiến lắc lắc đầu, lại không có hứng thú quá lớn. Hấp huyết quỷ ngắn thì tuổi thọ 300 năm, lâu thì ngàn năm, năm tháng rất dài để bọn hắn tích được số lớn tài sản, mỗi người đều là hào phú hoặc là quý tộc. Thế nhưng tiền tài thế tục bình thường đối với Chu Dương không có nửa điểm ý nghĩa.

- Khục khục, trong nhà của ta còn có mấy đích tôn nữ cùng chắt gái dung mạo xinh đẹp, không biết đại nhân....

Bên cạnh Chu Dương có không ít nữ nhân, có thể thấy được hắn rất yêu thích mỹ nữ xinh đẹp. Vừa lúc, hấp huyết quỷ nhất tộc chưa bao giờ thiếu tuấn nam mỹ nữ. Vô luận là thiếu nữ thành thục yêu diễm, hay là thanh thuần cái gì cần có cũng đều có. Ánh mắt Chu Dương sáng lên, liền vội vàng kéo hấp huyết quỷ thân vương Dracula cười nói:

- Đã nói như vậy rồi, còn chờ cái gì, nhanh lên mang ta đi nhìn một chút!

- n, ta chỉ cảm thấy rất hứng thú đối với tòa thành hấp huyết quỷ, qua đi thăm một chút..

Chúng nữ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn đối với tính cách Chu Dương hiểu quá rõ, đặc biệt là mỹ nữ chủng tộc chưa từng thấy qua, Chu Dương không có sức đề kháng chút nào. Các nàng không nhịn được lật mắt đẹp bằng nửa con mắt, cũng không ngăn trở. Chu Dương chỉ có điểm yêu thích này, các nàng không đành lòng tước đoạt. Ánh mắt Hấp huyết quỷ thân vương Dracula sáng ngời, liền vội vàng kéo Chu Dương, ở một bên cẩn thận hầu hạ. Hết cách rồi, Chu Dương là nhân vật hung ác cả Thần Quang Minh cũng có thể diệt, bọn họ những con dơi nhỏ này làm sao có thể đánh đồng cùng Thần Quang Minh được chứ, cả tư cách xách giày cũng không có. Nếu có thể leo lên Chu Dương cây đại thụ này, không chỉ mạng nhỏ bảo trụ, toàn bộ chủng tộc đều sẽ đi theo được lợi. Bọn họ không có quên Chu Dương có thể chế tạo ra một Thần Quang Minh mới!

Không phải Chu Dương muốn đi giết hắc ám thần sao?

Nếu mà lấy được hắc ám thần cách, nói không chừng còn có cơ hội...

- Tộc trưởng, ngài đã trở về!

- Xem ra kế hoạch thuận lợi, còn mang về mấy con mồi!

- Người nam nhân này dáng dấp không tệ, chờ ta chơi chán, hút

khô máu của hắn!

Mấy hấp huyết quỷ lại gần, muốn qua đây thỉnh cầu chia mấy phần chiến lợi phẩm, thậm chí có mấy nữ hấp huyết quỷ thành thục xinh đẹp chọn trúng Chu Dương. Hết cách rồi, ai bảo Chu Dương dung mạo soái khí, chiến lực cường đại càng làm cho hắn nuôi thành một loại khí tức đặc hữu, hơi thở hết sức hấp dẫn nữ nhân chú ý. Huống chi, các nàng nếm loại người hắc bạch, còn cho tới bây giờ không có hưởng qua loại người màu sắc hoàng gia

- Chà chà! Đây chính là thái độ quỷ hút máu đối đãi người, đại lão, hay là chúng ta đi chỗ người sói ngồi đi, chúng ta còn có lang nữ xinh đẹp..

Ngân lang Vương Uy Lưỡi cũng không phải đồ ngốc, liếc mắt một cái thấy ngay đối thủ cũ của mình đang tính toán gì, hướng về phía Chu Dương phát ra mời.

- Lang nữ?

- Tựa hồ bộ dáng cũng không tệ... n, nhất định phải qua đi xem một chút.

Sắc mặt Hấp huyết quỷ thân vương Dracula trong nháy mắt đen xuống, nhìn đến đời sau bất thành khí của mình thầm tức giận.

Đám gia hỏa thành sự không, bại sự có thừa này! Một chút nhãn lực cũng không có, không thấy hắn cùng ngân lang Vương Uy Lưỡi đều phải ở bên cạnh cẩn thận hầu hạ sao?

Kế hoạch của mình lẽ nào dễ bị phá hủy như vậy?

Muôn ngàn lần không thể làm cho Chu Dương phản cảm a. Hắn không có nói nhiều lời phế thải, đột nhiên đem mấy người bất kính đối với Chu Dương hút cạn máu,.

Một màn này làm cho mọi người bị dọa sợ đến rối rít lùi về sau, không hiểu tộc trưởng tại sao lại cuồng lại ra tay với người trong tộc. Bọn họ bị dọa sợ đến câm như hến, lùi qua một bên không dám nói chuyện.

- Không có quản lý tốt hậu bối của mình, để cho đại lão chê cười, xin ngài nhất định phải tha thứ..

- Nếu mà ngươi tại trong thành bảo nhìn trúng bất kỳ vật gì, đều có thể tùy ý lấy đi..

Hấp huyết quỷ bên cạnh đều kinh ngạc đến ngây người, đây chẳng lẽ là mời tới một vị đại vương sao?

Lẽ nào đây là tổ tổ gia gia mình?

Khuôn mặt một người nước Hoa, làm sao có thể kéo lên quan hệ cùng tổ tiên chứ, huống chi, đối phương còn trẻ quá đáng.

- Loại hậu bối này xác thực rất đáng thu thập!

Chu Dương bất động thanh sắc từ trên thân mấy nữ hấp huyết quỷ quét qua, không thể không nói, gen quỷ hút máu thật rất ngưu bức, mỗi nữ hấp huyết quỷ đều là mỹ nữ. Cho dù đã có tuổi, nhìn qua vẫn phong thái rung động lòng người, có khí chất quý phụ tuổi sế chiều. Thay vào đó nhiều hấp huyết quỷ phóng đãng, mỗi một người đều là người người đều có thể sờ, Chu Dương đối với loại mặt hàng không biết đã qua tay bao nhiêu người này rất không có hứng thú. Nhìn thấy Chu Dương thu hồi ánh mắt, trên mặt hấp huyết quỷ thân vương Dracula lộ ra vẻ thất vọng khó che giấu. Hắn khôi phục rất nhanh, cung kính mời Chu Dương vào tòa thành. Vì để tránh cho có vài người mắt mù, lần nữa đắc tội Chu Dương, hắn không chỉ mời Chu Dương lên vương tọa, còn cố ý căn dặn ai làm loạn liền hút khô máu của hắn để giải quyết phiền toái....

- ○ Đem toàn bộ nữ nhân trong tộc kêu đến, mặc cho đại nhân chọn..

Mệnh lệnh Hấp huyết quỷ thân vương Dracula mười phần hiệu quả, không lâu lắm, quản gia mang từng người từng người nữ hấp huyết quỷ tới. Số người không ở thiếu, hơn một trăm người. Các nàng đứng ở đại sảnh, hoặc cao quý, hoặc lãnh diễm, hoặc thanh thuần, hoặc thành thục, như trăm hoa đua nỡ, mỗi người triển hiện vẻ đẹp của mình.

- Vị này là lão bà của ta, nếu mà đại lão ngài yêu thích, có thể mang đi!

- Ta là loại người này sao? !

Chu Dương không có loại ham mê này, quả quyết từ trên thân thục phụ cao quý xinh đẹp nơi này thu hồi ánh mắt. Rất nhiều nữ hấp huyết quỷ đồng loạt đưa mắt nhìn sang Chu Dương người Trung Quốc này, còn có người đưa ánh mắt nhìn về Cửu Long Thiên Đế Liễn uy nghiêm, phía trên tản mát ra khí thế để cho người run rẩy.

- Đây chính là khách quý trong tộc mời tới sao?

Lúc trước các nàng vẫn không có nhận thức trực quan, lúc này nghe thấy hấp huyết quỷ thân vương Dracula nói, bọn họ mới ý thức tới lai lịch người nước Hoa không đơn giản. Thê tử Hấp huyết quỷ thân vương Dracula là từ trong tay một vị thân vương khác giành được, vì thế hai đại gia tộc bạo phát đại chiến, tử thương vô số, lão bà chính là độc chiếm của hắn, không người khác được ngấp nghé. Lúc này cư nhiên trở thành lễ vật tặng người, suýt chút nữa làm cho mọi người kinh ngạc đến biến sắc. Ánh mắt Chu Dương từ trên thân nữ hấp huyết quỷ quét qua, dung mạo ở đây đều tuyến tiêu chuẩn trở lên. Nhưng mà các nàng đều là hàng phóng lãng, sinh hoạt cá nhân không đúng đắn, Chu Dương không có hứng thú.

- Ồ, chỉ nàng rồi!

Chu Dương chỉ chỉ một hấp huyết quỷ tiểu Loli chừng mười tuổi, đối phương lớn lên 10 phần khả ái, gương mặt tinh xảo, tuổi còn nhỏ đã có thể nhìn ra tương lai là một mỹ nhân bại hoại. Bởi vì tuổi nhỏ, vẫn không có bị lối sống nơi quỷ hút máu nhuộm bẩn, chính là mục tiêu hợp cách.

Tuổi còn nhỏ?

Có thể dưỡng thành a!

Mình có thể đợi nàng vài năm. Hấp huyết quỷ thân vương Dracula hơi sững sờ, liền vội vàng gật đầu, trên mặt lộ ra nụ cười người trong đồng đạo.

- Alice, còn không qua đây!

Hấp huyết quỷ tiểu Loli tên là Alice giương mắt đi tới, con ngươi tò mò nhìn Chu Dương.

- Bắt đầu từ hôm nay, ngươi chính là nữ nhân đại lão, cần phải trung thành như một! Đến chết cũng không đổi!

Chương 370: Mua một đưa trăm! Đại lão, ngài thích kiểu nữ nhân gì, ta có thể cùng lão bà cho ngươi sinh một cái

Alice trừng mắt to nhìn Chu Dương, lại chuyển hướng Dracula, lại lần nữa gật gật đầu.

- Dạ, tổ gia gia!

Alice đi tới bên cạnh Chu Dương, đánh bạo nắm tay Chu Dương. Nghĩ không ra hấp huyết quỷ tiểu Loli hiểu chuyện như vậy, Chu Dương càng xem càng hài lòng. Lần này đến không có uổng phí!

Dracula một đời bu lại, cười nói:

- Nếu mà đại nhân nguyện ý, có thể mang toàn bộ các nàng về...

Gia hỏa này định đem toàn bộ già trẻ một nhà hắn ném cho Chu Dương sao?

Người khác nhiều nhất mua một tặng một, hấp huyết quỷ này thì tốt, mua một đưa trăm... Ánh mắt từ trên thân đám nữ hấp huyết quỷ nơi này quét qua, toàn bộ các nàng dùng ánh mắt khát vọng nhìn về phía Chu Dương, tràn đầy mong đợi, phảng phất đang nói chọn ta!

Các nàng đã nhận được Dracula nhắc nhở, nếu như có thể đạt được Chu Dương coi trọng, không chỉ có thể đề thuần huyết mạch, còn có thể được lực lượng không cách nào tưởng tượng. Vô luận sử dụng thủ đoạn bực nào, chỉ cần có thể để cho khách quý thích mình, thậm chí có thể trở thành nữ vương hấp huyết quỷ nhất tộc. Đám nữ hấp huyết quỷ thi triển hết mị hoặc, thậm chí còn có mấy người cởi áo nới dây lưng, đem vẻ đẹp của mình bày ra, thật là phóng lãng cực kỳ. Nhưng ngược lại càng làm cho Chu Dương không vui. Đã nhận được Alice, hắn đã không có hứng thú đối với những nữ hấp huyết quỷ khác.

- Đại nhân, phòng nghỉ ngơi đã chuẩn bị xong, chỉ cần ngài nguyện ý, tùy thời có thể...

Chu Dương nhìn Alice một chút, đối phương còn có chút nhỏ, nuôi vài năm ngoạm mới ngon. Hắn lắc đầu nói:

- Không cần, ta còn phải giết thời gian.

Tại đây đã không cần thiết ở lại nhiều, có chút thời gian, còn không bằng đi địa phương người sói nhìn liếc mắt. Ánh mắt Ngân lang Vương Uy Liêm sáng lên, liền vội vàng nhảy ra nói:

- Mỹ nữ lang nhân tộc không ít, tuyệt đối không kém hơn hấp huyết quỷ!

Đương nhiên, những lời này có chút không tự tin. Hấp huyết quỷ có tiếng tuấn nam mỹ nữ, vô luận là chất lượng hay là số lượng, cũng không phải những chủng tộc khác có thể so sánh. Lại thêm điều kiện sinh hoạt ưu việt, mỗi nữ khí chất xuất chúng. Lang nhân tộc có lẽ có thể tìm ra mấy mỹ nữ sánh vai, nhưng số lượng tuyệt đối không nhiều như hấp huyết quỷ. Hơn trăm mỹ nữ, Chu Dương mới ra tìm ra một Alice, có thể thấy Chu Dương kén chọn bao nhiêu. Vì nắm chặt cơ hội này, vô luận như thế nào cũng phải thử một lần. Chu Dương gật đầu một cái, mỹ nữ lang nhân tộc cũng sẽ không quá kém, quan trọng nhất là các nàng sẽ không sinh hoạt cá nhân hỗn loạn giống hấp huyết quỷ. Ngân lang Vương tại phía trước dẫn đường, Chu Dương tính cả Dracula ly khai tòa thành hấp huyết quỷ.

- Đại lão, ngài thích kiểu nữ nhân gì, ta có thể cùng lão bà cho ngươi sinh một người.

- ? ? ?

Chu Dương có chút mộng, còn có loại thao tác này?

- Ngươi cảm thấy ta là loại gia súc này, cả hài nhi mới vừa sinh ra cũng không buông tha sao?

Nhìn thấy mặt Chu Dương đen lại, Dracula liền vội vàng ngậm miệng, dọc theo đường đi trở nên yên tĩnh. Chu Dương mang Alice lên Cửu Long Thiên Đế Liễn, biểu thị nàng đã được Chu Dương chính thức tiếp nạp. Lệ quốc tế, trước tiên mang theo nàng gặp mặt nữ nhân bên cạnh mình. Alice bước vào Cửu Long Thiên Đế Liễn triệt để ngây ngẩn cả người, không nghĩ đến bên trong thân xe nhìn như thu hẹp, cư nhiên nắm giữ không gian rộng lớn như vậy. Từng người từng người mỹ nữ chủng tộc kỳ lạ đang nghỉ ngơi, nàng thấy trợn to hai mắt.

- Đây là Tinh Linh sao? Các nàng không phải chỉ tồn tại ở trong Truyền thuyết sao!

- Còn có Mỹ Nhân Ngư! Đây là tiểu hồ nữ sao?

- Thiên Sứ! Đại thiên sứ 12 cánh!

Khi nàng nhìn thấy Kyle tản ra thánh quang vô tận, triệt để ngây ngẩn cả người, ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, theo bản năng trốn qua một bên. Thánh quang trên thân Kyle quá mức nóng bỏng, vừa rồi tiếp xúc một chút, cũng làm người ta có cảm giác da thịt bỏng, cả người dường như muốn dung hóa thành tro.

- Đây chính là Thiên Sứ sao!

Alice từng len lén lẻn vào Thánh Thành qua, mặc dù thánh quang để cho nàng cực không thoải mái, nhưng cho tới bây giờ chưa từng cảm thụ áp lực lớn như vậy. Ít nhất phải cường đại hơn Thánh Thành nghìn lần vạn lần

Uy lực Thiên Sứ mười hai cánh đáng sợ sao?

Nam nhân mới vừa quen đáng sợ như vậy, thậm chí ngay cả đại thiên sứ 12 cánh cũng có thể thu phục!

- Ngươi nói sai rồi, nàng bây giờ không phải là Thiên Sứ mười hai cánh!

Helen cười ra giải thích, ánh mắt trở nên có chút nóng bỏng.

- Nàng hiện tại là Thần Quang Minh!

- Thần Quang Minh? !

Alice có chút mộng, một bộ ngươi đang chọc ta. Thần Quang Minh rõ ràng là lão đầu, Thiên Sứ là binh khí chiến đấu dưới tay hắn, lúc nào biến thành Thiên Sứ mười hai cánh?

Nhìn ra Alice không tin, Helen cười nói.

- Thần Quang Minh lúc trước đã chết, nàng chính là tân quang minh thần!

- Chỉ cần ngươi thành nữ nhân Dương ca, không có nhị tâm, tương lai ngươi cũng có cơ hội thành thần!

Alice rõ ràng không tin, thần là tự nhãn xa xôi bao nhiêu, đại biểu chí cao vô thượng. Ngay cả Thủy Tổ quỷ hút máu cũng không phải thần, nàng một hấp huyết quỷ nho nhỏ làm sao tư cách thành thần?

- Chớ lừa phỉnh ta, muốn lừa ta thì phải đem gì đó chút có sức thuyết phục mới được, thành thần quả thực là thiên phương dạ đàm.

- Dương ca, ba vị đại thiên sứ có thể giao cho ta xử lý hay không, ta nhất định sẽ cho ngươi câu trả lời hài lòng.

Kyle nhìn về phía Chu Dương, trong mắt tràn đầy khẩn cầu. Chu Dương mới nhớ tới ba người nữ đại thiên sứ mình đang nhốt, lúc trước bận bịu thu thập Thần Quang Minh, cư nhiên quên 3 người.

Thiên Địa Sơn Hà Đồ xoay chuyển, phóng thích ba người nữ đại thiên sứ ra ngoài. Vừa mới lấy được tự do lần nữa, ba vị nữ đại thiên sứ không chút nghĩ ngợi liền muốn xông ra lồng giam, nhưng người mới vọt tới một nửa, liền bị thánh lực trói lại, vô pháp nhúc nhích chút nào.

Người xuất thủ chính là Kyle.

- Kyle, thực lực của ngươi làm sao sẽ mạnh mẽ như thế? !
- Đây là khí tức Phụ Thần! Lực lượng của Phụ thần! Ngươi làm sao sẽ nắm giữ loại lực lượng tầng thứ này!
- Ngươi tên hỗn đản này! Là ngươi giết Phụ Thần! Ta muốn ngươi chết!

Ba người đại thiên sứ giống như điên cuồng, nhớn nhác xông lại giải quyết Kyle.

- Các ngươi đã tự do, chỉ cần nguyện ý nghe theo mệnh lệnh Dương ca, ta...
- Chúng ta sẽ không nhập bọn với ngươi! Ngươi chết tâm đi!
- Ta thừa nhận không phải là đối thủ của ngươi! Vậy liền cùng nhau chết a!

Ba người nữ đại thiên sứ chính là kẻ điên, hoang tưởng, sớm đã bị Thần Quang Minh tẩy não, khó có thể xoay chuyển. Trừ phi Chu Dương sử dụng năng lực ký ức chưởng khống giả cải tạo, lại lần nữa tạo nên ký ức. Cũng đúng, Chu Dương căn bản không có cái ý nghĩ này, nếu các nàng không muốn nghe, còn không bằng thu về thành tinh túy thần thoại. Vật vải tạo qua sẽ mất đi linh tính, hắn thích nhất những thứ độc nhất vô nhị, mà không phải sản phẩm dây chuyền sản xuất. Nếu không, cái này cùng món đồ chơi sung khí khác nhau ở chỗ nào?

Thiên Sứ? Bên cạnh có Kyle đã đủ!

Ba người đại thiên sứ sắp tự bạo, Chu Dương lấy thời gian chi lực xoay chuyển. Các nàng không kịp làm gì nữa, liền bị xiềng xích trật tự trói buộc chặt.

- Trước khi các ngươi chết, còn không bằng lợi dụng phế vật một hồi, ta liền để các ngươi trải nghiệm cảm giác cô gái một hồi. -

Ba vị đại thiên sứ là thân thể tinh khiết, tự nhiên không thể lãng phí, Chu Dương đưa thân trên. Trong nháy mắt ba, bốn tiếng đi qua, 3 đạo lưu quang biến mất, trên đầu tinh túy thần thoại nhiều hơn gần một ngàn điểm, lại có thể chế tạo một kiện binh khí cấp Thần Thoại có thể so với Thí Thần Thương.

Chương 371: Bắt đầu từ hôm nay, ta chính là nữ nhân của ngươi! Đem người đập chết lại cứu sống, việc này thật thú vị sao?

Vừa mới rồi nam nhân này làm cái gì?

Nghĩ đến chuyện mới vừa phát sinh Alice trợn to hai mắt. Thân nơi hấp huyết quỷ nhất tộc, thường nghe thấy, tự nhiên biết nhiều hơn tiểu Loli phổ thông. Biết rõ đây là tiết mục thuộc về người trưởng thành, thiếu nhi không có tác dụng. Nhưng mà mình nên nhìn đều nhìn thấy, không nên nhìn cũng nhìn... Đặc biệt là cảnh tượng Chu Dương để cho ba người đại thiên sứ biến mất thật làm cho người ta rung động, chẳng trách tổ gia gia mình muốn phí hết tâm tư làm hắn vui lòng. Nghĩ tới đây, Alice vọt tới, dùng sức ôm lấy lưng Chu Dương rộng rãi. Hơi thở nam nhân nồng nặc đập vào mặt, khiến nàng hết sức say mê.

- Bắt đầu từ hôm nay, ta chính là nữ nhân của ngươi!

Alice không biết là bị tổ gia gia Dracula ảnh hưởng, hay là từ sùng bái đối với nam nhân cường đại, cũng hoặc là đã yêu khí tức thuộc về Chu Dương, mà nói ra như thế.

- Đây là tự nhiên!

Chu Dương nhẹ nhàng nâng cằm Alice, ngón tay tại trên gương mặt bóng loáng nàng vuốt ve.

- Chờ ngươi lại lớn thêm mấy tuổi, ta sẽ ăn ngươi.

Alice còn chưa nẩy nở, hoàn toàn chính là vóc dáng bình bản, gương mặt cũng non nớt, không có bao nhiêu thiếu nữ vị, Chu Dương quyết

định nuôi mấy năm.

- Nếu ngươi trở thành nữ nhân của ta, lão công đương nhiên phải ban cấp lực lượng cho ngươi!

- Đây là thứ có thể để cho lực lượng ngươi trở nên cường đại!

9 đạo quang hoa tại ngón tay Chu Dương lập loè, rối rít Truyền vào trong thân thể Alice. Trong ánh mắt nàng ánh quang cửu sắc thoáng qua, chín loại dị nguyên tố không ngừng lấp lóe. Thu được chín loại dị năng S+, không còn cảm giác khó chịu đối với lực lượng thánh quang. Giơ bàn tay lên, cảm nhận được năng lượng hủy diệt kinh thiên động địa, vẻ mặt Alice nhảy cẫng hoan hô, biểu thị muốn đi ra bên ngoài xem thử, Chu Dương vui vẻ đáp ứng. Hấp huyết quỷ thân vương Dracula cùng ngân lang Vương William đang ở bên ngoài thành thành thật thật chờ, trên mặt không có nửa điểm không kiên nhẫn. Đặc biệt là Dracula, vẻ mặt đắc ý, phảng phất tướng quân đắc thắng.

- Chó sói con, lần này ta thắng chắc.

- Ngươi không nên đắc ý, lang nữ nhà ta cũng không kém, thỏ chết tay người nào còn nói không chính xác được đâu!

Hai người lại bắt đầu đấu võ mồm, trên đầu môi ai cũng không phục ai.

- Tổ gia gia, ta trở nên mạnh mẽ!

Alice mới vừa từ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn nhảy ra, nắm quả đấm nhỏ, vẻ mặt lấy le nhìn đến Dracula.

- Được! Không biết cháu nữ ta hiện tại lợi hại đến mức nào

Ánh mắt hắn sắc bén, một cái là có thể nhìn ra Alice không có bị ăn qua, khó có thể che giấu thất vọng trong mắt

- Trở nên mạnh mẽ sao?

Ngược lại William có chút quái dị nhìn Alice. Lẽ nào trở thành nữ nhân của Chu Dương liền trở nên mạnh mẽ?

Mẹ nó đây không phải đang đùa ta sao?

- Mở ra cho tổ gia gia nhìn!

Dracula mặt đầy khích lệ, nói không chừng cháu nữ hắn có thể cho

hắn kinh hỉ. Alice quay đầu nhìn Chu Dương một cái, sau khi đã nhận được đồng ý, nàng giơ bàn tay lên, hồng quang khắp trời ngưng tụ ở sau lưng, biến thành một Surtur cao 100m. Thân Surtur khoác đế Khải, đầu đội vương miện, trên thân tản ra lực lượng ngọn lửa cuồng bạo vô cùng. Đến gần trong phạm vi trăm thước, vạn vật khô vàng, mặt đất biến thành dung nham, phảng phất tất cả mọi vật đều bị hỏa diễm hòa tan. Nhiệt độ quá đáng sợ!

Trên thân hấp huyết quỷ thân vương Dracula cùng ngân lang Vương William mồ hôi bão táp, hai người hai mắt nhìn nhau một cái, đều nhìn thấy trong mắt đối phương kinh hãi. Cổ lực lượng này quá đáng sợ!

Đừng nói chiến đấu, muốn tới gần Surtur này, thời gian hai người kiên trì đều không quá dài. Hỏa diễm khắc chế đối với bọn nó quá lớn... Đặc biệt là Dracula, hắn biết rõ lúc trước Alice không có loại năng lực này. Vừa mới trở thành nữ nhân Chu Dương, liền thu được sức mạnh to lớn như vậy!

Quả nhiên là một cái đại thụ a. Nhưng mà, làm bọn hắn khiếp sợ còn ở phía sau.

- Diệt thế lôi phạt!

Từng đạo lôi trụ to màu tím từ trên trời rơi xuống, lôi trụ dễ như trở bàn tay ở trên mặt đất tạo ra một hố to phạm vi vài trăm mét, một phiến mặt đất nám đen. Vừa rồi chỉ là uy lực một đạo lôi trụ, nếu như có hơn mấy trăm ngàn đạo lôi trụ. Loại thiên địa chi uy này, ai có thể ngăn cản?

Nhưng mà, đây chỉ là bắt đầu, Alice lại đem bảy loại lực lượng nguyên tố S+ khác thi triển một lần. Toàn bộ cảnh vật chung quanh đều bị hủy diệt, giống như diệt thế. Cảnh tượng như vậy triệt để lật đổ nhận thức hấp huyết quỷ thân vương Dracula cùng ngân lang Vương William.

- Thực lực cháu gái tổ của mình quá đáng sợ!

Một người có thể đánh 100 hắn!

Từ lúc trước nhỏ yếu đến mức tùy tiện một hấp huyết quỷ nào cũng có thể khi dễ, đến bây giờ thực lực khủng bố, chính giữa xa cách một người Chu Dương. Không hổ là người có thể đánh bại Thần Quang Minh, không hổ là nhân vật nhân loại khủng bố có thể trong nháy mắt phục sinh hơn ngàn.

Bậc đại lão này đương nhiên phải vững vàng ôm lấy, chết không buông tay..

- Đại lão, không biết ngươi có thích nam nhân hay không! Ngươi nhìn ta thế nào?

Dracula mặt dày lại gần, trực tiếp bị Chu Dương một cái tát đập chết. Tê dại con chim, lại dám qua đây ác tâm ta!

Tuổi đã cao không học tốt, cư nhiên bán chim già.

- Tổ gia gia!

Alice hoàn toàn bối rối, như thế nào cũng không nghĩ đến tổ gia gia cư nhiên bị nam nhân mình thuận tay đập chết. Nàng nên bi thương sao? Hay là nên vui vẽ sao?

- Lão công, gia gia không tệ với ta, ngươi tại sao phải giết hắn, vù vù...

Alice khóc thành lệ, một bộ dáng vẻ đáng thương. William ở một bên cười trộm, để lão già ngươi lắm miệng này còn không phải chết tại cái miệng sao. Trong lòng của hắn không khỏi dâng lên thỏ tử hồ bi. Cùng Dracula đấu hơn hai trăm năm, nhìn thấy đối thủ cũ chết rồi, không nén nổi thất vọng mất mát.

- Khụ, ta chỉ muốn cho hắn một cái dạy dỗ khó quên mà thôi!

Dạy dỗ khó quên?

Đánh chết người ta rồi... Cái này là cái dạy dỗ khó quên gì?

- Đừng khóc, khóc như thế mặt liền khó coi!

Chu Dương hướng về phía địa phương Dracula biến mất thuận tay kẽ vẫy, nơi hư vô vô số Huyết Châu từ không sinh có, lần nữa biến thành bộ dáng Dracula.

- Ngươi xem, người không phải còn sống sao?

Vô luận là William hay là Alice hoàn toàn bối rối, trong ánh mắt nhìn về Chu Dương tràn đầy kính sợ. Alice nhào tới trong ngực Chu Dương, ngửa lên cái đầu nhỏ, vẻ mặt cảm kích. Ngược lại ký ức Dracula vẫn còn lưu lại tràng diện bị Chu Dương đập chết, nhìn thấy cảnh tượng Alice nước mắt đầy mặt, hắn sao lại không hiểu phát sinh qua chuyện gì.

- Ta vừa mới chết... Hiện tại lại còn sống... Tiện tay đập chết một người người rồi lại cứu sống, việc này rất thú vị sao?

Những lời có bản lãnh sẽ lại đập chết ta này, cho hắn ăn tim gấu mật báo cũng không dám nói.

- Đại lão vui vẻ là được rồi...

Chương 372: Phụ tử tương tàn, thật hối hận không có bắn ngươi ở trên tường

Lang Vương Bảo, bọn người sói sớm nhận được tin tụ tập lại, vô số lang nhân lớn tiếng kêu. Ngân lang Vương William mang theo mọi người mới vừa trở về, vội vàng hướng phía dưới hò hét nói:

- Mang toàn bộ nữ nhân trong tộc tới!
- n, đặc biệt là lang nữ niên kỷ tại giữa ba tuổi đến 10 tuổi..
- ? ? ?
- Mình giống như loại người có thưởng thức này sao?

Chu Dương trợn mắt nhìn William một cái, đường đường ngân lang Vương bị dọa sợ đến run run một cái, trên mặt lập tức đeo đầy nụ cười. Lúc này biện pháp tốt nhất chính là không nói gì nhều, hắn vẫn không có đưa nữ nhân đến bên cạnh Chu Dương, sẽ không có người như Alice cứu hắn, chết liền chết. Nhưng mà, rất nhiều lang nhân vẫn không nhúc nhích, phảng phất không có nghe được William nói.

- William ngươi đã thành quá khứ rồi, hiện tại Lang Vương Bảo do ta làm chủ!

Một đầu ngân lang to lớn đi ra, hướng về phía William lớn tiếng gầm hét lên.

- Ha ha William, ngươi quản con trai như thế nào vậy, con trai mình cũng tạo phản!

Dracula ở bên cạnh lớn tiếng cười nhạo. Lang nhân cùng hấp huyết quỷ bất đồng, hấp huyết quỷ ý tứ là huyết mạch, độ huyết mạch thuần càng cao, địa vị càng cao, thượng vị hấp huyết quỷ có quyền

khống chế tuyệt đối đối với đê giai hấp huyết quỷ. Lang nhân theo đuổi thực lực tuyệt đối, thực lực lão Lang yếu hơn, tân lang liền sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp thượng vị, biện pháp tốt nhất chính là diệt trừ lão Lang Vương. Hiện tại sự tình phát sinh rất rõ ràng, con trai William muốn làm Lang Vương, khiêu chiến phụ thân mình. Thật vừa đúng lúc, lúc nào không chọn vào lúc này.

- Để cho đại lão chê cười, con trai bất thành khí của ta làm càn rồi! Neill, ngươi tên ngu ngốc này, còn không cút đi cho ta!

- Muốn làm Lang Vương, ngươi còn chưa đủ tư cách!

Mình chính đang hầu hạ đại lão, tên hỗn đản này đi ra gây chuyện, vạn nhất chọc đại lão tức giận làm sao bây giờ?

- William, ngươi đã già rồi, ngươi ngây ngô ở vị trí này thời gian đủ dài, cần phải chuyển chỗ ngồi..

- Nếu ngươi bây giờ thức thời giao ra Lang Vương lệnh, ta còn có thể để ngươi an hưởng tuổi già..

Cự lang màu bạc Neill hướng về phía William gầm hét lên.

- Ngươi thằng ngu này, có chuyện gì ngày khác lại nói, hiện tại khách quý đến, ngươi thành thật một chút cho ta!

William tức giận, thật muốn đập chết gia hỏa bất thành khí này.

- Làm sao? Tấn công Thánh Thành bị thương? Hiện tại đang là cơ hội của ta!

Neill đã sớm muốn làm Lang Vương, William thụ thương đã trở thành cơ hội của hắn. Hắn mạnh mẽ nhào tới William, hắc khí trên người lưu động cuồn cuộn.

- Đây là khí tức ác ma!

- Ngươi tại sao có thể có loại lực lượng này!

William hơi sửng sờ, nhìn về phía Neill, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

- Vì đạt được lực lượng, ngươi tìm ma quỷ!

- Ngươi đoán không lầm! Bất quá, hôm nay là tử kỳ của ngươi!

Neill lộ ra hắc khí lực lượng chợt tăng, hóa thành một đạo tia chớp màu đen hướng phía William nhào tới. William trực tiếp bị đụng bay

ra ngoài, không có lực phản kháng chút nào. Trải qua ác ma cường hóa sức mạnh qua Neill quá mạnh mẽ. William bị lang trảo đè xuống đất, Lang Nha tiếp cận, nước bọt thật dài tích ở trên mặt.

- Ngươi biết rõ mình làm cái gì không? Bán linh hồn của mình cho ma quỷ! Ngươi thằng ngu này!
- Vô luận ngươi gào thét ra sao, đều không sửa đổi được kết quả trước mắt!
- Mà ta sẽ trở thành tân Lang Vương!

Neill không chút nào cho là nhục, nếu mà không suy nghĩ ra đường tắt khác, mình có lẽ cả đời cũng không hy vọng trở thành Lang Vương. Mặc dù hiến tế một vài thứ, nhưng có thể được Lang Vương chi vị, hết thảy đều đáng giá.

- Ta thật hối hận không có bắn ngươi ở trên tường! Ngươi cái tên ngu xuẩn ngu ngốc này!
- Nhưng ngươi đã không có cơ hội hối hận rồi!

Neill đột nhiên hướng phía William cắn.

- Cứu ta!
- Đại lão cứu ta!
- Ta còn có Tiểu Lang nữ không có dâng lên!
- Chỉ cần ngài có thể cứu ta, ta nguyện ý bỏ ra tất cả.

William lo lắng hô lớn, mình không đánh lại, chỉ có thể cầu viện. Đương nhiên, cầu cứu chỉ có Chu Dương đại lão.

- Ngươi đang mong đợi lão hấp huyết quỷ sao? Hắn hiện tại cũng không phải là đối thủ của ta.
- Hay là tên nhân loại này!

Vừa mới nói được nửa câu, hắn phát hiện sau lưng chẳng biết lúc nào xuất hiện chín con rồng vàng kéo xe, hơn 20 nữ nhân đứng tại lưng rồng đùa giỡn.

- Đánh thật đặc sắc, đáng tiếc lão Lang quá yếu, nhẹ nhàng như vậy liền bị giải quyết!

- Không phải là sao? Còn tưởng rằng sẽ là một đợt đại chiến kinh thiên động địa!

- Tiếp tục đánh a!

Chu Dương cùng chúng nữ bình chân như vại xem cuộc vui, lấy ra đồ ăn vặt, thức uống, dưa và trái cây ăn, không có chút nào định nhúng tay. Cứu người?

Chu Dương nhìn trúng nữ nhân nào, há có thể thoát khỏi ma chưởng của hắn?

Khụ, hắn là lấy nhan trị giành thắng lợi. Vô luận là lão Lang Vương, hay là tân Lang Vương, kết quả cũng sẽ không cải biến. Nếu mà tân Lang Vương không đồng ý, vậy liền đánh tới hắn đồng ý. Răng rắc!

William trực tiếp bị con trai cắn đứt cổ, tại trong tuyệt vọng triệt để xong đời. Nếu mà cho hắn cơ hội làm lại thêm lần nữa, nhất định sẽ không để cho con hắn có cơ hội sống đến thành niên.

- Bắt đầu từ hôm nay! Ta chính là tân Lang Vương!

- Tại đây còn có một lão hấp huyết quỷ, tất cả giải quyết đi!

Hấp huyết quỷ cùng lang nhân cũng không hợp nhau, nếu phát hiện lão gia hỏa này, còn không bằng cùng nhau thuận tay giải quyết. Khi Neill nhìn về phía chúng nữ trên Cửu Long Thiên Đế Liễn, Kim Long tản mát ra khí tức kinh khủng để cho hắn theo bản năng tránh né.

- Đây là một kẻ địch khủng bố!

- Đại lão!

Dracula cực kỳ gian trá, trực tiếp mặt dày bu lại, trên mặt mang thần sắc nịnh hót. Nếu như Tân Lang Vương Neill muốn đối phó hắn, liền phải qua Chu Dương cửa ải này.

- Nơi này là địa bàn của ta, không hoan nghênh các ngươi!

Trong mắt Neill lóe lên vẻ kiêng kỵ, lạnh lùng hạ lệnh đuổi khách. Hắn không muốn là địch cùng nhân loại thực lực không biết, vẫn cẩn thận thì tốt hơn. Mình đã chiếm được vị trí Lang Vương mong muốn, không cần tiếp tục gây phiền toái.

- Không, có hoan nghênh hay không không phải ngươi nói là được!

- Đúng rồi, lão Lang Vương trước khi chết nói ngươi hẳn đã nghe rõ, hy vọng ngươi có thể chiêu đãi, nếu không ta không ngại để ngươi đoàn tụ cùng cha ngươi!

Neill suýt chút nữa tức bể phổi, lá gan gia hỏa này cũng quá lớn đi!

Đang đây trở thành địa bàn của mình sao?

Mình không muốn sinh nhiều rắc rối, không có nghĩa là hắn sợ phiền phức. Ác ma chi lực để cho hắn sinh ra lòng tin cường đại, không sợ tất cả khiêu chiến!

- Nhân loại, ngươi thật là to gan! Hôm nay sẽ để cho ta mở mang kiến thức ngươi có thực lực tương đương với lá gan mình hay không một chút!

Tân Lang Vương Neill mạnh mẽ mà nhào tới đoàn người Chu Dương, sát khí trong mắt tung hoành.

Chương 373: Từ một khắc nhìn thấy ngươi kia trở đi, ta đã nghĩ kỹ tên của hài tử!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được ác ma chi lực. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 500 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 500 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 500 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 500 điểm. ».

Ngân lang Vương Neill mới vọt tới một nửa, trực tiếp biến thành tôm nhuyễn. Ác ma chi lực bán rẻ linh hồn lấy được tan biến không còn dấu tích, thậm chí ngay cả lực lượng trong cơ thể cũng bị rút sạch, một loại cảm giác suy yếu trước đó chưa từng có xông lên đầu. Loại cảm giác này phảng phất trở lại thời điểm mới vừa sinh ra, em bé

yếu đáng thương lại bất lực.

- Sức của chính mình đi đâu?

- Tại sao có thể như vậy!

Biểu tượng cảm xúc Neill ngốc trệ, bộ dáng phảng phất vừa mới chứng khoáng thất bại, từ phú ông ức vạn biến thành vác Ông hàng tỉ. Lang nhân tộc chú trọng kẻ thắng làm vua, kẻ thua làm giặc, cường giả sinh tồn. Nếu không phải nắm giữ lực lượng cường đại, Neill cũng không khả năng thuận lợi thượng vị như vậy. Không có lực lượng, đừng nói là làm tộc Vương lang nhân, có thể bảo vệ cái mạng nhỏ của mình cũng là một chuyện vô cùng khó khăn. Bọn người sói Phía sau sẽ không chút khách khí xé hắn thành mảnh nhỏ, giống như hắn vừa mới làm với ngân lang Vương William vậy.

- Hiện tại ngươi tĩnh táo sao?

Chu Dương sãi bước đi đến trước mặt Neill, đem một quả to như mỡ trâu nhét vào hắn miệng, cười híp mắt nói. Tròng mắt Neill gồ lên, dùng sức ho quả to như mỡ trâu ra, gắt gao nhìn chằm chằm Chu Dương:

- Là ngươi tước đoạt lực lượng của ta!

Ánh mắt hắn nhìn về phía Chu Dương giống như là nhìn một quái vật, trên thế giới tại sao có thể có người đáng sợ như vậy. Nhân loại là ma quỷ sao?

Nghĩ đến thần thái lão Lang Vương William một mực cung kính đối với Chu Dương, Neill mơ hồ đã minh bạch cái gì.

- Ta sẽ làm theo!

Neill không ngừng vội vàng đáp, hy vọng biểu hiện lần này để hắn hài lòng, đối phương còn có thể trả sức của chính mình lại. Đương nhiên, hắn không biết, một khi vào túi Chu Dương, còn muốn trở về, khó như lên trời.

- Bỏ quả mỡ trâu này vào miệng, không muốn ăn! Nếu như ngươi dám lãng phí đồ ta ban cho ngươi, ta sẽ để cho ngươi đời này mất đi năng lực ăn uống..

Bỏ vào miệng vẫn không thể ăn?

Đây là chơi ta sao?

Nghĩ đến thực lực đối phương sâu không thấy đáy, Neill chỉ có thể thừa nhận, mười phần nhu thuận, hồn nhiên không giống một lang, mà chỉ giống một đầu cẩu. Hắn ngoan ngoãn tại phía trước dẫn đường, hướng về bọn người sói phía sau phân phó nói:

- Các ngươi còn không mau đi mang toàn bộ nữ nhân trong tộc tới!

Không thể không thừa nhận Neill ngưu, miệng ngậm quả mỡ trâu, đọc nhấn từng chữ lại hết sức rõ ràng, chuyển đầu nhìn về phía Chu Dương, trên mặt lập tức thay nụ cười. Một lát sau, mang toàn bộ nữ nhân trong tộc tới, lên từ bé gái gào khóc, xuống đến nãi nãi già đến răng, cái gì cần có đều có. Trong sân lang nữ không phải số ít, tổng cộng có hơn tám trăm con, ngoại trừ lang nữ ra, còn có hơn ba trăm người nữ nhân loại. Những nữ nhân này đều bị lang nhân chộp tới sinh sôi đời sau, phần lớn tại khoảng 15 tuổi đến 40 tuổi. Đại niên cao hơn một chút chính là giết chết, hay là thả đi, thì không ai biết được. Các nàng đã có chút dung nhập vào trong đại tập thể này, sống chung hài hoà cùng nhóm lang nữ. Còn có một vài người tựa hồ là mới tới, trên mặt mang vết thương, tràn đầy sợ hãi kéo khoảng cách cùng nhóm lang nữ, xa xa nhìn về Chu Dương trong mắt mang theo cầu xin.

- Van xin ngươi dẫn chúng ta rời khỏi cái địa phương quỷ quái này đi!

Chu Dương nhìn lướt qua, không hề quan tâm quá nhiều. Hắn cũng sẽ không nhàn rỗi tự dưng cứu người, huống chi, cứu người lấy thực lực của các nàng căn bản không có cách nào tại tận thế sống tiếp. Chẳng lẽ mình còn phải làm bảo mẫu, mang ấm ức cho mình hay sao?

- Các ngươi những tên ngu xuẩn này! Nữ nhân đã có tuổi còn có hài nhi mang tới làm gì? Đây là cố tình làm cho đại lão tức giận sao?

Một lát sau, toàn bộ niên kỷ thấp hơn năm tuổi, lớn hơn 35 tuổi bỏ đi sạch, còn sót lại tiếp cận 300 người.

- Người xem nhìn có mục tiêu vừa ý hay không?

Lang Vương Neill cười bu lại, trên mặt mang vẻ lấy lòng.

- Chúng ta tuyệt đối không có giấu giếm, chỉ cần là nữ phù hợp điều kiện bọn họ liền toàn mang tới bộ!

- Đương nhiên, nếu mà ngươi cảm thấy hứng thú đối với lão Lang nữ, ta có thể tự mình mang ngài đi chọn!

Tê dại con chim, đầu thằng này có bệnh!

Chu Dương giơ tay lên, một cái tát đưa hắn cùng cha mình đoàn tụ. Bọn người sói đều bị dọa sợ, Lang Vương vừa mới nhậm chức liền chết như vậy

Nhóm lang nữ bị dọa sợ đến lập tức liền muốn chạy, lại thấy nhân loại hét lớn:

- Chỉ chút nhỏ chuyện nhỏ, mọi người không cần hoảng sợ, cứ xem như cũng chưa từng xảy ra chuyện gì..

Nói xong, hắn mặc kệ ánh mắt bọn người sói cừu hận, không ngừng tại trên người rất nhiều lang nữ quan sát. Càng lúc nữ nhân bên cạnh càng ngày càng nhiều, nhãn quang Chu Dương cũng nước lên thì thuyền lên, nữ nhân xinh đẹp phổ thông khó vào pháp nhãn, muốn tìm thì phải tìm cực phẩm. Một lát sau, Chu Dương phát hiện một nhân tuyển hợp cách, đó là một thiếu lang nữ, niên kỷ mười sáu mười bảy tuổi, chính là thời khắc nhân sinh tốt đẹp nhất. Một đầu tóc màu đỏ, mắt phượng màu đỏ, khoác trên người một tầng áo khoác da sói, dường như muốn núp khuôn mặt của mình ở dưới mũ trùm da sói..... Cùng lang nữ tướng mạo không tốt khác so sánh, nàng giống như Thiên Tiên hạ phàm.

- Mỹ nữ chào ngươi, từ một khắc nhìn thấy ngươi trở đi, ta đã nghĩ kỹ tên của hài tử!

Cô gái Lang đầy mặt khiếp sợ, lôi kéo y phục của mình, đem gương mặt xinh đẹp chính mình che lại. Nàng cúi đầu xuống, lạnh lùng nói:

- Ngươi tìm lộn người! Ta không có hứng thú đối với nhân loại!

- Giống như nhân loại, xưa nay sẽ không xem heo trở thành bạn lữ, bởi vì ngươi ở trong mắt ta chính là thức ăn!

Những lời này chính là lời thề son sắt, con ngươi nhìn chằm chằm Chu Dương, không thấy một chút cảm tình.

- Còn nữa, ngươi vừa mới giết chết cha ta, ta không có tìm ngươi báo thù đã tốt lắm rồi?

- Muội tử, ngươi quá ngay thẳng rồi!

- Dựa theo động tác võ thuật báo thù bình thường, ngươi hẳn ngụy trang thành yêu thích hình dạng của ta, xong gả cho ta sinh con, cuối cùng bội tình bạc nghĩa, hoặc là để cho ta tại trong vui vẻ chết đi, đây mới là thủ đoạn báo thù hay nhất..

- Ngươi nhìn ngươi xem, không giấu được bí mật, đã nói cho ta ngươi là kẻ thù ta, ngươi nói ta nên thuyết phục ngươi không báo thù sao? Hay là cứ mặc kệ ngươi sao?

Lang thiếu nữ Louna hơi ngẩn ngơ, sửng sốt ba giây, xong quay đầu nhìn về phía Chu Dương.

- Ngươi nói rất có lý, cứ dựa theo phương thức báo thù ngươi nói đi!

Đây là đồng ý?

Chúng lang nhân:

- .....

Lúc trước sao không biết Louna dể lừa gạt như vậy?

Đương nhiên, đầu tiên bọn họ không có nhan trị như Chu Dương, thứ hai, không có vòng Trí Quang. Không sai, Chu Dương bật hack rồi!

Chương 374: Ngươi có phải ở giữa kho giấu lựu đạn hay không? Hù dọa nàng

- Ngươi không phải muốn tìm ta báo thù sao? Đến, ta trước tiên dạy ngươi một chút kỹ xảo chiến đấu, rất thực dụng!

- Chỉ cần ngươi có thể khống chế loại bản lãnh này, thì có thể làm cho ta trong vui vẻ chết đi!

- Qua đây, chúng ta đi một địa phương bí ẩn âm thầm giao lưu.

Chu Dương chầm chậm dụ.

- Tên nhân loại này quá vô sỉ đi!

Bọn người sói nghe không nổi nữa, con ngươi u lục gắt gao nhìn chằm chằm Chu Dương, thần sắc tản ra nồng nặc khát máu tàn bạo.

- Nhân loại! Louna là nữ thần của ta, ngươi không được làm càn! Muốn cướp đoạt nàng, trước tiên phải chiến thắng ta!

Một người dáng dấp người tốt đứng dậy, ngửa mặt lên trời thét dài, người biến thành người lang cao hai mét, hai cái lợi trảo dựng ở bả vai Chu Dương, Lang Nha cắn về phía cổ.

Răng rắc!

Lang Nha vỡ nát, trái lại Chu Dương không bị thương chút nào. Tất cả mọi người đều sửng sốt, thực lực tên nhân loại này cũng quá biến thái rồi!

Không chỉ có thực lực cường đại, cả lực phòng ngự cũng khủng bố đến không biên giới.

- Thẹn cẩu thì chết không được tử tế!

- Ngươi làm dơ quần áo của ta, ta không thể làm gì khác hơn là đánh chết ngươi!

Chu Dương giơ lên nắm đấm, nhẹ nhàng một quyền đấm tới.

Ầm!

Lang nhân biến thành thịt nát, hướng phía bốn phương tám hướng bay đi, chết đến mức không thể chết thêm.

- Còn có ai?

- Vô luận là đơn đấu hay là quần ẩu, ta một người sẵn sàng nghênh tiếp.

Chu Dương bá khí tuyên ngôn, không có một lang nhân dám cả gan đáp ứng. Bọn người sói nhìn đến ánh mắt Chu Dương, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ kính sợ, rối rít lùi về sau. Chu Dương đánh chết tân Lang Vương, như vậy...

- Lang Vương!

- Lang Vương!

- Lang Vương!

Vô số lang nhân la hét gào thét. Nếu không đánh lại, vậy làm tiểu đệ của đối phương đi...

Chu Dương có chút ngơ ngác, mình tại sao liền trở thành Lang Vương?

Huống chi, hắn không phải lang nhân. Đây là bọn người sói mãnh liệt cầu sinh sao?

- Lăn, ta không có hứng thú nuôi một ổ cẩu!

Chu Dương không chút khách khí trả lời. Nếu đổi thành người khác mắng lang nhân bọn hắn là cẩu, bọn người sói đã sớm sôi sùng sục, rối rít tìm Chu Dương liều mạng. Nhưng bây giờ, bọn họ cúi đầu xuống, biểu hiện vô cùng nhu thuận.

- Một đám đống cặn bả!
- Ta muốn tìm ngươi chiến đấu!
- Nếu mà ngay cả ta ngươi cũng không đánh lại, không có tư cách làm nam nhân của ta!

Louna có chút không chịu thua, hướng về phía Chu Dương phát ra khiêu chiến.

- Như ngươi mong muốn!
- Ta đứng tại chỗ, chỉ cần ngươi có thể để cho ta lùi sau một bước, thì xem như ta thua.
- Đây chính là ngươi nói!

Louna không có nói nhảm nhiều, vọt thẳng qua, đầu tiên công kích là lồng ngực Chu Dương. Một quyền đánh tới, Chu Dương vẫn không nhúc nhích, không chịu chút ảnh hưởng.

- Thực lực của ngươi hơi yếu, yên tâm lão công ngươi sẽ để cho ngươi trở nên mạnh hơn

Louna cũng không cảm kích, lần nữa vọt tới, lần công kích này hướng về chỗ yếu Chu Dương.

Đang!

Nắm đấm phảng phất đánh tại bên trên một Kim Cương, Chu Dương không có nửa điểm phản ứng, ngược lại chấn động Louna đến mức

đau tay.

- Ngươi đánh chổ đó? Vạn nhất đánh hư, cuộc sống hạnh phúc sau này của ngươi liền bị phá hủy!

Louna nghe được câu này càng tức giận hơn, hai tay cùng sử dụng, một mực hướng phía vị trí này công kích.

- Được đau a!

Đánh nửa ngày, Chu Dương không có phản ứng gì, ngược lại Louna chấn động đến mức đau tay. Nàng tức giận được gồ miệng lên:

- Ngươi có phải ở giữa kho giấu lựu đạn hay không?
- ? ? ?
- Tại đây không phải chỗ hiểm của họ sao?
- Vô luận ngươi ẩn giấu thứ gì, ta đều phải lấy nó ra!

Mười ngón tay bắn ra móng vuốt sắc nhọn, khoé miệng mọc ra Lang Nha nhọn, Louna bắt đầu biến thân.

- Ngươi không lùi về sau, ngươi sẽ hối hận!

Lực lượng hắc ám ngưng tụ, Louna lần nữa vọt tới, thẳng tắp đánh về phía chỗ yếu Chu Dương.

- Ngươi yêu thích đại bảo bối như vậy sao?
- Vậy chúng ta đổi một địa điểm chiến đấu!

Thấy hoa mắt, Louna phục hồi tinh thần lại, lại phát hiện mình đi tới một không gian xa lạ, lang nhân vây xem biến mất, chỉ còn lại nàng cùng Chu Dương. Cô nam quả nữ, thân ở rừng núi hoang vắng, suy nghĩ một chút đã cảm thấy không ổn rồi. Louna lần nữa vọt tới, lang trảo xé rách quần Chu Dương, xong hai mắt nàng co rụt lại. Cảnh tượng này đã hù dọa nàng.

- Hiện tại đến phiên ta!

Trạng thái Louna biến thân quỷ dị biến mất, Chu Dương lấn người đến. Lần chiến đấu này bất đồng cùng lúc trước, bức họa đột nhiên chuyển, y phục hai người ít dần, mở rộng cuộc chiến sinh tử kịch liệt. Louna nhiều lần cố gắng khống chế quyền chủ động, cuối cùng đều bị Chu Dương nghịch chuyển, chỉ có thể bất đắc dĩ phát ra từng

tiếng sói tru, hiển nhiên nhỏ yếu bất lực. Hơn ba giờ sau, Louna rốt cuộc trở nên nhu thuận xuống, Chu Dương mới hài lòng mang theo Louna rời khỏi. Lang nhân tụ tập cũng không tản đi, vẫn mắt lom lom nhìn chằm chằm Dracula. Chúng nữ trở về Cửu Long Thiên Đế Liễn nghỉ ngơi.

Lo lắng Chu Dương?

Cả Thần Quang Minh cũng bị Chu Dương một quyền miểu sát, chỉ là một Tiểu Lang nữ có thể lật lên cái đợt sóng gì?

Không cần suy nghĩ nhiều, Tiểu Lang nữ tám chín phần mười lại bị Chu Dương bắt rồi....

- Là thời điểm rời khỏi nơi này!

Chu Dương ôm Louna, đối phương lúc này trở nên vẻ mặt nhu thuận, một bộ bộ dáng thuận theo. Hai chân nàng như nhũn ra, cần Chu Dương đỡ mới có thể bước đi. Vô số lang nhân nhìn thấy một màn này, phát ra sói tru thê lương. Nữ thần của bọn hắn liền dạng này bị loài người chà đạp. Ngày trước đều là lang nhân cướp nữ nhân nhân loại, thiên đạo hảo luân hồi, hiện tại đến phiên người khác cướp nữ nhân bọn họ yêu mến. Chu Dương đã nhận được lang nữ mong muốn, không có ý nghĩ ở lại, mang theo Louna về đến Cửu Long Thiên Đế Liễn. Dracula tại phía trước dẫn đường, một đường đều đi tây phương. Chỗ đó chính là đại bản doanh Hắc Ám nghị hội. Cách chỗ này càng gần, càng có thể cảm nhận được một cổ khí tức hắc ám. Ngay cả Zombie nửa đường gặp phải đều hứng chịu ảnh hưởng, trở nên không tầm thường.

« hắc ám Zombie: Ma hóa qua đặc biệt Zombie, bị Hắc Ám nghị hội cải tạo, là thủ vệ trung thành nhất bọn họ. »

Lực lượng: 138

Thể chất: 167

Nhanh nhẹn: 32

Tinh thần: 9

Nhược điểm: Quang minh thánh lực, hỏa diễm, lôi điện

Năng lực: Hắc ám vũ trang (cấp độ B) thân nằm ở trong hoàn cảnh hắc ám, lực lượng cùng thể chất gia tăng 100 điểm.

« chúc mừng túc chủ đánh chết hắc ám Zombie, thu được 1000 tích phân. »

Không nghĩ đến Hắc Ám nghị hội không tệ, lại còn có thể cướp được quyền khống chế Zombie. Đương nhiên, điều này cũng có quan hệ rất lớn cùng Chu Dương sớm đem văn minh người Nurkse giải quyết. Không nghĩ đến cải tạo xong Zombie đáng tiền như vậy, tới càng nhiều càng tốt. Một đời Dracula đang chuẩn bị động thủ đánh những con Zombie lạc đàng, lại bị Chu Dương ném ra ngoài.

- Cấm đoạt quái!
- Nếu không ta đánh chết ngươi!
- ? ? ?

Ta chỉ muốn làm tay chân, thay lão đại phân ưu giải nạn, làm sao khó khăn như vậy chứ?

Một đạo ánh sáng quang minh cực lớn, hướng phía tứ phía phóng xạ, dũng động hắc ám gặt lúa mạch Zombie ngã xuống, trong nháy mắt giải quyết toàn bộ.

« chúc mừng túc chủ đánh chết hắc ám Zombie 12358, thu được ** tích phân. »

- Ha ha, một cái bảo vật cấp Thần Thoại tới tay!
- Kiếm bộn rồi!
- Người của giáo đình thật là to gan, dám tới nơi này nháo sự!
- Đây là khi dễ Hắc Ám nghị hội chúng ta không có người sao?

Quang Minh lực lượng phảng phất chọc tổ ong vò vẽ, vô số nhân ảnh từ trong bóng tối lộ ra, nhanh chóng hướng phía vị trí Chu Dương hiện thời nhào tới.

Chương 375: Khô lâu mỹ nữ? Cốt long — Frost Wyrm!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Một nhóm lớn khô lâu binh đung đưa thân thể nhỏ bé lảo đảo vọt tới. Có khô lâu binh chỉ là một đống bộ xương, thỉnh thoảng có mấy cái mặc trên người rỉ khôi giáp sét, nắm cương đao. Một khô lâu binh không cẩn thận đi tới trong một hố, răng rắc một tiếng, chân bẻ đi. Nó đè lên xương chân của mình, chỉ là tư thế gắn không đúng, bàn chân đặt tại vị trí đầu gối. Từng tia từng tia hắc khí phun trào, khớp xương đã nhập chung lại. Khô lâu binh nhỏ yếu, ưu điểm duy nhất chính là số lượng nhiều, liếc nhìn lại, số lượng chằng chịt, ít nhất hàng trăm ngàn. Chu Dương đạn chỉ tiêu diệt một khô lâu, phát hiện không tưởng thưởng tích phân, trong nháy mắt mất đi hứng thú.

- Vong Linh pháp sư!

Emily cùng Selena kinh hô một tiếng, ánh mắt lướt qua khô lâu binh, nhìn về phía nơi sâu nhất khô lâu binh. Nhiều khô lâu binh như vậy, sau lưng nhất định là có người giật giây.

- Nghĩ không ra trên địa tinh cũng có Vong Linh pháp sư!

Nhìn thấy ánh mắt chúng nữ kinh nghi, Selena giải thích nói:

- Vong Linh pháp sư điều khiển thi thể và hài cốt người chết, để cho người chết lại lần nữa sống lại, thành sức chiến đấu của bọn họ.

- Nhân vật sống lại vốn là thực lực càng mạnh, thực lực sẽ càng mạnh, tối đa có thể đạt đến một nửa thực lực lúc người chết còn sống. .

- Ồ, không có nghĩ đến thổ dân cái thế giới này tinh mắt như vậy, cư nhiên có thể nhận ra thân phận của ta!

- Hắc Ám Tinh Linh? !

Bên trong Khô lâu binh truyền đến một thanh âm già nua, bên trong lộ ra thán phục nồng nặc.

- Hắc Ám Tinh Linh nữ vương Selena! Ngươi sớm trước một bước mang theo Hắc Ám Tinh Linh nhất tộc ẩn nấp, không nghĩ đến ngươi cũng đi tới cái thế giới này!

Thanh âm điểm phá thân phận Selena, thậm chí vạch trần bí mật Hắc Ám Tinh Linh nhất tộc. Lúc này đến phiên Selena kinh ngạc, không nghĩ đến tại Địa Cầu lại còn có thể gặp được người quen. Trong đầu thoáng qua đại Vong Linh pháp sư nổi tiếng mấy, trong lúc nhất thời

khó có thể đánh giá thân phận của đối phương.

- Khặc khặc, ngươi tính gia nhập Hắc Ám nghị hội sao? Nếu ngươi nguyện ý hiến... .

Tinh Linh nhất tộc xinh đẹp như hoa, đặc biệt là Tinh Linh nữ vương càng là người xuất sắc, để cho người ý nghĩ kỳ quái.

- Cách quá xa, nói chuyện bất tiện! Qua đây!

Chu Dương cách xa đưa tay vồ một cái, Vong Linh pháp sư ẩn náu tại trong đám khô lâu binh, cẩn thận ẩn tàng thân ảnh trực tiếp bị Chu Dương kéo qua đây. Vong Linh pháp sư thân mặc hắc bào, vóc dáng gầy nhom, là một tiểu lão đầu. Lúc này, vẻ mặt hắn hoảng sợ. Che giấu là lớp Vong Linh pháp sư phải học, nếu bị địch nhân phát hiện hành tung, chắc chắn sẽ bị chém đầu. Mình không chỉ bị phát hiện, còn bị người kéo một cái đến bên trong ngàn mét, loại thủ đoạn này quá kinh khủng!

- Tại sao không phải nữ? Quên đi, suy nghĩ một chút nữ nhân cả ngày cùng cốt đầu cùng thi thể giao thiệp, hay quên đi. .

- Đúng rồi, ngươi vừa mới nói cái gì? Có thể đem lời lặp lại một lần hay không. .

Chu Dương cười híp mắt nhìn Vong Linh pháp sư, vẻ mặt ôn hòa nói. Vong Linh pháp sư sợ suýt chút nữa đái cả quần, vội vàng nói:

- Ta nguyện ý tiến cử ngài bước vào Hắc Ám nghị hội, loại người có thực lực giống như ngài này... .

- Ngươi nói thế nào a! Tín nhiệm chân thành cơ bản nhất giữa người và người ngươi để ở nơi nào rồi?

Chu Dương sãi bước đi đến Vong Linh pháp sư, một tay nâng hắn lên, giống như nhắc con gà con.

- Có chuyện nói rõ ràng, mời không nên động thủ. .

Mặt Vong Linh pháp sư không còn chút máu, muốn hất tay Chu Dương ra, nhưng làm sao có thể làm được chứ Chu Dương khí lực cực lớn, phảng phất kềm sắt, làm cho hắn vô pháp giãy giụa.

- Lời ta mới vừa nói đều là... Thật lòng thành ý, xin ngươi tin tưởng ta!

- Ta ghét nhất người khác lừa ta!

Chu Dương cười tà:

- Ta không thể làm gì khác hơn là đập chết ngươi!
- Chờ một chút lại cho ta một cơ hội đi!
- Ta vừa mới nhìn thấy Tinh Linh nữ vương nên lên sắc tâm!
- Lại dám đánh chủ ý nữ nhân của ta, vậy ta liền không thể bỏ qua ngươi rồi!

Lôi đình cùng hỏa diễm thoáng hiện trong lòng bàn tay, vẻ mặt lãnh ý trong mắt Chu Dương chợt hiện.

Tê dại con chim, trả lời thế nào đều là chết!

Làm sao còn có người không nói lý như vậy!

- Van xin ngươi tha ta một mệnh đi! Muốn ta làm gì ta cũng đều nguyện ý!
- Ta có thể để cho người chết phục sinh, ví dụ như ngươi có thân nhân nào, đều có thể tìm ta giúp đỡ. .

Vong Linh pháp sư cho thấy cầu sinh mãnh liệt. Chúng nữ tựa cười mà như không phải cười nhìn hắn, Chu Dương nắm giữ năng lực cải tử hồi sinh, xa xa mạnh hơn gấp mười ngàn lần so với ngươi này, vậy còn cần ngươi để làm gì?

- Đúng rồi, ta còn có thể giúp ngươi chế tạo khô lâu mỹ nữ!
- Khô lâu mỹ nữ?

Bàn tay Chu Dương cứng đờ, chợt mặt đen lại. Một cái bộ xương lại không thể nói, nói chi là mỹ cảm?

Chu Dương sử dụng ký ức chưởng khống giả thu được ký ức Vong Linh pháp sư, rốt cuộc minh bạch tử linh pháp sư vì sao nói những lời này. Tại trong mắt Vong Linh pháp sư, khô lâu có sẵn cốt cảm đặc biệt, cốt chất tốt nhất càng đẹp, nhất định chính là vật hoàn mỹ nhất giữa thiên địa. Đối với loại thẩm mỹ này, Chu Dương không dám gật đầu bừa, liền vội vàng đem loại ký ức có độc này xóa bỏ, tránh cho bản thân bị truyền nhiễm.

- Hạ thủ lưu tình!

Phương xa từng bóng người lần lượt lướt đến, có toàn thân Hắc

Khải, bốc lên tử khí Hắc kỵ sĩ. Linh hồn hình thái, một nửa trong suốt Vu Yêu, còn có bà đồng cầm lấy các loại ma pháp đạo cụ. Thần sắc bọn họ lành lạnh nhìn chằm chằm Chu Dương.

- Nơi này là địa bàn Hắc Ám nghị hội, thả người, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí. .

Trọng giáp Hắc kỵ sĩ Vương cầm đầu lạnh lùng nói, thanh âm lạnh như băng nghe không ra một chút cảm tình.

- Thả người của ta!

Bầu trời truyền đến một đạo long ngâm to rõ, một đầu cốt long cao 100m từ trên trời rơi xuống, bên trong long đồng bốc lên lam hỏa, trên thân tản ra khí lạnh vô cùng.

- Cốt long — Frost Wyrm!

Phương xa còn có càng nhiều thân ảnh hướng về nơi đây hội tụ, người Hắc Ám nghị hội càng ngày càng nhiều.

- Đừng sợ, có chúng ta ở đây, không có ai có thể tổn thương được ngươi!

Tử linh pháp sư phảng phất thấy được cứu tinh, trong mắt tóe ra hào quang hy vọng. Người Hắc Ám nghị hội giết tới rồi, mình được cứu rồi. Chỉ cần gia hỏa này không phải người ngu, cũng không dám trắng trợn tại trước mặt người Hắc Ám nghị hội giết chết mình.

- Dracula, thân là một thành viên Hắc Ám nghị hội, ngươi đang giúp đỡ ngoại nhân sao?

Mấy bóng người chú ý đến tộc trưởng hấp huyết quỷ ở một bên giống như nô bộc lên tiếng trách mắng. Nhưng mà, Dracula không dám trả lời tí nào. Chu Dương không lên tiếng, hắn sao dám nhiều chuyện. Lúc trước chết một lần cùng cảnh tượng William chết thảm rõ mồn một trước mắt, hắn không muốn chết một lần nữa. Cùng Chu Dương so sánh, đám người này đều là đống cặn bả. Bọn họ chẳng mấy chốc sẽ vì mình ngạo mạn mà trả giá thật lớn.

- Các ngươi đang uy hiếp ta sao?

- Ta ghét nhất người khác vung tay múa chân đối với ta!

Chu Dương lạnh lẻo cười một tiếng, lôi điện cùng ngọn lửa nhấp nháy, Vong Linh pháp sư cũng không có cơ hội gào thảm, chết thảm

tại chỗ.

- Đúng rồi, các ngươi nghĩ không khách khí thế nào?

Chương 376: Địch thủ cũ! Thần cách ta chắc chắn phải có được Hỏa Thần! Thần linh phủ xuống!

- Nhân loại, ngươi thật là to gan!
- Ngươi cho rằng dựa vào Dracula cùng chín con rồng vàng sau lưng, chúng ta liền không thể làm gì ngươi sao?
- Đây chính là can đảm ngươi dám đến địa bàn Hắc Ám nghị hội gây chuyện sao? Ngươi sẽ vì sự ngu xuẩn của mình mà hối hận đấy!

Tức giận nhất không gì bằng tử lão đại linh pháp sư, người mình cư nhiên bị người khác ngay trước đám đồng bạn giết chết, đây quả thực là đánh mặt. Thật sự cho rằng tử linh pháp sư chỉ có thể gọi khô lâu, dễ khi dễ sao?

- Hôm nay để ngươi mở mang kiến thức một chút cốt long lợi hại!

Trong mắt tử linh Frost Wyrm lam hỏa khiêu động, nó mở ra miệng lớn, phun ra cực hạn Hàn Diễm, nhiệt độ không khí trong nháy mắt đạt đến băng sương tận cùng, vạn vật đóng băng. Hàn Diễm màu lam hướng về đoàn người Chu Dương bao phủ xuống, mặt đất trong nháy mắt trùm lên tầng một Lam Băng. Chu Dương đạm nhiên nhìn tất cả, không có nửa điểm ý tứ tránh né. Một màn quỷ dị phát sinh, Hàn Diễm tử linh Frost Wyrm phún ra mới vừa đến phạm vi 10m chung quanh Chu Dương, liền biến mất, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện. Trong phạm vi trăm thước xung quanh Chu Dương như hóa thành một đường phân cách, biến thành hai cái thế giới, một bên rải rác cực hàn, một bên nhiệt độ vừa phải, trăm hoa đua nở.

- Tại sao có thể như vậy?

Tất cả mọi người Hắc Ám nghị hội đều sợ ngây người, không dám tin một màn nhìn đến trước mắt, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại. Hàn Diễm Tử linh Frost Wyrm mọi người thấu hiểu rất rõ, người

tiếp xúc chết ngay lập tức, không người nào có thể sống. Hiện tại đến cùng là tình huống gì?

- Vì sao hàn sương không thể tiến thêm?
- Lẽ nào đây chính là lá bài tẩy của loài người sao?
- Cái này không thể nào!

Giọng vịt đực vang dội, tử linh pháp sư đứng tại trên đỉnh đầu tử linh Frost Wyrm nghẹn ngào gào lên. Tử linh Frost Wyrm bồi bạn nhiều năm, chiến vô bất thắng, cho dù ai gặp phải cũng phải chạy trối chết. Đến nay là lần đầu tiên gặp phải khắc tinh. Tử linh pháp sư không tin kỳ lạ, lần nữa điều khiển tử linh Frost Wyrm phun cực hàn chi diễm lần nữa. Kết quả không có gì khác lần trước, Hàn Diễm không có tới gần Chu Dương liền tan biến không còn dấu tích.

- Chặt chặt, bật lửa của ngươi dùng không được a!

Tử linh Frost Wyrm cường đại đến miệng Chu Dương cư nhiên biến thành bật lửa, làm cho tử linh pháp sư giận đến tóc dựng đứng.

- Hai ngốc.

Hai Ngốc một mực đang nhìn xéo qua tử linh Frost Wyrm, mặt coi thường, nghe thấy mệnh lệnh Chu Dương, nàng từng bước một đứng dậy, ánh mắt ngưng ngưng nhìn tử linh Frost Wyrm.

- Thân là Long Tộc, cư nhiên bị nô dịch, thân là ngạo cốt Long Tộc thì sao? !

Nàng hồn nhiên quên mất sợ hãi đã từng bị Chu Dương chi phối. Tử linh Frost Wyrm cảm nhận được khí tức giống như đã từng quen biết, lam hỏa con ngươi chuyển hướng hai ngốc, cốt đầu đều đang rung động.

- Tử Vong Chi Dực!
- Là ngươi, đây tuyệt đối là khí tức của ngươi! Vô luận thời gian đã trôi qua bao nhiêu năm, ta cũng sẽ không quên khí tức của ngươi!
- Ta vì giết chết ngươi mới, tự cam đọa lạc biến thành bộ dáng bây giờ, ta muốn báo thù! Vì tộc nhân chết đi báo thù!

Mọi người vẻ mặt mộng bức, như thế nào cũng không nghĩ đến tử linh Frost Wyrm còn có thù cùng tiểu Loli đen dài trước mắt!

- Tử Vong Chi Dực là ai?

Vu Yêu cùng Hắc kỵ sĩ chi vương nghĩ tới điều gì, ánh mắt nhìn về hai ngu ngưng kết. Tử Vong Chi Dực còn sống?

- Cái này không thể nào!

Tròng mắt tử linh pháp sư trên đỉnh đầu Tử linh Frost Wyrm gồ lên, trong mắt lóe lên vẻ sợ hãi.

- Không thể nào! Tử Vong Chi Dực đã bị chư thần hủy diệt, không thể nào còn sống!

- Ngươi rốt cuộc là ai? Vì sao phải giả mạo Tử Vong Chi Dực!

Bất quá nghĩ đến đối phương cho tới bây giờ không có thừa nhận qua thân phận của mình, ngược lại chỉ có tử linh Frost Wyrm hô lên danh tự Tử Vong Chi Dực. Tử Vong Chi Dực tại thế giới hắn vốn là cấm kỵ cho nên vừa nghe được mấy từ này liền trở nên thất thố. Trong mắt Hai Ngốc lóe lên vẻ mê mang, nàng không có ký ức liên quan tới phương diện này. Đây là ký ức khu chân không, ký ức duy nhất lưu lại chỉ có chính mình là vua mặt đất.

- Nói cho ta tất cả!

Hai Ngốc nhìn chằm chằm tử linh Frost Wyrm, trong mắt mạc danh nhiều hơn khao khát đối với trí nhớ.

- Ta chỉ muốn để ngươi chết!

- Ta muốn báo thù vì tộc nhân chết đi!

Tử linh Frost Wyrm mạnh mẽ mà vọt tới Hai Ngốc, vô số hàn khí ngưng tụ, bầu trời ngưng tụ gió bão cực lạnh, ầm ầm nện xuống.

- Ta sẽ để cho ngươi từng cái phun ra những tin tức mình biết !

Hai Ngốc chưa bao giờ là con rồng bị đánh không hoàn thủ, thân hình thật nhanh biến ảo, đã biến thành Hắc Long sải cánh 300m. Gió bão cực lạnh rơi xuống, nhưng không cách nào thương tổn đến Hai Ngốc chút nào. Long đồng màu đen nhìn chằm chằm tử linh Frost Wyrm, thanh âm vô cùng vang vọng:

- Ta có thể giết ngươi một lần, là có thể giết ngươi vô số lần!

Long diễm màu đen lóe lên liền biến mất, sau một khắc, trên thân Frost Wyrm bốc cháy lên hắc hỏa, trong khoảnh khắc hóa thành hư

không. Trong nháy mắt miểu sát tử linh Frost Wyrm!

Tử Vong Chi Dực trưởng thành có thể thoải mái đối phó Frost Wyrm, càng không cần phải nói biến thành cốt long xong thực lực đại giảm. Huống chi, trải qua Chu Dương cường hóa, lúc này cho dù là Long Thần đích thân đến, thắng bại cũng phải chia năm năm. Chiến đấu kết thúc quá nhanh, vượt xa tất cả mọi người tưởng tượng.

Mặc dù bọn hắn đã sớm dự liệu được Tử Vong Chi Dực đáng sợ, nhưng vẫn bị cảnh tượng miểu sát tử linh Frost Wyrm chấn động. Tử linh Frost Wyrm không phải người mạnh nhất Hắc Ám nghị hội, nhưng bàn về chiến lực cũng là top 5. Cho dù hội trưởng Hắc Ám nghị hội cũng xa xa không thể miểu sát tử linh Frost Wyrm. Một khắc này, bọn họ rốt cuộc biết lá bài tẩy những người này dám đến Hắc Ám nghị hội gây chuyện, bọn họ không chọc nổi những người này rồi. Long trảo đè tử linh pháp sư xuống đất, đầu Hai Ngốc rũ xuống, long đồng lạnh như băng nhìn chăm chú Vong Linh pháp sư:

- Nói cho ta tất cả ngươi tin tức biết! Là ai giết ta!

Hai Ngốc tuy rằng vẫn còn một ít ký ức, lại không đủ hoàn chỉnh, lại càng không biết mình tại sao lại lại lần nữa biến thành long đản. Gia hỏa trước mắt này có lẽ chính là cơ hội mở ra mê đoàn trong tâm. Trong mắt tử linh pháp sư tất cả đều là vẻ sợ hãi, Tử Vong Chi Dực trước mắt mạnh mẽ hơn Tử Vong Chi Dực đã từng diệt thế rất rất nhiều, vô luận là khí thế hay là uy nghiêm.

- Nó làm sao trở nên mạnh mẽ như vậy?

Trọng yếu hơn chính là nó làm sao sống sót!

- Hỏa Thần! Hỏa Thần nhìn trúng lực lượng của ngài! Dùng lân giáp ngài chế tạo thành tân thần binh!

- Hỏa Thần?

Hai Ngốc hơi sửng sờ, rốt cuộc biết mình vì sao nghe thấy chữ Hỏa Thần này sẽ không thoải mái như vậy. Mặc dù có chút ký ức biến mất, nhưng chắc chắn có một thứ gì đó cũng đã khắc sâu tại sâu trong linh hồn, vô pháp quên.

- Hỏa Thần! Rất tốt, ta chắc chắn phải có được thần cách ngươi!

Hai Ngốc ngửa mặt lên trời gầm thét, hướng về thế giới này tuyên thệ. Nó muốn thí thần!

- Sứ mạng của ngươi đã kết thúc! Ngươi có thể chết rồi!

Long trảo đột nhiên phát lực, lực lượng cuồng bạo trực tiếp tiêu diệt thân thể tử linh pháp sư yếu ớt tại chỗ. Long đồng Hai Ngốc to lớn từ trên người mọi người Hắc Ám nghị hội quét qua, toàn bộ người tiếp xúc ánh mắt rối rít lùi về sau, không dám cùng mắt đối mắt. Tử Vong Chi Dực chi uy, không thể địch nổi.

- Chặt chặt, đây là ai, lại dám cuồng ngôn thí thần!

Bên trong hư không toát ra một cái đầu, ánh mắt nhìn chung quanh, xác nhận không có phát hiện nhân vật đáng sợ xong, mới đánh bạo xuất hiện. Nam tử không có ẩn tàng khí thế của mình, mọi người đều có thể cảm nhận được rõ ràng thần uy xuất phát từ trên người của hắn.

- Thần linh cư nhiên đến!
- Cái gia hỏa này là thần linh nào?
- Hỏa Thần sao?

Lẽ nào cảm nhận được Tử Vong Chi Dực tuyên ngôn, tự mình tiêu diệt cuồng đồ?

Chương 377: Ngươi không phải yêu thích từ trên người người khác lấy trộm sao? Vậy ngươi cũng nếm thử một chút đi.

- Hỏa Thần?
- Ta không phải râu quai hàm đâu, ta chỉ đi ngang qua!
- Không nghĩ đến có người liền ở ngay đây cuồng ngôn muốn thí thần!
- Ngươi biết thực lực chân chính thần linh mạnh cỡ nào không, gia hỏa cuồng vọng tự đại!

Đạo Thần dương dương đắc ý nâng đầu lên, cho người một loại cảm giác rắm thí.

- Tại sao cảm giác hắn như đang khoe khoang thân phận mình là thần linh chứ?

Bất quá, cho dù là thần linh yếu nhất, cũng không phải người bình thường có thể so sánh.

- Tiểu Long, thần linh không phải ngươi có thể tiết độc!

- Thần thoại cùng thần linh kém một chữ, chính là khác biệt trời vực!

- Nếu ngươi nguyện ý làm người hầu theo ta, ta có thể giúp ngươi tìm HỏaThần báo thù!

Nhãn quang Đạo Thần cô độc, hắn liếc mắt liền nhìn ra Hai Ngốc bất phàm, mặc dù thực lực nàng trước mắt còn không đạt đến tầng thứ thần linh, nhưng cũng không kém xa. Chỉ cần có thể thu phục nàng, bản thân cũng sẽ tăng thêm một thủ hạ thực lực mạnh mẽ giúp đỡ.

- Nói nửa ngày, gia hỏa này là đang suy nghĩ gạt bán Hai Ngốc a!

- Tê dại con chim, thật coi ta người chủ nhân này không tồn tại sao?

- Chỉ bằng ngươi còn chưa có tư cách làm chủ nhân của ta

Hai Ngốc biến thành Loli đen dài thẳng, đi tới sau lưng Chu Dương, khinh thường hếch miệng lên.

- Uy, ta nói ngươi đó, lá gan cũng ngươi quá mập đi! Thật sự coi chính mình là thần linh liền có thể muốn làm gì thì làm sao?

- Vừa lúc ta còn thiếu mấy chục cái thần cách, ngươi là bưu kiện đưa đến cửa sao?

Chu Dương vận dụng ký ức chưởng khống giả lấy được ký ức đối phương, kết quả thất bại. Cái này Chu Dương cũng đã đoán trước. Lúc trước đối phó văn minh Nurkse liền thất bại qua một lần, cũng không có quá thất vọng. Dung hợp thần cách xong sẽ có bảo hộ đặc biệt, hoặc là tinh thần đạt đến trình độ cực cao, ký ức chưởng khống giả vô pháp nhìn rõ. Nếu không một cái dị năng thần cấp liền có thể tùy tiện sửa đổi ký ức thần linh, biến thành nô lệ của mình, cho dù Chủ Thần thậm chí Sáng Thế Thần cũng không chịu nổi. Trừ phi Chu Dương đem cái dị năng này tăng lên tới cấp Siêu Thần, mới có thể đạt đến hiệu quả khống chế thần linh. Hy vọng về sau mở ra bảo rương cấp Siêu Thần có thể cho mình một cái kinh hỉ.

- Nhân loại dốt nát, dám không có lòng kính sợ đối với thần linh chút nào!

Chu Dương nghe có chút không rõ, thần linh cũng đã làm thịt bốn cái, Hải Thần, Ám Ảnh Chi Thần, thần thú cùng Thần Quang Minh. Giết chết loại gia hỏa tiện tay là có thể đập chết này, giống như một con kiến ven đường thoải mái mà thôi, ngươi sẽ sinh lòng kính sợ đối với kiến sao?

Đương nhiên, vô luận đối phương là thần cách gì, Chu Dương đều rất cao hứng, thích thú tiếp nhận.

- Nếu không như vậy đi, ngươi giao thần cách ra, mọi người liền xem như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra được không?

Chu Dương cười đưa ra đề nghị giải hòa, đây là biện pháp tốt nhất có thể bảo vệ tính mệnh, chỉ nhìn hắn có biết quý trọng hay không.

Tròng mắt Đạo Thần suýt chút nữa từ trong hốc mắt rơi ra. Gia hỏa này không khỏi quá kiêu ngạo, không để hắn vào trong mắt là vô tri. Hắn biết mình là thần linh còn dám đòi thần cách mình chính là tự đại. Thần cách là nghịch lân mỗi thần linh, tuyệt đối không cho phép bất luận người nào nhúng chàm. Hết thảy toàn bộ Kẻ mong chờ đều phải chết!

- Thần linh cường đại hơn so với ngươi tưởng tượng nhiều, cho dù ta là Đạo Thần, cũng vĩnh viễn là độ cao ngươi không thể nào đạt tới!

- Ngươi cho rằng mình có bảo vật phòng ngự là có thể ngăn cản công kích của ta đúng không?

- Bất quá những thứ này ở trước mặt ta lại chẳng có tác dụng gì..

- Diệu thủ không không!

Đạo Thần hướng về phía Chu Dương một trảo, sau một khắc, Chu Dương cảm giác bảo vật trên thân biến mất, đúng là binh khí Tử Kim Hỗn Nguyên Khải cấp Thần Thoại của mình. Nó lúc này xuất hiện ở trong tay Đạo Thần. Đạo Thần cười rất ti tiện, ánh mắt sáng lên!

- Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta! Thật sự là một bảo vật phòng ngự tuyệt thế a! Có vật này ta xác thực không đả thương được ngươi! Bất quá nó hiện tại là của ta!

Đạo Thần suýt chút nữa mừng như điên, ánh mắt nhìn về phía Chu Dương phảng phất đang nhìn một cái tụ bảo bồn. Không nghĩ đến hạ thủ đối với một nhân loại, cư nhiên thu hoạch phong phú như vậy, vượt xa chính mình tưởng tượng. Hắn thậm chí bốc lên suy nghĩ một lần nguy hiểm ăn trộm đồ của Chủ Thần, bảo vật lấy được cũng không có ngưu bức như Tử Kim Hỗn Nguyên Khải của Chu Dương ái này. Có món bảo vật này, hắn không bao giờ sợ nữ thần may mắn này truy sát nữa rồi!

Sỉ nhục trước kia ta nhất định trả lại gấp bội!

- Nguyên lai là Đạo Thần a!
- Tuy rằng thần cách ngươi không có tác dụng gì dùng, nhưng vẫn là thần cách, không thể lãng phí!

Sau khi biết rõ thân phận Đạo Thần cũng có chút chán nản nhưng Chu Dương vẫn bình tỉnh nói, trong tay Đạo Thần vững vàng nắm lấy Tử Kim Hỗn Nguyên Khải, nụ cười rực rỡ.

- Thật là một đầu dê béo!
- Bắt đầu từ bây giờ, bảo vật của ngươi đều là của ta rồi!

Đạo Thần xuất thủ lần nữa, sau một khắc, trên thân Chu Dương lại chợt lạnh, cúi đầu nhìn, áo lót nữ thần may mắn cư nhiên bị trộm đi. Không hổ là Đạo Thần, xuất thủ rất là lợi hại, mỗi lần hạ thủ đều là trọng bảo trên thân, nếu để cho hắn trộm được siêu thần khí chạy trốn, sẽ phải thiệt thòi chết. Bắt lấy áo lót nữ thần may mắn, Đạo Thần triệt để trợn tròn mắt, miệng môi bắt đầu sỉ tác lên, trong mắt thậm chí chảy ra nước mắt kích động.

- Ta đã sớm nói, không phải ta trộm! Nữ thần may mắn lại không tin!
- Quốc Đô Thần của ta bị nàng đánh nát, ta bị nàng đuổi giống như chuột chạy qua đường, người người kêu đánh, ta quá oan!
- Như thế nào cũng không nghĩ đến cư nhiên là ngươi ở phía sau giở trò quỷ!
- Ngươi tên hỗn đản này! Ta nhất định phải giết ngươi!

Đạo Thần lúc trước bị nữ thần may mắn thực hiện ách vận chi lực, làm việc một mực rất xui xẻo, uống nước cũng bị kẹt kẽ răng, trong khoảng thời gian này chịu nhiều đau khổ. Không nghĩ đến thời cơ

vận chuyển, không chỉ gặp phải một đầu dê béo, còn tìm được hung thủ giá họa mình.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Vì sao phải hãm hại ta!

Đây là địa phương Đạo Thần không thể hiểu được, hắn khẳng định không nhận ra tên nhân loại này, đối phương vì sao phải phí hết tâm tư giá họa mình. Còn nữa, một nhân loại nho nhỏ, làm sao trộm được áo lót nữ thần may mắn?

Trước lúc giết chết gia hỏa này, cần phải biết rõ sự tình.

- Ngươi nghĩ rằng ta là người dễ nắm như thế sao?

- Ngươi chọc ta tức giận, ngươi chắc chắn phải chết!

Còn không đợi Đạo Thần nói chuyện, cũng cảm giác lực lượng vô hình đem chính mình trói buộc, cư nhiên không thể di chuyển chút nào.

- Vật đổi sao dời!

- Thiên địa nháy mắt thân!

- Ám Ảnh tâm chuyển!

Ăn trộm muốn không bị đánh chết, thủ đoạn bảo vệ tánh mạng tự nhiên là chạy trối chết. Liên tục sử dụng ba loại thủ đoạn chạy trối chết cũng không có nửa điểm tác dụng, thần lực trong cơ thể chẳng biết lúc nào trở nên trống rỗng.

- Điều này sao có thể?

- Nhân loại sử dụng loại thủ đoạn đáng sợ nào?

- Vì sao thần lực biến mất!

- Hơn nữa còn không thể di chuyển!

- Bảo vật ta rất nhiều, đáng tiếc ngươi không có trộm được thứ then chốt nhất!

Nụ cười Chu Dương rất rực rỡ, nhãn quang nhìn về phía Đạo Thần giống như là nhìn người chết.

- Ngươi không phải yêu thích từ trên người người khác lấy trộm đồ sao? Vậy ngươi cũng nếm thử cái tư vị này một chút đi!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được trộm thần thủ bộ. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ một ngàn năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được Đạo Thần thần cách. ».

Chương 378: Gặp phải chúng nữ chê thần cách Đạo Thần! Nữ thần may mắn hàng lâm! Mặc vào áo lót cho ta nhìn một chút

Đạo Thần điên, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ tuyệt vọng. Lúc trước hắn trộm cắp Chu Dương vui sướng đến mức nào, hiện tại liền có bao nhiêu thống khổ, không thậm chí càng thống khổ hơn. Trộm cắp luôn luôn là bản lãnh hắn tự hào nhất, hiện tại cư nhiên bị một tên nhân loại nghiền ép.

- Ngươi làm sao khống chế lực lượng thuộc về Đạo Thần? ! Cư nhiên còn mạnh hơn cả lực lượng ta...

Năng lực Đạo Thần diệu thủ không không đánh cắp tối đa có thể lấy trộm vật phẩm, nhưng Chu Dương cũng có thể trộm cả tuổi thọ cùng lực lượng. Đặc biệt là nhìn thấy thần cách trong tay Chu Dương vốn thuộc về mình, Đạo Thần triệt để tan vỡ a!

- Đây là thần cách của ta, ngươi trả nó lại cho ta!

Đến giờ phút này, Đạo Thần mới ý thức được mình rốt cuộc trêu chọc nhân vật đáng sợ bực nào, trong lòng dâng lên hối tiếc vô tận. Mình tại sao phải ngây ngốc nhảy ra muốn chết vì những gia hỏa không quen biết này?

Quả nhiên không tìm đường chết sẽ không phải chết.

- Không, hắn hiện tại là của ta!

Chu Dương mô phỏng theo biểu tượng cảm xúc Đạo Thần, đem thần cách Đạo Thần ở trong tay vứt qua lại. Vô số con ánh mắt lom lom nhìn nhìn về phía thần cách Đạo Thần trong tay Chu Dương, ánh mắt vô cùng nóng bỏng.

Đây là thần cách Đạo Thần a!

Bảo vật không biết bao nhiêu người ước mong, dung hợp xong là có thể biến thành thần linh. Thành viên Hắc Ám nghị hội lúc trước muốn xuất thủ với Chu Dương đồng loạt sửng sờ, trong tâm vô cùng may mắn. Thật may có Vong Linh pháp sư nhảy ra đằng trước, bằng không bọn hắn xuất thủ, hiện tại đã sớm chết không thể chết hơn rồi.

- Van xin ngươi trả nó lại cho ta!

Đạo Thần đã không còn phong độ thần linh trước đó, há mồm cầu xin.

- Trả lại miệng thịt béo đến miệng? Điều này có thể sao?

Chu Dương ném thần cách Đạo Thần đi, ngay tại bên trong ánh mắt của mọi người, thần cách Đạo Thần theo một đường vòng cung, rơi vào trong tay chúng nữ sau lưng.

- Ai nguyện ý liền cho người đó!

Một hơi này, thái độ này, thấy thế nào đều là tiện tay nhặt được một kiện đồ chơi nhỏ không thèm để ý, tiện tay khác phân cho người. Nhưng mà, thái độ một đám mỹ nữ sau lưng lại khiến cho người mở rộng tầm mắt, ngoại trừ hấp huyết quỷ Alice cùng lang nữ Louna ra, phần lớn lộ ra vẻ mặt chê ghét, một bộ tư thái nhìn không thuận mắt.

- Ta không có hứng thú, thần vị Đạo Thần có ích lợi gì?

- Ta không cầu thần cách Thượng Vị Thần, ít nhất thần vị khá

một chút cũng được a.

- Thần cách Đạo Thần không phải là đạo tặc chi tổ sao, nữ hài ai cảm thấy hứng thú với vật này chứ.

- Nhìn trúng vật gì cứ trắng trợn cướp là được, còn cần trộm?

Thần cách Đạo Thần trong mắt của chúng nữ thành hàng gân gà, không có ai nguyện ý chọn.

- Các ngươi không muốn có thể cho chúng ta a! Chúng ta không ngại!

Phương xa thành viên Hắc Ám nghị hội cùng Đạo Thần thấy thế bật khóc. Ai nhìn thấy một cái thần cách lại không xem là bảo bối chứ, thậm chí có thể lấy mạng đi đổi. Từ khi nào thì bắt đầu, thần cách biến thành cải trắng, có thể chọn 3 nhặt bốn. Bọn họ hiểu rõ ngọn nguồn tạo thành hết thảy chính là Chu Dương, một người có thể tuỳ tiện giải quyết Đạo Thần. Có thực lực bực này, thu được thần cách xác thực không phải một chuyện khó khăn. Thần cách đưa tới hấp huyết quỷ Alice cùng lang nữ Louna hai nữ cướp đoạt. Đương nhiên, đây là các nàng chưa từng kiến thức qua cảnh tượng Chu Dương một quyền đấm chết Thần Quang Minh, nếu không các nàng tuyệt đối sẽ coi thường thần cách Đạo Thần. Cuối cùng Đạo Thần thần cách bị lang nữ Louna thu được, Dracula thấy vậy thầm đấm ngực dậm chân, chỉ thiếu một chút, cháu nữ mình đã có thể biến thành thần linh, hấp huyết quỷ nhất tộc có thể tăng thêm một đại nhân vật ngưu bức. Không nghĩ đến lại để cho đích tôn nữ William cướp được, cũng may hắn đã chết, không thấy được một màn này.

- Đây là đồ của ta! Các ngươi đám đáng chết này! Đem thần cách trả lại cho ta!

Nhìn thần cách thuộc về mình thành đồ của người khác, Đạo Thần cũng sắp tức điên, Chu Dương cười híp mắt nhìn hắn, đi lên phía trước liền muốn lấy lại áo lót nữ thần may mắn cùng Tử Kim Hỗn Nguyên Khải thuộc về mình.

Ầm!

Bầu trời nổ vang không ngừng, một khe hở không gian xé mở, từ bên trong đi ra nữ tử cả người mặc lụa mỏng. Xung quanh nữ tử bao phủ một đoàn, bộ dáng không chân thực. Bất quá, đây không làm khó được Chu Dương, dưới hư vô thần đồng vô luận che giấu gì cũng không cách nào ngăn trở tầm mắt Chu Dương. Nữ tử một đầu tóc quăn màu vàng kim, đôi mắt xanh lợt, mặc trên người trang sức cực

kỳ đơn giản. Nàng nhẹ nhàng, người đã đi tới phía trên Đạo Thần.

- Ngươi không phải không thừa nhận sao? Hiện tại nhân tang cũng lấy được! Ngươi còn có thể nguỵ biện!

Nhìn đến áo lót nữ thần may mắn trong tay Đạo Thần, trong ánh mắt nữ tử phảng phất đang phun lửa. Đạo Thần nhìn thấy nữ thần may mắn vừa mừng vừa sợ, lúc trước hắn hận không cách nữ thần may mắn càng xa càng tốt, hiện tại nàng là cứu tinh của mình.

- Đây là cái hiểu lầm... -

Khăn!

Đầu Đạo Thần bị đánh nát bét, lời còn sót lại vĩnh viễn cũng không có cơ hội phun ra.

Chu Dương thu hồi Tử Kim Hỗn Nguyên Khải cùng áo lót nữ thần may mắn, ánh mắt không ngừng ở trên thân nữ thần may mắn đánh giá. Lại là một vị thần linh, còn là một đại mỹ nữ, rất đẹp!

- Đây là đồ của ta, trả quần áo của ta lại cho ta!

Nữ thần may mắn chỉ chỉ áo lót trong tay Chu Dương, có chút xấu hổ. Không nghĩ đến mình còn có thể đòi một nam nhân để lấy lại y phục. Trong nháy mắt Chu Dương đã minh bạch thân phận đối phương — nữ thần may mắn!

Mình lúc trước sử dụng tiền xu cầu nguyện cầu nguyện nữ thần may mắn, không nghĩ tới nhanh như vậy liền đưa tới cửa!

May mà, nhan trị cực cao, không phải hình tượng cao lớn thô kệch như trong tưởng tượng của mình lúc ban đầu, mọc ra bốn con mắt, tám cánh tay, lỗ mũi còn lớn hơn so với mặt chính mình, lông mũi rũ đến miệng. n, lúc trước tiền xu cầu nguyện của mình không có lãng phí.

- Thật ngại quá, đây là chiến lợi phẩm của ta, từ một khắc ta lấy được trở đi, nó chính là của ta rồi!

- Huống chi, ai có thể chứng minh món đồ này nguyên bản chính là của ngươi?

- Ngươi gọi nó, nó có thể đáp không?

Nữ thần may mắn có chút thở gấp, Chu Dương nói những lời này tới quả thật có đạo lý, dù sao đây không phải là vật hắn trộm được, mà

là chiến lợi phẩm giải quyết xong Đạo Thần lấy được. Mặc dù mình vốn chính là chủ nhân cũ quần áo, lại khó có thể chứng minh.

- Đây chính là đồ của ta, không thì ngươi muốn ta chứng minh như thế nào?

Nữ thần may mắn nhẫn nại dò hỏi. Nếu đã tìm được đồ lót của mình, lại không thể mặc cho nó lưu lạc tại bên ngoài a.

- Ta vừa mới nghĩ đến một biện pháp tốt, có thể chứng minh nó có phải là của ngươi hay không.

- Ngươi có thể mặc trên người thử xem, nếu kích thước thích hợp, liền có thể nói rõ đây là đồ của ngươi!

Ánh mắt nữ thần may mắn sáng lên, đây là đồ đạc của mình, tự nhiên không sợ loại thí nghiệm này.

- Các ngươi liền đừng xem!

Chu Dương kéo nữ thần may mắn đến bên trong Thiên Địa Sơn Hà Đồ, đưa áo lót nữ thần may mắn cho nữ thần may mắn. Nhìn thấy nàng muốn trực tiếp mặc vào, Chu Dương cười nói:

- Ta nhớ áo lót không phải mặc như vậy!

- Ngươi có phải hẳn nên lột sạch quần áo trên người trước hay không?

Chương 379: Lừa dối nữ thần may mắn! Ngươi yên tâm, ta sẽ phụ trách đối với ngươi!

- Tại trước mặt ngươi mặc cho ngươi xem? !

Nữ thần may mắn Jennifer tuy rằng không rành thế sự, không có nghĩa là nàng ngốc, tại một trước mặt đại nam nhân thay thế áo lót, há chẳng phải là bị hắn thấy hết. Không khỏi lợi cho người đàn ông này quá rồi!

- Ngươi đừng khinh người quá đáng! Vật này vốn chính là của ta !

Jennifer tức giận nói, mắt to nhìn chằm chằm Chu Dương.

- Đồ lót của ta bị Thần Thâu trộm đi, hiện tại chính chủ đến, theo lý vật quy nguyên chủ.

- Nếu ngươi không muốn giao cho ta, ta sẽ để cho ngươi tai ách quấn thân, uống nước cũng có thể sẽ bị sặc chết!

Nàng hướng về phía Chu Dương phát ra thực lực uy hiếp mạnh mẽ nhất.

- Ta rất sợ đó a!-

- Ngươi có phải quên mất ta mới vừa giết Đạo Thần hay không!

- Nếu mà ngươi dám thất lạc tai ách với ta, ta chỉ cần giết chết ngươi đạt được thần cách thần may mắn! Nghĩ tới đây sau này cuộc sống của ta cũng không tệ lắm!

Ánh mắt Chu Dương tại trên thân nữ thần may mắn Jennifer quan sát, ánh mắt dường như muốn đào ra thần cách nàng. Jennifer bị dọa sợ đến lùi về sau hai bước, nàng mặc dù là Thượng Vị Thần, cũng không phải thần linh lấy sức chiến đấu nổi tiếng, chiến lực tuy rằng vượt xa Đạo Thần, lại không mạnh hơn quá nhiều. Chu Dương có thể giết chết Đạo Thần, giải quyết nàng xác thực không phải vấn đề lớn gì. Càng ngu xuẩn hơn chính là mình ngây ngốc bị Chu Dương kéo vào bên trong tiểu thế giới, muốn chạy cũng không chạy khỏi.

- Làm sao bây giờ?

Nàng suýt bị mình ngu xuẩn làm cho khóc. Rõ ràng lúc trước mình rất lý trí, làm sao thấy nam nhân này liền làm cho đầu óc mình trở nên ngu mụi thế nào.

- Có chuyện nói rõ ràng, cần gì dữ dội như vậy sao?

- Thân là một đại nam nhân, khi dễ một nữ tử yếu đuối có bản sự gì.

Đối mặt Chu Dương loại lão sói xám này, Jennifer lập tức biến thành con cừu nhỏ, cảm giác nhỏ bé đáng thương vô cùng.

- Ngươi không phải là nữ tử yếu đuối, mà là nữ thần may mắn a! Bất quá món đồ này đến trong tay của ta chính là đồ của ta, nếu như ngươi không thể chứng minh đây là đồ đạc của mình, nói suông nanh trắng liền muốn từ trong tay của ta lấy lại, đây

là xem ta như kẻ đần độn sao?

Mặc dù biết vật này vốn thuộc về Jennifer, nhưng Chu Dương dựa vào thực lực mở bảo rương mới lấy được vật này, hắn sẽ không ngây ngốc trả lại.

- Đương nhiên, ngươi muốn ta đưa nó cho ngươi cũng được, chỉ cần ngươi nguyện ý làm nữ nhân của ta.

Một khắc này Chu Dương rốt cuộc lộ ra cái đuôi hồ ly. Trả về đi cũng không phải không thể, chỉ cần Jennifer nguyện ý làm nữ nhân của mình, Chu Dương sẽ không đau lòng vì một kiện bảo vật cấp Thần Thoại. Thần cách Chu Dương cũng có thể tùy tiện đưa cho nữ nhân mình, huống chi là một kiện binh khí cấp Thần Thoại.

- Ta chỉ muốn lấy đồ đạc của mình về, ngươi cư nhiên muốn ta làm nữ nhân của ngươi?

Jennifer sững sờ chỉ chốc lát, tại trên mặt Chu Dương đánh giá. Vóc người rất tuấn tú, chẳng biết tại sao, nàng đột nhiên có một loại cảm giác động tâm. Loại cảm giác này chưa từng có, cũng là lần đầu tiên Jennifer xuất hiện. Có phải thần tình yêu trong bóng tối giở trò hay không? !

Nàng vội vàng đem loại cảm giác này áp xuống, nàng chưa bao giờ nghĩ tới chuyện nam nữ, càng không muốn tùy tiện trở thành nữ nhân một nam nhân xa lạ.

- Ngươi đừng suy nghĩ nhiều, ta chính là thần linh! Tuyệt đối sẽ không tìm một phàm nhân!

Jennifer nói lời thề son sắt. Nói xong câu đó, nàng tựa hồ ý thức được tình huống có chút không đúng. Nam nhân này giải quyết hết Đạo Thần, thực lực tuyệt đối đạt tới cấp bậc thần linh, thậm chí chính là một vị thần linh. Nàng cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua không phải thần linh có thể giết chết thần linh.

- Như vậy hắn là thần vị gì?

Trước mắt mấy thần vị trống có thể đếm được trên đầu ngón tay, không có một thần vị nào phù hợp cùng Chu Dương.

- Không sai, ta chính là thần linh, nói như vậy, ngươi đáp ứng ta rồi!

Chu Dương mặt dày xít tới. Da mặt mỏng, không ăn được, da mặt

dày, ăn không đủ. Có nhan lại có thực lực, lại thêm da mặt dày, sẽ không có khả năng không cưa được gái. Cho dù là đồng tính nữ ta cũng phải bẻ đứng ngươi!

- Ngươi là thần nào...

Mới nói đến một nửa, nữ thần may mắn Jennifer ý thức được những lời này có hiềm nghi thăm dò bí mật Chu Dương, liền vội vàng nói sang chuyện khác.

- Nguyên tố chi thần!

Chu Dương không có ý tứ giấu giếm, cũng không có cần thiết này. Có lẽ có thể thông qua Jennifer biết là ai phá vỡ thần cách nguyên tố.

- Không thể nào thần cách nguyên tố rõ ràng đã vỡ vụn, không thể nào tái xuất hiện nguyên tố chi thần.

Jennifer một bộ ngươi đang chọc ta, hiển nhiên cho rằng Chu Dương đang gạt nàng.

- Thần cách vỡ vụn liền có nghĩa là thần vị thiếu sót, thần lực phía trên sẽ từng bước trôi qua, đến lúc sau khi toàn bộ thần lực biến mất, tân thần cách sẽ sinh ra!

- Nguyên nhân rất đơn giản, ta dùng 502 dính lên rồi

Chu Dương lừa dối nói

- 502 là thứ gì? Chẳng lẽ là bảo vật sáng thế chi sơ đản sinh sao?

Vậy mà Jennifer tin, âm thầm đem cái tên 502 này nhớ kỹ trong lòng.

- Ngươi nếu là thần linh, vậy nhất thiết phải tuân thủ quy củ.

- Thần linh không thể săn giết lẫn nhau, nếu không sẽ bị chúng thần phán quyết, nếu mà ngươi nguyện ý đem áo lót trả lại cho ta, ta nguyện ý bảo mật cho ngươi.

Đây đã là vi phạm lời thề chúng thần, bất quá vì lấy lại quần áo thiếp thân mình về, Jennifer cũng liều mạng. Suy nghĩ một chút quần áo bí ẩn nhất của mình rơi xuống trong tay một nam nhân, suy nghĩ một chút đã cảm thấy mắc cở. Nàng nhất thiết phải nghĩ hết tất cả biện pháp đem món đồ này về.

Chu Dương không thèm để ý chút nào, quy tắc giữa thần linh đối với mình không có nửa điểm sức ràng buộc, hắn chẳng muốn tuân theo

quy tắc giữa thần linh.

- Hàng trí đả kích!

Chu Dương trong bóng tối sử dụng hàng trí đả kích đối với Jennifer, giảm bớt chỉ số thông minh, lấy được dạng muội muội này sẽ càng dễ dàng một chút. Cái gì? Ngươi nói ta bật hack?

Không, đây là kỹ thuật!

Muội tử tự đưa tới cửa không dùng chiêu thì làm cái gì, đây không phải là kỹ thuật là cái gì?

- Đến mặc một chút xem nào, nếu quả thật là đồ của ngươi, ta sẽ trả lại cho ngươi!

Trúng hàng trí đả kích và hàng trí hào quang Jennifer không có cự tuyệt, ngây ngốc dựa theo Chu Dương chỉ thị đổi áo lót. Thời gian hàng trí đả kích tại trên thân thần minh kéo dài rất ngắn, đến lúc Jennifer phục hồi tinh thần lại, hoàn toàn sợ ngây người.

- Mình vừa mới làm cái gì?

- Đều bị tên nhân loại này thấy hết...

Hai má Jennifer đỏ tươi cầu vòng, hận không được tìm một đầu kẽ đất chui vào.

- Chuyện xảy ra đều đã phát sinh, yên tâm, ta sẽ phụ trách đối với ngươi!

Chu Dương đi lên phía trước, ôm Jennifer vào trong ngực, bảo đảm nói. Nàng muốn phản kháng, nhưng ngửi được khí tức hùng hậu đàn ông trên thân Chu Dương, toàn thân như nhũn ra. Đương nhiên, sự tình có thể tiến triển thuận lợi, còn phải may mắn trước đó đã dùng tiền xu cầu nguyện. Bản thân đã cầu nguyện, đạt được nữ thần may mắn là chuyện sớm hay muộn, Chu Dương chỉ đem quá trình giảm bớt, kết quả sớm mà thôi. Chu Dương nhìn thấy Jennifer hai mắt lờ mà lờ mờ, nhân cơ hội công thành chiếm đất, trong nháy mắt bắt lấy nữ thần may mắn Jennifer.

Chương 380: Ngươi bay hơi rồi! Mục tiêu thần cách thời gian

Chủ Thần

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Người Hắc Ám nghị hội không dám rời đi, rất sợ Chu Dương tìm bọn hắn tính sổ, một mực thành thành thật thật nán lại tại chỗ chờ đợi. Chờ đợi ròng rã sáu giờ, trên mặt bọn họ không có nửa điểm không kiên nhẫn.

- Đại lão ngươi đã trở về!
- Thật là quá lợi hại, ngay cả nữ thần cũng bị ngài chinh phục!
- Ngài quả thực là thần tượng thế hệ ta!

Chu Dương ôm lấy nữ thần may mắn, thời khắc này nữ thần may mắn phất phảng đã trở thành một cô gái bé bỏng, có vẻ vô cùng nhu thuận. Thông qua bề ngoài, rất khó cùng nữ thần may mắn lúc trước liên hệ với nhau. Nhìn thấy Chu Dương trở về, người Hắc Ám nghị hội lộ ra bộ dáng vừa mừng vừa sợ, rối rít chạy tới, vẻ mặt lấy lòng, tư thái chẳng khác nào chó mừng chủ.

- Đại lão, bên trong Vu Yêu còn có mấy mỹ nữ, không biết ngài có hứng thú hay không?
- Bà đồng mới là mỹ nữ chân chính, các loại các dạng mỹ nữ cái gì cần có đều có, người xem xem bộ dáng ta như thế nào?
- Hắc kỵ sĩ chúng ta cũng không thiếu mỹ nữ, nếu không đại lão di chuyển qua nhìn một chút..
- Các ngươi đây là xem thường Vong Linh pháp sư chúng ta, Vong Linh pháp sư chúng ta cũng có mỹ nữ!
- Gạt quỷ hả?
- Vu Yêu từng người từng người lớn lên mười phần thấm người, hình thái bộ dáng bán linh hồn để cho người không dám đến gần. Hắc kỵ sĩ chính là bản thăng cấp khô lâu, trên thân không có hai lạng thịt, ai sẽ cảm thấy hứng thú đối với vật này. Suy nghĩ Tử linh pháp sư một chút cũng biết, cả ngày cùng thi thể giao thiệp, ngay cả thẩm mỹ cũng trở nên cực kỳ vặn vẹo. Duy

chỉ có bà đồng sau cùng có lẽ không tệ, đáng giá nhìn. Jennifer nghe thấy lời của mọi người, vẻ mặt khó chịu, ánh mắt phảng phất có thể giết người. Mình vừa mới tìm ra tình lang, lúc này chính là thời điểm nhu tình mật ý, bọn họ dám vào lúc này nói loại đề nghị này, đây là muốn chết sao?

Nàng thoáng tản mát ra một chút thần uy, người Hắc Ám nghị hội trong nháy mắt phảng phất trúng định thân thuần cùng nguyền rủa thuật, không có tinh khí thần.

- Vậy dẫn ta tới xem một chút đi!

Chu Dương mở miệng, nói ra để cho trong lòng bọn họ thật lạnh. Bọn họ hận không mạnh mẽ vung tát mặt mình hai cái, mình đây không phải là miệng tiện sao?

Không gì tìm chuyện cho mình... Làm sao bây giờ?

Một bên là nữ thần may mắn, một bên là Chung Cấp đại ma vương Chu Dương, đây không phải là ấm ức cho mình sao?

Đương nhiên, lựa chọn không khó khăn, dĩ nhiên là thận trọng đứng hàng Chu Dương này.

Nữ thần may mắn mạnh cỡ nào, còn không phải thành nữ nhân của Chu Dương, ngoan ngoãn nghe lời.

- Chúng ta liền mang ngài đi qua..

Vu Yêu Vương là người thứ nhất gật đầu đáp ứng, trên mặt mang nụ cười lấy lòng. Nàng mới đi đến một nửa, chỉ cảm thấy thân thể càng lúc càng nhẹ, càng ngày càng hư.

- Ngươi bay hơi rồi!

Linh hồn chi thể Vu Yêu Vương trở nên càng ngày càng ảm đạm, chẳng biết tại sao linh hồn chi lực nhanh chóng giảm bớt.

Sau lưng truyền đến Hắc kỵ sĩ kinh hô, nó vừa nói xong, hai chân mềm nhũn, đột nhiên ngã tại trên mặt đất.

- Xảy ra chuyện gì?

Vong Linh pháp sư còn đang chế giễu, một cái cốt thứ từ lồng ngực mình xuyên qua, khô lâu binh thủ hạ mình mất tác dụng rồi, cư nhiên xuất thủ đối với mình. Bà đồng không có tốt hơn nơi nào, thỉnh thoảng phát ra từng tiếng kêu thảm thiết, vẻ mặt nhăn nhó, miệng

chui ra từng con trùng màu đen, hết sức khó coi. Bộ dáng kia tựa hồ là bị một loại nguyền rủa nào đó phản phệ. Bọn họ rối rít đưa ánh mắt chuyển hướng nữ thần may mắn Jennifer, đối phương vẫn là một bộ hình tượng tiểu nữ nhân, rúc vào trong ngực Chu Dương. Nhìn thấy ánh mắt mọi người ngoẳn lại, nàng ngọt ngào cười, mọi người lại có thể cảm thấy trong đáy lòng toát ra hơi lạnh cả người. Quá kinh khủng!

Giết người không cần đao!

Lại tiếp tục, bọn họ liền muốn chết sạch. Bọn họ rối rít hướng về Chu Dương đưa ánh mắt xin giúp đỡ.

- Đây là bọn hắn xui xẻo mà thôi, không thể trách ta rồi!

Jennifer không đợi Chu Dương hỏi thăm, trước một bước bắt đầu đùa bỡn tính khí tiểu nữ nhân. Chu Dương sẽ không vì ngoại nhân để cho Jennifer tức giận, chỉ cần nàng vui vẻ là được. Có mỹ nữ hay không, Chu Dương có thể tự mình tìm. Không quan tâm ánh mắt đám gia hỏa đáng thương này xin giúp đỡ, Chu Dương mang Jennifer vào Cửu Long Thiên Đế Liễn. Chúng nữ nhìn thấy bộ dáng Jennifer, khó nén thất vọng trong mắt mình. Các nàng còn tưởng rằng Chu Dương sẽ giết chết nữ thần may mắn, nếu như vậy, lại sẽ nhiều hơn một cái thần cách Thượng Vị Thần. May mắn thần cách là đồ tốt, ai cũng sẽ không ngại vận khí của mình tốt, cái thần cách này rất hợp tâm ý chúng nữ. Nếu Chu Dương đã người mang đến, các nàng chỉ có thể bỏ đi cái ý niệm này.

- Bắt đầu từ hôm nay, Jennifer chính là một thành viên trong chúng ta..

Chu Dương hướng về chúng nữ giới thiệu. Jennifer nhìn thấy một đám nữ nhân xung quanh Chu Dương, ánh mắt trở nên u oán lên. Ánh mắt trên thân của mọi người quét qua xong, ánh mắt trở nên vô cùng cổ quái. Nàng có thể cảm nhận được khí tức chúng nữ không yếu, mỗi người đều vượt xa tầng thứ thần thoại thông thường, cho dù so sánh Hạ Vị Thần thông thường cũng không kém bao nhiêu.

- Hải Thần, Ám Ảnh Chi Thần, thần thú, Đạo Thần, còn có Quang Minh thần! Ngươi đã giết bao nhiêu thần minh rồi....

Chu Dương bây giờ có thể đổi tên là thần chi sát thủ!

Ánh mắt nàng hướng về Chu Dương nhiều hơn một chút vẻ lo âu. Thần linh không được giết hại lẫn nhau, cái quy củ này không phải đùa giỡn, trừ phi ngươi có thể thần không biết, quỷ không hay,

không bị thần linh khác phát hiện, nếu không sẽ nghênh đón thần minh chinh phạt. Chu Dương nắm giữ bậc thần cách Thượng Vị Thần nguyên tố chi thần cường lực này, khó có đối thủ, nhưng trên Thượng Vị Thần còn có Chủ Thần, còn không chỉ một Chủ Thần, bọn họ cùng xuất hiện ra tay, ai cũng không chịu nổi. Một đời nguyên tố chi thần trước đó chính là ví dụ tốt nhất, thần cách nguyên tố cũng phải bị đánh nát.

- Dương ca, ngươi về sau phải cẩn thận một chút, tốt nhất ẩn giấu các nàng, nếu bị thần linh khác phát hiện, sẽ xuất hiện phiền..

Rất sợ những nữ nhân khác không biết nguy hại trong đó, Jennifer đặc biệt giải thích một lần, giảng thuật trọng điểm liên quan tới sự tình trận chiến chư thần. Lúc này chúng nữ không bình tĩnh, tuy các nàng muốn chiếm lấy thần cách, lại không muốn trở thành địch của tất cả chúng thần. Thực lực cá nhân Chu Dương không yếu, thế nhưng song quyền khó địch tứ thủ, các nàng không muốn Chu Dương lọt vào trong nguy hiểm.

- Yên tâm, Thần Quang Minh ta cũng có thể một quyền miểu sát, Chủ Thần cũng sẽ không ngoại lệ..

- Bọn họ không tìm đến ta phiền toái là tốt nhất, nếu mà dám đến, ta bảo đảm để bọn hắn chỉ có tới chớ không có về!

- Dù sao trong tay các ngươi vẫn không có thần cách đó!

Jennifer còn muốn khuyên nữa, lại bị Chu Dương đánh gãy.

- Nếu ngươi không tin, có thể mang ta đi chỗ một vị chủ thần ở, vừa lúc ta cảm thấy rất hứng thú đối với thần cách Chủ Thần..

- Thực lực Chủ Thần vượt xa khỏi Thượng Vị Thần, bọn họ nắm giữ lực lượng mạnh, thậm chí có mấy vị đã dung hợp làm một thể cùng quy tắc, ví dụ như thời gian chi thần..

- Vô luận thực lực của ngươi mạnh mẽ đến mức nào, tại trước mặt thời gian không có chút ý nghĩa nào, bởi vì hắn có thể qua lại thời gian đến lúc ngươi nhỏ yếu nhất đánh chết ngươi..

Jennifer rất sợ Chu Dương không hiểu Chủ Thần cường đại, cầm Thời Gian Chủ Thần mạnh nhất để làm ví dụ. Nếu như không có mở ra bảo rương cấp Siêu Thần, Chu Dương có lẽ còn có thể sợ hãi 3 phần. Nhưng bây giờ, ai chết vào tay ai còn chưa nói được!

- Thần cách Thời Gian Chủ Thần ta cảm thấy rất hứng thú! Không biết thời gian Chủ Thần ở đâu?

Chương 381: Cướp sạch thương khố! Dựa vào thực lực hố chủ tử!

Nữ thần may mắn đã giải thích Thời Gian Chủ Thần cường đại, Chu Dương còn nghĩ đến Thần cách Chủ Thần, một loại khả năng là hắn cuồng vọng tự đại, không coi ai ra gì. Còn có một loại khả năng khác, chính là hắn có biện pháp giải quyết, có mười lòng tin giải quyết Thời Gian Chủ Thần. Có lẽ là đối với người yêu mù quáng, nàng càng muốn tin tưởng cái sau.

- Thời Gian Chủ Thần ở đâu?

Thời Gian Chủ Thần nắm giữ năng lực không thoi thời gian, Chu Dương có thời gian chưởng khống giả đồng dạng có thể làm được, tuyệt đối không kém Thời Gian Chủ Thần. Huống chi, trong tay Chu Dương còn có siêu thần khí thủ hộ thần phù này, vô pháp bị dự ngôn, nguyền rủa, cảm giác, mất đi vết tích tại bên trong sông dài vận mệnh, vô pháp bị địch nhân bước vào những thời gian tiết điểm khác giết chết. Thời Gian Chủ Thần mất đi lực lượng thời gian cường đại nhất, tại trước mặt Chu Dương chính là đống cặn bả. Cho dù hắn dám tìm một đám thần linh tới quần ẩu mình, Chu Dương cũng không sợ, chư thần hoàng hôn ném qua, bảo đảm bao nhiêu thần linh đến chết bao nhiêu.

- Thời Gian Chủ Thần quá thần bí, thời gian rất lâu hắn chưa từng xuất hiện, nghe nói đang đang nghĩ biện pháp dung nhập thời gian dài vào trong thời gian, một khi hoàn thành, hắn sẽ ở mọi nơi, trở thành tồn tại gần gũi thượng đế nhất..

Gianni phất không biết nơi Thời Gian Chủ Thần ở, Chu Dương chỉ có thể tạm thời bỏ đi ý nghĩ lấy Thần cách Thời Gian Chủ Thần.

- Mấy vị khác Chủ Thần thì sao?

Ngoại trừ Thời Gian Chủ Thần cường đại nhất, còn có vận mệnh, tử vong, sinh mệnh, không gian Chủ Thần, Chu Dương cũng không ngại thần cách của bọn họ.

- Phần lớn Chủ Thần không ở không gian Thứ Nguyên bây giờ, chỉ có thủ đoạn đặc thù mới có thể tìm được, ta có thể liên lạc duy nhất chính là với Vận Mệnh Chủ Thần, ngươi xác định....

Gianni phất không chút khách khí đem Vận Mệnh Chủ Thần bán đi.

- Được a !

Thu thập đủ bộ phận thần cách thần linh là một chuyện tốt, trước hết đem Vận Mệnh Chủ Thần khai đao. Gianni phất tay dùng thần lực ngưng tụ thành quang đoàn bay về phía hư vô, Cửu Long Thiên Đế Liễn nhanh chóng hướng phía sào huyệt Hắc Ám nghị hội bước đi. Phía trước có bà đồng tiểu tỷ tỷ dẫn đường, nếu tới một lần, không đi bảo khố Hắc Ám nghị hội một chuyến, Chu Dương luôn cảm thấy thiếu thiếu chút gì.

- Vận Mệnh Chủ Thần có thể trắc cát hung, lần này đừng ôm hi vọng quá lớn.

Thật lâu không thấy tin tức, Gianni hướng về phía Chu Dương nhắc nhở.

Thực lực đến cấp bậc chủ thần, quả nhiên đều là lão quái vật, còn chưa đánh cũng biết cát hung, nhận định không dám ló đầu. Tuy Thượng Vị Thần cường đại, nhưng năng lực so sánh Chủ Thần, tựa hồ yếu rất nhiều. Chu Dương không tin Chủ Thần có thể một mực ẩn núp, không cần thời gian bao lâu , hắn nhất định phải đạt được Thần cách Chủ Thần. Cửu Long Thiên Đế Liễn một mực đi về phía trước, thời gian không bao lâu đã tới tổng bộ Hắc Ám nghị hội. Hắc kỵ sĩ tựa hồ sớm một bước nhận được mệnh lệnh, nhìn thấy Chu Dương xong vẻ mặt cung kính, liền vội vàng bước nhanh chạy tới

- Đại nhân ngài tốt, chúng ta đã chuẩn bị xong thịnh yến hoan nghênh ngài, còn có mỹ nữ cùng căn phòng..

Hắc kỵ sĩ cẩn thận nhìn Gianni thò đầu ra bên ngoài một cái, hai chữ cuối cùng nhỏ như ruồi muỗi.

- Căn phòng thì không cần!

- Hay là mang ta đi nhìn mỹ nữ đi!

Trong lòng Chu Dương tràn đầy hiếu kỳ, cho dù Vu Yêu cùng nữ Hắc kỵ sĩ lớn lên có xấu cỡ nào đi nữa, nhưng liếc mắt nhìn chắc hẳn sẽ không lỗ. Đi theo nhịp bước Hắc kỵ sĩ, xuyên qua căn phòng từng người từng người, lúc đi ngang qua một thương khố to, Chu Dương

kịp thời hô ngừng. Thỉnh thoảng có người từ trong kho hàng ra ra vào vào lấy ra một ít nguyên liệu nấu ăn trân phẩm, dùng để chiêu đãi Chu Dương.

- Ta vào xem một chút!

Chu Dương sãi bước đi vào kho kho, bên trong đủ loại vật liệu phong phú, còn có thật nhiều nguyên liệu nấu ăn Chu Dương từ trước tới nay chưa từng gặp qua. Nếu tới một lần, Chu Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua. Ở lại trong kho hàng lên mốc quả thực là lãng phí, hay là dùng để chiêu đãi miệng túi của mình tốt hơn.

- Ngươi là ai? Thật là to gan, lại dám tới đây trộm đồ? !

Nhân viên quản lý thương khố đang chuẩn bị thống kê số lượng vật liệu, nhìn thấy mảng lớn vật liệu khu trở nên trống rỗng, suýt chút nữa sợ vãi đái cả quần tại chỗ. Hắn có bối cảnh, nếu không cũng không khả năng đạt được việc màu mỡ như vậy. Nếu như thương khố xảy ra vấn đề, đến lúc đó cả nghị viên thúc thúc cũng không cứu được mình. Lá gan gia hỏa này cũng quá mập đi, lại dám tới đây trộm... Cướp đồ, thật không xem Hắc Ám nghị hội ra gì. Tại sao không dù cái từ trộm này?

Bởi vì hắn cho tới bây giờ không có gặp qua tên trộm lớn lối như vậy bao giờ, nhất định phải bỏ hết thảy vào bao mang đi. Nhân viên quản lý thương khố đang chuẩn bị xông lên nắm chặt cổ áo Chu Dương, liền bị Hắc kỵ sĩ cách đó không xa đè xuống đất, một bộ bộ dáng muốn giết người.

- Đây là tình huống gì?

- Ánh mắt các ngươi có phải mù hay không?

- Thấy gia hỏa này cướp đồ vầy mà không bắt, lại bắt lấy ta, đầu bị ngu sao!

- Thả ta ra! Còn không mau bắt đạo tặc này lại một chút!

- Có phải các người một phe hay không! Không quản hậu đài các ngươi là ai, các ngươi chết chắc rồi!

Hắn thở hổn hển hét lớn, chỉ là hắn vừa mới phun ra hai chữ đạo tặc, liền bị Hắc kỵ sĩ đánh răng vãi đầy đất.

- Hắc Ám nghị hội thầm chấp nhận tất cả hành vi hắn ở chỗ này, vô luận làm chuyện gì cũng sẽ không truy cứu trách

nhiệm!

- Ngược lại ngươi dám vũ nhục khách quý, coi như gây xự với Hắc Ám nghị hội, cùng chúng ta đến nhà giam hắc ám một chuyến đi!

- Ngươi mẹ nó đang đùa ta?

- Ngầm cho phép tất cả hành vi? Chẳng lẽ gia hỏa này là con trai lão đại Hắc Ám nghị hội!

Đang lúc này, bảy tám hắc ám nghị viên Hắc Ám nghị hội chầm chậm đi tới. Lão đại Hắc Ám nghị nghe được câu này, sắc mặt trong nháy mắt đen xuống, sắc mặt xanh mét nhìn về phía một hắc ám nghị viên trong đó.

- Đây là người của ngươi?

Thanh âm vô cùng rét lạnh, phảng phất đến từ Cửu U địa ngục. Vị hắc ám nghị viên phía sau nhân viên quản lý thương khố kia bị dọa không nhẹ, đang chuẩn bị bồi tội, nhưng lão đại Hắc Ám nghị hội giơ tay lên trực tiếp đập chết. Nhìn đến thi thể không đầu bay tới, nhân viên quản lý thương khố bối rối tại chỗ. Toàn bộ hắc ám nghị viên phía sau lão đại Hắc Ám nghị hội hòa quỳ dưới đất, mặt hướng phương hướng Chu Dương.

- Chúng ta có mắt không tròng, không cẩn thận để cho tiểu nhân bước vào Hắc Ám nghị hội, mang tới cho ngài bất tiện xin hãy tha lỗi!

Nhân viên quản lý thương khố giọng phát khô, không đợi nói chuyện, người đã bị lão đại Hắc Ám nghị hội bóp cổ.

- Người này đại bất kính đối với ngài, ta ban cho ngươi tử vong!

Nhân viên quản lý thương khố mới hiểu rõ chủ tử của mình tại sao lại chết. Nguyên lai cũng là bởi vì một câu nói hắn mới vừa nói!

- Người này rốt cuộc là đại nhân vật gì?

Tại sao lại để cho lão đại Hắc Ám nghị hội nịnh hót như thế?

- Nếu ngài là đại lão, thì cứ nói ra a, cần gì phải trộm như vậy chứ!

- Ngươi muốn cái gì ta không ngoan ngoãn đưa lên sao!

Nhưng mà, hiện tại hết thảy đều đã trễ. Cũng bởi vì miệng thối, không chỉ mình phải chết, ngay cả hậu đài mình cũng phải bị liên lụy theo, thật gặp vận đen tám đời.

Chương 382: Hắc Ám nghị hội đều là chó nịnh hót! Mị ma tiểu tỷ tỷ ta đến! Người theo dõi Thự Quang nữ thần

Mấy vị đại lão Hắc Ám nghị hội quỳ dưới đất, trên mặt mang nịnh hót, bộ dáng kia thật giống như Chu Dương không phải đang cướp sạch thương khố Hắc Ám nghị hội, mà chỉ đang giảm bớt gánh vác cho bọn hắn.

- Đại lão, không biết ngài có hài lòng hay không? Hắc Ám nghị hội còn có một bảo khố, nếu không ngài đi qua nhìn một chút.
- ...

Chu Dương là lần đầu tiên nhìn thấy loại chó nịnh hót kiểu này, làm cho mình cũng không có ý tứ hạ thủ. Đương nhiên, loại ý niệm này chợt lóe lên trong ý nghĩ Chu Dương. Thu hồi đống bảo vật trong góc sau cùng, Chu Dương cười nói:

- Vậy dẫn ta tới đi!

Nếu người khác thành tâm thành ý khẩn cầu mình, không qua há chẳng phải là không cho người ta mặt mũi. Chu Dương làm báo đáp tốt nhất chính là cướp sạch hết sạch một kho báu khác. Chỉ trong chốc lát, toàn bộ bảo khố Hắc Ám nghị hội bị Chu Dương đi dạo qua một lần, Chu Dương xác nhận không có bỏ sót, có thêm vài phần hảo cảm đối với Hắc Ám nghị hội. Trái ngược với nơi đây, Quang Minh giáo đình liền là một đám đần độn. Đương nhiên, lại đến khâu mấu chốt nhất. Sắp xếp một đám mỹ nữ các tộc tới, bộ dáng các nàng có mập có gầy, cái gì cần có đều có. Làm cho người ta giật mình nhất là Vu Yêu nhất tộc, bọn họ từng người từng người nửa trong suốt, xuyên thấu qua thân thể có thể nhìn thấy vách tường sau lưng,

Chu Dương đi tới, bắt lấy một nữ vu yêu thử cảm giác một chút, xúc cảm lạnh lẻo, giống như mò tới một tầng màng mỏng lạnh như băng, cảm giác có chút kém. Tiếp theo là muội tử Hắc kỵ sĩ, sờ lên phảng

phất một khối đá lạnh như băng, không có chút trải nghiệm đáng nói nào. Người thứ 3 thấy là tử linh pháp sư, từng người từng người gầy khô như que củi, khí chất âm sâm, mặc dù có mấy người dung mạo miễn cưỡng trong phạm vi hợp cách, vừa nhìn tính cách một chút, trong nháy mắt để cho hắn không có hứng thú. Duy nhất để cho Chu Dương cảm giác tốt chính là bà đồng, đại đa số nhan trị không tệ, tại bên trong phạm vi Chu Dương có thể chấp nhân được, ánh mắt bốn phía dao động, tìm được bà đồng hơn 20 tuổi,. Một cặp mắt nàng màu đỏ đào, trên đầu mang theo đồ trang sức lam ngọc, có gan nhiếp nhân tâm phách mị lực. Vừa nhìn lên một cái, Chu Dương liền xuất hiện cảm giác hồn bị câu đi. Bởi vì trời sinh sinh hoạt tại trong quần thể nữ nhân, cực ít cùng nam nhân tiếp xúc, nàng vẫn có thể duy trì thuần khiết.

- Ngươi tên là gì!

Chu Dương đi tới, nâng nâng cằm của nàng, không che giấu ánh mắt nóng bỏng của mình chút nào. Nếu nhìn trúng, đương nhiên phải mang về?

Huống chi, người Hắc Ám nghị hội mang người tới nơi này, không phải là vì cho mình chọn lựa sao?

Julie giống như có lẽ đã nhận mệnh, nhìn đến người trước mắt này, trong thanh âm không mang theo một chút cảm tình lãnh đạm lên tiếng:

- Julie.

Tựa hồ không phải cam tâm tình nguyện!

Không có việc gì, có thể mang về hảo hảo dạy dỗ, dù sao thời gian còn dài. Nhìn thấy Chu Dương chỉ chọn Julie, đã không còn động tĩnh khác, trên mặt tất cả mọi người Hắc Ám nghị hội lộ ra vẻ thất vọng.

- Nếu mà đại lão yêu thích, chúng ta có thể thu nạp thiên hạ mỹ nữ cho ngươi. -

- Đúng rồi, chúng ta nắm giữ thông đạo một cái tiểu thế giới, bên trong cũng không thiếu mỹ nữ.

Hắc Ám nghị hội dài cười nói, trực tiếp đem bí mật quan trọng nhất Hắc Ám nghị hội thổ lộ. Chu Dương đã sớm biết điều bí mật này, không nghĩ đến đám người này rất thức thời, mình chưa hỏi đã chủ động giao ra. Cái thế giới này chính là thế giới Emily cùng Selena đang ở. Đương nhiên, nó đã từng là hai cái thế giới. Thế giới kia cực

kỳ khổng lồ, thậm chí càng lớn hơn địa tinh, có các loại chủng tộc kỳ lạ, ví dụ như Ải Nhân, Địa Tinh, còn có tuyệt thế vưu vật mị ma.

- Không cần, ta yêu thích tự mình vơ vét mỹ nữ, hưởng thú thú vui trong đó!

Giống như loại tùy ý chọn mỹ nữ này, Chu Dương luôn có một loại cảm giác tuyển dụng hàng hóa, kém xa thú vui mình tìm kiếm tới nhiều.

- Ta sẽ đích thân đi tới cái thế giới này.

Căn cứ vào ký ức Chu Dương vơ vét đến, cái thế giới này có quỹ tích Hỏa Thần qua lại. Thứ yếu là ân oán Hắc Ám Tinh Linh bị lưu đày, Chu Dương muốn lấy lại công đạo cho Tinh Linh mẫu nữ hoa. Huống chi còn có mị ma tiểu tỷ tỷ đang đợi mình, đương nhiên phải đi một chuyến.

- Bất quá trước đó, nói cho ta tung tích hắc ám chi thần.

Chu Dương không có quên mục đích quan trọng nhất chuyến này—— Hắc Ám thần cách. Hắc ám nghị viên sẽ mặc dù sớm có dự liệu, nghe thấy Chu Dương nói xong, vẫn không khỏi thở ra một luồng lương khí.

- Quả nhiên là đại lão!

Cho dù ai nhìn thấy thần linh cũng phải một mực cung kính, Chu Dương ngược lại tốt, ngược lại lấy săn giết thần linh làm thú vui. Chân trước vừa giết Đạo Thần, thu phục nữ thần may mắn, quay đầu liền tới đối phó hắc ám chi thần. Bọn họ thậm chí đạt được tin tức ngầm, quang minh chi thần mười có tám chín phần đã chết, xuất thủ chính là vị đại lão trước mắt này. Quang minh thần cư đã từng cao không thể chạm nhiên bị giết rồi, đến bây giờ bọn họ vô pháp từ trong tin tức kinh thiên động địa này khôi phục lại. Hắc Ám nghị hội sở dĩ không chừa tí mặt mũi nào nịnh hót Chu Dương, chỉ vì tại trước mặt Chu Dương tạo ra một tí xíu hảo cảm.

Vạn nhất ngày nào đó đại lão tâm tình tốt, ban thưởng bọn họ một cái thần cách liền kiếm bộn.

- Hắc Ám nghị hội bất đồng cùng Quang Minh giáo đình, chúng ta không phải thành viên dòng chính hắc ám chi thần, ác ma mới là dòng chính của hắc ám chi thần!

- Chúng ta là thế lực thuộc hạ ác ma, đây cũng là nguyên nhân

chúng ta không phải đối thủ Quang Minh giáo đình.

Đơn thuần luận thực lực, Hắc Ám nghị hội không kém Quang Minh giáo đình, thậm chí càng mạnh hơn không chỉ một bậc. Hắc Ám nghị hội bởi vì chủng tộc cùng phái hệ quá nhiều, lực vô pháp truyền đến một nơi. Đương nhiên, còn có chuyện quan trọng hơn một chút, giáo đình là trực thuộc thế lực Thần Quang Minh, có thể trực tiếp triệu hoán Thiên Sứ tác chiến. Mặc dù Hắc Ám nghị hội cũng có biện pháp triệu hoán ác ma, lại không thoải mái giống giáo đình, mỗi lần đều phải trả một cái giá thật là lớn. Không đến vạn bất đắc dĩ, Hắc Ám nghị hội tuyệt sẽ không triệu hoán ác ma.

- Ta không biết tung tích hắc ám chi thần, ác ma nhất định biết rõ!

- Tiểu thế giới ngươi định đi liền có ác ma tồn tại! Nhất định có thể thông qua bọn họ tìm được tung tích hắc ám chi thần. -

Chu Dương thông qua ký ức chưởng khống giả xác nhận bọn họ không có nói sai.

- Mở ra thông đạo tiểu thế giới!

- Vừa lúc ta cảm thấy rất hứng thú với cái thế giới này, liền đi qua nhìn một chút.

Trung tâm hậu điện có một cái trận màu đen lục mang tinh, tản ra hắc quang thăm thẳm. Chu Dương để Cửu Long Thiên Đế Liễn chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng tan biến tại trên Truyền tống trận. Người Hắc Ám nghị hội không khỏi chủ thở dài một hơi, Chu Dương tại đây ở lâu một khắc, bọn họ cũng cảm giác áp lực núi lớn. Đặc biệt là Dracula, một mực run sợ trong lòng, rất sợ nói sai một câu, lại bị Chu Dương đập chết. Cũng may tên sát tinh này rời khỏi...

Ngoài mười mấy dặm Hắc Ám nghị hội, một đạo cực quang màu trắng thẳng tắp hướng phía Hắc Ám nghị hội bay đi, tốc độ cực nhanh. Cách mấy chục dặm chớp mắt liền tới. Quang mang toả ra, lộ ra một nữ tử mặc áo giáp màu vàng óng, cảm thụ được khí tức người nào đó lưu lại trong không khí, nàng suýt chút nữa cắn nát hàm răng.

- Nhân loại đáng chết, ngươi hủy bản tôn ta, ta muốn ngươi nợ máu trả bằng máu!

Người theo dõi chính là Thự Quang nữ thần.

Chương 383: Trưởng công chúa Jeannette đế quốc Mejia, dọa mỹ nữ sợ vãi đái cả quần không phải là một thói quen tốt

Bầu trời hắc ám màu đỏ phảng phất quái vật nuốt hết thảy, bầu trời không thấy một tia ánh sáng nào. Từng Địa Tinh lặng lẽ thò đầu ra, ban đêm mới là thời gian bọn họ dám ra ngoài hoạt động. Ban ngày quá nguy hiểm, đủ loại quái vật khủng bố hoành hành, không để ý thì chết thế nào cũng không biết. Hết cách rồi, ai bảo Địa Tinh là tầng dưới chót cái thế giới này, khẩu phần lương thực đủ loại quái vật.

- Tại đây tán lạc rất nhiều ma thú, chúng ta phải cẩn thận một chút!
- Chỉ cần chúng ta hoàn thành khoản làm ăn này, nhất định có thể kiếm lời lớn!
- Sau khi trở về, ta có thể tốn một vài kim tệ từ trong tay Jol mua được cô nàng xinh đẹp!

Chỗ rừng sâu u ám, mấy chục Địa Tinh lén lén lút lút hành động, bọn họ đi theo phía sau một chiếc xe tù chậm rãi đi về phía trước, động tác lặng yên không một tiếng động, không có dẫn tới sự chú ý của người khác. Trên tù xa một nữ tử nhân loại bị trói ở phía trên, miệng bị chặn lại, mặc dù cực lực cầu cứu, lại chỉ có thể nghe thấy tiếng ô ô. Nữ tử một đầu tóc bạch kim, hai mắt đại sáng ngời, trên người mặc áo khoác tơ lụa chế tạo. Trong ánh mắt nàng mang theo ý cầu khẩn, một bộ bộ dáng điềm đạm đáng yêu nhìn đám Địa Tinh.

- Ngươi chớ than!
- Không có ai sẽ đến cứu ngươi, ngươi cam chịu số phận đi!
- Chờ chúng ta đưa ngươi đến Hắc Ma thành, có thể đổi không ít tiền!

Ánh mắt đám Địa Tinh phảng phất biến thành ký hiệu tiền tài, nghĩ tới lần áp tải hàng hóa thành công, có thể thu được số tiền lớn hơn 30 tiền vàng, từng người từng người vui không thôi.

- Nàng giống như có lời muốn nói!

Một người Địa Tinh tuổi còn trẻ chỉ chỉ nữ tử tóc bạc nói. Nói xong, Địa Tinh chạy tới, lấy miếng vãi bịt miệng nữ tử ra ngoài.

- Ngươi làm cái gì? Khách nhân rõ ràng yêu cầu, không được tự ý động hàng hóa, đây là việc căn bản nhất của chúng ta.

- Lão Địa Tinh có chút tức giận, thanh âm không nhịn được mang thêm vài phần bối rối. Rất sợ thanh âm này sẽ rước lấy phiền toái, lão Địa Tinh liền vội vàng che miệng.

- Thúc thúc, ngươi rất bảo hủ, nói không chừng trên thân nữ nhân này còn có cất giấu vật gì giá trị.

- Chel gia hỏa này chính là từ miệng hàng hóa đã nhận được tin tức một bảo tàng, kiếm lời hơn trăm kim tệ!

Địa Tinh tuổi trẻ vừa nói chuyện, trong mắt lóe lên thần sắc hướng tới. Lão Địa Tinh vừa nghe hơn trăm kim tệ, vừa mới chuẩn bị phản bác lập tức ngừng tay lại. Địa Tinh xưa nay sẽ không gây khó dễ với tiền. Ánh mắt nữ tử tóc bạc lộ ra vẻ vui mừng, nàng chỉ sợ đám Địa Tinh cứng đầu này, không cho nàng cơ hội, nếu không mình sẽ phải xong đời!

- Ta là công chúa Jeannette đế quốc Mejia, chỉ cần các ngươi có thể đưa ta trở về, ta cho các ngươi 1 vạn kim tệ làm thù lao.

Toàn bộ hoàng tử đế quốc Mejia chết trận, thân là trưởng công chúa, Jeannette là người thừa kế hợp pháp đầu tiên. Trong đế quốc có người không muốn để cho nàng lên làm nữ quốc vương, mới có người trong bóng tối ném đá giấu tay. Không biết nguyên nhân gì, cư nhiên không có giết nàng, ngược lại dẫn nàng đến đế quốc Mejia. Jeannette không có nghĩ nhiều, nàng chỉ muốn nhanh một chút rời khỏi cái địa phương quỷ quái này. Mùi hôi thối trên thân Địa Tinh để cho nàng khó có thể chịu đựng, suýt chút nữa nôn mửa. Địa Tinh quan tâm nhất là kim tệ , vì kim tệ cả thân nhân cũng có thể bán rẻ, 1 vạn kim tệ tuyệt đối sẽ làm cho bọn họ phát cuồng. Đám Địa Tinh hơi sửng sờ, chợt giận tím mặt.

- Ngươi cư nhiên dám gạt chúng ta! 1 vạn kim tệ! Công chúa đế quốc Mejia! Ngươi còn biết lời bịa đặt vụng về gì hơn cái này sap!

Nếu Jeannette nói cho bọn hắn mấy trăm kim tệ, bọn họ có lẽ còn có thể tin. 1 vạn kim tệ?

Đây là một khoản sổ tự thiên văn, tuyệt đối không thể có người lấy ra nhiều tiền như vậy. Jeannette không biết vấn đề trong đó, mở miệng còn muốn giải thích.

- Ta thật là công chúa đế quốc Mejia, không tin các ngươi có thể dẫn ta trở về. Đế quốc Mejia nhất định tình nguyện đưa lên đủ tưởng thưởng cho các ngươi, thậm chí sẽ còn gia phong tước vị cho các ngươi.

Nếu mà lần đầu tiên Jeannette nói những lời này, đám Địa Tinh có lẽ còn sẽ tin tưởng. Bọn họ không có khái niệm gì đối với vương quốc, duy chỉ có khái niệm đối với tiền tài. Có tiền nhất bên trong Địa Tinh bất quá mới mấy trăm kim tệ, hơn vạn kim tệ quả thực chuyện không thể nào. Nghèo khó hạn chế tưởng tượng của bọn nó. Đây cũng là nguyên nhân đặc biệt bọn hắn không tin Jeannette. Ấn tượng đầu tiên vào trước là chủ, vô luận Jeannette nói cái gì cũng không hiệu nghiệm. Địa Tinh tuổi trẻ lần này mất đi tất cả kiên nhẫn, lần nữa dùng giẻ rách phong bế miệng Jeannette, vô luận nàng dùng ánh mắt xin giúp đỡ cầu cứu làm sao cũng không hiệu nghiệm.

- Tiếp tục xuất phát!

Xe tù lần nữa xuất phát, trong bóng tối tăng nhanh tốc độ, liền tại trong lúc nhóm địa tinh nhanh muốn rời khỏi cánh rừng rậm này thì, tai ách đến.

Một cự hùng cao năm mét vừa lúc ngăn ở bên trên con đường đoàn người tiến tới, móng vuốt nó ấn xuống một ma lang, hiển nhiên là bắt con mồi đến nơi này.

- Vận khí làm sao đen đủi như vậy!

Đám Địa Tinh nhận ra cự hùng, Đại Địa Cự Hùng, ma thú cao giai!

Luận thực lực tuyệt đối là cấp bậc bá chủ trong rừng rậm. Là dạng gì vận khí khiến chúng nó gặp nhau?

Đám Địa Tinh nghiêng đầu muốn chạy, lại đã muộn. Đại Địa Cự Hùng chuyển đầu qua, hướng phía Địa Tinh vọt tới. Thân gấu chưa đến, mặt đất toát ra từng cây từng cây gai nhọn sắc màu nâu đen, mấy Địa Tinh thậm chí không kịp phản ứng, giống như chuỗi đường hồ lô một cây gai nhọn đâm lạnh thấu tim một tên Địa TInh.....

- Tiền của ta!

Lão Địa Tinh cư nhiên chạy về trong xe tìm kiếm tiền vàng cất vào

trong người, vừa từ bên trong đi ra, đón đầu liền đánh vào trên thân Đại Địa Cự Hùng.

- Ta chỉ là đi ngang qu, không có ý quấy rầy ngài!

Đại Địa Cự Hùng không nghe nó giải thích, một cái tát đánh lão Địa Tinh thành bùn. Địa Tinh khác cũng không có thoát đi, từng người từng người toàn bộ đã nằm bên dưới móng gấu. Trong không khí tràn ngập máu tanh nồng nặc, máu tươi màu xanh khắp nơi đều có. Jeannette bởi vì bị nhốt trong lồng giam, cho nên may mắn còn sống, nàng ở trong góc lạnh rung, mặc dù tránh cho để cho Đại Địa Cự Hùng phát hiện. Nhưng mà, đây căn bản vô dụng, Đại Địa Cự Hùng ngửi mùi đi tới trước mặt lồng giam. Vật liệu kim loại đặc chế chế tạo lồng giam tại trước mặt nó phảng phất giấy, dễ như trở bàn tay liền đánh ra một cái lỗ hổng to lớn. Đầu Đại Địa Cự Hùng xít lại gần, mùi hôi thối từng bước ép tới gần, nước bọt thật dài thuận theo khoé miệng nhỏ xuống. Toàn thân Jeannette phát run, khống chế không nổi mình liền đái trong quần.

- Xin đừng ăn ta!

Đại Địa Cự Hùng mở ra miệng lớn dính máu cắn, xong, vô luận nó dùng lực như thế nào cũng không có nửa điểm tác dụng, thân thể không thể nhúc nhích.

- Đại Bổn Hùng! Ăn thịt người không phải là thói quen tốt! Ăn mỹ nữ liền càng không tốt rồi!

- Ngươi xem, còn dọa mỹ nữ sợ đái cả quần, như vậy không tốt.

- Hãy để cho ta ăn ngươi đi!

Chu Dương chẳng biết lúc nào đi tới giữa không trung, một tay bóp thịt mềm gáy Đại Địa Cự Hùng, vác Đại Địa Cự Hùng sắp nặng ba tấn lên.

Chương 384: Ta muốn cho ngươi trở thành nam nhân của bản vương! Ếch ngồi đáy giếng!

Bên trên Cửu Long Thiên Đế Liễn, Jeannette vẫn vẻ mặt chưa tỉnh hồn, thân thể không tự chủ run rẩy liên hồi. Loại đối mặt sợ hãi tử

vong này để cho nàng vô pháp quên được.

- Đến nếm thử một chút thịt Đại Địa Cự Hùng! Nó có thể làm dịu tâm tình của ngươi.

Ninh Thải Hà đem từng loại thức ăn chú tâm chế tạo bưng lên bàn, chủng loại thức ăn đa dạng, đa dạng nhiều đến gần trăm loại. Đương nhiên, trong đó tài liệu chính là lấy thịt Đại Địa Cự Hùng làm thức ăn. Ví dụ như nướng tay gấu Đại Địa Cự Hùng, than củi gấu nướng thịt các loại, đa dạng đa dạng. Jeannette thấy thịt Đại Địa Cự Hùng, tâm tình tốt hơn rất nhiều.

- Đa tạ ơn cứu mệnh của các ngươi, vậy ta sẽ không khách khí!

Trong khoảng thời gian này Jeannette ăn là lương thực thấp kém địa tinh chuẩn bị, thân là trưởng công chúa đế quốc khi nào ăn qua loại thức ăn dành cho tù phạm này, một chút cũng nuốt không trôi. Lúc này, thật đã sớm đói muốn chết, nhìn thấy thức ăn đưa tới cửa, sao còn có thể nhịn được, một hồi ăn như hổ đói.

- Ăn ngon thật!

Vừa rồi thưởng thức một khối thịt gấu nướng, ánh mắt Jeannette sáng ngời, cho dù thức ăn nàng tại trong đế quốc thưởng thức cũng kém xa hiện tại. Ngự trù Đế quốc kém người nấu những thức ăn này không phải một cấp độ. Nước hoa trên Địa tinh chính là nước lớn ăn hàng, tinh nghiên mỹ thực, hoàn toàn không phải đế quốc cái thế giới này có thể so sánh. Giống như đế quốc Mejia, cũng không có bao nhiêu loại gia vị, cho dù tay nghề cao siêu đến đâu, làm ra vật liệu cũng kém xa Ninh Thải Hà, huống chi, tài nghệ nấu nướng của Ninh Thải Hà bản thân đã không kém. Đương nhiên, còn có bản thân chất liệu thức ăn xa hoa. Chúng nữ rối rít nhâm nhi thưởng thức, khen không dứt miệng. Ninh Thải Hà thân là đầu bếp thủ hạ số một Chu Dương, tài nghệ càng ngày càng cao.

- Hà tỷ, ta xem thần cách thần bếp trừ ngươi ra không còn ai khác đủ tư cách nhúng chàm.

- Tất nhiên là như vậy rồi, nếu như Hà tỷ nắm giữ thần thần cách bếp, tài nghệ trù nghệ tuyệt đối nước lên thì thuyền lên.

- Nói nhăng gì đó, tài nghệ Hà tỷ tuyệt còn cao so với thần bếp! Không tin tìm thần bếp đến đây đấu một trận đi!

- Không nói cái khác, vòng lực chiến đấu, tuyệt đối có thể đánh cho thần bếp răng vãi đầy đất!

Thần bếp cũng không phải là thần linh lấy sức chiến đấu nỗi danh, sức chiến đấu cao hơn Thần Thoại cấp phổ thông một chút mà thôi, lấy thực lực Ninh Thải Hà khi dễ thần bếp một hồi không thành vấn đề. Cần phải cân nhắc duy nhất chính là thần bếp ẩn giấu ở nơi nào, đây là điều mà mọi người vẫn chưa biết được. Ninh Thải Hà gật đầu một cái, trong tâm đã có quyết định.

- Về sau liền để ta đến chiêu đãi dạ dày các ngươi đi! Thần cách Thần bếp liền phiền toái Dương ca rồi!

Jeannette ở bên cạnh đã sớm sợ ngây người, thần linh tại các đại quốc gia đều là tín ngưỡng, ví dụ như tín ngưỡng đế quốc Mejia là tự do chi thần. Một mực cùng thù địch các nước thế lực khác, ngoài ra tín ngưỡng đối nghịch là Chiến Tranh Chi Thần. Trên căn bản mỗi quốc gia cùng Nhân dân đều có tín ngưỡng tín đồ của riêng mình. Các nàng ngông cuồng đàm luận thần linh, nếu mà truyền đến trong tai tín đồ, tuyệt đối sẽ là một con đường chết. Ngay cả nàng vốn là người không thờ phụng thần bếp nghe xong cũng sợ hết hồn hết vía, nếu như không phải cân nhắc đối phương có ân cứu mạng đối với nàng, nói không chừng ý nghĩ tố cáo cũng có. Ánh mắt Jeannette quái dị tại trên người mọi người đánh giá, lẩm bẩm nói:

- Có phải các người từ rừng sâu núi thẳm đi ra ngoài hay không? Thần linh bất khả nhục!

- Phàm là người dám vũ nhục thần linh, thì cho dù là người thế lực đối nghịch cũng sẽ liên hợp lại giải quyết khinh Thần giả, đây là một đầu quy định bất thành văn.

- May mà ở chỗ này không có người ngoài, nếu không một khi bị lộ ra, đến lúc đó các ngươi sẽ trở thành công địch tất cả mọi người, cái thế giới này sẽ không có đất dung thân cho các ngươi.

- Mời ngươi phải cẩn thận cho tính mệnh của mình!

Khi Jeannette nói chuyện, ánh mắt chuyển hướng Chu Dương. Chu Dương mới là ân nhân cứu mạng của nàng, nhìn đến gương mặt đẹp trai hắn, tim Jeannette cảm giác đập thình thịch.

- Anh hùng cứu mạng, theo lý nên lấy thân báo đáp?

Đương nhiên, đây là bởi vì Chu Dương đẹp trai, Jeannette mới có thể thăng ra ý nghĩ lấy thân báo đáp. Nếu không thì chỉ cảm tạ đại ân đại đức của ngươi, kiếp sau lại báo... Jeannette nghĩ đến thực lực Chu Dương cường đại, Đại Địa Cự Hùng trong tay hắn giống như món đồ

chơi, nếu như có hắn giúp đỡ, mình nhất định có thể thuận lợi thành nữ vương đế quốc Mejia.

- Hắn sẽ trở thành nam nhân của vương!

Mặc dù bên cạnh Chu Dương có không ít nữ nhân, nhưng mình nắm giữ một quốc gia, hoàn toàn không phải những nữ nhân này có thể so sánh.

- Ta có lời muốn nói chuyện đơn độc với ngươi một chút!

Đến lúc Jeannette ăn xong, tâm tình vui thích, không khỏi nhìn nhiều Ninh Thải Hà mấy lần. Cùng tài nấu nướng của nàng so sánh, ngự trù trong đế quốc quả thực quá kém. Đến lúc đó nữ nhân của Chu Dương toàn bộ đều bị đuổi đi, chỉ để lại nàng một người là được.

- Không cần, các nàng đều là người thân cận nhất của ta, không có gì phải giấu giếm, ngươi có chuyện có thể nói thẳng.

Chu Dương thông qua ký ức chưởng khống giả đã minh bạch Jeannette tâm tư muốn đào góc tường, không khỏi có chút buồn cười, hắn không có vạch trần, yên lặng nhìn Jeannette biểu diễn. Jeannette hơi giương miệng, vô pháp đối mặt nhiều người như vậy nói ra sự tình mắc cở.

Nghĩ đến đây sẽ bỏ qua Chu Dương người trợ lực này, càng để cho nàng khó có thể tiếp nhận.

- Ta nghĩ để ngươi trở thành nam nhân ta, trợ giúp ta vững chắc đế quốc Mejia, đến lúc đó, ngươi sẽ trở thành nam nhân của vương!

- Đây là ta báo đáp ân cứu mạng đối với ngươi.

- Đương nhiên, còn có một điều kiện tiên quyết.

- Danh tiếng nữ vương không thể có tổn hại, nếu như ngươi muốn trở thành nam nhân của ta, trước tiên phải đoạn tuyệt quan hệ cùng với các nàng.

? ? ?

Nơi có nữ nhân đều tranh đấu, chợt phục hồi tinh thần lại, sắc mặt nháy mắt đen xuống. Lá gan nữ nhân này cũng quá lớn đi!

Dám theo chúng ta đoạt nam nhân? ! Đào góc tường của chúng ta!

Ngay cả Jennifer nữ thần may mắn một mực thành thành thật thật, cũng không có nói muốn độc chiếm Chu Dương. Nữ nhân nơi này đều không kém thần linh yếu nhất, còn có mấy người đã trở thành thần linh, còn có hai vị Thượng Vị Thần. Một nữ vương đế quốc tiểu địa phương, ân, còn chưa trở thành nữ vương, liền dám đoạt nam nhân cùng một đám nữ nhân thực lực có thể so với thần linh!

Cuối cùng nên nói nàng vô tri sao? Hay là nên nói nàng ngu xuẩn?

Tất cả mọi người nhìn về phía Jeannette, giống như là nhìn một người ngu ngốc.

- Xin lỗi, đề nghị của ngươi quả thực nhảm nhí, ta thật sự không có một chút hứng thú!

Chu Dương không chút do dự quả quyết cự tuyệt Jeannette đề nghị. Vì một gốc cây, vứt bỏ một rừng rậm?

Đây là lựa chọn ngu ngốc cỡ nào? Chỉ có kẻ đần độn mới có thể làm.

- Nhảm nhí?

Jennifer có chút không thể tin được, nàng nghĩ tới rất nhiều loại phương thức Chu Dương sẽ cự tuyệt, lại không nghĩ rằng sẽ là loại này. Trở thành nhất phương đế quốc, nam nhân của vương, đây là sự tình bao nhiêu người ước mong, đối phương cư nhiên vẻ mặt ghét bỏ.

- Ta chỉ có thể nói nhãn quang ngươi quá thấp, không thấy rõ lực lượng chân chính!

- Nếu mà ngươi vứt bỏ yêu cầu vô lý, ta sẽ để cho ngươi cảm nhận được cái gì gọi là lực lượng một hồi!

Chương 385: Điểm thạch thành kim! Muội tử, lại muốn đến vài lần sao?

- Xin lỗi, ta còn muốn trở về đế quốc Mejia thừa kế ngôi vua, nếu ngươi không đồng ý thỉnh cầu của ta, chúng ta tạm biệt từ đây.

- Đương nhiên, bồi thường với tư cách ân cứu mạng, ta sẽ đưa

cho ngươi 10 vạn kim tệ, cộng thêm một kiện vũ khí linh năng để báo đáp.

Jeannette đưa ra phương án bồi thường của mình.

- 10 vạn kim tệ? Một kiện vũ khí linh năng? Ngươi đang đuổi ăn mày sao!

Viên Thanh Tuyết vẻ mặt cười nhạo, Chu Dương chế tạo cho các nàng kém nhất cũng là một bộ khôi giáp phòng ngự cấp Thần Thoại, trên thân chúng nữ kém nhất cũng là bảo vật cấp độ Truyền thuyết.

Đến mức linh năng vũ khí?

Ngại ngùng, ném lên mặt đất các nàng cũng chẳng muốn nhặt.

10 vạn kim tệ?

Hoàng Kim đối với các nàng mà nói không có nửa điểm ý nghĩa, chúng nữ đều nắm giữ khả năng điểm thạch thành kim.

Ngươi muốn Hoàng Kim?

Muốn bao nhiêu ta có thể đại lượng chế tạo cho ngươi bấy nhiêu. Cái Jeannette gọi là bồi thường không có chút ý nghĩa nào, không phải đuổi ăn mày là cái gì!

- Các ngươi không nên quá phận! 10 vạn kim tệ đủ các ngươi phung phí 10 năm, vũ khí linh năng vô cùng hiếm có, mỗi một cái đều là trọng bảo của quốc gia! Cho dù ta muốn cầm một kiện vũ khí linh năng để báo đáp, cũng phải tốn hao đại giới không nhỏ.

Jeannette tưởng các nàng muốn đòi hỏi nhiều hơn, không khỏi có chút tức giận. Những nữ nhân này chẳng lẽ không biết giá trị 10 vạn kim tệ cùng một kiện vũ khí linh năng sao?

Hay là đang trả thù nàng muốn đoạt nam nhân?

- Vũ khí linh năng là trọng bảo của quốc gia, đế quốc Mejia thật là nghèo!

Hồ Hiểu Dung nhịn không được bật cười. Jeannette đưa ánh mắt chuyển hướng Chu Dương, nàng không muốn nói nhiều cùng đám nữ nhân này.

- Đây là cực hạn ta có thể lấy ra tưởng thưởng, báo đáp ân cứu

mạng dư dả có thừa.

Chu Dương cười nhìn về phía Jeannette:

- Các nàng nói không sai, những thứ này xác thực là đồ bỏ!

Tâm lý Jeannette ủy khuất, vì sao cả Chu Dương cũng như vậy, chẳng lẽ hắn muốn từ trên người ta kiếm bộn sao?

Nam nhân ngoan tâm này!

- Hoàng Kim đối với ta mà nói không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Chu Dương từ đàng xa câu đến đến một khối tảng đá to bằng chậu rửa mặt, kim quang chớp động giữa năm ngón tay, điểm điểm kim quang Truyền vào trong đó. Một lát sau, đá đã trở nên kim quang lóa mắt, làm cho người ta không mở mắt nổi. Jeannette trừng lớn mắt, rất hoài nghi mình hoa mắt. Lúc trước rõ ràng là một khối đá bình thường, mà bây giờ... Nàng đi tới bên cạnh Chu Dương, ánh mắt tỉ mỉ tại trên khối hoàng kim to bằng chậu rửa mặt đánh giá. Kim quang thuần khiết, không thấy một chút tạp chất, đây là Hoàng Kim tối thượng cấp!

Điểm thạch thành kim!

Đây là thần tích a!

Jeannette dụi dụi con mắt, trải qua tỉ mỉ xác nhận, xác nhận là Hoàng Kim không thể nghi ngờ.

- Vật này ngươi muốn bao nhiêu, ta có thể tạo bấy nhiêu.

Chu Dương tiện tay ném Hoàng Kim đi, phảng phất đang ném rác rưỡi vậy. Vật liệu càng hiếm mới càng trân quý, tiện tay có thể chế tạo ra, ngươi còn có thể quý trọng sao?

- Ngươi làm như thế nào? !

Nàng nhớ tới lúc trước Chu Dương nói ta sẽ để cho ngươi hiểu biết lực lượng chân chính. Cho đến giờ phút này, Jeannette mới ý thức tới hàm nghĩa chân chính câu nói này.

- Đây không phải là một chuyện rất đơn giản sao?

Chu Dương cười một tiếng, thân là nguyên tố chi thần, muốn làm cái này thì rất thoải mái. Chỉ cần hệ kim dị năng đạt đến cấp độ S liền có thể làm được.

- Ngươi muốn học, ta có thể dạy ngươi!

- Vật này còn có thể dạy? !

Không đợi Jeannette phục hồi tinh thần lại, từng luồng kim quang đã xuyên vào trong cơ thể.

- Ngươi có thể thử xem!

Chu Dương tiện tay chộp tới một tảng đá, ném cho Jeannette. Đây là một khối đá bình thường, phía trên còn dính bùn đất. Jeannette thầm nghĩ biến nó thành Hoàng Kim, điểm điểm kim quang từ lòng bàn tay tràn ra rải rác cả khối đá. Một lát sau, tại bên trong ánh mắt nàng khiếp sợ, đá thật biến thành Hoàng Kim.

- Ta nắm giữ năng lực điểm thạch thành kim!

Ánh mắt Jeannette sáng ngời, trong nháy mắt nghĩ tới chỗ tốt cái năng lực này có thể mang tới. Từ nay về sau, đế quốc Mejia không bao giờ sợ quốc khố thiếu hụt nữa.

- Thật là quá cám ơn ngươi!

Jeannette nhảy lên, ôm lấy mặt Chu Dương điên cuồng hôn. Chu Dương ai đến cũng không cự tuyệt, ôm eo nàng, nghiêng đầu vào phòng. Chỉ cần nữ nhân đi vào Cửu Long Thiên Đế Liễn, không có ai có thể thoát khỏi ma chưởng của hắn. Một lát sau, tà âm truyền ra, Jeannette chính thức trở thành một thành viên trong đó. Đương nhiên, cũng không có bỏ qua cho bà đồng Julie mới tới, cùng nhau chăn lớn cùng ngủ. Sau bốn tiếng, Chu Dương thần thanh khí sảng từ bên trong đi ra.

- Ta phi thường cảm tạ ân cứu mạng của ngươi, ta không cần báo đáp, chỉ có thể đem trong sạch của mình giao cho ngươi!

- Đế quốc Mejia là di sản phụ vương lưu lại, ta không thể để cho nó rơi vào ra trong tay người khác, cho nên ta phải đi về thừa kế ngôi vua.

Jeannette khấp khễnh theo sau lưng, ánh mắt nhìn về phía Chu Dương lộ ra không buông bỏ nồng đậm.

Có chút trách nhiệm nàng phải đi gánh vác, vì thế, nhất định phải vứt bỏ một thứ gì đó.

- Ngươi xác định muốn rời khỏi sao?

- Sau khi ngươi rời đi liền không phải là nữ nhân của ta, năng lực điểm thạch thành kim ta chỉ giao cho nữ nhân của mình, ta sẽ thu hồi cái năng lực này.

Ánh mắt Jeannette kiên quyết, gật đầu một cái nói:

- Đây là thứ thuộc về ngươi, ta không có tư cách cầm giữ.

- Cám ơn ngươi, có thể gặp được ngươi là may mắn của ta, ta không hối hận đem trong sạch giao cho ngươi.

Nói xong, nước mắt liên tiếp từ gò má tuột xuống. Jeannette quyết tuyệt nghiêng đầu qua đi xa, rất sợ ở lâu một khắc tại đây, nàng sẽ mất đi ý nghĩ trở về thừa kế đế quốc.

- Vĩnh biệt, người yêu của ta... Jeannette bước từng bước ngắn rời khỏi Cửu Long Thiên Đế Liễn, đi quay lưng về phía Cao Dương.

- Hắn vì cái gì không có giữ ta lại?

Nữ nhân là một sinh vật kỳ quái, rõ ràng mình vô tình rời nam nhân, còn hy vọng được đàn ông giữ lại, phảng phất như vậy thì có thể chứng minh địa vị mình ở trong lòng nam nhân. Đương nhiên, sau khi được kêu lại, vẫn sẽ không chùn bước rời khỏi...

Jeannette cố nén ý nghĩ quay đầu nhìn, càng đi càng xa. Đến lúc nàng lặng lẽ quay đầu, sau lưng đã không thấy được thân ảnh Cửu Long Thiên Đế Liễn. Bi thương khó nói nên lời bao phủ ở trong lòng. Lên dây cót tinh thần tiếp tục đi mấy bước, sâu bên trong rừng rậm u ám truyền đến từng tiếng sói tru, để cho nàng dừng bước. Nàng một nữ tử yếu đuối sức trói gà không chặt làm sao trở về?

Khỏi cần phải nói, có thể sống sót rời rừng rậm hay không cũng đã là vấn đề. Xa xa nhìn thấy mấy ánh mắt xanh thăm thẳm chiếu tới, Jeannette không chút nghĩ ngợi nghiêng đầu liền chạy ngược về. Trong rừng cây sau lưng thoát ra vài đầu tật phong lang, thật nhanh nhào tới.

- Dương ca cứu ta!

- Làm sao? Hồi tâm chuyển ý? Trước tuyệt tình thì sao?

Chu Dương chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trên ngọn cây, hướng phía dưới nhìn ra xa. Jeannette vừa mừng vừa sợ.

- Trước ngươi muốn cùng ta tách rời, chúng ta đã là người xa lạ.

- Lần này cứu ngươi có cái thù lao gì? Muội tử, lại muốn đến vài lần sao?

Trước có Chu Dương hổ, sau có lang, Jeannette chỉ có thể đồng ý.

- Ta sẽ để cho ngươi cả khí lực rời đi cũng không có!

Giải quyết tật phong lang xong, Chu Dương không có khách khí, mang trở về phòng triệt để ép khô khí lực Jeannette, bảo đảm để cho nàng cả khí lực rời đi cũng không có.

Chương 386: Chinh phục nữ nhân liền phải một bước đến dạ dày! Hắc thủ sau màn! Mưu hại

- Nơi này chính là đế quốc Mejia sao?

Cửu Long Thiên Đế Liễn giảm tốc độ, ngừng giữa không trung, Chu Dương trên cao nhìn xuống nhìn ra xa.

- Đúng, nơi này là quê hương của ta!

Jeannette cố hết sức mà từ trên ghế salon đứng lên, thỉnh thoảng hướng về Chu Dương quăng tới ánh mắt u oán. Vì bỏ đi ý nghĩ rời đi Jeannette, Chu Dương đương nhiên là phải ngủ phục nàng. Hắn đặc biệt nhiều tại trên thân Jeannette tốn chút khí lực, bảo đảm nàng cả khí lực nhúc nhích cũng không có. Cái này vốn là một chuyện vui sướng, kết quả không phải bị Chu Dương chơi thành nội thương, lúc bước đi cũng thay đổi thành vô cùng khó khăn. Chu Dương đi tới đế quốc Mejia không phải bởi vì Jeannette khổ sở cầu khẩn, mà chỉ là vì một câu nói của nàng. Đế quốc Mejia tin phụng thần linh, sứ giả Thần Điện có thể cùng sứ giả tự do chi thần giao lưu, có thể thông qua loại phương thức này liên hệ tự do chi thần. Đã có thần cách, tự nhiên không thể bỏ qua. Thần cách tự do chi thần hắn muốn!

Không chỉ có đế quốc Mejia, mấy thủ đô đế quốc khác có tín ngưỡng thần minh, đây là một con đường để Chu Dương có thể tìm được càng nhiều thần linh hơn như vậy.

- Ngươi thật muốn đối phó thần sao?

Nàng không nhịn được mở miệng nói với Chu Dương. Thần linh ở trong mắt nàng cao cao tại thượng, mặc dù thực lực Chu Dương không tệ, nhưng mà trong mắt của nàng vẫn kém thần linh. Đây là thần linh thống trị cái thế giới này, đã tại trong lòng tạo thành ấn tượng không thể chiến thắng.

- Dương ca không phải đã nói với ngươi rồi sao? Hắn chính là thần! Chúng ta cũng là thần!

- Ngươi không suy nghĩ một chút, người bình thường có thể tùy ý ban cho ngươi năng lực điểm thạch thành kim sao?

Chúng nữ âm thầm cảm giác buồn cười, Jeannette không biết là ngốc thật hay là ngốc giả, đến bây giờ còn lừa mình dối người. Selena cười một tiếng, thay Jeannette giải vây nói:

- Nếu mà ta không phải theo Dương ca cùng nhau đi tới, cũng sẽ không tin tưởng hắn thật sự có thực lực thí thần.

Thần ở cái thế giới này cao không thể chạm, thần linh đã tạo thành một cái ký hiệu chí cao.

- Có vài thứ nhất thiết phải tận mắt thấy mới có thể tin tưởng, nói cho cùng, vẫn là ý nghĩ thâm căn cố đế trước đó tác quái. Chu Dương cười đỡ Jeannette, tránh cho nàng té ngã trên đất.

- Nếu ngươi không tin, ta liền đánh tự do chi thần tan tác cho ngươi xem.

Cửu Long Thiên Đế Liễn chậm rãi từ trên trời rơi xuống, chín con rồng vàng tản ra khí tức cường đại, nơi đi qua mọi người không khỏi sợ mất mật. Đặc biệt là Thú Nhân cùng dã thú cảm thụ sâu nhất, vừa rồi cảm nhận được khí tức chín con rồng vàng tản mát ra, liền không tự chủ được đều phun cứt đái.

- Đây là thiên thần hạ phàm sao?

- Nghe thấy người khác xưng hô như thế nào sao?

Người cuối cùng vẫn luôn sợ hãi đối với không biết lực lượng biết đến.

- Ngươi cùng Dương ca tiến hành qua thâm nhập giao lưu, loại cảm giác này mới có thể từ từ biến mất.

Những người khác cảm nhận được lực lượng cường đại, một cách tự

nhiên sẽ dùng cái tên thần này để gọi.

- Đương nhiên, cũng không phải mỗi một sinh vật cường đại không biết đều là thần, thực lực đánh vỡ hạn chế chính là cấp Thần Thoại, lại có người xưng là bán thần, chỉ có dung hợp thần cách mới là chân thần.

- Đúng rồi, chỉ cần ngươi thật lòng thành ý theo sát Dương ca, ngươi cũng sẽ có được cấp Thần Thoại, thậm chí lực lượng cấp thần linh.

Chúng nữ 7 miệng 8 lưỡi phổ cập kiến thức cho Jeannette. Nếu đến thế giới này một chuyến rồi thì tất nhiên phải xuống dưới đi dạo. Cửa xe Cửu Long Thiên Đế Liễn từ từ mở ra, ngay tại trong ánh mắt tất cả người giật mình, chúng nữ rối rít đi xuống. Cũng không biết là ai dẫn đầu quỳ xuống, mọi người đồng loạt quỳ đầy đất. Đám người này cho dù không phải thần linh, cũng không xê xích nhiều, trước tiên quỳ lại nói. Như vậy thì sẽ không gánh vác tội không kính thần minh. Jeannette bước xuống xe, nhìn đến một phiến người bình thường quỵ xuống, mặt đầy chấn động. Không giống với quỳ xuống vương quyền lúc trước, lần này thần phục là thần quyền.

- Mình... Nam nhân... Chính là thần!

Ở đáy lòng nàng đã công nhận một điểm này. Chẳng biết tại sao, trong tâm Jeannette tràn đầy hoan hỉ, khoé miệng không tự chủ được nhếch lên 90 độ.

- Ta nguyện ý đi theo ngươi, bất quá trước đó, ta muốn giao hoàng vị cho vị đường ca mình.

Đi theo Chu Dương có thể thấy được tương lai rộng lớn hơn, nàng không muốn giới hạn ở một tiểu địa phương. Đương nhiên, quan trọng nhất là nàng càng ngày càng không muốn rời Chu Dương, đã sớm bị Chu Dương chinh phục. Có đôi lời nói thật hay, chinh phục nữ nhân liền phải một bước đến dạ dày.

- Ngươi sẽ không hối hận vì quyết định của mình!

Chu Dương nói rõ tay một chỉ, 9 đạo quang hoa tràn vào, trong nháy mắt Jeannette nắm giữ 9 hệ nguyên tố dị năng.

- Đây chính là lực lượng sao?

- Chẳng trách để cho người si mê như vậy!

Jeannette giơ bàn tay lên, đủ loại lực lượng nguyên tố ở trên trời nổi lên, tản ra khí tức hủy diệt. Nàng có gan dự liệu, nếu như lực lượng bầu trời rơi xuống, đế quốc Mejia cũng sẽ không còn tồn tại.

- Trưởng công chúa! Quá tốt, ngài đã trở về!

Kỵ sĩ phương xa chạy tới nhìn thấy Jeannette hạc đứng trong bầy gà, liền vội vàng chạy tới đi kỵ sĩ lễ.

- Nhanh lên một chút cùng chúng ta trở về thôi! Nếu Bruno điện hạ biết rõ tin tức ngài còn sống, nhất định sẽ thật cao hứng.

- Xin ngài theo chúng ta đi một chuyến!

Nói xong, một kỵ sĩ chạy về báo tin, kỵ sĩ khác vây Jeannette lại.

- Điện hạ? !

Jeannette nghe ra mùi không giống tầm thường. Bruno chính là vị đường ca Jeannette muốn trao lại hoàng vị. Điện hạ cái từ này dùng để xưng hô thái tử hoặc là quốc vương, mình mới biến mất thời gian một ngày, Bruno đã là quốc vương hoặc là thái tử? Đây quá không tầm thường rồi!

Thái độ Kỵ sĩ càng làm cho nàng đánh hơi được vị đạo bão táp. Như vậy sự tình bản thân bị bắt đi, liền càng tế nhị. Mười có tám chín chính là Bruno từ bên trong giở trò. Dù sao nàng biến mất, Bruno chính là người được lợi lớn nhất. Hồi tưởng lại đường ca từ nhỏ đến lớn một mực quan hệ rất tốt, nàng có một loại cảm giác tan vỡ. Đem ngôi vua đưa ra là một chuyện, bị người đoạt đoạt chính là một chuyện khác.

- Được, ta muốn nhìn một chút Bruno đùa bỡn hoa chiêu gì.

Bên cạnh có Chu Dương ở đây, Jeannette không sợ hãi gì, đi theo kỵ sĩ đi hướng phía vương cung.

- Đường muội ta, không nghĩ đến ngươi cư nhiên đã trở về! Chúng ta tìm một chỗ An gia cho ngươi, ngươi vì sao không biết quý trọng chứ?

Bruno sải bước đi tới, mấy vị trọng thần đế quốc Mejia đi theo phía sau, bọn họ nhìn thấy Jeannette xong, từng người từng người ánh mắt phức tạp. Jeannette không để ý Bruno tiểu nhân đắc chí, ngược lại nhìn về phía mấy vị Bá Tước, lạnh lùng nói:

- Ta vì Mejia đế quốc bỏ ra bao nhiêu, chẳng lẽ ta làm không đủ ưu tú sao? Vì sao không chiếm được các ngươi tán thành!

Nhớ tới nỗ lực vì đế quốc, lại không bì với phế vật không có một chút công lao. Công tước cầm đầu thanh âm lạnh lẻo nói:

- Sai liền sai bởi vì ngươi là thân nữ nhi, đế quốc Mejia sẽ không có nữ vương, cũng sẽ không nguyện ý nhường nữ nhân thống trị!

- Chúng ta cho ngươi một con đường sống, để lại một bút tích góp, ngươi có thể an ổn sống qua cả đời này, ngươi trở về chính là tự tìm đường chết.

Bọn họ hiểu rõ tính cách Jeannette, tình thế bắt buộc đối với vương quyền. Nhưng mà, Brute đã chiếm được công tước cùng Bá tước các nơi thừa nhận, đại cục đã định.

- Jeannette ngươi trộm cắp thần khí trấn quốc tư đào, nhân chứng vật chứng đều có mặt, ngươi sẽ ngây ngô cả đời tại trong tù!

Bruno không khách khí chút nào hướng trên thân Jeannette tát nước dơ. Phương xa, rất nhiều kỵ sĩ vây quanh Jeannette

Chương 387: Trưởng công chúa sao có thể nắm giữ nhiều năng lực nguyên tố như vậy! Quý quyển thật loạn!

Kỵ sĩ trong tay nắm lấy một thanh đoản đao tản ra bạch quang, chính là trấn quốc thần khí đế quốc Mejia, tự do chi quang. Đây là một kiện thần binh cấp độ Truyền thuyết, tục Truyền là tự do chi Thần ban trọng bảo cho đế quốc Mejia thủ hộ. Tự do chi quang một mực đang bên trong thần điện đế quốc Mejia, do tự do thần quan một mực bảo vệ, chưa bao giờ đánh mất qua. Sự tình bị mình trộm đi, càng là mở to mắt nói bừa. Nàng không thể nào lừa gạt được thần quan trộm tự do chi quang rời đi, huống chi, nàng cũng không phải là chiến sĩ cùng kỵ sĩ, trộm món binh khí này không có nửa điểm ý nghĩa.

- Ngươi đây là vu khống ta sao!

- Các vị công tước, Bá Tước, các ngươi cũng nhìn thấy, đây là gài tang vật đơn thuần.

Nàng không khỏi giận tím mặt, Bruno quá không biết xấu hổ, vậy mà hắn còn là đường ca mình. Rất nhiều cao tầng đế quốc Mejia từng người từng người làm như không thấy, tựa hồ thầm chấp nhận một điểm này.

- Thời gian một ngày vừa qua, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Jeannette nhìn về phía một Bá Tước quan hệ tương đối khá, đối phương quay mặt qua chỗ khác, không muốn nói chuyện với chính mình. Đám cao quan này cũng đã nối giáo cho giặc, Bruno trắng trợn hướng trên người mình tát nước dơ, bọn họ cư nhiên lựa chọn mặc kệ.

- Vì đạt được bảo tọa quốc vương, ngay cả mặt mũi ngươi cũng không cần!

- Bruno, biểu hiện của ngươi thật làm ta quá thất vọng!

- Ngươi biết không? Ta lần trở về này là muốn đem ngôi vua nhường cho ngươi, như thế nào cũng không nghĩ đến ngươi cư nhiên sẽ làm ra loại chuyện này!

Bruno ấm lạnh cười một tiếng, không thèm để ý chút nào.

- Ngươi thật cho rằng ta là kẻ đần độn hay sao?

- Đừng đánh bài cảm tình với ta!

- Ta đã từng mấy lần dò xét ngươi, nhưng thái độ của ngươi quá kiên quyết rồi, đối với ngôi vua quá câu chấp rồi, ta rất bất đắc dĩ mới sử dụng loại thủ đoạn này.

- Ác nhân ta cầm rồi, ngươi nghĩ rằng ta sẽ bỏ qua ngươi sao?

- Ngươi ngàn không nên, vạn không nên trở về! Ta quyết không thể lưu ngươi!

Các vị công tước, Bá Tước, kỵ sĩ mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, phảng phất không có nghe thấy Bruno nói những lời này. Đế quốc Mejia đã hoàn toàn rơi vào lòng bàn tay Bruce. Chuyện như vậy hoàn toàn để cho Jeannette khó hiểu. Bruno đồng dạng nắm giữ huyết mạch vương quốc, là một trong người thích hợp, nhưng cũng không phải lựa chọn duy nhất. Nếu mà làm ác quá nhiều, phẩm hạnh không

đoan, hoặc làm ra sự tình không đúng lẽ thường, như vậy các nguyên lão đế quốc có quyền bãi nhiệm thái tử chi vị. Bruno hiện tại đổi trắng thay đen, đây đã là sai lầm lớn rồi, nhóm công tước không có lý do sẽ tiếp tục dễ dàng tha thứ hắn làm càn.

- Xin theo chúng ta đi thôi!

Lời Kỵ sĩ mặc dù khách khí, nhưng lại rút vũ khí ra, liền muốn mang Jeannette đi. Tư thế kia, tựa hồ không đồng ý liền sẽ nổi ý giết người.

- Một đám hỗn đản nối giáo cho giặc!

Lửa giận trong lòng Jeannette thiêu đốt, không nghĩ đến đế quốc Mejia đã thối rữa tới mức này, cái gì cũng đều đã trở nên tồi tệ. Buồn cười là nàng lãng phí thời gian ở trong chuyện không có chút ý nghĩa nào này, lãng phí tuổi trẻ một cách vô ích.

- Nếu nàng dám đổi ý,vậy liền giết nàng!

Bruno lành lạnh ra lệnh.

- Được! Rất tốt! Bruno, ta sẽ để cho ngươi hối hận!

Trong lòng Jeannette tức giận cực kỳ, lại sinh ra ý nghĩ hơi sợ. Nếu như không có gặp phải Chu Dương, nếu mình trốn về, cũng khó trốn một mệnh. Hiện tại khác biệt, gặp phải Chu Dương chính là vận mệnh bản thân chuyển biến. Kỵ sĩ như sói như hổ vọt tới, còn có mấy kỵ sĩ đạt được Bruno trong bóng tối tỏ ý, lặng yên không một tiếng động từ sau lưng Jeannette chọc vào.

- Lăn!

Cuồng phong đột ngột, còn không đợi toàn bộ kỵ sĩ đến gần xuất thủ, thân thể đã bị vô số đao gió cắt phá thành mảnh nhỏ, ngay cả vũ khí trong tay cùng khôi giáp cũng không có thoát khỏi, tại bên dưới đao gió giống như giấy. Jeannette bối rối, không nghĩ đến dị năng của mình cư nhiên mạnh như vậy!

Đương nhiên, kinh hãi nhất đương nhiên là Bruno cùng một đám Tước Sĩ, còn không chờ bọn họ phản ứng lại, liền thấy kỵ sĩ biến thành huyết nhục bay lượn khắp trời.

- Chết!

- Toàn bộ người kỵ sĩ can đảm dám động thủ đối với trưởng

công chúa đều chết!

- Làm sao có thể? ! Trưởng công chúa rõ ràng không có thiên phú ma pháp, làm sao sẽ nắm giữ phong hệ ma pháp?

- Trời ơi, loại cường độ phong hệ ma pháp này, ít nhất phải đạt đến cấp bậc cấm chú!

- Cho dù mấy vị phong hệ Đại Ma Đạo Sư cũng không làm được loại trình độ này a!

Bọn họ giật mình nhìn Jeannette, ánh mắt trở nên ngưng trọng. Người mới học không thể nào trong nháy mắt nắm giữ phong hệ ma pháp mạnh mẽ như vậy, chỉ có thể nói rõ trưởng công chúa nắm giữ thiên phú và năng lực ma pháp cực kì khủng bố, nàng vẫn ẩn giấu khả năng mình, không người hiểu rõ.

Tâm cơ trưởng công chúa quá thâm trầm!

Nếu mà Jeannette biết rõ ý nghĩ trong lòng bọn họ, chỉ có thể khinh thường cười một tiếng. Nhắc tới vẫn là nữ thần may mắn chiếu cố, mình gặp phải Chu Dương.

Chu Dương xác thực nắm giữ năng lực người thường không có. Hắn chính là thần!

- Ngươi muốn chạy trốn sao?

Jeannette nhìn thấy Bruno lặng lẽ hướng phương xa chạy trốn, tay vung lên, một tường đất cao mười mét chặn lại đường đi.

- Ngươi muốn đi sao?

Trên tường đất mọc ra từng đoá từng đoá hoa, phía trên mọc đầy răng cưa, phảng phất từng đoá từng đoá thực nhân hoa. Bruno suýt chút nữa sợ đái cả quần, bước nhanh chạy trở về. Vừa quay đầu, liền thấy bên trong một bàn tay Jeannette toát ra hỏa diễm tối màu đỏ, một bàn tay nhúc nhích hàn băng màu u lam. Bầu trời chẳng biết lúc nào ấm trầm xuống, vô số điện hồ màu tím khiêu động, lúc nào cũng có thể từ không trung rơi xuống. Tròng mắt tất cả mọi người suýt chút nữa trừng ra ngoài. Trưởng công chúa cuối cùng nắm giữ bao nhiêu năng lực nguyên tố cường đại?

Đây cũng quá biến quá đi!

Mình tựa hồ đứng sai đội...

- Van xin ngươi đừng có giết ta! Ta là đường ca ngươi!

Bruno liền vội vàng gợi lên bài thân tình, lần này hắn sợ thật.

- Bây giờ biết chúng ta là thân thích? Lúc trước không phải không nhận sao?

- Như ngươi loại hại quần chi mã này, tiếp tục lưu lại đế quốc Mejia không biết sẽ chết bao nhiêu người vô tội, cho nên, ta vẫn nên giết ngươi!

- Dừng tay cho ta!

Phương xa trong tự do thần điện vang lên tiếng hét thất thanh vang dội, Jeannette cũng không quan tâm. Băng hỏa cùng lôi đình ập tới, Bruno cả cơ hội phản ứng cũng không có, trong nháy mắt thành cặn bã.

- Đáng chết, ai cho lá gan của ngươi dám động thủ ở Vương Thành Mejia? !

- Ngươi mạo phạm thần uy! Nhất định bị thiên phạt!

Đại thần quan Tự do Thần Điện nhìn đến Jeannette, hai mắt phẫng phất phun lửa.

- Ngươi gấp gáp như vậy làm cái gì? Lẽ nào Bruno là con trai ngươi!

Jeannette vô tình cười lên.

- Ngươi đoán không lầm, gia hỏa ngươi làm thịt thật đúng là con trai thần quan này!

- Quý quyển thật loạn!

Chu Dương xuất hiện ở bên cạnh Jeannette, thuận tay ôm nàng vào trong ngực

Chương 388: Một cái hắt hơi tiêu diệt thần giáng thuật! Ngại ngùng, ta đến để đập phá quán

đấy!

- Bruno là con trai đại thần quan?

Jeannette có chút ngơ ngác, trong lúc nhất thời vô pháp tiêu hóa tin tức này. Bruno là đường ca của nàng, phụ thân hắn là thân thúc thúc mình, làm sao lại thành con trai tự do đại thần quan?

Quý tộc khác nghe được tin tức này không có cảm xúc gì, tựa hồ đã sớm biết đáp án này. Jeannette rốt cuộc minh bạch vì sao Bruno có thể được quý tộc giúp đỡ, thậm chí ngay cả phạm sai lầm cũng được mở một con mắt, nhắm một con mắt, nguyên lai có đại thần quan ở sau lưng làm chỗ dựa. Quốc vương tại đế quốc nắm giữ thực lực không tầm thường, nhưng kẻ nắm giữ thực tế chính là đại thần quan tự do thần điện, hắn thậm chí nắm giữ năng lực bãi nhiệm quốc vương. Đương nhiên, thành cũng Thần Điện, bại cũng Thần Điện, thần quan không được can thiệp quá nhiều công việc vương quốc. Quốc vương không có phạm sai lầm, không thể bãi nhiệm. Nếu mà Bruno là con trai tự do đại thần quan,

- Bảy mươi lăm phần trăm không tất cả quyền lực đều sẽ rơi vào trong tay Tự do Thần Điện, không bị giới hạn ở tại thần quyền nữa, thông qua việc này cũng đã tương tự nắm giữ vương quyền.

- Tự do Thần Điện thật là tâm cơ sâu, sớm như vậy liền đã đào xong hố. Phụ thân ta cùng mấy huynh đệ chết trận, có phải cũng là ấm mưu của các ngươi hay không!

Khiến Jeannette không thể tin là nếu quý tộc đã biết rõ chuyện này , tại sao làm như không thấy?

Trong này mười có tám chín chắc chắn có giao dịch bẩn thỉu người không nhận ra rồi!

- Ngươi giết con ta, ta muốn cho ngươi đền mạng!

Tự do đại thần quan không có nói phế nhiều, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Jeannette, hận không thể giết chết cho thống khoái. Đây là kế hoạch hắn tỉ mỉ bố trí, Ly Miêu đổi thái tử, đổi con trai cho Công tước. Không phải tự do đại thần quan không nghĩ đến đổi con trai quốc vương, kết quả quốc vương không tìm đường chết thì không phải chết sinh ra nữ nhi, chỉ có thể lùi lại cầu việc khác. Vì để cho con trai mình thuận lợi lên làm quốc vương, tự do đại thần quan

bố trí một loạt kế hoạch, quốc vương cùng người thừa kế lần lượt chết trận, Jeannette bị lưu đày. Hết thảy kế hoạch rất thuận lợi, như thế nào cũng không nghĩ đến chính là Jeannette trở về, hơn nữa còn có được thực lực đáng sợ như vậy, ngay cả con trai cũng chết ở trong tay nàn. Đại thần quan giận dữ mất đi lý trí, trực tiếp sử dụng thần giáng thuật. Bầu trời ngưng tụ ra một đạo hư ảnh, hào quang màu vàng chiếu sáng chân trời, để cho người không mở mắt nổi. Hình chiếu tự do chi thần.

- Uy, ngươi hẳn trực tiếp đưa chủ tử ngươi tới, một đạo hư ảnh thì có tác dụng cái rắm gì!

Sở dĩ Chu Dương không có can thiệp quá nhiều, chính là muốn đại thần quan triệu hoán tự do chi thần, hắn săn được thần cách tự do chi thần, chẳng phải đắc ý.

- Đồ vô lại cuồng vọng vô tri, thần linh há ngươi có thể làm nhục!

- Cảm thụ căm giận ngút trời của thần đi!

Thần binh trục xuất Chi Nhận trong tay Hư ảnh Tự do chi Thần, mang theo kim quang khắp trời chém xuống, Jeannette cảm giác thân thể của mình không bị khống chế, dường như muốn kéo cách thế giới hiện tại, bước vào một thế giới dị thứ nguyên không biết. Chu Dương tại trên bả vai Jeannette vỗ một cái, loại cảm giác này trong nháy mắt tan biến không còn dấu tích.

- Món binh khí này có chút ý tứ!

Chu Dương tại trên trục xuất Chi Nhận nhìn thêm mấy lần, trong tâm khởi thêm vài phần hứng thú đối với thanh binh khí này.

- Cảm thụ thần chi cuồng nộ đi!

Ánh mắt Tự do đại thần quan lộ ra nụ cười nắm chắc phần thắng, từ khi sử dụng thần giáng thuật đến nay, Trừ đại thần quan và bán thần cường đại ra, đến bây giờ chưa từng bại một lần. Các quý tộc rối rít cách xa chiến trường, ánh mắt nhìn về phía Jeannette cùng Chu Dương phảng phất nhìn một người chết.

- Chết đi cho ta!

Hư ảnh Tự do chi Thần vung trục xuất Chi Nhận từ trên trời rơi xuống, mạnh mẽ chém tới hai người, tia sáng chói mắt làm cho người không mở mắt nổi.

- Chỉ là tên rác rưởi cũng dám ở trước mặt ta phô trương! Hắt xì!

Chu Dương hướng về phía Hư ảnh tự do chi Thần hắt xì hơi một cái, Hư ảnh tự do chi Thần giống như vô địch chợt lóe, xong như bọt biển biến mất.

- ? ? ?

Tất cả mọi người đều bối rối, không dám tin một màn trước mắt nhìn đến. Hư ảnh Tự do chi Thần làm sao biến mất không thấy!

Sẽ không phải người này hắt xì hơi một cái đúng không...

Tròng mắt Tự do đại thần quan suýt chút nữa từ trong hốc mắt trừng ra ngoài, hắn nhìn chằm chằm Chu Dương, không ức chế được thân thể run rẩy.

- Ngươi... Rốt cuộc là ai?

Với tư cách người sử dụng thần giáng thuật, cảm xúc tự do đại thần quan sâu nhất, vừa rồi Chu Dương nhảy mũi, hắn cảm nhận được đến sự uy hiếp của cái chết. Vừa rồi một cái nhảy mũi là có thể để cho Hư ảnh tự do chi Thần biến mất, đây là thực lực đáng sợ bực nào?

Trong tâm Tự do đại thần quan phát rét, thực lực bực này ngoại trừ thần linh ra có ai có thể làm được?

Cho dù là bán thần cấp Thần Thoại cũng không làm được. Dù sao đây là hư ảnh tự do chi thần, cho dù là gặp phải bán thần, cũng có thể triển đấu mấy hiệp....

- Ngài là vị thần linh nào? Tới nơi này muốn làm gì?

Tự do đại thần quan vô pháp ức chế sợ hãi sâu trong nội tâm, lặng lẽ hướng về hướng về sau lui lại mấy bước.

- Thần linh?

- Người này là thần linh?

Các quý tộc ngơ ngác nhìn Chu Dương, vẻ mặt không thể tin được. Nếu mà những lời này là người khác nói, bọn họ chắc chắn sẽ không tin, nhưng tự do đại thần quan với tư cách thân cận thần nhất, đánh giá nhất định sẽ không sai. Thần linh cư nhiên hàng lâm đế quốc Mejia, đây rốt cuộc là phúc? Hay là họa!

- Đẳng cấp ngươi quá thấp, gọi chủ tử ngươi tới!
- Đúng rồi, thông báo hắn một câu, ta đến đập phá quán đấy!

Chu Dương rất sợ tự do chi thần sẽ không coi trọng, lại ở phía sau bổ sung một câu.

- Đập phá quán?
- Chẳng lẽ muốn phát động thần chiến?
- Hơn nữa là tại đế quốc Mejia!

Toàn bộ các quý tộc đều luống cuống, đây là muốn tiêu đời a!

Tương truyền trăm năm trước một đầu Hắc Long Tử Vong Chi Dực cấp Thần Thoại tàn phá, lấy đại tai biến hủy diệt mấy chục quốc gia, sinh mệnh tử vong nhiều đến ngàn vạn. Nếu mà thần linh đại chiến, tạo thành phá hư chắc chắn mạnh hơn. Đế quốc Mejia chẳng phải là muốn hủy diệt!

Nhìn đến Jeannette bên người Chu Dương, nghĩ đến hai người thân mật, các quý tộc liền vội vàng hô lớn:

- Trưởng công chúa điện hạ, chúng ta nguyện ý để cho ngài trở thành quốc vương đế quốc Mejia, khẩn cầu ngài bớt giận!
- Chúng ta nguyện ý bỏ ra đủ bồi thường.
- 100 vạn kim tệ, cộng thêm ba kiện binh khí cấp độ sử thi, mười vũ khí linh năng.

Jeannette cười, mặt đầy khinh bỉ, tay nàng cầm ra một thanh trường kiếm, đột nhiên đem thần binh tự do chi quang cấp độ Truyền thuyết này chém thành hai đoạn.

- Ta có binh khí cấp Thần Thoại, như thế nào lại cảm thấy hứng thú đối với loại rác rưởi này!
- Kim tệ? Ta có thuật điểm thạch thành kim, muốn bao nhiêu chế tạo bao nhiêu!
- Huống chi, ta đối với ngôi vua cũng không có một chút hứng thú!

Chúng nữ đã từng giễu cợt Jeannette, Jeannette lại chuyển hết tất cả cho cao tầng đế quốc Mejia. Nhãn quang giới hạn suy nghĩ, hồi tưởng

lại biểu hiện ngu xuẩn mình lúc trước, Jeannette suýt chút nữa bị mình ngu xuẩn làm khóc. Nàng đã thấy được thế giới càng triều dâng sóng dậy, như thế nào lại cam tâm tình nguyện tiếp tục co rút ở một tiểu địa phương làm quốc vương của một nơi hẻo lánh. Từ nay về sau, nàng thề chết theo sau lưng Chu Dương.

Chương 389: Ta mời ngươi ăn đá! Ngại ngùng, Đạo Thần đã bị ta làm thịt rồi

- Ta liền đi Truyền đạt tin tức!

Tự do đại thần quan không ngừng trả lời, lòng tràn đầy sợ hãi đưa tin về tự do Thần Điện. Chu Dương không có nhàn rỗi, người đã dưới sự hướng dẫn của Jeannette đi tới bảo khố đế quốc Mejia. Cướp sạch đế quốc Mejia xong, Chu Dương nghiêng đầu đi tới tự do Thần Điện, không coi ai ra gì lục soát.

- Ngươi là ai? Lại dám đến Thần Điện nháo sự!

Tròng mắt kỵ sĩ thủ vệ Tự do thần điện và các mục sư suýt chút nữa trừng ra ngoài.

- Lá gan gia hỏa này cũng quá mập a! Lại dám trắng trợn đến Thần Điện cướp, thật coi thủ vệ Thần Điện không tồn tại sao.
- Tự do đại thần quan các ngươi đã ngầm cho phép tất cả, không tin ngươi có thể đi hỏi.

Tự do đại thần quan nhận được tin mặt đen đến giống như đáy nồi.

- Đại lão, ngài chính là thần linh a!
- Có thể muốn mặt một chút hay không!
- Mấy thức này cũng không buông tha, lại không thể lưu cho chúng ta chút đáy nồi sao?
- Còn chưa có tin tức? Tự do chi thần không phải là đồ ngu! Ta đã đến đập phá quán, cái này còn có thể nhẫn?

Chu Dương cướp sạch hết sạch bảo khố, đợi nửa ngày không thấy tin tức, không nén nổi có chút không vui.

- Nếu chủ tử sau lưng ngươi không dám tới, vậy ta không thể làm gì khác hơn là giết chết ngươi rồi!

- Ta muốn báo thù cho phụ vương cùng huynh đệ chết đi!

- Thiện ác đến cuối cuối cùng cũng có báo!

Không cần Chu Dương động thủ, Jeannette sớm đã ở một bên xoa tay xuất thủ, một áng lửa giải quyết tự do đại thần quan. Lòng Chu Dương tràn đầy chán nản rời khỏi, không nghĩ đến tự do chi thần thế mà lại là con rùa đen rúc đầu, uổng phí mù cái thần vị này.

- Xem ra.

Ầm!

Chu Dương vừa rời Thần Điện, bầu trời truyền đến một tiếng thanh âm nổ ầm ầm, vô số ánh sáng màu vàng óng rơi xuống, toàn bộ đế quốc Mejia đều chìm đắm trong hào quang màu vàng.

- Tự do chi Thần đến!

Toàn bộ đế quốc Mejia vang dội thanh âm nhảy cẫng hoan hô, vô số người nhìn về phía tự do Thần Điện, điên cuồng hướng bên trong tụ tập. Thần linh hàng lâm, có thể được thần linh ban ân chính là vinh quang cực lớn. Nhưng mà, bọn họ không biết lần này nghênh đón chính là thần giận.

- Là ai, dám can đảm đến cướp đoạt tín ngưỡng thuộc về ta!

Tự do chi thần suýt chút nữa tức điên lên, gia hỏa này từ đâu xuất hiện, chẳng lẽ không biết mỗi thần linh đều có khu vực của mình sao?

Đường đột cướp đoạt tính ngưỡng của chính mình, đây là đại thù không chết không thôi!

Thứ trọng yếu nhất của thần linh đương nhiên là thần cách, đây là duy trì tư cách cần thiết thần linh muốn làm. Thứ yếu chính là tín ngưỡng chi lực, có thể chuyển hóa thành thần lực, trở thành một phần thực lực bọn hắn. Thực lực thần linh càng cường đại, khu vực lấy được càng lớn, tín ngưỡng chi lực cũng càng nhiều. Người bình thường thật sự cho rằng quốc gia lựa chọn thần linh sao?

Trên thực tế là thần linh lựa chọn quốc gia. Muốn tại trên một miếng đất thiết lập quốc gia, đầu tiên phải lấy được thần linh cùng thần

điện tán thành, nếu không, quốc gia không thể nào lâu dài. Quốc gia thay thế vương quyền, duy nhất không thay đổi chỉ có thần điện.

- Ngươi rốt cuộc là ai? Vị thần linh nào?

Tự do chi thần vừa mới hàng lâm, ánh mắt ngừng tại trên thân Chu Dương đánh giá, có vẻ hơi hùng hổ dọa người.

- Ngươi không có tư cách biết rõ thân phận của ta, giao ra thần cách, ta tha cho ngươi tội mạo phạm,

Chu Dương chẳng muốn lãng phí thời gian tại trên thân tự do chi thần, nói ngay vào điểm chính.

- Ngươi thật là to gan!

- Nếu ngươi muốn thần cách của ta, vậy phải xem ngươi có bản lãnh như vậy hay không!

Tự do chi thần nắm trục xuất Chi Nhận, vẽ mặt không dám khinh thường, trực tiếp vận dụng đại chiêu.

- Tự do tước đoạt!

Chu Dương cảm thụ thân thể bị lực lượng nào đó giam cầm, không cách nào di động, chỉ có thể trơ mắt nhìn trục xuất Chi Nhận phóng đại tại trước mắt.

- Trục xuất đi!

Vô số đạo quang nhận nhỏ vụn rơi vào trên thân Chu Dương, Jeannette thấy sợ hết hồn hết vía, liền vội vàng tại trên thân Chu Dương thi hành đủ loại lực lượng phòng ngự, nắm binh khí cấp Thần Thoại Chu Dương chế tạo cho nàng trong tay hướng phía tự do chi thần bổ tới.

- Con kiến hôi!

Sau một khắc thân thể Jeannette không bị khống chế, sẽ phải rời khỏi cái thế giới này. Cổ lực lượng này xa xa mạnh hơn gấp trăm lần so với Hư ảnh tự do chi Thần trước kia.

Nàng thậm chí có loại cảm giác thân thể phải bị tách rời, phảng phất thân thể bị cắt nhỏ thành vô số toái phiến.

- Ta phải chết sao?

Đang lúc này, một bàn tay đặt tại trên vai của nàng, giúp Jeannette cảm nhận được ấm áp.

- Đánh nhau loại chuyện này vẫn nên giao cho nam nhân đi làm đi!

- Khi dễ một nữ nhân có cái bản sự gì!

- Dám khi dễ nữ nhân của ta, ta không đánh ngươi vãi răng đầy đất thì không được mà!

Chu Dương đập vỡ toàn bộ từng đạo quang nhận rơi xuống, lạnh lùng nhìn

- Điều này sao có thể? Ngươi lại có thể giãy thoát trói buộc!

Mặt Tự do chi thần đầy không dám tin, vị thần linh với tư cách người may mắn còn sống sót đã tham gia thần chiến, cũng không cách nào giãy thoát trói buộc, chỉ có thể dùng thần lực bỏ đi nhuc thân. Nhưng hôm nay, hắn cư nhiên gặp phải người sử dụng man lực giãy giụa khỏi trói buộc, thật làm cho người ta khó có thể tin.

- Nếu bản thân ngươi không muốn ngoan ngoãn giao ra thần cách, vậy ta không thể làm gì khác hơn là tự mình lấy!

Tự do chi thần huy động trục xuất Chi Nhận, mạnh mẽ hướng về phía Chu Dương vọt tới. Vô số quang nhận màu vàng bao phủ thiên địa.

- Năng lực hành động của ngươi sẽ bị tước đoạt vĩnh cửu...

Không đợi tự do chi thần nói xong, Chu Dương cầm lấy một tảng đá chậm rãi đi tới, nhét vào miệng hắn, lấp kín lời còn sót lại.

- Ta mời ngươi ăn đá!

Tự do chi thần muốn phản kháng, lại phát hiện thân thể không thể động đậy, hoàn toàn mất đi năng lực hành động.

- Ngươi làm sao có thể nắm giữ năng lực của ta?

- Không, thần lực của ta làm sao biến mất!

Tự do chi thần triệt để trợn tròn mắt, hắn không cảm giác được một tia một hào thần lực tồn tại. Hắn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp loại tình huống này, cho dù là năng lượng chi thần cũng không làm được một điểm này. Thần lực đã vượt ra khỏi phạm trù năng lượng

chi thần quản lý, người này làm sao làm được?

Hắn là thần gì?

Giao thủ đến bây giờ, đối phương là thần gì bản thân tên này không rõ ràng.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được trục xuất Chi Nhận. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tự do chi thần thần cách. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ một ngàn năm. ».

- Lẽ nào ngươi là Đạo Thần?
- Ngại ngùng, Đạo Thần đã bị ta làm thịt rồi

Chương 390: Người thu hoạch Thần linh! Ca chỉ là một Truyền thuyết! Ta và Hỏa Thần là bạn cũ, nhanh mời một chút.

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Thần cách Tự do chi thần tới tay, tâm lý Chu Dương đắc ý. Vật này dựa theo thứ tự cho Tô Nguyên Dao, trong đội hình Chu Dương lần nữa nhiều hơn một thứ thần minh. Lúc này Jeannette rốt cuộc hiểu rõ chúng nữ tại sao lại chẳng thèm ngó tới đối với thần linh. Thần linh chính là con mồi của Chu Dương, vô luận đổi thành ai biết mình nam nhân nắm giữ năng lực miểu sát thần linh, cũng sẽ không sinh lòng kính sợ đối với thần linh. Huống chi, thần cách Chu Dương săn giết lấy được đều sẽ cho nữ nhân của mình. Vừa nghĩ tới mình có thể thành thần linh chân chính, Jeannette hưng phấn không thôi.

Răng rắc!

Tượng thần Tự do chi thần vỡ vụn, vô số toái phiến hướng về bốn phương tám hướng rải rác. Cảm thụ sâu nhất thuộc về thần quan cùng mục sư tự do Thần Điện, bọn họ không cảm giác được một chút thần lực tồn tại, Thần Quyến mình biến mất!

Tự do chi Thần chết!

Vô số người mặt lộ vẻ bi thương, có chút cảm giác tín ngưỡng sụp đổ. Thần linh không phải sự tồn tại vô địch sao? Làm sao bị người giết chết? !

- Từ lúc này trở đi, ta chính là tự do chi thần của các ngươi!

Tô Nguyên Dao dung hợp thần cách tự do chi thần, thuận tiện tiếp thu vị trí đối phương. Nếu tín đồ giữ nắm tự do chi thần, như vậy không thể lãng phí, ai cũng sẽ không ngại thần lực của mình nhiều. Ánh mắt lành lạnh nàng tại trên thân thủ vệ Thần Điện quét qua một cái, vô số kim loại ngưng tụ thành thần tượng mơ hồ, thần lực Truyền vào xong, nhiều hơn một loại uy nghiêm vô hình.

- Từ lúc bấy giờ, các ngươi không được làm xằng làm bậy, nếu không ta sẽ thu hồi ban ân cho các ngươi trở về!

Tô Nguyên Dao thu hồi trục xuất Chi Nhận, bay vào Cửu Long Thiên Đế Liễn, cuối cùng biến mất vô ảnh vô tung.

- Tạm biệt, cố hương của ta!

Tô Nguyên Dao không tiếp tục để ý tới vận mệnh đế quốc Mejia, có thể tiếp tục sống tiếp hay không, liền nhìn vận mệnh của bọn hắn.

- Đế quốc nào còn thần điện? Ta nghĩ muốn, thuận tiện thu mấy thần cách. Cái thế giới này được nhiều thế lực chúng thần

phân chia, rất nhiều khu vực đều có thần điện tồn tại. Có thần điện liền có nghĩa có thể cùng thần linh câu thông, đại biểu Chu Dương có thể săn giết thần linh, thu được thần cách. Ngày mỗi người cũng có thần cách giống như đã không xa. Jeannette nhớ lại thế lực đối nghịch đế quốc Mejia đế quốc Cote, tín ngưỡng là chiến đấu chi thần, trên mặt không khỏi lộ một nụ cười.

- Đế quốc Mejia, để ta làm một việc cuối cùng cho ngươi đi!

Cửu Long Thiên Đế Liễn hướng phía đế quốc Cote bay đi, mục tiêu của lần này là thần cách Chiến Tranh Chi Thần. Ngay tại sau khi đoàn người Chu Dương rời đi không lâu, nữ tử cả người mặc áo giáp màu vàng óng thật nhanh đi tới phía trên đế quốc Mejia. Nàng chính là Thự Quang nữ thần một đường theo dõi Chu Dương.

- Đến chậm một bước.

Thự Quang nữ thần nhìn đến tự do Thần Điện thay hình đổi dạng, không còn là tự do chi thần trước đó, mà đã biến thành một nữ tử nhân loại, sắc mặt cực độ khó coi. Nàng thông qua bí pháp đã từ miệng Hắc Ám nghị hội nhận được tin tức, Chu Dương đang săn giết thần linh. Thậm chí còn thu phục nữ thần may mắn. Đương nhiên, khiến Thự Quang nữ thần tức giận là Thần Quang Minh lúc này cư nhiên binh khí chiến đấu của mình đã từng sử dụng. Mỗi lần nghĩ tới đây, trong tâm liền sẽ nổi lên cảm giác nhục nhã nồng nặc. Cho tới bây giờ không có nghe nói thần linh nào nguyện ý đem thần cách trân quý giao cho người khác, không thể không thừa nhận, Chu Dương đối đãi nữ nhân của hắn thật là ưu đãi. Ngay cả nàng cũng có vài phần động lòng. Thự Quang nữ thần cũng không có đem tin tức thông báo Chủ Thần, hợp lực vây giết Chu Dương. Trong lòng nàng lên tiểu tâm tư. Chu Dương tính săn giết hắc ám chi thần, nàng thù hận đối với hắc ám chi thần còn cao hơn cả Chu Dương một bậc. Có thể giải quyết hắc ám chi thần xong thì tốt hơn. Hai người nếu như chó cắn chó thì không thể tốt hơn nữa. Chu Dương săn giết thần linh càng nhiều, ngược lại là một lần đại tẩy bài, nàng cũng sẽ từ bên trong thu lợi. Thự Quang nữ thần âm thầm bảo đảm khoảng cách nhất định cùng Chu Dương, ít nhất tại trước lúc Chu Dương không có săn giết hắc ám chi thần, nàng sẽ không đem tin tức truyền đạt lên. Sau này lúc Chu Dương săn thú, Cửu Long Thiên Đế Liễn không ngừng ở cái thế giới này lưu lại thân ảnh cùng Truyền thuyết của mình. Trên toàn thế giới nhấc lên bão táp cấp 12.

Thần linh vẫn lạc!

Chư thần hoàng hôn!

Chiến Tranh Chi Thần, lôi thần, hòa bình chi thần, thủ hộ thần, dũng khí chi thần, được mùa chi thần các loại, liên tiếp hơn mười vị thần minh đều thua ở trong tay Chu Dương. Đương nhiên, trong đó khó tránh khỏi hơi ra chút ngoài ý muốn, ví dụ như hoàng hôn chi thần, Công Tượng Chi Thần, nguyệt lượng nữ thần không có trả lời. Có lẽ là trước đây nhận được tin tức, không dám ló đầu. Mỗi một thần cách cũng được phân phối.

Ám Ảnh Chi Thần Trình Khả Nhi!

Hải Thần Viên Thanh Tuyết!

Tự do chi thần Tô Nguyên Dao!

Chiến Tranh Chi Thần Miêu Linh Nhi!

Được mùa chi thần Trang Vũ Tình!

Dũng khí chi thần Trang Vũ Tĩnh!

Lôi thần Liễu Xảo Yến!

Thủ hộ thần Hồ Hiểu Dung!

Bảo tàng chi thần Dương Tuyết Mạn!

Công chính chi thần Hắc Ám Tinh Linh công chúa Emily!

Đêm tối nữ thần Hắc Ám Tinh Linh nữ vương Selena!

Quang minh chi thần Thiên Sứ mười hai cánh Kyle!

Nắng sớm ban mai nữ thần Na Tháp Toa na!

Xuân chi thần Lâm Duyện Nhi!

Thần thú tiểu A Ly!

Đạo Thần lang nữ Louna!

Nữ thần may mắn Jennifer!

Ninh Thải Hà rõ ràng muốn thần cách thần bếp, hai ngốc muốn thần cách Hỏa Thần, cho nên các nàng không có được thần vị. Mục tiêu của Chu Dương lần này là Hỏa Thần, hắn vừa mới nhận được tin tức

liên quan tới Hỏa Thần. Hỏa Thần không có ở trong đế quốc nhân loại lưu lại Thần Điện, từ bỏ tín ngưỡng tại trong nhân loại, mà chỉ lựa chọn chủng tộc mình đản sinh, Viêm Ma cùng dung nham cự nhân. Chu Dương mất khí lực thật là lớn mới tìm được một nơi ẩn núp khu vực núi lửa, tìm được một đám dung nham cự nhân. Mỗi dung nham cự nhân đều cao 3m đến năm mét, toàn thân đỏ cầu vòng, trên người lưu động dung nham.

- Nhân loại, ở đây không phải địa phương ngươi có thể tới, cút ngay ra ngoài!

Mới vừa tiến vào bên trong núi lửa sâu, một dung nham cự nhân ồm ồm nói.

- Ồ, vốn tưởng rằng dung nham cự nhân đều là tính khí táo bạo, không nói hai lời liền đánh, làm sao hoàn toàn không phù hợp như ngươi vậy?

Đương nhiên, đây không phải là bởi vì tính khí dung nham cự nhân tốt, mà chỉ bởi vì nó thấy được chín con rồng vàng kéo xe, nghĩ tới tin tức gần đây mới nhận được.

- Người thu hoạch Thần linh!

- Nhất định là ngươi!

Dung nham cự nhân bị dọa sợ đến hỏa diễm trên thân cũng ảm đạm không ít, theo bản năng cách xa Chu Dương. Hết cách rồi, Cửu Long Thiên Đế Liễn tiêu chí quá to, không có ai có thể ngụy tạo. Căn cứ vào tin tức dung nham cự nhân nhóm lấy được, thu hoạch thần linh thích săn giết thần linh, tục truyền thần linh chết ở trong tay hắn nhiều đến mấy trăm người. Hắn yêu thích ăn sống thần linh, mở miệng một tiếng, mười phần đẫm máu tàn bạo. Như thế nào cũng không nghĩ đến người thu hoạch thần linh cư nhiên tìm đến nơi này, như vậy, hắn nhất định là muốn săn giết Hỏa Thần tín ngưỡng bọn nó.

- Không nghĩ đến ta đến cái thế giới này không lâu, các nơi trên thế giới đã lưu truyền Truyền thuyết liên quan tới ta.

- Ta và Hỏa Thần các ngươi là bạn cũ, nhanh mời hắn đi ra một chút. Chu Dương nở nụ cười hướng về phía dung nham cự nhân nói.

Chương 391: Viêm Ma chi

vương! Tử Vong Chi Dực vs Hỏa Thần!

- Ngài thật cùng Hỏa Thần chúng ta là bạn cũ sao? Thật là quá tốt! Mời đi theo ta, Hỏa Thần nhìn thấy ngài nhất định sẽ rất cao hứng!

Dung nham cự nhân đầu óc ngu si trải qua hào quang trí tuệ Chu Dương xong, mặt mày hớn hở, lúc này tại phía trước dẫn đường.

- Viêm Ma, ngài nhanh thông báo Hỏa Thần đại nhân, bạn cũ của hắn đến!

Viêm Ma đang tắm trong nham tương, nghe thấy dung nham cự nhân nói có chút ngơ ngác.

- Bạn cũ Hỏa Thần?

- Bức cách quá cao!

Viêm Ma lập tức từ trong nham tương nhảy ra, thông tri Viêm Ma chi vương, chỉ có Viêm Ma chi vương nắm giữ năng lực trực tiếp câu thông cùng Hỏa Thần. Chu Dương mang theo hai ngốc ở một bên chờ đợi, Viêm Ma có chút ngượng ngùng.

- Chúng ta tại đây rất đơn sơ, không có gì để chiêu đãi, nếu không, mời các ngươi đến trong nham tương tắm một cái? Phương thức Viêm Ma chiêu đãi xác thực mát mẽ...

Nhiệt độ dung nham mấy ngàn độ, ai có thể chịu nổi?

Ngược lại thì ánh mắt hai ngốc sáng lên, thân là Hắc Long Vương Tử Vong Chi Dực, nàng sinh ra chính là cùng dung nham giao thiệp. Khác với nhân loại thích ngâm mình trong nước ấm, nàng lại thích ngâm mình trong dung nham nóng bỏng hơn. Nàng đang chuẩn bị hiển lộ bản tôn nhảy vào trong, lại bị Chu Dương kéo lại.

- Ngươi hiển lộ ra bản tôn vạn nhất hù dọa Viêm Ma thì làm sao bây giờ, chúng ta lừa Hỏa Thần đi ra, cũng không thể xảy ra ngoài ý muốn.

Chu Dương thông qua kẻ nắm giữ ký ức, đem những lời này trồng vào trong trí nhớ hai ngốc.

- Không thể nào! Hỏa Thần đại nhân cho tới bây giờ chẳng thèm ngó tới nhân loại, sẽ không có bằng hữu là nhân loại!

Viêm Ma chi vương từ nơi sâu nhất đi ra, trên thân nhúc nhích hỏa diễm màu đỏ tối, tản ra khí thế cực kỳ mạnh. Cư nhiên có thực lực cấp Thần Thoại, thực lực không tệ.

- Lẽ nào chuyện gì Hỏa Thần cũng nói cho ngươi sao? Ngươi kêu Hỏa Thần đến chẳng phải sẽ biết sao!

Đương nhiên,nếu như Hỏa Thần đi ra trực tiếp để cho hắn chết đi. Viêm Ma chi vương hiển nhiên biết Chu Dương chính là thần linh thợ săn, đầu lắc như trống bỏi.

- Ta không dám cầm tính mệnh Hỏa Thần đại nhân mạo hiểm!

Ngày trước bọn họ chưa bao giờ cần phải cân nhắc một điểm này, phàm là người lớn mật dám lừa gạt Hỏa Thần, tuyệt không may mắn thoát khỏi. Nhưng mà, Chu Dương không phải là người bình thường, mà là người thu hoạch thần linh, đến bây giờ đã có hơn mười thần linh chết ở trong tay hắn rồi. Vậy chúng nó làm sao dám triệu hoán Hỏa Thần đại nhân đi ra?

- Ngươi nói gì vậy, ta là người làm việc có nguyên tắc!

- Ta rất có lễ phép mời bọn họ giao thần cách ra, thần linh muốn giết ta, ta không thể làm gì khác hơn là đánh chết bọn họ!

- Vậy mà giờ đây trách ta rồi?

Ngọn lửa trên người Viêm Ma chi vương điên cuồng loạn động lên, hiển nhiên tâm tình của nó cũng không bình tĩnh. Thần cách là thứ thần linh trọng yếu nhất, ngươi mở miệng để thần linh giao thần cách ra, bọn họ không phản kháng mới là lạ...

Ác danh bản thân ngươi là từ do ngươi mà ra, lẽ nào tâm lý không có cân nhắc về bản thân mình sao?

- Ngươi chết tâm đi! Ta tuyệt đối sẽ không triệu hoán Hỏa Thần đại nhân!

Việc này càng để cho Viêm Ma chi vương tin chắc Chu Dương lai giả bất thiện. Gần đây tin tức liên quan tới người thu hoạch thần linh bay đầy trời, nơi Chu Dương đi qua sẽ có thần linh vẫn lạc. Lẽ nào hắn tìm Hỏa Thần trò chuyện sao? !

Những lời này dùng để lừa quỷ còn tạm được!

- Vốn tưởng rằng trong đầu dung nham cự nhân cùng Viêm Ma đều là hỏa diễm, ngươi muốn có trí khôn sao?
- Nếu ngươi không để ta như nguyện, ta không thể làm gì khác hơn là đánh chết ngươi!

Chu Dương nhếch miệng cười một tiếng, tuyên bố uy hiếp nói. Viêm Ma chi vương không yếu thế chút nào, lạnh lùng nói

: - Viêm Ma nhất tộc xưa nay sẽ không sợ hãi tử vong!

- Chúng ta gặp nhau tại trong ngọn lửa dục hỏa trùng sinh!
- Có thật không?
- Ta lại cho ngươi một cơ hội!

Chu Dương móc ra Thí Thần Thương, đầu mâu nhắm ngay Viêm Ma chi vương.

- Phải biết, thần linh tại dưới thương ta cũng không có chỗ trống sống lại, ngươi một bán thần, có tư cách gì ở trước mặt ta nói phục sinh!
- Ngươi cho rằng đám thần linh không muốn phục sinh sao?
- Bởi vì bọn hắn đã triệt để mất đi tất cả mãnh vụn linh hồn của mình!

Viêm Ma chi vương bị dọa đến hỏa diễm tản đi hơn nửa, nó từ trên Thí Thần Thương cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết. Thần linh cũng không thể phục sinh, mình làm sao có thể trọng sinh?

Viêm Ma chi vương sợ hãi, vội vàng nói:

- Đại lão, có chuyện nói rõ ràng!
- Ngài có thể trước tiên lấy mũi thương ra hay không!

Viêm Ma chi vương cảm giác Viêm Ma chi tâm mình suýt chút nữa từ ngực xuất hiện, rất sợ Chu Dương trực tiếp tại trên người nó đâm lổ thủng. Vũ khí khác đâm một hồi không có chuyện gì, nhưng Chu Dương dùng Thí Thần Thương đâm một hồi sẽ chết người. Vì bảo mệnh, Viêm Ma chi vương quả quyết bán Hỏa Thần đi. Truyền đưa Tin tức xong, một lát sau liền được đáp ứng. Dung nham xung quanh

trở nên bạo động, nhiệt độ hỏa diễm chợt thăng, toàn bộ hỏa diễm đang uyển chuyển nhảy múa, phảng phất đang nghênh đón chủ nhân của mình.

- Phương thức ra sân quá đọa người!

Liền tha cho hắn phách lối ba giây nữa.

- Bạn cũ? !
- Rốt cuộc là ai?

Hỏa Thần vừa mới hàng lâm, ánh mắt không tự chủ được chuyển hướng hai ngốc, hắn cảm nhận được khí tức giống như đã từng quen biết.

- Tử Vong Chi Dực? !
- Ngươi làm sao có thể còn sống!

Hỏa Thần thấy Tử Vong Chi Dực xong sững sờ chỉ chốc lát, phảng phất không tin kỳ lạ, trong tay nhiều hơn một cái thương màu đỏ hắc, tản ra khí tức giống hai ngốc như đúc. Cây thương này chính là binh khí cấp Thần Thoại lợi dụng Tử Vong Chi Dực Long Nha làm tài liệu chính rồi mời Công Tượng Chi Thần chế tạo thành. Hỏa Thần càng ngày càng mơ hồ. Cho dù đối phương là đời sau Tử Vong Chi Dực, cũng không khả năng khí tức hoàn toàn giống như đúc, việc này chỉ có thể chứng minh đối phương nắm giữ thủ đoạn phi phàm, hiện tại đã phục sinh.

- Xác thực là bạn cũ!
- Ngươi muốn tìm ta báo thù sao?
- Vừa rồi ta cảm thấy một thương trong tay quá mức nhàm chán, vậy chỉ dùng ngươi đánh tạo một cây khác đi!

Hỏa Thần nhìn thấy hai ngốc đến báo thù, không chút phật lòng. Không có thần cách, cuối cùng chỉ là bán thần bán thần, thực lực khó có thể đề thăng. Thần linh hoàn toàn không phải cấp Thần Thoại có thể so sánh!

- Quả nhiên là ngươi giết ta!
- Thần cách Hỏa Thần của ngươi ta muốn!

Hai ngốc mạnh mẽ biến thành bản tôn, thân hình khổng lồ ầm ầm

hướng về phía Hỏa Thần đập tới. Hỏa Thần đưa lên thương ống cùng Tử Vong Chi Dực cứng rắn một lần va chạm, muốn dùng thực lực thần linh dạy nó làm long. Nhưng mà, Hỏa Thần xa xa đánh giá thấp lực lượng Tử Vong Chi Dực khủng bố, trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, một cánh tay không cánh mà bay.

- Lực lượng thật kinh khủng! Ngươi không có thần cách, làm sao có thể đánh vỡ giữa hạn chế bán thần cùng thần linh, tăng thực lực lên?

Hỏa Thần triệt để rung động, không nghĩ đến hai ngốc cư nhiên bùng nổ ra lực lượng kinh khủng như vậy, thậm chí càng hơn hắn một bậc.

- Chết đi cho ta!

Hai ngốc chẳng muốn giải thích, đột nhiên nhào tới, Long Nha cắn một cái. Không gian trực tiếp bị hai ngốc cắn bạo, Hỏa Thần Biến thành một đoàn dung nham lưu động, lại lần nữa ở phía xa ngưng tụ thành hình.

- Vô dụng! Ta là không giết chết!

- Mặc dù lực lượng của ngươi đã đạt đến tiêu chuẩn thần linh, nhưng năng lực thần linh hoàn toàn không phải ngươi có thể tưởng tượng!

- Chịu chết đi!

Hỏa Thần chuyển thân ảnh, Ma Long Thương mạnh mẽ đâm xuống hai ngốc. Hôm nay hắn liền muốn dùng Ma Long Thương Tử Vong Chi Dực Long Nha chế tạo giải quyết Tử Vong Chi Dực đương nhiệm. Mũi Thương không đợi đâm xuống, Hỏa Thần cảm giác mình không thể di chuyển, thần lực trong cơ thể tan biến không còn dấu tích.

- Đúng rồi, quên nói cho ngươi, ta mới là bạn cũ kêu gọi ngươi tới. Chu Dương cười híp mắt giải thích.

Chương 392: Hỏa Thần Và Tử Vong Chi Dực! Thự Quang nữ thần Đưa tới cửa!

Hỏa Thần lặp đi lặp lặp lại tại trên thân Chu Dương quan sát, hắn xác thực tin chính mình không nhận ra người này...

- Khí tức nguyên tố chi thần!

Hỏa Thần trợn to hai mắt, không dám tin nhìn Chu Dương. Nguyên tố chi thần đã chết, thần cách vỡ vụn, làm sao có thể xuất hiện tân nguyên tố chi thần? !

- Cái này không thể nào! Ngươi rốt cuộc là ai?

- Danh tự chủ nhân nói ra sẽ hù chết ngươi!

- Mục tiêu của ta lần này là thần cách của ngươi!

Hai ngốc vẻ mặt dương dương đắc ý, nói rõ ra móng vuốt đặt tại trên đầu Hỏa Thần. Hỏa Thần nghe được câu này hơi sửng sờ, đột nhiên nhớ ra cái gì, gắt gao nhìn chằm chằm Chu Dương.

- Người thợ săn thần linh!

Tin tức này đã tại trong vòng thần linh truyền ra, người thợ săn thần linh đang săn giết thần linh, tục truyền đã chết hơn mười thần linh!

Hỏa Thần không để ý lắm, có vài thứ càng truyền càng khoa trương. Nhận định cũng cao lắm là chết một hai thần linh, kết quả lời đồn đãi biến thành mười mấy cái. Lại thêm tính cách hắn tương đối cô độc, ít cùng thần linh khác qua lại. Thần linh khác đều ở thế giới loài người thiết lập Thần Điện, hắn lại một mình nhập bọn cùng dung nham cự nhân cùng Viêm Ma, chỉ cần một điểm rõ ràng như thế là có thể biết được. Đương nhiên, quan trọng nhất là hắn không nghĩ đến nguyên tố chi thần cư nhiên xuất hiện lần nữa, hơn nữa hắn chính là người thợ săn thần linh!

Thần linh khác hắn không sợ, nhưng nguyên tố chi thần chính là xung khắc!

- Thả ta ra!

- Ta nguyện ý đầu hàng, lại lần nữa trở thành thủ hạ của ngài!

- Mệnh lệnh của ngài ta nhất định sẽ nghiêm ngặt chấp hành.

9 hệ thần nguyên tố vốn chính là thủ hạ nguyên tố chi thần, Hỏa Thần đầu hàng tương đương với quy vị. Hỏa Thần cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết xong, quả quyết thừa nhận.

- Chà chà! Đây chính là Hỏa Thần sao?

- Vốn tưởng rằng là một đối thủ thực lực mạnh mẽ, thật khiến người ta thất vọng a!

Hai Ngốc dùng lực đè đầu Hỏa Thần, lực lượng súc mà không phát, hướng về Chu Dương quăng tới ánh mắt hỏi thăm.

- Trước tiên chờ một chút!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 1000 năm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được Ma Long Thương. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thần cách Hỏa Thần. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 1000 điểm. »

Trong khoảng thời gian này đến nay, mỗi lần Chu Dương gặp phải một thần linh, trước khi giết chết sử dụng thần chi đánh cắp, chỉ dựa vào chiêu thức ấy, Chu Dương đã kiếm lời qua hơn hai chục ngàn thuộc tính bốn chiều. Chu Dương dưỡng thành một làn sóng thói quen tốt trước lúc đánh nhau cùng thần linh phải trộm trước tiên.

- Được rồi, đập chết đi!

Chu Dương không thèm để ý vỗ tay một cái.

- Van xin ngươi cho ta một cơ hội, ta nguyện ý làm nô bộc cho ngươi!

Nhìn thấy thần cách Hỏa Thần của mình, Hỏa Thần như cha mẹ chết. Vì có thể sống được, hắn cũng không cần mặt mũi, chấp nhận làm đầy tớ. Thần linh làm nô lệ, suy nghĩ một chút liền cảm thấy kích

thích a. Nhưng mà, Chu Dương căn bản không có hứng thú. Rõ ràng có nữ nô lệ xinh đẹp không muốn, nhất định phải đổi một lão đầu nát rượu, đây không phải là có bệnh sao?

Còn không bằng lấy thần cách Hỏa Thần ra cho nữ nô vĩnh viễn sẽ không phản bội mình, còn có thể làm chuyện người lớn được nữa.

- Ngươi giết ta một lần, ta giết ngươi một lần, việc này rất công bằng! Chúng ta hòa nhau!

Không có có thần cách, thần lực còn bị giam cầm, Hỏa Thần chết thảm tại chỗ, tuyệt không khả năng sống lại. Hai ngốc liền vội vàng chạy tới, mắt lom lom nhìn thần cách Hỏa Thần trong tay Chu Dương, tất cả đều là vẻ khao khát.

- Biết rõ quy củ không?

Chu Dương đem thần cách Hỏa Thần trong tay ở trong tay dạo qua một vòng, cười híp mắt nói. Hai ngốc liền vội vàng gật đầu một cái, hung hãn nhìn chằm chằm Viêm Ma cùng dung nham cự nhân xung quanh sửng sờ, gầm hét lên:

- Còn không mau cút đi!

Viêm Ma cùng dung nham cự nhân nào dám ở lâu, rất sợ giống như Hỏa Thần bị đập chết, chốc lát trốn không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hình thái Tử Vong Chi Dực biến trở về tiểu Loli đen dài thẳng, nàng xấu hổ nhìn Chu Dương một cái, xoay người, mân mê tiểu đệ của Chu Dương.

- Xin chủ nhân thương hai ngốc!

- Ta sẽ không nhân từ!

Chu Dương đâu còn có thể nhịn được, ôm lấy hai ngốc nhảy vào trong nham tương, tiến hành thâm nhập giao lưu hoàn toàn mới. Bản thân Hai ngốc liền là Hắc Long tắm trong nham tương, Chu Dương lại là nguyên tố chi thần, ngâm mình ở trong nham tương liền không có quá nhiều sự khác biệt cùng ngâm trong suối nước nóng. Chiến đấu kéo dài hơn bốn giờ, hai ngốc đã nhận được tưởng thưởng thần cách Hỏa Thần.

Nàng nhanh chóng dung hợp thần cách, sợ Chu Dương đổi ý thu hồi. Dung nham điên cuồng loạn động, vô số hỏa diễm Tinh Linh nhảy múa. Hai ngốc biến trở về hình thái Tử Vong Chi Dực, trên thân lân phiến biến thành màu tím đen, phảng phất hàm chứa năng lượng hỏa

diễm vô cùng vô tận.

- Toàn bộ dung nham cự thú cùng Viêm Ma nghe lệnh! Bắt đầu từ hôm nay, ta tức là tân chủ nhân của các ngươi, các ngươi nhất định phải vô điều kiện tín ngưỡng ta, nếu không ta ban cho các ngươi tử vong!

Long diễm màu tím đen trùng thiên, toàn bộ bên dưới vòm trời lên Hỏa Vũ, toàn bộ dung nham khu vực lớn ra gấp ba. Đây là hai ngốc đang mưu phúc lễ vì dung nham đám cự thú.

- Viêm Ma chi vương nguyện ý nghe theo Hỏa Thần đại nhân sai khiến!

- .....

Viêm Ma chi vương là người thứ nhất nhảy ra biểu hiện trung tâm, có lão đại mở đầu, Viêm Ma cùng dung nham đám cự thú rối rít noi theo. Toàn bộ tất cả hỏa hệ cự thú thuộc về hai ngốc khống chế. Trên mặt Hai ngốc lộ ra vẻ hài lòng, lần này thu hoạch cực lớn. Không chỉ báo thù, còn chiếm được thần cách Hỏa Thần mình muốn. Hai người thật nhanh hướng phía đường cũ trở về, chỉ chốc lát liền thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn. Lúc này toàn bộ nữ nhân trong xe đi ra, làm thành một vòng tròn, vây một nữ nhân lại. Nữ nhân chính là Thự Quang nữ thần, đối mặt rất nhiều đàn bà cấp thần linh khác bao vây, nàng không khỏi lo lắng bất an. Nếu mà còn là Thần Quang Minh bậc Thượng Vị Thần này nàng sẽ không sợ, nhưng bây giờ nàng chỉ là Hạ Vị Thần. Nữ nhân của Chu Dương tùy tiện một người đều không yếu hơn nàng. Lần này nàng có chút sai lầm, không nghĩ đến Chu Dương tách rời cùng Cửu Long Thiên Đế Liễn, nàng nóng lòng theo dõi, kết quả bị chúng nữ phát hiện tung tích.

- Thần linh sao? !

- Đây là thần linh nào?

- Vốn tưởng rằng lần này chỉ có thể thu hoạch một cái thần cách, không nghĩ đến có thể thu lấy được hai cái.

- Thần cách tiếp theo đến phiên ta! Ta đã vội thành thần rồi!

- Thật tốt a! Biết rõ chúng ta thiếu thần cách, cho nên đưa tới cửa!

Thự Quang nữ thần nghe thấy lời của các nàng , suýt chút nữa sợ quá khóc, lúc này có cảm giác thần cách khó giữ được. Quang Minh

Thần cách bị cướp thì thôi, lẽ nào cả thần cách Thự Quang nữ thần cũng phải bị cướp sao?

Nhìn thấy Chu Dương đến, Thự Quang nữ thần liền vội vàng hô lớn:

- Ta nguyện ý làm nữ nhân của ngươi!

Chương 393: Thời gian cùng sông dài vận mệnh! Trọng khẩu vị quang minh thần! Mình trên mình?

Thự Quang nữ thần chủ động đưa tới cửa?

- Ngươi nắm giữ Thần Chức quyền bính gì?
- Có phải thân thể thuần khiết hay không?
- Yêu cầu của ta rất cao, nếu không thể để cho ta hài lòng, ngươi tốt nhất ngoan ngoãn giao ra thần cách.

Chu Dương vô pháp sử dụng ký ức chưởng khống giả nhìn thấu ký ức thần linh, mở miệng hỏi. Chúng nữ giương mắt nhìn đến, tràn đầy khao khát. Tuyệt đại đa số nữ nhân bên người đều đã trở thành thần linh, chúng nữ còn dư lại càng ngày càng khát vọng trở thành thần linh. Hiện tại thần linh đều học tinh rồi, mấy lần cuối cùng đều thất bại, thần linh co đầu rút cổ tại Thần Quốc không dám hàng lâm. Hiếm thấy gặp phải một tên chủ động đưa tới cửa, tuyệt đối không thể bỏ qua.

- Ta là Thự Quang nữ thần, nghe tiếng đại nhân đã lâu, lần này đến đầu nhập vào.

Nếu không cẩn thận bị phát hiện, Thự Quang nữ thần chỉ có thể ngụy trang, đánh vào nội bộ địch nhân, nắm giữ tình báo trọng yếu nhất. Đương nhiên, trước đó còn phải để cho Chu Dương mau sớm giải quyết hắc ám chi thần. Vốn tưởng rằng Chu Dương sẽ trực tiếp giải quyết Hắc Ám Thần, sau đó nàng đem tin tức Chu Dương thông báo Chủ Thần, liên thủ tiêu diệt hắn. Như thế nào cũng không nghĩ đến Chu Dương không có lập tức săn giết Hắc Ám Thần, mà chỉ tứ xứ săn giết thần linh. Sự tình càng nháo nháo càng lớn, đã có quá

nhiều thần biết rõ tin tức này. Không cần thời gian bao lâu , đám thần linh liền sẽ hàng lâm toàn bộ, muốn mệnh Chu Dương. Lần này tuy rằng bị phát hiện, cũng là một cơ hội, cơ hội giải quyết triệt để hắc ám chi thần.

- Đầu nhập vào?

Trong ánh mắt Chu Dương lộ ra vẻ hồ nghi, đây là lần đầu tiên nhìn thấy thần linh chủ động đầu nhập vào, lẽ nào mị lực của mình lại lớn như vậy sao?

Trong ánh mắt của hắn lộ ra nhìn kỹ, ánh mắt không ngừng tại trên thân Thự Quang nữ thần đánh giá. Nữ thần may mắn lành lạnh nhìn Thự Quang nữ thần, nhắc nhở Chu Dương:

- Thự Quang nữ thần là lực lượng lệ thuộc Quang Minh Thần!

- Ai biết nàng lần này tới có phải là vì báo thù cấp trên của nàng hay không!

Ánh mắt Chu Dương tại trên thân Thự Quang nữ thần quan sát, trong ánh mắt nhiều hơn một chút lãnh ý. Hắn không tin Thự Quang nữ thần đột nhiên nhô ra này. Lúc trước liền có một loại cảm giác bị theo dõi, hiện tại nhìn thấy Thự Quang nữ thần, vận mệnh chi hoàn trong tay nhảy lên. Chu Dương càng thêm xác nhận một điểm này. Trên mặt Thự Quang nữ thần không có thay đổi, cười nói giải thích:

- Ta là thần linh lệ thuộc Quang Minh Thần không sai, tựu giống với 9 hệ thần nguyên tố lệ thuộc nguyên tố chi thần.

- Quang Minh Thần chết đối với ta mà nói lại là chuyện tốt, điều này đại biểu ta có cơ hội trở thành Quang Minh Thần.

Thự Quang nữ thần không thèm để ý chút nào, ngược lại cười lên. Nàng hai mắt sáng ngời, phảng phất lần này tới chính là đánh chủ ý Thần cách Quang Minh Thần.

- Ngươi tới trể, thần cách Quang Minh Thần sớm đã có chủ!

Miêu Linh Nhi lạnh lùng nói. Ánh mắt Quang Minh Thần Thiên Sứ mười hai cánh nhìn về phía Thự Quang nữ thần bất thiện. Thân đã từng là binh khí chiến đấu của Quang Minh Thần, tự nhiên biết rõ Thự Quang nữ thần cùng Quan Minh Thần quan hệ mật thiết.

- Dương ca, cẩn thận nữ nhân này, nàng không đơn giản.

Mắt thấy sự tình hướng phía phương hướng không thể dự trù phát triển, Thự Quang nữ thần vội vàng nói:

- Ta biết ngài cảm thấy rất hứng thú đối với thần cách Hắc Ám Thần, ta lần này đến là muốn nói cho ngươi vị trí Hắc Ám Thần.

- Chắc hẳn ngươi nhất định cảm thấy rất hứng thú đối với thần cách Hắc Ám Thần

- Không, ta bây giờ cảm thấy hứng thú đối với thần cách ngươi hơn.

Chu Dương cười híp mắt đi tới trước mặt Thự Quang nữ thần, cười lên:

- Bởi vì ta không tin lời ngươi nói.

- Ta nói đều là lời thật, lẽ nào ngươi phải để ta giao trái tim ra sao?

Bộ dáng Thự Quang nữ thần một bộ tan nát cõi lòng, phảng phất vì chứng minh mình, nàng nhẹ giải khôi giáp trên thân. Nàng rất rõ ràng Chu Dương không có chút sức đề kháng nào đối với nữ nhân, nếu không bên cạnh cũng sẽ không thu nhiều nữ nhân như vậy. Lấy mỹ mạo của mình, lại thêm lấy ấu hoặc, cũng không tin hắn sẽ không động tâm. Đương nhiên, đây là chiến thuật của nàng. Bất quá, nàng lại xa xa đánh giá thấp năng lực Chu Dương. Tuy rằng một nữ thần đưa tới cửa để cho Chu Dương có chút hứng thú, nhưng trọng yếu nhất là tận tâm. Nếu như có thể xác nhận đối phương không có ác ý, nhận lấy cũng được. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là Thự Quang nữ thần thật là thân thể thuần khiết.

- Ta có biện pháp xác nhận ngươi có phải đang nói dối hay không!

Trên thân Chu Dương nhiều hơn một cổ dấu vết tháng năm, sau một khắc, tang thương chi ý trong mắt hắn càng ngày càng đậm.

- Sông dài vận mệnh!

Trước mắt Chu Dương nhiều hơn một đầu trường hà hư ảo, bên trong có vô số nhân ảnh thấp thỏm, hiển lộ vận mệnh đối phương...

- Thự Quang nữ thần!

Sau một khắc, Chu Dương phảng phất tiến vào bên trong vận mệnh cùng dòng sông thời gian liên quan tới Thự Quang nữ thần.

Đối phương trải qua cùng vận mệnh rõ mồn một trước mắt, cưỡi ngựa ngắm hoa tại trước mắt thoáng qua. Không giống với sử dụng ký ức chưởng khống giả, thuần tuý quan sát ký ức người khác. Dùng dòng sông thời gian cùng sông dài vận mệnh xong, Chu Dương thậm chí có thể can dự ảnh hưởng chuyện đã phát sinh qua, bao gồm cả hiện tại và tương lai. Đương nhiên, điều này cũng sẽ tạo thành hiệu ứng hồ điệp.

- Nghĩ không ra gia hỏa này một mực đang theo dõi ta!

Ngay cả Thự Quang nữ thần nói, Chu Dương cũng có thể nhất thanh nhị sở. Hai mặt không ngừng thoáng qua hình ảnh Thự Quang nữ thần, bao gồm Quang Minh Thần tử vong xong Thự Quang nữ thần nổi giận. Thậm chí còn có trí nhớ càng xa xôi.

- Ồ! Hai người nguyên lai còn có quan hệ không minh bạch!

Khi Chu Dương nhìn thấy hình ảnh Thự Quang nữ thần cùng Quang Minh Thần quấn bông, sắc mặt trong nháy mắt đen xuống. Cái này gọi là thân thể thuần khiết?

Ngươi có phải có hiểu lầm gì đó đối với mấy chữ này hay không?

- Đã là hàng sài rồi, một con điếm cũng dám lừa gạt ta!

Chu Dương rất tức giận, bây giờ thấy Thự Quang nữ thần nhìn thấy người yêu của mình bị giết, đặc biệt truy tung mình, muốn báo thù cho người yêu Quang Minh Thần đã chết. Lớn mật dám lừa gạt mình, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!

Chu Dương chuẩn bị từ bên trong dòng sông thời gian rời khỏi, phải để cho Thự Quang nữ thần trả giá thật lớn, lúc này, hắn lại thấy được cảnh tượng càng sợ hãi, khởi nguyên Thự Quang nữ thần đản sinh... Thự Quang nữ thần cư nhiên là phân thân Quang Minh Thần?

Chu Dương lần này thật sợ ngây người, như thế nào cũng không nghĩ đến Quang Minh Thần cư nhiên biết chơi như vậy. Mình tự phân ra một cái phân thân, xong mình chơi mình... Chẳng trách hắn không có hạ thủ đối với thiên sứ binh khí, nguyên lai là yêu thích chơi mình... Quang Minh Thần phẩm vị thật nặng... Khiến Chu Dương cảm thấy buồn nôn.

- Quang Minh Thần ngươi tên gia hỏa chán ghét này, ngươi thật

ác độc! Lại muốn dùng loại phương thức này trả thù ta! Ta muốn giết ngươi!

Vừa nghĩ tới cô gái Thự Quang nữ thần này làm ra cao lão bên trong ẩn giấu linh hồn biến thái, còn muốn truyền nhiễm mình, Chu Dương không ức chế được sát ý của mình.

Chương 394: Tiến vào vào Địa Ngục thâm uyên! Sinh Mệnh vương đình! Bảy đại Chủ Thần hợp lực đối kháng Chu Dương đại ma vương

Nghe thấy Chu Dương vạch trần thân phận của mình, trong mắt Quang Minh Thần tất cả đều là vẻ không dám tin, rất nhanh lại khôi phục như thường.

- Ta không hiểu ngươi đang nói gì!

Thự Quang nữ thần liền vội vàng nguỵ biện, đánh chết không thừa nhận!

- Thủ đoạn của ngươi rất âm hiểm, ta cho tới bây giờ không có từng muốn giết một người như vậy!

Suy nghĩ một chút, nếu như mình không biết chuyện giữ Thự Quang nữ thần bên cạnh, kết quả đang hăng say một nửa tự nhiên biến thành lão đầu nát rượu, tuyệt đối sẽ lưu lại cho Chu Dương ám ảnh cả đời. Suy nghĩ một chút cùng một lão đầu súng kề súng, Chu Dương nhất thời không rét mà run. Ánh mắt Chu Dương nhìn về phía Thự Quang nữ thần phảng phất đang phun lửa.

- Ngươi còn muốn nguỵ trang đến lúc nào!

Mặc dù phân thân là hình tượng mỹ nữ, hồn chính là Quang Minh Thần.

- Ta muốn thần cách ngươi!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ

thu được lực lượng 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 1000 năm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được Thự Quang Thánh Thuẫn. » 16

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thần cách Thự Quang. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được ngụy trang mặt giả. »

Chu Dương cầm thần cách Thự Quang trong tay, trong mắt nhiều hơn một chút nụ cười, tiện tay vứt cho nữ bạo lực Kim Tú Tuệ. Kim Tú Tuệ đắc ý tiếp thu thần cách Thự Quang, trở thành tân Thự Quang nữ thần.

- Không, đây là đồ của ta! Đem nó trả lại cho ta!

Mất đi binh khí cấp Thần Thoại ngụy trang mặt giả, Thự Quang nữ thần từ đại mỹ nữ xinh đẹp lúc trước biến trở về lão đầu nát rượu, trong ánh mắt của hắn tràn đầy vẻ tuyệt vọng. Lúc trước mất đi thần cách quang minh thần, lần này cả Thự Quang thần cách cũng khó giữ được, làm cho hắn suýt chút nữa tức điên. Hắn mười phần hối tiếc, mình vì sao không có sớm đem tin tức Truyền cho Chủ Thần, ít nhất còn có thể bảo vệ thần cách Thự Quang nữ thần, nhưng bây giờ hết thảy đều trễ...

Vẻ mặt Quang Minh Thần nhờ giúp đỡ nhìn về phía Kyle, trong ánh mắt nhiều hơn một vẻ khẩn cầu.

- Là ta tạo ra ngươi, ban cho ngươi cuộc sống mới, ta chính là phụ thân của ngươi!

- Mặc dù ta có lợi dụng ngươi, nhưng ngươi đã chiếm được thần

cách quang minh thần, đủ đền bù, van xin ngươi trả thần cách Thự Quang lại cho ta!

Quang Minh Thần phảng phất một lão nhân đáng thương, hướng về Kyle đã ra bài thân tình, đây cũng là cơ hội duy nhất có thể tự cứu. Trong mắt Kyle lóe lên vẻ phức tạp, nàng hơi giương miệng, lại không nói cái gì.

- Ngươi suy nghĩ nhiều quá! Vô luận ai cũng không cứu được ngươi!

Chu Dương mở miệng xử Quang Minh Thần tử hình!

Lấy Thí Thần Mâu ra, tiếp tục đâm xuyên qua ngực của hắn. Đây là tránh để cho Kyle cầu mình tha thứ, sớm thay nàng làm xong quyết định.

- Ta nguyền rủa ngươi chết không được tử tế!
- Ngươi tàn hại thần linh! Chúng thần lập tức liền sẽ hàng lâm, ngươi sẽ chết không tử tế!
- Vô luận thực lực ngươi mạnh đến mức nào, tại trước lực lượng cường đại của Chủ Thần...

Thí thần chi lực bạo phát, trực tiếp để Quang Minh Thần câm miệng.

- Trước khi chết còn nói nhảm nhiều như vậy, lập tức chết ngay đi, đừng làm cho ta thêm ghê tởm nữa!
- Cho dù chúng thần muốn hàng lâm, ta cũng không sợ hãi một chút, vừa lúc, ta còn ngại thần cách mình không đủ nhiều.

Chu Dương cảm thụ được ký ức có quan hệ với Quang Minh Thần, vơ vét đến tin tức có quan hệ với hắc ám chi thần. Hắc ám chi thần thân ở sâu tại bên trong Ma Uyên, chỗ đó là công viên đám ác ma, không biết sống bao nhiêu địa ngục ác ma. Đương nhiên, trong đó cũng có Mị Ma Chu Dương muốn tìm.

- Địa Ngục thâm uyên, mở ra cho ta mở!

Nắm giữ tọa độ Địa Ngục thâm uyên xong, Chu Dương tiện tay ở trong không gian rạch ra một khe hở không gian, Cửu Long Thiên Đế Liễn biến mất tại bên trong hắc ám. Ngay tại lúc đó, bên trong Sinh Mệnh vương đình, vô số thần linh tề tụ, nghị luận ầm ỉ. Sinh mệnh chi thần là Chủ Thần duy nhất có dấu vết để lần theo, Sinh Mệnh

vương đình thậm chí bị đám thần linh xưng là chúng thần điện, địa phương chúng thần tụ tập cùng trao đổi.

- Quang Minh Thần, hòa bình chi thần, thủ hộ thần, dũng khí chi thần, được mùa chi thần, tự do chi thần, Hỏa Thần... Đã có quá nhiều thần linh chết đi!

- Người này thừa kế thần nguyên tố vị, đồng dạng thừa kế ý chí vặn vẹo nguyên tố chi thần, họa tinh thần!

- Chiếu theo chúng thần pháp điển, người này nhất định phải bị hủy diệt, khẩn cầu Chủ Thần xuất thủ!

- Khẩn cầu Chủ Thần xuất thủ!

Ngay cả Quang Minh Thần loại Thượng Vị Thần cường đại này cũng không phải đối thủ Chu Dương, duy có chủ thần mới có thể vững vàng vượt qua. Là thời điểm để cho Chu Dương trả giá thật lớn vì sự dốt nát của mình. Chỗ ngồi trung tâm nhất Sinh Mệnh vương đình, dần hiện ra một cái phù hiệu màu xanh lục, ký hiệu tiếp tục biến hóa, cuối cùng biến thành một nam nhân mang vương miện. Hắn là Sinh Mệnh Chủ Thần, chúa tể tất cả sinh linh!

Sinh Mệnh Chủ Thần chí cao!

- Ta biết rồi! Thần phạt sẽ hàng lâm!

- Nguyên tố chi thần chính là kết cục của hắn!

Một lát sau, hư không vặn vẹo, lại là một cái ký hiệu thoáng hiện, lần nữa ra một nam tử uy nghiêm. Hắn chính là tất cả trật tự tồn tại, Trật Tự Chủ Thần

Tiếp theo là Quy Tắc Chủ Thần cùng trật tự như hình với bóng. Mọi người hưng phấn không thôi, đây là ba vị Chủ Thần xuất thủ sao?

Đại cục đã định, Chu Dương chắc chắn phải chết. Nhưng mà, lại một phù hiệu hiện ra, lộ ra tử ý nồng nặc, hoàn toàn cùng Sinh Mệnh Chủ Thần là hai thái cực.

- Tử Vong Chủ Thần!

- Lại là một vị chủ thần!

Không gian nhẹ nhàng chấn động, một nam tử lãnh khốc hiển lộ, trong mắt phảng phất có muôn vạn thế giới sinh diệt.

Không Gian Chúa Tể! Không gian Chủ Thần!

- Vị Chủ Thần thứ năm!

Vô số điểm sáng ngưng tụ, hiển lộ ra hình tượng một nữ tử.

- Vận Mệnh Chủ Thần!

- Vị Chủ Thần thứ sáu!

Ngoại trừ Thời Gian Chủ Thần thần bí nhất ra, lục đại Chủ Thần tề tụ. Rõ ràng Chu Dương gây ra động tĩnh quá lớn, cư nhiên dẫn nhiều Chủ Thần như vậy chú ý. Lục đại Chủ Thần tề tụ, đây là muốn tái diễn chư thần hoàng hôn sao?

Nhiều Chủ Thần như vậy ra tay với một nguyên tố chi thần, sẽ không thái quá coi trọng a?

- Ta không thấy rõ vận mệnh liên quan tới hắn, tất cả núp ở trong sương mù...

- Nhưng ta có dự cảm, đây là một kình địch!

Vận Mệnh Chủ Thần mở miệng, nói ra để cho toàn bộ thần linh giật nảy cả mình.

- Cũng gọi thời gian tới đi! Có hắn ở đây, cho dù có thua, chúng ta còn có cơ hội lật bàn!

Tất cả mọi người đều bối rối!

Sáu vị Chủ Thần đối phó một nguyên tố chi thần cư nhiên không chắc chắn? Còn sợ mình sẽ thua?

- Ngươi xác định không phải nói đùa? !

Trên bầu trời ngưng tụ thành vô số ký hiệu, Thời Gian Chủ Thần thần bí nhất đồng dạng hàng lâm!

Bảy vị Chủ Thần tề tụ!

Bọn họ hợp lực đối phó Chu Dương!

Thần chi quy tắc không được xúc phạm!

Chương 395: Mị Ma Nữ Nhi

Quốc! Thiên đường or địa ngục của nam nhân!

- Oa oa nhân loại kìa, khà khà, không nghĩ đến lại có người dám đến Địa Ngục thâm uyên, chắc là đã chán sống rồi!

Một ma vật mọc ra độc nhãn, miệng nó lộ ra vô số răng nhọn, toàn thân mọc đầy vảy, vừa liếc mắt một cái cũng làm người ta tâm sinh sợ hãi. Nhưng mà, khi nó nhảy ra nhìn thấy cửu long Kim Long kéo xe thì, sửng sốt ba giây.

- Ngại ngùng, quấy rầy!

Ma vật lấy tốc độ nhanh gấp ba so với trước kia lui về, liền muốn rời đi. Má, hôm nay ra ngoài vận khí không tốt, vốn tưởng rằng gặp được nhân loại để làm thịt, không nghĩ đến chính là tên sát tinh. Cửu long Kim Long tản mát ra uy thế quá đáng sợ, cho dù nó đã từng thấy qua Ác Ma Thâm Uyên cũng không bằng một phần mười Cửu long Kim Long.

- Con sâu nhỏ, nơi nào có Mị Ma tiểu tỷ tỷ xinh đẹp? Ngươi cũng không nên lừa ta! Nếu không ta ăn ngươi!

Chu Dương xách ma vật lên, vẻ mặt ôn hoà nói.

- Mị Ma tiểu tỷ tỷ?

Không nghĩ đến nhân loại còn có yêu thích này. Nó nhếch miệng lộ ra nhọn răng, xong lại thật nhanh thu hồi, làm ra một bộ bộ dáng ngoan ngoãn.

- Ta liền mang ngài đi qua!

- Không cần!

Chu Dương đã vận dụng ký ức kẻ nắm giữ thu được thứ mong muốn, một cái tát đập chết nó, vật này đã không cần thiết theo bên người, nhìn đến còn cảm thấy bồn nôn hơn. Một lát sau, Chu Dương đi tới một vùng Ma Uyên tăm tối, nơi này là căn cứ ác ma, tụ tập số lượng không ít ác ma. Nhìn thấy tướng mạo Mị Ma xong, Chu Dương không thể không cảm thán không uổng lần đi này. Các dáng người nàng chẳng khác gì những minh tinh trong điện ảnh truyền hình. Sỡ hữu dung nhan thiên sứ, trên đầu mọc ra sừng ác ma, lưng mọc cánh dơi Biên Bức, sau lưng còn có một đuôi ốm dài sắc nhọn. Quần áo trên

người mát mẻ, ăn mặc gợi cảm lộ ra ngoài. Quả nhiên là ấu vật điên đảo chúng sinh, một cái nhăn mày một tiếng cười, tràn ngập mị hoặc nồng nặc. Cái hình tượng này, không hổ là Mị Ma. Chu Dương dùng ánh mắt tán thưởng nhìn Mị Ma cách đó không xa đi tới đi lui, thậm chí còn có mấy cái đang thay quần áo, Chu Dương có được nhãn phúc nhìn chăm chú. Không chỉ có Chu Dương thấy được Mị Ma, đám Mị Ma đồng dạng thấy được Chu Dương. Trên mặt các nàng lộ ra ý ngượng ngùng, trên mặt dâng lên vẽ kiêu gợi, lại không có che giấu, phảng phất có thể được nam nhân thưởng thức là vinh hạnh lớn lao các nàng.

Đám Mị Ma vốn là sinh vật phóng đãng, nếu như hấp huyết quỷ chính là một người mới, thì Mị Ma chính là người dẫn đầu trong số này, so sánh với nhau hấp huyết quỷ kém Mị Ma một trời một vật. Các nàng cũng có nhu cầu, nhưng đám ác ma thì một con xấu hơn một con, chỉ cần không phải là thẩm mỹ quá kém Mị Ma cũng sẽ không hợp ý đồng tộc. Đây cũng là nguyên nhân vì sao lưu truyền rộng rãi Mị Ma câu dẫn những chủng tộc khác. Đặc biệt là nhân loại, bên ngoài phù hợp thẩm mỹ đám Mị Ma nhất, tự nhiên trở thành đối tượng cấu kết. Chu Dương tướng mạo soái khí, dõi mắt trong nhân loại tuyệt đối là người xuất sắc, lại thêm khí thế vô địch bất bại, để cho Mị Ma yêu thích. Lượng lớn Mị Ma vọt tới, vây ở bên cạnh Chu Dương, từng người từng người tận tình bày ra mình xinh đẹp. Rất sợ chậm một bước, cũng sẽ bị đồ đê tiện yêu diễm bên người đoạt. Khí tức màu đỏ lấp lóe, chậm rãi tràn ngập trong không khí, bên trong phảng phất có một loại thành phần nào đó thúc dục nhu cầu con người. Các nàng miệng phun hương thơm, ánh mắt câu nhân, lại thêm loại khí tức đặc biệt này, không có mấy người nam nhân có thể chịu nổi. Chu Dương mất khí lực thật lớn mới áp xuống ý nghĩ cùng lượng lớn Mị Ma mở đại hội. Hết cách rồi, những Mị Ma này đều là hàng phóng đãng, hơi thở nam nhân không thể ít hơn nữ nhân bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn của Chu Dương, thậm chí trên người một vài Mị Ma còn có rất nhiều khí tức nam nhân.

- Các ngươi không thể bảo thủ thuần khiết một hồi sao?
- Cư nhiên cũng không có một Mị Ma thân thể thuần khiết! Quá khiến người thất vọng rồi.

Chu Dương đối với phương diện này có bệnh thích sạch sẽ. Lại nói Mị Ma là một chủng tộc, cũng không tin không có người thích hợp.

- Dẫn ta đến trong tộc các ngươi xem!
- Nhân loại, những non nớt kia có cái thú vui gì a!

- Tất cả chúng ta thân kinh bách chiến, tinh thông đủ loại thủ đoạn, tư thế ngươi muốn chúng ta đều biết, ngay cả ngươi không biết chúng ta cũng biết.

- Bảo đảm có thể để cho ngươi tại chỗ thăng thiên! Tỷ muội chúng ta nhất định sẽ hảo hảo chiêu đãi ngươi!

Đám Mị Ma vừa nói chuyện, tay cũng không ở yên, bộ dáng phải ăn tươi nuốt sống Chu Dương mới vừa lòng. Không hổ là Mị Ma, thật là hung tàn!

Vừa gặp mặt đã muốn ăn hết nam nhân, hơn nữa còn là nhiều Mị Ma như vậy cùng tiến lên, ai sẽ chịu nổi?

Nếu không hôm nay phá một lần lệ, cùng đám Mị Ma tới một lần đại hội?

Chu Dương rất động lòng, tâm lý phòng tuyến suýt chút nữa không giữ được. Loại tình huống này cũng là lần đầu tiên Chu Dương gặp phải, không thể không thừa nhận năng lực mị hoặc đám Mị Ma cường đại, sợ rằng chỉ có Cửu Vĩ Hồ tiểu A Ly thành niên xong mới có thể ở phương diện này sánh vai.

- Dương ca, ngươi tìm nữ nhân chúng ta không phản đối, nhưng mặt hàng không ra gì cũng đừng mang vào trong nhà đấy!

- Đám mặt hàng họ Thủy dương hoa này, không biết bao nhiêu nam nhân sử dụng qua, không có tư cách bước vào Cửu Long Thiên Đế Liễn! Vừa nghĩ tới các nàng cùng rất nhiều nam nhân cấu kết, xong thông qua ngươi lại lây cho chúng ta, luôn có một loại cảm giác khó chịu a! Lẽ nào Dương ca yêu thích loại cảm giác này sao?

Chúng nữ rối rít đi ra, mặt đầy căm giận, dùng ánh mắt coi kẻ thù nhìn đám Mị Ma.

- Đám nữ nhân nhân loại các ngươi không nên làm hư chuyện tốt của chúng ta, nếu không hết thảy ăn hết các ngươi!

Đám Mị Ma vẻ mặt khó chịu nhìn chúng nữ, các nàng nhìn thấy Chu Dương ý động, vốn sự tình đã sắp thành, không nghĩ đến lại bị các nàng phá rối. Trong lòng âm thầm tức giận Mị Ma hướng về chúng nữ quở trách, đương nhiên, một lát sau liền bị đánh vãi răng đầy đất. Chu Dương vẻ mặt cảm thán, xem ra chính mình chỉ có thể đi tìm Mị Ma còn trẻ để xuất thủ rồi.

- Mang ta đi xem Mị Ma còn trẻ trong tộc các ngươi!

Đám Mị Ma vừa mới đạt được dạy dỗ từng người từng người trở nên cực kỳ nhu thuận, lập tức tại phía trước dẫn đường, dẫn Chu Dương tới khu vực trung tâm Mị Ma nhất Tộc. Toàn bộ Mị Ma đều là phái nữ, tụ tập ở chỗ này Mị Ma nhiều đến hơn ngàn. Nhìn thấy Chu Dương đến, các nàng phảng phất ruồi nhặng cảm nhận được vị thịt, đổ về. Ánh mắt các nàng nhìn về Chu Dương vô cùng nóng bỏng, đến bây giờ còn có mấy Mi Ma quần áo bay lượn, hướng về phía Chu Dương cầu sủng ái.

- Ta đã đi tới Nữ Nhi Quốc sao...

Chu Dương đưa mắt thả đi, trong tâm im lặng cực kỳ, phụ cận tụ tập mấy trăm Mị Ma, cư nhiên không có một Mị Ma nào có thể duy trì thuần khiết. Thậm chí còn có một vài Mị Ma mười mấy tuổi, đồng dạng không thuần chân.

- Mị Ma mẹ nó đều có độc sao!

Sự thật càng thêm khuếch đại xa xa so với tương truyền.

- Hết thảy tránh ra, tên nhân loại này quy Mị Ma nữ vương!

Mấy chục Mị Ma mặc khôi giáp tách ra đám người Mị Ma, vây quanh Chu Dương. Các nàng đồng dạng ánh mắt nóng bỏng, thỉnh thoảng đưa tay ăn đậu hủ Chu Dương. Tại đây quả thực là thiên đường nam nhân!

Đương nhiên, cũng là địa ngục nam nhân!

Chương 396: Nữ Mị ma Mia thiên tư tuyệt sắc, cướp nữ nhân Hắc Ám Thần!

- Nữ vương làm sao? Nữ vươngcó thể nắm giữ đặc quyền sao?

- Từ lần đầu tiên gặp mặt hắn, ta đã yêu hắn! Đây chính là cái nhân loại gọi ái tình sao? Ai cũng không cho cướp với ta!

- Không phải sao? Dù sao cũng phải để cho ta trải nghiệm một hồi lại nói!

- Các ngươi lập tức rời khỏi ! Lăn xa một chút!

- Chúng ta phản! Nhất thiết phải lưu nam nhân này cho chúng ta!

Đám Mị Ma tranh cãi không tránh ra, vô số Mị Ma suýt chút nữa đã xuất thủ, còn có người kêu muốn tạo phản, thay thế nữ vương. Mấy ác ma bên cạnh nhìn thấy bạn gái mình phẳng phất giống như điên bổ nhào về phía nhân loại, giận đến tròng mắt đều tái xanh. Tên nhân loại này lớn lên xấu như vậy, hình thù kỳ quái, làm sao có thể so sánh với bọn hắn... Không ít ác ma trong tâm chua xót.

- Nhân loại không có thực lực, chỉ có một bộ túi da, còn không phải mặt hàng bị ăn sạch sao!

- Ác ma lấy thực lực vi tôn, mặt hàng này nhiều nhất chỉ là đồ chơi cùng thức ăn!

Đây cũng là nhận thức phổ biến của đám ác ma đối với nhân loại. Nói ra câu nói này đám ác ma gặp phải đám Mị Ma đánh dữ dội, trong nháy mắt sưng mặt sưng mũi. Có đôi khi, nữ nhân điên cuồng là rất đáng sợ!

Đám Mị Ma cũng không kém. Các nàng rất thích Chu Dương loại người đẹp trai này.

- Ta chạy trước!

Chu Dương không chịu nổi ánh mắt ngàn mà Mị Ma nóng bỏng, người biến mất tại chỗ, sau một khắc đã tới tẩm cung Mị Ma nữ vương. Lúc này Mị Ma nữ vương đang chiêu đãi một đám khách nhân. Đây là một đám đại ác ma, bàn về khí thế không biết hơn phổ thông ác ma gấp bao nhiêu lần, trên thân phủ đầy ma văn phức tạp khó tả.

- Nữ nô Hắc ám chi thần chúng đã chuẩn bị xong chưa?

- Đây là thị thiếp chuẩn bị cho thần linh, dung mạo phải là đứng đầu nhất! Hơn nữa phải là thân thể thuần khiết!

Nhóm đại ác ma quá rõ đám Mị Ma nhân cách thế nào, để cho các nàng duy trì thân thể thuần khiết quá mức gian nan. Thâm Uyên Ác Ma Quân Chủ đã sớm đề cập cho đám Mị Ma, để các nàng đặc biệt lưu lại Mị Ma cực phẩm, chính là vì để lại cho Hắc Ám Thần.

- Đây là tự nhiên! Thâm uyên Quân Chủ nói chúng ta không nghe

sao được? Người chúng ta đã sớm chuẩn bị xong!

Mị Ma nữ vương mang một Mị Ma mười bảy mười tám tuổi đi tới.

Nàng từ nhỏ đã bị quy tắc nghiêm ngặt, đè nén mình, tất cả cũng là vì có thể trở thành thị nữ Hắc Ám Thần. Việc này đối với toàn bộ Mị Ma nhất tộc sẽ là vinh quang cực lớn!

- Mia! Ngươi bỏ ra là đáng giá! Toàn bộ Mị Ma nhất tộc đều lấy ngươi làm vẻ vang!

Mị Ma nữ vương tựa hồ chờ đợi một khắc này đã rất lâu, tỉ mỉ nhìn chằm chằm Nữ Mị ma, kéo dài tẩy não cho nàng. Mia có tóc màu đỏ rượu, gương mặt tinh xảo không ra một tia tỳ vết nào, quả thực là kiệt tác ông trời hoàn mỹ nhất. Cùng Mị Ma khác so sánh, nhan trị nàng tuyệt đối có một không hai toàn bộ Mị Ma Tộc. Trên mặt Mia không hề có nụ cười, tựa hồ là thời gian dài áp chế bản tính Mị Ma nhất tộc, để cho khí chất của nàng lộ ra mấy phần băng lãnh, có thị cảm băng sơn mỹ nhân. Nàng nhẹ nhẹ gật gật, trên mặt lại không có nửa điểm mong đợi. Từ nhỏ đến lớn, nàng liền bị Truyền vào ý nghĩ trở thành nô lệ Hắc Ám Thần, cái này khiến nàng cực kỳ không vui. Thay vào đó chính là từ lúc nàng sinh ra đã mang theo vận mệnh, không có nửa điểm cơ hội có thể phản kháng. Hắc Ám Thần là đế tạo giả tất cả đám ác ma, chúa tể đám ác ma, sinh hoạt ở khu vực này. Nhất định phải thi hành theo mệnh lệnh Hắc Ám Thần. Ánh mắt nhóm đại ác ma không tự chủ được bị dung nhan Mia điên đảo chúng sinh rung động, không tự chủ xuất hiện thất thần lâu dài. Cũng may nhóm đại ác ma rất nhanh kịp phản ứng, liền vội vàng cúi đầu xuống. Cô gái Mị Ma này sẽ trở thành nữ nhân Hắc Ám Thần, không phải bọn họ có thể tiết độc!

Vì mạng nhỏ mình, nhóm đại ác ma phải cẩn thận một chút.

- Mia sinh ra chính là vì hầu hạ Hắc Ám Thần, Mị Ma nhất tộc vì bồi dưỡng nàng hao tốn không biết bao nhiêu tâm huyết, tuyệt đối sẽ không để cho Hắc Ám Thần đại nhân thất vọng!

Mị Ma nữ vương đưa mắt nhìn sang Mia, phân phó nói:

- Đây là sứ mệnh của ngươi, đi theo nhóm đại ác ma, đi nghênh đón vinh quang của ngươi đi!

Vì đề phòng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, Mị Ma nữ vương lại bổ sung một câu:

- Ngàn vạn đừng làm chuyện điên rồ, nếu không toàn bộ Mị Ma

Tộc đều sẽ tiêu diệt.

Ánh mắt Mia ảm đạm, lại lần nữa địa gật gật, khôi phục lại bộ dáng băng sơn mỹ nhân.

- Rất không tồi! Công lao Mị Ma nhất tộc chúng ta nhìn ở trong mắt, thâm uyên Đế Quân tuyệt sẽ không để cho Mị Ma nhất tộc thất vọng.

- Phía nam ba trăm dặm trở thành lãnh địa Mị Ma nhất tộc, sau này thâm uyên Đế Quân đại nhân tưởng thưởng cũng sẽ đưa ra. Trên mặt nhóm đại ác ma lộ ra vẻ hài lòng, cung kính mà nhìn đến Mia:

- Xin ngài đi theo chúng ta! Chúng ta nhất định sẽ đem hết toàn lực bảo hộ an toàn của ngài!

Đương nhiên, lấy thân phận Mia, toàn bộ Địa Ngục thâm uyên không người dám xuất thủ. Mia đang chuẩn bị rời khỏi, nhưng mà, đúng lúc này, một đạo thân ảnh xuất hiện ở bên trong đại điện, chặn lại đường Mia cùng nhóm đại ác ma đi.

- Nhân loại cút ngay! Chó tốt không cản đường!

Một đại ác ma nhìn thấy nhân loại đê tiện, tựa hồ nhớ lại vết thương trên cổ, không nhịn được gầm hét lên. Mị Ma nữ vương nhìn thấy bộ dáng Chu Dương, ánh mắt sáng lên, liền vội vàng muốn thay Chu Dương xuất đầu. Dù sao nàng chuẩn bị bỏ Chu Dương vào trong túi, đương nhiên sẽ không để cho hắn xảy ra ngoài ý muốn.

- Hắn là người của ta, cho ta cái mặt mũi!.....

Mị Ma nữ vương vừa nói lời này ra, đại ác ma hừ lạnh một tiếng, nhường qua một bên.

- Tiểu bạch kiểm!

Hiện tại danh tiếng Mị Ma nữ vương đang thắng, hắn không dám đắc tội. Nhưng mà, sự tình căn bản không có hướng phương hướng bọn họ dự liệu phát triển.

- Cút!

Đại ác ma nói năng lỗ mãng bị Chu Dương một cái tát đập chết, vô số Huyết Châu cùng thịt vụn bay ra, liền bị nhiệt độ kinh khủng đốt cháy hết sạch.

- Cô gái Mị Ma này ta nhìn trúng! Ngươi về sau là nữ nhân của ta!

Ánh mắt Chu Dương lấp lánh có thần đang tại trên thân Mia đánh giá, trên mặt lộ một nụ cười. Thân thể thuần khiết, nhan trị hoàn mỹ, bậc đại mỹ nữ này nếu mà bỏ qua, quả thực thiên lý bất dung.

- Ngươi thật là to gan!

Bọn họ không biết là đang nổi nóng nhân loại giết chết đại ác ma, hay là tức giận hắn muốn cướp đoạt Mia, nữ nhân này thuộc về hắc ám chi thần.

- Chết cho ta...

Chu Dương nhanh như thoáng qua lướt qua một cái, toàn bộ mấy đại ác ma chết thảm tại chỗ, cả hài cốt cũng không có để lại. Mị Ma nữ vương cùng Mia ánh mắt ngốc trệ, nhìn đến Chu Dương. Đặc biệt là Mia, trong ánh mắt hiện lên dị hái. Nàng từng ảo tưởng sau này có một nam nhân vô cùng anh tuấn soái khí cứu mình ra biển lửa, thẳng đến mấy năm này mới biến mất. Không nghĩ đến nguyện vọng mình thành sự thật, thật có nhân loại soái khí đến cứu mình. Mị Ma nữ vương nghẹn ngào gào lên:

- Ngươi không thể làm như vậy! Nàng là nữ nhân Hắc Ám Thần!

Chu Dương cười tủm tỉm nói:

- Ta cướp chính là nữ nhân của hắn!

Chương 397: Mị Ma cảm mến! Hắc Ám Thần, cha ngươi đến!

Mị Ma nữ vương mở to miệng, vẻ mặt ngốc trệ. Mình rõ ràng đã nói cho hắn biết đây là nữ nhân Hắc Ám Thần, lẽ nào hắn nghe không hiểu sao?

Hay là nhân loại không biết Hắc Ám Thần đại biểu cái gì?

- Hắc Ám Thần là chúa tể chân chính tất cả vực sâu, tín ngưỡng tất cả mọi đám ác ma, thực lực của hắn vô cùng cường đại!

- Các đại quốc gia thế giới nhân loại các ngươi đều có thần linh thủ hộ, nhưng thực lực những thần linh này còn kém Hắc Ám

Thần rất rất xa! Chỉ có liên hợp mới có thể miễn cưỡng đối kháng Hắc Ám Thần!

- Lực lượng của Hắc Ám Thần vượt quá tưởng tượng của ngươi!

Chu Dương chỉ cười một tiếng, không quan tâm chút nào. Lúc nào Hắc Ám Thần cũng có tư cách ở trước mặt mình phách lối?

Hắn đưa ánh mắt chuyển hướng Mia, Mị Ma nữ vương thấy trong tâm ghen tức sôi trào. Nàng nhan trị tại bên trong Mị Ma thuộc về đỉnh phong, hơn một chút so với Mia, tại sao người khác đều chú ý đến Mia, không có chú ý mình!

- Ngươi biết thành nam nhân của ta, chuyện này giao cho ta xử lý, ta sẽ đem nhóm đại ác ma chết đưa đến trên thân đám người điên Tử Uyên này, cho dù ác ma Quân Chủ nhìn thấu, cũng sẽ không làm gì ta!

Mị Ma nữ vương lấy ra thành ý của mình, muốn dùng cái này để đả động Chu Dương. Nàng làm vậy là đãbốc lên đắc tội thâm uyên Đế Quân, để bảo vệ Chu Dương.

- Ngươi tính sai một chuyện, Hắc Ám Thần đối với ta mà nói chỉ là trò trẻ con, gặp phải ta người nên sợ hãi là hắn mới đúng.

Chu Dương vẻ mặt phong khinh vân đạm. Khoé miệng nâng lên nụ cười lộ ra tự tin, rất có ý tứ bễ nghễ hết thảy giữa thiên địa đều không coi vào đâu. Ánh mắt Mia sáng lên, Chu Dương thậm chí càng thêm hoàn hảo hơn so với bạch mã vương tử trong tưởng tượng nàng, đây là lễ vật lớn nhất ông trời để cho nàng.

- Ta nguyện ý đi theo ngươi!

Nàng ngẩng đầu lên, trong lúc lơ đảng toát ra mị hoặc chi ý duy nhất thuộc về Mị Ma. Loại mị hoặc tự nhiên mà thành trong lúc lơ đảng bộc lộ ra ngoài này, không biết vượt qua phổ thông Mị Ma gấp bao nhiêu lần. Nhịp tim Chu Dương không biết nhanh hơn bao nhiêu lần, trong mắt lóe lên vẻ si mê, khôi phục rất nhanh như thường.

- Thật là một yêu tinh!

- Một tuyệt thế ấu vật!

- Lựa chọn sáng suốt!

Chu Dương đi lên phía trước, ôm Mia vào trong ngực. Cảm nhận

được hơi thở nam nhân cho tới bây giờ chưa từng cảm thụ, Mia ý loạn thần mê. Lại thêm nàng vốn có hảo cảm đối với Chu Dương, bản tính Mị Ma phát tác, khó có thể áp chế, không nhịn được hướng về Chu Dương xít lại gần. Môi cách Chu Dương rất gần, miệng phun hương thơm, lộ ra một cổ hương vị ngọt ngào say lòng người. Nhìn đến Mị Ma Mia gần trong gang tấc, Chu Dương nào có thể nhịn được, ôm lấy hôn tới.

Mị Ma nữ vương nhìn hai người đang ân ái, con ngươi đều tái đi. Trong mắt bọn họ quá không có người đi!

Nhìn con mồi mình bị cướp, trong tâm Mị Ma nữ vương khó chịu.

- Mia, ngươi điên rồi sao? Cho dù ngươi chán sống, cũng đừng bắt Mị Ma nhất tộc chúng ta chôn cùng!

Mị Ma nữ vương phát điên, hướng về phía Mia gầm hét lên:

- Ngươi quên Mị Ma nhất tộc nuôi dưỡng đối với ngươi sao? !
- Lực lượng của Hắc Ám Thần ngươi hẳn rõ ràng, ngươi không muốn tiểu tình lang mình mới quen chết thảm đúng không!

Thân hình Mia run rẩy không ngừng, nàng nỗ lực tránh Chu Dương ôm ấp hoài bão.

- Ta không thể để cho ngươi chết! Càng không muốn để ngươi bị liên lụy!
- Ta không phải là vì bản thân một người mà sống, đồng dạng cũng phải sống vì Mị Ma nhất tộc!

Ánh mắt Mia nhìn đến Chu Dương lộ ra nồng nặc không buông bỏ, thật vất vả gặp phải nam nhân vừa thấy chung tình, nàng thậm chí nghĩ tới tương lai tốt đẹp. Nhưng mà, thực tế tàn khốc vô cùng lại cho nàng một đòn nặng nề. Hắc Ám Thần áp lực mọi nơi, áp tới nàng không thở nổi. Nàng chỉ có thể khuất phục trước vận mệnh. Đáng tiếc Hắc Ám Thần quá mạnh mẽ, nếu không nàng nhất định sẽ đem trong sạch trân quý nhất chính mình giao cho Chu Dương.

- Ngươi không tin ta sao?
- Ta nói rồi, ngươi là nữ nhân của ta! Không chỉ là hiện tại, còn có tương lai!
- Ai đừng nghĩ mang ngươi từ bên cạnh ta đi!

- Còn tên Hắc Ám Thần kia sao, ta còn muốn đi tìm hắn, hắn đưa tới cửa ngược lại sẽ làm ta vui vẻ hơn. Nghe thấy Chu Dương nói, Mia nghĩ Chu Dương chỉ đang an ủi nàng. Hắc Ám Thần sao dễ đối phó được? !

Lực lượng Thần linh vượt quá tưởng tượng!

Chu Dương biết nàng không có tin tưởng lời của mình, cười lớn.

- Rất nhanh ta liền sẽ để ngươi nhìn thấy thần cách Hắc Ám! Thế nào, có phải rất động lòng hay không a!

Nhưng mà, vô luận là Mị Ma nữ vương hay là Mia đều xem Chu Dương như kẻ dần độn, cũng không tin lời nói của hắn.

- Dương ca ngươi quá thiên vị, có người mới liền quên người cũ!

Chúng nữ nghe thấy Chu Dương muốn Thần cách Hắc Ám Thần Thượng Vị Thần giao cho một người mới, bất mãn nhếch lên miệng. Sau một khắc, ánh quang chợt lóe lên, mấy chục nữ nhân đột nhiên xuất hiện....

Ánh mắt các nàng tại trên thân Mia đánh giá, trong mắt lóe lên thần sắc kinh diễm

Ngay cả các nàng là nữ nhân, cũng không thể không khen ngợi vẻ đẹp Mia, chẳng trách có thể làm Chu Dương mê thần hồn điên đảo. Bất quá thần cách dù sao cũng là chiến lợi phẩm Chu Dương săn giết thần linh lấy được, Chu Dương nắm giữ quyền chi phối tuyệt đối, cho ai cũng là tự do của hắn.

- Các ngươi là ai? Nơi này là địa bàn Mị Ma!

Thái độ không giống với đối đãi Chu Dương, Mị Ma nữ vương nhìn về phía chúng nữ ánh mắt bất thiện.

- Lão bà này là ai ?

Miêu Linh Nhi chỉ đến Mị Ma nữ vương nói. Mị Ma nữ vương suýt chút nữa giận đến hồn thăng thiên!

- Lão bà?

- Ai là lão bà!

Mị Ma có thể sống 500 đến 1000 năm, mình mới vừa tới hơn bốn trăm tuổi...

Dù là thế nhưng so với tiểu Loli Miêu Linh Nhi mở miệng, nàng xác thực là lão bà bà ngoại.

- Nhân loại, lá gan các ngươi quá lớn, chưa được ta cho phép, dám cả gan xông vào địa bàn của ta!

- Dương ca, có thể đánh chết lão bà này sao?

Miêu Linh Nhi nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn đáng yêu, nói ra lại khiến cho người rợn cả tóc gáy. Thu được thần cách Chiến Tranh Chi Thần, nàng cũng bị một chút ảnh hưởng, biến thành một tiểu Loli yêu thích đánh nhau. Mị Ma nữ vương đối với mình có hảo ý, Chu Dương không muốn giết nàng. Nhìn thấy Chu Dương lắc đầu, Miêu Linh Nhi buồn buồn không vui mân mê miệng.

- Đúng rồi, có biện pháp nào thông báo Hắc Ám Thần hay không! Ta cần tìm hắn đến đây gấp!

Chu Dương nhìn thấy Mị Ma nữ vương còn đang sững sờ, hướng về phía nàng nhắc nhở.

- Tên nhân loại này lẽ ngại mình bị chết không đủ nhanh?

- Vội vã muốn chết tại trước mặt Hắc Ám Thần?

- Ta xác thực nắm giữ năng lực câu thông cùng Hắc Ám Thần. Đây là bởi vì Hắc Ám Thần muốn được một Mị Ma tuyệt hảo, nàng chỉ có cơ hội một lần câu thông, hết sức quý trọng. Nhóm đại ác ma sở dĩ kiêng kỵ Mị Ma nữ vương, cũng là bởi vì Mị Ma nữ vương nắm giữ năng lực câu thông cùng Hắc Ám Thần. Hơn nữa bên trong Mị Ma xuất hiện một nữ nhân Hắc Ám Thần, chỉ cần thổi một chút gió nơi gối đầu, cho dù là thâm uyên Đế Quân cũng phải đồng ý.

- Triệu hoán Hắc Ám Thần qua đây! Cứ nói cha hắn đến, ta muốn lấy hết nữ nhân cùng thần cách của hắn!

Chu Dương dùng giọng điệu không cho cự tuyệt nói. Hắn nói những lời này không sai, thần nguyên tố chính là cha Hắc Ám Thần

Chương 398: Thần chiến bắt đầu, lại đem tin tức truyền một lần, ta phải một lưới bắt hết

thần linh!

- Là ai! Dám cả gan vũ nhục ta!

Hắc Ám Thần nhận được tin tức Mị Ma nữ vương, kêu la như sấm. Địa Ngục thâm uyên là địa bàn của hắn, cư nhiên có ác ma dám mặc kệ thần uy!

Thật coi Hắc Ám Thần hắn là tôm tép ai cũng có thể khi dễ sao?

Trong lòng tràn đầy giận dữ Hắc Ám Thần không chút nghĩ ngợi liền chuẩn bị hàng lâm. Nhưng mà, nó đột nhiên nhớ tới người thợ săn thần linh gần đây danh tiếng huyên náo khắp nơi, ngay cả đối thủ cũ mình Quang Minh Thần cũng chết tại trong tay đối phương, tự đi chỉ sợ cũng phải gặp bất trắc mà thôi. Không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, cẩn thận có thể dùng thuyền vạn năm, một khi xảy ra ngoài ý muốn, mình cả cơ hội hối hận cũng không có. Bởi vì vận mệnh cùng thời gian đều không cách nào tìm đến tin tức liên quan tới Chu Dương, các đại thần linh đều đang sưu tầm tung tích thí thần giả nguyên tố chi thần, thà giết lầm chớ không bỏ sót. Hắn dùng thần lực truyền đến Sinh Mệnh vương đình sắp biến mất, chợt lặng yên không tiếng động hàng lâm đến Địa Ngục thâm uyên. Hắc Ám Thần trốn chỗ tối quan sát, nếu mà không phải thí thần giả, vậy chỉ là một hồi sợ bóng sợ gió, đem gia hỏa dám to gan mạo phạm thần uy đánh chết tại chỗ là được. Nếu như là thí thần giả, vẫn nên giao cho bảy đại Chủ Thần tới xử lý đi, hắn vui vẻ ở một làm quần chúng ăn dưa xem kịch vui. Hắc Ám Thần vừa mới hàng lâm, thiểu có thanh âm hàng lâm như mọi lần mà che giấu tại bên trong hắc ám, chậm rãi hướng về Mị Ma Tộc tới gần. Nếu mà đám ác ma biết rõ Hắc Ám Thần một bộ cẩn thận dè đặt, nhất định sẽ mở rộng tầm mắt. Đây là Hắc Ám Thần lãnh khốc vô tình, lấy sợ hãi và tử vong nổi tiếng sao?

Rốt cuộc đến nơi cần đến, ánh mắt Hắc Ám Thần từ thân trên số đông Nữ Mị ma xinh đẹp đảo qua một cái, nhớ lại tuyệt thế Mị Ma thuộc về mình, sắc mặt lại lạnh thêm vài phần.

- Đây là...

- Thí thần giả!

Hắc Ám Thần nhìn về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn xa xa, không nhịn được rùng mình một cái. Trải qua khoảng thời gian này lên men, hình tượng thí thần giả vẫn mơ hồ, nhưng tọa giá hắn độc nhất vô nhị lại sâu vào lòng người. Cửu long Kim Long kéo xe!

Mỗi Kim Long cũng có thực lực cấp Thần Thoại, đây là vật không cách nào bắt chước. Toàn thân Hắc Ám Thần phát lạnh, không nghĩ đến thí thần giả cư nhiên tìm tới mình. May mắn chính là mình cẩn thận một chút, nếu không mình liền đã tiêu đời...

- Đáng chết Mị Ma Tộc! Ta nhất định phải diệt tộc các ngươi

Nghĩ đến mình suýt chút nữa bị Mị Ma Tộc lừa, Hắc Ám Thần giận đến toàn thân đều phát run.

Loại người ô hợp cùng thí thần giả đồng lưu này tuyệt không thể bỏ qua. Cho dù không biết chuyện cũng phải đối xử lý thật nặng. Hắc Ám Thần chỉ tới gần kiểm tra, lặng lẽ lùi về sau đến chỗ tự nhận là an toàn, lần nữa đem tin tức truyền đến Sinh Mệnh vương đình.

- Phát hiện thí thần giả, mời các chủ thần nhanh đến tiếp viện.

Hắc ám lưu ánh sáng lặng lẽ ẩn giấu ở trong bóng tối, tan biến tại phía chân trời. Không đợi Hắc Ám Thần thở phào một cái, hắn phát hiện trước mặt mình xuất hiện một nam nhân, trong tay đối phương nắm một đoàn Hắc Ám Thần lực khiêu động, đúng là tin tức mình vừa mới phát ra.

- Chặt chặt, nghĩ không ra ngươi tới, lại trốn ở chỗ này lén lén lút lút, ngươi muốn làm gì?

Chu Dương đem chùm sáng Hắc Ám Thần lực bóp nát, nghe được tin tức Hắc Ám Thần chuẩn bị đưa lên Sinh Mệnh vương đình. Sắc mặt Hắc Ám Thần trở nên trắng bệch vô cùng, mình cư nhiên bị phát hiện, hắn không có một chút ý nghĩ chiến đấu, thân thể nổ thành mảng lớn hắc khí, tan biến không còn dấu tích. Sau một khắc, Hắc Ám Thần đã xuất hiện ở bên ngoài ngàn dặm, trong mắt hắn còn lưu lại sợ hãi, thật nhanh trốn hướng về Sinh Mệnh vương đình. Hắn nhất thiết phải đem tin tức này đưa lên, truyền đến trong tay Chủ Thần!

Đến lúc Chủ Thần hàng lâm, thí thần giả chắc chắn phải chết!

Hắn sẽ để cho thí thần giả vì hành vi săn thú của mình hối hận!

Nói không chừng lần này biểu hiện không tệ, còn có thể được thần nguyên tố cách.

- Ngươi muốn đi đâu?

Không chờ Hắc Ám Thần phản ứng lại, liền cảm giác thấy hoa mắt,

tự bay nhanh trở về, lần nữa trở lại nguyên điểm. Chu Dương cười híp mắt nhìn hắn, thời gian phảng phất trở lại lúc ban đầu.

- Sức mạnh của thời gian! Làm sao có thể! Ngươi làm sao có thể khống chế lực lượng thời gian!

Hắc Ám Thần thật bối rối, vốn tưởng rằng Chu Dương chỉ có lực chưởng khống tuyệt đối đối với nguyên tố, như thế nào cũng không nghĩ đến hắn lại còn nắm giữ lực lượng thời gian. Thế thì còn đánh như thế nào?

Nguyên tố chi thần vốn đã hoàn mỹ khắc chế đối với hắn, lại thêm sức mạnh của thời gian, Hắc Ám Thần tuyệt đối không có khả năng chạy trốn. Chẳng lẽ mình phải chết ở chỗ này sao?

Trong tâm Hắc Ám Thần phát lạnh. Xa xa nhìn thấy một nhóm lớn nữ nhân và không ít Mị Ma tụ tập qua đây, ánh mắt của hắn tại trên thân Quang Minh Thần Kyle, nữ thần may mắn Jennifer cùng Mị Ma nữ vương nhìn thêm mấy lần.

- Mị Ma Tộc dám cả gan cấu kết thí thần giả, thần uy lập tức liền sẽ hàng lâm! Các ngươi sẽ bị tiêu diệt triệt để!

Mị Ma nữ vương bị dọa đến toàn thân run rẩy, nàng chỉ phụ trách gửi tin tức đến Hắc Ám Thần. Không nghĩ đến Hắc Ám Thần thật đến!

Lẽ nào hắn muốn tiêu diệt Mị Ma Tộc sao?

Mình tại sao lại ngu ngốc như vậy, nguyện ý nghe theo chuyện hoang đường Chu Dương nói chứ, hiện tại hết thảy đều trễ..

- Câm miệng cho ta!

Chu Dương tại trên đầu Hắc Ám Thần lại lần nữa vỗ một cái, lạnh lùng nói:

- Nói Chủ Thần có âm mưu gì? Ngươi có tình báo gì ta không biết!

Hắc Ám Thần bị đánh đầu óc choáng váng, không phải hắn không muốn tránh, bản thân bị cố định tại chỗ, thần lực biến mất, căn bản là không có cách nào có thể ẩn núp. Tròng mắt Mị Ma nữ vương cùng Mia suýt chút nữa trừng ra ngoài, đây chẳng lẽ là một Hắc Ám Thần giả?

Bộ dáng cam chịu hết thảy này, vô pháp cùng với hình tượng chúa tể thống ngự Địa Ngục thâm uyên có liên hệ với nhau.

- Ngươi nhất định phải chết!
- Giết chết nhiều thần linh như vậy, đã rước lấy chúng thần chi nộ, bảy đại Chủ Thần đã tụ họp, ngươi nhất định phải chết!
- Ta đã đem tin tức thông báo lên, chẳng mấy chốc các chủ thần sẽ hàng lâm!
- Thức thời một chút nhất lập tức thả ta ra, nói không chừng ta còn có thể trước mặt Chủ Thần nói tốt vài câu cho ngươi.

Sắc mặt nữ thần may mắn Jennifer trở nên trắng bệch, hướng về phía Chu Dương nói:

- Chúng ta hãy nhanh rời đi nơi này một chút đi! Bảy đại Chủ Thần đại biểu quy tắc, thực lực hoàn toàn không phải thần linh phổ thông có thể so sánh!

Những nữ nhân khác không có khái niệm đối với Chủ Thần, cho dù là Kyle, trước đó là Thiên Sứ mười hai cánh, căn bản không có cơ hội tiếp xúc được loại tầng thứ Chủ Thần này. Mị Ma nữ vương cùng Mia nghe thấy Hắc Ám Thần, thậm chí có thể cảm nhận được trong giọng nói Hắc Ám Thần để lộ ra sợ hãi. Lẽ nào nhân loại này thật giết chết thần linh sao?

Nếu không Hắc Ám Thần sẽ không đến mức sợ hãi hắn như vậy. Chủ Thần hàng lâm lại là chuyện gì xảy ra!

- Mẹ!

Đầu Hắc Ám Thần lại lần nữa bị vỗ một cái.

- Ai cho ngươi nói bậy nhiều!

Trên mặt Chu Dương lộ một nụ cười, đem chút ít trật tự xiềng xích kết mở, cười nói:

- Đúng rồi, phát tin tức một lần lần nữa, vừa hay lần này có thể một lưới bắt hết toàn bộ thần linh

Chương 399: Vạn sự đã sẵn

sàng! Thần cách bảy vị Chủ Thần ta muốn!

- Bảy đại Chủ Thần theo thứ tự là thời gian, không gian, sinh mệnh, tử vong, vận mệnh, trật tự, quy tắc bảy vị.

Nữ thần may mắn Jennifer giải thích một chút cho chúng nữ nghe về sự tích của bảy đại Chủ Thần.

- Thời Gian Chủ Thần có thể điều khiển thời gian, bước vào dòng sông thời gian, tại khi ngươi còn nhỏ yếu nhất giết chết, từng dựa vào một chiêu này giết khắp thiên hạ vô địch thủ.

- Lần này nếu không có Thời Gian Chủ Thần, nếu không Dương ca...

- Không gian Chủ Thần có thể điều khiển không gian, trong nháy mắt vật đổi sao dời, không gian biến ảo, cách không gian bình chướng vô cùng vô tận, ngươi ngay cả cơ hội đụng phải hắn cũng không có. Thậm chí sẽ bị hắn đày tới bên trong bóng tối vĩnh hằng.

- Sinh Mệnh Chủ Thần khống chế sinh mệnh vạn linh, có thể phục sinh sinh linh, thậm chí trực tiếp tước đoạt tuổi thọ của ngươi.

- Tử Vong Chủ Thần khống chế linh hồn vạn linh, chúa tể tử vong, sợ hãi chi nguyên.

- Vận Mệnh Chủ Thần khống chế vận mệnh sinh linh, hắn có thể thay đổi quỹ tích tánh mạng của ngươi, để ngươi biến thành con cờ của hắn, muốn cho ngươi chết như thế nào, ngươi liền chết như thế đó.

- Trật tự cùng quy tắc là song sinh Chủ Thần, nắm trong tay quy tắc cùng trật tự thế giới, một người định ra cùng thay đổi quy tắc, một người khác là bảo vệ, tuyệt đối là ác mộng toàn bộ thần linh.

- Đây chính là bảy vị Chủ Thần, cho dù gặp phải một vị cũng là tai hoạ, nếu như bảy vị Chủ Thần...

Nghe xong thực lực bảy vị chí cao Chủ Thần khủng bố, sắc mặt chúng nữ hoàn toàn thay đổi. Năng lực các chủ thần quả thực quá

sức ngoài tưởng tượng, đã không phải man lực có thể giải quyết. Chống lại chủ thần đây quả thực là việc hết sức khó khăn!

- Dương ca thật có thể đối phó Chủ Thần sao?

Tuy Chu Dương cường đại, cũng có thể một quyền đấm chết Thượng Vị Thần. Nhưng mà, năng lực chí cao Chủ Thần quá mức vô lại, quả thực không có cách nào đánh. Giống với không gian Chủ Thần, ngươi ngay cả cơ hội chạm vào của hắn cũng không có, thế thì còn đánh như thế nào?

- Chúng ta hãy nhanh một chút rời nơi này đi! Chậm thì sinh biến!

- Đến một địa phương bọn họ không tìm được, không cần thiết va chạm với bọn hắn!

- Chúng ta có thể không cần thần cách nữa, Dương ca nhất định phải chú ý an toàn.

Chúng nữ vội vàng khuyên nhủ Chu Dương. Chu Dương đã có thần cách thần nguyên tố, không có nhu cầu đối với thần cách. Nhưng hắn cùng chúng thần đối địch, săn giết thần linh, thu hoạch thần cách cũng là vì các nàng. Thần cách tuy tốt, nhưng mà trong tâm chúng nữ thần cách lại thua xa Chu Dương.

- Ha ha, các ngươi biết sợ rồi sao?

- Ta có thể nói cho ngươi, lần này chính là bảy vị Chủ Thần đồng thời xuất thủ, đã có quyết tâm phải giết chết ngươi!

Hắc Ám Thần nhìn thấy trên mặt chúng nữ lộ ra vẻ sợ hãi, càn rỡ cười lớn.

- Hiện tại biết ăn năn hối cải tự nhận lỗi lầm, các ngươi còn có cơ hội sống sót!

Chúng nữ nghe được câu này, ánh mắt chuyển hướng Chu Dương.

- Dương ca an toàn quan trọng nhất!

- Chúng ta đem thần cách trả lại, không biết có thể đạt được tha thứ hay không, cùng lắm thì để cho Dương ca hoặc là thời gian hoặc là Sinh Mệnh Chủ Thần cứu người sống lại.

- Đúng, lấy thực lực Dương ca, tất cả còn có thể cứu vãn được.

Năng lực Bảy đại Chủ Thần quá mạnh, biện pháp tốt nhất chính là nhượng bộ. Cho dù phải chịu ủy khuất, nhưng nếu có thể bảo vệ tính mệnh, hết thảy đều đáng giá. Vẻ mặt Chu Dương đạm nhiên, không nhúc nhích chút nào.

- Chủ Thần rất đáng sợ sao? Ta vừa lúc đang muốn gặp bọn họ một chút!

Chủ Thần tuyệt đối là địch nhân cường đại nhất cho tới bây giờ mình gặp phải, nhưng trong tay Chu Dương còn có bài tẩy. Chư thần hoàng hôn những siêu thần khí này chính là chuẩn bị vì thần linh!

- Ngươi cầu sinh rất mạnh!

- Tin tức ngươi đã thông tri, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 1000 năm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được hắc ám màn trời. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 1000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được Hắc Ám thần cách. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 1000 điểm. »

- A! Ngươi trả thần cách của ta lại cho ta...

Không đợi Hắc Ám Thần nói xong lời, liền bị Chu Dương một cái tát đánh nát đầu. Chu Dương tiện tay ném thần cách Hắc Ám cho Mia:

- Đây là thứ ta cam kết với ngươi!

- Bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là tân Hắc Ám Thần!

- Đây là Hắc Ám Thần đánh chủ ý nữ nhân của ta, theo lý tất

nhiên hắn phải trả giá cao!

Mia cùng Mị Ma nữ vương lẫng lặngnhìn đến Hắc Ám thần cách, phía trên tản ra ma lực kinh người, có năng lực làm cho người trở nên điên cuồng. Đây chính là thần cách Hắc Ám Thần, chỉ cần dung hợp nó, liền sẽ trở thành tân Hắc Ám Thần. Vì nó, Chu Dương thậm chí không tiếc cùng chúng thần khai chiến, trả giá quá lớn

Một khỏa Hắc Ám thần cách, đủ để cho toàn bộ sinh linh điên cuồng.

- Vật trân quý như thế ta không thể nhận!

Trong tâm Mia cảm động, ngoại trừ Chu Dương, sẽ có ai đem vật trân quý như thế đưa cho nàng. Nàng quả quyết cự tuyệt, trịnh trọng nhìn Chu Dương:

- Đối với ta mà nói, trân quý nhất chính là ngươi!
- Ta không muốn ngươi có chuyện!
- Người có thể đồng thời đối phó bảy vị chủ thần không tồn tại, trừ phi Sáng Thế Thần trong Truyền thuyết đích thân đến, nếu không không người nào có thể địch nổi. Vì mạng nhỏ mình, khuất phục không phải chuyện mất mặt.
- Xem ra các ngươi cũng không tin ta!
- Nhìn ta hảo hảo thu thập các ngươi hay không!

Chu Dương cười ứng đối, không thấy bối rối một chút nào. Ngược lại chúng nữ lo lắng bất an, không ngừng thúc giục Chu Dương rời khỏi.

- Sở dĩ ta dám làm như vậy, tự nhiên là có lá bài tẩy của mình.
- Tiếp theo hẳn là thần linh sợ hãi mới đúng!
- Thần cách bảy vị Chủ Thần ta muốn!
- Ta mở lại chư thần hoàng hôn!

Chu Dương cười lấy ra vũ khí ném cho chúng nữ, không ngừng đem một ít thuốc nổ dung nhập vào trong lòng đất. Chúng nữ hoàn toàn không hiểu ý nghĩa Chu Dương làm như vậy. Lẽ nào Chu Dương định dùng súng ống cùng bom tới đối phó thần linh sao?

Một ít vũ khí linh năng cấp thấp cũng có thể chống đỡ súng ống cùng thuốc nổ, thậm chí ngay cả sinh mệnh cấp độ sử thi cũng không cách

nào thương tổn được, càng không cần phải nói phía trên còn có Truyền thuyết cùng thần thoại, đối phó thần linh chính là một chuyện tiếu lâm. Chu Dương đem đạn vô hạn Desert Eagle thả vào trong ngực, trên mặt tươi cười. Những thứ này cùng chư thần hoàng hôn phối hợp lại, bảo đảm đến bao nhiêu thần linh chết bấy nhiêu.

- Trước lúc bắt đầu cùng chư thần đại chiến, trước hết để cho chúng ta làm một chút sự tình ngượng ngùng đi!

Ánh mắt Chu Dương quét qua chúng nữ, cuối cùng rơi vào trên thân Mia.

- Không thì dùng chăn lớn ngủ một lần!

Chúng nữ tựa hồ bị Chu Dương lây tự tin, không biết ai trước tiên gật đầu một cái, nhất thời bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn đầy xe thơm ngát.

Chương 400: Chúng thần tề tụ! Muốn quần ẩu ta? Ngại ngùng, hôm nay liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là vô địch

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Sinh Mệnh vương đình. Đã nhận được tin tức Hắc Ám Thần truyền tới xong, vô số thần linh xôn xao. Thí thần giả còn không an phận, lại dám động thủ!

Cái này khiến đám thần linh tức giận ngập trời, trong tâm lại xuất hiện vui vẻ nồng nặc. Hôm nay chính là thời điểm thí thần giả vẫn lạc. Sinh Mệnh Chủ Thần hiển lộ thân ảnh, trên mặt không nhìn ra một chút cảm xúc.

- Bất luận ai dám mật thí thần đều phải tiếp nhận quả báo trừng phạt!

- Các ngươi giúp ta một chút năng lực!

Chúng thần minh tề tụ nghe được lời này, bên trong tâm không khỏi oán thầm. Đây không phải để bọn hắn giúp đỡ một chút năng lực, rõ ràng chính là muốn mượn cơ hội này gõ sơn chấn hổ, uy hiếp chúng thần. Bảy đại Chủ Thần không phải là bảy vị Chủ Thần từ khai thiên tích địa. Nghe nói bảy đại Chủ Thần khi xưa đã dung hợp quy tắc, đạt tới độ cao siêu phàm, thành ký hiệu quy tắc, mới có thể để lại bảy đại Thần cách Chủ Thần. Chư thần hoàng hôn đã từng diễn ra chính là vì mọi người muốn tranh đoạt Thần cách bảy vị Chủ Thần triển khai. Nguyên tố chi thần cường đại nhất muốn nuốt một mình Thần cách bảy đại Chủ Thần, gặp phải toàn bộ thần linh nhất trí liên hợp đối kháng, cuối cùng rơi vào kết cục thảm thiết, đây là toàn bộ chư thần hoàng hôn. Vì đề phòng chuyện tương tự tiếp tục phát sinh, bảy đại Chủ Thần liên hợp thần linh còn thừa lại định ra quy tắc, bảo hộ quyền lợi thuộc về thần linh. Đương nhiên, cái này cũng là vì tiến hành chế ước đề phòng Thời Gian Chủ Thần cường đại nhất muốn làm những chuyện tương tự. Các đại thần linh rất muốn thí thần giả biến mất, cho nên cả đám vui vẻ vây xem.

Một đạo sinh mệnh lục quang bao phủ mọi người, toàn bộ thần linh bao gồm Sinh Mệnh Chủ Thần ở bên trong đều tan biến không còn dấu tích.

Địa Ngục thâm uyên, vô số đạo hào quang loé lên, từng người từng người thần linh đạt được tin tức chạy tới, bọn họ không có che giấu hành tung, vô số thần quang chiếu sáng Địa Ngục thâm uyên. Ma khí quanh năm lưu động bị lay động không còn một mống, bầu trời trở nên quang đãng, bầu trời vô số thần quang tỏa ra, đem mảnh thiên địa này chiếu sáng thành đại dương huy hoàng.

- Chư thần hàng lâm!

Thần mặt trời, hoàng hôn chi thần, nguyệt lượng nữ thần, Tinh Thần, trí tuệ chi thần, thần tình yêu, Công Tượng Chi Thần, hy vọng nữ thần... Lượng lớn thần linh tản ra thần quang làm cho người không mở mắt nổi. Đám ma vật thân ở Địa Ngục thâm uyên suýt chút nữa sợ đái cả quần.

- Đây là tình huống gì?

- Tại sao có thể có nhiều thần linh như vậy hàng lâm?

Lẽ nào Hắc Ám Thần chọc giận chúng thần, sẽ bị hủy diệt sao?

Đương nhiên, thần linh phổ thông chỉ là vai phụ, quan trọng nhất là sáu cái chùm sáng đặc biệt to lớn bầu trời tản ra, bảy vị chí cao chúa tể. Duy nhất thiếu hụt là Thời Gian Chủ Thần.

- Khí tức Hắc Ám Thần biến mất! Mười có tám chín phần đã bị độc thủ!

Chúng thần rối rít truyền tin tức cho Hắc Ám Thần, lại như đá chìm đáy biển, tâm không khỏi trầm xuống. Thực lực Hắc Ám Thần tại bên trong Thượng Vị Thần cũng là trung đẳng, nhanh như vậy liền mất đi liên hệ, thần mặt trời Thượng Vị Thần cường đại bậc này đều cảm thấy bất an. Hắc Ám Thần rõ ràng biết thực lực thí thần giả, tuyệt đối không thể cứng rắn ra tay với thí thần giả, nếu không cũng sẽ không cho truyền tin tức Chủ Thần. Thế nhưng Hắc Ám Thần ngay cả chạy trốn cũng không làm được, có thể thấy thực lực thí thần giả kinh người. Cũng may trời sập xuống còn có người cao đỡ lấy, sáu vị Chủ Thần đã hàng lâm, thí thần giả khó tránh khỏi tai kiếp.

- Thí thần giả! Ngươi tàn sát Quang Minh Thần, tự do chi thần, chiến đấu chi thần... Và hơn mười thần linh, tội ác tày trời, hôm nay chính là ngày ngươi đền tội!

Trật tự cùng Quy Tắc Chủ Thần trăm miệng một lời, thanh âm to lớn vang vọng ở tại các ngõ ngách Địa Ngục thâm uyên, truyền đến trong tai toàn bộ sinh linh. Chu Dương đang bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn cùng chúng nữ làm sự tình ngượng ngùng, nghe được câu này không khỏi lật liếc mắt một cái.

– Chờ ta mấy ngày rồi hãy đánh, ta vẫn còn bận rộn chính sự, không nên quấy rầy ta, nếu không ta sẽ tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Chúng thần rất nhanh tìm được Cửu Long Thiên Đế Liễn, thần trí của bọn hắn muốn đi vào tìm kiếm, lại bị lực lượng vô hình cắt đứt, ngay cả Tử Vong Chủ Thần cũng không cách nào cảm ứng được một tí.

Thanh âm lại xuyên thấu qua Cửu Long Thiên Đế Liễn truyền ra một hồi tà âm. Chúng thần không biết nói gì, đặc biệt là thần tình yêu càng giễu cợt, càng ngày càng cảm thấy hứng thú đối với Chu Dương. Chư thần hàng lâm, uy thế kinh khủng như vậy cho dù là con heo cũng có thể cảm nhận được áp lực cường đại. Đến lúc này trong lúc nguy cấp, thí thần giả còn có nhã hứng làm loại chuyện này, đúng là một diệu nhân. Nếu mà không phải hắn mắc phải rất nhiều ác quả, thần tình yêu rất nguyện ý tiến hành thâm nhập giao lưu, luận bàn tài nghệ cùng thí thần giả. Thần linh khác thái độ lạnh lẻo, bọn hắn đối với thí thần giả săn thú thần linh không có nửa điểm hảo cảm. Bọn họ là thần minh cao cao tại thượng, theo lý vĩnh sinh, đồng thọ cùng trời đất. Tồn tại cao quý như vậy làm sao có thể vẫn lạc!

Đối với người phá hư quy tắc, chúng thần ác cảm sâu.

Người vi phạm chúng thần quy tắc phải chết!

- Chủ Thần đại nhân, ta và được mùa chi thần là hảo hữu chí giao, nếu như thí thần giả vẫn lạc, có thể giao thần cách hắn cho ta hay không, để ta an ủi hắn trên trời có linh thiêng!

Thu Thần đứng dậy, ngắn ngủi mấy câu nói đã để lộ dụng tâm chân thực của hắn, muốn đánh chủ ý thần cách được mùa chi thần

Thần linh khác không cam lòng yếu thế, liền vội vàng nhảy ra.

- Ta và Công Chính Chi Thần là chí giao!
- Thần cách Công Chính Chi Thần theo lý thuộc cho ta!
- Nữ thần may mắn cùng thí thần giả thông đồng làm bậy, ta muốn may mắn thần cách!
- Tai ách thần cách là của ta!

Không ít thần linh rối rít nhảy ra chia cắt thần cách, sớm lựa chọn chiến lợi phẩm thuộc về mình.....

Bảy vị chí cao Chủ Thần tầng thứ quá cao, ngoại trừ chủ thần cùng cấp khác ra, phổ thông thần cách sẽ không vào pháp nhãn bọn họ. Vì biểu dương nhân từ, Chủ Thần hơn phân nửa cũng sẽ đưa thần cách ra.

- Một đám ngu xuẩn!
- Thí thần giả dám cả gan không sợ hãi, ai biết sau lưng của hắn

có phải có chủ thần hay không?

m Mưu Chi Thần nhảy ra, mở miệng chính là âm mưu luận. Tử Vong Chủ Thần cười lên:

- Các ngươi muốn thần cách đơn giản, chỉ cần xuất thủ, chúng ta sẽ dựa theo công lao phân phối thần cách, thần linh xuất lực nhiều nhất nắm giữ quyền chọn lựa ưu tiên. Đương nhiên bảy đại Chủ Thần sẽ không tham dự phân phối thần cách. Hắn nhìn về Cửu Long Thiên Đế Liễn, chẳng biết tại sao trong chỗ tối tăm cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết. Chúng thần không phải là muốn thu thần cách sao?

Đây chính là pháo hôi có sẵn, dùng đến xò xét thực lực Chu Dương, hảo phát huy giá trị của bọn họ. Chúng thần nghe được câu này ánh mắt sáng lên, có lục đại Chủ Thần ở đây, chẳng lẽ còn sợ xảy ra chuyện?

- Sẽ để cho ta đi thử thực lực của hắn trước một chút!

Nê Chiểu Chi Thần phân hóa ra một phân thân, hướng phía Cửu Long Thiên Đế Liễn vọt tới, muốn chiếm đoạt đầu công. Thần linh khác không cam lòng yếu thế, rất nhiều thần linh hướng về Cửu Long Thiên Đế Liễn. Chúng thần sao lại không hiểu tâm tư Tử Vong Chủ Thần, nhưng bọn họ không lo lắng, bọn hắn chỉ cần đi ra đánh đấm giả bộ có khí thế một chút là được, nếu có phiền toái ngay lập tức chạy trốn.

- Muốn nhiều người khi dễ ít người sao?

- Hôm nay liền để các ngươi mở mang kiến thức một chút cái gì gọi là quần ẩu!

- Ngự giá thân chinh!

Vô số kim quang rực rỡ, 10 vạn thiên binh hàng lâm!

Chương 401: Chúng thần vẫn lạc! Quy tắc — tổn thương vô hiệu hóa! Chiến đấu lục đại Chủ Thần!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

Chu Dương trải qua nỗ lực không gián đoạn, bốn chiều thuộc tính đều đạt tới 9 vạn điểm. Hiệu quả ngự giá thân chinh Cửu Long Thiên Đế Liễn có thể triệu hoán 10 vạn thiên binh tương đương 1 phần 3 thuộc tính cường đại của Chu Dương. Nói cách khác, thuộc tính thiên binh hiện tại Chu Dương gọi tới đạt tới 3 vạn điểm. Thuộc tính đại đa số Hạ Vị Thần cao nhất mới 1 vạn điểm, cho dù Hạ Vị Thần thực lực xuất chúng cũng bất quá bốn chiều thuộc tính hơn 1 vạn điểm chút xíu, cùng thiên binh của Chu Dương so sánh quả thực cực kỳ yếu ớt. Luận thuộc tính đơn thuần một thiên binh đã có thể khi dễ nhiều thần linh. Đương nhiên, thực lực đến tầng thứ thần linh, thuộc tính đã là trên gấm thêm hoa, trọng yếu nhất là năng lực của thần linh cùng thần lực. Cũng không phải nói thuộc tính không hữu dụng, thuộc tính cường đại vẫn có thể nghiền ép tất cả.

Thu Thần là người đầu tiên vọt tới, trên mặt không chút phật lòng.

- Phân thân sao?
- Chỉ là phân tâm cũng dám ở trước mặt chúng ta phô trương! Thật là muốn chết!
- Thu chi điêu tàn, hết thảy vỡ nát cho ta!

Vô số gió xoáy xào xạc hiện ra, không đợi rơi vào trên thân thiên binh, người đã bị thiên binh một quyền đánh bay ra ngoài, nghênh không biến thành một đoàn huyết vụ.

- Một quyền đánh bể Thu Thần?

Động tác chúng thần hơi cứng đờ, thần sắc ngốc trệ. Rõ ràng chỉ là phân thân, tại sao có thể có sức chiến đấu đáng sợ như vậy?

Thực lực Thu Thần mặc dù tại bên trong Chúng Thần minh chỉ là trung đẳng, nhưng cũng không có yếu tới mức này. Chẳng trách cả Quang Minh Thần cùng Hắc Ám Thần cũng không cách nào trốn, thí thần giả quả nhiên biến thái. Thu Thần nổ thành huyết vụ lại lần nữa ngưng tụ thành hình, trong mắt tất cả đều là vẻ kinh hãi. Vốn tưởng rằng có thể ra danh tiếng, một quyền miểu sát thiên binh, không nghĩ đến kết quả miểu sát cư nhiên là mình.

- Mọi người cẩn thận một chút! Vật này không đơn giản, lực

lượng cực kỳ lớn!

- Cái này không phải phí lời sao?

Cảnh tượng Thu Thần bị đánh bể chúng ta thấy rõ ràng. Cả phân thân thần linh cũng có thể đánh nổ, há sẽ là mặt hàng đơn giản.

Rất khiến thần linh khiếp sợ ở chổ số lượng thiên binh không phải một hai người, mà là 10 vạn người... Nếu mà bọn họ không phải ảo ảnh, toàn bộ nắm giữ thực lực đáng sợ bậc này, ai sẽ là địch thủ 10 vạn thiên binh chứ? !

Ít nhất luận lực lượng đơn thuần, cả Chủ Thần cũng phải đứng dịch sang bên.

- Cái con gà yếu kém này, xem ta!

Lực Lượng Chi Thần khinh thường cười một tiếng, tung người nhảy lên một cái, sãi bước đi tới trước mặt thiên binh.

- Thiên thần chi lực!

Toàn thân thân thể Lực Lượng Chi Thần hiện lên kim quang thần thánh vô cùng, mỗi cái hoa văn cơ thể đều hiện lên màu vàng, vô cùng loá mắt. Đây là thiên phú thuộc về Lực Lượng Chi Thần, trên phạm vi lớn cường hóa lực lượng bản thân

- Chết đi cho ta!

Lực lượng Lực Lượng Chi Thần tăng vọt gấp 10 lần, ầm ầm một quyền đánh nát thiên binh cầm đầu thành vô số vụn ánh sáng. Trên nắm tay truyền tới lực phản chấn to lớn để cho cơ thể hắn hơi cứng đờ.

- Làm rất tốt!

Nhưng mà, khen ngợi vài câu xong, Lực Lượng Chi Thần liền bị rất nhiều thiên binh chìm ngập, cả kêu thảm thiết cũng không có phát ra, trực tiếp biến thành một bãi thịt vụn. Mặc dù thuộc tính lực lượng Lực Lượng Chi Thần tăng vọt, nhưng ba chiều thuộc tính khác không được, đối mặt quần ẩu, hắn không chết thì ai chết a!

Một khắc trước đám thần linh còn sĩ khí dâng cao, sau một khắc biến thành chim cút, bị đánh oa oa thét lên, lấy tốc độ nhanh hơn so với trước kia chạy trở về. Nhưng mà, bốn chiều thuộc tính thiên binh nghiền ép, ngoại trừ mấy gia hỏa chạy tương đối nhanh, thần linh

khác đều bị đánh nát tại chỗ.

- Chủ Thần cứu mạng!

Mấy thần linh trốn về nhìn đến mấy thần linh bị đánh nát lần nữa sống lại, xong lại bị đánh chết. Không có năng lực phục sinh trực tiếp bị thiên binh lấy thần cách, tan biến không còn dấu tích. Thần linh vậy mà cư nhiên bị phân thân đánh chết, ai dám tin chuyện này chứ?

10 vạn phân thân cường lực, không có thần linh nào dám cùng cứng rắn liều mạng. Khỏi cần phải nói, chỉ riêng nhìn lục đại Chủ Thần mỗi người nhíu mày, đã có thể thấy được đại khái rồi.

- Quy tắc —— công kích vật lý vô hiệu hóa!

- Sinh mệnh —— cứu rỗi!

Đòn công kích bình thường các thiên binh mất đi tác dụng, vô pháp tạo thành tổn thương đối với thần linh. Ngay cả thần linh vỡ thành mảnh vụn lại lần nữa ngưng tụ, sống lại. Sự chênh lệch Thần linh cùng Chủ Thần lớn khó có thể lường được, căn bản không cùng một đẳng cấp.

- Đa tạ Sinh Mệnh Chủ Thần cùng Quy Tắc Chủ Thần!

Các thiên binh công kích mất đi hiệu quả, vô pháp tạo thành tổn thương. Thù hận trên người thần linh được nhen nhóm đủ loại thần lực bắt đầu nghiền ép, thiên binh như lúa mạch bị gặt một mãnh ngã xuống.

- Ha ha thí thần giả, đây chính là lá bài tẩy của ngươi sao?

- Ta muốn lấy lại thần cách của ta! Ngươi tên khốn đáng chết này!

Đám thần linh như phát điên hướng về Cửu Long Thiên Đế Liễn, chỉ thấy Chu Dương từ bên trong thản nhiên đi ra. Hắn vốn đã sửa sang lại y phục mình xốc xếch, xong, vẻ mặt khó chịu nhìn đến đám thần linh phát điên này...

Mình làm chuyện kia đang thoải mái, kết quả bị người quấy rầy, vô luận ai cũng sẽ nổi nóng.

- Ta để các ngươi sống lâu một chút, các ngươi vì sao lại muốn chết như vậy?

- Các ngươi đã thành tâm thành ý muốn chết, vậy ta liền từ bi

thành toàn các ngươi!

Chu Dương lật tay lấy ra Thí Thần Thương, thân hình như tia chớp mà qua.

Ảo ảnh liên tiếp thoáng qua, tốc độ nhanh đến ngay cả thần linh cũng không phản ứng kịp. Thần mặt trời là người thứ nhất bạo nổ tại chỗ, biến thành vô số ánh lửa màu đỏ phân tán bốn phía. Thứ hai là nguyệt lượng nữ thần, cái thứ 3 là Lực Lượng Chi Thần. Toàn bộ thần linh xâm phạm, vô luận có Thần Chức hay không, tại trước mặt Chu Dương đều bị một thương đâm chết. Chu Dương thu hồi Thí Thần Thương, mấy chục thần linh đều chết thảm tại chỗ, không có một người sống. Thần linh chi huyết hòa chung một chỗ, tản ra mùi máu tanh nồng nặc. Trong sân còn sống chỉ có công tượng đại thần cùng Nữ thần trí tuệ và số ít mấy thần linh không có xuất thủ.

- Tiếp theo đến phiên các ngươi!

Thí Thần Thương trong tay Chu Dương chỉ hướng trên cao, sáu đoàn ánh sáng to lớn sáng tỏ.

- Ta vẫn chưa từng giết Chủ Thần, các ngươi đã đến, vậy cũng đừng đi nữa!

Vừa dứt lời, thân ảnh Chu Dương đã trở thành nhạt, sau một khắc, Thí Thần Thương thẳng đến Sinh Mệnh Chủ Thần. Cứ như chơi game vậy, trước hết giết nhũ mẫu. Thí Thần Thương đâm trúng thân thể Sinh Mệnh Chủ Thần, phảng phất đâm vào một cái ảo ảnh, không có tạo thành một nửa điểm thương tổn đối với không gian Chủ Thần. Lục đại Chủ Thần trước mắt trở nên có chút không chân thực, phảng phất cách tầng tầng không gian, vô pháp thương tổn đến.

- Không gian — vạn trọng huyễn giới!
- Quy tắc — tổn thương vô hiệu hóa!
- Trật tự — giam cầm!
- Sinh mệnh — tuổi thọ tước đoạt!
- Tử vong — hủy diệt chi liêm!
- Vận mệnh — tử vong tức là nơi trở về của ngươi!

Lục đại Chủ Thần cùng xuất thủ, mở màn chính là sát chiêu. Da thịt Chu Dương khô quắt, tuổi thọ tước đoạt, giam cầm tại chỗ không

cách nào di động. Tử Vong Chủ Thần vung đến Lưỡi hái tử vong thu hoạch chém xuống. Quang mang qua đi, Chu Dương biến mất.

- Người đâu?

Lục đại Chủ Thần ngưng trọng, sáu người xuất thủ cư nhiên không có giết chết thí thần giả?

Bên trong hư vô, tại chỗ xuất hiện một cái hắc động, tản ra năng lực thôn phệ cường đại, hướng phía lục đại Chủ Thần rơi xuống.

- Siêu Thần cấp năng lực hư vô!

Miễn dịch toàn bộ tổn thương!

Chương 402: Đánh vỡ hạn chế tầng thứ ba! Đánh nát nơi có chủ thần!

Hắc động hư vô tản ra lực lượng thôn phệ hết thảy, hướng phía sáu vị Chủ Thần rơi xuống. Sinh Mệnh Chủ Thần cách gần nhất, tại chỗ bị nuốt vào trong phảng phất hóa thành hư vô, cái gì cũng không còn sót lại. Sinh Mệnh Chủ Thần tại chỗ từ trần!

- Quy tắc — thôn phệ vô hiệu hóa!

Không thể không nói, quy tắc chi thần chính là gia hỏa có thể ác tâm người chết, không ngừng thi hành hiệu quả tiêu cực, chán ghét một nhóm.

- Trước tiên đối phó bụi đời ngươi này đã!

Chu Dương sử dụng xiềng xích trật tự hướng về phía quy tắc chi thần quấn qua, trong nháy mắt giam cầm, vô pháp vận dụng thần lực trong cơ thể.

- Làm sao có thể, ngươi làm sao có thể nắm giữ trật tự liên khóa!

Quy tắc cùng Trật Tự thần ngây ngẩn cả người, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chu Dương hướng về chúng thần bao vây.

- Vô dụng, ngươi tại bên trong quy tắc, vô pháp tạo thành tổn thương đối với chúng ta!

Mặc dù thần lực bị giam cầm, quy tắc chi thần lại không sợ một chút. Thực hiện tổn thương vô hiệu hóa cùng thôn phệ vô hiệu hóa, giống như nhổ răng Chu Dương, băm đoạn móng vuốt lão hổ, mất đi năng lực đả thương người. Đối mặt lục đại Chủ Thần cùng xuất thủ, cho dù Chu Dương chết, cũng có thể kiêu ngạo. Thậm chí, trong một đoạn thời gian tương lai rất dài, hắn sẽ ở bên trong tân thần minh biến thành một cái cấm kỵ cùng Truyền thuyết. Chết nhiều thần linh như vậy, cho dù so với chư thần hoàng hôn cũng không kém bao nhiêu.

- Ngươi thật sự cho rằng dựa quy tắc trước là có thể hoàn toàn giam cầm ta sao? Ngây thơ!

Chu Dương vọt tới chính giữa sáu vị Chủ Thần, cười nói:

- Thần chi giễu cợt!

Mặc dù loại năng lực này chỉ là thần cấp, đối với sáu vị Chủ Thần cũng có tác dụng cực lớn, sáu vị Chủ Thần nhất thời mất lý trí, sử dụng man lực phát động công kích đối với Chu Dương. Mặc dù chỉ có thể kéo dài thời gian rất ngắn, nhưng đã đủ. Thần chi giễu cợt có thể đề thăng gấp 10 lần phòng ngự mình, miễn dịch 99% tổn thương, hơn nữa phản ngược 300% tổn thương. Hiệu quả Tử Kim Hỗn Nguyên Khải trên thân hoàn trả tổn thương, cao nhất có thể hoàn trả gấp 10 lần tổn thương. Trừ chỗ đó ra, Chu Dương còn có năng lực bụi gai, đồng dạng có thể phản ngược tổn thương. Lại thêm Tử Kim Hỗn Nguyên Khải di hoa tiếp mộc cùng quy tắc chi thần tiến hành khóa lại, tổn thương hiện Chu Dương nhận được, quy tắc chi thần còn có thể tiếp nhận lại một nửa. Bốn người chồng chất, phản ngược tổn thương sẽ cực kì khủng bố. Sáu vị Chủ Thần đồng thời hướng về phía Chu Dương xuất thủ, phát hiện Chu Dương đứng tại trung tâm không chút tổn hao nào, ngược lại thì bọn họ đã tổn thương không nhẹ, từng người từng người thân thể nổ tung, huyết nhục bay tán loạn. Thảm nhất thuộc về quy tắc chi thần, triệt để bạo nổ, vô số huyết nhục bay tán loạn.

- Quy tắc thần cách tới đây cho ta!

Chu Dương liên tục sử dụng thần chi đánh cắp, cướp đoạt.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ một vạn năm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 5000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 5000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 5000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được quy tắc thần cách. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 5000 điểm. »

Chu Dương từng vừa gặp mặt đã sử dụng qua thần chi đánh cắp đối với Chủ Thần, toàn bộ thất bại. Thẳng đến một khắc đánh bể Quy Tắc Chủ Thần này, thần chi đánh cắp toàn bộ thành công. Mất đi quy tắc thần cách, Quy Tắc Chủ Thần đã không có năng lực sống lại. Thời gian ngắn ngủi, Chu Dương thuấn sát Sinh Mệnh Chủ Thần cùng Quy Tắc Chủ Thần, bốn vị Chủ thần khác đều bị thương trình độ bất đồng. Nữ thần trí tuệ cùng Công Tượng Chi Thần phương xa xem cuộc chiến trợn mắt hốc mồm, như thế nào cũng không nghĩ đến thí thần giả cư nhiên hung tàn tới mức này. Sáu vị Chủ Thần đồng thời hướng về phía hắn hạ độc thủ, cư nhiên hoàn hảo không chút tổn hại, ngược lại để hắn giết chết hai vị Chủ Thần. Đây là một chuyện bất khả tư nghị cỡ nào.

- Hỗn đản!

Bốn vị Chủ Thần còn dư lại mới vừa từ bên trong hiệu quả thần chi giễu cợt tỉnh lại, lập tức bay về phía phương xa, không dám tiếp cận Chu Dương lần nữa, rất sợ hắn làm lại thêm một lần tuyệt chiêu hồi mãy. Nổi giận nhất đích chính là Trật Tự Chủ Thần. Hắn cùng với quy tắc chi thần một người có hai bộ mặt, như hình với bóng, bộ ánh mắt kia dường như muốn ăn thịt người.

- Không gian, đày hắn tới bên trong bóng tối vĩnh hằng, trước hết để cho hắn ở trong bóng tối một vạn năm!

Mất đi quy tắc chi lực Quy Tắc Chủ Thần cùng năng lực phục sinh Sinh Mệnh Chủ Thần, bọn họ mất đi quá nhiều thủ đoạn chế ước Chu Dương. Ngược lại thì Chu Dương không có quy tắc ràng buộc, lần nữa khôi phục sức chiến đấu kinh khủng. Tiếp tục tiếp, bốn vị Chủ Thần còn lại cũng sắp bước vào vết xe đổ Sinh Mệnh Chủ Thần cùng Trật Tự thần.

- Ta vừa vì Sinh Mệnh Chúa Tể, vĩnh hằng bất diệt!

Trong bóng tối toát ra điểm điểm lục quang, Sinh Mệnh Chủ Thần cư nhiên sống lại.

- Quy Tắc Chủ Thần, phục sinh cho ta!

Điểm điểm lục quang hỗn hợp, trong thời gian ngắn, Quy Tắc Chủ Thần cũng lần xuất hiện. Hắn đã không phải là Chủ Thần, mất đi thần cách xong, hắn cũng không phải thần linh, chỉ có thể coi là một cái bán thần cường đại. Vì thế cho nên, hắn đã mất đi năng lực uy hiếp đối với Chu Dương.

- Quả nhiên ác tâm, bất quá ngươi lần này không có cơ hội phục sinh!

Chu Dương ngay lập tức xuất hiện ở trước người Sinh Mệnh Chủ Thần, nắm đấm ầm ầm nện xuống. Nhưng mà, khoảng cách Chu Dương cùng Sinh Mệnh Chủ Thần chẳng những không có rút ngắn, ngược lại càng ngày càng xa, phảng phất cách ngàn vạn thế giới. Không gian Chủ Thần xuất thủ lần nữa.

- Vĩnh Hằng trục xuất!

- Ngươi trước hết ở tại bên trong bóng tối vô tận một vạn năm đi!

Chu Dương biến mất giữa không trung hỗn độn. Chỗ đó cách cái thế giới này vô cùng xa, muốn lại lần nữa trở về không phải là sự tình đơn giản, ít nhất cũng phải hao tốn hàng ngàn hàng vạn năm.

- Cuối cùng kết thúc! Thí thần giả quá đáng sợ!

Hồi tưởng chiến đấu lại trước, lòng chúng thần vẫn còn sợ hãi. Quy Tắc Chủ Thần đã mất đi Thần cách Chủ Thần, từ nay về sau quy tắc chi thần vĩnh viễn biến mất. Điều này đại biểu một vị chủ thần vẫn lạc.

- Yên tâm, ta sẽ tìm một cho ngươi cái thần cách Thượng Vị Thần thích hợp!

Trật Tự Chủ Thần hướng về phía Quy Tắc Chủ Thần phục sinh xong an ủi. Thần linh bị chết thất thất bát bát, quy tắc cũng đã bị đánh vỡ, Chủ Thần không quan tâm phổ thông thần có thể lật lên đợt sóng gì.

- Có phải các người cao hứng quá sớm hay không!

Chu Dương xuất hiện tại chỗ lần nữa, thân thể đám người không tự

chủ được rút lui, phảng phất trở lại địa phương lúc ban đầu.

- Lực lượng thời gian!

Có chủ thần không nhịn được kinh hô một tiếng, ánh mắt lộ ra vẻ tuyệt vọng. Không chờ phản ứng lại, đầu không gian Chủ Thần đã nổ tung.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 5000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ một vạn năm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 5000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 5000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được quy tắc thần cách. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 5000 điểm. »

« hệ thống nhắc nhở, bốn chiều thuộc tính thân thể túc chủ đã đạt đến 10 vạn điểm tới hạn, chúc mừng túc chủ đột phá tầng thứ ba hạn chế khí, giãy giụa thoát khỏi xiềng xích cuối cùng, vô pháp cảm nhận được lực lượng hạn chế. »

- Hiện tại, mỗi một người các ngươi đều phải chết!

Chu Dương cảm nhận được lực lượng không cách nào tưởng tượng, có loại thoải mái không nói ra được. Vừa dứt lời, năm đạo thanh âm vang rền đồng thời vang dội, nơi có chủ thần một hơi bị Chu Dương đánh nát. Lục đại thần cách tại trong lòng bàn tay Chu Dương lấp lóe.

Chương 403: Chư thần hoàng hôn! Đây là quà nhỏ ta cho chuẩn bị các ngươi, kinh sợ

không ngạc nhiên mừng rỡ, đâm không kí

- Vốn tưởng rằng các chủ thần rất lợi hại, không nghĩ đến không gì hơn cái này!

Trong tay Chu Dương sáu cái Thần cách Chủ Thần, trên mặt lộ một nụ cười. Một màn này mấy thần linh thấy không khỏi sợ hết hồn hết vía. Thí thần giả quá mạnh mẽ, lục đại Chủ Thần liên thủ cư nhiên bị hắn diệt cả đoàn!

Trừ Thời Gian Chủ Thần chưa từng xuất hiện, Chủ Thần hầu như đã diệt tuyệt. Thật chẳng lẽ không có thần linh có thể chế ước thí thần giả sao?

Chỉ có thể mặc cho hắn muốn làm gì thì làm!

- Không biết đồng thời dung hợp sáu cái Thần cách Chủ Thần sẽ như thế nào?

- Một hồi cũng phải tìm Thời Gian Chủ Thần, thu góp toàn bộ thần cách chủ thần mới được.

Chu Dương tự lẩm bẩm, cái ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, tất cả bên người bắt đầu biến hóa. Thời gian ở bên người nhanh chóng rút lui, Thần cách sáu Chủ Thần biến mất, hết thảy tất cả lại trở về nguyên điểm. Chu Dương trầm mặt, hắn lại lần nữa trở lại bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn, lúc này toàn bộ thần linh vừa mới tụ tập, đang chuẩn bị tiến hành chinh phạt đối với Chu Dương.

Thời gian rút lui!

Thời Gian Chủ Thần xuất thủ!

Chu Dương thay quần áo xong, sãi bước từ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn đi ra, ánh mắt nhìn ra vị trí sáu vị Chủ Thần. Chùm sáng lớn nhất bầu trời biến thành bảy đạo, bảy đại Chủ Thần tề tụ. Một chiêu đảo ngược thời gian để cho Chu Dương vất vả uổng phí, tất cả trở về nguyên điểm.

- Chúng ta đã thăm dò rõ ràng lá bài tẩy của ngươi rồi! Lần này tuyệt sẽ không dẫm lên vết xe đổ!

Trừ Thời Gian Chủ Thần ra lục đại Chủ Thần sậm mặt lại nhìn về

phía Chu Dương, ánh mắt phẳng phất đang phun lửa. Mặc cho ai biết rõ mình vừa rồi bị thí thần giả giết chết, tâm tình cũng sẽ không dễ chịu.

- Lúc trước là diễn tập, chính là vì thăm dò rõ ràng thực lực cùng lá bài tẩy của ngươi, đương nhiên, nếu mà ngươi không ngăn được, tự nhiên không có tư cách thấy được thủ đoạn chân chính của chúng ta.

- Ngươi cho rằng chỉ có mình mới biết khống chế thời gian chi lực sao?

- Thời gian rút lui ta cũng biết! Trở lại cho ta!

Cảnh vật bắt đầu biến ảo, sáu cái thần cách trong tay Chu Dương, nhìn về phía một bóng sáng trong hư không, đây chính là Thời Gian Chủ Thần. Đây là một lá bài tẩy các chủ thần đặc biệt lưu lại cho mình, cho dù Chu Dương chiến lực khủng bố, toàn bộ bọn họ bị giết, cũng có thể làm lại lần nữa. Chỉ cần Thời Gian Chủ Thần không xuất hiện vấn đề, bọn họ liền vĩnh viễn sẽ không chết.

- Ta mới là chúa tể thời gian

Cảnh vật lần nữa biến ảo, lục đại Chủ Thần cùng thần linh chết đi tái hiện. Các chủ thần lần này không có nụ cười, tất cả trong ánh mắt đều là kinh hãi.

- Các ngươi nhanh xuất thủ một chút, hắn chưởng khống đối với lực thời gian không thể kém so với ta, không ra tay các ngươi sẽ vĩnh viễn biến mất!

Thời Gian Chủ Thần hướng về phía sáu vị Chủ Thần lớn tiếng kinh hô, thúc giục bọn họ nhanh động thủ một chút.

Lục đại Chủ Thần không nghĩ đến Chu Dương nắm giữ đối với thời gian chi lực cư nhiên đạt đến trình độ kinh khủng như vậy, lại có thể cùng Thời Gian Chủ Thần cướp đoạt quyền chưởng khống thời gian. Lần này, hết không thể xuất hiện bất luận cái ngoài ý muốn gì!

- Quy tắc — tổn thương vô hiệu hóa!

- Quy tắc — thôn phệ vô hiệu hóa!

- Quy tắc — phản thương vô hiệu hóa!

- Không gian — vạn trọng huyễn giới!

- Sinh mệnh — tuổi thọ tước đoạt!
- Tử vong — linh hồn thu hoạch!
- Trật tự — xiềng xích trật tự!
- Vận mệnh — chết không có chỗ chôn!

Những thứ này đồng loạt rơi vào trên thân Chu Dương, thần lực giam cầm, tuổi thọ nhanh chóng giảm bớt, linh hồn rời thân thể. Trên thân còn xiềng xích trật tự, cùng Chủ Thần cách vạn trọng huyễn giới, vô pháp đánh ra tổn thương. Hướng theo thần lực biến mất, Chu Dương đã vô lực tranh thủ quyền chưởng khống thời gian cùng Thời Gian Chủ Thần. Bảy vị Chủ Thần 7 đánh một, năng lực phối hợp liên tục, Chu Dương chỉ có thể nuốt hận.

- Tất cả đều kết thúc!
- Thí thần giả, ngươi chắc chắn phải chết!
- Chủ Thần! Rất không tồi!
- Lần này các ngươi rốt cuộc đã tụ tập đủ!

Chu Dương mặc dù rơi vào hạ phong, nhưng không hoảng loạn, trên mặt từ đầu tới cuối duy trì nụ cười tự tin.

- Phô trương thanh thế!
- Chết đã đến nơi còn dám miệng cứng rắn!
- Thí thần giả, thực lực của ngươi rất không tồi! Ta thừa nhận ngươi là đối thủ mạnh mẽ nhất chúng ta gặp qua, nếu không phải bảy vị Chủ Thần hợp lực, người thắng lợi nhất định sẽ là ngươi.
- Muốn trách chỉ có thể trách ngươi quá mức tự đại, nếu mà ngươi có thể cẩn thận một chút, kích phá từng chúng ta, ngươi còn có cơ hội. Nhưng bây giờ, ngươi đã không có cơ hội lật bàn!

Đây cũng là chúng thần tương đối may mắn một chút. Nếu mà bảy vị Chủ Thần bị Chu Dương từng cái kích phá, hơn nữa Thời Gian Chủ Thần trọng yếu nhất bị giết đi,thì chắc chắn bọn họ không có cơ hội lật bàn. Hết thảy đều bởi vì Chu Dương quá mức cuồng vọng, mưu toan khiêu chiến toàn bộ thần linh, mới sẽ ép mình vào tuyệt lộ. Bảy vị Chủ Thần nhìn chằm chằm Chu Dương, mỗi người có bàn tính của

mình. Giải quyết Chu Dương xong, tất cả bọn họ sẽ nghĩ hết biện pháp đạt được thân thể Chu Dương, lấy được bí mật cường đại của hắn. Nếu có thể thành công, đạt được phương pháp nắm giữ nhiều loại đại năng lực mạnh mẽ, thu góp Thần cách bảy vị Chủ Thần không thành vấn đề.

- Các ngươi cho rằng người thắng sẽ là các ngươi sao?

- Không, tất cả xa xa còn chưa có kết thức!

Chu Dương lật tay lấy ra đạn vô hạn Desert Eagle, đây là đồ hắn chuẩn bị xong lúc trước. Cho dù năng lượng cùng thần lực biến mất, cũng không cách nào ảnh hưởng đến món đồ này. Đương nhiên, mình còn có lá bài tẩy cuối cùng. Siêu thần khí — chư thần hoàng hôn. Chu Dương chuẩn bị chư thần hoàng hôn là lá bài tẩy phòng ngừa vạn nhất, không đến vạn bất đắc dĩ sẽ không sử dụng. Lúc ban đầu một hơi đánh nát sáu vị Chủ Thần, sự tình chứng minh Chu Dương suy nghĩ nhiều, không nghĩ đến Thời Gian Chủ Thần vừa đến, tại chỗ lật đổ thế cục. Chu Dương bất đắc dĩ chỉ có thể sử dụng đại sát khí này..

- Ngươi muốn dùng loại đồ chơi nhỏ này đối phó chúng ta sao?

- Đầu óc ngươi là ngớ ngẩn hay sao!

- Thí thần giả, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!

Chư thần nhìn thấy Chu Dương lấy ra súng lục Desert Eagle, rối rít cười như điên không ngừng

Đồ chơi nhỏ này cả tư cách liên kích phá phòng ngự bọn họ cũng không có.

- Không, nó sẽ là của ác mộng các ngươi!

Chu Dương lặng lẽ đem một cái tay chạm vào chư thần hoàng hôn ẩn núp, nhìn vẻ chúng thần mặt nắm chắc phần thắng cười lên.

- Nghênh đón thời kỳ cuối cùng thuộc về các ngươi đi!

- Ta đã chuẩn bị lễ vật cho chúng thần—— chư thần hoàng hôn.

- Ta không tin đến trình độ này, ngươi còn có thể nhảy ra đợt sóng!

- Buông xuống giãy chết!

Mấy thần linh còn đang kêu gào, vừa mới nói được nửa câu, thân thể sáng ngời thần huy biến mất. Bộ dáng kia phảng phất đống lửa gặp phải hồng thủy, ánh lửa cả cơ hội giãy giụa cũng không có, trong nháy mắt biến mất.

- Thần lực của ta biến mất! Lực lượng trở nên rất yếu a!
- Đáng chết, tại sao có thể như vậy? !
- Thần lực của ta, thần cách của ta, ta làm sao không cảm giác được chút nào!
- Đáng chết, đây là cái tà thuật gì!

Bảy đại Chủ Thần cũng không thể thoát khỏi may mắn, thần lực trong cơ thể tan biến không còn dấu tích. Đại năng lực đã từng có thể điều động quy tắc mạnh mẽ tan biến không còn dấu tích, biến thành một người phàm nhân bình thường.

- Lễ vật của ta các ngươi có hài lòng hay không?
- Có kinh sợ không sợ hãi không? Có ăn bắn hay không?

Chu Dương giơ lên đạn vô hạn Desert Eagle, dẫn đầu nhắm ngay Thời Gian Chủ Thần.

Chương 404: Thu Nữ thần trí tuệ! Muốn thần cách gì tùy ý chọn, không có cách nào chính là thần cách nhiều

Nếu mà Thời Gian Chủ Thần còn là Chủ Thần cao cao tại thượng, đương nhiên sẽ không để ý súng ống, vật này trong mắt hắn chính là tiểu đồ chơi, cả tư cách phá vỡ phòng ngự hắn cũng không có. Lúc này không giống khi xưa nữa rồi, tiểu đồ chơi đã biến thành uy hiếp trí mạng. Không có cho Thời Gian Chủ Thần cơ hội phản ứng, tiếng súng vang lên, đầu Thời Gian Chủ Thần tại chỗ bạo nổ, thi thể không đầu lại lần nữa té ngã trên đất. Cảnh tượng Thời Gian Chủ Thần chết thảm phảng phất là một tín hiệu, chứng thật tất cả không là ảo giác. Sáu vị thần còn lại cùng thần linh khác trong nháy mắt hiểu được, hết thảy những thứ này đều là thật.

Thời Gian Chủ Thần chết...

Hơn nữa là chết tại trên thân tiểu đồ chơi hình dáng không đặc biệt gì, đây là nực cười bực nào.

- Ta thấy qua loại Súng ống này, nếu như chúng ta chạy trốn, không có một người có thể chạy trốn thành công, nhất thiết phải tiêu diệt hắn chúng ta mới có cơ hội sống!
- Bảo vệ Sinh Mệnh Chủ Thần, chỉ cần có hắn ở đây, chúng ta nhất định có thể sống lại!
- Không chỉ chúng ta bị ảnh hưởng, hắn khẳng định cũng bị ảnh hưởng, nếu không cũng không có khả năng sử dụng vật này tới đối phó chúng ta!
- Chúng ta nhiều người, hắn sẽ thua không thể nghi ngờ!

Công tượng đại sư cố gắng cho lòng tin mọi người, mấy thần linh ngăn ở trước mặt Sinh Mệnh Chủ Thần, lúc mấu chốt có thể chặn súng cho Sinh Mệnh Chủ Thần. Những người khác rối rít hướng về Chu Dương. Bọn họ hiểu rõ thực lực Chu Dương đáng sợ đến cỡ nào, không có Thời Gian Chủ Thần chế ước, bọn họ chắc chắn phải chết. Đương nhiên, thần minh cũng không phải một lòng. Còn có bảy tám thần linh hướng về thi thể Thời Gian Chủ Thần, tìm kiếm thần cách. Đây là cơ hội tốt bọn hắn một bước lên trời!

Thời Gian Chủ Thần a!

Đây là Chủ Thần mạnh nhất, chỉ cần có được Thần cách Thời Gian Chủ Thần, bọn họ chính là người thắng lớn nhất!

Nếu không thì cho dù chiến thắng Chu Dương, bọn họ vẫn ở thần vị trước đó. Bậc cơ hội này nếu không nắm lấy cho thật chắc, khác gì cá mặn ướp muối?

Còn có mấy thần linh cảm thấy thần lực biến mất, lập tức hướng về phương xa lao nhanh. Loại cảm giác mất đi thần lực, vô cùng nhỏ yếu này để bọn hắn không có nửa điểm cảm giác an toàn, trong tay Chu Dương còn có vũ khí uy hiếp sinh mạng, đem hy vọng ký thác vào trên người người khác, đây là sự tình không thể thực hiện. Một chư thần hoàng hôn đem thần linh đánh rớt Phàm Trần, bọn họ biểu hiện trăm loại trạng thái của nhân gian. Trên bản chất Thần linh cũng là người, chỉ là người cường đại mà thôi. Toàn bộ quả bom Chu Dương vốn đã đem chôn nổ, bạo nổ to lớn trong nháy mắt đem mấy vị thần linh nổ lên trời, vô số đoạn chi tàn phế thịt bay tán loạn. Chỉ

một lần bạo nổ, ít nhất hơn mười vị thần linh chết đi, triệt để hù dọa dũng khí đám thần linh còn sống. Đám thần linh không còn có tâm tư ở lại chút nào nữa, thật nhanh hướng về phương xa thoát đi.

Bọn họ không tin Chu Dương có thể ảnh hưởng toàn bộ khu vực, chỉ cần trốn khỏi cái phạm vi này, nhất định có thể khôi phục thần lực. Đến lúc đó, Chu Dương có bao xa, bọn họ liền lăn bấy xa, không còn dám gặp lại Chu Dương. Desert Eagle trong tay Chu Dương liên tục nổ súng, thu cắt tính mệnh thần linh. Đương nhiên, hắn hạ thủ trọng điểm đối với thần linh cấp bậc chủ thần, trước tiên đem gia hỏa này giải quyết. Cho dù thần linh khác chạy trở về, cũng là tôm cá nhỏ, không liên quan đại cục.

- Các cô nương, đi ra chiêu đãi khách!

Chu Dương hướng về phía chúng nữ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn hô. Một lát sau, bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn nhảy ra từng người từng người nữ nhân. Trên người các nàng võ trang đầy đủ, có người cầm lấy súng máy Gia Đặc Lâm, có người cầm lấy bazooka. Miêu Linh Nhi tiểu Loli này càng khuếch đại, tay trái cầm súng tiểu liên, phải tay cầm súng bắn tỉa, hướng về phía phương hướng thần linh trốn chạy nổ súng. Chúng nữ ngoại trừ nữ cảnh sát Tina ra, còn lại thì cả đám hầu như nhắm bắn rất dở, tất cả đều là bắn ra tùy duyên. Duyên phận đến, ngươi sẽ chết, duyên phận không đến, tiếp theo cứ bắn thêm mấy phát chắc chắn cũng sẽ có duyên. Dù cho nhắm bắn kém cỡ nào, không ngăn được đạn nhiều. Dày đặc mưa đạn bắn phá, từng phát bazooka tiến hành oanh tạc khu vực, có thể chạy mất thần linh mới gọi có vấn đề. Hỏa lực qua đi, trong sân chỉ còn lại một thần linh. Đương nhiên, đây cũng là kết quả Chu Dương đặc biệt nhắc nhở qua xong.

- Ngươi vì sao không giết ta?

- Từ khi nào thì bắt đầu, ta biến thành bình hoa dựa vào mỹ mạo ăn cơm.

- Theo lẽ thường lại nói, ngươi hẳn lưu lại yêu thần mới đúng. Nữ thần trí tuệ nhìn đến Chu Dương, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ nghi hoặc. Nàng hiểu rõ tính cách Chu Dương, khỏi cần phải nói, chỉ nhìn quân đoàn nữ tử bên người hắn liền có thể thấy được chút ít. Chu Dương phân phó chúng nữ thu thập thần cách các đại thần linh, hắn đi tới bên cạnh Nữ thần trí tuệ cười nói:

- Thần tình yêu vừa nhìn chính là phóng lãng hàng, hơn phân

nửa không phải thân thể thuần khiết.

- Ngươi băng thanh ngọc khiết phù hợp khẩu vị của ta hơn.

- Thế nào? Có nguyện ý trở thành nữ nhân của ta hay không?

Chu Dương nói ngay vào điểm chính, nguyện ý liền mang đi, không muốn liền đánh chết, cực kỳ đơn giản.

- Ta còn có lựa chọn khác sao?

Nữ thần trí tuệ giang tay ra, cười nói:

- Ta sẽ tận lực vai diễn nhân vật vợ tốt. Đã nhận được Nữ thần trí tuệ trả lời, trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ hài lòng.

Dựa theo lẽ thường, chúng nữ nhìn thấy nhiều thi thể huyết nhục mơ hồ như vậy, theo lý cảm thấy ác tâm. Nhưng mà, lúc này lại tương phản, các nàng xem đến rất nhiều thi thể lại hưng phấn không thôi. Không để ý phía trên dính đầy máu tươi, không ngừng từ trên thi thể đào ra từng cái thần cách.

- Ha ha, lúc này kiếm bộn rồi!

- Thần cách! Thật nhiều thần cách!

- Lúc trước không có quá nhiều thần cách để chọn lựa, bây giờ có thể tùy tiện chọn, cũng không thiếu thần cách Thượng Vị Thần. Miệng Chúng nữ suýt chút nữa nhếch đến lỗ tai, các nàng đem thần cách thu thập được chất đống đặt trước mặt Chu Dương. Quá thần thần cách, trăng sáng thần cách, Tinh Thần thần cách, bão táp thần cách... Đương nhiên, làm cho người ta chú ý là Thần cách bảy Chủ Thần. Hình thể đám thần cách chủ thần lớn không chỉ gấp ba lần so với thần cách phổ thông, mỗi một cái đều là bảo thạch độc nhất vô nhị. Chúng nữ không có nhìn Thần cách bảy Chủ Thần, loại vật này đương nhiên phải cho Chu Dương. Đây đều là kết quả chiến đấu Chu Dương, các nàng không yêu cầu xa vời Thần cách Chủ Thần, có thể tự lựa chọn một cái thần cách mong muốn đã là lựa chọn tốt nhất. Chu Dương đại thủ rạch một cái, không khách khí chút nào thu hồi bảy cái Thần cách Chủ Thần. Thần cách còn dư lại để cho chúng nữ tự mình phân phối.

- Nếu mà không thích thần cách trước kia, bây giờ có thể thay thế.

- Hết cách rồi, thần cách quá nhiều cũng có chút mệt mỏi!

Hiện tại thần cách nhiều đến bạo nổ, có thể để cho chúng nữ đều được thần cách hợp ý. Đương nhiên, còn có một ngoại lệ, không có thần cách thần bếp. Những tiểu thần này không có tính toán dính vào loại chuyện như vậy, cho nên tránh được một kiếp.

- Ngươi biết thần bếp ở đâu không?

Chu Dương cười nhìn về phía Nữ thần trí tuệ, nàng hẳn biết tung tích thần bếp. Nữ thần trí tuệ vẻ mặt cổ quái nhìn Chu Dương:

- Lẽ nào ngươi không biết sao? Thần bếp không phải thần linh Thần Hệ chúng ta.
- Bên trong Thần Hệ nước Hoa các ngươi mới có thần bếp.
- ? ? ?
- Những lời này là ý gì? Chu Dương cảm giác mình sắp mở ra cửa lớn thế giới mới.
- Lẽ nào các nước thế giới cũng không có cùng thần linh sao?

Chương 405: Dung hợp nơi có thần cách! Ta tức là Sáng Thế Thần!

Nhóm: Thánh Thiên Tiên Vực

Dịch: Hám Thiên Tà Thần

- Đây là tự nhiên!
- Rất nhiều quốc gia cũng có Truyền thuyết thần thoại của riêng mình, đây là khởi nguồn lực lượng bọn hắn.
- Có thể nói, ngoại trừ Sáng Thế Thần lúc ban đầu ra, phần lớn thần linh khác xuất phát từ tín ngưỡng.
- Thần linh giống nhau, tại bên trong hệ thống khác biệt cũng là cường độ bất đồng.

Chu Dương lúc này thật bối rối, vốn tưởng rằng thế gian đã không có bao nhiêu thần minh rồi, không nghĩ đến trong nháy mắt lại toát ra nhiều như vậy.

- Nghe nói nếu mà đạt được thần cách đối ứng bên trong các nơi có hệ thống thần thoại, mới có thể trở thành Chân Thần độc nhất vô nhị. Trong lời Nữ thần trí tuệ này lộ ra ý vị xúi giục, phảng phất đang ám thị Chu Dương đừng cứ hướng bọn hắn thần linh hệ này động thủ, tốt nhất cũng không cần bỏ qua cho cả những thần linh ngành khác. Chu Dương sờ càm một cái, gật đầu một cái. Cho dù nắm giữ thần linh Thần Hệ khác lại làm sao, cùng lắm thì lại đến mấy đợt, trở thành Chân Thần độc nhất vô nhị chẳng phải đắc ý. Bất quá trước đó, trước tiên dung hợp thần cách bảy vị Chủ Thần rồi nói sao. Thậm chí, dung hợp nhiều thần cách như vậy có thể tại chỗ bạo nổ hay không?

Hiện tại vẫn còn phạm vi siêu thần khí chư thần hoàng hôn, tạm thời vô pháp dung hợp thần cách. Mọi người lại lần nữa trở lại Cửu Long Thiên Đế Liễn, cửu long Kim Long phảng phất lão Ngưu kéo xe chậm rãi hướng về phương xa rời đi. Hết cách rồi, ai bảo thực lực kim long cũng rơi vào tầng thứ người bình thường, muốn kéo động hơn ba mươi người, đây cũng không phải là một chuyện dễ dàng. Lái rời khu vực chư thần hoàng hôn ròng rã hao tốn thời gian bảy ngày. Sinh mệnh bắt đầu vận động. Trong khoảng thời gian này, Chu Dương ban ngày cùng chúng nữ làm sự tình ngượng ngùng, buổi tối cùng chúng nữ làm sự tình ngượng ngùng, ban đêm thì vẫn tiếp tục làm sự tình ngượng ngùng. Ngoại trừ hấp huyết quỷ Alice cùng Cửu Vĩ Hồ tiểu A Ly còn bé ra, Chu Dương cũng không có bỏ qua cho chúng nữ khác. Nếu bàn về là trải nghiệm, đương nhiên là quạt máy gió Cơ trải nghiệm thoải mái nhất. Chạy đến 128,000 ngăn xong, có thể chống đỡ một phút đã là ngưu nhân.

« hệ thống nhắc nhở: Phát hiện thời gian, không gian, vận mệnh, sinh

mệnh, tử vong, trật tự, quy tắc bảy cái Chủ Thần cách, phải chăng dung hợp. »

- Dung hợp!

« chúc mừng túc chủ dung hợp thành công! »

« chúc mừng túc chủ đạt đến điều kiện tiến giai, lần thứ ba đánh vỡ hạn chế khí, tiến giai ngụy Sáng Thế Thần! »

« ngụy Sáng Thế Thần (sáng thế cấp): Dung hợp thời gian, không gian, vận mệnh, sinh mệnh, tử vong, trật tự, quy tắc bảy cái Thần cách Chủ Thần, lấy được thần vị đặc biệt, người kém nhất Sáng Thế Thần. »

« vạn vật chúa tể (không hoàn toàn thể): Khống chế thời gian, không gian, vận mệnh, sinh mệnh, tử vong, trật tự, quy tắc cùng nguyên tố lực lượng, ngươi tức là chúa tể. »

« sáng sinh chi lực (chưa kích hoạt): Sáng tạo thần linh cùng vật phẩm cường đại trời sinh, trở thành con dân của mình. »

« miễn dịch tổn thương: Túc chủ sẽ miễn dịch toàn bộ tổn thương thấp hơn sáng thế cấp. »

« sáng thế lĩnh vực (chưa kích hoạt): Tước đoạt toàn bộ lực lượng thấp hơn sáng thế cấp, biến thành dê đợi làm thịt. »

« khai thiên tích địa (chưa kích hoạt): Ngưng tụ cùng sáng tạo tuyệt nhiên ngược lại hủy diệt chi lực, hủy diệt một thế giới. »

- Cư nhiên là sáng thế cấp!

Chẳng trách thần nguyên tố đã từng muốn một mình nuốt bảy Thần cách Chủ Thần, hắn chắc chắn biết đại bí mật kinh thiên cất giấu trong đó. Nguyên lai dung hợp bảy cái Thần cách Chủ Thần xong, sẽ có lực lượng vô hạn tiếp cận sáng thế thần. Chẳng trách thần nguyên tố sẽ điên cuồng như vậy. Như vậy cái chết của thần nguyên tố liền ý vị sâu xa. Chu Dương thầm suy nghĩ, thần nguyên tố từng là Thượng Vị Thần cường đại nhất, hắn thậm chí chân chính đã nhận được bảy vị Thần cách Chủ Thần, thậm chí nếm thử dung hợp, nhưng hắn không có đủ điều kiện. Đánh vỡ tầng thứ ba hạn chế khí, cũng chính là bốn chiều thuộc tính đạt đến 10 vạn điểm. Cũng là bởi vì nguyên nhân này, thần nguyên tố không thể chịu đựng lực lượng bảy vị Chủ Thần cách dung hợp, tại chỗ bạo nổ, ngay cả thần cách nguyên tố cũng bị phá hủy. Nếu không một thần cách nguyên tố cường đại, cho

dù bảy vị Chủ Thần cũng sẽ không công lãng phí, cho dù dùng để lôi kéo nhân tâm cũng là đồ tốt. Như vậy hết thảy những thứ này liền có thể giải thích thông. Đây cũng là nguyên nhân vì sao bảy vị Chủ Thần bình an vô sự, không có mưu đoạt Thần cách Chủ Thần đối phương. Cũng là bởi vì vết xe đổ nguyên tố chi thần. Bất quá, sự tình một vị thần nguyên tố không làm được, Chu Dương làm được. Cảnh giới hắn hiện tại chính là ngụy Sáng Thế Thần, cách Sáng Thế Thần cao nhất chỉ có cách một bước. Hiện tại Chu Dương suy tính chính là làm sao tăng lên tới tầng thứ Sáng Thế Thần. Chẳng lẽ dung hợp thần cách các nơi sao?

Chu Dương không xác định đây vậy hữu dụng hay không. Bất quá thử một lần cũng sẽ không có vấn đề.

- Đem thần cách của các ngươi giao cho ta, ta có một cái thí nghiệm to gan!

Nếu mà có thể thành công, Chu Dương thậm chí có thể nhất cử thành là Sáng Thế Thần chân chính, nắm giữ sức mạnh to lớn thông thiên triệt địa. Cho dù thất bại, cùng lắm thì lại đem thần cách trả lại cho chúng nữ. Về sau không có thần cách, Chu Dương còn có thể lại tìm thần linh thể hệ khác lấy thần cách.

Chỉ cần thực lực Chu Dương biến cường, vô luận thần cách gì đối với hắn mà nói đều là lấy đồ trong túi. Ngoại trừ Nữ thần trí tuệ mới vừa tiến vào đội ngũ Chu Dương có chút chần chờ ra, chúng nữ khác không chút do dự lấy ra thần cách mình. Vật này vốn chính là đồ đạc Chu Dương ban cho các nàng , không có Chu Dương, các nàng đời này cũng không khả năng trải nghiệm đến lực lượng thần linh. Cho dù chỉ có thể ngắn ngủi trải nghiệm một hồi, đã là sự tình khiến người thỏa mãn. Trình Khả Nhi là người thứ nhất đem thần cách Ám Ảnh Chi Thần đặt ở trước mặt Chu Dương, tiếp theo là Hải Thần, Quang Minh Thần, thần thú.....

Nữ thần may mắn càng lấy ra hai thần cách, theo thứ tự là may mắn thần cách, tai ách thần cách. Số lớn thần cách bày ra tại trước mặt Chu Dương, quang mang đong đưa làm người không mở mắt nổi.

- Thí nghiệm có thể thành công hay không, chỉ nhìn hiện tại!

« hệ thống nhắc nhở, túc chủ phải chăng dung hợp Ám Ảnh Chi Thần, Hải Thần, Quang Minh Thần, thần thú... Thần cách. »

- Xác định!

Chu Dương phảng phất một cái nam châm, số lớn thần cách hướng

phía Chu Dương bay lướt đi, toàn bộ dung nhập vào trong cơ thể. Nếu mà Chu Dương không có đánh phá tầng thứ ba hạn chế khí, mật dám làm như vậy, tuyệt đối tại bạo thể mà chết, nhưng bây giờ...

- Lực lượng thật là cường đại!

Toàn bộ thần cách một nơi dung nhập vào trong cơ thể Chu Dương, dường như muốn hòa thành một lò. Bọn họ bắt đầu hòa tan, dung hợp thành một cái hoàn toàn mới, thần cách độc nhất vô nhị. Mấy thần linh Thần Quốc khác không có tham gia, lặng lẽ chờ đợi kết quả. Lúc này, một cổ lực hút cường đại truyền đến, thần cách trong cơ thể chấn động, phảng phất bị cái gì triệu hoán, tự rời chủ nhân, bay về phía hư không biến mất.

- A! Thần cách của ta!

Chuyện mất đi thần cách như vậy thỉnh thoảng phát sinh, Thần Quốc biến mất, không biết bao nhiêu thần linh đang kêu thảm thiết. Toàn bộ thần cách biến mất dung nhập vào trong cơ thể Chu Dương. Đây một hệ thống thần cách một nơi, lực lượng thần cách cả một hệ thần đem tại lúc dung hợp. Thần cách biến mất, hóa thành một cái vương miện sáng chói xuất hiện ở đỉnh đầu Chu Dương, sáng sinh chi lực gì đó tại trong cơ thể Chu Dương lưu động.

- Sáng Thế thần lực!

Từ lúc này, ta chính là Sáng Thế Thần!

Chương 406: Sáng thế thần khí — sáng thế vương miện! Giàu mà không về quê, như cẩm y dạ hành! Thố thố cay sao đáng yêu,

Nữ thần trí tuệ tô san người thứ nhất nhận ra vật trên đỉnh đầu Chu Dương:

- Sáng thế vương miện.

Đây là vương miện ở trong điển tịch Truyền thuyết thần linh gì đó, Sáng Thế Thần đã từng đeo như vậy. Đáng tiếc sau này Sáng Thế Thần tan biến không còn dấu tích, bảy vị Chủ Thần phân hóa quyền

bính, hình thành thời gian, không gian, vận mệnh, quy tắc, trật tự, sinh mệnh cùng tử vong bảy đại Chủ Thần. Không nghĩ đến lại còn có một ngày nhìn thấy sáng thế vương miện. Sáng thế vương miện là sáng thế thần khí, vật phẩm giữa thiên địa duy nhất, trong thiên hạ chỉ có một cái. Chỉ cần nắm giữ nó, sẽ có lực lượng thần sáng thế. Đương nhiên, người bình thường không có tư cách đeo nó, ít nhất phải đánh vỡ tầng thứ ba hạn chế khí mới bước đầu nắm giữ tư cách sử dụng.

« sáng thế vương miện (sáng thế thần khí): Ngọn nguồn thần lực Sáng Thế, lực lượng túc chủ sẽ từ thần lực chuyển hóa thành sáng thế thần lực tầng thứ cao hơn. Trước mắt có thể giải tỏa sáng thế năng lực sơ cấp, thuộc tính đạt đến 100 vạn điểm sẽ giải tỏa kết cục lực lượng. »

Không như trang bị khác mang theo lượng lớn giới thiệu, sáng thế vương miện nói rất đơn giản. Một điều cuối cùng nói để cho người thổ huyết. 100 vạn điểm thuộc tính!

Chu Dương hiện tại mới vừa đột phá đại quan 10 vạn, quay đầu liền đến 100 vạn. Chẳng trách Sáng Thế Thần ngưu như vậy, lực lượng 100 vạn khủng bố, có thể đánh vỡ tất cả hạn chế!

Khỏi cần phải nói, muốn sáng tạo một thế giới, cần năng lượng cùng thần lực là một số lượng cực kỳ khổng lồ, nếu mà bốn chiều thuộc tính không đủ mạnh, làm sao có thể sáng tạo thế giới. Sáng tạo thế giới cần thần lực cực kỳ khổng lồ, đây chính là việc tốn sức. Không thể sáng tạo thế giới, làm sao có thể xưng là Sáng Thế Thần?

Đánh vỡ tầng thứ ba hạn chế khí, 10 vạn điểm bốn chiều thuộc tính là bắt đầu, hoàn toàn không phải kết thúc. Điều này đại biểu Chu Dương mới vừa cất bước Sáng Thế Thần chi lộ.

- Đây là vương miện Sáng Thế Thần sao?

Nữ thần may mắn Jennifer đồng dạng nhận ra vương miện tượng trưng cho Sáng Thế Thần, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

- Chẳng trách nguyên tố chi thần luôn luôn ham muốn một mình nuốt Thần cách bảy đại Chủ Thần, nguyên lai huyền bí tại đây!

- Ngươi làm sao biết điều bí mật này! Ngươi không phải lão gia hỏa này chuyển thế chứ!

Vừa nói xong, nữ thần may mắn liền vội vàng lắc lắc đầu, cười nói:

- Lão gia hỏa này đã sớm chết đến mức không thể chết thêm rồi, không thể nào lại sống lại.

- Huống chi, hắn không có háo sắc như ngươi!

Chu Dương lúng túng sờ lỗ mũi một cái, lạnh rên một tiếng:

- Ngươi dám cười nhạo vi phu, nhìn ta hảo hảo thu thập ngươi không!

Nói xong, Chu Dương ôm ngang Jennifer lên, phải cố gắng giáo dục nàng một chút.

- Yên tâm, thần cách mất đi sẽ trở lại!

Chu Dương tựa hồ nhìn ra tâm sự chúng nữ, an ủi. Chỉ cần triệt để nắm giữ sáng thế vương miện, liền có thể từ bên trong phân hóa ra thần cách lệ thuộc, hiệu quả không có sự khác biệt cùng lúc trước. Đây chính là năng lực Sáng Thế Thần. Đương nhiên, Chu Dương hiện tạm thời không thể làm được, dù sao sáng thế vương miện chính là một kiện sáng thế thần khí, cụ thể còn có năng lực gì còn cần Chu Dương tiến hành nghiên cứu. Đương nhiên, hắn còn có một cái phương pháp xử lý đơn giản hơn, đi cướp bóc những thần linh phái hệ khác, lấy thần cách của bọn họ. Chu Dương còn không có quên Nữ thần trí tuệ tô san nói qua một câu, khống chế thần cách thần linh đa hệ đồng loại hình sẽ thành Chân Thần. Mặc dù không biết Chân Thần có sẵn loại năng lực nào, nhưng thử xem cũng sẽ không có vấn đề gì. Hắn rất muốn thử một chút đa hệ Sáng Thế Thần sẽ là cảm giác gì?

Chân Sáng Thế Thần? !

- Các ngươi nguyện ý đưa ra thần cách, tinh thần không cầu lợi dâng hiến rất để cho ta cảm động, vì biểu thị cảm tạ đối với các ngươi, ta liều mình bồi mỹ nữ, các ngươi muốn chiến đến lúc nào, ta liền cùng các ngươi chiến đấu đến lúc đó, sữa bò đầy đủ!

Đây là tưởng thưởng sao?

Thấy thế nào cũng là bản thân ngươi đang ăn mừng!

Bất quá nhìn thấy Chu Dương trở nên càng mạnh mẽ hơn, chúng nữ cũng vui vẻ không thôi. Bên trên Cửu Long Thiên Đế Liễn, trong vực sâu, trên núi cao, trong đại dương, trên bầu trời, trong rừng cây, bên trong băng xuyên... Chỉ cần địa phương có thể nghĩ tới, chỉ cần tư

thế có thể nghĩ tới, cái gì cần có đều có. Chúng nữ sử dụng hết, chỉ vì lấy lòng Chu Dương. Đây cũng là đang ăn mừng vì hắn, chúc mừng hắn nắm giữ vương miệng Sáng Thế Thần, trở thành Sáng Thế Thần!

Có nam nhân là Sáng Thế Thần, suy nghĩ một chút đã khiến người kích động. Đây là sự tình các nàng thường ngày không dám tưởng tượng

Trong nháy mắt chính là 10 ngày trôi qua, thật là khiến người ta khó quên. Chu Dương tinh thần sáng láng không thấy mệt mỏi chút nào. Đột phá tầng thứ ba hạn chế khí, trở thành Sáng Thế Thần, thể lực Chu Dương cường đại đến biến quá. Đừng nói chiến đấu mười ngày mười đêm, cho dù duy trì cao trạng thái chiến đấu tần số 10 năm cũng không thành vấn đề.... Sinh mệnh không ngừng, chiến đấu không ngừng. Đương nhiên, duy nhất có vấn đề dĩ nhiên là chúng nữ, các nàng không chịu nổi. Chiến lực toàn lực Chu Dương quá đáng sợ, ngay cả ép dịch Cơ quạt gió mẹ gió Cơ cũng hoàn toàn không phải đối thủ Chu Dương.

- Tiếp theo chúng ta muốn đi đâu?

Chúng nữ nhìn đến Chu Dương , chờ đợi chỉ thị của hắn. Chu Dương đi đâu, các nàng liền đi theo. Bất tri bất giác đã đến thời gian dài như vậy, thời gian tận thế ngây ngô ở nước ngoài cũng đã lâu rồi. Ánh mắt Chu Dương nhìn ra đông phương xa xôi, chẳng biết tại sao, hắn đột nhiên muốn về nhà rồi...

- Cùng ta trở về nhà!

Giàu mà không về quê, như cẩm y dạ hành. Bản thân đã có đủ thực lực cường đại, ở bên ngoài sống đủ rồi, là thời điểm trở về nhà tìm nữ nhân tiếp, phi, là thời điểm phát triển trong nước một hồi rồi. Hôm nay, bên người hàng nội còn không nhiều bằng gái tây, đây là không tôn trọng đối với quốc gia mình!

Là thời điểm trở về ủng hộ hàng nội một chút rồi!

Đương nhiên, trong tâm Chu Dương còn có nhiều ý nghĩ hơn. Tây phương đã có thần linh, Đông Phương cũng có, thậm chí càng càng cổ lão hơn, cường đại hơn thần linh cả tây phương. Như Hằng Nga, Nữ Oa, Cửu Thiên Huyền Nữ cũng tồn tại không phải sao?

Với tư cách một người nước Hoa, hắn nên hảo hảo chiếu cố nhóm các nàng một chút, đi ấm áp các nàng.

Đương nhiên, còn có Ngọc Thố. Vừa lúc trong tay mình còn có một

viên vạn linh hóa sinh đan. Thố thố cay sao đáng yêu, đương nhiên phải nói rồi.

- Trở về nhà? !

Vừa nhắc tới chữ này, Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết chúng nữ đi theo Chu Dương sớm nhất, nhất thời dâng lên cảm giác nhớ nhà nồng nặc. Đúng vậy a, ra đi thời gian dài như vậy, hẳn nên về thăm nhà một chút.

- Chu Dương, chúng ta trở về nhà!

Đại Han quốc, ngoại trừ số nữ nhân cực ít Đạo Dân quốc cùng nước Mỹ đã từng biết nước Hoa ra, những người khác còn chưa từng đi nước Hoa, trong ánh mắt lộ ra mơ ước. Nhà Chu Dương chính là nhà các nàng!

Chúng nữ rối rít nhảy lên Cửu Long Thiên Đế Liễn, Chu Dương đứng tại trên đỉnh đầu rồng, tiện tay hướng về phía hư không rạch một cái, trước mặt ra một cánh cửa khổng lồ, bên kia truyền đến khí tức quen thuộc.

- Nước Hoa, ta đã trở về!

Chương 407: Cố hương quỷ dị, mẫu thân chết rồi sống lại!

Nước Hoa, Đại Xương Thị. Bầu trời xuất hiện một lỗ hổng khổng lồ, Cửu Long Thiên Đế Liễn từ bên trong chạy ra rơi xuống, trên cao nhìn xuống hướng phía dưới nhìn ra xa. Khoảng cách tận thế đã qua gần thời gian nửa năm, bộ dáng đang thịnh đã phát sinh biến hóa cực lớn. Có lẽ là thời gian dài không có người ở, cũng hoặc là phụ cận đã từng phát sinh qua một loại biến hóa đặc biệt nào đó, thực vật Đại Xương Thị phong trường, đâu đâu cũng có thực vật cường tráng to lớn. Bọn họ cắm rễ ở trong lầu phòng, cao nhất có hơn trăm mét, cứ như một khỏa đại thụ che trời. Thời gian ngắn ngủi lớn lên cao như vậy, thật không biết là ăn thức ăn gì lớn lên. Chu Dương rất nhanh nghĩ tới thức ăn —— Zombie. Zombie Đại Xương Thị bị Chu Dương một hơi diệt tuyệt toàn bộ, mặc dù bọn họ hóa thành băng tiết nhỏ vụn nhất, dung nhập vào bên trong mảnh đất này, trở thành chất dinh dưỡng thực vật tốt nhất. Đương nhiên, trong đó phải chăng có vết tích người tham dự qua, vậy thì hẳn không biết rồi. Càng xa xăm, tựa hồ còn có vết tích nhân loại sinh hoạt. Mặt đất tựa hồ bị khai

khẩn qua, trồng một ít cây nông nghiệp. Dù sao Zombie phụ cận đã bị tiêu diệt hết toàn bộ, thời điểm thiên đường trong tận thế, xác thực là địa phương thích hợp nhân loại sinh tồn và phát triển.

- Nơi này chính là khu vực Dương ca sinh hoạt sao? Thế nào thấy giống như một phiến tùng lâm nguyên thủy a!

- Dương ca không phải là một mực ở tại bên trong thụ ốc a!

- Đó là nhà của ta! Nhà ta rất gần ly dương ca! Đáng tiếc ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua hắn!

Chu Dương cùng Trình Khả Nhi sinh hoạt một tiểu khu, khoảng cách không xa. Một người mỗi ngày trải qua sinh hoạt đơn điệu, một người khác ngăn cách với đời, mỗi ngày phát sóng trực tiếp cùng mua đồ. Hai người là hai đầu tuyến song song, chú định sẽ không đồng thời xuất hiện, cho dù tại trong tiểu khu hơn phân nửa cũng chỉ gặp thoáng qua, ai cũng không nhận thức ai. Tận thế mạnh mẽ thay đổi hết thảy mấy thứ này, hai người bởi vì tận thế mà kết duyên.

- Lúc này đây để cho ta nghĩ tới một màn lần đầu gặp Trình Khả Nhi. Trên mặt Chu Dương hiểu ý cười một tiếng. Trình Khả Nhi tựa hồ nhớ tới chuyện xấu hổ mình bị dọa sợ, mặt đều tái đi rồi. Đây thật là lịch sử đen tối của mình!

- Nhà ta cũng không xa ly dương ca, còn thiệt thòi hắn cứu ta, lúc ấy ta thật ngốc!

Viên Thanh Tuyết nhớ tới hành vi ngu xuẩn trước kia, không biết nên nói cái gì. Cuối cùng là Tô Nguyên Dao, tam nữ đều cùng Chu Dương sinh hoạt tại một thành phố.

- Ta trước tiên về thăm nhà một chút, không biết bảo bối của ta còn ở hay không!

Trình Khả Nhi trở lại nhà mình, rồi nhìn thêm vài lần, giận đến suýt chút nữa thổ huyết. Trong phòng hỗn loạn không thể tưởng tượng nổi, không biết bị người cướp sạch qua bao nhiêu lần, rất nhiều thứ biến mất.

Đặc biệt là phòng bếp cùng tủ lạnh, quả thực còn sạch sẽ hơn cả nhà vệ sinh. Cửa sổ càng bị rể cây xuyên thấu, tùy ý cắm rễ sinh trưởng ở bên trong.

- A! Y phục ta yêu mến nhất đâu!

- Món đồ chơi Tiểu Hùng màu hồng của ta đây! Ta nhớ lại tuổi thơ a!

Trình Khả Nhi thở phì phò từ trong nhà đi ra, cũng tìm không được thứ gì năm xưa để tưởng nhớ cả. Chúng nữ đi theo Chu Dương đi tới nhà Chu Dương, tại đây cùng những địa phương khác có sự bất đồng rất lớn. So với những địa phương khác sinh trưởng rất nhiều rể cây cùng thực vật lộn xộn bừa bãi khác, ở đây ko tương đối sạch sẽ, tựa hồ thường thường có người qua đây quét dọn dọn dẹp.

- Chẳng lẽ mình nhà bị người khác chiếm lĩnh sao?

- Phụ cận nhiều nhà ở như vậy, tại sao hết lần này tới lần khác chiếm cứ nhà ta?

- Lẽ nào chỗ này của ta cực kỳ hợp phong thủy?

Chu Dương không chỉ oán thầm. Cha mẹ mình từ trần, theo lý mà nói, sẽ không có người đặc biệt đến... Lúc này, phương xa truyền đến một loạt tiếng bước chân, Chu Dương xoay qua, lại nhìn thấy một nữ nhân xa lạ chậm rãi đi tới. Niên kỷ nữ nhân ước chừng hơn 40 tuổi, hơi lộ vẻ già nua. Tay phải nàng khoác một cái giỏ, bên trong đựng một ít thực vật không biết tên. Một ít thực vật này Chu Dương từng tại trên đường thấy qua, lẽ nào vật này còn có thể ăn?

Tận thế thức ăn thưa thớt, nếu như có thể tìm ra vật gì đó có thể ăn, quả thật không tệ. Duy nhất khiến Chu Dương nghi hoặc chính là, mình không nhận ra nữ nhân này. Lẽ nào nàng thật xem ở đây trở thành nhà mình?

Dù sao cũng là phòng ở mình bỏ tiền mua, sao có thể để cho người khác tùy tiện ở?

Dù sao cũng phải thu chút tiền mướn a!

- Chu Dương!

- Ngươi rốt cuộc đã trở về!

Ánh mắt nữ nhân trung niên từ trên thân số đông nữ quét qua, cuối cùng rơi vào trên thân Chu Dương, sững sờ chỉ chốc lát, không nhịn được kinh hô.

- Ngươi là vị nào?

Ánh mắt Chu Dương tại trên thân nữ nhân trung niên qua lại đánh

giá, hắn rất tin chắc nữ nhân này cho tới bây giờ...

Chờ chút, Chu Dương mạc danh cảm giác nữ nhân trung niên có chút quen mắt, thật giống như đã gặp qua ở nơi nào. Vì sao lại nhìn quen mắt như vậy?

Chu Dương đi tới nơi biển sâu ký ức, rất nhanh tìm được ký ức cần tìm.

- Cái này không thể nào!

Chu Dương lần đầu tiên lộ ra vẻ khiếp sợ, bởi vì nữ nhân này cùng mạch máu hắn tương dung. Nàng chính là mẫu thân Chu Dương sớm đã chết!

Chu Dương quá rõ, cha mẹ mình đều chết trong tai nạn xe, vì thế, hắn còn chiếm được một bút khoản bồi thường, mấy năm nay một mực sinh hoạt một mình. Cha mẹ đã chết, không thể nào lại lần nữa sống lại. Lẽ nào phát sinh một loại tình huống nào đó mình không biết?

Dù sao Chu Dương đã là Sáng Thế Thần, rất nhanh khôi phục như thường. Lấy năng lực bây giờ của hắn, phục sinh nhân loại bất quá sự tình thoải mái mà thôi. Duy nhất khiến hắn ngoài ý muốn chính là người bị chết tại sao lại phục sinh?

Là ai làm?

Hắn cuối cùng có mục đích thế nào?

Đây là ác ý đối với ta sao?

Chu Dương trực tiếp sử dụng ký ức kẻ nắm giữ tìm kiếm ký ức mẹ, lấy được tin tức mong muốn. Nhưng mà, Chu Dương lấy được tình báo lại khiến cho Chu Dương mở rộng tầm mắt. Trong trí nhớ mẹ, chuyện xảy ra đằng trước hoàn toàn tương đồng cùng trong ấn tượng Chu Dương, khác biệt duy nhất là năm đó xãy ra một tai nạn xe cộ. Thời gian tai nạn xe cộ phát sinh cùng lúc trước hoàn toàn vừa khớp, bất quá chết đi không phải hai người, mà chỉ chết một người phụ thân Chu Dương. Những năm gần đây, nàng một mực bồi bạn tại trên cạnh Chu Dương, tận tâm tận lực chiếu cố con trai mình cuộc sống thường ngày. Bồi bạn con trai sống qua năm tháng rất dài, chi tiết rõ ràng. Trong trí nhớ những thứ này hoàn toàn tương đồng cùng chân thực, không giống ký ức giả tạo. Chu Dương có thể đoán được ký ức có phải là hư giả bóp tạo ra gì đó hay không. Lấy kiến thức của hắn, hoàn toàn có thể đánh giá đây đều là chuyện phát sinh qua thật

sự. Không nhìn ra một chút kẽ hở chút nào!

Rốt cuộc chuyện này như thế nào?

Mình rời khỏi nước Hoa xong, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Tại sao lại xuất hiện loại chuyện này?

Rốt cuộc là có người cố ý giúp đỡ mình? Hay là có cái mục đích gì không thể cho người biết?

Chương 408: Cùng người khác bất đồng tận thế! Thời không cùng hiệu ứng hồ điệp! Chu Dương thứ 2!

Bất kể nói thế nào, nữ nhân này thủy chung là mẹ hắn. Mặc dù ấn tượng Chu Dương đối với nàng rất cạn, không thể phủ nhận, thân tình máu mủ tình thâm. Thời gian qua đi nhiều năm như vậy, Chu Dương thấy chí thân mình lần nữa. Vô luận là ai làm, Chu Dương còn phải cảm tạ hắn.

- Mẹ...

Những lời này Chu Dương đã có thời gian quá dài không có mở miệng, cho nên ngữ khí có chút không lưu loát.

- Ngươi rốt cuộc đã trở về, ta nghĩ đến ngươi tại Thiên Kiếm học viện bị khi dễ, trở về là tốt rồi, những người này đều là đồng học ngươi phải không!

Trên mặt Chu mẫu lộ ra nụ cười hiền lành.

- Trở về cũng không nói trước một câu, ta có thể sớm làm xương sườn nướng ngươi thích ăn.

- Thịt thú ngươi lần trước lấy được ta một mực đặt ở trong hầm băng, còn chưa lấy ra ăn đâu.

- Thiên Kiếm học viện?

Chu Dương từ trên người mẫu thân hiểu được rất nhiều tin tức, cái

thế giới này cùng mình lúc trước cũng không giống nhau, quỹ tích mỗi người đều phát sinh biến hóa. Ví dụ như tận thế... Thông qua ký ức mẹ, tận thế hàng lâm ở trên thế giới này không phải là Zombie, mà là một loại sinh mệnh cổ xưa. Bọn họ nắm giữ năng lực ký sinh cực kỳ mạnh mẽ cùng năng lực tiến hóa tự chủ, ân, có chút tương tự với nọc độc bên trong Marvel. Một nhóm người rất lớn bị ký sinh khống chế, bọn họ mất đi hình thái nhân loại, biến thành Lư quái vật chỉ biết giết. Chỉ có số người cực ít có thể tiến hành khống chế, biến thành đại cường giả siêu phàm. Trong trí nhớ mẫu thân Chu Dương chính là từng lỡ ăn một loại vật kỳ lạ, có được lực lượng siêu phàm. Chu Dương bản số 2 tiến hành khống chế cổ lực lượng này, trở thành số ít siêu phàm giả Đại Xương Thị. Cuối cùng, hắn vì truy tìm lực lượng cường đại hơn, gia nhập Thiên Kiếm học viện, học tập cùng khống chế loại lực lượng siêu phàm này. Cuối cùng nguyên nhân gì đưa đến hết thảy các thứ này?

Lẽ nào trên thế giới còn có ta hai người sao?

Trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ cổ quái. Không biết cùng một - Chính mình- Khác gặp mặt, lại sẽ là tràng diện như thế nào.

- Những người này đều là bạn học của ngươi sao? Người nào là bạn gái của ngươi

Ánh mắt chu mẫu không ngừng tại trên thân chúng nữ sau lưng Chu Dương đánh giá, hơn 30 mỹ nữ mỗi người mỗi vẻ, đẹp đến không thể tưởng tượng nổi. Thiên Sứ, Hồ Nữ, Lang Nữ, Mỹ Nhân Ngư ……..Sinh vật kỳ quái sảm tạp, Chu mẫu lại không kinh ngạc chút nào. Dù sao trên cái thế giới này có lực lượng đặc biệt, phát sinh dị hoá cũng là sự tình để cho người có thể tiếp nhận. Huống chi, phương thức các nàng dị hoá đều là hướng phía xinh đẹp, mỗi một người quốc sắc sắc trời, Chu mẫu thấy hai mắt sáng lên. Nàng không ngừng nháy mắt cho Chu Dương.

Bên cạnh có nhiều mỹ nữ như vậy, ngươi không bắt cẩn tìm một người làm lão bà, quả thực là phung phí của trời. Lão mụ vẫn chờ ôm cháu trai đấy?

Trên mặt Chu Dương lộ ra nụ cười sáng lạng, cười to nói:

- Các nàng đều là vợ của ta!.

Chu mẫu sửng sốt năm sáu giây, thật lâu mới phản ứng được. Lúc trước nàng còn đang suy đoán người nào có thể là bạn gái con trai, không nghĩ đến... Con trai quá khỏe khoắn đi!

Quả nhiên không biết ngượng là con của mình!

Về sau muốn sinh bao nhiêu cháu trai cùng cháu gái?

Mình một người có thể chăm sóc hết hay không?

- Thật là quá tốt! Chu gia có hậu rồi!
- Thế nhưng, các ngươi phải cẩn thận một chút, nhiều người như vậy cùng tiến lên, thể trạng con ta sợ là không chịu nổi!

Chu mẫu là người từng trải, vội vàng nói với chúng nữ. Rõ ràng là chúng ta không chịu nổi... Chúng nữ xấu hổ cúi thấp đầu, ánh mắt các nàng giao lưu, mới nhớ tới kế hoạch trước bị lạnh nhạt đời sau!

Chuyện này nhất định phải đưa lên trình nói rồi!

- ? ? ?

Chu Dương vẻ mặt không vui, còn không đợi nói thêm cái gì, trong chỗ tối tăm cảm nhận được một cổ lực lượng kỳ lạ tác dụng trên người mình. Đây tựa hồ là một loại lực lượng sửa đổi, dường như muốn để cho Chu Dương biến mất.

Hừ!

Muốn ám toán ta?

Chút tài mọn!

Chu Dương lạnh rên một tiếng, làm vỡ nát cổ lực lượng này!

Hắn nghiêng đầu nhìn về phía chúng nữ, phát hiện các nàng cũng bị ảnh hưởng. Bất quá chịu ảnh hưởng chỉ có Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết, Tô Nguyên Dao, Ninh Thải Hà, Miêu Linh Nhi, Trang Vũ Tình, Trang Vũ Tĩnh, Liễu Xảo Yến, Hồ Hiểu Dung, Natasha cùng Dương Tuyết Mạn chúng nữ. Chúng nữ khác không có bị ảnh hưởng chút nào. Thân thể của các nàng trở nên hư huyễn, phảng phất biến mất một bản. Trong nháy mắt, bên cạnh Chu Dương đã ít đi thập nhất nữ.

Đáng chết!

Đến lúc này, Chu Dương đã hiểu rõ xảy ra chuyện gì. Vì sao Chu Dương cùng thập nhất nữ tại nước Hoa xảy ra vấn đề?

Vì sao trên cái thế giới này có hai người Chu Dương?

Nguyên nhân rất đơn giản. Nước Hoa đã từng xuất hiện sự tình can thiệp thời không, đưa tới hiệu ứng hồ điệp, cho nên mẫu thân đã từng chết đi lại sống lại, vốn hẳn nên xuất hiện tận thế Zombie biến thành vật ngoại loại xâm phạm. Chu Dương cùng chúng nữ ở nước ngoài vì sao không có chịu ảnh hưởng?

Hắn suy đoán khả năng này là bởi vì thời không đưa tới hiệu ứng hồ điệp phát sinh ở nước Hoa, ảnh hưởng nhiều nhất là người nước Hoa. Lúc nào vấn đề xuất hiện, liền cần bước vào tra xét càng nhiều hơn. Đây cũng là vì sao Chu Dương cùng chúng nữ trở lại nước Hoa xong liền sẽ gặp phải sửa đổi chi lực. Bởi vì, trên cái thế giới này đã nắm giữ một hắn khác và chúng nữ khác, quỹ tích vận mệnh của bọn hắn đã phát sinh thay đổi, mới đã xuất hiện, theo lý cũ bị xóa đi, bị sửa đổi. Đương nhiên, nếu mà đổi thành người khác, đối mặt loại chuyện này không thể làm gì. Nói một cách khác, cũng tỷ như một kẻ hủy diệt, muốn dịch ngươi thì chuyển thời không, giết chết ngươi trong quá khứ, hoặc là giết chết cha mẹ của ngươi, như vậy ngươi liền sẽ không xuất hiện, tất cả tương lai liền sẽ phát sinh thay đổi. Loại sửa đổi này là vận mệnh đại thế, không thể ngăn trở, tất cả ngoài ý muốn đều sẽ bị sửa đổi. Mấu chốt nhất là toàn bộ ký ức về ngươi sẽ biến mất, ngoại trừ người ảnh hưởng thời không ra, không có ai biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Hiện tại, Chu Dương cùng chúng nữ chính là người theo lý bị sửa đổi. Nếu mà người khác đối mặt loại lực lượng này, chỉ có thể không làm gì cam chịu mà thôi. Dù sao lực lượng vận mạng vô pháp ngăn trở, không thể kháng cự. Trong này hết không bao gồm Chu Dương! Mệnh ta do ta không phải do trời!

- Mà ta, chính là người còn cao hơn trời!

Theo tay Chu Dương vung lên, thời gian đảo ngược, thập nhất nữ biến mất một lần nữa xuất hiện. Chúng nữ vẻ mặt ngẩn ra, hoàn toàn không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Không cần phải nói lúc này các nàng đã không còn thần cách, không phải thần linh, cho dù là thần linh, ngoại trừ Chủ Thần cấp, không người nào có thể ngăn cản cổ lực lượng này. Bởi vì trong này dính đến thời không cùng vận mệnh, không phải thần linh phổ thông có thể ngăn cản. Sửa đổi chi lực xuất hiện lần nữa, còn muốn sửa đổi đám cá lọt lưới này, lại bị Chu Dương vung tay lên phá cho vỡ nát. Sắc mặt Chu Dương âm trầm, mặc kệ đối phương là thần linh nào, nếu dám làm ra loại chuyện này, vô luận vô tình hay là cố ý, Chu Dương đều phải cẩn thận tính cho hắn một khoản nợ.

Chương 409: Nước Hoa mới

tinh! Không giống tận thế! Chu Dương số 2 sau lưng ta đã làm gì?

- Ta còn có việc, trước tiên về Thiên Kiếm học viện!

Chu Dương ở nhà ngây người hai ba ngày, cười cáo biệt cùng Chu mẫu. Hắn bây giờ đối với nước Hoa tất cả đều tràn đầy cảm giác mới mẽ, rất muốn nhìn một chút xảy ra chuyện gì cùng sự tình bất đồng người khác, mở mang kiến thức Tân Hoa quốc phát sinh qua hiệu ứng hồ điệp xong một chút. Trước khi đi, Chu Dương để lại lượng lớn thức ăn cho Chu mẫu, còn có mấy món bảo vật hộ thân, ban cho nàng mấy loại dị năng, chỉ cần không gặp được sinh vật quá mức mạnh mẽ, cũng đã dư sức tự vệ. Chu mẫu nhìn thấy Chu Dương ban cho nàng dị năng, khiếp sợ tột đỉnh, nàng hiểu rõ con trai mình lợi hại, có tiền đồ. Nàng không có ngăn trở, tương lai Chu Dương rộng lớn, không lẽ bị trói buộc tại địa phương nhỏ này, có thể thường thường trở về nhìn nàng cũng đã không tệ rồi. Ngồi lên Cửu Long Thiên Đế Liễn, Chu Dương dọc theo quỹ tích năm xưa lại đi một lần. Ven đường trải qua núi đồng sông ngòi, nhìn thấy rất nhiều cảnh tượng đặc biệt. Đô thị cùng khu hoang vu khi xưa biến thành man hoang, đâu đâu cũng có một phiến cảnh tượng thông thông úc úc. Cây cối cao to mọc như rừng, dây leo vờn quanh, hảo một bộ Nguyên Thủy sâm Lâm. Dọc theo đường đi, tạm thời còn chưa phát hiện một người sống, bất quá ký sinh thể ngược lại nhìn không ít. Có người còn duy trì hình thái nhân loại, trên thân mọc ra gai nhọn, phảng phất một con nhím màu đen. Không chỉ nhân loại bị lây, ngay cả thú loại cũng giống như vậy. Một lão hổ hắc sắc sau lưng sinh ra hai đôi vũ dực, như hổ mọc cánh, hành động như gió, trong rừng đi tới đi lui. Đây tựa hồ là một sinh vật cấp độ tiểu BOSS, nơi đi qua, người khác nghiễm không có không thần phục, không dám quấy nhiễu. Chu Dương tăng thêm vài phần hứng thú, nắm vào trong hư không một cái, hắc sắc lão hổ không bị khống chế đến bay về phía trên cao, xuất hiện ở trước mặt Chu Dương. Nó mở miệng hướng về phía Chu Dương gầm hét lên, răng nhọn sâm sâm hiện lên hàn quang lành lạnh, dường như muốn ăn tươi nuốt sống người. Chu Dương khống chế nó quay lại, hướng chân giữa phía sau nhìn thoáng qua, trong nháy mắt mất đi hứng thú.

- Làm sao lại không phải một con mẫu thú? Đương nhiên, ta càng yêu thích loại mẫu thú này hơn!

- Hổ Tiên liền dùng để làm đồ nhắm rượu đi!

Ngắn ngủi mấy câu nói, đã cảm thấy số mạng của nó, nhưng mà, không chờ Phi Thiên Hổ màu đen phản ứng lại, thân thể phân cách thành vô số khối. Da lông, huyết dịch, xương cốt, thịt cùng nội tạng phân biệt rõ ràng. Lúc sau gặp phải mấy con dị thú đặc biệt, kết quả không ngạc nhiên chút nào, toàn bộ biến thành thịt. Ninh Thải Hà không ngừng bận trước bận sau, không lâu lắm, một bàn lớn tràn đầy thức ăn đã mang lên, sắc hương vị đầy đủ, để cho người không nhịn được thèm ăn nhỏ dãi.

- A, ăn ngon thật! Tay nghề Hà tỷ càng ngày càng lợi hại!

- Ta rất khó tưởng tượng về sau không có thức ăn Hà tỷ, sẽ là nhân sinh thảm đạm bực nào?

- Dương ca, nhanh lên nghĩ biện pháp giúp Hà tỷ lấy được thần cách thần bếp một chút, ta càng ngày càng mong đợi Hà tỷ trở thành thần bếp xong, trù nghệ lại sẽ đạt tới loại trình độ kinh người nào!

- Hà tỷ, nếu ta là nam, nhất định sẽ nghĩ biện pháp thu ngươi vào tay!

Helen cười nói. Chúng nữ rối rít trợn mắt nhìn đối với nàng. Ngươi muốn cùng Dương ca cướp nữ nhân? Chán sống!

- Đương nhiên, các ngươi cũng giống như vậy!

Vừa nói, nàng xốc lên một khối thức ăn thịt Hổ Tiên làm thành, quyết rũ cười một tiếng. Chúng nữ đồng loạt đánh một cái ác ý, ánh mắt chuyển hướng Chu Dương.

- Dương ca, ngươi không phải chữa khỏi nàng đồng tính nữ sao? Tại sao lại tái phạm? !

Khăn!

Hổ Tiên trong chiếc đũa bị ăn sạch, Ninh Thải Hà ôm lấy một nồi lớn tràn đầy thịt Hổ Tiên đặt vào trước mặt Chu Dương, hừ lạnh nói:

- Đây là thức ăn chuẩn bị cho Dương ca, ai cũng không cho ăn!

Chúng nữ đồng loạt đưa mắt tới, Ninh Thải Hà càng không làm cho các nàng ăn, các nàng càng muốn ăn. Chu Dương lẩm bẩm ăn một khối, mùi vị không tệ, Ninh Thải Hà xử lý cực tốt, không cảm giác

được một chút mùi kỳ lạ. Thịt rất bở, vào miệng tan đi.

- Các ngươi đừng nghĩ!

Chu Dương không khách khí chút nào một mình nuốt thức ăn. Mỹ thực đương nhiên phải độc hưởng!

Ai cướp liều mạng với người đó!

- Dương ca, ngươi càng ngày càng xấu tính! Làm sao có thể ăn một mình?

Các nàng muốn cướp, nhưng làm sao có thể đoạt được của Chu Dương?

Một lát sau, toàn bộ thức ăn vào bụng Chu Dương.

- Thật là thơm! Ăn quá ngon!

Vừa mới dứt lời, thân thể Chu Dương chấn động kịch liệt, hắn cảm giác đến một đoàn luồng nhiệt lưu chuyển ở đan điền, càng ngày càng nóng.

Đây là muốn tu thành Kim Đan?

Hay là muốn tu thành Nguyên Anh?

Chu Dương rất nhanh hiểu rõ, đây cũng là biện pháp giúp đỡ chúng nữ tu thành nguyên anh... Hắn lấn người bay lên, hướng về nhóm con cừu nhỏ:

- Tiểu quai quai nhóm nhanh lên một chút đến đến trong chén của ta!

Sau mười tiếng, vẻ mặt Chu Dương chưa thỏa mãn. Đây là đồ tốt!

Cửu Long Thiên Đế Liễn tiếp tục hướng về phương xa lái đi, dọc theo đường đi phàm là gặp phải toàn bộ sinh vật tất cả chịu khổ độc thủ, không có một con sống, gần như diệt tuyệt.

Thịt của bọn nó thành một trong thức ăn chúng nữ thích nhất trên Cửu Long Thiên Đế Liễn.

- Phía trước có một cái căn cứ!

Rốt cuộc, Chu Dương thấy được một địa phương có lượng lớn nhân loại sinh hoạt. Chu Dương thành lập vô số chướng ngại vật cùng cặm

bẫy trên đường, dùng để ngăn cản dã thú hoặc là ký sinh hung thú cùng quái vật xâm phạm. Trên đầu tường vừa có súng cùng Cao Xạ hỏa diễm, thậm chí còn có xe tăng loại vũ khí nóng này, còn có cung tiễn, trường mâu các loại vũ khí lạnh, nhìn qua cực kỳ hùng vĩ. Hai người phân biệt rõ ràng, không liên quan tới nhau. Cửu Long Thiên Đế Liễn trơn nhẵn khó mà che giấu động tĩnh mình, cửu long Kim Long tản ra uy nghiêm cường đại. Vô số người từ trong nhà đi ra, trợn mắt há mồm nhìn lên bầu trời chín con rồng vàng kéo xe, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại.

- Đây là Kim Long sao? Trời ơi! Chín con rồng vàng!
- Hơi thở thật là khủng bố, ta đã từng thấy qua khí tức Phi Thiên Hắc Hổ Vương, cùng chín con rồng vàng kém quá nhiều.
- Cửu Thiên Kim Long kéo xe, phía trên là ai?
- Chẳng lẽ là thần tiên trong Truyền thuyết sao?

Nhất phái nắm giữ vũ khí lạnh tại chỗ quỳ rạp dưới đất, cao giọng la lên tiên nhân. Ngược lại thì nhất phái vũ khí nóng ánh mắt lành lạnh nhìn chăm chú Cửu Long Thiên Đế Liễn, họng súng cùng họng đại bác ngay lập tức nhắm ngay Cửu Long Thiên Đế Liễn. Bọn họ không rõ ràng đối phương có ý tốt hay là ác ý. Nếu như là ác ý, cho dù là thần tiên đến, bọn họ cũng muốn đánh một trận!

Cửa chính Cửu Long Thiên Đế Liễn từ từ mở ra, vô số người ngừng hơi thở, nhìn về phía Cửu Long Thiên Đế Liễn. Mọi người đã ở trong đầu phác hoạ ra bộ dáng thần tiên, già vẫn tráng kiện, tiên phong đạo cốt, bộ dáng cầm trong tay phất trần. Nhưng mà, đi ra là một vị nam nhân dung mạo soái khí.

- Chu Dương!
- n nhân!
- Huynh đệ ngươi từ Thiên Kiếm học phủ trở về!
- Ngươi làm sao trở nên ngưu bức như vậy rồi!

Vũ khí nóng nhất phái sững sờ chỉ chốc lát, đem súng trong tay ném một cái, hướng phía Chu Dương chạy tới.

- ? ? ?

Chu Dương số 2 sau lưng ta đã làm chuyện gì?

Chương 410: Lỗ Tấn phạm sai, cùng Chu Thụ Nhân ta có quan hệ gì? Ngươi đừng có vu khống!

- Dương ca, ngươi bây giờ trở nên thật ngưu bức a! Mới qua hơn nửa tháng không thấy, đã có được tọa giá ngưu bức như vậy! Có thể cho huynh đệ một đầu làm thú cưỡi hay không... Một nam tử tuổi trẻ mặc lên móc treo bu lại, mặt dày nói. Mọi người không khỏi oán thầm, chín con rồng vàng vừa nhìn liền không phải là phàm vật, cho dù người ta nắm giữ cửu long, cũng không thể vô duyên vô cớ tiện nghi ngươi a!

Tuy rằng bọn họ cũng muốn... Khoé miệng Chu Dương không nhịn được kéo ra, người gia hỏa tự tới làm quen này là ai ?

Ta với ngươi có quen như vậy sao?

Mở màn liền xin ta muốn một đầu Kim Long?

Lẽ nào thằng đệ ngươi cực kỳ trắng?

- Được a !

Kết quả Chu Dương thái độ khác thường nói. Cơ Soái vừa nghe những lời này, ánh mắt phảng phất bóng đèn lớn 1000W, trở nên vô cùng sáng ngời. Có đôi lời nói thật hay, da mặt mỏng, không ăn được, da mặt dày ăn chưa đủ!

Mình da mặt dày quả nhiên phát huy đại tác dụng. Về sau có một đầu Kim Long, chẳng lẽ có thể đi ngang!

Mọi người nghe ở bên cạnh không ngừng hâm mộ, còn có mấy người đồng dạng mở miệng nói:

- Có thể cũng đưa ta một đầu Kim Long hay không, quan hệ chúng ta không tệ, năm đó còn giúp ngươi sửa xe chạy bằng bình điện!

- Còn có ta, ta là lão sư toán học cao trung của ngươi, ngươi còn nhớ rõ sao, ta còn đánh mông ngươi!

- Yêu cầu của ta không cao, chỉ cần Kim Long phối giống xong, lưu cho ta một con là được... Mọi người 7 miệng 8 lưỡi, nhìn

về Chu Dương. Chu Dương mỉm cười gật đầu. Cơ Soái bay nhanh chạy tới, rất sợ đi trể một bước, Kim Long liền bị người khác đoạt. Mình đi trước, có thể chọn một con tốt nhất.

- Đúng rồi, quên nhắc nhở các ngươi một chuyện...

- Kim Long thích ăn người, ta dạy sao cũng không dạy được, các ngươi tốt nhất không nên tới gần nó bên trong 3m, nếu mà các ngươi có thể hoàn thuần phục nó, liền có thể mang đi!

Cơ Soái nghe được câu này thì đã muộn, đầu đã tiến tới trước mặt Kim Long.

- Cái này nhất định là đang dối gạt ta... Đầu Kim Long đưa qua, mở ra răng lợi, hướng về phía Cơ Soái cắn. Rất giòn!

Đầu Cơ Soái tại chỗ không có. Bản thân Kim Long nghiền ngẫm mấy hớp nuốt xuống, không nghĩ đến vị đạo quá dỡ, lại phun ra ngoài, ánh mắt lộ ra vẻ mặt chê ghét nhân cách hóa. Những người khác rối rít rùng mình một cái, không còn dám tới gần nửa bước. Kim Long là tốt, nhưng ngươi cũng phải có năng lực thuần phục nó, nếu không thì chỉ là khẩu phần lương thực của nó mà thôi.

Dưỡng hổ nuôi gấu đều có nguy cơ, huống chi là dưỡng long. Có vết xe đổ Cơ Soái, không còn người muốn chết. Mọi người theo bản năng cách xa Cửu Long Thiên Đế Liễn, không người dám tới gần phạm vi 30m. Đến mức Cơ quá chết đi nhanh, muốn trách chỉ có thể tự trách mình quá niệm tâm.

- Chu Dương, cửu muội có phải ở trong xe hay không? Ta là lão đại ca nàng, giao phó nàng cho ngươi, ngươi cũng không thể để cho nàng xảy ra ngoài ý muốn.

Sĩ quan chỉ huy đi tới trước, dùng sức vỗ vỗ bả vai Chu Dương, cười cười. Chu Dương tỉnh rụi tránh ra, đôi mắt thoáng qua. Cửu muội?

Không cần phải nói, nhất định là nữ nhân bị Chu Dương số 2 lừa gạt, không biết lớn lên thế nào?

Chỉ cần Chu Dương số 2 không có sai lệch, đầu không có hư mất, cửu muội này hẳn dáng dấp không tệ, phù hợp thẩm mỹ quan mình. Nhìn thấy trong mắt Chu Dương chợt lóe lên mê hoặc, sĩ quan sững sờ chỉ chốc lát. Hắn liền vội vàng đè lại bả vai Chu Dương, lạnh lùng nói:

- Cửu muội đâu? Nói cho ta nàng đi nơi nào? Vì sao không cùng ngươi đến!

Thông qua thần sắc Chu Dương vừa rồi, hắn liền có thể đánh giá cửu muội không ở trong xe.

- Ta một tay giao phó cửu muội cho ngươi! Nếu mà nàng có cái gì không hay xảy ra, ta tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Thần sắc Sĩ quan trở nên kích động. Chu Dương hất tay từ trong tay Sĩ quan ra, lành lạnh nhìn đối phương.

- Ta không biết ngươi nói cửu muội là ai. Những lời này là nói thật. Lỗ Tấn phạm sai, cùng ta Chu Thụ Nhân có quan hệ gì?

- Ngươi cặn bã nam này! Cửu muội có phải bị ngươi từ bỏ hay không!

Sĩ quan trở nên kích động, giơ súng lên nhắm ngay Chu Dương.

- Ngươi tốt nhất yên tĩnh một chút cho ta!

Chu Dương nhìn súng trong tay đối phương, nòng súng hòa tan, trở nên vặn vẹo, xoay thành một đoàn ma hoa.

- Vật này đối với ta vô dụng!

Lúc trước còn có người muốn thay sĩ quan xuất đầu, nhưng nhìn đến năng lực Chu Dương biểu hiện ra, nghĩ đến cửu long Kim Long phía sau, lập tức biến thành chim cút. Chu Dương vốn là siêu phàm giả, thực lực trước kia cường đại, vẫn còn trong phạm trù mọi người có thể hiểu, nhưng bây giờ...

Phảng phất biển rộng sâu không thấy đáy, cũng không ai biết sâu cạn của hắn. Mọi người có thể khẳng định, thực lực của hắn bây giờ dư sức tiêu diệt cứ điểm này.

- Dương ca, mọi người đều là huynh đệ, ngươi nhất định phải bình tĩnh!

- Mọi người có chuyện nói rõ ràng, tuyệt đối không nên bực bội.

- Tô ca chỉ có một muội muội là cửu muội, quan tâm tắc loạn, Chu Dương xin ngươi hãy đại lượng một hồi. Chu Dương không tỏ ý kiến gật đầu một cái, đối mặt ánh mắt mọi người quái dị làm như không thấy.

- Ta không nhận ra các ngươi!

Mọi người sắc mặt cuồng biến, không nghĩ đến Chu Dương lãnh khốc

vô tình như vậy. Đây là có thực lực, liền quên bằng hữu cùng huynh đệ khi xưa sao?

- Nói đúng ra là ta gần đây mất trí nhớ, đã không nhớ rõ chuyện xảy ra lúc trước, lần này tới liền là muốn tìm ký ức.....
- Các ngươi có tin tức gì liên quan tới ta, cũng có thể nói cho ta!
- Các ngươi có thể cho ta hình ảnh cửu muội sao?
- Cái này hoặc giả có thể giúp ta khôi phục ký ức, nói không chừng còn có thể hồi tưởng lại xem cửu muội ở đâu.

Mọi người nghe được câu này, sắc mặt mới dễ nhìn rất nhiều. Lúc ban đầu nhìn thấy Chu Dương, liền cảm nhận được một cổ cảm giác xa lánh, thái độ đối đãi mọi người cũng giống đang đối với người lạ. Phương thức hành động kh ác biệt Chu Dương trước kia không ít, nguyên lai là mất trí nhớ. Bộ dạng của hắn không giống như đang gạt người. Sĩ quan họ Tô lành lạnh nhìn Chu Dương một cái, hiển nhiên không tin Chu Dương nói. Bất quá, hắn vẫn đem hình ảnh muội muội bản thân cẩn thận bảo tồn đưa cho Chu Dương.

- Lớn lên xinh đẹp đấy! Xem ra ánh mắt của ta không sai!

Chu Dương nhận lấy hình ảnh, sự thật thở dài nói. Trong hình là một đại mỹ nữ tóc dài phất phới, đôi mắt đen sẫm linh động, phảng phất biết nói chuyện. Khoé miệng mang theo nụ cười rất rung động lòng người.

- Không sai!

Họ Tô sĩ quan cố nén nộ khí, hỏi:

- Ngươi bây giờ nhớ tới cửu muội ở đâu sao?
- Đem hình ảnh trả lại cho ta!

Chu Dương tiện tay thu hồi hình ảnh, lắc lắc đầu.

- Ta thật mất trí nhớ, các ngươi có thể nói cho ta, Thiên Kiếm học viện đi như thế nào không?
- Ta có dự cảm, cửu muội ngay tại Thiên Kiếm học viện.
- Muốn đòi hình ảnh? Ngươi chết cũng đừng nghĩ tới việc này!

Chương 411: Xấu xí có lỗi sao? Vì sao ngươi lại không thể nhìn bên trong ta một chút chứ? Ta gọi rách cổ họng!

- Sư muội, ngươi liền theo ta đi!
- Trúng kỳ độc xong, ngươi bây giờ còn có bao nhiêu khí lực!
- Chỉ cần ngươi có thể để ta vui vẻ, ta bảo đảm để cho ngươi lên trời!

Một nơi trong sơn động u ám, tại đây tựa hồ là một nơi ổ sói, lộ ra mùi thúi nồng nặc. Cách đó không xa còn có mấy con Thanh Lang ngã trong vũng máu, đã sớm mất đi sinh mệnh khí tức. Một người nam tử dáng dấp héo tỏa chậm rãi hướng về bên trong sơn động ép tới gần. Bên trong sơn động, nữ tử sắc mặt tái nhợt, nhịp bước hư phù, nàng tựa hồ bị kinh sợ, bước chân tập tễnh hướng phía bên trong sơn động chạy đi. Nhưng mà, không gian sơn động có hạn, cuối cùng là vách tường lạnh như băng.

- Ngươi cứ chạy nữa a!

Nam tử đứng trong sơn động, từng bước một hướng phía bên trong đi vào, áp súc không gian càng ngày càng ít.

- Ngươi không nên tới... Nếu không ta liền gọi người!

Trên mặt Tưởng Tư Nhu viết đầy kinh hoảng, vẻ mặt bất lực, phảng phất một nai con bị hoảng sợ. Bộ dáng này ngược lại càng làm cho nam tử hưng phấn.

- Ngươi biết tâm tư ta đối với của ngươi , tại sao phải 3 lần bốn lần cự tuyệt ta! Ngươi biết ta đã thương tâm dường nào sao?

Tay phải Mạnh Siêu che mặt, mặt đầy thương tâm gần chết.

- Xấu xí là lỗi của ta sao?
- Ta cũng không muốn bỏ cái dung mạo này a!
- Ta rõ ràng có thực lực, nhất định có thể bảo vệ ngươi sống tiếp

ở trong tận thế, tại sao ngươi phải coi thường ta? Nhất định phải tìm tên mặt trắng nhỏ Chu Dương này chứ?

- Lẽ nào ta kém hắn một phần vạn sao?

Càng nói càng nổi nóng, Mạnh Siêu có chút vô pháp che giấu cơn giận của mình. Hắn cùng Chu Dương tại Thiên Kiếm học viện là hai thái cực, luận thực lực và thiên phú, hai người không phân cao thấp, đều là thiên tài trong học viện, thiên chi kiêu tử tương lai. Đương nhiên, mặc dù thiên phú hai người đồng dạng xuất chúng, nhưng dáng dấp chính là khác nhau trời vực, có thể nói là hai thái cực. Thiên phú ciống nhau, Chu Dương được lão sư đặc biệt đối đãi, tài nguyên vô số, diện phương nhân duyên nữ nhân rõ ràng nhất. Mỗi lần bên cạnh Chu Dương đều vây quanh vô số mỹ nữ, vô luận đi đến chỗ nào đều sẽ chiêu hoa dẫn điệp, phong quang vô hạn. Ngược lại thì Mạnh Khởi, bên cạnh cùng một màu đều là nam nhân... Hoàn toàn nghiền ép danh tiếng. Ta muốn một nữ nhân là khó khăn như thế sao?

Đương nhiên, bị đả kích nhất đúng là Tưởng Tư Nhu, nữ thần trong lòng của hắn ước mong. Từ lần đầu tiên gặp nhìn thấy nàng, Mạnh Siêu liền yêu sâu đậm nàng. Dung nhan tuyệt đẹp, xuất trần khí chất, phảng phất tiên nữ trên trời hạ phàm, đây là lễ vật tốt nhất ông trời ban cho hắn... Mạnh Siêu phát động thế công mãnh liệt đối với nàng, phát thề phải bắt nàng tới tay.

Nhưng mà, đây hoàn toàn là hắn một phía tình nguyện. Vì tạo bầu không khí, hắn bày ra hoa tươi, trước mặt mọi người tỏ tình, muốn dùng ngôn luận đạt thành mục đích. Sự thật chính là đánh mặt, Tưởng Tư Nhu đối với hắn không có nửa điểm hứng thú, đối với bắt ép này, càng cực kỳ phản cảm. Một lần, hai lần, không ngừng không nghỉ.

Mạnh Siêu đem hết toàn lực hướng về Tưởng Tư Nhu, hướng về Tưởng Tư Nhu nói ra tấm lòng của mình, muốn cảm động Tưởng Tư Nhu. Thế nhưng, hết thảy đều là tốn công vô ích. Hắn lại trở thành thằng hề mọi người chế giễu, điển hình cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga. Với tư cách một người điên cuồng theo dõi cùng người theo đuổi, Mạnh Siêu chú ý nhất cử nhất động Tưởng Tư Nhu. Khiến Mạnh Siêu bị đả kích là Tưởng Tư Nhu cùng Chu Dương rất thân cận, gần trở thành tình lữ miệng trong người khác. Sự tình mình ngàn đau vạn khổ cũng không có làm được, Chu Dương thậm chí cũng không có làm gì, nữ thần liền chủ động dán lên, khác biệt cũng quá lớn a!

Mình xấu xí có lỗi sao?

Nhưng trong lòng rất thiện lương không được sao?

Vì sao ngươi lại không thể nhìn bên trong ta một chút chứ?

Hắn thậm chí đem đầu mâu nhắm ngay Chu Dương, Mạnh Siêu thậm chí hướng về Chu Dương phát khởi một lần khiêu chiến, nhớ mượn cơ hội này tranh đoạt Tưởng Tư Nhu. Nhưng mà, Chu Dương cũng không quan tâm hắn. Thân nằm ở trung tâm nhất ngôn luận, hắn đã trở thành một kẻ thất bại trong mắt mọi người. Hắn không cam lòng!

Càng có một loại cảm giác bị toàn thế giới phản bội cùng vứt bỏ. Mạnh Siêu tính toán trả thù!

Hắn nhớ tới thời đại hòa bình thường có một câu nói. Nếu mà ngươi ngay cả kiên cường cũng không dám, còn có thể nói yêu nàng sao?

Một lần không được, vậy liền hai lần, ta dùng một đời đổi ngươi một đời ấm ảnh. Tận thế không phải thời đại hòa bình, không có trật tự cùng luật pháp ràng buộc, cho dù là học viện cũng sẽ không quá nhiều can thiệp chuyện riêng học viên. Dù sao bọn họ không phải quốc gia!

Làm chuyện ác không cần phải trả giá thật lớn, Mạnh Siêu mất đi cố kỵ sau cùng. Hắn bỏ ra số tiền lớn, trước tiên tìm được bạn thân Tưởng Tư Nhu, để nàng lừa Tưởng Tư Nhu uống dược vật mà hắn đã dùng số tiền lớn mua. Xong, lấy danh nghĩa tư nhân sẽ không lại đến quấy rầy nàng, lừa gạt nàng đến địa phương không người, mới xảy ra một màn trước mắt.

- Ta phi thường yêu thích ngươi!
- Ta nguyện ý làm rất nhiều chuyện cho ngươi!
- Vì đạt được ngươi, cho dù ngươi oán hận ta cũng không hối....
- Chờ đến lúc chúng ta có hài tử, hết thảy đều sẽ cải biến
- Ta muốn cùng ngươi sinh một đội bóng!

Càng nói Mạnh Siêu càng hưng phấn, khoảng cách Tưởng Tư Nhu càng ngày càng gần. Hắn từng bước một hướng về Mạnh Siêu lộ ra ma trảo tội ác. Hết thảy đều hướng phía phương thức Mạnh Siêu hy vọng phát triển.

- Cứu mạng! Ngươi không nên tới!

- Ngươi tên biến thái này! Ngươi người điên này!
- Lão nương cho dùchết cũng sẽ không thành toàn ngươi!

Tưởng Tư Nhu gặp vận đen tám đời mới bị Mạnh Siêu gia hỏa này yêu thích. Phương thức hắn tự nhận là tỏ tình lãng mạn hoàn toàn chính là quấy rầy, Tưởng Tư Nhu mỗi ngày trải qua lo lắng đề phòng, chỉ có cùng Chu Dương chung một chỗ thì mới có thể đạt được cảm giác an toàn đã lâu không có. Đây cũng là nguyên nhân Tưởng Tư Nhu cách Chu Dương càng ngày càng gần. Không chỉ nhan trị Chu Dương để cho nàng yêu thích, trọng yếu nhất chính là Mạnh Siêu từng bước một dồn nàng đến bước này. Thế nhưng dược vật phát tác, Tưởng Tư Nhu toàn thân vô lực, nói ra cũng có vẻ trung khí không đủ.

- Trầm di! Ngươi tiện nhân này!
- Quả nhiên là tỷ muội thân thiết của ta!

Nhớ tới thức uống mình trước khi đi đã uống, Tưởng Tư Nhu sao vẫn không rõ là bạn thân bán đứng mình.

- Ngươi chết tâm đi!
- Nơi này là địa phương ta đặc biệt chọn lựa cho ngươi, sẽ không có người đi qua đâu!
- Cho dù ngươi gọi rách cổ họng, cũng sẽ không có người tới cứu ngươi!

Mạnh Siêu vẻ mặt đắc ý, bàn tay cách khu vực thần thánh trong lòng mình càng ngày càng gần.

- Chu Dương, dung mạo ngươi đẹp trai có ích lợi gì?
- Tưởng Tư Nhu còn không phải sẽ trở thành nữ nhân của ta sao!
- Ngại ngùng! Ngươi đang kêu ta sao?
- Ngươi không cần gọi rách cổ họng đâu ta đến rồi!

Chu Dương chậm rãi từ phía sau lưng đi đến, không nghĩ đến vừa đuổi tới Thiên Kiếm học viện, là có thể nhìn thấy sự tình như vậy. Thân là người yêu quý chính nghĩa cùng hòa bình, Chu Dương đương nhiên phải ra cứu giúp, cứu vớt mỹ nữ ở tại bên dưới ma trảo.

- Chu Dương! Ngươi tên gia hỏa âm hồn không tiêu tan này!

Mạnh Siêu ngưng kết, chợt giận tím mặt!

- Ngươi theo dõi ta? !
- Tưởng Tư Nhu là của ta! Ta tuyệt sẽ không để ngươi từ trong tay ta đoạt đi!

Nói xong, hắn dùng một chiêu ác hổ vồ mồi bổ nhào về phía Chu Dương.

Chương 412: Cắt râu của mình, cũng không tính là đào góc tường đi. . . Nhanh lên một chút, ta không còn khí lực

- Chu Dương, ta tuyệt đối sẽ không để ngươi cướp đi nữ nhân của ta!
- Nàng là của ta! Không phải của ngươi!

Trong mắt Mạnh Siêu lộ ra điên cuồng, phảng phất một đầu ác lang bức đến tuyệt cảnh. Không giải quyết Chu Dương, tất cả kế hoạch của hắn đều sẽ thất bại!

Quan trọng nhất là, hắn sẽ triệt để mất đi cơ hội đạt được Tưởng Tư Nhu. Đây tuyệt đối không phải là kết quả hắn muốn.

- Ngươi nhận thức ta?

Chu Dương không nghĩ đến vừa tới liền gặp phải người quen, phát động năng lực ký ức chưởng khống giả, trong nháy mắt đã nhận được tin tức mình muốn.

- Ngươi muốn cướp nữ nhân của ta, ta làm sao không nhớ ngươi, ta muốn ngươi chết!
- Chỉ cần ngươi chết, liền sẽ không có người cướp nữ nhân với ta!
- Người chết cũng không cần nói nhiều!

Chu Dương vẻ mặt không kiên nhẫn.

- Chết đi!

Đột nhiên hất tay một cái, gió nhẹ thổi tới làm cho thân thể Mạnh Siêu ngã bay trở về vượt qua tốc độ gấp 10 lần, đột nhiên đụng ở trên tường biến thành một đống máu thịt nhão.

- Mỹ nữ để ngươi bị sợ hãi!

Chu Dương sãi bước đi hướng về Tưởng Tư Nhu. Ký ức chưởng khống giả đã nhận được được ký ức đối phương. Quan hệ vị mỹ nữ này cùng Chu Dương số 2 không tệ. Quan hệ giữa hai người nhanh chóng gắn kết với nhau, suýt chút nữa trở thành bạn trai bạn gái. Đối phương còn là thân thể thuần khiết. Đây là cơ hội của mình. Hắn đương nhiên phải nhận lấy rồi. Cắt râu của mình, cũng không tính là đào góc tường a... Tưởng Tư Nhu cố gắng tới lúc này cũng không chịu nổi, yếu ớt ngã xuống, lại bị Chu Dương trước tiếp lấy một bước, nằm tại trong ngực Chu Dương.

- Đa tạ Dương ca cứu mạng...

- Ta thật rất sợ hãi, thiếu một chút liền gặp phải ma chưởng Mạnh Siêu!

Nàng mặt đầy cảm động, nếu như không có Chu Dương ở đây, ai biết nghênh đón mình sẽ là dạng tai ách gì!

Suy nghĩ một chút sinh hoạt bị Mạnh Siêu người điên này thao túng, tràn đầy hắc ám cùng tuyệt vọng, không thấy được một chút hy vọng. Chu Dương giống như ánh sáng ban mai soi trong lòng ruộng, để cho nàng lại lần nữa phục sinh. Tưởng Tư Nhu vốn có hảo cảm đối với Chu Dương, lúc này lại được anh hùng cứu vớt, lòng tràn đầy thích thú. Ánh mắt nàng nhìn về Chu Dương lộ ra tình ý dạt dào. Mệnh cũng là Chu Dương cứu, nàng không có gì báo đáp, tự nhiên chỉ có thể lấy thân báo đáp. Đương nhiên, tất cả tâm tư Tưởng Tư Nhu đều bị Chu Dương qua ký ức chưởng khống giả thấy rõ ràng.

Chu Dương không thể không cảm thán ký ức chưởng khống giả dùng thật là tốt. Có loại năng lực này, vô luận là trinh sát, lấy tình báo, tán gái cưa gái, quả thực không chỗ nào bất lợi. Cơ hội này nếu mà không nắm lấy cho thật chắc, nhất định chính là kẻ đần độn. Hiện tại chính là thời điểm phòng tuyến tâm lý Tưởng Tư Nhu yếu nhất, cần ỷ lại nhất. Với tư cách ân nhân cứu mạng, Chu Dương có thể lấy được đối phương hảo cảm. Chỉ cần tiến hành lợi dụng, có thể thoải mái đạt đến kết quả mình mong muốn.

- Ta làm sao để cho ngươi bị thương tổn chứ?

- Muốn trách chỉ có thể trách ta tới quá trễ, để ngươi sợ hãi, đây là tội lỗi của ta.

Trên người Chu Dương lộ ra đau lòng, mặt đầy hối hận, phảng phất Tưởng Tư Nhu bị kinh sợ là một loại tội lỗi cực lớn.

- Không!

- Ngươi có thể cứu ta, ta đã thật cao hứng!

- Lúc ấy, thế giới của ta một vùng tăm tối, hy vọng có người có thể cứu ta!

- Nhìn thấy ngươi một khắc này, ta thật rất vui vẻ.

Tưởng Tư Nhu giơ tay lên che miệng Chu Dương, trong mắt đã động mời. Đương nhiên, còn có một câu nói nàng không nói, lúc ấy người nàng muốn đi gặp nhất cũng là Chu Dương. Hai khỏa tim nóng bỏng tại lúc này cẩn thận dính khít vào nhau, có thể cảm nhận được nhịp tim nhau. Nhịp tim tại lúc này cộng hưởng kỳ dị, hai người mắt đối mắt, phảng phất có tình cảm vô hình. Trong không khí tại lúc này ấm lên, nổi lên khí tức cờ bay phất phới.

- Ta kiểm tra một chút ngươi có trúng độc hay không!

Bàn tay Chu Dương dán tại trên mặt Tưởng Tư Nhu, cảm thụ được khuôn mặt nàng nóng hổi.

- Ngươi giống như trúng thất tình hợp huyền ảo tán, loại độc này rất khó giải.

Chu Dương cau mày, tín khẩu hồ sưu nói. Tưởng Tư Nhu hiển nhiên giật mình, thậm chí cho là mình đã sắp chết.

- Không thể nào, Mạnh Siêu không phải nói yêu thích ta sao? Còn muốn để cho ta sinh hài tử cho hắn!

- Cũng sẽ không giết chết ta!

Trong mắt nàng lóe lên nghi hoặc vẻ không hiểu. Xong nàng chuyển hướng thi thể Mạnh Siêu hô:

- Trên người hắn chắc có thuốc giải độc... Thế nhưng, thi thể Mạnh Siêu đã bị Chu Dương đánh nát bét, không thấy được chút nào hoàn chỉnh không hao tổn. Cho dù thật có giải dược,

lúc này cũng dung hợp cùng huyết nhục một thể, nhìn qua vô cùng đáng sợ. Cho dù có thể tìm ra giải dược, loại giải dược dính máu thịt Mạnh Siêu này, nàng có thể nuốt xuống sao?

- Lẽ nào không có biện pháp giải quyết sao?

Tưởng Tư Nhu cảm giác vừa mới tìm được bạch mã vương tử của mình, lại thêm mãnh liệt cầu sinh, tự nhiên muốn sống. Rèn sắt sẵn lúc còn nóng. Lòng cảm kích người sẽ cứ theo thời gian mà trôi qua. Một khắc vừa mới được cứu vớt này là tâm tư báo đáp nặng nhất, cũng là một khắc dễ dàng đắc thủ nhất. Dựa theo tính cách Tưởng Tư Nhu, nếu mà biết rõ mình còn rất nhiều nữ nhân, tiếp theo tỷ lệ có thể vào tay sẽ dưới hạ xuống đóng băng. Mình cứu nàng một mệnh, đây là hồi báo theo lý lấy được.

- Thất tình hợp huyền ảo tán, đây là một loại hợp hoan dược, chỉ có thông qua nam nữ giao lưu mới có thể giải trừ!

Chu Dương nhìn Tưởng Tư Nhu, vẻ mặt làm khó. Trên mặt hắn bày ra một bộ bộ dáng chính nhân quân tử, tuyệt sẽ không lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn. Đây chính là bộ dáng hợp tâm tư Tưởng Tư Nhu nhất. Nếu mà hắn lộ ra một bộ bộ dáng không dằn nổi, ngược lại sẽ để cho Tưởng Tư Nhu sinh nghi. Không thể không nói, có năng lực ký ức chưởng khống giả, vô luận đối với tính cách cùng tâm tư gì, Chu Dương cũng có thể rõ như lòng bàn tay, làm ra lựa chọn thích hợp nhất. Vẻ hoài nghi trong mắt Tưởng Tư Nhu chợt lóe lên, thậm chí cho rằng Chu Dương muốn lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn. Mặc dù nàng có hảo cảm đối với Chu Dương, nhưng với tư cách một nữ nhân tương đối bảo thủ, đây là quá nhanh. Nếu như cách làm Mạnh Siêu phù hợp phong cách nàng yêu thích…. Như vậy... Nhìn thấy mắt Chu Dương nhìn thẳng hình tượng chính nhân quân tử, trong tâm Tưởng Tư Nhu nhiều hơn một tia ấm áp, còn có cảm giác an toàn nồng nặc. Nam nhân này đáng giá nàng phó thác cả đời.

- Ta nguyện ý!

Chu Dương quả quyết gật đầu một cái, một bộ chính khí lên tiếng.

- Ta tuyệt không phải người lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, ta dẫn ngươi ra ngoài, tìm người khác hỗ trợ!

Tưởng Tư Nhu giận đến quơ múa quả đấm đấm ngực Chu Dương. Tên hỗn đản này muốn tùy tiện đưa mình cho một dã nam nhân?

Chẳng lẽ mình không được thích như vậy sao? !

- Đừng được tiện nghi còn ra vẻ!
- Chẳng lẽ còn muốn ta cầu ngươi!
- Nhanh lên một chút, ta không còn khí lực, bản thân ngươi tự làm đi!

Nàng cũng không biết Chu Dương là đang diễn trò, là đầu óc cũi mục.

- Nếu ngươi thành ý thành ý khẩn cầu, vậy ta liền từ bi đáp ứng ngươi!

Chương 413: Vốn tưởng rằng đến gần trái tim anh, không nghĩ đến lại đi vào đường cặn bã nam

Chu Dương mang theo Tưởng Tư Nhu từ trong sơn động đi ra, độc trên người nàng tự nhiên đã bị Chu Dương giải. Tưởng Tư Nhu giống như một cô gái bé bỏng, Chu Dương dùng tư thế ôm công chúa mang ra ngoài. Vẻ mặt nàng ngọt ngào đem đầu chôn ở trong ngực Chu Dương, một bộ hình tượng tiểu nữ nhân ngọt ngào. Chuyện hạnh phúc nhất đời người chính là gả cho ái tình.

- Ngươi tên hỗn đản này! Ngươi phải phụ trách với ta!
- Yên tâm, ta tuyệt đối phụ trách đối với ngươi!
- Đúng rồi, ngươi còn có mấy người tỷ muội, cùng nhau gặp gỡ đi. Con dâu xấu sớm muộn cũng gặp gỡ mặt đại lão bà đến ba mươi mấy tiểu lão bà, đau dài không bằng đau ngắn.

Tưởng Tư Nhu nhìn thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn, trên mặt viết đầy khiếp sợ. Chín Kim Long khí thế quá mạnh mẽ, mặc dù đã thu liễm khí tức, vẫn để cho Tưởng Tư Nhu cảm nhận được khí thế vô cùng mạnh mẽ. Bọn họ tuyệt đối là sinh mệnh cường đại nhất Tưởng Tư Nhu thấy được từ lúc sinh đến nay.

- Chu Dương làm sao làm được?
- Hắn làm sao để cho chín Kim Long kéo xe?

Không giống với ở nước ngoài, bọn họ đối với rồng đông phương không có nhận thức quá lớn. Long tại nước Hoa là trấn quốc thần thú, vô cùng tôn quý. Đặc biệt là Kim Long, càng là long trung chi tôn, chín Kim Long kéo xe đại biểu 9 cực, sợ là chỉ có Thiên Đế trong Truyền thuyết mới có bậc dáng điệu này. Mới mấy ngày ngắn ngủi không thấy, Chu Dương làm sao trở nên kinh khủng như vậy?

Cái này khiến nàng sản sinh một loại cảm giác xa lạ. Còn có tỷ muội Chu Dương vừa mới nói là xảy ra chuyện gì?

Đến lúc Tưởng Tư Nhu đi vào Cửu Long Thiên Đế Liễn, liền triệt để sợ ngây người. Trên xe có quá nhiều nữ nhân đẹp, mỗi người nhan trị đều không kém nàng, thậm chí còn có mấy người vô luận là nhan trị hay là khí chất, đều vượt qua nàng. Trong đó còn có Thiên Sứ, Mị Ma, Tinh Linh, Mỹ Nhân Ngư, Hồ Ly Tinh ….. Sinh vật tồn tại ở thần thoại cùng trong Truyền thuyết. Từng người từng người đẹp đến nỗ tung, ngay cả Tưởng Tư Nhu cũng phải sinh ra mấy phần cảm giác tự ti mặc cảm. Tưởng Tư Nhu sửng sốt bảy, tám giây mới phản ứng được, sậm mặt lại nhìn về phía Chu Dương.

- Đừng nói cho ta, các nàng đều là nữ nhân của ngươi.

Nàng vô pháp che giấu lửa giận trong lòng mình. Lúc trước nàng đã nghe nói Chu Dương ở bên ngoài rất hoa tâm, bất quá khi đó còn chưa trở thành tình nhân, nên không có quá quan tâm. Lúc này nhìn thấy hơn 30 nữ nhân bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn, Tưởng Tư Nhu mới hiểu được. Đây không phải hoa tâm, mẹ nó đây chính là Hải Vương!

Vừa nhìn Chu Dương có nhiều nữ nhân như vậy, lại nghĩ tới hắn phương thức giải độc cho mình. Nàng không phải người ngu, thằng này tuyệt đối là nhân cơ hội muốn bắt lấy nàng. Đáng giận nhất là hết thảy cũng đã như nguyện!

Mình ngây ngốc liền tin tưởng chuyện hoang đường của hắn!

- Ngươi cặn bã nam này!

Vẻ mặt Tưởng Tư Nhu thở hổn hển, nhảy lên mở miệng cắn ngay tại trên cánh tay Chu Dương. Nhưng mà, Chu Dương chính là Sáng Thế Thần, thể chất đạt đến hơn 10 vạn điểm, lực phòng ngự càng đạt đến trình độ cực kỳ biến thái. Đừng nói chỉ dùng răng cắn nát da thịt, cho dù sử dụng binh khí Thần Thoại, cũng không có thể phá vỡ Chu Dương phòng ngự. Tưởng Tư Nhu cắn nửa ngày, ngẩng đầu lên nhìn, suýt chút nữa tức giận chết. Ngoại trừ phía trên dính đầy nước miếng ra, thậm chí ngay cả một dấu răng cũng không có để lại.

- Chẳng trách ngươi vô liêm sỉ như vậy, nguyên lai không chỉ da mặt dày, cả da của ngươi cũng dày như vậy.

Tưởng Tư Nhu giơ nắm đấm nện tại trên thân Chu Dương, bất quá cảm giác không khác gì cùng cù lét cả.

- Được rồi, đừng nóng giận, ta sẽ phụ trách đối với ngươi!

Chu Dương vẻ mặt bá khí mà ôm Tưởng Tư Nhu vào trong ngực, vô luận nàng giãy giụa như thế nào cũng không cách nào thoát đi. Có vài nữ nhân, một khi có nam nhân, cùng lúc trước không có nam nhân tuyệt đối khác nhau trời vực. Lúc này bá đạo một chút, có lẽ sẽ có thu hoạch không tưởng tượng nổi. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không bị đánh chết. Ít nhất Chu Dương không cần lo lắng một điểm này.

- Ta không muốn nói chuyện với ngươi, ngươi thả ta ra!

- Ngươi cặn bã nam này có bao xa, liền rời khỏi ta bao xa.

Tưởng Tư Nhu vẻ mặt phẫn nộ, phảng phất trâu đực nổi giận. Vốn cho là mình tìm được lương phối, không nghĩ đến lại tìm được một củ cải hoa tâm. Vô luận nàng vùng vẫy làm sao, cũng không cách nào giãy ra Chu Dương ôm ấp hoài bão. Thẳng đến thân thể nàng mềm nhũn ra, Chu Dương mới vẻ mặt thâm tình nói:

- Ta cho tới bây giờ sẽ không bạc đãi nữ nhân mình!

- Ta có thể để cho ngươi rời khỏi, nhưng ngươi thử tưởng tượng, vạn nhất ngươi mang thai tiểu bảo bảo thì sao?

- Lẽ nào ngươi muốn cho hắn ra đời không có phụ thân sao?

- Hay là ngươi muốn mình trở thành bà mẹ đơn thân?

- Đây là tận thế, ngươi xác định mình có thể để cho hai người, thậm chí ba người, năm người, mười người sống sót sao?

- Cho dù ngươi muốn, ta cũng không nỡ bỏ ngươi! Dù sao ngươi là nữ nhân ta yêu mến. ? ? ?

- Ngươi coi ta là heo sao?

- Một hơi sinh 10 bào thai? ! Không thể nào, tuyệt đối không thể một lần trúng thầu... Nói xong lời cuối cùng, nàng nhớ tới cuồng bạo lúc trước. Vạn nhất... Vạn nhất thật có?

Lời đến cuối cùng, giọng nói của nàng cũng mềm nhũn ra. Bất quá nghĩ đến bản thân bị cặn bã nam lừa gạt, bị mất thân thể, giận không chỗ phát tiết. Chỉ là thái độ đã thỏa hiệp. Ai bảo mình đã bị Chu Dương cướp thuyền. Chỉ cần lên thuyền, lại muốn xuống liền vàn khó khăn.

- Muội muội thật mang bầu sao?

Ngoại trừ chúng nữ Tô Nguyên Dao, Ninh Thải Hà kinh nghiệm lão luyện ra, những người khác đối với Chu Dương nói luôn tin là thật.

- Dương ca, ngươi làm sao có thể thiên vị như vậy? !
- Vì sao thời gian dài như vậy, bụng chúng ta còn không có động tĩnh?
- Ta không biết, ta cũng phải có tiểu bảo bảo!

Chúng nữ vây ở trước mặt Tưởng Tư Nhu, trong ánh mắt vừa có hâm mộ cũng có ghen tị. Bọn họ thà rằng bỏ binh khí Thần Thoại, thậm chí thần cách, chỉ vì đổi được cơ hội như vậy. Sharon đi tới, cũng không biết lấy ra thiết bị gì tại trên thân Tưởng Tư Nhu đảo một vòng. Một lát sau, nàng tuyên bố:

- Các ngươi suy nghĩ nhiều quá, ta có thể chính thức tuyên bố, nàng không có!
- Các ngươi đừng có phá được không?
- Nào có các ngươi phá dạng này?

Chu Dương nhìn Tưởng Tư Nhu một cái, tuy rằng nàng còn sậm mặt lại, bất quá lại không đòi rời khỏi. Mới rồi Tưởng Tư Nhu không phải thật muốn rời khỏi, chỉ muốn đạt được Chu Dương coi trọng. Nếu không, bên cạnh hắn nhiều nữ nhân xinh đẹp như vậy, nói không chừng hôm sau liền thất sủng. Đây dù sao cũng là nam nhân phá hủy trong sạch nàng, trong tâm Tưởng Tư Nhu luôn có tình cảm vô hình. Nếu mà không phải có hảo cảm đối với Chu Dương, cũng sẽ không vô duyên vô cớ tiện nghi Chu Dương. Nói cho cùng, là nhan trị phát huy tác dụng trọng đại. Chu Dương thông qua ký ức chưởng khống giả biết được suy nghĩ trong lòng Tưởng Tư Nhu, đại cục đã định.

Chương 414: Hộ viện sợ đái cả quần;Thần thú Giao Xà! Chỉ cần

vung cái cuốc thật tốt, không có không đào ngã góc tường.

- Nơi này chính là Thiên Kiếm học viện sao?

Chu Dương nhìn kiến trúc học viện cách đó không xa lộ ra cổ phong, trong mắt lóe lên thần sắc rất hứng thú. Thiên Kiếm học viện nói đến kỳ quái, đây là một nơi địa phương đặc biệt tại dị chủng xâm phạm không lâu sau liền đản sinh, phần lớn giảng sư bên trong thực lực cường đại, sâu không thấy đáy. Thần bí nhất thuộc về viện trưởng Thiên Kiếm học viện, đến bây giờ còn không có mấy người người từng thấy qua bộ dáng viện trưởng Thiên Kiếm học viện. Ngoài người hiểu Thiên Kiếm học viện rất ít, ngay cả tuyệt đại đa số người Thiên Kiếm học viện cũng biết rất ít. Ngay cả Mạnh Siêu thành viên nòng cốt bậc này, Chu Dương cũng không có từ trong trí nhớ hắn hiểu được bao nhiêu tin tức hữu dụng. Vẻ mặt Tưởng Tư Nhu cổ quái nhìn Chu Dương:

- Ngươi mới rời khỏi mấy ngày, sao đã quên mất nơi này rồi?

- Ngươi cũng đừng có đem mất trí nhớ ra lừa ta! Phim Truyền hình như vậy ta đã nhìn quá nhiều rồi.

- Lúc trước mọi người còn đang nghĩ ngươi bị viện trưởng phái đi làm nhiệm vụ gì, không đợi ta đi tìm ngươi, ngươi liền mất tích bí ẩn.

Nàng nói tự nhiên, hai người chậm rãi từ bên trên Cửu Long Thiên Đế Liễn xuống. Chu Dương số 2 đã rời khỏi Thiên Kiếm học viện, mình tựa hồ lại đến chậm một bước. Bất quá, viện trưởng Thiên Kiếm học viện hẳn phải biết tình báo có liên quan. Cửu Long Thiên Đế Liễn không có che giấu khí tức, chín Kim Long tản mát ra khí tức cường đại vô pháp ngăn trở. Bị thần thú trấn một con rắn Tiểu Giao vừa mới do rắn lột xác Thành Giao sân ngoài cửa Thiên Kiếm học viện xem là kẻ địch đột kích nghiêm trọng nhất. Thực lực đầu Giao Xà này cường đại, hung uy vô cùng. Hung thú dị chủng và quái dị nhân đã từng phát động công kích mãnh liệt tấn công Thiên Kiếm học viện, siêu phàm giả phổ thông vô pháp ngăn cản. Cuối cùng vẫn nhờ hộ viện thần giao đại phát thần uy, tiêu diệt toàn bộ hung thú cùng quái vật hình quái dị xâm phạm, không có một con có thể trốn kéo. Nó tại trong lòng vô số học viên, chính là đại danh từ thần thú. Nhưng mà, Cửu Long Thiên Đế Liễn vừa mới tới gần, phía trên tản mát ra khí thế cường đại liền dọa hộ viện thần giao này sợ đến cứt

đái đều phun, nằm rạp trên mặt đất, lạnh run không dám nhúc nhích. Chu Dương mang theo Tưởng Tư Nhu từ Cửu Long Thiên Đế Liễn trên nhảy xuống, bay vào Thiên Kiếm học viện. Ánh mắt không khỏi tại trên thân Giao Xà quan sát mấy lần. Cũng không phải Chu Dương cảm thấy huyết mạch nó thiên phú không tệ, đơn thuần hắn đột nhiên muốn ăn thịt rắn. Giao Xà chắc xem như một loại rắn, không biết vị đạo như thế nào?

Bất quá nhìn thấy tràng diện nó cứt đái đều phun, trong nháy mắt mất đi hứng thú.

- Chu Dương, ngươi tại sao trở lại?

- Chín Kim Long bầu trời là xảy ra chuyện gì?

Có mấy người lanh mắt nhìn thấy Chu Dương mang theo Tưởng Tư Nhu từ bên trên Cửu Long Thiên Đế Liễn xuống, trên mặt mang vẻ sợ hãi.

- Không có gì, ta nuôi mấy con tiểu sủng vật, xin mọi người không cần phải sợ!

Vẻ mặt Chu Dương không thèm để ý nói. Lấy thực lực của hắn, nuôi mấy con Kim Long cấp Thần Thoại không coi là cái gì, tìm Tổ Long cùng Phượng Tổ tới kéo xe mới gọi khí phái. Dù sao hắn hiện tại là cấp bậc Sáng Thế Thần, dùng cấp Thiên Đế bậc xe mới là hợp lý, Kim Long cấp Thần Thoại đã có điểm mất thân phận rồi. Những người khác không nghĩ như thế, vừa nghe đến chín Kim Long cư nhiên là sủng vật Chu Dương, hắn nắm giữ tọa kỵ phong cách như thế, ánh mắt nhìn về phía Chu Dương biến đổi hoàn toàn bất đồng. Chu Dương không phải bị viện trưởng phái đi hoàn thành nhiệm vụ bí mật sao?

Vì sao thời gian chỉ chớp mắt, liền mang theo tọa giá phong cách như vậy trở về?

Lẽ nào tưởng thưởng nhiệm vụ lần này chính là cửu long kéo xe sao?

Vì sao có nhiệm vụ tốt như vậy, viện trưởng chỉ tặng cho Chu Dương một người, không khỏi quá thiên vị a.

Cho dù có thể phân cho bọn hắn một đầu Kim Long cũng được... Toàn bộ học viên Thiên Kiếm học viện rối rít dùng ánh mắt ghen tỵ nhìn Chu Dương. Vóc người đẹp trai, thực lực lại mạnh, lại lấy được chín con Kim Long, người bồi bạn bên cạnh cực kì xinh đẹp, quả thực nhân sinh viên mãn.

- Dương ca chúng ta có thể tới trên Kim Long chụp ảnh sao?
- Ta là lần đầu tiên nhìn thấy tọa giá phong cách như vậy, chúng ta có thể đơn độc đến trên xe trò chuyện một chút sao?
- Dương ca thật lợi hại a! Thật muốn cùng ngươi quan hệ, ta không ngại làm nhỏ.
- Ta rất muốn cỡi rồng a! Dương ca, ngươi có thể để cho ta cưỡi rồng một chút sao?

Nữ nhân trong học viện lúc trước đã cảm thấy hứng thú với Chu Dương, lúc này nhìn thấy hắn mang ra ngoài loại thần vật Kim Long trong Truyền thuyết này, quả thực quá đẹp trai. Khỏi cần phải nói, chỉ riêng nhìn thấy hộ tông thần thú Giao Xà này biến thành tôm tép, động cũng không dám động, kim long cường đại rõ ràng như thế. Bên cạnh Chu Dương đã có mỹ nữ Tưởng Tư Nhu, cũng không ngăn cản được chúng nữ đào góc tường. Nam đuổi theo nữ, cách toà núi, nữ đuổi theo nam, tầng ngăn cách sa. Chỉ cần vung cái cuốc thật tốt, không có góc tường đào không ngã. Các nàng hoặc sáng hoặc tối, phát động thế công đối với Chu Dương. Đám nữ nhân này đáng chết này, lẽ nào xem ta không tồn tại sao?

Ở ngay trước mặt chính mình muốn bắt cóc Chu Dương, Tưởng Tư Nhu giận đến dậm chân. Nàng hiểu rõ Chu Dương chính là một củ cải hoa tâm, nhìn thấy nữ nhân liền không dời nổi bước chân. Nếu không bên cạnh cũng không hội tụ nhiều nữ nhân như vậy. Đây quả thực là thịt béo đưa tới cửa, chính hợp tâm ý Chu Dương. Ánh mắt Chu Dương tại trên thân đám nữ nhân này quét qua, đại đa số các nàng nhan trị phổ thông, thỉnh thoảng có mấy cái sắc đẹp cũng tạm được, nhưng sớm đã không phải là thân thể thuần khiết. Đối với mặt hàng này, Chu Dương đương nhiên phải cự tuyệt. Hắn yêu cầu đối với phương diện này rất cao, cũng không phải nữ nhân gì đến cũng không cự tuyệt. Đây là cơ hội tăng hảo cảm trước mặt Tưởng Tư Nhu, hắn làm sao có thể bỏ qua được?

Thuận tay ôm Tưởng Tư Nhu vào trong ngực, vẻ mặt cưng chìu.

- Trong lòng đã có người rồi, xin miễn cấu kết!

Những lời này không biết để cho bao nhiêu nữ nhân ánh mắt u oán. Mặc dù Tưởng Tư Nhu hiểu rõ Chu Dương đã có rất nhiều nữ nhân, nhưng nghe đến hắn nói những lời này, vẫn không ức chế được cảm động trong lòng. Vì sao biết rất rõ ràng hắn là cặn bã nam, còn muốn thiêu thân?

Xa xa đám học viên nam mặt đầy hâm mộ và ghen ghét, nếu mà bọn họ cũng có thể có chín Kim Long làm sủng vật, như vậy hiện tại người được mọi người nhìn chăm chú là bọn họ mới đúng. Nói cho cùng, cũng chỉ có thể trách bọn hắn vận khí không tốt, không thể trở thành đồ đệ viện trưởng, tự nhiên không chiếm được kỳ ngộ tốt như vậy. Một lát sau, cảm nhận được động tĩnh tại đây nhóm giảng sư Thiên Kiếm học viện khoan thai đến chậm. Bọn họ phần lớn ăn mặc cổ trang, nhìn qua mang theo mấy phần khí chất cổ nhân. Vừa mới đến, bọn họ liền như lâm đại địch nhìn lên cửu long Kim Long bên trong bầu trời. Bọn họ quá rõ ý nghĩa cùng giá trị Kim Long đại biểu. Dùng cửu long Kim Long kéo xe?

Đây không phải là phong cách, mà là tìm phiền toái.

- Chu Dương! Ngươi từ đâu tìm được chín Kim Long? Còn không mau đưa bọn nó trở về, cũng xin lỗi với Long Tộc đi!

- Ngươi tuyệt đối không nên tự tìm đường chết, dẫn hỏa đến trên người Thiên Kiếm học viện!

Chương 415: Tổ Long cũng bất quá chỉ để kéo xe cho ta! Các ngươi không phải rất yêu thích Kim Long sao? Vậy hãy để cho.

Ánh mắt Chu Dương lạnh lùng tại trên thân mấy vị giảng sư Thiên Kiếm học viện quét qua, vẻ mặt không để ý lắm.

- Đây là đồ của ta, tại sao phải trả về? Hướng Long Tộc nói xin lỗi? Bọn họ không có tư cách này!

Chu Dương nói những lời này đương nhiên. Hắn là Sáng Thế Thần, mặc dù không phải thần tiên hệ thống nước Hoa, nhưng cũng đã có tư cách vung long tộc 10 vạn 8 ngàn dặm. Cho dù là Tổ Long, tại trước mặt hắn cũng chỉ như đống cặn bả, kéo xe cho hắn. Muốn hắn nói xin lỗi?

Long Tộc có thể gánh nổi sao?

Bọn họ có tư cách này sao?

Lời nói khó nghe, đối với Long Tộc mà nói, có thể kéo xe cho Chu Dương đã là vinh quang của bọn nó. Sự tình Chu Dương là Sáng Thế Thần chỉ có nữ nhân bên người của Chu Dương biết, ngay cả Tưởng Tư Nhu vừa mới trở thành đàn bà Chu Dương cũng không biết. Đương nhiên, cho dù Chu Dương nói, đối phương cũng sẽ không tin tưởng. Dù sao Chu Dương vẫn là đồng học Tưởng Tư Nhu, thực lực mặc dù không tệ, đột nhiên biến thành Sáng Thế Thần, chẳng ai sẽ tin tưởng. Sự thật mạnh hơn lời nói, chỉ cần Tưởng Tư Nhu tiếp tục ở tại bên cạnh Chu Dương, sớm muộn cũng sẽ biết điều bí mật này.

- Ngươi quá cuồng vọng!
- Mới ra ngoài mấy ngày, ngươi sao đã biến thành bộ dáng hiện tại này!
- Chuyện này không phải một mình ngươi có thể làm ra quyết định! Long Tộc cường đại hoàn toàn không phải ngươi tưởng tượng!
- Long Tộc cực kỳ đoàn kết, bọn họ tuyệt đối sẽ không cho phép tộc nhân của mình bị những nhân loại khác nô dịch!
- Trên lịch sử đã từng có vị Nhân Tiên, từng nô lệ qua một con rồng, kết quả rước lấy Long Tộc tức giận, ngay cả tộc nhân của hắn cũng bị liên lụy, toàn bộ toàn diệt.
- Đừng tưởng rằng ngươi có thể dựa vào mấy con Kim Long là có thể đối kháng toàn bộ Long Tộc!

Một vị giảng sư nhìn thấy tư thái Chu Dương cuồng vọng tự đại, một bộ bộ dáng hận thiết bất thành cương. Tại trong ấn tượng hắn, Chu Dương làm việc chững chạc, xử lý có độ, mười phần được nhóm giảng sư coi trọng. Chu Dương sở dĩ trở thành đệ tử viện trưởng, không chỉ bởi vì thiên phú tốt, hành vi phương thức xử sự cũng là nguyên nhân lớn lớn. Vừa xuất hành nhiệm vụ mấy ngày, trở về sao lại hoàn toàn biến thành một người khác?

Vẻ mặt mọi người vốn đang hâm mộ nhìn Chu Dương, ảo tưởng mình có một ngày cũng có thể cỡi rồng. Đây là uy phong cùng bá khí bậc nào!

Nhưng nghe thấy giảng sư nói, vẻ mặt bọn họ sợ hãi. Khỏi cần phải nói chỉ riêng cảm nhận được khí tức kim long cường đại, liền có thể cảm nhận được long cường đại, như vậy toàn bộ Long Tộc sẽ cường đại đến trình độ nào?

- Chu Dương, đây cũng không phải là chuyện của cá nhân ngươi rồi! Học viện không thể bởi vì ngươi ích kỷ mà rơi trong nguy nan.

- Vốn chính là vật ngươi từ học viện lấy được, theo lý giao cho học viện xử trí

- Trả long về đi! Đây không phải là vật ngươi có thể cưỡi!

- Chu Dương, làm người không nên quá ích kỷ!

Mọi người không khỏi nhìn có chút hả hê. Ngươi không phải có long sao?

Ngươi không phải trang bức sao?

Cuối cùng vẫn không tránh được phải trả long lại!

Vừa nghĩ tới cảnh tượng hoành tráng Long Tộc đánh tới tất cả mọi người đều không rét mà run. Ngay cả đám nữ nhân lúc trước hướng về Chu Dương cũng bắt đầu khuyên Chu Dương, để hắn lấy đại cục làm trọng. Chu Dương nghe lời của mọi người cười lên, ánh mắt tại trên mặt tất cả mọi người quét nhìn một vòng, đem biểu tình của tất cả mọi người thu hết vào mắt. Tâm tư của bọn hắn tại trước mặt ký ức chưởng khống giả không chỗ có thể ẩn giấu.

- Thật là ý nghĩ ngu ngốc!

- Các ngươi nói sai một chuyện!

- Cửu Long Thiên Đế Liễn là đồ của ta, các ngươi có tư cách gì làm chủ cho ta!

Một người giảng sư cầm đầu đứng dậy, vẻ mặt hắn chính khí:

- Ta là ngươi sư trưởng, theo lý ngươi nghe theo học viện an bài!

- Giao Cửu Long Thiên Đế Liễn ra, chúng ta sẽ thay ngươi xử trí!

Chín Kim Long bọn họ không dám cá nhân lưu lại, đương nhiên phải bỏ qua. Nhưng cửu long Kim Long kéo xe lại không thể bỏ qua. Nhãn quang nhóm giảng sư cô độc nói, nhận ra Cửu Long Thiên Đế Liễn có khả năng là một kiện binh khí cấp Thần Thoại, vật này lưu tại trong tay một tên tiểu bối quá lãng phí, tự nhiên phải nghĩ biện pháp lừa gạt đến. Biện pháp giao Cửu Long Thiên Đế Liễn cho học viện xử lý không còn gì tốt hơn, danh chính ngôn thuận, ai cũng không khơi ra

khuyết điểm. Nếu Chu Dương cự tuyệt, chính là ngỗ nghịch sư trưởng, bọn họ có tư cách xuất thủ. Vô luận Chu Dương lựa chọn như thế nào, kết quả Cửu Long Thiên Đế Liễn cũng sẽ không cải biến.

- Cút!

Chu Dương hất tay một cái đánh gia hỏa này thành thịt nát.

- Không, ngươi ở trong mắt ta chính là một đống cứt!

Hắn ngẩng đầu lên, ánh mắt quét qua những người tâm tư dị biệt khác, lạnh lùng nói:

- Các ngươi cũng giống như vậy!

Tất cả mọi người đều kinh hãi, không dám tin nhìn Chu Dương.

- Chu Dương giết người!

- Hơn nữa còn là giết sư trưởng mình!

Đây là ngỗ nghịch lớn cỡ nào!

Không chỉ có tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người, ngay cả Tưởng Tư Nhu đi theo bên người Chu Dương đồng dạng vẻ mặt khiếp sợ.

Đây là tội lớn giết sư rồi!

Đặc biệt là mấy vị giảng sư phản ứng lớn nhất, bọn họ chính là định cầm thân phận giảng sư tới dọa Chu Dương, không nghĩ đến Chu Dương trực tiếp động thủ.

- Ngươi điên rồi sao?

- Chu Dương! Ngươi dám lớn mật giết sư, giữa thiên địa không có chỗ ngươi dung thân! Hôm nay bắt đầu, chúng ta chính thức đuổi ngươi ra khỏi học viện!

- Tiếp theo, chính là báo thù cho Dương sư chết đi!

- Tất cả mọi người đồng loạt ra tay!

Tuyệt đại đa số người còn đang bên trong khiếp sợ, duy chỉ có mấy vị giảng sư phản ứng nhanh nhất, đột nhiên nhào tới Chu Dương.

- Các ngươi không phải rất yêu thích Kim Long sao?
- Vậy hãy để cho bọn họ cố gắng trao đổi cùng các ngươi một chút!

Chu Dương vỗ tay một cái vang lên, Cửu Long Thiên Đế Liễn bay vút đến, miệng phun trào ra hỏa diễm, lấy tư thái vô cùng cuồng bạo bao phủ xuống. Cửu long Kim Long tản ra uy thế vô cùng mạnh mẽ, vừa liếc mắt nhìn cũng làm người ta hai chân phát run.

- Vô sỉ, có bản lãnh chúng ta đơn đấu a!

Nhóm giảng sư một khắc trước còn khí thế hung hăng triệt để trợn tròn mắt, chợt nghiêng đầu liền chạy ngược về. Các học viên vừa muốn tới trợ giúp, nhìn thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn vọt tới, đồng dạng sợ không nhẹ. Hết cách rồi, ai bảo Kim Long quá cường thế, bọn họ căn bản không đánh lại.

- Muốn chạy trốn, ngươi có thể chạy thoát sao?

Cửu long Kim Long phun ra một khẩu long đờm, hỏa diễm mãnh liệt, nhóm giảng sư lúc trước đối với Chu Dương có địch ý cả cơ hội gào thảm cũng không có, trong nháy mắt đốt cháy thành tro.

- Ngươi tên nghịch đồ này, lá gan quá lớn!
- Vì sao phải giết hại giảng sư trong học viện!

Sâu bên trong Thiên Kiếm học viện một đạo kiếm quang thoáng qua, một lão giả tóc hoa râm đột nhiên xuất hiện, vừa giận vừa sợ nhìn Chu Dương.

- Cấp độ thực lực sử thi! Ngươi chính là học viện Thiên Kiếm viện trưởng đúng không!
- Nói cho ta Chu Dương đi đâu?

Chương 416: Ta chính là Chu Dương! Ta là nam nhân của ngươi! Vô luận quá khứ, hiện tại, hay là tương lai!

Chu Dương nói một câu cuối cùng xong, tất cả mọi người khiếp sợ nhìn Chu Dương. Lẽ nào hắn không phải Chu Dương?

Kinh hãi nhất thuộc về Tưởng Tư Nhu, càng theo bản năng cách xa Chu Dương. Ánh mắt nàng nhìn về Chu Dương lộ ra xa lạ. Các mỹ nữ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn quốc sắc thiên hương, thực lực Chu Dương cường đại đến sâu không thấy đáy, đối với mọi người xa lạ cùng hờ hững. Trên thực tế nàng sớm phải nên phát hiện dị thường, cuối cùng bản thân bị ái tình làm mê muội đầu óc. Thanh âm của nàng phát run, nhìn nam nhân trước mắt quen thuộc mà lại xa lạ này, hỏi:

- Ngươi là ai? Vì sao giả mạo Chu Dương?
- Ngươi cuối cùng có thù gì? Oán gì với hắn? !
- Ngươi tại sao phải lừa ta!

Nghĩ đến bản thân bị một nam nhân xa lạ lừa gạt cảm tình, cả trong sạch cũng bị mất, giận đến tại chỗ nổi dóa. Hai hàng nước mắt như trân châu nhỏ xuống. Chu Dương lau nước mắt trên mặt nàng, ôm Tưởng Tư Nhu vào trong ngực, cười nói:

- Ngốc, ta đương nhiên là Chu Dương rồi!
- Lấy thực lực của ta, cần gì phải đi giả mạo một người khác!

Mọi người đều bối rối, chẳng lẽ có hai người Chu Dương?

Nhìn thấy Tưởng Tư Nhu không tin, Chu Dương nhẫn nại giải thích.

- Ngươi hẳn biết hiệu ứng hồ điệp đúng không!
- Một khi chuyện đã qua phát sinh thay đổi lơ đãng, liền sẽ ảnh hưởng tương lai thời không.
- Giống như bướm đập cánh, có thể chế tạo ra cơn lốc siêu cấp, một chuyện nhỏ thậm chí có thể ảnh hưởng vận mệnh tương lai vô số người.
- Ta cảm giác Chu Dương tại quá khứ thời không, không biết xảy ra chuyện gì, đưa tới hiệu ứng hồ điệp, ngay cả thân nhân ta sớm đã chết cũng phục sinh.
- Cái thế giới này không còn là bộ dáng ta quen thuộc, ta phải tìm được Chu Dương cái thế giới này, ta muốn gặp thế giới này, không biết hắn có biến hóa gì hay không, nói không chừng

sẽ có giao lưu gì đó. Mọi người nghe thấy Chu Dương giải thích toàn bộ bối rối. Thời không lý luận?

Kéo cũng quá lớn a!

Nghe sao cũng giống là nghe nói dóc!

Viện trưởng Thiên Kiếm học viện người thứ nhất không tin, lạnh lùng nói:

- Một bên nói bậy nói bạ!
- Cho dù thật có siêu cấp đại năng ảnh hưởng qua, phát sinh hiệu ứng hồ điệp, không có người có thể ngăn trở đại thế, ngươi biến mất, không thể nào xuất hiện lần nữa!
- Một cái thời không, tuyệt đối sẽ không xuất hiện hai người giống nhau!

Những người khác phần lớn trên mặt lộ ra vẻ đồng ý. Một thời không sao có thể xuất hiện một người khác chứ?

Theo lý thuyết, Chu Dương chắc cũng là người bị ảnh hưởng, tất cả bị thời gian và vận mệnh sửa đổi. Nếu không, cùng thời không xuất hiện người hoàn toàn giống nhau, hoàn toàn khác biệt vận mệnh, tất cả há chẳng phải là lộn xộn.

- Sự tình các ngươi không làm được, không có nghĩa là ta cũng không làm được!

Chu Dương phảng phất đang nói một đám các ngươi vô dụng, có tư cách cùng ta đánh đồng với nhau sao. Không, bọn họ cả tư cách cùng Chu Dương tương đối cũng không có.

- Không quản ngươi có phải là Chu Dương hay không, giết hại người Thiên Kiếm học viện là sự thật không thể chối cãi!
- Ta đã vừa đem tin tức truyền cho Thiên Kiếm Phái cấp trên, ngươi sẽ trả giá thật lớn cho việc mình tự đại!
- Tuy thực lực của ngươi cường đại, nhưng một núi luôn có một núi cao, cái thế giới này không phải đơn giản như ngươi thấy!

Viện trưởng Thiên Kiếm học viện không có ngay lập tức xông lại, chỉ trong bóng tối đem tin tức gửi đi cho Thiên Kiếm Phái. Sẽ có cao thủ đến trấn áp Chu Dương.

- Ta đạt được cái mong muốn rồi!

- Ngươi đã mất đi giá trị lợi dụng!

Chu Dương thuận lợi sử dụng ký ức chưởng khống giả nhận được tin tức trong đầu viện trưởng Thiên Kiếm học viện, hướng về phía đầu viện trưởng Thiên Kiếm học viện một chỉ. Sau một khắc, đầu viện trưởng Thiên Kiếm học viện bạo nổ, thi thể không đầu lại lần nữa té ngã trên đất. Toàn bộ học viên Thiên Kiếm học viện bối rối, bọn họ đã từng thấy qua một thanh Thiên Kiếm bay ra, lực trảm vô số hung thú. Đây nhất định là viện trưởng xuất thủ. Viện trưởng hẳn sẽ cùng Kim Long một đợt ác chiến. Như thế nào cũng không nghĩ đến, Chu Dương hướng về phía viện trưởng một chỉ, người liền chết. Đây không phải là chiến đấu, mà là nghiền ép. Thực lực giữa hai người chênh lệch lớn khó có thể lường được thì mới xuất hiện loại kết quả này. Đã như thế, thực lực Chu Dương sẽ đáng sợ đến trình độ nào?

Tất cả mọi người khiếp sợ nhìn Chu Dương, phảng phất nhận thức lại người này!

- Con người của ta không thích lưu lại hậu hoạn!

Chu Dương tiện tay chỉ mấy tên trong đám người ác ý sâu nhất. Mỗi một lần đầu ngón tay rơi xuống, đều sẽ có một người không có dấu hiệu nào chết đi. Loại thủ đoạn này khó lòng phòng bị, điểm ai người đó chết. Phảng phất Tử Thần đến!

Lại tựa như hóa thân làm Diêm Vương... Diêm Vương để ngươi canh ba chết, ai dám lưu ngươi đến canh năm!

Tất cả mọi người trở nên thấp thỏm lo âu, thậm chí rất nhiều người vì bảo mệnh quỳ dưới đất. Nữ nhân phảng phất một đầu cẩu mẫu, tràn đầy cầu xin, chỉ cần Chu Dương có thể bỏ qua cho nàng, vô luận để các nàng làm gì cũng đều nguyện ý. Trên mặt Chu Dương không hề bị lay động, đến lúc dừng tay thì, hơn mười bộ thi thể không đầu ngã trên mặt đất, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi nồng nặc.

- Ngươi tên ác ma này!

Không biết cái nữ nhân nào sợ choáng váng, hướng về phía Chu Dương chỉ trích.

- Ác ma?

- Ta mới là ác ma!

Mị Ma Mia từ trên Cửu Long Thiên Đế Liễn nhảy xuống, cười nhìn về phía Chu Dương:

- Ác ma rất xấu, Dương ca của ta đẹp trai như vậy, thế nào lại là ác ma chứ?

Mọi người nhìn về phía Mia, thần sắc không khỏi ngốc trệ. Ác ma trong Truyền thuyết cư nhiên thật xuất hiện!

Hơn nữa còn xinh đẹp như vậy!

Các nam nhân cúi đầu xuống, rất sợ Chu Dương nhìn bọn họ không hợp mắt, tiện tay giải quyết.

- Được rồi, chúng ta nên rời đi rồi!

Chu Dương còn muốn đi truy tung Chu Dương số 2, chẳng muốn cùng đám người kia lãng phí thời gian.

- Đi thôi!

Chu Dương hướng về phía Tưởng Tư Nhu vẫy vẫy tay, đối phương đứng tại chỗ, thờ ơ bất động.

- Ngươi đây là bội tình bạc nghĩa sao? Chiếm tiện nghi ta liền bỏ ta!

- Quá tổn thương lòng ta rồi!

Thần sắc Tưởng Tư Nhu phức tạp nhìn đến Chu Dương, trong lúc nhất thời không biết nên dùng thái độ gì đối đãi Chu Dương.

- Lòng rất loạn!

- Ta không biết ngươi phải hay không phải... Nói được nửa câu, đã bị Chu Dương giơ tay lên chặn lại.

- Ta là nam nhân của ngươi! Vô luận quá khứ, hiện tại, hay là tương lai!

- Chỉ muốn lên thuyền ta cướp, phi! Bên trên xe của ta, ta liền tuyệt đối sẽ không buông tay!

- Ta còn muốn để ngươi sinh hài tử cho ta!

Chu Dương bá đạo ôm Tưởng Tư Nhu lên Cửu Long Thiên Đế Liễn. Tưởng Tư Nhu miệng không ngừng lầm bầm nam nhân của ta nói

những lời này, ánh mắt từng bước nhiều hơn vài phần thần thái. Đúng vậy!

Vô luận Chu Dương nói tới là thật hay là giả, thái độ hắn đối xử với mình cho tới bây giờ không có vấn đề. Hắn là nam nhân của mình!

Chu Dương đi đâu, nàng liền đi đến đó!

Địa phương có Chu Dương, chính là nhà nàng!

Chương 417: Tâm tư Thiên Kiếm Phái! Long Tộc cường đại

Thiên Kiếm Phái.

- Kỳ sư huynh, ngươi làm sao cũng đi theo!

Bốn nam tử đeo kiếm trong tay cầm lấy một cái Truyền tống phù đang chuẩn bị bóp nát, lại thấy một nam tử đeo kiếm thản nhiên đi tới. Kỳ sư huynh nhổ cỏ dại ra miệng, ý cười đầy mặt:

- Làm sao? Không hoan nghênh ta sao?

Mọi người hiểu rõ Kỳ sư huynh chính là một người chuyên gây họa, đi tới chỗ nào phiền toái không ngừng, bọn họ tránh còn không kịp.

- Kỳ sư huynh nói đùa, Thiên Kiếm học viện chỉ gặp phải chút phiền toái nhỏ, không cần Kỳ sư huynh xuất thủ.

Bọn họ thái độ cung kính, làm ra một bộ bộ dáng ngoan ngoãn. Mặc dù Kỳ sư huynh không quá được người ta để ý, nhưng thực lực lại ít có người có thể so sánh bằng. Hắn là cường giả cấp độ Truyền kỳ trẻ tuổi nhất Thiên Kiếm Phái, thậm chí nắm giữ tiềm lực đột phá vô thượng thần thoại. Lên tới túc lão Thiên Kiếm Phái, xuống đến đệ tử trẻ tuổi, không có một người không xem hắn như thần tượng.

- Ta gần đây đang rảnh rỗi, chẳng muốn tu luyện, đang muốn tìm một chỗ đi dạo, buông lỏng tâm tình một chút.

- Nếu gặp phải loại chuyện này, thân là người Thiên Kiếm phái tự nhiên không thể ngồi yên không để ý đến. Ta liền đi với các ngươi một chuyến!

Mọi người vẻ mặt cười khổ không ngừng. Người khác vất vả tu

luyện lại không đột phá, Kỳ sư huynh thì cứ chơi bời lêu lổng, thực lực lại từ từ đề thăng, quả thực bật hack. Bọn họ rõ ràng Kỳ sư huynh họ Tử, nếu mà cự tuyệt hắn, về sau liền không có ngày nào an lành để qua. Ngoài ra có một cường giả cấp độ Truyền thuyết đi theo, phương diện an toàn của bọn họ cũng sẽ có bảo đảm. Trái lo phải nghĩ, bây giờ không có lý do cự tuyệt cùng mượn cớ.

- Kỳ sư huynh mời lên trước!

Đến lúc Kỳ sư huynh đến gần xong, một người bóp nát Truyền tống phù trong tay, sau một khắc, năm người biến mất tại bên trong một đoàn bạch quang. Ngoài mấy trăm thước Thiên Kiếm học viện, một đạo bạch quang thoáng qua, năm người Thiên Kiếm Phái đột nhiên xuất hiện.

- Truyền tống phù là đồ tốt, nhưng mỗi lần dùng xong đều sẽ có một loại cảm giác đầu choáng váng hoa mắt.

- Về sau phải để cho Mã trưởng lão hảo hảo sửa đổi một hồi mới được!

Mọi người cố nén kích động nôn mửa, vừa mới phục hồi tinh thần lại, liền nghe được tâm sư Kỳ sư huynh đang bực bội. Cũng chỉ ngươi có sức mạnh như vậy, nếu mà đổi thành người khác, Mã trưởng lão tánh khí nóng nảy trước tiên liền cho ngươi một cái tát lại nói. Bất quá, nếu thật có thể thành công, Kỳ sư huynh cũng coi là làm một chuyện tốt.

- Đằng trước chính là Thiên Kiếm học viện lực lượng lệ thuộc Thiên Kiếm Phái.

- Căn cứ vào tin tức viện trưởng truyền đến, tựa hồ có học viên đã nhận được long trở thành nô lệ, không muốn nộp lên đưa tới vấn đề.

- Long Tộc?

- Lại dám dùng long thành nô lệ? !

- Thật là thật là to gan!

Ngay cả Kỳ sư huynh được xưng không sợ trời, không sợ đất sau khi nghe được, cũng không khỏi trợn mắt hốc mồm.

- Nghe nói còn là Kim Long!

- Kim Long!

Tròng mắt Kỳ sư huynh suýt chút nữa trừng ra ngoài, ngược lại hít một hơi khí lạnh. Long vốn là thần thú, Kim Long càng là quý tộc bên trong long, long bên trong Vương. Đem Kim Long làm sủng vật?

Nếu mà các lão gia Long Tộc biết rõ tin tức này, nhất định sẽ giận đến tàn sát. Mười phần mười phải đem cuồng đồ cả gan làm loạn bậc này băm thành tám mảnh

. - Thật là rất can đảm a!

- Ta ngược lại càng ngày càng cảm thấy hứng thú đối với người này!

Kỳ sư huynh hứng thú, nói.

- Nghe nói là chín Kim Long! Kỳ sư huynh sửng sốt một chút, quơ múa quyền phải đột nhiên đập lòng bàn tay trái mình.

- Ngưu bức! Đây là làm sao làm được! Ta cũng muốn đi tìm mấy con long làm sủng vật!

Bốn người sắc mặt tối sầm lại, nhìn chung quanh một chút, nhỏ giọng nói:

- Kỳ sư huynh ăn nói cẩn thận.

- Nếu mà bị người Long Tộc biết được, sẽ phiền phức lớn rồi...

- Huống chi, Thiên Kiếm Phái đã đem tin tức Truyền cho Long Tộc, ai biết Long Tộc lúc nào sẽ giết tới, tất cả vẫn cẩn thận thì tốt hơn. Long Tộc không phải tộc yếu, ngoại trừ Sồ Long vừa ra đời không bao lâu ra, cho dù là Long Tộc phổ thông trưởng thành, ít nhất cũng phải có cấp độ thực lực sử thi. Đương nhiên, đây là phần lớn Long Tộc huyết mạch không thuần, nếu mà huyết mạch hơi mạnh mẽ một chút, trưởng thành chính là cấp độ Truyền thuyết, đây cũng là trụ cột vững vàng Long Tộc. Dòng máu mạnh nhất chính là Kim Long, Thanh Long long huyết quý tộc và Vương Tộc cao đẳng bậc này, huyết mạch bọn họ đậm đà thậm chí trưởng thành chính là cấp Thần Thoại. Nội tình Long Tộc rất sâu, nghe nói sinh vật cấp Thần Thoại ít nhất có hơn hai ba mươi, tuyệt đối là đại tộc không dám trêu chọc. Đừng nói Kỳ sư huynh bây giờ còn chưa tới đạt đến cấp Thần Thoại, cho dù thật đến cấp thần thoại, cũng không dám trêu chọc Long Tộc. Tương phản, bọn họ còn muốn phí hết tâm tư

nịnh hót Long Tộc. Nếu không, Thiên Kiếm Phái cũng sẽ không đem tin tức Truyền cho Long Tộc. Chỉ cần phải nắm chắc cơ hội lần này, tuyệt đối có thể được hữu nghị Long Tộc trân quý nhất.

- Hy vọng lần này làm ra công lao, Long Tộc thưởng cho chúng ta một Kim Long làm thú cưỡi!
- Ta nói, người trong tộc không phải là kẻ đần độn a!
- Người này có thể thuần phục chín Kim Long, thực lực làm sao sẽ yếu, chúng ta không phải là đến tặng đầu người a!

Kỳ sư huynh đột nhiên nghĩ tới một vấn đề rất mấu chốt. Lúc trước hắn xem lần xuất du này trở thành vui đùa, bây giờ nhìn lại, đầu tiên phải cân nhắc là cái mạng nhỏ của mình. Đừng đi ra chơi một lần, ngược lại ném mệnh vào.

- Khục khục!
- Kỳ sư huynh hẳn biết năng lực của chúng ta a!

Nói đến đây, bốn người không nén nổi có chút xám mặt. Sắc mặt Kỳ sư huynh cổ quái, rất nhanh nhớ lại bốn người có những khả năng khác thường.

Chạy nhanh!

Sở trường ẩn tàng!

Trinh sát!

Ám sát!

Đã như thế, mục đích cấp trên phái bọn họ đến rõ ràng, đây là hỏi dò tình báo. Bọn họ chỉ là đến thăm dò mọi chuyện, chuyện còn lại giao cho Long Tộc làm là tốt...

- Hy vọng đối thủ yếu một chút! Cứ như vậy, ta liền có thể bắt hắn lại, độc chiếm khoản công lao này.

Một nhóm năm người hướng phía Thiên Kiếm học viện sãi bước phóng tới. Ngoài cửa Giao Xà vẫn còn lạnh run, phảng phất bị một loại kinh sợ nào đó, càng để bọn hắn tin chắc tại đây quả thật có vết tích Long Tộc tồn tại. Trong học viện, vô số đầu người phun trào, trong tay bọn họ cầm lấy bao lớn bao nhỏ, trong tay mang theo từng món dụng cụ một, hướng về bốn phương tám hướng trốn. Bọn họ

không cảm giác được khí tức Thiên Kiếm, chặn tại một thanh niên trước mặt, thần sắc ấm lạnh.

- Viện trưởng Thiên Kiếm học viện đã chết... Ngay cả Thiên Kiếm sử thi trấn viện cũng tan biến không còn dấu tích.
- Đừng cản ta, ồ, tại sao ta không có gặp qua các ngươi ở trong học viện.

Năm người nói lên thân phận, thanh niên bị dọa sợ đến mặt như màu đất. Viện trưởng cùng giảng sư đều chết hết, đương nhiên phải cuốn chăn chạy trốn. Như thế nào cũng không nghĩ đến cấp trên tới nhanh như vậy.

- Mọi người yên tĩnh một chút, tại đây sẽ do Thiên Kiếm Phái tiếp quản!
- Tân giảng sư cùng viện trưởng sẽ tới rất nhanh.
- Mời các ngươi đem thân phận cùng tin tức ác đồ nói cho chúng ta biết, chúng ta muốn báo thù cho người bị chết!

Chương 418: Long Tộc giàu có đến mức nứt đố đổ vách! Ta ghét nhất người khác nói láo với ta!

Học viên đã từng học ở đây một chỉ tiêu diệt viện trưởng Thiên Kiếm học viện?

Bên cạnh còn đi theo ác ma. Chu Dương tự thuật hắn đến từ quá khứ, thời không mang tới hiệu ứng hồ điệp không có có ảnh hưởng đến hắn?

Điều này sao có thể?

Vô luận là Kỳ sư huynh, hay là bốn người theo sau lưng, đều là vẻ mặt không tin. Nếu như có đại năng giả có thể cải biến thời không, đưa tới hiệu ứng hồ điệp, đừng nói cấp Thần Thoại, cho dù là tiên nhân cũng không cách nào ngăn trở. Lẽ nào đối phương còn mạnh hơn cả tiên nhân?

Đặc biệt là Kỳ sư huynh và người khác vừa mới dò xét qua tài liệu Chu Dương, càng không tin chuyện này thật sự. Ngắn ngủi thời gian nửa năm, làm sao sẽ từ một người bình thường biến thành tồn tại siêu việt tiên nhân?

Đây chính là lời nói vô căn cứ. Khỏi cần phải nói, Kỳ sư huynh được người xưng là thiên tài, nhưng hắn tốn thời gian ba năm mới đạt tới cấp độ sử thi. Đừng quên, mặt trên sử thi còn có Truyền thuyết, thần thoại, tiên nhân, và tầng thứ cao hơn. Nửa năm là có thể đạt đến thực lực siêu việt tiên nhân?

Mở quốc tế đùa giỡn gì?

Cho dù bật hack cũng không đạt được. Cái tin tức này rất nhanh được bọn hắn quăng sau ót, không có ai để trong lòng.

- Truy tung tung tích Chu Dương, đem vị trí của hắn báo cáo cho cấp trên.

Xác nhận phương hướng Cửu Long Thiên Đế Liễn ly khai, bốn người gia hỏa từ trong lòng ngực lấy ra một chuột lông bạc, đem một quả thực không biết tên nhét vào miệng chuột lông bạc.

- Chít chít!

Chuột lông bạc ăn trái cây xong vô cùng hưng phấn, không ngừng kêu. Một người khác hướng về phía địa phương Chu Dương dừng lại thời gian dài nhất nắm vào trong hư không một cái, tiện tay vồ khí tức Chu Dương tới. Chuột lông bạc hướng về phía mùi ngửi một cái, chợt hướng phía phương xa chạy đi.

- Đi theo nó, là có thể tìm ra Chu Dương!

Một nhóm năm người đi theo chuột lông bạc, thần tốc hướng phía phương hướng Chu Dương ly khai đuổi theo. Dọc theo đường, thỉnh thoảng thấy mặt đất rải đầy máu, mặt đất còn lưu lại bộ lông hung thú, không cần suy nghĩ nhiều, cũng biết bọn nó gặp phải độc thủ Chu Dương.

- Bọn họ thật nhàn nhã! Chẳng lẽ không biết tai vạ mình đến nơi sao.

Có người nhịn không được bật cười. Đây có tính sắp chết đến nơi trước sau còn vùng vẫy hay không?

Chuột lông bạc chạy vui sướng, chỉ là nó mới chạy đến một nửa, lập

tức dừng động tác lại, thân thể lạnh run, phảng phất như gặp phải một loại khắc tinh nào đó.

- Đây là...

Mọi người đi tới một vũng máu cách đó không xa, nhìn đến da lông còn sót lại, thần sắc có chút ngốc trệ.

- Đây không phải là thú loại Họa Đấu cấp Truyền Thuyết sao? Không có nghĩ tới đây lại có thể nhìn thấy một cái.

- Càng không có nghĩ tới chính là nó đã chết... Họa Đấu dõi mắt cấp độ Truyền thuyết cũng là đứng đầu, chế tạo tai họa càng nhiều, thực lực liền càng mạnh, thậm chí có thể đạt đến thực lực cấp Thần Thoại. Nhưng mà, cả Họa Đấu cũng đã chết ở trong tay Chu Dương, như vậy... Ý nghĩ Kỳ sư huynh lúc trước còn muốn cùng Chu Dương đấu trong nháy mắt tan biến không còn dấu tích. Mình hay là giả bộ đánh đấm cho có khí thế đi!

Cẩu thả mệnh vẫn còn cần dùng. Còn muốn tiếp tục đuổi tiếp sao?

Trong lòng mọi người không khỏi lo lắng bất an. Đang lúc này, trên truyền tin thoáng qua một tin.

- Ta là Ngao Bá, Long Tộc sứ giả! Nói vị trí người nô dịch Long Tộc cho ta, ta nhất định phải để hắn trả giá bằng máu!

Năm người kinh sợ, không nghĩ đến Long Tộc phản ứng nhanh như vậy, xem ra địa vị Kim Long tại trong lòng bọn họ rất cao. Bọn họ liền vội vàng gởi vị trí qua.

- Không nên để mất dấu, nếu không đừng trách ta không khách khí!

Thái độ Ngao Bá cực không khách khí, trong giọng nói lộ ra giọng điệu không thể nghi ngờ.

- Đương nhiên, chỉ cần các ngươi làm có thể để cho ta hài lòng, hiệp trợ ta bắt được ác đồ, các ngươi sẽ là bằng hữu Long Tộc, ta cũng sẽ ban thưởng không keo kiệt.

Long Tộc mỗi tên đều là hào, đủ loại bảo vật nhiều đến không cách nào tưởng tượng, tùy tiện từ khe rỉ trong đầu ngón tay đã đủ bọn họ hưởng thụ vô cùng.

- Lần này ta mang đến một kiện thần binh cấp Thần Thoại cùng

ba kiện thần binh cấp độ Truyền thuyết, có thể nắm chặt cơ hội lần này hay không thì phải xem các ngươi rồi.

Vừa nghe đến bảo vật Ngao Bá mang tới, tròng mắt bọn họ đều cầu vòng rồi. Thần binh cấp Thần Thoại phải nộp lên tông môn, nhưng nếu có thể được một kiện thần binh cấp độ Truyền thuyết cũng đáng. Mặc dù Kỳ sư huynh đã đột phá đến cấp độ Truyền thuyết, nhưng binh khí trong tay của hắn còn là tầng thứ sử thi. Đây là cơ hội của chính mình, vô luận như thế nào cũng phải nắm chắc. Có bảo vật như có được tự tin, bọn họ lướt qua Họa Đấu, tiếp tục hướng phía phương hướng Chu Dương ly khai đuổi theo. Nửa đường, lại gặp phải cảnh tượng tương tự. Tại đây vốn là công viên thiên đường hung thú, kẻ ký sinh cùng người hình quái dị, người thường không dám đạp vào, lúc này, lại thành tràng săn bắn Chu Dương. Nơi Chu Dương đi qua, hung thú tham ăn diệt tuyệt.

- Cái phương hướng này, tựa hồ là phương hướng đi tới Thiên Kiếm Phái...

Năm người trố mắt nhìn nhau. Vốn bọn họ truy tung Chu Dương, nhưng đối phương lại tự chui đầu vào lưới. Chuột lông bạc một lần nữa phát ra thanh âm chít chít, không dám tiếp tục hướng trước, bởi vì nó cảm nhận được một cổ hơi thở cực kỳ đáng sợ. Phương xa, vừa mới thu hoạch con mồi xong, đang chuẩn bị rời đi, Chu Dương giống như có cảm giác, nghiêng đầu nhìn thoáng qua về phía sau. Chính là cái nhìn này, suýt chút nữa dọa chuột lông bạc đái cả quần, ầm ầm nổ thành vô số thịt vụn..

- Các ngươi đang truy tung ta sao?

Một khắc trước Chu Dương vẫn còn ở hơn mười dặm, sau một khắc đã cười đi tới trước mặt mọi người. Tốc độ này để cho người không có thời gian phản ứng.

- Trốn!

- Quá đáng sợ!

Đây rốt cuộc là lão quái vật vạn năm từ nơi nào nhô ra? !

Trái tim Kỳ sư huynh suýt chút nữa từ trong cổ họng nhảy ra. Chu Dương chỉ cho hắn một cái cảm giác, không thể kháng cự. Hắn tin tưởng, mình ở trước mặt Chu Dương ngay cả một chiêu cũng ngăn cản không nổi. Năm người thi triển hết khả năng, phân biệt trốn hướng về năm phương hướng. Từ nơi này có thể nhìn ra bản lãnh năm người, đặc biệt là phương diện chạy thoát thân, tuyệt đối là

nhất đẳng. Bọn họ tại chỗ lưu lại thủ đoạn mơ hồ, từng người từng người đạp lên phi kiếm, phảng phất Kiếm Tiên trong Truyền thuyết, hướng về phương xa chạy trốn. Chu Dương không thèm để ý chút nào, tiện tay hất lên, đảo ngược thời gian, năm người lần nữa trở về chỗ cũ, thân thể đã bị xiềng xích trật tự trói vững vàng.

- Nói cho ta, các ngươi muốn đi đâu?

Năm người vẻ mặt kinh hãi muốn chết, tên đặc biệt quá kinh khủng a!

Đây là cái thủ đoạn gì?

Bọn họ rõ ràng đã chạy trốn , tại sao lại trở về tại chỗ?

- Hiểu lầm, ta chỉ đi ngang qua! Một người trong đó liền vội vàng giải thích.

- Không thành thực! Ta ghét nhất người khác nói láo với ta!

Ngọn lửa màu vàng rơi vào trên người người này, trong thời gian ngắn, người này đã tan biến không còn dấu tích, thế gian tìm không đến một chút vết tích còn sót lại.

- Ngươi nói cho ta! Chu Dương nhìn về phía Kỳ sư huynh.

Chương 419: Chu Dương số 2 nằm cũng trúng đạn! Thôn Thiên Ma Công!

- Sứ giả đại nhân Long Tộc tôn quý, chúng ta chiêu đãi không chu đáo, kính xin ngài tha thứ. Đám cao tầng Thiên Kiếm Phái tề tụ, nhìn lên bầu trời một đóa mây đen phiêu động qua, từ không trung rơi xuống một nam tử đầu mọc sừng rồng. Người này mặc trường bào màu vàng, trên thân mang theo khí thế không giận mà uy. Cường giả Kim Long nhất tộc, Kim Long cấp Thần Thoại!

Long Tộc vừa mới nhận được tin tức, quần long tức giận. Chín Kim Long bị người chộp tới làm nô lệ? !

Đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Đặc biệt là cường giả Kim Long tộc, càng nổi giận liên tục. Cũng may, người Thiên Kiếm Phái thức thời, đem tin tức nói cho bọn họ, điều này đại biểu chín Kim Long có thể quay về Long Tộc. Ngao Bá chính là sứ giả Kim Long nhất tộc, lần này chính là muốn đem gia hỏa cả gan làm loạn giải quyết, thuận tiện dẫn chín Kim Long về trong tộc.

- Ta rất bận, các nguyên lão Long Tộc vẫn chờ ta mang Kim Long về!

- Bất quá, chuyện này nếu như là thật, Long Tộc vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên ân tình Thiên Kiếm Phái!

- Chúng ta cũng sẽ dành cho các ngươi hậu báo!

Ngao Bá lấy ra một kiện binh khí cấp Thần Thoại cùng ba kiện binh khí cấp độ Truyền thuyết, cái này khiến đám người Thiên Kiếm Phái nóng mắt không thôi. Toàn bộ Thiên Kiếm Phái chỉ có một binh khí cấp Thần Thoại, Ngao Bá lần này đưa tới binh khí cấp Thần Thoại là một thanh kiếm, thích hợp Thiên Kiếm Phái nhất. Trừ chỗ đó ra, còn có thể đạt được tình hữu nghị Long Tộc. Không biết bao nhiêu thế lực muốn nhờ vả chút quan hệ cùng Long Tộc, nhưng bọn họ đều không ngoại lệ thất bại. Lần này thật kiếm bộn rồi!

- Mấy người đệ tử chúng ta chính đang thời khắc nhìn chăm chú hành tung người xấu, chẳng mấy chốc sẽ có tin tức. Cao tầng Thiên Kiếm Phái đưa truyền tin cho Ngao Bá, chuyện kế tiếp liền giao cho Long Tộc toàn quyền xử lý. Bọn họ chỉ cần đi theo giả bộ đánh đấm cho có khí thế là tốt rồi. Ngao Bá không có nói nhảm nhiều, cùng năm người Kỳ sư huynh đơn giản giao lưu xong, tan biến không còn dấu tích.

- Trời giúp Thiên Kiếm Phái ta, đây là cơ duyên đưa tới cửa!

Cao tầng Thiên Kiếm Phái hưng phấn không thôi, đang lúc này, người phụ trách môn phái nói:

- Ngoài cửa có một người tên là Chu Dương cầu kiến, trong tay hắn cầm thư viện trưởng Thiên Kiếm học viện, muốn gia nhập Thiên Kiếm Phái chúng ta. ? ? ?

Tất cả mọi người đều bối rối. Đây là tình huống gì?

Viện trưởng Thiên Kiếm học viện không phải nói Chu Dương nô dịch chín Kim Long sao?

Làm sao còn cấp hắn thư để cho hắn gia nhập Thiên Kiếm Phái?

Đầu đám người toàn bộ ngơ ngác, ròng rã nhạt nhẽo hơn mười giây. Chưởng môn Thiên Kiếm Phái quát to một tiếng:

- Tất cả nhân viên đề phòng, đại địch đến cửa!

Bọn họ dự đoán thực lực Chu Dương ít nhất là Truyền thuyết, thậm chí còn có có thể là cấp Thần Thoại, nhất thiết phải cẩn thận ứng đối.

- Đi mời lão tổ tông!

Lão tổ Thiên Kiếm Phái một mực bế quan, hắn có thực lực cấp Thần Thoại, là Định Hải Thần Châm Thiên Kiếm Phái. Người toàn bộ Thiên Kiếm Phái bắt đầu bận túi bụi, mở ra hộ tông đại trận, tạo thành kiếm trận, toàn lực nghênh đón đại địch. Chu Dương chờ ở bên ngoài nửa ngày, lòng tràn đầy mơ ước. Hắn Bái viện trưởng Thiên kiếm học viện làm sư, chính là vì leo càng cao. Tại tận thế tàn khốc, chỉ có thực lực mạnh hơn mới có thể khống chế vận mệnh của mình. Vận khí hắn rất không tồi, viện trưởng Thiên Kiếm học viện đem cơ hội trân quý đưa cho mình, hắn thấy được thế giới càng triều dâng sóng dậy. Lòng Chu Dương tràn đầy mong đợi tại Thiên Kiếm Phái, nhưng mà, hắn lấy được không phải Thiên Kiếm Phái nghênh đón, cũng không phải dẫn hắn nhập Thiên Kiếm Phái, mà là... Mấy trăm cái kiếm trận người Thiên Kiếm Phái tạo thành, vô số kiếm quang tung hoành, tạo thành một cái thế giới kiếm ảnh nặng nề. Trên trời dưới đất, kiếm quang mọi nơi, phảng phất kiếm khí địa ngục trong Truyền thuyết.

- Chu Dương! Ngươi dám nô dịch cửu long Kim Long, tàn hại sư trưởng! Tội không thể tha, ngươi còn dám đến Thiên Kiếm Phái? !

- Ngươi muốn tiêu diệt Thiên Kiếm Phái sao?

Ánh mắt chưởng môn Thiên Kiếm Phái lấp lánh có thần nhìn chằm chằm Chu Dương, chợt quát lên. Mặc dù bây giờ Chu Dương nhìn qua hiền lành, thực lực cũng không mạnh, nhưng ai biết cái này có phải ngụy trang của hắn hay không?

Tất cả cũng là vì buông lỏng cảnh giác bọn họ?

Người có thể tiện tay tiêu diệt viện trưởng Thiên Kiếm học viện, nô dịch chín Kim Long tại sao có thể là mặt hàng đơn giản?

Bọn họ tuyệt đối sẽ không bị mắc lừa!

- ? ? ?

Chu Dương vẻ mặt mộng bức, đây là tình huống gì?

- Ta chỉ đến bái sư, đến mức tình cảnh lớn như vậy sao?
- Tàn hại sư trưởng lại là cái quỷ gì?
- Nô dịch chín Kim Long lại là tình huống gì?
- Chẳng lẽ là phương thức ta hôm nay đi ra ngoài đúng không ?
- Hay là nói Thiên Kiếm Phái là một đám não tàn?
- Mời các ngươi không nên hiểu lầm, viện trưởng Thiên Kiếm học viện là sư phụ ta, đây là thư giới thiệu của hắn. Chu Dương lắc lắc thư giới thiệu trong tay.
- Không cần nghe hắn phí lời, để cho ta trước tiên dò xét thực lực của hắn một hồi!

Từng đạo kiếm quang bay vút qua, phía trên mang theo khí tức hủy diệt, Chu Dương cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết.

- Vu oan giá hoạ!
- Súc sinh Thiên Kiếm Phái, ta rõ ràng cũng không có làm chuyện gì, tại sao vu oan ta?

Việc đã đến nước này, Chu Dương bất chấp ẩn tàng thực lực của mình, trên thân tản ra ma khí cuồn cuộn. Hắn bởi vì một lần cơ duyên, thu được một loại tà thuật thần cấp tên là Thôn Thiên Ma Công, có thể thôn phệ sinh linh, thật nhanh tăng thực lực lên. Vô luận là thứ gì, cũng có thể thôn phệ, linh tính càng mạnh, thực lực lấy được cũng càng nhanh. Chu Dương thậm chí tính toán rời Khai Thiên kiếm học viện, một mình lang bạt. Bất quá, ý vị này hắn sẽ chút ít nhận thức, đi rất nhiều đường quanh co. Chẳng lẽ Thôn Thiên Ma Công của mình bị khám phá sao?

Việc đã đến nước này, Chu Dương không tiếp tục ẩn giấu, khí tức trương lên, đã đạt tới cấp độ Truyền thuyết. Trước mặt Chu Dương xuất hiện một cái hắc động, thôn phệ toàn bộ kiếm quang đánh tới, ngay sau đó khí tức của hắn cũng nhanh chóng tăng trưởng.

- Chẳng trách thực lực của ngươi đề thăng nhanh như vậy,

nguyên lai là tu hành ma công! Ngươi tàn hại sư trưởng, tội không thể tha thứ!

Mấy vị cao tầng thực lực cấp độ Truyền thuyết rối rít xuất đầu, kiếm quang mãnh liệt như thủy triều, lại không cách nào phá vỡ hắc động.

- Các ngươi đã phát hiện bí mật của ta, ta không thể lưu các ngươi! Hết thảy chết đi cho ta!

Chu Dương tóc đen bay phấp phới, trên mặt mang tà khí, như Ma Thần giáng thế, không thể ngăn trở. Toàn bộ kiếm quang đều bị Thôn Thiên Ma Công thôn phệ, khí tức hắn lần nữa trương lên. Hắc quang xông thẳng tới chân trời, vô số kiếm thể run rẩy, toàn bộ bước vào trong hắc động...

- Kiếm trận phá!

- Nếu muốn chết, hết thảy chết đi cho ta!

Thể tích hắc động lần nữa biến lớn, lực hướng hơi thở cuồng bạo về tất cả mọi người bao phủ.

- Tìm chết!

Một đạo kiếm quang to lớn lóe lên một cái rồi biến mất, từ trung tâm hắc động chia ra làm hai.

Ầm!

Tiếng vang to lớn bạo nổ, toàn bộ không gian chấn động, hóa thành bão táp hướng về bốn phía tàn phá. Thiên Kiếm lão tổ huy động thần binh tiêu trừ bão táp trong vô hình, lần nữa nhìn về phía tại chỗ, Chu Dương đã tan biến không còn dấu tích.

- Sỉ nhục hôm nay Chu Dương ta nhớ kỹ, sau này tất có hậu báo!

Chương 420: Một nhà long đoàn tụ, lẽ nào ngươi chính là Thiên Đế? !

- Xin ngài đừng có giết ta, hết thảy mấy thứ này đều là hiểu lầm, ta chỉ đi theo qua đây chơi!

Kỳ sư huynh triệt để sợ đái cả quần. Chu Dương quá mạnh mẽ, cường đại đến không giảng đạo lý. Cho dù hắn từng gặp Thiên Kiếm lão tổ mấy lần, nhưng khí thế của hắn kém xa 1%Chu Dương. Đặc biệt là năng lực để bọn hắn trở về chỗ cũ, để cho người không thể tưởng tượng nổi. Quá kinh khủng!

Thực lực bực này, sợ là chỉ có thần tiên trong Truyền thuyết mới có thể nắm giữ... Cho đến giờ phút này, Kỳ sư huynh mới mơ hồ tin tưởng thuyết pháp thời gian sẽ không có ảnh hưởng đối với Chu Dương. Chu Dương sử dụng năng lực ký ức chưởng khống giả nhìn ý nghĩ của hắn, đây cư nhiên là thật... Gia hỏa này rảnh rỗi a!

- Bất quá ngươi còn bỏ sót rất nhiều thứ, giới hạn ngươi 10 giây, thuật lại rõ ràng cho ta, nếu không, ta đập nát đầu của ngươi.

Kỳ sư huynh triệt để sợ đái cả quần, lập tức truyền đến một cổ vị đạo thối. Chu Dương cau mày, thầm nghĩ đến có phải giải quyết gia hỏa này luôn hay không?

Lại thấy Kỳ sư huynh tốc độ nói thật nhanh, đem toàn bộ thứ mình biết nói ra. Không thể không nói, người này cầu sinh rất mạnh.

- Kỳ sư huynh, ngươi làm sao có thể bán tông môn của mình?

- Ngươi gia hỏa vì tư lợi này!

Kỳ sư huynh suýt chút nữa tức điên, vừa rồi đao gác ở trên cổ không phải các ngươi là a?

Lúc này còn dám nói lời nói mát?

Nếu mà đổi thời điểm, hắn thật muốn đập chết toàn bộ những người này. Trong tâm vừa mới lên cái ý niệm này, liền gặp được ba đoàn máu nổ tung bắn tung bên cạnh.

- Như ngươi mong muốn!

- Ngươi đem tin tức thông báo Long Tộc Ngao Bá, ta còn chưa từng thấy qua long khác đâu? Vừa lúc hỏi thăm tung tích Tổ Long một chút. Long Tộc tới đúng lúc, hắn dự tính thăng cấp phối trí cho Cửu Long Thiên Đế Liễn một hồi. Chính là không biết có thể gọp đủ chín Tổ Long hay không?

Nếu để cho người khác biết suy nghĩ của Chu Dương, nhất định sẽ dọa chết tươi. Dám đánh chủ ý Tổ Long, còn muốn coi nó là thành kéo xe, lá gan này thật lớn a!

Huống chi, thế gian còn chưa nhất định có thể tìm ra chín Tổ Long...

Kỳ sư huynh vội gật đầu không ngừng , vì sống tiếp, hắn cái gì cũng nguyện ý làm. Vừa lúc này, bên trên Truyền tin bài truyền đến một tin.

- Nói cho ta vị trí ác đồ này!

Kỳ sư huynh ngẩng đầu lên, cẩn thận nhìn Chu Dương một cái, đạt được đồng ý của hắn xong, mới đem tin tức Truyền tới. Một lát sau, một đạo hào quang màu vàng thoáng qua, thân ảnh Kim Long khổng lồ bay vút đến. Đầu Kim Long này dài đến tiếp cận 200m, thân hình khổng lồ cho người áp lực thực lớn. Đến lúc nó tiếp cận, thân hình ở trên trời thoáng một cái, đã từ Kim Long biến thành một nam tử đầu mọc sừng rồng. Nó khoác trên người tầng một áo giáp màu vàng óng, con ngươi màu vàng lạnh lùng nhìn chằm chằm Chu Dương cùng Kỳ sư huynh. Đương nhiên, ánh mắt Ngao Bá trọng điểm bỏ vào trên Cửu Long Thiên Đế Liễn xa xa. Xa xa nhìn thấy cửu long Kim Long, trên mặt hắn vừa có kích động, cũng có nổi giận.

Tai nghe là giả, mắt thấy mới là thật. Những người này lá gan cũng quá mập, lại dám nô dịch Long Tộc! Nô dịch Kim Long tôn quý, không thể bỏ qua!

- Nghĩ không ra Thiên Kiếm Phái còn ra một tên bại hoại, cư nhiên cấu kết với ác đồ làm việc xấu!

- Cũng được, để ta thay Thiên Kiếm Phái các ngươi thanh lý môn hộ!

Ngao Bá biến thành trạng thái nửa người nửa rồng cao ba mét, đây là hình thái chiến đấu cường đại nhất Long Tộc. Rõ ràng như thế, Ngao Bá đã lên ý quyết giết đối với Chu Dương.

- Người nô dịch Long Tộc ta chết!

Ngao Bá đột nhiên hướng phía Chu Dương vọt tới, lấy thực lực nó cấp Thần Thoại lại phối hợp hình thái Chiến Long, tốc độ tiêu thăng đến cực hạn. Kỳ sư huynh chỉ thấy một vệt kim quang nhanh chóng phóng đại tại trước mắt, bên trong long diễm màu vàng, liệt Long Đao hướng về phía hai người chém ngang xuống.

- Phong mang chi khí, cho dù là cầm ra toàn bộ thủ đoạn cũng không cách nào ngăn cản. Lẽ nào ta phải chết ở chỗ này sao?

Cái ý niệm này vừa mới lên, liền thấy nơi long bá bá khí vô cùng

đứng im tại trước mặt bọn họ 3m, liệt Long Đao trong tay còn duy trì tư thế vung chém. Ngao Bá vô pháp nhúc nhích, nhìn qua giống như là con sâu nhỏ bên trong Hổ Phách.

- Đại nhân nhà ngươi không có dạy ngươi? Tùy tiện đánh đánh giết giết không tốt sao!

Chu Dương tiện tay thu hồi trường đao màu vàng óng, nói thế nào cũng là một kiện binh khí cấp Thần Thoại. Xong, hắn lại từ trên thân Ngao Bá tìm ra hai kiện binh khí cấp Thần Thoại cùng ba kiện binh khí cấp độ Truyền thuyết, thu hoạch cũng không tệ lắm. Long Tộc quả nhiên danh bất hư truyền, tùy tiện một đầu Kim Long cấp Thần Thoại, trên thân liền có ba kiện binh khí cấp Thần Thoại, bàn về mức độ nhà giàu, thậm chí càng vượt qua xa thần linh tây phương.

- Ngươi thả ta ra! Ác đồ này!

Mặc dù Ngao Bá còn đang gầm thét, khí thế lại yếu hơn trước kia rất nhiều. Tiện tay là có thể bắt được hắn, không có lực phản kháng chút nào, thực lực ít cũng là cấp bậc tiên nhân.

- Đừng tưởng rằng ngươi có thực lực tiên nhân là có thể muốn làm gì thì làm, Long Tộc cũng có cường giả cấp bậc tiên thần. Chu Dương nghe được câu này hai mắt tỏa sáng, sãi bước đi đến trước mặt Ngao Bá:

- Nhanh nói cho ta bọn họ ở đâu một chút?

- Kim Long cấp Thần Thoại dùng để kéo xe quá hạ cấp bậc ta, có Kim Long hoặc là Thanh Long thần cấp sao? Tổ Long thì càng tốt.

- Nói cho ta Tổ Long ở đâu? Ta còn cần nó kéo xe!

Nếu mà Ngao Bá chưa từng kiến thức qua thực lực Chu Dương đáng sợ, nhất định sẽ cho rằng Chu Dương đang nói phét, nhưng bây giờ... Lẽ nào thực lực Chu Dương còn muốn vượt qua Tiên Thần?

Đã như thế, Ngao Bá dọn ra tổ tông của mình, đây không phải là lừa bịp, hố tổ tông sao?

Ngao Bá liền vội vàng đóng miệng, không nói thêm nữa. Càng nghĩ càng cảm giác loại khả năng này càng cao, cái trán hắn không nén nổi xuất mồ hôi lạnh. Đây là quái vật từ đâu xuất hiện?

Tại sao liền hết lần này tới lần khác yêu thích đối nghịch cùng Long Tộc?

Thần thú trên thế giới không phải còn có Kỳ Lân, Phượng Hoàng, Kim Sí Đại Bằng Điểu sao?

Nhiều thần thú như vậy ngươi không cỡi! Thế nào lại đam mê cỡi rồng?

- Nếu như ngươi không muốn nói, như vậy ta không thể làm gì khác hơn là đánh ngươi chết!

Chu Dương ngẩng đầu lên, không đợi rơi xuống, liền nghe được phương xa truyền đến thanh âm, Cửu Long Thiên Đế Liễn thật nhanh lái tới.

- Chủ nhân, ngài có thể hạ thủ lưu tình hay không, bỏ qua cho con ta …. Cháu trai, cháu trai, ngoại tôn, đệ đệ .

Ánh mắt chín Kim Long nhìn về phía Chu Dương lộ ra ý cầu khẩn.

- Chúng ta vì ngài kéo xe thời gian dài như vậy, không có công lao cũng cũng có khổ lao, chủ nhân, chúng ta chỉ cầu ngươi một lần.

- Ngươi thằng ngu này, còn không mau hướng về đại lão dập đầu xin lỗi!

Ngao Bá nhìn thấy chín Kim Long xong, cảm xúc ngưng kết, xong lớn tiếng nói:

- Phụ thân, mẫu thân, gia gia, nãi nãi, ngoại công, bà ngoại, ca ca, đại bá, tam thúc, các ngươi không phải là bị Thiên Đế…

- Lẽ nào ngươi chính là Thiên Đế? !

Chương 421: Tổ Long kéo xe mới gọi khí phái! Lão đại Thiên Kiếm Phái các ngươi đâu? Để cho hắn đi ra nói chuyện với ta!

- Thiên Đế? Ngại ngùng, hắn ở trước mặt ta chính là rác rưởi!

Dựa theo Chu Dương tính toán, Thiên Đế miễn cưỡng cấp Chủ Thần, làm sao có thể so sánh cùng Sáng Thế Thần?

Sắc mặt Chu Dương cổ quái, không nghĩ đến Ngao Bá lại còn là người một nhà cùng Kim Long kéo xe cho mình.

- Các ngươi làm sao dạy hài tử, từ nhỏ đã lớn lối như vậy, lớn lên còn đến đâu!

- Nếu mà hắn không nghe, ta liền hầm nó, để nó thêm chút giáo huấn.

Chín Kim Long cúi đầu xuống, không dám phản bác.

- Chúng ta bị Thiên Đế mang đi sớm, lúc đó bá bá còn nhỏ, đều tại chúng ta không có giáo dục nó tốt. Nhóm Kim Long vẻ mặt bi thương, vẫn một bản nhờ giúp đỡ nhìn về phía Chu Dương. Ngao Bá nhìn về phía Chu Dương, người này không phải Thiên Đế, thì là ai?

Chỉ bằng vào từ trong tay Thiên Đế cướp được Cửu Long Thiên Đế Liễn, đã chứng minh hắn bất phàm.

- Tất cả khổ lao các ngươi làm ta đều thấy ở trong mắt, như vậy đi, ta cho các ngươi một cơ hội, cơ hội cả nhà đoàn tụ... Chín Kim Long nghe thấy Chu Dương những lời này, suýt chút nữa sợ đái cả quần tại chỗ. Bởi vì trong từ điển Chu Dương, cả nhà đoàn tụ không phải đưa đi chết sao?

Cũng may Chu Dương lời kế tiếp khiến chúng nó an tâm.

- Ta muốn tìm Tổ Long đến kéo xe cho ta, chỉ cần Ngao Bá nói cho ta vị trí Tổ Long, bắt được Tổ Long xong ta liền tha các ngươi tự do. Nhóm Kim Long nghe thấy Chu Dương, bỏ qua cho đám bọn nó khỏi chết liền vui mừng quá đổi. Bọn họ kéo xe cả đời, tự nhiên vô cùng khát vọng tự do. Chỉ là... Tổ Long chính là Vạn Long chi tổ, làm như vậy há chẳng phải là hố tổ tông mình sao?

Nếu để cho long khác biết mình sở tố sở vi, bọn họ chẳng phải sẽ trở thành cộng địch Long Tộc? !

- Chủ nhân, chúng ta nguyện ý vì ngài dâng hiến, nguyện ý kéo xe cả đời cho ngài, cầu ngài đừng vứt bỏ chúng ta!

Đương nhiên, câu nói này tiềm ý tứ là thay Ngao Bá làm ra quyết định, không muốn xảy ra bán Tổ Long. Bọn họ đã kéo xe nhiều năm như vậy, còn có thể tiếp tục thói quen này. Nếu để cho Tổ Long kéo xe... Toàn bộ Long Tộc đều sẽ liền thành trò cười. Bọn họ kiến thức qua thực lực Chu Dương, hiểu rõ Tổ Long đối mặt Chu Dương cũng sẽ không ngoại lệ. Chu Dương hiểu rõ đám Kim Long đó nghĩ cái gì, ý nghĩ mình muốn để cho Tổ Long kéo xe không phải bọn họ có thể thay đổi. Ánh mắt Ngao Bá phức tạp:

- Các ngươi chịu quá nhiều ủy khuất, hôm nay chúng ta đã có cơ hội đoàn tụ, ta sẽ không thể buông tha!

- Tung tích Tổ Long ta không biết, nhưng ta biết ai biết tung tích Tổ Long.

- Chúc Long trong vực sâu! Nó là cường giả cấp bậc tiên thần Long Tộc!

Chín Kim Long muốn ngăn cản cũng chậm rồi, chỉ có thể thở dài một tiếng. Hài tử một phiến hiếu tâm, đây là vì cứu chúng nó, bọn họ không nói trách cứ ra được.

- Không tệ, chỉ cần lời của ngươi nói là thật, không cần thời gian bao lâu ngươi liền có thể đoàn tụ cùng thân nhân của ngươi. Chu Dương đạt được vị trí vực sâu xong, đem xiềng xích trật tự trên thân Ngao Bá tháo gỡ, cười nói.

- Bất quá, ta cũng không hy vọng ngươi lại tới quấy rầy ta, lần này là cho thân nhân ngươi mặt mũi, lần sau cũng đừng trách ta không khách khí!

Chu Dương cảnh cáo nói. Ngao Bá lưu luyến nhìn chín Kim Long một cái, quay đầu rời khỏi. Chu Dương đã có lá gan muốn nô dịch Tổ Long, nhất định nắm chắc, hy vọng tất cả thuận lợi, đến lúc đó, chính là thời điểm một nhà bọn họ đoàn tụ rồi. Kỳ sư huynh ở một bên hoàn toàn nhìn trợn tròn mắt. Đường đường cao thủ cấp Thần Thoại, đồng dạng tại trong tay Chu Dương không chống nổi một hiệp, mình thua không oán. Hắn không có nghĩ tới là sứ giả Long Tộc phái tới cư nhiên là hậu bối Kim Long kéo xe, nếu như không có đời trước nhờ giúp đỡ, hôm nay hắn liền sẽ chứng kiến Kim Long cấp Thần Thoại vẫn lạc. Cửu Long Thiên Đế Liễn là tọa giá Thiên Đế!

Chu Dương có thể từ trong tay Thiên Đế đạt được món bảo vật này, đã chứng minh sự lực hắn cường đại. Huống chi, Chu Dương còn kiêu ngạo muốn nô dịch Tổ Long, muốn để cho Tổ Long tới kéo xe. Ánh mắt Kỳ sư huynh nhìn về phía Chu Dương đã hoàn toàn khác

trước, đây là một đại lão!

- Đại lão! Ngài thu ta làm đồ đệ đi! Chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, vô luận núi đao biển lửa, ta nghĩa bất dung từ.

Một cái chân to như vậy đương nhiên phải vững vàng ôm lấy. Chu Dương nghiêng liếc hắn một cái.

- Tiểu tử, ngươi suy nghĩ nhiều quá!

- Ngươi cũng không phải là mỹ nữ, con mẹ mày còn muốn cái gì thu ngươi làm đồ đệ? !

Một đại nam nhân hắn không có hứng thú, nếu như là mỹ nữ làm đồ đệ, vậy còn tạm được. Kỳ sư huynh vẻ mặt ảm đạm, chợt nhớ ra cái gì đó:

- Ta có một tiểu sư muội, dung mạo rất xinh đẹp, ta giới thiệu nàng cho ngài, ngài có thể thu ta làm đồ đệ hay không?

Chu Dương khoát tay chặn lại:

- Ngươi suy nghĩ nhiều quá!

- Ta tối đa chỉ có thể bảo đảm không đánh chết ngươi!

Kỳ sư huynh lúc này mới nhớ tới tình cảnh của chính mình, hắn là cá trên thớt Chu Dương, không có thoát khỏi hiểm cảnh...

- Nếu mà tiểu sư muội của ngươi không thể để cho ta hài lòng, ta sẽ đánh chết ngươi!

Mặt Kỳ sư huynh trở nên đen nhèm vô cùng, trong tâm âm thầm cầu nguyện.... Tiểu sư muội mình lớn lên xinh đẹp đáng yêu như vậy, nhất định mười phần phù hợp khẩu vị Chu Dương... Hắn tại phía trước dẫn đường, Cửu Long Thiên Đế Liễn đi theo ở phía sau, hướng phía chỗ Thiên Kiếm Phái ở cấp bách chạy đi. Lần này dọc theo đường đi không có dừng lại, chỉ 10 mấy phút liền tới Thiên Kiếm Phái. Lúc này, Thiên Kiếm Phái vừa mới bị trọng thương, thỉnh thoảng có thể nghe thấy từng tiếng kêu rên.

- Kỳ sư huynh, ngươi trở về thật là quá tốt...

Một đệ tử Thiên Kiếm Phái nhìn thấy Kỳ sư huynh xong, lập tức chạy tới nghênh đón. Chờ bọn hắn nhìn thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn đi theo phía sau Kỳ sư huynh, cùng Chu Dương từ trên xe bước xuống thì, cảm xúc ngưng kết.

- Chu Dương lại tới!

Hắn xuất chân liền chạy ngược về, phảng phất bị kinh sợ. Các đệ tử Thiên Kiếm Phái khác phảng phất sôi sùng sục, vô số người tụ tập lại, lần nữa bố trí thành kiếm trận.

- Chu Dương, ngươi còn dám tới đây! Ngươi muốn chết phải không?

- Đả thương nhiều đệ tử chúng ta như vậy, lần này tuyệt đối không thể để cho ngươi trốn nữa!

- Thiên Kiếm tổ sư nếu có thể tạo ra thương thế cho ngươi một lần, là có thể tổn thương ngươi lần thứ hai!

- Ngươi là tự chui đầu vào lưới!

Mọi người Thiên Kiếm Phái bao vây Chu Dương cùng Kỳ sư huynh, còn có người trợn mắt nhìn đối với Kỳ sư huynh.

- Kỳ sư thúc, ngươi đầu hàng địch sao?

- Kỳ sư huynh, ngươi quá làm cho chúng ta thất vọng!

Kỳ sư huynh liền vội vàng giải thích:

- Mời các ngươi dừng tay, thực lực đại lão rất mạnh, ta khuyên các ngươi không nên chọc giận hắn, đối với tất cả mọi người sẽ không tốt.

- Tên nghịch đồ nhà ngươi!

- Chu Dương ngươi tu luyện ma công, người người muốn trừ diệt!

- Lúc trước bị ngươi dùng thủ đoạn ấm hiểm chạy mất, lần này tuyệt sẽ không để ngươi được như ý!

- Để mạng lại đi!

Một đạo kiếm quang khoáng đạt hướng về phía Chu Dương đâm qua. Chu Dương tiện tay một chỉ, Thiên Kiếm tổ sư nổ thành thịt vụn, ngay cả binh khí cấp Thần Thoại cũng biến thành một đống sắt vụn.

- Đúng rồi, lão đại Thiên Kiếm Phái các ngươi đâu? Để cho hắn đi ra nói chuyện với ta!

Chương 422: Cho tới bây giờ chỉ có ta vung nồi trên người người khác, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám vung nồi trên người ta

Tất cả mọi người vẻ mặt mộng bức nhìn Chu Dương, thần sắc ngốc trệ, thật lâu không thể phục hồi tinh thần lại. Thời gian mới bao lâu, Chu Dương là bại tướng dưới tay Thiên Kiếm lão tổ, làm sao chỉ trong nháy mắt hắn liền có thể giết Thiên Kiếm lão tổ cấp Thần Thoại?

- Ai có thể nói cho ta đây là cái tình huống gì?
- Vì sao lúc trước Chu Dương tối đa cấp Truyền Thuyết, đột nhiên trở nên mạnh mẽ như vậy?
- Thật giống như đổi một người... Chờ chút, đổi một người!

Bọn họ hiển nhiên nhớ tới, người Chu Dương thứ nhất tu hành ma công, bên cạnh không có cửu long kéo xe, thực lực cấp độ Truyền thuyết. Chu Dương này nhìn qua không có nửa điểm khí tức, nhìn qua phảng phất một người bình thường. Thế nhưng hắn tiện tay một chỉ diệt sát Thiên Kiếm lão tổ, ngay cả binh khí cấp Thần Thoại cũng biến thành đống cặn bả. Lẽ nào lúc trước Chu Dương nói là thật, Chu Dương nắm giữ kim long là Chu Dương chân chính, thậm chí thời không mang tới hiệu ứng hồ điệp, thực lực khủng bố đến không biên giới. Một Chu Dương khác là sản vật vận mệnh dưới ảnh hưởng. Thời gian ngắn ngủi, hai người Chu Dương cũng có thực lực đáng sợ, đã chứng minh tiềm lực cùng thiên phú của hắn, quả thực khủng bố. Đặc biệt là Chu Dương này, thực lực tuyệt không phải Tiên Thần phổ thông có thể so sánh. Chẳng trách Kỳ sư huynh khuyên bọn họ không nên động thủ. Chu Dương đã không phải bọn họ có thể đối phó!

Nếu như chọc Chu Dương tức giận, thậm chí Thiên Kiếm Phái cũng sẽ bị diệt môn!

Tất cả mọi người nuốt nước miếng một cái, bất an nhìn Chu Dương.

- Lão đại Thiên Kiếm Phái các ngươi đâu? Để cho hắn đi ra nói chuyện với ta!

Thanh âm Chu Dương không lớn, xa xa hướng phía tứ phương bát phương vang vọng, tại trong tai mọi người vô cùng rõ ràng....

- Người đã chết trong tay ngươi, lẽ nào trong tâm ngươi không biết chút gì sao?

Có lẽ nói, vô luận là tầng thứ cấp Thần Thoại, hay là người bình thường tại trong tâm Chu Dương cũng không có sự khác biệt, đều là một đầu ngón tay đâm chết.

- Thiên Kiếm Phái lão tổ đã chết tại trong tay ngài... Ta là chưởng môn Thiên Kiếm Phái, không biết... Đại lão lần này có gì muốn làm?

Chưởng môn Thiên Kiếm Phái sợ mất mật đi ra, vẻ mặt hối hận. Vốn tưởng rằng đây là cơ hội nịnh hót Long Tộc, thuận tay đem tình báo cho Long Tộc, thu được Long Tộc hảo cảm. Kết quả... Chọc tới địch nhân quá kinh khủng. Nếu bọn họ đổi một loại thái độ, có phải là một tình huống khác hay không?

Thật là ném dưa hấu nhặt hạt vừng. Ngao Bá chưa có trở về, mười có tám chín đã nguội...

Nếu mà Thiên Kiếm Phái vô pháp độ qua cửa ải này, như vậy bọn họ cũng sẽ thê lương.

- Nhìn hình dạng của các ngươi, hẳn đã gặp qua Chu Dương số 2! Nói cho ta hắn đi đâu?

Chu Dương không có quên mục đích lần này tới, trước tiên phải tìm được Chu Dương số 2. Bất quá trước đó, hắn còn muốn thu một chút tổn thất tinh thần cùng bồi thường. Chưởng môn Thiên Kiếm Phái hết sức thành thật, rõ ràng mười mươi đem toàn bộ tin tức mình biết nói ra, không dám có một chút giấu giếm.

- Năng lực hắn sử dụng là ma đạo bí pháp Thôn Thiên Ma Công!

- Pháp này phi thường tà ác, thôn phệ sinh linh để tăng cường thực lực!

- Người sử dụng chắc chắn sẽ vô pháp ức chế ý nghĩ biến cường, thôn phệ tất cả, hủy diệt thế giới.

- Mỗi một người tu luyện Thôn Thiên Ma Công đều sẽ biến thành tai hoạ... Bọn họ không biết thái độ Chu Dương đối đãi Chu Dương số 2, châm chước nói. Chu Dương sử dụng ký ức

chưởng khống giả, xác nhận đối phương không có nói sai.

- Có chút ý tứ, cư nhiên tu luyện Thôn Thiên Ma Công, đi lên oai môn tà đạo, đây không phải là phá hỏng thanh danh của ta sao?

Mặt Chu Dương rất đen. Nếu mà gia hỏa này tứ xứ gây chuyện thị phi, há chẳng phải là đem danh tiếng của mình làm cho nát bét?

Cái nồi này mình cũng không muốn cõng!

Cho tới bây giờ chỉ có ta vung nồi trên người người khác, từ xưa tới nay chưa từng có ai dám vung nồi trên người ta!

- Rất tốt!

- Ta không thể làm gì khác hơn là đánh chết hắn, tránh cho gây chuyện cho ta.

Mọi người cảm nhận được một cổ áp lực cường đại, từng người từng người câm như hến, không dám thở mạnh.

- Thiên Kiếm Phái muốn đối phó ta, ngươi nói ta nên diệt môn? Hay là không diệt môn?

Mấy người lá gan nhỏ hai chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ dưới đất, còn có mấy người nhát gan trực tiếp sợ đái cả quần.

- Mẹ ư, đây là tai tinh từ đâu rước lấy!

Người Thiên Kiếm Phái gắt gao nhìn chằm chằm chưởng môn Thiên Kiếm Phái.

- Đây là đại lão ngươi muốn nịnh hót Long Tộc, mới đắc tội, ngươi chính là đầu sỏ!

Một trưởng lão hướng về phía chưởng môn nổ súng, chuyện này nhất định phải có người phụ trách. Mọi người phảng phất tìm được trụ cột, rối rít hướng về phía chưởng môn dùng ngòi bút làm vũ khí.

- Chuyện này ta một mình gánh chịu!

Chu Dương vô tình nhìn chưởng môn một cái, tiện tay một cái tát đập chết. Người dù sao phải trả giá thật lớn vì lựa chọn của mình.

- Như thế vẫn chưa đủ!

Người Thiên Kiếm Phái thở dài một hơi, Chu Dương câu nói tiếp theo trực tiếp để cho bọn tâm họ nhấc lên.

- Chúng ta nguyện ý bồi thường, bảo khố mở rộng ra, người xem bên trong cái gì cứ lấy.

Chu Dương không tỏ ý kiến gật đầu một cái, một bộ bộ dáng các ngươi thức thời.

- Vậy ta sẽ không khách khí!

Bảo khố Thiên Kiếm Phái nhẹ nhàng chấn động, toàn bộ bảo khố vọt lên, tan biến tại trong lòng bàn tay Chu Dương.... Đây thật là không khách khí!

Người nhiều nhất dời hết bảo khố, ngươi ngay cả bảo khố cũng không buông tha... Bất quá, chỉ cần có thể lắng xuống lửa giận Chu Dương, đây lại tính là cái gì, vật mất đi luôn có cơ hội mất mà lại được. Người còn sống, tất cả có hy vọng. Bảo kiếm thần thoại cho dù Chu Dương đã biến thành sắt vụn hắn cũng không có bỏ qua, thu về xong còn kiếm được hơn năm mươi điểm tinh túy thần thoại, tâm lý đắc ý.

- Ngươi còn đang chờ cái gì! Lấy ra thành ý của ngươi đi!

Nhìn thấy Kỳ sư huynh vẫn còn đứng yên như một khúc gổ, Chu Dương vọt lên hướng về phía tiểu đệ hắn đạp một cước. Kỳ sư huynh mới tỉnh cơn mơ, nhớ tới sự tình mình đáp ứng Chu Dương. Hắn từ dưới đất bò dậy, trên mặt mang vẻ lấy lòng. Ánh mắt ở trong đám người lớn vởn, không nhìn thấy bóng người quen thuộc, liền cứ như con chó vội vàng ở phía trước dẫn đường. Bộ dáng lấy lòng này chẳng những không cho người khác cảm giác trơ trẽn, thậm chí phản ứng của hắn để cho mọi người vẻ mặt hâm mộ. Nếu như có thể cùng loại cường giả Chu Dương này nhờ vả chút quan hệ, ngày sau nhất định có thể bình bộ thanh vân. Không biết bao nhiêu người hận không được đổi vị trí với hắn.

- Tiểu sư muội chắc còn đang bế quan!

Kỳ sư huynh đến trước cửa phòng một nơi bế quan, bên trong có bố trí trận pháp cách âm, vô luận bên ngoài gây ra động tĩnh lớn cỡ nào, cũng sẽ không nghe được chút nào.

- Tiểu sư muội, ngươi nhanh mở cửa ra một chút, ta mang cho ngươi lão công... Sư phó đến rồi!

Mất đi trận cách âm xong, thanh âm truyền vào trong phòng, không ngừng vang vọng.

- Kỳ sư huynh, ngươi đừng hồ nháo, nếu không ta sẽ tìm sư phó tính toán nợ nần với ngươi. Thần sắc Chu Dương có chút cổ quái, thanh âm làm sao quen tai như vậy. Cửa chính từ từ mở ra, lộ ra một tấm gương mặt thiếu nữ nghi sân nghi hỉ. Chu Dương thấy bộ dáng thiếu nữ xong, thần sắc triệt để ngốc trệ.

- Lão bà...

Chương 423: Hai người Trình Khả Nhi! Nếu mà ngươi thật yêu thích cắn, buổi tối ta để ngươi cắn thống khoái!

- Trình Khả Nhi!

Chu Dương không nhịn được kinh hô. Mình đã sớm nên nghĩ tới, không chỉ hắn tại trong phạm vi sửa đổi, ngay cả nữ nhân bên cạnh mình cái cũng tương tự tại trong phạm vi sửa đổi. Tất cả là bởi vì Chu Dương can thiệp, mới làm cho các nàng không có bị hiệu ứng hồ điệp ảnh hưởng. Điều này đại biểu trên thế giới không chỉ có hai người Chu Dương, đồng dạng có hai người Trình Khả Nhi, hai người Viên Thanh Tuyết, hai người Tô Nguyên Dao... Không nghĩ đến một nữ nhân mình gặp phải đầu tiên là Trình Khả Nhi, bọn họ quả nhiên hữu duyên a!

Trình Khả Nhi chính là nữ nhân mình số mệnh chú định!

- Ngươi nhận thức ta?

Trình Khả Nhi nghi ngờ nhìn Chu Dương, ánh mắt không ngừng tại trên mặt Chu Dương đánh giá.

- Nhìn ngươi thật giống như có chút quen mắt. Nàng không ngừng tại trên mặt Chu Dương quan sát, ừ, chắc hẳn không phải bởi vì lớn lên hắn đẹp trai. Mặt dày Chu Dương bu lại, cười nói:

- Đương nhiên nhìn quen mắt, ta là lão công ngươi!

Trình Khả Nhi từ trước tới nay chưa từng gặp qua người trên mặt dầy như vậy, vừa gặp mặt liền nói hắn là lão công, đây là bệnh thần kinh sao?

Thật sự cho rằng chính mình lớn lên đẹp trai liền muốn làm gì thì làm sao?

Thủ đoạn bắt chuyện không khỏi quá tục a!

Trình Khả Nhi ghét nhất loại gia hỏa tự cho là đúng này.

- Ta thật sự là lão công ngươi, không tin ta nói mấy chuyện bí ẩn cho ngươi nghe!
- Chân ngươi có khỏa nốt ruồi!
- Bộ ngực ngươi lớn không giống nhau, bên trái lớn hơn một chút!
- Ngươi tối ngủ có thói quen nghiến răng!
- Ngươi thích ăn thịt nướng nhất, quỷ dị là ngươi một mực không mập....

Chu Dương tỉ mỉ nói, Trình Khả Nhi nghe trợn mắt hốc mồm. Lại còn có người hiểu rõ mình như vậy?

Nàng thấy Chu Dương thuộc như lòng bàn tay, trong tâm có sợ hãi, cũng có một tia ngọt ngào khó tả. Lẽ nào người này thật là lão công tương lai mình sao?

Nếu không một người bình thường không thể nào biết nhiều tin tức cặn kẽ mình như vậy. Nếu mà đổi thành lúc trước, Trình Khả Nhi tuyệt đối sẽ không tin tưởng, nhưng bây giờ đã phát sinh tận thế, thậm chí còn xuất hiện sinh vật cấp Thần Thoại, ngày nào đó xuất hiện chuyện cổ quái cũng không phải là kỳ.

- Ngươi... Trình Khả Nhi đột nhiên nhớ ra cái gì, chỉ Chu Dương nói:
- Nguyên lai là ngươi!
- Ngươi cái tên biến thái này!

Nàng rốt cuộc nhớ tới cảm giác quen thuộc Chu Dương đến từ địa phương nào. Hai người ở một trong tiểu khu, thậm chí đi siêu thị mua đồ đã gặp qua hai lần, vừa rồi có chút quen mặt, cho nên chốc

lát không nhớ nổi. Đối phương cùng mình ở một cái tiểu khu, lý giải sự tình bí ẩn nhất. Như vậy chân tướng chỉ có một!

Gia hỏa này một mực trong bóng tối nhìn trộm mình!

Nghĩ tới đây, Trình Khả Nhi suýt chút nữa tức điên lên. Cả chuyện bí ẩn như vậy hắn cũng biết rõ, ai biết có phải hắn lén lút mai phục qua trong nhà mình hay không?

Nói không chừng hắn đã làm qua sự tình càng vô sỉ hạ lưu!

- Ngươi tên hỗn đản này! Sắt lang! Đồ vô sỉ! Ta muốn giết ngươi!

Trình Khả Nhi thậm chí không dám xác định nam nhân này có phải trong bóng tối đã làm một loại sự tình nào đó đối với nàng hay không. Nếu như không có làm, làm sao biết kích thước cùng nốt ruồi đen bí ẩn rõ ràng như vậy. Nhìn Trình Khả Nhi nhào tới, Chu Dương hiểu rõ nàng hiểu lầm, hơi cười, ôm nàng vào trong ngực.

- Không nghĩ đến có thể gặp được một ngươi khác, không biết hai người các ngươi gặp nhau, sẽ là cảnh tượng như thế nào?

Chu Dương nói Trình Khả Nhi căn bản nghe không hiểu, còn tưởng rằng hắn bệnh thần kinh. Nỗ lực giẫy giụa muốn từ trong ngực Chu Dương rời khỏi, căn bản lại không có cách làm được, Chu Dương ôm rất chặt.

- Ngươi thả ta ra!

- Ta không thả, ngươi là lão bà của ta!

Trình Khả Nhi giận đến nghiến răng nghiến lợi, trên thế giới làm sao sẽ có người vô sỉ như vậy!

Quá ghê tởm!

Nếu mình vô pháp thoát đi ma chưởng Chu Dương, Trình Khả Nhi đưa ánh mắt xin giúp đỡ nhìn về phía Kỳ sư huynh. Hắn nhất định sẽ không ngồi yên không lý đến!

Nhưng mà, Kỳ sư huynh mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, một bộ bộ dáng làm như không thấy. Đùa, hắn dám quấy rầy nhã hứng đại lão sao?

Chu Dương đại lão hài lòng là tốt rồi, hắn còn sợ Chu Dương không hài lòng, tiện tay làm thịt mình. Giúp đỡ Trình Khả Nhi sư muội?

Sống sót không tốt sao?

Trình Khả Nhi không nghĩ đến Kỳ sư huynh cùng Chu Dương rắn chuột một ổ, trơ mắt nhìn nàng rơi vào ma chưởng, làm như không thấy.

- Kỳ sư huynh! Ngươi chờ ta, ta sẽ nói chuyện này cho sư phó!

Khoé miệng Kỳ sư huynh co quắp, hơi giương miệng, không có nói ra. Sư phó đã bị Chu Dương đập chết rồi, ngươi đời này cũng đừng nghĩ cáo trạng... Dọc theo đường đi, Chu Dương ôm lấy Trình Khả Nhi hướng về Cửu Long Thiên Đế Liễn nhanh chân đi ra, nàng ven đường hướng về người Thiên Kiếm Phái cầu cứu. Toàn bộ Thiên Kiếm Phái nhìn tới ánh mắt trở nên phức tạp, hoặc là giả ngốc đui mù, không có một người dám tiến lên ngăn trở Chu Dương làm ác..

- Tại sao có thể như vậy? !

Vô luận Trình Khả Nhi kêu lên, cũng không có nửa điểm tác dụng, trong mắt nàng không nén nổi lộ ra vẻ tuyệt vọng. Nếu mà chỉ một người dạng này còn có thể thông cảm được, có thể nói người này lạnh lùng ích kỷ, khi tất cả mọi người đều làm như không thấy thì, tình huống liền có vẻ hơi quỷ dị.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Lúc này Trình Khả Nhi thật sợ. Vì sao người Thiên Kiếm Phái đều sợ hãi đối với Chu Dương như vậy?

Lẽ nào hắn là cháu trai Thiên Kiếm lão tổ sao?

Để mặc hắn muốn làm gì thì làm sao?

- Ta không phải nói qua với ngươi rồi sao? Ta là lão công ngươi!

Chu Dương nụ cười rực rỡ, quay đầu nói. Trình Khả Nhi nổi dóa, nàng chẳng muốn cùng Chu Dương tiếp tục phí lời, nói nhiều vô ích. Rốt cuộc, nàng bị Chu Dương ôm lấy đi tới trước Cửu Long Thiên Đế Liễn. Nhìn đến chín Kim Long kéo xe, Trình Khả Nhi hiểu rõ người này tuyệt đối thân phận tôn quý, nếu không, Thiên Kiếm Phái không thể nào vứt bỏ mình. Nghĩ đến mình bị nam nhân này bắt đi, trong tâm Trình Khả Nhi nổi dóa, hướng về phía cánh tay Chu Dương cắn.

- Nữ nhân các ngươi kiếp trước đều là chó sao? Làm sao yêu thích cắn người như vậy!

- Nếu mà ngươi yêu thích cắn, buổi tối ta để ngươi cắn thống khoái!

Chúng nữ trên Cửu Long Thiên Đế Liễn nghe được câu này, Trình Khả Nhi cầm đầu cười tủm tỉm nói:

- Dương ca, ngươi lại tìm ra một nữ nhân a!
- Dương ca thật là hoa tâm! Không biết lần này tìm đến là mỹ nữ gì!

Trình Khả Nhi số 2nghe thanh âm, thần sắc ngẩn ra. Đây không phải là thanh âm của mình sao?

Trình Khả Nhi mới từ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn đi ra, liền thấy Chu Dương ôm lấy Trình Khả Nhi số 2, cười tủm tỉm cùng với nàng chào hỏi.

- Ta vừa tìm cho ngươi một tỷ muội sinh đôi.
- Rất khéo, tên của nàng cũng gọi là Trình Khả Nhi!
- Đến cùng có địa phương không đồng dạng hay không, ta còn cần khai phát nghiên cứu một chút!

Chương 424: Đây là song sinh hoa tỷ muội sao? Phương án dự phòng sửa chữa! Ta tìm ra ngươi rồi!

Trình Khả Nhi bối rối, hai người Trình Khả Nhi trố mắt nhìn nhau. Vẫn là Trình Khả Nhi số một phản ứng nhanh nhất. Bởi vì nàng đã sớm biết bão táp thời không đưa tới hiệu ứng hồ điệp, bản thân bị sửa đổi, là Chu Dương lấy thời gian rút lui cứu mình. Xuất hiện Trình Khả Nhi thứ 2 không phải sự tình để cho người quá mức kinh ngạc. Chỉ là Trình Khả Nhi vẫn không có chuẩn bị tâm lý

- Thật tốt, không nghĩ tới nhanh như vậy đã có thể nhìn thấy bản thân thứ hai.
- Xin chào, ta chính là ngươi!

Nàng thoải mái nói rõ với số 2 Trình Khả Nhi, trong nụ cười lộ ra vị đạo cổ quái cùng dò xét. Nhìn đến một chính mình khác, nàng có một loại cảm giác soi gương. Thời gian Trình Khả Nhi số 2 tỉnh táo lại dài hơn Trình Khả Nhi nhiều, theo bản năng đưa tay bắt tay cùng Trình Khả Nhi.

- Ai có thể nói cho ta rốt cuộc là tình huống như thế nào không?

Lúc trước nàng cho rằng Chu Dương là một tên biến thái ngông cuồng, theo dõi cuồng, điên cuồng dòm ngó mình tất cả, còn nói mình là lão bà hắn. Vốn cho rằng hắn nói đều là nói dối, nhưng đến khi thấy người hoàn toàn tương tự mình xong, Trình Khả Nhi số 2 bối rối. Người này không chỉ giống mình như đúc, nàng dám khẳng định người này chính là mình!

Trên thế giới tại sao có thể có người giống nhau như đúc chứ?

Trình Khả Nhi này chính là lão bà Chu Dương sao?

Chẳng trách hắn sẽ biết rõ tin tức của mình như vậy. Lẽ nào trên thế giới có một đường tia, mình sẽ cùng cái nam nhân này tiến tới với nhau sao?

Trình Khả Nhi số 2cảm giác đến một loại tên là số mệnh, trong lúc nhất thời không biết nên dùng dạng gì cảm xúc cùng tâm tính gì để mặt với cái thế giới này.

- Ngươi hẳn biết hiệu ứng hồ điệp a!

- Ta là Trình Khả Nhi, bởi vì vấn đề thời không đưa tới, xuất hiện Trình Khả Nhi thứ 2, ân, ngươi cũng vậy. Cộng thêm Chu Dương, xuất hiện tình huống như vậy chỉ có mười hai người. Trình Khả Nhi số 2 không muốn tin tưởng sự tình chính mình là người sao chép, hét lớn:

- Ngươi là tên lường gạt! Kinh nghiệm của ta đều thật sự tồn tại, không có nửa điểm hư giả!

Những lời này lật đổ thế giới quan cùng nhân sinh quan của nàng, nàng không muốn thừa nhận chuyện này. Nhìn đến bộ dáng nàng kề cận hỏng mất, Chu Dương thấy có chút đau lòng, ôm nàng vào lòng.

- Không gì, tất cả có ta.

- Khi có chuyện đã định trước, chỉ có thể tiếp nhận sự thật! Nếu gặp phải ta, ta tự nhiên không thể để cho ngươi lưu lạc bên

ngoài, trở về nhà với ta đi!

Trình Khả Nhi khóc thành lệ, tựa vào trên bả vai Chu Dương khóc thút thít. Thời điểm Trình Khả Nhi số 2 tâm tình hỏng mất chính là phòng tuyến tâm lý yếu nhất, Chu Dương thuận thế mang nàng vào Cửu Long Thiên Đế Liễn. Trình Khả Nhi vừa nhìn hơn 30 mỹ nữ các đại chủng tộc trên xe, đình chỉ khóc thút thít. Chúng nữ vẻ mặt cổ quái nhìn đến Trình Khả Nhi số 2.

- Oa, nói như vậy ta cũng có thể sao chép a, thật muốn gặp mặt với nàng! Ta muốn cùng nàng chơi oảnh tù tì, xem ai lợi hại hơn!

Miêu Linh Nhi vung đến nắm đấm, vẻ mặt hưng phấn. Viên Thanh Tuyết cùng Tô Nguyên Dao chúng nữ ánh mắt phức tạp, các nàng không biết gặp phải một mình khác, nên dùng thái độ gì đi đối mặt. Bất quá, nếu bị Chu Dương nhìn thấy, chắc hẳn nhất định sẽ không bỏ qua...

- Ngươi này là hoa tâm củ cải lớn!
- Hắn tìm nữ nhân nhiều như vậy, ngươi liền mặc kệ sao?
- Hay là nói ngươi điên!

Nhìn thấy mình cùng nhiều nữ nhân như vậy chung một chồng, vẻ mặt Trình Khả Nhi số 2 không thể tin được, nàng gắt gao nhìn chằm chằm mình, ánh mắt khác thường. Đây không phải là phong cách của mình!

Lẽ nào một chính mình khác bị tẩy não!

Không được, nhất thiết phải giải cứu nàng thoát đi biển lửa!

- Ta và Dương ca trải qua rất nhiều chuyện, thế giới chúng ta kia phát sinh tận thế là Zombie, các nơi trên thế giới đều là Zombie, không có Dương ca, cũng không khả năng sống tới ngày nay, lại càng không có cơ hội cùng ngươi gặp mặt.

Trình Khả Nhi nói những lời này phát ra từ đáy lòng, ngữ khí chân thành. Nếu như không có Chu Dương, nàng ở nhà không chống đỡ được mấy ngày, thức ăn sẽ hao hết, nàng chỉ có một con đường chết. Cho dù rời nhà đi ra bên ngoài tìm thức ăn, cuối cùng cũng khó trốn ma trảo Zombie. Đừng quên, tận thế đáng sợ nhất không chỉ là Zombie, còn có nhân loại. Nếu mà bị đàn ông khác bắt được, nàng sẽ biến thành nô lệ các nam nhân phát tiết, vận mệnh bi thảm. Đến lúc

thức ăn không đủ, nàng cũng sẽ bị đoạn tuyệt thức ăn, thậm chí sẽ còn bị người khác làm thức ăn ăn tươi. Cho dù may mắn sống tiếp, lúc gặp phải thời không đưa tới hiệu ứng hồ điệp, nàng cũng sẽ biến mất. Trình Khả Nhi trước mắt này thật vẫn tính là mình sao?

Ký ức đã có sự khác biệt, còn có thể xem như mình sao?

Đương nhiên, những thứ này không phải Trình Khả Nhi số 2 có thể lý giải

Nàng thuận buồm xuôi gió thuận thủy, mở màn liền bị người Thiên Kiếm Phái đi ngang qua gặp được, thấy nàng tư chất xuất chúng liền dẫn tới Thiên Kiếm Phái. Tuy rằng trải qua tận thế, lại không có cảm nhận được thế giới bên ngoài tàn khốc.

- Vô luận xảy ra chuyện gì, ta cũng không thể chịu đựng ngươi cùng nhiều nữ nhân như vậy chung một chồng, đây quả thực thất lạc ta...

Vừa mới nói được nửa câu, Trình Khả Nhi số 2 lại phát hiện mình vô luận như thế nào cũng không nói ra được một chữ. Lời Trình Khả Nhi số 2 bởi vì quá mức kịch liệt, đã bị Chu Dương cấm ngôn.

- Ta cảm thấy ngươi hẳn hảo hảo diện bích hối lỗi!

Đương nhiên, Chu Dương vừa mới có một cái ý nghĩ. Nếu mà lần diện bích hối lỗi này vẫn không hiệu quả, Chu Dương sẽ sử dụng phương án dự bị, tiến hành cải tạo đối với Trình Khả Nhi số 2. Để cho chạy?

Để cho chạy là không có khả năng!

Nếu để cho nàng thành lão bà của người khác, Chu Dương luôn có một loại cảm giác bản thân bị người cho mọc sừng. Một khi đã thu hồi Trình Khả Nhi số 2, không phải tương đương với một cặp song sinh hoa tỷ muội sao?

Suy nghĩ một chút liền thoải mái a. Giải quyết sự tình Trình Khả Nhi xong, Chu Dương không có dừng lại Thiên Kiếm Phái lâu, Cửu Long Thiên Đế Liễn hướng về phương xa lái đi. Thấy một màn này mọi người Thiên Kiếm Phái không nhịn được nước mắt vui mừng, sát tinh cuối cùng đã đi!

Chu Dương không đi, Thiên Kiếm Phái phải suy tính có cần phải dời khỏi vị trí hiện tại, hoặc là giải tán Thiên Kiếm Phái hay không... Một bức thư tiến cử xuất hiện ở trong tay Chu Dương, đây là Thiên Kiếm

Phái cho Chu Dương gì đó, phía trên lưu lại khí tức Chu Dương số 2. Phía trên tổng cộng có hai đoàn khí tức, một mạnh mẽ một yếu. Chu Dương tiện tay hướng về phía tờ giấy một trảo, chùm sáng đoàn khí tức cường đại kia xuất hiện ở trong tay Chu Dương. Hư vô thần đồng khởi động, biến mất ở trong hư không. Gần gần trong khoảnh khắc, hư vô thần đồng đã có phản ứng. Bên trong hư vô thần đồng phản chiếu đến khuôn mặt Chu Dương số 2, thấy một màn này, Chu Dương không nén nổi nhếch miệng cười một tiếng.

- Ta tìm ra ngươi rồi!

Chương 425: Tâm ma! Rốt cuộc gặp mặt! Thể sao chép của ta!

- Gia hỏa Thiên Kiếm Phái làm sao nhìn thấu thân phận ta? Ta ẩn núp vô cùng bí ẩn, cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện vấn đề a!

- Ta rõ ràng không có giết sư, càng không có nô dịch Long Tộc, là ai hướng trên người ta tạt nước dơ!

Sắc mặt Chu Dương trầm tĩnh, đen phảng phất đáy nồi. Chẳng biết tại sao, hắn luôn có một loại cảm giác mình bị hố. Hắn không biết khởi nguồn loại cảm giác này ở đâu, nhưng lại khiến cho hắn rất không thoải mái. Trận đánh lúc trước Thiên Kiếm lão tổ chém ra một kiếm kia, mặc dù không có trực tiếp chém tới hắn, kiếm mang sắc bén vẫn để cho Chu Dương bị thương không nhẹ. Nếu không phải hắn quả quyết làm nổ Hắc Tinh thôn phệ, để cho Thiên Kiếm lão tổ vì cứu vớt đệ tử ném chuột sợ vỡ bình, bằng không hắn đã chết tại trong tay Thiên Kiếm lão tổ. Cường giả cấp Thần Thoại quả nhiên khủng bố!

- Bất quá, cái thù này không cần thời gian bao lâu , ta tất có hậu báo!

- Gào!

Một hung thú trên thân mọc ra dày đặc gai nhọn vọt tới, mới vọt tới một nửa, liền thấy trong lòng bàn tay Chu Dương sinh ra hơi thở cường đại, hung thú còn chưa phản ứng kịp, đã bị thôn phệ hết sạch, toàn thân huyết nhục đã không thấy, chỉ còn lại da lông cùng xương cốt.

- Hỏa hầu Thôn Thiên Ma Công vẫn chưa tới, chỉ phải nuốt trọn một trăm đầu hung thú, mới có thể bước vào tầng thứ cao hơn, dù sao thì không chỉ có thôn phệ máu thịt thú dữ, cả da lông xương cốt cũng sẽ thôn phệ.

- Tiếp tục đề thăng lên nữa, ngay cả pháp bảo khí vật thần binh, tất cả hết thảy đều ở trong phạm vi Thôn Thiên Ma Công thôn phệ.

Thôn phệ một hung thú xong, khí sắc Chu Dương đẹp mắt rất nhiều. Hắn một đường xông ngang đánh thẳng, toàn bộ hung thú gặp phải không có một con sống sót, toàn bộ bị thôn phệ. Bị tổn thương lúc trước đã sớm khôi phục, khí huyết trong cơ thể sôi trào, một chút xíu tu bổ đến thân thể, chuyển hóa thành năng lượng. Đây chính là cảm giác cường đại sao?

Trong lúc vô tình, Chu Dương thôn phệ đã vượt qua lượng mình có thể tiếp nhận, hai mắt trở nên một phiến đỏ cầu vòng.

- Ta phải trở nên mạnh hơn!

Hắn phảng phất giống như điên, tất cả sinh mệnh ven đường gặp phải cũng không có thoát khỏi may mắn, toàn bộ bị Thôn Thiên Ma Công tiêu hóa, biến thành chất dinh dưỡng cường đại. Không thể không nói, loại cảm giác này cực kỳ tuyệt vời, mỗi thời mỗi khắc cũng có thể cảm nhận được thực lực nhanh chóng tăng trưởng. Bất tri bất giác, toàn bộ hung thú phụ cận và những người lạc đàn đã bị hắn nuốt chửng, Chu Dương một đường đi về phía trước, đi tới một điểm nơi loài người tụ tập.

- Người kia dừng bước!

- Tại đây không hoan nghênh người ngoại lai!

- Mời ngươi lập tức rời đi!

Họng súng đen ngòm ngắm đúng Chu Dương, bọn họ muốn dọa lui. Căn cứ không lớn, số người vẫn chưa tới ba mươi người. Chớ nhìn trong tay bọn họ có súng, có thể...

Bản thân Nước Hoa quản khống số lượng súng ống, lấy được khẩu súng cùng đạn có hạn, bọn họ may mắn có được 10 mấy khẩu súng, đạn bên trong đã sớm tiêu hao sạch sẽ. Lấy ra súng cũng chỉ là muốn hù dọa Chu Dương mà thôi. Nhưng mà, Chu Dương phảng phất quái vật từ trong địa ngục đi ra, con ngươi màu đỏ nhìn chằm chằm mọi người, nhếch miệng cười một tiếng.

- Uy hiếp ta sao?
- Cùng nhau biến thành chất dinh dưỡng cho ta đi!

Ngọn lửa báo cừu ở trong lòng thiêu đốt, biến cường dục vọng thôn phệ chèn ép lý trí. Trên bàn tay phảng phất xuất hiện một cái hắc động, lực thôn phệ cường đại từ lòng bàn tay truyền đến, một người thủ vệ cầm thương không bị khống chế bay vào hắc động trong tay Chu Dương, biến mất.

- Cảm giác thật là mạnh, chỉ cần cắn nuốt hết toàn bộ những người này, ta cách cấp Thần Thoại liền càng ngày càng gần, thậm chí còn có cơ hội đột phá!
- Cấp Thần Thoại! Ta muốn trở thành cấp Thần Thoại!
- Toàn bộ các ngươi biến thành chất dinh dưỡng của ta đi!

Người căn cứ vừa thấy liền biết đây là một đại ma đầu hoành hành, trong bàn tay truyền đến một cổ hơi thở cường đại, chỉ cần gặp phải cũng sẽ bị thôn phệ, không có lực phản kháng chút nào, cả đám sợ vỡ mật.

- Đây là quái vật ở đâu ra!
- Van xin ngươi đừng có giết ta!
- Mẹ, ta không muốn chết!
- Ngươi tên ma quỷ này! A!

Thanh âm thảm thiết không ngừng vang dội, căn cứ phảng phất biến thành Tu La Tràng. Chu Dương phảng phất Tử Thần thu cắt tính mệnh. Trong mắt hắn lóe lên một tia thanh minh cùng vùng vẫy, thậm chí nhớ tới một nữ tử ôn nhu nói.

- Cửu muội... Ta không thể làm nô lệ Thôn Thiên Ma Công!

Nhưng mà, loại trạng thái này không có kéo dài bao lâu, hai mắt lần nữa trở nên một phiến đỏ cầu vòng.

- Hèn yếu!
- Chỉ có thực lực cường đại mới là vốn liếng, không có thực lực, ngươi cũng đã sớm chết!
- Thực lực trở nên cường đại hơn, ngươi mới có thể phục sinh

nàng, đền bù mình sai trái!

- Lẽ nào ngươi không muốn phục sinh cửu muội sao?

- Ngươi lẽ nào muốn cho bi kịch tái diễn!

Thanh âm tâm ma không ngừng tại trong tai Chu Dương vang dội, đánh chiếm lý trí còn lại của hắn.

- Ta muốn trở nên mạnh hơn!

- Không có ai có thể ngăn trở ta!

Hơi thở trong bàn tay Chu Dương lần nữa trương lên, từng người từng người trốn trong căn cứ bước vào ma chưởng hắn. Hắn triệt để hóa thành Ma Nguyên đi lại, tử vong tai ương.

- Ngươi không trốn thoát được!

Chu Dương tìm ra nam nhân cuối cùng núp ở trong ngăn kéo, thanh âm vô cùng lãnh khốc, phảng phất đến từ Cửu U địa ngục. Không đợi hắn xuất thủ, đột nhiên cảm nhận được một cổ cảm giác dò xét, một cái thụ đồng u hắc từ trong hư vô toát ra, trực câu câu nhìn đến hắn.....

Nhìn thấy thụ đồng u hắc màu này, Chu Dương cảm giác toàn bộ bí mật của mình bị nhìn xuyên. Hắn rất không thích loại cảm giác này, càng có một loại cảm giác bị độc xà nhìn chằm chằm. Phảng phất mình mới là con mồi.

- Biến mất cho ta!

Hắn không chút nghĩ ngợi, bàn tay chuyển phương hướng, hướng về phía thụ đồng u hắc có sức uy hiếp này xuất thủ. Hơi thở kinh khủng truyền đến, nhưng mà, thụ đồng u hắc biến mất. Chu Dương liền biến sắc, bởi vì thụ đồng u hắc cũng không phải biến mất là bởi vì lực thôn phệ, mà tự mình biến mất. Sau một khắc, thụ đồng u hắc một lần nữa xuất hiện, không có một chút tổn thương.

- Ta cũng không tin không nuốt được ngươi!

Chu Dương cố kế trọng thi, nhưng mà, thụ đồng u hắc lấy phương thức giống nhau tránh thoát. Liên tiếp bảy tám lần xong, Chu Dương giận đến suýt chút nữa giậm chân. Con ngươi màu đen không ngừng trong chớp mắt, trong con ngươi nhiều hơn một chút vẻ trào phúng nhân tính hóa.

- Thôn Thiên Ma Công của ngươi không phải là rất lợi hại sao?
- Có bản lãnh tới đối phó ta à!
- Ngươi chờ ta, chờ Thôn Thiên Ma Công ta đại thành, ta nhất định phải để ngươi sống không bằng chết!

Chu Dương hiểu rõ mình không phải là đối thủ con ngươi màu đen, nghiêng đầu liền muốn rời đi. Đang lúc này, một cổ khí tức kinh khủng truyền đến, cuối tầm mắt, Cửu Long Thiên Đế Liễn cấp tốc lái tới.

- Rốt cuộc gặp mặt! Sao chép thể của ta!

Thanh âm Chu Dương cách xa từ bên trên Cửu Long Thiên Đế Liễn truyền đến, trong thanh âm lộ ra vị đạo chế nhạo

Chương 426: Ta sẽ thay ngươi chiếu cố nàng thật tốt! Ta đã giết chết ta!

Chu Dương số 2 cảm giác mình biến thành ếch, phảng phất bị một con rắn độc, không, một đầu cự long để mắt tới. Khí thế khủng bố khổng lồ áp tới hắn không thở nổi.

- Chín Kim Long!
- Sao chép thể? !

Nhìn thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn cùng khuôn mặt giống chính mình như đúc xong, Chu Dương số 2 phảng phất bị kinh sợ.

- Ngươi là ai? Vì sao phải biến thành hình dạng của ta!

Người cuối cùng theo bản năng cho rằng mình là độc nhất vô nhị, chờ bọn hắn nhìn thấy thân thể cùng mình hoàn toàn giống nhau xong, một cách rất tự nhiên sản sinh phản ứng. Như Chu Dương số 2 bây giờ, tận mắt thấy một chính mình khác xuất hiện, trong tâm đủ loại ý nghĩ dâng lên.

- Sự tình giết chết giảng sư cùng viện trưởng Thiên Kiếm học viện là ngươi làm!

- Thiên Kiếm Phái muốn đuổi giết cũng là ngươi phải không!
- Nô dịch Long Tộc cũng là ngươi phải không!
- Ngươi vì sao muốn mưu hại ta!
- Lẽ nào ngươi là địch thủ cũ của ta sao? Để ngươi không tiếc đại giới cũng phải sớm diệt trừ ta!

Người bình thường rất khó liên tưởng đến hiệu ứng hồ điệp bão táp thời không đưa tới, phần lớn là cho rằng đối phương là cừu địch giả trang thành hình dạng của mình để hãm hại mình.

- Ngươi quá để ý mình rồi!
- Ngươi còn không đáng được ta cố ý chú ý!
- Ngươi đối với ta mà nói chỉ là một con sâu nhỏ, không đáng sợ hãi!

Chu Dương lần đầu tiên nói chuyện với chính mình, luôn có một loại cảm giác mới lạ.

- Sở dĩ ta tới tìm ngươi, là bởi vì hiện tại ngươi đã mất khống chế, tiếp tục để ngươi sống ở cái thế giới này, chính là vũ nhục thanh danh của ta!

Chu Dương số 2 bắt đầu tàn hại vô tội, lý trí đã bị Thôn Thiên Ma Công thôn phệ, tiếp tục tiếp, họa hại vô cùng. Đương nhiên, Chu Dương không thích thay người khác gánh vác , vì tránh phiền toái, đương nhiên phải giải quyết Chu Dương số 2 tai họa ngầm này.

- Chu Dương, ngươi đồ vô sỉ này, làm sao có thể giam giữ ta chứ!
- Khả Nhi kia mới là lão bà ngươi, ta không phải!

Trình Khả Nhi Số 2 vừa mới khôi phục tự do, thở phì phò đến tìm Chu Dương phiền toái, Trình Khả Nhi lập tức giữ nàng lại. Bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn lần lượt đi ra hơn 30 nữ nhân, trong ánh mắt có chút buồn cười. Để ngươi yêu thích ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, hiện tại chọc chuyện rồi.

- Ngươi chờ một chút, ta trước tiên xử lý việc nhà một chút!

Ngay tại trong ánh mắt Chu Dương số 2 mộng bức, Chu Dương đi tới trước mặt Trình Khả Nhi nói:

- Ta có thể thả ngươi rời khỏi, nhưng hy vọng ngươi không nên hối hận. Nếu nàng không muốn, Chu Dương chỉ có thể sử dụng phương án dự bị, để cho nàng mở mang kiến thức tận thế tàn khốc một chút.

Đây cũng là biện pháp tốt nhất để cho nàng hồi tâm chuyển ý.

- Ta sẽ không hối hận! Ngươi tên cặn bã nam này!

- Ta cảnh cáo ngươi, tốt nhất nghiêm túc đối đãi ta... Nếu không ta tuyệt đối không tha cho ngươi!

Trình Khả Nhi số 2 quay đầu lại, tại trên thân Trình Khả Nhi quan sát một cái, lẩm bẩm nói:

- Ta phải đi, thật cao hứng có thể nhận thức ngươi, một ta khác!

- Gặp lại, hy vọng còn có gặp lại một ngày!

Nói xong, nàng ác hung ác trợn mắt nhìn Chu Dương một cái, cũng không quay đầu lại biến mất tại bên trong rừng rậm sâu.

- Trình Khả Nhi này mạc danh có chút đáng yêu, hay là cho ta đi.

Helen nhảy ra, nhìn đến Trình Khả Nhi số 2 cười nói.

- Lăn!

Chu Dương cùng Trình Khả Nhi trăm miệng một lời. Lão bà của mình, làm sao có thể tiện nghi người khác?

Cho dù người này cũng là nữ nhân của mình!

Xa xa Chu Dương nghe thấy Chu Dương, nhìn thấy hai người Trình Khả Nhi, tựa hồ tin một chuyện nào đó.

- Ngươi thật sự là ta? !

Nhìn đến bên cạnh Chu Dương mang theo hơn 30 mỹ nữ, còn có chín Kim Long tọa giá, thật là đi lên nhân sinh đỉnh phong. Mình cùng hắn so sánh, chênh lệch cũng quá lớn a!

Vì sao cùng là Chu Dương, lại chênh lệch lớn như vậy chứ?

- Thời không biến ảo đưa tới hiệu ứng hồ điệp, ta là Chu Dương trước hiệu ứng hồ điệp, mà ngươi là Chu Dương sau.

- Không thể nào! Hiệu ứng hồ điệp theo lý xóa sạch ngươi đi mới đúng!

- Trừ phi... Thực lực của ngươi đã cường đại đến có thể mặc kệ vận mệnh cùng quy tắc... Chu Dương số 2 mặt trầm xuống, Chu Dương vừa rồi đứng tại chổ, để cho hắn có cảm giác đối mặt với trời đất.

Mờ mịt! Thật lớn! Uy nghiêm!

Quá mạnh mẽ!

Rõ ràng cùng mình là một người , tại sao hắn có thực lực cường đại như vậy? Vì sao hắn thê thiếp thành đoàn? Đây không công bằng!

- Ta không muốn chết!

- Muốn mạng của ta, ngươi có thể thử nhìn một chút!

Chu Dương số 2 giơ bàn tay lên, trong lòng bàn tay nhiều hơn một cái hắc động, giành trước hướng về phía Chu Dương xuất thủ.

- Thôn phệ thiên địa!

Đối mặt Chu Dương hắn không dám có một chút tâm tư khinh thường, trực tiếp xuất ra tiềm lực lớn nhất sử dụng sát chiêu. Hơi thở kinh khủng hướng phía Chu Dương rơi xuống, nhưng mà, Chu Dương đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, thậm chí ngay cả Cửu Long Thiên Đế Liễn cùng sợi tóc chúng nữ bên người cũng không có một chút biến hóa.

- Có chút tương tự với năng lực thôn cấp phệ Siêu Thần của ta, bất quá uy lực cách biệt quá xa rồi!

Tay Chu Dương vung lên, lực thôn phệ biến mất, Chu Dương số 2 đã bay đến trước mặt Chu Dương, bị một tay bóp cổ. Hoàn toàn không chút lực phản kháng nào!

Chu Dương số 2 hiểu rõ, mình tuyệt đối không thể là đối thủ Chu Dương, thực lực của hai người không cùng một đẳng cấp. Thậm chí mình đột phá đến cấp Thần Thoại, thậm chí tầng thứ cao hơn, cũng không khả năng là đối thủ Chu Dương.

- Ngươi rốt cuộc thực lực gì? !

Chu Dương số 2 không hiểu Chu Dương với hắn là cùng một người, thực lực chênh lệch vì sao lại lớn như vậy?

Mình rốt cuộc bỏ lỡ cái gì?

Nếu mà Chu Dương biết rõ tâm tư của hắn, nhất định sẽ giải thích:

- Ngươi ít đi vừa mới xuất hiện tận thế liền hướng về trời dựng một nón tay giữa, cho nên lão thiên gia không có phân phối cho ngươi hack.

- Sáng Thế Thần!

Ba chữ đơn giản mang theo bá khí khó tả. Sáng Thế Thần!

Trên thế giới còn có nhân vật mạnh mẽ hơn Sáng Thế Thần sao?

Chu Dương số 2 vẻ mặt cay đắng, hắn bại, thất bại thảm hại, không có bất kỳ chỗ trống lật bàn.

- Với tư cách sao chép thể của ta, ta cho ngươi một cơ hội, nói ra nguyện vọng ngươi trước khi chết đi, chỉ cần không quá phận, ta có thể thay ngươi làm. Chu Dương nói ra việc này để cho hai mắt Chu Dương số 2 tỏa sáng, hắn vội vàng nói :

- Có thật không?

- Ta chỉ có một nguyện ý, phục sinh Tô cửu muội!

- Người đã chết rồi sao?

Chu Dương móc ra hình ảnh Tô cửu muội, đây là vật phẩm lấy được từ trong tay ca ca của nàng. Nhìn thấy hình ảnh, nước mắt Chu Dương số 2 mơ hồ.

- Cửu muội, ta có lỗi với ngươi... Chu Dương sử dụng ký ức chưởng khống giả, trong nháy mắt đã nhận được tài liệu mong muốn. Chu Dương số 2 ngoài ý muốn nhận được Thôn Thiên Ma Công, trong bóng tối tu luyện, tại bên trong một lần tẩu hỏa nhập ma bắt đầu điên cuồng săn thú. Tô cửu muội cuối cùng dùng tính mạng của mình để cho Chu Dương số 2 khôi phục tỉnh táo, hắn cũng giết chết nữ nhân mình yêu thích.

- Ta thành toàn ngươi!

- Ta sẽ phục sinh nàng, chiếu cố nàng thật tốt!

Chu Dương nói xong, một cái tát đập chết Chu Dương số 2.

Chương 427: Lừa gạt Tô cửu muội! Chu Dương cặn bã nam!

- Không nghĩ tới Chu Dương này lại là loại si tình, Chu Dương chúng ta sao lại không giống vậy chứ?

Natasha cười hỏi.

- Si tình thật tốt a!

- Nếu ta thật si tình như vậy, chỉ có thể có một nữ nhân Trình Khả Nhi mà thôi, hay là ta trục xuất các ngươi?

Chu Dương mặt đầy chế nhạo. Những lời này vừa ra, chúng nữ đồng loạt im lặng. Các nàng không có ly khai Chu Dương, cũng không nguyện ý rời khỏi.

- Vừa rồi chỉ là đùa mà thôi.

Duy chỉ có Trình Khả Nhi ánh mắt sáng ngời, tay từ phía sau ôm lấy Chu Dương, vẻ mặt động mời.

- Buổi tối lại thu thập ngươi, bất quá ta còn muốn thay Chu Dương số 2 chiếu cố nữ nhân đây!

Chu Dương đem thi thể Chu Dương số 2 đốt cháy sạch, tìm ra vài sợi tóc thuộc về Tô cửu muội, một mực được Chu Dương số 2 thiếp thân cất giấu. Người khác phục sinh người cần thi thể, nhưng Tô cửu muội đã bị Chu Dương số 2 thôn phệ, hoàn toàn biến mất, tàn thi lưu lại vật liệu không nhiều. Lọn tóc này đối với Chu Dương cũng đã đủ, phục sinh một người càng là việc rất nhỏ. Thời điểm không có vật gì, Chu Dương thậm chí có thể vượt qua thời gian, mang Tô cửu muội về. Bất quá làm như vậy đại giới có chút lớn, lại sẽ lần nữa dẫn tới hiệu ứng hồ điệp, một người nữ nhân chưa từng gặp mặt không đáng hắn làm như thế. Ánh sáng màu xanh lục thoáng qua, một lát sau, có thêm một nữ nhân lam lũ. Vóc dáng nàng cao gầy, da như mỡ đông, tóc đen như thác nước, gương mặt tinh xảo phảng phất tác phẩm nghệ thuật ông trời chế tạo, để cho người khen ngợi không thôi. Thật khiến người ta động lòng a!

Tô cửu muội chậm rãi mở mắt ra, tròng mắt màu đen từng bước ngưng tụ.

- Chu Dương...

Con mắt nàng vừa mở ra nhìn thấy được Chu Dương mỉm cười quan sát, đột nhiên xông vào ngực của hắn.

- Ta không phải đã chết sao?

- Làm sao có thể lại sống lại?

Ký ức Tô cửu muội còn dừng lại ở tràng diện bản thân bị Chu Dương lấy Thôn Thiên Ma Công cắn nuốt hết. Nàng cho rằng mình không bao giờ còn khả năng nhìn thấy Chu Dương nữa.

- Ngươi tại sao phải luyện ma công đáng chết như vậy! Ô ô ô!

- Ta không bao giờ Luyện Ma công nữa, chỉ cần có thể cứu ngươi trở về, vô luận làm gì ta cũng cam tâm tình nguyện!

Chu Dương giả vờ hiền lương, hướng về phía Tô cửu muội nói.

- Ta đã sống lại sao?

Phục sinh?

Đây là từ ngữ xa xôi bao nhiêu, muốn khống chế loại năng lực này dễ vậy sao. Ai biết Chu Dương vì mình ngậm bao nhiêu đắng? !

Tô cửu muội gắt gao ôm lấy Chu Dương, rất sợ một lần nữa rời khỏi. Sợ hãi lần này là ảo giác, mơ một giấc.

- Ngươi nhất định đã ăn thật nhiều khổ!

- Vì ngươi, ta làm gì cũng đều nguyện ý!

Chu Dương lẩm bẩm nói.

- Dương ca!

- Cửu muội!

Chúng nữ ở một bên không nhìn nổi.

- Dương ca, ngươi cũng đủ rồi!

Thật là càng ngày càng không hề có nguyên tắc rồi!

- Khục khục, ta chỉ muốn cho nàng sớm thích ứng hoàn cảnh một chút, cảm thụ ấm áp một chút... Tô cửu muội lúc này mới phát hiện sau lưng Chu Dương còn rất nhiều nữ nhân, vừa rồi

trong mắt nàng chỉ có tình lang, theo bản năng bỏ quên một điểm này.

- Dương ca, các nàng là là ai?

Tô cửu muội nhìn đến hơn ba mươi vị mỹ nữ xinh đẹp, trong mắt lóe lên cảnh giác. Có lẽ là trực giác của nữ nhân, nàng cảm giác hơn ba mươi vị mỹ nữ xinh đẹp có quan hệ không minh bạch cùng Chu Dương.

- Lão bà của ta!

- Lúc trước không phải chỉ có ta một người sao? Làm sao chỉ chớp mắt lại toát ra hơn 30 nữ nhân? !

- Ngươi cặn bã nam này!

Nghĩ đến mình còn bị Chu Dương nhìn qua một lần, trong tâm càng giận không chỗ phát tiết, muốn rời khỏi Chu Dương ôm ấp hoài bão.

- Ngươi thả ta ra!

- Là ngươi chủ động đầu hoài tống bão!

- Ngươi đồ cặn bã nam, ngươi đồ hoa tâm củ cải!

- Yên tâm, ta nên nhìn đã nhìn, không nên nhìn cũng nhìn, yên tâm, ta sẽ phụ trách đối với ngươi!

Thông qua ký ức Chu Dương số 2, Tô cửu muội cùng Chu Dương số 2 tình đầu ý hợp, chỉ kém một chân bước vào cửa. Bọn họ thậm chí chuẩn bị kết hôn, kết quả là bị Chu Dương số 2 tu luyện Thôn Thiên Ma Công mất khống chế hãm hại.

- Ta cũng không tin chuyện ma quỷ của ngươi!

- Ngươi biết không? Ta vì phục sinh ngươi, ăn thật nhiều khổ, bỏ ra rất nhiều.

- Ta có thể nhịn bị rất nhiều người nhìn bằng nửa con mắt, đã trải qua rất nhiều thất bại, duy chỉ không thể chịu đựng thái độ ngươi lạnh lùng!

Nhìn đến bộ dáng Chu Dương thương tâm, Tô cửu muội mềm lòng xuống, nàng không biết mình chết thời gian bao lâu, Chu Dương đã trải qua cái gì?

Nhưng Chu Dương hao hết ngàn khổ tâm phục sinh mình, đại biểu tâm lý nhất định có mình. Tô cửu muội không nói thêm gì nữa, lặng lẽ đón nhận chuyện này. Hết cách rồi, ai bảo mình thích Chu Dương, tình định Tam Sinh. Nàng không dám tưởng tượng không có Chu Dương sinh hoạt sẽ là hình dáng gì. Nhất định là cả thế giới cũng không có hào quang đi... Chúng nữ khỏi cần phải nói, chỉ riêng nhìn thấy cảm xúc Tô cửu muội biến ảo, sao lại không biết Chu Dương nói đã để thái độ Tô cửu muội thay đổi chứ.

- Miệng nam nhân, gạt người quỷ!
- Vài ba lời, lại lừa một tiểu cô nương!
- Chu Dương cặn bã nam này!
- Đừng làm xấu chuyện của ta!

Chu Dương cho chúng nữ một cái ánh mắt, ngay tại trong ánh mắt chúng nữ trừng trừng, Chu Dương ôm lấy Tô cửu muội bước vào Cửu Long Thiên Đế Liễn.

- Đi, với ta lên trên xe, đây là ổ nhỏ tình yêu ta vì ngươi chú tâm xây dựng.

Chín Kim Long kéo xe, bậc khí phái này để cho Tô cửu muội ngây người. Nhìn thấy không gian bên trong xong, nàng sững sờ tại chỗ. Bên trong chính là cảnh tượng lúc Chu Dương số 2 năm đó gặp mặt cùng Tô cửu muội.

- Một ngày kia, cây phong cầu vòng, bộ dáng ngươi toàn thân cầu vòng rất đẹp. Vô số Phong Diệp màu đỏ vây quanh Tô cửu muội uyển chuyển nhảy múa, phảng phất từng người từng người Tinh Linh, đẹp không thể tả. Tô cửu muội hai mắt sáng lên, động mời nhìn đến Chu Dương.
- Nguyên lai ngươi còn nhớ rõ hết thảy những thứ này!
- Đương nhiên, hình ảnh từ lúc quen biết ngươi phảng phất vẫn còn ở ngày hôm qua, tất cả không có theo thời gian mà có một chút phai màu.

Chu Dương tiếp thu ký ức Chu Dương số 2, nắm giữ năng lực ký ức chưởng khống giả hắn có thể nhớ lại mỗi một chi tiết nhỏ, thậm chí còn có thể nhìn thấy ký ức bản thân người không thể nhìn thấy. Có thể nói, hắn diễn Chu Dương số 2 càng giống Chu Dương số 2 hơn chính bản thân Chu Dương số 2. Tiện tay chế tạo ra loại tràng diện

này, càng là trò trẻ con.

- Dương ca, ta...

Nhìn thấy Chu Dương chú tâm chuẩn bị lễ vật cho mình, hắn vì mình làm tất cả, lẽ nào bởi vì tìm thêm mấy người nữ nhân, mình không tha thứ hắn sao?

- Đừng nói nữa, người nói xin lỗi hẳn là ta, hao tốn thời gian dài như vậy mới để cho ngươi phục sinh, ngươi nhất định tại thế giới bóng tối ngây người thời gian rất lâu!
- Bắt đầu từ bây giờ, ta muốn bồi thường ngươi!
- Ngươi chính là nữ nhân của ta!

Hai người bốn mắt tương đối, chuyện kế tiếp cũng không nói lời nào

Chương 428: Trình Khả Nhi dân mù đường! Ngươi đừng tới đây, ta rất lợi hại! Người khi phụ nữ nhân ta chết!

- Chu Dương cặn bã nam đáng chết này!
- Hoa tâm củ cải lớn này!
- Thật sự là quá ghê tởm, cũng không biết đưa ta trở về!

Trình Khả Nhi Số 2 vừa mắng Chu Dương một bên hướng phương hướng trong trí nhớ, trở về đường cũ. Nhưng mà, nàng rất nhanh liền lạc mất phương hướng rồi.

- A! Vì cái gì không có dẫn đường! Không cho dân mù đường đường sống sao?

Nhìn đến cảnh sắc cơ hồ như cũ không có gì biến hóa, nhìn đến đại thụ mờ mịt, trong lòng nàng thật lạnh. Mấu chốt nhất là rời đi tương đối sớm, trong tay vẫn không có vũ khí, chỉ có thể tìm ra một nhánh cây làm võ khí.

- Tuyệt đối không nên xuất hiện hung thú cùng quái vật! Ta rất

lợi hại!

Nàng càng đi tâm càng mệt mỏi, rất sợ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, Trình Khả Nhi trên mặt đất vẽ vòng tròn trở thành ký hiệu. Rất nhanh, nàng phát hiện một chuyện để cho nàng vô cùng lúng túng. Mình lại thấy được vòng tròn mình vẽ.

- Đường này đi như thế nào?
- Làm sao chỉ chớp mắt lại trở về chỗ cũ rồi?
- Không nên chơi như vậy chứ!

Liên tục đi thời gian dài như vậy, nàng vừa mệt vừa đói. Đương nhiên, quan trọng nhất là tâm mệt mỏi.

- Chẳng lẽ mình phải chết ở chỗ này?
- Tê tê, ta sau này sẽ không một người ra cửa!
- Ta phải rời đi nơi này!
- Chu Dương cặn bã nam thối! Chu Dương tên đáng chết!
- Nếu như không có hắn, ta cũng sẽ không xuất hiện tại đây!
- Ngươi nhanh cút trở lại cho ta, mang lão nương ra ngoài!

Nhưng mà, la cỡ nào cũng không có nửa điểm tác dụng, Trình Khả Nhi số 2 nghỉ ngơi một hồi, quyết định đi một phương hướng. Lần này vận khí không hề tốt đẹp gì, bởi vì nàng nhìn thấy phân và nước tiểu của hung thú, trọng yếu hơn chính là phần chất thải này còn mới, điều này đại biểu phụ cận có dấu vết hung thú hoạt động. Trình Khả Nhi không chút nghĩ ngợi thật nhanh thoát đi chỗ khu vực này.

- Hi vọng không gặp phải nguy hiểm... Ông trời phù hộ!

Cái ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, sau lưng truyền tới một hồi Ác Phong, sau lưng một con sói gầy xám ngắt bổ nhào về phía địa phương nàng đang đứng. May nhờ nàng thân hình mau lẹ nhanh tay tránh khỏi.

- Vận khí làm sao đen đủi như vậy, chưa gì đã gặp phải hung thú rồi...

Trình Khả Nhi vung côn gỗ trong tay, ý đồ dọa lui sói gầy.

- Ngươi đừng tới đây, ta rất lợi hại! Ta một gậy là có thể đánh chết ngươi.

Sói gầy nhe răng trợn mắt, lộ ra nhọn răng, một bộ hung tướng. Trình Khả Nhi không có hù dọa sói gầy, ngược lại bị sói gầy dọa sợ...

- Mọi người có chuyện nói rõ ràng, ăn thịt người là sói không ngoan!

Sau khi sau lưng sói gầy ngưng tụ ra từng đạo đao gió màu trắng, mạnh mẽ bay tới Trình Khả Nhi. Sói gầy đơn thuần cũng không đáng sợ, đáng sợ nhất là sói còn biết sử dụng dị năng, như vậy càng thêm nguy hiểm. Trình Khả Nhi nhớ tới bản thân cũng học qua mấy chiêu, năng lượng trong cơ thể đưa vào hai chân, thiếu nữ như trong gió hướng về phương xa chạy đi. Nhưng mà, tốc độ sói gầy càng nhanh hơn, cuồng phong tại bên cạnh nó gào thét mà qua, vô số đao gió đuổi theo phía sau Trình Khả Nhi.

- Chu Dương, ta hận ngươi!

Nếu mà Chu Dương tại đây, nhất định sẽ hô to oan uổng. Ngươi bị sói đuổi theo, cũng không phải bị ta đuổi theo, tại sao lại trách ta rồi. Sói gầy đuổi kịp một nửa, tựa hồ cảm nhận được khí tức gì, tiếp tục nghiêng đầu chạy. Việc này để cho Trình Khả Nhi thở dài một hơi, đồng thời tâm lại nhấc đến cổ họng, điều này đại biểu nơi này có quái vật càng khủng bố hơn tồn tại. Nhưng mà, quỷ dị là tiếp theo không có gặp phải một chút nguy hiểm gì nữa, một đường rời khỏi mảnh rừng rậm này, thấy được đô thị cách đó không xa sắt thép bị cây mây xanh quấn quanh.

- Rốt cuộc rời khỏi địa phương quỷ quái này rồi!

Trình Khả Nhi mạc danh có xung động muốn khóc. Nàng quơ múa nắm đấm động viên cho mình, chỉ cần đến thành phố, liền có người sống, đại biểu bản thân được cứu, không cần tiếp tục phải đối mặt hung thú kinh khủng rồi!

Thành phố này thiết lập ra rất nhiều thiết kế phòng ngự, xếp đặt không ít cặm bẫy, mặc dù Trình Khả Nhi một đường đi rất cẩn thận, vẫn không cẩn thận trúng chiêu. Một cái lưới lớn từ trên trời rơi xuống, bắt nàng vào trong lưới, vững vàng nhốt ở bên trong.

- Chu Dương đáng chết! Hỗn đản!

Nếu mà không phải hắn lừa gạt mình từ Thiên Kiếm Phái ra, bản thân cũng sẽ không gặp tai ách liên tục như vậy rồi!

Lần đầu tiên trong đời Trình Khả Nhi ngủ trong lưới qua một đêm. Sáng sớm nàng bị đói tỉnh, hôm nay Trình Khả Nhi đã sớm đói bụng đến hai mắt biến thành màu đen, miệng môi bởi vì thời gian dài thiếu nước bắt đầu khô nứt. Như thường mắng Chu Dương xong, Trình Khả Nhi bất an chờ đợi vận mạng thẩm phán. Qua nửa giờ, nàng nghe được tiếng bước chân thưa thớt, càng ngày càng gần.

- Rốt cuộc được cứu rồi!
- Cứu mạng!

Trình Khả Nhi dùng hết khí lực lớn nhất kêu cứu, thanh âm truyền ra mang theo giọng khàn khàn, cổ họng đã nát. Cũng may thanh âm có hiệu quả, năm nam nhân cầm lấy cung tiễn cùng khẩu súng đơn sơ toát ra.

- Ồ, có con mồi chạy tới!
- Tựa hồ là nữ nhân!
- Vận khí này khí tương đối khá!

Trong lời nói hoàn toàn đem Trình Khả Nhi trở thành con mồi, mà không phải một người qua đường vô tội chờ cứu vớt. Tâm Trình Khả Nhi chìm vào thấp nhất, nàng miễn cưỡng cười vui:

- Van cầu các ngươi mau cứu ta, ta tất có hậu báo!

Đoàn người tiến đến tháo lưới xuống, họng súng trong tay một tấc cũng không rời Trình Khả Nhi.

- Oa, là một đại mỹ nữ a!
- Ta muốn nàng làm vợ ta!
- Câm miệng, nàng là lão bà của ta!
- Một đám ngu xuẩn, loại chuyện này các ngươi cũng đừng nghĩ! Mang về khẳng định không có phần của chúng ta!
- Tính cách Lão Mã các ngươi cũng không phải không biết, đừng nói ăn thịt, chúng ta cả chút nước canh cũng không uống được!

Nghĩ lại gặp phải đủ loại đãi ngộ không công bằng, bọn họ tức giận bất bình. Nếu mà bọn họ chức cao, cũng sẽ không bị phái ra bên ngoài tuần tra cùng săn thú, đây quả thực là đem mệnh trói ở trên đai lưng.

- Không phải vậy sao? Nữ nhân trong thành kia có phần của chúng ta! Loại cấp bậc mỹ nữ này chúng ta không cần nghĩ tới nữa!

- Còn mang về làm cái gì? Tìm một chỗ giấu, chúng ta năm người tự mình hưởng dụng!

- Đây là bí mật của chúng ta, ai cũng không được tiết lộ ra ngoài!

Năm người đồng ý một điểm này, ánh mắt bọn họ nhìn về Trình Khả Nhi vô cùng nóng bỏng, dường như muốn ăn tươi nuốt sống Trình Khả Nhi.

- Các ngươi rời khỏi ta xa một chút!

Trình Khả Nhi vốn cho là thời cơ mình chuyển vận, không nghĩ đến đám người này cũng không phải đồ tốt lành gì. Vận khí làm sao xui như vậy chứ?

- Các ngươi không được tới, nếu không ta liền gọi người!

Trình Khả Nhi muốn trốn, nhưng thể lực đã sớm tiêu hao sạch rồi, mới vừa đi hai bước liền chân nhũn ra. Huống chi, còn có súng cùng cung tiễn nhắm ngay mình, căn bản không có khả năng chạy mất. Lẽ nào nàng sẽ bị bọn đàn ông này chà đạp sao?

- Chu Dương đáng chết! Cặn bã nam thối!

- Sớm biết liền tiện nghi hắn!

- Ngươi đã hồi tâm chuyển ý sao?

Một đạo thụ đồng u hắc màu đột nhiên xuất hiện, đồng thời vang lên còn có thanh âm Chu Dương.

- Người khi phụ nữ nhân ta chết!

Năm nam nhân xông lên trong nháy mắt hóa thành bụi.

Chương 429: Chớ đem sự khoan dung của ta đối với ngươi, trở thành vốn liếng ngươi càn rỡ!

Một tiểu nữ nhân xinh đẹp như vậy.

- Chu Dương đáng chết, cặn bã nam thối... Trình Khả Nhi vừa mừng vừa sợ, thuận tay thân thiết nhất thăm hỏi sức khỏe cho Chu Dương.

- Có thể đổi lời thoại hay không, những lời này lỗ tai ta, đã nghe đến phát chán rồi!

Bên trong hư vô thần đồng truyền ra thanh âm Chu Dương.

- Ngươi một mực theo dõi ta!

Trình Khả Nhi nhìn đến hư vô thần đồng, vừa tức vừa có chút sợ hãi, lại không biết vì sao có một chút hưng phấn khó có thể phát giác.

- Ngươi là nữ nhân của ta, ta sao yên tâm một mình ngươi ở bên ngoài chứ? Vạn nhất xuất hiện ngoài ý muốn, chẳng phải là đau lòng muốn chết sao!

Trình Khả Nhi trợn trắng mắt một cái, lại không nói ra phản bác. Nếu mà lần này không có Chu Dương xuất thủ, kết quả của nàng có thể tưởng tượng được.

- Nói như vậy, con sói lúc trước cũng là ngươi hù chạy? !

- Đương nhiên, ta không thể để cho lão bà xuất hiện nửa điểm ngoài ý muốn!

Ai biết Trình Khả Nhi trở mặt tại chỗ:

- Ngươi liền trơ mắt nhìn ta chạy trối chết, cảm thấy rất tốt sao?

Quả nhiên là lòng của nữ nhân như kim dưới đáy biển. Một khắc trước, ngăn không được còn cao hứng, sau một khắc trở mặt tại chỗ. Trở mặt còn nhanh hơn lật sách...

Đối phó nữ nhân cố tình gây sự, Chu Dương làm rất đơn giản, trực tiếp biến mất. Cho ngươi một cái cơ hội bình tĩnh.

- Đừng cho là ta thiếu ngươi. Lúc trước nguyện ý giúp ngươi, bởi vì đại lão bà Trình Khả Nhi. Đương nhiên, cũng có suy nghĩ nước không lưu truyền ruộng người ngoài. Chớ đem sự khoan

dung của ta đối với ngươi, trở thành vốn liếng ngươi càn rỡ!

- Chu Dương, ngươi đi ra cho ta!

Nhưng mà, Trình Khả Nhi kêu nửa ngày, vẫn không thấy hư vô thần đồng xuất hiện, trong tâm không nén nổi có chút luống cuống.

- Hắn nhất định không hề rời đi... Nhất định vẫn làm bạn với ta. Có người phụng bồi, trong lòng nàng có cảm giác an toàn. Có vài thứ, luôn tại lúc mất đi mới hiểu được quý trọng.

- Chu Dương thối, ngươi đi ra cho ta!

Thật lâu không chiếm được đáp ứng, Trình Khả Nhi luống cuống, nàng lau sạch nước mắt, nhặt lên một khẩu súng, tâm lý nhiều hơn một chút cảm giác an toàn. Nhưng nàng quá đói... Nguyên bản còn có thể trên thân năm người tìm kiếm thức ăn, nhưng Chu Dương hạ thủ quá độc ác, năm người cả cặn bã cũng không còn lại, súng cũng chỉ còn lại một cái.

Nhìn thành phố sắt thép phía xa, Trình Khả Nhi hiểu rõ chỉ có đến trong thành phố tìm kiếm thức ăn mới có thể sống. Lấy trạng thái nàng bây giờ, căn bản đi không xa. Huống chi, hiện tại nàng thân chỗ nào cũng không rõ ràng, đương nhiên phải hỏi đường. Nếu không lại gặp hung thú, hoặc là người nhiễu sóng làm sao bây giờ?

Lần này, Trình Khả Nhi không biết Chu Dương còn ở bên cạnh hay không, cho nên tất cả vẫn cẩn thận thì tốt hơn. Hai chân như nhũn ra, Trình Khả Nhi chậm rãi tiến vào trong thành thị. Bởi vì khu vực này là khu vực năm người lúc trước phụ trách, dọc theo đường đi tạm thời không có gặp phải một người.

- Không có, vẫn là không có!

Khi đi tới trước một gian phòng, Trình Khả Nhi đều sẽ tìm kiếm thức ăn, nhưng mà, làm nàng tuyệt vọng là cả thức ăn lên mốc cũng không có. Liên tục mười mấy hộ nhân gia, một chút thức ăn cũng tìm không ra, còn sạch sẽ hơn mèo liếm chậu nữa.

- Đây chính là tận thế sao?

Trình Khả Nhi thâm sâu cảm nhận được ác ý đến từ cái thế giới này. Không có thức ăn, người làm sao có thể sống được?

Đây cũng là lần đầu tiên nàng cảm nhận được tận thế tàn khốc. Nàng mấy lần suýt chút nữa không nhịn được rơi lệ, vừa nghĩ tới Chu

Dương sẽ nhìn toàn bộ một màn này ở trong mắt, nàng cố nén nước mắt tràn mi ra.

- Ta muốn chứng minh với ngươi, cũng không phải rời khỏi ngươi, ta liền không sống nổi!

Lần nữa gắng gượng thân thể, Trình Khả Nhi rời khỏi toà nhà, phát hiện vườn xa xa trồng rau cải. Không giống với những địa phương khác, tại đây phòng thủ nghiêm mật,.

Trong sân có mấy người đang tuần tra, có người cảnh báo. Nhìn đến trong vườn trồng trọt bắp cải, dưa leo, đậu phộng và các loại rau cải, tròng mắt Trình Khả Nhi trở thành cầu vòng rồi. Bụng càng kêu lên ùng ục lên.

- Đói, quá đói!

Người đói bụng đến một loại cấp độ, thậm chí sẽ làm ra sự tình điên cuồng. Cho dù là vừa rồi nhóm người kia muốn làm chuyện buồn nôn đối với mình xem như thù lao cũng được... Trình Khả Nhi tìm một chỗ ẩn núp, giả vờ ngủ tiết kiệm thể lực. Đám người này không thể nào chặt chẽ tuần tra 24h, nhất định sẽ có lúc nghỉ ngơi, khi đó chính là cơ hội nàng xuất thủ. Cho đến giờ phút này, nàng âm thầm bắt đầu hối hận , tại sao muốn cố chấp cùng Chu Dương. Mỹ thực trên Cửu Long Thiên Đế Liễn..

Không thể lại nghĩ rồi, càng nghĩ càng đói!

Không biết có phải là trời cao chăm sóc hay không, bọn thủ vệ tựa hồ được tin tức gì, toàn bộ rút lui. Ánh mắt Trình Khả Nhi tỏa sáng, đây là cơ hội của mình. Người mới vừa rời đi, nàng bùng nổ ra tiềm lực lớn nhất bình sinh, lao nhanh đến trước mặt cây bắp cải, ôm lấy một bắp cải vừa mới thành thục mở miệng ăn.

Ngon, mọng nước, cấp tốc bổ sung lượng nước thiếu sót, điền vào dạ dày đói bụng.

Ăn!

Một cái, hai cái, ba cái, bất tri bất giác Trình Khả Nhi đã ăn hơn mười cái. Ai biết đối phương sẽ đến lúc nào?

Không thể ở lại nữa!

Trước khi đi, nàng không nhìn lấy đi hơn mười dưa leo, trong vườn còn có chỉ còn lại vài cây bắp cải. Ngoài ra còn có đậu phộng và mấy

cây cải khác còn vứt lại, đào lên lãng phí thời gian, chỉ có thể vứt bỏ.

- Ngươi là ai?

Hai nam nhân mang theo giỏ thức ăn lén lén lút lút chạy tới, vừa lúc nhìn thấy Trình Khả Nhi không để ý phong phạm thục nữ, ôm lấy lượng lớn rau cải chạy qua bên này.

- Con mẹ nó, cư nhiên bị người khác giành trước? !

Hai người suýt chút nữa tức bể phổi, lần này tính toán dựa vào chức vụ, qua đây trộm ít đồ, như thế nào cũng không nghĩ đến người khác nhanh chân đến trước. Trình Khả Nhi sững sờ chốc lát, không nghĩ đến bị người khác bắt gặp, nàng không khỏi mặt tái đi. Đến lúc nàng thấy rất rõ trong tay đối phương cầm lấy giỏ thức ăn xong, vội vàng nói:

- Tốc độ các ngươi nhanh một chút, còn có thể có thu hoạch.

Nói xong, Trình Khả Nhi nghiêng đầu chạy. Phí lời, nếu không chạy, nói không chừng liền chạy không thoát... Hai người cũng giảo hoạt, tiện tay vứt giỏ thức ăn xuống bên trong cửa nhà không người, để tay sau lưng móc ra vũ khí hướng phía Trình Khả Nhi đuổi theo.

- Người đâu ! Bắt trộm!

Bọn họ rất xác định không nhận ra Trình Khả Nhi, thức ăn trong vườn này xác thực liền có một phần của mình, bọn họ chỉ muốn chiếm chút tiện nghi mà thôi... Ngoài người muốn cướp?

Đây cũng không phải là sự tình bọn họ có thể tiếp nhận!

Một câu nói phẳng phất sôi sùng sục, vô số người từ trong nhà chạy ra, cầm trong tay các loại vũ khí vây Trình Khả Nhi lại.

- Một tiểu nữ oa xinh đẹp như vậy, sao lại làm trộm thế?

Trình Khả Nhi hoàn toàn bối rối, không nghĩ đến lần đầu tiên trải nghiệm trộm thức ăn, liền bị người bắt tại trận, quả nhiên mình không có thiên phú về phương diện này. n, ta làm trộm trái tim đàn ông vẫn tương đối thích hợp hơn.

Chương 430: Đại giới dốt nát! Trình Khả Nhi số 2 quy tâm!

- Ta quá đói, không có thức ăn ăn... Ta thật không cố ý... Ta có thể bồi thường các ngươi...

Trình Khả Nhi bày ra một bộ dáng vẻ đáng thương. Nếu mà đổi thành thời đại hòa bình, thiếu mấy cây rau cải, đại mỹ nữ nói xin lỗi, các nam nhân tự nhiên sẽ tha thứ nàng. Nhưng lúc này là tận thế, tận thế thức ăn khan hiếm!

- Yên tâm, chúng ta sẽ để cho ngươi trả giá thật lớn vì hành động mình!

Ánh mắt đám nam nhân không có hảo ý tại trên thân Trình Khả Nhi đánh giá. Tận thế nữ nhân là hàng hiếm, số lượng mỹ nữ xinh đẹp thì càng ít. Mỹ nữ xinh đẹp như vậy đưa tới cửa, đây là cơ hội của bọn họ, vô luận như thế nào cũng không thể bỏ qua.

- Đối với nàng làm ác, nguyên lão hội sẽ làm ra thẩm phán ! Mang nàng đi!

Ánh mắt các nguyên lão từ đầu đến cuối không hề rời đi qua gương mặt Trình Khả Nhi. Muội tử xinh đẹp mặn mà đương nhiên phải trở thành nô lệ tư hữu, không thể lãng phí.

- Nói rất đúng, theo lý chúng ta sẽ làm ra thẩm phán đối với nàng!

Mọi người không ngốc, các nguyên lão muốn độc chiếm người mỹ nữ này, cả chút nước canh cũng không định phân cho bọn hắn.

- Không được, không có thể để các ngươi đơn độc mang đi! Nàng trộm đi chính là tài sản chung của chúng ta, theo lý xem nàng như thành nô lệ chung của chúng ta!

- Không sai, theo lý phát huy giá trị lớn nhất của nàng, không thể để cho nguyên lão hội độc hưởng!

Mọi người rối rít kêu to lên, ý đồ rất rõ ràng. Khi có chuyện cần làm, kiên quyết không thể nhượng bộ. Trình Khả Nhi không nghĩ tới những người này chẳng biết xấu hổ như thế.

- Ta chỉ trộm... Cầm các ngươi một ít thức ăn, chỉ cần ta... Nam nhân tới rồi, nhất định sẽ bồi thường gấp bội cho các ngươi!

Trình Khả Nhi có chút luống cuống, sự tình hoàn toàn không như nàng đoán trước. Hôm nay lật xe rồi, đối mặt mọi người giận dữ, nàng phảng phất biến thành con cừu nhỏ, trước mắt duy nhất có thể

dựa vào chỉ có Chu Dương. Cho đến giờ phút này, nàng mới nhớ tới Chu Dương tốt, mới nhớ tới một Trình Khả Nhi khác đã nói với mình. Không có trải qua tận thế, ngươi không cách nào tưởng tượng cái thế giới này có bao nhiêu tàn khốc. Lúc này, cái thế giới lạnh như băng này đang ở trước mặt nàng vén ra một góc.

- Chu Dương, ngươi nhanh đi ra một chút, nếu không ra ta về sau... Liền không thèm để ý tới ngươi nữa!
- Chỉ trộm một ít thức ăn? Ngươi nói lời này nhẹ nhàng!
- Thức ăn chính là mạng của chúng ta, ngươi muốn cầm mạng của chúng ta, theo lý trả giá thật lớn!
- Yên tâm, chúng ta sẽ chậm rãi chơi ngươi, sẽ không thoáng cái liền chơi ngươi chết!

Trình Khả Nhi hiện tại chính là thịt trên thớt, không có cơ hội phản kháng.

Đối mặt mọi người khí thế hùng hổ doạ người, lui lui nữa, thẳng đến không thể lui được nữa.

- Ngươi không phải không muốn để ý đến ta sao?

Trong hư vô truyền ra thanh âm Chu Dương, trong giọng nói lộ ra mấy phần buồn cười.

- Gặp phải nguy hiểm liền nhớ đến ta!

Mọi người nhìn chung quanh, lại không có phát hiện nguồn thanh âm. Nghe thấy thanh âm Chu Dương, Trình Khả Nhi phảng phất tìm được trụ cột, trong tâm an định lại.

- Ta tin tưởng một ta khác lựa chọn không sai!
- Ta nguyện ý làm nữ nhân của ngươi!
- Ta về sau liền đi theo ngươi! Ngươi có thể nuôi cơm ta!

Mặc dù ăn không ít rau cải, lại chỉ ăn nửa bụng. Nàng chịu qua đói bụng hành hạ, chuyện giống vậy, không bao giờ nữa muốn tiếp nhận một lần nữa. Đương nhiên, quan trọng nhất là, Trình Khả Nhi rất nhớ vị đạo thịt nướng... Chu Dương mừng thầm, sách lược rất hữu hiệu, một ngày ngắn ngủi, Trình Khả Nhi số 2 còn không phải ngoan ngoãn nghe lời, cuối cùng chịu thua mình.

- Chuyện còn lại liền giao cho ta!
- Nàng cầm thức ăn các ngươi, ta sẽ bồi thường gấp 10 lần.
- Các ngươi cũng không cần lại làm khó một nữ tử yếu đuối nữa!

Mọi người nhìn bốn phía, từ đầu đến cuối không có phát hiện khởi nguồn thanh âm, không ít người hoảng hồn.

- Giả thần giả quỷ!
- Trộm đồ đạc của chúng ta, không phải dễ dàng như vậy liền có thể giải quyết!
- Nữ nhân này chúng ta muốn!
- Cho dù ngươi muốn chuộc về, cũng phải chờ chúng ta sảng khoái xong lại nói!
- Không phải sao? Loại người cực đẹp này ta cho tới bây giờ cũng không có hưởng dụng qua, tuyệt đối không thể bỏ qua!

Trình Khả Nhi có cảm giác vào ổ thổ phỉ. Ý nghĩ năm người lúc trước bẩn thỉu, không nghĩ đến đám người này giống như bọn hắn, rắn chuột một ổ.

- Lão công ta có thể trả lại cho các ngươi 30 lần, thậm chí gấp trăm lần, mọi người có chuyện nói rõ ràng!

Nhưng mà, đám người này từ đầu đến cuối không thấy chủ nhân của thanh âm xuất hiện, đã sớm tiêu hao sạch kiên nhẫn. Bất kể như thế nào, trước tiên sảng khoái lại nói.

Phản ứng của bọn họ là Trình Khả Nhi tự mình đưa tới cửa, nàng dám cả gan trộm thức ăn, theo lý bị trừng phạt, vô luận ai tới, bọn họ cũng chiếm lý!

- Đây là một lần cảnh cáo cuối cùng, bồi thường gấp trăm lần vẫn hữu hiệu, hi vọng các ngươi đừng tự mình chuốc lấy cực khổ. Bất kể nói thế nào, Trình Khả Nhi quy tâm, những người này cũng có công lao, bồi thường cho bọn hắn gấp 800 lần thức ăn đối với Chu Dương cũng chỉ là trò trẻ con. Chu Dương không biết cướp sạch bao nhiêu bảo khố địa phương, gia đại nghiệp đại thiên hạ vô song. Cho dù gấp trăm lần thức ăn, lấy năng lực của hắn có thể trong nháy mắt thúc đẩy sinh trưởng

ra vô số thức ăn, lương thực không đáng giá.

- Ngươi có gan liền cút ra đây, đừng ở chỗ này nói mạnh miệng!
- Siêu phàm giả chúng ta cũng có!
- Chúng ta không dể hù dọa đâu!
- Vật đến trong tay chúng ta, liền do chúng ta định đoạt!
- Ít nhất tại trước lúc chúng ta chơi chán, ngươi đừng hòng chuộc về!

Trình Khả Nhi không có nghĩ tới những người này vô sỉ như thế, rõ ràng đã nguyện ý cho ra hồi báo gấp trăm lần, lại còn không buông tha mình. Nàng vô cùng hy vọng con ngươi màu đen bên trong hư không lần nữa chui ra, đuổi tận giết tuyệt tên ghê tởm này.

- Các ngươi đã muốn chết, vậy ta thành toàn cho các ngươi!

Bên trong hư không đột nhiên nứt ra một lỗ hổng khổng lồ, Cửu Long Thiên Đế Liễn từ trong vết nứt chui ra ngoài. Vừa mới xuất hiện, một cổ khí thế vô cùng cuồng bạo lấy Cửu Long Thiên Đế Liễn làm trung tâm hướng về bốn phương tám hướng phóng xạ. Người lúc trước còn phách lối phảng phất bị bóp cổ, không nói ra được một câu nói. Uy áp kinh khủng để bọn hắn quỳ dưới đất, mỗi cái tế bào toàn thân cùng đều đang run rẩy.

Quá đáng sợ!

Không chỉ là từ thân thể, ngay cả linh hồn cũng là như thế. Bọn họ mặt đầy tuyệt vọng nhìn đến một nam tử từ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn đi ra, phảng phất thần linh giáng thế.

- Ta ban cho các ngươi tử vong!

Thanh âm lạnh như băng không mang theo một chút cảm tình, đại thủ Chu Dương vung qua, toàn bộ người vũ nhục Trình Khả Nhi qua toàn bộ biến mất, không có ở trên thế giới này lưu lại một chút vết tích.

- Để ngươi bị dọa phát sợ rồi! Bất quá kết quả vẫn rất viên mãn!

Chu Dương một cái thuấn di đi tới trước mặt Trình Khả Nhi, nhẹ nhàng kéo tay nhỏ bé của nàng.

- Nên về nhà với ta!

- Sự tình đáp ứng ta không cho đổi ý!

Chương 431: Kế hoạch Ngọc Thố! Mục tiêu Thâm Uyên Chúc Long! Đẹp trai chính là chuyện cả đời!

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo vật cấp Thần Thoại, thu được vạn linh Hóa Sinh Đan! ».

Chu Dương đánh Cửu Long Thiên Đế Liễn chạy qua, không nghĩ đến lại còn nhặt được một cái bảo rương cấp Thần Thoại, tại chỗ mở ra, lấy được vạn linh Hóa Sinh Đan phi thường thực dụng.

- Thứ tốt a!

Trên đầu có hai cái vạn linh Hóa Sinh Đan, lợi dụng tốt, chính là hai người mỹ nữ dị tộc. Nếu sinh vật trong thần thoại đã xuất hiện, Ngọc Thố cùng Hằng Nga nhất định tồn tại, mình tuyệt đối không thể bỏ qua. Một cái vạn linh Hóa Sinh Đan có thể sớm chuẩn bị cho Ngọc Thố. Còn lại một cái làm như thế nào sử dụng?

Nekomimi, Lang Nữ, Mỹ Nhân Ngư, Cửu Vĩ Hồ đều có, Ngọc Thố này cũng sắp có, còn thiếu cái gì chứ ?

Hổ mẹ!

Ánh mắt Chu Dương sáng lên, thế nhưng lão hổ phổ thông đã không vào pháp nhãn Chu Dương, lựa chọn tốt nhất tự nhiên là thần thú Bạch Hổ. Suy nghĩ một chút, một Bạch Hổ muội tử sẽ rất không tệ. Có ý nghĩ, Chu Dương liền còn có động lực. Bất quá trước đó, Chu Dương còn muốn nhìn Viên Thanh Tuyết số 2 cùng Tô Nguyên Dao chúng nữ số 2 một chút không biết bọn họ còn sống trên thế giới này hay không?

Đây là nữ nhân của mình, cho dù là sao chép thể cũng không thể để các nàng tiện nghi người khác!

Thiên hạ bao lớn, muốn tìm một cngười không phải chuyện dễ dàng. Bất quá, việc này không làm khó được Chu Dương. Hắn hiện tại có một cái biện pháp rất đơn giản. Lấy ra quần áo bên người các nàng,

sử dụng năng lực Thiên Thị Địa Thính. Trong nháy mắt, Chu Dương liền cảm nhận được hơn mười cổ khí tức quen thuộc. Một cái dĩ nhiên là chúng nữ trên Cửu Long Thiên Đế Liễn, một cái khác tán lạc tại rải rác khắp địa phương. Viên Thanh Tuyết cùng Tô Nguyên Dao chúng nữ tiến tới bên cạnh Chu Dương, các nàng đối với nhìn thấy một chính mình khác rất là mong đợi. Hư không lần nữa xé rách một đầu vết nứt không gian, Cửu Long Thiên Đế Liễn lần nữa xuất phát....

- Chỉ cần ngươi đáp ứng yêu cầu của ta, ta bảo đảm ngươi áo cơm không lo!

Bên trong một nơi ẩn núp, một nam tử si tình mà nhìn Viên Thanh Tuyết, biểu lộ thâm tình.

- Dương ca, ngươi là một người tốt, ta rất cảm tạ ngươi ơn cứu mệnh đối với ta, nhưng ta đối với ngươi chỉ có cảm kích, không có tình yêu nam nữ!

Viên Thanh Tuyết lắc đầu cự tuyệt.

Nam tử kiên nhẫn hao hết sạch, thần sắc không tự chủ được lạnh thêm vài phần.

- Ngươi biết bên trong nơi ẩn núp thức ăn trân quý, công tác của ngươi chính là ta tranh thủ cho ngươi! Rất nhanh công tác của ngươi cũng sẽ bị người thay thế, ngươi chỉ có trở thành nữ nhân của ta mới có thể bảo vệ công việc này, có thể sống sót. Vốn tưởng rằng thật lòng có thể cảm động một người, nhưng sự thật chính là tàn khốc, vóc người không đủ đẹp trai, người khác cũng sẽ không lấy thân báo đáp, lấy được chỉ có thẻ người tốt. Nhớ lại trong khoảng thời gian này bỏ ra, còn có bảo vệ đối với Viên Thanh Tuyết, tâm triệt để bể nát.

- Đa tạ trợ giúp của ngươi, đây là báo đáp người tốt có được!

Chu Dương đột nhiên xuất hiện, nhìn nam tử cười nói. Nếu như không có nam tử bảo hộ, Viên Thanh Tuyết số 2 cũng không có sẽ thuận lợi sống đến bây giờ.

- Ta ban cho ngươi lực lượng!

Chu Dương hướng về phía nam tử tiện tay một chỉ, cường đại phong, hỏa, lôi dị năng tam hệ cấp độ S đã dồn vào trong cơ thể hắn. Nam tử còn tưởng rằng Chu Dương là bệnh thần kinh, nhưng cảm nhận được lực lượng cường đại trong cơ thể, lại kinh sợ vui mừng. - Về nhà với ta trở!

Chu Dương không ngừng tại các nơi nước Hoa xuất hiện, mỗi lần xuất hiện đều sẽ mang đi một nữ nhân. Phàm là người đã làm tài trợ đối với nữ nhân mình, Chu Dương đều sẽ không keo kiệt, đây cũng là hồi báo cho bọn hắn ở tận thế có thể duy trì hiền lành. Đến mức người xuất thủ khi dễ qua các nàng, đương nhiên phải đuổi tận giết tuyệt. Hắn tuyệt sẽ không dễ dàng tha thứ người khi dễ nữ nhân của hắn sống trên đời.

- Ngươi là ai? Vì sao phải mang chúng ta vào bên trong này!

Sống tốt nhất thuộc về tỷ muội Trang Vũ Tình cùng Trang Vũ Tĩnh số 2, gia gia hai nữ còn sống, thuận lợi tiếp tục ẩn núp, các nàng chính là người quản lý nơi ẩn núp. Hai người đang trong phòng nghỉ ngơi, kết quả bị Chu Dương dẫn tới không gian thần bí này. Chúng nữ khác đồng dạng không tìm được manh mối, còn cho là mình bị bắt cóc, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ sợ hãi.

- Hắn không phải ăn chúng ta sao?

- Xác thực sẽ ăn chúng ta, ngươi không thấy hắn bắt đều là mỹ nữ sao?

- Vóc người đẹp trai, không nghĩ đến cư nhiên sẽ là loại người này!

- Ngươi tên bại hoại này, nhanh thả chúng ta rời khỏi một chút!

Chúng nữ rối rít hướng về phía Chu Dương trợn mắt nhìn, trong ánh mắt tất cả đều là lửa giận. Vô luận là ai được đưa tới một địa phương bóng tối nhốt cũng sẽ cảm thấy tức giận....

- Khá là đáng tiếc, Ninh Thải Hà, Liễu Xảo Yến, Hồ Hiểu Dung cùng Dương Tuyết Mạn số 2 cũng đã chết ở tận thế.

- Ngươi cuối cùng đang nói gì? Nghe thấy danh tự Liễu Xảo Yến quen thuộc, cảm xúc hai tỷ muội Trang Vũ Tình cùng Trang Vũ Tĩnh mất tự nhiên. Chu Dương thông qua ký ức chưởng khống giả rất nhanh có được tin tức liên quan. Liễu gia tại sau tận thế tham dự qua một lần phản loạn, cuối cùng thất bại, toàn bộ xử tử. Liễu Xảo Yến niên kỷ xấp xỉ cùng với các nàng là một trong số đó.

- Ta chỉ muốn để các ngươi mở mang kiến thức bản tôn chân chính một chút!

Theo tay Chu Dương vung lên, Viên Thanh Tuyết và mười mấy nữ

xuất hiện, nhìn thấy một chính mình khác vừa mừng vừa sợ, chúng nữ không nhìn thấy không khỏi vẻ mặt thất vọng.

- Người này làm sao sẽ giống chúng ta như đúc vậy? Chẳng lẽ sao chép thể chúng ta? Natasha số 2 là người thứ nhất kinh hô.

- Không, nghiêm chỉnh mà nói, các ngươi mới xem như sao chép thể!

Natasha nghiêm trang trả lời. Các nàng đem sự tình hiệu ứng hồ điệp thời không giải thích một lần, chúng nữ không tin. Sau này chính là thời gian giáo dục, bản thể không ngừng hướng về số 2 truyền vào kiến thức tẩy não, đồng thời hướng về các nàng phô bày thực lực cường đại cùng dị năng. Những người này không giống với Trình Khả Nhi số 2, được kiến thức qua tận thế tàn khốc, cuối cùng vẫn theo chủ lưu lưu lại. Bởi vì tại đây, các nàng có thể sống cuộc sống tốt hơn. Đây chính là nhân loại đẹp đuổi đối với cuộc sống tốt. Đặc biệt là tại trải qua tận thế xong, loại ngày này càng đáng quý. Điều này đại biểu Chu Dương lại thoáng cái tăng thêm 6 song sinh hoa tỷ muội, sinh hoạt đắc ý. Liên tiếp thời gian 7 ngày, Chu Dương hoàn toàn điên, đương nhiên phải đem tỷ muội mới tiếp nạp cùng nhau bỏ vào trong túi. Thuận tiện thể nghiệm một hồi cảm giác song sinh hoa tỷ muội, mỗi ngày chín thành thời gian dùng ở phương diện này, số lượng sữa bò bao ăn no, sinh hoạt giống như thần tiên. Cửu Long Thiên Đế Liễn chậm rãi hướng phía Thâm Uyên hành động. Mục tiêu của lần này là Chúc Long!

Thông qua nó có thể tìm được tung tích Tổ Long. Từ đầu đến cuối Chu Dương cũng không có quên mất kế hoạch Tổ Long kéo xe. Thân là Sáng Thế Thần, nhất định phải hai chữ: Khí phái!

Đẹp trai chính là chuyện cả đời!

Chương 432: Cương Thi Vương Thủy hoàng đế! Bạch Khởi cũng lăn lộn tốt hơn ta! Tân tích phân khởi nguồn!

- Nơi này chính là cửa vào Thâm Uyên sao?

Chu Dương thông qua ký ức chưởng khống giả, đã nhận được không

ít tin tức hữu dụng, tìm được cửa vào Thâm Uyên. Nhắc tới, cửa vào Thâm Uyên giấu rất sâu, cư nhiên núp ở một nơi trong cổ mộ. Đây là Vương Lăng cổ đại đế vương, sau khi chết trở thành người trông chừng vực sâu.

- Là ai quấy rầy ta ngủ say!
- Toàn bộ người dám cả gan xâm phạm Vương Lăng chết!

Quan tài thủy tinh nổ tung, một cương thi trên người mặc Đế Bào từ quan tài nhảy ra. Con ngươi màu xanh lục nhìn chằm chằm Chu Dương, bên trong lộ ra vô tận uy nghiêm.

- Đây là cương thi sao?
- Hẳn gọi Tông Tử mới đúng!
- Hoàng đế chết toi không thích đáng, chết đi thì trở thành cương thi! Quá đế mất thể diện các hoàng!

Ánh mắt Chu Dương có trên thân cương thi Đế Bào đánh giá, hắn không có nghiên cứu gì đối với lịch sử, đánh giá không ra thân phận của đối phương. Không phải là Thủy hoàng đế trong truyền thuyết sao?

Nghe nói Thủy hoàng đế trầm mê vĩnh sinh, sau khi chết làm ra loại chuyện này cũng có thể thông cảm được.

- Lớn mật! Lại dám cười nhạo trẫm!
- Đám thị vệ! Giết chết hắn!

Phương xa 16 pho tượng giống như tượng đá nhẹ nhàng chấn động, từng người từng người thị vệ từ trong trạng thái hóa đá hồi phục lại. Bọn họ mặt xanh nanh vàng, ánh mắt ngốc trệ, chỉ có khí tức điên cuồng cùng hung ác. Đây đều là khôi lỗi cương thi của hoàng đế, thân là hộ vệ trấn thủ Vương Lăng, lúc còn sống thực lực bất phàm, cho dù biến thành Zombie, vẫn nắm giữ thực lực sử thi đến cấp độ truyền kỳ. Tám vị cương thi sử thi đến cấp truyền Thuyết, tuyệt không phải người bình thường có thể ngăn cản, cho dù có mấy người may mắn biết nơi này là cửa vào Thâm Uyên, cuối cùng cũng không giải quyết được gì. Đương nhiên, thi hài lúc trước Chu Dương nhìn thấy, mười có tám chín chính là hài cốt người mạo hiểm lúc trước để lại.

- Thật xin lỗi, ngươi chọn lựa sai đối với thủ!

- Nếu mà ngươi một mực lẳng lặng ở đây làm bối cảnh, ta có lẽ còn có thể tha cho ngươi một mệnh!

- Ngươi sống không tốt sao?

Chu Dương vung tay lên, tám cương thi hộ vệ xông tới cả cơ hội phản ứng cũng không có, trong thời gian ngắn hóa thành phấn vụn.

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (sử thi), thu được 100 vạn tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (sử thi), thu được 100 vạn tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (sử thi), thu được 100 vạn tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (sử thi), thu được 100 vạn tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (truyền thuyết), thu được 1000 vạn tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (truyền thuyết), thu được 1000 vạn tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (truyền thuyết), thu được 1000 vạn tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết cương thi thống lĩnh Tần Hoàng (truyền thuyết), thu được 1000 vạn tích phân. »

- Ồ, không nghĩ đến tiểu cương thi lại còn có thể cung cấp cho mình tích phân?

Càng không có nghĩ tới chính là Thủy hoàng đế. Chu Dương vui vẻ. Từ từ cái thế giới này phát sinh biến hóa, Zombie biến mất, kẻ ký sinh cùng hung thú cũng không cung cấp cho Chu Dương tích phân, Chu Dương vô cùng thất vọng. Vốn cho rằng mình cần triệt để tìm kím khởi nguồn tích phân, thu được tích phân, chỉ có thể đến nước ngoài tản bộ, chỗ đó còn có thể gặp được tung tích Zombie. Có lẽ cũng có thể một lần nữa thay đổi đời không, tái hiện Zombie tận thế. Không nghĩ đến ông trời lại cho mình một kinh hỉ, cương thi cũng có thể cho mình tích phân. Mới săn giết tám cương thi, liền kiếm được bốn ngàn 4 vạn tích phân, tương đương với bốn cái bảo rương cấp Thần Thoại. Vận khí tốt, nói không chừng lại có thể mở ra bốn viên

vạn linh Hóa Hình Đan.

- Quá đáng giá!

Chu Dương sẽ không ngại tích phân nhiều, có bao nhiêu, tốt nhất đến bao nhiêu. Chu Dương giương mắt nhìn đến Cương Thi Vương, cũng chính là Thủy hoàng đế, ánh mắt nóng bỏng. Vốn tưởng rằng lão tiểu tử này không làm hoàng đế, bắt đầu chơi cương thi, không làm việc đàng hoàng, bây giờ nhìn lại, đổi nghề mới tốt a!

- Còn nữa không?

- Triệu hoán ra thêm mấy tên đi!

Thủy hoàng đế bối rối, đây là quái thai từ đâu xuất hiện?

Lẽ nào hắn không biết quy củ của nơi này sao?

8 thống lĩnh hộ vệ chỉ là dò xét, nếu thực lực đủ, có thể chống nổi tám vị thống lĩnh hộ vệ công kích, đại biểu đối phương nắm giữ tư cách bước vào vực sâu. Kết quả Chu Dương quá bạo lực rồi, giơ tay lên liền giải quyết hết tám vị thống lĩnh hộ vệ cường đại. Đây cũng quá hung tàn đi!

- Đại lão, có chuyện từ từ nói!

- Đây chỉ là khảo thí, ngài đã thông qua!

Thủy hoàng đế nào còn dám tái thiết cửa ải cho Chu Dương, tốt nhất mời vị sát thần này đi là tốt...

- Ngươi lại tuyển mấy tiểu đệ qua đây, ta vừa nãy còn chưa đã tay?

- Ngươi chắc có một tiểu đệ Tiểu Sát Thần Bạch Khởi đúng không! Cũng triệu tập hắn qua đây, so chiêu với ta một chút!

Chu Dương không khách khí chút nào nói. Phát hiện một nơi bảo địa, làm sao có thể rời khỏi?

Thỉnh Thần dễ dàng, đưa thần khó!

Thủy hoàng đế vẻ mặt đưa đám, giải thích:

- Bạch Khởi hiện tại lăn lộn giỏi hơn ta, đã thành Tiên thần, đứng hàng Tiên ban, ta chỉ huy không được... Nhớ tới thủ hạ còn sống tốt hơn hắn nhiều lần, trong tâm Thủy hoàng đế thật

lạnh. Đương nhiên, thực lực của hắn cũng không kém, thực lực cấp Thần Thoại. Vô luận ở đâu đều là nhân vật có tiếng tăm lừng lẫy.

- Nói như vậy, ngươi không có tiểu đệ?

- Vậy ta lưu ngươi có ích lợi gì?

Chu Dương lười tiếp tục cùng Thủy hoàng đế phí lời. Vị thiên cổ đệ nhất đế này trở thành cương thi, nhất định đã phá hủy hình tượng trong lòng mình, hay là đưa hắn đi lục đạo luân hồi đi!

- Khăn!

Thủy hoàng đế tại chỗ bạo nổ, kết thúc cuộc đời của hắn.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Cương Thi Vương Thủy hoàng đế, thu được 1 ức tích phân. »

Cũng không tệ lắm, 1 ức tích phân, tương đương với chín cái bảo rương cấp Thần Thoại!

- Quả nhiên vẫn là cương thi lão đại đáng tiền a!

Chu Dương sử dụng hư vô thần đồng cùng Thiên Thị Địa Thính, tìm kiếm cương thi khác tồn tại bên trong Vương Lăng. Thật đúng là để cho hắn tìm được một ít cá lọt lưới. Thủy hoàng đế cũng là người trong đồng đạo, 100 cương thi phi tử bồi bạn, trừ chỗ đó ra, còn có 1000 phi cương hộ vệ thực lực yếu hơn rất nhiều. Cái này lại cung cấp cho Chu Dương hơn 5000 vạn tích phân, cộng lại, nơi này liền cung cấp tiếp cận 2 ức điểm tích phân cho bản thân. Là một phong thủy bảo địa a!

Đáng tiếc phong thủy bảo địa này về sau liền hoàn toàn biến mất rồi. Ánh mắt Chu Dương nhìn về phía cửa vào đi thông vực sâu. Đây là một cái hố trời sâu không thấy đáy. Thông qua đây, liền có thể bước vào Thâm Uyên.

- Trong vực sâu hẳn còn có không ít cương thi đi!

- Ha ha, tích phân, bảo rương, ta đến rồi! n, còn có Chúc Long!

Chương 433: Thâm Uyên Ma Vương là người tốt, vừa đưa

thuộc tính vừa đưa tích phân! Hiện tại đến phiên các ngươi!

- Thiên Đế tọa giá!

Cửu Long Thiên Đế Liễn mới vừa tới Thâm Uyên, lập tức gặp phải hơn mười đạo ánh mắt dòm ngó. Hàm nghĩa ánh mắt của bọn nó không giống nhau, đại đa số ánh mắt biến mất, thiếu có mấy đạo vẫn đang nhìn trộm, trong ánh mắt lộ ra địch ý. Cửu Long Thiên Đế Liễn quá khoa trương, giữa thiên địa chỉ có một cái. Ngoại trừ Thiên Đế ra, lại có mấy người lớn mật dám trêu chọc Long Tộc như vậy?

Nô dịch Long Tộc đây chính là đại thù không chết không thôi. Thiên Đế dám cả gan dùng Kim Long làm thú cưỡi, thứ nhất là thực lực hắn cường đại, trong thiên hạ hiếm thấy ai có thể có thể so với Thiên Đế. Thứ hai là năm đó đã cứu Tổ Long, có đại ân đối với Long Tộc. Cho nên sử dụng Long Tộc làm nô lệ, Tổ Long cùng Long Tộc sẽ không truy cứu. Nếu như những người khác, sẽ chờ Long Tộc không chết không thôi đi!

- Hết thảy lăn cho ta! Ta há lại là người các ngươi có thể theo dõi!

Chu Dương quát lên một tiếng lớn, trong nháy mắt chấn vỡ vài đạo ánh mắt dò xét tới, trong bóng tối không biết truyền đến bao nhiêu thét to vừa giận vừa sợ. Đương nhiên, cũng chỉ như vậy mà thôi. Ít nhất trước lúc không có thăm dò rõ ràng lai lịch Chu Dương, không người dám ngây ngốc qua gây sự. Chu Dương vừa rồi thông qua Thâm Uyên đen tối không mặt trời, tâm tình không tốt, những người này dám qua đây chọc giận hắn, đây không phải là tìm chết thì là cái gì?

- Các ngươi cho rằng chạy trốn thì không sao sao!

- Cũng không phải các ngươi muốn nhìn là có thể nhìn!

Chu Dương một khắc này liền hiển lộ ra ngang ngược. Tâm tình khó chịu, các ngươi đụng trên lưỡi thương, không đánh các ngươi thì đánh ai?

Chu Dương nhớ kỹ toàn bộ vài đạo khí tức, sử dụng hư vô thần đồng tập trung vị trí, Cửu Long Thiên Đế Liễn oanh ầm ầm cấp bách chạy tới.

- Hơi thở đạo khí cùng thanh âm này hoàn toàn không giống lão gia hỏa Thiên Đế, rốt cuộc là ai?

- Chẳng lẽ là người kế tục Thiên Đế? Cũng thừa kế cuồng ngạo của lão gia hỏa Thiên Đế này!

- Tĩnh lặng, ngươi đi thăm dò thực lực của hắn một chút, nếu mà thực lực không tệ, vậy xem như bỏ qua.

- Thực lực nhỏ yếu, vậy hãy để cho hắn vĩnh viễn ở lại chỗ này đi.

- Nơi này là Thâm Uyên, không phải địa bàn Thiên Đế, dám tới đây giương oai, bảo đảm để cho hắn có đi mà không có về!

Phương xa một đoàn Ám Ảnh lưu động, vô luận thanh âm gì hoặc là vật chất gì bước vào phạm vi Ám Ảnh, đều sẽ tan biến không còn dấu tích, phảng phất bị vật gì đó thôn phệ. Tĩnh lặng là sinh linh tiên thiên, trời sinh ma ảnh, sở trường che giấu tung tích, có thân thể bất tử. Thực lực của nó cũng tương đối không tầm thường, hơi cao hơn thần thoại, giống như là thực lực Thiên Tiên. Cho dù gia hỏa bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn thực lực cường đại, tĩnh lặng chạy trốn tuyệt đối không có vấn đề.

- Yên tâm, chuyện này ta nhất định có thể giải quyết!

Tĩnh lặng lời thề son sắt nói. Nếu như có thể đạt được Thiên Đế tọa giá, làm thịt truyền nhân Thiên Đế, tất sẽ là một đoạn giai thoại. Người này sẽ là đá đặt chân mình thành danh.

- Dám đến Thâm Uyên, ta để cho hắn chỉ có tới chớ không có về!

Không chỉ là tại đây, mấy vị khác đồng dạng an bài kế hoạch tương tự. Thâm Uyên là sân nhà bọn họ, Thiên Đế vừa đem móng vuốt qua đây, vậy liền chặt hắn. Ai biết lời vừa rồi vừa dứt, liền nghe được phương xa truyền đến tiếng vang ùng ùng.

- Nghe nói các ngươi muốn đối phó ta!

Cửu Long Thiên Đế Liễn bay vút đến, trên trời dưới đất, khí thế duy ngã độc tôn trước một bước đập vào mặt. Kim quang vô cùng loá mắt đong đưa chiếu người đui mù, đem phiến khu vực Ám Hắc không thấy ánh sáng này chiếu sáng lên giống như ban ngày.

- Thật to gan, lại dám tới nơi này nháo sự!

Thâm Uyên Ma Vương lạnh lùng nhìn chằm chằm Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt dường như muốn giết người.

- Ta nghĩ ngươi hiểu sai ý, ta muốn giết ngươi!

Chu Dương từ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn nhảy ra, cười tủm tỉm nhìn đến bọn họ.

- Ngươi tìm chết!

- Chết đi cho ta!

Tĩnh lặng hóa thành hắc đoàn thứ nhất giết hướng Chu Dương, hơi thở vô cùng vô tận hóa thành thôn phệ tất cả lực lượng, phảng phất chung kết toàn bộ năng lượng. Chu Dương một cái tát vung ra, tĩnh lặng trong nháy mắt nổ tung, hóa thành vô số hắc dịch.

- Ồ!

Chu Dương nhìn tĩnh lặng, trong mắt nhiều hơn một chút ngạc nhiên. Hắn đã có thời gian ngắn không có gặp phải đối thủ không thể một cái tát đập chết. Ngược lại không phải hắn mạnh hơn thần linh nhiều, chỉ có thể nói nó có thân thể bất tử.

- Vừa lúc từ trên người ngươi trộm chút điểm thuộc tính!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 1000 năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được năng lực thân thể bất tử. ».

Nghĩ không ra đánh cắp thuộc tính thằng này cùng đánh cắp thuộc tính thần linh cũng có hiệu quả tương tự, thu hoạch rất tốt!

Chỉ cần tìm được 900 mục tiêu tương tự, Chu Dương có thể thu được 100 vạn thuộc tính bốn chiều..

- Lực lượng của ta!

- Ta...

Không chờ hắn nói xong lời nói, Chu Dương một cái tát đập chết nó. Mất đi năng lực thân bất tử, tĩnh lặng cũng đã không thể khởi tử hoàn sinh.

- Hiện tại đến phiên ngươi!

Chu Dương nhìn về Thâm Uyên Ma Vương, cười híp mắt nói.

- Mặc kệ ngươi có năng lực quỷ dị gì, tại đây không phải địa bàn ngươi có thể càn rỡ!

Thâm Uyên Ma Vương gầm hét lên. Đẹp trai bất quá ba giây nói tới chính là hắn.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 3000 năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được năng lực Thâm Uyên sợ hãi. ».

- Lực lượng của ta làm sao biến mất!

- Đem lực lượng của ta trả lại cho ta!

Thâm Uyên Ma Vương mất đi giá trị lợi dụng đương nhiên là phải đập chết.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên Ma Vương, thu được tích

phân 1 ức điểm. ».

Ánh mắt Chu Dương trở nên vô cùng rực rỡ!

Thâm Uyên Ma Vương thật là người tốt a!

Không chỉ cung cấp cho mình 3000 năm tuổi thọ cùng 3000 điểm thuộc tính bốn chiều, năng lực thần cấp, ngay cả chết trước cũng phải cung cấp cho mình 1 ức điểm tích phân. Với tư cách báo đáp đối với các ngươi, ta không thể làm gì khác hơn là đem toàn bộ các ngươi giết sạch. Chu Dương ngẩng đầu lên, toàn bộ ý thức theo dõi trong bóng tối như chạm điện lùi về.

- Hiện tại đến phiên các ngươi!

Chương 434: Gói quà lớn di chuyển điểm thuộc tính cùng tích phân! Nơi này là địa bàn của ta, ta không hoan nghênh ngươi!

- Rốt cuộc quái vật gì tới Thâm Uyên?
- Cho dù là Thiên Đế cũng không đáng sợ như thế!
- Lẽ nào thực lực hắn tại Thâm Uyên không có bị áp chế sao?

Nhìn thấy Thâm Uyên Ma Vương chết thảm, giống như món đồ chơi bị đập chết, dọa các chúa tể Thâm Uyên sợ không nhẹ.

- Quá đáng sợ!
- Còn đáng sợ hơn Thiên Đế!

Bởi vì thực lực Thiên Đế tại vực sâu bị áp chế, thực lực tiêu giảm một cấp độ. Lại thêm nơi này là sân nhà bọn họ, cho nên, đây cũng là nguyên nhân bọn hắn dám theo Thiên Đế gọi nhịp. Cho dù Thâm Uyên Ma Vương không phải đối thủ Thiên Đế, kiên trì hơn trăm hiệp cũng không thành vấn đề, cho dù không đánh lại, chạy trốn rất dễ dàng. Tĩnh lặng có thân thể bất tử, thời điểm bọn họ đối đầu cũng rất nhức đầu. Vậy mà lúc đối mặt tên nhân loại này, thậm chí ngay

cả một chiêu cũng không có chống nổi.

- Ngươi rốt cuộc là ai? !
- Thiên Đế cũng không khả năng mạnh như vậy!
- Thiên Đế ở trước mặt ta cũng chỉ như một đống cặn bả!

Chu Dương chẳng muốn cùng những người này phí lời, bởi vì ma vật trong mắt hắn chính là gói quà lớn điểm thuộc tính cùng tích phân di động mà thôi!

Hắn đang rầu tìm không ra đường tắt thu thập tích phân, nếu bọn họ tự đưa tới cửa gây chuyện, đương nhiên Chu Dương phải đánh chết toàn bộ!

Các chúa tể Thâm Uyên không biết Chu Dương còn tưởng rằng hắn đang nói phét, bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, Chu Dương xác thực còn đáng sợ hơn Thiên Đế nhưng cũng không đến mức đó. Không đánh lại làm sao bây giờ?

Hoặc là chạy trốn, hoặc là tìm một chỗ ẩn núp. Ý nghĩ xác thực rất tốt, nhưng bọn hắn hoàn toàn quên đối mặt mình là đối thủ như thế nào.

- Muốn trốn?
- Ngươi quả thật có thể trốn được Thiên Thị Địa Thính cùng hư vô thần đồng sao?

Cho dù năng lực ngươi ẩn tàng thật có thể làm được một điểm này, nhưng Chu Dương còn có đòn sát thủ chung cực.

Lực lượng thời gian!

Ngươi ngạo mạn đi nữa, ta trở lại quá khứ cũng có thể tìm ra ngươi. Quả thực không được, trở lại khi ngươi còn nhỏ yếu đánh chết ngươi. Đương nhiên, một chiêu này Chu Dương không định sử dụng, bởi vì đánh chết từ khi còn nhỏ yếu, kím không ra bao nhiêu thuộc tính, trọng yếu hơn chính là tích phân lấy được rất ít. Cái này cùng dự tính ban đầu Chu Dương kém rất rất xa.

- Các ngươi tại sao phải trốn? Lẽ nào ta giống người xấu như vậy sao?
- Các ngươi không phải muốn bắt nạt ta sao? Nhanh đi ra một chút a! Tư thế ta đã bày xong rồi nè!

- Thời gian của ta rất quý giá, các ngươi dạng này lãng phí thời gian của ta, ta rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Từng người từng người chúa tể Thâm Uyên bị Chu Dương kéo ra ngoài cứ như trẻ con. Hắn cứ ngoài miệng giáo dục, xong ăn trộm thuộc tính, cuối cùng đánh chết kiếm lời tích phân, quả thực đắc ý. Còn lại mấy chúa tể Thâm Uyên nhìn thấy Chu Dương đập chết từng người từng người đối thủ cũ mình phảng phất món đồ chơi, thoải mái đơn giản giống như đang khi dễ tiểu bằng hữu. Bọn họ cũng muốn khóc!

Đại ma vương này ở đâu ra?

Từ trước đến giờ đều là người khác sợ hãi Thâm Uyên, lần này hay rồi lần đầu tiên bị người cưỡi trên đầu đi ị. Quả thực lấn Thâm Uyên quá đáng!

Phản kháng?

Hợp lực đối kháng Chu Dương đại ma vương?

Đùa gì thế?

Không thấy Chu Dương một quyền một chúa tể sao?

Giết thoải mái giống uống nước. Lấy thực lực Chu Dương biểu hiện ra, đến bao nhiêu cũng chỉ là đưa đồ ăn. Toàn bộ chúa tể Thâm Uyên trốn bị Chu Dương nắm ra, không có một ai có thể trốn thoát. Ngược lại có mấy tên mắt thấy tình huống không ổn, trốn ra Thâm Uyên. Bất quá, đây là điểm thuộc tính cùng tích phân di động, Chu Dương làm sao có thể bỏ qua được. Sắp đến trong chén ta làm sao có thể chạy!

Gia hỏa Không có lộ diện thì thầm may mắn, phàm là chúa tể Thâm Uyên dám qua đây dòm ngó Chu Dương, cũng không ngoại lệ, toàn bộ chết sạch.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ hai ngàn năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 3000 năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 3000 điểm. »...

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên chúa tể, thu được tích phân 1 ức điểm. ».

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên chi tinh, thu được tích phân 5000 vạn điểm. ».

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên sợ hãi, thu được tích phân 1 ức điểm. »...

Nhìn đến hệ thống nhắc nhở liên tục không dứt, trên mặt Chu Dương hồi hộp. Lần này kiếm bộn rồi!

Chỉ là thuộc tính bốn chiều liền kiếm được hơn 3 vạn điểm, tương đương với lấy được hơn trăm ngàn điểm thuộc tính. Thứ yếu là tích phân, cộng thêm trước tổng cộng 8 ức, có thể hợp thành bảy cái bảo rương Siêu Thần cấp. Lần này Chu Dương hạ thủ quá độc ác, lực lượng đỉnh phong Thâm Uyên gần như diệt tuyệt, chỉ còn lại mèo lớn mèo nhỏ hai ba con. Nơi Chu Dương đi qua, toàn bộ ma vật Thâm Uyên tan đi, không người dám tới gần trong phạm vi 10km, không 100 km. Rất sợ không cẩn thận, liền bị Chu Dương tiện tay một cái tát đập chết. Hết cách rồi, ma vật Thâm Uyên cũng có thể kiếm lấy tích phân. Một khi gặp phải, Chu Dương thà giết lầm, không buông tha. Ai biết bên trong có fan cuồng tử trung Thâm Uyên chúa tể hay không?

Đương nhiên trảm thảo trừ căn, không để lại hậu hoạn. Chu Dương một đường đi tới, hắn hướng phía vị trí trong trí nhớ ma vật Thâm Uyên đi tới. Nơi này chính là nơi Chúc Long sinh hoạt. Chúc Long là cường giả đứng đầu nhất trong vực sâu, cũng là cường giả tầng cao nhất. Thậm chí có lời đồn đãi, Thâm Uyên chính là thế giới Chúc Long thiết lập. Đến mức lời đồn chân thực còn có cần nghiên cứu thêm nghiệm. Cửu Long Thiên Đế Liễn nhanh chóng hướng phía Thâm Uyên Ma Quật đi tới. Nơi đây là Thâm Uyên bên trong Thâm Uyên, thường xuyên tràn ngập Thâm Uyên ma khí nồng đến tan không ra, tầng thứ thấp hơn thần thoại vô pháp thời gian dài ở lâu tại đây, nếu không sẽ ma hóa thành kẻ điên. Còn không đợi Cửu Long Thiên Đế Liễn tới gần, Thâm Uyên ma khí đã sớm một bước mãnh liệt lên, phảng phất có vật gì đang ở bên trong tỉnh lại. Khí tức kinh khủng bao phủ.

- Nhân loại! Nơi này là địa bàn của ta, ta không hoan nghênh ngươi!

Chu Dương mơ hồ cảm giác đến bên trong truyền đến một cổ ý chí khổng lồ, quét qua Cửu Long Thiên Đế Liễn, ở phía trên quan sát mấy lần, cuối cùng chuyển hướng Chu Dương.

- Không, ta cảm thấy ngươi sẽ thay đổi chủ ý!

Chu Dương cười nắm nắm đấm

Chương 435: Thâm Uyên Ma Vương là người tốt, vừa đưa thuộc tính vừa đưa tích phân! Hiện tại đến phiên các ngươi!

- Thiên Đế tọa giá!

Cửu Long Thiên Đế Liễn mới vừa tới Thâm Uyên, lập tức gặp phải hơn mười đạo ánh mắt dòm ngó. Hàm nghĩa ánh mắt của bọn nó không giống nhau, đại đa số ánh mắt biến mất, thiếu có mấy đạo vẫn đang nhìn trộm, trong ánh mắt lộ ra địch ý. Cửu Long Thiên Đế Liễn quá khoa trương, giữa thiên địa chỉ có một cái. Ngoại trừ Thiên Đế ra, lại có mấy người lớn mật dám trêu chọc Long Tộc như vậy?

Nô dịch Long Tộc đây chính là đại thù không chết không thôi. Thiên

Đế dám cả gan dùng Kim Long làm thú cưỡi, thứ nhất là thực lực hắn cường đại, trong thiên hạ hiếm thấy ai có thể có thể so với Thiên Đế. Thứ hai là năm đó đã cứu Tổ Long, có đại ân đối với Long Tộc. Cho nên sử dụng Long Tộc làm nô lệ, Tổ Long cùng Long Tộc sẽ không truy cứu. Nếu như những người khác, sẽ chờ Long Tộc không chết không thôi đi!

- Hết thảy lăn cho ta! Ta há lại là người các ngươi có thể theo dõi!

Chu Dương quát lên một tiếng lớn, trong nháy mắt chấn vỡ vài đạo ánh mắt dò xét tới, trong bóng tối không biết truyền đến bao nhiêu thét to vừa giận vừa sợ. Đương nhiên, cũng chỉ như vậy mà thôi. Ít nhất trước lúc không có thăm dò rõ ràng lai lịch Chu Dương, không người dám ngây ngốc qua gây sự. Chu Dương vừa rồi thông qua Thâm Uyên đen tối không mặt trời, tâm tình không tốt, những người này dám qua đây chọc giận hắn, đây không phải là tìm chết thì là cái gì?

- Các ngươi cho rằng chạy trốn thì không sao sao!

- Cũng không phải các ngươi muốn nhìn là có thể nhìn!

Chu Dương một khắc này liền hiển lộ ra ngang ngược. Tâm tình khó chịu, các ngươi đụng trên lưỡi thương, không đánh các ngươi thì đánh ai?

Chu Dương nhớ kỹ toàn bộ vài đạo khí tức, sử dụng hư vô thần đồng tập trung vị trí, Cửu Long Thiên Đế Liễn oanh ầm ầm cấp bách chạy tới.

- Hơi thở đạo khí cùng thanh âm này hoàn toàn không giống lão gia hỏa Thiên Đế, rốt cuộc là ai?

- Chẳng lẽ là người kế tục Thiên Đế? Cũng thừa kế cuồng ngạo của lão gia hỏa Thiên Đế này!

- Tĩnh lặng, ngươi đi thăm dò thực lực của hắn một chút, nếu mà thực lực không tệ, vậy xem như bỏ qua.

- Thực lực nhỏ yếu, vậy hãy để cho hắn vĩnh viễn ở lại chỗ này đi.

- Nơi này là Thâm Uyên, không phải địa bàn Thiên Đế, dám tới đây giương oai, bảo đảm để cho hắn có đi mà không có về!

Phương xa một đoàn Ám Ảnh lưu động, vô luận thanh âm gì hoặc là vật chất gì bước vào phạm vi Ám Ảnh, đều sẽ tan biến không còn dấu tích, phảng phất bị vật gì đó thôn phệ. Tĩnh lặng là sinh linh tiên thiên, trời sinh ma ảnh, sở trường che giấu tung tích, có thân thể bất tử. Thực lực của nó cũng tương đối không tầm thường, hơi cao hơn thần thoại, giống như là thực lực Thiên Tiên. Cho dù gia hỏa bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn thực lực cường đại, tĩnh lặng chạy trốn tuyệt đối không có vấn đề.

- Yên tâm, chuyện này ta nhất định có thể giải quyết!

Tĩnh lặng lời thề son sắt nói. Nếu như có thể đạt được Thiên Đế tọa giá, làm thịt truyền nhân Thiên Đế, tất sẽ là một đoạn giai thoại. Người này sẽ là đá đặt chân mình thành danh.

- Dám đến Thâm Uyên, ta để cho hắn chỉ có tới chớ không có về!

Không chỉ là tại đây, mấy vị khác đồng dạng an bài kế hoạch tương tự. Thâm Uyên là sân nhà bọn họ, Thiên Đế vừa đem móng vuốt qua đây, vậy liền chặt hắn. Ai biết lời vừa rồi vừa dứt, liền nghe được phương xa truyền đến tiếng vang ùng ùng.

- Nghe nói các ngươi muốn đối phó ta!

Cửu Long Thiên Đế Liễn bay vút đến, trên trời dưới đất, khí thế duy ngã độc tôn trước một bước đập vào mặt. Kim quang vô cùng loá mắt đong đưa chiếu người đui mù, đem phiến khu vực Ám Hắc không thấy ánh sáng này chiếu sáng lên giống như ban ngày.

- Thật to gan, lại dám tới nơi này nháo sự!

Thâm Uyên Ma Vương lạnh lùng nhìn chằm chằm Cửu Long Thiên Đế Liễn, ánh mắt dường như muốn giết người.

- Ta nghĩ ngươi hiểu sai ý, ta muốn giết ngươi!

Chu Dương từ bên trong Cửu Long Thiên Đế Liễn nhảy ra, cười tủm tỉm nhìn đến bọn họ.

- Ngươi tìm chết!

- Chết đi cho ta!

Tĩnh lặng hóa thành hắc đoàn thứ nhất giết hướng Chu Dương, hơi thở vô cùng vô tận hóa thành thôn phệ tất cả lực lượng, phảng phất chung kết toàn bộ năng lượng. Chu Dương một cái tát vung ra, tĩnh

lặng trong nháy mắt nổ tung, hóa thành vô số hắc dịch.

- Ồ!

Chu Dương nhìn tĩnh lặng, trong mắt nhiều hơn một chút ngạc nhiên. Hắn đã có thời gian ngắn không có gặp phải đối thủ không thể một cái tát đập chết. Ngược lại không phải hắn mạnh hơn thần linh nhiều, chỉ có thể nói nó có thân thể bất tử.

- Vừa lúc từ trên người ngươi trộm chút điểm thuộc tính!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 1000 năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 1000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được năng lực thân thể bất tử. ».

Nghĩ không ra đánh cắp thuộc tính thằng này cùng đánh cắp thuộc tính thần linh cũng có hiệu quả tương tự, thu hoạch rất tốt!

Chỉ cần tìm được 900 mục tiêu tương tự, Chu Dương có thể thu được 100 vạn thuộc tính bốn chiều..

- Lực lượng của ta!

- Ta...

Không chờ hắn nói xong lời nói, Chu Dương một cái tát đập chết nó. Mất đi năng lực thân bất tử, tĩnh lặng cũng đã không thể khởi tử hoàn sinh.

- Hiện tại đến phiên ngươi!

Chu Dương nhìn về Thâm Uyên Ma Vương, cười híp mắt nói.

- Mặc kệ ngươi có năng lực quỷ dị gì, tại đây không phải địa bàn ngươi có thể càn rỡ!

Thâm Uyên Ma Vương gầm hét lên. Đẹp trai bất quá ba giây nói tới chính là hắn.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 3000 năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được năng lực Thâm Uyên sợ hãi. ».

- Lực lượng của ta làm sao biến mất!

- Đem lực lượng của ta trả lại cho ta!

Thâm Uyên Ma Vương mất đi giá trị lợi dụng đương nhiên là phải đập chết.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên Ma Vương, thu được tích phân 1 ức điểm. ».

Ánh mắt Chu Dương trở nên vô cùng rực rỡ!

Thâm Uyên Ma Vương thật là người tốt a!

Không chỉ cung cấp cho mình 3000 năm tuổi thọ cùng 3000 điểm thuộc tính bốn chiều, năng lực thần cấp, ngay cả chết trước cũng phải cung cấp cho mình 1 ức điểm tích phân. Với tư cách báo đáp đối với các ngươi, ta không thể làm gì khác hơn là đem toàn bộ các ngươi giết sạch. Chu Dương ngẩng đầu lên, toàn bộ ý thức theo dõi trong bóng tối như chạm điện lùi về.

- Hiện tại đến phiên các ngươi!

Chương 436: Gói quà lớn di chuyển điểm thuộc tính cùng tích phân! Nơi này là địa bàn của ta, ta không hoan nghênh ngươi!

- Rốt cuộc quái vật gì tới Thâm Uyên?
- Cho dù là Thiên Đế cũng không đáng sợ như thế!
- Lẽ nào thực lực hắn tại Thâm Uyên không có bị áp chế sao?

Nhìn thấy Thâm Uyên Ma Vương chết thảm, giống như món đồ chơi bị đập chết, dọa các chúa tể Thâm Uyên sợ không nhẹ.

- Quá đáng sợ!
- Còn đáng sợ hơn Thiên Đế!

Bởi vì thực lực Thiên Đế tại vực sâu bị áp chế, thực lực tiêu giảm một cấp độ. Lại thêm nơi này là sân nhà bọn họ, cho nên, đây cũng là nguyên nhân bọn hắn dám theo Thiên Đế gọi nhịp. Cho dù Thâm Uyên Ma Vương không phải đối thủ Thiên Đế, kiên trì hơn trăm hiệp cũng không thành vấn đề, cho dù không đánh lại, chạy trốn rất dễ dàng. Tĩnh lặng có thân thể bất tử, thời điểm bọn họ đối đầu cũng rất nhức đầu. Vậy mà lúc đối mặt tên nhân loại này, thậm chí ngay cả một chiêu cũng không có chống nổi.

- Ngươi rốt cuộc là ai? !
- Thiên Đế cũng không khả năng mạnh như vậy!
- Thiên Đế ở trước mặt ta cũng chỉ như một đống cặn bả!

Chu Dương chẳng muốn cùng những người này phí lời, bởi vì ma vật trong mắt hắn chính là gói quà lớn điểm thuộc tính cùng tích phân di động mà thôi!

Hắn đang rầu tìm không ra đường tắt thu thập tích phân, nếu bọn họ tự đưa tới cửa gây chuyện, đương nhiên Chu Dương phải đánh chết toàn bộ!

Các chúa tể Thâm Uyên không biết Chu Dương còn tưởng rằng hắn đang nói phét, bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, Chu Dương xác thực còn đáng sợ hơn Thiên Đế nhưng cũng không đến mức đó. Không đánh lại làm sao bây giờ?

Hoặc là chạy trốn, hoặc là tìm một chỗ ẩn núp. Ý nghĩ xác thực rất tốt, nhưng bọn hắn hoàn toàn quên đối mặt mình là đối thủ như thế nào.

- Muốn trốn?
- Ngươi quả thật có thể trốn được Thiên Thị Địa Thính cùng hư vô thần đồng sao?

Cho dù năng lực ngươi ẩn tàng thật có thể làm được một điểm này, nhưng Chu Dương còn có đòn sát thủ chung cực.

Lực lượng thời gian!

Ngươi ngạo mạn đi nữa, ta trở lại quá khứ cũng có thể tìm ra ngươi. Quả thực không được, trở lại khi ngươi còn nhỏ yếu đánh chết ngươi. Đương nhiên, một chiêu này Chu Dương không định sử dụng, bởi vì đánh chết từ khi còn nhỏ yếu, kím không ra bao nhiêu thuộc tính, trọng yếu hơn chính là tích phân lấy được rất ít. Cái này cùng dự tính ban đầu Chu Dương kém rất rất xa.

- Các ngươi tại sao phải trốn? Lẽ nào ta giống người xấu như vậy sao?
- Các ngươi không phải muốn bắt nạt ta sao? Nhanh đi ra một chút a! Tư thế ta đã bày xong rồi nè!
- Thời gian của ta rất quý giá, các ngươi dạng này lãng phí thời gian của ta, ta rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Từng người từng người chúa tể Thâm Uyên bị Chu Dương kéo ra ngoài cứ như trẻ con. Hắn cứ ngoài miệng giáo dục, xong ăn trộm thuộc tính, cuối cùng đánh chết kiếm lời tích phân, quả thực đắc ý. Còn lại mấy chúa tể Thâm Uyên nhìn thấy Chu Dương đập chết từng người từng người đối thủ cũ mình phảng phất món đồ chơi, thoải mái đơn giản giống như đang khi dễ tiểu bằng hữu. Bọn họ cũng muốn khóc!

Đại ma vương này ở đâu ra?

Từ trước đến giờ đều là người khác sợ hãi Thâm Uyên, lần này hay

rồi lần đầu tiên bị người cưỡi trên đầu đi ị. Quả thực lấn Thâm Uyên quá đáng!

Phản kháng?

Hợp lực đối kháng Chu Dương đại ma vương?

Đùa gì thế?

Không thấy Chu Dương một quyền một chúa tể sao?

Giết thoải mái giống uống nước. Lấy thực lực Chu Dương biểu hiện ra, đến bao nhiêu cũng chỉ là đưa đồ ăn. Toàn bộ chúa tể Thâm Uyên trốn bị Chu Dương nắm ra, không có một ai có thể trốn thoát. Ngược lại có mấy tên mắt thấy tình huống không ổn, trốn ra Thâm Uyên. Bất quá, đây là điểm thuộc tính cùng tích phân di động, Chu Dương làm sao có thể bỏ qua được. Sắp đến trong chén ta làm sao có thể chạy!

Gia hỏa Không có lộ diện thì thầm may mắn, phàm là chúa tể Thâm Uyên dám qua đây dòm ngó Chu Dương, cũng không ngoại lệ, toàn bộ chết sạch.

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ hai ngàn năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 2000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 3000 năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 3000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 3000 điểm. »...

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên chúa tể, thu được tích phân 1 ức điểm. ».

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên chi tinh, thu được tích phân 5000 vạn điểm. ».

« chúc mừng túc chủ đánh chết Thâm Uyên sợ hãi, thu được tích phân 1 ức điểm. »...

Nhìn đến hệ thống nhắc nhở liên tục không dứt, trên mặt Chu Dương hồi hộp. Lần này kiếm bộn rồi!

Chỉ là thuộc tính bốn chiều liền kiếm được hơn 3 vạn điểm, tương đương với lấy được hơn trăm ngàn điểm thuộc tính. Thứ yếu là tích phân, cộng thêm trước tổng cộng 8 ức, có thể hợp thành bảy cái bảo rương Siêu Thần cấp. Lần này Chu Dương hạ thủ quá độc ác, lực lượng đỉnh phong Thâm Uyên gần như diệt tuyệt, chỉ còn lại mèo lớn mèo nhỏ hai ba con. Nơi Chu Dương đi qua, toàn bộ ma vật Thâm Uyên tan đi, không người dám tới gần trong phạm vi 10km, không 100 km. Rất sợ không cẩn thận, liền bị Chu Dương tiện tay một cái tát đập chết. Hết cách rồi, ma vật Thâm Uyên cũng có thể kiếm lấy tích phân. Một khi gặp phải, Chu Dương thà giết lầm, không buông tha. Ai biết bên trong có fan cuồng tử trung Thâm Uyên chúa tể hay không?

Đương nhiên trảm thảo trừ căn, không để lại hậu hoạn. Chu Dương một đường đi tới, hắn hướng phía vị trí trong trí nhớ ma vật Thâm Uyên đi tới. Nơi này chính là nơi Chúc Long sinh hoạt. Chúc Long là cường giả đứng đầu nhất trong vực sâu, cũng là cường giả tầng cao nhất. Thậm chí có lời đồn đãi, Thâm Uyên chính là thế giới Chúc Long thiết lập. Đến mức lời đồn chân thực còn có cần nghiên cứu thêm nghiệm. Cửu Long Thiên Đế Liễn nhanh chóng hướng phía Thâm Uyên Ma Quật đi tới. Nơi đây là Thâm Uyên bên trong Thâm Uyên, thường xuyên tràn ngập Thâm Uyên ma khí nồng đến tan không ra, tầng thứ thấp hơn thần thoại vô pháp thời gian dài ở lâu tại đây, nếu không sẽ ma hóa thành kẻ điên. Còn không đợi Cửu Long Thiên Đế Liễn tới gần, Thâm Uyên ma khí đã sớm một bước mãnh liệt lên, phảng phất có vật gì đang ở bên trong tỉnh lại. Khí tức kinh khủng bao phủ.

- Nhân loại! Nơi này là địa bàn của ta, ta không hoan nghênh ngươi!

Chu Dương mơ hồ cảm giác đến bên trong truyền đến một cổ ý chí khổng lồ, quét qua Cửu Long Thiên Đế Liễn, ở phía trên quan sát mấy lần, cuối cùng chuyển hướng Chu Dương.

- Không, ta cảm thấy ngươi sẽ thay đổi chủ ý!

Chu Dương cười nắm nắm đấm

Chương 437: Không đánh lại, chỉ có thể bán Chu Tước cùng Phượng Hoàng rồi! Ngươi những lời này không sai, ta còn thự.

- Nhân loại, xem ở mặt mũi Thiên Đế, ta tha cho ngươi đại bất kính tội!

- Cút ngay ra ngoài! Đây không phải là địa phương ngươi có thể giương oai!

Thâm Uyên ma khí mãnh liệt, lũ lũ lực lượng kinh khủng hồi phục. Một khi triệt để thức tỉnh, cổ lực lượng này sẽ long trời lở đất. Đây chính là lực lượng Chúc Long sao?

Xa xa cường đại hơn ma vật Thâm Uyên trước kia nhìn thấy quá nhiều!

Có lẽ Thâm Uyên thật có khả năng là Chúc Long thiết lập!

Bất quá, cho dù thực lực Chúc Long có mạnh hơn nữa, tại trong mắt Chu Dương, không có khác cùng ma vật Thâm Uyên lúc trước mấy.

- Thiên Đế? Ta không nhận ra hắn!

- Cho nên ngươi không cần cho hắn mặt mũi!

Thiên Đế trong mắt hắn là thứ gì?

Mặt mũi của hắn? Chu Dương không cho!

Chúc Long hơi sửng sờ, mình đây là tìm bậc thang cho Chu Dương. Rõ ràng như vậy, ngươi lẽ nào không nhìn ra sao?

Thiên Đế xác thực có công đối với Long Tộc, nhưng nó không có quan hệ Chúc Long quá lớn, hai người cũng không cùng xuất hiện. Cho dù Thiên Đế dám đến địa bàn của nó nháo sự, Chúc Long cũng sẽ để cho hắn một cái dạy dỗ khó quên. Sở dĩ cho Chu Dương bậc thang, dĩ nhiên là bởi vì... Không đánh lại. Thân là chúa tể chí cao vực sâu, Chúc Long đối với chuyện xảy ra trong Thâm Uyên đều biết, mọi cử động chạy không khỏi pháp nhãn của nó. Một màn Chu Dương giết Thâm Uyên Ma Vương, tiêu diệt Thâm Uyên chúa tể Chúc Long đều nhìn ở trong mắt. Cho dù mình cũng không cách nào làm được một điểm này. Đây là một đại lão không chọc nổi!

Hắn làm sao lại chạy đến địa bàn mình nháo sự?

Tức giận nha!

Đánh?

Chúc Long nhất định không muốn đánh, mặc dù thực lực hắn vượt xa Thâm Uyên chúa tể, nhưng đối đầu với Chu Dương lại không có một phần mười niềm tin. Mình sống cho tới bây giờ, tuổi thọ dài đến hơn mười vạn năm, mệnh quý giá bao nhiêu, sao có thể chết ở trong tay một hạng người vô danh?

- Không sao, việc ngươi tại Thâm Uyên ta liền làm như không nhìn thấy.
- Ta gần đây có chút bận rộn, chiêu đãi không chu đáo, chúng ta liền không gặp mặt đi!

Chu Dương loại sát tinh này, trốn còn không kịp, ai biết gặp mặt sẽ gây ra phiền toái gì?

Làm hắn vui lòng?

Chúc Long thân là chuẩn Thánh khinh thường làm cái đó. Ngoài ra, đây là quái vật từ đâu xuất hiện?

Thực lực này phổ thông Thánh Nhân cũng kém rất xa!

Bất kể như thế nào, sợ là đúng rồi.

- Không, ta đến Thâm Uyên chính là tới tìm ngươi!
- Đến, chúng ta hảo hảo nói chuyện một chút, nếu mà ngươi

không muốn, ta rất tức giận đấy!

Chu Dương bình chân như vại nhìn đến ma khí bên trong Thâm Uyên, liếc mắt liền thấy quái vật mặt người thân rắn to lớn đang ngưng mắt nhìn mình. Mi tâm nó sinh ra độc nhãn to lớn, đuôi rắn dài đến ngàn mét vặn vẹo, mang theo hắc khí cuồn cuộn. Quái vật bậc này, vừa liếc mắt nhìn sẽ khiến người nhìn mà sợ. Vô luận là khí thế, hay là thực lực, đều muốn vượt xa thần thú mình đã từng từng giết, ngay cả phần lớn Thượng Vị Thần cũng không bì kịp, duy có cấp bậc chủ thần mới có thể áp nó một bậc. Lòng Chúc Long tràn đầy uất ức, mình một mực núp ở Thâm Uyên, ít ở bên ngoài ló đầu, làm sao lại sẽ bị người khác tìm tới cửa chứ?

Độc nhãn to lớn nhìn về cửu long Kim Long, tản mát ra khí tức kinh khủng bị dọa chín Kim Long lạnh rung.

- Nhanh lên một chút, kiên nhẫn ta có hạn, đừng ép ta động thủ!
- Ngươi muốn đánh nhau với ta sao? Đến a! Có bản lãnh đừng sợ. Chúc Long liền vội vàng thu liễm khí tức, từ bên trong Thâm Uyên Ma Quật bò ra. Tự mình gặp mặt, hình dạng của nó càng lộ vẻ dữ tợn cùng sợ hãi, đủ hù dọa khóc tuyệt đại đa số người.
- Thực lực cũng không tệ lắm, chính là bộ dáng có chút xấu!
- Làm thú cưỡi có thể không thể diện hay không?

Chu Dương sờ lên cằm suy nghĩ sâu sắc nói. Vốn tưởng rằng thực lực Chúc Long tối đa Thiên Tiên, kết quả rất để cho mình kinh hỉ. Hắn tạm thời có ý nghĩ thu phục Chúc Long. Chúc Long vừa nghe những lời này, mặt đen như đáy nồi!

Chỉ cần nói ra hung danh Chúc Long của nó, không biết bao nhiêu người sẽ run rẩy. Chúc Long nắm giữ thực lực Chuẩn Thánh , thân nằm ở trong vực sâu, ngay cả Thánh Nhân cũng có thể đấu hơn vài chục hiệp. Lại có người dám có ý đồ với nó? Muốn nó làm thú cưỡi? !

Quả thực lấn Chúc Long quá đáng!

Ai có thể nhịn, Chúc Long cũng không thể nhẫn!

- Dung mạo ta không đẹp, ngươi tìm nhà khác đi! Ta nghe nói Phượng Hoàng cùng Chu Tước đều lớn lên rất đẹp mắt, nếu không ngài suy tính một chút?

Đánh nhau là không có khả năng, đánh lại cũng không đánh, chỉ có thể họa thủy đông di mới có thể duy trì mạng nhỏ. Nó đối với Phượng Hoàng cùng Chu Tước đều có thù cũ, nếu mà Chu Dương có thể thu phục bọn nó làm thú cưỡi, đây sẽ là một kiện sự tình hả lòng hả dạ. Không thể không nói, Chúc Long chính là một con hàng thất đức, quay đầu liền nghĩ đến oai điểm tử.

- Nghĩ không ra cái thế giới này còn có Phượng Hoàng cùng Chu Tước a! Vậy rất tốt, quay đầu liền thu bọn nó!

- Còn có Thanh Loan, Hỏa Phượng, Chu Tước hết thảy không thả!

- Lời ta nói, vẫn không có nói qua nhiều như vậy a!

Bên trong độc nhãn to lớn Chúc Long viết đầy kinh ngạc. Quả nhiên là đại lão, suy nghĩ không giống cùng người khác. Kế hoạch của mình có thể thành công, không thể tốt hơn nữa. Phượng Hoàng! Chu Tước! Những xú điểu các ngươi này, để ta xem xem sau này các ngươi có quả ngon để ăn hay không!

Trong tâm Chúc Long dương dương đắc ý. Vốn là một lần nguy hiểm, kết quả mình mạnh mẽ hóa giải nguy hiểm, còn đem nồi ném cho Phượng Hoàng cùng Chu Tước, thật là quá cơ trí!

- Nói cho ta Phượng Hoàng cùng Chu Tước ở đâu. Chúc Long không có nửa điểm do dự, không giữ lại chút nào đem toàn bộ sự tình tự mình biết liên quan tới Phượng Hoàng cùng Chu Tước nói ra. Lần này thật là kiếm bộn rồi!

Không nghĩ đến còn có thể có thu hoạch quá mức. Trong tâm Chu Dương vui mừng cuồn cuộn.

- Đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên mục đích chủ yếu lần này tới, ta còn muốn để cho Tổ Long kéo xe cho ta, nói cho ta Tổ Long ở đâu? Nếu không ta đánh chết ngươi!

Chu Dương thu hồi ý nghĩ dùng Chúc Long kéo xe, tuy rằng thực lực cường đại, nhưng quá xấu, mang đi ra ngoài ảnh hưởng nghiêm trọng hình tượng mình. Bộ mặt này, nó nấu canh thích hợp nhất...

- Tổ Long?

- Ngươi lại muốn dùng Tổ Long kéo xe?

Độc nhãn Chúc Long suýt nữa từ trong hốc mắt toác ra đến, giận đến

thân thể thẳng lên. Gia hỏa này quá kiêu ngạo, thật coi Long Tộc không có người sao?

Được rồi, xác thực không đánh lại... Thân là một trong thủ hộ giả Long Tộc, vô luận như thế nào nó cũng không dám hãm hại Tổ Long, đây là điểm mấu chốt nó.

- Ta cho ngươi biết vị trí của hắn... Đến lúc Chúc Long xít lại gần, độc nhãn to lớn chậm rãi khép lại.
- Ám Vô Hư Giới!

Chu Dương cảm giác xung quanh lắc lư, thấy hoa mắt, đã đi tới một tiểu thế giới, không gặp lại thân ảnh Chúc Long.

- Ngươi ngay tại bên trong huyễn giới trọn đời trầm luân đi!

Chúc Long vừa dứt lời, trước mặt vô số mỹ nữ tiểu tỷ tỷ trên người mặc đủ loại đồng phục xuất hiện, các đại chủng tộc đều có, tranh nhau khoe sắc.

- Ngươi những lời này nói không sai, ta thực sự không nghĩ ra đến....

Chương 438: Ngươi mạnh như vậy? Có thích hợp không? Ngươi chính là loài tương đối thích hợp chưng thịt!

Chu Dương thể nghiệm mấy cái, giác quan không có bao nhiêu khác biệt cùng chân nhân, giống như một trò chơi giả tưởng thực tế, để cho bản thân người lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Quá không hứng thú rồi!

Trong nháy mắt Chu Dương thay đổi chủ ý. Chúc Long luôn chỉ có một mình a!

Cho dù không phải tới kéo xe, nó vẫn có nơi rất đa dụng. Ví dụ như mình ngày nào quá rảnh rỗi, có thể để cho nó lượng thân quan sát một trò chơi cho mình, muốn chơi thế nào, liền chơi thế đó. Về sau liền lấy nó làm nhà thiết kế trò chơi cho ta đi!

Chúc Long thi triển Ám Vô Hư Giới, lập tức ảo não chạy mất. Nó

không định dùng một chiêu này giải quyết Chu Dương, thuần tuý chính là vì kéo dài thời gian. Chúc Long ẩn náu trốn tại một địa phương cực kỳ bí ẩn, hy vọng có thể dùng cái này lừa gạt được Chu Dương tra xét. Chờ đợi ròng rã ba ngày, Chu Dương cư nhiên không có tìm tới cửa. Chẳng lẽ mình tránh khỏi?

Đến lúc này, nó mới dám sử dụng thần thông tra xét tình huống. Không nhìn không rõ, vừa nhìn suýt chút nữa giận đến thổ huyết. Chu Dương còn nán lại tại chỗ, một mực nằm ở trạng thái Ám Vô Hư Giới, vô pháp từ bên trong thoát đi. Sự khác biệt này chênh lệch cũng quá lớn cùng đại lão trong lòng mình đi!

Cho dù là cấp bậc Đại La Kim Tiên, tối đa cũng khốn mấy giây đến 10 mấy giây, trong nháy mắt có thể giãy giụa ra ngoài, nếu mà đối đầu thực lực Kim Tiên trở xuống, như vậy thời gian bọn họ sẽ trầm luân dài hơn, thậm chí vĩnh viễn không cách nào rời khỏi. Nếu Ám Vô Hư Giới có thể vây khốn Chu Dương ba ngày, cái này có phải có nghĩa là bản thân bị Chu Dương lừa hay không?

Trên thực tế tên này là một tên yếu đuối, không biết mượn dạng Tiên Thiên chí bảo gì, mới có thực lực bây giờ?

Càng nghĩ, càng cảm thấy loại khả năng này chiếm đa số.

- Hỗn đản đáng chết, lại dám trêu đùa ta!
- Đầu năm nay, chỉ một tiểu oa nhi cũng khi dễ đến trên người ta, còn dám trên đầu đi ị! Ta nhất định phải cho ngươi điểm màu sắc một chút!

Khỏi cần phải nói, hiện tại chính là cơ hội tốt nhất giải quyết Chu Dương!

Chúc Long giận dữ đột nhiên hướng về Chu Dương, ma khí toàn bộ vực sâu đều đang chấn động, lượng lớn Thâm Uyên ma khí ngưng tụ vào trong mắt cô độc to lớn nó, ngưng tụ lực lượng hủy diệt.

- Chết đi cho ta!

Sau một khắc, chùm sáng bắn tán loạn ra, đột nhiên hướng phía Chu Dương bay vút tới. Chu Dương đối với tất cả phát sinh bên ngoài không cảm giác chút nào, mặc cho chùm sáng đánh vào người. Tử Kim Hỗn Nguyên Khải bùng nổ ra hào quang sáng tỏ, xong, chậm rãi thu cổ lực lượng này. Từng đạo vết nứt xuất hiện ở vị trí trung tâm nhất, lực lượng hơi thở tiếp nhận tới lại hình thành một đạo hộ thuẫn, lần nữa triệt tiêu cổ lực lượng này.

Chúc Long có thể nhìn thấy Tử Kim Hỗn Nguyên Khải vừa rồi xuất hiện hư hại đang chậm rãi tu bổ, thời gian mấy cái hơi thở, nó đã khôi phục như lúc ban đầu.

- Trong tay quả nhiên có chí bảo!

Tự cầm ra một kích mạnh nhất, cư nhiên bị một kiện khôi giáp ngăn trở, cái này khiến Chúc Long rất tức giận.

- Ngươi cho rằng như vậy thì có thể đở công kích của ta sao?

- Ta đã biết điểm mấu chốt ngươi, lần này ngươi không chỗ có thể trốn!

Quang mang trong mắt cô độc Chúc Long trở nên càng thêm sáng ngời, số lớn Thâm Uyên ma khí lần nữa ngưng tụ. Lần này, thời gian ngưng tụ đặc biệt dài, ròng rã súc năng nửa giờ, chùm sáng hủy diệt lướt về phía Chu Dương. Nơi chùm sáng hủy diệt đi qua, không gian sụp đổ, lấy thế không thể ngăn trở hướng về Chu Dương.

- Chết đi cho ta!

Đúng lúc này, Chu Dương chậm rãi mở mắt ra, mới vừa từ bên trong Ám Vô Hư Giới chơi chán đi ra. Huyễn cảnh tuy tốt, lại vẫn có khác biệt rất lớn cùng thực tế đấy!

- Ồ, ngươi lại muốn ra tay với ta!

Nhìn thấy chùm sáng hủy diệt bay tới, Chu Dương tùy ý hất tay một cái, quang mang kinh khủng vừa tới gần Chu Dương, lập tức nhanh chóng suy giảm, không đợi rơi vào trên thân Chu Dương đã biến mất. Bộ dáng thư giãn thích ý này, phảng phất vừa làm một sự tình đơn giản đến không ngờ.

- Điều này sao có thể? !

Mắt rồng suýt chút nữa từ trong hốc mắt trừng ra ngoài. Đây là công kích cường đại mình nổi lên nửa giờ, một chiêu này, cho dù là Thánh Nhân cũng phải nhượng bộ lui binh. Nhưng lúc đối mặt Chu Dương...

Ngươi sử dụng ra thủ đoạn công kích cường đại nhất, kết quả tiện tay bị người đánh bay, còn tăng thêm một câu đừng làm rộn, giống như là đang đối phó tiểu hài tử. Nhìn thấy Chu Dương một chiêu vẫy lui thủ đoạn cường đại nhất mình, Chúc Long muốn khóc. Ngươi mạnh như vậy? Đây thích hợp không?

Lúc trước Chúc Long còn tưởng rằng Chu Dương là Thánh Nhân đứng đầu nhất, rốt cuộc là vị đại lão nào qua đây đùa giỡn mình?

Sợ rằng chỉ có vị thánh nhân mạnh nhất mới có thể làm được một điểm này đi... Lẽ nào...

- Ngươi lại muốn ra tay với ta, lá gan của ngươi rất lớn!
- Lúc trước ta còn cảm thấy ngươi là một nhân tài có thể đào tạo, hiện tại ta thay đổi chủ ý!

Bất luận gia hỏa nào sinh ra sát ý đối với mình cũng không thể bỏ qua, cho dù là có tác dụng đến mức nào cũng giống như vậy... Đương nhiên, nếu như đối phương là đại mỹ nữ, có lẽ còn có thể như Dương Tuyết Mạn, đạt được cơ hội cải tạo quan trọng.

Chúc Long ở trước mắt đầu này, hay là hầm ăn thịt đi!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ 5000 năm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 5000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 5000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 5000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 5000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tiên lực 5000 điểm. ».

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được Ám Vô Hư Giới. ».

Năng lực mong muốn đã tới tay rồi!

Tay làm hàm nhai, mới có thể ăn suốt đời. Giá trị Chúc Long còn lại đã không có!

Khăn!

Chu Dương cách xa một cái tát đập chết Chúc Long, cường đại Chuẩn

Thánh Nhân này cứ như vậy bị giết chết. Chúc Long thân ở tại Thâm Uyên có thể tăng lên tới cấp bậc thánh nhân, nhưng nó nghĩ đến chết cũng không nghĩ ra cứ như vậy bị giết.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Chúc Long, thu được tích phân 3 ức điểm. ».

- Vẫn tính không sai !
- Ninh Thải Hà, lại có thịt thượng hạng đưa tới cửa, ngươi nhanh xử lí một chút.
- Helen, lại có vật thí nghiệm mới, ngươi phải cố gắng nghiên cứu một chút. Thú loại cấp Thần Thoại nghiên cứu ra được dược tề cũng có thể tăng lên điểm thuộc tính trên diện rộng, Chúc Long tuyệt đối không thể bỏ qua. Mượn cơ hội này, thực lực chúng nữ cũng có thể được tăng lên trên diện rộng. Quả nhiên, chỉ có đánh chết Chúc Long, mới có thể tối đa hoá lợi ích. Chờ chút, ta tựa hồ quên lãng gì?
- Ta tựa hồ quên hỏi tung tích Tổ Long...

Chu Dương rất nhanh nghĩ tới một cái biện pháp tốt hơn. Chúc Long khẳng định không hợp cùng Phượng Hoàng cùng Chu Tước nhất tộc, nếu không sẽ không bán bọn họ. Như vậy, Chu Tước cùng Phượng Hoàng sẽ biết rõ tin tức này, nhất định sẽ không keo kiệt nói với mình tung tích Tổ Long.

Chương 439: Một chiêu Giết Boss, tích phân rơi đầy đất! Các ngươi phóng ngựa đến đây đi! Đánh chết ta, hoặc là bị ta đánh chết.

- Bách linh điểu, ngươi trốn a!
- Ngươi không phải rất có thể trốn sao?

Một đại thủ gắt gao bóp bách linh điểu ở lòng bàn tay, vô luận nó giãy giụa như thế nào cũng không cách nào thoát đi lòng bàn tay nam

tử.

- Lại chạy cho ta a!

Trên thân bách linh điểu xuất hiện từng đạo phù văn màu đen, từng chút chui vào trong cơ thể bách linh điểu. Trong mắt bách linh điểu hiện ra vẻ thống khổ nhân tính hóa, ríu ra ríu rít la lên. Một lát sau, bách linh điểu biến thành một thiếu nữ mặc vũ y màu sắc hoàng gia. Trên người nàng đầy phù văn màu đen, phảng phất sống lại.

- Ngươi tên bại hoại này, nhanh thả ta ra! Điểu Hoàng là sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi!

Hoàng của Bách điểu chính là phượng!

Bách linh điểu nói tới điểu Hoàng chính là Phượng Hoàng. Ai mà biết, đối phương nghe vậy một chút cũng không sợ hãi, ngược lại cười lên:

- Đây đúng hợp ý ta!

- Mục tiêu của ta lần này chính là Phượng Hoàng! Ta vẫn cảm thấy rất hứng thú đối với phượng hoàng niết bàn trọng sinh, truyền thuyết nắm giữ Phượng Hoàng tinh huyết có thể cải tử hồi sinh, có thân thể bất tử!

Nam tử nhếch miệng cười lớn, bộ dáng có vẻ cực kỳ dữ tợn khủng bố.

- Ta tuyệt đối sẽ không để ngươi được như ý!

Bách linh điểu sợ, chặt chẽ ngậm miệng, phảng phất đang nói ta là tuyệt đối sẽ không khuất phục!

- Việc này cũng không do ngươi!

- Ngươi sẽ không cho rằng ta cần trưng cầu ngươi đồng ý đi?

Vừa dứt lời, ma văn chấn động, toàn bộ ẩn vào trong cơ thể bách linh điểu, đôi mắt nó mất đi linh động, nhiễm phải một vệt đen nhèm. Một lát sau, bách linh điểu ma hóa xong bay về bầy chim phía ngoài mười mấy dặm đang bay đi. Nơi này là thiên đường loài chim, nhỏ như chim sẻ, Khổng Tước, lớn như Thanh Loan, Phượng Hoàng, cái gì cần có đều có. Bách linh điểu lẫn vào trong đó, không có dẫn tới điểu khác chú ý. Một khỏa khỏa con ngươi ma hóa màu đen rơi ra ngoài, lặng yên không một tiếng động lăn rơi vào một bên, dung

nhập vào trong đất. Duy chỉ có Phượng Hoàng chỗ cao trên cây ngô đồng tựa hồ cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu ngoẳn lại. Nhưng mà, nó không thu hoạch được gì, không phát hiện gì hết. Phượng Hoàng lần nữa biến thành bộ dáng giả vờ ngủ. Lúc trước hạt châu màu đen ai cũng không biết, dung nhập vào trên đất chậm rãi tản ra hắc quang thăm thẳm, từng luồng hắc khí bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy từ bên trong tràn ngập ra. Mỗi một loài chim tiếp xúc được hắc khí, trong nháy mắt trong con ngươi liền nhiều hơn một chút hắc ý, thực lực càng yếu, càng không có lực ngăn cản. Phát hiện vấn đề trước nhất chính là Phượng Hoàng, hắc khí vừa đến gần, liền bị hỏa diễm Phượng Hoàng tịnh hóa.

Nhưng mà, đến lúc nó phát hiện vấn đề thì đã muộn, ngoại trừ một Thanh Loan còn đang khổ cực chống cự ra, loài chim khác đều bị lây, biến thành quái vật không biết tên.

- Khặc khặc!
- Lòng cảnh giác ngươi thật yếu a!

Bốn hắc bào nhân bước ra ngoài, người cầm đầu tản ra hắc khí cuồn cuộn, phảng phất ngọn nguồn bóng tối. Nếu mà Chu Dương tại đây, nhất định có thể nhận ra mấy thân phận hắc bào nhân này. Cầm đầu là Hắc Ám chi nguyên!

Một hắc bào nhân bên cạnh đi theo là Hắc Ám chi tử. Khí tức của bọn họ cường đại không chỉ gấp mười lần so với thời điểm Chu Dương đã từng gặp phải, ít nhất nắm giữ thực lực truyền kỳ đến cấp Thần Thoại.

- Bọn bò sát cắc ké Hắc ám! Các ngươi muốn chết!
- Dám họa hại thần dân của ta, ta phải đốt cháy toàn bộ các ngươi không còn một mống!

Thần lửa Phượng hoàng hướng về phía hắc bào nhân rơi xuống, toàn bộ hắc khí tiếp xúc được hỏa diễm Phượng Hoàng, phảng phất tại trên ngọn lửa tưới lên xăng, trong nháy mắt hung hăng bốc cháy. Trong nháy mắt hắc bào nhân tan biến không còn dấu tích. Giải quyết xong sao?

Làm sao thoải mái như vậy?

Không đợi Phượng Hoàng kịp phản ứng, chỉ cảm thấy toàn thân siết chặt, vô số ma tia biến thành lưới, vững vàng trói buộc nó lại. Hỏa diễm Phượng Hoàng phảng phất bị lực lượng nào đó áp chế, vô pháp

sử dụng chút nào.

- Các ngươi những hỗn đản đáng chết này! Thả ta ra!

Vô luận Phượng Hoàng giãy giụa như thế nào, cũng không cách nào giãy giụa thoát trói buộc, loại vật này phảng phất chính là khắc tinh trời sinh nó.

- Ngươi bớt phí công vùng vẫy đi! Ngươi nghĩ rằng chúng ta lần này không có chuẩn bị sao? Đây là lễ vật chúng ta đặc biệt chuẩn bị cho ngươi!

Bốn hắc bào nhân biến mất lần nữa xuất hiện, vị trí cách cực xa trước kia. Lúc trước là bọn họ thi triển huyễn thuật, dùng cái này đến mê hoặc Phượng Hoàng, xong sử dụng Hắc Châu hóa thành ma võng đã sớm chuẩn bị xong, trói buộc Phượng Hoàng lại. Kế hoạch phi thường thuận lợi, đơn giản thoải mái vô cùng.

- Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi cô đơn, lần này đối tượng không phải là ngươi, mà là toàn bộ Phượng tộc ngươi!

Hắc Ám chi tử cười lên, nụ cười hết sức lạnh.

- Các ngươi sẽ không được như ý!

- Phượng Tổ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi!

Nhưng mà, bọn họ không chút phật lòng. Thật tưởng bọn họ dể hù dọa lắm sao?

Bọn họ đã sớm biết thực lực Phượng tộc, đến lúc này, còn dám hạ thủ đối với Phượng tộc, lẽ nào bọn họ sẽ không có lá bài tẩy sao?

Không!

Bởi vì hậu đài bọn họ không thể kém Phượng Tổ!

- Mang nó đi!

- Đúng rồi, còn có Thanh Loan này!

Kế hoạch tiến hành thuận lợi, bốn hắc bào nhân nghiêng đầu chuẩn bị rời khỏi. Bọn họ còn rất nhiều việc cần hoàn thành.

- Hắc Ám chi tử, Hắc Ám chi nguyên! Đã lâu không gặp! Các ngươi yêu thích làm sự tình trộm gà bắt chó như vậy sao?

Chu Dương chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh Phượng Hoàng đang bị trói, cười híp mắt nhìn về phía hai người hắc bào nhân. Đây là người quen cũ hắn a!

Chu Dương không có quên hai người tiểu BOSS này, một người đã từng cung cấp cho hắn 1000 vạn tích phân. Có trợ giúp của bọn hắn, Chu Dương mới có thể lớn lên nhanh như vậy. Đây chính là vận mệnh, một đời bọn họ làm lại, còn không phải lại gặp phải mình. Hai người hắc bào nhân khác nhìn về phía Hắc Ám chi tử cùng Hắc Ám chi nguyên:

- Các ngươi quen biết?

Hắc Ám chi tử cùng Hắc Ám chi nguyên vẻ mặt mộng bức.

- Huynh đệ, người người nào a?

- Chúng ta quen biết sao?

- Thế nào thấy ngươi hình như biết bọn ta?

Chu Dương còn nhớ rõ Hắc Ám chi tử cùng Hắc Ám chi nguyên, hai hàng này sau khi sống lại vận mệnh quỹ tích phát sinh thay đổi, tự nhiên không nhận ra đại ma vương Chu Dương.

- Không nhận ra, kế hoạch chúng ta kín đáo, không thể tiết lộ ra ngoài trước thời gian, hay là giết hắn chết đi!

Hắc Ám chi tử đề nghị.

- Đúng hợp ý ta!

Chu Dương cười gật đầu, hướng về phía Hắc Ám chi tử chính là một cái tát.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Ám chi tử, thu được tích phân 5000 vạn. ».

BOSS một chiêu giây, tích phân rơi đầy đất. Không có nghĩ tới gia hỏa này không chỉ sống lại một lần, còn trở nên càng thêm đáng giá tiền. Còn có chuyện gì càng hạnh phúc hơn việc này sao?

- Các ngươi phóng ngựa đến đây đi!

- Đánh chết ta, hoặc là bị ta đánh chết!

Chương 440: Trên thế giới không có sự tình ta không giải quyết được! Nếu như có, như vậy cũng không cần kêu ai đến!

- Ngươi dám giết người của chúng ta! Ngươi biết chúng ta là người nào không?

Chu Dương vừa động thủ, bao gồm Hắc Ám chi nguyên ở bên trong ba người hắc bào nhân lập tức hiểu rõ nam nhân này không phải dễ trêu. Bởi vì thực lực bốn người chênh lệch không bao nhiêu, đối với phương có thể thoải mái giải quyết Hắc Ám chi tử, cũng có thể thoải mái tiêu diệt bọn hắn.

- Các ngươi muốn gọi gia trưởng sao?

- Ta ở chỗ này chờ, ngươi gọi hết thảy bọn họ qua đây đi!

Chu Dương ôm cánh tay, cười nói. Trên mặt hắn mang ung dung cùng bình tĩnh. Chỉ sợ những người này không gọi gia trưởng, nếu không, tới một người giết một người. Những người này đều là tích phân di động a!

Bộ dáng Chu Dương phảng phất đang nói, các ngươi nhanh gọi gia trưởng một chút, ai không gọi người đó chính là chó!

Bọn họ không mò ra thực lực Chu Dương, chẳng biết tại sao, trong tâm có chút rụt rè. Trong chỗ tối tăm có dự cảm, nếu quả như thật dựa theo Chu Dương nói đi làm, bọn họ sẽ chết rất thảm, thậm chí ngay cả trường bối của mình cũng sẽ bị hố. Bọn họ rất tin trực giác của mình, nhìn thấy tình huống không đúng, lập tức chuồn mất. Hắc Ám chi tử chết thì chết đi! Sau này sẽ tổ chức vinh quang hy sinh cho hắn. Không thể không nói, bọn họ đều rất thiết thực, nếu mà thực lực của địch nhân yếu, giải quyết xong thì thôi, còn có thể thuận nước nâng thuyền. Không đánh lại còn lên làm cái gì?

Đưa tặng đầu người sao?

- Các ngươi muốn đi sao? Có thể nói cho ta một tiếng hay không? Chúng ta cùng nhau a!

Chu Dương một cái tát đánh nát ảo ảnh bọn họ lưu lại, thanh âm

như kiểu quỷ mị hư vô ở sau lưng vang dội.

- Chúng ta cùng ngươi không thuận đường!

Hắc Ám chi nguyên không chút nghĩ ngợi trả lời.

- Không, chúng ta thuận đường. Lúc này phía sau chín Kim Long nhảy ra, đem đường ba người chạy trốn lấp kín. Đường chạy trốn ba người bị lấp kín, sắc mặt ấm trầm xuống.

- Nguyên lai là Long Tộc a!

- Long Tộc cùng Phượng tộc không phải luôn luôn là tử địch sao?

- Chúng ta có cùng chung địch nhân, lúc này là cơ hội tốt tiêu diệt Phượng tộc. Long Tộc cùng Phượng tộc từ trước đến giờ không hợp nhau, thậm chí bùng nổ qua Long Phượng kiếp, cường giả vẫn lạc vô số. Lượng đại chủng tộc thù hận rất sâu. Nếu không, Chúc Long sẽ không đạt được cơ hội liền muốn hố Phượng tộc. Hắc Ám chi nguyên nhìn thấy chín Kim Long kéo xe, còn tưởng rằng là Long Tộc cao thủ.

- Ngu xuẩn, đây là Thiên Đế tọa giá, Cửu Long Thiên Đế Liễn, độc nhất giữa thiên địa. Thanh âm Phượng Hoàng bị giam lạnh lùng nói, sắc mặc nó nhìn không tốt.

Long Tộc cùng Phượng tộc không hợp nhau, Thiên Đế thân mật Long Tộc, Phượng tộc tự nhiên không có hảo cảm đối với Thiên Đế.

- Thiên Đế?

Hắc Ám chi nguyên hơi sửng sờ, Thiên Đế là tử địch Hắc Ám chủng tộc bọn họ, bàn về đến, danh tiếng còn muốn xếp hạng đằng trước Phượng tộc.

- Các huynh đệ, xem ra chúng ta lần này trốn không thoát, cùng gia hỏa này liều mạng!

Bộ dáng ba người làm ra thấy chết không sờn, đột nhiên hướng về Cửu Long Thiên Đế Liễn. Còn không đợi tới gần, ba người hóa thành 3 đạo lưu quang hướng ba phương hướng chạy trốn.

- Đây chính là thấy chết không sờn của các ngươi sao?

- Ở trước mặt ta, các ngươi còn muốn đào tẩu?

Chu Dương ngoắc tay, ba người phảng phất con sâu nhỏ ngưng kết tại bên trong Hổ Phách, đứng im tại trong hư không.

- Không gian đứng im!

Đừng nói bọn họ những tạp ngư này, cho dù là Thiên Đế, Tổ Long cường giả cấp bậc này, cũng đừng nghĩ tại xung quanh phạm vi trước mặt Chu Dương chạy trốn.

- Gọi trường bối của các ngươi đến đây!

Thực lực mấy tên này vẫn không có vượt qua cấp Thần Thoại, vẫn còn ở trong phạm vi Chu Dương có thể dùng ký ức chưởng khống giả sửa chữa. Chu Dương trực tiếp vận dụng năng lực ký ức chưởng khống giả, sửa lại trí nhớ của bọn hắn, để bọn hắn gọi gia trưởng. Các ngươi không phải không nguyện ý gọi gia trưởng sao?

Ta giúp các ngươi gọi!

Đến lúc ba người hoàn thành sứ mạng của mình, Chu Dương tiện tay đập chết 3 người.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Hắc Ám chi nguyên, thu được tích phân 5000 vạn. ».

« chúc mừng túc chủ đánh chết hắc ám chi tinh, thu được tích phân 5000 vạn. ».

« chúc mừng túc chủ đánh chết hắc ám chi hồn, thu được tích phân 5000 vạn. ».

Bốn người 2 ức tích phân, tích phân thậm chí nhiều hơn giết chết ma vật Thâm Uyên phổ thông. Ví dụ như Chu Dương giết chết Thâm Uyên chúa tể và giết bốn người này đều tương tự khi dễ tiểu bằng hữu, nhưng đánh bốn người này bọn hắn có thể đưa ra tích phân cư nhiên nhiều hơn tích phân quái vật hệ Thâm Uyên. Việc này đại biểu quái vật hắc ám cho tích phân phải nhiều hơn gấp 10 lần quái vật hệ Thâm Uyên. Nếu đã gặp phải, vậy liền một lưới bắt hết đi!

- Hậu đài bọn họ không phải dễ trêu! Ngươi tốt nhất thông báo Thiên Đế, bản thân ngươi căn bản chống đỡ không được. Vừa rồi Chu Dương giúp đỡ Phượng Hoàng xé ma lưới, Phượng Hoàng lập tức hướng về phía Chu Dương cảnh cáo. Đối phó các đại lão thế lực ngầm, Thiên Đế cũng cần đến giúp đỡ.

- Thiên Đế?

Không biết Thiên Đế lão ca có thể đổi tích phân hay không?

Cho dù có, mình vẫn không có phương thức liên lạc hắn a?

- Không sao, trên thế giới không có sự tình ta không giải quyết được!

- Nếu như có, như vậy cũng không cần kêu ai đến!

Chu Dương vô cùng bá khí nói, nhưng Phượng Hoàng lại trực tiếp đánh lên cho Chu Dương nhãn hiệu cuồng vọng tự đại.

- Đúng rồi, ngươi có phải mẹ hay không?

Ánh mắt Chu Dương tại trên thân Phượng Hoàng đánh giá. Trong mắt Phượng Hoàng lóe lên vẻ cảnh giác, theo bản năng lùi về sau hai bước, hai cánh phượng đan chéo, bảo hộ ở trước ngực.

- Ngươi muốn làm gì?

- Ta cảnh cáo ngươi, tuy rằng ngươi là ân nhân cứu mạng của ta, nhưng không có nghĩa là ngươi có thể muốn làm gì thì làm!

- Ta là người giống vậy sao? Chu Dương bất đắc dĩ giang tay ra. Ai biết Phượng Hoàng lại gật đầu một cái, trong mắt vẻ cảnh giác nồng hơn:

- Ta vừa nhìn ngươi liền không giống người tốt! .

Phượng hoàng trực giác rất chuẩn...

- Nói như vậy, ngươi không định tri ân báo sao?

- Vậy ta cần trói ngươi trở về!

n cứu mạng cư nhiên không báo đáp, Phượng Hoàng đều là bạch nhãn lang sao?

- Nếu ngươi không muốn báo ân, như vậy... Chu Dương không nói nhảm, trực tiếp đảo ngược thời gian, Phượng Hoàng lại lần nữa bị ma lưới trói buộc chặt. Hắn vẫn chưa yên tâm, lại lấy ra xích sắt cùng dây thừng, tròng lên trong ba vòng, ngoài ba vòng, trực tiếp trói Phượng Hoàng thành bánh tét.

- Ngươi muốn làm gì?

Phượng Hoàng suýt chút nữa bị chọc tức, người này tại sao có thể

làm như thế? !

- Ta sợ ngươi bị người đánh cắp đi, cho nên khóa ngươi lại!
- Không cần cảm tạ ta, ta chính là một người làm việc tốt không lưu danh như vậy!

Nói xong, trực tiếp ném Phượng Hoàng cho chín Kim Long, để chúng nó chở đi. Ai biết, cửu long Kim Long vẻ mặt ghét bỏ. Nếu mà không phải biết đây là con mồi Chu Dương đại lão, đã sớm một khẩu ăn thịt Phượng Hoàng không biết sống chết này.

- Hiệu suất Hắc Ám nhất tộc làm sao chậm như vậy?

Chu Dương trở lên xe hưởng thú chúng nữ xoa bóp, lại ăn mấy bữa, vẫn không thấy Hắc Ám nhất tộc đến. Con mẹ nó, mấy tên này sẽ không trốn đi chứ? Đã sớm trốn đi sao!

Ngược lại Phượng Hoàng một bên nhận được tin tức, trên mặt mang vẻ sợ hãi:

- Ngươi nhanh lên một chút thả ta ra, Phượng tộc có nguy hiểm! Hắc thế lực ngầm đại cử binh xâm lấn!

Chẳng trách không người đến, nguyên lai đều chạy đi tấn công sào huyệt Phượng tộc. Lúc này được rồi, tích phân cùng Phượng Hoàng một lưới bắt hết.

Chương 441: Ma Tổ La Hầu? Con mẹ mày có bản lãnh cứ tới cầm! Tại sao phải trả!

- Yêu nghiệt to gan, lớn mật đến địa bàn Phượng tộc ta nháo sự! Tự tìm chết!

Từng Phượng Hoàng bay ra, tuyệt đại đa số là Hỏa Phượng Hoàng, thỉnh thoảng có mấy con Băng Phượng. Trừ chỗ đó ra, còn có Thanh Loan, Tất Phương, Chu Tước, và Thần Điểu khác. Đây chính là thực lực Phượng tộc, không hề yếu hơn so với Long Tộc, nếu không hai đại chủng tộc cũng sẽ không quấn lâu đến bây giờ. Đương nhiên, đây cũng không phải là thời kỳ cường thịnh hai tộc, nếu không, thực lực Long Tộc cùng Phượng tộc còn mạnh hơn gấp 10 lần, thậm chí gấp

trăm lần.

Hôm nay Long Phượng hai tộc đã không còn là chủng tộc mạnh mẽ nhất, dù vậy, lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, cũng không phải ai cũng có thể khi dễ. Nhiều cấp thần thú thực lực Thần Thoại như vậy xuất hiện, chỉ là dao động khủng bố bọn họ tản mát ra, cũng làm người ta nhìn mà sợ. Nhưng mà, lực lượng thế lực ngầm hắc ám không hề yếu, vô số hắc khí phun trào, hiển lộ từng đạo thân ảnh hắc bào, hoặc là một loại ma vật nào đó. Vô luận là số người, hay là khí thế đều áp qua Phượng tộc không chỉ một bậc.

- Hôm nay chính là thời điểm tiêu diệt Phượng tộc!
- Trước diệt Phượng tộc, loại trừ sạch vũ dực bọn họ, lại tiêu diệt Long Tộc cùng Thiên Đế!
- Ta cũng không tin chặt nanh vuốt Hồng Quân lão nhi, hắn còn có thể lật lên đợt sóng gì!

Thân ảnh Ma Thần to lớn hàng lâm, tản ra khí thế để cho người khiếp sợ. Hơi thở ma khí vô cùng cường đại, ít nhất thực lực cấp bậc Đại La Kim Tiên.

- Ta là đại chiến tướng dưới trướng La Hầu, hôm nay được thế muốn tiêu diệt Phượng tộc các ngươi!

Toàn bộ Phượng Hoàng, Chu Tước, Thanh Loan, Cửu Phượng, Tất Phương nghe thấy mấy chữ La Hầu trước mắt, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi. La Hầu là ai ?

Đó là Hỗn Độn Ma Thần từng bị Tổ Long cùng Tổ Phượng và Hồng Quân cùng nhiều vị cường giả hợp lực mới có thể trấn áp, đó là vạn ma chi tổ đó. Tổ Long cùng Tổ Phượng tổn thương nguyên khí nặng nề, thời gian rất lâu không thấy tin tức, chính là kiệt tác của La Hầu. Thằng này không phải đã bị nhiều cường giả hợp lực giết sao?

Tại sao lại nhô ra?

Hơn nữa, hiện tại La Hầu tựa hồ muốn đến báo thù rồi!

Toàn bộ Phượng tộc cũng không bình tĩnh!

Không nói Ma Tướng cấp bậc Đại La Kim Tiên trước mặt, thậm chí cấp bậc Chuẩn Thánh, ai biết lúc này có bị Ma Tổ La Hầu nhìn chằm chằm hay không.

- Nhanh đi thỉnh cầu tiếp viện!

- Nhanh đi đánh thức Phượng Tổ!

Lúc này bọn họ có chút hoảng sợ rồi, người có tên, cây có bóng. Ma Tổ La Hầu không phải tiểu nhân vật gì, có thể nói là lực lượng tà ác nhất cường đại nhất giữa thiên địa. Nếu mà sớm biết Ma Tổ La Hầu còn sống Tổ Long cùng Tổ Phượng cũng sẽ không xuất thủ. Hiện tại ngược lại tốt, lại cho đám ma đầu thừa dịp cơ hội.

- Không xong, tin tức không truyền ra được, vô pháp mời Thiên Đế, Hồng Quân cùng chư thánh!

- Đường ra đã bị khóa kín, phụ cận không biết đã bày xuống vạn ma đại trận gì, chúng ta bị nhốt rồi...

Nhưng mà, không chờ chúng nó đánh thức Phượng Tổ, lại là hai đạo thân ảnh toát ra, khí tức không kém so với gia hỏa lúc ban đầu xuất hiện.

- Toàn bộ Phượng tộc đều phải chết!

Vừa dứt lời, vô số ma vật như thủy triều thẳng hướng Phượng tộc trận doanh nhào đến. Ma khí mãnh liệt, thối rữa lan đến mỗi một phiến khu vực, mỗi một sinh linh.

- Kết Nam Minh Ly Hỏa đại trận!

Chu Tước, Hỏa Phượng Hoàng, Thanh Loan, Tất Phương và đám Thần Điểu tụ họp lại, đủ loại hỏa diễm ngưng tụ, hóa thành một con Hỏa Phượng to lớn mấy ngàn thước, ầm ầm đánh về phía sâu bên trong ma khí. Nơi hỏa diễm đi qua, toàn bộ ma vật bốc hơi, bọn họ cả cơ hội gào thảm cũng không có, yếu đáng thương.

- Hừ! Chút tài mọn!

Tam đại Ma Thần hợp lực, phân biệt lấy ra Tiên Thiên ma khí của mình, hóa thành đại ma vật đồng dạng mấy ngàn thước, ầm ầm nện xuống. Vô số hỏa diễm văng khắp nơi, Hỏa Phượng ngàn mét tại chỗ bị xé rách, sóng khí kinh khủng không biết hất bay bao nhiêu Phượng tộc cùng ma vật.

- Ma Giới chi môn mở!

Đám ma đầu không đau lòng chút nào, ma vật phổ thông ở trong mắt bọn họ chính là pháo hôi, chết bao nhiêu cũng sẽ lại lần nữa bổ sung.

Bọn họ mở ra Ma Giới chi môn, Ma vật liên tục không ngừng từ bên trong mãnh liệt cuộn trào ra. Một Tất Phương phun trào ra hỏa diễm, hoàn toàn chính là súng phun lửa hình chim bay lướt qua, nơi đi qua, vô số ma vật chết thảm!Li ê n hệ zl: 0 7 6 9 4 1 7 9 8 2

Nó hét quái dị cạc cạc, không đợi tiếp tục đại triển thần uy, đã bị vặn gãy cổ. Đối mặt với đám Ma Thần sớm mưu đồ, Phượng tộc bị đánh trở tay không kịp, trong nháy mắt thương vong thảm trọng.

- Tổ Phượng các ngươi đâu? Nhanh để nó đi ra một chút a!
- Nếu không ra, toàn bộ Phượng tộc sẽ bị diệt tuyệt!
- Ha ha, nó sẽ không nhẫn tâm như thế đi!
- Đúng vậy, ta cũng muốn gặp Tổ Phượng! Nhanh để cho hắn đi ra một chút đi!

Đang lúc này, một đạo thanh âm không hợp thời từ phía sau đám ma đầu truyền đến, Cửu Long Thiên Đế Liễn phá vỡ hắc ám lái tới thật nhanh....

- Đáng chết, không phải đã bố trí xong vạn ma đại trận sao? Làm sao còn có người xông tới?
- Không tốt, đây là Thiên Đế tọa giá!
- Thiên Đế? !

Hai chữ Thiên Đế vừa ra, như là nắm giữ lực uy hiếp cực lớn đối với đám ma đầu. Thiên Đế thân là chúa tể giữa cả thiên địa, tính chung cửu thiên thập địa, tục truyền thực lực đã đạt đến Thánh Nhân cảnh giới. Một tồn tại mạnh mẽ như vậy ló đầu, chính là thiên đại biến số!

- Đáng chết! Tại sao có thể như vậy!

Lúc này Ma Thần không bình tĩnh, nhìn đến Cửu Long Thiên Đế Liễn bay vút đến, hai mắt phảng phất đang phun lửa. Lẽ nào kế hoạch của bọn họ sẽ thất bại sao?

Hay là hiện tại liền muốn mời ra lá bài tẩy?

Đương nhiên, không có nghĩa là bọn họ thật sợ Thiên Đế, dù sao Thiên Đế cũng là mục tiêu bọn hắn muốn diệt trừ. Chỉ là kế hoạch bị đánh loạn, sớm vận dụng lá bài tẩy liền thật không xong.

- Thiên Đế, nếu bản thân ngươi một đầu đụng vào, chỉ có thể

trách ngươi vận khí không tốt, ngươi đi chết đi!

Ma Thần cầm trong tay một kiện ngọc phù màu đen, phía trên tản ra khí tức hủy diệt cùng chung kết. Đây chính là lá bài tẩy của bọn hắn, có lá bài tẩy này trong tay bọn hắn mới dám ra tay với Tổ Phượng.

- Ta không phải Thiên Đế a!
- Má, cần phải đổi xe!

Luôn bị người nhận sai, sẽ để cho lòng người khó chịu. Cảm giác trở thành đồ thay thế người khác không tốt. Cuối cùng vẫn là thanh danh của mình quá thấp!

n, không cần thời gian bao lâu , ở đây chắc cũng sẽ như tây phương vậy, toàn bộ thần linh không ai không biết hắn. Chu Dương từ trong xe ló đầu, đám Ma Thần thấy hơi sửng sờ. Gia hỏa này xác thực không phải Thiên Đế, là gia hỏa từ nơi nào nhô ra?

- Giải quyết gia hỏa này cho ta, không thể để cho hắn truyền tin tức ra ngoài!

Ma Thần cầm đầu chậm rãi thu hồi ngọc phù, tạm thời không định sử dụng. Một tôm cá nhãi nhép còn không đáng để cho hắn sử dụng lá bài tẩy loại này. Đương nhiên, sau một khắc, tròng mắt hắn liền trợn lên. Bởi vì chẳng biết lúc nào, ngọc phù màu đen trong tay mình đã biến mất. Chu Dương đang cầm ở trong tay chơi.

- Đây là vật gì?

Tròng mắt Tam đại Ma Thần suýt chút nữa rơi ra.

- Nhanh trả bảo vật cho chúng ta!
- Con mẹ mày có bản lãnh cứ tới cầm! Tại sao phải trả!

Chương 442: Các ngươi gặp qua người xấu đẹp trai như vậy sao? Còn có ma vật sao? Tại các loại tuyến, rất cấp bách đấy!

Tam đại Ma Thần tức bể phổi, đây là lá bài tẩy bọn hắn, tại sao lại bị

tên đáng chết này trộm đi? !

Quá ghê tởm!

- Giết hắn cho ta!

Đám ma vật phân luồng đánh tới thẳng hướng Phượng tộc, trong đó một nhóm thẳng hướng Chu Dương. Bọn họ không xác định thực lực Chu Dương, biện pháp tốt nhất chính là dùng ma vật phổ thông dò xét. Người Phượng tộc nhìn thấy Cửu Long Thiên Đế Liễn đến, vừa mừng vừa sợ. Nhưng nhìn thấy người vừa tới không phải là Thiên Đế, cả người sững sờ chỉ chốc lát, trên mặt đầy thất vọng. Thẳng đến Chu Dương sử dụng thủ đoạn không biết tên, lấy được lá bài tẩy Ma thần xong, toàn bộ Phượng tộc hưng phấn.

- Làm rất đẹp!

- Không đúng, ta hình như thấy được trên thân một đầu Kim Long tựa hồ là phượng hi...

- Chẳng biết tại sao, nhìn thấy cái gia hỏa này, luôn cảm giác hắn không giống người tốt!

Tâm tình Chu Dương khó chịu, tiện tay ném một ma vật về phía đại bản doanh Phượng tộc.

- Má các ngươi, các ngươi gặp qua người xấu đẹp trai như vậy sao?

- Không thấy ta đến giúp đỡ các ngươi sao?

- Các ngươi đã không tin ta, chờ chút giải quyết những tiểu ma tể tử này, ta sẽ bỏ bao mang đi hết thảy Phượng tộc. Các ngươi đã xem ta thành ác nhân, nếu mà ta không làm ác nhân một lần, há chẳng phải là quá thua thiệt!

« chúc mừng túc chủ đánh chết Khủng Ma, thu được 50000 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Ảnh Ma, thu được 20,000 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Phong Ma, thu được 55000 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Tham Cật Ma, thu được 6 6600 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Độc Ma, thu được 3 3000 tích phân. »...

Lượng lớn tin tức xuất hiện, Chu Dương tiện tay một đòn, liền có mấy trăm vạn, thậm chí hơn 1000 vạn tích phân đến tay. Nhìn thấy Phượng Hoàng vẫn còn đang tiêu diệt ma vật, con số chết không phải số ít, Chu Dương thấy đau lòng một hồi. Này cũng là tích phân của mình, làm sao có thể để chúng cướp cơ chứ?

Chu Dương trực tiếp trong nháy mắt đến trước mặt Phượng tộc, nghĩa chính ngôn từ nói.

- Các ngươi nghỉ ngơi đi! Nếu như các ngươi chết đi một người nào, đều là tội lỗi cực lớn.
- Nếu ta đến rồi, như vậy ma vật liền giao cho ta!
- Ai cũng chớ cướp với ta, nếu không ta sẽ không khách khí!

Vừa nghĩ tới vừa rồi bỏ lỡ mấy chục triệu tích phân, Chu Dương một hồi nhức nhối. Nhìn đến thân ảnh Chu Dương ngăn ở trước mặt Phượng tộc, một khắc này, hình tượng của hắn trở nên vô cùng cao to, ngay cả Phượng tộc lúc trước có ác cảm đối với Chu Dương cũng không khỏi một hồi thiệt thòi thẹn thùng. Bởi vì bọn họ mắt chó xem người thấp. Người ta là đến giúp đỡ Phượng tộc, vì Phượng tộc làm tới mức này, buồn cười là bọn họ cư nhiên còn hoài nghi Chu Dương.

- Chúng ta sai! Chân thành xin lỗi ngươi!
- Ngươi là một người tốt!
- Chúng ta sẽ cùng ngươi kề vai chiến đấu, Không vứt bỏ, không buông tha!

Có thể không phát thẻ người tốt cho ta hay không!

Chu Dương quay đầu, nhìn về phía Phượng tộc.

- Chỉ bằng bọn họ còn không phải là đối thủ của ta! Ngươi cứ yên tâm nhìn là được, tất cả có ta!

Hắn nói lời này vô cùng bá khí, tiến đến bước ra một bước, bước ra một bước nghênh đón ma triều mãnh liệt mà đến. Mặc dù ngàn vạn ma, ta ở đây!

Cái hình tượng này để cho vô số Phượng Hoàng con ngươi lấp lóe, đây thật là một người thật tốt a!

Nếu mà hắn là một công Phượng Hoàng thì tốt hơn...

- Ngu xuẩn dốt nát!
- Cho dù ngươi mạnh hơn nữa, thì có bao nhiêu tiên lực?
- Chờ tiên lực hao hết, ngươi còn không phải sẽ chết sao!
- Một nhân loại chết vì sĩ diện!

Tam đại Ma Thần vốn đã xem Chu Dương thành một nhân vật, vô luận là Cửu Long Thiên Đế Liễn, hay là thủ đoạn đối phương lấy đi La Hầu thủ dụ, đều làm bọn hắn thán phục. Nhưng bây giờ, hắn cư nhiên một người đối mặt...

Chu Dương không để ý đến ý nghĩ của bọn họ, trong đầu chỉ có hai chữ tích phân. Trên mặt hắn duy trì nụ cười sáng lạng, không có chút nào bởi vì ma vật xuất hiện biến hóa. Từng ma vật dữ tợn phóng đại tại trước mắt hắn, tiếp tục... Âm!

Vô số ma vật tan biến, trong nháy mắt ma vật chết nhiều đến mấy chục vạn. Nhìn thấy Chu Dương đứng thẳng ở trung tâm ma vật triều, trong đầu của bọn họ không tự chủ được toát ra một từ. Trong lúc nói cười quân thù tan thành mây khói!

« chúc mừng túc chủ đánh chết Tham Cật Ma, thu được 6 6600 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Ám Ảnh ma, thu được 135000 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Khủng Ma, thu được 50000 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Ảnh Ma, thu được 20,000 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Phong Ma, thu được 55000 tích phân. »

« chúc mừng túc chủ đánh chết Độc Ma, thu được 3 3000 tích phân. »...

Con số tích phân bảng điên cuồng loạn động lên, trong nháy mắt đột phá đại quan 10 ức!

Quá thoải mái!

Thoáng cái kiếm bộn rồi!

Ít nhất mười cái bảo rương Siêu Thần cấp!

Những ma vật này đều là hảo ma vật, biết rõ ta thiếu tích phân, giương mắt đưa tới cho ta. Đến nhiều mấy lần, mình có thể biến thành hào.

- Còn nữa không?
- Gọi thêm đến mấy đợt!
- Ta tại đây chờ hết!

Chu Dương giương mắt nhìn đến tam đại Ma Thần nhanh chóng biến thành tư lệnh không quân, trong ánh mắt tràn đầy khao khát. Mình vẫn không có giết đủ, tới càng nhiều càng tốt!

Nhưng mà, vô luận là Ma Thần, hay là Phượng tộc đã sớm sợ ngây người. Chẳng trách một mình hắn dám khiêu chiến ma triều, trong thời gian ngắn giết chết nhiều ma vật như thế, phần thực lực này quá đáng sợ!

Tổ Phượng khủng bố hàng lâm, tối đa cũng chỉ có thể làm tới mức này!

Đặc biệt là Phượng Hoàng cùng Chu Tước, nhìn về phía Chu Dương trong ánh mắt lộ ra sùng bái, phảng phất như đang nhìn cứu tinh. Nếu như không có Chu Dương đi tới, đám Ma Thần tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ, hết thảy toàn bộ Phượng tộc đều phải chết!

Không chút khách khí nói, Chu Dương cứu mạng tất cả mọi người!

Cứu vớt toàn bộ Phượng tộc!

- Chúng ta sẽ vĩnh viễn khắc ghi đại ân ngươi đối với Phượng tộc!
- Chỉ có một câu cám ơn ngoài miệng sao?
- Phượng tộc cũng quá keo kiệt đi!

Hay là trói toàn bộ bọn họ mới có thể tối đa hoá lợi ích!

- Ngươi tên hỗn đản này!

- Thằng đáng chết!
- Ngươi biết ngươi vừa rồi làm cái gì không?
- Ma Tổ La Hầu tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi!

Chu Dương nghe được câu này, chẳng những không có sợ hãi, ngược lại mắt trợn sáng lên. - Ngươi nói cái gì? Ma Tổ La Hầu?

- Làm sao? Ngươi sợ sao?
- Chỉ cần ngươi... Không chờ chúng nó nói xong, liền bị Chu Dương thô bạo đánh gãy.
- Vậy các ngươi nhanh một chút triệu hoán lão đại của mình qua đây!

Tam đại Ma Tổ mặt đầy oán niệm, gắt gao nhìn chằm chằm hắc phù trong tay Chu Dương.

- Cái cần đã để ngươi đoạt đi, chúng ta làm sao triệu hoán?

Chu Dương rõ ràng bọn hắn nghĩ, tiện tay lại ném hắc phù cho tam đại Ma Thần. Tam đại Ma Thần cùng Phượng Hoàng toàn bộ sợ ngây người, đây là cái thao tác gì?

Đại ca, ngươi làm sao có thể trả vật cướp được lại cho Ma Thần chứ?

Vật này chính là có thể triệu hoán Ma Thần La Hầu!

Muốn chết cũng không cần làm như vậy!

Chương 443: La Hầu phân thân hàng lâm! Đến từ thái thượng, Hồng Quân cùng Thiên Đế rất nhiều Thánh Nhân chú ý, để cho Tổ Phương kéo xe

- Ha ha, xem ra ngươi đã muốn chết!
- Vậy ta liền như ngươi mong muốn!

Ma Thần vừa nhận lấy phù chiêu La Hầu, lập tức bóp nát, rất sợ Chu Dương lần nữa sử dụng thủ đoạn không biết tên cướp đi.

- Ngươi còn có thủ đoạn gì nữa? Dùng hết ra đi!

Ba người Ma Thần điên cuồng cười lớn, cười nhạo Chu Dương cuồng vọng tự đại. Rất nhanh, Chu Dương liền sẽ vì sự dốt nát của mình mà trả giá bằng máu!

La Hầu phù chiêu vừa bóp nát, sau một khắc, vô số khói đen mờ mịt, hình thành một Ma Thần mọc ra ba đầu sáu tay thân mặc Ma Khải màu đen. Hắn vừa rồi xuất hiện, toàn bộ thiên địa đều chấn động. Tam thập tam thiên, Bát Cảnh Cung, thái thượng mở mắt ra, nhìn về phía Phượng Hoàng tổ địa.

Tử Tiêu Cung, Hồng Quân!

Tử Vi Cung, Thiên Đế!

Trừ chỗ đó ra, còn có tất cả Thánh Nhân đồng dạng cảm nhận được cổ ma khí cường đại.

- Khí tức Ma Tổ La Hầu!

Không biết bao nhiêu người cảm nhận được khí tức La Hầu lóe lên liền biến mất, người cường đại trở nên không bình tỉnh nữa. Ma Tổ La Hầu chính là nhân vật một thời đại cùng Bàn Cổ, ác mộng không biết bao nhiêu người, hắn cường đại gần như đến trình độ không giảng đạo lý. Đặc biệt là Hồng Quân, sắc mặt khó coi nhất. Bởi vì thời không mang tới biến hóa, sinh ra biến số quá nhiều. Ví dụ như Thiên Đế, Tổ Long, Tổ Phượng, vốn là sinh linh Tiên Thiên chí cường bây giờ còn sống sót. Ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng một lần nữa xuất hiện.

- Cho dù ngươi sống lại một đời, ta cũng phải triệt để tiêu diệt ngươi!

Phượng Hoàng tổ địa. Thân ảnh La Hầu vừa xuất hiện, mảnh thiên địa này phảng phất như như không chịu nổi khí tức kinh khủng xuất phát từ La Hầu, thậm chí xuất hiện sụp đổ, toàn bộ không gian đều đang run rẩy, phảng phất như đang hướng về nam tử trước mặt biểu thị thần phục.

- Chỉ chút chuyện nhỏ này cũng không làm được, một đám ngu xuẩn!

La Hầu nhìn về phía tam đại Ma Thần, một câu nói, liền để cho tam đại Ma Thần run rẩy không ngừng, sau một khắc, tam đại Ma Thần vỡ nát, triệt để xóa khỏi thế gian. Toàn bộ Phượng tộc như gặp đại địch, gắt gao nhìn chằm chằm La Hầu xuất hiện trước mặt, khó có thể ức chế sợ hãi trên mặt.

- Thật khủng bố, Ma Tổ thật hung ác!

Loại cường giả này, chỉ có Tổ Phượng mới có thể ứng đối một ít.

Chu Dương mặt mộng bức

Đối phương là cái thao tác gì a?

Vừa lên sàn trước đập chết tiểu đệ mình sao?

Cái con mẹ nó, đây là tích phân của mình, cư nhiên bị người này đoạt mất!

Sai a!

Ánh mắt Chu Dương bất thiện nhìn về phía La Hầu.

- Một phá phân thân làm cái gì v, ngươi bồi thường ba người Ma Thần ngươi giết chết cho ta, nếu không, ta đánh chết ngươi

Ánh mắt Ma Tổ La Hầu tại trên thân Chu Dương quét nhìn một cái, trong mắt lóe lên vẻ kinh dị. Hắn cư nhiên nhìn không thấu Chu Dương, giống như trên thân Chu Dương bao phủ một đoàn sương mù, ngay cả hắn cũng nhìn không thấu. Cho dù chính mình chỉ là phân thân, thực lực cũng mạnh hơn phổ thông Thánh Nhân, sao có thể lai lịch một nhân loại cũng không cách nào thấy?

Trong này nhất định có gì đó quái lạ!

- Rất có ý tứ! Đã rất lâu không có gặp phải tiểu tử nào để cho ta cảm thấy hứng thú!

Ma Tổ La Hầu nói đương nhiên. Thân là Hỗn Độn Ma Thần trước khai thiên đã tồn tại, một mực sống đến bây giờ, hắn là tồn tại xưa nhất, cũng là nhân vật mạnh mẽ nhất. Đơn thuần bàn về thực lực, ngay cả Hồng Quân cũng phải kém hắn một bậc. Hắn chỉ xem Chu Dương như tiểu gia hỏa cũng có thể hiểu được.?

Thực lực Ma Tổ La Hầu rất cường đại, thế gian này không có mấy người xứng làm đối thủ của hắn?

Ít nhất người trước mắt này tuyệt đối không bên trong phạm vi này. Chu Dương có thể cảm nhận được Ma Thần La Hầu coi thường, không nén nổi cười lên.

- Qua đây, đưa đầu qua đây, nhìn ta có thể đánh ngươi thành cứt không ra!

- Một phân thân cũng dám ở trước mặt ta phách lối!

- Ngươi cũng triệu bản trở về đi! Ta thuận đường đánh chết một lượt luôn!

Ma Tổ La Hầu lạnh rên một tiếng, toàn bộ thiên địa đều chấn động, khí thế vô hình kinh khủng áp xuống, phảng phất như toàn bộ thiên địa đều sập. Chu Dương đứng tại chỗ, như gió xuân ấm áp, cảm xúc không có nửa điểm biến hóa. Ma Tổ La Hầu không khỏi nhíu mày, tên tiểu tử này thực lực còn mạnh hơn xa so sánh chính mình tưởng tượng. Lúc này mới thời gian bao lâu, tại sao lại toát ra một tiểu gia hỏa lợi hại!

Chu Dương có thể thản nhiên tiếp nhận, nhưng đám Phượng Hoàng lại không chịu nổi, từng người từng người ầm ầm bạo nổ, biến thành vô số mưa máu rơi xuống.

- Ma Tổ La Hầu! Ngươi lão ma đầu này lại còn không có chết!

Từng tiếng thanh âm vang dội, tại chỗ bỗng dưng xuất hiện ra một đầu Phượng Hoàng to lớn. Nó ngăn ở trước mặt Phượng tộc, ngăn trở khí tức.

- Nhân loại, cám ơn ngươi cứu vớt Phượng tộc, để báo đáp lại, ngươi có thể nói một cái yêu cầu đối với Phượng tộc, chỉ cần không quá mức, chúng ta sẽ đáp ứng ngươi!

Bởi vì có Chu Dương giúp đỡ, Phượng tộc mới có thể bảo toàn hơn nửa sinh lực. Đương nhiên, sở dĩ Phượng Tổ lấy lòng đối với Chu Dương, cũng bởi vì Chu Dương có thực lực, thậm chí có thể ngăn cản khí thế phân thân Ma Tổ La Hầu, chỉ dựa vào một điểm này đáng giá giao hảo..

- Có thật không?

- Yêu cầu ta đã sớm suy nghĩ xong, hiện tại liền có thể nói sao?

Tổ Phượng hơi ngẩn ngơ, mắt phượng to lớn chuyển hướng Chu Dương. Ngay cả Ma Tổ La Hầu cũng sinh ra mấy phần húng thú, hắn

tò mò Chu Dương sẽ nói tới yêu cầu gì.

- Xe của ta đã theo không kịp địa vị của ta, ta cần gấp sinh vật cường đại giúp đỡ kéo xe... Sắc mặt Tổ Phượng tối sầm lại, gia hỏa này lại muốn để cho Phượng Hoàng giúp đỡ kéo xe!

Bọn họ Phượng Hoàng cao quý sẽ không như Long Tộc, tự nguyện biến thành bò sát kéo xe. Không đợi Chu Dương nói xong, Tổ Phượng trực tiếp lành lạnh cự tuyệt.

- Phượng Hoàng trong tộc ta tuyệt đối sẽ không kéo xe cho ngươi, ngươi chết tâm đi!

Tổ Phượng nói như đinh đóng cột, không mang theo một chút chỗ trống giữ lại. Khoé miệng Chu Dương co quắp, gia hỏa này một khắc trước còn nói có yêu cầu gì cứ nói, sau một khắc liền trở mặt, thật là vô sỉ a!

Đây là hứa cho mình chi phiếu trống sao?

- Không nghĩ đến Lão Phượng hoàng không giữ chữ tín như vậy a!

Ma Tổ La Hầu ở một bên giễu cợt nói. Chu Dương nhìn về phía Ma Tổ La Hầu trở nên thuận mắt không ít.

- Ta nghĩ ngươi nói sai một chuyện, ta không phải muốn Phượng Hoàng phổ thông kéo xe cho ta... Tổ Phượng ngẩng đầu lên, trong mắt lóe lên vẻ nghi hoặc. Tên nhân loại này rốt cuộc muốn nói yêu cầu gì?

Là hắn nghĩ nhiều sao!

Hiện tại tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, nó còn phải toàn lực ứng phó Ma Tổ La Hầu, không tâm lý để ý tới Chu Dương.

- Ta muốn để ngươi kéo xe cho ta!

Chương 444: Phượng Tổ thành gà trụi lông, đấm lệch đầu ra, phượng huyết rất trân quý, cầm chậu đón lấy, đừng lãng phí

Tất cả mọi người đều bối rối, lăng lăng nhìn Chu Dương. Đối phương quá to gan lớn mật đi!

Lại muốn để cho Tổ Phượng kéo xe?

Tổ Phượng thân là sinh linh Tiên Thiên chí cường, ra đời thực lực liền vượt qua Thánh Nhân phổ thông, cường đại vô cùng. Ngay cả Hồng Quân cũng không dám để cho Tổ Phượng kéo xe!

Tên nhân loại này lại dám đưa yêu cầu như vậy!

Hắn điên rồi sao?

- Ngưu bức!
- Ta lần đầu tiên bội phục nhân loại như thế! Muốn dùng Tổ Phượng, ngươi trâu bò nhất a!
- Ngay cả ta cũng không dám nghĩ vậy a!

Nói tuy rằng nói như vậy, ánh mắt Ma Tổ La Hầu trở nên sáng lên. Hiển nhiên, hắn lần này cũng thay đổi chủ ý, nếu không, không làm thịt Phượng Tổ, để nó làm thú cưỡi cho mình đi!

Tọa kỵ có dáng điệu cùng bề ngoài bậc này, tuyệt đối có thể để Hồng Quân lão nhi sợ đái cả quần.

- Tổ Phượng, nếu không ngươi làm tọa kỵ cho ta đi!

Ma Tổ La Hầu muốn cắt râu Chu Dương!

- Má, ngươi lão tiểu tử này lăn cho ta! Tên này cũng không phải ngươi có thể cướp!
- Ha ha, cảm ơn ngươi nhắc nhở, ta có thể bắt Phượng Tổ làm thú cưỡi, để báo đáp lại, ta sẽ không đánh chết ngươi nữa!

Nhìn thấy Chu Dương cùng Ma Tổ La Hầu tranh luận muốn lấy chính mình làm thú cưỡi, Tổ Phượng phế cũng sắp muốn tức điên.

- Quả thực lấn điểu quá đáng!
- Hai người hỗn đản các ngươi! Hết thảy chết đi cho ta!

Tổ Phượng giận dữ, trên thân bốc cháy Phần Thế chi hỏa, vô luận là không gian hay là thời gian, phảng phất như đều muốn tại dưới Phần Thế chi hỏa hóa thành tro bụi. Hành gia vừa ra tay, liền có lợi hại

trong đó. Phượng Tổ thân là sinh linh Tiên Thiên chí cường, thực lực cường đại ít có người có thể địch nổi. Ma Tổ La Hầu không tiến lại thụt lùi. Nếu như bản tôn đến, hắn sẽ trực tiếp đánh ngã Phượng Tổ, nhưng bây giờ, hắn tạm thời tránh mũi nhọn sẽ tốt hơn. Tổ Phượng từng bị trọng thương, chiến lực không thể kéo dài quá lâu, một cổ tác khí, lại hai suy, ba mà kiệt. Đến khi đó, giải quyết liền ung dung hơn nhiều.

- Ngươi lão tiểu tử này không phải là muốn bắt Phượng Tổ làm thú cưỡi sao? Làm sao lại chạy trốn!

Chu Dương không khách khí chút nào giễu cợt.

- Một gia hỏa không có can đảm!

Ma Tổ La Hầu hắc hắc cười không ngừng.

- ○ Ngươi có thể, ngươi tiến lên!

Hắn không mò ra thực lực Chu Dương, nhưng dựa theo suy đoán của nó, thực lực miễn cưỡng đạt đến tầng thứ Thánh Nhân. Thực lực này đã tiêu chuẩn đứng đầu nhất, lấy thiên phú Chu Dương, thấy Ma Thần La Hầu cũng có chút động tâm.

- Ngươi suy tính lăn lộn với ta một chút không, đánh ngã Hồng Quân, chân đạp Tổ Long, cỡi Tổ Phượng, toàn bộ thiên địa đều nằm trong sự khống chế của chúng ta.

Hắn vẽ cho Chu Dương một cái kế hoạch cực kỳ hùng vĩ.

- Không cần, thứ ngươi đề nghị ta, ta hoàn toàn có thể mình làm được!

Mình làm tiểu đệ cho người khác?

Đây không tồn tại!

Ngược lại còn tạm được!

- Tổ Phượng, chính ngươi thành thật một chút, dạng này còn có thể ăn khổ sở ít một chút!

Tổ Phượng tức điên, mạnh mẽ vọt tới Chu Dương. Cuồng đồ vô tri này lại muốn để nó kéo xe, đây đối với nó là nhục nhã lớn nhất, nó sẽ để cho Chu Dương trả giá cho sự cuồng vọng của mình bằng máu!

Phần Thế chi hỏa trương lên, nhiệt độ kinh khủng đốt không gian

cháy ra hư vô hắc động. Rõ ràng, Phượng Tổ đã nổi giận đến tận cùng, lên sát tâm đối với Chu Dương.

- Hồ đồ ngu xuẩn!

Chu Dương lạnh rên một tiếng, nghênh đón Phượng Tổ vọt tới.

- Thu thập nợ!

Nắm đấm như bạo phong vũ hướng về phía Phượng Tổ rơi xuống. Tổ Phượng một khắc trước còn không ai bì nổi trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, vô số phượng vũ bay tán loạn, suýt chút nữa biến thành gà trụi lông. Phượng huyết trân quý rơi xuống, Chu Dương thấy có chút đau lòng.

- Không được, không thể lãng phí!

Chu Dương thu hồi toàn bộ phượng vũ, lấy ra chậu lớn đem phượng huyết nhỏ xuống tiếp lấy toàn bộ.

- Các ngươi dùng chậu tiếp lấy, chớ để huyết dịch lãng phí!

Ma Tổ La Hầu xem cuộc chiến còn tính toán thừa dịp hai người liều lưỡng bại câu thương, xong nhặt tiện nghi. Như thế nào cũng không nghĩ đến, Chu Dương không bị thương chút nào, Phần Thế chi hỏa kinh khủng căn bản không có tạo thành một điểm thương tổn cho Chu Dương. Ngược lại Phượng Tổ bị thương nặng, trong mắt lưu đầy kinh hãi, đến bây giờ còn chưa có lấy lại tinh thần. Đây là bị tỉnh mộng sao?

Thực lực nhân loại xa xa mạnh hơn chính mình tưởng tượng, cho dù so với mình bản tôn, cũng không hề yếu hơn...

- Ngươi rốt cuộc là ai?

- Thế nào sẽ có thực lực kinh khủng như thế!

Tổ Phượng lúc này thật kinh hãi!

Vừa rồi đối với mặt Chu Dương, Tổ Phượng sâu sắc cảm nhận được khí tức tử vong. Loại cảm giác này, vô luận là cùng đối thủ cũ Tổ Long giao thủ, hay là từng theo Hồng Quân, Tổ Long liên hợp đối kháng Ma Tổ La Hầu cũng chưa từng xuất hiện loại cảm giác này.

Quá đáng sợ!

Chẳng trách cái gia hỏa này dám hò hét muốn thu mình làm thú cưỡi!

- Ta đã nói qua cho ngươi?
- Ta là chủ nhân ngươi, kéo xe cho ta là vận mệnh ngươi vô pháp trốn!
- Trước ngươi không phải nói sẽ đáp ứng yêu cầu ta sao?
- Hiện tại, nhất liền lập tức đáp ứng, nếu không, ta sẽ đánh chết ngươi!

Lúc trước Chu Dương nói những lời này, vô luận là Phượng Tổ hay là Ma Tổ La Hầu, đều sẽ xem những lời này trở thành chê cười, nhưng bây giờ, bọn họ không thể không thận trọng đối đãi. Nhân loại lúc nào xuất hiện tồn tại mạnh mẽ như vậy?

Bọn họ không phải tượng đất Nữ Oa tạo ra sao?

Ngay cả Nữ Oa cũng không phải là đối thủ của bọn họ, một tượng đất làm sao lại mạnh như vậy?

- Ta tuyệt đối sẽ không khuất phục!

Ánh mắt Tổ Phượng băng lãnh, mở miệng phun ra lửa hướng về phía Chu Dương lướt đến.

- Chim nhỏ không nghe lời, sẽ bị giáo huấn!

Thân thể Chu Dương trở nên to lớn, không nhỏ hơn Tổ Phượng chút nào, hai cái tay bắt lấy đầu Tổ Phượng đấm liên tục.

- Có phục hay không!
- Ta tuyệt đối sẽ không kéo xe cho ngươi! Ngươi chết tâm đi!
- Mẹ! Ngươi có phục hay không!

Chu Dương cưỡi ở trên thân Tổ Phượng, nắm đấm như mưa rơi xuống, đấm đầu Phượng Tổ lệch ra!

- Ngươi tuyệt vọng đi, cho dù ta chết cũng sẽ không kéo xe cho ngươi!
- Vậy trước tiên thu ngươi một ít thực lực để ngươi có thêm chút giáo huấn!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ năm vạn năm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được lực lượng 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được Phần Thế chi hỏa. »

- Lực lượng của ta! A! Ngươi cuối cùng đã làm cái gì đối với ta?

Tổ Phượng cảm giác sức cùng tuổi thọ của chính mình toàn bộ vĩnh cửu biến mất một mảng lớn, phảng phất như bị một loại lực lượng đặc thù nào đó tước đoạt.

- Ta biết sau khi ngươi chết còn có thể trọng sinh!
- Nhưng nếu như ngươi không có lực lượng! Ta không tin ngươi còn có thể trọng sinh!
- Vừa lúc, ta có thể tước đoạt lực lượng của ngươi!

Chu Dương cười lên, giống như một ác ma!

Chương 445: Phượng Hoàng nổ đến xốp giòn, Ma Tổ La Hầu tiểu bằng hữu cách vách đều tham khóc! Tổ Phượng cúi đầu

Tâm can Tổ Phượng trực chiến, không nghĩ đến nhân loại còn có loại năng lực này. Chu Dương đoán không sai, sở dĩ Tổ Phượng không sợ chết, cũng bởi vì tử vong xong, còn có thể dục hỏa trùng sinh. Không có lực lượng bản nguyên, nó còn có thể làm được một điểm này sao?

Đáp án dĩ nhiên là không được!

Không thể!

- Không biết thịt phượng hoàng ăn có ngon hay không?
- Nếu như ngươi không đáp ứng ta, ta sẽ đem Phượng Hoàng, Thanh Loan và các loài chim, chỉ cần có liên hệ với ngươi hết thảy nướng ăn toàn bộ, ân, có lẽ nổ ăn cũng không sai!

Đám Phượng Hoàng tức giận nhìn đến Chu Dương, từng người từng người lòng đầy căm phẫn. Nhưng mà, đến lúc Chu Dương nói đến nướng nổ Phượng Hoàng thì, toàn bộ Phượng Hoàng đều bị dọa thành chim cút. Bọn họ tin tưởng, Chu Dương có thực lực làm được. Tình huống lúc trước không tốt sao?

Chu Dương còn giúp Phượng tộc đánh chết nhiều ma vật như thế!

Rốt cuộc là từ khi nào thì bắt đầu, hai người trở mặt?

Hoặc là Chu Dương lần lượt bị lạnh nhạt, bị đãi ngộ không công bằng bắt đầu sao!

- Ta hiện tại đếm tới mười, nếu như ngươi không đáp ứng, ta sẽ nổ ăn toàn bộ Phượng Hoàng.

Tổ Phượng giận tím mặt.

- Đây là ân oán cá nhân ta với ngươi, ngươi dựa vào cái gì lấy chúng nó uy hiếp ta!
- Có bản lãnh hướng về phía ta đến!

Nó không muốn để Phượng Hoàng nhất tộc bị liên lụy.

- Ngươi lẽ nào quên rồi sao?
- Tính mệnh bọn họ đều là ta cứu, cho dù ta tước đoạt tính mệnh bọn họ, cũng là một sự tình rất công bình.
- Một!

Chu Dương bắt đầu đếm số.

- Ta có thể đổi một cái chết hay không, ta khá là yêu thích bị luộc ăn, dạng này còn có thể chết đẹp một chút!

Một Phượng Hoàng mở miệng đề nghị với Chu Dương.

- Mãnh liệt phản bác, ta chỉ thích nổ ăn!
- Phượng Hoàng nổ đến xốp giòn, Ma Tổ La Hầu tiểu bằng hữu cách vách đều tham khóc!

Ma Tổ La Hầu.

- ? ? ?
- Chín! Chết đi!!!
- Ngươi còn chưa cân nhắc 2 3 4, 5 6 7 8 đó! Sắc mặt Tổ Phượng cực không xoắn xuýt, không nghĩ đến Chu Dương trực tiếp đọc số 9.
- Giáo sư số học của ta chỉ dạy ta 1, 9 cùng 10, ngươi có thể làm gì ta?
- Vậy ta liền bắt đầu nổ tiếp đây!

Hư không vô số hơi thở kim loại bay qua đây, biến thành một cái nồi to lớn, nhiệt độ dầu trong nồi trong nháy mắt tăng lên cao nhất, toàn bộ quá trình dùng không đến một giây thời gian.

- A, ta không muốn chết!

Dọa đám Phượng Hoàng sợ, cả tổ Phượng cũng không đối thủ, bọn họ làm sao có thể đối phó Chu Dương đại ma vương?

Một ít Phượng Hoàng muốn chạy, lại phát hiện mình không cách nào di động, ngưng kết tại không trung. Xiềng xích vô hình trói buộc chúng nó lại, chậm rãi kéo về chảo dầu.

- 10!
- Yên tâm, ta cũng sẽ đưa ngươi vào chảo dầu, để các ngươi cùng nhau đoàn tụ!

Phượng hoàng cầu cứu, cộng thêm Chu Dương nói câu sau cùng, triệt để phá vỡ phòng tuyến trong lòng Tổ Phượng, nó rốt cuộc cúi đầu cao ngạo xuống.

- Ta nguyện ý kéo xe cho ngươi!
- Lập tức thả bọn họ!

Kéo xe mặc dù mất thể diện, ít nhất còn có thể bảo vệ tính mạng của

mình , vì Phượng tộc , vì có thể sống được, thất lạc có chút mặt mũi không tính là gì.

- Lúc này mới ngoan, từ nay về sau, chúng ta chính là người một nhà!

Chu Dương tản chảo dầu ra, toàn bộ Phượng Hoàng bắt lại được phóng thích

- Phượng Hoàng nhất tộc các ngươi ai xinh đẹp nhất, có thể giới thiệu cho ta, ta có thể cùng Phượng tộc các ngươi tiến hành giao lưu càng thâm nhập.

- Ta thế nào? Tổ Phượng không quá hiểu ý tứ của Chu Dương, cho là tăng tiến quan hệ. Mình đã kéo xe cho Chu Dương, đã nhận mệnh. Nhìn thấy Tổ Phượng giương mắt bu lại, Chu Dương không khách khí chút nào nói.

- Ngươi quá già rồi!..

- Người anh em, ngưu bức!

- Lần này ta quấy rầy, tạm biệt từ đây, không cần đưa tiễn!

Ma Tổ La Hầu tự nhận không phải đối thủ Chu Dương, nhìn thấy Chu Dương đã thu phục Tổ Phượng, lập tức muốn chuồn mất.

- Ngươi giết ba người Ma Thần của ta, món nợ này ta còn chưa tính với ngươi đâu!

- Nói đi, ngươi làm sao bồi thường ta?

- ? ? ?

Ba người Ma Thần là thủ hạ của ta!

Làm sao lại thành người của ngươi rồi?

Nói dối cũng không cần như vậy chứ, da mặt ngươi làm sao lại dầy như vậy chứ?

Chỉ là hắn không rõ, Chu Dương nhìn thấy ba người Ma Thần xong, liền định giết chết bọn nó đổi thành tích phân. Kết quả không nghĩ đến bọn họ triệu tập lão đại tới, kết quả lão đại tiện tay giải quyết bọn họ. Ma Tổ La Hầu hiểu rõ lấy thực lực phân thân không phải đối thủ Chu Dương, quả quyết nhận sai. Mình thực lực phân thân Thánh Nhân này rất trân quý, cũng không thể chết ở chỗ này. Bồi thường

liền bồi thường đi!

- Đây là một kiện hỗn độn linh bảo năm xưa ta lấy được, Huyền Giới thước.

- Bên trong có hàng ngàn tiểu thế giới, còn có sẵn tác dụng thần kỳ không thể tưởng tượng nổi!

Không thể không nói, Ma Tổ La Hầu đưa ra đại thủ bút, tiện tay bồi thường một kiện chính là hỗn độn linh bảo có thể so với siêu thần khí.

Chu Dương nhận lấy Huyền Giới thước, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng. Có vật này, mình không tính là lỗ vốn. Bất quá...

- Tiếp theo đến phiên ngươi!

- Ngươi cũng là của ta, ngươi muốn rời khỏi, nên lấy cái gì mua mạng?

- ? ? ?

Tròng mắt Ma Tổ La Hầu suýt chút nữa từ trong hốc mắt rơi ra, người này quá vô sỉ đi!

Hắn làm sao có thể dạng này!

Nhưng mà, phân thân không đánh lại, hắn cũng rất tuyệt vọng.

- Đây là một kiện hỗn độn linh bảo ta lấy được, thiên địa Huyền Hoàng kính, có thể phân m Dương, định sinh tử, đoạt mệnh lý, không nhập luân hồi.....

Chu Dương đắc ý nhận lấy hỗn độn linh bảo này. Hắn nhìn về phía Ma Tổ La Hầu càng ngày càng thuận mắt, không nghĩ tới gia hỏa này là dê béo.

- Chỉ có những vật này sao?

- Lẽ nào giá cả ngươi chuộc thân còn kém hơn ba vị Ma Thần sao?

Ma Tổ La Hầu cũng sắp muốn tức điên, hắn hiện tại chỉ hận mình tại sao không sớm chạy trốn, nhất định phải lưu lại xem cuộc vui. Lúc này ngược lại tốt, đem mình nhập vào!

- Thế nhưng trên người ta đã không còn bảo vật...

Ma Tổ La Hầu có chút bất đắc dĩ, lần này tới là phân thân, tự nhiên không thể nào mang quá nhiều trọng bảo, phần lớn bảo vật tại trên thân bản tôn. Tổ Phượng nhìn thấy Ma Tổ La Hầu ăn quả đắng, trên mặt rốt cuộc lộ ra nụ cười. Nghĩ không ra Ma Tổ La Hầu cũng có hôm nay, thật là hả lòng hả dạ.

- Không có bảo vật...
- Vậy liền đưa mệnh bồi thường đi!

Ma Tổ La Hầu như thế nào cũng không nghĩ đến Chu Dương đang đùa bỡn hắn, giận đến liên tục nổi giận.

- Tiểu nhi vô sỉ, ta sẽ để cho ngươi hối hận!
- Không, ngươi sẽ không!

Trong nháy mắt Chu Dương xuất hiện ở bên cạnh Ma Tổ La Hầu, trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện toái phiến Bàn Cổ khai thiên phủ, hướng về phía Ma Tổ La Hầu vung chặt xuống.

- Bàn Cổ... Ầm!

Ma Tổ La Hầu tại chỗ bạo nổ, Chu Dương nhẹ nhàng thu hồi Bàn Cổ khai thiên phủ toái phiến.

« chúc mừng túc chủ đánh chết Ma Tổ La Hầu phân thân, thu được tích phân 10 ức điểm. »

Chương 446: Hai cái Cửu Long Thiên Đế Liễn! Gõ trúc giang Thiên Đế, Tổ Phượng sáng thế liễn!

Ma Tổ La Hầu phân thân chết!

Tổ Phượng không có cảm thấy ngoài ý muốn, bởi vì đây đã sớm tại trong dự liệu nó. Đây là chấn nhiếp đối với ta sao?

Chu Dương có thể dễ như trở bàn tay giết chết Ma Tổ La Hầu phân thân, cũng có thể dễ như trở bàn tay giết chết mình. Đương nhiên, việc này không khiến Phượng Tổ khiếp sợ, kinh hãi nhất thuộc về

Chu Dương vừa rồi lấy ra tàn khuyết Bàn Cổ khai thiên phủ. Nàng xác thực tin chính mình mới vừa rồi không có nhìn lầm. Bàn Cổ khai thiên phủ!

Phượng Tổ với tư cách tồn tại xưa nhất, sinh linh mạnh mẽ Bàn Cổ khai thiên xong liền đản sinh, tự nhiên biết rõ Bàn Cổ khai thiên phủ. Đây là Sáng Thế Thần binh, chí bảo mở ra thế giới!

Trên trời dưới đất, vũ khí độc nhất vô nhị tuyệt thế. Loại binh khí này, không phải Chúng Thánh không muốn, mà nó đã sớm hư hại. Khỏi cần phải nói, chỉ là vũ khí sau khi Bàn Cổ khai thiên phủ vỡ vụn diễn hóa, đã khiến Chúng Thánh cướp bể đầu. Bàn Cổ Kỳ, Thái Cực Đồ, Hỗn Độn Chung... Mỗi một loại đều bị đại năng chiếm cứ. Nếu như Bàn Cổ khai thiên phủ còn nguyên, toàn bộ Thánh Nhân đều sẽ trở nên điên cuồng. Bởi vì khai thiên này đã được đóng quan hệ tầng thứ cao hơn bên trên Thánh Nhân, đại biểu lực lượng vô địch!

- Đây là Bàn Cổ khai thiên phủ toái phiến sao?
- Nó không phải đã diễn hóa thành ba kiện chí bảo sao?

Không phải chư thánh không muốn gọp đủ ba kiện chí bảo, lại lần nữa để nó biến trở về Bàn Cổ khai thiên phủ. Nhưng mà, không biết mất đi thứ gì, cho dù ba kiện chí bảo lại lần nữa được thu góp, cũng không cách nào biến thành sáng thế thần khí. Đã như thế, một cách tự nhiên chư thánh bỏ đi cái ý nghĩ này. Không nghĩ đến Phượng Tổ cư nhiên lần nữa thấy cái chí bảo khai thiên này... À nhầm Tàn phiến.

- Đúng vậy!
- Dùng nó giết người thật thuận tay!

Chu Dương cười nói.... Bàn Cổ khai thiên phủ, sáng thế thần khí đứng đầu nhất, làm sao có thể không lợi hại?

Có thể khai phá Đại Thiên thế giới, chém người đương nhiên thoải mái. Tổ Phượng rất muốn hỏi Chu Dương làm sao đạt được chí bảo tàn phiến, đây dù sao liên quan đến bí mật bí ẩn nhất Chu Dương, cho dù là người thân nhất cũng không dám tiết lộ. Huống chi, nó chỉ là kéo xe cho Chu Dương... Ầm!

Trên bầu trời từng đạo khí tức to lớn hàng lâm, Hồng Quân người thứ nhất hàng lâm. Tiếp theo là thái thượng, Thiên Đế, Nguyên Thủy rất nhiều Thánh Nhân. Bọn họ vừa rồi, ánh mắt ngay tại địa phương Ma Tổ La Hầu dừng lại qua lớn vởn.

- Nguyên Phượng, Ma Tổ La Hầu đâu?

- Lão ma đầu này đi đâu?

Tổ Phượng vừa muốn trả lời, liền bị Chu Dương vỗ đầu nó một cái.

- Không trả tiền, cự tuyệt trả lời vấn đề!

Chu Dương nói không khách khí chút nào. Ánh mắt của mọi người Thánh Thân quét qua, cư nhiên không nhìn thấy Tổ Long, cái này khiến hắn thất vọng. Tổ Phượng lập tức thức thời ngậm miệng lại, không nói một lời đi theo sau lưng Chu Dương, hướng phía Cửu Long Thiên Đế Liễn đi tới.

Chúng Thánh đều hoài nghi mình vừa rồi hoa mắt, vừa rồi nhân loại kia đánh Tổ Phượng?

Hơn nữa Tổ Phượng không có phản kháng, ngược lại ngoan ngoãn đi theo sau lưng nhân loại?

Ai có thể nói cho ta rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Vốn là lấy thủ đoạn thánh nhân, dễ như trở bàn tay biết rõ chuyện xảy ra tại đây. Nhưng mà bên trong nơi đây lúc này đã sớm bố trí vạn ma đại trận, nếu không phải khí tức Ma Tổ La Hầu quá mạnh mẽ, lóe lên một cái rồi biến mất, mọi người thậm chí không thể nhận thấy được Ma Tổ La Hầu đến. Nhưng mà, cuối cùng bọn hắn vẫn đến chậm một bước, Ma Tổ La Hầu đã biến mất không thấy.

Hắn chạy trốn sao?

Đây không giống phong cách Ma Tổ La Hầu, hắn làm việc bá đạo vô cùng, Thánh Nhân phổ thông đến năm sáu người cũng không chế trụ được hắn. Trừ phi giống như Hồng Quân đại đạo thánh nhân mới có thể ngăn cản Ma Tổ La Hầu.

- Lần này tới không phải bản tôn, hẳn là phân thân! Nếu không khí tức không thể nào yếu như vậy!

- Chẳng lẽ đã bị nguyên Phượng đạo hữu giải quyết!

Một cách tự nhiên bọn họ nghĩ tới trên đầu Nguyên Phượng, tuy rằng Chu Dương vỗ đầu Nguyên Phượng một hồi, để cho Chúng Thánh rất ngạc nhiên. Có lẽ là bởi vì Nguyên Phượng cùng tên nhân loại này tương đối thân mật, mới có thể dễ dàng tha thứ như thế. Không thấy Ma Tổ La Hầu, Chúng Thánh rối rít chuẩn bị tản đi.

- Ai cầm Bàn Cổ Kỳ, Thái Cực Đồ, còn có Hỗn Độn Chung trong tay, qua đây một chuyến. Chu Dương không khách khí chút nào nói. Hiếm thấy chư thánh tề tụ một lần thì nên lấy luôn một thể, nếu không mình còn cần đi tìm từng nhà vậy sẽ rất cực. Đây là nhân loại nơi nào nhô ra?

Lẽ nào bởi vì có Phượng Tổ hỗ trợ, liền dám bất kính đối với chư thánh. Thật may Nữ Oa không ở đây, nếu không, bọn họ liền phải cố gắng chất vấn Nữ Oa, người tạo nàng cư nhiên dám lớn lối như vậy!

Thiên Đế người thứ nhất đi tới, ánh mắt tại trên Cửu Long Thiên Đế Liễn lởn vởn, sắc mặt cổ quái.

- Tiểu bằng hữu, xe của ngươi làm sao giống ta như vậy?

- Không đúng, quả thực hoàn toàn tương tự!

- Ngao cuồng, là ngươi sao?

Thiên Đế hướng một đầu Kim Long dò xét hỏi....

- Gặp qua Thiên Đế!

Thiên Đế thuận tay kẽ vẫy, hắn cũng triệu ra Cửu Long Thiên Đế Liễn, hai chiếc Cửu Long Thiên Đế Liễn giống nhau như đúc, 18 Kim Long mỗi người nhìn về phía đối phương, không khỏi mắt lớn trừng mắt nhỏ. Tình huống gì?

Lúc này không chỉ kinh động Thiên Đế, tất cả mọi người đều kinh sợ. Làm sao sẽ xuất hiện hai Thiên Đế tọa giá?

Hơn nữa Kim Long kéo xe lại giống nhau như đúc!

Cái này quá khác thường!

- Thiên Đế, lẽ nào bởi vì ngươi xe quá rêu rao, cả hàng bắt chước cũng xuất hiện rồi!

Đây là khả năng duy nhất. Cửu Long Thiên Đế Liễn bị mô phỏng rồi...

- Tiểu hữu, ngươi làm sao lại bắt chước ta!

- Làm sao cả xe của ta cũng ngụy tạo chứ?

- Vạn nhất ngươi đánh tên tuổi của ta giả danh lừa bịp làm sao bây giờ? !

- Không sao, ta lập tức sẽ muốn cải tạo, rất nhanh liền không giống nữa! Ta cũng lười dùng tên tuổi của ngươi!

Chu Dương đột nhiên hai mắt tỏa sáng, nhìn về phía Thiên Đế nói.

- Ngươi quan hệ không tệ cùng Long Tộc đúng không!

- Nếu không ngươi mua chín Kim Long đi, suy nghĩ một chút, 18 Kim Long kéo xe há chẳng phải càng khí phái!

Không nghĩ đến người này thế mà còn rao bán hàng tại chổ... Bất quá, xác thực Thiên Đế rất động lòng. Số lượng Kim Long Long Tộc có hạn, rất khó lại tìm được chín Kim Long tương tự, nếu như có thể thu chín Kim Long này cũng không tệ. Chu Dương cũng không sợ hắn đổi ý, thuận tay liền đem chín Kim Long ném cho Thiên Đế.

- Ngươi muốn cái gì?

Thiên Đế rất hứng thú hỏi.

- Bàn Cổ Kỳ, Thái Cực Đồ, còn có Hỗn Độn Chung đều được, những bảo vật khác ta không có hứng thú. ? ? ?

Chín Kim Long cấp Thần Thoại, ngươi đòi ta Bàn Cổ Kỳ chí bảo cấp bậc này, ngươi thật cho rằng ta là kẻ đần độn!

Vừa lúc thái thượng, Nguyên Thủy đi tới sắc mặt hơi đen. Gia hỏa này ở ngay trước mặt bọn họ đánh chủ ý chí bảo của bọn họ, chẳng lẽ không biết chữ chết viết như thế nào sao?

- Tổ Phượng, còn chờ cái gì? Nhanh một chút qua đây kéo xe!

Ngay tại bên trong ánh mắt Chúng Thánh khiếp sợ, Tổ Phượng đi tới địa phương cửu long đã từng ngốc quá, kéo Cửu Long Thiên Đế Liễn. Hiện tại hẳn gọi Phượng Tổ sáng thế liễn!

Chương 447: Muốn Hỗn Độn Chung, trước tiên từ trên thi thể ta bước qua! n, cầm Hỗn Độn Chung cẩn thận, lúc nãy nói đùa

- Ngươi sau này phải ngoan ngoãn nghe lời, nếu không, ta sẽ

không cho ăn cơm!

Chu Dương nhìn đến Tổ Phượng kéo xe, trong mắt nhiều hơn một chút nụ cười. Nhưng mà, chư thánh vây xem lại triệt để bối rối. Tổ Phượng kéo xe?

Rốt cuộc là cái thế giới này quá điên cuồng, hay là con mắt ta xảy ra vấn đề?

Mặt Hồng Quân một mực không biểu tình, phảng phất như chuyện gì cũng không để ở trong lòng cũng thay đổi. Ngay cả hắn cũng không dám để cho Phượng Tổ kéo xe!

Tên nhân loại này cuối cùng làm sao làm được!

Cho đến giờ phút này, bọn họ mới bắt đầu nhìn thẳng Chu Dương. Dù sao nhân loại đối với Thánh Nhân đến nói là tầng thứ quá thấp. Thực lực người mạnh nhất cũng bất quá mới miễn cưỡng đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, thực lực nhân loại đến thần thoại hoặc là tầng thứ Thiên Tiên đã ít lại càng ít. Nhân loại không được Thánh Nhân coi ra gì. Cho dù bọn họ hiện tại là nhân vật chính thiên địa cũng vậy. Nhân vật chính Thiên địa một mực thay đổi, duy nhất không thay đổi chính là Thánh Nhân bọn hắn. Người không thành thánh, cuối cùng chỉ là kiến hôi. Nhưng mà, hôm nay Chu Dương xuất hiện liền cho bọn hắn một cái tát. Tổ Phượng cao ngạo hôm nay cư nhiên bị nhân loại nô dịch, chuyện này nếu như truyền đi, không biết sẽ để bao nhiêu người kinh ngạc đến chết. Nhưng sự thật đặt ở trước mắt bọn họ, cũng không cần bọn họ không tin. Chuyện quỷ dị phát sinh, thân là Thánh Nhân, bọn họ cư nhiên không nhìn thấu thực lực Chu Dương, quá khó có thể tin.

- Ngươi làm gì ngẩn ra a! Nhanh một chút đưa thứ ta muốn cho ta, nếu không, ta đánh chết ngươi!

Thiên Đế nhìn đến Chu Dương, cảm xúc ngưng trọng. Nếu như không có nhìn thấy tràng diện Chu Dương nô dịch Phượng Tổ, Chu Dương nói những lời này, hắn chỉ có thể xem thành đùa giỡn. Nhưng bây giờ, Thiên Đế không thể không thận trọng đối đãi.

- Chín Kim Long ta không cần!

Thiên Đế không mò ra thực lực Chu Dương, không muốn vô duyên vô cớ trêu chọc một cường địch, lập tức từ chối. Đối phương có thể nô dịch Tổ Phượng, liền coi hắn là cường giả cấp bậc ngang hàng đi... Sau này còn dài, chỉ cần thực lực Chu Dương không đủ, có rất nhiều cơ hội lấy lại danh dự.

- Hử ? Đồ của ta ngươi muốn trả là có thể trả sao?

- Ngươi đã cầm chín Kim Long! Không bỏ ra nổi thứ ta muốn, ta không thể làm gì khác hơn là đánh chết ngươi!

Chu Dương trực tiếp tuyên bố uy hiếp. Nếu cầm đồ của mình, liền xem như hắn thầm chấp nhận trả giá, không lấy ra vật mình muốn sao được?

Điều này cũng quá bá đạo đi!

Từ trước tới nay chưa từng gặp qua người ép mua ép bán như vậy!

- Ngươi biết Hỗn Độn Chung trong tay ta, cố ý gài ta đúng không?

Ngữ khí Thiên Đế trở nên sâm lạnh lên. Hỗn Độn Chung là thịt lòng của mình, tuyệt đối sẽ không bán ra.

- Muốn Hỗn Độn Chung của ta, trước hết từ trên thi thể của ta bước qua!

Thiên Đế nói trảm đinh cắt đinh, không mang theo một tia chỗ trống quay về.

- Ta chờ ngươi nói lời này!

- Đến a!

Chu Dương ngoắc ngoắc đầu ngón tay. Thiên Đế vốn nhìn Tổ Phượng một cái, nhìn thấy nó không có biểu thị, hoàn toàn yên tâm. Đã như thế, chí ít có thể giảm bớt một đại địch.

- Ta ngược lại muốn nhìn một chút nhân loại có tư cách gì ở trước mặt ta cuồng vọng.

Tượng đất cũng có 3 phần lửa, Thiên Đế thân là chúa tể chí cao vô thượng, thống ngự Chư Thiên, địa vị siêu phàm. Vô luận là Thánh Nhân hoặc là Hồng Quân, đều phải cho hắn mấy phần mặt mũi, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai trắng trợn đối với hắn như thế.

- Ngươi không phải muốn Hỗn Độn Chung sao? Vậy ta trước hết để ngươi mở mang kiến thức uy lực của nó một chút!

Thiên Đế lật tay lấy ra một cái cổ chung, có màu hỗn độn Huyền Hoàng. Thân chuông ra Nhật Nguyệt tinh thần, địa thủy hỏa phong vờn quanh bên trên, trong chuông có sơn xuyên đại địa, Hồng Hoang

vạn tộc ẩn hiện trong đó. Hào quang năm màu chiếu sáng Chư Thiên, hỗn độn thánh uy chấn nhiếp hoàn vũ. Hỗn Độn Chung huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng. Có thể giam cầm thời gian, trấn áp không gian, mặc cho bảo vật thần binh gì công kích và tất cả pháp thuật thần thông tổn thương. Có sẵn công phạt phòng ngự nhất thể, tại trên tiên thiên đã đứng ở thế bất bại. Tiếng chuông cuồn cuộn, vũ trụ huy hoàng, thiên địa thất sắc, càn khôn giao động, hỗn độn chí bảo chi uy hiển lộ không thể nghi ngờ. Chu Dương đứng tại chỗ, trong mắt sáng lên. Thái Cực Đồ cùng Bàn Cổ Kỳ Chu Dương đã biết rõ tại trong tay người nào, duy chỉ có Hỗn Độn Chung là không biết. Mình đang ngủ gật, kết quả có người đưa gối đầu cho mình.

- Nếu ngươi thành tâm thành ý đưa tới, vậy ta sẽ không khách khí!

Chu Dương nói tay trực tiếp nắm lấy Hỗn Độn Chung.

- Tìm chết!

Hào quang Hỗn độn Huyền Hoàng loé lên, địa thủy phong hỏa đều hiện, không gian cùng thời gian ngưng kết, tất cả đều biến thành sân nhà Thiên Đế. Uy lực cường đại bậc này, duy chỉ có Thánh Nhân có thể kéo thời gian cùng sông dài vận mệnh cách người mới có thể đánh vỡ. Những người khác, không có thủ đoạn khắc chế đối ứng, nhất định chính là thịt gà đưa tới cửa, dựa vào Hỗn Độn Chung liền có thể mạt sát. Chu Dương là người bình thường sao?

Hắn chính là Sáng Thế Thần!

Năng lực thời gian và không gian hắn cũng đã sớm nắm giữ!

- Bảo bối tốt!

Món bảo vật này tác dụng thần kỳ vô cùng, có thể nói là bảo vật mạnh nhất trừ sáng thế vương miện cùng Bàn Cổ khai thiên phủ toái phiến Chu Dương nhìn thấy!

Không hổ là hỗn độn chí bảo!

Bàn Cổ khai thiên phủ toái phiến!

- Thời gian, không gian tất cả thuộc về ta chưởng khống!

Chu Dương trực tiếp đoạt lại quyền khống chế thời gian cùng không gian. Vô luận như thế nào hỗn độn chí bảo cũng không cách nào cùng sáng thế vương miện so sánh. Cho dù mình chỉ là cấp bậc Sáng Thế

Thần nhập môn, cũng không phải Hỗn Độn Chung có thể so sánh. Không đợi Thiên Đế khống chế Hỗn Độn Chung công kích Chu Dương, mình đã bị thời gian và không gian giam cầm, chỉ có thể trơ mắt nhìn Chu Dương nắm Hỗn Độn Chung, liền giống như đồ đạc của mình, tiện tay thu vào. Đây chính là bảo bối bản mệnh a!

Thiên Đế muốn khóc!

Có Hỗn Độn Chung cũng không đánh lại, không có Hỗn Độn Chung liền càng không phải đối thủ Chu Dương.

- Ta nhận sai rồi!
- Hỗn Độn Chung quy ngươi rồi!

Nhìn thấy Chu Dương còn muốn động thủ, Thiên Đế quả quyết thừa nhận.

- Ngươi không phải nói, muốn lấy được Hỗn Độn Chung, liền phải trên thi thể ngươi bước qua sao?
- Ta còn chưa đánh chết ngươi mà!
- Ngươi liền xem như ta vừa rồi thả cái rắm! Ngươi lấy Hỗn Độn Chung đi, mọi người liền xem như chuyện gì cũng chưa có phát sinh qua. Thiên Đế không nghi ngờ Chu Dương có thực lực đánh chết mình, chỉ đành phải cúi đầu.
- Lần này quy củ thay đổi!
- Ngươi bây giờ là tù binh, cầm bảo bối chuộc mạng, nếu không, ta có thể đánh chết ngươi!

Thiên Đế hận đến cắn răng nghiến lợi.

- Ngươi đã cầm Hỗn Độn Chung của ta, làm người không được lòng tham không đáy!

Chu Dương chẳng muốn cùng gia hỏa hồ đồ ngu xuẩn nói nhảm nhiều.

- Ta từ trên người ngươi cầm ít đồ bồi thường!

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tuổi thọ năm vạn năm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ

thu được lực lượng 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được thể chất 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được nhanh nhẹn 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được tinh thần 50000 điểm. »

« keng, thần chi đánh cắp phát động thành công, chúc mừng túc chủ thu được ngang áp Chư Thiên. »

- Lực lượng của ta! Thiên Đế gào thét bi thương không ngừng, bộ dáng kia phảng phất như cha mẹ chết.

- Hiện tại đến phiên các ngươi!

Chu Dương nhìn về phía thái thượng cùng Nguyên Thủy.

Chương 448: Lực chiến Tứ Thánh! Đánh nát Nguyên Thủy! Bàn Cổ Kỳ tới tay

Thái thượng cùng Nguyên Thủy bối rối, đây là tình huống gì?

Thiên Đế cư nhiên bị người đè xuống đất mạt sát!

Ngay cả Hỗn Độn Chung năng lực trấn áp thời không cũng không có tác dụng đối với Chu Dương, ngược lại Thiên Đế bị thời không trấn áp. Để bọn hắn khiếp sợ nhất là khí tức cùng thực lực Thiên Đế nhanh chóng ngã xuống, làm cho người ngoài ý muốn. Thực lực tên nhân loại này rốt cuộc là gì?

Thực lực hai người cùng Thiên Đế xê xích không nhiều, Thiên Đế không phải là đối thủ, như vậy, hai người bọn họ cũng không phải là đối thủ Chu Dương.

- Ta muốn Bàn Cổ Cờ cùng Thái Cực Đồ các ngươi, ra giá đi!

- Nếu mà các ngươi không muốn đưa ra, ta không thể làm gì khác hơn là sử dụng một chút xíu thủ đoạn nhỏ. Nói xong, Chu

Dương siết quả đấm một cái, một bộ bộ dáng bất cứ lúc nào chuẩn bị đánh người. Bàn Cổ Kỳ cùng Thái Cực Đồ Chu Dương nguyện nhất định phải có!

Cho dù hai món báu vật này thuộc về thái thượng cùng Nguyên Thủy thì thế nào?

Ta nhìn trúng chính là của ta !

- Khinh người quá đáng!

Thái thượng cùng Nguyên Thủy giận đến ria mép nhảy lên. Thân là Tam Thanh Thánh Nhân, cường giả hiếm có giữa thiên địa, uy danh vang dội, ít có người có thể cùng sánh vai. Tam Thanh được người giữa hương hỏa, địa vị cao cả. Như thế nào cũng không nghĩ đến hôm nay cư nhiên bị nhân loại đến bặt nạt, mở màn liền đòi bọn hắn Bàn Cổ Kỳ cùng Thái Cực Đồ. Trọng bảo như vậy há có thể giao cho người khác?

- Nếu mà các ngươi không muốn, ta không thể làm gì khác hơn là đánh tới các ngươi đồng ý!

Nụ cười Chu Dương rất rực rỡ, từng bước một hướng về thái thượng cùng Nguyên Thủy ép tới gần. Vốn mặt Thiên Đế biến thành nhăn nhó, không chỉ Hỗn Độn Chung trọng bảo như vậy bị đoạt, còn giảm bớt rất nhiều lực lượng, cái này khiến hắn cực kỳ tức giận. Hôm nay nhìn thấy thái thượng cùng Nguyên Thủy cũng gặp phải loại tình huống này, trong tâm trở nên vững vàng. Người chưa trải qua tai nạn thì chưa biết sợ.

- Tiểu hữu, ngươi không nên quá mức!

- Tham niệm trọng bảo người khác không phải một chuyện tốt!

Hồng Quân cùng mấy vị Thánh Nhân đứng ra thay thái thượng cùng Nguyên Thủy xuất đầu. Bọn họ đối với cách làm Chu Dương cảm thấy bất mãn. Làm sao bọn họ biết được Chu Dương đòi thái thượng cùng Nguyên Thủy bảo vật, xong liền sẽ đến phiên bọn họ hay không!

Quan hệ này đến tự thân lợi ích, không thể không xuất đầu. Thiên Đế ở một bên thấy liền muốn khóc. Lúc trước các ngươi tại sao không thay ta xuất đầu!

Chẳng lẽ bởi vì ta không được thích sao?

- Trả Hỗn Độn Chung lại Thiên Đế, tiểu hữu, làm người không nên quá bá đạo

Thiên Đế kích động nước mắt vui mừng, rốt cuộc có người đồng ý giúp đỡ rồi... Chẳng biết tại sao, hắn tuyệt không tin chư thánh chút nào, bởi vì thực lực Chu Dương quá mạnh mẽ... Cho dù từng theo Hồng Quân luận bàn, cảm nhận được áp lực cũng không bằng một phần trăm của chu dương,

- Nói như vậy các ngươi muốn đánh nhau với ta sao?
- Có gan đến a! Toàn bộ cùng tiến lên!
- Dùng Thánh Nhân kéo xe có lẽ cũng không sai!

Chúng Thánh xạm mặt lại, ngoại trừ Chuẩn Đề còn xem cuộc vui ra, Tam Thanh cùng Hồng Quân rối rít chung một chiến tuyến, nhất trí đối kháng Chu Dương.

- Ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi có tư cách làm được hay không!

Tượng đất cũng có 3 phần lửa, nhìn thấy Chu Dương cuồng vọng tự đại như vậy, Tam Thanh cùng Hồng Quân cũng không nhịn được nữa, rối rít xuất thủ.

- Tru Tiên Kiếm Trận! Khởi!

Thông Thiên cầm Thanh Bình Kiếm trong tay, sau lưng Lục Tiên Kiếm, Hãm Tiên Kiếm, Tuyệt Tiên Kiếm, Tru Tiên Kiếm đồng thời bay lên không, bố trí ra Tru Tiên Kiếm Trận. Bốn kiếm trấn ở tại tứ phương, thời không phong tỏa, Tru Tiên Kiếm Trận cùng khởi, cho dù là Thánh Nhân cũng khó trốn kiếp nạn. Thông Thiên thậm chí dựa vào Tru Tiên Tứ Kiếm đối đầu bốn vị Thánh Nhân cũng có thể mạnh mẽ trấn áp từ đây thấy Tru Tiên Kiếm Trận cường đại. Chu Dương có chút cổ quái, mình rõ ràng cướp là thái thượng cùng Nguyên Thủy, Thông Thiên sao lại càng kích động hơn hai người này, có thể nói là tính tình người này không tốt a. Vừa nghĩ tới trong Phong Thần hắn bị thái thượng cùng Nguyên Thủy đè đánh, Chu Dương càng trở nên buồn cười. Thái thượng cùng Nguyên Thủy phân biệt lấy ra Thái Cực Đồ cùng Bàn Cổ Kỳ. Thái Cực Đồ là phòng ngự chí bảo, tạo hóa vô cùng, có thể hóa giải tất cả công kích, mặc kệ bất luận phòng ngự gì. Hào quang năm màu chiếu sáng thiên địa, cửu thải Thụy Khí chấn nhiếp Chư Thiên hoàn vũ. Lưỡi dao Bàn Cổ khai thiên phủ biến thành ba bảo vật Bàn Cổ, có thể xé rách Hồng Mông hỗn độn, vỡ nát Chư Thiên thời không chi lực, nắm giữ trời trừ thiên địa hoàn vũ chi

năng. Sau cùng Hồng Quân cầm trong tay Tạo Hóa Ngọc Điệp món chí bảo này, 3000 đại đạo thanh âm ở bên người lượn lờ, đây là hỗn độn chí bảo, hơn nữa còn là một kiện bảo vật có thể so với sáng thế thần khí. Chính là bằng vào món bảo vật này, Hồng Quân mới dẫn đầu chư thánh, trở thành đệ nhất Thánh Nhân. Bốn vị Thánh Nhân hợp lực xuất thủ với Chu Dương, trong thiên hạ, trừ Ma Tổ La Hầu ra, không có người hưởng qua loại đãi ngộ này.

- Ha ha, các ngươi đã muốn đưa bảo ở trước mặt ta như vậy, vậy ta liền không khách khí!

Chu Dương lật tay lấy ra Bàn Cổ khai thiên phủ toái phiến, trên đỉnh đầu hiện ra sáng thế vương miện. Hôm nay, hắn liền muốn cùng đám người kia hảo hảo đánh một trận, hy vọng không để cho hắn thất vọng..

Bàn Cổ khai thiên phủ!

- Đây cũng là một kiện bảo vật, khí tức cư nhiên mạnh hơnTạo Hóa Ngọc Điệp !

- Ta cảm nhận được khí tức siêu việt cảnh giới của thánh nhân!

Hồng Quân, thái thượng, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên toàn bộ bối rối. Vốn tưởng rằng Chu Dương thông qua thủ đoạn không biết tên thành Thánh Nhân, bây giờ nhìn lại, bọn họ đều đoán sai rồi. Thực lực này đâu còn là Thánh Nhân, rõ ràng chính là siêu việt cảnh giới của thánh nhân. Trong tay còn có Bàn Cổ khai thiên phủ, chẳng trách Thiên Đế tại dưới tay hắn không có lực phản kháng chút nào.

- Chúng ta muốn nhìn bản lãnh của ngươi mạnh bao nhiêu một chút!

- Muốn từ trong tay chúng ta đạt được trọng bảo, liền phải xem một chút ngươi đánh thắng được chúng ta bốn người liên thủ hay không!

Tam Thanh thêm Hồng Quân, đây là lực lượng gần với vô địch, cho dù là Ma Tổ La Hầu đích thân đến, cũng phải ảo não rút đi, không dám nhìn thẳng bốn người. Trong đó tuyệt đối không bao gồm Chu Dương.

- Cũng được, hôm nay liền để các ngươi mở mang kiến thức sáng thế chi lực một chút!

Trong cơ thể Chu Dương đã sớm ngưng tụ thành sáng thế chi lực, lớp

năng lượng bậc này vượt xa thần lực, tiên lực, hỗn độn Hồng Mông chi lực, đây là lực lượng vô địch!

Chỉ thấy trong tay Chu Dương Bàn Cổ khai thiên phủ toái phiến, Phủ Nhận chém xuống, khai thiên mà bổ. Vô luận là phòng ngự chí bảo Thái Cực Đồ trong tay thái thượng được xưng hóa giải tất cả công kích, hay là Tru Tiên Kiếm Trận của thông thiên, cũng không cách nào ngăn cản uy lực một kích thiên khai đến từ Chu Dương. Vừa rồi một đòn, toàn bộ Tứ Thánh bị đánh bay ra ngoài, bị thương không nhẹ!

- Lại đến!

Chu Dương lần nữa lao xuống, hướng về phía Nguyên Thủy một hồi cuồng chém. Không phải có bốn người sao?

Ngươi tại sao chỉ tấn công ta... Đỉnh đầu Nguyên Thủy Thiên Tôn tam bảo ngọc như ý, công đức chi quang rũ xuống, vạn pháp bất xâm. Nhưng đối với mặt Chu Dương, tam bảo ngọc như ý không có nửa điểm tác dụng, cả người Nguyên Thủy trực tiếp bị Chu Dương đánh nát. Chu Dương một tay bắt lấy Bàn Cổ Kỳ, kiện bảo vật thứ hai tới tay!

Chương 449: Tam bảo tới tay! Chư thánh cúi đầu! Phượng Nữ Phượng Hề!

Nguyên Thủy bị đánh nát... Mặt khác tam thánh hoàn toàn bối rối, không chờ phản ứng lại, Chu Dương đã lấn đến gần trước mặt thái thượng. Thái thượng phản ứng cực nhanh, Thái Cực Đồ trong tay biến thành hai đầu hắc bạch ngư đầu đuôi tương liên, có thể hóa giải tất cả công kích. Nhưng mà... Bàn Cổ thiên khai phủ Phủ Nhận xẹt qua, hắc bạch ngư tại chỗ đánh nát, Phủ Nhận dư thế không giảm xóa sạch đoạn cổ thái thượng. Lực tàn phá kinh khủng trong nháy mắt diệt thái thượng thành bụi phấn. Chu Dương đưa tay nhận lấy Thái Cực Đồ, trên mặt lộ một nụ cười. Ba kiện chí bảo tới tay!

Không nghĩ đến chuyến này thuận lợi như vậy. Không chỉ có bắt được Tổ Phượng kéo xe, còn thuận lợi nhận được ba kiện chí bảo!

Đã như thế, bảo vật Bàn Cổ khai thiên phủ phân hóa đã chiếm được, chỉ còn lại hai khối Bàn Cổ khai thiên phủ Phủ Nhận. Thông Thiên

cùng Hồng Quân thấy vậy không tiếp tục xuất thủ... Phí lời, thực lực Chu Dương mạnh như vậy, bọn họ không có gì khác biệt cùng thái thượng cùng Nguyên Thủy, nếu hai người kia đã bị đánh nát bọn họ xuất thủ tiếp thì cũng chỉ bị đánh chết mà thôi. Chu Dương đã nhận được hai kiện bảo vật, cũng không có tiếp tục xuất thủ, nhìn đến thái thượng cùng Nguyên Thủy lại lần nữa ngưng tụ ra, không tiếp tục động thủ. Nhắc tới, Chu Dương để ý chỉ là Thái Cực Đồ cùng Bàn Cổ Kỳ. Hắn cùng hai Thánh Nhân không có đại thù, không có sử dụng hủy diệt chi lực, nếu không, hai vị Thánh Nhân sẽ không có cơ hội lại lần nữa sống lại. Thông Thiên cùng Hồng Quân cũng không lại ra tay, bởi vì bọn họ xuất thủ cũng không đánh lại. Chu Dương với bọn hắn đã không cùng một đẳng cấp... Hồng Quân được xưng đệ nhất Thánh Nhân phảng phất như già hơn mười tuổi, mình nỗ lực cả đời, theo đuổi cảnh giới cao hơn, hao hết vô số tâm lực muốn hiểu thấu đáo Tạo Hóa Ngọc Điệp, kết quả không nghĩ đến lại có người đi đằng trước hắn. Đây chính là thực lực sáng thế cấp sao?

Vừa lúc thái thượng cùng Nguyên Thủy sống lại đi tới bên cạnh Thông Thiên cùng Hồng Quân, trong ánh mắt còn lưu kinh hãi. Từ khi bọn họ đản sinh đến bây giờ, còn không có bị người đánh nát qua...

- Ngươi muốn thu góp Bàn Cổ Kỳ, Hỗn Độn Chung cùng Thái Cực Đồ, lại lần nữa biến trở về Bàn Cổ khai thiên phủ?

- Đây là không thể nào làm được! Nếu quả thật có thể làm được, cũng sẽ không đến phiên ngươi thí nghiệm, bởi vì chúng ta đã sớm thử qua!

- Không đúng, Bàn Cổ khai thiên phủ không phải đã diễn hóa thành ba kiện bảo vật sao? Làm sao sẽ còn để lại tàn phiến?

Các Thánh Nhân mới nhớ tới không đúng, Chu Dương cầm trong tay không phải là Bàn Cổ khai thiên phủ tàn phiến sao?

- Ta không có hứng thú trả lời vấn đề của các ngươi!

- Không nên tới quấy rầy ta, nếu không, ta để các ngươi không có cơ hội lại lần nữa sống lại!

Chu Dương nói xong, liền thu hồi ba kiện chí bảo, không tiếp tục để ý ánh mắt năm thánh.

Thiên Đế ở một bên lặng lẽ làm quần chúng, nhìn thấy thái thượng cùng Nguyên Thủy đồng dạng không có bảo vật, lúc này tâm lý thăng bằng hơn nhiều... Chờ chút, mình giống như vẫn bị thua thiệt. Vì sao

lực lượng của bọn họ cũng không có yếu bớt!

Chu Dương không để ý đến tâm lý năm thánh phức tạp, sãi bước đi tới trên Phượng Tổ sáng thế liễn. Hơn bốn mươi nữ nhân đang từ bên trong thò đầu ra, nhìn thấy tràng diện Chu Dương lực áp chư thánh, không khỏi cảm xúc dâng trào. Đây chính là nam nhân của các nàng !

Lực lượng vô địch cả thế gian!

Những Thánh Nhân được xưng vạn kiếp bất diệt này, còn không phải tại trước mặt Dương ca cúi đầu. Ngay cả bảo vật bị cướp, cũng không dám thả một cái rắm. Tổ Phượng biểu hiện không tốt hơn năm thánh bao nhiêu. Nó biết rõ thực lực Chu Dương cường đại, lại không nghĩ rằng cư nhiên mạnh như vậy!

Tứ Thánh hợp lực xuất thủ, thế gian không ai có thể ngăn cản. Đổi thành thời kỳ Ma Tổ La Hầu toàn thịnh có lẽ còn miễn cưỡng có tư cách chống lại tứ thánh, hiện tại đã không thể nào làm được. Nhưng bây giờ hết thảy đều thay đổi, Chu Dương không chỉ đối đầu Tứ Thánh, còn tiện tay đánh nát hai người. Nếu mà không phải hắn hạ thủ lưu tình, sợ rằng Tứ Thánh sẽ vĩnh viễn trở thành quá khứ, không còn tồn tại. Đây hoàn toàn là một loại lực lượng cấp bậc khác!

Siêu việt lực lượng Thánh Nhân !

- Dương ca thật lợi hại a!
- Không hổ là nam nhân của chúng ta!
- Ta lại bắt đầu động lòng!

Chúng nữ phảng phất như hoa si nhìn đến Chu Dương, không ngừng vẫy tay. Nhìn thấy hắn thắng lợi qua đến, từng người từng người nhảy cẫng hoan hô, dâng lên nụ hôn nóng bỏng. Xa xa năm thánh tập hợp chung một chỗ, ánh mắt phức tạp.

- Hắn làm sao trở nên mạnh như vậy?
- Đây chính là cảnh giới siêu việt bên trên Thánh Nhân, thực lực Sáng Thế Thần cùng thượng đế sao?
- Hay là bởi vì hắn tìm rất nhiều nữ nhân? Có rảnh lão phu cũng phải nghiên cứu một chút. Một bên Thiên Đế biểu thị có lời muốn nói, nữ nhân của ta còn nhiều hơn Chu Dương , tại sao thực lực kém chỉ có một phần mười Chu Dương chứ?

Có cần hướng về hắn thỉnh giáo một chút hay không?

Nhưng loại bí mật này, Chu Dương như thế nào tuỳ tiện Truyền thụ cho người khác?

Vừa nghĩ tới lực lượng mình biến mất, mặt Thiên Đế lập tức đen xuống. Từ nay về sau, Chu Dương bước vào danh sách đen hắn, đời này cũng không muốn gặp lại!

Cho dù Chu Dương thật có biện pháp này, bọn họ có thể cùng xem thấu đáo sao?

Không thấy Hồng Quân ôm lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp tìm hiểu cả đời, đến bây giờ còn đang quanh quẩn cấp độ nhập môn sao. Đương nhiên, quan trọng nhất là bọn họ còn thiếu một kiện sáng thế thần khí...

- Phượng tộc Các ngươi tiểu phượng hoàng nào xinh đẹp nhất? Giới thiệu cho ta!

Chu Dương hướng về phía Phượng Tổ cười cợt nói. Hắn người ngoài xem ra, toàn bộ Phượng Hoàng đều giống nhau, không nhìn ra đẹp xấu. Nếu như là lúc trước, Phượng Tổ khẳng định để cho Chu Dương có bao xa, lăn bấy xa. Hiện tại nó thay đổi chủ ý. Chỉ chốc lát, một Phượng Hoàng vóc người thon nhỏ được Phượng Tổ gọi qua đây.

- Đây là chắt gái ta! Sau này liền giao cho ngươi!

- Phượng Hề, sau này phải nghe... Chủ nhân nói!

Đối với mặt Chu Dương loại đại lão cấp bậc này, đương nhiên phải vững vàng ôm lấy chân to. Đây là cơ hội tốt để cho Phượng tộc trọng chấn huy hoàng, tuyệt đối không thể bỏ qua. Phượng Hề kiến thức qua Chu Dương đại phát thần uy, đang mê mệt đứng ở một bên, đôi mắt linh động nhìn về phía Chu Dương, vừa có kính sợ, cũng có hiếu kỳ.

- Rất không tồi!

Chu Dương lật tay lấy ra vạn linh Hóa Sinh Đan ném cho Phượng Hề.

- Ăn nó đi liền có thể hóa hình, nhất định phải trở nên thật xinh đẹp!

Chu Dương kéo Phượng Hề lên Phượng Tổ sáng thế liễn, hắn không muốn bộ dáng Phượng Hề hóa hình bị người khác nhìn thấy. Đây là

xinh đẹp thuộc về mình!

Phượng Hề không do dự, trực tiếp nuốt vạn linh Hóa Sinh Đan vào, một lát sau, tiểu phượng hoàng biến mất, có thêm một cái mỹ nữ y phục cầu vòng. Mặt trái xoan thanh thuần, đôi mắt linh động, tản ra khí tức cao khiết xuất trần. Quả thực hoàn mỹ!

- Qua đây, chủ nhân dạy ngươi một môn học chắc chắn phải học, việc này để ngươi trở nên mạnh mẽ hơn!

- Có thật không?

Phượng Hề ngây ngốc bị Chu Dương kéo đến trong phòng, cũng không nói được cái gì nữa.

Chương 450: Thúc đẩy tiểu hấp huyết quỷ Alice cùng tiểu A Ly sinh trưởng! Thủy Kỳ Lân nằm cũng trúng thương!

- Phượng Hề gặp qua các vị tỷ tỷ!

Vừa từ trong phòng đi theo Chu Dương ra ngoài Phượng Hề một bộ bộ dáng tiểu điểu nhân. Nàng đi theo bên thân Chu Dương, da mặt mỏng vô cùng, đối mặt ánh mắt chế nhạo chúng nữ, thẹn thùng cúi thấp đầu.

- Hoan nghênh tân tỷ muội gia nhập!

Chúng nữ thân thiết chào hỏi nàng, trên mặt không tự chủ được mang theo một nụ cười.

- Hoan nghênh tỷ tỷ! Tỷ tỷ thật đẹp, các ngươi ở trong phòng làm chuyện xấu đúng không?

Tiểu hấp huyết quỷ Alice cùng tiểu A Ly tò mò thăm dò, quăng tới một bộ ánh mắt vị thành niên.

- Ta cũng muốn! Vì sao các tỷ tỷ có thể a!

- Đúng vậy, đây không công bằng!

Một tiểu hấp huyết quỷ, một tiểu hồ nữ, hai người vẻ mặt bất mãn. Nghĩ đến các tỷ tỷ có thể được vui vẻ, các nàng lại không chiếm được, chỉ cảm thấy Dương ca thiên vị. Mình rốt cuộc bỏ lỡ bao nhiêu vui vẻ. Mỗi lần nhìn thấy các tỷ tỷ vẻ mặt sung sướng từ trong phòng đi ra, các nàng đều khó chịu, trong tâm ghen.

- Đúng vậy!

Hai người tiểu gia hỏa tụm lại, quyết lên tiếng, bất mãn hết sức.

- Tuổi các ngươi còn quá nhỏ, lại chờ mấy năm.

Chu Dương đi tới, bóp gò má có chút bụ bẩm hai nữ, cười nói.

- Chúng ta đã không nhỏ!

Vừa nói hai người tiểu gia hỏa ngẩng đầu lên, một bộ ta là đại nhân. Có lẽ có thể thử thần tốc dưỡng thành một chút!

- Qua một đoạn thời gian nữa là được rồi!

Chu Dương nói xong, hướng về phía hai nữ sử dụng thời gian tăng tốc, tốc độ tạm định gấp trăm lần. Như thế, người khác thêm một ngày thọ mệnh, các nàng tương đương với gia tăng một trăm ngày. Một năm bằng một trăm năm. Đương nhiên, Chu Dương chắc chắn sẽ không nuôi một năm dài như vậy. Chỉ cần gia tăng khoảng chừng 10 tuổi là được rồi, đổi thành thời gian, thời gian một tháng liền có thể đạt tiêu chuẩn. Đến lúc đó, các nàng liền có thể đến tuổi tác hợp pháp, mình có thể hái quả thực ngọt ngào nhất. Làm như vậy khuyết điểm duy nhất chính là lãng phí tuổi thọ trân quý, gần mười năm tuổi thọ liền không công lãng phí hết. Vô luận là ai nhìn thấy Chu Dương làm, đều sẽ mạnh mẽ lên án. Tuổi thọ chính là vật trân quý nhất trên thế giới.

Huống chi, loại người trưởng thành thần tốc thúc giục sinh ra này, bởi vì trẻ thơ hết, vô pháp thích ứng cái thế giới này. Đương nhiên, trong đó tuyệt đối không bao gồm Chu Dương. Chỉ là 10 năm tuổi thọ, người bình thường có lẽ sẽ cảm thấy vô cùng trân quý, nhưng Chu Dương không coi là cái gì. Trong tay Chu Dương còn có bảo vật Siêu Thần cấp, sinh mệnh chi nguyên. Sinh mệnh chi nguyên mỗi tháng sinh sản ra 10 chén sinh mệnh nguyên dịch, có thể cải tử hồi sinh, mọc lại thịt từ xương, mỗi chén sinh mệnh nguyên dịch có thể gia tăng 1000 năm tuổi thọ. 10 năm so với bảo vật Chu Dương mỗi tháng sinh ra tương đương với một vạn năm tuổi thọ lại nói, chỉ có thể coi là một số đáng chú ý. Vô pháp thích ứng cái thế giới này?

Thật xin lỗi, có hắn bảo hộ, không có bất kỳ người nào sẽ tạo thành tổn thương đối với hai nữ!

Hắn chính là cản gió tốt nhất!

Đây cũng là nguyên nhân Chu Dương nguyện ý lãng phí 10 năm tuổi thọ các nàng. Đương nhiên, Chu Dương cũng không phải người chỉ có tư lợi bản thân, liền hoàn toàn không để ý nữ nhân mình. Xác thực được các nàng muốn nhanh lớn lên một chút, Chu Dương đương nhiên đáp ứng nguyện vọng của các nàng.

- Nhiều nhất một tháng, các ngươi đã có thể trưởng thành!
- Bất quá trong khoảng thời gian này phải ăn nhiều thịt, thân thể tốt mới có thể cao được. Phương diện sức khỏe không cần lo lắng. Đừng xem tuổi hai nữ còn nhỏ, mỗi người thể phách đều muốn vung sinh vật cấp Thần Thoại xa mười con đường, hoàn toàn không có tai họa ngầm. Tiểu hấp huyết quỷ Alice cùng tiểu A Ly trở nên hưng phấn, nghĩ đến mình rất nhanh cũng có thể như các tỷ tỷ, đạt được chiếu cố đặc biệt, hưng phấn cười cười.
- Dương ca, thật là càng ngày càng thiên vị!

Lâm Duyện Nhi bất mãn nói.

- Nếu không, ta cũng để thân ngươi tăng tốc thời gian, để ngươi biến thành lão thái bà già đến rụng răng?
- Gia hỏa đáng ghét, không để ý tới ngươi nữa!

Chu Dương thấy khoé miệng lộ ra nụ cười, ánh mắt chuyển hướng chúng nữ.

- Các ngươi gần đây có phải đói hay không! Vi phu bồi bổ cho các ngươi!

Nói xong, Chu Dương ôm Lâm Duyện Nhi tác quái đi. Đương nhiên, chúng nữ khác tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua. Chu Dương rất bác ái, đương nhiên phải đối xử bình đẳng. Chỉ chớp mắt chính là thời gian hơn mười ngày, Tổ Phượng lung tung không có mục đích mà kéo xe mười ngày, nhìn thấy Chu Dương đi ra, rốt cuộc không nhịn được.

- Muốn đi đâu! Lẽ nào muốn để cho ta kéo bay vòng vòng cả đời sao?

Chu Dương vỗ trán một cái, thời gian mấy ngày chỉ lo làm sự tình ngượng ngùng, suýt chút nữa quên chính sự.

- Ngươi hẳn rất chán ghét Tổ Long đúng không! Nếu không, chúng ta đi khi dễ nó một hồi!

Trong giọng nói Chu Dương lộ ra mê hoặc chi ý. Nhưng mà, Tổ Phượng không phải tiểu cô nương dễ gạt, ăn muối còn nhiều hơn đường Chu Dương đi qua. Nó tức giận nhìn Chu Dương.

- Đừng cho là ta dể hồ lộng! Ngươi rõ ràng muốn Tổ Long cũng tới kéo xe cho ngươi!

- Ta rất ghét lão gia hỏa này, không muốn nhìn thấy đầu lão nê thu này, rất bực mình!

Sau khi Tổ Phượng nói xong, vẻ mặt khó chịu.... Sao hoàn toàn khác cùng kịch bản mình suy đoán?.... Theo lý thuyết, Tổ Phượng hẳn chỉ mong Chu Dương bắt Tổ Long lại treo đánh một trận. Tựa hồ nghĩ tới điều gì, Chu Dương tự suy đoán nói.

- Hai người các ngươi sẽ không có tư tình gì đúng không!

- Ví dụ như bội tình bạc nghĩa, ngươi không nỡ bỏ tình nhân cũ các loại...

- Nói hưu nói vượn!

Tổ Phượng giận đến lông vũ trên thân dựng lên, không nghĩ đến Chu Dương cư nhiên sẽ nghĩ tới phương diện này.

- Cho dù lão nương ta mắt bị mù, cũng sẽ không hợp ý con lươn già như vậy!

- Ngươi không phải muốn nó kéo xe sao?

- Được, ta liền dẫn ngươi đến!

- Bất quá, trước đó, nhất định phải mạnh mẽ treo lên đánh nó một hồi!

- Đúng rồi, còn có lão Kỳ Lân, lão Cẩu này cũng không thể bỏ qua!

Không thể không nói, nữ nhân phát điên xác thực đáng sợ, cho dù là Phượng Hoàng cũng không ngoại lệ. Vốn chỉ có Tổ Long gặp xui, kết thúc cả Thủy Kỳ Lân cũng không tránh được... Bất quá, lại càng hợp

ý Chu Dương. Tổ Long cùng Tổ Phượng kéo xe tạm được, lại thêm một Thủy Kỳ Lân thì tốt hơn. Nếu mà Thủy Kỳ Lân tại đây, nghe thấy Tổ Phượng nói, nhất định có thể tức chết. Đây là sự tình ngươi cùng lão nê thu, liên quan gì tới Kỳ Lân a!

Nằm cũng trúng thương!

- Ta trước tiên mang ngươi đi tìm lão nê thu!

Vừa dứt lời, Tổ Phượng đã kéo Phượng Tổ sáng thế liễn hướng phía vị trí Tổ Long chạy đi. Trên mặt Chu Dương hồi hộp, Tổ Long, Tổ Phượng cùng Thủy Kỳ Lân kéo xe, thế gian còn có xe phong cách hơn sao? !

Chương 451: Sinh nhật Tổ Long, vạn tộc chầu mừng! Thiên Đế có nỗi khổ không nói được! Chu Dương đến rồi!

Long Uyên!

Hôm nay là một ngày đặc biệt!

Tổ Long đản sinh kỷ nguyên. Vô số Long Tộc bôn ba qua lại, một ít đại tiên hoặc là người đại thần thông rối rít đến chúc mừng.

- Xích Cước Đại Tiên đưa một gốc xích kim tinh chi trên trăm vạn năm!
- Tây Vương Mẫu đưa lên mười viên bàn đào 9000 năm.
- Trấn Nguyên Đại Tiên đưa lên mười viên nhân sâm quả.
- Thanh Đế đưa lên một đôi trân bảo trời như ý....

Vô số nhân vật thần tiên nổi tiếng đưa lên chúc mừng, đủ loại lễ vật. Ngoại trừ Phượng tộc cùng Kỳ Lân tộc ra, vô số cường giả tề tụ, vạn tộc chầu mừng. Tràng diện vô cùng long trọng, phảng phất như vạn tiên đại hội. Toàn bộ Long Tộc mặt đầy hồng quang, phái ra Long Tử long tôn hoặc là binh tôm tướng cá chiêu đãi khách mời khắp nơi.

- Tràng diện thật là to lớn a!

Vô số tiên nhân cảm thán, bọn họ hồi tưởng ký ức, phát hiện hiếm thấy có thể so sánh cùng lần này. Long Tộc là thiên địa đại tộc, lực lượng siêu phàm, Tổ Long là thiên địa sinh linh, lực lượng thậm chí vượt Thánh Nhân phổ thông. Sinh nhật nó, không biết bao nhiêu tiên nhân hoặc là thế lực muốn lấy lòng, đưa đến vạn Tiên Triều bái. Một lát sau, một đạo ngũ sắc quang mang thoáng qua, một vị nữ tử đầu người thân rắn từ trên trời rơi xuống. Thánh Nhân Nữ Oa hàng lâm!

Nữ Oa vốn đã cùng Long Tộc giao hảo, đến chúc mừng cũng là chuyện đương nhiên. Lại là hai đạo quang mang thoáng qua, theo thứ tự là Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai đại Thánh Nhân Tây Phương Giáo. Hai người một bộ người hiền lành, trên mặt từ đầu đến cuối mang theo nụ cười.

- Cung kính tổ Long đạo hữu sinh nhật!

- Tổ Long đạo hữu thật là lợi hại, ta thấy ngươi còn có thể sống vô số kỷ nguyên!

Nhân vật quan trọng Thánh Nhân đến, Long Tộc phổ thông nghênh đón đã thất lễ.

- Đa tạ ba vị đạo hữu đến chơi hàn xá, vẻ vang cho kẻ hèn Long Tộc này!

Tổ Long hóa thành một vị nam tử sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt hắn uy nghiêm, hướng về phía Nữ Oa, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ba người cười nói.

- Ngược lại chúng ta vào bên trong này dính quý khí!

- Đạo hữu khí sắc không tốt, chỗ này của ta có một viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan, hiệu quả chữa thương khá, lần này xem như lễ thọ đi!

Nữ Oa lật tay lấy ra một viên Sinh Sinh Tạo Hóa Đan đưa cho Tổ Long. Thần sắc Tổ Long trở nên trịnh trọng lên, Sinh Sinh Tạo Hóa Đan chỉ có thái thượng có thể luyện chế, số lượng ít đến khiến người tức lộn ruột, cho dù hắn đi cầu cũng không có cầu đến.

Nữ Oa lấy ra Sinh Sinh Tạo Hóa Đan có thể để cho đại đạo tổn thương trên người hắn có thể khôi phục nhanh chóng, đây là lễ trọng a!

- Đa tạ Nữ Oa đạo hữu!

Sau đó Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cũng phân biệt đưa lên lễ vật, so sánh với Nữ Oa, liền phải ảm đạm phai mờ rất nhiều.

- Thương thế Tổ Phượng cũng không có khôi phục, hy vọng tổ Long đạo hữu không thể lại nổi lên tai họa a!

Tiếp Dẫn cùng Phượng Tổ quan hệ không tệ, muốn làm một người thuyết hòa. Long Phượng Kỳ Lân đại chiến chính là tai hoạ, thật may lúc trước có chút khắc chế, Tổ Long, Tổ Phượng cùng Thủy Kỳ Lân mới chưa từng xuất hiện vẫn lạc, nếu mà lại nổi lên tai họa, chính là một đợt tai họa ngập trời.

- Tiếp Dẫn đạo hữu quá lo lắng! Ta và chim chết chơi đùa mà thôi, chư vị không cần để ở trong lòng. Lời mặc dù nói như vậy, nhưng thái độ Tổ Long đối đãi Tiếp Dẫn trong nháy mắt lạnh xuống. Chim chết... Cũng chỉ có Tổ Long dám xưng hô như vậy...

- Thiên Đế giá lâm!

Thanh âm to lớn vang dội, phía chân trời tiên âm vang dội, Cửu Long Thiên Đế Liễn ầm ầm bay tới. Không nên gọi Cửu Long Thiên Đế Liễn, lúc này hẳn gọi thập bát long Thiên Đế Liễn. 18 Kim Long kéo xe nhanh chóng lái tới, chúng tiên trợn mắt hốc mồm nhìn.

- Thiên Đế lão đại lại ngưu bức! Đã từ đâu gạt đến chín Kim Long?

- Dáng điệu càng ngày càng khoa trương rồi! Thiên Đế lại lừa chín con cháu hậu bối ta?

- Ngao cuồng, Ngao Tinh, Ngao Thần... Tại sao có thể có hai người giống nhau như đúc!

Kinh hãi nhất thuộc về Ngao Bá mới vừa đi ra tới, tròng mắt suýt chút nữa từ trong hốc mắt rơi ra. Cha mẹ trưởng bối của hắn làm sao biến thành gấp đôi?

Lẽ nào để cho hắn trải nghiệm một hồi vui gấp đôi sao?

Chờ chút Cửu Long Thiên Đế Liễn không phải bị một nhân loại cường đại nắm giữ sao?

Tại sao lại trở lại trong tay Thiên Đế?

Số lượng trở nên nhiều hơn?

- Thiên Đế, đây là có chuyện gì?

- Kim Long làm sao biến thành 18 con chứ? Làm sao còn giống nhau như đúc!

Long Tổ cùng mấy vị Thánh Nhân vây quanh, chúng tiên vừa chuẩn bị qua đây tham gia náo nhiệt, nhưng nhìn đại lão tề tụ, lập tức co đến phía sau. Cảm xúc Thiên Đế khó chịu, đây là việc hắn không nguyện ý nhắc tới nhất. Vốn là, hắn chỉ tính dùng chín Kim Long kéo xe, nhưng chín con còn dư lại cũng không thể lãng phí a!

Đây là mình dùng thực lực và Hỗn Độn Chung đổi lấy...!

- Xảy ra chút ngoài ý muốn, mọi người không cần để ý.... Hắn một chút cũng không muốn nhắc tới cái đề tài này. Nhưng mà, hắn không muốn nói không có nghĩa là Tổ Long muốn buông tha hắn. Đây chính là nhiều hơn chín Kim Long!

- Ngươi sẽ không tiến vào dòng sông thời gian, lại bắt chín Kim Long trở về chứ? Ngươi không biết lúc này nhiễu loạn thời gian trật tự, mang theo hậu quả không thể dự tính, thậm chí sẽ đưa tới bão táp thời không!

Sắc mặt Tổ Long trầm xuống, Nữ Oa, Tiếp Dẫn cùng Thông Thiên đồng dạng sắc mặc không tốt. Mặc dù Thánh Nhân nắm giữ năng lực bước vào dòng sông thời gian, dưới tình huống bình thường phần lớn bọn họ sẽ không tiến vào cùng can thiệp, nếu không mang về biến số quá lớn. Đặc biệt là gần đây không biết duyên cớ nào đưa tới thời gian hiệu ứng, vốn Tổ Long, Phượng Tổ cùng Thủy Kỳ Lân hắn đã chết, lại lần nữa sống lại. Thậm chí theo như Ma Tổ La Hầu Truyền thuyết cũng đã trở về, đây chính là căn nguyên phiền toái. Lúc trước chư thánh đã quyết định quy củ, tuyệt đối với không thể nhiễu loạn thời gian, nếu không sẽ là địch của Chúng Thánh.

- Ta ngươi là người không đáng tin cậy như vậy sao?

- Haizz, nói cho các ngươi cũng được, ta bị người ép mua ép bán!

Bao gồm Tổ Long ở bên trong sắc mặt Tứ Thánh cổ quái. Thực lực Thiên Đế là Thánh Nhân, ai dám ép mua ép bán đối với hắn?

Sợ là trừ Ma Tổ La Hầu cùng Hồng Quân ra, không người nào có thể làm được...

- Hỗn Độn Chung của ta chính là bị hố đi dạng này..... Bọn họ

hiểu rõ giá trị Hỗn Độn Chung, thiên địa chí bảo, vật này còn có thể bị người hố đi?

Lẽ nào Thiên Đế không biết phản kháng sao?

Thiên Đế không phải người ngu, không thể nào không làm ra ứng đối, như vậy phát sinh kết quả này liền tế nhị. Lẽ nào Thiên Đế không đánh lại, chỉ có thể bỏ ra Hỗn Độn Chung, đổi lấy cửu long Kim Long...

- Chẳng lẽ là Ma Tổ La Hầu hoặc là Hồng Quân xuất thủ?
- Không đúng, lấy thực lực của ngươi lại thêm Hỗn Độn Chung, cho dù không đánh lại, tự vệ tuyệt đối không thành vấn đề!

Bàn về uy năng, Hỗn Độn Chung thậm chí càng tại bên trên Bàn Cổ Cờ cùng Thái Cực Đồ.

- Không phải Ma Tổ La Hầu, cũng không phải Hồng Quân, mà là... Không để thiên đế nói hết lời, trong chỗ tối tăm cảm nhận được khí tức nào đó, sắc mặt đại biến. Hắn nghiêng đầu nhìn trở về, lại thấy đến một đạo Kim Hồng ánh sáng bay vút đến. Kéo xe chính là Tổ Phượng!

Chu Dương đến rồi...

Chương 452: Người khác chúc thọ đều tặng quà, ta đến để bắt ngươi kéo xe! Toàn trường kinh ngạc!

Tổ Phượng đến rồi, đây là muốn làm loạn cho Tổ Long sao?

Thế nhân đều biết hai người không hợp nhau, từng xuất thủ qua không biết bao nhiêu lần. Chờ chút, ánh mắt của ta có phải nhìn nhầm rồi hay không!

Hướng theo Tổ Phượng càng ngày càng gần, mọi người phát hiện sau lưng Tổ Phượng còn một cái xe... Rốt cuộc là cái thế giới này quá điên cuồng, hay là hôm nay phương thức đi ra ngoài không đúng!

Tổ Long cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề, Nữ Oa tầm mắt cũng không tự

chủ được chuyển di ánh mắt, quên tiếp tục hỏi thăm vấn đề trước đó. Bởi vì chuyện phát sinh trước mắt để bọn hắn khiếp sợ quá lớn!

Ngay cả chấn động Hỗn Độn Chung bị cướp cũng không bằng Tổ Phượng kéo xe. Tổ Long người thứ nhất cười lên, hắn bay ra đám người, cười như điên.

- Ngươi Xú bà nương này, không nghĩ đến ngươi đã xuống dốc đến trình độ kéo xe!
- Không nghĩ đến sinh nhật ta có thể gặp phải chuyện tốt như vậy, cái này so với nhận được Sinh Sinh Tạo Hóa Đan còn phải để cho ta cao hứng hơn a!
- Không biết trên xe là vị đạo hữu nào?

Tổ Long nhìn thấy tử thù của mình cư nhiên kéo xe cho người, phảng phất như ăn nhân sâm quả, toàn thân sảng khoái. Quá sướng Long Tâm a!

Chúng tiên cũng đưa ánh mắt chuyển hướng Tổ Phượng, mắt rơi đầy đất.

- Mẹ ư, đây là vị đại lão nào? Quá uy vũ rồi!
- Đời ta không cầu bước vào Thánh Nhân Cảnh giới, có thể trở thành Đại La Kim Tiên cũng đã đủ rồi, không nghĩ đến đại lão bắt đầu nô dịch Tổ Phượng, cái thế giới này quá đáng sợ!
- Đây là Hồng Quân sao... Không biết Tổ Phượng làm sao trêu chọc hắn. Mọi người kiêng kỵ thầm nghĩ, không muốn tiếp tục nhắc tới cái đề tài này, rất sợ chọc giận đại lão. Đại lão giận dữ, hoàn toàn không phải tiểu tiên có thể chống cự.
- Chờ đã, xe này làm sao giống xe Thiên Đế lão đại như vậy?
- Ồ, quả thực giống như đúc, phảng phất như một khuôn đúc ra vậy!
- Lúc trước không phải có chín Kim Long hoàn toàn giống nhau sao, chẳng lẽ là từ phía trên tháo ra a... Mọi người nghị luận ầm ỉ, càng nói càng cảm giác khả năng này lớn. Nếu mà không phải Thiên Đế trước một bước đến, bọn họ thậm chí cũng hoài nghi Thiên Đế nô dịch Tổ Phượng. Thiên Đế thân nơi trung tâm ngôn luận phảng phất như sợ choáng váng, mặt dần tái đi, đây là di chứng sau khi đối mặt Chu Dương.

- Đáng chết, ta cũng không muốn gặp lại tên sát tinh này!
- A! Ta tại sao phải tới nơi này?

Không thấy Tam Thanh cùng Hồng Quân đều học thông minh sao? Đóng cửa không ra, tìm người qua đây đưa quà lễ. Thiên Đế nhất thời muốn khóc.

Hắn nhỏ giọng hướng về phía bên cạnh Nữ Oa cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề lên tiếng chào hỏi, ảo não muốn chạy. Vì không đưa tới chú ý, cửu long... 18 long Thiên Đế Liễn cũng không dám mang đi, sợ làm cho Chu Dương chú ý. Không chọc nổi, ta trốn còn không thoát sao?

- Thiên Đế, ngươi muốn đi đâu? 18 long Thiên Đế Liễn cũng không cần, nếu ngươi không thích, có thể đưa cho ta! Ta cảm thấy bọn họ cùng tây phương hữu duyên!

Chuẩn Đề cười híp mắt nói. 18 Kim Long, mỗi con đều là cấp Thần Thoại, nếu như có thể lừa gạt đến tây phương, hắn tuyệt đối sẽ không để ý. Thanh âm Chuẩn Đề rất lớn, ánh mắt mọi người đồng loạt tập trung đến trên thân Thiên Đế.

- Chuẩn Đề, ta hận ngươi!
- Ta mắc đái, đi toilet!

Lý do này... Chúng tiên khoé miệng co quắp. Thành tiên nhân, biến thành vô cấu chi thể, ăn là tiên quả, uống là ngọc lộ, sẽ không sinh ra một chút dơ bẩn. Cho dù ăn phàm tục chi vật, cũng sẽ bị tiên lực phân giải, sẽ không ảnh hưởng. Ngươi còn có thể tìm một cái lý do càng vô lý hơn sao?

Có mấy người phản ứng tương đối bén nhạy, luôn cảm giác Thiên Đế tựa hồ cùng cường giả ẩn núp nô dịch Tổ Phượng……. Chờ chút!

Nữ Oa cùng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn tựa hồ nghĩ đến Thiên Đế nói qua Hỗn Độn Chung của mình bị người đoạt, lúc này nhìn thấy một cái xe rất giống Cửu Long Thiên Đế Liễn, nô dịch Tổ Phượng... Gia hỏa này có không chính là người đánh cướp Thiên Đế phải hay? !

Mấy Thánh Nhân phản ứng cực nhanh, nhìn về Tổ Phượng sáng thế liễn ánh mắt thay đổi hoàn toàn. Đối phương có thể nô dịch Tổ Phượng, còn đoạt Thiên Đế Hỗn Độn Chung, có thể tưởng tượng được thực lực của đối phương đáng sợ đến cỡ nào. Nhưng mà, Tổ Long còn chưa ý thức được một điểm này, vẫn cười nhìn đến Tổ Phượng.

- Nghĩ không ra ngươi càng lăn lộn càng tệ, đã trở thành vật để người khác cưỡi!

- Chà chà! Ta mắc cở cùng ngươi nổi danh.

- Chủ nhân, ta chỉ có một yêu cầu, mạnh mẽ đánh nó tơi bời! Nếu như có thể ngay trước mọi người đánh nó ra cứt thì tốt hơn!

Chu Dương sãi bước từ bên trong Tổ Phượng sáng thế liễn đi ra, cười híp mắt tại trên thân Tổ Long đánh giá.

- Đánh chó cũng phải nhìn mặt chủ!

- Huống chi, ta lần này chính là đến tìm Tổ Long kéo xe!

Chu Dương nói long trời lở đất. Vô luận là tiên nhân tới chúc mừng, hay là mấy vị Thánh Nhân, đều trợn mắt hốc mồm.

Gia hỏa này quá ngông cuồng rồi, người khác đều qua đây chúc thọ, gia hỏa này lại muốn mang người đi làm thú cưỡi. Ý nghĩ của hắn làm sao ưu tú như vậy?

Bất quá nghĩ đến đối phương đã bắt Tổ Phượng kéo xe, tựa hồ nhiều hơn một Tổ Long, cũng không phải sự tình làm cho người khiếp sợ.

- Tiểu nhi vô sỉ, ta há lại là tồn tại ngươi có thể để ý!

Tổ Long không khỏi giận tím mặt. Hôm nay là sinh nhật hắn, chưa từng nghĩ lại dám có người qua đây nháo sự. Thu hắn kéo xe nhất định là vô cùng nhục nhã. Tổ Long thân là sinh linh chí cường trời sinh, trời sinh thực lực cấp bậc Thánh Nhân, cho tới bây giờ đều là thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết!

Ngoại trừ mấy sinh linh chí cường trời sinh ra, Tổ Long chưa từng thấy qua người khác can đảm dám bất kính đối với nó. Huống chi chỉ là một nhân loại.

- Cho dù thực lực ngươi rất mạnh, ta cũng sẽ không giống như một ít người hướng về ngươi khuất phục, ngươi chết tâm đi!

Tổ Long lời thề son sắt, nhìn về phía Tổ Phượng ánh mắt lộ ra miệt thị, phảng phất như đang nói, ta sẽ không cùng ngươi nhập bọn.

- Xem ra tiểu phượng hoàng nói không sai, ngươi chính là một con lươn ngu ngốc!

Chu Dương chẳng muốn cùng hắn tiếp tục nói nhảm nhiều. Ngươi không đồng ý, vậy ta liền đánh tới ngươi đồng ý.

- Trước hết đánh nát đầu của ngươi!

Chu Dương vừa dứt lời, còn không đợi toàn bộ tinh thần Tổ Long đề phòng, trực tiếp bị một quyền đánh bay ra ngoài. Lực đạo vô cùng cương mãnh bạo phát, đầu Tổ Long tại chỗ bị đánh bạo!

Một quyền đánh nát đầu Tổ Long!

Toàn bộ người xem cuộc chiến chẳng có nhìn thấy cái gì cả, toàn bộ quá trình cả thân ảnh Chu Dương cũng không cách nào bắt được. Quá nhanh!

Bọn họ cũng đều là tiên nhân, làm sao cả động tác của người khác cũng không cách nào thấy rõ!

- Thật khó tin!

Ngay cả Nữ Oa, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề ba vị Thánh Nhân cũng không khỏi sắc mặt hoàn toàn. Bọn họ tuy rằng có thể miễn cưỡng bắt được tung tích Chu Dương, nhưng cực tốc như thế, bọn họ tuyệt đối không thể chặn. Tốc độ Chu Dương vượt quá cực hạn cái thế giới này, đã đạt đến một loại tốc độ cực hạn!

Đây chính là đánh vỡ tầng thứ ba hạn chế khí, thành tựu Sáng Thế Thần vô địch lực lượng!

Chương 453: Diệt Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn lưỡng Thánh! Ngươi vứt tú cầu với ta chính là lão bà của ta!

Khai thiên bổ địa, đây là thủ đoạn độc nhất vô nhị. Vô luận là Giang Sơn Xã Tắc Đồ thế giới, hay là Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, và quang mang Thất Bảo Diệu Thụ, toàn bộ tại bên dưới một búa vỡ nát. Chu Dương như mãnh hổ xổng chuồng, Phủ Nhận rơi xuống, trực tiếp chém rụng đầu Tổ Long. Đương nhiên, đây chỉ là bắt đầu, hoàn toàn không phải kết thúc. Hắn lại tiếp tục hướng Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, sát khí cuồng bạo để cho hai vị Thánh Nhân nghẹt thở.

- Đây là lực lượng gì? Làm sao sẽ mạnh mẽ như thế? !

- Bàn Cổ khai thiên phủ! Làm sao còn sẽ có vật này? !

Hai vị Thánh Nhân tại chỗ biến sắc, không chút nghĩ ngợi liền muốn trốn đến khu vực an toàn. Nhưng mà, nếu Chu Dương xuất thủ, như thế nào có thể thả bọn họ đi. Không giống với Tổ Long, Chu Dương còn muốn để nó kéo xe, cho nên không có hạ sát thủ. Đến mức mấy gia hỏa này xen vào việc của người khác, Chu Dương tự nhiên không cần bỏ qua cho bọn hắn.

- Để các ngươi lắm chuyện xen vào việc của người khác này!

- Ta và tây phương các ngươi hữu duyên, đưa các ngươi đi tây thiên cực lạc!

Bàn Cổ khai thiên phủ chém xuống, ánh sáng phát ra rực rỡ, lực lượng hủy diệt để cho Thánh Nhân không dám liều mạng. Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đã hối hận, vốn tưởng rằng Chu Dương là thực lực Thánh Nhân, tối đa cũng tương đương với Hồng Quân đại đạo Thánh Nhân,.

Cho đến giờ phút này mới hiểu được thực lực Chu Dương mạnh bao nhiêu. Đây không phải mạnh mẽ bình thường!

Thực lực tuyệt đối vượt tầng thứ Thánh Nhân, đạt đến một loại cảnh giới không có người có thể tưởng tượng!

Không, phải nói là đạt tới cảnh giới Bàn Cổ đã từng đạt tới!

- Nhanh trốn một chút!

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề cảm nhận được sát ý xuất phát từ trên thân Chu Dương, không khỏi sắc mặt đại biến. Hai người thật nhanh trốn hướng phương xa.

- Vạn trọng huyễn giới!

Tốc độ phi hành Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề càng ngày càng chậm, xuyên qua lần lượt thế giới, nhưng trên thực chất, bọn họ chỉ đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích.

- Không tốt, đây là thần thông loại không gian!

Hai người vận dụng lực lượng Thánh Nhân , liền muốn đi vào dòng sông thời gian, thoát đi tai hoạ lần này. Mặc dù chư thánh quy định không được tự mình xâm nhập dòng sông thời gian, nếu không sẽ bị

trừng phạt. Vấn đề là nếu không trốn thoát, bọn họ liền phải mất mạng tại đây. Quy củ còn có thể lớn hơn mạng sao?

- Cần gì phải bước vào dòng sông thời gian? Nghĩ hay thật! Thời không đứng im!

Thời gian cùng không gian đồng thời phát uy, thời gian ngưng kết, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề động tác cứng đờ. Hai người không cách nào nhúc nhích chút nào. Muốn cùng mình cướp đoạt năng lực thời không, lấy thực lực của hắn hai người vẫn hơi yếu hơn một chút.

- Chết đi cho ta!

Bàn Cổ khai thiên phủ chém xuống, thiên địa lần nữa bị trảm ra một vết thương, vạn vật hóa thành hỗn độn, thuộc về hư vô.

- Không! Ta là Thánh Nhân, vạn kiếp bất diệt!

- Ta tức bất diệt! Nơi có thời không đều tồn tại dấu vết của ta, ta sẽ lại lần nữa hồi phục!

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề trơ mắt nhìn Phủ Nhận tại trước mắt phóng đại, không kịp làm ra phản ứng, trực tiếp bị Phủ Nhận bắn trúng. Sáng thế chi lực đột nhiên bạo phát, hóa thành lực lượng hủy diệt tàn phá, hai vị Thánh Nhân không cách nào ứng đối, tại chỗ bị cắn giết.

- Ngươi nghĩ rằng ta sẽ cho ngươi cơ hội sống lại sao?

Thân hình Chu Dương thoắt một cái bước vào ngọn nguồn dòng sông thời gian, hướng về phía Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề chém xuống, triệt để đoạn tuyệt ấn ký bọn họ tại dòng sông thời gian, tiêu diệt nơi có vết tích thời không tồn tại. Đến tận đây, Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề đã không có cơ hội sống lại. Chu Dương cầm Thất Bảo Diệu Thụ cùng cửu phẩm công đức kim liên trong tay, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ trở về chỗ cũ, đây là vết tích duy nhất Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề lưu lại trên thế gian.

- Thánh Nhân chết?

- Một hơi vẫn lạc hai vị?

Chúng tiên vây xem bối rối. Vừa lúc Tổ Long khôi phục đầu cũng đứng chết trân tại chỗ. Thiên địa đột nhiên thay đổi hoàn toàn màu sắc, trời giáng nước mưa màu Huyền Hoàng, tựa hồ đang vì Thánh Nhân vẫn lạc bi thương. Ngay tại lúc đó, thế giới tây phương cung

phụng hai tòa pho tượng kim thân chí cao xuất hiện vết nứt bạo liệt, chợt vỡ nát, vô số Phật Đà cùng Bồ Tát đứng chết trân tại chỗ. Hồng Quân, Tam Thanh và Thiên Đế chạy trốn, Hậu Thổ xa tại địa phủ, Ma Tổ La Hầu thiên ngoại thiên, thậm chí còn có một vài nhân vật mạnh mẽ che giấu, một khắc này rối rít đưa mắt nhìn sang Long Tộc tộc địa.

- Thánh Nhân vẫn lạc!

Từ Đại Thiên thế giới sáng lập đến nay, trải qua mấy cái kỷ nguyên, chưa bao giờ xuất hiện qua. Đây là vị Thánh Nhân đầu tiên vẫn lạc trên thế gian. Chu Dương xem như mở ra lịch sử tiền lệ. Từ nay Thánh Nhân đã không còn là bất tử bất diệt!

Mẹ!

Cầu vòng tú cầu chậm rãi đập vào trên đầu Chu Dương, cầu vòng tú cầu có thể đập Thánh Nhân bể đầu chảy máu đánh vào trên thân Chu Dương, ngay cả cái rắm cũng không có. Chu Dương chậm rãi quay đầu nhìn về phía Nữ Oa, Nữ Oa bị dọa sợ liên tiếp lui về phía sau. Nàng vừa rồi tận mắt chứng kiến Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề vẫn lạc, tiếp theo liền đến phiên mình sao?

Vì cái gì một người sẽ có thực lực cường đại như thế? !

Bọn họ không phải chủng tộc mình sáng tạo sao?

Đem cầu vòng tú cầu tiếp lấy, Chu Dương từng bước một hướng về Nữ Oa ép tới gần.

- Đừng có giết ta! Ta là người sáng tạo loài người!

Nữ Oa không muốn chết, đã ra bài đồng tình.

- Ngươi vừa rồi là vứt tú cầu cho ta sao?

- Ngươi biết vứt tú cầu tại thế giới loài người hàm nghĩa gì sao?

Chu Dương một cái tay chơi cầu vòng tú cầu, cười híp mắt nói.

Nữ Oa cảm giác rất hứng thú đối với văn minh nhân loại, lui tới các thời đại văn minh, nổi danh nhất dĩ nhiên là Thương Triều. Cho dù là Thánh Nhân, đối với cầu vòng tú cầu đều nhượng bộ lui binh, kết quả đến miệng Chu Dương liền thay đổi hoàn toàn.

- Nữ tử xuất giá...

- Xem ra ngươi biết, không cần ta lại đặc biệt giảng đạo cho ngươi!
- Ta tiếp tú cầu ngươi, chính là phu quân của ngươi!
- Từ nay về sau, ngươi phải tam tòng tứ đức, không phải ngỗ nghịch phu quân, nếu ngươi không muốn, ta không thể làm gì khác hơn là đánh chết ngươi!

Kiến thức qua Chu Dương tự mình tiêu diệt Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề, không có người hoài nghi Chu Dương phải chăng có thể làm được một điểm này hay không. Nữ Oa không tự chủ được gật đầu một cái, chỉ cần có thể sống, cho dù làm ra một chút hy sinh cũng không phải sự tình không thể tiếp nhận. Huống chi, có chỗ dựa mạnh mẽ như vậy, sau này sẽ càng tốt hơn hiện tại. Nàng y như chim non nép vào người chuyển đến bên cạnh Chu Dương, cung kính hướng về phía Chu Dương thi lễ.

- Thiếp thân Nữ Oa gặp qua phu quân. Mọi người nhìn trợn mắt hốc mồm. Đại lão này cũng quá trâu bò đi!

Đánh chết tây phương nhị thánh, thu phục Nữ Oa thành tình nhân, quả thực mạnh vô biên. Đúng rồi, còn để cho Tổ Phượng kéo xe. Như vậy Tổ Long...

- Ngươi suy tính thế nào? Ta kiên nhẫn có hạn, ngươi không có cơ hội lần nữa!
- Hoặc là đoàn tụ cùng Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề!
- Hoặc là kéo xe cho ta!

Chương 454: Hôm nay là ngày mừng ta có vợ, các ngươi không tặng quà sao? Mục tiêu Kỳ Lân tổ địa!

Tổ Long thở dài một hơi, rốt cuộc minh bạch vì sao cao ngạo như Tổ Phượng cũng sẽ ở trước mặt Chu Dương cúi đầu. Tên nhân loại này quá kinh khủng... Nếu như mình không cúi đầu, mình sẽ chết ở chỗ này!

Chỉ cần Long Tộc còn có nó ở đây, tất cả liền còn có hy vọng. Chính mình chết rồi, Long Tộc sẽ triệt để tiêu diệt!

Tổ Long rất nhanh suy nghĩ minh bạch tất cả, thân thể hắn thật nhanh thu nhỏ, hướng về phía Chu Dương cúi xuống đầu cao ngạo.

- Ta nguyện ý kéo xe cho ngài... Đây sớm đã trong dự liệu mọi người, không có cảm giác ngoài ý muốn chút nào. Chỉ cần Tổ Long không muốn chết, đối với Chu Dương cúi đầu cũng là chuyện đương nhiên, không cần phải suy nghĩ nhiều. Thực lực đến cấp bậc thánh nhân, đã là tồn tại chí cường giữa thiên địa, bất tử bất diệt, ngoại trừ thiên địa đại kiếp ra, có thể nói trường tồn cùng thế gian. Đương nhiên, ngoại trừ Chu Dương biến thái này. Chỉ cần mình còn sống, vô luận là ai, cũng không dám khi dễ Long Tộc. Tổ Long nghĩ thông suốt, ngoan ngoãn đi tới bên thân Tổ Phượng, kéo xe.

- Tổ Long, ngươi không phải rất vênh váo sao?

- Tiếp tục ngưu a! Tiếp tục phản kháng a!

Tổ Phượng nhìn thấy Tổ Long ăn quả đắng, khỏi phải nói trong tâm có bao nhiêu sảng khoái. Đương nhiên, nó tình nguyện nhìn thấy nhất là lão nê thu tự tìm chết, Chu Dương thuận tay đập chết nó.

- Ngươi cũng chẳng tốt đẹp hơn ta gì!

- Ít nhất Phượng tộc ta còn hoàn hảo tồn tại!

Tổ Long giận đến miệng môi đều nhíu. Sớm biết như vậy, nó đã sớm đi theo nếu không cũng sẽ không gây thành thảm kịch. Liền dạng này, hai người lão oan gia ra sức kéo xe cho Chu Dương, không có một chút bất mãn.

- Bảo khố Long Tộc các ngươi ở đâu? Ta gần đây có chút ngứa tay.

Bảo khố Phượng tộc lúc trước đương nhiên Chu Dương sẽ không bỏ qua, hắn còn nhớ rõ nhóm Phượng Hoàng sắc mặt khó coi. Long Tộc lấy nhiều bảo mà nổi tiếng, Chu Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua. Tổ Long chẳng những không có một chút bất mãn, ngược lại ở phía trước dẫn đường, chỉ chốc lát liền dẫn Chu Dương tới trước một cung điện khí phái. Ngoài cung điện có mấy con rồng phụ trách trấn thủ, nhìn thấy Chu Dương xong, sắc mặt phức tạp. Bên trong bảo vật bày la liệt, ngoài cùng nhất là hậu lễ chúng tiên đưa lên, không kịp phân biệt. Bên trong chính là bảo vật tích tụ như núi, châu

quang bảo khí, người xem hoa cả mắt. Chu Dương rốt cuộc minh bạch vì sao Ngao Bá có thể lấy ra ba kiện cấp binh khí Thần Thoại, đến Long Tộc bảo khố nhìn, chỉ binh khí, liền số lượng nhiều đến vô cùng. Vừa lúc binh khí cấp độ thần thoại, đã hơn đạt đến ngàn cái, còn có chút ít hỗn độn linh bảo. Chu Dương một cái tay bắt lấy nhân sâm quả, một cái tay bóp bàn đào, mỹ tư tư gặm một cái. Đương nhiên, vào bảo khố không toàn bộ dời hết bọn nó, đây không phải là một thói quen tốt.

- Mang đi, hết thảy đều mang đi!

Chu Dương vung tay lên, bảo vật biến mất, toàn bộ bảo khố lại lần nữa trở nên trống rỗng. Đương nhiên, đây không có nghĩa là Chu Dương sẽ kết thúc. Nhìn đại điện châu quang bảo khí cách đó không xa, Chu Dương tiện tay cũng thu nó. Vạn tiên đã sớm nhìn trợn mắt hốc mồm, vị đại lão này cũng quá trâu bò đi!

Long Tộc lần này chính là tổn thương nguyên khí nặng nề, chỉ còn lại Tiểu Long cũng lật không nổi đợt sóng, ít nhất không có thời gian một cái kỷ nguyên, không thể nào khôi phục nguyên khí.

- Chào mọi người, ta là một người tốt!

- Cử động cùng thành tựu của ngươi, cùng người tốt có một chút quan hệ sao?

Nhưng mà, chúng tiên phản ứng vỗ tay kịch liệt, phảng phất như nhìn thấy thần tượng. Mặc kệ trong hồ lô đại lão bán thuốc gì, trước tiên ứng phó lại nói.

- Các ngươi là vì sinh nhật Tổ Long mà đến, còn đưa quà lễ, hôm nay cũng là sinh nhật của ta, lễ vật các ngươi đâu?

- Còn không mau đưa ra một chút!

- ? ? ?

- Nguyên lai hôm nay hay là sinh nhật đại lão a!

- Lẽ nào đây chính là nguyên nhân đại lão qua đây bắt Tổ Long?

- Nguyên lai cùng đại lão đụng sinh nhật... Các vị đại lão liền vội vàng móc túi tiền. Tây Vương Mẫu mười viên bàn đào 9000 năm. Trấn Nguyên Đại Tiên mười viên nhân sâm quả. Tiên nhân khác cũng rối rít lấy ra bảo vật của mình. Chu Dương đem lễ vật thu hồi toàn bộ, nụ cười trên mặt rực rỡ.

- Biểu hiện của các ngươi ta rất hài lòng, toàn bộ nhớ trong lòng!

- Đây là chuyện chúng ta nên làm!

- Xem ra đại lão rất dễ nói chuyện... Đương nhiên, ý nghĩ duy trì không tới ba giây, bọn họ liền hoàn toàn đem ý nghĩ này bỏ đi.

- Đúng rồi, hôm nay cũng là sinh nhật vợ ta, các ngươi không đưa lên lễ vật sao?

Chúng tiên nghiêm mặt thành mặt lừa, lẽ nào hôm nay phải giao 3 phần lễ vật sao?

- Các lão bà, đi ra thu lễ vật!

Hai người Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết và chúng muội tử toàn bộ chạy đến, số lượng vượt qua 40 người. Các nàng giương mắt nhìn đến tiên nhân chỉ ở trong truyền thuyết thần thoại mới có thể nhìn thấy, nụ cười cực kỳ ngọt. Đáng chết... Gia hỏa này làm sao giống Thiên Đế thế?

Tìm nhiều lão bà như vậy làm cái gì?

Ngươi mẹ nó cho ta hơn sinh nhật bốn mươi người toàn bộ một ngày? !

Thật cho rằng ta là kẻ đần độn hay sao?

Nhưng mà, biết là một chuyện, nhưng vẫn phải ngoan ngoãn làm theo. Bọn họ không dám không cho a!

Khỏi cần phải nói, vết xe đổ Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề hai vị Thánh Nhân, để bọn hắn thận trọng đối đãi. Bảo vật tuy tốt, mạng nhỏ quan trọng hơn.... Cho đến giờ phút này, bọn họ rốt cuộc minh bạch Thiên Đế vì sao sớm chạy. Cái lão quỷ cơ trí này!

Không, hắn khẳng định tại thủ hạ đại lão ăn quả đắng, mới có thể cơ trí như thế. Đây là giáo huấn khắc sâu cỡ nào a!

- Đa tạ lễ vật các ngươi!

Chu Dương nhìn thấy lễ vật tích tụ như núi, trên mặt hồi hộp. Trái lại chúng tiên từng người từng người biến thành mặt nhăn nhó. Đây là lễ vật bọn hắn tích góp vạn năm, thậm chí 10 vạn năm mới có a. Má, sau này vẫn nên làm một trạch nam vui sướng, không bao giờ tham gia đủ loại tụ họp nữa. Đã quá nghèo rồi!

- Đi!

Chỗ tốt nơi này đã vơ vét thất thất bát bát, không có giá trị tiếp tục dừng lại. Chu Dương đem toàn bộ lễ vật đưa đến Tổ Phượng sáng thế liễn, ân hiện tại hẳn gọi Long Phượng sáng thế liễn. Chúng nữ thỉnh thoảng kiểm kê lễ vật, từng người từng người mặt mày hớn hở.

- Dương ca, tiếp theo chúng ta đi đâu?

- Còn có lễ vật có thể thu không?

Miêu Linh Nhi cầm lấy một nhân sâm đắc ý ăn, trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

- Đương nhiên!

- Trạm kế tiếp, chúng ta đi Kỳ Lân tổ địa!

Chúng tiên vẫn chưa đi xa, sắc mặt trở nên cổ quái. Mình tựa hồ còn không tính là thảm nhất... Long Tộc, Phượng tộc bảo khố hết sạch, thậm chí còn bị buộc đi kéo xe... Tựa hồ cả Kỳ Lân tộc cũng không thể tránh được... Tổ Long cùng Tổ Phượng hai mắt nhìn nhau một cái, nhà hai đứa chúng nó gặp tai vạ, không thể để cho lão Kỳ Lân thoát khỏi may mắn

Chương 455: Thủy Kỳ Lân nhờ giúp đỡ không người giúp! Dò xét đến từ dòng sông thời gian

Thủy Kỳ Lân rất hoảng, mình cái gì cũng không có làm, chỉ ở tại trong ổ, làm sao sát tinh liền tìm tới cửa chứ?

Long Tộc tiêu diệt mấy trăm đầu long, Tổ Long cùng Tổ Phượng biến thành nô lệ kéo xe. Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn tại chỗ bị giết, Nữ Oa càng bị thu vào hậu cung. Từng việc từng việc, từng món một, vô luận một việc nào truyền đi, đều là sự tình thiên hạ khiếp sợ. Nhưng mà, Chu Dương còn ngại sự tình không đủ lớn, thậm chí ngay cả chính mình cũng không buông tha, lửa đã muốn đốt lên trên người nó. Có cần tìm một chỗ tránh một chút hay không?

Không tránh là không có khả năng!

Thủy Kỳ Lân cũng không muốn như Tổ Long cùng Tổ Phượng, kéo xe cho Chu Dương. Làm như thế, Kỳ Lân nhất tộc có thể bị diệt tộc hay không?

Trong tâm Thủy Kỳ Lân phát hận, vẫn là bảo vệ mạng nhỏ mình thì tốt hơn. Kỳ Lân nhất tộc chỉ cần có nó ở đây, tất cả còn có hy vọng... Nếu như ngay cả chính mình cũng bị chộp tới kéo xe, toàn bộ Kỳ Lân tộc liền sẽ trở thành trò hề. Trốn?

Trốn hướng nào?

Vạn nhất bị tìm ra làm sao bây giờ?

Thủy Kỳ Lân nghĩ tới nghĩ lui, chỉ cảm thấy Tử Tiêu Cung an toàn nhất. Có Hồng Quân ở đó, vấn đề an toàn của mình không cần thiết lo lắng quá mức. Cho dù đại ma vương muốn bắt người, Hồng Quân cũng sẽ không ngồi yên không để ý đến. Hồng Quân tại trước lúc Chu Dương xuất hiện, một mực chính là đệ nhất Thánh Nhân, địa vị siêu phàm. Thực lực đã cao đến Thánh Nhân phổ thông không cách nào tưởng tượng. Ngoại trừ Hồng Quân ra, Thủy Kỳ Lân cũng không nghĩ ra trên thế giới còn có ai có thể đối kháng cùng Chu Dương đại ma vương.

- Một nhân loại làm sao sẽ trở nên cường đại như vậy!
- Haizz , tại sao năng lực biết trước Thánh Nhân không có phát huy hiệu quả?

Thánh Nhân không chỉ vạn kiếp bất diệt, còn có năng lực biết trước nguy hiểm cường đại, nếu mà một người sẽ sản sinh uy hiếp đối với hắn, thậm chí có tiềm chất thành Thánh, Thánh Nhân cũng có thể sớm phát hiện. Nếu mà Thánh Nhân ôm ác ý, thậm chí có thể bước vào thời gian trường hà xóa bỏ. Đó là vì sao đến bây giờ không có người mới thành thánh?

Chắc chắn có Thánh Nhân không muốn có tân thánh gia nhập, sớm bóp chết. Đây cũng là một trong những nguyên nhân Thánh Nhân không được can thiệp thời không. Chu Dương thân là nhân loại, là sản vật Nữ Oa tạo ra, cường giả cận đại quật khởi, làm sao có thể âm thầm phát triển đến hiện tại?

Cho tới bây giờ cũng không có người phát hiện chút đầu mối nào?

Thủy Kỳ Lân muốn thông qua thời không cùng vận mệnh tìm kiếm tài liệu có quan hệ với Chu Dương, kết quả dĩ nhiên là không thu hoạch được gì.

- Đáng chết, Nữ Oa thật là hại người quá đáng, nhàn rỗi không chuyện gì sáng tạo nhân tộc làm cái gì?

- Ta xem như bị nàng lừa thảm rồi!

Thủy Kỳ Lân nghĩ như thế, thần tốc mở ra một đầu không gian thông đạo, đi thẳng tới Tử Tiêu Cung.

- Hồng Quân, ta tới rồi, ngươi đừng đóng cửa a!

Thủy Kỳ Lân vừa đến, liền thấy cửa chính Tử Tiêu Cung chậm rãi khép lại, nó vội vàng đi qua muốn xô cửa. Nơi này là chỗ an toàn nhất, vô luận như thế nào Thủy Kỳ Lân cũng không thể bỏ qua.

- Đạo Tổ nói hắn không ở đây... Tiểu đồng tử nhìn đến bộ dáng Thủy Kỳ Lân khí thế hung hăng, lắp bắp nói.... Tên tiểu tử này cũng quá thành thật rồi... Thủy Kỳ Lân không có làm khó tiểu đồng tử, hướng về sâu bên trong đại điện Tử Tiêu Cung. Làm sao, sâu bên trong đại điện trống rỗng một phiến, Hồng Quân đã sớm không biết dấu vết. Trên bồ đoàn đại điện Tử Tiêu Cung còn lưu lại khí tức của hắn, hiển nhiên Hồng Quân rời đi thời gian không lâu. Hồng Quân lại muốn trốn ta!

Lẽ nào hắn cũng sợ đại ma vương sao?

Tại bên trong suy đoán của nó, đại ma vương cùng Hồng Quân thực lực tương đương, không muốn trêu chọc một cường giả cấp bậc ngang hàng, tuy rằng khiến người ngoài ý, nhưng cũng hợp tình hợp lý.

- Hồng Quân, ngươi đi ra cho ta! Ta thật có chuyện cần giúp!

- Xin đừng bỏ lại ta!

Thủy Kỳ Lân thật không muốn đối mặt Chu Dương đại ma vương, Hồng Quân là cứu tinh duy nhất hắn. Bên trong hư không ngưng tụ ra vài chữ to.

- Ta không giúp được ngươi! Ngươi đừng dẫn hỏa trên người cho ta.... Ngươi cứ nhận mệnh đi?

- Trừ ngươi ra, còn có ai có thể đối kháng Chu Dương đại ma vương?

Lẽ nào cả Hồng Quân cũng bị thua thiệt trong tay Chu Dương đại ma vương? !

Thủy Kỳ Lân không tin. Nó quá rõ thực lực Hồng Quân mạnh mẽ đến mức nào. Hồng Quân là Thánh Nhân vượt quá Nhân phổ thông bên trên đại đạo!

- Ngươi đi ra cho ta!
- Thế giới chỉ có ngươi có thể giúp ta!
- Không nên bỏ rơi ta!

Nhưng mà, Thủy Kỳ Lân đem Tử Tiêu Cung lật một lần, vẫn không có tìm ra tung tích có quan hệ với Hồng Quân. Hồng Quân trốn đi nơi nào?

Thủy Kỳ Lân chỉ có thể tin sự thật này, Hồng Quân vứt bỏ nó, tất cả chỉ có thể dựa vào nó tự sinh tự diệt.

- Ta đây là gặp vận đen tám đời, mới sẽ gặp phải tên sát tinh này!

Thủy Kỳ Lân tự nhiên không muốn khuất phục tại vận mệnh mình bây giờ, hắn lại tìm tới Tam Thanh, lấy được đãi ngộ hoàn toàn tương tự, không có ai chịu gặp nó, phảng phất như coi nó là thành sát tinh... Nguyên do hết thảy rất đơn giản, cũng là bởi vì Chu Dương muốn tóm nó.

- Ba người chúng ta cộng thêm Hồng Quân cũng không phải đối thủ của hắn, thực lực người này đã vượt quá Thánh Nhân Cảnh giới, đạt tới tầng thứ Bàn Cổ!
- Cảnh giới Bàn Cổ? !

Thủy Kỳ Lân sợ ngây người, làm sao sẽ xuất hiện ra một quái vật đáng sợ như thế? !

- Cảnh giới Sáng Thế Thần?
- Thế thì còn đánh như thế nào?

Chẳng trách bọn họ cũng không muốn dẫn hỏa trên người. Mình chỉ có thể tìm một chỗ tránh nạn mà thôi. Nhưng Sáng Thế Thần muốn tìm người, còn không phải một chuyện thoải mái đơn giản sao?

Cho dù là nó, muốn tìm mấy gia hỏa trốn cũng rất thoải mái. Huống chi, ai biết Sáng Thế Thần còn có thần thông khó tin gì hay không. Vô luận trốn nơi nào, tựa hồ cũng không an toàn. Làm sao bây giờ?

- Làm thú cưỡi là không có khả năng!
- Đời này cũng không thể, chỉ có thể tìm chỗ trốn mới có thể duy trì sinh hoạt.
- Có!

Kỳ Lân rất nhanh nghĩ tới một điểm ẩn núp tuyệt cao, thời không khác!

Chỉ cần trốn thời không khác, Chu Dương muốn tìm được mình cũng không phải một chuyện dễ dàng. Hắn tuyệt đối sẽ không lãng phí thời gian dài cùng tâm lực đến tìm kiếm mình. Quả thực hoàn mỹ. Quả nhiên là cầu người không bằng cầu mình. Thủy Kỳ Lân không có nghĩ nhiều, trực tiếp lựa chọn một cái thời không bước vào. Liền lựa chọn đại đi!

Thuận tiện đi xem một chút đại ma vương làm sao trở nên mạnh mẽ như vậy?

Trưởng thành như thế nào?

Nhìn một chút vận mạng quỹ tích của hắn, nói không chừng cũng có thể tìm ra phương pháp trở thành Sáng Thế Thần!

Chu Dương ngồi Long Phượng sáng thế liễn lái đến Kỳ Lân tổ địa, khí thế cường đại ngút trời, vô số Kỳ Lân run rẩy.

- Để Thủy Kỳ Lân đi ra!

Kỳ Lân nhất tộc nhìn thấy Tổ Long cùng Tổ Phượng kéo xe, tròng mắt suýt chút nữa trừng ra ngoài. Không ít Kỳ Lân hướng về tổ điện, lại phát hiện tổ điện đã sớm người đi nhà trống. Chu Dương đang chuẩn bị nói cái gì, trong chỗ tối tăm có cảm giác người dòm ngó. Loại cảm giác này không phải đến từ hiện tại, mà đến từ quá khứ.

- Thật là to gan, lại dám đánh chủ ý quá khứ ta!

Chu Dương lạnh rên một tiếng, một cước đạp vào dòng sông thời gian.

Chương 456: Trốn đến thời gian trường hà cũng vô ích! Ma Tổ La

Hầu dò xét

- Tên nhân loại này tại sao ta không cảm giác được vận mạng của hắn? Thủy Kỳ Lân mới vừa đến, đi tới khoảng thời gian Nữ Oa sáng tạo nhân loại, trốn ở trong bóng tối dò xét, tìm kiếm khí tức Chu Dương khắp nơi.

- Không có! Hay thay đổi một cái thời không!

- Hạ Thương, ồ, vẫn không có!

Liên tiếp hoán đổi rồi hơn trăm cái thời không cả cái bóng Chu Dương cũng không nhìn thấy. Lẽ nào hắn đến từ cận đại, nhưng cận đại cũng chỉ có 100 năm thời gian! Hắn làm sao có thể từ phàm nhân trực tiếp lập địa thành thánh, thậm chí trở thành cảnh giới Sáng Thế Thần vượt qua Thánh Nhân! Thủy Kỳ Lân muốn dùng một chút xíu vận mệnh chi thuật suy tính, kết quả dĩ nhiên là bị che giấu, kết quả này không bất ngờ. Vậy cũng chỉ có thể dựa theo thời gian của hắn, từng chút lùi lại rồi. Nghĩ tới đây, Thủy Kỳ Lân trở lại tràng diện sinh nhật Tổ Long mấy giờ trước, chính mắt thấy Tổ Long bị treo lên đánh, tây phương nhị thánh bị đánh bể.

- Quá mạnh mẽ!

Đang lúc này, Thủy Kỳ Lân phát hiện Chu Dương chiến đấu nhìn mình, nụ cười làm nó phát lạnh.

- Phát hiện mình sao? Muốn thành tựu Thánh Nhân, liền có thể nằm ở dòng sông thời gian ngọn nguồn, có thể làm được mọi nơi mỗi cái thời không. Thánh Nhân cũng có thể có cảm giác, huống chi, thực lực đại ma vương vượt xa Thánh Nhân. Còn muốn tiếp tục đi xuống nghiêng cứu tiếp hay không!

Thủy Kỳ Lân cắn răng một cái, tiếp tục đuổi theo đến quỹ tích tìm Tổ Phượng sáng thế liễn, tìm kiếm tung tích Chu Dương. Nếu đã phát hiện, lại không thể uổng phí bỏ qua cơ hội lần này, vô luận như thế nào, cũng phải tìm được bí mật đại ma vương cường đại mới được.

Thời gian rút lui, Thủy Kỳ Lân lấy góc độ người đứng xem thị sát tất cả, theo thời gian rút lui. Tộc địa Phượng tộc, Thủy Kỳ Lân tận mắt chứng kiến Tam Thanh cùng Hồng Quân bị treo lên đánh. Nếu mà không có Chu Dương vừa lúc một lòng muốn thu bảo vật, không có sát tâm, nếu không, Tam Thanh cùng Hồng Quân liền phải triệt để trở thành quá khứ. Cho đến giờ phút này Thủy Kỳ Lân rốt cuộc minh

bạch vì sao Tam Thanh cùng Hồng Quân ẩn mình, có tính toán không dám ra mặt chút nào. Bọn họ không muốn bởi vì giúp đỡ người khác xuất thủ, trực tiếp bị đại ma vương đánh chết.

Tây phương nhị thánh Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn chính là ví dụ tốt nhất. Nhất định phải kéo thêm tai nạn về mình sao, đây không phải là muốn bị đánh sao?

Đại ma vương làm việc tùy tâm sở dục, tuyệt đối sẽ không quản ngươi có lòng tốt giúp đỡ người khác hay không, ví dụ tốt nhất chính là, tây phương nhị thánh đã chết. Nếu mà không phải Nữ Oa làm nữ nhân đại ma vương, kết quả cũng tuyệt đối sẽ không có nửa điểm ngoài ý muốn.

Thủy Kỳ Lân nhìn thấy trường hợp như vậy xong, trong tâm rùng mình

Từ khi trở thành Thánh Nhân xong, thiên địa tan vỡ ở trước mắt mà không loạn, vô luận dạng đại sự gì, cũng không thể để cho sắc mặt của nó xuất hiện một chút biến hóa. Nhưng mà, thẳng đến gặp phải đại ma vương, hết thảy đều thay đổi...

Tổ Long cùng Tổ Phượng kéo xe, Tam Thanh cùng Hồng Quân, Thiên Đế bị treo lên đánh, tây phương nhị thánh tại chỗ bị đánh chết, Nữ Oa vì sống sót, trở thành nữ nhân đại ma vương. Từng việc từng việc, từng món một, quả thực đã thành ác mộng trong lòng người.

- Thế gian còn có ai có thể trị được hắn?

Thủy Kỳ Lân lắc đầu minh tưởng, sợ là Hồng Quân cùng Ma Tổ La Hầu cộng lại, lại thêm tất cả Thánh Nhân liên hợp xuất thủ, cũng không làm gì được đại ma vương.

- Không được , ta phải tự cứu, chỉ có trở thành cường giả cùng cấp bậc sáng thế thần!

Thủy Kỳ Lân tiếp tục hướng về phía trước tìm kiếm, lại gặp được tràng diện Chúc Long tại chỗ bị đánh chết, từng chút xíu phản bản hoàn nguyên, lấy được chiến tích cùng tin tức có quan hệ với đại ma vương. Phá giải nguyên do chiến lực hắn cường đại.

- Là ai ? Thủy Kỳ Lân từ nơi sâu xa cảm nhận được một cổ cảm giác theo dõi, đưa mắt nhìn sang nhìn thấy lóe lên một cái ma ảnh lóe lên rồi biến mất.

- Ma Tổ La Hầu!

Đúng vậy, Ma Tổ La Hầu phân thân bị hủy, đồng dạng hận đối với đại ma vương thấu xương. Nó có thể nghĩ đến biện pháp phá giải Chu Dương cường đại, không có đạo lý người khác nghĩ không ra. Mình tựa hồ còn chậm hơn cả Ma Tổ La Hầu một bước.

- Không được, nhất thiết phải tăng thêm tốc độ!

Thủy Kỳ Lân trực tiếp tăng tốc độ cùng tiến trình, trong nháy mắt đến một tháng trước. Bên trong hư không nứt ra một vết nứt, Cửu Long Thiên Đế Liễn từ những quốc gia khác bước vào nước Hoa.

- Khoảng cách bí mật càng ngày càng gần!

Lẽ nào những quốc gia khác chính là chỗ bí mật đại ma vương thành tựu Sáng Thế Thần sao? Không đợi Thủy Kỳ Lân suy nghĩ nhiều, liền gặp được trên Cửu Long Thiên Đế Liễn đại ma vương chậm rãi đi ra, nhìn về phía khu vực hư vô Thủy Kỳ Lân ẩn núp.

- Nguyên lai là ngươi đang dòm ngó ta à! Trước ta còn đang suy nghĩ, cuối cùng ngươi ẩn tàng đi nơi nào, không nghĩ đến ngươi còn có thể tránh vào trong thời gian sông dài!

Nụ cười Chu Dương càng ngày càng lạnh, Thủy Kỳ Lân thấy trong tâm phát rét.

- Cư nhiên đuổi tới rồi! Trốn!

Thủy Kỳ Lân không có nửa điểm tính toán cùng Chu Dương giao thủ, thân hình khẽ động, trực tiếp nhảy vào đến bên trong thời gian trường hà, liền muốn lần nữa ẩn núp. Thời gian trường hà thực sự quá lớn, bao gồm mấy cái kỷ nguyên, mỗi một cái thời gian điểm muốn tìm một người cũng không phải chuyện dễ dàng, huống chi bên trong dòng sông thời gian thời gian tiết điểm quá nhiều. Một người thành tâm tư muốn ẩn núp, nếu như không có thủ đoạn đặc biệt, căn bản không thể nào tìm ra.

- Nếu đã bị ta phát hiện, ngươi còn muốn chạy trốn sao? Trở lại cho ta!

Chu Dương lấy thời không chi lực, ngưng tụ thành tay thời không, hướng về phía phương hướng Thủy Kỳ Lân trốn chạy bắt tới. Mặc dù Thủy Kỳ Lân phản ứng cực nhanh, nhưng đối đầu với Chu Dương, nó thủy chung vẫn xa xa không kịp. Thời gian một chút xíu rút lui, tay thời không nắm lấy gáy Thủy Kỳ Lân làm nó không thể động đậy như mèo con, lấy nó từ thời không trong trường hà ra.

- Ngươi muốn chạy, ta rất tức giận! Ta cũng không phải nhất định phải dùng ngươi tới kéo xe, ta còn có thể đem ngươi nướng ăn!

Vốn tưởng rằng bị bắt đi kéo xe chính là thảm nhất, không nghĩ đến còn có sự tình thảm hại hơn.

- Ta rất tức giận, cho nên, liền nướng ngươi đi!

Thủy Kỳ Lân suýt chút nữa sợ đái cả quần, liền vội vàng quỳ xuống đất.

- Đã từng có cơ hội sống sót bài ở trước mặt, vậy mà ta không có đi quý trọng, ta chỉ có thể lại sáng tạo một cơ hội.

- Ta nguyện ý kéo xe cho ngài, ta biết sai rồi, lại cho ta một cơ hội đi! Trừ chỗ đó ra, ta còn có một đầu tin tức quan trọng phải nói cho ngài! Ma Tổ La Hầu một mực đang theo dõi ngài, ta vì truy tung hắn nên mới đến!

Trong mắt Thủy Kỳ Lân viết đầy chân thành, trên mặt mang vẻ lấy lòng. Hắn muốn lợi dụng biện pháp từ trên người ta trở thành Sáng Thế Thần sao?

Chu Dương không có cảm thấy ngoài ý muốn. Chỉ cần những Thánh Nhân này không phải ngu, nhất định có thể tìm được phương pháp mình trở thành Sáng Thế Thần, đây là chuyện không cách nào tránh khỏi. Trừ phi Chu Dương đem đánh chết toàn bộ Thánh Nhân!

- Nhiều hơn mấy cái Sáng Thế Thần cũng không sai, tránh cho ta một người quá nhàm chán!

Thực lực tăng lên tới cực hạn, tâm tính Chu Dương cũng càng thêm trở nên rộng lượng.

Cho dù những người này trở thành Sáng Thế Thần cũng là tầng thứ sơ cấp. Một bước dẫn trước, từng bước dẫn trước. Đến khi đó, Chu Dương không sai biệt lắm đã tích góp 100 vạn thuộc tính bốn chiều, giải tỏa hoàn toàn thể!

Chương 457: Ta bội phục Hứa Tiên cùng Ninh Thải Thần nhất! Thật là tấm gương cho chúng ta,

theo lý noi theo! Hậu nhân Nữ Oa

- Lão Cẩu, ngươi thật biết tìm địa phương ẩn giấu a! Kết quả còn không phải vẫn như vậy, lại bị chủ nhân tìm ra sao!

- Lão đại, không treo nó lên đánh một trận sao? Nó đã dám lãng phí thời gian quý giá ngài a!

Tổ Phượng cùng Tổ Long nghĩ đến lịch sử đen tối bản thân bị Chu Dương đấm phá, không muốn để cho Thủy Kỳ Lân thoải mái được.

- Ta cảm thấy còn phải dạy dỗ cho nó một bài học khó quên, ví dụ như diệt tộc!

Tổ Long đối với sự tình suýt chút nữa diệt tộc nhớ mãi không quên, nếu như có thể thêm một người bồi bạn, cũng là một chuyện tốt.

- Lão nê thu, ngươi cái tên bại hoại này! Ta muốn liều mạng với ngươi!

- Ngươi đã lựa chọn chạy trốn, chẳng lẽ không phải ngươi không quan tâm chủng tộc của mình sao? Nếu không ngươi làm sao sẽ chạy trốn chứ?

- Ngươi còn có mặt mũi nói, nếu ngươi sớm một chút đầu nhập vào đại lão, Long Tộc ngươi cũng sẽ không có chuyện!

Hai người lẫn nhau vạch khuyết điểm, mỗi người tại vết thương đối phương điên cuồng xát muối.

- Còn ngươi nữa lão chim sẻ này, ngươi cũng không phải là đồ tốt lành gì, vốn là không có chuyện của ta, chính là ngươi...

Nói đến một nửa Thủy Kỳ Lân không dám nói rồi, rất sợ chọc giận Chu Dương đại ma vương.

- Các ngươi an tĩnh một chút cho ta! Nếu muốn kéo xe, làm tốt bổn phận của mình cho ta là được! Lần sau ai lại phiền đến ta, sau này chủ tài thức ăn liền dùng thịt của nó để chế biến!

- Quá hung tàn!

Chỉ cần chọc đại ma vương tức giận, mỗi ngày tìm ngươi cắt thịt.

Ngươi xác định đây là muốn kéo xe? Mà không phải vào dao và cưa địa ngục? Nhóm 3 cường giả cấp bậc Thánh Nhân không người dám phản bác, thành thành thật thật ngây ngô ở một bên, lặng lẽ kéo xe, không dám thở mạnh.

Chu Dương lúc này liền đi Kỳ Lân tổ địa chiếu cố một vòng, tại bên trong ánh mắt u oán nhóm Kỳ Lân, cướp sạch bảo khố Kỳ Lân tộc. Trở lại bên trên Long Phượng Kỳ Lân sáng thế liễn, Chu Dương tìm được Nữ Oa.

- Ngươi có các loại muội tử Linh Nhi đời sau hay không a!

Nữ Oa không rõ vì sao, nhưng vẫn đúng sự thật đáp lại.

- Có

- Quá tốt!

Chu Dương hướng về phía Tổ Long, Tổ Phượng cùng Thủy Kỳ Lân bên ngoài phân phó một tiếng, kêu chúng nó lái xe đi tới hướng phía chỗ Nữ Oa ở. Cùng lúc đó, Chu Dương đem Nữ Oa kéo đến bên trong một căn phòng đơn độc. Hắn từ nhỏ đã xem qua Bạch nương tử truyền kỳ, đối với Hứa Tiên bội phục không thôi, dám chơi cả rắn.

Không nghĩ đến bản thân cũng có cơ hội, hơn nữa không phải rắn thông thường, còn là Nữ Oa trong truyền thuyết, người sáng tạo loài người. Suy nghĩ một chút liền có chút kích động. Trừ chỗ đó ra, Chu Dương còn đối với sự tích Ninh Thải Thần cảm thấy rất hứng thú, nhất định là tấm gương chúng ta, sau này có cơ hội nhất định phải noi theo một hồi.

Chuyện phát sinh kế tiếp, tất cả cũng không nói lời nào. Long Phượng Kỳ Lân liễn đến mục đích xong, ba tên này liền ở bên ngoài một mực chờ đợi, chốc lát mới thấy Chu Dương thần thanh khí sảng mà từ bên trong đi ra.

- Đại lão, Long Tộc ta còn có Long Nữ!

- Lão đại, Kỳ Lân Tộc ta còn có Ngọc Kỳ Lân nữ, hết sức xinh đẹp!

Chu Dương nghiêm sắc mặt, nổi giận quát nói.

- Ta là loại người này sao?

- Lẽ nào thất bại? Chẳng phải lão chim sẻ cung đem chắt gái

mình đưa cho Chu Dương đại lão sao?

- Phượng Hoàng lớn lên xác thực xinh đẹp, nhưng Long Tộc Long Nữ, Ngọc Kỳ Lân nữ cũng không kém chút nào.

Ngay tại thời khắc bọn họ hoài nghi, liền nghe được Chu Dương ho nhẹ một tiếng.

- Còn không mau liên hệ hạ nhân các ngươi, đem người đưa tới cho ta!

- Tê dại con chim, dọa chúng ta giật mình.

Tổ Long cùng Thủy Kỳ Lân một hồi mặt mày hớn hở, liền vội vàng đem tin tức thông qua thủ đoạn đặc thù thông báo trong tộc, để lát nữa có Long Nữ hoặc là Kỳ Lân Nữ trong tộc lợi hại nhất đưa tới cửa. Lớn lên đẹp đẽ, nhan trị cao, vóc dáng tốt, thân thể thuần khiết...

Phàm nhân nghĩ muốn đạt đến một điểm này, khó như lên trời. Nhưng tiên nữ cái nào không phải nhan trị nghịch thiên, khí chất bất phàm, vượt qua xa người bình thường có thể so sánh. Huống chi, long, phượng, Kỳ Lân tam tộc trời sinh được trời sủng ái, tuyệt đối không kém.

Chu Dương tạm thời trước tiên đem chuyện này đặt vào phía sau. Vốn là đi tới chỗ Nữ Oa ở, tại đây nắm giữ mỹ nữ nửa người trên là người, nửa thân dưới là xà. Các nàng mỗi người khí chất siêu phàm, đều có kiểu mị lực khác. Chỉ là các nàng so với Nữ Oa, kém liền không chỉ một bậc, vô luận là khí chất, hay là nhan trị. Thẳng đến nhìn thấy Linh Nhi mình thuận miệng xưng hô, Chu Dương ngây ngô chỉ chốc lát. Đây là một thiếu nữ vừa trưởng thành, gương mặt còn mang theo chút bụ bẩm, ngũ quan tinh xảo, khí chất siêu phàm, quả thực là Thiên Tiên bên trong tranh vẽ đi ra. Nhan trị thậm chí càng xinh đẹp hơn so với Triệu Linh Nhi chính mình thấy qua trong tiên kiếm rất nhiều.

- Hoàn mỹ, quả thực hoàn mỹ.

Triệu Linh Nhi cái thế giới này không có giống trong tiên kiếm bị Lý Tiêu Dao họa hại, nàng một mực được Nữ Oa bảo vệ, còn chưa từng thấy qua thế giới bên ngoài.

Nhìn thấy ánh mắt Chu Dương lom lom nhìn chằm chằm nàng, Triệu Linh Nhi cúi thấp đầu, gương mặt thẹn thùng cầu vòng..

- Quá xinh đẹp!Cửa hôn sự này ta đồng ý!

Chu Dương cười nói. Triệu Linh Nhi hoàn toàn không hiểu hôn sự là cái gì, ánh mắt tò mò tại trên thân Nữ Oa cùng Chu Dương đánh giá.

- Linh Nhi, đây là phúc phần của ngươi, mau tới đây gặp tướng công của ngươi một lần!

Có Nữ Oa xuất đầu, hậu nhân Nữ Oa khác đều thu hồi ánh mắt quái dị. Triệu Linh Nhi có chút nhút nhát nhìn đến Chu Dương, nhìn thấy Nữ Oa ra mặt xong, cũng không có sợ người lạ như vậy. Nàng ngọt ngào đi tới trước mặt Chu Dương la lên.

- Gặp qua tướng công!

- Phu quân, ngài hài lòng là tốt rồi! Nữ Oa y như chim non nép vào người đi theo bên cạnh Chu Dương, hậu nhân Nữ Oa thấy tròng mắt đều trợn lên. Nữ Oa điên rồi sao? Mình tìm một nam nhân thì thôi, lại còn để cho Linh Nhi trở thành vợ bé...

Mặc dù trong tâm không cách nào tưởng tượng ra được, những người này cũng không dám biểu hiện ra. Đương nhiên, cũng không trách các nàng, tin tức truyền đến có chút chậm, ngoại trừ cao tầng ra, trách nhiệm tiên nhân bình thường không phải truyền tin tức.

Đây là Thiên Đế mãnh liệt cầu sinh, không muốn rước họa vào thân.

- Triệu Linh Nhi, ngươi sau này liền là người của ta rồi, đi với ta đến trong xe nhìn xem phòng tân hôn ngươi đi, mền bên trong rất thoải mái!

Triệu Linh Nhi đi tới trên xe, lại thấy được chúng nữ khác, không nghĩ đến đều là nữ nhân của Chu Dương.

- Ngươi gọi Triệu Linh Nhi sao? Ta gọi là Miêu Linh Nhi, chỉ có kém một chữ!

Miêu Linh Nhi thân thiết qua đây chào hỏi.

- Triệu Linh Nhi, đến phòng ta đến một chuyến, ta nghĩ cùng ngươi thâm nhập trao đổi một chút, tránh cho ngươi ở nơi này ngây ngô không thích ứng.

Ngay tại trong ánh mắt Miêu Linh Nhi không vui, Triệu Linh Nhi tiến vào căn phòng của Chu Dương.

- A! Dương ca quá thiên vị, ngay cả người mới đều có tưởng

thưởng! Tiểu A Ly cùng tiểu hấp huyết quỷ Alice nhảy ra làm loạn.

- Chúng ta sẽ lớn lên nhanh hơn nhanh!

Chương 458: Mấy khát Long Nữ cùng Kỳ Lân Nữ!

- Gặp qua phu quân!

Hai người nữ nhân trên đầu sinh ra sừng rồng màu trắng hướng về phía Chu Dương cung kính thi lễ. Các nàng một người là Long Nữ, một người là Kỳ Lân Nữ. Chỉ nhìn từ bên ngoài, sừng rồng dài hơn một chút mà thôi, khó mà phân biệt ra chủng tộc. Bất quá, cũng có một chút sự khác biệt, sừng rồng Long Nữ thiên về màu bạc, sừng rồng Kỳ Lân Nữ thiên về ngọc sắc.

Một người là mỹ nữ tộc nhân Long Tộc còn sống tuyển chọn tỉ mỉ đi ra ngoài, một người là mỹ nữ cả tộc chọn ra, hai nữ mỗi người mỗi vẻ. Hai nữ đứng ở một bên, tranh nhau khoe sắc. Ngay từ trước lúc Chu Dương còn chưa đến, mắt hai nữ đối mắt liền có mùi hỏa dược nồng nặc. Thứ nhất là Long Tộc cùng Kỳ Lân tộc vốn đã không hợp nhau, lẫn nhau thường xuyên có đấu tranh. Thứ hai là quan hệ tranh sủng.

Nếu mà Chu Dương sủng ái đối phương, mình há chẳng phải liền yếu thế hơn sao? Đặc biệt là nhất phương được thế tại bên tai Chu Dương thổi một chút gió, một phương khác há chẳng phải là quá bị động. Các nàng đương nhiên sẽ không khách khí.

Trước khi đến đây, hai tộc trưởng bối truyền thụ cho các nàng quá nhiều ý nghĩ, ví dụ như thủ đoạn hầu hạ đàn ông, hai người nữ nhân nghe thấy chưa trải qua qua nhân sự mặt đều hiện lên màu cầu vòng. Bất quá, đây là vì tộc đàn, cho dù có hy sinh, cũng là có giá trị!

Các nàng rất nhanh nhìn thấy Chu Dương, nhìn thấy đại ma vương thế giới khiếp sợ này.

- Vóc người thật đẹp trai!

Trong lòng hai cô gái không khỏi vui mừng. Nữ nhân không phải không có thẩm mỹ, đồng dạng lập gia đình, một bên là lão đầu mập có tiền, một bên là mỹ nam tử soái khí anh tuấn có tiền, chỉ cần mắt

đối phương không mù, cũng biết nên lựa chọn như thế nào.

Cho dù là hy sinh, tìm đẹp trai một chút hy sinh vẫn tốt hơn tìm xấu xí...

- Hai vị mỹ nữ chào các ngươi! Ta tự giới thiệu mình một chút!

Ánh mắt Chu Dương tại trên thân hai nàng lởn vởn. Vóc người đẹp, nhan trị cao, còn có khí chất. Long Tộc cùng Kỳ Lân tộc vẫn rất thức đấy chứ? Tìm đến hai người mỹ nữ rất không tồi, phi thường phù hợp khẩu vị của chính mình, cho chúng nó điểm khen ngợi.

- Ngao Vân! Ngân Long tộc.

- Lân Hương! Ngọc Kỳ Lân tộc.

Hai nữ gần như trăm miệng một lời, trong thanh âm mang theo một chút vị đạo tranh đoạt, tựa hồ nói tên của mình trước, có thể có được Chu Dương sủng hạnh.

Chu Dương là người bực nào, còn có năng lực ký ức chưởng khống giả, liếc mắt một cái thấy ngay ý nghĩ hai nàng. Hắn không nén nổi có chút buồn cười, thật sự cho rằng hậu cung chỉ có hai người các ngươi sao?

- Ngây thơ! Các lão bà, người mới tới!

Chu Dương vừa dứt lời, tại chúng nữ không gian nhỏ mỗi người bận rộn từng người từng người vọt ra. Các nàng thật tò mò Chu Dương lại tìm ra nữ nhân gì. Chu Dương yêu thích sự tình mỹ lệ, toàn bộ chúng nữ đều biết rõ, mỗi một người đẹp đều có đặc sắc cùng đặc điểm của mình. Triệu Linh Nhi trước đó đã cho các nàng rất lớn kinh hỉ. Lần này sẽ là mỹ nữ gì?

Các nàng không cách nào ngăn cản Chu Dương ở bên ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt, cũng sớm đã thành thói quen, không biết từ khi nào thì bắt đầu, gặp một vài người mới chính là một chuyện vô cùng thú vị.

- Oa, nguyên lai là Long Nữ cùng Kỳ Lân Nữ a!

- Hai ngốc, nàng cùng ngươi có phải đồng tộc hay không!

Chúng nữ không tự chủ được nhìn về phía hai ngốc, hai ngốc chính là Hắc Long, cũng là Long Nữ! Trước mắt lại xuất hiện hai người mỹ nữ mọc ra sừng rồng, tự nhiên...

- Ta là Tử Vong Chi Dực đại nhân tôn quý, như thế nào các nàng

những con lươn này có thể so sánh!

Nhưng mà, Ngao Vân đồng dạng cảm nhận được khí tức đến từ hai ngốc, nàng là một quả ớt nhỏ, một chút khó chịu liền trả lời lại một cách mỉa mai.

- Ngươi câu này nói không đúng! Ta là Long Tộc cao quý mới không phải thằn lằn có thể so sánh!

Hai người vừa gặp mặt, trong không khí liền tràn ngập mùi thuốc súng nồng nặc. Duy chỉ có Lân Hương nhìn về phía nữ nhân phía sau Chu Dương, trên mặt khó nén vẻ thất vọng. Vốn tưởng rằng nữ nhân bên người của Chu Dương ít, còn có thể cạnh tranh một hồi, bây giờ nhìn lại, còn cạnh tranh cọng lông. Nữ nhân bên cạnh hắn mỗi người cũng không kém so với chính mình, tự có tài năng gì độc chiếm Chu Dương xem trọng. Ngao Vân rất nhanh cũng nghĩ đến một điểm này, lúc trước còn lòng tin tràn đầy... Nhưng bây giờ giống như là hài tử trong nhà nghèo. Hoàn toàn không hy vọng, chỉ sợ làm trưởng bối trong tộc thất vọng.

- Ta bất kể các ngươi tới nơi này có tâm tư gì, vô luận ai tới đây, đều phải ngoan ngoãn nghe lời cho ta! Là long cũng phải ngồi xuống, là Kỳ Lân thì cũng phải nghe lời!

Ngao Vân cùng Lân Hương liền vội vàng gật đầu đồng ý, một bộ bộ dáng phải nghe lời bao nhiêu, liền có bấy nhiêu nghe lời. Chu Dương rất hài lòng đối với vẻ mặt của bọn họ, cho dù là ngụy trang, dù sao cũng tốt hơn trắng trợn đối nghịch với mình.

Đương nhiên, lấy thực lực hắn hiện tại biểu hiện ra, chỉ cần không phải là kẻ đần, liền sẽ không làm như thế.

- Đại nhân, không biết ngài lúc nào sủng hạnh nô gia? ! Từ một khắc nhập môn kia trở đi, ta chính là người của ngài, nguyện ý vì ngài bỏ ra tất cả!

Ngao Vân cùng Lân Hương vẻ mặt thẹn thùng nhìn đến Chu Dương. Một khắc không trở thành nữ nhân của Chu Dương, trong lòng các nàng liền không nỡ, luôn có một loại cảm giác không an toàn, rất sợ bất cứ lúc nào cũng có thể sẽ bị ném bỏ. Sớm một chút nhập môn, đối với các nàng là một chuyện tốt. Chu Dương ở một bên nghe trợn mắt hốc mồm, từ khi nào thì bắt đầu, nữ nhân cũng thay đổi gấp gáp như vậy sao?Bất quá, đối với loại chuyện này, Chu Dương chỉ muốn nói làm trông rất đẹp!

Hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

- Khụ, các ngươi đã thành tâm thành ý cầu, ta đương nhiên chỉ có thể đáp ứng các ngươi!

Chu Dương cười ôm Ngao Vân cùng Lân Hương vào trong ngực, cười híp mắt đem hai nữ kéo đến trong phòng. Kết quả tự nhiên phát sinh sự tình không thể miêu tả, tất cả thuận lý thành chương. Cuối cùng, Chu Dương rót vào cho hai nữ số lớn sữa bò.

- Các ngươi rất nhiều đêm chưa từng ăn cơm no qua đúng không! Để vi phu chuẩn bị cho các ngươi bữa ăn khuya!

Chu Dương dư vị chưa tẫn từ trong phòng đi ra, cười híp mắt nhìn chúng nữ vội vàng.

- Hai người mới không đủ hầu hạ ngươi sao? Người mới làm sao có thể tiếp nhận ngươi hành hạ như vậy!

- Chỉ có người mới có thể hấp dẫn ngươi, còn lâu mới nhớ đến đám người cũ chúng ta!

Chúng nữ trong tâm khó chịu. Dù sao tinh lực một người có hạn, từ khi mới tới xong, Chu Dương đem nhiều thời gian đặt ở người mới hơn, đối với người cũ khó tránh khỏi có chút sơ sót.

- Yên tâm, ta trong khoảng thời gian này sẽ một mực bồi ở bên cạnh các ngươi, đem hết toàn lực đáp ứng yêu cầu của các ngươi! Đúng rồi, Thải Hà, ngươi không phải muốn làm thực thần sao? Ta đi tìm cho ngươi!

Chương 459: Tận thế mỹ thực phường! Biết rõ quy củ của nơi này sao?

- Ta mới vừa từ miệng một bằng hữu nhận được tin tức, đằng trước còn có một nhà cửa hàng mỹ thực mở ra.

Ngưu Chính Nghiệp thần thần bí bí hướng về phía đồng bọn nói. Thức ăn bên trong ăn ngon vô cùng, cho dù là đầu bếp cao cấp nhất cũng không nhất định có tiêu chuẩn như vậy. Đồng bọn vẻ mặt hoài nghi.

- Ngươi chẳng lẽ là nói đùa? ! Đây là tận thế, làm sao có thể có

cửa tiệm tồn tại? Nhất định chính là hoa mắt nhìn nhầm, cho dù có đi nữa thì đối phương thu cái gì trở thành thù lao? Tiền sao? Tiền tại tận thế không có nửa điểm ý nghĩa cùng giá trị, lau cổ đều ngại không dùng được. Cho dù thật có kẻ đần độn làm như thế, hắn làm sao sống đến bây giờ? Lẽ nào bên trong tận thế người không đoạt tiệm của hắn sao? Vĩnh viễn không nên đánh giá thấp lòng người hiểm ác!

Thời đại hòa bình, có bởi vì tiền, có thể chế tạo đủ loại thực phẩm có chất hóa học cùng chất lượng kém, thậm chí làm ra đủ loại chuyện hại người. Tận thế không có trật tự, lòng người không chiếm được ràng buộc, bên trong sẽ trở nên ngày càng táo tợn. Khỏi cần phải nói, mở cửa hàng, không biết bao nhiêu người biết đánh chủ ý thức ăn, hoặc trộm, hoặc cướp. Con người vì sống sót, giết người đều bình thường như cơm bữa. Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, một cái cửa hàng mỹ thực làm sao có thể bình yên vô sự tích trữ sống đến bây giờ.

- Hay là đi xem một chút đi, thuận đường thu thập thức ăn. Ta chỉ nghe được tin vỉa hè, cũng không có tin tưởng, đùa giỡn với ngươi chút mà thôi.

Cả chính hắn cũng không tin loại chuyện này. Có lẽ lúc tận thế vừa phát sinh, còn có mấy người quyết giữ ý mình kiên trì mở tiệm. Đương nhiên, loại người này bình thường sẽ là người bị chết nhanh nhất, bọn họ tại tận thế sống không lâu.

Mấy người hướng phía vị trí cửa hàng mỹ thực đi tới, ven đường vơ vét vô số toà nhà, cư nhiên cũng không có tìm được chút thức ăn nào, thậm chí ngay cả thức ăn lên mốc cũng không có.

Việc này kẻ khác rất khó tin! Đương nhiên, chuyện như vậy chỉ vừa bắt đầu, không có đi thời gian bao lâu, liền thấy rất nhiều người tụ tập, ven đường thiết lập rất nhiều chướng ngại.

Những chướng ngại này không giống như là dùng để ngăn trở Zombie, càng giống như dùng để ngăn trở người khác.

- Tại đây đã bị chúng ta chiếm, mời các ngươi lập tức rời khỏi!

Bảy tám người lành lạnh đánh giá người mới tới, cảnh cáo nói. Những người này đứng cách nhau một khoảng cách, tựa hồ đang phòng bị lẫn nhau. Bọn họ tuyệt đối không phải là cùng một nhóm người. Cùng một nhóm người tuy rằng cũng có đề phòng, nhưng tuyệt sẽ không biểu hiện rõ ràng như vậy.

- Chúng ta chỉ đi ngang qua!

- Lập tức đi ngay!

Nói xong, hai người quay đầu liền đi. Đương nhiên, bọn họ cũng không có thật rời khỏi.

- Bên trong nhất định có vấn đề!

Ngưu Chính Nghiệp trốn, lời thề son sắt nói.

Đồng bọn cũng để ý tới điểm này. Hai người mắt đối mắt, để lộ ra vẻ hưng phấn nồng nặc, đối mặt bí mật ẩn núp cảm giác rất hứng thú. Trên thế giới không có phòng thủ chân chính gió thổi không lọt, đặc biệt là số lượng người phòng thủ có hạn. Bọn họ cũng không phải toàn bộ một lòng!

- Bắt đầu!

Hai người ẩn núp, bọn họ hướng về một phương hướng đi ra, rất sợ đi chậm một bước, liền sẽ bỏ lỡ một thứ gì đó. Ngưu Chính Nghiệp theo ở phía sau, bọn họ nhìn thấy cánh cửa một tiệm nhỏ bu đầy người, đám người xếp hàng dài như một con rồng đang nằm vậy.

Phụ cận tán lạc từng cái cửa hàng cùng lều vải, hoàn toàn vây tiệm nhỏ lại. Nếu mà không nhìn xung quanh một phiến đoạn viên tàn bích, không nhìn bốn phía vô cùng hoang vu, không nhìn mọi người mặc rối bù, thật đúng là có vài phần náo nhiệt trước tận thế. Những người này trên mặt mang hưng phấn, vung tiền mặt muốn hướng vào bên trong chen chúc.

- Đến giờ cơm! Nhanh lên một chút!

Trong không khí không biết tràn ngập mùi gì mà thơm nồng nặc, hai người cách gần trăm mét, cũng có thể rõ ràng cảm nhận được, tốc độ bài tiết nước miếng tăng nhanh.

- Hương thơm thức ăn, thật thơm a!

Nhìn phía xa treo chiêu bài tiệm nhỏ mỹ thực phường, nhìn thấy miệng thông gió toát ra khói cùng hương thơm thức ăn. Ngưu Chính Nghiệp sợ ngây người!

- Vốn tưởng rằng là tên kia trước khi chết lừa dối mình, không nghĩ đến tất cả đều là thật!

Cửa chính mỹ thực phường từ từ mở ra, một người trung niên mặt

nhăn nhó đi ra.

- Thời gian hiện tại còn sớm, hôm nay ta còn muốn ngủ nướng! Một hồi còn muốn chơi game!

- Hôm nay chỉ làm 20 phần thức ăn! Mỗi người giới hạn mua một phần thức ăn, giá cả như cũ!

Mọi người bối rối, người sắp xếp ở phía sau liền vội vàng kinh hô.

- Lão đại, van xin ngài không nên làm như vậy, chúng ta đang đói bụng lắm!

- Đúng vậy, chúng ta bây giờ dựa vào thức ăn của ngài sống tiếp, ta đã hơn một tháng chưa ăn no qua, van xin ngài khai ân!

- Lão đại không nên tàn nhẫn như vậy

Mọi người tại tận thế trải qua vô cùng bàng hoàng, khổ hết tất cả tâm lực sống tiếp, ngày như vậy bọn họ không thấy được tí ánh sáng nào. Thẳng đến tận một lúc nào đó, bọn họ kinh ngạc phát hiện một tiệm nhỏ từ thời đại hòa bình một mực mở đến bây giờ. Vô luận là quái vật ký sinh, hoặc là hung thú kinh khủng, không có người có thể tại đây tàn phá.

Tiệm nhỏ vừa bắt đầu gặp phải không ít cướp bóc, kết quả lại làm kẻ khác ngoài ý muốn, vô luận là ai tại đây nháo sự, đều chỉ có tới chớ không có về. Lâu ngày, không có người dám ở chỗ này nháo sự. Đương nhiên, làm mọi người vui nhất chính là tại đây sử dụng tiền tệ. Tiền tại tận thế chính là giấy, không cần bỏ ra đại giới quá lớn, có thể có được thức ăn, cớ sao mà không làm. Tại đây thậm chí còn an toàn, không ít người muốn vào ở trong tiệm, kết quả dĩ nhiên là bị đuổi ra ngoài.....

Duy nhất khiến người cảm thấy khó có thể chấp nhận nhất là hạn chế thức ăn mỗi ngày!

Hạn chế!

Hạn chế!

Hạn chế!

Chuyện quan trọng nói ba lần. Thỉnh thoảng còn có thể gặp phải chủ quán lười biếng. Ví dụ như chơi game... Bọn họ cả điện cũng không có, đối phương lại có thể chơi game, hơn nữa ăn uống no nê. Trên

thế giới còn có cái gì hạnh phúc hơn chuyện này sao?

Ngưu Chính Nghiệp nghe được câu này, bất chấp ẩn tàng, liền vội vàng từ phía sau chen tới, muốn chen vào.

- Người mới, ngươi muốn tìm cái chết sao? Không biết quy củ của nơi này là sao? Ngươi dám ở chỗ này nháo sự, chúng ta liền đánh gãy chân của ngươi! Còn nữa, nếu ngươi dám ở chỗ này động thủ, ngươi sẽ thành người vĩnh không chiêu đãi trong tiệm này! Tốt nhất là tự giác xếp hàng!

Ngưu Chính Nghiệp hai người lòng tràn đầy oán thầm, chỉ có 20 phần, gần bốn mươi người, làm sao chia? Làm sao đủ? Thức ăn đến miệng, bọn họ tuyệt đối sẽ không phun ra. Huống chi, trên người hai người còn không có tiền... Dù sao đây là tận thế, ai mẹ nó còn có thể thu thập tiền tài! Chẳng trách thời điểm lúc trước vơ vét, phát hiện ví tiền đều hết rồi, nguyên lai là có chuyện như vậy.

Hai người hạ quyết tâm, sau khi trở về phải tìm nhiều tiền một chút, đem tại đây trở thành giờ cơm lâu dài. Nhiều người? Vậy cũng rất đơn giản! Trong bóng tối làm thịt mấy cái không được sao!

- Chính là chỗ này sao? Trước mắt mọi người chợt hoa lên, chẳng biết lúc nào, Chu Dương xuất hiện ở cánh cửa mỹ thực phường, cậy mạnh đụng mọi người ra, hướng về trong tiệm

Chương 460: Mỹ thực hệ thống! Mặc kệ là thôn phệ, hay phá hủy hệ thống! Tàn khốc giữa các hệ thống!

- Má, ngu ngốc ở đâu ra! Lại một tên dám nhập đội! Lăn cho ta! Ta nói cụ gia ngươi! Đây là vị trí của ta!

Chu Dương mặc kệ bọn họ kêu gào, trực tiếp bước vào cửa vị trí thủ lĩnh, tìm một chỗ ngồi xuống. Những người khác điên, nhưng không dám ở nơi này động thủ, sau khi vào cửa cắn răng nghiến lợi nhìn Chu Dương.

- Tiểu tử, ngươi xong đời! Lại dám cướp vị trí chúng ta, ta bảo đảm để ngươi không thấy được mặt trời ngày mai!

Tại tận thế, cướp thức ăn người như giết cha mẹ người, đây là đại thù không chết không thôi. Chu Dương phá hư quy củ, thành công địch tất cả mọi người, nhiều người như vậy trong bóng tối hạ thủ, tuyệt không đường sống.

- Tiểu tử, ngươi liền lập tức lăn ra ngoài, ngươi còn cơ hội giữ mạng sống.

- Om sòm!

Chu Dương vung tay lên, mấy người ở bên cạnh kêu to cảm giác đến một hồi lực lượng vô cùng cuồng bạo, người bay ra ngoài, chỉ có thể ở chân trời nhìn thấy một cái chấm đen nhỏ.

Hắn ít nhất bay ra ngoài 10km, có thể sống sót, tính đối phương ngưu bức. Chu Dương phẳng phất như đập chết một con kiến, vô tình nhìn về phía thức ăn.

- Dầu chiên bánh bao hấp! Hoàng Kim cơm xào trứng! Phỉ Thúy bạch ngọc canh! Đuôi phượng tôm! Long hổ đấu! Tổng cộng mấy chục trồng rau phẩm, đương nhiên, trong danh sách chín thành đều viết thiếu, chỉ có Hoàng Kim cơm xào trứng cung ứng.

- Trước tiên đưa đến cho ta 50 phần! Thức ăn tự nhiên không thể tự ý một mình hưởng dụng, các lão bà cũng phải đi ra nếm thử một chút. Tại đây ta cung ứng 20 phần, mỗi người giới hạn mua một phần!

Chu khởi mặt không thay đổi nhìn đến Chu Dương, đối với chuyện xảy ra trước đó không có để ý.

- Hắn vừa rồi động thủ, theo lý đem hắn đuổi ra ngoài!

- Đúng vậy lão bản, không thể phá hỏng quy củ của nơi này.

Chu khởi trở về, trên mặt không mang một chút cảm tình.

- Đầu tiên, người không có ở trước cửa của ta tử vong, không có ở nơi này lưu lại 1 giọt máu. Đối với ta mà nói, không có phá hư một vật nào, đối với quy củ trong tiệm chính là hợp quy củ.

Ánh mắt mọi người nhìn về Chu Dương lộ ra sợ hãi, quái vật này thực lực quá mạnh mẽ! Nếu như ngay cả lão bản cửa hàng thực lực không biết cũng không ra tay, bọn họ lấy cái gì đến chế ước siêu phàm giả này? Chỉ hy vọng hắn có thể nhanh rời khỏi một chút!

- Liền tại đây sao? Ta ngửi thấy hương thơm thức ăn, tựa hồ không kém so tay nghề Thải Hà tỷ. Nếm trước nếm lại nói.

Hơn bốn mươi cô gái xinh đẹp sãi bước đi đến, thấy mọi người tròng mắt đều thẳng. Bên trong tận thế tuyệt đại nữ nhân đều rối bù, cho dù nhan trị cao hơn nữa, cũng sẽ giảm đi thật lớn. Trước mắt hơn bốn mươi mỹ nữ mỗi người xinh đẹp nổi bật, phảng phất như Thiên Tiên hạ phàm. Ăn no ấm áp mới biết suy tính chuyện phương diện này, mọi người đói bụng đến bụng ục ục gọi, chỉ nhìn mấy lần, lại lần nữa nhìn về phía thức ăn.

- Ngươi và ta nói quy củ? Con người của ta không thích nói quy củ! Tương phản, ta khá là yêu thích đánh vỡ quy củ!

Chu khởi một bộ bộ dáng không thèm để ý, thời gian mở tiệm một năm, hắn không biết bị bao nhiêu uy hiếp qua, nhưng mà vậy thì thế nào? Từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể chân chính uy hiếp được hắn.

- Quy củ chính là quy củ...

Vừa nói được nửa câu, thanh âm Chu khởi im bặt mà dừng. Bởi vì, ở trong đầu vang lên thanh âm hệ thống nhắc nhở.

- Không nên chọc giận hắn, không nên để cho hắn phát hiện bản hệ thống tồn tại... Trên người hắn nắm giữ một cái hệ thống cường đại, đã tiến giai đến hình thái cuối cùng, thực lực người này hoàn toàn không phải ngươi có thể ứng phó! Nếu mà hắn muốn giết ngươi, ta cũng không cứu được ngươi! Thậm chí ngay cả ta...

Chu khởi sợ ngây người! Từ khi đạt được mỹ thực hệ thống xong, hệ thống gần như không gì không làm được, vô luận dạng địch nhân gì cũng có thể giải quyết hết thảy. Cho dù là tận thế, cũng không có đối với cuộc sống của hắn tạo thành một chút ảnh hưởng. Ngày thường vẫn trải qua ngủ một giấc đến tỉnh tự nhiên, mỗi ngày chỉ làm số ít cơm, xong toàn lực chơi game. Sinh hoạt vô cùng sung sướng. Duy nhất thiếu hụt chính là nữ nhân... Chờ chút, nữ nhân nào có thú vị như trò chơi?

Chu khởi không nghĩ tới hôm nay cư nhiên đụng phải đồng loại. Một cái Đại thành hệ thống? ! Đối phương là cái hệ thống gì? Chiến Thần hệ thống?

- Được, ngươi muốn 50 phần cơm chiên, ta lập tức làm cho ngươi!

Trên mặt Chu khởi nhăn nhó cố nặn ra vẻ tươi cười, không ngừng vội vàng đáp ứng. Mọi người nhìn trợn mắt hốc mồm. Chu lão bản không phải cường đại đến không thể địch nổi sao? Quy củ còn nặng hơn so với mệnh, thề chết không phá! Hôm nay làm sao? Lẽ nào mặt trời mọc lên từ phía tây sao?

Tiếp đó bọn họ liền thấy hơn bốn mươi mỹ nữ toàn bộ đều ở tại bên cạnh Chu Dương....

Tê dại con chim, đồng dạng là nam nhân, chênh lệch làm sao lớn như vậy chứ? Đối phương không chỉ có có thể để cho Chu lão bản đánh vỡ quy củ, bên cạnh còn mang theo nhiều mỹ nữ như vậy, đơn giản làm cho người ta hâm mộ và ghen ghét. Mấy chục đôi ánh mắt nhìn sang, tràn đầy địch ý.

- Đúng rồi, ta nói không chỉ là 50 phần cơm chiên, mà chỉ toàn bộ tất cả thức ăn đến 50 phần!

- Làm người không nên quá tham lam không biết chừng mực a!

Mọi người bất mãn hét lớn, hợp lực ngăn chặn Chu Dương. Nhưng mà, Chu khởi liền vội vàng gật đầu, cười xòa nói.

- Ta lập tức đi làm!

Toàn bộ mọi người trợn tròn mắt, tại sao có thể như vậy? Lẽ nào lúc trước Chu lão bản không làm theo, là bởi vì thái độ bọn họ không đủ cứng rắn? Có lẽ lần sau cũng có thể thử xem!

- Người anh em, bên cạnh ngươi nhiều nữ nhân như vậy, khẳng định chiếu cố không được, nếu không người anh em ta hỗ trợ cho ngươi một chút, giảm nhẹ một gánh vác

- ?? ? ?

Tê dại con chim, lần đầu tiên nghe được mát mẽ như thế nghĩ muốn cướp nữ nhân của ta... Đối với loại người này, đương nhiên là đánh chết! Chu Dương tiện tay hất lên, trực tiếp đánh hắn thành thịt nát.

- Không có khống chế được tính khí! Tất cả mọi người xem như chưa từng xảy ra chuyện gì là được! Không nên ở chỗ này ảnh hưởng ta ăn cơm, nếu không, ta đánh chết các ngươi!

Toàn bộ mọi người giải tán lập tức. Có áp lực Chu khởi hành động thật nhanh, mỗi loại thức ăn làm ra toàn bộ, tốc độ hoàn toàn không phải người thường có thể làm được. Chu Dương rất hoài nghi gia

hỏa này một mực sử dụng thức ăn nhanh, chỉ cần đun nóng là được. Sự thật xác thực xê xích không nhiều, đồ đạc của hắn toàn bộ đều là biến ra... Cùng hệ thống của mình giống nhau đến mấy phần.

« hệ thống nhắc nhở. Phát hiện hệ thống không biết, hệ thống bên trong giám định... »

« giám định thành công! »

« hệ thống nhắc nhở. Hệ thống này là mỹ thực hệ thống, hệ thống đánh giá đẳng cấp nhỏ yếu, túc chủ mỹ thực hệ thống Chu khởi, chiến lực đánh giá. Chiến đấu cặn bã. »

« mời hệ thống làm ra lựa chọn, mặc kệ hoặc là thôn phệ, phá hủy hệ thống này. »

« thôn phệ mỹ thực hệ thống, nhặt bảo rương hệ thống sẽ thu được hệ thống mỹ thực. »

« phá hủy mỹ thực hệ thống, túc chủ sẽ thu được 10 ức tích phân. »

Chương 461: Mỹ thực hệ thống âm mưu, tiêu diệt túc chủ

- Ồ, lúc trước cứ nhìn người này quỷ dị, không nghĩ đến cư nhiên nắm giữ hệ thống? !

Chu Dương dựa theo tin tức mình lấy được, tới đây tìm kiếm thực thần, không nghĩ đến không tìm được thực thần, cư nhiên toát ra một cái mỹ thực hệ thống. Trên thế giới còn rất nhiều người nắm giữ hệ thống sao?

Chu Dương lần đầu tiên gặp phải người nắm giữ hệ thống, trên mặt có hưng phấn, cũng có gì đó quái lạ. Duy chỉ có để cho Chu Dương bất ngờ là hệ thống cạnh tranh tàn khốc như thế.

Tuy rằng hệ thống đã đem quyền chủ động giao cho mình, nhưng trên thực tế, vô luận là thôn phệ hay là hủy diệt sạch, lấy được chỗ tốt càng lớn hơn, xa hoàn toàn không phải mặc kệ có thể so sánh. Tương đương với đem một cái mồi câu mỹ vị đặt vào trước mặt mình, chỉ cần mình không ngốc, liền sẽ tiêu diệt mỹ thực hệ thống. Mỗi cái Thứ Nguyên hoặc là vị diện dưới tình huống bình thường chỉ có thể tích trữ ở một cái hệ thống. Lần này thời không xuất hiện biến

cố, một chút thời gian đã rối loạn, vậy mà xuất hiện người nắm giữ cái hệ thống thứ 2.

Thì ra là như vậy, Chu Dương không nghĩ nhiều nữa, nếm trước nếm tay nghề mỹ thực hệ thống làm sao. Nếu mà làm cơm khó ăn, cũng chỉ có thể đánh chết. Chúng nữ tò mò tại trên thân Chu Khởi đánh giá, còn cho rằng đây chính là thực thần bọn họ muốn tìm.

- Dương ca, tại đây không phải tây phương thế giới, không có thần cách, ta như thế nào mới có thể thu được thực thần truyền thừa!

Chu Dương không tìm được thực thần, mỹ thực hệ thống cũng có thể tiếp nhận. Nếu không, liền đem mỹ thực hệ thống cho Ninh Thải Hà thế nào? Làm như vậy có chút nguy hiểm. Dù sao hệ thống hai người không hợp nhau, hệ thống nhặt bảo rương suy nghĩ hãm hại mỹ thực hệ thống, mỹ thực hệ thống cho dù thế yếu hơn, không có nghĩa là sẽ ngồi chờ chết. Người tốt sẽ không làm ra sự tình con thiêu thân cái gì. Huống chi, Ninh Thải Hà dù sao không phải là mình, vạn nhất bị hệ thống khống chế làm sao bây giờ? Cũng không cần tìm phiền toái cho mình thì mới tốt. So ra mà nói, vẫn là 10 ức tích phân càng có lời một chút, tương đương với mười cái bảo rương Siêu Thần cấp. Ninh Thải Hà đi theo bên cạnh mình, phương diện an toàn không thành vấn đề, cùng lắm thì mình lại tiêu hết thời gian tìm thực thần, không cần thiết tìm phiền toái cho mình.

Ngay tại Chu Dương suy tính đồng thời, Chu Khởi đã đem làm xong thức ăn bưng lên. Thức ăn nhiều đến hơn ba mươi loại, mỗi loại 50 phần, tương đương với hơn 1500 phần. Đổi thành người bình thường, ít nhất phải tốn thời gian chừng mấy ngày. Đối với Chu Khởi nắm giữ hệ thống mà nói, đơn giản như chơi đùa. Hơn nữa gia hỏa này hoàn toàn dựa vào hệ thống, không có trải qua huấn luyện. Phải nói hắn tương đương với khôi lỗi hệ thống, chỉ là một nhân viên phục vật, phụ trách đem nguyên liệu nấu ăn hệ thống chế biến tốt đơn giản đun nóng, xong biến thành thức ăn mỹ vị trước mặt.

Thức ăn rất tinh xảo, cho dù là Ninh Thải Hà làm thức ăn vô luận là sắc hương vị đều muốn kém xa mỹ thực hệ thống xuất phẩm. Mỹ thực hệ thống có thể nói đã đem mỹ thực diễn hóa đến mức tận cùng, tiêu chuẩn tuyệt đối đứng đầu nhất. Chu Dương sử dụng ký ức chưởng khống giả, đối phương không có nửa điểm vấn đề, tất cả tư duy như thường. Tiếp tục thăm dò đến ký ức Chu Khởi, Chu Dương không có từ bên trong tìm ra một chút tin tức có quan hệ với hệ thống. Trong nháy mắt Chu Dương đã minh bạch một chuyện. Đó chính là tự sử dụng ký ức chưởng khống giả từ bên trong não Chu

Khởi lấy được ký ức là giả tạo, trải qua hệ thống chế biến và mỹ hóa, dùng để lừa gạt mình. Chu Dương lại sử dụng hư vô thần đồng cùng với thủ đoạn trinh sát khác, cũng không có phát hiện ngoài ý muốn. Hắn vẫn không yên lòng, rốt cuộc đối mặt mình là một cái hệ thống. Cho dù Chu Dương đã là cấp bậc Sáng Thế Thần, nhưng đối với hệ thống thần bí khó lường vẫn rất kiêng kỵ. Cái thế giới này để cho hắn kiêng kỵ duy nhất chỉ có một loại, đó chính là hệ thống. Năng lực hệ thống thật là quỷ dị, phòng không thể phòng. Liên tưởng đến hệ thống không hợp nhau, mỹ thực hệ thống không thể nào không làm ra ứng đối. Chu Dương không động đũa, ngược lại thuận tay kẽ vẫy. Toàn bộ người lúc trước biến mất một lần nữa xuất hiện, bọn họ mộng bức nhìn đến Chu Dương.

- Lúc trước thật xin lỗi đã tạo thành tổn thương đối với các ngươi, ta đặc biệt bồi thường cho các ngươi, thức ăn các ngươi ăn thả ra đi!

Chu Dương cười híp mắt nói. Không sai, Chu Dương chính là bắt bọn họ làm chuột bạch. Nếu như không có xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, bọn họ miễn phí ăn một bữa thỏa thích. Cho dù có vấn đề, Chu Dương cũng có thể cứu bọn họ sống lại. Bọn họ sẽ không có tổn thất gì.

- Có thật không? Bọn họ không dám tin tưởng nhìn đến Chu Dương, hoài nghi hôm nay phương thức bước ra ngoài không đúng. Gia hỏa trước mắt này không phải muốn ăn một mình sao? Làm sao lại đột nhiên nghĩ thông suốt? Bất quá, đây là chuyện tốt, bọn họ không có cự tuyệt.

Chu Khởi không dám tin nhìn đến Chu Dương, lạnh lùng nói

. - Ngươi hoài nghi ta tại trong đồ ăn hạ độc?

- Ta cũng không có nói những lời này! Nếu mà ngươi không vấn đề, dĩ nhiên là không cần lo lắng.

Chu Khởi lạnh rên một tiếng, hắn cho tới bây giờ không có làm loại chuyện xấu xa này, tự nhiên không lo lắng. Ngày thường không làm chuyện trái lương tâm, nửa đêm không sợ quỷ gõ cửa. Mọi người đã sớm đói muốn chết, lại thêm hương thơm mê người kích thích, đâu còn có thể khống chế, từng người từng người chuẩn bị ăn. Nhưng mà, đang lúc này, trong đầu Chu Khởi vang lên hệ thống nhắc nhở.

« ngăn cản những người này dùng thức ăn, để cho người nắm giữ hệ thống không biết ăn thức ăn. »

« nhiệm vụ thành công tưởng thưởng thực lực thần cấp, 10 ức tích phân, nhiệm vụ thất bại xóa bỏ! »

Chu Khởi sợ ngây người, tuyệt đối không nghĩ đến sẽ xuất hiện loại tình huống này. Hệ thống nhắc tới, há chẳng phải là chứng minh một chuyện. Những thức ăn này thật bị hệ thống hạ độc... Như vậy mình... Chu Khởi âm thầm nuốt nước miếng một cái, mình tại sao xui xẻo như vậy. Không làm được nhiệm vụ liền xóa bỏ! Lúc trước hệ thống không phải rất đáng tin sao? Làm sao hôm nay trở nên hố như vậy? !

- Chậm đã !Hôm nay còn có một món ăn khai vị, các ngươi chờ một chút. Hệ thống, lập tức chuẩn bị một phần giải dược, ta trước tiên để người ăn vào trước. Còn không đợi Mỹ thực hệ thống làm ra đáp lại, lập tức xuất hiện dị biến.

Chỉ vì Chu Dương xuất hiện bóp cổ Chu Khởi, cười híp mắt nói.

- Xem ra những thức ăn này thật sự có vấn đề! Chặt chặt, loại độc này ngay cả ta cũng không nhìn ra được, thật là lợi hại a! Hệ thống, như thế nào mới có thể tiêu diệt mỹ thực hệ thống? ! Nếu mỹ thực hệ thống đã tự mình động thủ, bản thân cũng không thể bỏ qua nó. Vậy liền chém tận giết tuyệt, chấm dứt hậu hoạn.

Đánh chết túc chủ xong, hệ thống liền sẽ hiện ra, hệ thống chỉ có thể phụ thuộc vào túc chủ, mất đi túc chủ xong, nó thì sẽ từ Đệ Tứ Duy độ tạm thời xuống đến đệ tam Thứ Nguyên!

- Việc này đơn giản! Chu Dương vừa dùng lực, Phần Thế Chi Hỏa màu đỏ phun trào, triệt để đem Chu Khởi hóa thành tro bụi.

Chương 462: Thu hoạch phong phú, kế hoạch lại lần nữa văn minh trật tự!

Một đạo thanh âm lạnh như băng từ trong tro bụi chui ra, đó là từng đạo ký hiệu kỳ lạ, phảng phất như là ấn ký nguyên thủy nhất.

- Đáng chết, ngươi rốt cuộc là hệ thống gì! Nơi này là địa bàn của ta, ngươi không nên phá hư quy củ!

Cho dù nó là đang nói chuyện với Chu Dương, trên thực tế là với nhặt bảo rương hệ thống sau lưng Chu Dương. Nhưng mà, nhặt bảo rương hệ thống không có trả lời. Không giống với mỹ thực hệ thống, có được một ít trí tuệ chính mình, từ phương diện nào đó khống chế túc chủ, để cho hắn hoàn thành đủ loại nhiệm vụ, hơi có bất hảo, liền sẽ tại chỗ giết. Nhặt bảo rương hệ thống càng giống như một cái tool hack thuần túy, sẽ không tiến hành can thiệp đối với túc chủ. Hai người quả thực là khác biệt trời và đất.

- Ngươi nói nhảm cũng quá nhiều đi! Vậy ta chỉ có thể đánh chết ngươi!

Chu Dương không dám có một chút chủ quan, Sáng Thế thần lực ngưng tụ bên trên mảnh vụn Bàn Cổ khai thiên phủ Phủ Nhận, mạnh mẽ bổ tới ký hiệu đại biểu mỹ thực hệ thống.

- Đáng chết!

Trên người nó từng bước trở thành nhạt, tính toán thoát cái thế giới này, bước vào Thứ Nguyên càng cao. Chu Dương sao lại để nó như nguyện, 10 ức tích phân làm sao cũng không thể để chính nó cánh dài bay đi.

Khai thiên bổ địa!

Lưỡi dao Bàn Cổ khai thiên bổ thoáng qua, thiên địa phảng phất như bị phân cách thành hai nửa, phân m Dương, không cùng ngũ hành. Không có thứ gì có thể qua được một đòn Chu Dương đem hết toàn lực. Hư không bị một đòn đập vỡ, vô số không gian toái phiến văng tung tóe, phảng phất như đồ sứ tan vỡ, hướng về tứ phương bát phương lan ra. Thế giới này đều phải bị Chu Dương một đòn hủy diệt.

Phản bản hoàn nguyên!

Không gian vỡ nát chậm rãi lắng xuống, thật nhanh khôi phục lại trạng thái bình thường. Duy chỉ có mỹ thực hệ thống vừa biến mất.

« chúc mừng túc chủ đánh chết mỹ thực hệ thống, thu được tích phân 10 ức điểm. »

« tích tích, phát hiện hệ thống toái phiến có thể hấp thu, phải chăng hấp thu? »

Còn có vật này, Chu Dương không chút nghĩ ngợi lựa chọn đồng ý.

« chúc mừng túc chủ hấp thu toái phiến mỹ thực hệ thống, thu được thần cấp trù nghệ! »

« chúc mừng túc chủ hấp thu toái phiến mỹ thực hệ thống, thu được thần cấp xử lí! »

« chúc mừng túc chủ hấp thu toái phiến mỹ thực hệ thống, thu được cường hóa mỹ thực! »...

Liên tiếp nhắc nhở vang lên, Chu Dương kiểm tra mình vừa rồi lấy được tưởng thưởng, lấy được một số rất nhiều thứ, phần lớn đều có liên quan cùng mỹ thực hệ thống. Đương nhiên, khiến Chu Dương rất vui mừng chính là cường hóa mỹ thực.

Sử dụng năng lực đặc thù cùng tài nghệ chế tạo mỹ thực, cho dù phổ thông mỹ thực cũng có thể được thêm thuộc tính hoặc là hiệu quả năng lực. Nếu mà đổi thành bản thân đã là hung thú cường đại hoặc là nguyên liệu nấu ăn đặc biệt, như vậy hiệu quả sẽ cực kì cường hóa. Có vật này, tốc độ muốn tăng lên thuộc tính sẽ mau hơn rất nhiều. Thu hoạch lần này Chu Dương rất hài lòng. Không chỉ như thế, mình còn có thể lấy được thần cấp trù nghệ, thần cấp xử lí, cường hóa mỹ thực toàn bộ kiến thức các phương diện truyền cho Ninh Thải Hà, quả thực hoàn mỹ.

- Những thứ này không ăn sao? Không thể không thừa nhận, thức ăn mỹ thực hệ thống chế ra đăc biệt hấp dẫn, mặc dù biết thức ăn có vấn đề, chúng nữ vẫn không nhịn được muốn ăn.

- Trong này vấn đề rất lớn! Cũng không cần chạm vào thì tốt hơn!

Chu Dương không biết mỹ thực hệ thống ở bên trong đã làm ra quỷ gì, mặc kệ nó tốt hơn. Trong bàn tay lộ ra hỏa diễm, đột nhiên rơi vào phía trên thức ăn, một lát sau, toàn bộ thức ăn bị nhen lửa, đốt cháy hết sạch toàn bộ.

- Thải Hà tới đây một chút, đây là thứ ngươi muốn!

Chu Dương thông qua ký ức chưởng khống giả, đem toàn bộ mình muốn truyền truyền qua. Những kiến thức này lập tức trở thành một bộ phận Ninh Thải Hà, vĩnh viễn cũng không cách nào quên. Trên Long Phượng Kỳ Lân sáng thế liễn chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn phong phú, nguyên liệu nấu ăn gì cũng có, chỉ cần Ninh Thải Hà tiến

hành lợi dụng, nhất định có thể chế tạo ra mỹ thực không kém mỹ thực hệ thống chút nào.

- Ta muốn bắt đầu làm việc!

Vừa nắm trong tay thần cấp trù nghệ, Ninh Thải Hà lòng tin tràn đầy, bận rộn không ngớt chạy về Long Phượng Kỳ Lân sáng thế liễn, bắt đầu bận túi bụi. Những nữ nhân khác rối rít đuổi theo. Một lát sau, trong tiểu điếm chỉ còn lại một đám người mộng bức đứng ở một bên.

- Đại lão, ngài không phải nói để cho chúng ta thưởng thức mỹ thực sao? Làm sao chỉ chớp mắt liền phá hủy thức ăn chứ!

- Mẹ nó thức ăn nhiều, không muốn ăn, cũng đừng lãng phí a!

- Các ngươi không ăn, chúng ta ăn a!

- Vừa rồi để cho chúng ta ăn cơm, chính là vì hại chúng ta a!

Phổi của bọn hắn cũng sắp muốn tức điên!

Không được đùa người khác như vậy đâu! Nếu không phải bọn họ xác thực không đánh lại, sợ là đã đi lên cứng rắn rồi.

- Ta sắp chết đói, ca ca, ngươi tại sao phải phá hủy thức ăn... Chủ quán đã bị ngài giết đi, chúng ta không còn nguồn thức ăn rồi!

Mấy người tương đối nhỏ hơn một chút trực tiếp khóc, một tiểu nữ hài khóc hết sức làm cho lòng người thương thâm. Chu Dương sờ lỗ mũi một cái, chuyện này xác thực là hắn không có xử lý tốt.

- Ta sẽ bồi thường cho các ngươi!

Chu Dương nói xong, đi tới trên đất trống một nơi không người. Nơi đây cỏ hoang hoành hành, đâu đâu cũng có một chút dây leo quái dị. Những loại vật xâm phạm này năng lực rất mạnh, tốc độ sinh trưởng cực nhanh. Muốn tại một khu vực trồng trọt thức ăn, không phải 1 chuyện dễ dàng, mỗi ngày đều sẽ điên cuồng sinh trưởng cỏ dại cùng một ít loại vật đặc biệt. Một khi dọn dẹp quá mức chậm, bọn nó liền sẽ xâm chiếm chất dinh dưỡng cây nông nghiệp, khiến toàn bộ chúng nó khô chết.

Chu Dương vung tay lên, toàn bộ cỏ dại khu vực phụ cận biến mất, hóa thành chất dinh dưỡng dung nhập vào trên đất. Từng \ ruộng lúa

cùng hạt giống tiểu mạch rắc phụ cận khu vực 10km, điểm điểm lục quang rơi xuống. Tiểu mạch cùng ruộng lúa thật nhanh từ dưới đất chui lên, tốc độ mắt thường rõ rệt toát ra lá xanh, chợt bắt đầu sinh trưởng. Chỉ thời gian một lát sau, địa vực đã từng cỏ dại hoành sinh hoang vu đã biến thành đồng ruộng, phía trên treo đầy thức ăn tiêu chuẩn, ít nhất mẫu sinh 5000 cân. Mọi người toàn bộ sợ ngây người!

Mẹ nó đây còn là người sao? Tiện tay liền thúc đẩy sinh trưởng ra số lớn thức ăn, người này nhất định là thần!

- Thần, cám ơn ngươi đến cứu vớt chúng ta!

Bọn họ quỳ dưới đất, hướng về phía Chu Dương khóc ròng. Sinh hoạt tại tận thế, bọn họ không thấy được hy vọng, mỗi ngày vì sống sót, có thể làm bất cứ chuyện gì. Lẽ nào bọn họ muốn trở thành như vậy sao?Chẳng lẽ không muốn làm người tốt sao? Muốn trách chỉ có thể trách tận thế quá tàn khốc!

- Cho người cá, không bằng dạy người lấy cá, có thể sống được hay không, liền nhìn chính các ngươi rồi!

Có những thức ăn này, đủ bọn họ chống đỡ tiếp, có thể tiếp tục mở rộng diện tích trồng trọt. Chỉ cần không gặp được hung thú hoặc là kẻ ký sinh, bọn họ có thể tại tận thế sống tiếp rất tốt. Tận thế tàn khốc lại đáng chết, có lẽ cũng nên chung kết lúc này!

Lúc trước, Chu Dương lựa chọn bo bo giữ mình, không muốn can thiệp quá nhiều, chủ yếu là làm những chuyện này mất thời gian phí sức, còn không có kết quả tốt. Hiện tại, xây dựng lại văn minh trật tự nhân loại, đối với hắn là chuyện dễ dàng. Cớ sao mà không làm.

Chương 463: Người cả thôn hy vọng? Gấu bông ta rất lợi hại! Annie?

- Nhân loại yếu đuối, ta chính là ác mộng vĩnh viễn của các ngươi!

Một quái vật cao mười mét, toàn thân mọc đầy khối u màu đen toát ra.

Ôn Dịch Ma Nhân!

Đây là một loại kẻ ký sinh kỳ lạ, cũng là ác mộng tất cả sinh mệnh thể. Nơi Ôn Dịch Ma Nhân đi qua, lưu lại vô số dịch nhờn màu đen, lan ra ôn dịch, toàn bộ người tiếp xúc đều sẽ nhận được lây nhiễm, biến thành quái vật!

- Quái vật đến rồi!

Người bên trong một cái căn cứ nhìn thấy Ôn Dịch Ma Nhân xong, lấy ra súng ống hỏa pháo, điên cuồng hướng về phía Ôn Dịch Ma Nhân nổ súng. Hỏa lực nghiêng về trên thân Ôn Dịch Ma Nhân, mảng lớn hắc ám thể màu đen văng tứ phía. Hắc ám thể màu đen nắm giữ ăn mòn cực mạnh, toàn bộ vật tiếp xúc được rối rít thối rữa, mặt đất lưu lại một cái hố to. Còn có khói đen nồng nặc toát ra, lộ ra mùi gay mũi, dị thường khó ngửi. Đương nhiên, thương thế bậc này đối với Ôn Dịch Ma Nhân lại nói chỉ là bị thương ngoài da, căn bản không có cách tạo thành ảnh hưởng quá lớn đối với nó. Liên tục công kích ngược lại chọc giận Ôn Dịch Ma Nhân, nó phảng phất như một tượng bì quái vật, đột nhiên kéo về phía sau tụ lực, phảng phất như một cây cung kéo đến căng tròn.

Hưu!

Ôn Dịch Ma Nhân bay ra ngoài, ầm ầm đụng vào trên tường phòng hộ, tường trực tiếp nổ tung 1 cái lổ thủng. Lỗ hổng nhanh chóng mở rộng, từng bước hướng về những phương hướng khác ăn mòn. Vừa rồi một đòn, ít nhất bảy tám người bị đụng bay ra ngoài. Còn có người nhiễm phải hắc ám thể màu đen ăn mòn, hét thảm một tiếng, người đã tại chỗ bị ăn mòn thành một đoàn hắc ám thể màu đen.

Quá thảm rồi!

Cảnh tượng lần này dọa rất nhiều người sợ rút lui về phía sau, cũng có mấy người nhát gan lựa chọn chạy trốn.

- 1 đám rác rưởi!
- Chẳng lẽ mình vất vả trồng trọt thức ăn liền từ bỏ như vậy sao?
- Rời khỏi nơi này, ngươi còn có thể tiếp tục sống sao?
- Đi cũng là chết đói, cùng gia hỏa này liều mạng!
- Trốn có thể trốn đến lúc nào? Người chết chim hướng lên trời! Vì mình cố gắng giành một cái tương lai!

Một người tráng hán cầm lấy súng máy vọt tới phạm vi 10m Ôn Dịch Ma Nhân, họng súng chỉa hướng đầu Ôn Dịch Ma Nhân, đạn như mưa tuôn ra. Kèm theo thanh âm cộc cộc cộc, vỏ đạn rơi xuống. Đạn đánh Ôn Dịch Ma Nhân liên tục rút lui, lại không có một khỏa nào có thể chân chính chui vào trong thân thể của nó.

Gào!

Ôn Dịch Ma Nhân gầm rú một tiếng, hai cánh tay trở nên dài mười mét, đột nhiên đánh tới, tráng hán trực tiếp bị đánh thành thịt nát. Còn không đợi huyết nhục rơi xuống, liền trước một bước bị ăn mòn hết sạch.

Tràng diện quả thực quá thảm rồi! Quái vật quá đáng sợ! Siêu phàm giả duy nhất căn cứ nhìn thoáng qua Ôn Dịch Ma Nhân, từ đầu đến cuối không dám lên trước.

- Lão đại, nhanh giải quyết quái vật một chút, chúng ta không chống nổi!

- Lại tiếp tục, chúng ta liền triệt để mất hết hy vọng!

Tất cả mọi người vẻ mặt cầu xin mà nhìn đến siêu phàm giả duy nhất căn cứ, hắn là hy vọng tất cả mọi người.

- Tất cả giao cho ta... Còn không đợi nói xong, Ôn Dịch Ma Nhân bay vụt ra 180 khỏa tiểu Hắc cầu màu đen, một viên tiếp nối một viên bạo nổ. Vô số hắc ám thể màu đen ăn mòn tứ xứ văng ra, chỉ cần nhiễm phải một điểm nửa điểm, liền sẽ chết thảm tại chỗ. Loại tràng diện này quá kinh khủng! Quả thực là ác mộng tất cả mọi người! Siêu phàm giả duy nhất vừa rồi chuẩn bị xuất thủ, nhìn thấy trường hợp như vậy, suýt chút nữa tại chỗ sợ đái cả quần, lấy tốc độ nhanh hơn trốn về phương xa.

- Người trốn...

Tất cả mọi người sợ ngây người!

- Ngươi tên khốn kiếp này, ăn tốt nhất! Thưởng thức mỹ nữ bên trong căn cứ, hết thảy đều vì ngươi phục vụ. Ngươi phải làm chính là giúp đỡ người bình thường chống đỡ nguy hiểm vô pháp giải quyết!

- Cẩu thả rác rưởi cư nhiên chạy trốn! Ta chửi cái con mẹ ngươi, ngươi cái đồ con rùa !

Tất cả mọi người chửi như tát nước, vẻ mặt vẻ tuyệt vọng. Súng ống không thể nào tạo thành ảnh hưởng đối với Ôn Dịch Ma Nhân, mất đi thủ đoạn chống lại duy nhất, căn cứ cách hủy diệt đã không xa!

Rất nhiều người thu thập thức ăn có thể mang đi hướng về phương xa chạy trốn, nhiều người hơn lựa chọn tìm một chỗ trốn. Rời đi nơi này có thể an toàn sao? Các nơi trên thế giới đều có nguy hiểm, tai hoạ không chỗ có thể trốn, vận khí không tốt, ngược lại sẽ càng chết nhanh hơn.

- Ngươi cái quái vật này, ta liều mạng với ngươi!
- Mẹ, ngươi ở đâu? Ngươi không muốn Niếp Niếp sao?
- A! Ta không muốn chết! Đừng có giết ta a!

Vô số tiếng vang lên, một cái thiên đường nhân loại lại trở thành luyện ngục. Tận thế vốn là sinh tồn vất vả, còn phải đối mặt thiên tai nhân họa, quá gian nan. Đang lúc này, Chu Dương phảng phất như thuấn di xuất hiện ở trong thôn, ánh mắt của hắn rơi vào trên thân Niếp Niếp đang khóc thút thít.

- Ca ca, ngươi nhìn thấy mẹ của ta sao? Ta không tìm ra rồi hu hu!

Tiểu nữ hài ôm lấy một con gấu bông bẩn thỉu, bụi bẩn trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra hai đạo lệ ngân rõ ràng. Nàng nhìn nam tử trước mặt không dính một hạt bụi, không lý do được sinh ra một loại cảm giác an toàn cùng không muốn xa rời. Chu Dương cười lên.

- Ta sẽ dẫn ngươi đi tìm mẹ!

Chu Dương vận dụng năng lực ký ức chưởng khống giả, phát hiện mẹ tiểu nữ hài đã chết tại trong tay quái vật.

- Nó giết mẹ ngươi, ngươi phải đánh bại nó!

Người chung quanh ở đây đều chạy trốn tứ xứ, duy chỉ có hai người này phảng phất như ngoại nhân, Ôn Dịch Ma Nhân trực tiếp hướng về phía hai người gia hỏa không biết sống chết vọt tới.

- Ta phải chết tại trong tay quái vật này sao? Ta sẽ cùng mẹ đoàn tụ sao?

Niếp Niếp sợ quá khóc. Chu Dương cười xoa xoa đầu của nàng.

- Ngươi sẽ không chết, Tiểu Hùng của ngươi có thể đánh bại nó!

Không tin ngươi có thể ném nó ra ngoài, nhất định có thể đánh bại quái vật này!

- Ta không sợ ngươi!

Niếp Niếp phảng phất như bị Chu Dương lây, đi về phía trước hai bước, giơ Tiểu Hùng. Ôn Dịch Ma Nhân không nói nhảm, mở miệng ra, lộ ra vô số răng nhọn, trực tiếp dọa Niếp Niếp sợ ném Tiểu Hùng ra ngoài, thật nhanh trốn sau lưng Chu Dương. Nhưng mà, ngay tại một khắc ném gấu bông ra ngoài kia trở đi, nó trở nên to lớn mạnh mẽ, bốc cháy liệt diễm hừng hực, thân gấu cao mười mét không thể kém Ôn Dịch Ma Nhân. Móng gấu vỗ xuống, hỏa diễm mãnh liệt hướng phía Ôn Dịch Ma Nhân đánh ra. Ánh lửa màu đỏ trong nháy mắt chìm ngập Ôn Dịch Ma Nhân. Ánh lửa qua đi, Ôn Dịch Ma Nhân một khắc trước còn danh tiếng vô lượng tại chỗ bị cự hùng một cái tát miểu sát.

Một con gấu bông giải quyết quái vật khủng bố? Người chạy trốn nhìn thấy một màn này, suýt chút nữa trừng tròng mắt ra ngoài. Thẳng đến bọn họ nhìn thấy người gấu cao mười mét đi tới bên cạnh Niếp Niếp, lại lần nữa biến trở về gấu bông đã từng bẩn thỉu, mới không thể không tin sự thật này.

- Đây thật là Tiểu Hùng của ta sao?Niếp Niếp từ sau lưng Chu Dương thò đầu ra, nhặt lên Tiểu Hùng, vẻ mặt ngạc nhiên.

- Nó vẫn luôn ở đây bảo hộ ngươi, chỉ cần ngươi gặp phải nguy hiểm, nó sẽ xuất hiện!

Chu Dương liên tưởng tới Annie, nàng không phải triệu hoán gấu sao?

Chương 464: Ca ca, chờ ta trưởng thành, sinh tiểu bảo bảo cho ngươi!

- Đa tạ ân cứu mạng của đại nhân! Thật cám ơn ngài, nếu như không có ngài, mọi người chúng ta đều phải chết ở chỗ này!

- Đại ân của ngươi, chúng ta trọn đời khó quên! Căn cứ chỉ còn lại hơn hai mươi người vây ở bên cạnh Chu Dương, không ngừng hướng về phía Chu Dương ngỏ ý cảm ơn, thậm chí còn

có người tại chỗ quỳ dưới đất, kích động khóc ròng ròng.

Không có Chu Dương, tất cả mọi người đều sẽ chết ở chỗ này.

- Đây là Tiểu Hùng của ta phát uy! Là công lao của nó!

Niếp Niếp nâng Tiểu Hùng trên tay mình, tựa hồ không hài lòng toàn bộ công lao bị Chu Dương chiếm. Trong lòng mọi người một hồi oán thầm, chỉ có ngươi mới có thể cho rằng như thế. Đứa nhỏ ngốc, gấu là một con gấu bông, nếu thật lợi hại như vậy, nó sao không phát uy? Nếu không, tận thế đến nay, mẫu thân Niếp Niếp cũng sẽ không thụ hết đủ loại ủy khuất. Mãi cho đến Chu Dương đến, mới phát sinh biến hóa, nếu như nói những thứ này không có quan hệ cùng Chu Dương, cho dù là kẻ ngu cũng sẽ không tin tưởng.

- Đúng, đây là công lao Niếp Niếp, là Tiểu Hùng của nàng cứu các ngươi, không liên quan gì tới ta!

Chu Dương một chút không thèm để ý, ngược lại cười xoa xoa đầu Niếp Niếp.

- Vẫn là ca ca tốt nhất! Tiểu Loli ôm lấy chân Chu Dương, rất cảm kích Chu Dương, trong ánh mắt tràn đầy quyến luyến.

- Ca ca ta phải đi, ta còn rất nhiều việc cần hoàn thành!

Giải quyết quái vật nơi này xong, Chu Dương sãi bước rời khỏi.

- Vậy sau này chúng ta sẽ còn có cơ hội gặp lại sao?

Không có mẹ Niếp Niếp rất bất lực, đối với Chu Dương mang cho nàng ấm áp rất là không buông bỏ. Đây là tận thế, cho dù tuổi nàng còn nhỏ, lại có thể sâu sắc cảm nhận được nhân tình ấm lạnh, không có mẹ, ai có thể bảo vệ mình? Tiểu Hùng lợi hại như vậy, bọn họ có thể cướp Tiểu Hùng trong tay mình hay không?

- Hữu duyên gặp lại đi!

Chu Dương phất phất tay, không nghĩ đến Niếp Niếp ôm chân Chu Dương, không có nửa điểm tính toán buông tay.

- Ca ca, ngươi lưu lại đi! Chờ ta trưởng thành, sinh tiểu bảo bảo cho ngươi! Niếp Niếp thật rất yêu thích ngươi!

Chu Dương có chút cười khổ, không nghĩ đến tiểu Loli này hiểu chuyện như vậy. Tỉ mỉ tại trên mặt Niếp Niếp đánh giá, cho dù khuôn mặt nàng còn chưa hoàn toàn nẩy nở, ngây thơ chưa hết, lại

có thể nhìn ra là một mỹ nhân bại hoại. Nếu nàng chủ động đưa tới cửa, Chu Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua.

- Ta không ở chỗ này ở lại, nếu ngươi nguyện ý có thể đi theo ca ca cùng rời đi!

- Ca ca có thể bị Hồ Ly Tinh bên ngoài mê hoặc hay không? Mẹ nói ba ba chính là bị Hồ Ly Tinh mang đi!

Niếp Niếp trợn mắt to nhìn Chu Dương. Chu Dương bị nàng chọc cho cười, ngược lại cười lên

- Hồ Ly Tinh quả thật có, bất quá tuổi của nàng không lớn hơn ngươi bao nhiêu, nói không chừng các ngươi còn có thể trở thành bạn tốt!

Niếp Niếp liền vội vàng lắc lắc đầu, vẻ mặt kiên quyết nói

. - Ta sẽ không làm bạn cùng Hồ Ly Tinh, nàng bắt cóc ba của ta! Nàng nói tới những lời này lời thề son sắt, tuyệt sẽ không sửa đổi. Chu Dương dắt tay nàng, một cao một thấp, một lớn một nhỏ hai đạo thân ảnh dần dần biến mất tại dưới ánh mặt trời.

- Đây là cơ duyên Niếp Niếp a!

- Sớm biết ta hẳn để cho Thiết Đản nhà chúng ta cũng đi theo a! Nói không chừng còn có thể trở thành một siêu phàm giả cường đại, từ đó bình bộ thanh vân!

- Làm sao, ngươi muốn cho Thiết Đản sinh hài tử cho vị đại nhân này sao?? ? ?

- Dương ca, ngươi đã trở về!

Miệng chúng nữ còn đang nhấm nuốt thức ăn, nhìn thấy Chu Dương mang về một tiểu cô nương bẩn thỉu, trong mắt hoài nghi mọc um tùm. Mới ra ngoài chút thời gian, không phải ra ngoài đi bộ một vòng sao? Làm sao liền nhanh như vậy lừa gạt đến một tiểu cô nương?

- Đến, tỷ tỷ dẫn ngươi đi tắm!

Trang Vũ Tình người thứ nhất đi tới, mang Niếp Niếp trở về, dẫn nàng đi tắm, lúc trở lại nàng đổi một kiện quần áo mới sạch sẽ. Đây là một kiện váy công chúa, thanh tẩy qua xong, lại đổi lại trang bị mới, Niếp Niếp nhìn qua cùng hoàn toàn không giống lúc trước, nhất định chính là hai thái cực.

- Quá xinh đẹp! Phảng phất như một tiểu công chúa chân chính! Điều không hài hòa duy nhất là nàng quá gầy, nhìn qua lộ ra bệnh quá trắng. Mặc dù đã 10 tuổi, từ bên ngoài nhìn lên ước chừng bảy, tám tuổi mà thôi.

- Chào ngươi!

Tiểu A Ly hôm nay đã lớn lên đến bộ dáng mười một mười hai tuổi, tuổi tâm lý thực tế so với Niếp Niếp lớn hơn một chút.

- Ngươi chính là Hồ Ly Tinh sao? Là mẹ ngươi bắt cóc ba ba của ta sao?

Niếp Niếp nhìn đến tiểu A Ly, trong ánh mắt tất cả đều là vẻ cảnh giác.

- ? ? ?

Tiểu A Ly hoàn toàn không hiểu xảy ra chuyện gì? Lẽ nào Tamamo-No- Mae ở bên ngoài dụ dỗ ba ba tiểu cô nương này?

Tiểu A Ly đối với sự tình trơ trẽn mẹ đã làm một hồi khinh bỉ, không như mình chung tình Dương ca một người.

- Mẹ của ta đã chết, nếu mà nàng làm sai chuyện gì, ta nói xin lỗi với ngươi

- Đi tới nơi này, chúng ta chính là hảo tỷ muội! Ta lớn hơn ngươi, sau này ngươi thấy ta phải gọi tỷ tỷ!

Nói xong, tiểu A Ly đưa tay ra. Niếp Niếp nghe thấy mẹ tiểu A Ly chết rồi, cảm giác rất được. Người không có mẹ tội gì làm khó người không có mẹ. Nàng nắm tay tiểu A Ly, hai người sống chung hài hoà.

- Ngươi đói bụng không! Thải Hà tỷ tỷ vừa rồi làm rất thức ăn nhiều mỹ vị, thật là ăn quá ngon!

Nhắc tới thức ăn nước miếng tiểu A Ly suýt chút nữa chảy ra. Ninh Thải Hà đem thần cấp trù nghệ cùng cường hóa mỹ thực nghiên cứu triệt để xong, làm ra mỹ thực không chỉ vị đạo có một không hai thiên hạ, ăn xong còn có thể gia tăng thực lực, quả thực hoàn mỹ!

Tiểu A Ly nói xong kéo Niếp Niếp đi tới trước bàn. Trên bàn bày đầy đủ loại thức ăn, ít nhất có bốn mươi năm mươi loại. Một trái cây để trên bàn, chủng loại phong phú, Niếp Niếp thấy hoài nghi mình hoa mắt. Đây đều là sự thật sao? Ngửi thấy hương thơm thịt cùng rau cải

dưa và trái cây, Niếp Niếp sững sờ ngay tại chỗ.

- Nhanh ăn một chút a! Không thì thức ăn đều bị hai ngốc thùng cơm này ăn hết đó!

Nói xong, tiểu A Ly từ trên bàn đoạt lấy một cái chân gà, hướng về phía hai ngốc làm một mặt quỷ. Nhìn đến chân gà đưa tới, Niếp Niếp kịp phản ứng, cũng không dám đón.

- Ta thật có thể ăn sao? Thức ăn trân quý như vậy ta trả không nỗi.

Mẹ của nàng nói với mình, trên thế giới mỗi món đều trong bóng tối có được giá trị của mình, người nào muốn nhận đều phải bỏ ra thù lao. Chân gà là xa xỉ phẩm tận thế, giá cả thậm chí đắt hơn so với người. Vẻ mặt tiểu A Ly cổ quái, nàng trong khoảng thời gian này đã minh bạch có vài người một mực sống ở bên trong nước sâu hỏa nóng, Niếp Niếp cũng nhất định là như vậy đi! Thật là đáng thương...

- Thức ăn ngươi yên tâm ăn là được. Chỉ cần ngươi thành nữ nhân Dương ca, đừng nói thức ăn, cho dù là thực lực cường đại, ngươi cũng có thể nắm giữ!

Niếp Niếp nhớ lại gấu bông dị biến, lại lần nữa gật gật đầu, nàng ôm lấy chân gà vừa rồi lấy được, trên mặt tươi cười. Cuộc sống sau này quá tốt đẹp, bỗng nhiên có thịt ăn...

Chương 465: Chúng nữ Tính kế

- Dương ca, bụng chúng ta thế nào còn không có động tĩnh? !Cái này có phải ngươi trong bóng tối giở trò hay không? !Chúng ta trong khoảng thời gian này một mực đang nỗ lực, vì cái gì không có kết quả!

Chúng nữ bất mãn nhìn đến Chu Dương, thậm chí hoài nghi đây là Chu Dương trong bóng tối giở trò. Dù sao thực lực Chu Dương bây giờ mạnh như vậy, muốn đản sinh đời sau hẳn không phải là một chuyện khó khăn đi. Đối với loại chuyện này, Chu Dương trở nên đau đầu, hắn rất nhanh có đối sách.

- Chuyện này Long Tộc, Phượng tộc cùng Kỳ Lân tộc có quyền lên tiếng nhất. Ngươi hỏi chúng nó, muốn đản sinh một đời sau, có phải 1 chuyện vô cùng khó khăn hay không?

Phượng Hề, Ngao Vân cùng Lân Hương nặng nặng gật đầu một cái. Xác thực như thế, đại tộc ba chúng ta được thiên địa chiếu cố, cho tới nay sinh dục gian nan, ước chừng 100 năm mới có thể đản sinh một đời sau. Nếu mà tam tộc có năng lực cường đại sinh sôi của nhân loại, toàn bộ thiên địa chính là thiên hạ long, phượng cùng Kỳ Lân tam tộc, không có không gian sinh tồn những chủng tộc khác. 3 đại chủng tộc vừa ra đời liền có thực lực cường đại, cho dù là Long Tộc huyết mạch cặn bã nhất cũng có thực lực cấp độ sử thi, huyết mạch đậm đà trưởng thành liền có thực lực cấp Thần Thoại. Đây không phải là điểm cuối, chỉ là bắt đầu, còn có tiềm lực tiến hơn một bước. Suy nghĩ một chút bọn họ có một nữa cơ số nhân khẩu nhân loại, những chủng tộc khác đâu còn có thể đối kháng với bọn hắn?

Năng lực sinh sản cũng là 1 cửa ải đại nạn đến chế ước bọn họ phát triển. Liền lấy Long Tộc lại nói, tổn thất mỗi một Long Tộc chính là tổn thất thật lớn, phải cần thời gian rất lâu mới có thể bổ sung trở về. Đây cũng là nguyên do ban đầu Long Tộc đạt được tin tức có chín Kim Long lộ ra, lập tức phái ra Ngao Bá đi vào dò xét. Các ngươi là Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, chúng ta là nhân loại, không cần cầm những chuyện này nói sang chuyện khác. Chu Dương cười giải thích.

- Các ngươi biết rõ nguyên nhân bọn họ sinh dục khó khăn sao? Cũng là bởi vì thực lực cường đại! Cái này không liên quan tới chủng tộc.

Thực lực càng mạnh, bị hạn chế càng lớn. Bởi vì cường giả đản sinh đời sau tuyệt đối không phải là gà yếu. Nếu mà Long Phượng Kỳ Lân tam tộc đều nhỏ yếu, sẽ có được năng lực sinh sôi kém như vậy? Thế gian hết thảy đều có được định luật chính mình, càng là cường đại, càng nắm giữ tất cả hạn chế trong thiên địa. Chúng nữ hiểu rõ Chu Dương không có nói sai, khỏi cần phải nói, chư vị Thánh Nhân và tiên nhân, gần như không có hậu đại. Cho dù có, số lượng cũng rất ít ỏi. Đây là chứng minh thực lực càng cường đại, muốn đản sinh đời sau là khó khăn dường nào.

- Dương ca, ngươi không phải nắm giữ lực lượng sáng thế thần sao? Cũng có thể đánh vỡ những quy tắc này a!

Hồ Hiểu Dung đưa ra nghi hoặc trong lòng mình. Sự tình người khác không làm được, không có nghĩa là Chu Dương không làm được. Từ khi đi theo Chu Dương đến nay, hắn nhiều lần sáng tạo kỳ tích. Lần này nói không chừng cũng có thể cải biến đầu quy tắc này. Chu Dương đương nhiên có thể làm được một điểm này, nhưng làm như vậy có chỗ tốt gì sao? Vừa nghĩ tới toàn bộ các nàng mang thai, bên cạnh đi theo mấy trăm hài tử, cả ngày thay tả đã đủ nhức đầu. Mình

muốn là kịp thời hưởng lạc, mà không phải con cháu đầy đàn. Ít nhất tại trước lúc mình không có chơi đủ, tạm thời sẽ không cân nhắc cái ý nghĩ này. Chu Dương trở nên ngưng trọng, giải thích.

- Thế giới có chút quy tắc là không thể sửa đổi, một khi động vào sẽ xảy ra vấn đề, cả thế giới đều sẽ tan vỡ. Trừ phi ta sáng tạo một cái thế giới do bản thân điều khiển. Bất quá, ta bây giờ còn chưa có năng lực sáng thế!

Đây chính là nguyên nhân Chu Dương vì sao chỉ có thể xưng là mới nhập môn. Thuộc tính không đạt được 100 vạn điểm, vẫn không thể giải tỏa càng nhiều năng lực Sáng Thế Thần, ví dụ như năng lực quan trọng nhất, sáng thể kỷ!

Chúng nữ hiển nhiên không cam lòng, nhưng cũng không có nói gì nhiều, rất nhanh tản đi. Bất quá, các nàng lại lặng lẽ tụ tập chung một chỗ.

- Ta luôn cảm giác Dương ca hiện tại còn không muốn hài tử!
- Ta cũng vậy, xem ra không phải ảo giác của ta!
- Nhưng lão nương ta muốn!
- Helen, ngươi tiến triển như thế nào?

Chúng nữ nhìn về phía Helen, thân vì thiên tài siêu cấp, năng lực của nàng không thể nghi ngờ. Cho dù là cho tới bây giờ nàng không có nghề làm ra cái này, thời gian nửa tháng vừa rồi nàng đã nhập môn.

- Trong khoảng thời gian này chúng ta thu thập được tinh hoa đủ dùng nghiên cứu. Duy nhất thiếu hụt là một cái phòng thí nghiệm! Và dụng cụ tương quan. Bất quá, ta sợ Dương ca sẽ từ bên trong cản trở!
- Nếu mà hắn xác thực không muốn hài tử, nhất định sẽ ngăn trở nghiên cứu!

Chúng nữ tụ tập tới đều khẩn cấp muốn có hài tử, tự nhiên không muốn vứt bỏ, cho dù ngăn cản là Chu Dương...

- Cái này dễ giải quyết
- Nói cho hắn biết tin tức Cửu Thiên Huyền Nữ, tin tưởng hắn nhất định cảm thấy rất hứng thú.

Chúng ta tạm thời tách rời hắn, chuyên môn thu thập thiết bị, dùng

để nghiên cứu. Chúng nữ rất nhanh thương lượng ra kết quả, tin tức này do Trình Khả Nhi truyền đạt. Chu Dương nhận được tin tức xong, sắc mặt cổ quái, lấy năng lực ký ức chưởng khống giả, tự nhiên phát hiện tiểu tâm tư chúng nữ. Bất quá, kế hoạch của các nàng nhất định phải thất bại, nghiên cứu làm sao có thể thuận lợi như vậy? Nếu không Long Phượng Kỳ Lân cũng sẽ không từ đầu đến cuối không thể phát triển lớn mạnh. Chẳng lẽ cho rằng bọn họ chưa hề nghĩ tới biện pháp giải quyết sao? Cửu Thiên Huyền Nữ đồng dạng hạ phàm, liền ở một góc nào đó cái thế giới này? Chu Dương thật hứng thú, đây là Cửu Thiên Huyền Nữ, tự nhiên không thể bỏ qua. Hắn nghiêm sắc mặt, lẩm bẩm nói.

- Cái thế giới này quá nguy hiểm, ta há có thể để cho một thiếu nữ tại tận thế lưu lạc, ta phải tìm được nàng, chiếu cố nàng thật tốt!

- Các ngươi trong khoảng thời gian này cẩn thận nghiên cứu làm sao có thể thai nghén đời kế tiếp, ta sẽ toàn lực ủng hộ các ngươi, có nhu cầu gì có thể nói cho ta!

Chúng nữ nghe thấy Chu Dương nói những lời này, vẻ mặt cảm động. Đặc biệt là nghĩ đến mình còn muốn tính kế Chu Dương, ngược lại Chu Dương một mực cân nhắc cho các nàng.

- Dương ca! Có thể gặp được ngươi, chính là hạnh phúc lớn nhất đời này của ta! Ta vì không cách nào báo đáp, chỉ có thể sinh cho ngươi 1 tiểu bảo bảo chính là hạnh phúc lớn nhất kiếp này!

Con ngươi chúng nữ nhu tình nhìn đến Chu Dương, vừa rồi bởi vì hắn nói một câu, lại bắt đầu động mời.

- Trước khi đi, chúng ta còn muốn ăn một bữa ăn khuya.

Chiến đấu kế tiếp một mực kéo dài hơn mười ngày, chiến hỏa lan ra, ngoại trừ Niếp Niếp, tiểu hấp huyết quỷ Ái Lỵ Ti cùng tiểu A Ly ra, không người nào có thể trốn thoát. Chúng nữ càng ăn càng phát tình, đặc biệt là Phong Cơ, trực tiếp tăng tốc đến 128,000 ngăn, hóa thân máy ép nước trái cây, liên tục móc sạch Chu Dương mấy mươi lần. Hai phương tất cả đều vui vẻ. Chu Dương tâm tình vui thích, áp lực đã nhận được thư giản cùng phóng thích. Chúng nữ cũng nhận được sữa bò nghiên cứu siêu liều lượng cao.

Chương 466: Thái Sơ Ma Thể,

thuốc trường sinh bất lão cùng Đại Dự Ngôn Thuật!

- Cửu Thiên Huyền Nữ đang ở đâu vậy? Sắp đến trong chén ta!

Chu Dương hết sức ra mấy trăm cái hư vô thần đồng, bay về phía bốn phương tám hướng, tìm kiếm tung tích Cửu Thiên Huyền Nữ. Đương nhiên, Chu Dương không có gấp gáp, lấy năng lực của hắn tìm ra Cửu Thiên Huyền Nữ là một kiện sự tình thoải mái, vô luận nàng ẩn núp bao sâu, chính mình cũng có thể tìm ra. Duy nhất cần phải cân nhắc chính là vấn đề thời gian. Thời gian? Bỏ ra chỉ là một chút thời gian đối với Chu Dương lại nói thật không coi là cái gì, trải qua khoảng thời gian này nỗ lực, tuổi thọ của hắn đã đạt đến hơn 200 vạn năm. Lại thêm sinh mệnh chi nguyên mỗi tháng có thể liên tục không ngừng cung cấp trên vạn năm tuổi thọ, và Chu Dương tiện tay cướp đoạt cùng mở bảo rương lấy được, quả thực cuồn cuộn không dứt.

Đúng rồi, hiện tại đã tích hơn hai tỷ tích phân, có thể mở hai mươi bảo rương Siêu Thần cấp.

« tiêu hao ** tích phân, Hoàng Kim bảo rương tiến giai bảo rương Siêu Thần cấp, chúc mừng túc chủ thu được bảo rương Siêu Thần cấp x20. »

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Thái Sơ Ma Thể (hiếm có phẩm). »

« Thái Sơ Ma Thể (Siêu Thần cấp). Hỗn độn sơ khai đản sinh siêu cấp thể chất, từng là toàn bộ Hỗn Độn Ma Thần. »

« Thái Sơ. Một trong thiên địa ngũ khí, toàn bộ năng lượng loại nguyên khí vô pháp tạo thành hiệu quả, nguyên khí phân giải làm trạng thái nguyên thủy nhất. »

« Thủy Ma thể. Thể chất đề thăng 5 vạn điểm, lực lượng đề thăng 3 vạn điểm. »

« ma hóa. Thi triển đối với mục tiêu ma hóa, đối phương sẽ biến thành nô lệ của mình, đối với mình nói gì nghe nấy, trung thành như một. (chú thích. Hiệu quả trước mắt tối đa có thể tác dụng với mục tiêu Đại La Kim Tiên trở xuống.) »

« 12 đầu ma. Biến thành hình thái 12 đầu Ma Thần, tổn thương đề

thăng 1000%, thể chất tạm thời gia tăng 10 vạn điểm. Bước vào hình thái mười hai đạo Ma Thần, phụ cận còn quấn ma khí, có thể ma hóa cũng hoặc là ăn mòn toàn bộ mục tiêu. »

Ồ, năng lực này không tệ, khỏi cần phải nói, chỉ riêng 5 vạn điểm thể chất cùng 3 vạn điểm lực lượng, đã vượt qua xa điểm thuộc tính mình mở đến bốn chiều, càng không cần phải nói còn có hiệu quả rất cường đại. Ví dụ như hiệu quả ma hóa, xem ai không vừa mắt trực tiếp biến hắn thành nô lệ. Ra sức đến bạo!

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được siêu thần chi lực, lực lượng + 20,000 điểm, sức mạnh công kích yếu ở mục tiêu của mình, tạo thành thêm gấp trăm lần tổn thương. »

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Siêu Thần Chi Thể, thể chất + 20,000 điểm, miễn dịch toàn bộ tổn thương thấp hơn thể chất mình. »

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được siêu thần tốc độ, nhanh nhẹn + 20,000 điểm, tăng tốc thì thu được hiệu quả chợt đâm, tổn thương đề thăng gấp 10 lần. »

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được siêu thần chi linh, tinh thần + 20,000 điểm, năng lượng tiêu hao giảm bớt 300%, miễn dịch toàn bộ hiệu quả tiêu cực. »

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được thuốc trường sinh bất lão. »

« thuốc trường sinh bất lão (Siêu Thần cấp). Hiệu quả duy nhất, gia tăng tuổi thọ 10 vạn năm, trẻ tuổi vĩnh đúc, thêm thu được năng lực thần cấp giọt máu trọng sinh. »

Không tệ, bất quá hiệu quả đối với mình không lớn, nhưng đối với nữ nhân bên cạnh mình tuyệt đối là chí bảo, đặc biệt là hiệu quả trẻ tuổi vĩnh đúc, để cho người phát điên. Có thể nói, lực mê hoặc vật này đối với nữ nhân quả thực MAX. Khỏi cần phải nói, chỉ riêng Hằng Nga trong truyền thuyết thần thoại, không phải là vì ăn trộm thuốc trường sinh bất lão, lúc này mới thu được phi thăng sao? Suýt chút nữa quên Hằng Nga, lần này tìm ra Cửu Thiên Huyền Nữ xong, thuận đường thu nàng. Tiếp tục mở bảo rương!

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được vạn vật chi linh. »

« vạn vật chi linh (siêu thần khí). Tập muôn vạn sinh linh tinh hoa

chế tạo ra binh khí đặc biệt, nắm giữ lực lượng khống chế vạn thú. »

« siêu thần hiệu quả — Thanh Long chi linh. Biến thân thành hình thái Thanh Long, tinh thần gia tăng 20,000 điểm, thu được tất cả năng lực Thanh Long, hơn nữa căn cứ vào thực lực đạt được cường hóa ngang hàng. »

« siêu thần hiệu quả — Bạch Hổ chi lực. Biến thân thành hình thái Bạch Hổ, lực lượng gia tăng 20,000 điểm, thu được tất cả năng lực Bạch Hổ, hơn nữa căn cứ vào thực lực đạt được cường hóa ngang hàng. »

« siêu thần hiệu quả — Chu Tước tốc độ. Biến thân thành hình thái Chu Tước, tốc độ gia tăng 20,000 điểm, thu được tất cả năng lực Chu Tước, hơn nữa căn cứ vào thực lực đạt được cường hóa ngang hàng. »

« siêu thần hiệu quả — Huyền Vũ chi thể. Biến thân thành hình thái Huyền Vũ, thể chất gia tăng 20,000 điểm, thu được tất cả năng lực Huyền Vũ, hơn nữa căn cứ vào thực lực đạt được cường hóa ngang hàng. »

« siêu thần hiệu quả — tứ thánh thú. Đồng thời biến thân hình thái tứ thánh thú, dung hợp làm một thể, hóa thành Tứ Thánh, trấn áp thiên địa. »

« siêu thần hiệu quả — vạn linh chi lực. Điều động lực lượng muôn vạn sinh linh, diễn hóa thành hình thái thú cuối cùng, tạm thời thu được lực lượng +50000, thể chất +50000, nhanh nhẹn +50000 cùng tinh thần +50000, lực tàn phá đề thăng gấp 10 lần. »

Lại là một bảo vật nắm giữ hiệu quả biến thân, không giống với Thái Sơ Ma Thể, lần này là một món bảo vật. Tứ thánh chi lực có sở trường riêng, hóa thành hình thái tứ thánh thú cùng hình thái vạn linh chi lực, cũng có thể lấy cường hóa trên phạm vi lớn. Nói tóm lại bảo vật rất không tệ đấy!

« chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Đại Dự Ngôn Thuật! »

« Đại Dự Ngôn Thuật (Siêu Thần cấp). Túc chủ tiên đoán sẽ trở thành sự thật. »

« biết trước. Túc chủ có thể biết trước nguy hiểm hoặc là thu hoạch sắp đến. »

« tiên đoán. Túc chủ phát ra tiên đoán cùng cầu nguyện sẽ trở thành sự thật. (chú thích. Hiệu quả không vượt quá phạm trù Đại Dự Ngôn Thuật năng lực, ví dụ như trực tiếp trở thành Sáng Thế Thần, hết thảy đều sẽ lấy phương thức tương đối hợp lý thực hiện.) (chú 2. Cũng trong lúc đó, không tồn tại vượt qua ba cái nguyện vọng hoặc là tiên đoán chưa thực hiện.) »

Ồ, vật này tựa hồ rất không tồi a! Ví dụ như đi ra chơi trò chơi, cầu nguyện thẻ ngưu bức, trực tiếp chơi khóc tổng đài. Hoặc là chơi vé số, cầu nguyện trúng số độc đắc, xong móc sạch triệt để giải thưởng. Địch nhân công kích cũng có thể cầu nguyện hắn ăn cứt, còn có đủ loại thao tác tuyệt vời khác. Đương nhiên, dĩ nhiên Chu Dương muốn cầu nguyện mỹ nữ tiểu tỷ tỷ rồi! Ví dụ như Cửu Thiên Huyền Nữ mình đang tìm.

- Cầu nguyện, ta lập tức có thể tìm ra Cửu Thiên Huyền Nữ! Nàng sẽ trở thành nữ nhân của ta!

Chu Dương sử dụng Đại Dự Ngôn Thuật phát ra cái tiên đoán thứ nhất .

Chương 467: Chúa Tể Mộng Cảnh! Kế hoạch Chủ Thần!

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Chúa Tể Mộng Cảnh (loại hiếm có).]

[Chúa Tể Mộng Cảnh (Siêu Thần cấp): Người chưởng khống giấc mộng, căn nguyên của tất cả mộng cảnh.]

[Mộng đẹp: Chế tác một giấc mộng đẹp, túc chủ có thể ở trong mộng muốn làm gì thì làm, có thể để cho mộng đẹp trở thành sự thật. (Chú thích: Chế tác mộng đẹp không thể vượt quá phạm vi quy định, tỷ như trực tiếp trở thành Sáng Thế Thần. Trong thực tế mộng đẹp sẽ lấy phương thức tương đối hợp lý để đạt thành.)]

[Ác mộng: Chế tác một cơn ác mộng, để cho mục tiêu tiến vào trong cơn ác mộng, tất cả tổn thương ở trong mộng đều có thể phản hồi đến trên bản thể thực tế.]

[Mộng Cảnh Hóa Vật: Mộng cảnh chiếu vào thực tế, cụ hiện tất cả ở trong mộng ra ngoài thực tế. (Chú thích: Đồ vật biến hóa ra hiệu quả không thể vượt quá năng lực phạm trù của Chúa Tể Mộng Cảnh, tỷ

như trực tiếp hóa ra vật phẩm cấp bậc Sáng Thế Thần.)]

[Vạn Trọng Mộng Giới: Chế tạo 10 vạn mộng giới đầu đuôi tương liên, đánh vỡ một tầng mộng giới thì sẽ bước vào một tầng mộng giới tiếp theo, nếu như không thể đánh vỡ toàn bộ 10 vạn mộng giới, đối phương sẽ một mực bị giam cầm ở bên trong Vạn Trọng Mộng Giới, cho đến tận khi chết.]

Chu Dương sững sờ chỉ chốc lát, không nghĩ đến bảo rương lần này bá đạo như vậy. Chúa Tể Mộng Cảnh!

Chế tác một giấc mộng đẹp, không chỉ có thể ở trong mộng muốn làm gì thì làm, thậm chí có thể để cho mộng đẹp trở thành sự thật!

Ví dụ như mình chế tạo một giấc mộng, mở vô già đại hội cùng 100 nữ minh tinh, sau đó thực tế sẽ phát sinh chuyện này. Ác mộng càng không cần nhiều lời, ví dụ như bộ phim Nightmare on Elm street nổi tiếng chính là miêu tả tốt nhất. Chỉ cần ngươi dám ngủ, Freddy Krueger sẽ kéo ngươi vào trong giấc mộng giết chết, bởi vì ở trong mộng đối phương là vô địch!

Đương nhiên, lấy năng lực của Chúa Tể Mộng Cảnh, cho dù ngươi không nằm mơ thì hắn cũng có biện pháp kéo ngươi vào trong mộng cảnh.

Mộng Cảnh Hóa Vật càng bá đạo hơn, trực tiếp có thể hóa ra đồ vật bản thân mình muốn, về sau không phải là muốn cái gì sẽ có cái đó hay sao?

Chu Dương cố ý nếm thử, xây dựng ra một giấc mộng đơn giản, bên trong là một con Tử Vong Chi Dực làm ác.

Mộng Cảnh Hiện Thực Hóa

Mộng cảnh trong đầu biến mất, trước mặt thật xuất hiện một con Tử Vong Chi Dực. Con Tử Vong Chi Dực này không phải là Nhị Ngốc, trong mắt của nó lộ ra hung quang, vừa xuất hiện đã lập tức lao về phía Chu Dương.

- Vừa mới không cẩn thận hiện thực hóa ra một con đực. . . E MMM, vẫn là đánh chết đi! Xong mang về mời Nhị Ngốc ăn thịt!

- Hiện thực hóa ra Tử Vong Chi Dực sau đó, càng thêm xác nhận năng lực của Mộng Cảnh Hiện Thực Hóa, chính là không biết cực hạn của việc hiện thực hóa ở chỗ nào.

Trong đầu phác hoạ ra bóng dáng của một nữ tử lạnh lùng, đầu người đuôi rắn, chính là Nữ Oa.

- Hiện thực hóa!

[Hệ thống nhắc nhở: Năng lượng không đủ, không thể hiện thực hóa ra mục tiêu có thực lực Thánh Nhân.]

- Ồ, là năng lượng không đủ, mà không phải không có cách nào để hiện thực hóa. Điều này nói rõ bản thân thực sự có thể dùng Mộng Cảnh Hóa Vật để chế tạo ra Thánh Nhân. Chuyện duy nhất cần cố kỵ chính là năng lượng tiêu hao cực kỳ lớn. Từ khi năng lượng của mình chuyển hóa thành Sáng Thế Thần Lực thì còn cho tới bây giờ còn chưa bao giờ gặp tình huống năng lượng không đủ. Xem ra, chính là bởi vì thực lực của mình vẫn còn hơi yếu. Nếu mà đạt đến 100 vạn thuộc tính bốn chiều, tình huống sẽ tốt hơn rất nhiều. Năng lực sau cùng là Vạn Trọng Mộng Giới, quả thực là ác mộng chân chính của địch nhân, 10 vạn tầng ác mộng liên thông với nhau, hỏi ngươi có sợ hay không. Một khi có địch nhân bước vào thì sẽ không có khả năng thoát ra ngoài.

Chu Dương đang chuẩn bị tiếp tục mở vali, lại đột nhiên nghĩ tới một khả năng. Bản thân tựa hồ có thể lợi dụng năng lực của Chúa Tể Mộng Cảnh làm nhiều chuyện hơn.

Ví dụ như làm Chủ Thần!

Mình thiết lập 1 cái Chủ Thần không gian. Vạn giới có thể xây dựng từ giấc mơ của chính mình. Vô luận là thế giới Nhẫn giả Naruto hay là Hải Tặc Onepiece, mình hoàn toàn có thể lợi dụng mộng cảnh tạo dựng lên. Triệu hoán người chơi vào sân, bọn họ lấy được vũ khí, thậm chí có thể dùng Mộng Cảnh Hiện Thực Hóa tạo ra, quá mức dễ dàng.

Như vậy vừa có thể để bọn hắn giải quyết xong nguy hiểm của tận thế, diệt trừ tai họa ngầm, thành lập lại thế giới cùng trật tự, còn có thể để bọn hắn trở thành tiểu đệ của mình. Chỉ là thuần tuý đi làm tiểu đệ cho mình. Ví dụ như mình lần này là muốn tìm Cửu Thiên Huyền Nữ, để những người khác làm thuê cho mình là được!

Càng nghĩ, Chu Dương càng cảm thấy tốt hơn.

Việc này cực kỳ an toàn bởi vì tất cả thực lực của bọn họ đều là mình cung cấp, bất cứ lúc nào bản thân cũng đều có thể thu hồi.

Chờ chút, ta có hay không có thể lợi dụng bọn họ lấy được thực lực, tích góp điểm thuộc tính, đợi đến lúc thời cơ chín mùi, có thể thu hồi toàn bộ sức mạnh của bọn họ, trực tiếp đạt đến 100 vạn điểm thuộc tính, thành tựu chí cao Sáng Thế Thần?

!

Càng nghĩ thì càng cảm thấy độ khả thi càng cao, Chu Dương cảm thấy thử một lần cũngkhông có chỗ xấu gì, cho dù thất bại cũng sẽ không có tổn thất gì. Mà việc Chu Dương cần phải làm chỉ là phải bỏ ra một chút năng lượng, tạo thành cơ chế bảo vệ trò chơi này, có thể có được hồi báo, cớ sao mà không làm đây?

Trước tiên mở hết bảo rương, xong rồi lại đi thí nghiệm. Áp xuống ý nghĩ lập tức đi làm thí nghiệm ngay ở trong đầu, Chu Dương lại tiếp tục mở bảo rương.

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương Siêu Thần cấp, thu được Suy Yếu Chi Hoàn.]

[Suy Yếu Chi Hoàn (Siêu Thần cấp): Suy giảm sức mạnh thuộc tính bốn chiều của mục tiêu, đánh rớt cảnh giới, năng lượng cùng tất cả năng lực của mục tiêu, tất cả mọi thứ trên thế gian này đều nằm trong phạm trù có thể suy nhược.]

[Suy yếu: hạ xuống thực lực của mục tiêu trên phạm vi lớn, nếu mà thực lực thấp hơn Đại La Kim Tiên, thậm chí có thể trực tiếp hạ xuống thành người bình thường. (Chú thích: Thánh Nhân sẽ đánh rớt nửa cái cảnh giới, mất đi một phần đặc tính của Thánh Nhân.) (Chú thích: Không thể tạo thành ảnh hưởng đối với mục tiêu cấp bậc Sáng Thế.)]

[Già yếu: Giảm bớt 10 vạn năm tuổi thọ của mục tiêu. (Chú thích: Trong thời gian ngắn chỉ có thể sử dụng tối đa ba lần đối với cùng một mục tiêu.)]

[Vòng Suy Yếu: Chế tạo một vòng tròn Suy Yếu phạm vi 100 km, thực lực của đối thủ nằm ở bên trong pham vi ảnh hưởng của Suy Yếu Chi Hoàn sẽ giảm bớt trên phạm vi lớn, không những sức mạnh bị suy giảm, tuổi thọ cũng sẽ bị tước đoạt.]

Hiệu quả của Suy Yếu Chi Hoàn này cũng không tầm thường, đặc biệt là hiệu quả già yếu, quả thực biến thái. Giết người không cần thiết trực tiếp một đao cắt, một hơi giảm bớt 10 vạn năm tuổi thọ của ngươi, hỏi ngươi có sợ hay không. Tuổi thọ không đủ 10 vạn năm thì sẽ lập tức từ trần. Cho dù tuổi thọ ngươi nhiều hơn thì cũng

nhiều hơn được là bao, chỉ cần liên tiếp sử dụng Suy Yếu Chi Hoàn là có thể giảm bớt ba mươi vạn năm tuổi thọ của ngươi.

Cái gì? Mất ba mươi vạn năm mà ngươi vẫn còn có tuổi thọ sao?

Thật xin lỗi, đến lúc thời gian làm lạnh kỹ năng kết thúc, lại lần nữa giảm bớt ba mươi vạn năm tuổi thọ của ngươi. Cứ như vậy, ngươi không chết thì còn ai chết vào đây nữa!

Suy Yếu Chi Hoàn càng làm cho Chu Dương có thể biến thành ôn dịch hình người. Ở những nơi hắn đi qua, toàn bộ mọi người đều bị rớt cảnh giới, tuổi thọ bị tước đoạt, nhất định chính là máy gặt tử vong. Một chiêu này dùng để đối phó chiến thuật biển người, khi dễ kẻ yếu không còn gì thích hợp hơn.

Ta không cần ra tay, thậm chí là chỉ cần đứng yên một chỗ không động đậy, nếu như ngươi có thể chống đỡ ba giây thì coi như ngươi giỏi!

Chương 468: Hợp thành Bàn Cổ Khai Thiên Phủ! Thần khí sáng thế cường đại Bàn Cổ Khai thiên Phủ!

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp bậc Siêu Thần, thu được Mảnh ghép của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ (vật phẩm hiếm có).]

[Mảnh ghép của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ (thần khí sáng thế): thần khí sáng thế được Bàn Cổ sử dụng lúc khai thiên, là thần khí có lực tổn thương mạnh nhất trong thiên địa. Sau khi mở ra hỗn độn, khai sinh thế giới Đại Thiên, Bàn Cổ Khai Thiên Phủ bị áp lực sáng thế bắn ngược mà vỡ nát, diễn hóa thành vô số bảo vật. Mảnh ghép trong tay túc chủ tương ứng với một phần sáu của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, thu góp 3 mảnh ghép cộng thêm Bàn Cổ Kỳ, Thái Cực Đồ cùng Hỗn Độn Chung, có thể khôi phục thành thần khí sáng thế Bàn Cổ Khai Thiên Phủ ở trạng thái hoàn chỉnh.]

[Hiệu quả Sáng thế — Khai Thiên Tích Địa (bản không đầy đủ): một đòn có thể xé mở bầu trời, vỡ vụn vạn vật, phá vỡ thế giới, không có gì là không thể phá!]

Rốt cuộc lại rút được!

Chu Dương kích động nước mắt vui mừng. Mình khai mở bảo rương cấp bậc Siêu Thần chính là vì đạt được Mảnh ghép của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, liên tiếp mở mười cái bảo rương cấp bậc Siêu Thần, cuối cùng đạt được vật mình muốn rồi.

Hôm nay Bàn Cổ Kỳ, Hỗn Độn Chung cùng Thái Cực Đồ đã tới tay, ngay cả Mảnh ghép của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ cũng nhận được hai cái, hiện tại chỉ kém một cái là có thể thu góp. Đến lúc đó, Chu Dương liền có thể được thần khí sáng thế mạnh nhất trên thế giới, Bàn Cổ Khai Thiên Phủ!

Chỉ kém một cái mảnh ghép nữa mà thôi.

Chu Dương liên tiếp vận dụng Đại Dự Ngôn Thuật, trước tiên tăng thêm cho bản thân mình một cái BUFF, sau đó tỷ lệ mình lấy được vật phẩm tốt sẽ gia tăng thật lớn.

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp bậc Siêu Thần, thu được Sức Lực Siêu Thần, + 20, 000 điểm sức mạnh, khi công kích mục tiêu có chỉ số sức mạnh yếu hơn mình thì sẽ tạo thành tác dụng gấp trăm lần tổn thương.]

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp bậc Siêu Thần, thu được Thân Thể Siêu Thần, + 20, 000 điểm thể chất, miễn dịch toàn bộ tổn thương thấp hơn chỉ số thể chất của mình.]

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp bậc Siêu Thần, thu được Tốc Độ Siêu Thần, + 20, 000 điểm nhanh nhẹn, tăng tốc thì thu được hiệu quả va chạm, tổn thương đề thăng gấp 10 lần.]

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp bậc Siêu Thần, thu được Linh Hồn Siêu Thần, + 20, 000 điểm tinh thần, năng lượng tiêu hao giảm bớt 300%, miễn dịch toàn bộ hiệu quả tiêu cực.]

- . . .
- Không đùa như vậy chứ, mình không phải là vừa mới cầu nguyện cùng tiên đoán cho bản thân hay sao?

Vậy mà mở mấy bảo rương lại chỉ rút được phần thưởng cay gà như vậy.

Cũng không phải nói là Chu Dương không thích gia tăng điểm thuộc tính bốn chiều, vật này cũng là cần thiết.

Chỉ là loại này so với những phần thưởng khác, chính là mặt hàng phổ thông mà thôi.

Lại đến!

[Chúc mừng túc chủ mở ra bảo rương cấp bậc Siêu Thần, thu được Mảnh ghép của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ (vật phẩm hiếm có).]

[Mảnh ghép của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ (thần khí sáng thế): thần khí sáng thế được Bàn Cổ sử dụng lúc khai thiên, là thần khí có lực tổn thương mạnh nhất trong thiên địa. Sau khi mở ra hỗn độn, khai sinh thế giới Đại Thiên, Bàn Cổ Khai Thiên Phủ bị áp lực sáng thế bắn ngược mà vỡ nát, diễn hóa thành vô số bảo vật. Mảnh ghép trong tay túc chủ tương ứng với một phần sáu của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, thu góp 3 mảnh ghép cộng thêm Bàn Cổ Kỳ, Thái Cực Đồ cùng Hỗn Độn Chung, có thể khôi phục thành thần khí sáng thế Bàn Cổ Khai Thiên Phủ ở trạng thái hoàn chỉnh.]

[Hiệu quả Sáng thế — Khai Thiên Tích Địa (bản không đầy đủ): một đòn có thể xé mở bầu trời, vỡ vụn vạn vật, phá vỡ thế giới, không có gì là không thể phá!]

Rút được!

Rốt cuộc rút được!

Chu Dương lần này hẳn phải cảm tạ Đại Dự Ngôn Thuật của mình, hiệu quả thật tốt!

Tuy rằng không phải là có hiệu lực trong nháy mắt, nhưng năm cái bảo rương cấp bậc Siêu Thần đã có thể lấy được đồ mình mong muốn, Chu Dương vẫn cảm thấy rất hài lòng.

[Chúc mừng túc chủ đã lấy được ba cái Mảnh ghép của Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, thu được Bàn Cổ Kỳ, Hỗn Độn Chung cùng Thái Cực Đồ, đầy đủ điều kiện hợp thành, túc chủ có lựa chọn hợp thành Bàn Cổ Khai thiên Phủ hay không?]

- Hợp thành!

Bản thân mình vất vả thu thập những thứ này vì để làm cái gì? Không phải là vì đạt được thần khí sáng thế Bàn Cổ Khai Thiên Phủ này sao?

Hôm nay đã thu góp đủ. Hiện tại là thời điểm triệu hoán rồng thần, à nhầm, hợp thành Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, không làm thì chẳng lẽ để

mốc meo trong rương chứa đồ hay sao?

[Hệ thống nhắc nhở, hợp thành thành công, chúc mừng túc chủ thu được Bàn Cổ Khai Thiên Phủ!]

[Bàn Cổ Khai Thiên Phủ (thần khí sáng thế): thần khí sáng thế được Bàn Cổ sử dụng lúc khai thiên, là thần khí có lực tổn thương mạnh nhất trong thiên địa. Là trọng khí sáng tạo thế giới Đại Thiên, cầm Bàn Cổ Khai thiên Phủ trong tay, thân ở thế giới Đại Thiên, sẽ được khí vận mạnh nhất gia trì, túc chủ không thể bị giết chết.]

[Hiệu quả Sáng thế — Khai Thiên Tích Địa: một đòn có thể xé mở bầu trời, vỡ vụn vạn vật, phá vỡ thế giới, không có gì là không thể phá!]

[Hiệu quả Sáng thế — Thiên Địa Chiếu Cố: Ở trong trong thế giới này, túc chủ có thể được trời đất gia trì đến cảnh giới vô địch, chỉ cần ở trong thế giới này, túc chủ vĩnh viễn sẽ không có cách nào để bị thương tổn.]

[Hiệu quả Sáng thế — Vô Song: là Thần binh Sáng thế độc nhất vô nhị giữa thiên địa, có tính duy nhất, không thể sao chép. Công kích vũ khí có cấp bậc thấp hơn cấp bậc Sáng Thế thì có tỷ lệ phá hủy là 100%. Công kích vũ khí cấp bậc Sáng Thế thì có 10% tỷ lệ tạo thành hư hại.]

[Hiệu quả Sáng thế — Phá Diệt: Phàm là mục tiêu bị Bàn Cổ Khai Thiên Phủ đánh chết đều sẽ bị tiêu diệt vĩnh viễn, cho dù nhỏ máu trọng sinh cũng không thể phát huy hiệu quả.]

[Hiệu quả Sáng thế — Dĩ Lực Phá Vạn Pháp: Vô luận pháp thuật, dị năng, năng lực, phù lục, trận pháp và phòng ngự đạo cụ gì đều không có cách nào để ngăn trở Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, không thể sản sinh hiệu quả phòng ngự.]

[Hiệu quả Sáng thế — Sức Mạnh Vạn Quân (chưa kích hoạt): Người cầm Bàn Cổ Khai Thiên Phủ trong tay, sức mạnh được đề thăng thêm vạn lần, lúc công kích thêm vỡ nát hiệu quả.]

[Hiệu quả Sáng thế — Khai Thiên Thần Vực (chưa kích hoạt): Sáng tạo một cái khu vực có phạm vi làm một ngàn cây số, toàn bộ mục tiêu bước vào Khai Thiên Thần Vực đều phải tuân theo quy tắc ở trong Khai Thiên Thần Vực.]

[Hiệu quả Sáng thế — Khai Thiên Thần Lực: Thần lực, tiên lực hoặc là năng lượng đều sẽ chuyển hóa thành Khai Thiên Thần Lực, nắm

giữ hiệu quả đặc biệt.]

[Hiệu quả Sáng thế — Tuyên Cổ Vĩnh Tồn (chưa kích hoạt): Chỉ cần ở trong thế giới do Bàn Cổ Khai Thiên Phủ sáng tạo, tuổi thọ sẽ không có tận cùng, không có hạn chế.]

[Hiệu quả Sáng thế — định ra quy tắc (chưa kích hoạt): Ở trong thế giới do Bàn Cổ Khai Thiên Phủ sáng tạo, túc chủ nắm giữ năng lực thay đổi quy tắc.]

[Hiệu quả Sáng thế — ta tức là tạo hóa (chưa kích hoạt): Khống chế quy tắc trong thế giới do Bàn Cổ Khai Thiên Phủ sáng tạo, lấy quy tắc chi lực tiến hành nghiền ép đối với mục tiêu, thiên địa sẽ tiến hành bài xích mục tiêu, thực lực của đối phương sẽ không ngừng suy yếu.]

(Chú thích: Thuộc tính chưa đạt tiêu chuẩn, hiệu quả phía sau tạm thời không thể kích hoạt.)

Hiệu quả thật cường đại!

Hơn nữa lại có không ít hiệu quả, mỗi một loại đều vô cùng cường đại, đặc biệt là mấy loại phía sau, quả thực cường đại đến trình độ biến thái. Chỉ cần có thể dùng đến, nhất định chính là vô địch. Quá đáng giá, không có uổng phí tâm huyết của mình. Chỉ riêng là một cái hiệu quả Thiên Địa Chiếu Cố là bản thân có thể đi ngang ở trong thế giới này rồi. Càng không cần phải nói hiệu quả phía sau cũng không hề kém hơn.

Chương 469: 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo! Số một MộngYểm Luân Hồi Giả!

- Thế giới đáng chết này, tại sao đâu đâu cũng có tội ác!
- Đám súc sinh các ngươi chết tiệt, đây là thức ăn do ta vất vả nỗ lực mới trồng trọt được! Vì sao các ngươi phải cướp đồ của ta?
- 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo!

Sở Giang bị 1 cước đạp bay ra ngoài, người xoay một vòng trên mặt đất, té như con chó ăn cứt. Hắn chật vật không chịu nổi mà từ dưới đất bò dậy, lớn tiếng kêu la. Nhưng mà, đối phương sậm mặt lại, lại đá hắn ngã thêm lần nữa, cũng đạp một chân ở trên đầu của hắn, còn nhổ nước bọt lên mặt của hắn nữa.

- Đừng có nhí nhéo ở trước mặt ta nữa!

- Nếu như không phải là ta thấy ngươi còn có mấy phần thiên phú ở trên phương diện trồng trọt thì đã sớm giết ngươi để ăn thịt rồi!

- Lần sau đừng để cho lão tử tức giận, nếu không ta sẽ đánh cho đến mẹ ngươi cũng không nhận ra được!

Đại hán mặt đầy hung tợn mắng, một cái tay mang theo rau cải cùng dưa và trái cây, một cái tay khác nắm chặt nắm tay hùng hùng hổ hổ nói.

- Ngươi mẹ nó còn nói nhảm nữa, lão tử sẽ trực tiếp đưa ngươi đi gặp Diêm Vương!

Sở Giang lập tức trở nên thành thật, không còn dám nói một lời nào nữa. Hắn cúi đầu xuống, che giấu ánh mắt oán hận của bản thân mình.

- Hừ, thứ không biết chết sống, qua một thời gian ngắn nữa ta còn có thể lại đến, nếu như thu hoạch không thể để cho ta hài lòng, ngươi sẽ không có giá trị để sống trên thế giới này nữa!

Nói xong, hắn không tiếp tục để ý Sở Giang, huýt sáo sải bước rời khỏi.

Oán hận ư?

Thứ này có tác dụng quái gì?

Với tư cách là con đỉa ở thời tận thế, nếu như những kẻ bị nô dịch này không oán hận bọn hắn thì ngược lại mới là thành chuyện lạ. Bọn hắn không cần thiết để ý đến tâm tình của những người này, chỉ cần thành thành thật thật cung phụng thức ăn là được. Chỉ cần có thể làm xong việc, không mắng bọn hắn ở trước mặt, tất cả mọi người đều sẽ bình an vô sự. Nhưng mà nếu như thức ăn hoặc là thu hoạch không thể để cho bọn hắn hài lòng, đương nhiên sẽ phải bị bọn hắn xử lý, tránh cho lãng phí thổ địa quý báu. Đương nhiên, bọn hắn cũng sẽ cung cấp giúp đỡ cùng sự bảo hộ có hạn, gặp phải

Zombie hoặc là hung thú cường đại, nguy hiểm còn khó nói, nhưng nếu như có đồng hành qua đây bắt chẹt, vậy bọn họ sẽ lập tức hóa thân thành chó điên, liều mạng bảo vệ địa bàn của mình.

Đây chính là trật tự mà đại đa số khu vực ở thời kỳ tận thế này ngầm chấp nhận, người bình thường vất vả làm việc, cũng chỉ có thể kiếm miếng cơm cho đỡ chết đói hay chỗ nằm để khỏi chết rét. Phía trên chính là đám người sống ký sinh dựa vào sản phẩm trong tay tầng dưới chót, sinh hoạt tốt hơn một chút. Còn chuyện người ở tầng dưới chót sống thảm thiết.

Ngươi ăn không no?

Chuyện không liên quan gì tới ta?

Chỉ cần không bỏ ra nổi thứ ta mong muốn, ta sẽ trực tiếp đánh chết ngươi, Thời này chính là không giảng đạo lý như vậy đó.

Đây quả thực là nô lệ!

Những người tầng dưới chót kia không phải là không có nghĩ tới việc phản kháng, nhưng mà 1 kẻ ăn không đủ no, làm sao có thể so với người khỏe mạnh lại còn vũ trang thêm súng đạn, thậm chí còn có Siêu Phàm Giả ở thượng tầng nữa.

Rời khỏi nơi này cũng không phải là một lựa chọn dễ dàng!

Tận thế đã qua một năm, có thể tìm được thức ăn có thể ăn càng ngày càng ít. Bên ngoài đâu đâu cũng có hung thú cùng Zombie, rời đi nơi này cũng không có gì khác với việc tự sát cả. Mặc dù ở đây cứ việc sẽ bị nhục nhã, ít nhất còn có thể thoi thóp.

Sở Giang sải bước đi đến bên trong một căn nhà gỗ nhỏ bé, lụp xụp, ở bên trong có công cụ kiện thân đơn sơ, ví dụ như tạ đá

Hắn phải trở nên mạnh mẽ hơn!

Sự sỉ nhục vừa rồi trong nháy mắt để cho hắn có thêm động lực, chỉ là loại trạng thái này cũng không có duy trì quá dài thời gian. Nghèo học văn giàu học võ, đói đến bụng lép xẹp vào thì làm sao có thể còn có sức lực tập luyện?

Đời này bản thân nhất định phải làm kẻ vô tích sự hay sao?

Sở Giang buồn bực đến phát điên. Hắn muốn tìm một tiểu tỷ tỷ, tiến hành tham khảo nhân sinh, điên cuồng phát tiết một phen. Nhưng

mà, Sở Giang nghèo, không có thức ăn, tự nhiên cũng sẽ không có nữ nhân nguyện ý cùng hắn.

Đã như vậy, còn không bằng qua loa cho xong chuyện, có thể sống thêm một ngày tự nhiên là vẫn tốt hơn nhiều!

Hắn vừa mới trở lại gian phòng đơn sơ của mình thì lập tức thấy được màn hình điện thoại di động một mực treo trên tường sáng lên. Sở Giang lập tức sợ ngây người, chiếc điện thoại di động này đã sớm hết điện được gần một năm, phía trên đều dính đầy tro, làm sao có thể đột nhiên có điện, còn tự động mở máy được?

Chuyện này không khoa học?

Coi như là điện thoại di động nạp điện 10 giờ, trò chuyện một phút cũng không thể nào làm được!

Sở Giang hít sâu một hơi, tóm lấy một cái gây sắt ở bên cạnh, dè dặt đi tới.

Chuyện kỳ lạ không có phát sinh, Sở Giang thở dài một hơi, chỉ thấy trên màn ảnh điện thoại di động xuất hiện một hàng chữ lớn cùng hai lựa chọn.

Ngươi muốn biết ý nghĩa của cuộc sống hay không ?

YES OR NO!

- Không muốn!

Sở Giang không hề có chút cảm giác hứng thú nào, hắn hiện tại chỉ muốn ăn cơm no chứ không muốn nghĩ đến chuyện gì khác.

Còn ý nghĩa cuộc sống ư? Chuyện triết lí cao thâm này không phù hợp với thân phận bây giờ của hắn nữa.

Nhưng mà đúng vào lúc này, ánh đèn trên điện thoại di động lóe lên một cái, tựa như là nó cũng không nghĩ đến sẽ gặp phải một gia hỏa không đáng tin cậy như vậy.

Chữ viết phía trên xuất hiện biến hóa.

- Ngươi muốn trở nên cường đại, có thể khống chế được vận mệnh của mình hay không?

Ừm, có thể ăn cơm no!

Thấy được hai hàng chữ này, hai mắt của Sở Giang sáng rực lên, hắn không tự chủ được mà gật đầu nói:

- Ta nghĩ, nằm ngủ đều muốn!
- Ngươi có thể để cho ta trở nên cường đại hay sao?

Sở Giang trở nên kích động. Mặc dù chiếc điện thoại di động ở trước mắt lộ ra quỷ dị cùng tà hoặc nhưng nếu quả thật nó có thể làm cho mình trở nên cường đại, coi như là bán linh hồn cho ma quỷ cũng không sao.

Trên điện thoại di động lần này không tiếp tục xuất hiện tin tức nữa, làm cho Sở Giang dần dần cảm thấy lo lắng. Nhưng không đợi hắn mở miệng hỏi thăm lần nữa, ánh đèn trên điện thoại di động chợt lóe, cảnh vật chung quanh quay cuồng, thân thể mất đi tri giác khả năng cùng khống chế.

Đến khi khôi phục lại quyền khống chế thân thể thì Sở Giang phát hiện bản thân mình đứng ở trên một cái bình đài vô cùng trống trải to lớn. Ở trung tâm bình đài là một quả cầu ánh sáng, tản ra quang mang giống như là bóng đèn cao áp vậy.

- 000 hoan nghênh Mộng Yểm Giả số 00001, chúc mừng ngươi thu được ấn ký Mộng Yểm, bắt đầu từ hôm nay, ngươi sẽ càng ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn.
- Chúc mừng ngươi thu được gói quà lớn dành cho tân thủ.
- Điểm tích phân là vật có giá trị duy nhất ở trong Mộng Yểm không gian, ngươi có thể thông qua điểm tích phân trao đổi đủ loại vật phẩm cường đại.
- Mỗi lần nhiệm vụ kết thúc, ngươi có thể thu được tối đa ba ngày nghỉ ngơi, muốn thu được nhiều thời gian hơn, có thể thông qua điểm tích phân trao đổi.

Từng dòng quy định hiện ra ở phía trên chiếc đồng hồ đeo tay do ấn ký Mộng Yểm hình thành, mười phần tỉ mỉ. Sở Giang hoàn toàn sợ ngây người!

Chủ Thần không gian?

Mộng Yểm Giả?

Mình đây là muốn đi vào vô hạn thế giới hay sao?

- Keng, nhiệm vụ thứ nhất tuyên bố, trong hai mươi bốn giờ đánh chết người chèn ép, căn cứ vào số lượng người ngươi đánh chết, có thể thu được lượng điểm tích phân tương ứng.

- Nếu như không thể hoàn thành nhiệm vụ thí luyện, ngươi sẽ bị xóa bỏ!

Nghe thấy nội dung nhiệm vụ, Sở Giang chẳng những không có một chút sợ hãi, ngược lại là còn trở nên hưng phấn hơn.

- Chủ Thần, ta có thể sử dụng điểm tích phân để trao đổi những vật phẩm gì?

Trong lòng Sở Giang vừa mới hiện lên cái ý nghĩ này thì đã thấy Chủ Thần không gian bắn ra danh sách trao đổi, vật phẩm phía trên nhất suýt chút nữa để cho Sở Giang cắn đứt đầu lưỡi.

[Bàn Cổ Khai Thiên Phủ (thần khí sáng thế): thần binh Bàn Cổ dùng để khai thiên, sáng tạo thế giới, trao đổi giá trị 9999 vạn ức điểm tích phân.]

Chương 470: Chủ Thần không gian cường đại! Mối thù của ta không để qua đêm!

Bàn Cổ Khai Thiên Phủ đều có sao?

Phía sau còn có Vương Miện Sáng Thế, giá cả cũng không thấp hơn Bàn Cổ Khai Thiên Phủ là bao, những vật liên tiếp phía dưới kia cũng để cho người nhìn mà sợ. Mặc dù không biết điểm tích phân trong Chủ Thần không gian có đáng tiền hay không, nhưng con số quá nhiều, vẫn làm cho người cảm thấy áp lực thực lớn. Sở Giang rốt cuộc thấy được những thứ quen thuộc ở phía sau danh sách.

[Thất Bảo Diệu Thụ (Siêu Thần Khí): bảo vật của Chuẩn Đề, một trong Tây Phương Nhị Thánh không có gì không quét, ở trước mặt nó vô luận bảo vật gì cũng phải mất tác dụng. Giá cả trao đổi chín ngàn tỷ điểm tích phân.]

[Sương Chi Đau Thương (cấp bậc Thần Thoại): bội kiếm của Tử Vong Kỵ Sĩ, đạt được nó người đem sẽ thu được Vu Yêu Vương sức mạnh, cũngtương tự sẽ đạt được nguyền rủa. Giá cả trao đổi 85 ức

điểm tích phân.]

[Mjolnir (cấp bậc truyền thuyết): thần binh do vật liệu siêu phàm Lôi điện chế tạo, có sẵn hiệu quả khống chế lôi điện siêu cường cùng lực sát thương to lớn. Giá cả trao đổi 72 triệu điểm tích phân.]

[Phong Bạo Chi Kiếm (cấp bậc sử thi): binh khí cấp bậc sử thi do Thần linh ngưng tụ bão táp chi lực để chế tạo, lực sát thương phi phàm, vung kiếm lên thì có thể chế tạo bão táp. Giá cả trao đổi 58 vạn điểm tích phân.]

[Ảo Ảnh Kiếm (cấp bậc linh năng): vũ khí linh năng do Ảo Ảnh Tinh Thể làm tài liệu chính chế tạo, khi sư dụng thì đại khái có tỷ lệ hiệu quả tăng gấp 10 lần tốc độ công kích, đồng thời chế tạo ảo ảnh dẫn đến đối phương bị mê hoặc, giá cả trao đổi 8888 điểm tích phân.]

[Ma Cương Kiếm (Vũ khí Quán Linh): vũ khí sử dụng ma thép chế tạo, trình độ chắc chắn đáng giá ỷ lại. Giá cả trao đổi 200 điểm tích phân.]

[Huyền Thiết Trọng Kiếm (cấp bậc Hắc Thiết): vũ khí kiên cố sử dụng huyền thiết chế tạo, trọng lượng có thể đạt tới 85 cân, giá cả trao đổi13 điểm tích phân.]

[Thái đao (cấp bậc phổ thông): binh khí sử dụng than thép chế tạo, hiệu quả xuất sắc, giá cả trao đổi 1 điểm tích phân.]

Các loại, các dạng vũ khí thấy Sở Giang hoa cả mắt, không nhịn được ngứa tay. Trừ chỗ đó ra, còn có dị năng, công pháp, huyết thống, năng lực, truyền thừa, phù lục, đan dược, khoa học kỹ thuật. . . Chủng loại nhiều đến khó tin, triệt để làm cho Sở Giang mở ra cửa chính, nhìn thấy thế kỷ mới.

Có Chủ Thần không gian, lo gì mình không trở nên mạnh mẽ?

Ta muốn trở nên mạnh hơn!

Ta muốn Bàn Cổ Khai Thiên Phủ!

Nhưng khi nhìn đến điểm tích phân của mình vẫn là một cái số không to lớn, trong nháy mắt, Sở Giang đã bị tạt một chậu nước lạnh.

Ta thật là nghèo rớt dái!

Mình hoàn thành nhiệm vụ nhận định có thể được điểm tích phân,

nhưng không biết năm tháng nào mới có thể góp đủ 9000 vạn ức điểm tích phân đây!

Đây quả thực là một con số khổng lồ!

Phía sau màn Chủ Thần có phải căn bản là không muốn để cho ta đổi được thần khí này hay không!

E MMM!

Đúng rồi, mình còn có gói quà lớn dành cho tân thủ. Mở ra gói quà lớn dành cho tân thủ.

- Chúc mừng ngươi thu được một thanh huyền thiết thái đao cấp bậc Hắc Thiết, một viên sức mạnh dược hoàn, một viên thể chất dược hoàn, một viên nhanh nhẹn dược hoàn, một viên tinh thần dược hoàn, ba tấm Hỏa Điểu Phù, Khinh Thân Thuật.

- Sức mạnh dược hoàn (vật phàm): Sau khi dùng chỉ số lực lượng gia tăng 10 điểm.

- Thể chất dược hoàn (vật phàm): Sau khi dùng chỉ số thể chất gia tăng 10 điểm.

- Nhanh nhẹn dược hoàn (vật phàm): Sau khi dùng chỉ số nhanh nhẹn gia tăng 10 điểm.

- Tinh thần dược hoàn (vật phàm): Sau khi dùng chỉ số tinh thần gia tăng 10 điểm.

- Hỏa Điểu Phù (linh phẩm): Sau khi bóp nát có thể triệu hồi ra Hỏa Điểu, tạo thành hỏa diễm tổn thương, đốt mục tiêu ở trong phạm vi tối đa 20m.

- Khinh Thân Thuật (linh phẩm): Sau khi sử dụng thu được năng lực khinh thân, chỉ số nhanh nhẹn gia tăng 10 điểm, tốc độ hành động đề thăng 80%.

Sở Giang sử dụng toàn bộ những vật phẩm mình vừa nhận được. Chỉ trong nháy mắt, hắn cảm giác thu được sức mạnh vô cùng to lớn.

- Ha ha, ta trở nên mạnh mẽ! Ta quả nhiên là nhân vật chính được ông trời tuyển chọn!

- Tất cả những kẻ đã từng chọc giận ta hãy chờ đó cho ta, ta sẽ để các ngươi biết rõ sự lợi hại của ta!

- Ta phải hoàn thành nhiệm vụ, ta muốn đứng ở trên đỉnh thế giới!

- Nhiệm vụ bắt đầu đếm ngược, 10, 9. . .

- Cảnh tượng trước mắt lần nữa thay đổi, Sở Giang trở lại trong căn nhà nguyên bản của mình, nhưng có điểm khác với lúc trước chính là trên cổ tay nhiều hơn một cái đồng hồ đeo tay màu đen. Bên trong cái đồng hồ màu đen này có một cái không gian nhỏ kích thước khoảng 10 m^3, chứa một thanh thái đao màu đen tuyền, ba tấm phù lục màu đỏ.

- Ha ha, không cần 30 năm, 30 năm quá lâu, ta chỉ tranh sớm chiều!

- Chủ Thần không gian lần này thật là ra sức, nhiệm vụ này không chỉ có thể để cho ta đạt được sức mạnh, còn có thể báo thù cho mình, thật là hả lòng hả dạ!

Sở Giang thử lấy thái đao màu đen tuyền từ trong đồng hồ ra rồi thu hồi. Sau khi kiểm nghiệm vài lần, lòng tin tràn đầy. Tìm được căn nhà đại hán mặt hung dữ lấy đi thức ăn từ trong tay hắn lúc trước, lễ phép gõ cửa một cái.

- Ta là đến đưa ấm áp!

Nói xong, không đợi bên trong trả lời, Sở Giang lấy huyền thiết thái đao từ trong đồng hồ Mộng Yểm ra, bạo lực chém nát cửa lớn. Không thể không nói chất lượng vật phẩm Chủ Thần không gian cung cấp chính là không phải bàn. Trong nháy mắt, cửa lớn đã bị chém đôi, Sở Giang đột nhiên xông vào.

- Ta đã nói với ngươi, 30 năm Hà Đông, 30 năm Hà Tây, đừng khinh thiếu niên nghèo!

- Nhưng ta còn có một câu nói không có nói, mối thù của ta chưa bao giờ để qua đêm!

Chương 471: Thí nghiệm khả thi, đại lão phía sau màn Chu Dương!

- Ta quả nhiên là nhân vật chính được ông trời tuyển chọn, có được Chủ Thần không gian, chuyện trở nên cường đại quá dễ dàng! Chỉ có điều ...

Một hơi giải quyết hết 7 người gia hỏa chuyên bắt nạt bản thân lúc trước, tâm tình của Sở Giang trở nên thoải mái, ngay cả bước đi đều tung tăng.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ khi dễ người bình thường, còn về phần Giác Tỉnh Giả thì hắn còn không dám trêu chọc. Sự cường đại của Giác Tỉnh Giả đã khắc sâu ở trong đầu, Sở Giang tạm thời không dám đối phó bọn hắn. Đến lúc mình trở nên vô cùng cường đại, lại đi đối phó bọn hắn cũng không muộn. Lần thực tập này vẫn là điệu thấp một chút, mệnh của mình chỉ có một, vẫn nên cẩn thận là hơn. Thời gian trôi qua rất nhanh, đến thời gian thanh toán.

- Đánh giá đẳng cấp thí luyện cấp bậc C, nhỏ yếu. Ngươi không thể đạt đến yêu cầu, ngươi bị tước đoạt tư cách Mộng Yểm Giả.

Nhưng vào lúc này, giọng nói băng lãnh vô tình của Chủ Thần truyền đến, sau một khắc, Sở Giang cảm giác sức mạnh trong người mình bị tách ra, đồng hồ Mộng Yểm đang đeo trên tay biến mất.

- Không, đây là đồ của ta, ngươi không thể lấy đi nó!

Sở Giang triệt để khóc, không nghĩ đến mình hơi lười biếng, cư nhiên chọc đến nhiều phiền toái như vậy, đây không phải là muốn mạng của mình hay sao?

Đã thể nghiệm qua sức mạnh cường đại như vậy, hắn làm sao cam tâm lại lần nữa biến trở về một người bình thường như trước đây?

- Van xin ngươi lại cho ta một cơ hội đi! Ta thật biết sai rồi!

Sở Giang quỳ dưới đất, khổ sở khóc rống lên, cầu khẩn quả cầu ánh sáng đại biểu cho Chủ Thần. Nhưng mà, Chủ Thần không có nửa điểm phản ứng, trực tiếp quăng hắn bay ra đi. Sở Giang lần nữa trở lại căn phòng đơn sơ của mình, tựa như hết thảy mọi chuyện lúc trước đều là ảo giác.

Hắn đã bị đào thải!

Sau khi đi ra khỏi quả cầu ánh sáng đại biểu cho Chủ Thần, Chu Dương cảm thụ sức mạnh mới vừa tước đoạt từ trong cơ thể của Sở Giang. Điểm thuộc tính ước chừng tăng lên khoảng tám điểm, tỷ lệ

cướp đoạt ước chừng một phần tư. Trung bình đến toàn bộ thuộc tính trên mới tương đương với bốn chỉ số thuộc tính tăng lên hai điểm. Quá ít, nhất định chính là con muỗi. Không thể nói Chu Dương nghĩ tới Chủ Thần không gian chính là gân gà. Sự thật chứng minh, đây là biện pháp hữu hiệu.

Dù sao đến tầng thứ này của Chu Dương, ngoại trừ cấp bậc Thần Thoại cùng cấp bậc Siêu Thần gì đó còn có thể miễn cưỡng cung cấp điểm thuộc tính cho hắn ra, dược tề cường hóa phổ thông đã không còn có nửa điểm hiệu quả đối với hắn nữa rồi.

Cũng tỷ như sức mạnh dược hoàn trong gói quà lớn dành cho tân thủ, không có nửa điểm hiệu quả đối với Chu Dương, hắn tiện tay là đã có thể chế tạo hàng ngàn, hàng vạn viên. Nếu như đơn thuần dùng những thứ này là có thể gia tăng điểm thuộc tính thì hắn cũng không cần vất vả thu thập điểm tích phân, mở ra bảo rương cấp bậc Siêu Thần.

Chu Dương thông qua Chủ Thần không gian, để cho người bình thường thu được thực lực, sau đó lại thu hoạch sức mạnh từ trên người bọn họ. Đã như thế, hắn có thể để cho vật phẩm đã mất đi tác dụng lại lần nữa phát huy ra hiệu quả. Một người tám điểm thuộc tính, một vạn người không phải là 8 vạn điểm thuộc tính hay sao?

Đừng quên, đây là bắt đầu, Mộng Yểm Luân Hồi Giả thực lực sẽ càng ngày càng trở nên mạnh mẽ, điểm thuộc tính có thể thu hoạch đến cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

Chu Dương còn có dự cảm, thực lực của Mộng Yểm Luân Hồi Giả càng mạnh mẽ, tỷ lệ điểm thuộc tính mình có thể thu hoạch cũng càng cao. Điều này cần Chu Dương đi chậm rãi thí nghiệm.

Bắt đầu từ bây giờ, Chu Dương muốn quăng rộng lưới, tìm thêm đến một vài kẻ sinh hoạt không bằng người khác, để bọn hắn trở thành Luân Hồi Giả. Những người này bức thiết muốn cải biến vận mệnh của mình, một khi có cơ hội đặt ở trước mặt, so với những người khác, bọn hắn sẽ càng thêm nỗ lực. Không tiếc tất cả mọi giá cũng muốn tăng thực lực lên.

- Ta thật ngốc!
- Ông trời đặt một cái cơ hội tuyệt vời đến như thế ở trước mặt của ta nhưng ta lại không có quý trọng. Ta thật sự là một thằng ngốc!
- Nếu như ta lựa chọn ít cẩn thận hơn, hơi có chút mạo hiểm

hơn, giết thêm mấy kẻ mạnh hơn thì hiện tại cũng sẽ không bị đào thải!

Nói xong, Sở Giang tiện tay mạnh mẽ tát vào mặt mình hai cái. Loại cảm giác từ thiên đường rơi vào địa ngục này thật không dễ chịu, người như Sở Giang lại càng khó có thể tiếp nhận.

- Chủ Thần, ngài lại cho ta một cơ hội đi. Ta thật sự sai rồi, vô luận ngài bắt ta làm gì, ta đều đáp ứng.

- Bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, cửa phòng bị bạo lực phá vỡ, hơn mười người cầm súng ống trong tay, như gặp đại địch, nhắm miệng súng thẳng về phía Sở Giang.

- Thật là to gan, đã giết người lại còn dám ở lại chỗ này, rõ ràng chính là không coi chúng ta ra gì!

- Một con kiến hôi ở tầng dưới chót cư nhiên có thể trưởng thành đến loại trình độ biến thái hiện tại, quả thực là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi!

- Hãy nhanh giải quyết hắn cho xong đi!

Thông qua thảm trạng của mấy người vừa chết, chúng ta có thể đánh giá tố chất thân thể của người này vượt qua người bình thường, rất có thể là Siêu Phàm Giả!

- Yên tâm, lần này, trong đội ngũ của chúng ta chẳng phải cũng có Siêu Phàm Giả hay sao? Có Dương đại nhân áp trận, tại sao phải sợ kẻ này? Hắn làm sao có thể lật nổi con sóng nào?

Hơn mười trong tay người có súng, sau lưng còn có một Siêu Phàm Giả, cuộc chiến đấu này còn chưa có bắt đầu thì kết cục đã không có gì khó đoán trước được!

Sở Giang hoàn toàn bối rối. Nguy hiểm tới quá nhanh, giống như gió lốc xoáy, hắn cũng không kịp trốn nữa. . .

- Lúc trước chỉ là hiểu lầm, ta có thể giải thích, các ngươi lại cho ta một cơ hội được không?

Không có thực lực, Sở Giang quả quyết nhận thua. Mình tại sao lại xui xẻo như vậy?

- Giải thích sao?

- Ầm!

Tiếng súng vang lên, một viên đạn bắn thẳng vào chân trái của Sở Giang, trực tiếp cắt đứt lời hắn định nói nữa. Mất đi thăng bằng Sở Giang lại lần nữa té ngã trên đất.

- A!

- Đám hỗn đản đáng chết các ngươi!

Lần này Sở Giang xem như thưởng thức được đau khổ, nếu như lúc trước hắn lựa chọn ra tay, giải quyết những người này xong, hiện tại cũng không nhất định phải đối mặt với nhiều phiền toái như vậy. Hiện tại hết thảy đều trễ. . .

Mình vì an toàn, lựa chọn mục tiêu có độ nguy hiểm nhỏ, cứ nghĩ trộm lười để hoàn thành nhiệm vụ, đổi lấy chính là tình huống nguy hiểm ở hiện tại.

- Giết hắn!

Bọn hắn không có thói quen hành hạ người mới, thuận tay là muốn giải quyết Sở Giang.

- Chủ Thần, ta nguyện ý làm đầy tớ của ngài, lại cho ta một cơ hội đi!

- Pằng.

Mấy tiếng nổ lớn vang lên, mấy chục viên đạn bay tới. Nhưng mà, ngay trong một khắc này, thời gian cùng không gian giống như đã đứng im, sức mạnh quen thuộc lần nữa tràn vào thân thể, trên cổ tay lại lần nữa nhiều hơn một chiếc đồng hồ đeo tay.

Vết thương do bị đạn bắn ở trên chân trái cũng đã biến mất.

- Lần này tu bổ tổng cộng hao tốn một trăm hai mươi tám điểm tích phân, điểm tích phân hiện tại là không, nếu như không thể hoàn thành nhiệm vụ đạt đánh giá A ở trong hai mươi bốn giờ thì ngươi sẽ bị xóa bỏ!

Mặc dù điều kiện khắt khe nhưng mà, Sở Giang lại không có nửa điểm bất mãn. Loại tình huống lấy lại được sức mạnh đã mất đi này suýt chút nữa để cho hắn kích động chảy ra nước mắt.

- Lần này ta tuyệt đối sẽ không do dự nữa!

Sở Giang rút huyền thiết thái đao ra, trong tay nắm lấy Hỏa Điểu Phù, ý chí chiến đấu trong ánh mắt sục sôi.

Thời gian cùng không gian khôi phục như thường, có thể Sở Giang đã thừa cơ hội này tránh qua một bên. Hỏa Điểu Phù ở trong tay hóa thành một con chim lửa dài hơn ba mét vọt tới chỗ đối phương, những người này không ngừng bị chim lửa đốt cháy, không ai đỡ nổi một hiệp. Sau đó chính là bữa tiệc lớn đầy máu tanh!

Chương 472: Bảng xếp hạng thí luyện! Luận rau hẹ tự mình tu dưỡng!

Một người thiếu niên một mình đối mặt với hung thú, vốn là muốn vùi thân trong miệng thú, kết quả hắn hư không tiêu thất.

Một người gầy đến da bọc xương, nhanh phải chết đói hư không tiêu thất.

Chuyện tương tự không ngừng diễn ra ở rất nhiều khu vực khác nhau trên nước Hoa.

Những người bị biến mất có đủ loại tuổi tác, giới tính, thân phận,...

Điểm giống nhau duy nhất của những người này chính là nhân sinh không vừa ý, khát vọng thay đổi vận mệnh của mình, không muốn tử vong. Mặc dù bọn họ đến từ các nơi nhưng lại đều không ngoại lệ là xuất hiện ở cùng một nơi, đối mặt với quả cầu ánh sáng đại diện cho Chủ Thần.

- Nơi này là Chủ Thần không gian, hoan nghênh các ngươi, Mộng Yểm Luân Hồi Giả mới tới!
- Bỏ ra nỗ lực sẽ có được thu hoạch, dùng cố gắng của các ngươi để lấy lòng ta đi!
- Hoàn thành nhiệm vụ của ta, các ngươi có thể lấy được phần tưởng tương ứng, nhanh chóng trở nên mạnh mẽ!

Rất nhiều người không thể tin được cảnh tượng phát sinh ở trước mắt, hoài nghi cuộc sống của mình.

Chỉ là sau khi bọn họ được đưa đến từng cái thế giới đặc thù thì tất cả mới không thể không tin cảnh tượng trước mắt. Lần này, sau khi cân nhắc cẩn thận, số lượng người được triệu tập tới trực tiếp đạt

đến một vạn người, vì không ra vấn đề, Chu Dương đặc biệt tạo ra rất nhiều Thế Giới Mộng Yểm nhỏ. Vì bớt chuyện, tránh cho phiền toái, Chu Dương chẳng muốn thành lập thế giới mới, trực tiếp mô phỏng cảnh tượng cùng nhân vật trong các bộ phim điện ảnh, hoạt hình cùng trò chơi nổi tiếng. Ví dụ như Resident Evil, The Mommy, X-Men, Naruto, One Piece, ...

Ở bên trong, ngươi có thể nhìn thấy nhân vật nguyên tác, ví dụ như trong Naruto có Sakura, Hinata, Tsunade, ...

Hàng ngàn hàng vạn thế giới tạo điều kiện cho ngươi lựa chọn, căn cứ vào cường độ phân chia độ khó, luôn có một cái thích hợp với ngươi. Mỗi thế giới bất đồng cũng có thể thu được trang bị cùng năng lực bất đồng. Ngoại trừ điểm tích phân đổi lấy tưởng thưởng ra, những thế giới này cũng có tưởng thưởng. Chỉ có điều, những phần tưởng ngoài định mức này cần ngươi dựa vào chính mình đi tranh thủ. Dị năng giả, chiến sĩ, cận chiến sĩ, chiến đấu gia, hấp huyết quỷ, Ninja, vô luận ngươi muốn đi con đường nào cũng không có vấn đề gì.

- Ha ha, nghĩ không ra ta cũng có lúc đến một ngày chuyển vận!
- Ta chính là nhân vật chính được ông trời tuyển chọn!
- Ta chính là nhân vật chính thế giới này!
- Ông trời quả nhiên chiếu cố ta! Ta là khí vận chi tử!

Bọn họ điên cuồng cười lớn, ở bên trong tận thế, bọn họ không thấy được một chút hy vọng. Thậm chí còn có rất nhiều người vốn chính là sắp chết.

Hôm nay, bọn họ không chỉ nhìn thấy hy vọng còn sống, còn nhìn đến hy vọng để bản thân biến thành cường giả. Chủ Thần không gian là cơ hội để cho rất nhiều người có thể thay đổi vận mạng.

Chu Dương còn đặc biệt điều chỉnh để thời gian trong Chủ Thần không gian ở mức độ nhanh hơn hiện thực rất nhiều. Cứ như vậy, nhóm Mộng Yểm Luân Hồi Giả này liền có thể dùng thời gian nhanh nhất để thành thục.

Các ngươi cho rằng sức mạnh mình lấy được đều thuộc về các ngươi hay sao?

Không, bọn chúng đều là của ta!

Đương nhiên, chuyện này với bọn họ mà nói, không phải là không có một chút chỗ tốt nào. Cho dù bị Chu Dương cắt rau hẹ, nhưng bọn họ vẫn là thu được số lớn chỗ tốt. Vô luận là hiểu biết vẫn là từng trải, vẫn là lúc trước lấy được một ít năng lực cùng phù lục, vũ khí đều có thể cất giữ. Dù sao Chu Dương để bọn họ làm thuê, lấy được cũng chỉ là bốn chỉ số thuộc tính của bọn họ mà thôi, đối với đám trang bị cùng năng lực cay gà kia, hắn xưa nay sẽ không nhìn ở trong mắt. Ban tặng cho bọn họ thì những kẻ kia mới có động lực làm thuê tiếp cho hắn chứ!

Thời gian 3 ngày nhanh chóng trôi qua nhưng đối với những Mộng Yểm Luân Hồi Giả kia thì thời gian trôi qua đã tương đương với ba mươi ngày, người ít nhất cũng phải trải qua năm sáu lần luân hồi, nhóm người điên cuồng nhất thì đã vượt qua hơn mười lần.

Những người này vì có thể nhanh chóng tăng cường thực lực, chèn ép tiềm lực của mình đến cực hạn, chỉ vì có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Chỉ có những người trải qua tận thế mới có thể sâu sắc cảm nhận được thực lực trọng yếu bực nào. Nắm giữ thực lực, ngươi sẽ nắm giữ tất cả. Nếu không, ngươi chỉ là một món đồ chơi bị người tùy ý định đoạt. Một điểm này, bọn họ thấu hiểu rất rõ.

Vì trở nên mạnh mẽ, bọn họ có thể bỏ ra tất cả. Cứ việc quái vật bên trong Thế Giới Mộng Yểm cũng cực kỳ đáng sợ, nhưng dưới cái nhìn của bọn họ, tình huống còn nhẹ nhõm hơn tận thế một chút. Nếu như có thể, bọn họ thà rằng sinh hoạt ở bên trong Thế Giới Mộng Yểm, cũng không nguyện ý sinh hoạt ở tận thế.

Sở Giang từ mới vừa đi ra từ bên trong Thế Giới Mộng Yểm, biểu cảm trên mặt có mấy phần thư thái. Ở phía trên đồng hồ đeo tay Mộng Yểm có ghi chép số hiệu của bản thân cùng với số lần thông qua thí luyện. Và con số này với Sở Giang lần lượt là 00001 và mười bốn. Với tư cách Mộng Yểm Luân Hồi Giả số một, hắn đến Luân Hồi thế giới sớm hơn người khác mấy giờ, một tháng tiến hành mười bốn lần thí luyện nói rõ sự điên cuồng của hắn trong khoảng thờigian này.

Đồng hồ đeo tay Mộng Yểm cực kỳ trí năng hóa, không chỉ có thể tra được số liệu của mình, thậm chí còn có thể nhìn thấy một phần nhỏ tin tức của Mộng Yểm Giả khác.

Nhưng khiến cho Mộng Yểm Luân Hồi Giả cảm thấy hứng thú hơn chính là bảng xếp hạng. Không sai, vì để cho bọn họ làm việc càng

thêm tích cực, Chu Dương đặc biệt thiết lập bảng danh sách.

Đây không chỉ là bảng danh sách, nếu không tối đa để cho người dâng lên tâm lý tranh đua, nhưng còn có càng nhiều người chơi cá mặn. Chỉ cần có thể sống sót trong Thế Giới Mộng Yểm là tốt rồi, không cần thiết phải liều mạng hoàn thành nhiệm vụ, không để ý đến sinh tử của mình.

Nhưng mà bởi vì xếp hạng có tưởng thưởng điểm tích phân cho nên, bảng xếp hạng hoàn toàn không phải là một khái niệm.

Đặc biệt là Bảng điểm đơn mỗi tháng đổi mới một lần, người thứ nhất được thưởng mười nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm, người thứ hai được thưởng năm nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm, hạng ba được thưởng ba nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm, hạng 4 đến hạng 10 được thưởng một nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm.

Phải biết làm một lần nhiệm vụ cỡ nhỏ mới có chừng một trăm Điểm tích phân Mộng Yểm, coi như là một ít nhiệm vụ có độ khó tương đối cao cũng vừa vặn mới quá một ngàn Điểm tích phân Mộng Yểm.

Nhưng mà chỉ cần giữ vị trí đứng đầu trên bảng xếp hạng là có thể có được mười nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm, tương đương với làm mười lần nhiệm vụ độ khó khá cao. Loại nhiệm vụ này chính là lấy mạng để đổi. So sánh với nó, việc lấy vị trí đứng đầu trên bảng xếp hạng vẫn dễ hoàn thành hơn một chút, cho dù không đứng đầu được thì hạng hai với hạng ba cũng đâu có kém.

Với tư cách người biết bảng danh sách sớm nhất, Sở Giang cũng là một trong những người cố gắng nhất, lần này cũng có thể thu được một cái xếp hạng tốt. Hắn gọi mở Bảng xếp hạng thí luyện Mộng Yểm, ánh mắt đảo qua bảng danh sách, tâm lạnh lẽo.

Người thứ nhất XXX, thí luyện 21 lần.

Hạng hai Độc Bá, thí luyện 18 lần.

Hạng ba Phượng Triều, thí luyện 17 lần.

Hạng 4 XXX, thí luyện 16 lần.

Hạng 5 XXX, thí luyện 16 lần.

Hạng 6 XXX, thí luyện 16 lần.

Hạng 7 XXX, thí luyện 15 lần.

Hạng 8 XXX, thí luyện 15 lần.

Hạng 9 XXX, thí luyện 15 lần.

Hạng 10 ở cuối xe, thí luyện 15 lần.

Tê dại con chim, thậm chí ngay cả top 10 cũng không vào được sao?

Đây cũng quá hố đi!

Lúc trước, ta không phải còn treo tên ở hạng 10 hay sao? Làm sao mới vừa đi vào thí luyện, xếp hạng không tăng mà lại còn giảm đi?

Trong này sẽ không có gian lận đi!

Tỉ mỉ suy nghĩ một chút, chuyện này cũng không phải dễ lừa bịp như vậy. Dù sao, Chủ Thần cũng không phải ngồi không, làm sao lại có thể để người khác gian lận, lừa lấy điểm tích phân Mộng Yểm.

Huống chi, bài danh cùng thực lực của mình cũng có liên hệ, vì thu được thực lực mạnh hơn, nhất định là có người tham gia thí luyện như phát điên. Ví dụ như người thứ nhất đã thông qua 21 lần, quả thực là quá khủng bố!

Không được, ta phải càng thêm nỗ lực, hắn lần nữa đi vào thế giới mới.

Chương 473: Độ khó của Thế Giới Mộng Yểm được đề cao!

Chu Dương không có nhàn rỗi, với tư cách một nam nhân yêu thích vui đùa, sáng tạo ra Thế Giới Mộng Yểm, làm sao có thể không đích thân tham dự một lần.

Đấu với người hay với trời đều có điểm đặc sắc riêng.

Lần này lựa chọn là Resident Evil. Resident Evil là Thế Giới Mộng Yểm có độ khó ở cấp bậc nhập môn, cũng là thế giới được đám người tân thủ yêu thích nhất. Không chỉ là bởi vì tuyệt đại đa số người ở tận thế đều hết sức quen thuộc với bối cảnh của thế giới này, lại thêm trải qua quá nhiều lần lịch luyện, đã sớm nghiên cứu đường đi nước bước mười phần thấu triệt.

Ví dụ như khi Chu Dương đi tới Mộng Yểm Luân Hồi Đài, đây là nơi

hắn tạo ra để Mộng Yểm Giả có thể ở chỗ này lựa chọn thế giới để tiến vào. Bên ngoài có vô số người la lên, tựa như là bước vào phố xá náo nhiệt.

- Mang người mới! Thế giới Resident Evil, chỉ cần 1 giây là thông qua! Chấm điểm cấp bậc S cao nhất!

Chỉ cần 200 điểm tích phân, ngươi không mua được thì sẽ thua thiệt, ngươi không mua được lùi lại, để người khác mua. Có thể bán chịu, nhưng nhất thiết phải để cho Chủ Thần chứng thực.

- Pirates Of The Caribbean 3, tổ đội bảy người, giờ mới có sáu, còn thiếu 1, ưu tiên các em gái xinh đẹp, ba vòng đạt chuẩn!

- Mấy tên này thật là .... Chỉ cần làm rau hẹ cho tốt, tăng thực lực lên là được rồi! Nghĩ mấy trò vớ vẩn này làm gì?

Mấy tên này không biết cử động của mình đã trêu chọc Sáng Thế Thần, một lát sau, quả cầu ánh sáng đại diện cho Chủ Thần phát uy.

- Keng, Chủ Thần nhắc nhở, độ khó của toàn bộ thế giới thí luyện đề thăng một cái cấp bậc.

- Chiến lực cấp bậc cao bước vào thế giới cấp bậc thấp thì cũng sẽ khiến cho độ khó của thế giới cấp bậc thấp tăng lên, thậm chí sẽ còn xuất hiện kiếp nạn Trừng Phạt Giả!

- Trừng Phạt Giả sẽ giết những Mộng Yểm Luân Hồi Giả cấp bậc cao bước vào thế giới cấp bậc thấp để trốn tránh!

Thực lực của Trừng Phạt Giả tương ứng với 10 đến gấp trăm lần thực lực của mục tiêu cấp cao nhất.

- Vô luận là Mộng Yểm Giả ở trong chỗ nào thì đều có thể rõ ràng nghe thấy được lời nhắc nhở từ Chủ Thần. Người còn chưa có bước vào Thế Giới Mộng Yểm thì dễ nói. Mấy gia hỏa đang đánh đến BOSS liền thảm, sắp đánh chết BOSS rồi, vậy mà chiến lực của BOSS đột nhiên tăng vọt giống như là được cắn thuốc vậy, kết quả chẳng những không có đánh chết quái vật, ngược lại là còn khiến cho bản thân mình hi sinh. Không có chuẩn bị đạo cụ phục sinh tương đối đắt đỏ thì chết chính là chết thật!

Đối với những người này, Chu Dương thu hồi sức mạnh của bọn họ, qua tay liền kiếm lời cho mình mấy ngàn điểm chỉ số thuộc tính. Lúc trước, mấy gia hỏa còn đang kêu gào kéo người qua phó bản tựa như

là bị bóp cổ họng, im lặng thu mình rồi lập tức chuồn đi.

Tại sao lại có thể như vậy?

Độ khó làm sao lại tăng lên?

Còn muốn cho người ta một con đường sống hay không đây?

Bọn họ không chỉ khóc không ra nước mắt. Nếu để cho bọn họ biết rõ đây hết thảy nguyên do chính là do bọn họ cả ngày suy nghĩ dùng nhiệm vụ để tán gái thì không biết sẽ làm sao?.

Nhìn thấy tiếng kêu than của những Mộng Yểm Luân Hồi Giả kia dậy khắp trời đất, Chu Dương lộ ra nụ cười thỏa mãn. Nếu như qua một thời gian ngắn nhìn thấy còn có gia hỏa đang kéo muội tử qua phó bản, vậy thì sẽ lại tăng cấp trò chơi. . . Khụ, đề thăng độ khó của thí luyện lên một cái cấp bậc. Ngược lại quyền khống chế ở trong tay mình, nghĩ chơi thế nào thì cứ chơi thế ấy.

- Ta là người mới, ngươi còn dẫn đội không?

Chu Dương tìm ra gia hỏa lúc trước kêu gào mang người mới. Hồ Khải lập tức mặt nhăn nhó, vạn nhất gặp phải Trừng Phạt Giả làm sao bây giờ?

Nghĩ đến 200 điểm tích phân, cuối cùng, hắn còn không nhịn được dụ hoặc. Một lát sau, Chu Dương cùng đối phương, còn có hai người mới nữa lựa chọn Thế giới Resident Evil. Ánh sáng lóe lên, mọi người đã xuất hiện ở một phòng thí nghiệm dưới đất, trong phòng tổng cộng có mười mấy người. Ngoại trừ Hồ Khải thì vẫn còn có 2 người có vẻ đã tham gia lâu ra thì những người khác đều là người mới.

Khi số lượng Mộng Yểm Luân Hồi Giả đạt đến mười nghìn, Chu Dương cũng không có đình chỉ hành động, hắn vẫn còn tiếp tục tuyển nhận.

Nói đơn giản là mặc dù nhiều người đã chết nhưng Mộng Yểm Luân Hồi Giả mới gia nhập cũng không ít, hiện tại con số vẫn xấp xỉ mười nghìn.

Nhưng con số này còn sẽ kéo dài tăng trưởng. Dù sao nhiều người sức mạnh lớn, Chu Dương lấy được thu hoạch cũng càng nhiều. Những vật phẩm hắn hiện thực hóa ra có số lượng quá nhiều, không sợ xảy ra vấn đề.

- Đi theo ta, không cần đi theo đúng kịch bản, mặc dù kịch bản

có thu hoạch, nhưng hệ số nguy hiểm lại là lớn nhất. . .

Hồ Khải nói với Chu Dương cùng hai người mới được hắn kéo kia.

- Nhưng mà nếu như không đi theo kịch bản, chúng ta làm sao có thể đạt được đánh giá cấp bậc S đây?

- Chẳng lẽ không phải độ khó càng cao, phần thưởng càng lớn hay sao?

Bọn họ không tin Chủ Thần không gian sẽ có lổ hỗng lớn như vậy. Ngay cả nhóm người mới vừa mới tiến vào cũng nhìn về phía Hồ Khải. Đối phương là người tham gia đã lâu, theo hắn nhất định có thể sống đến cuối cùng, tối thiểu phương diện an toàn có bảo đảm.

- Ta chỉ nói là mình thông qua Resident Evil là sẽ được đánh giá cấp bậc S, không nói sẽ giúp tất cả các ngươi đều được đánh giá cấp bậc S.

- Đây chính là một cái cạm bẫy về ngôn ngữ, nếu như không tỉ mỉ chú ý, hỏi rõ, nhất định sẽ dính đòn. Nếu được đánh giá cấp bậc S, điểm tích phân tưởng thưởng sẽ cao hơn gấp bội. Nếu như chỉ là muốn vượt qua thí luyện với chấm điểm cấp bậc thấp nhất, tự nhiên sẽ đơn giản hơn rất nhiều. Cứ như vậy, độ khó khi kéo người mới ở thế giới Resident Evil không lớn, chỉ cần mấy người mới không tự tìm đường chết thì hoàn toàn có thể bình an sống qua.

Nhưng mà cứ như vậy đám người Chu Dương lại bị lỗ vốn. Dù sao 200 điểm tích phân không phải một con số nhỏ, không có đánh giá cấp bậc S thì làm sao kiếm lại được.

- Đồ lừa đảo! Chúng ta không cần ngươi kéo nữa!

- Trả điểm tích phân lại cho chúng ta!

- Đối với người mới, 200 điểm tích phân không phải là số lượng nhỏ.

- Chậc chậc, các ngươi đã ký thoả thuận với ta, có Chủ Thần chứng thực, muốn cầm lại điểm tích phân từ trong tay của ta quả thực là chuyện hi vọng hão huyền!

- Đương nhiên, các ngươi có thể hỏi Chủ Thần!

Nhìn thấy kế hoạch mình bại lộ, Hồ Khải không có chút sợ hãi nào,

ngược lại là còn thoải mái lộ ra sự thật. Chỉ cần những người này có thể thông quan Resident Evil, mình có thể có được điểm tích phân.

Còn chuyện không thể thông quan? Cố ý không thông quan sao?

Ngươi coi Chủ Thần xóa bỏ là đùa giỡn hay sao?

Nếu bản thân tự muốn chết, không có ai có thể cứu ngươi rồi!

Những người mới hiểu rõ một điểm này, bất đắc dĩ thở dài.

- Khải Ca, chúng ta sai!
- Nếu tiền xài rồi, lại không thể lãng phí. Có Hồ huynh đi cùng cũng xem như có bảo đảm.

Chỉ có Chu Dương không để ý chút nào. Cái gì?

Thiệt thòi 200 điểm tích phân sao?

Chu Dương là người phụ trách tạo tiền, muốn bao nhiêu là có bấy nhiêu. Điểm tích phân Mộng Yểm chính là một con số, đừng nói thiệt thòi 200, coi như là thiệt thòi 200 ức Chu Dương đều sẽ không đau lòng.

Chỉ có điều là không biết gia hỏa ăn da trâu này có thực lực thật hay không.

Dù sao mình vừa mới nâng cao độ khó của trò chơi. . . thí luyện rồi. . .

Chương 474: Thế giới Resident Evil! Ta nói có thể hạ độ khó xuống, hiện tại các ngươi tin không?

- Nhiệm vụ chính tuyến; sinh tồn!

Sống sót trong Thế giới Resident Evil trong vòng một tuần lễ, thưởng hoàn thành nhiệm vụ điểm tích phân. . . Đích, nhiệm vụ hệ thống đang trong quá trình sửa đổi. . . Giúp đỡ Alice, phá diệt công ty Umbrella, vạch trần âm mưu của bọn họ. . .

- ?
- ??
- ???

Tất cả mọi người đều bối rối, đây là cái quỷ gì?

Chúng ta tiến vào thế giới chỉ là Resident Evil 1 hay sao?

Virus sinh hóa mới vừa bạo phát, ngươi lại bắt ... chúng ta phá diệt công ty Umbrella, đây không phải là đại kết cục, chuyện xảy ra ở Resident Evil 6 hay sao hay sao?

Vốn dĩ chỉ là sống sót một tuần lễ ở trong thế giới này, nhưng hiện giờ với nhiệm vụ này, ít nhất phải cần đến mấy năm. Mặc dù theo đúng kịch bản thì ít nhất là cũng cần ba năm, thời gian ở thế giới thí luyện nhanh hơn ở thế giới hiện thực nhưng lại bằng với thời gian ở Mộng Yểm Luân Hồi Đài. Cho dù không lại bởi vì thời gian mà thực lực kéo sau nhưng lại thua kém những người khác ở số lần thí luyện.

Hơn nữa thời gian càng dài, đại biểu độ khó càng cao, khả năng bọn họ gặp nguy hiểm càng cao.

Đặc biệt là ở bên trong Thế giới Resident Evil, hơn nữa còn là khi độ khó đề thăng.

- Cho dù độ khó có đề thăng thì mức độ đề thăng hẳn không có khoa trương như vậy chứ?
- Thưởng hoàn thành nhiệm vụ ba nghìn điểm tích phân!
- Ư!
- Hả?
- Thưởng hoàn thành nhiệm vụ thật là cao!
- Trực tiếp tăng tới ba nghìn điểm! Lần này tuyệt đối không phải là độ khó đề thăng một cái cấp bậc!
- Nghe nói lúc trước, cho dù nhiệm vụ khó khăn nhất mới tưởng thưởng hơn hai nghìn điểm tích phân, nhiệm vụ thưởng ba nghìn điểm tích phân tạm thời còn chưa có xuất hiện!
- Trời ơi, ta chỉ là một tân thủ mà thôi! Ta cuối cùng đã làm sai điều gì, vừa tới liền đụng phải độ khó cấp bậc ác mộng như

vậy?!

- Đây không phải là muốn mạng của ta hay sao?

Hơn mười người bi quan gào thét, lần này không thấy được hy vọng thông quan. Chu Dương ở bên cạnh nghe mà không biết nói cái gì. Ta cảm thấy các ngươi có thể gặp được ta tính là vận may của các ngươi, cho các ngươi nhiều hơn điểm tích phân, sao còn mất hứng đây?

Nếu như không muốn, quay đầu ta biến toàn bộ điểm tích phân của các ngươi thành 1, để các ngươi vui vẻ nhé!

- Khải Ca, hiện tại nhiệm vụ đều thay đổi rồi, chúng ta làm sao bâygiờ?

- Ngài là đại lão, nhất định phải bảo vệ tốt ta, chỉ cần ta có thể còn sống ra ngoài, ta sẽ lại cho ngài thêm năm trăm, không một nghìn điểm tích phân!

- Ta cho ngài hai nghìn điểm tích phân, chỉ cầu ngài có thể bảo vệ tốt ta!

- Ta ra ba nghìn! Ta không cần điểm tích phân, chỉ cầu có thể sống sót!

Bọn họ không ngừng kéo giá cao trị, làm cho Hồ Khải nghe mà miệng cay đắng. Hắn dĩ nhiên là muốn làm ăn!

Nhưng vấn đề là. . . Mình có thể còn sống trở về hay không cũng không chắc!

Trò chơi bắt đầu!

Vòng sáng màu vàng vờn quanh mọi người tản đi, trạng thái bảo hộ không có. Mọi người dè đặt thò đầu ra, dọc theo thông đạo chạy vào trong. Hiện tại biện pháp tốt nhất chính là ôm lấy nhân vật chính, đi theo đám người kia. Dưới tình huống nội dung cốt truyện không thay đổi, bọn họ nhất định có thể thuận lợi sống qua cửa ải khó. Mọi người đi theo sau lưng của Hồ Khải, một tấc cũng không rời. Với tư cách người tham gia lâu, Hồ Khải nhất định biết rõ nên làm như thế nào. Hồ Khải ở phía trước dẫn đường, đoàn người dọc theo thông đạo bảy lần quặt tám lần rẽ, đi tới một căn phòng.

- Ôi!

Tiếng gọi của Zombie vang lên, một con Zombie điên cuồng chạy về phía mọi người. Hồ Khải nâng súng chĩa về phía đầu của Zombie, bắn một phát, sau đó thu súng, đút về bao.

- Nhanh lên một chút, đuổi theo ta!

Nhưng mà, không người dám tới gần, rối rít theo bản năng cách xa Hồ Khải.

- Đại lão, Zombie không chết. . .

- Đầu trúng một phát đạn, làm sao có thể không có chết?

Mấy người có thể nhìn thấy trên xương sọ của Zombie vừa vặn lưu lại một cái vết đạn, đầu bị áp lực đánh cho có chút lệch nhưng Zombie giống như không có cảm giác gì, tiếp tục nhào về phía Hồ Khải.

Làm sao có thể không có chết?

Cho dù độ khó đề thăng cũng không có khoa trương như vậy chứ!

Hồ Khải vừa quay đầu thì đã nhìn thấy hình ảnh của Zombie đột nhiên phóng đại ở trước mắt. Tốc độ phản ứng của Hồ Khải cực nhanh, vận dụng Linh Thân Thuật né tránh, đồng thời trên thân mọc ra lông sói.

Lang nhân huyết mạch, biến thân!

Mặc dù là lang nhân huyết thống cấp thấp nhất, lại có thể tăng lên trên diện rộng khả năng phản ứng, tốc độ cùng sức mạnh của bản thân!

Hắn thật nhanh đã tránh thoát được Zombie vừa đánh đến, nhưng không kịp nở nụ cười, lại thấy Zombie mở miệng, nhổ một bãi nước bọt màu xanh lục về phía mình.

- . . .

- Còn có thể chơi như vậy?!

Bãi nước bọt màu xanh lục kia tựa như là có sinh mệnh vậy, chui vào trong lỗ chân lông của Hồ Khải, hắn kêu thảm một tiếng, con ngươi chậm rãi biến thành u lục.

- Resident Evil cũng quá biến thái đi! Đại lão bị một con Zombie vô danh miểu sát sao?

- Tê tê, ta muốn về nhà!

- Nhanh chóng trốn đi!

Mọi người hận bản thân không thể mọc thêm một đôi chân để chạy cho nhanh hơn. Dù tán loạn nhưng không ai bảo ai, tất cả đều hướng về phía căn phòng lúc ban đầu. Chu Dương đứng tại chỗ sờ cằm một cái, Zombie cố định tại chỗ, không thể nhúc nhích. Những người khác chỉ lo chạy trốn, không có chú ý tới một điểm này.

- Ngạch, độ khó của trò chơi tựa hồ được điều chỉnh đến mức độ hơi cao rồi!

Nếu như để người khác nghe thấy những lời này của hắn, nhất định sẽ giận đến thổ huyết.

Như thế này mà mới là hơi cao hay sao?

Một con Zombie cấp thấp nhất nhưng tốc độ còn nhanh hơn cả Mông Yểm Giả lâu năm như Hồ Khải, một súng trúng giữa đầu còn không chết, hơn nữa đầu lâu cứng rắn đến nỗi đạn đều không có cách nào để đánh thủng. Chớ đừng nhắc tới Zombie còn có thể phun độc, hoàn toàn làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Một con Zombie cấp thấp nhất, thậm chí có thể so với quái vật cấp bậc BOSS lúc trước. Không, nó thậm chí còn đáng sợ hơn BOSS trước kia nữa!

Dù sao Hồ Khải lúc trước có thể thông qua Resident Evil, thậm chí lấy được đánh giá cấp bậc S, chứng tỏ hắn cũng đã từng giết qua Boss. Nhưng lần này, chỉ đối mặt với Zombie phổ thông đã trực tiếp bị miểu sát, qua đó có thể thấy được quái vật lần này khủng bố thế nào.

- Ngươi đã trở về, chúng ta còn tưởng rằng ngươi đã chết rồi chứ?

- Zombie chưa cùng đến đây đi!

- Ngươi sẽ không bị Zombie cắn đi!

Cho dù nhìn thấy Chu Dương, những người khác cũng không thèm để ý đến chuyện gì khác ngoài việc quan tâm Chu Dương có bị cắn hay không.

Đây là chuyện thường tình. Bọn họ vốn dĩ là người xa lạ, bỗng nhiên

quan tâm ngươi, ngược lại sẽ làm cho người ta nghi ngờ. Sợ Zombie cắn phải Chu Dương rồi lây cho bọn họ mới là chuyện bình thường.

- Ta cảm thấy là phương thức bắt đầu trò chơi của chúng ta không đúng, quái vật mới sẽ trở nên cường đại như thế!
- . . .
- Nơi đó có một công tắc, nói không chừng sẽ có tác dụng hạ độ khó xuống!

Nói xong, Chu Dương sải bước hướng phía xa xa nút ấn đè xuống.

- Ngừng tay! Ngươi thật sự cho rằng đây là trò chơi hay sao? Ta cho tới bây giờ chưa có nghe nói qua Thế Giới Mộng Yểm có công tắc có thể hạ độ khó xuống!

Hai người có vẻ là Mông Yểm Giả lâu năm xông lên định ngăn cản Chu Dương, miệng còn không ngừng nói.

Chỉ là bọn họ còn chưa nói hết lời, một con Zombie đã chạy như bay đến, tốc độ nhanh đến để cho mọi người không kịp phản ứng.

- Xong đời, Zombie xông lại!

Có mấy người nhát gan trực tiếp sợ đái cả quần. Những người khác rối rít trốn vào góc tường, không người dám ra tay. Đúng lúc này, toàn bộ động tác của Zombie trở nên chậm chạp hơn, tựa như là rùa bò vậy.

Chu Dương rút ra một thanh kiếm, bổ về phía đầu của Zombie, chém chết nó dễ dàng như trở bàn tay.

So sánh với lúc trước hoàn toàn là hai thái cực.

Độ khó giữa hai bên hoàn toàn không phải là cùng một cấp bậc.

(⊙@⊙)

Lẽ nào Thế giới Mộng Yểm này thật sự có phương pháp hạ độ khó xuống hay sao?

- Ta đã sớm nhắc nhở qua các ngươi, có thể hạ độ khó xuống, hiện tại các ngươi tin chưa?

Chương 475: Chỉ cần tiết kiệm

khoảng bốn trăm triệu năm là các ngươi sẽ có đủ điểm tích phân để đổi được Bàn Cổ Khai thiên Phủ rồi!

- Thật đơn giản như vậy hay sao? Chẳng lẽ là ta xuất hiện ảo giác hay hay sao?

Nhìn thấy cảnh tượng này, tất cả mọi người đều tỏ vẻ không dám tin. Lúc này, một con Zombie khác lảo đảo đi tới, động tác chậm rãi, nhìn qua không có lực sát thương chút nào. Một trong hai nam tử là Mông Yểm Giả lâu năm kia lấy dũng khí đi lên đập chết Zombie, sau đó vẻ mặt vừa mừng vừa sợ. Hắn không có nói thêm một câu nào, phàm là có Zombie lao ra, hắn cũng dẫn đầu xông lên phía trước, giải quyết Zombie. Hành động quỷ dị này của hắn làm cho những người khác chú ý. Bọn họ ý thức được tình huống không đúng, rối rít vọt tới, xử lý mấy con Zombie chưa bị người kia giải quyết.

- Oa, giết chết Zombie lại có thể thu được Điểm tích phân Mộng Yểm.
- Giết chết một con Zombie có thể thu được xx Điểm tích phân Mộng Yểm!
- Chẳng trách ngươi cmn cướp Zombie!
- Cmn, chuyện tốt như vậy ngươi cư nhiên không nói cho chúng ta biết!

Điểm tích phân quá khó kiếm! Ví dụ như ở Thế giới Resident Evil lúc trước, sau khi thông quan có thể thu được một lượng Điểm tích phân Mộng Yểm cố định, ngoaài ra còn có thưởng thêm nhờ cấp độ đánh giá, đánh giá cấp độ càng cao, Điểm tích phân Mộng Yểm lấy được cũng càng nhiều. Trừ chỗ đó ra, muốn thu được điểm tích phân, chỉ có thể hoàn thành nhiệm vụ chi nhánh, hoặc là đánh chết sinh vật cấp bậc BOSS. Đến bây giờ còn cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện tình huống đánh chết sinh vật phổ thông cũng có thể thu được Điểm tích phân Mộng Yểm. Đây thật là một chuyện làm cho người ta cảm thấy hưng phấn. Đặc biệt là sau khi độ khó được hạ xuống, giải quyết Zombie cũng vô cùng thoải mái. Những người này đều đã trải qua tận thế, đương nhiên sẽ không sợ hãi Zombie. Từng người từng

người điên cuồng đoạt quái, rất sợ chậm một bước, Zombie liền bị những người khác cướp đoạt mất. Phần nhiệt tình này so sánh với lúc trước quả thực là khác biệt như giữa trời và đất.

- Từ trước ta còn cảm thấy tiếp tục ở lại thế giới này trong thời gian dài là tai hoạ, hiện tại ta sai rồi! Ta hy vọng ở chỗ này đến lúc chết mới thôi!

Tất cả mọi người đều đang dốc toàn lực đánh chết mỗi một con Zombie bọn họ gặp được.

Bởi vì đây đều là Điểm tích phân Mộng Yểm đó!

Chỉ cần kiếm được nhiều Điểm tích phân Mộng Yểm, thần binh, pháp khí, dị năng, huyết thống còn không phải là sẽ nằm trong túi hay sao?

Có thực lực, sợ gì không có nữ nhân? Sợ gì không có quyền lực?

Lúc trước, vì không có thực lực, bản thân phải liên tục nín nhịn, chịu nhục nhưng đến cuối cùng vẫn mất tất cả. Hiện giờ có cơ hội tăng cao thực lực ai lại bỏ qua.

Mọi người nhiệt tình chiến đấu, rất nhanh Zombie ở phụ cận đã đã dọn dẹp hết sạch, thậm chí Zombie ở trong các phòng cũng không có được bỏ qua, đều bị bọn họ lôi ra rồi rối rít biến thành Điểm tích phân Mộng Yểm trong tay mọi người. Người đánh chết Zombie nhiều nhất đã kiếm được hơn ba mươi Điểm tích phân Mộng Yểm, ít nhất cũng có 7, 8 điểm.

Mặc dù con số nhìn như ít nhưng đừng quên bọn họ mới vừa đến đây được khoảng nửa tiếng mà thôi, nếu như kéo dài một ngày giết Zombie mười hai giờ, người nhiều nhất e rằng cũng có thể thu được hơn bảy trăm Điểm tích phân Mộng Yểm. Một ngày hơn bảy trăm, ba năm chính là hơn bảy mươi nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm. Đương nhiên, đây chỉ là số liệu lý luận. Nếu như không phải là còn có nhiệm vụ chính tuyến ràng buộc, không làm được cũng sẽ bị xóa bỏ, bọn họ đã sớm chia nhau hành động, đi vào săn giết Zombie.

Đương nhiên vẫn còn không ít người cảm thấy hiệu suất này vẫn là quá chậm. Dựa theo độ tiến triển của bọn họ, muốn thu được chín ngàn tỷ Điểm tích phân Mộng Yểm để đổi được Bàn Cổ Khai Thiên Phủ, không sai biệt lắm cần bốn trăm triệu năm đi. . .

Ừm, đầu tiên bọn họ có thể sống được bốn trăm triệu năm cái đã.

Chương 476: Luôn có cảm giác chúng ta tiến vào không phải cùng một trò chơi!

Các nam nhân ở phía sau lặng lẽ nhìn qua nhưng cũng không có ai đứng ra vạch trần lời nó dối của Chu Dương. Nói không chừng Chu Dương phát động nhiệm vụ ẩn gì đó, nếu bọn họ nhúng tay phá hư cũng quá ngu xuẩn, tổn hại người mà không lợi cho mình. Huống chi, Chu Dương đã không ít lần mang cho bọn họ sự kinh hỉ. Từ độ khó của Thế Giới Mộng Yểm mới bắt đầu hạ xuống, sớm chuẩn bị tốt camera, những việc này nói rõ hắn đã nghiên cứu Thế giới Resident Evil này rất sâu, thậm chí đã sớm chuẩn bị kế hoạch thăm dò từ A đến Z. So sánh với Hồ Khải thì gia hỏa này mới thật sự là người chuyên nghiệp. Không ít người thầm hạ quyết tâm ở trong lòng, vô luận như thế nào cũng phải đi theo Chu Dương. Chỉ cần đi theo hắn liền có thể sống sót. Điều kiện tiên quyết là hắn không hố mình. . .

Alice cúi đầu nhìn thoáng qua cái nhẫn cưới trên ngón tay của mình, càng thêm tin tưởng cái thuyết pháp này. Dù sao trước lúc đám người này đến, nàng cũng sớm đã đeo lên nhẫn cưới, không thể nào là giả.

Hình ảnh cũng không khả năng gạt người. Đương nhiên, Alice cũng không có kết hôn, đây là một cái che giấu, dùng tới bảo vệ buồng ong. Đi theo bên cạnh Chu Dương, Alice nhìn về phía những người khác.

- Bọn họ là đến để trợ giúp chúng ta, nhanh lên một chút, chúng ta phải rời khỏi đây thôi, công ty Umbrella đã phát giác chúng ta xâm phạm, bảo vệ sẽ tới rất nhanh.

Nói xong, đoàn người nhanh chóng rời khỏi, chạy về một hướng khác. Mấy người Mộng Yểm Giả kia cũng hơi ngây người. Đại ca, ngươi không đợi nhóm tiểu đội lính đánh thuê đến hay sao? Phá cốt truyện như vậy có được hay không?

Cứ việc những người khác đều đã chết, cuối cùng còn có nhân viên kỹ thuật, vẫn là pháo hôi hợp cách. Sau khi bọn họ rời đi không lâu, tiểu đội lính đánh thuê mới khoan thai đến chậm. Matthew Addison có chút bất ngờ, lẩm bẩm nói:

- Người đâu rồi? Làm sao chuyện không phù hợp với tình báo chúng ta đã lấy được?!

Sắc mặt của gián điệp thương mại Ryan càng âm trầm đến cực hạn, không có Alice, hắn làm sao có thể ăn trộm được Virus T đây?!

Mấy người tìm kiếm không có kết quả, chỉ có thể thực hiện kế hoạch dự bị.

- Tiếp theo chúng ta nên làm như thế nào?

Mọi người lòng tràn đầy vui vẻ cho rằng Chu Dương sẽ mang bọn họ chạy thẳng tới Hive, Chu Dương cho đến bây giờ, một mực biểu hiện rất có kế hoạch. Những lời nói chuyện này lại làm cho mọi người giận đến muốn phun máu.

Đại ca, ngươi đừng nói cho ta là ngươi không ngờ đường đi?

Mới vừa rồi, ngươi mang theo chúng ta chạy, còn tưởng rằng ngươi biết đường đi nước bước, chuẩn bị mang chúng ta đi công thành chiếm đất. . .

Chẳng lẽ không phải là ngươi đã từng tiến vào Thế giới Resident Evil, là cao thủ chuyên nghiệp chuẩn bị kỹ càng hay sao?

Chu Dương nhìn ra ý nghĩ của mọi người, lẩm bẩm nói:

- Ta nếu như rất lợi hại, cũng không phải xài tiền đi theo, hành động chung với Hồ Khải!

- Còn về việc hạ độ khó xuống cùng những chuyện ta đã làm đều là do người khác nhắc nhở ta!

- Mọi người thư thái, nhưng lại khổ sở phun máu. Đương nhiên, đây cũng là do Chu Dương không muốn sử dụng năng lực của Sáng Thế Thần mà thôi. Nếu không giơ tay lên liền có thể tiêu diệt thành phố Racoon. Chỉ có điều, cái này có gì thú vui đâu?

Việc Chu Dương muốn làm là trải nghiệm sự vui thú của trò chơi, mà không phải là muốn hủy diệt mình sáng tạo trò chơi. Phải nói mục đích của hắn từ đầu đến cuối vẫn là muốn kiểm tra trò chơi có chỗ sơ hở nào hay không, từ đó tiến hành hoàn thiện.

Hiện giờ, mấy người hỏi nên làm cái gì hay sao?

- Chờ đã, ta có biện pháp giải quyết!

- Các ngươi chờ ta một chút, ta đi vào tra hỏi tình báo!

- Còn có thể tra hỏi tình báo từ Zombie sao?

- Đại ca, ngài đây là năng lực gì? Chẳng lẽ là giải dược của Virus T? Không biết ngài còn nữa không?

- bên trong Chủ Thần không gian có thể trao đổi loại vật này, giá cả có chút cao, cần 500 điểm tích phân Mộng Yểm, hơn nữa còn phải tiêu xài 2 lần. Hao tốn 500 Điểm tích phân Mộng Yểm trao đổi Virus T sau đó tiêu tiếp 500 điểm nữa để giải trừ virus, đây không phải là giá cao mà người tầm thường có thể tiếp nhận, cho nên đến tận bây giờ vẫn không có người hỏi thăm. Dù sao Virus T miễn dịch hiệu quả đối với Virus T, giới hạn quá lớn. Có 1000 Điểm tích phân Mộng Yểm, còn không bằng dùng để cường hóa thực lực, càng cấp thiết hợp lý với thực tế hơn. Đến mức tùy ý đưa huyết thanh giải trừ Virus T cho một NPC, đây quả thực não tàn. Đây quá phá sản!

Tuy rằng mọi người hâm mộ, lại không hề có tính toán noi theo.

Luôn có cảm giác, chúng ta tiến vào không phải cùng một trò chơi. . .

Chương 477: Muốn cướp điểm tích phân ở trước mặt ta? Làm gì có chuyện đó!

Jenni đi theo bên cạnh Chu Dương, dẫn mấy người Chu Dương quẹo trái quẹo phải, đi tới một nơi trước cửa lớn.

- Ở đây cửa chính đi thông xuống Hive. Dưới tình huống bình thường, nó đều nằm ở trạng thái đóng chặt, chắc có người đã đến trước chúng ta một bước.

- Nghe thấy lời giải thích của Jenni, mấy Mộng Yểm Luân Hồi Giả đều hiểu rõ nhóm lính đánh thuê đã đi đến trước bọn họ. Mọi người bước nhanh hơn, rất nhanh thấy được từng con Zombie bị súng bắn thủng lỗ chỗ giống như là cái rổ ở trên mặt đất.

- A, phí phạm. Đây đều là Điểm tích phân Mộng Yểm đó!

Có người ôm ngực, trên mặt lộ ra biểu cảm bi thương.

Đương nhiên, tất cả đều sử dụng kênh chat nhóm, không cho những lời này truyền vào trong tai mấy người Jenni cùng Alice. Rất nhanh,

bọn họ thấy được thi thể của một nhân loại, đây là một thành viên trong nhóm lính đánh thuê. Chỉ có điều, lúc này, hắn đã nằm ở ranh giới của việc biến dị.

Nhìn thấy mọi người đi tới, hắn mở miệng kêu cứu:

- Cứu ta. . .

Lời mới vừa vừa nói xong, đôi mắt của hắn đã biến thành màu xám xanh. Sau đó, người này đột nhiên bổ nhào về phía mọi người.

Nhưng mà, những Mộng Yểm Giả kia sớm có chuẩn bị, bảy, tám người nhanh chóng xông lên, thật nhanh bổ đao. Rất sợ chậm một bước, Điểm tích phân Mộng Yểm liền bị người khác đoạt.

- Ta không có cướp được! Ai cướp đó?!

- Ta cũng không có cướp được! Ai ra tay nhanh như vậy! Ngay cả tốc độ tay của con chó độc thân 30 năm như ta cũng không thể so sánh được!

Mọi người cơ hồ không hẹn mà cùng bổ đao, cũng không ai biết điểm tích phân đến trong tay người nào. Không có ai thừa nhận, mọi người cho rằng Điểm tích phân Mộng Yểm bị người khác cho kiếm được, không muốn tiết lộ ra ngoài. Dù sao loại chuyện đoạt quái này, khảo nghiệm nhất chính là tốc độ tay, thất bại cũng không trách được người khác. Trên thực tế, mọi người không rõ, Điểm tích phân Mộng Yểm căn bản không có phát. . .

Để các ngươi tranh cướp nè! Tc độ tay nhanh hơn nữa có thể nhanh hơn GM là ta hay sao?

Ở trước mặt ta cướp điểm tích phân, Làm gì có chuyện đó!

Đoàn người không ngừng đi sâu vào bên trong. Chẳng mấy chốc, bọn họ đi tới một nơi cửa thang lầu, ở đây tụ tập số lớn Zombie.

Cảm nhận được động tĩnh từ mấy người Chu Dương, những con Zombie này lập tức nghiêng đầu qua rồi nhào tới. Mọi người không kinh sợ mà còn lấy làm mừng rỡ, những con Zombie chậm chạp này quả thực không có chút lực sát thương nào.

Những người này đều trải qua cường hóa, tố chất ít nhất là gấp đôi người bình thường, thậm chí còn có người gấp ba. Trừ chỗ đó ra, trong tay bọn họ còn có vũ khí hoàn hảo, bùa hộ mệnh, đối phó Zombie tự nhiên dễ như trở bàn tay.

- Những con Zombie này quá yếu, không có chút tính khiêu chiến nào!

Một tên tự đại nói. Hắn hồn nhiên quên cảnh tượng bị Zombie dọa sợ đến cứt đái đều phun ra lúc trước.

Nhưng nghe thấy câu nói này, ánh mắt của Chu Dương lấp lóe, hắn ghét nhất người khác trang bức ở trước mặt hắn.

Ngươi ngại độ khó thấp hay sao?

Được rồi! Ta sẽ tăng độ khó lên ngay đây.

Gia hỏa kia vừa mới dứt lời không bao lâu thì một giọt chất lỏng từ trần nhà nhỏ xuống đến trên đầu của hắn vang tiếng tách tách, làm cho hắn thấy giật mình. Số lượng dịch nhờn càng ngày càng nhiều, mọi người giơ điện thoại, đèn pin hoặc là các loại công cụ chiếu sáng lên, tìm kiếm. Từng con quái vật có cơ thể không da, móng vuốt sắt nhọn, răng mọc lởm chởm, phần não bị lộ ra ở bên ngoài, cái lưỡi dài ngoằn của nó không ngừng đong đưa đang leo lên ở phía trên bậc thang. Dịch nhờn chính là từ bên trong miệng hoặc là bộ não lộ ra ở trên đầu của quái vật nhỏ giọt xuống.

Ở đây ít nhất có bảy, tám con quái vật như này!

- Licker!
- Trời ơi, lúc nào bên trong Resident Evil 1 xuất hiện nhiều Licker như vậy? Hơn nữa bọn họ không phải ở phía sau mới xuất hiện hay sao? Làm sao hiện tại đã xuất hiện rồi?
- Đây không phải là Resident Evil 1 rồi! Độ khó còn tăng lên!
- Ngu xuẩn, đừng nói chuyện, thị lực của Licker thoái hóa, chỉ có thể dựa vào thính giác!

Mọi người không nói hai lời, nghiêng đầu chạy ngược về. Những con Licker này vừa nhìn thì đã biết là không phải dễ trêu, vẫn chuồn trước thì tốt hơn.

Gia hỏa lúc trước rêu rao Zombie phổ thông quá yếu cười gằn nói:

- Một đám quỷ nhát gan, có gì phải sợ!
- . . . . . .
- Cho dù ngươi nhìn trông rất lợi hại, ta cũng muốn thử thực lực

của ngươi trước một chút!

Vừa dứt lời, hắn nắm huyền thiết đoản kiếm vọt tới, dẫn đầu chém về phía cái lưỡi dài ngoằn đang vung vẩy ở bên ngoài kia của Licker.

Chất lượng của vũ khí do Chủ Thần không gian cung cấp cũng không thể kém. Gia hỏa kia chém đứt cái lươi của Licker một cách dễ như trở bàn tay. Nhưng không đợi hắn ra tay lần nữa, sau lưng đã bị cái lưỡi khác trực tiếp đâm xuyên qua trái tim. Nực cười chính là hắn còn giễu cợt quái vật Zombie quá yếu, trong nháy mắt liền bị quái vật mạnh hơn là Licker truy sát.

Để ngươi trang bức!

Trang bức bị sét đánh!

Chu Dương cũng ỉa vờ hoảng loạn, mang theo Alice cùng Jenni và ngự tỷ trốn vào một căn phòng thí nghiệm rồi nhanh chóng đóngcửa lại.

- Ta còn ở bên ngoài, ngươi làm sao có thể đóng cửa lại!

Ở bên ngoài, mấy người đi theo Chu Dương lập tức bối rối, ngươi đây không phải là hố đồng đội hay sao?

Không thấy chúng ta còn ở bên ngoài hay sao?

Không bẫy người như vậy chứ?

- Ngươi mau mở cửa nhanh!
- Bên ngoài không phải còn rất nhiều phòng trống hay sao? Vì sao nhất định phải chen chúc tới nơi này?
- Bắt ta mở cửa ư? Mở cửa là không có khả năng đấy!
- Đừng để cho ta lại nhìn thấy ngươi! A. . .

Một tên vẫn chưa nói xong lời uy hiếp thì đã bị Licker xé thành mảnh nhỏ. Những người khác không dám ở lại nơi này nữa, rối rít trốn vào bên trong những căn phòng khác. Nhưng mà điều quỷ dị lại xảy ra, Licker chỉ quanh quẩn ở bên ngoài chứ không hề có dấu hiệu là sẽ xông vào bên trong phòng. Một lát sau, chúng trèo lên cầu thang rồi dần dần đi xa mất.

Lúc này, mọi người mới thở phào một hơi. Vốn tưởng rằng thế giới này đã không có nguy hiểm quá lớn, Zombie tùy tiện giết, Điểm tích phân Mộng Yểm thu được mềm tay. Bây giờ nhìn lại, vẫn là bản thân mình quá ngây thơ rồi!

Cho dù độ khó trò chơi đã hạ xuống, cũng không phải là nơi để người mới có thể tùy ý thông quan.

Chương 478: Báo cáo Chu Dương bật hack!

Licker làm như vậy tự nhiên là do Chu Dương ra lệnh. Zombie cùng Licker đều đã biến mất, bọn họ một đường thông suốt tiến vào sâu trong. Một lúc sau, một ít hầm dinh dưỡng xuất hiện ở hai bên con đường. Bên trong hầm dinh dưỡng chứa đầy dịch dinh dưỡng cùng nước, thi thể của rất nhiều nhà nghiên cứu đang nhấp nhô ở bên trong, cảnh tượng thoạt nhìn hết sức kinh dị. Đúng lúc này, một thi thể nữ nhân có chút sưng nước ở bên trong đột nhiên thò đầu ra khỏi dịch dinh dưỡng, đầu đập vào thành kính trong, làm cho mọi người bị dọa sợ đến kinh hãi không thôi. Người ở bên trong đều trúng Virus

T, đã biến thành Zombie, một khi máy tính trung ương mở lại, bọn họ sẽ tiếp tục bị trói buộc, xử lý. Sau khi lại xuyên qua vài cánh cửa thép, mọi người đi tới một gian phòng điều khiển máy tính trung ương. Lần này, bọn họ thấy được tiểu đội lính đánh thuê đã tới trước một bước. So sánh với lúc mới đầu, nhân số của tiểu đội lính đánh thuê đã giảm hai người, sắc mặt của tất cả những người khác đều tái nhợt, súng được cầm chắc trong tay, đề phòng như gặp địch nhân khó giải quyết.

Nơi trung tâm nhất là một tên lính đánh thuê chính đang ngồi gõ máy tính. Không chỉ là mọi người phát hiện lính đánh thuê, tương tự các lính đánh thuê cũng phát hiện mấy người Chu Dương. Lúc trước bọn họ bị kinh sợ, không chút nghĩ ngợi liền chuẩn bị nổ súng. Đội trưởng của nhóm lính đánh thuê Matthew Addison phản ứng nhanh nhất, liền vội vàng ngăn lại:

- Không cần nổ súng! Bọn họ không là quái vật!

Sau khi nhìn thấy Alice, Matthew Addison rõ ràng thở dài một hơi. Nếu như không có nàng, rất nhiều kế hoạch tiếp theo không thể hoàn thiện, tỷ lệ thất bại sẽ tăng đến tận cùng. Tuy rằng mọi người đều đã hạ súng xuống, nhưng mà ánh mắt quan sát mọi người vẫn đầy sự đề phòng.

- Có người nào bị quái vật bắt được hoặc là thương tổn hay không?

- Tự đứng ra đi, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí!

Các lính đánh thuê lại lần nữa giơ súng lên.

Chương 479: Đạn biết quẹo!

- Không thành vấn đề! Xác thực không bị quái vật cắn!

- Jedi, chuyên tâm thao tác máy vi tính của ngươi, nhanh chóng mở ra thông đạo ở trước mắt!

Matthew Addison vội vàng cắt đứt cái đề tài này, tránh cho hai bên sản sinh mâu thuẫn. Đây là chuyện riêng, làm một đội trưởng cũng không tốt can thiệp quá nhiều. Chu Dương nhìn về phía thông đạo ở xa xa, rất nhiều Mộng Yểm Luân Hồi Giả nghĩ tới nội dung cốt truyện nguyên bản. Trước mặt là một cái thông đạo laser, người đi vào đều

không có một ai ngoại lệ toàn bộ đều chết thảm, bao gồm Matthew Addison. Thay đổi nội dung cốt truyện có thể đạt được phần thưởng phong phú hay không đây?

Bọn họ nhìn về phía Chu Dương, tựa hồ coi hắn là thành trụ cột. Chỉ cần Chu Dương không thay đổi nội dung cốt truyện nguyên bản, bọn họ liền lặng lẽ đi theo làm cá mặn đi!

Tích!

Cửa thông đạo mở ra, nhóm mấy người Matthew Addison cầm súng đi vào bên trong. Nhưng khác với nội dung cốt truyện nguyên bản bất đồng, bước vào lối đi thiếu một người, bởi vì người này phụ trách theo dõi những người không rõ lai lịch là Chu Dương. Nếu đám người này không muốn tin tưởng bọn họ, Chu Dương chẳng muốn quản nhiều, tử vong mới là kết cục cuối cùng của bọn họ.

Nhưng rồi chuyện xảy ra lại hoàn toàn khác biệt với nội dung cốt truyện mà mọi người tưởng tượng.

- Các ngươi cùng nhau cùng vào đi!

Matthew Addison đứng ở ngay chỗ cửa ngoài thông đạo nhưng không bước vào ngay mà quay lại vẫy vẫy tay với nhóm mấy người Chu Dương, tỏ ý bảo bọn họ cùng nhau theo vào. Nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt của mọi người lập tức biến thành màu xanh lét.

Đùa gì thế, bên trong chính là có laser, lực sát thương vô cùng cường đại, ai vào trong người đó chết. Bọn họ còn muốn sống lâu hơn một chút.

- Vào trong là không có khả năng đấy!

Một người vừa mới nói xong câu đó thì đã có vài họng súng chỉ thẳng về phía hắn!

- Quả nhiên có vấn đề, đám người này chắc chắn biết cái gì đó, để bọn họ dò đường ở phía trước đi!

- Nam nhân này liền lưu lại đi, ta sẽ giám thị hắn cẩn thận!

Người lính đánh thuê ở lại kia lạnh lùng nhìn những người khác, duy chỉ có khi nhìn về phía Chu Dương thì ánh mắt và thái độ có chút hòa hoãn.

Tê dại con chim!

Đây là vì cái gì?

Đồng dạng là Mộng Yểm Luân Hồi Giả, khác biệt làm sao lại lớn như vậy? Chúng ta bị uy hiếp, ép đi tới cạm bẫy chết người thông đạo laser kia, tại sao Chu Dương lại được ở lại?! Hơn nữa thái độ của ngươi lại on hòa như thế?

Lớn lên đẹp trai cũng có quá nhiều chỗ tốt đi!

Trong lòng bọn họ hạ quyết tâm, đến lúc sống sót rời khỏi Thế giới Resident Evil, nhất định phải nghĩ cách đổi được biện pháp trở nên đẹp trai gì đó từ trong tay Chủ Thần. Dù sao đẹp trai là chuyện cả đời. Có đôi khi còn có liên hệ cùng may mắn, ví dụ như Chu Dương. . .

- Đây là một thông đạo đầy laser! Ta không thể đi vào!

Có người lớn tiếng kêu lên, cũng không để ý có thể xuất hiện vấn đề hay không, trước tiên bảo vệ mạng của mình rồi lại nói.

Sắc mặt của Matthew Addison băng lãnh:

- Các ngươi quả nhiên có vấn đề!

- Nói cho chúng ta biết làm sao đóng kín thông đạo?

Đám Mộng Yểm Luân Hồi Giả liếc mắt nhìn nhau, mấy người ngoài cuộc chỉ mới xem phim như bọn họ làm sao có thể biết rõ loại chuyện này được?

Chỉ biết là Jedi gõ một ít mật mã, sau đó thông đạo laser liền đóng lại, trong phim ảnh không có nói tỉ mỉ!

Cho dù nói, bọn họ cũng không nhớ được!

Nhìn thấy bọn họ không trả lời được, sắc mặt của Matthew Addison đenxuống.

- Vào trong cho ta!

Họng súng ngắm chuẩn đầu của bọn họ, tựa như là bất cứ lúc nào cũng có thể nổ súng.

Nhưng bước vào thông đạo laser nhất định phải chết!

Mộng Yểm Luân Hồi Giả không phải cứng đầu, tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết. Bọn họ nhanh chóng rút vũ khí ra, đánh tới nhóm mấy

lính đánh thuê.

Muốn để bọn họ đi tìm chết hay sao?

Vậy chúng ta sẽ để các ngươi chết trước!

Matthew Addison cùng mấy tên lính đánh thuê cũng không phải kể dễ ăn, bọn họ mạnh mẽ nổ súng đối với người ra tay, mưa đạn dày đặc rơi xuống, biến những người kia thành cái rổ. Chỉ có một lính đánh thuê cách tương đối gần bị chém giết tại chỗ. Dù sao nhóm Mộng Yểm Luân Hồi Giả này mới vừa tiến vào thế giới, trang bị cũng là vũ khí của tân thủ, đối đầu lính đánh thuê, cận chiến còn không thành vấn đề nhưng khi đánh tầm xa, đối phương lại trang bị rất nhiều súng ống, thân thể coi như là làm bằng sắt thì cũng có thể đối kháng mấy viên đạn.

- Hỏa Điểu Phù!

Duy chỉ có một Mộng Yểm Luân Hồi Giả trước khi chết kịp sử dụng Hỏa Điểu Phù.

Chim lửa xuất hiện rồi ầm ầm bay ra ngoài, vọt thẳng về phía đài điều khiển. Jedi còn chưa phản ứng kịp, trong nháy mắt đã bị ngọn lửa đốt cháy, chỉ kịp kêu thảm mấy tiếng đã bị đốt thành than.

- Đáng chết!

- Cho ta một lời giải thích!

Họng súng nhắm thẳng về phía mấy người còn lại trong sân là Chu Dương, Alice, Jenni cùng ngự tỷ. Chu Dương vẫn không có ra tay còn Alice cùng Jenni đã mất đi lực chiến đấu, ngự tỷ còn đang chiếu cố hai người.

- Không nên chỉ súng về phía mặt của ta, nếu không ta sẽ để ngươi bị chết rất thảm!

- Ta ghét nhất kẻ nào trang bức trước mặt ta!

Súng đột nhiên nổ, viên đạn bay ra, không đợi đánh tới trên đầu Chu Dương, viên đạn tự mình quẹo một cái, cua ngoặc, xuyên thủng đầu người vừa nổ súng. Trong nháy mắt, nhóm lính đánh thuê chỉ còn lại bốn người, số lượng người ở hai bên đã ngang hàng.

- Nếu như các ngươi muốn tiếp tục nổ súng với ta, cứ việc phóng ngựa đến đây đi!

Chu Dương nói với thái độ không thèm để ý chút nào. Bộ dáng không lo ngại gì này để cho người ta cảm thấy kiêng dè không thôi. Vừa rồi, đồng bọn nổ súng với Chu Dương, không chỉ không có giết chết Chu Dương, ngược lại đạn còn chuyển hướng giết ngược bản thân, thật là một cảnh tượng làm cho người ta khắc sâu ấn tượng!

Đây là siêu năng lực hay sao?

- Tất cả mọi chuyện đều chỉ là hiểu lầm! Hy vọng ngươi không cần để ý.

Phản ứng đầu tiên của Matthew Addison chính là hạ nòng súng xuống dưới đất, tỏ ý mình không có ý xấu. Hết cách rồi, Năng lực của Chu Dương quá kinh khủng. Muốn đánh cũng không đánh lại, tự nhiên chỉ có thể lựa chọn đầu hàng!

Chương 480: Điểm tích phân Mộng Yểm vô dụng đối với ta!

Người dịch: Nguyễn Khiêm

- Laser cư nhiên không có có hiệu lực? Đây là có chuyện gì?

Sau khi tiếp nhận sự đầu hàng của Matthew Addison, Chu Dương mangtheo đoàn người sải bước đi tới thông đạo laser. Nhưng một chuyện khiến ngự tỷ giật mình phát sinh, thông đạo laser cư nhiên không có sản sinh hiệu quả!

Lẽ nào Hỏa Diễm Nữ Hoàng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn hay sao?

Trên thực tế Hỏa Diễm Nữ Hoàng cũng rất hoảng sợ, ngay vừa mới một khắc này, nó cảm giác được bản thân đã mất đi quyền khống chế của 1 một phần khu vực. Chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy đoàn người đi qua thông đạo laser. Đây có thể nói là cơ hội tốt nhất để giải quyết những kẻ xâm nhập kia, nhưng biến cố này lại làm cho nó lãng phí cơ hội một cách vô ích!

Vừa mới thông qua thông đạo laser, bốn phía không ngừng có Zombie loạng choạng đi đến, bộ dáng thật là dữ tợn. Số lượng Zombie ít nhất có gần trăm con, phương xa còn có nhiều Zombie hơn đang vọt tới. May nhờ là độ khó của Thế giới Resident Evil đã được hạ xuống, nếu như độ khó vẫn còn như vừa mới mở màn, ngoại trừ mấy Mộng Yểm Luân Hồi Giả mạnh nhất ra, ai tới cũng là chết!

Chu Dương chỉ là chẳng muốn nhiều phí sức lực xử lý Zombie, Điểm tích phân Mộng Yểm vô dụng đối với ta.

Nhưng với những người khác, chuyện lại không như vậy. Điểm tích phân Mộng Yểm đã trở thành đồng tiền mạnh trong tay Mộng Yểm Luân Hồi Giả. Vì Điểm tích phân Mộng Yểm, thậm chí rất nhiều Mộng Yểm Luân Hồi Giả đồng ý trả bất cứ giá nào, ngay cả mạng cũng không muốn, đủ để chứng minh giá trị của Điểm tích phân Mộng Yểm ở trong lòng bọn họ.

Hiện tại hỏa hầu đã không sai biệt lắm, có thể mở rộng số lượng Mộng Yểm Luân Hồi Giả để kiếm điểm chỉ số. TRong lúc Chu Dương còn đang nghĩ những chuyện này, ngự tỷ đã cầm lấy súng ống lấy được từ trong tay một người lính đánh thuê rồi bắt đầu săn giết Zombie. Sau khi trải qua quá trình cường hóa, ngoại trừ kinh nghiệm chiến đấu cùng kỹ năng bắn súng kém lính đánh thuê ra, những phương diện khác Mộng Yểm Luân Hồi Giả đều vượt hơn, thậm chí thắng hơn không chỉ một bậc. Dù sao, điểm thuộc tính cực hạn của nhân loại bình thường chỉ là 10 điểm, những lính đánh thuê này tuy mạnh mẽ nhưng vẫn là nhân loại, điểm của bốn chỉ số thuộc tính phần lớn là khoảng chín điểm. Nhưng mà bất cứ một vị Luân Hồi Giả nào cũng có điểm bốn chỉ số thuộc tính ít nhất là mười lăm điểm. Thuộc tính chênh lệch cách xa, chiến đấu nhất định chính là nghiền ép. Ví dụ như nhanh nhẹn cùng tinh thần, tăng lên trên diện rộng rồi lực phản ứng, sức quan sát cùng tốc độ phản ứng của hệ thần kinh, chỉ cần huấn luyện thêm chút chính là một vị thần xạ thủ. Cho dù lúc trước không có trải qua huấn luyện, có thị giác cường đại, cho dù kỹ năng bắn súng có kém cũng có thể lấy điểm khác bù vào, cho nên ngự tỷ bắn năm phát đạn ít nhất cũng có thể diệt một con Zombie. Hiệu suất như vậy, người bình thường thật đúng là không thể so sánh.

- Ha ha, toàn bộ đã giải quyết, 108 điểm tích phân tới tay!

Mọi người một đường đi về phía trước, rất nhanh tìm được Hỏa Diễm Nữ Hoàng. Đoàn người không đợi ra tay, mấy cái bóng đen xuất hiện, từng con Licker lao ra. Nước bọt trên cái lưỡi thật dài nhỏ xuống, nhìn qua trông hết sức ghê tởm cùng dữ tợn. Loại quái vật này không chỉ lớn lên ghê tởm, thực lực cũng cực kỳ đáng sợ. Coi như là Mộng Yểm Luân Hồi Giả đối đầu với Licker cũng chưa chắc đã là đối thủ. Các lính đánh thuê phản ứng cực nhanh, súng trong tay liên tục bắn về phía Licker. Nhưng mà đạn bắn vào trên người Licker, chỉ có thể miễn cưỡng phá vỡ phòng ngự, không thể tạo thành uy hiếp đối với Licker.

Nhưng đúng vào lúc này, có một con Licker đột nhiên nhào tới, đánh về phía Chu Dương.

???

Ngay cả ta ngươi cũng dám hận?Coi như là bạo quân cũng không dám!

Ai cho ngươi dũng khí!

Licker vọt tới một nửa, thân thể bỗng dưng bị một sức mạnh vô hình cố định ở giữa không trung, không thể nhúc nhích chút nào.

- . , chơi chết nó!

Chu Dương quay sang nói với ngự tỷ. Chính là đạn không có tác dụng đối với loại quái vật này mà!

Lúc trước dùng đạn công kích qua Licker, tối đa chỉ có thể lưu lại một cái hố đạn ở trên người quái vật. Đạn sẽ bị cơ nhục cường đại của Licker kẹp lấy, không thể nào tạo thành vết thương trí mệnh. Chỉ có điều, nếu Chu Dương mở miệng, ngự tỷ vẫn nghe lời mà nổ súng. Nhưng mà, chuyện quỷ dị phát sinh, đạn dễ dàng, đơn giản cùng thoải mái bắn xuyên qua đầu của Licker.

- Chúc mừng ngươi đánh chết Licker, thu được một trăm Điểm tích phân Mộng Yểm!

Nghe thấy thanh âm lạnh lùng của Chủ Thần truyền tới bên tai, trên mặt của ngự tỷ hiện ra biểu cảm vui mừng như điên.

Quá giỏi!

Một con Licker chính là một trăm Điểm tích phân Mộng Yểm, có thể so với một trăm con Zombie phổ thông.

- Tiếp tục!

- Cộng thêm điểm tích phân khi săn giết Zombie lúc trước là ta đã kiếm được hơn năm trăm Điểm tích phân Mộng Yểm rồi. Nếu như là bản sao Resident Evil trước, hạn mức tối đa mới hai trăm Điểm tích phân Mộng Yểm, hiện tại đã kiếm lời. Nếu như có thể thông qua nhiệm vụ chính tuyến, còn có thể kiếm được thêm một nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm nữa, cộng lại chính là hơn một nghìn năm trăm Điểm tích phân Mộng Yểm. Đây vẫn còn chỉ là một con số bảo thủ, thực tế thậm chí khả

năng càng nhiều.

Chương 481: Ta nói nơi này là cửa ra thì nơi này chính là cửa ra! Ta thật sự là tân thủ mà! Loại lần đầu tiên chơi trò chơi đó!

Ầm!

Toàn bộ thành phố Raccoon đều đang chấn động, ngay cả không gian dưới đất cũng chịu ảnh hưởng. Cùng lúc đó, giọng nói băng lãnh vô tình của Chủ Thần cũng truyền đến trong tai của toàn bộ Mộng Yểm Luân Hồi Giả.

- Chi nhánh tình tiết phát động, thỉnh ở trong vòng mười phút thoát đi trụ sở dưới đất, bởi vì trụ sở dưới đất sẽ bạo nổ!

Lời vừa dứt, mấy Luân Hồi Giả may mắn còn sống sót đều hoảng hồn. Bọn họ còn đang săn giết Zombie, thoải mái nhìn từng con Zombie biến thành Điểm tích phân Mộng Yểm, đây là một chuyện để cho người ta cảm thấy hết sức vui sướng. Không nghĩ tới nhanh như vậy liền xuất hiện biến cố. Hiện tại được rồi. . . Không đi theo nhóm nhân vật chính, bọn họ làm như thế nào để rời khỏi đây?

- Ngu xuẩn, ngươi không thấy nội dung cốt truyện nguyên bản hay sao?

- Ta bị ngươi kéo thấp chỉ số thông minh!

Mấy người bọn họ chạy loạn khắp nơi giống như con ruồi không đầu, nhưng mà trụ sở dưới đất quá lớn, con đường đi cũng cực kỳ phức tạp. Nếu như bọn họ có bản đồ chuyên môn còn dễ nói, trong vòng chín phút rời khỏi cũng không thành vấn đề. Nhưng là bây giờ. . . Chu Dương không hề tỏ ra hoảng hốt chút nào, đây là biến hóa mà hắn đã thiết lập tốt, cho nên hắn thoải mái sải bước đi về một phương hướng.

- Đi ở đây! Ở đây mới là cửa ra!

Matthew Addison quay sang, hô lên với Chu Dương. Nếu như là lúc trước, hắn chỉ mong bản thân có thể cách Chu Dương càng xa càng tốt. Nhưng mà sau khi nhìn thấy Licker cường hãn đến mức súng bắn không chết, các lính đánh thuê hiểu rõ đơn thuần dựa vào thực lực của chính bọn họ, không thể nào đối phó loại quái vật này. Đi theo Chu Dương, ít nhất không cần sợ hãi. Có Chu Dương ở đây, cơ hội bọn họ sống sót rời khỏi càng lớn hơn.

- Trong tay chúng ta có bản đồ của Hive!

Matthew Addison lắc lắc máy tính bảng trong tay, quay sang nói với Chu Dương.

- Không, tình báo của các ngươi không chính xác! Ta nói nơi này là cửa ra, nơi này chính là cửa ra!

Chu Dương nói chắc như đinh đóng cột. Các lính đánh thuê trợn tròn mắt, chỗ này đi thông một khu vực thoát nước, không có dụng cụ lặn chuyên nghiệp, từ nơi này đi, quả thực là một con đường chết. Umbrella lại ở chỗ này đặt trang bị lặn xuống nước hay sao?

Dù sao các lính đánh thuê không thể nào cầm mạng của mình đùa. Đối phương là nhân sĩ chuyên nghiệp, đương nhiên phải mạnh hơn Tay nghiệp dư nhiều. Nếu như đổi thành Resident Evil trước kia, bọn họ có thể thoải mái lựa chọn bay về Mộng Yểm không gian, tự nhiên không cần thiết sợ hãi, nhưng bây giờ nhiệm vụ chính tuyến chính là tiêu diệt công ty Umbrella, rời khỏi nơi này chỉ có thể dựa vào mình. Chỉ có thời gian năm phút nữa, Hive sẽ nổ tung, không nhanh rời khỏi liền phải vĩnh viễn chôn dưới đất.

- Các ngươi quên mất kịch tình bên trong Resident Evil 1hay sao?

- Án theo như sáo lộ trước kia, chúng ta sẽ lập tức bị công ty Umbrella tóm!

Những lời này chỉ một mình Mạnh Hân có thể nghe thấy. Đúng vậy!

Mình thật ngốc, nội dung cốt truyện bên trong Resident Evil 1 chính là nhân vật chính đều bị bắt. Alice là nhân vật chính, công ty Umbrella sẽ có đối đãi khác biệt, còn những người không liên quan như bọn họ hoặc là trực tiếp giết chết diệt khẩu, hoặc cũng sẽ bị cải biến thành binh khí chiến đấu sinh hóa.

Vô luận điểm nào đều không phải là kết quả các nàng mong muốn. Biện pháp tốt nhất chính là tìm những đường ra khác. Có lẽ Chu Dương sớm đã có chuẩn bị, sớm nghĩ kỹ sinh lộ. . . Đến lúc này,

Mạnh Hân chỉ có thể an ủi mình.

- Nguyện ý đi theo ta liền theo ta đi!

Các lính đánh thuê hiển nhiên không tin Chu Dương, bọn họ đã sớm hoạch định xong đường chạy trốn, đương nhiên sẽ không mạo hiểm đi theo Chu Dương. Vì thế, mấy người mỗi người một ngã.

- Thật đáng tiếc lại phải rời khỏi chỗ này! Hi vọng chúng ta còn có cơ hội gặp lại, còn có so tài cơ hội!

Jenny đi tới, giơ nắm đấm về phía Chu Dương, tựa như là chào tạm biệt. Chỉ có điều, chân chính thoát được là ai còn không xác định đi.

- Nghe lời của ta, theo ta đi!

Chu Dương bá khí nói. Đây là thí luyện siêu cấp khó khăn, bên trong toàn bộ là quái vật, thậm chí còn có quái vật cường đại cấp bậc thần linh. Độ khó tuyệt đối vượt quá tưởng tượng.

Tuy rằng Kamehameha không tính cường đại nhưng mà sản phẩm bên trong Dragon Ball, chắc chắn sẽ đổi được không ít Điểm tích phân Mộng Yểm.

Hiện tại, cho dù gia hỏa đã thông quan hai mươi mốt lần cũng không khả năng có tư cách bước vào Dragon Ball đi!

Cứ việc trong không gian Mộng Yểm có vô số thế giới, nhưng mà hiện giờ mở ra phần lớn đều là độ khó thấp đến trung đẳng.

Còn nữa, gia hỏa này không phải tân thủ hay sao?

Ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy tân thủ kinh khủng như vậy!

Lẽ nào trước lúc bước vào Thế Giới Mộng Yểm, hắn chính là Siêu Phàm Giả hay sao?

Chương 482: Không gian Mộng Yểm phó bản Resident Evil đồng bộ cùng thực tế! Trời giáng cơn mưa giúp Zombie tiến hóa

Chu Dương tiện tay chỉ một cái, nước đen đang lưu động đã đóng băng. Khối băng không ngừng biến dạng, chậm rãi biến thành một nấc thang. Chu Dương nhấc chân đạp lên, dọc theo bậc thang xoắn ốc, chậm rãi đi lên. Vừa vặn không đến 30 giây, mọi người đã nhìn thấy phía trên lộ ra chấm sáng. Bọn họ rốt cuộc rời khỏi cái địa phương quỷ quái này rồi.

- Virus T là sản phẩm của công ty Umbrella, những thứ này có tính nguy hại rất lớn, một khi tiết lộ ra ngoài tất cả mọi người đều sẽ biến thành loại quái vật khủng bố này.

- Ngươi có thể cùng ta phá hủy ngọn nguồn vi khuẩn hay không?

- Rất xin lỗi, kế hoạch ngăn cản virus sinh hóa khuếch tán của ngươi sợ là muốn rơi vào khoảng không!

- Bởi vì virus sinh hóa đã khuếch tán!

Nhóm mấy người Chu Dương vừa mới rời khỏi Hive không lâu thì rất nhanh đã nhìn thấy từng con Zombie đang khắp nơi điên cuồng hành động, từng người sống bị Zombie bắt được cùng quấy nhiễu đến, liền sẽ biến thành quái vật khủng bố. Đâu đâu cũng có dấu vết Zombie hoạt động, trên bầu trời còn có từng chiếc từng chiếc máy bay bay qua, tìm kiếm người may mắn còn sống sót. Nhưng mà, năng lực truyền bá Virus T còn vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ, vừa vặn mấy giờ, đã không thấy được người may mắn còn sống sót. Nhóm mấy người Chu Dương cũng bị xem là mục tiêu, lượng lớn Zombie vọt tới, cảnh tượng khiếp người.

- Chết!

Một làn sóng xung kích lấy Chu Dương làm trung tâm, khuếch tán về bốn phương tám hướng, hai ba trăm con Zombie vọt tới lập tức bị đụng bay ra ngoài, trong nháy mắt đã chết hết.

[Hệ thống nhắc nhở, phát hiện tiểu thế giới đặc biệt, có thể tiến hành cải tạo, tiêu hao mười triệu điểm tích phân có thể cải tạo thành công?

Túc chủ có lựa chọn cải tạo hay không?]

Chỉ là mười triệu điểm tích phân thôi hay sao?

Chỉ là điểm tích phân để hợp thành một cái bảo rương cấp bậc Thần Thoại mà thôi.

- Cải tạo!

[Sáng Thế Chi Lực đang dung nhập vào bên trong phó bản Resident Evil dị biến của không gian Mộng Yểm, đang trong quá trình đồng bộ cùng thực tế. . .]

[Đồng bộ thành công, Resident Evil đã nhập vào thực tế.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 328 con Zombie, thu được 328 điểm tích phân.]

???

Chu Dương không thèm để ý thu tay về. Vốn dĩ, hắn còn không có hứng thú đối với việc giết Zombie, bởi vì hắn thấy đây là việc lãng phí thời gian, lãng phí tinh lực. Nguyên nhân là bởi vì hắn có cần Điểm tích phân Mộng Yểm đâu.

Nhưng mà, lời nhắc nhở vừa mới nhô ra của hệ thống để cho Chu Dương hoài nghi nhân sinh. Đây là cái quỷ gì?

Resident Evil không phải là phó bản nhỏ mình nghiên cứu ra được hay sao?

Làm sao lại có thể đồng bộ cùng thực tế được?

Hơn nữa chỉ cần dùng mười triệu điểm tích phân liền có thể làm được?

Đây là tình huống gì?

Đương nhiên, sự khiếp sợ này vừa vặn duy trì chưa tới một giây, trên mặt của Chu Dương đã hiện lên nụ cười tươi rạng rỡ. Bởi vì đánh chết Zombie có thể thu được điểm tích phân!

Chu Dương đi mấy bước, thậm chí còn thấy được hào quang màu đồng xanh ở cách đó không xa, đây là một cái bảo rương cấp Thanh Đồng. Lúc trước chỉ có thế giới hiện thực mới có xuất hiện bảo rương, thế giới khác không có. · · · · · · · ·

Cũng tỷ như lúc trước đi qua Nurkse văn minh ,...

Resident Evil là một thế giới giả tưởng mình sáng tạo, lấy mộng cảnh làm bản gốc trồng vào.

Đương nhiên, Chu Dương có thể hiện thực hóa cả thế giới ra, chỉ có điều cần phải tiêu hao một lượng lớn Sáng Thế Thần Lực, lấy thực

lực của Chu Dương còn khó có thể làm được. Không nghĩ đến hệ thống vừa vặn tiêu hao mười triệu điểm tích phân là đã làm được cho mình, quá cho lực! 0 . . 0

- Đã như thế! Ở đây há chẳng phải là thành thánh địa cho ta quét điểm tích phân hay sao?

Chu Dương nhìn Zombie đang hành động ở phía xa, hai mắt sáng lên!

Không được, hết thảy giết chết, không thể để cho người khác cướp điểm tích phân của ta!

Một lần một điểm tích phân quá ít!

Chu Dương không có quên trong tay mình còn có nguyên dịch sinh hóa tiến hóa cấp thần thoại, lợi dụng vật này có thể để cho Zombie tiến hóa, trở nên càng đáng giá tiền hơn. n, càng nhiều điểm tích phân hơn!

Đã như vậy, một con Zombie cũng đừng hòng trốn!

Chu Dương trực tiếp vận dụng Sáng Thế Thần Lực, sao chép lượng lớn nguyên dịch sinh hóa tiến hóa.

- Mưa đến!

Trên bầu trời đột nhiên có mưa to bắt đầu rơi xuống, trong nước mưa có pha lẫn nguyên dịch sinh hóa tiến hóa, nhanh chóng rãi khắp mọi nơi. Toàn bộ Zombie trong thành phố Raccoon đều đang nhanh chóng tiến hóa, từng con Zombie tiến hóa cùng Zombie biến dị xuất hiện.

Chương 483: Trời giáng mưa màu tím! Là bảo bối hay là tai hoạ?

Công ty Umbrella thân là công ty đứng đầu trong thế giới Resident Evil, vô luận là khoa học kỹ thuật hay là những phương diện khác, bon họ đều là đỉnh phong. Virus T càng là phương diện nghiên cứu chủ yếu của bọn họ. Công ty Umbrella muốn thông qua loại vật này thu được siêu phàm lực lượng, thậm chí lấy được được vĩnh sinh!

Ngay cả chuyện virus sinh hóa tiết lộ cũng là do công ty Umbrella cố

ý tạo nên. Bọn họ đã đợi rất lâu rồi, đã sớm vội vã mà nghĩ muốn đầu nhập nghiên cứu. Virus T nắm giữ năng lực tự mình tiến hóa, thậm chí ngay cả năng lực biến dị cũng cực kỳ xuất sắc. Đương nhiên, thí nghiệm trên thân thể con người mới là nghiên cứu tốt nhất. Hiện tại, toàn bộ thành phố Raccoon đều là lồng ấp bệnh độc của bọn họ.

- Tình huống bên kia của các ngươi thế nào? Có phát hiện hàng mẫu của Virus T hay không?
- Tiềm lực của Virus T còn lợi hại hơn so với sự tưởng tượng của chúng ta, tốc độ lây lan đề cao không chỉ gấp ba lần!
- Thời gian mới qua bao lâu đã không thấy được mấy nhânloại còn sống sót!
- Hiện tại , trên 90% người trong thành phố Raccoon đã biến thành quái vật sinh hóa!
- Hive bị người xâm phạm, những người này sống không lâu rồi!
- Ầm!

Ngay trong lúc bọn họ đang nói chuyện, kiến trúc tiêu chí của thành phố Raccoon ầm ầm nổ tung, nhanh chóng lõm xuống về phía bên trong, hình thành một cái hố trời to lớn.

- Không có phát hiện Alice, khả năng đã chết ở trong tay quái vật!
- Chỉ tìm được mấy tên lính đánh thuê, liền bắt bọn họ thí nghiệm virus sinh hóa chúng ta vừa mới cải tạo qua đi!

Cao tầng của Umbrella không thèm để ý chút nào. Từ lúc bọn họ bắt đầu động thủ thì một khắc kia trở đi, thành phố Raccoon đã chú định sẽ biến thành luyện ngục trên nhân gian rồi. Chỉ cần nghiên cứu của bọn họ có tiến bộ, hết thảy đều là đáng giá.

- Xảy ra chuyện gì? Trên trời làm sao bắt đầu rơi xuống mưa lớn? Hơn nữa vì sao nước mưa lại có màu tím?

Bầu trời chẳng biết lúc nào đã hóa thành màu tím nhạt. Một lát sau, từng giọt mưa màu tím rơi xuống từ trên không trung. Mỗi một giọt nước mưa đều óng ánh, trong suốt tựa như là thủy tinh, hết sức xinh đẹp. Thậm chí có hai bảo vệ của công ty Umbrella giơ tay ra, dùng lòng bàn tay hứng nước mưa rơi xuống.

- A!

Bỗng nhiên, một người bảo vệ phát ra một tiếng kêu thảm thiết đau thấu tim gan, vị trí tiếp xúc với nước mưa màu tím biến thành màu tím đen, tựa như là bắt đầu thối rữa. Chưa kể đến, nước mưa màu tím tựa như là có sinh mệnh, nhanh chóng thẩm thấu vào trong thân thể của bọn họ.

- Làm sao có thể? Ta rõ ràng không có lây Virus T, làm sao có thể biến thành quái vật?

Cũng không phải do bọn họ suy nghĩ nhiều, Virus T được trải qua thúc giục hóa sinh sẽ trở nên vô cùng đáng sợ!

Tốc độ tiến hóa gấp trăm lần, nghìn lần. Nếu như, công ty Umbrella không có thả Virus T ra, như vậy mưa màu tím cũng sẽ không sản sinh hiệu quả. Bọn họ thả Virus T ra, trong không gian lưu lại một ít nguyên tố vi lượng, ngày thường sẽ không sản sinh hiệu quả. Nhưng một khi có người tử vong, những nguyên tố vi lượng này của Virus T sẽ phát huy hiệu quả, để cho người cải tử hồi sinh, đây chính là thi biến. Nguyên dịch sinh hóa tiến hóa chính là chất xúc tác tốt nhất của Virus T, trong nháy mắt có thể phát huy hiệu quả của Virus T đến mức cực đại nhất. Đây chính là nguyên nhân người tiếp xúc với nguyên dịch sinh hóa tiến hóa sẽ biến thành Zombie.

- Xảy ra chuyện gì?

Cao tầng của công ty Umbrella cũng nhanh chóng phát hiện tình huống không đúng, bọn họ vội vàng thông báo cho nhanh. Dù vậy, vẫn trễ, bại lộ mục tiêu ở bên trong mưa màu tím rối rít bị hấp dẫn, biến thành quái vật Zombie kinh khủng.

Hơn nữa còn không phải Zombie phổ thông!

Mà là Zombie tiến hóa, thậm chí còn Zombie biến dị loại sức mạnh, loại tinh thần và đặc biệt hình thái biến dị hai, thậm chí 3 loại chỉ số như Kỳ Biến Giả, Thiểm Thực Giả, ... Đám cao tầng của công ty Umbrella triệt để sợ ngây người, tràng diện hoàn toàn mất đi khống chế.

- Nhanh, thu thập một ít mưa màu tím dùng để nghiên cứu!

Nhưng cao tầng của công ty Umbrella cũng phản ứng rất nhanh, bọn họ vội vàng phái người sưu tập một ít hàng mẫu cho chuyên gia lập tức tiến hành nghiên cứu, phân tích cùng so sánh số liệu.

- Trời ơi, quá hoàn mỹ rồi! Quả thực là kiệt tác của trời cao!

- Loại vật này phối hợp cùng Virus T quả thực hoàn mỹ, tựa như hai bên chính là sinh ra vì nhau! Cao nhất có thể tăng cường hiệu quả đến một trăm triệu lần!

- Tuy rằng chúng ta đã có hàng mẫu, nhưng mà căn bản chưa thể phá giải huyền bí ở bên trong đó! Ít nhất phải cần mấy chục năm, thậm chí mấy trăm năm. . .

Trong mắt của chuyên gia vừa có hứng thú, cũng có khen ngợi, ánh mắt toát ra biểu cảm si mê. Vật này đủ để cho hắn nghiên cứu đến cả đời!

- Các ngươi còn đứng ngây ở đó làm gì? Còn không mau đi thu thập nước mưa màu tím!

- Vật này nếu quý giá như thế, thậm chí còn có quan hệ đến nghiên cứu sinh hóa cực hạn, làm sao không để cho cao tầng coi trọng cho được?!

Đương nhiên là có bao nhiêu thì thu thập bấy nhiêu!

Vật tốt như vậy không có ai sẽ ngại nhiều!

- Đây là cơ duyên ông trời ban cho công ty Umbrella chúng ta, vũ khí sinh hóa chúng ta nghiên cứu rất nhanh sẽ có thể thành công!

Cao tầng của công ty Umbrella rối rít hồi hộp. Thật là ngủ gật lại có người đưa gối đầu, thứ có thể khiến Zombie tiến hóa tới quá đúng lúc rồi, nhất định chính là mưa đúng lúc.

- A!

Người ra bên ngoài thu thập mưa màu tím rối rít hét thảm lên, nhóm người vừa mới đi ra còn chưa phản ứng kịp thì trong nháy mắt đã tổn thất nặng nề.

- Xảy ra chuyện gì, bên ngoài cuối cùng là tình huống gì?!

Lần này bọn họ rõ ràng mặc xong nhiều tầng áo phòng hộ, chính là vì đề phòng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, hoặc là bị hấp dẫn mà, cuối cùng là xảy ra chuyện gì?!

Sau đó, những người đi điều tra cũng rối rít mất liên lạc.

- Quái vật quá mạnh mẽ! Mỗi một côn đều tiến hóa đến tình trạng vô cùng kinh khủng!

- Liền ngay cả loại bạo quân mà chúng ta còn đang lý luận giai đoạn đều đã xuất hiện, còn có đến tận năm, sáu con, hơn nữa mỗi con đều vô cùng hoàn mỹ!

- Thậm chí còn có mấy loài Zombie tuyệt đối vượt ra khỏi lý luận của chúng ta, đạt đến một loại tầng thứ không có cách nào để tưởng tượng.

- Không đợi công ty Umbrella hoàn toàn tiêu hóa tin tức này, chuyện làm bọn hắn càng tuyệt vọng hơn phát sinh!

Ầm!

Căn cứ ẩn núp của công ty Umbrella bị một con quái vật xé rách. Đó là một con quái vật mọc ra 10 đôi móng nhọn sắc bén, dài ba mét. Ở trước những đôi móng nhọn kia, vô luận kiến trúc gì, sắt thép hoặc là vật ngăn trở cũng đều giống như là giấy bị xé rách. Bảo vệ của công ty Umbrella cầm súng tấn công về phía quái vật. Nhưng mà đạn bắn vào trên thân quái vật, thậm chí ngay cả một cái dấu vết màu trắng đều không có để lại. Quá kinh khủng!

Nhưng mà, chuyện càng làm bọn họ sợ hãi hơn còn ở phía cuối. Một ánh hào quang thoáng qua, tốc độ nhanh đến camera đều không có cách nào để bắt được. Trên mặt đất vô số miếng thịt vụn rơi tán loạn, ngay cả cơ hội gào thảm, bảo vệ cũng không có, trong nháy mắt bọn họ đã bị phanh thây, cắt thành vô số mảnh. Đây là con quái vật gì?

Lẽ nào cũng là quái vật xuất hiện do Virus T biến dị hay sao?!

Nếu như có thể khống chế loại quái vật sinh hóa cường đại này thì là tốt!

Đương nhiên, cái ý niệm này chỉ mới chợt lóe lên đã bị dập tắt. Bởi vì con quái vật kia đã vọt vào cao ốc chỉ huy. . .

Chương 484: Virus mất khống chế! Tung ra bom hạt nhân!

- Xong rồi, cái căn cứ này chắc chắn sẽ bị phá hủy!

- Loại quái vật này thực lực xác thực cường đại! Thật là khiến người không thể tưởng tượng được!

- Ta hiện tại liền muốn thu được loại sức mạnh này! Ta mơ hồ có loại dự cảm, đây chính là cơ hội cùng hy vọng để cho chúng ta hoàn thành mục tiêu bất tử bất diệt kia!

- Lực tàn phá cùng lực phòng ngự mạnh mẽ đến mức khó mà tin nổi, phái ra một chiếc máy bay trực thăng vũ trang, ta muốn thu được càng nhiều thông tin về con quái vật này hơn, không chỉ nó, những Zombie biến dị khác cũng muốn!

- Ta có loại dự cảm, chúng ta muốn sáng tạo lịch sử!

- Chúng ta nhất định phải danh chấn vạn cổ!

Cùng lúc đó, cao tầng của công ty Umbrella ở hơn mười quốc gia đã thông qua hình chiếu tổ chức đến hội nghị, bọn họ thông qua phát sóng trực tiếp, mật thiết chú ý tất cả mọi chuyện phát sinh trong thành phố Raccoon. Cao tầng của công ty Umbrella không có nửa điểm sợ hãi, có cảm xúc cũng chỉ là hưng phấn. Virus T phóng thích là chuyện bọn họ cố tình làm, đương nhiên là hy vọng có thể nhìn thấy kết quả mà mình đã kỳ vọng. Như thế nào cũng không nghĩ đến, kết quả tốt hơn trong dự liệu của bọn họ rất nhiều.

Quả thực là trời cao chăm sóc, muốn để thí nghiệm của bọn họ thành công, thực hiện vĩnh sinh!

Sau khi biến dị, thực lực của quái vật có đáng sợ hay sao?

Virus T chính là bọn họ chế tạo ra, tự nhiên có thủ đoạn khắc chế. Ví dụ như huyết thanh và thuốc giải miễn dịch Virus T. Nếu như không có chuẩn bị vạn toàn, bọn họ đương nhiên là không dám cầm cái mạng nhỏ của mình ra để đùa. Đã có cao tầng của công ty Umbrella nhanh chóng đi tới thành phố Raccoon, muốn mưu đoạt mưa màu tím.

- Máy bay chiến đấu vũ trang chuẩn bị ổn thỏa!

Trên bầu trời bay tới mười chiếc máy bay chiến đấu vũ trang, đây là chuẩn bị của cao tầng vì đề phòng Virus T khuếch tán quá lớn, tiêu diệt phiền toái không cần thiết.

- Nổ súng!

Sau khi nhận được mệnh lệnh sau đó, máy bay chiến đấu vũ trang

hỏa thần pháo đường kính lớn cùng hỏa tiễn đồng loạt đánh tới Tê Liệt Giả đang phá hủy mọi thứ trong căn nhà.

Nếu như Chu Dương ở đây, nhìn thấy cảnh tượng như thế này nhất định sẽ giễu cợt nói:

- Người không biết không sợ.

Tê Liệt Giả tương đương với thực lực cấp bậc truyền thuyết, chiếnlực vô cùng khủng bố. Không nói Tê Liệt Giả, cho dù bạo quân bản hoàn chỉnh cũng hoàn toàn không phải là tồn tại bọn họ có thể ngăn cản!

Đúng là như vậy, hỏa thần pháo cùng hỏa tiễn rơi vào trên thân Tê Liệt Giả, kết quả cũng không có gì khác với lúc trước cả, bề ngoài không có để lại một chút vết tích. Tê Liệt Giả ngược lại bị đạn pháo chọc giận, nó liên tục gầm thét rồi đột nhiên nhảy lên. Cũng trong lúc đó, hơn mười viên đạn pháo nổ tung ở trên trời. Phi công cũng không có cơ hội phản ứng cùng tránh né, toàn bộ máy bay chiến đấu vũ trang cũng người bên trong bị miểusát trong nháy mắt. Toàn bộ cao tầng của công ty Umbrella sợ đến ngây người, kinh ngạc nhìn màn hình ở trước mắt. Ở bên trong dự đoán của bọn họ, cho dù mười chiếc máy bay chiến đấu vũ trang không phải là đối thủ của Tê Liệt Giả thì cũng có thể kéo dài, chiến đấu mấy chục hiệp, hơn nửa là có thể trốn về. Nhưng mà cảnh tượng Tê Liệt Giả miểu sát trong nháy mắt chính là để cho người không tự chủ được hít một hơi khí lạnh. Quá mạnh mẽ!

Cường đại đến mức bọn họ hoàn toàn không có cách nào để hiểu được.

Lại có ai có thể ngăn cản loại quái vật khủng bố này?

Coi như bọn họ nắm giữ huyết thanh giải độc, hoặc là thủ đoạn miễn dịch, nhưng cũng không có cách nào để ngăn trở loại man lực này. Sợ rằng chỉ có tung ra bom hạt nhân mới có thể tiêu diệt sạch loại quái vật này.

- Sợ là chúng ta không có năng lực thuần phục loại sinh vật cấp bậc này!

Sắc mặt của Wesker trở nên vô cùng khó coi. Loại quái vật này đã vượt qua toàn bộ ngưỡng phạm trù bọn họ suy diễn. Đừng nói khống chế cùng bắt, thậm chí ngay cả thông tin chi tiết về quái vật này bọn họ cũng chưa tìm hiểu hết được!

Lần này xuất hiện mưa màu tím có thể tiến hóa Virus T là đồ tốt, nhưng chính bởi vì quá tốt, tốt đến khiến người không thể nào tiếp thu được lại thành dở.

- Ta mãnh liệt đề nghị tung ra bom hạt nhân ở khu vực này, hủy diệt những con quái vật kia! Nếu không một khi quái vật rời khỏi khu vực thành phố Racoon thì sẽ cực kỳ nguy hiểm, thậm chí chúng ta không bao giờ có cơ hội để nắm giữ nó trong tay!

- Tán thành!

- Chờ đến lúc giải quyết xong con quái vật kia, chúng ta có thể tới thu thập mưa màu tím, nhưng tuyệt không thể để cho loại quái vật cường đại này trốn ra được.

Bọn họ nghiên cứu virus sinh hóa, là mong muốn thu được sức mạnh vượt quá nhân loại. Còn muốn dọn dẹp nhân loại trên thế giới, thu được nhiều tài nguyên cùng không gian sinh tồn hơn. Trong đó đương nhiên không bao gồm việc diệt trừ cả bản thân. . .

Chỉ là Virus T khuếch tán, bọn họ không sợ, còn có biện pháp ứng đối. Nếu như trên thế giới đâu đâu cũng có quái vật đáng sợ như Tê Liệt Giả kia, ngay cả nơi ẩn núp bọn họ xây dựng trong bóng tối đều không có cách nào để bọn họ cảm thấy an tâm!

Tiến sĩ Isaacs lạnh lùng nói:

- Vô luận virus sinh hóa làm sao biến dị, từ đầu đến cuối sẽ không cách xa hạch tâm, cũng chính là bản nguyên.

- Chúng ta chuẩn bị dược vật có thể giết chết Virus T trong phạm vi chỉ định! Hẳn cũng có thể khắc chế loại quái vật này.

Mọi người lúc này bắt đầu hoài nghi. Bởi vì Tê Liệt Giả mang cho bọn họ chấn động quá lớn. Cao tầng của công ty Umbrella sợ hãi xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, cho dù sử dụng kế hoạch ngủ đông, đời này cũng không có cơ hội tỉnh lại.

- Ta biết các ngươi hoài nghi ta, chỉ có điều không quan hệ! Sự thật sẽ chứng minh tất cả!

- Vừa vặn, ta đã chuẩn bị một phần giải dược nhỏ của Virus T để đưa đến thành phố Raccoon, nó có thể giết chết toàn bộ Virus T trong phạm vi một trăm km!

- Vô luận những con quái vật này tiến hóa đến cường đại cỡ

nào, cuối cùng chỉ có một con đường chết!

Vừa dứt lời, màn hình trước mắt xuất hiện cảnh tượng 1 chiếc máy bay trực thăng, người phía trên vất một bình dược tề màu xanh xuống dưới, bình dược tề nổ tung ở trên cao hóa thành sương mù màu xanh nhanh chóng bao phủ bốn phương tám hướng của thành phố Raccoon. Đây là hậu thủ Tiến sĩ Isaacs chuẩn bị, không nghĩ đến cư nhiên sẽ có thời điểm hữu dụng. Nhưng mà, chờ giây lát, Zombie ở xung quanh cũng không có nửa điểm biến hóa, không có chút dấu hiệu bị ảnh hưởng nào.

- Làm sao có thể?

Tiến sĩ Isaacs cũng không còn cách nào để duy trì sự bình tĩnh.

Giải dược của Virus T chính là lá bài tẩy trong tay hắn, là chỗ dựa duy nhất của hắn, vô luận Virus T sẽ tiến hóa đến nơi nào, chỉ cần tiếp xúc được giải dược chắc chắn phải chết, gien chứa Virus T cũng sẽ biến mất, đây là việc không thể ngăn cản. Nhưng kết quả lại để cho người mở rộng tầm mắt.

- Chẳng lẽ nói, cơn mưa màu tím lúc trước không chỉ có để cho Virus T tiến hóa, mà khiến chúng nó tiến hành tổ hợp lại gien hay sao?

Nghe thấy lời suy đoán này, toàn bộ cao tầng của công ty Umbrella lập tức trầm mặc. Bọn họ hiểu rõ kế hoạch đã triệt để mất khống chế, không có thủ đoạn kiềm chế, xem ra chỉ có thể sử dụng biện pháp hủy diệt. Nhất thiết phải xử lý xong hết trước khi Virus T biến dị khuếch tán.

- Trao quyền sử dụng vũ khí nguyên tử!

Lần này không có ai ngăn trở, toàn bộ phiếu đều là thông qua!

- Ồ, các ngươi nhìn kia là cái gì?

Đúng lúc này, một giọng nói kinh ngạc vang lên. Mọi người thấy một nhân loại sải bước đi về phía Tê Liệt Giả.

Mà trông thấy nhân loại kia, Tê Liệt Giả đang đại sát bốn phương, hung ác vô cùng kia tựa như là nhìn thấy khắc tinh, trực tiếp quỳ dưới đất, không hề còn có sự đáng sợ như trước nữa.

Tên nhân loại này rốt cuộc là ai?

Toàn bộ cao tầng của công ty Umbrella đưa tầm mắt tập trung đến trên thân nam nhân này.

Chương 485: Lẽ nào ngươi là đến không gian Mộng Yểm chuyên môn để phá hoại?! Đánh mặt tới quá nhanh giống như là vòi rồng!

- Hắn là ai?
- Tê Liệt Giả tựa hồ là đang sợ hãi hắn!
- Không chỉ có như thế, các ngươi nhìn ngay cả Zombie cũng vậy. . .

Ở những nơi nhân loại này đi qua, toàn bộ Zombie đều rối rít nằm rạp trên mặt đất, tựa như là đang quỳ bái Quân Chủ.

- Đây là nhân loại xuất hiện từ đâu?
- Không, hắn không phải là loài người, các ngươi chú ý nhìn ánh mắt của hắn!

Nghe thấy lời nhắc nhở của Wesker, cao tầng của công ty Umbrella lúc này mới chú ý tới ánh mắt của nhân loại hiện lên màu xanh lục nhàn nhạt, trông cực kỳ tà dị. Ánh mắt của hắn nhìn hướng lên bầu trời, khoé miệng hơi nhếch lên tạo thành nụ cười lạnh như băng, rồi hắn giơ tay lên, vẫy tay với máy bay do thám giống như là đang chào hỏi.

- Hắn phát hiện ra chúng ta!

Mọi người không tự chủ được mà cảm thấy lạnh cả người, khí lạnh từ hai bàn chân xông thẳng lên tận đỉnh đầu. Trên bầu trời có máy bay do thám cùng vệ tinh tồn tại, vệ tinh phong tỏa vị trí mục tiêu, máy bay do thám theo dõi tin tức. Bằng vào chiêu thức ấy, bọn họ có thể giám sát quản chế nhất cử nhất động của người khác dù ở cách xa nhau cả vạn dặm. Hiện tại, quái vật vừa xuất hiện cư nhiên có thể phát hiện bọn họ, chuyện này có phải có nghĩa là bọn họ muốn mất

đi một trong những ưu thế lớn nhất hay không.

- Mọi người không nên hốt hoảng, hẳn đúng là trùng hợp mà thôi!
- Con quái vật này hẳn là đã duy trì trí tuệ lúc còn sống, biết rõ trên bầu trời có vệ tinh tồn tại. . .

Lời còn chưa nói hết, mấy chiếc máy bay do thám cỡ nhỏ ẩn tàng ở trên trời trong nháy mắt nổ tung, chỉ những chiếc máy bay do thám ở khoảng cách hơi xa một chút mới có thể may mắn thoát khỏi.

- Nhân loại?!
- Sức mạnh thật là cường đại!
- Chủng tộc tội ác giống như nhân loại không nên tiếp tục sống ở trên thế giới này! Người sinh hóa mới thật sự là tương lai!
- Hết thảy đều hủy diệt đi! Hết thảy đều hủy diệt đi!

Bên cạnh hắn có sương độc màu xanh trào ra. Lấy quái vật nhân loại này làm trung tâm, sương độc màu xanh nhanh chóng lan ra về bốn phương tám hướng. Toàn bộ Zombie tiếp xúc vừa màu xanh khói độc tựa như là nhận lấy một loại kích thích nào đó, lại tiếp tục biến dị.

Từng con Zombie có phát triển đến hình thái hoàn mỹ hơn, ngoại trừ số rất ít duy trì hình người ra, toàn bộ những con Zombie khác đều biến thành hình dạng tương tự với loại quái vật Licker kia. Duy nhất chỗ giống nhau chính là thực lực của bọn chúng càng cường đại hơn xa so với trước kia. Từng kiến trúc sụp đổ, từng người may mắn còn sống sót hoặc là bị kiến trúc sụp đổ đập chết, nếu là bị sương độc màu xanh lây nhiễm thì sẽ biến thành quái vật. Thành phố Raccoon nhanh chóng thất thủ, thật khó để nhìn ra chút hình dáng nào của nơi đã từng là đô thị hiện đại. vào lúc này, sắc mặt của toàn bộ cao tầng của công ty Umbrella đều trở nên âm trầm, trong ánh mắt đầy lo âu. Bọn họ không phải đang lo lắng cho những người còn sống trong thành phố Raccoon, mà là lo âu vì sản nghiệp của mình, tương lai của mình. Đối mặt quái vật đáng sợ như vậy, bọn họ thật có thể chạy thóat hay sao?

- Nhanh chóng sử dụng bom hạt nhân! Nhanh chóng giải quyết con quái vật đáng chết này đi!

Vào lúc này, bom hạt nhân đã trở thành hy vọng duy nhất của bọn họ. Đương nhiên cũng có một nhóm người mơ hồ cảm thấy bất an.

Bom hạt nhân có thể giải quyết được loại quái vật đáng sợ này hay sao?

Bọn họ không rõ ràng bom hạt nhân có thể giải quyết được quái vật hay không, có thể đây đã là lá bài tẩy cùng thủ đoạn sau cùng của bọn họ.

Vô luận được hay không được, vẫn phải thử qua mới nói được.

Ầm!

Lại là một tòa kiến trúc bị hủy đi, nơi đã từng là thành phố Raccoon giờ đã biến thành đất bằng phẳng, liếc nhìn lại, đâu đâu cũng có phế tích.

- Bom hạt nhân có uy lực quá thực đáng sợ!
- Đám quái vật kia hẳn là chết hết rồi
- Ồ, lại còn có người may mắn còn sống sót?!

Tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn vào thân hình của ba nữ 1nam vừa xuất hiện bên trong màn hình.

Kỳ quái là cơn mưa màu tím tựa như là có ý thức, tránh xa khu vực này. Bốn người đi tới chỗ nào, mưa màu tím liền tách ra, tràng diện trông hết sức quỷ dị. Biểu cảm trên mặt ba nữ nhân kia khá bối rối, trong ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi, duy chỉ có người nam nhân kia thì khác, dù trong tay không có vũ khí nhưng thần sắc nhàn nhã, tựa như là đang đi dạo phố. Đối mặt từng con Zombie đang nhào tới, trong ánh mắt của hắn cũng không có nửa điểm hoảng loạn. Cũng không thấy nam nhân này hay ba nữ nhân kia làm cái gì, những con Zombie nhào tới từ ven đường đã lập tức ngã gục, tựa như là trúng một loại nguyền rủa nào đó, đột nhiên chết bất đắc kỳ tử.

- Ngươi rốt cuộc là ai?

Ba nữ nhân khiếp sợ nhìn Chu Dương.

Lúc trước, Chu Dương hô một tiếng 'mưa đến' sau đó, trên trời liền hạ xuống cơn mưa màu tím, xung quanh Zombie nhanh chóng tiến hóa cùng biến dị, trở thành quái vật càng kinh khủng hơn.

Thông qua việc giết vào một con Zombie phổ thông là thu được 10 điểm tích phân Mộng Yểm, Mạnh Hân có thể chứng minh được trải qua mưa tím, Zombie đã đáng sợ hơn nhiều.

Đương nhiên, tuyệt đại đa số Zombie bây giờ đã tiến hóa mạnh hơn, ngay cả tư cách phá vỡ vỏ ngoài Mạnh Hân cũng không có.

Loại có thể năng lực để cho Zombie tiến hóa này quá đáng sợ!

Năng lực Chu Dương biểu hiện ra tuyệt đối không phải là việc mà Mộng Yểm Luân Hồi Giả phổ thông có thể làm được!

- Lẽ nào anh là nhóm Mộng Yểm Luân Hồi Giả sớm nhất hay sao?

- Hoặc là thế lực đối địch với không gian Mộng Yểm đặc biệt phái anh tới phá hoại?!

Mạnh Hân không nén nổi mở não mà thầm nghĩ.

Hiện tại, Chu Dương hoàn toàn chính là đang phá hư cốt truyện, hành động của hắn rất dễ để cho người cảm thấy hoài nghi động cơ của hắn là đang phá hoại không gian Mộng Yểm!

Đầu óc của ta có bệnh hay sao? Lại tự dưng đập phá đồ đạc của mình?

- . , ta là Sáng Thế Thần!

Nghe xong lời nói này của Chu Dương, ba người Mạnh Hân rối rít lộ ra vẻ mặt chê ghét, hoàn toàn không tin chuyện hoang đường của Chu Dương. Đã đến lúc này, hắn còn có tâm tình đùa giỡn. Dù sao hai bên biết nhau thời gian không lâu, xem ra các nàng vẫn không thể đi vào trong lòng của Chu Dương, cho nên mới bảo mật đối với các nàng.

Cư nhiên không tin?

Chu Dương chẳng muốn giải thích. Cho tới bây giờ, so sánh với ngôn ngữ, hành động càng có sức thuyết phục.

Từng con Zombie vừa mới tới gần Chu Dương trong phạm vi ngàn mét, thân thể liền bắt đầu tan rã, hóa thành tro bụi.

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 3880 con Zombie tiến hóa, thu được 19400 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 74 con Zombie loại nhanh nhẹn, thu được 22540 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 65 con Zombie loại sức mạnh, thu

được 19500 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 8 con Tang Chung (Zombie biến dị thể chất cùng lực lượng), thu được 8000 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 4 con Thiểm Thực Giả (Zombie tiến hóa loại đặc biệt), thu được 8000 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 2 con Kỳ Biến Giả (Zombie biến dị, 4 thuộc tính đều được cường hóa), thu được 20, 000 điểm tích phân]

Tiêu diệt Zombie trong phạm vi ngàn mét đã để cho Chu Dương thu được gần một trăm ngàn điểm tích phân. Chu Dương tiếp tục đi đến phía trước, một con Bạo Quân đã tiến vào trong tầm mắt của hắn!

Bạo Quân vừa mới xuất hiện đã mang theo sức mạnh vô cùng cuồng bạo vọt tới. Nhưng mà ngay khi nó mới vọt tới một nửa chặng đường, thân thể đã tan rã.

[Chúc mừng túc chủ đánh chết Bạo Quân (cấp bậc sử thi), thu được 2, 000, 000 điểm tích phân.]

Ồ không ngờ còn là hàng cao cấp đáng tiền!

Gào lực!

Tê Liệt Giả cảm nhận được khí tức của Chu Dương, đột nhiên giơ đôi móng vuốt sắc nhọn đánh về phía hắn.

Chỉ thấy Chu Dương cười lên.

Rốt cuộc đã tới đáng tiền hàng!

- Tên nhân loại này có chút thực lực, chính là đối mặt loại quái vật khủng bố này, vẫn là phải chết không có. . .

Wesker còn chưa nói hết lời, Tê Liệt Giả đã lập tức nổ tung.

Chương 486: Nói xấu người khác ở sau lưng không phải một chuyện làm cho người ta cảm thấy cao hứng!

Người dịch: Nguyễn Khiêm

Con quái vật khủng bố kia liền chết dễ dàng như vậy hay sao?

Toàn bộ quá trình không nhìn thấy có người ra tay, một con quái vật cường đại chết đến không một tiếng động, làm cho người rất khó có thể tin. Lúc này, cho dù là kẻ ngu cũng có thể nhìn ra Chu Dương không tầm thường.

Chu Dương cùng virus Quân Chủ hóa thành hai điểm sáng nổi bật nhất, một bên vừa xẹt qua, tất cả nhân loại cùng sinh cơ chết hết, lưu lại chỉ có hủy diệt. Một bên thì chuyên môn hủy diệt Zombie, hai bên đang đi về cùng mục tiêu, dần dần tiếp cận. Lúc này, cao tầng của công ty Umbrella thông qua máy theo dõi thấy rõ ràng. Bọn họ vô cùng chờ mong hai bên gặp nhau. Nếu như có thể để hai bên lưỡng bại câu thương thì tốt hơn!

Loại cảm giác làm ngư ông này rất không tồi!

Ý niệm này vừa mới hiện ra ở trong đầu của bọn họ thì họ đã thấy Chu Dương ngẩng đầu nhìn về phía máy bay do thám đang núp ở trên trời cao.

- Rất nhanh, ta sẽ đi tìm các ngươi!

Vốn dĩ, máy bay do thám chỉ có năng lực nhận hình ảnh, không nghe được âm thanh. Bên cạnh có máy chuyên nghiệp tiến hành đồng bộ phân tích, chỉ là sẽ nhất định có sai sót khi phiên dịch. Nhưng mà, lần này thanh âm truyền tới trong tai của mọi người cũng không phải là phiên dịch bằng máy thanh âm, mà là một loại thanh âm hoàn toàn bất đồng, tựa như là vang lên từ tận đáy lòng của bọn họ. Tất cả mọi người đều kinh hãi, thậm chí còn có vài người đứng bật dậy. Bọn họ cùng thành phố Raccoon cách nhau đến cả mười ngàn dặm, không ở cùng một cái quốc gia. Cách xa như thế, thanh âm làm sao truyền tới đây được?!

Thanh âm không giống như là đến từ một loại thiết bị nào đó, mà là xuất phát từ sâu trong nội tâm. Loại năng lực này quá kinh khủng!

Hắn rốt cuộc là ai?

Có phải là loài người hay không?

Lúc trước bọn họ còn có thể cho rằng đối phương là nhân loại, nhưng bây giờ không còn nghĩ như vậy.

Bởi vì đây không phải là chuyện nhân loại có thể làm được!

- Lập tức để bên dưới tiếp tục sử dụng bom hạt nhân! Nhanh lên!
- Tuyệt đối không thể cho hắn một chút cơ hội nào, lập tức giết chết hắn!
- Hắn phải chết!

Đến lúc này, cao tầng của công ty Umbrella không thể tiếp tục duy trì sự bình tĩnh nữa, tất cả đều điên cuồng thông qua sức ảnh hưởng của mình mà tạo áp lực cho các quốc gia khác tiếp tục sử dụng bom hạt nhân. Có một nhân vật khủng bố như vậy làm địch nhân, đây tuyệt đối là ác mộng, thậm chí đi ngủ đều ngủ không yên ổn. Biện pháp tốt nhất chính là thừa dịp bây giờ còn có thể phong tỏa mục tiêu, trực tiếp sử dụng bom hạt nhân để tạo thành một đòn trí mạng. Nếu như đối phương chạy trốn, chính là tận thế của bọn họ.

- Vô luận sử dụng biện pháp gì phải bắt bọn họ bắn tất cả bom hạt nhân trong kho!

Bọn họ thông qua con đường của mình, không tiếc bất cứ giá nào, cuối cùng thu được thành công. Trên mặt cao tầng của công ty Umbrella lộ ra nụ cười hài lòng. Ngươi thực lực có mạnh hơn nữa, ngưu bức nữa, dù sao vẫn là nhân loại. Một quả bom hạt nhân đi xuống, còn không phải tại chỗ từ trần hay sao?

Nhưng mà, chuyện tiếp theo càng để bọn họ cao hứng phát sinh. Nhân loại khủng bố cùng quái vật không biết kia gặp nhau!

Giữa hai người nhất định có một trận long tranh hổ đấu!

Hai người này đều có địch ý đối với công ty Umbrella, hai người cùng chết sạch mới phù hợp với lợi ích của bọn họ. Cho dù hai người bọn họ tạm thời không có chết, theo sau bom hạt nhân cũng sẽ nghiền thành bọn họ thịt nát.

Trì hoãn đi!

Thời gian càng lâu càng tốt!

Chu Dương nhìn qua đám Zombie tụ tập ở cách đó không xa, trông thấy tồn tại đặc biệt ở bên trong kia, trên mặt là nụ cười tươi, vui sướng. Xem ra dược tề sinh hóa tiến hóa của mình không có lãng phí, sinh ra virus sinh hóa Quân Chủ. Đây là kho điểm tích phân di động

đó!

- Nhân loại!
- Chẳng biết tại sao, trên thân ngươi có khí tức để cho ta cảm thấy chán ghét.

Virus sinh hóa Quân Chủ đồng dạng chú ý đến Chu Dương. Tựa hồ là cảm ứng được từ trong hư vô, hắn mơ hồ cảm nhận được uy hiếp cường đại đến từ Chu Dương.

- Bởi vì ta là người sáng tạo ngươi!

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều kinh hãi!

Virus sinh hóa Quân Chủ ngược lại vẫn khá hơn một chút, lại không có phản ứng kinh sợ quá lớn, chỉ là hơi nhíu mày mà thôi.

Ở nơi giám sát quản chế, cao tầng của công ty Umbrella lại đồng loạttrợn tròn mắt. Virus T là sản phẩm nghiên cứu của công ty Umbrella bọn họ, vô luận như thế nào cũng không có chút quan hệ nào với tên nhân loại này, sao gia hỏa này lại không biết xấu hổ mà chiếm công lao.

Từ từ đã, Bạo Quân không phải chỉ là do Virus T mà còn ....

Cơn mưa màu tím đột nhiên từ trên trời giáng xuống kia nữa.

Vốn dĩ cơn mưa màu tím này khiến cho người ta cảm thấy kỳ quặc, lúc này xem như vạch trần đáp án.

Như thế nào cũng không nghĩ đến loại dược tề có trình độ tiến bộ ít nhất dẫn trước bọn họ mười năm, trăm năm kia cư nhiên là do người trước mắt này chế tạo ra!

Hắn là ai?

Mục đích làm như vậy lại là cái gì?

- Chế tạo ra ta sẽ là sai lầm lớn nhất của ngươi, bởi vì ta sẽ giết chết ngươi!

Virus sinh hóa Quân Chủ đột nhiên vọt tới, đánh về phía Chu Dương. Mười ngón tay nhanh chóng mọc ra móng vuốt sắc nhọn, bộ dáng cũng hơi tương tự với của Tê Liệt Giả. Chỉ có điều phẩm chất vượt hơn không chỉ một bậc, chênh lệch của hai bên tựa như là Hoàng Kim cùng Bạch Ngân vậy.

- Chết đi cho ta!

Chỉ trong nháy mắt, Virus sinh hóa Quân Chủ đã vọt tới bên cạnh Chu Dương, 10 vệt sáng lạnh lóe lên.

Răng rắc!

Nhưng mà, bị chia cắt ra cũng không phải Chu Dương, mà là virus sinh hóa Quân Chủ.

Một đòn miểu sát!

- Ngươi. . . Vì sao mạnh ... như vậy?

Trước khi chết, biểu cảm trên mặt Virus sinh hóa Quân Chủ cũng vẫn không cam lòng, nhưng cuối cùng chỉ có thể tắt thở mà không kịp nghe thấy đáp án từ chỗ Chu Dương.

- Bởi vì ta là người sáng tạo thế giới này!

- Chu Dương cười nói.

[Chúc mừng túc chủ đánh chết virus sinh hóa Quân Chủ, thu được** điểm tích phân.]

- Thả ngươi tê dại rắm!

Tiến sĩ Isaacs chửi như tát nước, hoàn toàn mất đi phong độ. Vốn tưởng rằng hai người sẽ là một trận long tranh hổ đấu, như thế nào cũng không nghĩ đến trận chiến này kết thúc nhanh như vậy!

Nhanh đến mức làm cho người rất khó mà tin nổi!

- Nói xấu người khác ở sau lưng không phải là một chuyện làm cho người ta cảm thấy cao hứng!

- Có lời gì cứ nói trước mặt nè!

Chu Dương cho tay vào trong hư không rồi kéo một cái, trên mặt đất trước mắt bỗng dưng nhiều hơn mười bóng người. Cầm đầu chính là Tiến sĩ Isaacs cùng Wesker và các cao tầng của công ty Umbrella. Biểu cảm trên mặt của mấy người lúc này vẫn còn duy trì trạng thái đờ đẫn, tầm mắt ngắm nhìn bốn phía, hai bắp chân đã nhũn ra.

- Điều này sao có thể?! Ta rõ ràng đang ở Cổ Bảo, làm sao sẽ đi tới đây?!

- Ta và thành phố Raccoon cách nhau mấy chục nghìn dặm đó! Làm sao trong nháy mắt đã đi tới nơi này!

Toàn bộ nhân vật dẫn đầu của công ty Umbrella ở các Châu đều không ngoại lệ là bị một lưới bắt hết.

Rất nhanh, bọn họ lại nghĩ đến một chuyện cực kỳ đáng sợ, mặt không còn chút máu.

- Không tốt, nhanh chóng rời khỏi nơi này!

Lập tức liền sẽ có bom hạt nhân hàng lâm!

Lúc trước, bọn họ suy nghĩ lợi dụng bom hạt nhân nổ chết Zombie cùng Chu Dương, hiện tại tựa hồ kéo cả bản thân mình vào hố rồi!

- Van xin ngài thả ta một con đường sống đi! Ta nguyện ý nộp toàn bộ sản nghiệp của ta cho ngươi, chỉ cầu một con đường sống!

- Ta thật không muốn chết!

Đúng lúc này, trên bầu trời tựa hồ truyền đến âm thanh nào đó nổ vang, một vệt khói trắng như là sao chổi chạy như bay đến chỗ này.

Xong rồi!

Tất cả mọi người ngẩng đầu lên, sắc mặt như tro tàn.

- Các ngươi sợ là cái đồ chơi này hay sao?

Chu Dương thuận tay kẽ vẫy, bom hạt nhân sắp nổ tung quẹo một cái, bay đến trước mặt Chu Dương.

Chương 487: Ai có thể nói cho ta biết Thế giới Resident Evil đi đâu rồi?

Đây là bom hạt nhân hay sao?!

Nhìn thấy thứ Chu Dương đang nắm trong tay, tất cả mọi người đồng loạt trợn tròn mắt.

Vật này cư nhiên không có nổ tung?!

Bọn họ theo bản năng lùi về sau hai bước, trong ánh mắt hiện lên biểu cảm sợ hãi.

Chờ chút, bom hạt nhân làm sao lại bay đến trong tay hắn?

Chỉ có điều nghĩ đến chuyện bọn họ ở trời nam biển bắc, nhưng vẫn bị đối phương dùng một phương thức không thể tưởng tượng nổi đi tới nơi này thì tựa hồ chộp bom hạt nhân vào trong tay cũng không phải là một chuyện làm cho người ta cảm thấy ngạc nhiên lắm.

Trời ơi, người này rốt cuộc là ai?

Thế nào sẽ có thực lực đáng sợ như vậy?!

Không chỉ có cao tầng của công ty Umbrella choáng váng, ba người Mạnh Hân đứng bên cạnh Chu Dương cũng thế.

Bỗng nhiên trong Mạnh Hân nghĩ đến một câu nói lúc trước của Chu Dương.

Ta là Sáng Thế Thần!

Nếu như lúc trước, các nàng chắc chắn sẽ không tin tưởng. Nhưng mà bây giờ, các nàng không thể không tin.

Chu Dương cầm bom hạt nhân ở trong tay, tung tung mấy lần, hành động này của hắn lại làm cho mọi người càng thêm kinh hãi, run rẩy.

Mẹ ơi!

Đây là bom hạt nhân đó!

Đại ca! ngài cho rằng đây là bóng tennis hay sao?!

Nhưng mà, khi thấy Chu Dương tiện tay vứt bom hạt nhân qua một bên, mọi người lại tiếp tục bị dọa sợ đến vội vàng ôm đầu quỳ sụp xuống.

Chu Dương không định cho bom hạt nhân nổ, mặc dù vật này sẽ không tạo thành một chút uy hiếp nào đối với hắn nhưng nếu như thương tổn đến mấy nữ nhân ở bên người mình, còn có tiêu diệt nốt đám Zombie kia thì cực kì không ổn rồi.

- Tiến sĩ Isaacs, nghĩ không ra chúng ta bây giờ sẽ lấy loại phươngthức này gặp mặt!

- Ngươi tìm một trợ thủ tốt!
- Ta đầu hàng, nguyện ý giao ra tất cả thành quả nghiên cứu cùng tài sản. . .
- Các ngươi suy nghĩ nhiều quá!

Chu Dương có thể không có hứng thú nghe những người này nói nhảm, vung tay một cái đập chết mười mấy cao tầng của công ty Umbrella.

- Đây liền kết thúc hay sao?
- Chúc mừng ngươi hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, thu được một trăm triệu Điểm tích phân Mộng Yểm.
- Nhiệm vụ kết thúc, xin chuẩn bị kỹ lưỡng, trong vòng một phút, những người còn sống sót sẽ được đưa trở về.
- ???

Một trăm triệu Điểm tích phân Mộng Yểm ư?

Xác thực không phải nói đùa?

Cư nhiên là thật. . . Vừa mới Chủ Thần thưởng cho nàng 1 trăm triệu Điểm tích phân Mộng Yểm.

Nhiệm vụ lần này tưởng thưởng không phải là một nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm hay sao?

Một trăm triệu Điểm tích phân Mộng Yểm là một con số đáng sợ dường nào. Tưởng thưởng chênh lệch một trăm ngàn lần!

Bình thường, hoàn thành nhiệm vụ phổ thông phần lớn là một, hai trăm Điểm tích phân Mộng Yểm, cao cấp một chút thì là một nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm. Ngay cả vị trí trên bảng xếp hạng thí luyện mà Mộng Yểm Luân Hồi Giả điên cuồng cướp đoạt, người thứ nhất cũng chỉ có được mười nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm. Một trăm triệu Điểm tích phân Mộng Yểm chính là gấp mười ngàn lần đó!

Chu Dương vung tay lên, thành phố Raccoon toàn bộ Zombie toàn bộ chếthết.

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 2 241 425 con Zombie tiến hóa, thu được** điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 31 752 con Zombie loại nhanh nhẹn, thu được 9525600 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 28 452 con Zombie loại sức mạnh, thu được 8535600 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 5563 con Tang Chung (Zombie biến dị thể chất cùng lực lượng), thu được 5563000 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 557 con Thiểm Thực Giả (Zombie tiến hóa loại đặc biệt), thu được 1114000 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 328 con Kỳ Biến Giả (Zombie biến dị, 4 thuộc tính đều được cường hóa), thu được 3280000 điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 23 con Bạo Quân (cấp bậc sử thi), thu được ** điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 5 con Tê Liệt Giả (cấp bậc truyền thuyết), thu được ** điểm tích phân.]

[Chúc mừng túc chủ đánh chết 2 con virus sinh hóa Quân Chủ, thu được ** điểm tích phân.]

Không sai, vừa vặn chuyến đi Thế giới Resident Evil này, Chu Dương liền kiếm được ba trăm triệu điểm tích phân.

Đương nhiên, không chỉ có như thế, đây chỉ là thu hoạch ở thành phố Raccoon. Đến lúc virus sinh hóa khuếch tán về toàn thế giới, đâu đâu cũng có Zombie, Chu Dương lại ra tay, thu hoạch điểm tích phân ít nhất phải gấp 10 lần, thậm chí còn nhiều hơn. Đến lúc đó, mới thật sự là đại thu hoạch.

Chỉ có điều, hắn không chuẩn bị can thiệp quá nhiều, ở đây đã tự thành một thế giới, quá nhiều quấy nhiễu sẽ để cho quy tắc của thế giới này sụp đổ.

- Ta nên rời khỏi rồi!

Nhìn thấy thân thể của Chu Dương bắt đầu hư hóa, Alice và Jenny ý thức được cái gì, liền vội vàng nắm lấy cánh tay của Chu Dương.

- Chúng ta về sau còn sẽ có cơ hội gặp lại hay sao?

- Chỉ cần các ngươi trở nên cường đại hơn! Sẽ gặp lại ta!

Chu Dương nói xong, người đã biến mất. Lúc xuất hiện lần nữa, Chu Dương đã tới không gian Mộng Yểm. Chu Dương thân là người sáng tạo, không gian Mộng Yểm đương nhiên là khác biệt với những người khác. Vô số quả cầu ánh sáng màu bạc bay lượn, tản ra ánh sáng chói mắt, tựa như là đưa thân vào bên trong hệ ngân hà. Trong đó một quả cầu màu sắc ảm đạm vô quang, khác hẳn với những quả cầu ánh sáng khác.

[Thế giới Resident Evil: Đã đồng bộ cùng thực tế, túc chủ có thể tùy ý thiết lập cửa vào.]

- Đóng kín Phó bản Thế giới Resident Evil!

Bây giờ, Resident Evil đã không giống những phó bản khác, đây đã là vật phẩm riêng tư của Chu Dương. Zombie ở bên trong có thể giúp hắn kiếm điểm tích phân, cho nên hắn sẽ không lại mở ra cho những người khác đi vào.

Cùng lúc đó, một tiểu đội Mộng Yểm Luân Hồi Giả tụ tập lại, lựa chọn đi tới Resident Evil 3 hoàn thành nhiệm vụ mà bọn họ chưa hoàn thành.

Nhưng mà, bọn họ rất nhanh trợn tròn mắt.

- Ai có thể nói cho ta Thế giới Resident Evil đi đâu rồi?

- Lẽ nào bị người ăn rồi hay sao?

Chương 488: Nhiệm vụ mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm!

- Keng, Mộng Yểm phát động nhiệm vụ mới.

- Nhiệm vụ này là phát động ở Chủ thế giới, tìm kiếm tung tích của Cửu Thiên Huyền Nữ, người cung cấp đầu mối cũng được xác nhận, phần thưởng là Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm.

Sau khi nghe thấy nội dung của nhiệm vụ mới này, Mấy chục nghìn Mộng Yểm Luân Hồi Giả đang cực khổ cố gắng cày Điểm tích phân Mộng Yểm lập tức ngây ngẩn cả người.

Nhiệm vụ ở Chủ thế giới ư?

Phần thưởng là Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm sao?

Toàn bộ Mộng Yểm Luân Hồi Giả lập tức điên cuồng. Dựa theo tốc độ tiến triển của bọn họ bây giờ, muốn kiếm được mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm quả thực là 1 chuyện khó mà tin nổi, ít nhất cũng phải tiết kiệm mấy chục năm. Ngoài ra chuyện này còn phải bảo đảm bọn họ không lại bởi vì ngoài ý muốn mà chết đi. Dù sao các đại thế giới không phải ổ an vui, hơi bất cẩn một chút cũng sẽ bị chết. Nhưng mà con số Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm quả thật là khiến cho người ta cảm thấy quá tâm động rồi!

Lợi nhuận gấp 10 lần là có thể khiến cho người ta liều mạng làm việc, mặc kệ nguy hiểm rồi, càng không cần phải nói lợi nhuận hơn ngàn lần.

Vô luận Mộng Yểm Luân Hồi Giả thân ở chỗ nào hoặc là đang tiến hành nhiệm vụ gì cũng phát điên mà cặn kẽ ghi chép nội dung nhiệm vụ Chủ Thần vừa ban bố.

Vạn nhất. . . Vạn nhất mình vận khí tốt liền đụng phải Cửu Thiên Huyền Nữ thì sao?

Ngay cả mấy người đang điên cuồng cày điểm tích phân Mộng Yểm để cạnh tranh vị trí trên bảng xếp hạng thí luyện đều rối rít dừng động tác lại.

Còn chơi cái quái gì nữa!

Cho dù cướp đến vị trí thứ nhất, tối đa cũng chỉ kiếm được mười nghìn điểm tích phân Mộng Yểm. Nếu như tìm ra Cửu Thiên Huyền Nữ, hoàn thành nhiệm vụ, đó chính là Mười triệu Điểm tích phân.

Sở Giang vừa vừa mới chuẩn bị bước vào Thế Giới Mộng Yểm mới, chiếm được tin tức này, lập tức dừng động tác lại, trên mặt lộ ra biểu cảm mừng rỡ như điên.

- Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm là của ta!

Cùng lúc này, ở bên trong Thế giới Pirates Of The Caribbean, vô số lưỡi dao ánh sáng màu xanh bay lượn phía trên không tàu người Hà Lan bay, huyết dịch màu đỏ chảy xuống, ướt đẫm boong thuyền.

Một người cầm trong tay thanh đao màu xanh, mặt nở nụ cười gằn.

- Vị trí thứ nhất trên bảng xếp hạng thí luyện sẽ là của ta! Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm cũng là của ta! Độc Bá ta sẽ

trên đỉnh thế giới!

Một vị nữ tử tướng mạo trong trẻo lạnh lùng tiện tay biến đối thủ ở trước mặt thành tượng băng.

- Tuy rằng ta không thể giết chết các ngươi nhưng ... lại có thể đóng băng các ngươi mãi mãi!

- Ồ, Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm! Rất không tồi, xem ra ta lại có thêm thu thập rồi!

Vô số Mộng Yểm Luân Hồi Giả lộ ra ý nguyện nhất định phải có đối với Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm. Bọn họ vừa rời khỏi thế giới Mộng Yểm Luân Hồi, đã phát điên quay trở lại thực tế tìm kiếm Cửu Thiên Huyền Nữ. Mấy chục nghìn Mộng Yểm Luân Hồi Giả bắt đầu hành động, triển khai lục soát, một khi có mục tiêu hoài nghi, lập tức liền lên trước trinh sát. Số lượng Mộng Yểm Luân Hồi Giả lớn như vậy, lại thêm thực lực mỗi người đều cực kỳ cường đại cho nên hiệu suất tìm kiếm rất cao. Mới ngày thứ nhất đã tìm được mấy chục mục tiêu hoài nghi. Bọn họ thông qua Chủ Thần không gian, báo cáo cho Chu Dương. Chu Dương tiến hành tra xét nhưng kết quả lại để cho hắn cực kỳ thất vọng, toàn bộ mục tiêu đều là người bình thường, trong cơ thể không có tiên lực, tự nhiên ngay lập tức bị loại bỏ. Dù sao cũng là Cửu Thiên Huyền Nữ, thực lực tự nhiên không phải người bình thường có thể so sánh. Trong thời gian ngắn mà muốn tìm được mục tiêu không phải là một chuyện đơn giản. Chu Dương có thời gian, ngược lại có Mộng Yểm Luân Hồi Giả làm thuê, mình chỉ cần nằm chờ vậy là được rồi.

- Không phải, người này cũng không phải! Gia hỏa này cuối cùng đang ở đâu vậy?

Vô số Mộng Yểm Giả tựa như là đào ba thước đất, thề phải mang Cửu Thiên Huyền Nữ về.

- Ta nhớ được ở đây đã từng xuất hiện một cô gái kỳ quái! Không biết bây giờ nàng đi nơi nào?

Sở Giang từ trong miệng người lân cận đạt được 1 tin tức, nhất thời như nhặt được chí bảo, đuổi theo phương hướng cô gái đã từng ly khai. Tìm chính là suốt 3 ngày. Rốt cuộc, ở ven hồ Thanh Thủy, hắn đã nhìn thấy một nữ tử mặc áo trắng. Nàng có dung mạo lạnh lùng, khí chất bất phàm. Gió nhẹ thổi làm vạt áo của nàng bay lất phất, làm cho người ta có cảm giác như là nàng chuẩn bị cưỡi gió bay đi. Trong lúc nhất thời, Sở Giang nhìn đến ngây dại, chờ hắn phục hồi lại tinh thần thì nữ tử đã tan biến không còn dấu tích.

Lúc này, đầu óc hắn mới thanh tỉnh lại. Mẹ nó, đây sẽ không phải chính là Cửu Thiên Huyền Nữ đi!

Ngoại trừ tiên nữ như Cửu Thiên Huyền Nữ, người bình thường làm sao lại có dung nhan tuyệt thế hoàn mỹ như thế?!

Nghĩ tới đây, Sở Giang trở nên kích động, biểu cảm trên mặt trở thành mừng rỡ như điên. Hắn lập tức dùng giá cao đổi lấy bảo vật từ không gian Mộng Yểm, cắn răng một cái, chiếu về phía vị trí cô gái vừa biến mất. Một lát sau, trước mặt hiện ra quang ảnh hư ảo, quanh ảnh này chính là nữ tử lạnh lùng kia. Cảnh tượng lúc trước lặp lại, thân hình của nữ tử kia trở nên hư huyễn, hiển nhiên không biết sử dụng loại năng lực nào để hư không tiêu thất. Cũng may, bảo vật đổi trong không gian Mộng Yểm phát huy tác dụng. Ở phương hướng nữ tử rời khỏi có lưu lại một làn khói màu xanh, dọc theo làn khói này là có thể tìm ra tung tích của đối phương. Nhất định phải cẩn thận nắm chặt thời gian, bởi vì hiệu quả của bảo vật này chỉ có kéo dài trong 72 giờ. Sở Giang sử dụng một tấm phù lục có thể gia tăng tốc độ cấp sử thi trị giá gần mười nghìn Điểm tích phân Mộng Yểm, gần như bằng tất cả thân gia của hắn rồi.

Vì đạt được phần thưởng Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm này, hắn đã bất chấp mọi thứ. Lần này vô luận như thế nào, hắn nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ này. Sau khi sử dụng phù lục, tốc độ của Sở Giang được đẩy lên một mức độ cực kỳ đáng sợ. Dù vậy, hắn vẫn là phải hao tốn hơn hai giờ mới tìm được tung tích của cô gái kia.

- Ngươi vì sao phải đi theo ta?!

Giọng nói của cô gái kia rất lạnh, cho dù nhíu mày đều có vẻ đẹp vô cùng hấp dẫn. Uy áp vô hình rơi vào trên thân, Sở Giang cảm nhận được áp lực thực lớn. Thực lực của cô gái này vượt hơn xa mình. Nhưng cũng chính vì thế hy vọng nàng là Cửu Thiên Huyền Nữ càng lớn hơn.

Hắn trong bóng tối thông qua đồng hồ đeo tay Mộng Yểm, báo cáo tin tức cho Chủ Thần. Còn về việc đối phương là Cửu Thiên Huyền Nữ hay không thì phải xem vận mệnh của mình. Nếu như vận khí của mình tốt, như vậy Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểmliền là của mình.

Thấy Sở Giang mãi không trả lời, nữ tử lấy ra một thanh kiếm sắt rỉ, mũi kiếm chỉ về phía hắn:

- Nếu như câu trả lời của ngươi không để cho ta hài lòng, ta

không thể làm gì khác hơn là giết ngươi!

Cảm nhận được sát khí đến từ cô gái kia, trên trán của Sở Giang toát ra mồ hôi lạnh. Vào lúc này, lòng cầu sinh của hắn phát huy đến cực hạn.

- Ngay từ khi ta nhìn thấy nàng thì hình bóng của nàng đã khắc sâu ấn ký vào trong lòng của ta!
- Ta biết nếu như bản thân bỏ lỡ cơ hội lần này rồi thì nhất định sẽ hối hận cả đời!

Nói xong, hắn si ngốc nhìn nữ tử kia, bộ dáng như một kẻ rất si tình. Bộ dạng này hoàn toàn chính là bị nữ tử mê hoặc đến thần hồn điên đảo. Cho dù ai nhìn thấy loại tình huống này, cũng sẽ không sản sinh hoài nghi, bởi vì nữ tử xác thực nắm giữ năng lực mị hoặc chúng sinh.

Đáng tiếc, nghe xong câu trả lời của hắn, biểu cảm trên mặt của nữ tử lại càng lạnh lùng hơn:

- Ngươi thật sự nghĩ rằng ta là người ngu hay sao? MộngYểm Luân Hồi Giả!
- Ngươi không phải nghĩ ta là Cửu Thiên Huyền Nữ hay sao?

Chương 489: Đây đều là cạm bẫy đã an bài sẵn!

Biết rõ không gian Mộng Yểm, còn biết nhiệm vụ tìm kiếm Cửu Thiên Huyền Nữ, đây có thể nói rõ đối phương là người mình. Không nghĩ đến người hắn cho rằng là mục tiêu Cửu Thiên Huyền Nữ, cư nhiên đều là Mộng Yểm Luân Hồi Giả. Lẽ nào nàng chính là cuồng nhân đứng hàng trước ba kia hay sao?

Vẫn là kẻ biến thái đã hoàn thành qua hai mươi mốt lần thí luyện kia?

Không gian Mộng Yểm có lẽ sẽ để cho rất nhiều người tử vong, nhưng cũng sẽ cho rất nhiều người hy vọng thay đổi cuộc sống. Dù sao ở trong tận thế, bọn họ vốn là kẻ ở tầng dưới chót, ăn bữa hôm nay lo bữa mai. Mộng Yểm là cơ hội đánh vỡ gông xiềng của quy tắc về cấp bậc. Không biết bao nhiêu người ước mong có được cơ hội

này.

- Từ từ đã! Nếu như cô không phải là Cửu Thiên Huyền Nữ, vậy chúng ta có thể hợp tác không? Phần thưởng chia theo cống hiến như thế nào?

- Hừ!

Đáng tiếc, đáp lại hắn chính là một tiếng hừ lạnh của cô gái kia. Rõ ràng là đối phương không đồng ý với lời đề nghị của hắn.

Sở Giang ngẫm lại cũng hiểu được, thực lực của đối phương rõ ràng là hơn xa hắn, cần gì phải hợp tác để chia phần thưởng. Nhưng rõ ràng việc tìm kiếm này, nhiều người vẫn tốt hơn chứ? Đặc biệt là người nhanh nhạy như ta!

- Ngươi nên cảm thấy may mắn vì Chủ Thần đã hạ lệnh Mộng Yểm Luân Hồi Giả không được tự ý giết chóc.

Cô gái kia lạnh lùng nói một tiếng, sau đó quay người, chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, từ phía chân trời có ánh sáng màu vàng óng hoa lệ, có sức hút để người ta chú ý xuất hiện. Ánh sáng màu vàng hiện lên quá nhanh, trong nháy mắt đã rơi vào giữa vị trí của hai người. Người đến là một thanh niên vô cùng anh tuấn, mỗi một cái sợi tóc tựa như là đều đắm chìm trong ánh sáng màu vàng. Ánh mắt của Chu Dương đảo qua trên người Sở Giang một cái rồi rơi vào trên người cô gái kia.

- Xin chào, rất vinh hạnh có thể nhìn thấy nàng, Cửu Thiên Huyền Nữ!

???

Sở Giang hoàn toàn bối rối. Ấn ký Mộng Yểm trên người cô gái kia không làm giả được, hơn nữa còn biết rõ nhiệm vụ tìm kiếm Cửu Thiên Huyền Nữ cho nên thân phận Mộng Yểm Luân Hồi Giả là chắc chắn rồi.

Tình huống rốt cuộc là là như thế nào?!

Vốn tưởng rằng nàng không phải là Cửu Thiên Huyền Nữ, không nghĩ đến cư nhiên lại biến thành Cửu Thiên Huyền Nữ.

Sở Giang cảm thấy đầu mình to ra.

- Ta không hiểu ngươi đang nói gì?

- Ta chỉ là một Mộng Yểm Luân Hồi Giả!

Trong ánh mắt của nàng khi nhìn về Chu Dương lộ ra biểu cảm cảnh giác, thái độ so với lúc đối mặt cùng Sở Giang càng là khác nhau như giữa trời và vực.

- Ta không nghĩ đến ngươi cư nhiên ở ngay tại dưới mí mắt ta, quả nhiên là đứng ở sau đèn thì tối.

- Lúc trước rộng rãi quăng lưới, không nghĩ đến cư nhiên có một con cá lớn chạy đến trước mặt của ta!

- Đúng rồi, trò chơi mà ta sáng tạo thú vị chứ?

Sở Giang ngẩn ra, gia hỏa này quá cuồng vọng, lại dám nói không gian Mộng Yểm là do hắn chế tạo.

Biết là tán gái thì cần chém gió nhưng có chém cũng một vừa hai phải thôi chứ!

- Ngươi muốn tìm ta làm cái gì?

Cô gái trầm mặc hồi lâu, cuối cùng mới chậm rãi nói.

Những lời này xem như biểu lộ thân phận. Cô gái này xác thực là Cửu Thiên Huyền Nữ, người mà Chủ Thần của không gian Mộng Yểm muốn tìm!

Như vậy. . . Trên mặt của Sở Giang lộ ra biểu cảm mừng rỡ như điên. Sau một khắc, bên tai vang lên tiếng nhắc nhở lạnh như băng của Chủ Thần.

- Chúc mừng ngươi hoàn thành nhiệm vụ, thu được Mười triệu điểm tích phân Mộng Yểm!

Sở Giang sợ đến ngây người, đầu có chút mơ hồ. Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm cứ như vậy là tới được tay hay sao?!

Sở Giang đầu tỉnh táo lại, một khắc này mới hiểu được vì sao lúc trước khi hắn nói muốn liên hợp với cô gái này để đối phó Cửu Thiên Huyền Nữ, đối phương lại lạnh lùng từ chối như vậy.

Nguyên lai bởi vì nàng chính là Cửu Thiên Huyền Nữ!

- Ngươi có thể rời khỏi đây!

Sở Giang vểnh tai, còn muốn mặt dày nghe thêm một vài chuyện, nói không chừng sẽ có chuyện tốt đối với mình. Ai biết, một cơn cuồng phong thổi qua, Sở Giang đã biến mất.

Đến lúc lần nữa phục hồi tinh thần lại, Sở Giang phát hiện bản thân đã ở trong một rừng cây rậm rạp, cách đó không xa có một cái tiêu chí cùng chữ viết kỳ lạ. Đối với tiêu chí, Sở Giang lại quá là rõ ràng, nơi này rõ ràng chính là tiêu chí của làng lá trong Naruto. Mình lúc trước tại Chủ thế giới, làm sao chỉ chớp mắt liền tiến vào thí luyện?

Ai có thể nói cho ta đây là tình huống gì hay không?

- Chúc mừng ngươi phát động nhiệm vụ chính tuyến duy nhất trong Thế giới Naruto, giết chết Uchiha Madara, phần thưởng khi hoàn thành nhiệm vụ là Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm.

- Trừng phạt khi thất bại, khấu trừ Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm, điểm tích phân Mộng Yểm chưa tới sẽ bị xóa bỏ!

- ???

Tê dại con chim!

Làm sao lại bắt đầu thí luyện nhanh như vậy?

Lại nói, ngay cả thời gian mua trang bị, ta cũng không có. Còn nữa, Uchiha Madara chính là cường giả đứng đầu nhất, cho dù so với thần linh cũng chênh lệch không xa, há lại là tồn tại mà mình có thể đối phó hay sao?

Sở Giang một hồi gào thét bi thương. Đây đều là cạm bẫy đã an bài sẵn!

Rõ ràng chính là muốn khấu trừ Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm ta!

Mười triệu Điểm tích phân Mộng Yểm còn chưa tới tay được bao lâu, vậy mà giờ đã không có!

Quá hố!

Khoé miệng của Chu Dương nhếch lên tạo thành một nụ cười châm biếm.

Chỉ là một tiểu tử mà muốn thám thính bí mật hay sao? Không dễ vậy đâu, đây coi như là sự trừng phạt mà ngươi đáng phải nhận đi!

Ánh mắt không ngừng quan sát Cửu Thiên Huyền Nữ, trên mặt lộ ra biểu cảm hài lòng:

- Ta tìm cô với lý do rất đơn giản!
- Về sau cô sẽ đi theo ta!

Chu Dương không có che giấu mục đích của mình, nói ngay vào điểm chính.

Mà biểu cảm trên mặt của Cửu Thiên Huyền Nữ cũng không có gì thay đổi, tựa như là sớm có dự liệu đối với câu trả lời này.

- Ta không có hứng thú đối với ngươi!
- Vì thế, ta cự tuyệt ý tốt của ngươi!
- Ta rất yêu thích thế giới khác trong không gian Mộng Yểm, nếu như có thể, ta hy vọng có thể tiếp tục thám hiểm, vì thế, ta có thể bỏ ra thù lao.
- Tiên Giới vốn rất vô vị, hiếm thấy gặp phải vật thú vị như vậy, đương nhiên ta phải trải nghiệm một lần.
- Được, cô muốn thám hiểm cũng không thành vấn đề, Thế Giới Mộng Yểm bất cứ lúc nào cũng có thể rộng mở cửa chính với cô.

Chương 490: Chỗ bá đạo của không gian Mộng Yểm!

Sau khi kiến thức qua sự thần kỳ của không gian Mộng Yểm, Cửu Thiên Huyền Nữ hiểu rõ đây tuyệt đối không phải thủ bút của người bình thường, sợ rằng chỉ có Thánh Nhân mới có thể làm được. . . Không, sợ rằng Thánh Nhân đều khó xây dựng ra nhiều không gian hoàn thiện như thế. Cho dù đối phương không phải là Thánh Nhân, tuyệt đối cũng không kém nhiều.

Chu Dương cười lớn:

- Từ nay về sau cô có thể tùy tiện chơi đùa trong không gian Mộng Yểm!

Hắn không thèm để ý Cửu Thiên Huyền Nữ chạy mất. Nếu đã biết rõ

hình dạng của nàng, từ này về sau, trên trời dưới đất, vô luận nàng đi tới chỗ nào, cũng không thể chạy khỏi lòng bàn tay của mình. Bởi vì ấn ký Mộng Yểm không chỉ có là một cái ký hiệu. Chỉ cần trúng ấn ký Mộng Yểm, ngay cả phổ thông Thánh Nhân đều khó giãy giụa. Ngược lại thì Chu Dương có thể thông qua ấn ký Mộng Yểm để hàng lâm, thậm chí xóa bỏ Mộng Yểm Luân Hồi Giả.

Có thể nói, từ khi Cửu Thiên Huyền Nữ bước vào không gian Mộng Yểm thì mệnh của nàng đã không còn thuộc về bản thân nữa, mà là thuộc về Chu Dương.

Đây chính là chỗ bá đạo của không gian Mộng Yểm.

Chương 491: Đây là nhà của ta! Nào có chuyện khách nhân đuổi đi chủ nhân ! triệu tỷ năm quá dài, ta chỉ tranh hiện tại!

Tây Phương Nhị Thánh đã chết hay sao?

Cứ việc nàng đồng dạng không định gặp hai lão gia hỏa này, nhưng thực lực của bọn họ không ai không biết. Sau khi thành Thánh, được xưng vạn kiếp bất diệt, khó có thể vẫn lạc. Thánh Nhân làm sao lại chết đâu?

Còn nữa, Tổ Long, Phượng Tổ cùng Thủy Kỳ Lân làm sao sẽ trở thành nô lệ của người khác, kéo xe cho người?!

Đây quả thực là nói mơ giữa ban ngày. Huống chi, mỗi một vị Thánh Nhân đản sinh đều vô cùng khó khăn, thậm chí ngay cả thiên đạo đều tiến hành hạn chế. Đến niên đại hôm nay, thành Thánh chính là hy vọng xa vời, việc khó hơn lên trời. Từ khi Hồng Hoang ổn định đến bây giờ lại không có Thánh Nhân.

Công đức thành Thánh?

Đây là chuyện không thể nào làm được nữa.

Con đường thành Thánh giữa thiên địa dường như đã bị phong kín. Đột nhiên xuất hiện một người có thể chém Thánh Nhân như chém dưa thái rau, đổi thành ai cũng sẽ không tin tưởng. Loại chuyện này

không chỉ là một mình Cửu Thiên Huyền Nữ không tin, những người khác khi mới biết được tin tức này, thái độ cũng không khác biệt lắm với Cửu Thiên Huyền Nữ.

Khi truyền bá nhiều người, lại thêm thảm trạng của ba tộc Long, Phượng, Kỳ Lân cùng Tây Phương Giáo và Đạo Giáo tăng cường chèn ép đối với Tây Phương Giáo, không có một không chứng minh tính chân thực của chuyện này.

Tiêu diệt Tây Phương Nhị Thánh, nô dịch Tổ Long, Phượng Tổ cùng Thủy Kỳ Lân không phải là Chu Dương hay sao?

Đúng vậy!

Lúc trước, nàng suy đoán hắn có thực lực Thánh Nhân, là Thánh Nhân mới thăng cấp.

Thánh Nhân trên thế gian ít như vậy, đột nhiên xuất hiện một vị đã khó lường rồi. Hắn không chỉ có đánh vỡ thiên địa quy tắc của hiện tại, thành tựu Thánh Nhân, lại còn tiêu diệt hai vị Thánh Nhân, nô dịch ba vị Thánh Nhân làm thú cưỡi. Hắn cường đại hơn xa so với sự tưởng tượng của chính mình. Đây rốt cuộc là quái vật đi ra từ nơi nào!

Từ khi đắc đạo thành tiên đến nay, không biết đã có bao nhiêu năm, tâm tình của nàng chưa từng xuất hiện sự chập chờn kịch liệt như vậy, vô luận làm như thế nào cũng không tỉnh táo được.

- Đúng rồi, ta suýt nữa đã quên nói cho cô một việc, chuyện cô hạ phàm

chính là tin tức ta lấy được từ trong miệng của Nữ Oa đó.

- . . .

Chương 492: Hố Thiên Bồng Nguyên Soái!

Tây Phương Nhị Thánh trực tiếp bị giết, Tổ Long, Phượng Tổ, Thủy Kỳ Lân thành vật kéo xe, một điểm này đủ để chứng minh thực lực của Chu Dương đáng sợ. Lẽ nào bản thân phải báo cáo lên cấp trên, nhờ Thiên Đế giúp đỡ hay sao?

Nhưng mà Thiên Đế nhìn thấy Chu Dương tựa như là chuột gặp mèo

vậy, đừng nói ra mặt cho mình, trốn còn không kịp. Nàng còn từ bên trong miệng hậu nhân của Nữ Oa nghe được tin tức ngầm. Đạo gia Tam Thánh cùng Hồng Quân cũng từng bị thua thiệt dưới tay Chu Dương. Ngay cả mấy vị Thánh Nhân đỉnh cao nhất, cổ xưa nhất đều không làm gì được Chu Dương, trên thế giới lại không người nào có thể áp chế hắn rồi.

- Ta chỉ là chỉ đùa với ngươi mà thôi, không phải sợ!

- Đúng rồi, nhớ đúng hạn bước vào không gian Mộng Yểm, quy tắc trong không gian Mộng Yểm không phải là ăn chay, một khi trong ba ngày không có đúng hạn tiến hành thí luyện, sẽ bị xóa bỏ.

Chu Dương nhìn thấy Cửu Thiên Huyền Nữ vẫn như cũ là một bộ dáng sợ ngây người, cười và nhắc nhở nàng. Biểu cảm trên mặt Cửu Thiên Huyền Nữ trở nên mê mang.

Tiếp theo nên làm gì?

Thực lực của gia hỏa này cường đại, thế gian không có ai có thể áp chế hắn rồi. Lão gia hỏa Thiên Đế kia đã từng đánh chủ ý lên nàng, cuối cùng vẫn bị nàng mời tới Tây Vương Mẫu mạnh mẽ sửa chữa một trận. Thiên Đế ít nhất còn có biện pháp khắc chế, còn Chu Dương này thì thật sự không có. . . Lẽ nào phải tìm Nữ Oa, để cho nàng tới dọa phục Chu Dương. Kết quả vừa vặn ngược lại. Nữ Oa mới là phương yếu thế nhất.

Huống chi, nàng không có quên lúc trước Chu Dương đã nói qua, tin tức của mình chính là Nữ Oa tiết lộ cho hắn.

Cửu Thiên Huyền Nữ đi đi, chẳng biết lúc nào đã tới một bên Cửu Thiên Ngân Hà.

Chương 493: Ngại ngùng, ngươi lạnh

- Ngươi lại dám phá hư chân thân của ta!

- Ngươi rất kiêu ngạo, không coi ai ra gì phải không?! Ăn một cào của lão trư!

Trư Bát Giới móc ra Cửu Xỉ Đinh Ba, tiện tay quơ múa, đánh về phía

Chu Dương. Hắn cố ý tránh ra phân thân của Cửu Thiên Huyền Nữ, nhưng hạ tử thủ với Chu Dương. Cửu Thiên Huyền Nữ xinh đẹp như vậy, phân thân cũng rất đẹp, ta có thể đánh hay sao?

Dĩ nhiên là chỉ có thể bỏ qua!

Đến lúc giải quyết xong tên mặt trắng nhỏ này, nói không chừng còn có thể trải nghiệm một lần.

- Hắn đúng là Cửu Thiên Huyền Nữ để cho ngươi tới đi!
- Xem ra lúc trước, các ngươi có thù hận rất lớn đó!
- Cho nên nàng muốn để cho ngươi chết!

Chu Dương giơ tay lên, một tay ngăn Cửu Xỉ Đinh Ba ở trước mặt. Đinh Ba sắc nhọn lại không có cách nào đâm thủng lòng bàn tay của Chu Dương. Ngược lại thì khi ngón tay của Chu Dương phát lực, Cửu Xỉ Đinh Ba bắt đầu biến dạng.

Điều này sao có thể?!

Tròng mắt của Trư Bát Giới suýt chút nữa thì lòi ra từ trong hốc mắt. Cửu Xỉ Đinh Ba chính là binh khí cấp bậc Thần Thoại đứng đầu, so với Định Hải Thần Châm trong tay Tôn Hầu Tử cũng không kém quá nhiều, làm sao lại có thể bị thằng mặt trắng nhỏ này bóp đến biến dạng?

Trư Bát Giới không chút nghĩ ngợi, vội vàng thu hồi Cửu Xỉ Đinh Ba, nhưng mà. . .

Răng rắc một tiếng, Cửu Xỉ Đinh Ba vỡ thành vô số mảnh vụn.

Cửu Xỉ Đinh Ba phá hủy. . .

Nhìn thấy cảnh tượng này, trong lòng của Trư Bát Giới cũng không tức giận, ngược lại là có chút sợ hãi.

Lúc này, hắn mới nhớ tới lúc vừa mới nhìn thấy Chu Dương thì đối phương đã nói. ‘Nàng nhất định có thù hận với ngươi, cho nên cho nàng muốn để cho ngươi chết!’

Tiện tay có thể hủy diệt binh khí cấp bậc Thần Thoại, đây tuyệt đối không phải là chuyện người bình thường có thể làm được. Thực lực của tên mặt trắng nhỏ này quá mạnh mẽ!

Không, đây cũng không phải là mạnh thông thường, chỉ có cảnh giới

Đại La KimTiên trở lên mới có thể tư cách phá hoại Cửu Xỉ Đinh Ba. Mà trừ phi tu hành công pháp đặc thù, nếu không Đại La Kim Tiên cũng không thể nào làm được.

Chú ý tới biểu tình của mấy cô gái đứng phía sau, Trư Bát Giới không biết nghĩ tới điều gì, đầu đổ mồ hôi lạnh.

- Ngài không phải là Diệt Thánh Giả đi. . .

Nghĩ tới chuyện đáng sợ này, Trư Bát Giới không thể duy trì bình tĩnh. Tuy rằng hắn mở miệng hỏi như vậy, nhưng trong lòng đang mong muốn Chu Dương lên tiếng phủ nhận. Nếu như đối phương không phải Diệt Thánh Giả,bản thân lấy chỗ dựa ra thì còn có cơ hội sống sót. Dù sao bối cảnh của mình không nhỏ, không chỉ có Đấu Chiến Thắng Phật là đại sư huynh, ngay cả Thiên Đế cũng phải cấp mình 3 phần tình mọn. Nếu như không phải hoài niệm làm Thủy Quân Đại Tướng, còn có Hằng Nga muội muội, hắn cũng sẽ không trở lại Thiên Đình, làm Thiên Bồng Nguyên Soái. Chỉ là lần này tựa hồ bị Cửu Thiên Huyền Nữ gài bẫy, ngu ngốc đá trúng tấm sắt rồi.

- Ngươi biết ta ư?
- Hôm nay xem như vận khí của ngươi không tốt!
- Không!
- Ngươi không thể giết ta!
- Sau lưng ta còn có Đấu Chiến Thắng Phật. . .
- Ngươi tựa hồ quên, ta đã làm thịt Tây Phương Nhị Thánh!
- Đấu Chiến Thắng Phật mạnh hơn nữa, còn có thể mạnh hơn Tây Phương Nhị Thánh hay sao?
- Tối đa chỉ có thực lực Chuẩn Thánh, thậm chí có lẽ còn chưa! Hắn lại có tư cách gì báo thù cho ngươi!

Nghe được câu này, biểu cảm trên mặt của Trư Bát Giới giống như cha mẹ chết. Hắn vung ống tay áo, thả ra một cơn gió màu đen, dùng để mê hoặc Chu Dương, rồi bỏ chạy về một hướng khác.

[Keng, phát động Thần Chi Lược Đoạt thành công, chúc mừng túc chủ thu được 1000 năm tuổi thọ.]

[Keng, phát động Thần Chi Lược Đoạt thành công, chúc mừng túc chủ thu được một nghìn điểm sức mạnh.]

[Keng, phát động Thần Chi Lược Đoạt thành công, chúc mừng túc chủ thu được một nghìn điểm thể chất.]

[Keng, phát động Thần Chi Lược Đoạt thành công, chúc mừng túc chủ thu được một nghìn điểm nhanh nhẹn.]

[Keng, phát động Thần Chi Lược Đoạt thành công, chúc mừng túc chủ thu được một nghìn điểm tinh thần.]

[Keng, phát động Thần Chi Lược Đoạt thành công, chúc mừng túc chủ thu được Thiên Cương Tam Thập Lục Biến.]

Thật là nghèo!

Cướp được quá ít đồ!

Chỉ có điều chân con muỗi cũng là thịt, Chu Dương đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Chu Dương búng ngón tay, một vệt sáng lướt đi, bắn trúng Trư Bát Giới đang chạy trốn.

Ầm!

Thân thể của Trư Bát Giới bị vệt sáng kia đánh xuyên. Hắn từ trên trời cao rơi xuống, biến thành một xác lợn chết khổng lồ, to mấy ngàn thước đập ầm ầm ở mặt đất, lưu lại 1 cái hố cực lớn.

Đúng lúc này, Chu Dương vỗ đầu một cái:

- Vừa mới giết đến thoải mái, quên một chuyện vô cùng trọng yếu!
- Còn chưa kịp hỏi hắn đường đến Quảng Hàn Cung phải đi như thế nào?

Chương 494: Tặng ngươi một tấm thẻ người tốt

“Tuy rằng thân phận không được xán lạn, nhưng tương lai lại có rất nhiều lợi ích!”

Bên trong cung Quảng Hàn, hai nữ nhân tụ lại, ăn bánh ngọt, thoải mái tám chuyện.

Hai người vốn dĩ đang trò chuyện rất vui vẻ, không ngờ đối phương lại nói đến đề tài này, sắc mặt phút chốc trở nên khó coi.

“Chắc ngươi là người Thiên Đế tìm đến để thuyết phục ta chứ gì!”

“Gần đây công việc của ta rất bận rộn, sau này nếu không có chuyện gì thì đừng đến quấy rầy ta, tiễn khách!” Nàng lạnh lùng hạ lệnh đuổi khách.

Không chỉ là có ý đuổi khách, trong lời nói còn bao gồm ý đoạn tuyệt qua lại với đối phương.

Có thể thấy được, thái độ vô cùng dứt khoát.

“Tính khí ngươi vẫn bướng bỉnh như vậy!”

“Thế nào rồi cũng phải ở trong cung Quảng Hàn một mình cả đời cho coi!”

Cuối cùng Nữ Tiên nhìn vào khuôn mặt ấy, vẻ ghen ghét hiện ra trong mắt, nhanh chóng rời đi.

“Ngươi dám sỉ nhục Quảng Hàn tiên tử!”

“Từ bây giờ trở đi ở đây không hoan nghênh ngươi! Nếu lại để cho ta gặp được ngươi lần nữa, ta sẽ dùng búa trong tay bổ ngươi làm đôi!” Ngô Cương đang chặt cây nguyệt quế, nghe thấy lời này, cầm búa bước nhanh tới.

Bị bộ dáng hung thần sát ác này dọa đến kinh vía, hắn liền vội vã đẩy nhanh bước chân, chạy mất về phía xa.

“Hừ! Lần sau đừng để cho ta nhìn thấy ngươi!”

“Nếu ta lại nghe được ngươi nói xấu Quảng Hàn tiên tử, đừng trách ta không khách khí!”

Ngô Cương hừ lạnh một tiếng, cầm búa đi về phía trước mấy bước, âm lượng giọng nói tăng lên mấy phần, hình như không phải nói cho Tiên nữ nghe, mà là đang đặc biệt nói cho Hằng Nga nghe.

“Cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga! Ngươi cũng không soi lại gương đi, nàng có thể để ý đến ngươi chắc!”

“Chư thiên vạn giới không biết có bao nhiêu người đàn ông đã bày tỏ với nàng, không nói xa xôi, Thiên Đế của Nam Thiên Lý là người ngươi có thể so sánh hay sao!”

Ngô Cương giận không chỉ vì một chuyện, cầm chặt búa vọt tới phía Nữ Tiên.

Nữ Tiên bị hắn làm cho sợ hãi mặt cắt không còn giọt máu, vội vã bay về phía xa chạy mất.

Nhìn thấy Ngô Cương đuổi theo nữa thì lại tiếp tục nói: "Thứ quỷ nghèo như ngươi, đời này cũng đừng nghĩ mình sẽ xứng với nàng!"

"Khoảng cách xa nhất thế gian không phải khoảng cách giữa sống và chết, mà là ngươi yêu nàng, nàng lại cố tình làm như không thấy!"

"Cho dù ngươi ở gần nàng nhất thì sao chứ? Gần chùa cũng đừng hòng gọi bụt bằng anh, chỉ có ôm một bụng tức giận mà thôi!"

"Ngươi cho rằng Cảnh Thành không biết ngươi thích nàng ấy sao? Nàng không thèm để ý đến ngươi thì có!"

"Cho dù ngươi có thể hiện ra mặt cả trăm lần, nàng cũng không cảm động chút nào đâu!"

"Thế giới loài người có một danh ngôn rất chí lý, chó thì đến cuối cùng cũng chẳng có gì cả!" Tiên dường như được khai quang, lời nói vô cùng ác độc, đâm vào lòng người.

Ngô Cương giận đến đỏ mắt, cầm chặt búa trong tay, dùng thần thông xông thẳng về phía Tiên.

"Hôm nay mà không làm thịt được ngươi, thì ta theo họ ngươi luôn!"

Nói những lời như vậy có thể thấy được Ngô Cương đã hạ quyết tâm phải giết! Vô số ánh sáng như ánh đao tuyết, chớp mắt đã ập đến, tạo thành một tấm Tử vong chi võng.

Nữ Tiên cũng chỉ có miệng là lợi hại, sức chiến đấu lại chẳng ra gì, làm sao so được với Ngô Cương trước giờ toàn chặt cây kia.

Có thể thấy khi sắp bị chặt đầu tại chỗ, từ bên trong cung Quảng Hàn bay ra một sợi dây tơ, cuốn lấy búa của Ngô Cương, cứu Tiên một mạng.

"Tha cho người khác là tha cho chính mình!"

"Giết nàng, chỉ khiến ngươi bị trừng phạt nặng hơn thôi."

"Ta không đành lòng để ngươi vì chuyện này mà bị trừng phạt."

Ngô Cương nghe được câu này, cho dù cứng rắn đến đâu cũng hóa thành mềm nhũn.

Hắn nhìn thấy Hằng Nga áo trắng tung bay trong gió mà đến, ánh mắt lập tức ngây dại.

“Ta nghe lời ngươi!”

“Hôm nay coi như ngươi gặp may!”

“Cút đi cho ta, đừng để cho ta nhìn thấy ngươi lần nữa, lần sau, ngươi sẽ không hên như vậy đâu!”

Nữ Tiên hừ một tiếng: “Tin rằng ngươi cũng không dám!”

“Đừng hòng hù dọa ta, ta cũng không phải người nhát gan!”

“Sau lưng ta có người chống lưng, ngươi động đến một đầu ngón tay ta thử xem!”

Nhìn thấy nàng đến, Nữ Tiên trong nháy mắt tự tin hơn hẳn.

Nàng cho rằng Ngô Cương không dám động thủ trước mặt Hằng Nga.

Nhất là sau đã nói, hắn càng không dám nghịch ý.

Trung hậu thành thật nghe lời như vậy, giống như là một con chó, có nữ nhân nào sẽ cảm thấy hứng thú chứ? Đến cả nàng còn không thèm nhìn đến Ngô Cương.

Ngô Cương tức đến xanh mét mặt mày, gân xanh nổi lên đầy trên trán.

Nữ Tiên này quá ác độc, cố nhẫn nhịn thêm chút nữa, hắn mới miễn cưỡng đè xuống cơn giận này.

“Lẽ nào ngươi không nên biết khó mà lui sao?”

Chu Dương cười xuất hiện ở giữa hai người, hướng về phía Hằng Nga chào một cái.

Tay cầm búa, trả lại cho người trông cửa cung Quảng Hàn, không phải Ngô Cương thì là ai? Đối với con cẩu này, Chu Dương tất nhiên cũng sẽ không nể mặt hắn.

“Yên tâm, chỉ cần có ta ở đây, tuyệt đối sẽ không để cho hắn đụng tới một cọng tóc của nàng!”

Ngô Cương nhảy một cái ngăn ở trước mặt nàng, búa nắm trong tay, chỉ cần Chu Dương dám bước vào nửa bước, hắn sẽ không chút do dự cho một búa.

“Ngươi mà cũng xứng làm sứ giả bảo vệ hoa?”

“Ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Ngô Cương lập tức phẫn nộ, hắn giận dữ gầm lên một tiếng: “Ta lại muốn xem thử ngươi có bản lãnh gì, mà dám lớn lối như vậy...”

Trong nháy mắt Ngô Cương biến thành một chấm đen nhỏ biến mất tại phía chân trời, ít nhất cũng bị Chu Dương một đòn đánh ra bên ngoài mấy ngàn dặm.

Cũng bởi vì Ngô Cương không phạm sai lầm gì lớn, giữa hai người cũng không có ân oán gì, bằng không, một đòn lúc nãy, hắn chắc chắn không còn tính mạng.

“Được rồi, bây giờ không có người ngoài quấy rầy, chúng ta có thể trò chuyện tử tế chưa?”

Nàng thở sâu một hơi, hiểu rõ người trước mắt không phải là người nàng có thể ngăn cản.

Nàng âm thầm lấy một lá bùa hộ thân, gật đầu nói: “Không biết ngươi tìm ta có chuyện gì?”

Lụa trắng quanh thân nàng không ngừng bay lượn, tạo thành một lớp phòng ngự.

“Có nhất thiết phải làm vậy không? Nhìn ta trông có vẻ giống như người xấu sao?”

Chu Dương cười hì hì nói.

Khuôn mặt nàng như sương băng, giọng nói càng ngày càng lạnh lẽo, khiến cho người khác cảm giác mọi thứ dường như bị đóng băng.

“Ta khuyên ngươi lập tức rời khỏi đây! Ta đã thông báo với Thiên Đình, nếu như ngươi vẫn còn không đi, sẽ không còn cơ hội rời khỏi!”

Chương 495: Thỏ Thố dễ thương như vậy, tất nhiên phải đem kho rồi

“Được thôi! Cứ để cho bọn họ tới!”

Ánh mắt Chu Dương đánh giá chung quanh, không nhìn thấy tung tích của Ngọc, việc này khiến hắn nghi ngờ một lúc, nàng và Ngọc không phải như hình với bóng sao?

“Ngươi muốn làm gì?” Nàng đang chuẩn bị đóng cửa, nghe thấy lời của Chu Dương, trong mắt thoáng qua vẻ cảnh giác.

“Thố Lạt đáng yêu như vậy, đương nhiên là muốn đem kho rồi!”

Dù nói như vậy, nhưng Chu Dương chắc chắn sẽ không đành lòng làm như thế.

Bản thân không nỡ! Ấn tượng khắc sâu, cả đời đều không thể quên được.

Đây là cửa ải thứ nhất.

Phần lớn đàn ông đều thất bại ở cửa ải này.

Nói chuyện chưa tới ba câu, đối phương muốn bỏ đi, ngươi muốn cho thấy vẻ phong độ lịch sự, đương nhiên phải khoác lác rồi.

Lại có ai mà nhớ một nam nhân nói chuyện với mình không quá ba câu? Hay là ngươi chỉ trông mong như vậy là đã có thể bước vào trái tim của nàng? Cho dù ngươi cố gắng thêm mấy lần nữa, kết quả cũng sẽ không thể có biến chuyển quá lớn.

Chầm chậm thì sao?

Dùng chân tình để cảm hóa nàng? Có tác dụng không? Ngô Cương chính là tấm gương rõ nhất.

Ngươi cho rằng trên thế gian chỉ có mỗi mình Ngô Cương si tình như vậy đối với nàng thôi sao? Kết quả của bọn họ vẫn thất bại! Đương nhiên, quan trọng nhất chính là Chu Dương sẽ không làm một con cẩu như thế.

“Quảng Hàn tiên tử, ngươi không sao chứ!”

Bên ngoài truyền đến những tiếng kêu gào, giọng nói dẫn đầu chính là Ngô Cương.

Nàng làm như vậy cũng là có nỗi khổ tâm bất đắc dĩ trong lòng.

Nói thật lòng, nàng bị giam cầm tại cung Quảng Hàn, không được rời khỏi đây.

Tuy chỉ là sai lầm nhỏ, không đến mức náo động tới Thiên đình.

Lần này nàng bảo vệ hắn, hắn giúp mình tìm ra Ngọc, giao dịch này rất công bằng.

Nếu đổi thành tiên nhân khác, mười phần thì có tám chín phần là phải nợ một ân tình.

Nợ ân tình chưa bao giờ là điều Hằng Nga mong muốn.

Dù sao thì số lần Ngọc lén đi ra ngoài quá nhiều, lần nào cũng phải tìm người giúp đỡ, nàng lại nợ thêm bao nhiêu ân tình.

n tình nợ nhiều rồi, cuối cùng sẽ không tránh khỏi dây dưa.

“Hằng Nga, ngươi không sao chứ!”

“Tên khốn kia không làm gì ngươi chứ?”

“Quảng Hàn tiên tử xin yên tâm, chúng ta nhất định sẽ đòi lại lẽ phải cho ngươi, cam đoan không để cho kẻ ác chạy mất!”

“Người này lại dám làm chuyện xấu trên địa bàn Thiên giới chúng ta, đúng là không coi chúng ta ra gì!”

Giọng nói của Lý Tịnh và Na Tra đồng thời truyền đến, trong giọng nói tràn ngập phẫn nộ.

“Không sao, kẻ xấu xa kia đã đi rồi.” Hằng Nga đưa một ánh mắt ra hiệu không cần lên tiếng cho Chu Dương, sau đó lớn tiếng nói cho người phía bên ngoài nghe.

Nghe thấy Hằng Nga không có chuyện gì, tiên nhân của Thiên Đình thở dài một hơi nhẹ nhõm.

Nhất là Ngô Cương, hắn thở dài:” Hằng Nga tiên tử, ngươi không bị thương chứ?”

“Ta không sao, tất cả mọi người giải tán đi!”

Nàng hướng về phía bên ngoài hờ hững nói.

Lý Tịnh cùng Na Tra và mọi người ở Thiên Đình nghe được câu này, gật đầu một cái, rồi dẫn thiên binh đi khỏi.

Chỉ có Ngô Cương không yên tâm, hướng về phía bên trong hỏi lớn: “Quảng Hàn tiên tử, có thể ra gặp ta một chút không?”

“Không nhìn thấy ngươi, ta không yên tâm!”

“Nếu ngươi không bị lưu manh bắt cóc, xin ngươi ra gặp một lần!”

Lý Tịnh và Na Tra nghe được câu này, cũng không đi nữa, yên lặng đứng đợi.

Xác nhận một chút cũng không sao, nếu không lỡ như thật sự xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bọn họ khó mà chối tội.

“Ngươi ở yên trong này cho ta, tìm một chỗ ẩn núp đi!” Nàng dùng truyền âm, nói với Chu Dương.

Nàng nói xong, mở ra một khe hẹp ở cửa, nhẹ nhàng đi ra ngoài.

“Ta không sao, mọi người không cần lo lắng!” Lý Tịnh lấy Kính Chiếu Yêu ra, chiếu về phía Hằng Nga, tất cả bình thường.

Hắn quay đầu nói với Ngô Cương:

“Tất cả đều bình thường.”

Ánh mắt Ngô Cương lộ ra ý cảm kích, hắn quay về phía ba người Lý Tịnh, Na Tra cảm ơn: “Cám ơn các ngươi đã ra tay giúp đỡ, Ngô Cương không bao giờ quên.”

Lý Tịnh, Na Tra và mọi người đều cảm thấy rất quái dị.

Bọn họ đã biết từ sớm Ngô Cương vô cùng si mê Hằng Nga, có điều không nghĩ đến hắn lại ngu xuẩn tới mức này.

Nhưng mà, dựa vào năng lực của hắn, cả đời này chắc chắn hắn cũng không thể có được Hằng Nga.

Si tình? Si tình là có thể khiến người ta thích ngươi sao? Không, si tình nhiều nhất cũng chỉ khiến ngươi làm hiệp sĩ đổ vỏ cho người ta mà thôi.

Muốn làm người khác cảm động? Hơi hoang tưởng rồi.

Tình yêu chân chính trước giờ đều không phải xuất phát từ cảm động.

“Mắc mớ gì tới ngươi?”

Tất cả mọi người đều sợ ngây người, quả thực không dám tin vào hai mắt của mình.

Rốt cuộc giữa hai người này đã xảy ra chuyện gì? Mọi người có cảm giác bị lật đổ hoàn toàn .

Ánh mắt Lý Tịnh, Na Tra và các tiên nhân nhìn về nàng hoàn toàn thay đổi, vỡ mộng với thần tượng.

“Tên khốn nhà ngươi, ai cho ngươi ra ngoài?”

“Ta không phải đã nói là ở yên bên trong sao?”

Cảm nhận được ánh mắt của mọi người đang nhìn mình, Hằng Nga không nhịn được cảm giác thấy bị thiệt thòi.

“Đúng là miệng chó không thể mọc ngà voi!”

Chu Dương hừ một tiếng khinh bỉ, bước đến trước mặt Ngô Cương, vả mạnh hai cái tát vào mặt hắn.

Mấy chục cái răng bay ra ngoài, nháy mắt hai bên gò má Ngô Cương sưng lên như một cái đầu heo.

“Hai cái tát này coi như là lợi nhuận!”

Ngô Cương hầu như tức điên lên, tên này quá ác độc!

“Ta muốn giết ngươi!” Ngô Cương muốn đánh trả, nhưng mà, bản thân lại chỉ có thể đứng tại chỗ, không cách nào nhúc nhích.

Tại sao lại như vậy? Trong lòng Ngô Cương kinh hãi muốn chết.

Tốt cuộc ta bị làm sao? Vì sao không thể nhúc nhích? Lửa giận trong mắt Ngô Cương phun trào, hắn đã không thể chỉ huy thân thể mình được nữa.

“Đừng dùng ánh mắt này nhìn ta!”

“Muốn đánh ta, đánh đi!”

“Ta đưa mặt cho ngươi đánh nè! Có gan thì đánh đi!” Nói xong, Chu Dương thật sự đưa mặt đến trước mặt Ngô Cương, dáng vẻ khiêu khích ngươi mau đến đánh ta đi.

Dáng vẻ đó quả thực không có ai có thể nhịn được! Huống chi, còn đưa mặt đến trước Ngô Cương, đừng nói Ngô Cương, ngay cả Hằng Nga nhìn thấy còn muốn đi qua thay Ngô Cương giáo huấn Chu Dương một trận.

Tên khốn đáng chết này! Chỉ một câu nói là đã hoàn toàn hủy đi sự trong sạch của mình! Sau này, còn mặt mũi nào gặp người ta đây! Đương nhiên, phần lớn thời gian đều sẽ không gặp ai cả...

Ngô Cương rất muốn động thủ, đời hắn cho tới giờ chưa từng thù hận người nào như vậy.

Chu Dương rất vinh hạnh trở thành người đầu tiên.

Thậm chí còn vượt qua cả Tiên đã từng chế giễu hắn trước đây.

Lời của Tiên kia tuy rằng rất đáng ghét, nhưng nhiều nhất cũng chỉ khiến cho hắn tức giận một chút, nhưng vẫn có thể hồi phục lại, giữ lại thái độ trung thành.

Chu Dương thì hay lắm, trực tiếp đạp đổ mâm của hắn, sau này sao có thể thêm được? Ai có thể nhịn được chứ?

Hắn muốn động thủ với Chu Dương, nhưng chẳng biết tại sao, bản thân lại bị cố định tại chỗ, không cách nào nhúc nhích, một đầu ngón tay còn không động đậy được, nói gì tới đánh người.

Ngô Cương chỉ có thể sử dụng cách cuối cùng: Trừng mắt nhìn người ta!

“Ta rất thích cái dáng vẻ muốn đánh người mà lại không thể làm gì của ngươi.”

Chu Dương giễu cợt nói về phía Ngô Cương.

“Phiền mấy vị tiên nhân Thiên Đình này bắt hắn lại, phải trái thế nào, Thiên Đế tự có phán quyết!”

Lý Tịnh và Na Tra gật đầu đồng ý: “Các ngươi đều có lý, vậy thì cùng chúng ta đến gặp Thiên Đế, tin rằng Thiên Đế chắc chắn sẽ cho hai người một câu trả lời hợp lý!”

Chu Dương nghe được câu này không nén nổi cười rộ lên, không biết

Thiên Đế nhìn thấy mình rồi sẽ có vẻ mặt gì?

Hắn rất kỳ vọng!

Chương 496: Tại sao là tên sát tinh này?

Tâm trạng của Thiên Đế không tồi, hắn vừa thoát khỏi ác ma kia.

Mấy ngày nay hắn không nghe được tin tức gì về ác ma kia, đây đúng là việc vui lớn của đời người.

Hy vọng tên này về lâu về dài cũng đừng xuất hiện.

Đều đã là người vượt qua thánh nhân, đáng lý không nên tiếp tục cùng chúng ta chơi đùa như vậy.

Cứ giống như Hồng Quân, tìm một chỗ để dưỡng lão thật tốt biết bao.

“Chuyện này ngươi làm rất tốt, ta sẽ nhớ kỹ ở trong lòng, tất nhiên sẽ không thiếu lợi ích cho ngươi.”

“Ừm, ngươi bây giờ đi đến bảo khố nhận một kiện linh bảo, coi như đó là phần thưởng của ngươi!”

Thiên Đế phất tay ý bảo người này lui ra.

“Đa tạ Thiên Đế ban thưởng hậu hĩnh!”

“Gặp qua Thiên Đế bệ hạ! Lòng ta cũng rất mừng!”

“Ta sẽ không bạc đãi ngươi! Ta hứa nhất định sẽ khiến cho bọn hắn nhận được sự đền đáp hậu hĩnh!”

Giống như đã sớm biết vận mệnh kế tiếp của mình, hắn lặng thinh không nói gì.

Bản thân không phải là không nghĩ tới việc phản kháng, nhưng đây là vận mệnh của mình.

Tất cả sớm đã đâu vào đấy rồi.

“Mọi chuyện xin nhờ Thiên Đế sắp đặt!

Hắn cúi đầu, im lặng không nói gì.

“Rất tốt!”

Lúc này, tầng phòng thủ kết giới ở ngoài cùng bắt đầu dao động, hiển nhiên bên ngoài có người muốn vào.

m thanh vang vọng xuyên thấu qua kết giới truyền vào: “Thiên Đế đại nhân, có chuyện quan trọng đặc biệt tới bẩm báo!”

Thiên Đế tâm trạng khó chịu, lạnh lùng đáp lại: “Ta không muốn một ai quấy rầy ta!”

Thiên Đình căn bản không có chuyện lớn gì, cho dù có vài chuyện linh tinh cũng không đáng để ý.

Chẳng lẽ con khỉ họ Tôn kia lại tới đại náo thiên cung rồi hay sao?

Hắn không phải Ngọc Đế vô tích sự, nhưng nếu con khỉ họ Tôn dám đến, thì cho dù sau lưng hắn ta là Bồ tát Chuẩn Đề cũng không được.

Như Lai đến thì sao?

Hắn ta không có đủ tư cách đó!

“Thiên Đế đại nhân, đây thật sự là chuyện lớn đấy! Xin mời ngài ra đây mà nhìn xem.”

Tên thuộc hạ hiểu quá rõ tính tình của vị Thiên Đế đại nhân này, nên mới cố ý nói bổ sung.

Nếu là việc cỏn con bình thường, hắn tuyệt đối không dám lại đây quấy rầy Thiên Đế, nhưng hiện tại chuyện này nếu không xử lý tốt, thì sẽ càng làm ồn ào càng lớn chuyện.

Chuyện này quá đáng sợ rồi, nó đêm đến chấn động còn vượt xa sự kiện Tôn Ngộ Không đại náo thiên cung năm nọ.

“Ồ, xem ra đây là chuyện lớn đây, tạm thời nói ra nghe xem!”

Thiên Đế nghe xong ngược lại có mấy phần hứng thú, hắn biết rõ nếu không phải chuyện lớn gì quan trọng, đám thuộc hạ nhất định sẽ không kiên trì như thế.

Xem ra chuyện này thật không nhỏ đâu.

“Xảy ra chuyện với người khác rồi...”

“Cái gì?”

Thiên Đế vừa nghe mấy lời này hoàn toàn ngây người, thậm chí còn lặng người một lúc, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại.

“Đáng chết! Ngươi tốt nhất là không gạt ta!”

Phá vỡ kết giới, Thiên Đế nổi giận đùng đùng đi từ bên trong đi ra.

Thiên Đế làm sao không tức giận cơ chứ!

Suy cho cùng hắn cũng là kẻ yêu thích Hằng Nga trung thành, thỉnh thoảng cho người lén qua đó thuyết phục.

Tuy rằng vô số lần đều thất bại, nhưng tóm lại thì vẫn còn có hy vọng.

Có một tấm gương như hắn, hắn tin rằng chói mắt cũng không sao, nhưng sẽ không coi trọng sự bình thường.

Dù sao ở trên thế giới này còn có mấy người có thể so tôn quý với Thiên Đế cơ chứ? Hắn là chúa tể của vạn giới, có thực lực cấp thánh nhân, là nam nhân thống trị Chư Thiên Vạn Giới!

Hôm nay nghe được tin tức này, lại khiến hắn có cảm giác hoang mang. Ai lại không biết sống chết như vậy chứ! Trong lòng Thiên Đế hạ quyết tâm, nhất định phải khiến cho tên nam nhân cái này không biết sống chết này biết tay.

“Đúng rồi, luật trời đâu? Ta phải dạy dỗ hắn tới chết!”

“Giống như Thiên Bồng Nguyên Soái đầu heo năm đó!”

Đương nhiên vị Thiên Bồng Nguyên Soái cũng chính vì nguyên nhân này mà bị đuổi xuống phàm trần, hơn nữa còn đầu thai thành heo.

Đối với người này hắn muốn trị gấp đôi, không, phải gấp mười lần!

Thiên Đế sắc mặt chùng xuống, nhóc con, ta đây chẳng lẽ không chơi chết được ngươi sao!

Nếu không phải hắn để ý thân phận của mình, thì hắn thật sự muốn tự mình ra tay.

Hay là mình can thiệp vào tuyến thời gian, điều chỉnh đống lộn xộn này, khiến cho tất cả trở lại quỹ đạo của nó?

Thiên Đế thầm nghĩ, thậm chí còn tính toán trước tiên phải đem cái này nguy hiểm này bóp chết từ trong trứng.

Thân là thánh nhân, hắn có khả năng xuyên qua thời gian không gian.

Nhưng bởi vì quy định của Chư Thánh, không ai dám phá hỏng quy củ.

Đương nhiên, chỉ cần ngươi có thể che giấu được, không bị người phát giác thì có thể lén làm.

“Dẫn ta qua đó xem!” Thiên Đế thoắt cái đi như gió, nháy mắt đi tới Lăng Tiêu Bảo Điện.

Trong điện vị trí trung tâm chính là nhân vật chính kia.

Vây quanh nơi này ở phía xa xa là chúng tiên đang hóng chuyện.

Không ít người mang vẻ mặt đưa đám, một bộ dáng thất hồn lạc phách.

“Thật là to gan, lại dám không xem luật trời ra gì.”

Thiên Đế luôn miệng mắng mỏ, hiển nhiên rất tức giận.

Khi hắn nhìn về phía người đàn ông ở trong sân thì hai mắt trợn tròn lên.

Giống như bị tạt một chậu nước lạnh lên đầu vậy.

Tại sao lại là tên sát tinh này?

Chương 497: Đại ma vương uy danh làm Thiên Đế kinh sợ!

“Thiên Đế đại nhân, xin ngài giúp ta lấy lại công bằng!” Vẻ mặt Quán đau khổ, mọi người đều hướng ánh mắt về phía nàng khiến cho hắn như mọc gai sau lưng.

Biểu cảm của Thiên Đế đờ đẫn, vẫn ngây ra nhìn Chu Dương như cũ.

“Đã lâu không gặp, thật là nhớ nha.”

Chu Dương híp mắt cười, chào hỏi với Thiên Đế.

Sắc mặt Thiên Đế càng trở nên cứng ngắc, chợt trên mặt nở nụ cười.

Chỉ là tươi cười quả thật còn khó coi hơn so với khóc.

Ai mà nhớ ngươi chứ!

Ngươi không đến địa bàn của ta, mới là khiến ta vui vẻ nhất!

“Sao ngươi lại tới đây, cũng không báo trước cho ta một tiếng, để ta đích thân đón tiếp.”

Thiên Đế chầm chậm đi tới, vẻ mặt nở nụ cười lấy lòng.

Bộ dạng này nhìn thế nào cũng giống với một kẻ muốn lui.

Mọi người đối với hai người họ có chút sửng sốt, không ngờ rằng nam tử này vậy mà lại quen biết Thiên Đế.

Nhưng mà, dường như thái độ này có chút vấn đề... Cách thức thể hiện từ hai người hoàn toàn tương phản.

Không phải người nên khép nép là Chu Dương hay sao? Thiên Đế là chủ quản của vạn giới, thực lực thánh nhân, dưới một người, trên vạn người, thế gian này lại có ai xứng đáng để hắn lấy lòng.

“Không biết lần này ngươi tới là vì mục đích gì? Có chỗ nào cần ta giúp, chỉ cần ta có thể giúp đỡ, thì ngươi cứ việc nói, ta nhất định sẽ toàn lực thực hiện.”

Hằng Nga hoàn toàn ngây người, vốn tưởng rằng gặp Thiên Đế, hắn chắc chắn sẽ vì mình mà chủ trì công đạo.

Nhưng cách cư xử hiện tại của Thiên Đế khiến cho nàng mơ hồ có một loại dự cảm không lành.

“Tai ngươi bị điếc rồi hả! Không nghe thấy lời Hằng Nga nói sao?” Chu Dương không chút khách khí nói.

Chúng tiên đều trợn mắt nhìn Chu Dương.

Người mà hắn đang đối mặt chính là chủ quản của vạn giới, là Thiên Đế cao cao tại thượng.

Vậy mà dám dùng thái độ này, thật sự là không coi ai ra gì.

“Thiên Đế đại nhân, người này dám to gan coi thường phép tắc Thiên cung…” Thái Bạch Kim Tinh khẩn thiết nói, còn chưa nói xong đã

nhìn thấy mồ hôi lạnh trên trán Thiên Đế tuôn ra.

Người còn chưa kịp phản ứng lại, đã bị Thiên Đế đánh bay ra ngoài, biến mất hút phía chân trời.

“Khụ khụ, quản giáo không tốt, mong ngươi bỏ qua…”

Thiên Đế quá hiểu rõ tính cách bạo lực của Chu Dương, một lời không hợp sẽ ra tay không thương tiếc ngay, quan trọng nhất là đã không còn mấy người có thể ngăn được hắn.

Không muốn bản thân vô duyên vô cớ để lộ nhược điểm, lại khiến cho Chu Dương có cớ chỉnh đốn mình..

Chu Dương mỉm cười mà nhìn mọi chuyện, cũng không nằm ngoài dự kiến của hắn chút nào.

Chuyện này là việc nhà của các ngươi, ta không nên can thiệp vào quá nhiều, ừ, cứ như vậy đi… Thiên Đế nhanh chóng đưa ra phán quyết, không bao giờ nghĩ muốn ngu ngốc ở lại thêm nữa, quay đầu bỏ chạy.

Đùa à, ngộ nhỡ không chạy rồi lại xảy ra vấn đề gì thì phải làm sao đây? Đối diện với đại ma vương, không sợ mất mặt.

“Thiên Đế, căn bản ngươi không chịu phân rõ thị phi đúng sai bên trong, làm sao có thể đưa ra quyết định bừa bãi như vậy?”

“To gan, thế mà lại dám vô lễ với Thiên Đế! Ngươi đây là muốn bị đánh mà!”

Tiểu tặc, xem Cự Linh Thần của ta đây…

Thiên Đế lần nữa ra tay, mấy thần tiên giúp đỡ chính mình lại bị bay về phía chân trời.

Đối với Thiên Đế mà nói, cái này không phải trợ giúp, mà rõ ràng chính là đẩy hắn vào trong hố lửa.

“Chuyện này quả thật là ta không đúng…” Rất nhiều thần tiên đối với chuyện này trong lòng đều biết rõ, đây chính là lần đầu tiên Thiên Đế nói ra lời này trước mặt chúng tiên.

Thái độ của Thiên Đế đối với Chu Dương rất khác thường, nhìn thế nào cũng đều vô cùng kì lạ.

Đường đường là Thiên Đế, thống ngự chư thiên, thực lực thánh

nhân, thế gian có ai mà khiến Thiên Đế phải cúi đầu? Tam Thanh còn chưa đủ tư cách, trừ phi liên hợp tạo áp lực.

Hồng Quân sao?

Hiển nhiên Chu Dương không thể nào là Hồng Quân.

Đột nhiên mọi người nhớ tới chuyện ồn ào huyên náo gần đây nhất.

Chuyện về hai vị thần phương Tây chết thảm, Tổ Long, Phượng Tổ và Thủy Kỳ Lân bị nô dịch.

Thậm chí bậc Thiên Đế cũng phải vứt bỏ thể diện mà chạy trốn.

Chẳng lẽ nam nhân trước mắt này chính là nhân vật khủng bố đó sao? Nghĩ đến cũng phải, ngoại trừ hắn ra, có ai mà có thể làm cho Thiên Đế cúi đầu nhượng bộ đến mức này? Tên sát tinh này làm sao lại đến Thiên đình rồi?

“Ta tình nguyện bồi thường, dù cho có là loại yêu cầu gì, ngươi cứ việc nói.” Trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ mặt hài lòng, xem ra Thiên Đế vẫn rất biết cân nhắc đúng không?

“Ta yêu cầu không cao, đi dạo quanh bên trong bảo khố của Thiên đình là được rồi.”

Chúng tiên đã sớm nghe nói bảo khố của ba tộc Long, Phượng và Kỳ Lân bị cướp sạch không còn lại gì.

Tất thảy đều là kiệt tác của đại ma vương Chu Dương.

Dẫn hắn đến bảo khố của Thiên đình, cái này còn không phải là thả chuột vào kho thóc sao?

Bảo khố Thiên đình còn thừa được chắc?

Chương 498: Ta cũng không phải không có nhược điểm

Cảm nhận được ánh mắt từ xa của Chu Dương, Thiên Đế suýt chút nữa bị dọa tiểu ra quần.

Khó khăn lắm mới khiến cho vị gia gia này vui vẻ, quay đầu ngươi lại đá bóng cao su ngược trở về, đây không phải là đòi mạng ta sao?

Ta chỉ muốn sống thật tốt, sao lại khó đến như vậy chứ?

“Đại ma vương là người độc nhất vô nhị trên trời lẫn dưới đất!”

“Ta là một người có nguyên tắc, tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện có lỗi với người khác.”

“Hơn nữa, sở dĩ là hắn tình nguyện đi theo ta, đây là thành ý, ta khịt mũi coi thường mấy chuyện như vậy.”

“Ta vẫn hy vọng tìm một người giúp hắn, ngươi chính là mục tiêu thích hợp nhất.”

Vì mạng sống mà ham muốn sống của Thiên Đế rất lớn.

Nhỡ đâu Chu Dương tức giận, không để cho hắn có cơ hội giải thích thì phải làm sao? Nam Cung Thiên Tinh dường như không hề tin tưởng, ánh mắt có chút cổ quái.

Thiên Đế thân là chủ quản của vạn giới, lại là thánh nhân có thực lực, ai mà không biết hắn lợi hại.

Hắn chính là cường giả nổi danh lừng lẫy đương thời, không có ai là không biết danh hắn.

Hơn nữa, đây là số mệnh của chính mình, căn bản không có khả năng phản kháng, chỉ có thể tùy ý để người khác thao túng.

“Này, ta nghĩ là các ngươi đã nhầm lẫn một việc rồi!”

“Người này không xem luật Trời ra gì, Thiên Đế cần phải đem tên này đến đoạn Long Đài!” Ngô Cương là một đứa trẻ đầu còn xanh, không phân rõ sự tình, hoàn toàn không nhìn ra được Thiên Đế đang lấy lòng Chu Dương, nhảy ra hét lớn.

“Ta nhịn ngươi rất nhiều lần rồi!” Chu Dương lạnh lùng nhìn Ngô Cương.

Hổ không ra uy sẽ bị ngươi xem là con mèo bệnh.

Đừng tưởng ta bỏ qua cho ngươi một lần thì ngươi có tư cách hỗn láo!

Chỉ với một ánh mắt của Chu Dương, Ngô Cương đã hoàn toàn biến mất, không dấu vết trên đời.

Nhưng mà, sớm đã hiểu được thân phận của Chu Dương nên chúng

tiên nhân và Thiên Đế đều quay đầu đi, vờ như không thấy.

Biểu hiện của chúng tiên chốn Thiên đình lại khiến cho người ta thất vọng cực độ.

Hằng Nga không hiểu rốt cuộc đối phương là ai, vì sao lại khiến Thiên Đế và chúng tiên sợ hãi đến mức độ này.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì tin tức của hắn đã bị bịt kín.

Thậm chí ngay cả tin tức gần nhất là sự biến mất của hai vị thần phương Tây cũng không rõ.

Hiển nhiên càng không thể nghe nói về tục danh Chu Dương của đại ma vương.

“Rất tốt, dẫn ta đến bảo khố đi! Ta rất có hứng thú đối với những thứ bên trong đó!”

“Hai người các ngươi cũng cùng đi với ta đi, nhìn trúng cái gì thì cứ việc lấy!” Chu Dương đi ở phía trước, mọi người ven đường lần lượt chừa ra một lối đi.

Nam Cung Thiên Tinh trừng mắt khi nhìn thấy Chu Dương, mặc dù hắn không hiểu chuyện, nhưng cũng hiểu được việc tiến vào bảo khố của Thiên đình, có bảo vật thì lấy là loại khái niệm gì.

Cho dù là ở Thiên nhân tộc, tộc trưởng cũng không có quyền lực và bản lĩnh lớn đến như vậy.

Xem ra lời nói trước đó của Thiên Đế là rất đúng.

Hắn quả thật rất lợi hại!

“Ta sẽ không lấy một số đồ vật trong bảo khố của Thiên đình!”

“Trên cả thế gian rồi sẽ có người trị được ngươi!”

Hắn lớn tiếng gào thét nói với Chu Dương.

Dù cho ảnh hưởng hiện tại của Chu Dương vô cùng to lớn, nhưng thế gian là một vật khắc một vật, sẽ luôn có cách chế phục hắn.

Chu Dương nghe thế, trên mặt tươi cười:

“Muốn chế phục ta rất đơn giản, ngươi có muốn biết hay không?”

Hắn nghe nói thế, mọi người nhịn không được có chút kích động, dựng lổ tai lên.

Thậm chí ngay cả ánh mắt của mấy tiên nhân cũng đồng thời lóe sáng, âm thầm chuẩn bị ghi chép lại.

Nói không chừng còn có thể đem tình báo này bán ra với một cái giá tốt.

Cao thủ cấp bậc này, giá của nhược điểm quả thực chính là giá trên trời, tin rằng sẽ có thánh nhân cảm thấy hứng thú.

“Đánh bại ta!”

“Thật ra thực lực của ta rất yếu kém!” Mọi người nghe thế, thầm mắng Trầm Thanh vô sỉ.

Đánh bại hắn?

Đến ngay cả hai vị thần phương Tây cùng với Tam Thanh cộng lại cũng không phải là đối thủ của hắn, thế gian còn có ai đánh bại được hắn chứ?

Đi lên khiêu chiến thì quả thật chính là tự tìm đường chết.

Dù là như thế, hắn vẫn được một nguồn sức mạnh không thể kháng cự mang vào bảo khố Thiên đình như cũ.

Bảo khố Thiên đình không hổ là bảo địa, bảo vật bên trong vô số, nơi nơi đều là những bảo vật quý giá, thậm chí còn có rất nhiều thứ gì mà ngay cả Chu Dương cũng chỉ mới nghe thấy lần đầu.

Hắn cũng dễ chịu, không có yêu cầu gì đối với những vật chất bên ngoài, gần như chỉ nhìn vài lần lên số trang sức tinh xảo đó, rồi cũng lướt đi.

Nam Cung Thiên Tinh chưa từng nhìn thấy nhiều bảo vật như vậy, nên không khỏi có chút hoa mắt, mê mẩn, rất lâu cũng không thể trở lại bình thường.

Thật sự cái gì cũng có thể lấy sao? Từ giờ trở đi, bất cứ gì trong bảo khố của Thiên đình đều là của ta!

“Ngươi muốn lấy bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu!”

Chương 499: Trong thiên hạ không ai dám giải

Chương VIP

Chương 500: Đương nhiên phải kho tàu ăn mới là ngon nhất

“Nơi này chính là Yêu giới sao? Ta trước giơ chưa từng tới đây?”

“Lần này nhất định không được để bị bắt lại, ta chả muốn phải tiếp tục ở lại nơi quạnh quẽ đó, thật nhàm chán!”

Nó từ không trung hạ xuống, ánh mắt không ngừng đánh giá xung quanh.

Rất nhanh nó đã bị mùi hương của cỏ xanh hấp dẫn.

“Đã rất lâu rồi ta không được nếm qua hương vị của đồ ăn, thật sự là hạnh phúc mà!” Nó điên cuồng gặm đám cỏ xanh ở chung quanh, giống như bị châu chấu nhập, màu xanh biếc biến mất với tốc độ nhanh chóng không còn thấy gì, ngay cả cái rễ cỏ cũng không còn.

“Lâu rồi không được ăn căng bụng như vậy!” Tiên nhân chủ yếu ở trong cốc, thỉnh thoảng có ăn chút điểm tâm nhỏ, nhưng cũng không đủ để nhét kẽ răng.

Mỗi lần nghĩ tới cuộc sống ở Cung Quảng Hàn, nó lại không nhịn được mà bật khóc.

Hết cách rồi, ai bảo nó đi theo một chủ tử như vậy chứ? Một khi nó muốn cải thiện cuộc sống, thì sẽ lén trốn ra ngoài, đại tế miếu Ngũ Tạng.

Ngay cả nó cũng không còn nhớ rõ mình đã lén trốn ra bao nhiêu lần rồi.

Lần này hình như thời gian ra ngoài có hơi lâu, chắc là chủ nhân cũng phải lo lắng lắm…

Được rồi, ăn thêm một chút, ăn nhiều chút đã.

Nếu trở về rồi thì sẽ không còn cơ hội để ăn nữa.

Ít nhất thời gian bị trông giữ nghiêm khắc sẽ rất lâu, không thể lại chạy ra ngoài nữa.

Trước tiên cứ chuẩn bị thức ăn cho mình thật tốt, đừng để đến mức sau khi trở về còn phải chịu đói.

Ánh mắt nó quan sát xung quanh, tiếp tục tìm kiếm thức ăn.

Rất nhanh, nó đã bị một hương thơm ngát kỳ lạ hấp dẫn.

Đây chính là mùi thơm ngát của cây cỏ, so với cỏ khô bình thường mà bản thân đã nếm qua thì còn thơm hơn rất nhiều.

Đây là sự khác biệt giữa thịt ôi thiu và thịt bò hảo hạng.

Ánh mắt nó nhìn theo hướng mà mùi hương truyền tới, trải qua vài lần cố gắng, rốt cuộc cũng tìm được nơi phát ra hương thơm.

Xa xa có một cái đầm lạnh lẽo rất lớn, mặt trên bao phủ một tầng khí lạnh, làm cho người ta có một loại cảm giác tựa như ảo mộng.

Ở giữa cái đầm có một cột đá lớn, bên trong mọc đầy bông hoa nhỏ tản ra vô số hàn khí.

Mùi hương ngửi được trước đó đúng là từ nơi này truyền tới.

“Đúng là đồ tốt!”

“Không ngờ vừa mới tới nơi này mà đã có thể gặp được thứ đồ tốt như thế!”

“Đúng là làm cho người ta cảm thấy thật hưng phấn!”

Dù cho trụ đá lớn của đầm cách xa tận mười thước, nhưng căn bản cũng ngăn không được nó.

Nó nhún người nhảy mạnh lên, nhảy qua khoảng cách gần cả trăm mét.

Nó tiến đến gần mấy bông hoa nhỏ tản ra hàn khí, cái mũi hít hít thật mạnh.

“Thơm quá, thơm quá đi!”

Mũi nó tiến đến bên trên hoa nhỏ, một luồng hàn khí chui vào lỗ mũi,

trên mặt như lộ ra vẻ hạnh phúc.

“Cũng không biết hương vị có ngon không?”

Nó nhịn không được, liền cắn hoa nhỏ có hàn khí một cái.

Cảm giác mát lành xông vào miệng, mang theo vị ngọt lành, giống như hương vị vủa ly kem cỏ chỉ mới được nếm qua một lần.

Ngon quá đi! Nó điên cuồng gặm, trên mặt lộ ra vẻ say mê.

“Là kẻ nào? Lại dám ăn vụng linh hoa của ta trồng!”

Từ xa truyền đến một tiếng hừ lạnh, một con trăn lớn bò đến, đôi con ngươi màu tím lạnh lùng nhìn thẳng vào nó, giống như muốn cắn người vậy đó.

Động tác của nó cứng đờ, quay qua nhìn thấy đôi mắt màu tím của cự mãng, rõ ràng là bị nó dọa cho giật mình.

“Ta… Thật sự không biết đây là linh hoa do ngươi trồng, ta còn tưởng là cỏ dại…”

Linh hoa quả thật là cây cỏ dại, nhưng vì Tử mãng phát hiện trước, nên liền biến nó trở thành đồ của mình.

Không ngờ linh hoa vừa mới lớn, còn chưa chờ đến lúc nó ngắt lấy toàn bộ đã bị người khác ăn cắp không ít.

“Dám ăn linh hoa của ta, vậy thì ngươi hãy dùng mạng để bồi thường đi!” Tử mãng nhanh chóng trườn đến, trên người tỏa ra luồn sương mù tím.

Trong sương mù tím có độc, sau khi nước nhiễm phải thì liền phát ra tiếng xì xì, đến cả nước cũng bị biến chất một mảng lớn.

Đám sương mù tím tạo thành một cái vòng tròn, phong tỏa bốn phía, để cho tên này khỏi chạy thoát được.

“Cầu xin ngươi đừng ăn ta, ta có thể bồi thường cho ngươi.”

“Chủ nhân của ta là Hằng Nga, nàng rất giàu có…” Chuyện tới nước này, nó cũng rất luống cuống, vội vàng khai ra chủ nhân của mình.

Danh tiếng của Hằng Nga rất lớn, lại lan truyền rất xa, rất ít người không biết.

Tử mãng trước mắt này cũng không ngoại lệ, động tác hơi chậm lại.

Ngay khi nó tưởng rằng mình đã tránh được một kiếp nạn thì tử mãng lại cười lạnh lên tiếng.

“Hằng Nga thì sao?”

“Ngược lại chuyện này còn làm cho ta càng thêm phấn khích, không chừng ngươi đã được nếm qua không ít tiên đan thần dược, trên người còn có tiên khí, thứ bổ dưỡng như vậy làm sao có thể buông tha?”

“Huống chi, ta là một tiểu yêu, đắc tội với tiên nhân các ngươi, chẳng phải là tai họa ngập đầu sao, chi bằng ăn ngươi thì sẽ xong hết mọi chuyện.”

“Như vậy cũng sẽ không rước phiền toái lên người!” Tử mãng bổ mjanh xuống, tốc độ nhanh như một tia chớp.

Nó phản ứng cũng rất nhanh, duỗi chân một cái, nhảy lên.

Nhưng mà nhảy lên có hơi cao, da lông chạm vào sương mù tím, chớp mắt liền bị ăn mòn mất một mảng lớn, nhìn qua rất lởm chởm, thê lương dị thường.

“Cái tên khốn khiếp nhà ngươi!”

Nó đau đến mức nước mắt bắt đầu lã chã.

Giờ phút này, nó cảm thấy rất nhớ chủ nhân của mình, sau này sẽ không còn được gặp lại chủ nhân nữa…

“Ngươi vẫn nên ngoan ngoãn đi chết đi!”

Tử mãng há cái miệng đầy máu ra, cắn mạnh xuống, hợp lực cắn một cái thật lớn vào không khí, phát ra một tiếng nổ to đùng.

Làn sương tím thu lại, làm giảm bớt không gian cho nó né tránh.

Lúc này đây, muốn tránh cũng không được.

Một chân nó đạp lên đầu Tử mãng, muốn nhảy lên, nhưng mà Tử mãng sớm đã lường trước, nhanh như tia chớp đã nuốt nó vào trong bụng.

Rắn vốn chính là khắc tinh của nó, có thể nói là một kích chí mạng.

“Ngươi thả ta ra, chủ nhân của ta sẽ không bỏ qua cho ngươi đâu!”

Thế nhưng, Tử mãng chẳng thèm để ý chút nào.

“Yêu giới của ta có rất nhiều đại thánh, nàng dám xuống thử xem.”

Nọc độc theo răng của Tử xà rót vào, thân thể nó dần trở nên cứng ngắc, hoàn toàn mất đi khả năng kiểm soát.

Sắp chết rồi sao?

Thật là hối hận vì đã lén ra ngoài… Chủ nhân nhất định sẽ rất thương tâm… Hu… hu… Khói độc màu tím chung quang chợt tiêu tán, Chu Dương đạp chân lên nước trong đầm mà đến.

Nó quay đầu nhìn về phía Chu Dương, trong mắt ánh lên tia sáng hy vọng.

Hắn tới cứu ta sao?

Ta được cứu rồi! Nó muốn kêu cứu, đáng tiếc toàn thân đều bị tê liệt, ngay cả nói chuyện cũng không làm nổi.

“Nó đáng yêu như vậy, đương nhiên phải kho lên ăn mới là ngon nhất.”

“Ăn sống quả thực là phung phí của Trời!”

Chương 501: Ơn cứu mạng phải báo đáp thế nào đây?

Người đó chẳng lẽ không phải đến cứu ta sao?

“Ngươi là ai?”

Tử mãng đem thỏ ngọc nuốt vào bụng, vừa mới hỏi một câu, đã bị Chu Dương dùng một quyền đánh cho lệch đầu.

Một chiêu này của Chu Dương giữ lại lực, nên Tử mãng không có gì bất trắc, chỉ là đầu có chút choáng.

Nó loạng choạng lắc lắc đầu hỏi:

“Ngươi tới cứu nó sao?”

“Nơi này là chỗ của yêu tộc bọn ta…” Chu Dương nhặt thỏ ngọc ở trên mặt đất lên, thỏ ngọc nhìn Chu Dương với ánh mắt cảm kích.

Con người này quả là tới cứu mình rồi, vậy mà trước đó bản thân còn hiểu lầm hắn…

“Ta không phải nói với ngươi rồi sao? Phải nấu thịt kho tàu mới ngon!”

Chu Dương vừa nói xong, làm như không có ai mà nhổ linh hoa ở phía trước, nhóm lửa, dựng nồi, một loạt các động tác vô cùng thuần thục.

Vừa nhìn đã thấy là trình độ vô cùng chuyên nghiệp.

Cái tên xấu xa nhà ngươi! Đừng nói là chia sẻ thức ăn, Tử mãng thậm chí còn muốn nuốt luôn con người này nữa.

Lại đây, ta cho ngươi nếm thử tay nghề của ta miễn phí!” Ngọn lửa đã được nhóm cháy, thậm chí còn đặt lên đó một cái nồi.

Lát sau, nước trong nồi đã sôi sùng sục lên.

Tử mãng cũng không thèm để ý Chu Dương, vồ mạnh tới, cái mồm to đầy máu mở ra, cắn Chu Dương.

Không thể không nói, hôm nay chính ngày may mắn của nó! Ầm! Đầu của Tử mãng trực tiếp bị đập nát! Nửa phần thân của con rắn mang theo máu loãng ngã sang một bên, bắn vào toàn thân thỏ ngọc.

Đôi mắt hồng hồng của nó kinh ngạc nhìn cảnh này, cả nửa ngày cũng không bình tĩnh lại được.

Con Tử mãng vô cùng bá đạo này vậy mà đã chết rồi.

“Thịt rắn trộn với thịt thỏ chắc cũng không tồi!”

Chu Dương cắt lấy một khối thịt rắn bỏ vào trong nồi.

“Thịt thỏ hẳn là ăn rất ngon, nhất là nướng, rắc thêm chút thì là…

“Ta không nghe, ta không nghe!”

“Ngươi muốn bị luộc ăn? Hay là nướng ăn? Hoặc là chiên ăn? Hai mươi bốn phương pháp chế biến luôn có một loại thích hợp cho ngươi!”

“Được rồi, trước tiên luộc một ít lông đi!”

Nó bị dọa cho sợ, hai mắt rưng rưng chực khóc.

“Rốt cuộc ngươi muốn thế nào mới chịu tha cho ta?”

Chu Dương nhìn thấy bộ dáng đáng thương này, cũng không thèm trêu chọc nó nữa.

“Ăn cái này vào, ta sẽ bỏ qua cho ngươi!”

Chu Dương lấy ra Vạn Linh Hoá Sinh đan, đưa tới cho thỏ ngọc.

“Đây là thứ gì?”

“Ngươi mà không ăn thì ta sẽ bỏ ngươi vào trong nồi!” Bị ép như vậy, chỉ đành phải cúi đầu.

Đôi mắt thỏ ngọc rưng rưng, lấy Vạn Linh Hoá Sinh Đan ăn vào.

Trước đó còn tưởng rằng là độc dược, không ngờ thế mà lại có thể giúp cho nó biến hóa trở lại.

“Ơn cứu mạng phải báo đáp thế nào đây?”

Chu Dương quay đầu, lấy ra ít hương liệu thêm vào.

Hắn tiện tay lấy thịt rắn từ bên trong ra.

Thịt rắn nếu nấu quá sẽ không còn ngon nữa.

Thịt rắn thơm ngon hòa với hương liệu sánh quyện, mùi hương nức mũi lập tức bung tỏa, đi thật xa vẫn có thể ngửi thấy.

“Muốn chạy à, ngươi xem thường ta quá rồi!”

Chu Dương giơ tay ra phía trước nắm lấy khoảng trống. Ở nơi không có người nứt ra một khe hở, nó bị kéo ra ngoài.

“Ngươi muốn đi còn phải xem đã được ta đồng ý chưa đã chứ?”

“Hãy nghĩ đi cô gái, nếu không có ta trợ giúp, chẳng phải bây giờ ngươi đã nằm gọn trong bụng con rắn độc này rồi sao?”

“Nó có thể ăn ngươi, vì sao ngươi lại không thể ăn nó?”

“Đây chính là cơ hội tốt nhất để ngươi báo thù!”

Chà, so với kem vị cỏ còn ngon hơn nhiều…

Sau đó, tay nó không chịu ngừng lại, bát rỗng xếp tầng hết cái này đến cái khác. Cho đến khi thịt rắn với nước canh trong nồi toàn bộ đều đi hết vào bụng mới miễn cưỡng lau khóe miệng.

“Ăn ngon không?”

Sắc mặt nó trùng xuống, lạnh lùng hừ một tiếng:

“Không hề ngon! Ta chỉ đang báo thù cho mình thôi!”

Một con thỏ khẩu thị tâm phi, chẳng đáng yêu chút nào.

“Người ta chỉ là một con thỏ…”

Trong hang động phía xa, một con gấu đen đang say giấc nồng thì đột nhiên bị người ném ra khỏi hang ổ của mình.

Cmn ông nội ngươi!

Dám đến cướp nhà ta!

Dám cướp địa bàn của ta!

Gấu đen bỗng nhiên lao mình về hướng sơn động.

Một hàng rào chắn vô hình xuất hiện trước cửa động, gấu đen bị đụng tới mức lảo đảo cả người.

Sau đó cho dù nó có cố gắng sử dụng biện pháp gì cũng đều không thể đột phá được.

Làm gì có kiểu bắt nạt quá đáng như vậy!

“Các ngươi mau cút ra đây cho ta!”

Gấu đen đứng bên ngoài la hét nửa ngày, nhưng từ đầu đến cuối vẫn không thấy lời đáp lại từ bên trong.

Chèn ép quá đáng rồi!

“Cho các ngươi đi chơi này! Ta sẽ cho các ngươi trải nghiệm cái gì gọi là địa ngục!”

Một mũi tên xuyên thẳng qua tầng mây, chốc lát sau mấy chục con yêu quái khác nhau trên người khoác bộ trọng giáp xuất hiện trước

động của gấu đen.

Bọn chúng yên tĩnh chờ đợi.

“Hãy phá nát cái kết giới này cho ta!”

“Ta đây muốn ăn thịt bọn chúng, uống máu bọn chúng!

Chương 502: Các ngươi vẫn nên làm nguyên liệu nấu ăn thôi!

“Lang yêu với thỏ yêu to gan, dám cướp địa bàn của đại ca bọn ta! Mau khai rõ tên ra!”

“Bằng không đừng trách đao kiếm của bọn ta không có mắt!”

Bọn chúng làm như vậy là để tránh việc chọc tới người không nên chọc.

Ngay cả Hắc Hùng Tinh cũng ngầm chấp nhận điều này.

Mạng Gấu đen phải cẩn thận.

“Ta là ai?”

Chu Dương ngẫm nghĩ, lẩm bẩm nói: “Ta là Ma Lang đại vương vùng đất phúc Hoa Quả Sơn, động thiên Thủy Liêm Động!”

“Hoa Quả Sơn? Cái tên nghe có vẻ quen tai.”

“Ở đây làm gì có Hoa Quả Sơn! Chẳng lẽ ngươi là từ nơi khác tới?”

“Cái tên khốn này dám lừa gạt chúng ta!”

“Hoa Quả Sơn là chỗ ở của Tề Thiên Đại Thánh, nơi đó toàn là mấy con khỉ tinh lại còn cách xa nơi này mười vạn tám ngàn dặm, làm sao có thể tới đây được?”

Bọn chúng vừa nghe xong câu nói này lập tức nổi giận đùng đùng.

Đặc biệt là Hắc Hùng Tinh mặt đen như cái đít nồi.

Tên này thật kinh tởm!Thế mà hắn dám gạt chúng ta, hắn thật sự coi chúng ta là kẻ ngu à?

“Ăn của Hùng gia gia một gậy đây!”

Hắc Hùng Tinh xông lên đầu tiên, trong tay nó cầm cái vạc nước to Thiết Bang, đập mạnh xuống giữa đầu Chu Dương.

Từ xưa đến nay nó nổi tiếng vì sức mạnh, lại thêm cái Thiết Bang này đập xuống, những yêu quái bình thường khác cũng không dám đối đầu.

Hắc Hùng Tinh vĩnh viễn không biết được rằng nó đã chọc tới kẻ thù đáng sợ tới mức nào.

Bởi vì nó đã chết rồi…

Bang!

Đầu của Hắc Hùng Tinh nổ tung ngay tại chỗ, vô số máu thịt bay tứ tung, trong không khí tràn ngập mùi máu tươi nồng nặc.

Đám yêu quái khác vừa định xông lên đều sững sờ.

Hắc Hùng Tinh cứ như vậy mà chết ư?

Quá nhanh rồi?

Bọn chúng đến cả động tác của Chu Dương còn không kịp nhìn thấy, điều này cho thấy thực lực đối phương đáng sợ tới cỡ nào!

Lúc này, Hắc Hùng Tinh đã trở thành con gấu chết cao 3 mét.

Chu Dương không thèm quan tâm ai ra gì, đi tới bên cạnh Hắc Hùng Tinh, chặt đứt bàn tay phải của nó.

Sau khi Chu Dương lấy thịt xong, ánh mặt hắn đảo quanh mấy con yêu quái khác.

Ánh mắt này rõ ràng giống hệt như cách đang nhìn vào đống nguyên liệu nấu ăn.

Bọn chúng cả người tê dại, quái vật này từ nơi nào xuất hiện vậy?

…

“Đại ca, đây chỉ là hiểu lầm, bây giờ bọn ta lập tức rời đi!”

Mấy tên kia liên quay đầu cao chạy xa bay, đùa à, nếu ngươi không đi thì e là sẽ không còn cơ hội để đi, ngay cả cái mạng này cũng phải

bỏ lại ở đây.

Bên trong động yêu quái cách động gấu đen mấy chục dặm, mấy con tiểu yêu mặt cắt không còn giọt máu, vội vàng chạy tới trước mặt Đại vương.

“Đại vương, đại sự không xong rồi. Có yêu quái, không, có người đang săn giết yêu quái Ma Lĩnh chúng ta tứ phía…”

“Thật to gan! Chờ đã, con người lại đi trừ yêu sao?”

“Lấy cớ thay trời hành đạo! Tác phong quá buồn nôn!”

Thanh Sư Vương ngồi trên ngai vàng, tức giận đến mức rét run.

Bản thân hắn là kẻ đứng đầu Ma Lĩnh, còn có hai người anh em là Đại Bằng Điểu và Bạch Tượng Vương trợ giúp, nên chẳng có mấy tên không có mắt đến làm phiền.

“Không, tên kia hoàn toàn coi chúng ta như là nguyên liệu nấu ăn, ai thịt ăn ngon hắn liền giết…”

Từ xưa tới nay, yêu quái đi săn con người, bây giờ tất cả đều nguộc lại!

Ngươi dám coi yêu quái như đồ ăn ư.

“Mau giải quyết cái tên đáng chết này đi!”

“Ta muốn ăn sống hắn!”

“Mặc kệ là ai, dám ở trên địa bàn của ta làm loạn, hắn sẽ phải chết!”

Thanh Sư Vương vô cùng tức giận, lập tức phái thuộc hạ truy tìm tung tích kẻ diệt yêu.

Thậm chí chính nó cũng đích thân xuất chinh, thề sẽ tự mình giải quyết kẻ to gan ngông cuồng này.

Nơi này là địa bàn của bọn nó, không phải nơi để cho một con người giễu võ giương oai.

Bọn chúng chẳng mất bao nhiêu thời gian đã tìm ra được tung tích của Chu Dương.

Bởi vì quá dễ tìm, trong không khí tràn ngập mùi thơm nồng nặc của thức ăn, cách thật xa vẫn có thể ngửi thấy được.

Quá thơm!

Thanh Vương Sư hơi sững sờ, nước bọt trong miệng không ngừng tuôn.

Nó rất nhanh gặp được mục tiêu của mình, đó là một thanh niên.

Trước mặt hắn là đủ loại dụng cụ nấu ăn, hắn bận rộn xử lý, mỗi loại mỹ vị đều do hắn tự mình nấu nướng, bưng lên bàn.

Thanh Sư Vương liếc mắt nhìn thoáng qua nguyên liệu nấu ăn, rất nhiều thứ rất quen thuộc.

Một phần trong số đó còn là thịt của người mà hắn gần gũi, tin cậy.

Không thể ngờ bây giờ lại biến thành đồ ăn!

Từ trước đến nay đều là yêu ăn thịt người!

Thế mà lần này đã biến thành người ăn thịt yêu!

“Ngươi can đảm đấy! Lại dám đến Ma Lĩnh ta gây sự!”

Bọn tiểu yêu từng đứa lộ ra vẻ mặt căm phẫn, ánh mắt căm thù, hận không thể giết chết cái tên gan to bằng trời này ngay tại chỗ.

Bọn chúng muốn tên con người này cả đời không quên được bài học hôm nay!

Nhưng Chu Dương lại chẳng thèm nhếch mí mắt lên, căn bản không thèm nhìn thẳng bọn chúng.

Điều này càng làm lũ yêu quái thêm giận.

Trước kia khi chúng nó lộ diện, con người đều sẽ sợ đến mức tè ra quần, sợ đến mức vắt chân lên cổ mà chạy.

Chưa từng có một con người nào gan lớn thế này!

“Tài nấu nướng của ngươi không tệ, ta cho ngươi một cơ hội, ngươi tới làm đầu bếp của ta, ta tha cho ngươi một cái mạng!”

Cái mũi Thanh Sư Vương ngửi thấy mùi thơm bay trong không khí, hài lòng với tài nấu nướng của Chu Dương.

Chỉ dựa vào mùi thơm, chắc hẳn đồ ăn sẽ không tệ, một người tài tốt như vậy đương nhiên không thể bỏ qua.

Nếu như bên cạnh có thể thêm một người đầu bếp, trình độ và chất lượng cuộc sống của mình cũng có thể nâng lên rất nhiều.

Thanh Sư Vương như thấy trước được ánh mắt ngưỡng mộ và ghen tị của Đại Bằng Điểu và Bạch Tượng Vương.

Bọn chúng đi tới Yêu giới chính là vì để có được cuộc sống tốt hơn, tùy ý ăn thịt người, không bị ràng buộc.

Trước mắt con người này có thể khiến chất lượng cuộc sống của nó trở nên cao hơn.

Cho dù phạm phải sai lầm nhỏ, nhưng chỉ cần chịu nấu cơm cho mình, vẫn có thể lấy công chuộc tội, vẫn có thể tha thứ.

Chương 503: Chân gấu hạng nhất hay đầu sư tử kho ăn ngon hơn? Đầu Sư Tử của ngươi được đấy! Ta muốn nó!

“Đây là lần đầu tiên ta muốn hòa hoãn với con người, hy vọng ngươi không phạm sai lầm!”

Các tiểu yêu tuy rõ ràng sững sờ, nhưng chúng nó phản ứng cực nhanh, vội vàng nói: “Đúng, đây là cơ hội của ngươi, Thanh Sư đại vương có thể nhìn trúng ngươi chính là cơ hội của ngươi, tuyệt đối không nên bỏ lỡ!”

Bọn chúng nói không chừng cũng có thể cùng theo hưởng phúc.

Chu Dương vẫn không thèm ngước lên, đem đồ ăn đã xử lý xong bưng đến trước mặt thỏ ngọc, xong xuôi mới ngẩng đầu nhìn về phía đám yêu Thanh Sư Vương.

Thanh Sư Vương và các tiểu yêu đã sắp không nhịn được, nếu như không phải con người này còn có chút tác dụng, chúng đã sớm moi ruột phá bụng hắn, trực tiếp giết chết cho xong hết mọi chuyện.

“Con người, đừng thấy ta khoan dung mà nghĩ mình có tư cách hỗn láo!”

Thanh Sư Vương dần dần tới gần phía Chu Dương, thân hình cao lớn

khiến người ta rất áp lực.

“Thanh Sư?!”

Chu Dương nhìn thỏ Ngọc hỏi.

“Ngươi có thích đầu sư tử kho không?”

Chu Dương nhìn thỏ ngọc hỏi.

Thỏ ngọc ăn đến nỗi trong miệng toàn thịt, đặc biệt là miếng chân gấu, để lại cho nó dư vị vô tận.

“Ăn ngon hơn so với chân gấu sao…?”

Bởi vì theo thỏ ngọc thấ, chân gấu hạng nhất đã là món ngon nhất trên đời.

Chu Dương sờ cằm một cái: “Mỗi thứ có đặc sắc riêng mà!”

“Đây không phải một loại thức ăn, mỗi người một khẩu vị khác nhau, có lẽ khi nếm xong rồi sẽ cảm thấy đầu sư tử kho còn ngon hơn chân gấu hạng nhất!”

Ánh mắt nó trở nên sáng lấp lánh, vội vàng thúc giục nói:”Vậy còn chờ gì nữa, còn không mau đem giết rồi làm thịt đi!”

Giọng điệu này so với Chu Dương còn gấp gáp hơn.

“Là các ngươi tự tìm đến cái chết!”

Thanh Sư Vương đã nổi giận đến tột độ, bây giờ không còn ý định nương tay chút nào nữa.

Nó bỗng nhiên nhào về phía Chu Dương.

Một cơn gió dữ xông tới trước, đao thép trong tay hắn chém xuống đầu Chu Dương.

Chu Dương không thèm để ý, cứ để đao thép chém vào người.

“Nhanh né ra đi!” Thỏ Ngọc bị sợ đến tái mặt… Nhưng sau đó cảnh tưởng kinh người mới xảy ra.

Trên người Chu Dương không hề bị tổn thương chút nào, ngược lại đao thép trong tay Thanh Sư Vương lại vỡ nát.

Đừng nói là Thanh Sư Vương, cho dù là chủ tử sau lưng nó có đến đi nữa thì cũng đừng nghĩ tới việc có thể làm nửa sợi lông của Chu Dương bị thương.

Chu Dương tuy nhếch miệng cười nhưng sắc mặt lại rất lạnh lùng: "Ngươi muốn giết ta như vậy sao?"

Thanh Sư Vương phản ứng cực nhanh, trông thấy vũ khí không làm gì được Chu Dương, miệng của hắn lập tức mở lớn, một hơi thở cuồng bạo từ trong miệng tuôn ra.

Nó có dịch axit siêu mạnh trong dạ dày, ngay cả pháp bảo khi rơi vào bụng cũng sẽ bị hòa tan trong nháy mắt.

Thân thể kẻ này đao kiếm không thể chạm tới không có nghĩa là Thanh Sư Vương không có biện pháp giải quyết.

Hôm nay nó muốn để cho người tự cao tự đại này phải chịu đau khổ đến tột cùng.

"Đầu sư tử của ngươi không tệ! Ta muốn nó."

Vừa nói xong, Thanh Sư Vương cảm thấy cổ mình mát lạnh, đầu hắn không cánh mà bay.

"Đại vương chết rồi!"

Tất cả yêu quái bị dọa cho phát sợ, nhao nhao biến thành chim thú chạy loạn khắp nơi.

Ngay cả Thanh Sư Vương dưới tay Chu Dương còn không sống qua nổi một hiệp, huống hồ gì là đám tiểu yêu trợ giúp như chúng.

Chu Dương vung tay, đám tiểu yêu đến phạm không một tên nào chạy thoát, nháy mắt đã biến thành nguyên liệu nấu ăn.

"Đừng giả bộ chết!"

Chu Dương đi đến trước mặt Thanh Sư Vương, bỗng nhiên đá một cái về phía thi thể của nó.

"Quả nhiên là không thể gạt được thượng tiên!"

Đầu Thanh Sư Vương một lần nữa mọc ra, tỏ vẻ muốn lấy lòng.

Chỉ có điều là đầu mới vừa mới mọc ra đã lập tức bị Chu Dương chặt xuống.

“Ngươi nhanh lên, mau mọc ra thêm mấy cái đầu!”

“Ta muốn nấu đầu sư tử.”

“…”

Mẹ ơi, đây là quái vật gì vậy?!

Thanh Sư Vương bị chọc giận đến nổ phổi.

Nó nhanh chóng lui lại, kéo giãn khoảng cách với Chu Dương. Nhưng chỉ mới chạy được một nửa thì cơ thể đã dừng lại tại chỗ.

“Ngươi để lại cho ta một trăm cái đầu, ta sẽ tha cho ngươi!”

Đầu Thanh Sư Vương một lần nữa mọc ra, vội vàng nói: “Huynh đệ của ta sẽ báo thù cho ta!”

“Sau lưng ta còn có nhân vật lớn chống lưng! Ngươi chắc chắn sẽ phải vì hành động của mình mà trả giá đắt!”

“Ngươi như vậy là muốn nấp sau kẻ chống lưng à?”

“Ta sợ quá cơ!”

“Ngươi gọi bọn họ gọi tới đây, nói không chừng ta sẽ bị dọa cho sợ mà quỳ xuống đất cầu xin tha thứ đấy!”

Chu Dương cố làm ra vẻ sợ hãi, nhưng ý đồ hết sức rõ ràng, chính là muốn Thanh Sư Vương gọi tất cả những tên kia tới, một lưới bắt hết.

Đã có đầu sư tử thì không thể bỏ qua cánh Đại Bằng Điểu được.

Đại Bằng Điểu có hơi lớn, có lẽ phải chuẩn bị thêm mấy vỉ nướng, rắc một chút thì là, thêm bình bia Hoa Tuyết, cùng nhau xông xáo cả ngày.

Còn Bạch Tượng xử lý như thế nào ?

Thì cứ làm mì ăn liền đi! Mì ăn liền Bạch Tượng, ngươi xứng đáng có được!

Thanh Sư Vương không ngốc, nó dường như ý thức được điều này.

Nếu nó không kêu cứu binh, nó sẽ phải chết ở chỗ này! Nó không muốn chết! Nói không chừng cứu binh tới, nó sẽ có thể sống sót! Cho dù, có xảy ra vấn đề thật, vậy thì mọi người cùng nhau chết đi! Ít

nhất trên đường tới hoàng tuyền sẽ không quá cô đơn…

Thanh Sư Vương cũng không phải là thứ gì tốt đẹp, trong đầu đang ấp ủ cách để gài bẫy, nó liên lạc với tất cả tiên yêu có thể liên lạc.

“Được lắm! Tiểu tử, ngươi rất có tiềm lực! Ta coi trọng ngươi!”

Trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ hài lòng, hắn chính là thích việc Thanh Sư Vương biết nhìn người, bộ dạng lại hiểu đạo lý như vậy.

Chả trách, trong Tây Du Ký nó có thể hạ phàm hai lần.

“Đa tạ đại tiên khen ngợi, không biết ngươi có thể tha cho ta một mạng không, ta nguyện ý làm vật cưỡi cho ngài” Thanh Sư Vương dứt khoát nhận thua, có thể giữ được mạng nhỏ mới là quan trọng nhất.

“Vật để cưỡi?”Ánh mắt Chu Dương nhìn Thanh Sư Vương như xoẹt điện, lắc đầu một cái không chút khách khí.

“Ta không có hứng thú!” Muốn cưỡi? Hắn còn có Thỏ Ngọc.

Có Tháp Thành và Cửu Thiên Huyền Nữ có thể cưỡi… Một con yêu tinh tệ hại, cưỡi ra ngoài mất phong độ biết bao? Tư cách làm màu của Tổ Long, Tổ Phượng và Thủy Kỳ Lân còn quá thấp ư? Thứ hàng này mà cũng muốn cướp chén cơm với Tổ Long, Tổ Phượng?

“Ta cầu xin ngươi cho ta một con đường sống…” Không đợi Thanh Sư Vương nói hết lời, một tia sáng lóe lên, đầu nó lần nữa bị chặt xuống.

“Chúng ta tiếp tục!”

Nội tâm Thanh Sư Vương bị một triệu đòn chí mạng, nó hoàn toàn sụp đổ!

Sớm biết như vậy, nó cần gì phải thay thuộc hạ ra mặt.

Lần này thì hay rồi, ngay cả chính mình cũng kéo vào.

Ừ, Sau đó cả Đại Bằng Điểu và Bạch Tượng Vương cũng trốn không thoát.

Anh em tốt không phải để bán sao?

“Mọc đầu ra nhanh lên! Nếu không ta sẽ đánh chết ngươi ngay bây giờ!”

Trong lòng Thanh Sư Vương uất ức, nhưng buộc phải nghe theo yêu cầu của Chu Dương.

Mỗi cái đầu mọc ra, Chu Dương đều sẽ chém rớt.

Vòng đi vòng lại, chỉ trong chốc lát, trên mắt đất đã đầy mấy chục đầu sư tử.

“Ta muốn ăn đầu sư tử kho.”

Thỏ Ngọc chạy tới, ánh mắt không ngừng ngắm nhìn ở đầu sư tử trên đất.

Chu Dương nghiêng đầu qua nhìn một cái, trên bàn thức ăn đã trống trơn, toàn bộ đã vào bụng của Thỏ Ngọc.

Cmn là dạ dày vương mà! Khả năng ăn cũng tốt thật!

Thỏ không hãm hại chủ nhân còn là thỏ tốt hay sao?

Chu Dương thấy kế hoạch của mình được như ý, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

Hắn lập tức bắt tay vào chuẩn bị xử lý đầu sư tử, nhưng trước tiên phải khen thưởng con thỏ này đã.

“Đại ca!”

Đúng lúc này, trên bầu trời truyền đến một tiếng rít, Đại Bằng Điểu đến!

Chương 504: Cánh Đại Bằng điểu dâng tới cửa! Bỏ đao xuống, lập địa thành Phật?

“Loài người to gan, lại dám đến địa bàn của bọn ta để làm loạn!”

“Đại ca, ngươi yên tâm, chỉ cần có ta đến thì sẽ không có ai có thể động đến đại ca!” Đại Bằng Điểu to lớn từ trên sải cánh xuống, đưa ra lời bảo đảm chắc chắn.

Nhưng mà, Chu Dương vung tay lên chặt đao xuống, lại chém đứt một cái đầu mà nó vừa mọc ra.

Đại Bằng Điểu suýt chút nữa thì tức nổ phổi.

Đây đúng là mất mặt, mất đến không còn gì nữa.

Thực lực đạt đến cảnh giới này của nó, sống được phải dựa vào cái mặt.

Thế mà hôm nay lại bị mất mặt như vậy, Đại Bằng Điểu không thể nào chịu được.

Dù gì Đại Bằng Điểu cũng có tiếng là hung dữ và dũng mãnh.

Nhìn vào đoạn đường đi lấy kinh trong Tây Du Ký, nó cũng là một trong những yêu quái mạnh nhất.

Thậm chí đến cả Phật tổ Như Lai cùng từng bị hắn nuốt vào bụng.

Chu Dương chỉ là nhìn liếc qua Đại Bằng Điểu, rồi lại mỉm cười với thỏ ngọc.

“Ngươi xem, không phải cánh Đại Bằng Điểu này đã tự dâng đến cửa rồi sao?” Dường như để chứng minh lời nói của Chu Dương, mặt đất rung chuyển, thanh âm phát ra từ xa lại dần đến gần.

Đó là một con voi to màu trắng, trên đường đến đã làm đổ vô số cây cối. Nó giống như một con bò đực hung hãn cứ thế lao vào mà không có bất kỳ sự kiêng kị nào.

Bạch Tượng Vương cũng đã đến rồi!

Ba người đứng đầu đã tụ họp trên Đà Lĩnh.

“Đã đến đủ chưa?”

“Vậy bắt đầu ăn thôi!”

Đại Bằng Điểu và Bạch Tượng Vương lạnh lùng hừ một tiếng, hai con quái vật to xác lao về phía Chu Dương.

“Loài người kiêu ngạo kia!”

“Đi chết cho ta!”

Trong số đó, Đại Bằng Điểu là con có tốc độ nhanh nhất, được mệnh danh là nhanh nhất thế giới, những kẻ nhàn rỗi khác thậm chí không thể bắt kịp được bóng dáng của hắn.

Hắn như những ảo ảnh của ánh sáng xông đến Chu Dương.

“Vậy thì ăn thịt của Đại Bằng Điểu trước thôi! ” Chu Dương tùy tiện đưa tay ra đã tóm được hai cái cánh của Đại Bằng Điểu.

Có vẻ như Đại Bằng Điểu đã chủ động gửi đôi cánh của mình đến trước mặt Chu Dương.

Trên đôi cánh Kim quang ngưng tụ lại, tụ lại nhưng không rời, sở hữu sự sắc bén có thể cắt đứt mọi thứ.

Đối với Chu Dương, chuyện này căn bản không có tí tác dụng nào.

Kim quang đó chém lên tay của Chu Dương, vậy mà da của hắn cũng không bị xước tí nào.

Nói đúng hơn là, đến cả một chút vết tích cũng không để lại trên tay hắn.

“Làm sao có thể như vậy được?” Con ngươi của Đại Bằng Điểu như muốn nhảy ra khỏi hốc mắt.

Mọi chỗ đôi cánh của nó có Canh kim chi lực, và trạng thái này còn được gọi là Đại Bằng Điểu cánh vàng.

Từ trước đến giờ đều không sử dụng, có thể thấy hắn coi trọng Chu Dương như thế nào.

Không thể ngờ được Chu Dương có thể đáng sợ đến mức độ này.

“A!”

Ngay sau đó, hai đôi cánh vàng trực tiếp bị Chu Dương xé ra.

Chu Dương cười phá lên nói:

“Hai cánh chim đến đây trước rồi, tí nữa làm món cánh gà Coca trước.”

Ánh mắt của Đại Bằng Điểu ánh lên sự hung tợn, hắn phải để cho thằng nhóc không biết sống chết này nếm thử nỗi đau khổ lớn nhất trên thế gian này.

Hắn cúi đầu mạnh, mỏ nó nhắm vào Chu Dương.

Trái ngược với cánh, mỏ mới là vũ khí có lực mạnh nhất của hắn.

Ngay cả đến chiếc vảy cứng nhất của rồng cũng không thể nào ngăn cản đòn tấn công của nó, chỉ có thể trở thành món ăn.

Mỏ chim giáng xuống, cũng không biết đó là sự kiêu ngạo của con người hay là lý do khác, nhưng hắn không né tránh.

Mắt Đại Bằng Điểu hiện lên vẻ vui mừng.

Thế nhưng, mắt nó rất nhanh đã bắt đầu cứng lại.

Bởi vì kết quả vẫn giống như trước, vũ khí lợi hại nhất của mình thế mà không có tư cách để phá vỡ phòng ngự của đối phương… Bây giờ Đại Bằng Điểu hoàn toàn bị sốc, bởi vì nó biết mình đã khiêu khích vào người mà nó không thể động đến được.

“Giờ ngươi có thể chết mà không hối hận nữa rồi nhỉ?” Chu Dương cười rạng rỡ, nhưng trong mắt của Đại Bằng Điểu lại đáng sợ vô cùng.

Quái vật này từ đâu đến? Thực lực cũng quá đáng sợ rồi! Phải biết rằng ngay cả thân thể kim can bất phàm của Phật môn cũng không thể chặn được đội của hắn.

Về phần Bạch Tượng Vương, hắn đã sớm bị dọa đến đái cả ra quần rồi, thấy tình thế không ổn, hắn liền liều mạng bỏ trốn.

Phịch! Một cái vỗ từ trên không giáng xuống đã làm cho Bạch Tương Vương biến thành đống thịt nhão nhoét.

Thịt của Bạch Tượng Vương ăn với mì gói, không cần quá hoàn chỉnh, thẳng tay tiêu diệt là đúng rồi.

Ba tên ở Sư Đà Lĩnh này cũng không phải thứ tốt lành gì, chúng đã giết chết không biết bao nhiêu sinh linh.

“Đừng giết ta, Phật Tổ Như Lai là... Đại Bằng Điểu sợ hãi đến ngớ người. Đến lúc này thì chỉ có thể trốn sau kẻ khác, hi vọng đối phương biết khó mà lui.”

Phật Tổ Như Lai thân là người đứng đầu của tôn giáo phương tây, dù có là ai đi chăng nữa cũng phải nể mặt mấy phần.

Có thể nói, cái tên này chính là một cái tên có uy tín.

Chỉ cần nói ra cái tên này, cái mạng nhỏ liền có thể giữ được.

Đương nhiên nếu đổi lại là người khác thì có thể sẽ nể mặt Phật tổ

Như Lai mấy phần.

Dù gì đối phương cũng là người đứng đầu trong tôn giáo phương Tây, nói không chừng còn có thể quen biết.

Nhưng chắc chắn trong số đó không có Chu Dương.

Đặc biệt khi hắn ta đã thuận tay đánh chết Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì lại càng rõ ràng hơn.

Tổ tông của tổ tông các ngươi cũng đều bị ta đánh chết rồi, ngươi còn muốn ta giữ thể diện cho tổ tông của ngươi sao? Chẳng nhẽ thể diện của Phật tổ Như Lai còn hơn cả thể diện của hai vị thánh nhân Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sao?

Hắn suýt nữa thì phát điên lên!

“Nói như vậy thì là do Như Lai không quản giáo chặt chẽ, để các ngươi xuống hạ giới làm chuyện ác sao? Sau đó, các ngươi lại bỏ đồ đao xuống, lập địa thành Phật ư?”

Chu Dương ghét nhất là câu: “Bỏ đồ đao xuống, lập địa thành Phật ” mà Phật đã dạy.

Không biết có bao nhiêu người trước khi gia nhập vào Phật giáo đã giết người, làm ra vô số chuyện xấu.

Ví dụ Đại Bằng Điểu này, nuốt cả một quốc gia, làm cho không biết bao nhiêu người bị thương và tử vong.

Chẳng nhẽ vì hắn đã bỏ đao xuống thì có thể quên hết những chuyện xấu trước đây của hắn sao? Chẳng nhẽ mạng người lại không phải mạng, lại coi như cỏ rác ư? Điều khiến Chu Dương thấy buồn nôn nhất là bọn chúng luôn đề cao lòng nhân từ nhưng lại thả quái vật đi làm chuyện xấu.

Cùng lúc đó, bọn họ vẫn đang phát ra tín hiệu.

Chỉ khi tin tưởng vào tôn giáo phương Tây thì mới có thể bình an vô sự.

Như Đại Bằng Điểu này đã giết vô số người như vậy nhưng về với Phật giáo thì có thể coi như không còn chuyện gì nữa sao? Chẳng nhẽ những người chết đi này đều chết một cách vô ích sao? Nói cách khó nghe hơn thì có giết nó trăm lần thì cũng không đủ.

Nếu như không gặp phải cái thứ này thì thôi, nếu đã đụng phải nòng

súng của chính mình thì chắc chắn không thể nào bỏ qua được.

“Ta tuyệt đối không chiều mấy tật xấu của các ngươi đâu!”

“Hôm nay ta sẽ làm một người tốt, thay trời hành đạo, ăn sạch cánh của các ngươi!”

“Đúng rồi, mau mọc cánh đi!”

“Còn ngươi nữa, mau mọc thêm cái đầu đi!”

Đại Bằng Điểu không phục, bị Chu Dương thẳng tay chặt bỏ đầu.

“A di đà phật, thí chủ, mong thí chủ thủ hạ lưu tình, bỏ đồ đao xuống, lập địa thành phật!” Người đến chính là Văn Thù Bồ Tát.

Chương 505: Muốn độ hoá ta! Ngươi không định gọi gia trưởng à?

“Buông bỏ đồ đao, ngươi nghĩ có thể lập tức thành Phật ư? Câu nói này của ngươi chỉ đáng lừa gạt yêu ma!”

“Tây Phương Giáo các ngươi có tất cả bao nhiêu vị Phật? Ngay đến cả ngươi cũng chỉ là một vị Bồ Tát, có tư cách gì mà nói Bỏ đồ đao xuống, lập địa thành Phật, ngươi thật sự cho rằng ta là đồ đầu đất sao?”

Trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ khinh thường, những lời này đều là ngu xuẩn.

Còn nữa, toàn bộ Tây Phương Giáo đều là nơi thu nhận kẻ xấu.

Cái gì mà La Hán chứ, đều là người xấu xa độc ác.

Tây Phương Giáo giống như một nơi trú ngụ, không từ chối bất cứ ai.

Qua lớp vỏ bọc của chúng, tất cả đều trở thành chân, thiện, mỹ.

Nghĩ đến đây hắn liền cảm thấy ghê tởm! Chu Dương đương nhiên sẽ không có thiện cảm đối với nơi này.

“Thí chủ, có thể nể mặt Văn Thù mà cho bọn họ một con đường sống không? Sau khi trở về, ta nhất định sẽ thay ngươi dạy dỗ chúng.”

……

Nhưng mà, nụ cười trên mặt Chu Dương dần thu lại, sắc mặt cũng trở nên không tốt.

“Nể mặt ngươi? Ngươi là cái gì chứ?”

“Nói thì hay! Thanh Sư Vương hạ phàm ba lần, làm vô số việc xấu xa!”

“Chỉ một câu nói đem về dạy dỗ là ngươi liền muốn rửa sạch tội lỗi trên người nó ư?”

“Có lẽ chưa đến vài ngày, hắn sẽ lại trở về thế gian tiếp tục làm việc ác!”

“Ngươi thật sự xem ta là kẻ ngốc à!”

Văn Thù Bồ Tát không nói gì, một tia sáng nhẹ nhàng chiếu xuống, bao phủ lấy người Chu Dương.

Ngay sau đó, Chu Dương như được ngâm mình trong suối nước nóng, cảm giác thoải mái không thể tả.

Bốn phương tám hướng đều là những Phạn âm, giống như đang rửa tội trong ánh mặt trời.

“Tại sao ngươi lại muốn ra tay với ta?”

Ánh sáng vàng vừa rồi có chứa âm thanh tẩy não, nếu như ý chí không kiên định thì sẽ có thể bị cưỡng ép độ hóa, trở thành bệ đỡ cho Tây Phương Giáo.

Đây là thủ đoạn thường dùng của Tây Phương Giáo.

Rất nhiều đạo môn hoặc những linh vật đều bị Tây Phương Giáo cưỡng ép độ hóa bằng thủ đoạn này.

Đặt cho một cái tên hay, ngươi có duyên với Tây Phương Giáo,… Văn Thù Bồ Tát thật to gan, thế mà lại muốn cưỡng ép hắn độ hóa.

Phải biết rằng, ngay đến cả Chuẩn Đề và Tiếp Liên cũng không dám dùng thủ đoạn này với Chu Dương.

Chu Dương biểu cảm lạnh nhạt, ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm Văn Thù Bồ Tát.

“Nếu như ngươi đã dám ra tay với ta, vậy thì…” Chu Dương vừa ngẩng đầu lên, thẳng tay giết chết Thanh Sư Vương.

“Ta làm thịt thú cưỡi của ngươi trước.”

???

Thanh Sư Vương thật sự là chết không nhắm mắt.

Nếu như Thanh Sư Vương còn có thể nói được, chắc chắn sẽ không cam tâm mà gào lên: “Văn Thù Bồ Tát khiến cho ngươi tức giận, liên quan gì đến Thanh Sư Vương ta chứ? Tội lỗi của hắn không thể để cho ta chịu được!” Thế nhưng, hắn sẽ không bao giờ có cơ hội mọc đầu sống lại nữa, thật sự đã chết đi rồi.

“Quả nhiên là đã phạm phải tội ác lớn, người thật có duyên với Phật ta, ta sẽ dẫn người về Tây Phương, rửa sạch tội lỗi trên người ngươi.”

Văn Thù Bồ tát nhìn đầy từ bi, một vệt sáng chiếu xuống đầu Chu Dương.

Đây là ánh sáng phục quỷ, một khi chiếu xuống, kẻ địch sẽ không còn chỗ ẩn náu, bị cưỡng ép độ hóa.

“Kẻ ngốc mới muốn tới Tây Phương Giáo các người, thứ nhất không được ăn thịt uống rượu, thứ hai không thể lấy vợ sinh con, ngươi nghĩ não ta có vấn đề chắc!”

“Đừng có ở trên trời lắc lư nữa, ta nhìn mà chóng mặt, mau cút xuống đây cho ta!”

Chu Dương chỉ tay về phía Văn Thù Bồ Tát ở trên không, ánh sáng phục quỷ lập tức vỡ tan.

Một sức mạnh vô hình ngưng kết lại trên đầu ngón tay của Chu Dương, tỏa ra một chấn động hủy diệt.

Văn Thù Bồ Tát mặt biến sắc, ảo ảnh của từng vị Phật xuất hiện phía sau.

Chu Dương chỉ một ngón tay, ảo ảnh sau lưng Văn Thù Bồ Tát liền tan vỡ, biến mất vào hư không.

Tuy nhiên, đây mới chỉ là khởi đầu, ngay giây tiếp theo, sức mạnh đáng chết tự thân nhanh chóng thu lại.

“Ting, Thần Chi Thiết Thủ khởi động thành công, chúc mừng kí chủ đạt được 1000 năm tuổi thọ.”

“Ting, Thần Chi Thiết Thủ khởi động thành công, chúc mừng kí chủ đạt được 1000 điểm sức mạnh.”

“Ting, Thần Chi Thiết Thủ khởi động thành công, chúc mừng kí chủ đạt được 1000 điểm thể chất.”

“Ting, Thần Chi Thiết Thủ khởi động thành công, chúc mừng kí chủ đạt được 1000 điểm nhanh nhẹn.”

“Ting, Thần Chi Thiết Thủ khởi động thành công, chúc mừng kí chủ đạt được 1000 điểm tinh thần.”

“Ting, Thần Chi Thiết Thủ khởi động thành công, chúc mừng kí chủ đạt được phổ độ Phật quang.”

“A! Sức mạnh của ta!” Lần này Bồ tát chết tiệt kia không thể bình tĩnh được nữa, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Châu Dương.

“Tà ma nhà ngươi, lại dám dùng loại tà đạo bất chính này!”

“Ta nhất định phải đưa ngươi vào Trấn ma tháp, để ngươi cảm nhận được ngọn lửa tranh thế lưu ly”

“Phong cách nói chuyện của ngươi cũng thay đổi nhanh thật!”

“Phải rồi, ngươi không định gọi gia trưởng sao?”

“Đây không phải là thủ đoạn thường dùng của Tây Phương Giáo các người, mau mời Phật Tổ Như Lai cùng tới, dù sao ta cũng đã có sức mạnh của Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, vừa đúng lúc dẹp sạch Tây Phương Giáo các ngươi.”

Chu Dương bật cười, không thèm để ý nói.

Văn Thù Bồ tát đang chuẩn bị dùng thủ đoạn hàng phục yêu ma của mình, nghe được câu nói này của Chu Dương, không thể không biến sắc tột độ.

“Ngươi chính là Phật!” Sắc mặt hắn cực kì khó coi.

Tây Phương Giáo mất đi Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, tuy rằng lực lượng

trung kiên không yếu, nhưng suy cho cùng vẫn không có tâm phúc và trụ cột, hiện tại thế lực bị giảm đi nhanh chóng, thậm chí phải từ bỏ nhiều đạo trường, sức mạnh của hương khói cũng suy yếu rất nhiều.

Kẻ đầu sỏ gây ra tất cả chính là Chu Dương.

Chính tên Đại Ma Vương này đã tiêu diệt Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề, giáng một đòn mạnh vào Tây Phương Giáo đang phát triển mạnh mẽ.

Có thể nói, Tây Phương Giáo căm thù Đại Ma Vương đến tận xương tủy.

Không biết làm sao, ngay cả hai vị Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề thêm cả Tổ Long đều không phải đối thủ của hắn, chứ đừng nói đến nhưng cao thủ mạnh nhất cấp bậc không quá Chuẩn Thánh.

Tây Phương Giáo không có năng lực báo thù, chỉ có thể dồn nén lại.

Thậm chí còn ra lệnh không được phép khiêu khích Đại Ma Vương.

Chương 506: Con thỏ lại bị sao vậy?

Tây Phương Giáo gần đây vẫn luôn cân nhắc, hành sự hết sức cẩn trọng, không ngờ vẫn động tới Chu Dương.

Văn Thù Bồ Tát mặt đầy đau khổ, bởi trong đầu hắn vang lên một mệnh lệnh, là mệnh lệnh của sư phụ.

“A di đà Phật!”

“Chuyện này là do ta cai quản không nghiêm, mới để cho Thanh Nhận Tinh hạ phàm.

“Chủ nhân...” Hắn rụt rè gọi một tiếng.

Gặp Hằng Nga với vẻ mặt như vậy, cũng sợ Hằng Nga không nhận ra nó.

Hằng Nga nhìn chằm chằm Chu Dương, ánh mắt trở nên cực kỳ phức tạp.

“Đồ khốn nạn nhà ngươi!”

“Ta chính là một tên khốn nạn! Ngươi đừng quên lời thề của mình!”

Nói xong, Chu Dương thuận tay biến ra một cái đầu sư tử kho nóng hôi hổi, thản nhiên huýt sáo không coi ai ra gì.

Thoắt chốc, ánh mắt của hắn liền thay đổi.

Hắn nhìn món đầu sư tử kho cách đó không xa, hãm hại chủ nhân không chút khách khí…

Ánh mắt khích lệ trước kia của Chu Dương vẫn còn lưu lại bên ngoài Quảng Hàn cung.

Không biết rằng cái tên đáng thương này có phải chịu tủi nhục gì không.

Khi đó chỉ nghĩ đến việc đi tìm Thỏ Ngọc mà bỏ mặc thiên nhân sang một bên.

Mỗi lần nhớ tới nơi đây, nó có chút không muốn nhắc đến.

“Dương ca, ngươi ở đâu?”

“Ta mấy ngày nay chưa được ăn rồi, ta đói rồi.”

Một mình ở Thiên giới, phải đi đâu tìm thức ăn đây?

Càng sợ sau khi rời khỏi sẽ liền hoàn toàn mất liên lạc với Chu Dương.

Đợi một chút này đã mấy ngày trời, nó đói đến mức ngực với lưng như dính vào với nhau.

“Ta đây bị bỏ rơi rồi sao?… Ư ư ư.”

Quay đầu một cái liền bị Thiên Đế bán lại cho Chu Dương.

Lúc này, từ xa vọng lại âm thanh, một tên đầu trâu mặt ngựa nhìn quanh trái phải, sau khi xác nhận là không có người rồi, ánh mắt do thám khi nảy là ở Nam Cung Thiên Nhãn.

Khuê Mộc Lang đã hoàn thành xong nhiệm vụ của mình liền đi ra ngoài đi dạo thuận tiện muốn chơi cùng các cung nữ.

Đáng để hắn chú ý đến nhất là thậm chí đến Bích Cốc cũng chưa đạt đến được.

Hiện tại càng đói tới mức không thể chịu được

Nghĩ đến đây, Khuê Mộc Lang lập tức nhớ ra định lợi dụng lúc người khác khó khăn để chuộc lợi.

“Ta đói lắm, ngươi có thể cho tôi một ít thức ăn không?” Ánh mắt nó sáng hẳn lên, không thể ngờ bản thân có thể gặp được người tốt.

Cái bụng rỗng tuếch đã không còn chút sức lực nào kêu lên.

Khuê Mộc Lang lấy ra đồ ăn nhưng không đưa ngay lập tức.

“Thức ăn trên Tiên giới rất đáng quý, huống hồ gì, ta đây là Tiên nhân mới có thể ăn những thức ăn đó, số lượng thức ăn có hạn ngươi định làm gì để bù đắp đây?”

Trong tay đương nhiên vẫn còn có Bích Cốc Đan, có điều là những thứ này chỉ cần một viên là có thể ăn no trong một tháng, không phù hợp với kế hoạch của Khuê Mộc Lang, nên tự nhiên sẽ không không lấy ra sử dụng.

“Ta không có tiền…”

“Cũng không thể lấy món đồ trong tay ra….” Nó dùng ánh mắt đáng thương nhìn Khuê Mộc Lang, hi vọng người tốt này có thể đưa tay ra giúp đỡ.

“Thế này đi…”

Khuê Mộc Lang sợ tới xém chút nữa vãi đái, cảm nhận được rìu Bàn Cổ Khai Thiên trên cổ, mỗi một cái lỗ thên thân mình đều đang run rẩy.

Hắn có một dự cảm, là chính mình sẽ chết… Chết một cách thảm thương!

“Huynh đệ, có gì thì từ từ nói, đừng động thủ mà.”

Khuê Mộc Lang không ngừng giải thích, hy vọng Chu Dương có thể lấy đi vũ khí đang đặt trên cổ hắn.

Hắn sợ đối phương trượt tay, trực tiếp lấy đi cái mạng nhỏ của hắn.

“Hừ, nếu vừa rồi ta động thủ, bây giờ ngươi đã không còn mạng rồi!” Có thể nói khi Khuê Mộc Lang chuẩn bị động thủ, hắn đã là một người chết rồi.

Chắc chắn sẽ không hề có một chút ngoại lệ nào!

Đương nhiên, Chu Dương vẫn chưa lập tức giết chết Khuê Mộc Lang là vì hắn vẫn còn một chút tác dụng.

“Cầu xin ngươi buông tha ta, ta đồng ý trả thù lao!”

“Ta là người đốt lửa của Thái Thượng Lão Quân, chỉ cần ngươi có thể tha cho ta một con đường sống, ta có đan dược quý giá có thể cho ngươi...”

Khuê Mộc Lang vì để tiếp tục sống, mà trước tiên là kéo da hổ, rồi lại hứa cho đan dược.

Thái Thượng Lão Quân là người như thế nào chứ?

Thân là Tam Thanh Thái Thượng, người luyện đan số một! Thế gian ai dám không nể mặt? Đánh chó cũng phải ngó mặt chủ nhà, cho dù chỉ là người nhóm lửa của Thái Thượng Lão Quân thôi cũng không phải ai cũng có thể chọc tới! Nói ra cái tên Thái Thượng Lão Quân, coi như cái mạng nhỏ này của Khuê Mộc Lang đã giữ lại được một nửa.

“Thái Thượng Lão Quân?”

“Tốt lắm!”

Chu Dương nhếch miệng cười:

“Cũng đúng lúc ta lâu rồi chưa nhìn thấy hắn, nếu ngươi đã phạm lỗi thì là do hắn quản giáo không nghiêm, theo lý thì phải chịu một cái giá thật lớn!”

Chương 507: : Ngươi chắc chắn là Thiên Đế có thể kìm hãm Đại Ma Vương chứ không phải đưa đồ ăn cho hắn?

Thái Thượng Lão Quân có không ít bảo bối, chưa nói tới Thái Cực đồ mình đã cướp đi, chỉ riêng đan dược do hắn luyện chế, phần lớn đều không phải là vật phẩm thông thường.

Nếu hắn không đụng chạm gì đến mình, Chu Dương sẽ không cố ý chĩa mũi nhọn vào một tiểu bối.

Nhưng nếu như hắn đã quản giáo không nghiêm, Khuê Mộc Lang cả gan có ý gì đó với nữ nhân của mình, Thái Thượng Lão Quân quản giáo không nghiêm, không kiếm chút lợi lộc thì sao được.

Khuê Mộc Lang vừa nghe sẽ đến gặp Thái Thượng Lão Quân, không những không lo sợ mà còn lấy làm mừng rỡ.

Bao che cho người của mình là thiên tính của hầu hết con người, Thái Thượng, Nguyên Thủy và Thông Thiên người nào mà không bênh vực người của mình? Trong đó Thông Thiên bênh vực ra mặt nhất, Thái Thượng cũng tuyệt đối không kém.

Chỉ cần gặp được lão gia của mình, phạm một chút lỗi nhỏ như này thể nào cũng được bênh vực.

Ít nhất so với bị giải quyết nhanh chóng còn tốt hơn nhiều.

“Được, ta lập tức đưa ngươi đi gặp lão gia, hắn nhất định sẽ cho ngươi một câu trả lời hài lòng!” Khuê Mộc Lang thở nhẹ một hơi, vội vàng tiến lên phía trước dẫn đường.

Có điều rìu Bàn Cổ Khai Thiên trên cổ hắn từ nãy đến giờ vẫn chưa từng dời đi, Khuê Mộc Lang vừa đi sợ mất mật.

Phía trước chính là Nam Thiên Môn lẽ nào có thể tùy ý dùng vũ lực, thậm chí còn uy hiếp người của Thái Thượng Lão Quân? Lý Tịnh và nhà hắn tất nhiên sẽ không ngồi yên không nhìn đến.

Tên này muốn bình yên đi qua, tốt nhất là nhấc rìu ở trên cổ mình ra.

Chuyện tiếp theo sẽ dễ hơn nhiều rồi.

Chu Dương không hề để ý tới, giống như phía trước không phải Nam Thiên Môn mà chỉ là vườn hoa phía sau nhà mình mà thôi.

Rìu đặt trên cổ Khuê Mộc Lang không hề có ý buông xuống.

Tên này chết chắc rồi! Chỉ việc này thôi là hắn đã phạm vào thiên điều, thể nào cũng bị Lôi Bộ trừng phạt.

Nhưng mà, sự việc kế tiếp làm Khuê Mộc Lang sợ đến rớt tròng mắt đã xảy ra.

Lý Tịnh, Na Minh cùng với không ít thiên binh thiên tướng nhìn về

phía họ một cái, đúng là kinh ngạc không ít, thậm chí còn có mấy thiên binh muốn ra tay, nhưng lại bị Lý Tịnh ngăn lại tại chỗ.

Nhìn thấy ánh mắt xin giúp đỡ của Khuê Mộc Lang, bọn họ lại lập tức quay đầu đi.

Có người cầm hung khí trong tay còn muốn xông vào Nam Thiên Môn, chẳng lẽ ngươi không nhìn thấy sao?

"Lý Tịnh!" Rơi vào đường cùng, Khuê Mộc Lang chỉ có thể hét lên với Lý Tịnh một tiếng, bây giờ chắc hắn sẽ không thể tiếp tục giả câm vờ điếc nữa.

Rốt cuộc hắn vẫn xem nhẹ sự trơ tráo của Lý Tịnh rồi, Lý Tịnh chỉ vào đám mây nơi xa nói với Na Tra:

"Ngươi nhìn xem đám mây kia có đẹp không?"

"Đẹp!"

Ngay cả Na Tra ghét cái ác như kẻ thù cũng dường như đã thành một người khác, rất phối hợp biểu diễn cùng Lý Tịnh.

Các thiên binh thiên tướng khác thấy hai vị này đều đã không để ý, làm sao còn dám tự mình ra mặt? Dù sao trời có sập xuống thì vẫn có Lý Tịnh và Na Tra chống đỡ, bọn họ sợ cái gì? Huống chi, người khiến cho Lý Tịnh và hai người kia không dám chọc tới, mắt mù tai điếc làm như không thấy, chắc chắn phải là nhân vật con ông cháu cha nào đó!

"Lý Tịnh đại nhân nói đúng! Mây thật là đẹp."

Tất cả mọi người đều ngắm mây, dường như đang thưởng thức cảnh đẹp, không hề để ý đến ánh mắt xin giúp đỡ của Khuê Mộc Lang.

"Ngươi còn không mau đi! Chẳng lẽ muốn ta chặt đầu ngươi xuống hay sao?"

Khuê Mộc Lang cứng đờ quay đầu, liếc mắt một cái liền thấy được ánh mắt cười như không cười của Chu Dương.

Đặc biệt là cặp mắt kia, dường như có thể nhìn thấu mọi suy nghĩ trong đầu của hắn.

Khuê Mộc Lang lại không phải tên ngốc, chuyện tới nước này mà còn không biết mình đã chọc phải một người không nên chọc hay sao.

Chờ đến sau khi Chu Dương đi xa, Lý Tịnh và Na Minh mới dám quay đầu nhìn về phía Chu Dương.

“Chuyện này có cần báo cho Thiên Đế biết không?”

“Đương nhiên phải nói rồi!”

“Chỉ có Thiên Đế mới có thể kìm hãm được hắn, không để cho Đại Ma Vương gây sự ở Thiên Đình!”

“Khuê Mộc Lang ngu xuẩn này tự mình trêu chọc đến Đại Ma Vương? Chẳng lẽ khoảng thời gian này hắn đi ngủ sao? Trước giờ không hề quan tâm Thiên Đình đã xảy ra chuyện lớn gì?”

“Ngươi có chắc là Thiên Đế có thể kìm hãm Đại Ma Vương? Chứ không phải đi đưa đồ ăn cho hắn?”

Đúng vậy!

Ngày xưa cứ gặp phiền phức gì không thể xử lý, cứ giao cho Thiên Đế giải quyết là được rồi.

Sức mạnh Thánh nhân, thế gian rất ít việc không thể giải quyết.

Nhưng Đại Ma Vương tuyệt đối không nằm trong trường hợp này.

Lúc trước vì làm nguội lửa giận của Chu Dương, không chỉ cho vào Bảo khố của Thiên Đình, còn tặng một mỹ nữ tộc Thiên Nhân, có thể tưởng tượng ra cái giá phải trả lớn cỡ nào.

Thiên Đế trốn còn không kịp, sao có thể chủ động tham gia? Đây không phải chĩa nòng súng vào chính mình hay sao?

Quan tâm làm gì? Chúng ta chỉ phụ trách thông báo tin tức, giải quyết hay không là việc của Thiên Đế, dù sao cũng không phải là trách nhiệm của chúng ta!”

“Nếu biết mà không báo lên, rắc rối mới càng lớn... Lúc này, Lý Tịnh mới lộ ra sự thông minh của người làm quan.”

Chương 508: Nằm không cũng trúng đạn, nếu không thể cho ta câu trả lời thỏa đáng, ta sẽ cho

Tam Thanh trở thành dĩ vãng

“Cái gì? Thằng ngu Khuê Mộc Lang này trêu chọc đến Đại Ma Vương, Đại Ma Vương cầm rìu tiến vào Thiên Đình?” Thiên Đế nghe được tin tức này thì hoàn toàn sụp đổ!

Bây giờ đã là thời đại nào rồi? Chẳng lẽ vẫn chưa bắt kịp thời đại sao? Không lẽ không biết tầm quan trọng của việc thu thập tin tức tình báo sao?

Đây không phải là gây phiền toái cho ta sao? Thiên Đế vẫn chưa thoát ra khỏi ám ảnh đáng sợ của lần trước, bây giờ nghe được tin Đại Ma Vương đến đã sắp khóc đến nơi.

Trong bảo khố Thiên Đình bây giờ đã không còn bảo vật, cũng không còn mỹ nữ tộc Thiên Nhân thứ hai để gởi tặng.

Chắc không phải tới tìm ta đâu...

Khuê Mộc Lang là người của Thái Thượng Lão Quân, lần này chắc chắn là muốn kiếm chuyện với Thái Thượng Lão Quân, ta cứ xem như không biết chuyện gì đi.

Đương nhiên, ý nghĩ này chỉ duy trì được không đến mười giây.

“Thiên Đế, không hay rồi, có người đánh lên Đâu Suất Cung!”

Hai đồng tử Kim Giác và Ngân Giác sắc mặt trắng bệch, chạy tới xin Thiên Đế giúp đỡ.

Hai người họ hoàn toàn không có sức mạnh của hóa thân Kim Giác Đại vương và Ngân Giác Đại vương, bị dọa sợ vỡ mật.

Không sợ mà được à? Ai mà tin nổi có người dám đánh lên Đâu Suất Cung? Nhưng sự thật bày ra trước mắt, không thể không tin.

Không có pháp bảo, bọn họ chỉ là mấy con gà yếu ớt, đừng nói tới Chu Dương, ngay cả Khuê Mộc Lang cũng đánh không lại.

Vừa thấy tình hình không ổn, lúc gấp gáp lại không tìm được sư tôn nhà mình, đành phải chạy tới tìm Thiên Đế xin giúp đỡ.

Đâu Suất Cung các ngươi xảy ra chuyện thì liên quan gì đến ta? Song những lời này Thiên Đế nén lại trong lòng không dám nói ra.

Thiên Đình là lãnh địa của mình, xảy ra chuyện lớn như vậy, hắn không thể ngồi yên không ngó ngàng đến.

Thiên Đế chỉ cảm thấy ngực hơi khó chịu, gật gật đầu, cứng đờ đi theo Kim Giác và Ngân Giác tới Đâu Suất Cung.

Lúc này ở Đâu Suất Cung, ngay tới cái bảng hiệu cũng đã bị đập đến nát nhừ, từ bên trong truyền ra một tiếng gầm giận dữ.

“Thái Thượng Lão Quân, ngươi cút ra đây cho ta!”

“Nếu không cho ta một câu trả lời thỏa đáng, xem ta có phá luôn cả đạo trường này đánh cho ngươi ra không!”

Thiên Thượng Lão Quân là người nào chứ?

Tam Thanh Thánh nhân!

Nhân vật lớn trên trời dưới đất có thể đếm trên đầu ngón tay.

Nói về sức mạnh, hắn thậm chí còn xếp trên Thiên Đế! Xếp hạng đầu về sức mạnh của Tam Thanh.

Chu Dương vì mình, mà dám đánh tới đạo trường của Thái Thượng Lão Quân, thậm chí còn tuyên bố đánh Thái Thượng Lão Quân lòi phân.

Thiên Đế nhìn thấy Nam Cung Thiên Tinh, lại nghe được lời của Chu Dương và tính khí của Khuê Mộc Lang, lại còn không hiểu đã xảy ra việc gì sao.

Ánh mắt hắn không khỏi ngây ra.

Đây hình như là... Rõ ràng ta chỉ muốn tiễn Đại Ma Vương này đi, các ngươi tại sao chưa gì đã lại kéo hắn trở lại? Vẫn chỉ có Thái Thượng Lão Quân là thông minh, trốn biệt không hề xuất hiện.

Đâu Suất Cung muốn đập thì đập đi!

Dù sao vẫn có thể xây lại, chỉ cần tìm nơi trốn đi, yên lặng để chuyện này qua đi rồi tính tiếp.

Sao mình lại ngu ngốc đi theo qua đây làm gì? Không được, đợi đến khi chuyện này kết thúc, ta cũng phải tìm một nơi đi nghỉ phép... Không thể tiếp tục ở lại Thiên Đình nữa! Các ngươi ba lần bốn lượt gây chuyện, khiến ta cả ngày thấp tha thấp thỏm, ai mà gánh nổi!

“Thiên Đế, rốt cuộc ngươi cũng tới, ngươi nhất định phải đứng ra giải quyết cho ta!”

Khuê Mộc Lang không ngờ Thái Thượng Lão Quân từ đầu đến cuối đều chẳng thấy đâu, không có người ra mặt nói giúp cho mình.

Sát Tinh Chu Dương to gan lớn mật, không nói hai lời, vừa lên tới nơi đã phá hủy Đâu Suất Cung, quả thực coi trời bằng vung!

Vốn dĩ mình là người đúng, nhưng bị hắn phá hoại như vậy, đúng cũng biến thành sai.

Thiên Đế nhất định sẽ không tha cho mấy tên ác nhân này, sẽ giúp mình tìm lại lẽ phải.

So với kẻ đã phá hủy Đâu Suất Cung, tội lỗi của mình đúng là không cần nhắc đến.

“Người này đã phá hủy Đâu Suất Cung, quả thực coi trời bằng vung! Khẩn cầu Thiên Đế nghiêm trị hung đồ!”

Khuê Mộc Lang đi lên cáo trạng trước, muốn lưu lại ấn tượng xấu về hắn cho Thiên Đế.

“Thiên Đế ngươi đã đến rồi!”

“Chuyện này ngươi nhất định phải cho ta một câu trả lời hợp lý!”

Thiên Đế có chút lờ mờ, sao lửa lại đốt lên đầu ta rồi? Ta đúng là không nên tới nơi này! Đúng là không nên tới đây! Không nên tới đây!

“Rốt cuộc ta phạm phải lỗi gì rồi, ngươi có thể nói rõ hơn một chút không?”

Thiên Đế cẩn thận cân nhắc từng chữ, sợ không cẩn thận chọc cho Chu Dương càng tức giận hơn.

“Khuê Mộc Lang có phải được xếp vào hàng Tiên ban không?”

Cơ bản nếu là một Tiên nhân thì sẽ được liệt vào hàng Tiên ban, đăng ký ở Thiên Đình.

Nói vậy, chẳng phải chỉ cần một con Thiên mã xảy ra vấn đề, cũng có thể kiếm chuyện trên đầu mình hay sao... Hắn rất muốn phản bác, lại nghĩ đến Chu Dương trước giờ không phải là người có thể nói lý lẽ, mình còn có thể làm gì được?

“Khuê Mộc Lang dám đụng đến nữ nhân của ta, đây là tội lớn!”

“Nói đi, ngươi định lấy gì ra bồi thường?”

Trán Thiên Đế toát ra mồ hôi lạnh, ấp a ấp úng hồi lâu một câu cũng nói không nên lời.

Hắn rất muốn nói chuyện này đâu có liên quan gì tới ta?

Nằm không cũng trúng đạn! Nhưng hắn không dám nói ra miệng, đụng phải Đại Ma Vương Chu Dương, đúng là xui tám kiếp.

Khuê Mộc Lang bên cạnh hoàn toàn bị dọa sợ đến ngây người! Ai có thể nói cho ta biết đây là tình hình gì không? Rốt cuộc ai mới là Thiên Đế? Sao Thiên Đế lại nhận cơn thịnh nộ của Chu Dương? Hắn chính là Thánh nhân đó! Mãi đến lúc này, Khuê Mộc Lang mới mơ hồ hiểu rõ sự ghê gớm của Chu Dương, nhưng mà, tất cả đều đã muộn màng rồi.

“Bồi thường không thể thấp được đâu!”

“Nghĩ cách liên lạc với Thái Thượng Lão Quân đi! Nếu không thể cho ta câu trả lời hài lòng, ta mà thực sự tức giận thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

“Biết đâu sẽ cho Tam Thanh trở thành quá khứ không chừng.”

Thiên Đế và Khuê Mộc Lan sợ ngây người.

Nghe những lời cuồng điên này của Chu Dương, Khuê Mộc Lan giật bắn mình, khiến Tam Thanh trở thành quá khứ, e là đến Hồng Quân còn chưa làm được.

Chỉ có Thiên Đế thì xém chút đái ra quần, Đại Ma Vương phải kiếm chuyện mới được hay sao đây?

Chuyện nhỏ như cái rắm đã muốn tiêu diệt Tam Thanh?

Chương 509: Bởi vì hắn không giống, hắn còn siêu hơn Thánh nhân!

Hắn không hề nghi ngờ những gì Chu Dương có thể làm được, Tiếp

Dẫn và Chuẩn Đề là cái gương trước mắt.

Đối với yêu cầu của Chu Dương, Thiên Đế không dám có một chút chậm trễ, nhanh chóng dùng hết phương pháp để thông báo đến Tam Thanh Thánh nhân.

Không còn cách nào khác, hắn chưa bao giờ hoài nghi khả năng của Chu Dương, hắn nói được thì làm được.

Nếu lần này không thể đưa ra một kết quả khiến cho Chu Dương vừa lòng, thì đó chính là một tai họa.

Không có bất cứ người nào có thể ngăn cản được tai họa này! Hai vị Thánh nhân phương Tây đã chết, Thiên Đế không muốn để cho Tam Thanh cũng xảy ra chuyện.

Dù sao thì quan hệ giữa Tam Thanh và Thiên Đình rất tốt, vốn cùng chung một phe.

Có không ít Tiên quan của Thiên Đình chính là môn đồ của Tam Thanh, chuyện này còn xảy ra trên địa bàn của hắn, hắn không muốn quản cũng không được.

“Xin ngươi bớt giận đã, ta nhất định sẽ cho ngươi một câu trả lời thỏa đáng!” Nói xong, Thiên Đế không dám ở lại thêm một khắc nào.

Thậm chí còn lấy sẵn mấy cái Linh bảo ra để lấy lòng Chu Dương, sau đó đi tìm Thái Thượng trước.

Nhìn thấy Thiên Đế giống như bị lửa đốt đít rời đi, Khuê Mộc Lang và Kim Giác, Ngân Giác trợn tròn mắt.

Ai có thể nói cho ta biết đây là quái vật gì vậy? Bọn ta bế quan luyện đan chỉ mới gần ba tháng, sao mới vừa ra ngoài đã không còn nhận ra thế giới này rồi? Người này mở miệng là đòi tiêu diệt Tam Thanh, ai cho hắn lá gan này? Tư tưởng này của bọn họ chưa duy trì được bao lâu, đã bị sự nịnh hót của Thiên Đế với Chu Dương hoàn toàn đập bẹp.

“Hắn rốt cuộc là ai?”

“Vì sao ngay cả Thánh nhân như Thiên Đế cũng không thể áp chế hắn?” Nhất là Khuê Mộc Lang, hắn vốn tưởng rằng chỉ cần tìm được Thái Thượng Lão Quân là có thể giải quyết hết thảy vấn đề.

Có nằm mơ cũng không nghĩ tới, hành động của mình ngược lại lại

hại Thái Thượng Lão Quân.

Quả đúng với danh hiệu hãm hại chủ tử.

“Lẽ nào các ngươi không hề chú ý đến những việc xảy ra gần đây sao?”

“Bởi vì hắn không chỉ là Thánh nhân, hắn còn siêu hơn Thánh nhân!” Vẻ mặt các Tiên quan bên cạnh vô cùng kỳ dị, mấy Tiên nhân hiểu rõ mọi chuyển liền đem những chiến tích của Chu Dương kể hết ra một lần.

Một mình chiến đấu với Tam Thanh, Hồng Quân cùng Thiên Đế, cướp đi Bàn Cổ Tường, Thái Cực Đồ cùng Hỗn Độn Chung từ trong tay bọn họ.

Thu mất Phượng Tổ, Tổ Long và Thủy Kỳ Lân.

Tiêu diệt hai vị Thánh phương tây Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn, lấy Nữ Oa thành nữ nhân của mình.

Không có chuyện nào mà không làm người ta rợn người.

Quả thực là hù chết người ta!

Nhất là nghe được Nhị Thánh phương Tây- Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đã bị Chu Dương tiêu diệt, Khuê Mộc Lang lại càng không thể tin được.

Thánh nhân không phải vạn kiếp bất diệt, vĩnh hằng bất tử sao? Sao có thể bị giết chết? Đây là việc rất nhiều người nghe được đều hoài nghi, từ trước khi Chu Dương xuất thế, chưa bao giờ nghe tới việc Thánh nhân ngã xuống bao giờ.

Nếu Thiên Đế biết được ý nghĩ trong lòng bọn họ, chắc chắn sẽ im lặng không nói gì.

Trước kia thánh nhân bất tử, là bởi vì không có nhân vật nào quá mạnh xuất hiện, ngay cả Hồng Quân lúc phát hỏa, nhiều nhất cũng chỉ có thể làm bị thương hoặc là phong ấn Thánh nhân.

Nhưng Chu Dương đã không còn cùng cấp bậc với Thánh nhân, sức mạnh của hắn đánh với Thánh nhân chỉ như người trưởng thành đang ức hiếp trẻ con, còn đánh gì nữa mà đánh? Thiên Đế bây giờ thậm chí còn sợ Chu Dương hơn cả trước đây.

Bởi vì hắn vừa mới đã thấy được cái búa trong tay Chu Dương, hơi thở hủy diệt kia làm người ta vô cùng tuyệt vọng.

Thần Khí Sáng Thế! Đây chắc chắn là Thần Khí Sáng Thế! Nghĩ đến Hỗn Độn Chung, còn cả Đài Phan và Thái Cực Đồ hai bảo vật của mình đã bị cướp đi, không ngờ rằng Chu Dương tỉnh bơ đưa về trạng thái cũ, biến thành rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Đây chính là Thần Khí Sáng Thế từ thời khai sáng thế giới, lực chém ba ngàn thần ma Hỗn Độn.

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên phân chia Hỗn Độn! Trên thế giới còn có vũ khí nào mạnh hơn nó sao? Đáp án khẳng định là không có! Rìu Bàn Cổ Khai Thiên tuyệt đối là binh khí mạnh nhất trong trời đất này! Còn chơi thế nào được nữa? Trước kia xem như người trưởng thành ăn hiếp trẻ con.

Bây giờ người trưởng thành trang bị thêm súng đạn, miễn luôn khỏi chơi.

Thái Thượng trốn mất tăm hơi, tạm thời không cách nào liên lạc.

Cũng may Nguyên Thủy Thiên tôn và Thông Thiên Giáo chủ còn có thể liên hệ được.

Hai vị Tam Thanh Thánh nhân nghe được những lời tàn nhẫn này của Chu Dương, hoàn toàn không giữ nổi bình tĩnh.

Đây là lỗi của thuộc hạ của Thái Thượng gây nên, liên quan gì tới bọn ta? Tuy rằng quan hệ giữa Tam Thanh rất tâm đầu ý hợp, cũng không thể chuyện gì cũng gánh chung!

Nguyên Thủy Thiên tôn và Thông Thiên Giáo chủ hiểu rõ, Chu Dương làm vậy là muốn gây áp lực lên bọn họ, khiến bọn họ phải tìm cho ra Thái Thượng Lão Quân.

Chỉ có Nguyên Thủy Thiên tôn và Thông Thiên Giáo chủ hiểu tận gốc rễ mới có cách tìm ra Thái Thượng nhanh nhất.

Không thể không nói, biện pháp này quả thật có hiệu quả, hai người không thể từ chối.

Dù sao tìm Thái Thượng vẫn tốt hơn nhiều so với bị Đại Ma Vương làm thịt.

Vốn tưởng rằng, khó khăn tiến lên một bước trở thành Thánh nhân, thế gian sẽ không còn bao nhiêu thứ khiến họ phải để ý đến nữa, thế mà Chu Dương lại dạy cho bọn họ thêm một bài học mới.

Hai người quá hiểu rõ Thái Thượng, không mất bao nhiêu công sức đã có thể tìm được hắn.

Thái Thượng đang trốn ở một khu vực thuộc phàm giới câu cá.

Vẻ mặt an nhàn, dường như chẳng có chuyện gì vương vấn trong lòng.

Nhìn thấy cảnh này, Nguyên Thủy Thiên tôn và Thông Thiên Giáo chủ giận không vì một chuyện nữa.

Chúng ta chịu áp lực như núi nè, ngươi lại đang câu cá?

“Ta đã biết chuyện rồi, là do ta quản giáo không nghiêm, để Khuê Mộc Lang phạm phải sai lầm lớn.”

“Khiến hai ngươi lo lắng rồi!”

“Lo lắng? Ngươi còn không ra mặt, hai người chúng ta coi như tiêu!” Vẻ mặt Thông Thiên Giáo chủ khó chịu, một hơi kể hết đầu đuôi sự việc.”

Vẻ mặt Thái Thượng vô cùng chán nản, tâm trạng nhẹ nhàng bình thản của hắn hoàn toàn bị Chu Dương phá hoại rồi.

Chương 510: Bởi vì hắn không giống, hắn còn siêu hơn Thánh nhân! (2)

“Chẳng lẽ không có biện pháp nào áp chế hắn sao? Đường đường Tam Thanh Thánh nhân vậy mà lại bị một tên tiểu bối tùy tiện uy hiếp?”

Tính tình Thông Thiên Giáo chủ nóng nảy nhất, nếu không tự biết mình không phải là đối thủ của Chu Dương, thì đã dùng Tru Tiên Kiếm Trận tiêu diệt hắn từ sớm rồi.

“Trừ phi chúng ta đạt được cùng cảnh giới với hắn!”

“Việc này thì quá khó...”

“Hơn nữa, trong tay hắn còn có rìu Bàn Cổ Khai Thiên, cho dù chúng ta và hắn có cùng cảnh giới cũng khó có thể áp chế!”

“Tuy nhiên thực lực mạnh đến đâu, đến cuối cùng vẫn sẽ có cách giải quyết!”

Nguyên Thủy Thiên tôn và Thông Thiên Giáo chủ cùng nhìn về phía Thái Thượng, nói:

“Chẳng lẽ ngươi có biện pháp giải quyết?”

“Hay là ngươi đã nắm được cách tăng cấp?”

Trong mắt ai người hiện lên vẻ chờ mong, Thái Thượng là người khôn ngoan nhất trong ba người Tam Thanh.

“Đúng là có cách, là một lối tắt, cũng chính là đường mà Chu Dương đã đi!”

“Tuy rằng không thích hợp với chúng ta, nhưng lại là biện pháp tốt nhất làm cho sức mạnh tăng lên!”

Thông Thiên Giáo chủ không nhịn nổi, lẩm bẩm nói:

“Vậy thì còn chờ cái gì nữa, ta cũng muốn đột phá cảnh giới Thánh nhân, không thể để cho một tiểu bối dắt mũi mãi được!”

“Khó! Rất khó!”

“Cách tốt nhất vẫn là cúi đầu! Làm Chu Dương ổn lại.”

“Hồng Quân và Ma tổ La Liên đã đi thử con đường của Chu Dương, sẽ có kết quả sớm thôi.”

“Nếu có thể thành công, đây sẽ là cơ duyên của chúng ta!”

“Ngươi cũng không cần tức giận như vậy, chuyện này đúng là do ta quản giáo không nghiêm, ta nguyện đưa ra bồi thường.”

Ba người Nguyên Thủy Thiên tôn, Thông Thiên Giáo chủ và Thái Thượng cùng nhau đi tới, trên mặt Thái Thượng nở nụ cười, không ngừng chắp tay thi lễ với Chu Dương.

Sắc mặt Chu Dương hơi giãn ra, lạnh lùng nói:

“Không biết ngươi muốn bồi thường cho ta cái gì? Nếu không thể làm ta vừa lòng, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.”

“Còn nữa, thời gian của ta rất là quý giá, các ngươi lãng phí nhiều thời gian của ta như vậy, nếu bồi thường không thể làm ta hài lòng,

cũng đừng trách ta không khách khí."

Giọng Chu Dương rất lạnh lùng, tựa hồ như đến từ địa ngục Cửu U.

"Ba viên Sinh Sôi Tạo Hóa Đan."

Ba viên đan dược bay vút về hướng Chu Dương.

Sinh Sôi Tạo Hóa Đan là Tiên đan cực phẩm, có tác dụng đáng kinh ngạc, không chỉ có thể khôi phục vết thương nặng, mà còn có thể làm người chết sống lại, kéo dài tuổi thọ mười vạn năm.

Nó không chỉ có số lượng cực kỳ hiếm, mà phạm vi sử dụng cũng cực lớn.

Ngay cả ba người Tổ Long, Phượng Tổ và Thủy Kỳ Lân bị trọng thương, đều đã từng tìm Thái Thượng xin Sinh Sôi Tạo Hóa Đan, nhưng lại bị Thái Thượng từ chối.

Bởi vậy có thể thấy được sự quý giá của nó.

Thái Thượng lấy một hơi ra ba viên Sinh Sôi Tạo Hóa Đan,

Chắc chắn là rút máu rồi.

Nếu như đổi thành Thánh nhân khác, đừng nói ba viên Sinh Sôi Tạo Hóa Đan, một viên là đủ bù đắp tổn thất.

Đương nhiên, đây là nói về Thánh nhân khác, không bao gồm Chu Dương.

"Không đủ!"

Chu Dương lạnh lùng đáp lại.

Sinh Sôi Tạo Hóa Đan đối với những người khác là Thánh dược hàng đầu, đối với Chu Dương mà nói, hiệu quả chỉ là kéo dài tuổi thọ được vẻn vẹn mười vạn năm.

Giá trị giảm mạnh.

"Có chút đồ như vậy mà đã muốn đuổi ta đi sao?" Khuê Mộc Lang trợn tròn mắt, Thái Thượng vì cứu mình mà đưa ra ba viên Sinh Sôi Tạo Hóa Đan sao? Sinh Sôi Tạo Hóa Đan quý giá như thế nào, hắn vô cùng rõ.

Loại đan dược này dù cho Thái Thượng luyện chế ra, cũng phải tốn

mất tám mươi mốt năm, cộng thêm với vô số vật quý giá trong trời đất.

Thời gian tám mươi mốt năm thì thôi đi, nhưng còn linh dược mấy trăm vạn năm, thậm chí tiên thảo từ thời thiên địa mới hình thành hiện nay đã mất tích, không thể tiếp tục luyện chế nữa.

Có thể nói Sinh Sôi Tạo Hóa Đan dùng một viên là mất đi một viên, sau này sẽ thất truyền.

Ba viên Tiên đan cực phẩm Sinh Sôi Tạo Hóa Đan hiếm có này, mà hắn còn bảo là không đủ.

“Đây là muốn được voi đòi tiên hay sao?”

“Mười viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan!”

Khuê Mộc Lang há miệng thở dốc, trên mặt co giật từng hồi.

Đây đúng là muốn rút hết máu...

Mỗi một viên Cửu Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan có thể cho một người tránh được xui rủi, đạp đất phi thăng thành tiên.

Nó là bảo vật bao nhiêu người nằm mơ cũng không thấy được.

Ví dụ như đem viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan này cho Nam Cung Thiên Tinh, lập tức có thể khiến nàng trở thành Tiên.

Mười viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan nghĩa là có thể tạo ra mười người may mắn, còn thêm mười vị Tiên mạnh mẽ.

Thứ này thật khiến người ta động lòng đỏ mắt.

Đừng nói mười viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan và ba viên Sinh Sôi Tạo Hóa Đan, Khuê Mộc Lang cảm thấy mình cũng không bằng một viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan.

Có tài đức gì mà Thái Thượng phải trả cái giá cao như thế.

“Nếu là trước đây, cái giá này so với việc bắt ta đợi lâu như vậy là còn chưa đủ đấy!”

Thái Thượng không thể không cúi đầu.

“Chỗ ta còn có một kiện Tiên Thiên chi bảo - Thái Huyền Kiếm, tặng luôn cho ngươi!” Sắc mặt Khuê Mộc Lang đần ra, Thái Thượng vì cứu

hắn mà trả cái giá lớn như vậy."

Hắn phải làm sao để trả lại đây... Chỉ sợ cả đời này cũng không thể trả hết.

"Sư phụ!" Khuê Mộc Lang lẩm bẩm nói, có được một sư phụ như vậy, hắn còn mong gì nữa.

Việc may mắn nhất đời này của hắn chính là có thể gặp được Thái Thượng.

Chương 511: Ngươi đã trăn trối xong chưa? Thế gian không người nào có thể cứu được ngươi! Áp đảo Tam Thanh? Không thể mang họa như vậy được

"Được rồi, ngươi đã trăn trối xong chưa?" Trăn trối? Khuê Mộc Lang hoàn toàn ngây dại.

Thái Thượng trả giá nhiều như vậy, không phải vì để hóa giải trận phong ba này cứu mạng mình sao? Chu Dương lấy đồ xong liền không nhận người? Quá sức vô sỉ!

"Bộ ngươi tưởng trả giá rồi là có thể đổi lấy mạng của ngươi hả?"

"Cả gan mạo phạm người của ta, chắc chắn phải chết, không có ngoại lệ!"

Khuê Mộc Lang hoàn toàn tuyệt vọng, không đợi hắn bình tĩnh, rìu Bàn Cổ Khai Thiên xẹt qua phía chân trời, làm cho không gian chỗ Khuê Mộc Lang sụp đổ.

Trên không trung xuất hiện một lỗ hổng thật lớn, tản ra lực cắn nuốt cực mạnh.

Không giống với vết nứt không gian trong quá khứ.

Vết nứt không gian lớn như vậy sẽ không thể tự phục hồi, nói cách

khác, trừ phi có cách vá trời tương tự như Nữ Oa, nếu không lỗ thủng khủng khiếp này sẽ tồn tại mãi mãi.

Tất cả mọi người đều kinh hãi, Chu Dương quá ngang ngược ngạo mạn! Thái Thượng rõ ràng đã ra giá ba viên Sinh Sôi Tạo Hóa Đan và mười viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan, lại còn một thanh Tiên Thiên chi bảo Thái Huyền Kiếm, ra giá cao như thế, mà vẫn nhận lại kết quả thế này.

Rất nhiều người không thể tin vào hai mắt của mình.

Không nói người khác, chỉ cần nhìn mặt Tam Thanh là biết ngay.

Ngay cả nụ cười bình thản nhẹ nhàng của Thái Thượng cũng biến mất không thấy, sắc mặt tối đen.

“Ngươi có hơi quá đáng rồi đó!”

“Ta cho phép ngươi bồi thường là để giảm lửa giận trong lòng ta, mạng của Khuê Mộc Lang không được tính vào đó!”

“Trên thế giới không có gì có thể khiến ta tha cho hắn!”

“Nếu ngươi không phục! Có thể đến tìm ta!”

“Ta có thể đánh cho tới khi ngươi phục thì thôi!” Chu Dương giơ rìu Bàn Cổ Khai Thiên lên, hung binh tuyệt thế có khả năng phá hủy mọi thứ.

Thời khắc bị nó ngắm trúng, ngay cả Thánh nhân cũng có cảm giác hô hấp trở nên không thoải mái, có loại cảm giác tai họa sắp ập lên đầu mình.

Đây chính xác là rìu Bàn Cổ Khai Thiên chân chính, không thể nghi ngờ.

Chỉ có loại Thần Khí Sáng Thế như thế này mới có thể mang áp lực lớn như vậy đè lên người ta.

“Ta... phục!” Thái Thượng đành phải khuất phục nói ra câu này.

Nếu hắn còn không chịu thua, Đâu Suất Cung sẽ trở thành nơi hắn bỏ mạng.

Vì một đồ đệ, Thái Thượng tuyệt đối không thể cả mạng mình cũng không cần.

Thông Thiên Giáo chủ và Nguyên Thủy Thiên tôn cũng cúi thấp cái đầu cao ngạo của mình, không dám liếc nhìn Chu Dương đến một cái.

Bọn họ hiểu rõ Chu Dương lấy rìu Bàn Cổ Khai Thiên ra, thậm chí đánh chết Khuê Mộc Lang đều là đang mỉa mai khinh bỉ bọn họ.

Nếu không, giết một Khuê Mộc Lang nho nhỏ, cần gì phải lấy hung binh như thế này mà giết? Vậy có khác nào giết gà mà dùng dao mổ trâu.

“Bây giờ đến phiên ngươi!”

Chu Dương quay đầu, ánh mắt nhìn về Thiên Đế đứng phía xa kia.

Chuyện này lại có gì liên quan đến ta?

“Khuê Mộc Lang đứng trong hàng ngũ Tiên ban, hắn phạm phải sai lầm lớn như vậy, ngươi phải trả giá như thế nào đây?” Chu Dương nhấc rìu Bàn Cổ Khai Thiên để lên vai, cười lạnh lùng.

Đm!

Thiên Đế rất muốn khóc, thật sự rất muốn khóc.

Mình đúng là nằm không cũng trúng đạn, một chữ thảm há có thể nói rõ ràng.

Ngay cả Tam Thanh đều bị Chu Dương ép tới đáy, mình còn có thể làm sao.

Vì một mạng, chỉ có thể cắt thịt cho đi.

“Gần đây nhà ta tương đối nghèo, không có bảo vật gì có thể đưa ra, ta đi hái lấy một trăm quả Bàn Đào chín ngàn năm, tạm thời biếu ngươi.”

Của cải của Thiên Đế đã bị Chu Dương khoét rỗng, thật sự không còn bảo vật gì có thể lấy ra.

Mấy món linh tinh, Chu Dương cũng nhìn không thuận mắt.

Hiện tại hắn chỉ có thể dời sự chú ý lên Bàn Đào của Tây Vương Mẫu.

Một trăm quả Bàn Đào chín ngàn năm cũng không tệ lắm, xem như Thiên Đế có thành ý.

“Ngươi được lắm Thiên Đế, ngươi gây ra tai họa, đừng đem đồ của ta thế vào.”

Tây Vương Mẫu gấp gáp lướt đến, dáng vẻ nổi giận đùng đùng dường như muốn giết người.

“Mình gây họa ở bên ngoài còn lấy đồ của ta ra gánh trách nhiệm?” Các tiên nhân lần lượt quay đầu, làm như không nghe không thấy.

“Tội ngươi tự phạm, ngươi tự nghĩ cách, đừng lấy đồ của ta làm vật bồi thường này nọ.”

Thiên Đế nghe thấy câu này, mặt chảy dài ra như mặt ngựa.

“Nàng đừng tàn nhẫn như vậy mà, sau này ta sẽ nghĩ biện pháp bù lại cho náng.”

“Nàng giúp ta vượt qua cửa ải khó khăn này trước có được không?”

Thiên Đế nóng lòng, thấy Chu Dương cũng sắp đồng ý rồi, không ngờ Tây Vương Mẫu lại giở trò phá hoại.

Đây không phải thêm dầu vào lửa sao? Thiên Đế vội vàng chạy qua dỗ dành, hy vọng có thể dụ Tây Vương Mẫu đồng ý.

Chẳng ngờ Tây Vương Mẫu trực tiếp trở mặt luôn.

“Chuyện này không liên quan tới ta!”

Thiên Đế nhìn trái nhìn phải, vẻ mặt chua xót:

“Cho ta chút mặt mũi không được sao? Ta chính là Thiên Đế...”

“Giúp ta qua được ải này, ta bảo đảm sau này không bao giờ ra ngài trêu hoa ghẹo nguyệt nữa.”

Chương 512: Tiến vào vườn Bàn Đào!

Cung nga vội vàng nhanh chân chạy tới giải thích, nói:

“Bảy vị điện hạ vừa mới vào vườn Bàn Đào.”

Vườn Bàn Đào?

Đôi mắt Chu Dương sáng ngời, vốn tưởng rằng Bàn Đào không liên quan nhiều đến bản thân, bây giờ xem ra trời cao cũng muốn cho mình một cơ hội.

“Còn không nhanh đưa ta đến vườn Bàn Đào!”

Tây Vương Mẫu và Thiên Đế liếc nhau, trong lòng lạnh xuống một nửa.

Đưa Chu Dương đưa vào vườn Bàn Đào, việc này không phải giống như thả con khỉ họ Tôn kia vào hay sao? Bàn Đào còn có thể dư lại gì? Bọn họ rất muốn nói “không”, nhưng lời Chu Dương nói có mấy người dám từ chối? Đặc biệt là trong tình trạng đã biết rõ thực lực của hắn, càng không có người nào dám làm hắn mích lòng.

Thiên Đế thức thời nhất, chủ động đi trước dẫn đường.

Lần này chỉ cần đuổi Chu Dương đi rồi mọi thứ đều dễ xử, có chút tổn thất cũng đành chịu thôi... Dù sao cũng đã lỗ nhiều đồ như vậy rồi, lỗ thêm tí nữa cũng không hẳn là chuyện không thể chấp nhận.

Chỉ là vật ngoài thân, làm sao quan trọng hơn mạng của mình được.

Thực lực đạt đến trình độ của bọn họ, mấy vật ngoài thân đã không đáng nghĩ đến rồi, chỉ có mạng sống mới là quan trọng.

Vừa bước vào vườn Bàn Đào, mùi hoa hòa chung với mùi trái cây ập vào mặt.

Đập vào mắt là những nụ hoa hoặc quả xanh điểm xuyến trên cành, xanh xanh đỏ đỏ.

Càng đi vào trong, Bàn Đào càng lớn.

Hương quả thơm cũng càng ngày càng nồng nàn.

“Đừng theo ta!”

Thiên Đế và Tây Vương Mẫu đi theo, Chu Dương không tiện ra tay.

Trên nhánh cây cách đó không xa có một trái Bàn Đào chín, Chu Dương không hề nghĩ ngợi nhanh tay hái xuống.

Vị đào ngọt ngào thanh thúy, mùi vị khác xa với loại trước đây mình từng ăn.

Phải nói rằng căn bản là không cùng đẳng cấp.

Đừng quên thứ này còn có thể tăng tuổi thọ.

“Bàn Đào ba ngàn năm (cấp Thần Thoại): Có thể kéo dài ba ngàn năm tuổi thọ (sử dụng: 100/100).”

Một gốc đào có một trăm tám mươi trái, ăn hết không phải sẽ có thể kéo dài tuổi thọ ba mươi vạn năm sao?

“To gan, là ai đang ăn trộm Bàn Đào?!”

“Nói bậy, ta thế này mà gọi là ăn trộm à? Đây là ăn không kiêng nể gì ai!”

“Cái đồ bị thịt nhà ngươi, không có ăn có học?”

“Đi, đi với ta đến Lôi Bộ nhận trừng phạt!”

Nói xong Chu Dương ngoắc tay một cái, lại có mấy trái Bàn Đào chín bay vào trong tay, cắn một miếng to ăn vào miệng.

Tên này thật không biết xấu hổ, còn dám ở trước mặt mình ăn trộm Bàn Đào.

Phải nói là ăn một cách trắng trợn mới đúng! Thật ra vườn Bàn Đào này, nếu đã tới một lần thì sẽ không thể bỏ qua, hiển nhiên phải lấy Bàn Đào chín đem đi.

Lỡ mà bỏ lỡ, ngay cả mình cũng sẽ đau lòng vô cùng.

Hắn vung tay lên, gió quanh người hắn chuyển động, một mớ Bàn Đào chín từ trên cành cây rơi xuống, bay đến tay Chu Dương rồi biến mất.

Không phải một trái, mà là một đống.

Toàn bộ Vườn Bàn Đào đều chấn động, ít nhất có mấy ngàn Bàn Đào tựa như tổ yến, rơi vào trong tay Chu Dương.

Cảnh tượng này quá sốc.

Ngay cả Thiên Đế còn đang khuyên giải Tây Vương Mẫu ở phía xa cũng cảm nhận được động tĩnh, mặt liền biến sắc.

Quả nhiên giống như những gì bọn họ đã dự đoán.

Chu Dương vào vườn Bàn Đào, chẳng khác gì con khỉ kia.

Có điều so với con khỉ chỉ biết ăn kia, Chu Dương còn ghê hơn nhiều, nhìn sao cũng thấy hắn giống như muốn đóng gói cả vườn Bàn Đào đem đi.

“Ngươi muốn làm gì?”

“Đáng chết! Ngươi mau dừng tay lại!”

“Ngươi biết mình đã phạm vào tội lớn gì không?”

“Còn không mau bỏ Bàn Đào xuống!”

“Thúc sinh lĩnh vực!”

Lấy Chu Dương làm trung tâm, một ánh sáng màu xanh lục tỏa ra bốn hướng.

Tất cả cây Bàn Đào được ánh sáng này chạm tới, đều lớn nhanh hơn trước đây gấp mười lần, trăm lần, ngàn lần, vạn lần, hoa trên cây nở rộ, nhanh chóng kết trái.

Chỉ trong chốc lát, trái xanh hóa chín, Chu Dương lấy sức mạnh ủ chín một số lượng lớn Bàn Đào.

“Mau dừng tay lại!”

“Ngươi sẽ hủy diệt toàn bộ vườn Bàn Đào mất!”

“Ngươi cho rằng bọn ta không biết cách ủ chín Bàn Đào sao? Tại sao bọn ta lại không làm vậy? Bởi vì cách này sẽ gây ra tổn hại không thể cứu chữa cho cây Bàn Đào!”

Thiên Đế và Tây Vương Mẫu cũng gấp gáp lướt tới.

“Xin ngươi thủ hạ lưu tình, đừng hủy đi vườn Bàn Đào!”

“Tên to gan lớn mật này muốn huỷ hoại vườn Bàn Đào!”

Thất Nữ Tiên nhìn thấy Thiên Đế và Tây Vương Mẫu đã đến, dường như đã tìm được người tâm phúc.

Dựa vào thực lực của các nàng không làm gì được Chu Dương, Thiên Đế và Tây Vương Mẫu thì khác.

Thiên Đế là Thánh nhân, thực lực Tây Vương Mẫu tuy rằng có chỗ thua kém, nhưng cũng là cường giả hiếm có dưới cấp Thánh nhân.

Hai người cùng nhau đi tới, không cần biết kẻ xấu có năng lực cấp nào, đều khó thoát lưới pháp luật.

“Khẩn cầu ngươi thủ hạ lưu tình, đừng huỷ hoại vườn Bàn Đào, đừng phá huỷ vốn liếng của Thiên Đình!” Trong giọng nói của Thiên Đế lộ ra ý cầu khẩn.

Tây Vương Mẫu cũng trông mong nhìn về phía Chu Dương, dáng vẻ vô cùng đáng thương.

Trước đây bọn họ không phải uy nghiêm vô cùng, cho tới bây giờ không phải đều là người khác ăn nói khép nép trước mặt bọn họ sao?

Thân là chúa tể thống trị vạn giới, những người tối cao trong trời đất này, ngay cả Tam Thanh nhìn thấy Thiên Đế còn phải hạ mình để bày tỏ sự tôn trọng với Thiên Đế.

Đặc biệt là sau khi người này phá hủy vườn Bàn Đào, càng làm cho người không thể tưởng tượng.

Thế giới này rốt cuộc làm sao vậy? Người này lại là ai?

Hắn rốt cuộc có thân phận gì?

Chẳng lẽ là người nhà của Hồng Quân hay sao?

Nói đi nói lại, cho dù hắn là người nhà của Hồng Quân, cũng sẽ phải chịu trừng phạt, tuyệt đối không thể khiến cho phụ vương và mẫu hậu cúi đầu.

Vậy mà, người đầu têu tất cả mọi chuyện không thèm để ý một chút nào.

“Chút chuyện nhỏ thôi, chúng sẽ không có tổn thương lớn lắm đâu!” Chu Dương đem hết tất cả Bàn Đào mà hắn đã ủ chín cất vào trong túi, không thèm coi ai ra gì.

Trên một cây Bàn Đào có một trăm tám mươi quả Bàn Đào, ba ngàn sáu trăm cây Bàn Đào chính là hơn ba mươi vạn trái Bàn Đào.

Chương 513: Ta không đóng gói toàn bộ vườn Bàn Đào mang đi coi như là lịch sự rồi

Đương nhiên, không chỉ có như thế, Bàn Đào chín ngàn năm chỉ làm cho chín một lần, Bàn Đào sáu ngàn năm làm cho chín một lần rưỡi, Bàn Đào ba ngàn năm làm cho chín ba lần, số lượng có được gần như gấp bội.

Nói cách khác, Chu Dương tổng cộng có được hơn bảy mươi vạn trái Bàn Đào.

Trong đó Bàn Đào ba ngàn năm có số lượng nhiều nhất.

Đây là một con số làm người ta kinh ngạc.

“Bàn Đào sáu ngàn năm (cấp Thần Thoại): Có thể kéo dài tuổi thọ sáu ngàn năm, loại trừ trăm bệnh. (Sử dụng:100/100)

“Bàn Đào chín ngàn năm (cấp Thần Thoại): Có thể kéo dài tuổi thọ chín ngàn năm, tiêu tai giải kiếp. (Sử dụng:100/100)

Tất cả Bàn Đào trong vườn Bàn Đào, còn bị ép chín mấy lần, ít nhất được đến hơn bảy mươi vạn trái Bàn Đào.

Đây là một con số vô cùng kinh người.

E rằng trong rất nhiều năm tới Thiên đình sẽ không thể tổ chức tiếp tiệc Bàn đào nữa... Nghĩ lại lúc đầu ban đầu đồng ý với Chu Dương, chỉ cho hắn một trăm trái Bàn Đào chín ngàn năm, bây giờ thì hay rồi, đúng là lỗ thấy bà nội.

Thiên Đế tức hộc máu.

Lúc đầu không chấp nhận đề nghị của Thiên Đế, bây giờ Tây Vương Mẫu phải tự gánh hậu quả.

“Ngươi lấy quá nhiều Bàn Đào rồi, có thể để lại cho chúng ta một ít không!”

“Tiệc Bàn Đào mỗi ngày đều phải có, cũng không thể ngưng tổ chức được...” Thiên Đế nài nỉ.

Tiệc Bàn Đào đã trở tiệc mỗi năm trên Thiên Đình, không biết bao nhiêu người vì để có tư cách tham gia mà sứt đầu mẻ trán.

Dù sao đây cũng là châu báu gia tăng tuổi thọ hiếm có trên đời.

Thế gian chỉ có Bàn Đào và Nhân Sâm quả.

Có điều số lượng Nhân Sâm quả có hạn, số lượng được phân đến quả

thực ít tới đáng thương.

“Chuyện này liên quan gì đến ta?”

“Ta đâu có tổ chức tiệc Bàn Đào!”

“Nói chứ không tổ chức tiệc Bàn Đào nữa, các ngươi còn có thể tiết kiệm được không ít Bàn Đào để ăn, vậy quá mỹ mãn còn gì!”

“Ta chưa dọn luôn vườn Bàn Đào coi như đã nể mặt các ngươi lắm rồi!”

Không biết bao nhiêu người dốc hết tâm sức để đến được tiệc Bàn Đào, ngươi lại bảo chúng ta khỏi làm nữa.

Chuyện này sẽ khiến bao người đang sống sờ sờ phải tức đến chết chứ?

Chắc chắn sẽ có rất nhiều người buồn bực.

Xét cho cùng đến tận bây giờ, tiệc Bàn Đào không chỉ là một sự kiện trọng đại, mà còn là một phương tiện để Thiên Đế thu phục lòng người.

Đột nhiên không tổ chức tiệc Bàn Đào nữa, chắc chắn sẽ làm vạn giới hỗn loạn.

Không sai, chính xác là khủng khiếp như vậy đấy! Nhưng mà đồ đã vào tay Chu Dương, bọn họ muốn lấy về sao? Chuyện này mà được sao?

Quan trọng nhất là phụ hoàng và mẫu hậu đều không phản bác, nói như vậy, không lẽ câu trước Chu Dương vừa nói là thật sao.

Nuốt lời?

Điều này sao có thể được?

Ngay cả Tây Vương Mẫu còn không phản bác một lời nào, chứng tỏ là đã chấp nhận chuyện này.

Nếu đã đồng ý với Chu Dương rồi, không có người nào dám nuốt lời.

Nếu không thì phải nói chuyện với rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay hắn trước, xem nó có đồng ý hay không.

Tây Vương Mẫu là cháu ngoại Bàn Cổ, có ấn tượng sâu đậm nhất đối

với rìu Bàn Cổ Khai Thiên, đây là một tuyệt thế hung binh, hơn nữa Chu Dương còn là người có sức mạnh đứng đầu.

Hắn chính là Bàn Cổ tái thế!

“Ngươi đừng điên khùng cóc ghẻ đòi ăn thịt thiên nga!”

Tiên nữ áo xanh có thành kiến sâu nhất với Chu Dương, nghe thấy lời Chu Dương nói, nhịn không được trả lời một cách mỉa mai.

“Ngươi sẽ biết ai là cóc sớm thôi!” Quả nhiên, Thiên Đế và Tây Vương Mẫu biến sắc ngay lập tức.

“Tiểu Thanh!”

“Ngươi nói bậy bạ gì vậy? Còn không mau xin lỗi phu quân của mình đi!”

Bọn họ lập tức nhìn về phía Chu Dương, sợ Chu Dương nổi điên giết người.

Căn cứ theo tin tức Thiên Đế và Tây Vương Mẫu thu thập được, tất cả những người đã từng làm mích lòng Chu Dương toàn bộ đều chết thảm, không có ngoại lệ.

Hắn có thù tất báo, không để qua đêm.

Gây thù chuốc oán với một kẻ thù như vậy, quả thực chính là tự phán cho mình án tử hình.

“Ta không làm gì sai cả, ta có gì nói đó, tại sao phải hạ mình xin lỗi!”

Tiên nữ áo xanh không nhận ra sắc mặt của Thiên Đế và Tây Vương Mẫu, nàng giống như một đứa trẻ hư, cố tình nói tiếp.”

“Ngươi nói nhăng nói cuội gì vậy?” Giọng Tây Vương Mẫu cực kỳ lạnh lùng.

“Trước kia không quản giáo ngươi cho tốt, thật là hối hận!”

“Phạt giam ngươi vào Cực Băng Hàn Vực mười vạn năm!”

Càn quấy thì cũng thôi đi, chỉ cần không phải phạm tội gì lớn, sau này có thể giải quyết qua loa cho xong.

Trước đây đương nhiên sẽ không sao, thân là con gái Thiên Đế và Tây Vương Mẫu, thế gian người có gốc gác lớn hơn nàng rất ít, tất nhiên

cũng sinh ra một chút kiêu căng.

Nhưng đó chỉ là trước đây, bây giờ hoàn toàn khác trước kia.

Đắc tội Chu Dương, không chỉ có một mình nàng xui xẻo, nói không chừng các tỷ muội khác, thậm chí ngay cả Thiên Đế và Tây Vương Mẫu cũng sẽ chịu liên lụy.

Chuyện này không phải là chuyện nhỏ! Cực Băng Hàn Vực mười vạn năm?

Sắc mặt Tiên nữ áo xanh trắng bệch, không ngờ Tây Vương Mẫu sẽ nói như vậy, chỉ có phạm vào sai lầm cực lớn mới có thể bị đưa vào Cực Băng Hàn Vực.

Cực Băng Hàn Vực là Tuyệt Vực của thế gian, thông thường chỉ nhốt trăm tám mươi năm.

Mười vạn năm?

Không muốn sống hay gì?

Nàng không tin được mà nhìn Tây Vương Mẫu, không nghĩ tới Tây Vương Mẫu có thể ra quyết định như vậy.

Chương 514: Nói, chúng ta còn có cơ hội ăn được Bàn Đào không?

Nàng nhìn về phía Thiên Đế, ánh mắt cầu xin giúp đỡ.

Lần này ngay cả Thiên Đế cũng quay đầu đi, làm như không thấy.

Đương nhiên Thiên Đế đồng ý với quyết định Tây Vương Mẫu.

Tất cả chuyện này đều là do Chu Dương gây ra.

Hắn rốt cuộc là người nào?

Tại sao ăn vụng Bàn Đào, thậm chí cướp sạch Vườn Bàn Đào mà vẫn không bị chuyện gì?

Tại sao ép chín đào, làm tổn hại linh căn, Tây Vương Mẫu cũng

không dám lên tiếng? Vì sao Thiên Đế và Tây Vương Mẫu đều muốn gả các nàng cho người này? Thậm chí mình tranh luận một chút cũng bị đánh vào Cực Băng Hàn Vực mười vạn năm!

Chu Dương trước tiên là đi tìm Nam Cung Thiên Tinh đang ở ngoài Đâu Suất Cung chờ hắn.

Ở một chỗ xa hơn, Lý Tịnh và Na Minh cùng với số lượng lớn đại binh vây quanh người Nam Cung Thiên Tinh, sợ nàng có chút tổn thất nào.

Sai lầm trước đây khiến Chu Dương hủy đi Đâu Suất Cung, làm cho Tam Thanh phải cúi đầu, Thái Thượng vét hết vốn liếng.

Thậm chí ngay cả Thiên Đế cũng chịu liên lụy.

Bọn họ không dám coi thường, lỡ như lại làm cho Nam Cung Thiên Tinh ở Thiên Đình xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn? Chu Dương chẳng phải là lại có lý do mượn gió bẻ măng, tiện tay hủy luôn Thiên Cung hay sao?

“Cửu Nhất Linh.”

Ai mà chịu nổi? Chỉ sợ lại xảy ra lần nữa, Chu Dương chưa thèm ra tay, Thiên Đế đã tức giận hủy luôn bọn họ rồi... Lý Tịnh và Na Tra thận trọng cẩn thận, thậm chí còn mời cả Tứ Đại Thiên Vương đến đây.

Đông đảo thiên binh thiên tướng bảo vệ Nam Cung Thiên Tinh ở bên trong, ba tầng bên trong ba tầng bên ngoài, không cho ai có một chút cơ hội thừa dịp nào.

Chu Dương nhìn thấy thiên binh thiên tướng trùng trùng điệp điệp xung quanh, sắc mặt kỳ dị.

Người không biết chuyện còn tưởng là họ tụ tập để thảo phạt Tề Thiên Đại Thánh.

“Đây là món quà nhỏ ta cho ngươi đem về.”

“Cho ngươi ba trăm quả Bàn Đào và một viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan!”

Có hai thứ này, Nam Cung Thiên Tinh không chỉ có thể đạp đất thành tiên, còn có thể tăng thọ một trăm tám mươi vạn năm.

Nam Cung Thiên Tinh nhìn ba trăm Bàn Đào trong tay, ba ngàn năm,

sáu ngàn năm, chín ngàn năm mỗi loại một trăm quả, còn có một viên Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan có thể cho người thường trở thành Tiên.

“Những thứ này đều cho ta sao?”

Nam Cung Thiên Tinh không dám tin.

Cửu Chuyển Độ Ách Kim Đan vô cùng quý giá, đời này là thứ xa vời với nàng.

Còn Bàn Đào, đừng nói ba trăm quả Bàn Đào, ngay cả một quả Bàn Đào cũng chưa từng có cơ hội ăn được.

Mỗi một trái Bàn Đào đều được đăng ký trong danh sách, tiên nhân tầm thường ngay cả một cơ hội nhìn thấy còn không có, làm sao có cơ hội được ăn.

Vậy mà Trầm Thanh quá hào phóng, cho một lần tận ba trăm quả.

“Cái này quá quý giá! Ta không thể nhận được.” Không chỉ có Nam Cung Thiên Tinh, ngay cả thiên binh thiên tướng chung quanh nhìn thấy cũng trợn tròn mắt.

Con mẹ nó điên rồi sao? Đám người Lý Tịnh và Na Tra nhìn chằm chằm tới mức khóe mắt co giật .

Thiên Đế không phải hủy bỏ việc cho Chu Dương một trăm quả Bàn Đào chín ngàn năm sao? Sao chỉ trong chớp mắt lại cho nhiều như vậy?

Không đúng, Chu Dương có thể tùy ý lấy ra ba trăm quả Bàn Đào cho người khác, đủ để chứng minh số lượng Bàn Đào trong tay Chu Dương vượt xa con số này... Trong tay hắn chắc chắn còn nhiều hơn nữa... Chu Dương chắc không cướp sạch vườn Bàn Đào chứ?

Chúng ta còn cơ hội ăn được Bàn Đào không?

“Ta cho ngươi thì ngươi cứ cầm đi!”

“Hơn nữa trong tay ta còn rất nhiều?”

“Đúng rồi, chỉ cho phép một mình ngươi ăn, không được đưa cho người khác!”

“Tên này! Lấy đồ của chúng ta đi lấy lòng người khác!”

Thất tiên tức giận, hận đến ngứa răng.

Ba trăm quả Bàn Đào nói tặng là tặng, đúng là đồ phá của! Thật sự không xem Bàn Đào là bảo bối sao?

“Ở đây đã xảy ra chuyện gì?”

Thất tiên lần lượt nhìn sang, lúc này mới nhìn thấy nơi đã từng là Đâu Suất Cung biến mất không thấy, chỉ còn lưu lại một cái hố lớn.

Đâu Suất Cung là một địa bàn lớn, ai to gan như vậy, dám làm hỏng nơi này? Lý Tịnh há miệng thở dốc, nhìn Chu Dương, không nói gì.

Không dám nói, không dám nói.

Nếu Đại Ma Vương Chu Dương muốn cho Thất tiên biết, hắn sẽ tự nói ra, không cần mình vẽ rắn thêm chân.

“Đi đây!”

“Đứng cho vững!”

Chu Dương không thèm để ý đến mấy hành động nhỏ giữa Thất tiên, hắn vung tay lên, trời đất xung quanh quay cuồng.

Người đã xuất hiện ở Nguyệt Cung vắng lặng.

Thất tiên liếc mắt một cái đã có thể nhận ra đây là nơi nào.

Tới cung Quảng Hàn còn có thể làm gì? Thất tiên không thể bình tĩnh nữa, sắc mặt có chút khó coi.

Chu Dương không thèm nhìn đến các nàng một cái, nhanh chóng tiến đến gõ cửa.

“Ta đến rồi, mau mở cửa ra!”

Cửa mở ra, nó vừa mới mở thì thấy Châu Dương, trên mặt lộ ra nụ cười.

Nụ cười còn chưa được bao lâu đã thấy được Thất tiên và Nam Cung Thiên Tinh phía sau Chu Dương.

“Ngươi tới đây làm gì? Ta không chào đón ngươi!”

Nó tiện tay muốn đóng cửa lại.

Nhưng mà, Chu Dương lại tiến lên trước một bước lấy ra một quả Bàn Đào.

“Bây giờ thì sao?”

“Ngươi có đổi ý không?”

Chương 515: Thỏ ngọc cương nghị chính trực, có thể vì ba trăm quả bàn đào mà phản chủ!

Ngươi còn liêm sĩ không?

“Ngươi là ai?”

Chu Dương nở nụ cười, vội vàng chạy tới.

“Ta sẽ không bao giờ tin vào lời nói xảo trá của ngươi nữa đâu.” Nó chỉ vào mũi Chu Dương nói:

“Cho dù ngươi có lấy đầu sư tử kho tàu ra, ta cũng sẽ tuyệt đối không khuất phục!”

Cương nghị chính trực.

“ Lần này ta mang đến thứ tốt cho ngươi!”

“Đương nhiên, ta cũng không quên ngươi là con thỏ ham ăn!”

Chu Dương nói xong, hất tay một cái liền cho mỗi người ba trăm quả bàn đào.

May mắn được nhấm nháp qua bàn đào, tự nhiên sẽ hiểu được giá trị của nó.

Lúc này, thỏ ngọc nhìn thấy Chu Dương lấy ra sáu trăm quả bàn đào cứ như là rau cải trắng, không khỏi lắp bắp kinh hãi. Ôm tất cả bàn đào vào lòng.

“Con thỏ xấu xa ham ăn nhà ngươi! Vì ba trăm quả bàn đào mà muốn bán ta… Được rồi, ba trăm quả thật sự không phải là một con số nhỏ.”

“Cái này có thể coi như là bồi thường cho ngươi, về sau còn phải xem biểu hiện của ngươi!” Dù sao thứ này đối với hắn cũng vô dụng, bây giờ lấy ra, nói không chừng còn có thể một phát chiếm được Hằng Nga.

“Sinh Sôi Tạo Hóa đan!” Đây chính là bí dược của Thái Thượng, tiên dược cực phẩm hiếm có trên đời, giá trị khó có thể ước chừng được.

“Đâu Suất cung bị phá hủy trước đó, không phải là do ngươi làm đó chứ…” Nhìn thấy Sinh Sôi Tạo Hóa đan, Lục y tiên nữ lập tức nghĩ tới cảnh tượng nhìn thấy ở Đâu Suất cung trước đó.

Cho dù nói đây không phải là do Chu Dương làm, cũng sẽ không có ai tin.

“Có thể cho đây là thành ý của ta!” Sinh Sôi Tạo Hóa đan là thứ mà ngay cả Thiên Đế và Tổ Long cũng khó có được từ tay Thái Thượng, số lượng càng ngày càng ít, dùng một viên là ít đi một viên.

Loại bảo bối này không phải có tiền là mua được.

“Chẳng lẽ ngươi là con trai của Thái Thương lão quân à?”

“Thái thượng mà muốn làm cha ta? Ngươi kêu hắn nói mấy lời này ở trước mặt ta thử xem, ta cam đoan đánh hắn ra trò!”

“Nếu không phải lần này hắn nhận sai đúng lúc, về sau các ngươi sẽ không thấy cũng như nghe được hai chữ Thái thượng này nữa đâu!” Chu Dương hừ lạnh một tiếng.

Nếu không phải vì lần này Thái thượng bồi thường coi như không tệ, Chu Dương nói không chừng đã xóa bỏ cái tên này khỏi thế gian rồi.

“Chúng ta đã biết tên ngươi đâu?” Tiên nữ áo đỏ phản ứng nhanh nhất, cũng là người nghe theo Thiên Đế và Tây Vương Mẫu nhất.

Mặc dù hành động vừa rồi của Chu Dương sẽ khiến nhiều người không vui, nhưng hết lần này đến lần khác nàng đều là một ngoại lệ.

“Chu Dương!”

Chỉ hai chữ, mà lại thể hiện được khí phách khó tả.

Chu Dương?

Hắn chính là kẻ giàu có nhất!

Hắn chính là kẻ lập ra thiên hạ! Hắn có quyền thế! Quyền thế cường đại nhất! E rằng cũng chỉ Chu Dương mới có thể khiến cho cả Thiên Đế và Tây Vương Mẫu bị cho là bám vào kẻ quyền thế.

Điều này cho thấy vì sao Chu Dương có thể mang đi hơn bảy mươi vạn quả bàn đào, mà Thượng Đế và Vương Mẫu đều không truy cứu nguyên do.

Đây cũng chính là nguyên nhân Chu Dương có thể có được Sinh Sôi Tạo Hóa đan.

Kinh khủng hơn là ngay cả Đâu Suất cung cũng do hắn hủy diệt…

Hơn nữa có mấy tiên nữ khi nghe nói đến danh tiếng của Chu Dương, bộ dạng không quan tâm trước đây liền thay đổi lớn, nhìn về phía Chu Dương với ánh mắt như đang nhìn thần tượng.

Chẳng trách Chu Dương phá hỏng vườn bàn đào mà không xảy ra chuyện gì cả.

Đơn giản là vì hai chữ Chu Dương!

“Chu Dương rất lợi hại sao?”

“Thế gian không còn người nào có thể lợi hại hơn hắn đâu!”

Nếu những lời này không phải do chính miệng tỷ muội của mình nói ra thì sẽ khiến người ta nghĩ rằng đây là đang nói khoác.

“Ngươi hẳn là đã nghe qua chuyện nhị thánh phương Tây Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề bồ tát bị đánh rơi rồi nhỉ?”

“Chắc là ngươi đã nghe nói việc Phượng Tổ, Tổ Long và Thủy Kỳ Lân đi kéo xe cho người khác rồi ha!”

“Hẳn ngươi cũng nghe nói nhóm người Tam Thanh với Hồng Quân và cả phụ vương của chúng ta bị đánh cho tè ra quần luôn!”

“Hết thảy việc này đều là do Chu Dương làm đó!”

Mỗi một sự việc đều là chuyện lớn long trời lở đất, nhiều chuyện như vậy hợp lại cùng một chỗ, chính là đại danh từ vô địch đó.

Loại sức mạnh này là vô địch thiên hạ.

Cũng chỉ có loại sức mạnh cường đại này, mới có thể khiến cho thánh nhân Thượng Đế cùng thánh nhân dưới trướng mạnh nhất là

Tây Vương Mẫu phải cúi đầu.

“Ta đã đưa ra lựa chọn của mình, hy vọng ngươi đừng làm ta hối hận!”

Thần sắc của Hằng Nga trong trẻo nhưng lạnh lùng, khi nhìn về phía Chu Dương thì dịu lại bớt.

Nàng là một nữ nhân lạnh lùng cao ngạo, bởi vì xinh đẹp quá mức, không hợp lẽ thường, nên thường xuyên bị những nữ nhân khác ghen tị còn nam nhân thì điên cuồng theo đuổi tâng bốc.

Chu Dương là nam nhân đầu tiên chân chính bước vào trái tim nàng.

Nàng muốn thay đổi một lần, nếm thử tình yêu chưa bao giờ trải qua.

Chu Dương tỏ vẻ hài lòng, quả nhiên không uổng phí cố gắng bao lâu nay, Hằng Nga xem như đã theo đuổi được rồi.

“Ta đồng ý!”

Tiên nữ áo đỏ thẫm là người đầu tiên đứng ra hưởng ứng.

“Ta cũng nguyện ý!”

Tiên nữ áo cam và tiên nữ áo vàng cũng đều tỏ vẻ đồng ý.

Tuổi càng lớn, khao khát đối với tình yêu sẽ càng giảm bớt đi.

Huống hồ, có Chu Dương là một nam nhân hoàn mỹ quý báu như vậy ở trước mắt, các nàng sẽ làm sao có thể coi trọng những nam nhân bình thường? Hơn nữa, Thiên Đế và Tây Vương Mẫu trước đó cũng đã tỏ thái độ, các nàng đồng ý thì đồng ý, không đồng ý cũng phải đồng ý.

Chương 516: Lại mở một lớp bảo rương

Chu Dương trở lại Cung Quảng Hàn, đi tới nhân gian.

Gần Lộc Huyền Lân Sáng Thế Hóa xuất hiện một lượng lớn kiến trúc, bên trong là vô số phòng thí nghiệm, không ít thầy thuốc mặc áo trắng đang bận rộn .

Sự trở lại của hắn cũng không khiến cho người khác chú ý.

“Ồ, không ngờ quanh đây còn có nhiều bảo rương như vậy!”

“Đã một thời gian rồi không có mở bảo vật! Thử vận may mở mấy cái xem.”

Chu Dương bắt đầu đứng lên đi lại chung quanh, thu thập một đám bảo rương bên trong.

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được năng lực thạch hóa làn da.”

“Thạch hóa làn da (cấp C): làn da hóa đá, giảm bớt tất cả thương tổn.”

“Phát hiện cùng loại hình với năng lực Thân Thép, bắt đầu dung hợp.”

“Cơ thể kim cương (MAX): năng lực được xác định là cấp B, làm cho lực sát thương nhận được yếu đi 90%, lực nổ thấp hơn 3000kg không thể gây ra tổn thương đối với kí chủ.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được năng lực thích giả sinh tồn.”

“Thích giả sinh tồn (cấp B): kí chủ có thể chịu đựng được điều kiện khắc nghiệt, cũng thay đổi thích ứng theo điều kiện, năng lực sinh tồn tăng lên trên diện rộng.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, thu được dị năng phá nổ.”

“Phá nổ (cấp C): Khi kí chủ tấn công, có được hiệu quả nổ mạnh, có thể kíp nổ vật thể, tạo thành vụ nổ lớn.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng hoá lỏng.”

“Hóa lỏng (cấp C): kí chủ có thể biến hóa thành nước, mất đi điểm

yếu trí mạng.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng khu vực không ánh sáng.”

“Khu vực không ánh sáng (cấp C): hút được ánh sáng lân cận, tạo ra môi trường một trăm thước không có ánh sáng.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng thối rữa.”

“Thối rữa (cấp C): ngưng tụ lực thối rữa, kí chủ tiếp xúc được mục tiêu, sẽ tăng tốc độ thối rữa lên một trăm lần.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng địa hình.”

“Địa hình (cấp B): kí chủ có được năng lực địa đạo, không cần nhìn loại chướng ngại vật có trong đất.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng ảo giác.”

“Ảo giác (cấp C): kí chủ có thể lợi dụng ý chí, tạo ra ảo giác đối với mục tiêu xác định, tạo dựng càng chân thực, hiệu quả càng cao.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng lớn nhỏ tùy ý.”

“Lớn nhỏ tùy ý (cấp B): kí chủ có thể tùy ý khống chế thân thể của chính mình, biến hóa kích cỡ, nhỏ nhất có thể biến thành con kiến.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được năng lực lực đàn hồi.”

“Lực đàn hồi (cấp C): sức bật cùng tính mềm dẻo của thân thể kí chủ tăng lên gấp mười lần.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được đạn pháo vô hạn.”

Mở ra tám mươi hai Hoàng Kim bảo rương xong rồi, tiếp đến là Bạc Kim bảo rương.

“Chúc mừng kí chủ mở ra Bạc Kim bảo rương x3, đạt được gen cường hóa tễ thuốc (loại I) x31.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Bạc Kim bảo rương, đạt được dị năng cướp đoạt ngũ giác.”

“Cướp đoạt ngũ giác (A): tiêu hao ít nhất ba mươi điểm năng lượng, mục tiêu càng mạnh, năng lượng tiêu hao càng nhiều, cướp đoạt năm giác quan của đối phương, kéo dài liên tục ba giờ.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Bạc Kim bảo rương, đạt được vũ khí linh năng: Thiên Giác Cung.”

“Thiên Giác Cung: tiêu hao 1 điểm năng lượng, ngưng tụ một mũi tên năng lượng, tiến hành tấn công mục tiêu, có thể tự do dùng thêm bảy loại hình tên phong, lôi, băng, hỏa, độc, quang, ám.”

“Thất Tinh Trục Nhật: tiêu hao bảy mươi điểm năng lượng, bảy mũi tên khác loại hợp lại tấn công mục tiêu.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Bạc Kim bảo rương, đạt được đạo cụ linh năng: Mê Tông Bắc.”

“Mê Tông Bắc: tăng cường 70 điểm nhanh nhẹn, gia tăng tới bảy mươi phần trăm tốc độ di chuyển.”

“Ảo Ảnh Mê Tông: tiêu hao mười điểm năng lượng, tạo ra năm ảo ảnh mê hoặc kẻ địch, ảo ảnh có lực tấn công rất yếu.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Bạc Kim bảo rương, có được bảo thạch thứ cấp không gian (vật phẩm hiếm).”

“Ngươi là người mới sao?”

“Rất vui khi được gặp ngươi!”

Mọi người rối rít nhìn.

“Các ngươi tiếp tục tán gẫu đi, ta còn có chút việc phải làm!”

Nói xong, Trầm Thanh Hải đi đến trước bảo vật, bắt đầu mở bảo rương ra.

“Tiêu hao một trăm bốn mươi bốn điểm tích lũy, Phổ Thông bảo rương nâng lên Hắc Thiết bảo rương, đạt được 144 Hắc Thiết bảo rương.”

“Mở ra Hắc Thiết bảo rương x235. Đạt được sức mạnh +177, thể chất +177, nhanh nhẹn +1.”

“Bảy hai không.”

“74. Tinh thần +177.”

“Tiêu hao 49500 điểm tích lũy, Thanh Đồng bảo rương nâng lên Hoàng Kim bảo rương, đạt được Hoàng Kim rương x45. 1”

“Tiêu hao 24000 vi tích phân, Bạc Kim bảo rương nâng lên Hoàng Kim bảo rương, đạt được Hoàng Kim bảo rương x24.”

“Hoàng Kim bảo rương x82: chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương x21, đạt được gen cường hóa tễ thuốc (loại II) x216.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương x18. Đạt được năng lượng cường lực khôi phục tễ thuốc x18.”

“Năng lượng cường lực khôi phục tễ thuốc: chớp mắt khôi phục được 500 điểm năng lượng, tốc độ khôi phục nội lực trong 24 giờ gia tăng 2 lần.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương x9, đạt được Long lực tễ thuốc x9.”

“Long lực tễ thuốc: sau khi uống gia tăng 50 điểm sức mạnh, đánh trúng mục tiêu nhiều lần liên tiếp, đốt cháy mục tiêu.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương x3, đạt được nhẫn không gian x3 (vật phẩm hiếm).”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được năng lực: Bụi gai.”

“Bụi gai (cấp B): mỗi khi kí chủ bị đả thương, thương tổn phản lại 50%.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng: ẩn thân.”

“Ẩn thân (cấp B): tiêu hao 1 điểm năng lượng, tự biến cơ thể thành trạng thái ẩn hình, không thể bị phát hiện.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được năng lực: nhìn rõ.”

“Nhìn rõ (cấp B): tiêu hao 1 điểm năng lượng, nhìn rõ được thông tin và nhược điểm của mục tiêu.”

“Phát hiện loại hình năng lực đồng dạng, bắt đầu dung hợp.”

“Dung hợp thành công, chúc mừng kí chủ đạt được Động Sát Chi Nhãn.”

“Động Sát Chi Nhãn (A): biến hóa ra một con mắt nhìn thấu, dùng để quan sát và thăm dò mục tiêu, có thể có được thông tin và các loại nhược điểm của đối phương.”

Chú ý: Động Sát Chi Nhãn nhìn rõ nhất nhất là trong khoảng cách một ngàn mét từ phía kí chủ, nhìn được cùng lúc nhiều nhất là ba người.

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được dị năng sóng âm.”

“Sóng âm (cấp B): phát ra một đạo sóng âm để tiến hành công kích trong phạm vi của mục tiêu, không dùng mắt cũng có thể phát hiện ra vật thể.”

Chương 517: Có thể nhìn thấy ngươi thật sự là quá tốt!

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được Khống Chế Nhân Ngẫu.”

“Khống Chế Nhân Ngẫu: đạo cụ duy nhất, có thể thiết lập kết nối tinh thần đối với mục tiêu không quá 100 điểm, khống chế hành động đối phương, kéo dài nhiều nhất nhất mười hai giờ liên tục.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được súng laser.”

“Súng laser: vũ khí tia laser công nghệ cao, có thể phóng ra chùm sáng tia laser tấn công mục tiêu, năng lượng băng đạn là một trăm.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được xe tăng bọc thép.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương, đạt được đạn độc khí x3.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương x7, thu được thuốc tái sinh hiệu quả cao x7.”

“Thuốc tái sinh hiệu quả cao: sau khi sử dụng phần thân thể bị gãy có thể nối lại.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra Hoàng Kim bảo rương x5, đạt được huyết thanh giải độc x5.”

“Huyết thanh giải độc: sau sử dụng, có thể giải trừ hết sạch độc ra ngoài, tất cả loại độc tố.”

“Chúc mừng kí chủ mở ra hoàng kim bảo rương, đạt được năng lực hóa thạch làn da.”

“Hóa thạch làn da (cấp C): làn da hóa thạch, giảm bớt tất cả tổn thương đã bị.”

“Phát hiện cùng loại hình với năng lực Thân Thép, bắt đầu dung hợp.”

“Dung hợp thành công, chúc mừng kí chủ đạt được cơ thể kim cương.”

“Cơ thể kim cương (MAX): năng lực được xác định là cấp B, làm yếu đi lực sát thương khi nhận được 90%, lực nổ thấp hơn 3000kg không thể gây ra tổn thương đối với kí chủ.”

“Đã một thời gian dài như vậy rồi mà tên này không xuất hiện, chắc là đã quên ta luôn rồi!”

Trong lòng Cửu Thiên vừa có chút vui vẻ, vừa có chút mất mát nói không nên lời.

Trong khoảng thời gian này, Chu Dương ở trên Thiên đình gây ra một trận náo loạn lớn, quả thực không ai không biết, không ai không hiểu.

Huống chi, Tây Vương Mẫu lại còn là thầy khi xưa.

Chuyện này còn dẫn đến một hậu quả cực kì nghiêm trọng.

Thiên Đế ở giữa các thần tiên mở điện thoại di động, chế tạo một phần mềm điện thoại không thể trêu chọc.

Nhất quyết yêu cầu các thần tiên sử dụng di động, hơn nữa còn phải tải phần mềm, nếu ai không cẩn thận chọc giận người trên phần mềm không thể trêu chọc, sẽ trực tiếp xử phạt, nghiêm trọng hơn là còn có thể bị đưa lên đoạn đầu đài.

Bởi vậy mới thấy, Thiên Đế quyết tâm cỡ nào.

Cửu Thiên tất nhiên cũng không phải ngoại lệ, mở ra phần mềm không thể trêu chọc trong điện thoại, đỉnh cao nhất chính là cả một màu máu chói mắt.

Người đứng đầu trong số những người không thể trêu chọc - Chu Dương! Phía sau là một loạt chiến tích của hắn, khủng bố đến không còn giới hạn.

Chuyện này cũng là đang tiến hành phổ cập kiến thức khoa học cho những thần tiên lạc hậu, tránh để cho bọn họ ngu ngốc đi tìm Chu Dương kiếm chuyện, lại khiến Thiên Đế rước phải phiền toái.

Hắn đã đền không nổi rồi… Cuối cùng đành bổ sung một quy tắc mới trong giới luật của Trời.

Ai dám trêu chọc Chu Dương, rước tới phiền toái, tất sẽ bị đưa lên đoạn đầu đài! Người thứ hai là La Hầu.

Ma Tổ La Hầu là nhân vật siêu cấp lớn, thực lực không kém gì Hồng Quân hành xử bá đạo, đương nhiên phải xếp ở vị trí thứ hai.

Tiếp sau đó đều là mấy nhân vật lớn, nhưng mà so với Chu Dương đứng hàng đầu thì chiến tích đều xếp phía dưới, đều chỉ mờ nhạt ảm đạm, cũng chỉ như làm nền.

Đúng vậy! Phần mềm không thể trêu chọc này chính là được thiết kế chủ yếu để phòng ngừa những kẻ không có mắt đi trêu chọc Chu Dương.

Thậm chí mấy ngày liền ở trên ốp di động mà Thiên đình tặng, đều xuất hiện ảnh đại diện của Chu Dương, bên trên viết bốn chữ to đùng “không thể trêu chọc”.

Vì để nhắc nhở chúng tiên, Thiên Đế quả thực làm đến cùng.

Cửu Thiên rất hiểu thực lực của Chu Dương đáng sợ nhường nào! Đây là sức mạnh vô địch nhất trên đời!

Lại phối hợp với tính cách có thù tất báo của Chu Dương, quả không hổ là đứng đầu bảng xếp hạng.

“Có xác định tiến vào thế giới không?” Cửu Thiên vừa mới xem phim xong, cảm thấy rất đồng tình với nhân vật chính bên trong, lần này, thay đổi kết cục nguyên bản.

Người có tình sẽ trở thành người thân!

“Đinh! Thực lực của ngươi quá lớn mạnh! Độ khó của bản sao luyện tập cũng sẽ tăng lên tương ứng, có muốn tiến vào bản sao thử nghiệm hay không?

“Xác định!”

Nếu đã quyết định, thì tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Cho dù độ khó của việc luyện tập tăng lên, cũng không có gì gọi là sợ cả.

Bản thân nàng là thực lực Kim Tiên, dù cho ở thiên đình cũng là một cường giả không tồi, chẳng lẽ thực lực bên trong Quốc Sơn còn có thể tăng lên tới cảnh giới của Đại La Kim Tiên hay sao?

“Đinh, chủ thần không gian nhắc nhở, thực lực của Quốc Sơn đã tăng lên tới cảnh giới Chuẩn Thánh!”

? ? ?

Trực tiếp tăng lên tới cảnh giới Chuẩn Thánh?

Ngươi chắc chắn không đùa chứ? Thực lực tăng lên cũng quá khủng bố rồi đó? Cái này còn chơi được sao? Mà nói, thực lực bậc thánh đã có thể hủy diệt được cả thế giới, huống hồ là một thế giới thử nghiệm còn có thể trói buộc được chắc?

Nhưng mà, nghĩ đến là thế giới do Chu Dương tạo ra, chỉ e cho dù đối phương có thực lực thánh nhân cũng không cách nào đánh bại, dường như chỉ có thể là tình nguyện.

Vốn tưởng rằng có thể dễ dàng giải quyết xong cả Xà mẫu và Quốc Sơn, vì hai người đã dọn dẹp hết thảy chướng ngại, xem ra hiện tại, bản thân lại phải thất vọng rồi.

Quốc Sơn đã đạt đến Chuẩn thánh rồi, thế này thì đánh làm sao? Nàng chỉ là thực lực Kim Tiên, so với Chuẩn Thánh đúng là quá chênh lệch.

“Thông báo manh mối của nhiệm vụ chính: dùng toàn lực phá hỏng mối quan hệ giữa Bạch Xà với Hứa Tuyên, nhiệm vụ thưởng cho tám triệu điểm tích lũy.”

“Hình phạt thất bại: tước đoạt tất cả sức mạnh!”

Cửu Thiên nhìn manh mối của nhiệm vụ chính, gương mặt tái mét, cái này hoàn toàn ngược lại với mong ước ban đầu của nàng.

Nhất là nhìn đến hình phạt sau khi thất bại, sắc mặt càng thêm bối rối.

Nàng biết rằng chuyện mình tiến vào thế giới Mộng Ma Luân Hồi đã bị Chu Dương phát hiện, nếu không, tuyệt đối sẽ không thể nhận được loại nhiệm vụ này.

Chương 518: Phần mềm không thể trêu chọc!

Cửu Thiên nhanh chóng đem ước nguyện ban đầu khi đi vào thế giới này của chính mình vứt ra sau.

Một khung cảnh hoa lá xung quanh, Cửu Thiên đi đến một thế giới toàn hoa thơm chim hót.

Tiếp theo là bắt đầu nắm sơ qua bối cảnh thử nghiệm, đây là vì Cửu Thiên trước khi tiến vào không gian Mộng Ma đã có tìm hiểu thông tin về thế giới này, nên cũng không đến mức hai mắt tối đen.

Nếu muốn phá hỏng quan hệ của hai người thì rất đơn giản, đó là sau khi ám sát Quốc Sư thất bại, cứu người trước một bước, không để cho hai người có cơ hội gặp mặt.

Đã không có quen biết, việc trải qua sau này cũng không còn gì để nói nữa.

Cửu Thiên không biết chính mình đi vào không gian Mộng Ma, rốt cuộc bản thân ở thời điểm nào của thế giới Duyên Khởi.

Một chút vấn đề xuất hiện, kế hoạch sẽ thất bại.

Cửu Thiên muốn hiểu rõ diễn biến của thế giới này, cách tốt nhất là tìm được Hứa Tuyên trước đã.

Chỉ cần theo dõi hắn, là có thể hiểu được nội dung vở kịch đã phát triển đến hướng nào.

Mặc dù Thế giới Duyên Khởi rất lớn, nhưng Cửu Thiên dù sao cũng là thực lực Kim Tiên, cưỡi không khí bay lên, bay vút thoáng qua một vài xà thôn, tìm kiếm tung tích của Hứa Tiên.

Rất nhanh đã tìm thấy mục tiêu.

Bởi vì con Shiba kia! Tìm thấy ngươi rồi! Cửu Thiên đi đến bên cạnh Đại Hoàng, còn chưa chờ bị hỏi, cả người đã thất thần.

Bởi vì thực lực của con Shiba này lại không yếu hơn Cửu Thiên, một con chó có thực lực Kim Tiên, thế giới này cũng thật là đáng sợ quá đi…

“Ngươi nhìn ta làm gì?”

“Có phải muốn đánh nhau với ta không?” Shiba vung đầu, cảnh giác nhì Cửu Thiên nói.

Cửu Thiên sững sờ chốc lát, chớp mắt đầu đã tối đen.

Không biết có thể giải quyết đích con Shiba này hay không? Đối phương cũng là thực lực Kim Tiên, có lẽ đối phó với nó cũng không phải là một chuyện đơn giản.

Cửu Thiên chỉ có thể từ bỏ quyết định này.

Một con Shiba mà đã có thực lực như vậy, thế thì những người khác thế nào? Cửu Thiên giương mắt nhìn lên, nhìn thấy mấy thôn dân của Bổ Xà thôn bay đầy trời, ngay cả kẻ yếu nhất trong đám cũng đã có thực lực Kim Tiên.

Hứa? Chu Dương? Cửu Thiên rất nhanh đã phản ứng lại, tên này thực sự đã thay thế tên họ Hứa.

Thế nhưng, dựa vào năng lực của hắn ta thì làm chút chuyện này cũng không quá khó.

“Lần này ta cũng chỉ là vì cứu ngươi!”

“Lão đại!”

Chú chó Shiba vừa nhìn thấy Chu Dương liền lập tức chạy lại vẫy đuôi.

“Nhìn thấy ngươi là tốt lắm rồi!”

“Con sen chết tiệt, mau cho ta đồ ăn!”

“Đừng có làm phiền ta!”

Chu Dương đạp nó sang một bên và nhìn về phía Cửu Thiên.

Cửu Thiên lạnh lùng nói:

“Câu này của ngươi thì lừa được ai!”

“Ngươi nghĩ rằng ta sẽ mắc bẫy của ngươi?” Cửu Thiên trong nháy mắt đã có thể nhìn thấu được tâm tư của Chu Dương.

Chu Thiên tại sao phải giả mạo Hứa? Lẽ nào đây chỉ là trò đùa? Sắc mặt Cửu Thiên trầm xuống, thái độ lãnh đạm, không chút động tĩnh.

Đương nhiên, nàng ta đang ầm thầm vui mừng, may mắn thay nhiệm vụ của nàng là phá hoại Hứa - Bạch.

“Nhắc nhở nhiệm vụ: Nhiệm vụ chính xác của ngươi đã được thay đổi, phải bảo vệ tên họ Hứa, không được để mạng của hắn ta gắp nguy hiểm, nhiệm vụ thành công, phần thưởng là tám mươi ngàn, còn nhiệm vụ thất bại: chết.”

Tên khốn chết tiệt này. Cửu Thiên suýt chút nữa đã tức đến nỗi nghiến nát chiếc răng bạc của mình.

Nàng suýt chút nữa thì quên rằng tên khốn này có thể thay đổi nhiệm vụ PM bất cứ lúc nào.

Sau khi hắn ta chơi đã, tất cả kế hoạch đều đã bị làm loạn hết lên.

“Ta sẽ không giúp ngươi?”

“Mau đổi nhiệm vụ cho ta đi!”

Cửu Thiên đã không thể kìm nén được cơn giận của mình.

Nàng biết chủ thần không gian chỉ là một trình tự, nếu không thể hoàn thành những nhiệm vụ được yêu cầu, ai biết được sẽ có những hình phạt khủng khiếp gì?

“Chuyện này không phải do ta làm!”

“Ta chỉ có thể nói một tiếng xin lỗi.”

“Hy vọng ngươi có thể chú ý đến hình phạt của nhiệm vụ.”

“Ngươi thắng rồi, ta sẽ cho ngươi những thứ ngươi muốn! Giúp đỡ ngươi!”

Cửu Thiên hối hận vì lần đi vào thế giới Mộng Ma này, nàng đang tự đào hố chôn mình.

Chu Dương nhìn thời gian, cười nói:

“Cũng không còn sớm nữa, nên theo ta đi tìm người rồi!” Vừa nói, Chu Dương đi lên phía trước, qua cầu treo.

Cửu Thiên có chút không cam tâm tình nguyện, miễn cưỡng đi theo.

“Tên họ Hứa, mau cho ta ăn, ta đói rồi!”

Tất nhiên, thứ duy nhất phá hủy hiện trường là con chó Shiba đang ở phía sau không ngừng sủa.

“Còn kêu nữa, ta sẽ không chịu được mất!” Chu Dương quay đầu lại, đột nhiên hét lớn vào Đại Hoàng.

“Chủ tử, ngươi thay đổi rồi, ngươi không còn là Chủ tử trước đây mà ta biết nữa rồi! Ngươi làm sao có thể như vậy?”

“Năm đó ta tìm Tiểu Hoa, cũng đâu có bỏ rơi chủ tử đâu!”

Chu Dương quay đầu, lạnh lùng cười chế nhạo:

“Nếu không có ta, ngươi sớm đã chết đói rồi!”

“Nhân sinh gian nan, có một số việc đừng nên vạch trần! Ta chỉ là một chú chó Shiba, chỉ muốn có bữa ăn… Hai người đến bên bờ sông, chẳng mấy chốc liền thấy một bóng dáng mặc áo màu trắng trôi lại, vừa đúng thời gian.

Chu Dương vung tay lên, vớt người đang hôn mê từ dưới nước lên.

Đây chính xác là người ta đang tìm, Bạch.

Nàng tỉnh lại, cau mày, ánh mắt đầy vẻ cảnh giác, vô thức cách Chu Dương ba thước.

“Ngươi là ai?”

Nàng ta cố gắng nhớ lại kí ức của mình, nhưng nàng ta không thể nhớ được gì cả.

“Lẽ nào ngươi đã quên ta rồi ư?”

“Ta là người thân thiết nhất bên cạnh ngươi!”

“Ta ở đây là để cứu ngươi!”

Chu Dương không giấu được vẻ thất vọng.

Sự nghi ngờ bắt đầu loé lên trong ánh mắt mắt của nàng.

Bởi vì bản thân chẳng được gì cả.

Có chút ấn tượng và kí ức.

Có lẽ bản thân đã mất trí nhớ rồi.

“Ta đã mất trí nhớ rồi, nếu ngươi đã quen biết ta, có thể nói cho ta những chuyện trong quá khứ được không?”

“Đây là Bổ Xà thôn, nơi mà chúng ta đã gặp nhau.”

Lời này của Chu Dương là một lời hai ý, ai không biết sẽ còn tưởng đây là nơi đầu tiên hai người họ gặp nhau thật.

Bổ Xà thôn?

Không biết vì lý do gì mà khi nhắc đến từ rắn, trong mắt Bạch có một cảm giác quen thuộc không thể giải thích được.

Đầu bắt đầu đau như sắp nổ tung vậy.

Đừng nghĩ về nó nữa.

Chương 519: Phát hành nhiệm vụ bất cứ lúc nào!

“Ngươi vừa bị thương, đừng để bị cảm lạnh!”

“Đi với ta!”

Bạch theo chân Chu Dương, thay vì vào căn phòng nhỏ trong Bổ Xà Thôn, theo cốt truyện ban đầu, cả hai chạy suốt, dọc theo con đường núi, ngắm lá đỏ trên núi.

“Mà nàng ta là ai?”

Bạch nhìn thấy Cửu Thiên đi theo sau mình, trong lòng cảm thấy hơi khó chịu.

Đối phương cũng không tệ hơn mình, lại còn có quan hệ mật thiết với Chu Dương, nên trong lòng có hơi khó chịu.

Điều này đến từ trực giác, không thể không đề phòng được.

“Một người không quan trọng, ngươi không cần quan tâm.”

Cửu Thiên không vui khi nghe câu nói này, nhưng nàng không phản bác lại.

Ngay cả Thiên Đế và Thái Thượng Lão Quân cũng đã phải chịu tổn thất lớn trước mặt hắn, Nhị Thánh Tây Phương cũng bị mất mạng.

Chẳng lẽ muốn nàng ta nổi trận lôi đình trước mặt hắn hay sao?

Đây chỉ là cách để đi đến cái chết mà thôi.

Sự thật quá tàn khốc, nàng không thể, cũng không dám khiêu khích Chu Dương.

Nàng một lần nữa trở lại bình tĩnh như lúc ban đầu, hình như không nghe thấy lời nói của Chu Dương.

Hành động Cửu Thiên trái lại thực sự đã chứng minh tính chân thật của câu nói này của Chu Dương ở một mức độ nào đó.

Thấy vậy, Bạch không còn quan tâm.

Suy cho cùng thì đối phương cũng không liên quan, cả hai người họ leo lên bậc thềm và đi về phía ngọn núi cao.

Bất kể họ đi đâu, cũng đều bị ánh nhìn của người khác tập trung vào.

“Hứa, vận may của ngươi thật tốt? Có thể dạy ta bí quyết được không?” Một người đàn ông cao gần ba mươi mét đi tới gần hắn, nhưng ánh mắt vẫn không ngừng quay về Cửu Thiên đang ở phía sau Chu Dương.

Những suy nghĩ chân thực không thể nói thành lời.

“Hứa, ngươi lại không bắt được rắn rồi!”

“Ta cứ giao cho ngươi đấy! Cứ coi như quả báo!” “Nếu không, ngươi lấy gì mà khấu trừ thuế?” Nhìn thấy ánh mắt của Cửu Thiên và Bạch, người đàn ông bất giác giật mình, giọng điệu có chút khoe khoang…

“Ta là Ngô Đại Ngưu, người bắt rắn đệ nhất trong Bổ Xà Thôn!”

“Hôm nay ta bắt được 21 con rắn, cả làng không ai có thể sánh được!”

Đây là sức mạnh lớn nhất của ta, đương nhiên ta phải thể hiện nó ra rồi.

Để bắt được nhiều rắn độc như vậy trong một ngày là điều đáng nói.

Khóe miệng Chu Dương co giật.

Tốt đấy.

Tên này quá to gan!

“Bắt rắn ư? Rất lợi hại sao?”

Chu Dương chưa kịp trả lời thì Bạch đã trả lời trước.

Vì một lý do nào đó, trong tiềm thức nàng rất không thích bắt rắn.

Như thể điều này sẽ chạm vào điều gì đó không muốn nghe.

“Tất nhiên, săn rắn là nguồn sống duy nhất của người làng bọn ta.”

“Bổ Xà Thôn, làng bắt rắn, tất nhiên chúng ta phải tự hào vì bắt được rắn rồi!”

Bạch không khỏi nhíu mày, nhưng Chu Dương khẽ cười:

“Ta nghĩ rằng cả đời này ngươi sẽ chẳng có hy vọng gì... suy cho cùng, vấn đề đáng để cân nhắc nhất là nhan sắc.”

Khi Cửu Thiên và Bạch nghe thấy những lời này, phải cố nhịn lắm mới không bật cười tại chỗ.

Cả ba cùng bỏ đi.

Tên đó sững sờ hồi lâu, chờ sau khi cả ba người đi xa thì mới kịp phản ứng.

“Ngươi như này là đang nói ta xấu hay sao?”

“Chết tiệt! Ta lấy không nổi vợ nhất định là do ngươi đấy!”

Ngươi thật xấu xí!

Thì liên quan quái gì đến ta cơ chứ!

“Đây là tổ của chúng ta!”

Chu Dương đưa Bạch lên đỉnh núi, nơi có không khí trong lành, nằm

trên đỉnh núi, có thể phóng tầm mắt bao quát cảnh đẹp xung quanh.

“Gió mát, cảnh đẹp!”

Cửu Thiên chuẩn bị âm thầm rời đi, với thực lực của Chu Dương, không phiền đến hắn phải giải quyết bất bình ở đây, tại sao phải bận tâm ở lại chứ?

Đúng lúc, sau khi mọi chuyện kết thúc, hắn không bao giờ muốn đến không gian Mộng Ma lần nào nữa.

“Không gian Chủ Thần nhắc nhở, nhiệm vụ còn chưa kết thúc, không được rời khỏi phạm vi một cây số, nếu không sẽ bị tước đi khả năng tự do di chuyển!”

???

Lại là cái quái gì thế này?

Cửu Thiên hiểu rồi! Nhiệm vụ quá nhàm chán! Nàng quay đầu lại, tình cờ nhìn thấy Chu Dương đang nhìn về phía bên này, trên mặt còn tỏ vẻ cười vui.

Lại là do tên này giở trò! Thật là ghê tởm! Nàng không dám đánh cược, bởi vì những điều đã nói trong không gian Mộng Ma sẽ thành sự thật!

“Ngươi còn ngơ ra đó làm gì?”

“Mau chuẩn bị một vài đồ ăn vặt với hoa quả đi!”

“Ngươi không thấy đói bụng đến gầy hết rồi sao?”

“Ting, thông báo nhiệm vụ, ngươi đã được Chu Dương chấp thuận, có thể tạm thời rời khỏi phạm vi ba cây số, trong vòng nửa giờ phải trở về, phần thưởng nhiệm vụ là không có, hình phạt thất bại: tước khả năng di chuyển tự do!”

Đây là một nhiệm vụ quái đản! Cửu Thiên tức đến phải nôn ra máu mất.

Trong lòng hạ quyết tâm, khi rời khỏi thế giới của Bạch Xà, nhất định phải làm mọi cách để tránh xa Chu Dương và mở ra không gian Mộng Ma.

“Cái kẹp tóc đính ngọc trai trong tay Bạch Xà là bảo bối, nó có thể hấp thụ năng lượng của người khác!”

“Chúng ta lần này tới đây là vì để có được bảo vật này, dù sao cũng phải lấy được!”

Mặc dù ngoại hình và quần áo của cả hai đã được xử lý xong, nhưng chiếc đồng hồ bất ngờ xuất hiện trên cổ tay chứng tỏ danh tính của họ.

Người Mộng Ma Luân Hồi!

“Thật vậy, một bảo vật có thể hấp thụ năng lượng và sức mạnh của người khác ít nhất là một bảo vật trong truyền thuyết.”

“Nếu ngươi dùng điểm để đổi, ngươi sẽ cần phải có ít nhất hàng chục triệu điểm!”

“Với thực lực hiện tại của chúng ta, nhiều nhất cũng chỉ có mấy chục nghìn điểm, muốn lấy được bảo vật cấp độ này thì chỉ có thể là ngoài tầm với!”

“Thế giới Bạch Xà Duyên Khởi, lại cho chúng ta rất nhiều khả năng!”

“Giờ phút này, Bạch Xà hôn mê, chiếc kẹp tóc màu xanh lục này cũng không có mang ở trên người, chính là nhất thời chiếm đoạt thích hợp nhất.”

“Đến lúc hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến, chúng ta có thể thuận lợi đem bảo vật trở về!”

“Mọi thứ quá hoàn hảo!

Để có thể đạt được điều mình muốn một cách suôn sẻ, họ đã cố tình xem xét Bạch Xà duyên khởi bảy tám lần, tìm hiểu kỹ từng chi tiết.

Nếu không phải bây giờ là thời gian cuối cùng, đạo diễn và nhà biên kịch đã quay bộ phim này đã mất tích, họ sẽ phải trói chặt đối phương để tìm hiểu thông tin ngày càng chi tiết hơn.

May mắn thay, nỗ lực của họ không vô ích, họ hoàn toàn hiểu được quỹ đạo vận hành của thế giới, và tính được tung tích của chiếc kẹp tóc bằng ngọc trai màu xanh ấy.

Họ đi đến mép một vách đá, bên dưới là dòng nước sóng sánh, hàng đợt sóng vỗ.

Hai người hướng tầm nhìn lên trên, cuối cùng cũng tìm được mục tiêu mà họ đang tìm - chiếc kẹp tóc màu xanh ngọc đang ở mép vách đá.

“Đã tìm thấy nó rồi!”

Người đàn ông bay tới, kéo chiếc kẹp tóc bằng ngọc trai khỏi bức tường đá, với nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt.

“Thị Linh Châu Sai (Cấp độ thần thoại) (Phiên bản cường hóa): Hấp thụ sức mạnh và năng lượng của người khác để sử dụng.”

Dựa theo lực sát thương trong thế giới của Bạch Xà mà tăng lên, sát thương được tăng lên theo độ khó.

(Hiện đã tăng lên 10000%)

“Hiệu quả thần thoại - Thị Linh; sức mạnh và năng lượng của mục tiêu được chuyển thành sử dụng.”

“Hiệu quả thần thoại - Phá Pháp; khi Thị Linh Châu Sai tấn công mục tiêu, nó có thể phá vỡ lớp bảo vệ sức mạnh.”

“Hiệu quả thần thoại - Mất trí nhớ; nó sẽ gây mất trí nhớ ngắn hạn khi lấy lại năng lượng của mục tiêu, và thời gian hồi phục phụ thuộc vào năng lượng của mục tiêu.”

Nếu năng lượng thu vào một lúc quá nhiều, gấp mười lần giới hạn chịu đựng của tinh thần, ngươi sẽ mất trí nhớ vĩnh viễn và không thể phục hồi.

“Vượt quá giới hạn sức chịu đựng tinh thần một trăm lần sẽ bùng nổ.”

Chương 520: Phần thưởng nhiệm vụ

Đó là bảo vật cấp thần thoại! Tuy rằng là bảo vật cấp thần thoại có những mặt tiêu cực, nhưng không thể phủ nhận, nó càng khiến người ta kích thích hơn.

Cho dù là bảo vật thần thoại mạnh nhất, muốn đổi lấy cũng cần ít nhất một tỷ điểm.

Đây là một con số kinh khủng mà những người bình thường có Mộng Ma Luân Hồi cũng không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả khi nó được bán cho hệ thống để tái chế, nó vẫn có thể kiếm

được rất nhiều tiền.

Hơn nữa, sức mạnh của Thị Linh Châu Sai còn được tăng lên gấp trăm lần trong thế giới của Bạch Xà, nó sẽ đạt đến trạng thái kinh khủng nào nữa cơ chứ!

Lần này thực sự là chuyển biến lớn! Có thể hiên ngang đi trong thế giới của Bạch Xà! Hai người đều mừng rỡ, chỉ cần lần này hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ, mọi chuyện sẽ không cần phải lo nữa rồi.

“Ừm”

Từ xa có tiếng động, hai người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một con rắn độc đang nhanh chóng lao tới.

Tốc độ của Độc Xà ấy quá nhanh!

Nó toát ra một luồng khí cực kỳ đáng sợ! Mẹ ơi, thật mạnh mẽ quá đi!

……

Lẽ nào đây là Xà Mẫu không chứ?

“Chẳng lẽ ngươi muốn đến đoạt lấy bảo bối của bọn ta sao?”

“Đầu tiên hãy hỏi liệu Thị Linh Châu Sai trong tay ta có đồng ý hay không đã…” Người đàn ông cầm Thị Linh Châu Sai trên tay và bay tới chỗ con rắn độc ở đằng xa kia.

“Thị Linh!”

Thị Linh Châu Sai tỏa ra ánh sáng xanh lục, bắn vào Độc Xà, lập tức xuyên qua con rắn độc.

Đơn giản nhẹ nhàng!

Đã kết thúc rồi sao?

Từ trong cơ thể con rắn độc truyền ra một sức lực mạnh mẽ vô cùng, chui vào trong cơ thể.

Năng lượng này quá mạnh mẽ, cho dù là chất lượng hay số lượng, nó cũng không cùng đẳng cấp với thực lực trong cơ thể của chính mình, quả thực là một trời một vực.

…

Người bạn đồng hành lại có thể bị phát nổ ngay tại trận!

Nó sẽ gây mất trí nhớ ngắn hạn khi lấy sức mạnh của mục tiêu, và thời gian phục hồi phụ thuộc vào tinh thần lực của mục tiêu.

Nếu năng lượng thu vào một lúc quá nhiều, gấp mười lần giới hạn chịu đựng của tâm linh, ngươi sẽ mất trí nhớ vĩnh viễn và không thể phục hồi.

Nó sẽ phát nổ nếu vượt quá giới hạn chịu đựng tâm linh một trăm lần.

Chẳng lẽ loài rắn độc bình thường này mạnh hơn chúng gấp trăm lần?

Dù không muốn tin nhưng đây là sự thật!

Chết tiệt!

Đây không phải là một thế giới thử thách có độ khó trung bình sao? Sao có thể trở nên đáng sợ như vậy! Thật quá đáng sợ! Sau cùng, nhặt Thị Linh Châu Sai lên.

Vì thế giới này rất nguy hiểm, nàng phải giữ mạng sống của mình.

Thị Linh Châu là vật cứu mạng tốt nhất, tuyệt đối không được bỏ đi.

“Ồ, nhiệm vụ chính đã được thay đổi. Hãy trả Thị Linh Châu lại cho chủ nhân ban đầu của nàng ấy, Bạch Xà, để thưởng 1000 điểm Mộng Ma, trong thời gian giới hạn là mười phút.”

“Nhiệm vụ thất bại: quy tắc bị gạt bỏ.”

“Chúc mừng ngươi đã hoàn thành nhiệm vụ và kiếm được 1000 Điểm Mộng Ma.”

“Nhiệm vụ chính số 2: Đi theo bên cạnh Hứa Tuyên và đánh bại tên quốc sư độc ác! Thưởng 100.000 điểm Mộng Ma.”

“Nhiệm vụ chính số 3, đi theo bên cạnh Hứa Tuyên, đánh bại Xà Mẫu, thưởng 100.000 Điểm Mộng Ma.”

Thật là một phần thưởng nhiệm vụ lớn! Trong một thế giới có mức độ khó khăn như thế này, phần thưởng nhiệm vụ thường là khoảng 1.000 điểm.

Phần thưởng tương tự như nhiệm vụ chính một.

“Linh nhất linh.”

Tuy nhiên, phần thưởng của các nhiệm vụ chính tuyến sau đó lại được nâng lên trực tiếp gấp trăm lần, quả là quá kinh hoàng!

Tuy nhiên, nghĩ đến độ khó đáng sợ của thế giới này, bất kỳ một còn rắn nhỏ nào cũng có thể vượt qua sức mạnh của bọn họ ít nhất khoảng gấp hai lần, xem ra một trăm lần điểm Mộng Ma là có vẻ hợp lý.

“Đây là đồ của ta sao?”

“Ta thực sự cảm thấy rất quen!” Hắn liếc nhìn chuỗi Chu Sai, trong mắt có chút bối rối, nhưng nàng ta nhanh chóng lấy lại tinh thần.

“Ta không có ký ức về ngày xưa, như vậy không thể coi là một con người hoàn chỉnh được! Ta muốn khôi phục trí nhớ!”

Với giọng điệu kiên định, hắn ta sững sờ nhìn Chu Dương.

Chu Dương nhất định sẽ không sống trong Bổ Xà Thôn, bên ngoài còn có thế giới rộng lớn hơn mà.

Hắn gật đầu đồng ý.

“Ta hứa với ngươi!”

Trịnh nhìn thấy dấu ấn Mộng Ma trên cổ tay Cửu Thiên, nhận ra danh tính của đối phương, mỉm cười chào hắn ta.

“Xin chào, ngươi cũng là người Mộng Ma Luân Hồi sao?”

“Mã số của ta …” Cửu Thiên không thèm nhìn tới tên họ Trịnh, lập tức quay đầu rời đi, còn chẳng có hứng thú tiếp tục nghe nữa.

Một người mà sức mạnh còn chưa đến cấp Sử Thi thì chênh lệch với nàng ta vô số cấp, căn bản là không cùng đẳng cấp một chút nào.

Đối với một người như vậy, chẳng cần phải bận tâm tới.

Nói không chừng có thể một lúc nào đó nàng ta sẽ chết.

Có hơi kiêu ngạo rồi đấy...

“Phải đi rồi!” Chu Dương ra hiệu, đồng thời liếc mắt nhìn tên họ Trịnh kia.

“Ngươi lại đang nghĩ tới cái gì?”

“Còn không phải là tai họa của ngươi sao, ngươi bước vào thế giới này, tăng độ khó của trò chơi, khi người Mộng Ma Luân Hồi bình thường đầu thai vào chính mình, nó sẽ trở thành độ khó của địa ngục.”

“Thực lực của hắn quá yếu, chính bản thân còn cứu không được!” Chu Dương nghiêm nghị nói.

“Ngươi chẳng phải là Sáng Thế Thần hay sao? Chẳng phải là Tạo Vật Chủ sao? Thế giới Mộng Ma Luân Hồi, ngươi có thể thay đổi quy tắc và độ khó của thế giới này chỉ bằng một lời nói, tại sao lại dùng thủ đoạn phiền phức như vậy chứ!”

“Một số điều là quy tắc ta đã đưa ra và chúng sẽ không dễ dàng bị phá vỡ đâu! Ít nhất thì hắn ta không có tư cách để khiến ta phải phá lệ.”

Tên Trịnh ở đằng xa nói chuyện với hai người trong một làn sương mờ ảo.

Nội dung của cuộc trò chuyện hoàn toàn không thể hiểu được.

Sáng Thế Thần ư?

Điều này là quá vô lý!

“Đi nào!”

Một nhóm bốn người đi về phía xa...

“Còn ta thì sao?”

“Xin đừng bỏ rơi ta!” Con Shiba vui mừng chạy theo.

Mặt trời lặn chiếu vào người, hình ảnh hiu quạnh lẻ loi không một tiếng động.

Tại Bổ Xà Thôn, các quan binh từ Đại Bộ đánh đến, đứng đầu là một đạo sĩ với khăn che mặt.

“Có ai nhìn thấy một kẻ áo trắng không? Năng lượng màu đen bay khắp ngôi làng, tìm kiếm người mặc áo trắng, nhưng không tìm thấy gì.”

Dân làng Bổ Xà Thôn xúm tụm vào nhau, vẻ mặt lộ rõ vẻ kinh hãi.

Không ai lên tiếng, nhưng binh lính hung tàn chỉ vào những nơi trọng yếu, sợ đến không được.

“Gia, chúng tôi hàng năm đều nộp đủ thuế, không có…”

“Thám tử vừa đến báo tin, phát hiện hung thủ ám sát của Quốc Sơn Thị đang ở Bổ Xà Thôn của ngươi!”

“Nếu ngươi không thể cho ta một câu trả lời thỏa đáng, ta sẽ tàn sát thôn của ngươi!”

Vô số các ám khí đen đang bay khắp bầu trời, đằng đằng sát khí.

Tất cả những người dân trong Bổ Xà Thôn đều cảm thấy rằng thảm họa sắp xảy ra rồi.

“Là Hứa Tuyên! Ta đã từng thấy hắn đi cùng một người mặc áo trắng!” Trên mặt đạo sĩ nở nụ cười, ra lệnh cho người tìm một mảnh đồ vật của Hứ Tuyên, vô số các ấm khí đen trên trời kia dần dần tiêu tan và biến mất.

Chương 521: Tên của ngươi là Chu Dương à?

“Món canh rắn ngon không nào?”

Một chiếc thuyền con đang lướt trên hồ, bốn người và một con chó.

Cửu Thiên làm tiết canh rắn, rắn xào, rắn nướng.

Tất cả các loại phương pháp chế biến rắn đều đầy đủ, hương thơm ngào ngạt.

Có thể thấy, tài nấu nướng của Cửu Thiên rất tốt, ừm, chỉ kém Chu Dương một chút.

“Không tệ!”

Chu Dương cầm đũa lên nếm thử, hết lời khen ngợi.

Sau khi được Chu Dương khen ngợi, không hiểu vì sao, trên mặt Cửu Thiên không có chút dao động nào.

“Đồ ăn thật sự rất ngon!”

Trịnh cũng sáp người lại, và sau khi nếm thử hương vị, nàng ta đã giơ ngón tay cái lên cho Cửu Thiên.

“Ta còn chưa ăn nữa!” Con Shiba cứ chạy quanh Cửu Thiên, nước miếng sắp chảy ra hết cả rồi.

Không ngờ vừa mới đưa đầu gần lại đã bị hất bay ra ngoài.

“Đứng một bên mà đờ người ra!” Gương mặt Shiba đầy bất bình.

Tại sao mình lại xui xẻo thế này chứ, muốn ăn một bữa cũng khó! Chủ nhân muốn bỏ rơi mình sao, nhìn dòng sông đang chảy cuồn cuộn bên ngoài cũng không kìm được nước mắt.

Ngửi thấy mùi thơm trong nồi, nhìn canh bên trong, biểu cảm không được tự nhiên cho lắm.

Tuy có mùi rất thơm nhưng không hiểu sao trong lòng ta lại có rất nhiều mâu thuẫn với những thứ này.

Nâng đôi đũa lên một cách chậm chạp.

“Cái gì? Cơm ta nấu không ngon sao?”

“Thậm chí tư cách bảo ngươi động đũa cũng không có à?” Cửu Thiên cố tình lạnh mặt, với giọng điệu chế nhạo.

Vì một lý do nào đó, nàng dần trở nên thù địch với Bạch.

Điều này hoàn toàn khác với dự định ban đầu của nàng.

Dao cho rằng hôm qua nàng vừa xem xong bộ phim Duyên Khởi, trong lòng còn đang rối bời, thậm chí còn chủ động tiến vào thế giới Duyên Khởi, muốn để làm cho đôi tình nhân cuối cùng được kết hôn.

Tuy nhiên, cách thực hiện lại đi ngược lại với ý định ban đầu.

“Nếm thử xem! Tay nghề không tồi đấy!”

Chu Dương bật cười.

“Ăn thì ăn, ta không tin ngươi dám hạ độc vào đồ ăn!” Bạch cảm thấy bị Cửu Thiên khiêu khích, cầm đũa gắp một miếng đồ ăn đã nấu chín bỏ vào miệng.

Nàng nếm xong như bị trúng độc, cơ thể nàng ta theo bản năng tạo ra sự bài xích.

Vội vã đến mũi thuyền, nhổ thức ăn vừa ăn xong xuống nước.

Bạch nôn ra một trận ở trên mũi thuyền.

Chu Dương mới nhớ ra Bạch là rắn, thức ăn là Tiên Thiên chuẩn bị cho nàng, đây không phải là cố ý hại người sao?

Ngược lại, bản thân đã quá nhập tâm vào bộ phim, gần như bỏ qua thân phận thật sự.

Chu Dương quay đầu nhìn Cửu Thiên, tức giận trừng mắt.

“Ngươi cố ý làm vậy đúng không!”

“Ta không cố ý! Xung quanh đây đều là rắn cả. Ta chỉ có thể bắt rắn thôi!” Cửu Thiên nhìn Chu Dương lấp liếm, trong lòng trở nên khó chịu, giọng điệu trở nên lạnh lùng.”

“Tại sao ta lại bài xích loại thức ăn này nhiều như vậy chứ?”

Bạch không hiểu, chưa kịp phản ứng thì đã cảm thấy nước hồ có sóng dao động, một bóng người to lớn phóng thẳng lên trời.

Lên.

Đó là một con rắn khổng lồ màu đen tím, đôi mắt màu đen tím của nó nhìn những người trên thuyền, tập trung vào Bạch.

“Ngươi dám ăn thịt của đồng loại! Thông đồng với người trong Bổ Xà Thôn sao! Đồ phản bội!”

“Ta muốn bắt ngươi về để nhận sự trừng phạt của Xà Mẫu!” Con rắn khổng lồ màu tím đen lao về phía thuyền, con rắn khổng lồ như thể một bóng đen đáng sợ lao về phía Bạch.

Trịnh sợ tới mức tái mét mặt mày.

Sức mạnh này quá mạnh, so với nó, con rắn độc mà ta gặp phải trước đây hoàn toàn không cùng cảnh giới.

Mặt của Cửu Thiên còn biến sắc khó nhìn hơn.

Bởi vì đây là con rắn có sức mạnh sánh ngang với Đại La Kim Tiên từ thuở sơ khai... Tuy là có sức mạnh của Đại La Kim Tiên, nhưng không mạnh nhiều như sức mạnh của Đại La Kim Tiên thật.

Nhưng đây cũng không phải người thường, nàng ta cũng không thể

đối phó được!

Chu Dương chết tiệt, cái này đã tăng độ khó của thế giới lên đến mức kinh khủng nào rồi cơ chứ?

Ngay cả nàng cũng cảm thấy có dấu hiệu của sự tuyệt vọng.

Nàng vẫn không quên rằng, quốc sư là người có thực lực chuẩn Thánh...

“Ta là rắn sao?”

Sau đó Bạch Xà mới hiểu tại sao mình lại có cảm giác kỳ lạ với từ rắn, và càng có thể chứng minh tại sao mình lại nôn sau khi ăn thức ăn.

Hóa ra bản thân lại là yêu sao!

“Đừng có làm bộ làm tịch!”

“Chết hết đi cho ta!”

Cái đuôi rắn to lớn đập xuống, sóng âm vô hình phát ra âm thanh kỳ quái.

Một cuộc tấn công đáng sợ bao phủ phạm vi hàng ngàn mét, nó muốn phá hủy mọi thứ trong khu vực này.

Trịnh và Cửu Thiên sắc mặt tái nhợt, loại âm thanh ma mị này như muốn nổ tung màng nhĩ của bọn họ.

“Ta không cho phép ngươi đả thương người đâu!” Bạch Xà bắt đầu tức giận! Trên mặt mọc lên một ít vảy, cả người đã biến thành nửa rắn, đuôi rắn đập vào con rắn khổng lồ màu tím.

Con rắn khổng lồ màu đen tím tưởng như bất khả chiến bại, còn không kịp ra đòn đáp trả Bạch Xà, liền bị một mũi nhọn đâm chết ngay lập tức.

Kết thúc rồi... Mặc dù Trịnh đã dự liệu trước kết quả này, nhưng nàng vẫn không khỏi sợ hãi khi nhìn thấy những gì đang diễn ra trước mắt.

Thật khủng khiếp! Ngay cả Cửu Thiên cũng bị sốc trước sức mạnh mà Bạch Xà vừa thể hiện.

“Ngươi ổn chứ!”

Bạch Xà hóa thành hình người, vừa định lao đến bên cạnh Chu Dương, nhưng lại đột nhiên dừng lại.

“Ta là...”

“Làm sao ngươi có thể như thế này?”

Bạch Xà bất ngờ nhảy xuống hồ, nhưng được kéo trở lại thuyền.

“Ngươi định bỏ đi à?”

“Chỉ cần có ta ở đây cùng, tuyệt đối sẽ không bao giờ để ngươi bị tổn thương!”

“Chu Dương trong thiên hạ này, không ai có thể ngăn cản được khí thế cuồng bạo của ta được.”

“Ngươi tên là Chu Dương ư?”

Để lộ tẩy rồi...

Chương 522: Bảo Thanh Phường!

Không cẩn thận là đã để lộ danh tính thật của mình... Chẳng lẽ ta không có khả năng nhận được tượng vàng Oscar nữa sao?

“Hầy, ta có hai cái tên, một là Chu Dương, một là Hứa Tuyên, ta thích ngươi gọi ta là Chu Dương hơn!”

Chu Dương nhanh chóng giải thích.

Lời nói của ngươi cũng có thể dùng để đánh lừa ma quỷ đấy chứ!

Một kẻ ngốc sẽ tin vào điều đó!

Cửu Thiên trề môi khinh thường, mong đợi cả hai trở mặt.

Tuy nhiên...

“Ta tin ngươi!”

“Chu Dương!”

Thế mà cũng được nữa sao... Cửu Thiên trong lòng rất tức giận!

Trịnh mở to mắt nhìn Chu Dương, tập trung vào cổ tay hắn, nhưng nàng không thể che giấu sự thất vọng khi không tìm thấy chiếc đồng hồ Mộng Ma quen thuộc nào.

Người trong Mộng Ma Luân Hồi đều có con dấu và đồng hồ của đeo tay của Mộng Ma Luân Hồi, là phương tiện chứng minh thân phận, không thể che giấu nổi trước mắt người trong Mộng Ma Luân Hồi được.

Nghe thấy Hứa Tuyên có một cái tên khác, tên Trịnh tự nhiên sẽ cho rằng hắn cũng là hóa thân của người trong Mộng Ma Luân Hồi, nhưng không ngờ lại khiến bản thân thất vọng rồi.

“Còn ngây người ra đó làm gì? Còn không mau đi chuẩn bị đồ ăn!”

“Đây là một hồ nước, đừng để ta gặp rắn nữa!” Cửu Thiên trừng mắt nhìn, trong chốc lát, đàn cá đã tự mình nhảy lên mạn thuyền.

Trịnh vội vã chạy đến để giúp đỡ, nhưng bị con cá hất tung và văng ra ngoài.

Nàng ta vội vàng leo lên thuyền, vẻ mặt uất ức.

Từ khi trở thành một kẻ trong Mộng Ma Luân Hồi, sức lực mạnh mẽ, trên đời này có mấy thứ mà mình không dám làm cơ chứ.

Nhưng trong thế giới này, mọi thứ đã thay đổi.

Bản thân yếu đến mức không thể câu được một con cá... Như thế này cũng tệ quá đi!

Trái tim của Bảo Bảo đau rồi, huhu!

“Tiếp theo cứ giao cho ta đi!”

“Ngươi quá yếu, thế giới này đối với ngươi vẫn là quá nguy hiểm!”

Chưa nói đến cá, ngay cả côn trùng cũng có sức mạnh của Tiên Nhân, thậm chí là sức mạnh của Thiên Tiên, nàng cũng có thể đối phó được hay sao? Có thể giẫm phải con kiến, con kiến tức giận lên cũng còn có thể giết chết nàng... Chu Dương bắt đầu vung tay, những con cá đã được lột sạch vảy, hoặc luộc thành nước canh, hoặc là làm cá nướng.

Với những gia vị được lấy ra như một trò đùa, trong chốc lát, không khí tràn ngập mùi thơm nồng của thức ăn.

“Nếm thử tay nghề của ta đi!” Chu Dương đưa một con cá nướng cho Bạch với một nụ cười rạng rỡ.

Hương vị ngon quá đi!

Bạch Xà chưa bao giờ được thưởng thức món ăn ngon đến như vậy.

Dù sao lúc trước đây cũng chỉ toàn ăn đồ sống, và sống những ngày tháng ăn tươi nuốt sống.

Loại thức ăn này có thể so sánh với thức ăn do Chu Dương dốc lòng nấu, cộng với các loại gia vị khác nhau nữa.

Chu Dương có thể kiểm soát nhiệt, đạt được độ chín hoàn hảo, nhiệt độ tốt nhất, và đảm bảo chất lượng cá chín mềm, không có mùi tanh.

Cùng với gia vị do Ninh chuẩn bị, là sự kết hợp hoàn hảo của cao trung, cho dù là Thần nấu nướng có còn sống, nhất định cũng sẽ không thể làm tốt hơn đâu.

Ngay cả những người không thích ăn cá cũng sẽ thay đổi hoàn toàn suy nghĩ về cá sau khi nếm thử món cá nướng này.

Huống chi là Bạch Xà, kẻ lần đầu tiên ăn cá nướng cơ chứ? Ánh mắt của mọi người nhìn Chu Dương đều thay đổi, cũng trở nên khác hẳn.

Nó quá ngon! Cửu Thiên cũng đã ra khỏi hồ, một mạch bắt được hàng trăm con cá.

Cho ngươi ăn đó!

Ngươi chẳng phải thích ăn cá sao?

Ta cho ngươi ăn đủ! Tất nhiên, đây là suy nghĩ trước khi nếm thử cá.

Sau khi chứng kiến sự khéo léo của Chu Dương, suy nghĩ ban đầu đã hoàn toàn thay đổi.

Hắn rất cảm kích vì đã chuẩn bị nhiều cá như vậy! Nhìn thấy bộ dạng bận rộn của Chu Dương, từng con cá nướng được lên.

Ngoài ra còn có món canh cá luộc, chất lượng thịt được nấu trong nước canh rất tốt, rất ngon.

Cửu Thiên thừa nhận rằng kỹ năng nấu nướng của nàng ta thật không bằng Chu Dương, còn kém hơn rất nhiều.

“Tiếp tục nướng đi!” Cửu Thiên và Trịnh, cả Bạch nữa đều mở hết bụng mà ăn, hình như đang thi ai ăn nhanh hơn ai, ai gắp nhanh hơn.”

Lần này, ngay cả con Shiba cũng chiếm được một phần.

Đúng vậy, từ khi có cá nường của Chu Dương, chẳng còn ai ăn thịt rắn, đương nhiên đồ ăn không thể lãng phí, tự nhiên sẽ đưa vào bụng thôi.

“Đúng là chẳng có nhân quyền mà!”

Mặc dù Shiba đã nói như vậy, nhưng thịt rắn cũng là món ngon hiếm có, ăn no ngập mặt.

Mỗi khi nhìn thấy ba người ăn món cá nướng, nó cũng không giấu nổi sự ghen tị.

Họ thậm chí còn bỏ một con rắn ngon như vậy, ngươi có thể tưởng tượng con cá kia ngon như thế nào.

Cả trăm con cá đều bị ăn hết, dĩ nhiên Chu Dương là một kẻ ăn nhiều cá, chiếm gần một nửa, số còn lại chia cho ba người.

“Thật là ngon quá!” Sau khi ăn xong, nhóm bốn người mất nửa ngày để đi qua một khu rừng được đắm mình trong ánh sáng vàng và nhìn thấy một đại điện từ phía xa.

Chương 523: Ngươi nhất định phải lấy đồ ra mà đổi mới được

“Ting, có khách đây!”

“Hoan nghênh!”

“Ta chính là chủ của Bảo Thanh Phường.”

Mặt trước của con hồ ly là dáng vẻ dễ thương, còn phía sau chính là khuôn mặt thật của một con hồ ly, hai nhân cách trong một cơ thể.

“Ngươi lại tới đây rồi, pháp bảo có vấn đề gì sao?” Chủ của Bảo Thanh Phường đưa mắt nhìn mọi người, cuối cùng dừng lại trên người Bạch Xà, mỉm cười xinh đẹp đáp.

Quả nhiên có liên quan đến nơi này!

Bạch Xà thậm chí còn càng chắc chắn hơn về suy nghĩ của mình, và có lẽ thực sự có thể tìm thấy ký ức của chính mình thông qua nơi này.

Nhẹ nhàng cầm lấy Thị Linh Châu Sai trên đầu, yên lặng nhìn nó.

Chủ nhân của Bảo Thanh Phường nhảy xuống khỏi xe gỗ, mới đi được nửa đường đã quay sang Chu Dương.

“Ngươi có hơi thở của người chuyên săn bắn.”

“Một người mà đến hai nhân cách quả là thật khó chịu đấy nhỉ! Đây là biểu hiện của việc biến hóa mà chưa thành công, để ta giúp ngươi.”

Lòng bàn tay của Chu Dương chạm vào sau đầu của chủ nhân Bảo Thanh Phường, và đầu của con hồ ly nhanh chóng biến mất, ngoại trừ hai cặp tai nhọn.

“Bây giờ đã tốt hơn nhiều rồi đấy, nhìn cũng thuận mắt hơn nhiều!”

“Ngươi đã làm cái quái gì với ta thế này?”

Chủ nhân của Bảo Thanh Phường thực sự bị sốc.

Có thể nói, chủ nhân của Bảo Thanh Phường là một kẻ hai mặt, hai tính cách hoàn toàn khác nhau.

Không ngờ lại bị Chu Dương thản nhiên tiêu diệt.

Dù có tìm kiếm như thế nào đi nữa, cũng không thể tìm thấy một chút dấu vết nào về sự tồn tại của một nhân cách khác đâu.

“Không cần cảm ơn ta đâu!”

Chu Dương mỉm cười rồi thả tay xuống.

“Cảm ơn ngươi!”

“Ta bây giờ là độc nhất vô nhị rồi!”

Chủ nhân của Bảo Thanh Phường rất thích cảm giác khác lạ này, có nghĩa là sẽ không có ai có thể kiểm soát cơ thể mình nữa rồi, hoàn toàn đã được tự do rồi.

“Không biết ngươi có biết nguồn gốc của Châu Sai này không?”

“Đi theo ta!”

Chiếc tủ gỗ phía xa bắt đầu chuyển động, để lộ ra phía sau lưng là một cánh cửa.

Mọi người theo bước chủ nhân của Bảo Thanh Phường và bước vào bên trong Bảo Thanh Phường.

Đây là một thế giới dưới nước.

Bọn họ đứng trên mặt đất, bơi ngược, xuyên qua dòng nước.

Từ nóc nhà đưa bọn họ bay lên, đôi mắt chợt mở ra nhìn trừng trừng như bước vào thế giới thần tiên.

“Yêu quái khắp nơi trong phạm vi 3 cây số đều cần phải tạo ra được pháp bảo mang bên người để tu luyện thì sẽ đến Bảo Thanh Phường, xưởng rèn pháp bảo cho yêu quái.”

“Nếu ngươi cần, ta có thể rèn cho ngươi một cái!”

Chủ sở hữu của Bảo Thanh Phường đột nhiên quay sang Chu Dương nói thêm một câu.

“Không cần đâu! Ta không có hứng thú với mấy vật nhỏ xíu bình thường như vậy đâu!”

Ngay cả khi chủ nhân của Bảo Thanh Phường đã cố gắng hết sức, thì cũng có thể tạo ra nhiều nhất là một vũ khí cấp thần thoại, hơn nữa những vũ khí thần thoại đó lại còn cực kỳ hạn chế.

Suy cho cùng, đây là một thế giới có độ khó là trung đẳng, đến đẳng cấp Tiên Nhân cũng không có ai đạt được, đẳng cấp lớn nhất cũng chỉ là Truyền Thuyết mà thôi.

Chính vì sự can thiệp của Chu Dương mà quái vật ở thế giới này trở nên ngoài sức tưởng tượng, dẫn đến chất lượng bảo vật cũng được nâng cao.

Trong tay hắn ta có thần khí sáng thế như Rìu Bàn Cổ Khai Thiên và Vương miện Sáng Thế, còn có cả một số siêu thần khí và tiên thiên chí bảo, làm sao hắn ta vẫn có thể để ý đến những đồ vật nhỏ nhoi như vậy chứ?

“Ngươi vẫn chưa nói cho ta biết nguồn gốc của Thị Linh Châu Sai

này đấy?”

Cảm thấy không vui, ngắt lời chủ sở hữu của Bảo Thanh Phường.

“Thị Linh Châu Sai này vốn dĩ không phải của ngươi, bí ẩn nằm ở khả năng thu thập sức mạnh để tu luyện và sử dụng.”

“Thu thập sức mạnh ư? Rồi sử dụng lại ư?”

“Pháp bảo này quả thật tuyệt vời!” Bạch nghe xong thì trong tim liền run lên, cúi đầu nhìn Thị Linh Châu Sai trong tay.

Chủ nhân của Bảo Thanh Phường phun ra một ngụm màu xanh lục trên chiếc Châu Sai, một ngọn đèn màu xanh lục đột nhiên sáng lên.

“Lần trước đến đây là để cải tạo Châu Sai, để bản thân ta có thể sử dụng nó.”

“Nhưng sự biến đổi như vậy sẽ tiềm ẩn những mối nguy hiểm rất lớn, pháp bảo có thể lấy đi sức mạnh của người khác, nhưng cũng có thể lấy đi ký ức của chủ nhân chính pháp bảo này.”

“Mất đi ký ức sao, vậy thì có pháp lực này thì có tác dụng gì chứ?”

“Có trời mới rõ, có điều muốn được thì cũng phải bị mất cái gì đó chứ!” Bạch Xà trong lòng chấn động, vội vàng hỏi lại:

“Có thể nói ra danh tính của chủ nhân của pháp bảo hay không?”

“Thật ra là có!”

Một dãy rương lớn bay tới, một chiếc rương dừng lại trước mặt, chủ nhân Bảo Thanh Phường cũng không vội vàng mở ra mà mỉm cười:

“Ta có thể đưa đồ cho ngươi, nhưng mà ngươi phải lấy thứ gì đó ra để đổi.”

Chương 524: Tặng cho ngươi một món quà nho nhỏ!

“Muốn nghĩ cũng đừng nghĩ đến!”

Vì trước đây muốn thông qua nàng tìm lại ký ức của mình nên ta đã bao dung bằng mọi cách, không ngờ nàng ấy lại dám tự phụ như

vậy!

Càng ngày càng trở nên tồi tệ hơn! Thật là không thể chịu đựng được!

Chu Dương vỗ vỗ tay, cười nói.

“Đưa đồ cho nàng ấy đi!”

“Đây là tín vật của chính chủ đấy! Hơi thở cũng giống như ngươi thôi!”

Chủ nhân của Bảo Thanh Phường ngoan ngoãn mở hộp và ném một chiếc vảy màu tím về phía Bạch Xà.

Bạch Xà cầm lấy chiếc vảy, ngây người ra nhìn, hồi lâu sau mới hoàn hồn lại.

Hồ ly tinh sớm đã tập trung sự chú ý vào Chu Dương, nhanh chóng mở một chiếc hộp và lấy ra một chiếc nhẫn màu xanh.

“Đây là bảo vật mà ta mới tạo ra. Tuy không bằng chiếc Châu Sai màu xanh kia, nhưng nó cũng là một bảo vật quý hiếm đấy. Hãy coi nó như một định tình cho tình yêu giữa chúng ta!”

Chiếc nhẫn màu xanh là một bảo vật huyền thoại, tỏa ra ánh sáng màu xanh mờ nhạt, như thể một cơn gió vô hình đang bay.

“Nhẫn Thanh Linh (Cấp Truyền Thuyết): Một bảo vật được tạo ra bởi chủ nhân của Bảo Thanh Phường, người bình thường cũng có thể được sử dụng được.”

Nó có thể tự động hấp thụ năng lượng tự do xung quanh nó, thực hiện sạc tự động và có thể được sạc đầy trong 24 giờ.

Số lần sạc lại hiện tại là 100/100, số lần sạc lại đã hết và nó được chuyển thành mức tiêu hao năng lượng.

“Hiệu ứng huyền thoại - Ngự Không Phi Hành: người đeo có khả năng bay trong không trung, mỗi thông số sạc có thể bay trong một giờ, và tiêu thụ mười phần đã sạc có thể vào trạng thái bay siêu tốc độ.”

“Hiệu ứng huyền thoại - Thanh Phong Nhẫn: Tiêu thụ 10 điểm sạc để tạo ra một trăm lưỡi kiếm Thanh Phong để tấn công mục tiêu và tiêu tốn 30 thông số điện tích sẽ nâng cấp thành Phá Phong Nhẫn.”

“Hiệu ứng huyền thoại - Phong Bão: Tiêu hao toàn bộ năng lượng của Nhẫn Thanh Linh để tạo ra một cơn bão với phạm vi tối đa là mười km, sát thương trong phạm vi.”

(Doanh thu năng lượng càng nhiều, phạm vi càng rộng, sức mạnh càng lớn!)

Bảo vật tuy tốt, cấp truyền thuyết nhưng người thường lại cũng có thể dùng được, hiệu quả sử dụng rất mạnh.

Có thể nói hồ ly lần này đúng thật là có rồi!

“Tặng cho ngươi đấy!”

Bảo vật huyền thoại Nhẫn Thanh Linh này đối với nàng ấy thì rất tốt, còn có thể sử dụng lâu dài.

“Cho ta!”

Ngay cả những người bình thường cũng có thể sử dụng bảo vật này, như một vật gia truyền vậy!

“Thứ này thật rác rưởi! Ta vốn dĩ chẳng hứng thú với những thứ này!”

“Hay là như vậy đi! Ta sẽ tặng cho ngươi một bảo bối!”

Chu Dương phất tay, một tia sáng màu trắng rơi vào trong tay chủ nhân của Bảo Thanh Phường.

...

Đây là một mảnh Ngọc Như Ý, tỏa ra ánh sáng trắng, được đắm mình tròn đó xong thì liền có cảm giác thoải mái khó tả, giống như đang ngâm mình trong suối nước nóng vậy.

Chủ nhân của Bảo Thanh Phường chỉ liếc nhìn bảo vật, sau đó mắt nàng ta sáng lên.

Với tư cách là chủ nhân của Phường này, không biết đã chế tạo bao nhiêu bảo vật, khả năng nhận diện đương nhiên là đỉnh cấp rồi, chỉ cần nhìn thoáng qua là đã có thể phân biệt được phẩm cấp của bảo vật rồi.

...

Ngọc Như Ý trước mặt nhất định là một thứ cao cấp rồi! Còn hơn cả

chiếc Thị Linh Châu Sai mà nàng cho là bảo vật cao cấp kia rất nhiều, nhất định là bảo vật đỉnh nhất mà nàng từng thấy trong đời.

“Đây là bảo vật gì?”

Ở trình độ của nàng, nàng chỉ biết bảo vật này rất tốt, nhưng cụ thể mạnh đến mức nào thì không thể phân biệt được.

“Tiên Thiên Linh Bảo đấy!”

“Trong mắt các ngươi, đây chắc là bảo bối do những Tiên Nhân sử dụng đúng không!”

“Hơn nữa còn không phải Tiên Nhân bình thường!” Chủ nhân của Bảo Thanh Phường không ngờ Chu Dương lại vung tay mạnh như vậy, mới bắt đầu thì đã là Tiên Thiên Linh Bảo rồi! Hắn có thể lấy ra những bảo bối đẳng cấp này, không phải chứng minh rằng Chu Dương này cũng là thần tiên hay sao?

(Lưu ý: Mặc dù Thế giới Khởi Nguyên của Bạch Xà đã được cường hóa nhưng thế giới quan của họ vẫn muộn hơn.)

Cấp Thánh Nhân tương đương với Tiên Nhân Bạch Xà cường hóa.

Chu Dương giang hai tay chán nản nói:

“Ta nhất định phải để cho ngươi thả lỏng mình một tí, tình cảm đều là xây dựng mà nên!”

Tin ngươi cái con khỉ đấy!

“Chẳng lẽ ngươi cũng là người Mộng Ma Luân Hồi?” Nếu người bên kia chính là Hứa Tuyên, Cửu Thiên Huyền Nữ - người Mộng Ma Luân Hồi sẽ không bao giờ nói những điều như vậy với hắn.

“Tất nhiên rồi!”

“Nhưng tại sao ngươi không có dấu ấn Mộng Ma và đồng hồ cơ chứ?”

Mỗi người trong Mộng Ma Luân Hồi đều có một dấu ấn hoặc đồng hồ của Mộng Ma Luân Hồi, đó là phương tiện để phân biệt danh tính, ngay cả Mộng Ma Luân Hồi cũng không thể che giấu được điều đó.

Đây cũng là lý do tại sao Trịnh Tú Mai không nghi ngờ thân phận Mộng Ma khi nhìn thấy Chu Dương không có dấu ấn và đồng hồ của Mộng Ma Luân Hồi.

“Ngươi muốn thứ này để làm gì chứ?”

Chu Dương trông bất lực! Không gian Mộng Ma Luân Hồi là một trò chơi do hắn ta tạo ra, dấu ấn Mộng Ma không phải là một thứ tốt, nó là sự trói buộc và xiềng xích đối với những người trong Mộng Ma Luân Hồi.

Chỉ cần đeo thứ này, có nghĩa là vận mệnh và tương lai sẽ do Chu Dương nắm giữ.

Chương 525: Tiểu Thanh - Thanh Xà!

Chu Dương phải giải thích:

“Ta là vị thần duy nhất trong thế giới Mộng Ma! Ừm, Sáng Thế Thần!”

Hiện tại các ngươi không cần biết chuyện này, bằng không sẽ mất vui mất! Bạch Xà còn muốn tiếp tục tra hỏi, nhưng Chu Dương nói:

“Ta còn phải đưa ngươi đi tìm ký ức đã mất nữa!”

“Được rồi, đừng ồn nữa!” Chu Dương vẫy tay cắt ngang hành động tiếp theo của họ.

Nghe được lời nói của Chu Dương, hai người lúc này mới im lặng trở lại.

Khi đi chỉ có bốn người, khi về lại có thêm một người nữa.

Bạch Xà lấy ra cái vảy màu tím ra và nghiên cứu lại nó, như thể cố gắng tìm lại trí nhớ của chính mình.

Đúng lúc này, đoàn người đi qua Phong Lâm, xa xa truyền đến tiếng sột soạt.

Ngoại trừ Bạch Xà còn đang lơ đãng, những người khác đều dừng lại.

“Có yêu khí, cùng nguồn gốc với cái đồ đáng ghét nhà ngươi đấy!”

“Cái gì chứ?”

Ngay khi Bạch Xà vừa ngẩng đầu lên, liền cảm thấy một bóng xanh

lóe lên, bay ngang qua Chu Dương.

Ánh sáng xanh ấy trực tiếp tấn công vào điểm yếu của Chu Dương, như thể sẽ giết hắn ta chỉ bằng một cú đánh.

Không cho ai được phép động thủ với Chu Dương, đối thủ mãnh liệt tát bay ra ánh sáng màu xanh ấy đi.

Hai thân ảnh đột ngột tách ra, bóng xanh phía xa cũng hiện lên.

Lúc này, ánh mắt căm hận nhìn chằm chằm Chu Dương, liền chuyển sang nhìn về phía Bạch Xà.

“Chẳng lẽ ngươi thực sự đã phản bội lại Xà Tộc của chúng ta sao?”

“Ngươi là ai?”

Sau khi nhìn thấy Thanh Xà, Bạch Xà cảm thấy một cảm giác quen thuộc không thể giải thích được.

Một cái tên đã xác nhận điều này.

“Ngươi bị làm sao vậy? Tại sao lại ăn thịt đồng loại cơ chứ?”

“Trước khi Hưởng Vĩ Xà chết, tin tức đã được chuyển đến tay Xà Mẫu bằng một cách thức đặc biệt rồi! Xà Mẫu rất tức giận, ngươi mau trở về với ta!”

Một tia chớp lóe lên trong đầu Bạch Xà, những mảnh ký ức trong quá khứ hiện lên rõ ràng, phần lớn là của nàng và Thanh Xà, từng chút từng chút một.

Nàng đã cùng Thanh Xà sống nương tựa lẫn nhau từ khi còn là một đứa trẻ, và được sự giúp đỡ của Xà Mẫu để có được những pháp môn tu luyện, và Xà Mẫu chính là thầy của bọn họ.

Vì quốc sư muốn luyện Thái Manh Chân Công nên đã huy động dân chúng đông đảo bắt rắn, muốn dâng lên Hoàng Thượng thuật trường sinh bất lão.

Một số lượng lớn rắn bị giết khiến Xà Mẫu nổi cơn thịnh nộ, nên đã sai khiến mình đi ám sát Quốc Sư.

Chỉ là trình độ tu luyện của mình còn thấp, ám sát thất bại, bị rơi xuống nước và được Chu Dương cứu lên.

Nhớ lại rồi!

Nàng đã khôi phục trí nhớ rồi! Bạch Xà đưa mắt nhìn Chu Dương, ánh mắt có chút phức tạp.

“Ngươi còn ngốc đến khi nào đây chứ, chúng ta là yêu, còn hắn là người!”

“Người và yêu có thù lớn đấy!” Đôi mắt Bạch Xà buồn bã:

“Chúng ta sẽ không gặp lại nhau nữa rồi... Chu Dương đứng cười sau lưng:

“Ta không sợ đâu? Ngươi sợ cái gì chứ?”

“Chúng ta đi thôi!” Thanh Thanh nói xong liền định kéo Bạch Xà đi.

“Ta có một giải pháp!”

“Chúng ta cùng nhau rời khỏi đây đi, đây suy cho cùng cũng chỉ là một thế giới giả, ngươi sẽ thấy một thế giới rộng lớn hơn.”

“Ta không muốn đi nữa!” Ánh mắt của Bạch Xà tràn đầy sự nuối tiếc.

“Ngươi đang nói nhảm nhí gì vậy?”

“Sư phụ sẽ rất tức giận! Chẳng lẽ ngươi muốn ta phải phản bội toàn bộ Xà Tộc hay sao?”

Chu Dương cười đi tới bên người Bạch Xà, cười nói.

“Nàng cho rằng Xà Mẫu thực sự như những gì nàng nói? Nó còn có mục đích khác đấy.”

“Ngươi không được phép xúc phạm Sư phụ!”

Thanh Xà nghe được những lời này, ánh mắt trở nên hung tợn.

Điều này dường như đã chạm đến ngưỡng phản kích rồi.

Ngay cả khuôn mặt của Bạch Xà cũng lộ ra vẻ khó chịu.

“Sư phụ có ơn cứu sống bọn ta, xin ngươi đừng xúc phạm bà ấy!”

Lần này thậm chí Bạch Xà còn nói đỡ thay cho Xà Mẫu.

So với những gì người khác nói, con người bình thường sẵn sàng tin vào những gì họ nhìn thấy hơn.

Suy cho cùng, họ vẫn chưa nhìn thấy bộ mặt thật của con rắn kia.

Chu Dương cũng không giải thích quá nhiều, tin rằng bọn họ sẽ sớm nhìn ra chân tướng.

“Đi, chúng ta rời đi thôi!”

Đúng lúc này, một luồng hắc khí đột nhiên bay về phía Chu Dương.

“Cẩn thận!”

Hồ ly đầu tiên nhắc nhở Chu Dương, đồng thời muốn đi tiêu diệt hắc khí đó, nhưng vẫn là đã chậm một bước.

Nàng trừng mắt nhìn Bạch Xà và Thanh Xà, nghĩ rằng do họ giở trò.

“Đừng lo lắng, không sao đâu!”

Chu Dương chìa ngón tay ra, trong lòng bàn tay có một đám hắc khí đang chuyển động, cứ như là có sinh mệnh.

Bạch Xà và Thanh Xà nhìn thấy hắc khí này, sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

Đặc biệt là Bạch Xà, người đã quá quen thuộc với hơi thở này, đó là hơi thở của đồ đệ của quốc sư, bản thân đã bị hắn làm cho bị thương nặng ở tay.

“Cuối cùng cũng tới rồi, nhưng tốc độ cũng chậm quá đấy!”

Chu Dương cười nhạt.

“Chắc các ngươi đói rồi! Chúng ta hãy nghỉ ngơi ở đây ăn chút đồ ăn đi!”

“Ngươi đi chuẩn bị một ít nguyên liệu!”

“Đúng rồi, tuyệt đối đừng bắt rắn!” Cửu Thiên chẳng những không tức giận, mà hình như còn nghĩ đến những món ngon lúc trước, rất nhanh liền biến mất vào trong rừng rậm.

“Đồ ăn nấu chín có gì ngon chứ! Chúng ta là rắn tự bẩm sinh đã thích ăn đồ sống!” Thanh Xà quay đầu khinh thường, không thèm nhìn Chu Dương.

“Chẳng lẽ là vì ăn thử đồ hắn ta chuẩn bị sao?”

Bạch Xà vội an ủi:

“Thanh Xà, ngươi đừng quá nóng vội, đợi một lúc sẽ biết ngay thôi.”

Sau khi nói xong, Bạch Xà cười với Thanh Xà một cách bí ẩn.

Thanh Xà không quan tâm chút nào cả.

Tốc độ của Cửu Thiên rất nhanh, lần này bắt được rất nhiều thức ăn, một con hổ, một con hổ và hai con thỏ, tất nhiên là cá là thứ không thể thiếu rồi!

Khi Chu Dương ngửi mùi của những thức ăn này, hắn biết lần này mình phải trở nên thông minh một tí, rất nhiều trong đó không phải là sinh vật trên thế giới, mà là những thứ được chuẩn bị trước đó trong không gian Giới Tử.

Chu Dương không quan tâm, bảo Cửu Thiên ra tay, hai người lo chuẩn bị đồ ăn.

Bạch Xà và Thanh Xà đã ngồi lại với nhau để kể nhau nghe những gì đã xảy ra trong thời gian vừa qua.

Khi Thanh Xà nghe thấy sự lừa dối của Chu Dương, thì gần như không thể kìm chế tay mình lại được, Bạch Xà phải kéo trở lại vài lần thì mới dừng lại.

Tên này này thật là khủng khiếp!

“Đồ ăn đã chuẩn bị xong rồi...” Mùi hương xộc vào mũi mọi người, bay đến cả chỗ của Thanh Xà - người trước đó không thèm quan tâm cũng phải ngước nhìn.

“Ăn thử đi! Mùi vị của thức ăn rất ngon!” Bạch Xà cầm một xiên cá nướng đưa cho Thanh Xà.

“Ta sẽ không...”

“Ta thử xem ngươi có hạ độc trên đó không!” Thanh cắn một cái thật to nói xong, ánh mắt trở nên cực kỳ sáng ngời, nhanh chóng gia nhập hàng ngũ của những kẻ điên cuồng ngấu nghiến kia.

Chương 526: Ta muốn tặng một món quà lớn!

“Thực sự ngon quá đi!”

“Đúng là món ngon nhất mà ta từng ăn trong đời!”

Lúc này, Thanh Xà cuối cùng cũng hiểu tại sao Bạch Xà lại sa ngã rồi, đồ ăn quả thực rất ngon.

Không so sánh thì sẽ không có thương đau.

So với thức ăn thô được ăn trước đây, đúng quả là thức ăn cho lợn mà, hoàn toàn không thể so sánh được.

Đúng lúc này, phía xa xa có một tia sáng đen vụt qua, giống như một con chim lớn màu đen.

Cơ thể là ảo ảnh, hiển nhiên không biết đó là sản phẩm của loại phép thuật nào.

Lúc này, có một đạo sĩ trẻ tuổi với khăn che mặt đang đứng trên lưng con chim lớn màu đen.

“Cuối cùng cũng tìm được các ngươi rồi!”

Đạo sĩ nhẹ giọng nói, ánh mắt tập trung vào Bạch Xà và Thanh Xà.

“Không ngờ rằng lần này lại có thu hoạch ngoài ý muốn.”

“Vừa hay có thể một mẻ bắt gọn!”

Những ám khí màu đen lập lòe bay ra, bay về phía bọn người Chu Dương.

“Tất cả yêu ma chết hết đi cho ta!” Những ánh sáng mới chỉ bay được một nửa, thì tất cả đều bay trở lại với tốc độ còn nhanh hơn.

“Ngươi chờ một chút đi, chúng ta còn đang ăn cơm, chờ ăn xong đã!”

Chu Dương cười vẫy tay, ngồi bên cạnh tiếp tục nướng cá.

Bạch Xà, Thanh Xà và chủ nhân của Bảo Thanh Phường đang chuẩn bị đối mặt với kẻ thù, và họ đã sẵn sàng chiến đấu, nhưng họ không ngờ rằng Chu Dương lại có thể xua đuổi các phép thuật của đối thủ chỉ bằng một cái vẫy tay.

Quá mạnh! Thân phận của hắn là gì đây cứ? Đạo sĩ còn đang chuẩn bị, nhưng lại phát hiện ra hắn đã bị đông cứng tại chỗ rồi, không thể động đậy được nữa.

Hắn ta thậm chí còn chẳng thể nói ra một lời gay gắt nào.

“Không ngờ tên này lại ngoan ngoãn như vậy chứ!”

“Hay là bây giờ kết liễu hắn luôn đi!”

Bạch Xà và Thanh Xà không ngốc, liền hiểu được đây là kiệt tác mà Chu Dương tạo ra.

Sức mạnh của hắn ta mạnh hơn họ tưởng rất nhiều.

Hắn ta có thật là Tiên Nhân không? Bạch Xà không tin cũng khó.

“Ăn trước đi đã!” Chu Dương đem đồ ăn cùng canh hổ đã chuẩn bị ra.

Vốn dĩ, Thanh Xà vẫn định nhân cơ hội ra tay để giải quyết mối nguy tiềm ẩn này, nhưng cuối cùng, nghe được mùi thức ăn thì đã chẳng còn sức lực nữa rồi.

Thôi thì ăn xong trước đi, tuyệt đối không được để người khác gắp hết đồ ăn! Chỉ ăn một miếng thôi... Sau đó mọi người gia nhập hàng ngũ nhồm nhoàm, mặc kệ tên tiểu đạo sĩ kia.

Dù là việc của trời cũng phải đợi chúng ta ăn xong rồi hẵn nói.

Lần này, ngay cả chính con Shiba cũng cướp lấy được xương và ăn nó một cách vui vẻ.

Chỉ có đạo sĩ là cứng đờ tại chỗ, nhìn có vẻ lạc lõng.

Gió thổi tung tấm màn che của hắn, để lộ khuôn mặt xấu xí với những vết bớt và vết sẹo trên mặt.

“Sao ngươi lại xấu thế chứ!”

“Thật là khó nhìn quá đi!”

Thanh Xà dường như đã dạn dĩ hơn, mỗi câu đều thấu tâm can.

Đạo sĩ lúc này mới cảm nhận được bản thân cử động lại được rồi, bay đi ngồi trên con chim đen đang ngự trên không trung.

“Chuyện này ta đã nhớ kỹ rồi, các ngươi chờ đấy cho ta, Quốc sư ta sẽ xử lí các ngươi!”

Việc cơ thể không thể cử động đã để lại cho hắn một đòn tâm lý vô cùng lớn, làm sao hắn dám ở lại đây nữa, chạy trốn như bay vào phương xa mất hút.

“Ngươi trở về gọi cho người nhà sao?”

“Có thể có chút tiền đồ được không cơ chứ!”

“Tại sao không đánh trước đã rồi hẵn nói sau!”

“Xuống đây cho ta!”

Chu Dương vươn tay lên bầu trời nắm lấy, đám màu đen kia lập tức tan biến khắp nơi, đạo sĩ mất tự chủ mà từ trên trời rơi thẳng xuống.

“Cơ hội tốt! Tốt hơn là ngươi đi chết đi!”

Thị Linh Châu Sai hóa thành ánh sáng xanh và bay về phía đạo sĩ.

Thanh Xà cũng biến nửa người thành trạng thái của một con rắn yêu, với một cái đuôi rắn khổng lồ đung đưa, phun ra một loại khí độc màu xanh lục.

Ỷ đông hiếp yếu à? Bọn họ xưa nay không hề đê tâm, chỉ cần họ có thể đánh bại đối phương, mọi thứ đều xứng đáng.

Dù sao bọn họ cũng là những con yêu quái, bọn họ cũng chẳng quan tâm đến đạo đức và phép tắc của con người.

“Thiên La Kim Võng!” Đạo sĩ phản ứng cực kỳ nhanh chóng, những lưới tơ vàng hiện ra từ không trung, đan chéo nhau tạo thành một lưới vàng dày dặn.

Bạch Xà và Thanh Xà nhanh chóng bị trói vào lưới, không thể nhúc nhích.

Ngay cả Thị Linh Châu Sai cũng chỉ cách trán đạo sĩ ba tấc, không thể tiến thêm được nữa.

“Hai con tiểu yêu ngu dốt, dám khiêu khích ta ư!” Đạo sĩ từ trên trời đáp xuống, cảnh giác nhìn Chu Dương.

“Ngươi là ai?”

“Là một con người, mà lại sống chung với yêu ma!”

“Chỉ cần ngươi có thể bỏ ác làm thiện, ta sẽ bỏ qua chuyện cũ!”

“Quốc sư rất thích kết giao bằng hữu, hắn nhất định sẽ tiến cử trước mặt Hoàng thượng, từ nay về sau sẽ được hưởng vinh hoa phú quý.”

Vị đạo sĩ vô cùng dè dặt với Chu Dương và cố tình hứa hẹn nhiều điều tốt đẹp.

Nếu không phải chuyện Chu Dương ra tay vừa rồi đã để lại ấn tượng sâu sắc cho hắn, thì hắn đã diệt cỏ tận gốc rồi.

Dưới con mắt của các đạo sĩ, tất cả những ai có quan hệ với yêu ma đều phải bị giết.

Con người này rất mạnh, vì vậy vẫn nên giao cho quốc sư xử lí vậy!

“Thật không?”

“Ta cũng đúng lúc thực sự rất hứng thú với sư phụ của ngươi, vừa hay đến gặp xem!”

“Ngươi nói xem ta lần đầu tiên gặp hắn nên mang quà gì đây?” Chu Dương giả bộ đang suy nghĩ nhìn tiểu đạo sĩ cười nói.

“Chỉ cần ngươi bằng lòng, sư gia không bao giờ quan tâm đến món lặt vặt như vậy đây.”

“Đi gặp khách mà đi tay trắng cũng không tốt, ta không có thói quen như vậy!”

“Có rồi!”

Đạo sĩ mừng rỡ, không ngờ tên này lại dễ đối phó như vậy.

Chờ khi gặp sư phụ, nhất định phải tìm cách xem xét công lực của hắn, lấy được khả năng đặc biệt của hắn ta! Khuôn mặt của hắn hiện lên một nụ cười hiền lành và trông cũng rất tốt bụng.

“Ngươi đừng để bị hắn lừa!”

Chương 527: Rắn độc!

“Ngươi giỏi thật!”

Tiểu Thanh Xà vừa chui ra khỏi Thiên La Kim Võng, vừa mừng vừa sợ nhanh chóng hét lên.

Chà, bởi vì món ăn ngon trước đây của Chu Dương, và hành vi vừa rồi, ấn tượng của hắn đối với Chu Dương đã hoàn toàn thay đổi.

Nếu trong tương lai có thể ăn uống như vậy, thì điều đó thật hoàn hảo.

Mỗi khi nhớ lại mùi vị thức ăn đã nấu, nàng lại có vẻ đói.

Trịnh bày ra một khuôn mặt kỳ lạ:

“Ngươi giết chết tên này rồi, Bạch Xà không biến hình, không phải thay đổi nội dung rồi sao?” Chu Dương vỗ vỗ đầu, mới nhớ ra chuyện lớn, hắn không ngừng nhảy dựng lên, cũng không theo nguyên bản cốt truyện.

Kết quả là trò chơi đã bị phá vỡ trên đường đi, sao có thể quên đi một thứ quan trọng như vậy.

Điều này đúng là không nhịn.

“Ta đói rồi! Ta muốn ăn!” Bọn họ nhìn Chu Dương háo hức chờ đồ ăn.

“Các ngươi đi thu thập đồ ăn đi! Đừng có mà ở đây lười biếng!”

Chu Dương ra lệnh cho Cửu Thiên.

Hắn dường như quên mất mục đích chính của mình khi đến thế giới lần này, hoàn toàn sử dụng Cửu Thiên như một người giúp việc.

Trong lòng Cửu Thiên tức giận muốn bỏ đi.

Nhưng hắn rốt cuộc không thể rời đi, hắn chỉ có thể rời đi sau khi cùng Trầm Thanh hoàn thành nhiệm vụ chính.

“Các ngươi không thích ăn đồ ăn sao? Ta cho các ngươi thêm một ít nguyên liệu đặc biệt!” Cửu Thiên chuẩn bị một cái gì đó đặc biệt, nhưng từ phía sau nghe thấy âm thanh xì xì, thanh âm rất dày đặc.

Quay đầu lại thấy, vô số rắn độc nhảy múa điên cuồng sau lưng, như thể đã tiến vào hang ổ của hàng vạn con rắn vậy.

Rắn! Toàn là rắn! Ít nhất phải có tới mấy chục con.

Có lẽ nào Xà Mẫu đang ở đây sao? Cảm nhận được hơi thở của người sống, những con rắn độc lao về phía Cửu Thiên.

Tuy là rắn bình thường, nhưng thực lực đã được cường hóa, hơn nữa ở trong thế giới Bạch Xà, mỗi một con đều có thực lực sánh ngang với Kim Tiên, hầu như không hề yếu hơn Cửu Thiên.

Đặc biệt là mật độ rắn cực dày đặc rậm rạp chi chít, ít ai có thể chịu nổi.

Thực lực của Cửu Thiên không tồi, nhưng cũng khó mà chống lại được ngàn Kim Tiên được.

Nàng không chút nghĩ ngợi liền quay đầu bỏ chạy, nhưng không ngờ đã muộn một bước.

Những con rắn đã ở quá gần.

Rắn độc dâng lên đầy cả bầy trời, và ngay lập tức đã bao phủ hết cả rồi.

Không biết khi nào một dải lụa trắng đã xuất hiện trên tay của Cửu Thiên, dải lụa bay lượn lên, quất bay hết từng con rắn độc đi xa.

Nhưng mà, số lượng của mấy con rắn độc quả là rất nhiều, quất bay bao nhiêu thì lại có hàng trăm con khác bay lên, như thể là vô cùng vô tận.

Đối mặt với số lượng rắn độc đáng sợ như vậy, bất cứ ai cũng cảm thấy tuyệt vọng.

“Chu Dương!”

Chuyện đến lúc nguy cấp, người mà Cửu Thiên nghĩ đến chỉ có Chu Dương.

Suy cho cùng thì hắn ta cũng không muốn chết.

Khoảnh khắc tiếp theo, một luồng hơi thở cực kỳ kinh hãi bay lên bầu trời.

“Chỉ dựa vào các ngươi mà cũng muốn bắt nạt người khác sao!” Sóng khí kinh khủng cuồn cuộn, toàn bộ rắn độc xung quanh Cửu Thiên đều biến mất.

Chu Dương không biết từ lúc nào đã đứng bên cạnh của Cửu Thiên, vẻ mặt lạnh lùng vô cùng.

“Yên tâm, chỉ cần ta còn ở đây, trên đời này không ai có thể làm tổn thương ngươi được đâu !”

Động tĩnh ở đây nhanh chóng thu hút sự chú ý của người khác, các nữ tử nhanh chóng đổ xô đến.

Bạch Xà và Tiểu Thanh nhìn thoáng qua xác rắn khắp mặt đất, sắc mặt trở nên tái nhợt vô cùng.

Đây đều là người trong tộc của họ!

Mà lại chết trước mặt họ như thế này ư.

Mà còn là chết… trong tay của người đàn ông mình yêu.

“Bạch Xà, Thanh Xà, hai người các ngươi dám phản bội Xà Tộc, các ngươi coi chừng ta đấy!”

“Xà Mẫu sẽ dạy dỗ lại các ngươi!”

Bạch Xà và Thanh Xà vẫn còn muốn giải thích, nhưng vừa mở môi lại không nói được lời nào, chỉ có thể nhìn đám rắn rút xuống như thủy triều.

Biểu hiện hiện tại của họ chắc chắn sẽ làm Xà Mẫu thất vọng… Chu Dương lắc đầu:

“Các ngươi sẽ sớm chứng kiến thế giới thực sự thôi!”

“Các ngươi sẽ thấy được bộ mặt thật của Xà Mẫu.”

Chu Dương nói thật, nhưng Bạch Xà và Tiểu Thanh làm sao có thể trực tiếp lật đổ thế giới quan hàng trăm năm của chính mình chỉ vì một hai lời nói của người khác được cơ chứ?

Có điều, vẫn là phải tận mắt chứng kiến thì mới thuyết phục được bản thân.

Bạch Xà và Thanh Xà trong lòng có hơi phức tạp, cuối cùng nhìn lại núi sâu rừng già, sau khi rời đi có lẽ thật sự sẽ phải cắt đứt vĩnh viễn với Xà tộc, trở thành kẻ phản bội của Xà tộc!

Chỉ là bọn họ không biết Chu Dương muốn mọi chuyện trở lại bình thường, để bọn họ nhìn thấy bộ mặt thật của Xà Mẫu.

Đồ ăn vẫn ngon ngọt như lần trước, nhưng Bạch Xà và Tiểu Thanh Xà không còn khẩu vị như trước, trông họ có vẻ lo lắng.

Sau khi ăn no, cả đoàn tiếp tục vào Bổ Xà Thôn.

Đúng lúc này, quốc sư cũng mang theo rất đông người đi vào Xà Thôn.

“Đồ đệ của ta đã chết rồi, là ai đã ra tay!”

Ông ta đã gieo lá bùa sinh tử lên đệ tử, có thể dùng nó để điều khiển sự sống và cái chết của đệ tử.

Không ngờ lần này được cử ra ngoài làm nhiệm vụ mà vận mệnh của bản thân lại bị hủy hoại.

Là một người thầy, việc đích thân ra tay để đòi lại công bằng cho người đồ đệ là điều đương nhiên.

Còn nữa, hắn ta đã không can dự vào Xà Tộc từ rất lâu rồi, bây giờ đã đến lúc phải giết hết.

“Hứa Tuyên ? Cái tên lẩm bẩm trong miệng Quốc sư, đây là tin tức mà hắn ta nhận được từ Xà Thôn.

“Hắn là người trong Bổ Xà Thôn của ngươi sao!”

“Kể từ khi đồ đệ của ta chết vì một người trong làng của ngươi...”

“Vậy thì, các ngươi cũng phải được chôn cùng hắn!” Quốc sư nói ra những lời cay độc, lộ rõ bộ mặt không có nhân tính.

Giống như chuyện tàn sát cả thôn chỉ là chuyện tầm thường.

Tất cả dân làng đều chết lặng, không ngờ rằng Quốc sư thực sự sẽ làm điều này.

Diệt thôn, điều này quá tàn nhẫn!

“Quốc Sư đại nhân, xin hãy thương xót và cho chúng ta một lối thoát!”

“Ta còn mẹ già 80 tuổi, còn một đứa con thơ, xin hãy để ta đi!”

“Hàng tháng ta nộp lên rất nhiều rắn độc, bản thân chưa bao giờ lười biếng chút nào, các người không thể đối xử với ta như thế này được!”

“Ngươi còn có Vương Pháp không chứ!”

“Đồ yêu đạo, phá hoại chúng sinh thì trời đất không thể dung thứ được!” Dù dân làng Bổ Xà Thôn có chửi rủa như thế nào đi chăng nữa thì cũng chẳng có tác dụng gì.

Những binh lính lao đến như hổ như sói, bắt giữ những người dân

làng đang chạy trốn.

Không cần biết là phụ nữ, người giá, trẻ em hay trẻ nhỏ chưa mở mắt cũng không thể trốn thoát, tất cả đều bị bắt và tập trung ở cổng làng.

Một con dao dài sáng bóng lạnh tanh sáng loáng dưới ánh mặt trời.

Tiếng kêu khóc, tiếng chửi bới và cầu xin lòng thương xót hòa quyện vào nhau, điều này giống như hàng trăm tai ương trên đời.

Tất cả đều bị trảm... Khi đang nói được nửa chừng, một luồng ánh sáng lóe lên ở đằng xa, và một vài bóng người vụt qua.

Một nam năm phụ nữ, cộng với một chó.

Trong số những người phụ nữ có ba người tỏa ra yêu khí, là ba con yêu quái.

Thủ vệ cầm đao ở đằng xa, nhưng con dao không thể cắt xuống được.

“Chuyện này là như thế nào?”

“Thân thể của ta không thể điều khiển được nữa rồi!”

“A!” Trước ánh mắt kinh ngạc của dân làng Bổ Xà Thôn, những tên lính canh vốn dĩ đã vung dao đồ sát dân làng, nhưng lại lần lượt tự kề vào cổ mình.

“Chỉ cần ta tới đây, không ai có thể thương tổn người khác trước mặt ta được!”

...

Chương 528: Đệ tử? Con trai? Thảo nào hai người bọn họ đều... xấu xí như nhau!

Lời nói này của Chu Dương chứa đựng rất nhiều sự tự tin.

Quốc sư nhìn Chu Dương thật kỹ, nhưng kỳ lạ là hắn không cảm giác được yêu khí từ người bên kia, như thể đối mặt với một người bình

thường.

“Ngươi thân là một con người, tại sao ngươi lại muốn sống cùng với yêu chứ?”

“Còn ngươi cũng thân là người, tại sao muốn giết người chứ?” Chu Dương không trả lời, mà hỏi lại như vậy.

“Theo ta thấy, ngươi chính là một con quái vật có hai chân!” Quốc sư mỉm cười nhìn chằm chằm vào Chu Dương:

“Nếu như ngươi đã cứng đầu như vậy thì đừng trách ta không khách khí.”

“Chờ một chút!” Chu Dương giơ tay ra ngắt lời quốc sư.

“Sao vậy? Ngươi sợ rồi sao? Ngươi có muốn hối hận cũng không kịp nữa?” Chu Dương cười một cách bí ẩn:

“Con người ta rất thích tặng quà, giờ gặp ngươi chẳng lẽ lại không có quà cho ngươi sao?”

Chu Dương nói xong, trong tay biến ra một cái đầu, ném cho quốc sư.

Cái đầu lăn lộc cộc đến chỗ Quốc Sư, chính là của tên đạo sĩ đã chết.

Trước khi chết, hắn trợn to hai mắt, trong mắt tràn đầy oán hận, chết không nhắm mắt.

“Món quà này, ngươi hài lòng chứ?”

“Đồ nhi!” Tên Quốc sư nhấc chiếc đầu từ dưới đất liên, vẻ mặt càng thêm điên tiết.

“Con trai...” Chu Dương nghe một tin không cho ai biết được, rằng tên đạo sĩ kia thực sự là con trai của Quốc Sư.

Giấu cũng kỹ quá đấy! Thảo nào hai người nhìn y hệt nhau...!

“Ta muốn ngươi chết không toàn thây!” Mũ quan của Quốc Sư bay lên, râu và tóc của ông ta bay phấp phới, người đã đạt đến bờ vực của cơn thịnh nộ.

“Tiên Hạc!” Vô số Đạo Kim Sắc bắn ra từ cơ thể hắn, ầm ầm như cuồng phong bão táp.

Chu Dương cũng không thèm nhìn tới sự tấn công của Quốc Sư,

nhưng nhìn thấy người dân của Bổ Xà Thôn phía sau, cười:

“Xà Mẫu, ngươi muốn trốn bao lâu nữa?”

“Định trốn xem kịch sao?”

“Vẫn còn đang chờ chúng ta đánh nhau một sống một còn, sau đó mới đi ra ngoài thu dọn chiến tích sao?”

Quốc sư nhìn thấy toàn bộ ám khí hắn bắn vào Chu Dương đều biến mất, trong lòng liền chấn động.

Đừng thấy những ám khí Kim Sắc ấy mỏng manh như tờ giấy mà xem thường, thực ra chúng sắc bén vô cùng, không gì có thể cản phá được.

Nhưng khi gặp Chu Dương, lại không có chút tác dụng nào, trong nháy mắt đã biến mất.

“Ngươi rốt cuộc là ai vậy chứ?”

Vẻ mặt hắn ta nhìn Chu Dương trở nên nghiêm túc.

“Xà Mẫu?”

Quốc Sư dồn hết sự tập trung, nhìn về phía sau dân làng Bổ Xà Thôn.

“Cuối cùng cũng bị phát hiện rồi!”

“Thảo nào ngươi có thể lừa được hai đồ đệ quý giá của ta!”

“Tốt lắm, chỉ cần ngươi có thể liên thủ cùng ta giải quyết lão già này, ta sẽ không trách chuyện lúc trước ngươi giết rắn tộc, hai vị đệ tử cũng giao cho ngươi luôn!”

“Nếu như ngươi bằng lòng, trong Xà Tộc vẫn còn nhiều mỹ nữ!”

Xà Mẫu có bộ lông rắn và trông có vẻ hơi kỳ dị.

“Sáu Chín Ba”, nàng cũng thấy thực lực của Chu Dương không hề kém, liền đưa ra điều kiện để lôi kéo.

Bằng cách này, vô hình chung sẽ có thêm một vài người trợ giúp, có thể thuận lợi giúp nàng giải bài toán lớn là tiêu diệt tên Quốc Sư.

“Dương Ca, ngươi hãy đồng ý với sư phụ đi!”

“Đương nhiên không cho phép ngươi tìm những nàng rắn khác đâu!” Bạch Xà và Tiêu Thanh vui mừng khôn xiết khi nghe những lời Xà Mẫu nói.

Họ vốn đã có thù oán với Quốc Sư, cùng Xà Mẫu giải quyết ông ta thì càng tốt.

Bằng cách này, không chỉ có một người trợ giúp đắc lực, mà còn sửa chữa được mối quan hệ với Xà Tộc, một mũi tên trúng hai đích.

“Nếu các ngươi đã thỉnh cầu như vậy, ta đương nhiên sẽ đồng ý với vợ ta rồi!” Chu Dương gật đầu đồng ý mỉm cười.

Bởi vì điều này phù hợp với sự phát triển của cốt truyện gốc, nó có thể cho phép Bạch Xà và Tiểu Thanh nhìn thấy bộ mặt thật của Xà Mẫu một cách suôn sẻ.

“Một thủ hạ bại tướng mà cũng dám hung hăng trước mặt ta sao!”

“Trước đây ta để cho các ngươi trốn thoát, nhưng lần này sẽ không, càng hay ta sẽ giết chết tất cả các ngươi!” Vô số ám khí lại bay quanh người của Quốc Sư, sau đó chúng bay về phía Chu Dương.”

“Này, ông già, đối thủ của ngươi không phải là Xà Mẫu hay sao? Tại sao vừa rồi lại đánh ta chứ?”

Chu Dương lòng khó chịu, điều này không đúng với kế hoạch của hắn.

Nhưng hắn ta lại không nghĩ bản thân đã dâng đầu của đồ đệ – con trai hắn tới trước mặt hắn, làm cho hắn tràn đầy thù hận.

Không giết hắn trước, chẳng lẽ lại đi giết Xà Mẫu sao?

Xà Mẫu nhìn thấy Quốc Sư điên cuồng bắn chết Chu Dương, trong lòng vui mừng, biến thành rắn khổng lồ dài nghìn thước lao vào người Quốc Sư.

Bạch Xà và Tiểu Thanh Xà cũng biến thành thân rắn, từ một phía tấn công vào Quốc Sư, giảm áp lực cho Chu Dương.

Khi tất cả các ám khí Kim Sắc lao tới trước mặt Chu Dương đều biến mất, như thể chúng chưa từng xuất hiện trước đó vậy.

“Chiêu này của ngươi đối với ta vô dụng, ngươi nên lo cho bản thân mình đi!” Bạch Xà, Thanh Xà, Xà Mẫu đều lao về phía Quốc Sư.

Những con rắn đi theo Xà Mẫu cũng từ xa lao vào dân làng Bổ Xà Thôn, muốn ăn thịt hết để trút hận.

“Các ngươi cho rằng ta không tồn tại sao?”

Chu Dương phất tay, ánh sáng vô hình bao trùm trên đầu những người dân trong Bổ Xà Thôn, những con rắn độc đến đụng phải ánh sáng bao trùm đó đều choáng váng.

Cho dù dùng cách nào, bọn chúng cũng không thể phá vỡ lớp ánh sáng vô hình bao trùm này được, từng con một nổi giận đùng đùng.

“Con người, ngươi không phải hợp tác với Xà Mẫu hay sao? Ngươi tại sao còn chống lại chúng ta!”

Những con rắn độc gần như bùng nổ cơn tức giận, không ngờ, con người này phút trước vừa mới đồng ý thì phút sau lại giở quẻ phản bội.

“Các ngươi xem ra đã quên một chuyện, ta là phàm nhân, làm sao có thể để cho ngươi giết chết đồng loại trước mặt ta được cơ chứ!”

“Cút ngay đi, không thì đừng trách ta không khách sáo!”

Những con rắn độc không cam lòng, nhưng chúng chỉ có như vậy thôi.

Không thể không nói rằng những con rắn độc này đang ý mạnh hiếp yếu.

Phía trước không phải có Quốc Sư sao? Các ngươi không dám đi mà đánh, chỉ dám lén lút đối phó với loài người trói gà không chặt kia sao.

“Cảm ơn ngươi Hứa Tuyên!”

“Chúng ta suýt tí nữa thì chết rồi!”

“Hứa Tuyên, ngươi làm sao có thể trở nên mạnh mẽ như vậy?” Nhìn Hứa Tuyên lúc này, mọi người như nhìn thấy một thế giới mới vậy.

Đối phương tùy ý vung tay, là đã có thể ngăn cản những con rắn làm tổn thương họ rồi, thực sự là một thần thoại!

Chương 529: Liên thủ! Cách để

trở nên mạnh mẽ hơn rất đơn giản. 100 lần chống đẩy! 100 lần đứng lên...

“Cách để trở nên mạnh mẽ hơn rất đơn giản: 100 lần chống đẩy! 100 lần đứng lên! 100 lần ngồi xổm! Sau đó chạy bộ 10km! Những thứ này mỗi ngày đều kiến trì làm!”

“Và đương nhiên, ba bữa một ngày nên ăn cho tốt.”

Buổi sáng có thể ăn chuối đều được, điều quan trọng nhất là rèn luyện ý chí của ngươi!

“Cho dù khổ cực như thế nào, gian nan như thế nào, đều kiên trì mỗi ngày! Cho dù chân của ngươi quá nặng đến nổi không thể di chuyển, các ngươi cũng phải bám vào mà tập squats.”

“Chỉ cần ngươi kiên trì một năm rưỡi, các ngươi cũng có thể tốt như ta!” Tất cả người dân trong Bổ Xà Thôn đều được khích lệ, đều ghi chép phương pháp của Chu Dương. Sau khi an toàn, bọn họ nhất định phải kiên trì điều này. Họ cũng phải trở nên mạnh mẽ hơn! Khi Chu Dương nhìn thấy nụ cười trên khuôn mặt của họ, hắn ta nở một nụ cười hài lòng.

Trong số họ có ai có thể phá vỡ giới hạn hay không là tùy thuộc vào số phận của chính họ...

“Các ngươi đang tìm cái chết mà!” Vô số ám khí Kim Sắc bay ra khỏi cơ thể và biến thành một con Bạch Hạc khổng lồ, chiến đấu với Xà Mẫu.

Bạch Xà và Thanh Xà chỉ có thể đánh hỗ trợ ở gần đó.

Bạch Xà khác với nguyên tác sách, không có hấp thụ pháp lực của học trò - con trai của Quốc Sư, vì vậy không biến thành rắn khổng lồ, thực lực cũng không cùng đẳng cấp với Quốc Sư.

Dù ba con rắn có hợp sức với nhau vẫn không thể làm tổn thương đến Quốc Sư được.

“Nếu như các ngươi đã vướng víu như vậy, vậy thì ta sẽ trước xử lý các ngươi trước, sau đó đến giết kẻ sát nhân giết con ta!”

“Nợ máu phải trả bằng máu!”

Một tấm cờ lớn được đưa ra cùng với những bộ xương nổi lên trên không trung, và vô số luồng không khí đang dâng trào, tạo thành một khối cực kì lớn.

Đây là chiêu cuối của Quốc Sư.

“Mau ngăn cản hắn ta!”

Xà Mẫu khi thấy Quốc Sư như vậy, mặt mày biến sắc, nhanh chóng lấy ra bảo vật nặng trĩu.

Bà ấy dường như đã phải bị thương rất nhiều từ chiêu thức lớn này trước đây.

“Các ngươi đi chết hết cho ta! Hồn Phi Phách Tán!” Lá cờ rung chuyển, năng lượng kinh khủng tạo thành hố đen, nuốt chửng những linh hồn trong đại trận địa.

Mọi người đều cảm thấy linh hồn không ổn định, có cảm giác như sắp thoát ra khỏi thể xác.

Vô số sương lạnh rải rác khắp nơi, thoáng chốc đã biến thành một mùa đông lạnh giá.

“Không!”

Xà Mẫu gầm lên một tiếng cam chịu, chật vật đẩy lui được Bạch Hạc, lao tới trung tâm của lá cờ kia.

Chỉ mới lao đi được nửa đường, cơ thể đã cứng đờ trên mặt đất, không thể bước tiếp được nữa.

Con Bạch Hạc lao tới và xuyên thủng lớp vảy của Xà Mẫu.

“Sư phụ!”

“Đừng lo lắng cho ta, mau chóng phá hủy thứ yêu đạo này đi!”

“Năng lượng của hắn đều dùng để thành lập trận địa rồi, đây chính là cơ hội quý giá!”

Bạch Xà và Thanh Xà lập tức nhào về phía Quốc Sư, mới đi được nửa đường đã bị băng giá bao phủ, hành động cực kì khó khăn.

Điều đáng sợ nhất là linh hồn của họ có thể sẽ phải lìa khỏi xác bất

cứ lúc nào.

“Vô dụng thôi! Các ngươi sẽ phải chết hết!” Quốc Sư hét lên.

“Ngươi có phải đã quên mất ta rồi không!” Giọng nói của Chu Dương ma mị bên tai Quốc Sư, hắn ta không coi ai ra gì mà nắm lấy lá cờ kia, nở một nụ cười tươi rói.

“Buông tay ra cho ta!”

Khi Quốc Sư nhìn thấy Chu nắm được ma khí của mình, sắc mặt liền thay đổi, hắn không hề nghĩ ngợi gì mà ngay lập tức điều khiển bảo vật hấp thu linh hồn của Chu Dương.

“Tuy là rác rưởi, nhưng thứ này cũng không tệ đấy, ta muốn nó!” Sau đó, lá cờ xương biến mất trước mắt Quốc Sư.

“Không, mau trả nó lại cho ta!” Quốc Sư hét lên và khuôn mặt trở nên vô cùng khó coi.

Đây là bảo vật hộ thân của hắn ta, đây là lý do tại sao hắn ta chẳng sợ những Xà Tinh tấn công.

Cho dù có bao nhiêu người tới đi chăng nữa, chỉ cần không có ai mạnh hơn hắn, đều sẽ bị hắn hấp thu xương cốt, trở thành cái xác không hồn.

Không có bảo vật này, thì khác gì là mất đi tất cả, thực lực của Xà Mẫu cũng không hề yếu hơn hắn.

Hơn nữa, còn có cả đám rắn đang nhìn chằm chằm hướng về phía Chu Dương, con người có sức mạnh không rõ kia.

“Được rồi, các ngươi đánh đi!”

“Năng lực chiến đấu của ta rất yếu!”

Chu Dương nói xong liền quay đầu bỏ chạy.

Có được thứ gì đó rồi bỏ chạy, nghĩ tới liền cảm thấy phấn khích.

“Đồ khốn kiếp nhà ngươi!”

Quốc Sư bất chấp đuổi theo Chu Dương, bởi vì sương giá bao phủ Bạch Xà, Thanh Xà hiện đã biến mất, khả năng di chuyển của bọn họ đều đã được khôi phục trở lại.

“Đúng là trời giúp ta rồi!”

“Đồ yêu đạo nhà ngươi, không có trận Cờ Xương nữa, ta xem ngươi làm sao có thể khống chế ta nữa!”

Xà Mẫu vô cùng vui mừng khi chứng kiến cảnh tượng này, thậm chí mặc kệ con Bạch Hạc đang mổ vào thân thể của bà ta từ phía sau, cả thân thể con rắn khổng lồ cứ thế lao thẳng vào.

Toàn bộ hành động như rất chấn động, lao vụt qua với những dáng vẻ không thể nào chống cự được.

“Chết đi cho ta!” Bạch Xà và Thanh Xa lần lượt giết chết bọn chúng.

Tên quốc sư vốn dĩ đang chiếm thế thượng phong lập tức gặp bất lợi, lúc này tình thế đã đảo ngược.

Mọi chuyện là do Chu Dương cướp mất bảo bối của Quốc Sư.

“Kiếm Chém Yêu! Ra!”

Quốc Sư phản ứng cực kỳ nhanh chóng, một thanh bảo kiếm màu vàng cổ kính bay ra từ phía sau, toát ra sức mạnh kinh người.

Đây là một pháp khí khác của Quốc Sư mà ít người biết.

Trong những trường hợp bình thường, kẻ thù có thể bị trấn áp bằng trận cờ xương, và ít người có thể ép hắn ta sử dụng Kiếm Chém Yêu của hắn ta.

Tất nhiên, so với trận cờ xương, uy lực của kiếm này kém hơn một chút.

Ưu điểm duy nhất là nó có thể sát thương lên quái vật.

“Các con, hôm nay là lúc Yêu đạo bị diệt vong, cùng ta giết tên đạo sĩ này.”

Phải nói Xà Mẫu phản ứng rất nhanh nên sẽ không dại gì mà một mình chống lại Quốc Sư, nhất là khi còn có cả uy lực của Kiếm Chém Yêu.

Xà Mẫu tạo ra Yêu Xà, truyền dạy phương pháp tu luyện có mục đích gì? Đơn giản là để tu luyện, nhưng cũng là để đạt được mục đích của chính mình.

Giờ phút này, Quốc Sư đã mất đi báu vật, không thể kìm hãm được

triều cường của bọn rắn, bây giờ chẳng phải là lúc bia đỡ đạn phát huy tác dụng sao?

Những con rắn độc lần lượt quay lại, lao thẳng về tên Quốc Sư.

Hàng ngàn con rắn giống như thủy triều, xếp thành Xà Trận, trong nháy mắt đã không thể nhìn thấy hết được rồi.

Đối mặt với làn sóng của loài rắn, sức mạnh của Kiếm Chém Yêu là không còn đủ nữa.

Tuy rằng mỗi lần ánh kiếm lóe lên, rắn độc bị chém hai ba năm lần, nhưng vẫn còn có nhiều rắn độc hơn nữa.

“Hôm nay là thời điểm diệt vong của ngươi.”

“Xà Trận hèn mọn này mà cũng dám tự phụ trước mặt ta ư!”

Bạch Hạc khổng lồ nổ tung, một lần nữa biến thành vô số ám khí màu vàng, mỗi ám khí giống như một cái liềm, gặt vào những con rắn độc, không thể hợp nhất lại được.

Chỉ trong nháy mắt, gần cả nghìn con rắn độc đã chết dưới lớp ám khí vàng.

“Chết đi cho ta!” Xà Mẫu không kiềm chế được nữa, hàng ngàn con đã bị giết chết trước mặt, cái đuôi rắn đen tím được rút ra, như muốn náo động của thiên cung.

Mặc dù Quốc Sư đã kịp thời sử dụng ám khí Kim Sắc để tạo thành hàng rào trước mặt hắn ta, nhưng hắn ta đã bị thổi bay chỉ bằng một đòn duy nhất.

Chương 530: Quốc Sư chết, Xà Mẫu mới bộc lộ sự thật!

Một ngụm máu lớn phun ra, khuôn mặt của Quốc Sư tái nhợt như tờ giấy trắng.

Hắn ta đã bị trọng thương! Đây là lần đầu tiên mà Quốc Sư bị thương kể từ khi chiến đấu từ trước đến nay.

Đối với loài rắn mà nói đây có lẽ là một sự việc rất phấn khởi.

Bạch Xà và Thanh Xà không biết từ lúc nào đã xuất hiện sau lưng Quốc Sư, một luồng ánh sáng màu xanh cùng bóng đen bắn vào lưng Quốc Sư.

Thị Linh Châu Sai! Phía trước có Xà Mẫu và Xà Trận không có chỗ cho hai tỷ muội phát huy sức mạnh, hai người lặng lẽ tấn công vào phía sau Quốc Sư.

Giờ phút này, tên Quốc Sư vừa bị tấn công mạnh mẽ, cũng không có thời gian để phản kháng, chỉ cảm thấy sự khủng hoảng đang tới gần rất gần.

“Không!”

Quốc Sư chỉ kịp hét lên một tiếng đầy uất hận, thì đầu đã bị Thị Linh Châu Sai đâm nát vụn.

Một đời Quốc Sư, là cường giả mạnh nhất trong thế giới Bạch Xà Duyên Khởi, lại bị một đám quái vật mà hắn coi thường giải quyết.

Đương nhiên, mấu chốt là Chu Dương đã cầm trận cờ xương đi rồi, nếu không, bọn họ sẽ không có cơ hội trở mình.

“Thật là một sức lực mạnh mẽ!”

Bạch Xà cảm nhận được một luồng ma lực mạnh mẽ phát ra từ Thị Linh Châu Sai, sức mạnh này quá mạnh mẽ, ít nhất phải lớn gấp mười lần.

Bạch Xà lập tức biến thành nguyên hình, thân hình phình to lên như bơm hơi, sau một thời gian ngắn biến thành một con trăn khổng lồ với chiều dài hàng mét.

Lý trí trong mắt con trăn khổng lồ ấy dần dần biến mất, phà một hơi thở cuồng bạo bay lên trời.

“Thành công rồi!”

“Ta đã thành công rồi!”

“Lão ta rốt cuộc cũng đã chết!”

“Chính là lão ta đã ngăn cản ta lại, khiến ta không thể đột phá, hiện tại hắn cuối cùng cũng đã chết rồi!”

“Trên đời này còn ai có thể ngăn cản ta trở thành tiên nữa nào!” Xà Mẫu điên cuồng nhìn về phía Quốc Sư ngã xuống, cười rộ lên.

Linh lực ban đầu được thổi vào Bạch Xà đã đổi hướng và bay về phía Xà Mẫu.

Bà ấy vốn là chủ nhân ban đầu của Thị Linh Châu Sai, và bảo vật đương nhiên nằm trong tầm kiểm soát của bà ấy.

Xà Mẫu có vẻ vẫn còn hơi lo lắng, chiếc đuôi rắn khổng lồ bất ngờ quất văng thi thể của Quốc Sư khiến nó nát vụn.

“Chúc mừng sư phụ đã giết chết được kẻ thù, từ nay về sau thiên hạ sẽ tôn sùng Xà Tộc của chúng ta!”

Hàng nghìn con rắn tụ tập, chúc mừng Xà Mẫu.

Đây là niềm vui từ trái tim của chúng.

Từ khi sinh ra, Quốc Sư đã ra lệnh bắt rắn, không biết bao nhiêu đồng loại đã bị giết, lòng hận thù đã hằn sâu trong xương tủy.

Chứng kiến cái chết của Quốc Sư, bọn chúng vui mừng khôn xiết.

May mắn thay, mọi chuyện đã kết thúc! Mọi chuyện đã thực sự kết thúc rồi sao? Chu Dương nhìn Xà Mẫu, cốt truyện nên phát triển như ban đầu... Xà Mẫu cũng liếc nhìn Chu Dương, vẻ mặt lạnh lùng.

“Tất cả loài người cũng sẽ chết!”

“Đi, giết hết cho ra!” Rõ ràng kẻ thù hùng mạnh đã chết, Xà Mẫu cũng sẵn sàng ra tay với Chu Dương.

Vô số quái vật rắn lao vào con người.

Mất đi sự bảo hộ của Quốc Sư, người bình thường hoàn toàn không thể đánh lại được Xà Tinh.

“Sư phụ, hôm nay chúng ta rốt cục đã tiêu diệt được kẻ thù lớn của Xà Tộc chúng ta, Thị Linh Châu Sai của người hiện tại trả lại cho người.”

Tiểu Thanh nhặt Thị Linh Châu Sai và đưa nó cho Xà Mẫu.

Thái độ của Xà Mẫu vô cùng lạnh lùng.

“Ta bảo sư tỷ ngươi mang Thị Linh Châu Sai này đi hành thích đạo sĩ. Không ngờ rằng nàng ta lại tự mình ăn cắp sức mạnh và trở thành một con rắn khổng lồ như vậy đấy.”

“Sư phụ, oan uổng cho sư tỷ quá, nàng cũng là vì trừ…” Tiểu Thanh chưa kịp nói xong, Xà Mẫu đã lạnh lùng ngắt lời.

“Đạo nhân đã bị loại trừ rồi, ta cần chiếc Thị Linh Châu Sai này còn có ích lợi gì chứ!”

Xà Mẫu vứt Thị Linh Châu Sai sang một bên và ôm lấy cổ Tiểu Thanh.

“Đạo sĩ này làm ta khổ sở!”

“Có một ngày ta đột nhiên hiểu được đạo sĩ có thể luyện chế, ta cũng có thể luyện chế, đạo nhân có thể lấy thì ta cũng có thể lấy ma lực của ngươi!”

Sau đó, năng lượng của Tiểu Thanh đã bị Xà Mẫu hấp thụ, Xà Tinh lúc đầu bây giờ đã trở thành một con rắn lục bình thường.

“A!”

Khi Bạch Xà nhìn thấy Tiểu Thanh Xà bị Xà Mẫu giết chết, nó đã ngóc đầu lên và gầm lên một cách tức giận.

Những con Xà Tinh khác bị thu hút bởi sự đi chuyển và động tĩnh phía sau, không thể không quay đầu lại nhìn.

Những con Xà Tinh mất kiểm soát, chúng bị hút về phía sau một cách nhanh chóng.

Sức mạnh quỷ dữ trên người họ nhanh chóng tập trung về phía Xà Mẫu.

Lúc này, bà ta như một thỏi nam châm, tỏa ra năng lượng đáng sợ.

“Những con Xà Tinh nhỏ bé này, đã luyện hóa được một ít năng lượng, thật là những viên linh đan bổ sung năng lượng cho ta!”

“Ta dạy cho các ngươi những công pháp nhỏ này, cùng nhau chia sẻ, bây giờ đem trả về một chỗ đi nào!”

“Ha! Ha! Ha! Trả lại tất cả cho ta!”

Vô số Xà Tinh bay trên đỉnh đầu của Xà Mẫu, sức mạnh ma quỷ trong cơ thể bị hút vào trong cơ thể Xà Mẫu.

Những con Xà Tinh kia đều biến thành rắn thường, từ trên trời rơi xuống như những chiếc cái bánh há cảo.

Xà Mẫu hấp thụ một lượng quỷ lực khổng lồ, lập tức biến thành một con rắn khổng lồ to gấp đôi lúc trước, gầm lên trời cao, cả bầu trời rung chuyển.

Quốc sư đã chết, trên thế giới này cũng không có ai khống chế được ả! Chu Dương tuy rằng thủ đoạn của hắn có chút kỳ quái, nhưng không có sức chiến đấu, có thể không cần đếm xỉa đến.

“Thực lực của ngươi cũng thuộc về ta!”

Xà Mẫu lao về phía Bạch Xà, lúc này sức mạnh của nó đã tăng vọt tới cực hạn, vượt xa đẳng cấp của Bạch Xà.

Sau khi cả hai giằng co chưa được ba hiệp thì cái đầu rắn thứ hai xuất hiện và cắn vào Bạch Xà.

“Được rồi, vở kịch đã được xem lâu như vậy, thì bây giờ nó nên kết thúc rồi.” Con rắn khổng lồ do Xà Mẫu tạo thành cắn Bạch Xà một cách dữ dội, giữa chúng chỉ có chưa đầy một mét.

Chút khoảng cách này mà như xa tận chân trời không thể đến được.

Dù có vùng vẫy như thế nào, cơ thể nàng ấy cũng không thể cử động được chút nào.

Mọi thứ đều vô ích.

Xà Mẫu không ngu ngốc, đến lúc này vẫn chưa hiểu tên này đã giả heo ăn thịt cọp sao.

Tên này chính là BOSS lớn nhất, với sức mạnh đáng sợ vượt xa Quốc Sư.

Không sai, Quốc Sư không thể so sánh được với cấp bậc của hắn, đây là loại sức mạnh cao hơn rất nhiều!

“Loài người kia, ngươi làm như thế này để làm gì chứ?”

“Đừng lo lắng, mọi chuyện đều có ta đây rồi!”

Chương 531: Chân tướng!

Chu Dương cười nhẹ nhàng với Bạch Xà, cứ như không có chuyện gì trên đời là không thể giải quyết được cả.

Quả thực, trên đời này thật sự không có chuyện gì mà Chu Dương không làm được.

“Ngươi lại dám hủy bỏ ma lực của bọn họ!”

“Vậy thì ngươi phải trả lại cho họ những gì không thuộc về ngươi, cộng thêm với một chút lãi nữa”.

“Không được, trả lại đồ cho ta... Tên này sao có thể dễ dàng tước đoạt thực lực của mình! Điều này không hợp lý một tí nào!”

“Từ nay trở đi, nó là của ta rồi!” Mọi thứ đã trở lại rồi!

“Ta sống lại rồi...”

“Thực lực của ta đã trở nên mạnh hơn!” “Ít nhất cũng đáng bảy tám trăm năm tu luyện!”

“Ngươi đã sớm biết sẽ như thế này rồi, phải không?” Bạch Xà nhớ tới Chu Dương từng nói, Chu Dương đã nói như vậy.

Dường như hắn ta biết rõ mọi chuyện, hắn ta quá bí ẩn.

Nàng nhìn Chu Dương với vẻ tò mò muốn biết.

“Được rồi, vở kịch đã kết thúc, các ngươi cũng nên biết sự thật!”

“Sự thật là thế giới của ngươi không phải là thế giới thực, mà là thế giới trong phim, thế giới do ta tạo ra dựa trên thế giới trong phim.”

Không phải thế giới thực sao?

Thế giới phim sao?

Thế giới này là được tạo ra ư?

Những tin tức như vậy khiến họ bị sốc, thế giới của họ không phải là thế giới thực ư?

Thế giới điện ảnh là cái quái gì vậy?

Sáng Thế Thần, thần sáng tạo thế giới?

Chẳng lẽ Chu Dương là người khai thiên lập địa sao?

Một nhân vật thần thoại khai thiên lập địa sao? Theo hiểu biết của họ, Bàn Cổ phải là một người đàn ông to lớn, cơ bắp chứ không phải

nhỏ nhắn ẻo lã như Chu Dương.

“Ta sẽ đưa các ngươi đi mở mang tầm mắt với thế giới bên ngoài!” Thế giới thực là một thế giới còn rộng lớn hơn, các ngươi sẽ không thể tưởng tượng được thế giới đó đâu! Đối với sự bí ẩn và chưa hề được biết đến này, Bạch Xà, Tiểu Thanh và hồ ly tinh khá kì vọng, cũng có một ít phỏng đoán.

Nhưng khi họ nhìn về Chu Dương, lòng bọn họ cảm thấy bình tĩnh hơn.

Chỉ cần là nơi có Chu Dương, thì đó là nhà của bọn họ! Là nơi thuộc về bọn họ!

“Ta cũng đi!” Con Shiba ở bên cạnh cũng réo lên đầy phấn khích.

“Tốt hơn hết ngươi nên ngoan ngoãn ở đây trông nhà đi!”

“Nhiều người ở bên ngoài đó rất thích ăn thịt đấy!”

“Ví dụ như là?”

“Ta chẳng hạn!”

“Đây chính là thế giới bên ngoài sao?”

“Nó trông không khác gì thế giới của chúng ta nhỉ?”

“Phong cảnh cũng chẳng có nơi nào đẹp bằng thế giới của chúng ta!”

Hy vọng sẽ không quá nhiều...

“Ta sẽ không đi nữa!” Chu Dương cười rạng rỡ.

Các nàng mỗi người một lời, khung cảnh ồn ào, chẳng khác gì chợ rau.

“Mọi người yên lặng đi! Đây là đồng đội mới của các ngươi.”

Chu Dương nở một nụ cười có chút kỳ quái.

Thời gian gần đây, các nàng nhàn rỗi thích xem một số bộ phim để vượt qua thời gian, rất nhiều người đã xem qua bộ Bạch Xà duyên khởi.

Cảm nhận được một loại huyết mạch áp chế có nguồn gốc cao hơn bọn họ rất nhiều, hơn nữa còn thấy Tổ Long đang kéo xe.

“Đây có phải là một con rồng không? Thật sự là một con rồng mạnh mẽ đang kéo xe cho Chu Dương sao? Con phượng hoàng khổng lồ ở phía xa và Ma Cụ Thương Thời đều bị chấn động, bọn họ.”

“Ta đã tạo ra thế giới Mộng Ma Luân Hồi, có thể đạt tốc độ dòng chảy thời gian tối đa là mười nghìn lần.”

“Cũng có thể nói, một ngày ở bên ngoài tương đương với gần ba mươi năm bên trong này.”

Chu Dương mô tả vẻ đẹp của thế giới Mộng Ma cho họ.

Với khả năng của mình, hắn ta có thể tạo ra một thế giới hoàn hảo, một cách tự nhiên và dễ dàng.

“Tạo ra thế giới ư?”

“Chẳng lẽ là Chủ Thần Không Gian ư?”

“Ngươi đừng nói với ta là bọn họ đến từ thế giới Duyên Khởi đấy chứ!”

Mấy người thường thích dành thời gian rảnh rỗi của họ vào những cuốn tiểu thuyết và phim ảnh.

Hầu hết đã đọc các loại tiểu thuyết và đương nhiên trong đó bao gồm cả tiểu thuyết dòng chảy vô hạn.

Vì vậy, thứ đầu tiên nghĩ ra chính là điều này.

Mọi người nhìn với ánh mắt hiếu kỳ.

“Nói đúng rồi! Ngươi thật thông minh!”

“Không gian Mộng Ma Luân Hồi có vô số thế giới, tất cả tiểu thuyết, hoạt hình, phim và truyện tranh mà ngươi đã xem ở đây sẽ được trình bày dưới dạng thế giới.”

“Một thế giới trông có vẻ rất thật!”

“Họ là những người trong thế giới Mộng Ma, các ngươi có thể thấy họ khác với các ngươi như thế nào không?”

Mọi người lại gần bên Bạch Xà và Thanh Xà, nhưng không thể nhìn thấy bất kì sự khác thường nhỏ nào cả.

Bạch Xà và Thanh Xà không thích ánh mắt của mọi người nhìn họ

như là đang nhìn một con thú, sự bất mãn lóe lên trong ánh mắt.

“Chúng ta là người thật, không phải giả!”

Sự uất ức hiện lên trong mắt hai người họ.

“Được rồi, ta biết các ngươi là thật rồi!”

“Đừng giận nữa mà!”

“Ta sẽ cho các ngươi nhìn thấy một thế giới mênh mông rộng lớn hơn!”

“Các ngươi có hứng thú không?”

Bây giờ, tất cả mọi người đều đang rất tò mò, ngay cả Nữ Oa cũng không ngoại lệ.

Sau đó, mọi người đều hoa mắt vì đã đến một khoảng không gian vô cùng rộng lớn.

“Hoan nghênh các ngươi, ta là thần chủ của Không gian Mộng Ma, ta có thể giúp gì cho ngươi không? Xin đừng ngại, cứ nói.”

Đối với những kẻ Mộng Ma Luân Hồi khác, vị thần chủ của không gian Mộng Ma thật là cao cao tại thượng, lạnh lùng vô tâm, nhất định có thể hù dọa chết người ta.

Những kẻ bị ảnh hưởng lớn nhất là Cửu Thiên và họ Trịnh, ánh mắt họ nhìn về Chu Dương trở nên vô cùng phức tạp.

Đây có phải là sự đối xử đặc biệt không?

“Tại đây ngươi có thể chọn bất kỳ thế giới nào mà các ngươi muốn bước vào! Các ngươi có thể nhận được điểm Mộng Ma thông qua các nhiệm vụ của thế giới đó và đổi những gì các ngươi muốn!”

...Mọi người đã mở Cửa hàng Trao đổi của Không gian Mộng Ma ra và nhìn thấy ngay cây Rìu Bàn Cổ Khai Thiên ở bên trên!

Kinh ngạc nhất chính là Nữ Oa, nhìn vào chiếc Bàn Cổ Thần Khí này, ngay cả nàng cũng không khỏi kích động.

Mẹ, sớm đã biết rằng sức mạnh của Chu Dương đã đến mức vượt qua cả thánh nhân, nhưng không ngờ rằng hắn lại còn có thể tạo ra cả thế giới nữa.

Chẳng lẽ đây là một thế giới còn hùng mạnh hơn thế giới kia sao?

Chương 532: Bán vi-rút! Boss hậu trường! Kế hoạch của Chu Dương!

...

Nếu để Chu Dương biết nàng ấy đang nghĩ gì, nhất định sẽ giải thích rằng:

“Có lẽ thế giới Mộng Ma vẫn còn kém thế giới thực, nhưng chỉ cần hắn có thể mở khóa hoàn hảo sức mạnh của Sáng Thế Thần, tất cả thế giới Mộng Ma sẽ trở thành thế giới thực.”

“Các ngươi có thể tùy ý chọn thế giới ngươi muốn vào, mở mang kiến thức hơn về phong thổ nhân tình bên trong đó!”

“Hơn nữa, điểm Mộng Ma mà các ngươi kiếm được còn gấp vạn lần so với những kẻ bình thường trong Mộng Ma Luân Hồi nữa kia!”

Ngoài các bảo vật mang đẳng cấp Sáng Thế Thần, Chu Dương còn có thể chế tạo được theo ý muốn, nhưng mức tiêu hao năng lượng để tạo tác là khác nhau.

Tuy nhiên, cấp càng cao thì tiêu hao càng lớn, ví dụ như bảo vật cấp Thần Khí cần phải nghỉ ngơi đến vài ngày.

“Cái trò chơi Mộng Ma Luân Hồi này là thứ gì đây?” Xích Cước Đại Tiên nhìn vào điện thoại, trên điện thoại đột nhiên xuất hiện thêm một ứng dụng mới, nên không tránh khỏi có chút tò mò.

Với việc Thiên Đế đẩy mạnh sử dụng điện thoại di động và app Không thể trêu chọc xong, hơn chín mươi chín phần trăm các vị thần tiên đã sử dụng điện thoại di động.

Sự mới lạ này khiến họ chơi vui kinh khủng.

Đặc biệt là trò chơi trên di động và tiểu thuyết điện ảnh, hoạt hình và các phần mềm giải trí khác nhau, thật là cách tốt nhất để các vị thần giết thời gian.

Điều đáng tiếc duy nhất là TikTok không được cập nhật đã gần một

năm trước rồi, mình chỉ có thể tìm những video trước đó để giết thời gian thôi.

Còn ứng dụng này đến từ đâu đây chứ?

Trò chơi Mộng Ma Luân Hồi sao?

Xin lỗi, ta chẳng bao giờ chơi mấy cái trò chơi này cả.

Xích Cước Đại Tiên không thèm xem nên đã trực tiếp xóa game đi.

Dù cho ngươi có sử dụng bất kì thủ đoạn gì để yêu cầu ta tải xuống trò chơi này, thì cũng rất xin lỗi nhé, chẳng có hiệu quả gì với ta đâu.

“Ta không tin là không thể xóa được ngươi!” Không nói một lời, Xích Cước Đại Tiên lại tiếp túc xóa trò chơi thêm lần nữa.

Tuy nhiên, kết quả vẫn giống như vậy thôi, trò chơi bị xóa lại xuất hiện trở lại ngay sau đó.

Nó cứng đầu cứ như là mấy con virus vậy, rất khó loại bỏ.

Bịch! Điện thoại rơi xuống, vỡ ra từng mảnh.

Tính tình hắn ta rất nóng nên không tin sử dụng đến chiêu này mà không thể trị nổi nó! Dù virus có mạnh đến đâu, ta đây không tiếp xúc nữa là được chứ gì! Nếu điện thoại bị hư thì chỉ cần đổi máy khác đi thôi, Thiên Đế vẫn còn có rất nhiều điện thoại trong tay.

Điều quan trọng nhất là hoàn toàn miễn phí, và không tốn một xu nào... Xích Cước Đại Tiên trơ trẽn sáp người đến .

Người đâu?

Rốt cuộc đã đi đâu rồi? Xích Cước Đại Tiên nhanh chóng sử dụng sức mạnh Thần Thông của mình, nhìn thấu thiên địa.

Tuy nhiên, dù có tìm kiếm bằng cách nào đi nữa thì cũng không thể tìm ra tung tích.

Người bên kia vừa biến mất trong hư không, như thể chưa từng xuất hiện trên thế giới này này vậy.

Đi đâu rồi nhỉ?

Chẳng lẽ là vì đã chạm vào ứng dụng thế giới Mộng Ma Luân Hồi sao?

Xích Cước Đại Tiên mở chiếc điện thoại mới ra, phát hiện rằng không biết từ khi nào đã xuất hiện biểu tượng của ứng dụng thế giới Mộng Ma Luân Hồi rồi.

Là biến mất bằng cách này sao? Điều gì ẩn chứa bên trong? Xích Cước Đại Tiên cuối cùng đã không còn nhịn được sự tò mò của mình nữa, lựa chọn mở trò chơi.

Khoảnh khắc tiếp theo, hắn ta biến mất khỏi nơi hắn ta đang đứng.

Thế giới xung quanh quay cuồng, hắn ta đã đến thế giới của Mộng Ma Luân Hồi rồi.

“Chào mừng người chơi Mộng Ma Luân Hồi số 6495033.”

“Ting, kiểm tra thông tin thân phận, Xích Cước Đại Tiên, bởi vì ngươi là Tiên Nhân nên sẽ đặc biệt mở chế độ tập luyện thử ở cấp Tiên Nhân.”

“Mỗi khi ngươi hoàn thành đợt tập luyện, ngươi có thể nhận được Điểm Mộng Ma, và thông qua Điểm Mộng Ma, ngươi có thể đổi các kho báu khác nhau.”

Cửa hàng Mộng Ma Luân Hồi mở ra, hàng hóa bên trong được trưng bày ra trước mắt.

Tia sáng thu hút đầu tiên trong số đó đương nhiên là Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Tròng mắt Xích Cước Đại Tiên gần như muốn nhảy ra khỏi hốc mắt vậy.

Hắn ta sao lại không biết thứ này cơ chứ?

Lần lượt là những đồ không thể động chạm được của Đại Ma Vương Chu Dương?

Làm thế nào nó có thể ở đây cơ chứ?

Lẽ nào hoàn thành nhiệm vụ nào đó, nhận được điểm Mộng Ma, thì có thể đổi lấy Rìu Bàn Cổ Khai Thiên sao?

Đại ma vương Chu Dương sao có thể tốt bụng như vậy? Xích Cước Đại Tiên cảm thấy tim mình đập nhanh hơn gấp mười lần...

Lý trí đã khiến hắn ta nhanh chóng xua tan ý định này, bản thân hắn ta là một vị thần tiên, nhưng sức mạnh thấp, không thể giữ nổi một

bảo vật ở cấp độ như Rìu Bàn Cổ Khai Thiên được.

Còn có cả Thất Bảo Dịu Thụ ở phía dưới, Thanh Liên Kỳ và những thứ đồ tương tự khác vẫn khiến lòng hắn dao động, và thậm chí còn có những bảo vật như Sinh Sinh Tạo Hóa Đan nữa chứ.

Ngươi có thể đổi lấy chúng miễn là có đủ điểm Mộng Ma.

Ngoài ra, còn có đủ loại bí thuật Thần Thông, làm cho người ta hoa cả mắt.

Xích Cước Đại Tiên nhanh chóng chọn thế giới Mộng Ma Luân Hồi mà hắn muốn bước vào "Tây du ký".

Chu Dương đang ở thế giới Mộng Ma Luân Hồi, từ khi biết Thiên Đế mở rộng sử dụng điện thoại di động, đầu óc hắn lập tức nãy ra những suy nghĩ lệch lạc.

Những người bình thường trong Mộng Ma Luân Hồi muốn trưởng thành lên, thì phải có thời gian.

Tiên Nhân lại là thành phẩm tốt nhất, chỉ cần tiến vào thế giới Mộng Ma Luân Hồi, luyện chế một chút, có thể thu hoạch một đợt, điểm của họ rất phong phú.

Đây cũng là lý do tại sao Chu Dương lan truyền vi rút điên cuồng vào trong ứng dụng trò chơi Mộng Ma Luân Hồi.

Phương pháp này rất hiệu quả, với việc thúc đẩy lan truyền của hắn ta, hơn 80% Tiên Nhân đã bước vào thế giới của Mộng Ma Luân Hồi, dần dần bắt đầu nhập cuộc.

Các con mồi càng ngày càng béo bỡ hơn! Tuy nhiên, những con lợn này cần phải được vỗ béo trước khi giết chúng!

Chương 533: Mồi cá ngon! Hấp dẫn thánh nhân cắn cây! Thánh nhân là món hời của chính mình!

"Các ngươi có biết ứng dụng thế giới Mộng Ma Luân Hồi mới xuất hiện gần đây không?"

Một cung điện màu lục, với sương mù xám xịt khắp nơi, rất khó để nhìn thấy.

Nếu có người tới đây, bọn họ nhất định sẽ phát hiện nơi này đã bị tách khỏi đại thế giới, đến thời Hồng hoang..

Khí Hồng hoang đó tỏa ra có thể ngăn cản sự thăm dò của thần thức, thậm chí cũng có thể che giấu được Thánh Nhân.

Vào lúc này, ba người Thái Thượng Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tam Thánh Thông Thiên Giáo Chủ tụ tập trong cung điện màu lục.

Để tránh bị theo dõi, bọn họ đã rất vất vả.

Đương nhiên, người mà bọn họ đề phòng không phải là Hồng Quân, mà chính là... Đại Ma Vương Chu Dương.

Sau những tổn thất liên tiếp dưới tay Chu Dương, họ đã coi Chu Dương là kẻ thù lớn trong cuộc đời mình.

Không chỉ thu thập thông tin khắp nơi, mà còn tìm cách để trở nên mạnh mẽ hơn, các phương pháp để đột phá thánh nhân.

Gần đây, họ đã di chuyển khắp nơi để săn các Thần Minh ở các nền văn minh khác và lấy được 12 vị thần.

Họ muốn đi trên con đường của Chu Dương, muốn phá vỡ gông cùm xiềng xích của trời đất, đạt tới cảnh giới của Sáng Thế Thần.

Không chỉ có bọn họ mới có những ý nghĩ như vậy, mà ngay cả Thiên Đế và Hồng Quân, cũng như Ma Tổ La, cũng hành động tương tự.

Làm như vậy sẽ xảy ra tình trạng không ai có thể tập hợp được tất cả các Thần Cách của hệ thống các Thần Minh, vì vậy không thể tổng hợp được Sáng Thế Thần Khí và đạt đến cấp độ của Chu Dương.

Cho dù bọn họ đã nhiều lần tranh chấp, thì vẫn không có kết quả gì.

Ngược lại, các vị thần quyền năng ở phương Tây chỉ bị giết hết bảy tám phần, và chỉ còn lại một số vị thần vẫn còn đang gồng mình tồn tại chỉ với những hơi thở hấp hối.

Những vị thần quyền năng còn tồn tại cho đến ngày nay, chẳng hạn như Zeus, Cự Nhân Vương, Gaia, v.v ... Những sự tồn tại quyền năng này không hề yếu hơn các vị thánh nhân một chút nào, không hề dễ dàng để có thể săn được bọn chúng.

Sự tiến bộ của họ đã đạt mức độ bão hòa.

Đúng vào lúc này, các đồ đệ đem đến cho bọn họ một tin tức.

Ứng dụng thế giới Mộng Ma Luân Hồi!

Đối với họ, thế giới Mộng Ma Luân Hồi giống hệt như thế giới thực, và có vô số thế giới luân hồi trong đó, chẳng lẽ cao nhất thuộc về thế giới Khai Thiên.

Thế giới Khai Thiên là thế giới vẫn còn đang ở trạng thái hỗn loạn, cùng lúc có đến ba vị Ma Thần, mỗi thế lực đều không hề yếu, thậm chí không ít thế lực còn mạnh như Ma Thần của Ma Tổ La.

Ừm, Ma Tổ La Hầu đương nhiên cũng là một trong số đó... Thậm chí còn có Bàn Cổ Hư Ảnh trong đó, thực lực vô cùng kinh người.

Thứ hai là thế giới Hồng Hoang, trong đó cũng có rất nhiều thánh nhân, nhưng không giống thế giới hiện tại, bên trong chỉ có bảy vị thánh nhân, cũng không có bốn vị thánh như Thiên Đế, Tổ Long, Phượng Tổ và Thủy kỳ lân.

Trường hợp này tự nhiên sẽ thu hút sự chú ý của Tam Thanh.

Tất nhiên, thứ khiến họ chú ý nhất chính là thứ có thể đổi lấy bằng điểm Mộng Ma kia - Rìu Bàn Cổ Khai Thiên! Bàn Cổ này vốn dĩ là Tạo Hóa Thần Khí của đại thế giới, giá trị của nó là không thể tưởng tượng được.

Mặc dù Hỗn Độn Thanh Liên và Tạo Hóa Ngọc Diệp cũng là đồ tạo tác, nhưng chúng thấp hơn phân nửa so với Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Thử lấy Tạo Hóa Ngọc Diệp ra làm ví dụ, bảo vật này nằm trong tay Hồng Quân, tuy rằng đã không hoàn chỉnh, nhưng cũng khiến Hồng Quân trở thành một vị đại thánh cao hơn cả thánh nhân.

Còn Hỗn Độn Thanh Liên đã tiến hóa thành vô số bảo vật, rất khó thu thập.

Có thể nói, Tạo Hóa Thần Khí là duy nhất trên thế giới, điều kiện để có được cũng cực kì khó khăn.

Ví dụ như Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, đã làm Hồng Quân điên cuồng.

Bởi vì có có Tạo thế Thần Khí này, điều đó có nghĩa là hắn ta có hy vọng rằng mình có thể đột phá đạt đến cảnh giới cao hơn và trở thành một vị Sáng Thế Thần!

Nếu như không thể có được Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, Vương Miện Sáng Thế cũng khiến người ta kích động.

Nếu họ đoán đúng, Vương Miện Sáng Thế chính là nền tảng để Chu Dương trở thành Sáng Thế Thần.

Với bảo vật này, họ cũng có thể có được sức mạnh của Sáng Thế Thần.

Con mồi này quá hấp dẫn người khác đi, cho dù là Tam Thanh Thánh Nhân cho rằng có âm mưu gì đó bên trong, nhưng vẫn khó có thể tự kiềm chế.

Bây giờ, họ đã đem tất cả các đệ tử vào ứng dụng Thế giới Mộng Ma Luân Hồi, yên lặng chờ đợi tin tức.

“Cơ hội này quá hiếm có rồi!”

“Ta tin rằng Thiên Đế và quỷ thần La Hầu cũng đã nhận được tin tức này, muốn trở thành Sáng Thế Thần, bọn họ nhất định sẽ tìm cách tiến vào thế giới Mộng Ma Luân Hồi!” Thông Thiên Giáo chủ nhất thời nóng nảy, có chút hơi mất kiên nhẫn nói.

“Ta không nghĩ Chu Dương là người làm từ thiện đâu, hắn ta chưa bao giờ phải để mình chịu thiệt thòi cả, sao lại có thể đem bảo vật quý giá như vậy cho người khác chứ? Ở đây ắt hẳn là có âm mưu gì đó!”

“Chúng ta vẫn cần phải thật cẩn thận!”

“Chẳng lẽ các ngươi cứ trơ mắt ra mà xem cơ hội nằm chình ình ở đây, cuối cùng bị Thiên Đế hoặc quỷ thần La Hầu, hoặc là Hồng Quân nắm lấy được thì sao?”

“Nếu như các ngươi đã không dám chấp nhận rủi ro! Vậy thì cứ để ta mạo hiểm một phen!”

Thông Thiên giáo chủ không cam tâm tiếp tục chờ đợi như hai người anh nữa.

Các đệ tử và đồ tôn còn chờ đợi kết quả gì nữa chứ?

Lúc này, tốt hơn hết là nên bước vào thế giới của Mộng Ma Luân Hồi xem xét thử.

Chỉ cần không gặp phải tên độc thủ Chu Dương, đường đường là Thông Thiên giáo chủ, bất kể gặp phải thánh nhân nào, hay cho dù

bao nhiêu thánh nhân phối hợp liên thủ với nhau đi nữa, hắn cũng có thể đánh tan vòng vây với Thông Thiên Kiếm trận.

Ngoại trừ Chu Dương và các cường giả cấp Sáng Thế Thần, không ai có thể để thánh nhân đây thất thủ được.

À, còn có Kỷ Nguyên Chi Kiếp.

“Vậy thì tùy ngươi rồi! Nhưng, chuyện gì cũng hãy thật cẩn thận!”

Nếu bắt gặp phải Chu Dương, dù có phải bỏ đi những thứ ngoài thân cũng phải lo cứu mạng! Khi đạt đến cảnh giới thánh nhân, họ gần như trường sinh bất tử.

Chỉ có Chu Dương mới khiến bọn họ phải nao núng thôi, hắn cũng là người duy nhất khiến các thánh nhân sợ hãi.

“Đừng lo lắng, ta làm gì cũng sẽ có suy tính!”

Thông Thiên không phải kẻ ngốc, nếu không cũng đâu sáng lập ra một đại giáo lớn mạnh một phương như vậy, với không biết là bao nhiêu năm tuổi thọ, kinh nghiệm và trí tuệ của hắn, người thường không phải ai cũng có thể so sánh được.

Thông Thiên giáo chủ lấy điện thoại di động ra, một lát sau liền biến mất ở trong đại sảnh màu xanh.

Chính điện màu lục dần dần mờ nhạt, cuối cùng biến mất.

“Này, không nghĩ tới có cá lớn tới thăm cửa nhà ta!” Chu Dương đột nhiên cười ra tiếng, nở nụ cười tươi rói.

Hắn ta sở dĩ lại lấy một bảo vật như Rìu Bàn Cổ Khai Thiên như một mánh lới để chiêu dụ, không phải thực sự muốn tặng một bảo vật như vậy cho bọn chúng.

Chương 534: Nhờ vả ư? Xin lỗi, ta không có hứng thú!

Không chỉ có các nhân vật từ phương Đông đến thế giới của Mộng Ma Luân Hồi, khi thế giới của Mộng Ma Luân Hồi ngày càng trở nên nổi tiếng, những người từ các quốc gia khác cũng đã bước vào thế giới của Mộng Ma Luân Hồi.

Người khiến Dương chú ý nhất là Athena.

Athena khác với nữ thần trí tuệ đã gặp trong Đại Mễ Quốc trước đây, mặc dù cả hai đều có danh hiệu nữ thần trí tuệ và có cùng vị trí là thần thánh nhưng bọn họ không phải là cùng một người.

Không thuộc cùng một hệ thống thần thoại.

Chu Dương rất vui mừng khi nhận được tin tức vừa rồi.

Đầu tiên là để các nàng tự mình tìm đến thế giới Mộng Ma mà mình thích, sau đó sẽ lặng lẽ đến với thế giới Mộng Ma Luân Hồi mà Athena đã bước vào.

Chỉ là biểu hiện của Chu Dương trở nên kỳ quái khi vừa bước vào thế giới đầu Mộng Ma Luân Hồi.

Bởi vì, nàng ấy đã bước vào thế giới của Thánh Đấu Sĩ... Còn định chứng kiến câu chuyện Thánh Đấu Sĩ Ngũ Tiểu Cường do chính mình tạo ra sao? Chu Dương rất tò mò chuyện này, cũng đi theo.

Với khả năng của mình, không khó để tìm được Athena, nên không mất nhiều thời gian thì hắn đã tìm thấy Athena.

Có một trận chiến đang diễn ra ở giữa sân, là một thiếu niên và một người đàn ông trung niên.

Tiếng hò reo rung chuyển cả bầu trời, âm thanh ồn ào náo nhiệt.

Vô số người vẫy tay, hò hét cổ động cho đối tượng mà mình ngưỡng mộ trong lòng.

“Hãy thiêu cháy nó đi! Vũ trụ nhỏ bé của ta! Thiên Mã Lưu Tinh Quyền!” Ngay lập tức, hàng trăm chiếc bóng mang hình nắm đấm được bắn ra, nhắm vào kẻ thù một cách điên cuồng, và những đòn tấn công dồn dập khiến kẻ thù ngã xuống đất.

Người hắn mồ hôi nhễ nhại, miệng và ngực nhấp nhô theo nhịp thở, chỉ khi nhìn thấy kẻ thù gục ngã, trên mặt mới nở một nụ cười.

“Ta thắng rồi...” Trong đại sảnh trống không, không có lấy một người sống.

Cái bàn trước mặt bày đầy thức ăn, có rất nhiều món, có tới bốn năm mươi loại, mỗi loại đều được nấu bằng nguyên liệu quý giá, không khí tràn ngập mùi thơm nồng của thức ăn.

Tuy mức độ không thể so với Ninh Thái Hà nhưng cũng là mức đỉnh cao.

Không mấy ngạc nhiên với các thủ đoạn của Chu Dương.

Suy cho cùng, hắn ta có thể tạo ra một thế giới Mộng Ma Luân Hồi cực kỳ giống với thế giới thực, và việc biến ra một cái bàn đầy thức ăn và chuyển động không gian theo ý muốn chỉ là một việc cực kì dễ dàng, chẳng có gì đáng ngạc nhiên.

Sẽ không để tuột mất cơ hội mà khó khăn lắm mới giành được này.

Để thể hiện sự tôn trọng đối với Chu Dương, hắn đã nếm thử một số món ngon và một vài ngụm rượu vang.

“Ta muốn cảm ơn vì sự chiêu đãi của ngươi!”

“Món ăn thật là ngon miệng!”

“Tuy nhiên, lần này ta đến đây với mục đích khác, ta muốn cùng ngươi thảo luận vài điều.”

“Có lẽ, với nguồn tin của ngươi thì chắc ngươi biết thế giới Phương tây bọn ta gần đây đã trải qua những thay đổi kinh thiên động địa.”

“Các vị thánh phương Đông đã thường xuyên tấn công vào chúng ta, săn lùng các vị Thần Minh của chúng ta. Cho đến nay, các vị thần như Poseidon, thần chiến tranh, Ares đều đã bị sát hại.”

“Thậm chí có những vị Thần Minh ở một số quốc gia đã bị diệt sạch!”

“Chúng ta và Đông Phương Thần Minh chưa từng giao du, cũng không có ác ý, đây là hắn đang gây hấn chiến tranh xâm lược bọn ta! Đây chính là đang tuyên chiến với bọn ta!”

“Chúng ta không phải đối thủ của hắn! Lần này đến đây...” Chu Dương giơ tay tự ý ngắt lời Athena.

“Nếu ngươi chỉ muốn nói những thứ này, thì hãy dừng ngay cái đề tài này lại đi!”

“Ta không phải là cha của các thánh nhân, và sẽ không can thiệp vào việc của họ, với điều kiện là bọn họ đừng động chạm gì đến ta!”

“Ta cũng chẳng phải là cha của ngươi, và ta không quan tâm đến việc phải giúp ngươi hay dọn dẹp đống bừa bộn cho ngươi.”

Những gì hắn ta nói thật tàn nhẫn, nhưng nó cũng không hề sai.

Ngay cả khi tất cả các vị thần trong thần thoại Hy Lạp cổ đại của họ đã bị sát hại, thì điều đó có liên quan gì đến hắn chứ? Suy cho cùng cũng là tự mình tiêu diệt một nền văn minh của hệ thống thần thoại, tranh giành lấy Vương Miện Sáng Thế.

“Ngươi có hiểu biết về nền văn minh phương Tây của bọn ta, các vị thần trong thần thoại Hy Lạp cổ đại bọn ta nguyện trở thành trợ thủ cho ngươi.”

“Sau này cũng sẽ nghe theo sự sai khiến của ngươi.”

“Chu Dương Đại nhân, chúng ta lần này đến đây có mang theo thành tâm thành ý!”

“Chúng ta sẵn sàng dâng cho ngươi một Siêu Thần Khí xem như là một tế phẩm.”

“Vĩnh Hằng Chi Thương (Siêu Thần Khí): Vũ khí của Odin, một ngọn giáo sắc nhọn với sức công phá đáng kinh ngạc, sức mạnh hủy diệt và thâm nhập có thể cướp lấy sức mạnh của con người.”

“Hiệu ứng Siêu Thần - Xuyên Thấu: Vĩnh Hằng Chi Thương có hiệu ứng xuyên thấu cực mạnh có thể bỏ qua tất cả các loại phòng thủ.”

“Hiệu ứng Siêu Thần - Điện Hủy Diệt: Vĩnh Hằng Chi Thương kèm thêm Tia Điện Hủy Diệt, có thể phá hủy cấu trúc năng lượng, tia sét được tạo ra có thể kết liễu mọi thứ.”

“Hiệu ứng Siêu Thần - Trường Sinh Bất Tử: Vĩnh Hằng Chi Thương ban cho sức mạnh siêu nhiên của Odin, có thể trải qua thời gian và sự hao mòn theo thời gian.”

“Hiệu ứng Siêu Thần - Sấm Sét Xuyên Thấu: Ném một ngọn thương vào mục tiêu, xuyên qua mục tiêu, đòn đánh không thể né tránh.”

Chương 535: Bóp nát ngọn giáo vĩnh cửu bằng tay không! Đó là một Siêu Thần Khí đấy!

Từ đó có thể thấy được sự chân thành của các vị thần Hy Lạp cổ đại, không nói hai lời, trước tiên cứ tặng Vĩnh Hằng Chi Thương cái đã.

Đây là vũ khí của Odin, đại diện cho vị vua của các vị thần trong thần thoại Hy Lạp cổ đại. Sức mạnh của nó được ban phước bởi sức mạnh của các vị thần, và cũng có thể mạnh như một vị thánh nhân.

Chính vì được hắn bảo vệ, mới tạm thời thoát khỏi bàn tay của Thánh Nhân.

Ngươi có thể trốn thoát một lần, nhưng ngươi không thể trốn thoát lần thứ hai.

Đừng quên, hắn ta còn phải chăm sóc gia đình, còn có rất đông người nhà và họ hàng, nhất định phải chăm sóc tốt cho bọn họ.

Để tồn tại, bọn họ chỉ có thể tìm kiếm những chỗ dựa vững chắc.

Trên đời còn ai có thể mạnh hơn Chu Dương, ngay cả ở phương Tây, bọn họ cũng đã nghe nói loáng thoáng đến danh tiếng của Chu Dương.

Để tỏ lòng thành, không chỉ có nữ thần trí tuệ Athena đến, mà còn gửi tặng cả Vĩnh Hằng Chi Thương nữa.

Nếu là thánh nhân bình thường, lúc đầu nhìn thấy vũ khí lợi hại như vậy, nói không chừng còn có thể sẽ cảm động.

Những Chu Dương chắc chắn không nằm trong số đó.

Những Siêu Thần Khí bình thường sẽ không có nhiều giá trị đối với Chu Dương, trừ khi nó là một Siêu Thần Khí có tác dụng đặc biệt như Xích Thần Lệnh.

Về phần Vĩnh Hằng Chi Thương, lời thật thì mất lòng, nhưng hắn chẳng thích một chút nào cả.

Ngươi muốn gây ấn tượng với hắn ta bằng một Siêu Thần Khí ư?

Đúng là nực cười.

“Loại cùi bắp này ư?”

“Xin lỗi nhé, chúng chẳng đem lại ích lợi gì cho ta cả!”

Chu Dương nói xong, liền nắm lấy Vĩnh Hằng Chi Thương, tiếp theo là một tiếng cọt kẹt vang lên.

Vĩnh Hằng Thương, được mệnh danh là vĩnh cửu và không thể phá hủy được, lại đã biến vô số mảnh vỡ dưới một cái bóp của Chu Dương.

“Một vật bị ta bóp thành mảnh vụn thế kia, thì ngươi còn cho rằng ta có dùng để đánh người hay không?”

Bóp nát Vĩnh Hằng Chi Thương bằng tay không ư? Sau đó các mảnh vỡ của Vĩnh Hằng Thương đều đã biến thành bột mịn trong tay của Chu Dương.

Đây là Thần Binh hàng đầu trong thần thoại Hy Lạp cổ đại, vũ khí lợi hại như vậy mà cũng chẳng thể ngăn nỗi việc bị Chu Dương bóp thành bột, thật quá kinh người!

Thực lực của Chu Dương mạnh hơn rất nhiều so với nàng tưởng tượng, hơn nữa còn đáng sợ hơn cha nàng tưởng tượng.

Với sự che chở của một kẻ mạnh như vậy, các Thánh Nhân sẽ không bao giờ dám xúc phạm họ được lần nào nữa.

Chỉ là khi nhìn Chu Dương như vậy, nàng cảm thấy có chút bất lực.

Ngay cả bảo vật cấp bậc cao như Vĩnh Hằng Thương cũng bị Chu Dương tiện tay bóp nát, làm sao có bảo vật nào có thể lọt vào mắt hắn được đây? Điều này đồng nghĩa với việc cái giá bọn họ phải trả còn cao hơn rất nhiều so với một cây Vĩnh Hằng Thương kia.

Vĩnh Hằng Chi Thương vốn đã rất quý hiếm trên thế giới, nó có thể được sử dụng như một vũ khí của thần Zeus, từ đó có thể hình dung ra giá trị của nó.

Ngay cả bảo vật cấp độ này cũng không thể lay chuyển được Chu Dương, trên đời còn có bảo vật nào có thể khiến hắn thay đổi quyết định đây?

Giờ phút này, Vĩnh Hằng Thương hoàn toàn nằm trong tay Chu Dương.

Che giấu một cách hoàn hảo trước Athena, một Siêu Thần Khí.

Vĩnh Hằng Chi Thương trước đó quả thực đã bị phá vỡ.

Nhưng Chu Dương là ai cơ chứ?

Quay ngược thời gian liền có thể khôi phục Vĩnh Hằng Chi Thương rồi.

Đây cũng là lý do tại sao trước đây hắn ta cố tình nghiền nát Vĩnh Hằng Thương thành bột, nhưng chỉ là vì không muốn Athena có cơ hội mang nó về sửa chữa mà thôi.

“Ta sẽ không xen vào chuyện giữa các ngươi và thánh nhân.”

“Suy chi cùng thì đây là ân oán giữa các ngươi, không liên quan gì đến ta cả.”

“Ta không muốn dính dáng gì đến Odin đâu!”

“Ngươi hiểu ý của ta không?”

Bất khả chiến bại thực sự rất cô đơn, hắn ta cố tình mở đường cũng bởi để tạo ra tạo ra đối thủ có cấp bậc ngang hàng.

Nhưng các Thánh Nhân lại khiển mình có chút thất vọng, không có động tĩnh gì cả.

“Yêu cầu của ta cũng như ban đầu thôi, ta sẽ không thay đổi đâu!” Athena hiểu Chu Dương không muốn ra tay, sắc mặt có chút khó coi.

“Vậy thì tạm biệt nhé!”

“Ting, nhiệm vụ chính thay đổi, chứng kiến sự trỗi dậy của Seiya, biến Seiya trở thành vị thánh nhân mạnh nhất. Trên cả con đường ngươi không được can thiệp vào bất cứ thứ gì, chỉ có thể quan sát từ góc độ của một người xem thôi.”

Lời nhắc nhở nhiệm vụ đột nhiên vang lên, tim Athena như rơi xuống đáy vực.

Cuộc Thánh chiến này trong nhất thời không thể kết thúc được. Aquaman, Hades và toàn bộ chiến thần đều phải tham gia.

Với sức lực hiện tại của Seiya, không biết đến bao giờ mới hoàn thành được sự nghiệp này.

Điều này thể hiện cho một sự chờ đợi dài đằng đẵng.

Không hoàn thành nhiệm vụ đồng nghĩa với việc ngươi không thể rời khỏi thế giới của Mộng Ma Luân Hồi.

Athena lấy ra một chiếc nhẫn, đó là một công cụ ma thuật do cha nàng Odin trao cho nàng, chính là để giải quyết các vấn đề trong thế giới của Mộng Ma Luân Hồi và thoát ra khỏi đây.

Chỉ cần ngươi kích hoạt chiếc nhẫn này, ngươi có thể rời khỏi thế giới của Mộng Ma Luân Hồi và trực tiếp quay trở về với Odin.

Chỉ là điều khiến người cha thất vọng là kế hoạch sẽ thất bại.

Athena kích hoạt chiếc nhẫn mà không hề có chút do dự, và ngay sau đó, một tia sáng lóe lên, nàng ấy đã đến được trên đỉnh Olympus.

“Trở về rồi sao? Con của ta!”

Odin nhìn Athena với vẻ mặt yêu thương, cách đó không xa là Ares, thần chiến tranh, Poseidon và Hades.

Thần chiến tranh Ares và vua biển cả Poseidon đã chết trong tay các thánh thân, họ không thể còn sống được.

Chẳng lẽ là...

Đây không phải là ngọn núi thiêng Olympus trong thế giới thực, mà là ngọn núi thiêng Olympus ở thế giới Mộng Ma Luân Hồi sao!

Chương 536: Bọn nó sẽ sớm trở thành thế giới thực!

Chết tiệt!

Làm thế nào ta đến được đây chứ?

Phải rời khỏi thế giới của Mộng Ma Luân Hồi mới đúng chứ, phải không?

Tuy nhiên, nghĩ đến sức mạnh đáng sợ của Chu Dương, hắn có thể dễ dàng bóp nát chiếc Vĩnh Hằng Chi Thương và cũng có thể tạo ra một thế giới khó tin như vậy, làm được điều này cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Phụ vương rốt cuộc vẫn đánh giá thấp sức mạnh của Chu Dương.

Người này mạnh hơn nhiều so với tưởng tượng.

Ngay cả chuẩn bị việc hối lộ cũng không có tác dụng gì.

“Mừng về đến nhà!”

Odin đã nói chuyện với Athena một cách nghiêm túc.

Mặc dù thần chiến tranh Ares, vua biển Poseidon và Hades có mâu thuẫn với Athena, nhưng họ vẫn phải nể mặt.

Athena lùi lại một bước:

“Không, đây không phải nhà của ta!”

“Ngươi đang nói nhảm gì vậy? Phép tắc cơ bản với Thần Vương đâu hết cả rồi?”

Thần biển cả Poseidon là người đầu tiên làm khó, bởi vì các chiến binh của biển cả đang giao chiến với các thần chiến đấu Seiya, và mối quan hệ hiện đang rất tồi tệ.

Ngay cả gương mặt của Odin cũng lóe lên sự bất thường.

“Ngươi đang nói cái gì, mau cùng ta trở về.”

Athena không trả lời, xoay người biến mất.

Nàng không muốn bị mắc kẹt ở đây, nàng không muốn nhìn thấy những người thân đang giả dối kia, nàng muốn quay về.

Dù có bị Thánh Nhân giết chết thì cũng phải cùng sống và chết cùng những người thân thật sự của mình.

Nhưng dù có tìm kiếm như thế nào đi nữa, cũng không thể tìm thấy nỗi một lỗ hổng nhỏ nhất nào trên thế giới này, và không thể thoát khỏi thế giới của Thần chiến đấu Seiya.

“Ngươi mau thả ta đi đi!”

Trong cơn tuyệt vọng, Athena chỉ biết kêu trời, nhưng có bao lâu cũng không hề nhận được phản hồi.

“Ngươi là ai?”

Một ánh sáng lóe lên ở phía xa, Athena thuộc về thế giới này xuất hiện, ánh mắt tập trung vào người giống hệt mình, sắc mặt không được tốt.

Bất kể ai khi nhìn thấy một kẻ đang giả là mình, ánh mắt của người đó cũng đều sẽ rất tệ.

Rõ ràng, Thần chiến đấu Seiya nghĩ rằng tên trước mặt mình đang mạo danh mình Athena.

“Ta chính là Athena!”

“Không, ngươi đang nói nhảm!”

“Cho dù ngươi là ai, chờ ta bắt được ngươi! Mọi chuyện sẽ lộ rõ chân tướng thôi!”

Cách thức chiến đấu của hai người gần như giống nhau, giống với việc đánh nhau với chính mình, và kết quả cuối cùng là cả hai bên đều bị thương, không ai đánh thắng được bên kia.

“Chu Dương, để ta rời khỏi đây!”

“Đây chính là thế giới của ngươi!”

“Đúng rồi, tỷ lệ tốc độ thời gian của thế giới này là 1: 100, một ngày ở đây, bằng với 100 ngày ở bên ngoài, chờ sau khi ngươi rời đi, ngươi sẽ không có những băn khoăn trước kia nữa!”

“Ta không muốn ở lại cái nơi giả dối này!”

Bên ngoài mới chính là thế giới thực của ta! “Athena nói xong câu này, trong lòng có chút bất an, nàng sẽ không vì câu này mà chọc tức Chu Dương chứ… Một lúc sau, giọng nói trầm ấm của Chu Dương chậm rãi truyền đến.

“Ngươi nghĩ rằng đây chỉ là một thế giới ảo thôi ư?”

“Chúng sẽ sớm trở thành thế giới thực thôi!”

“Tất cả những điều này, sắp đến rồi...”

Cuộc chiến giữa các thánh nhân thì có liên quan gì đến hắn chứ? Chu Dương mỉm cười, bóng người lóe lên, hắn đã tới Thế giới Naruto.

Naruto, với tư cách là bộ truyện tranh về tranh chấp của ba ngôi làng, nổi tiếng đến mức ngay cả những người không đọc truyện

tranh cũng đã nghe đến danh tiếng của nó.

Vì vậy, sau khi nhiều Mộng Ma Luân Hồi trở nên mạnh mẽ, bọn họ sẽ lựa chọn tiến vào thế giới Naruto.

So với sức mạnh trong One Piece và Reaper, độ khó để có được nhẫn thuật trong Naruto là tương đối thấp và nó cũng có rất nhiều thực dụng nhất.

Ví dụ, các nhẫn thuật nổi tiếng, chẳng hạn như Ảnh Phân Thân ra nhiều hay Phi Lôi Thần Chi Thuật, không chỉ rất mạnh mẽ, mà còn có tính thực tiễn rất cao, một khi đã thành thạo, sức mạnh có thể tăng lên một cách cực kì nhanh chóng.

Ngay cả nhẫn thuật nhân bản cùi bắp nhất hay nhẫn thuật thế thân cũng có tác dụng cứu sống mạnh mẽ, đều khiến người ta si mê.

Naruto có thể nói là nơi những kẻ Mộng Ma Luân Hồi cấp trung đẳng đến để tiến vào thế giới Luân Hồi Quỷ Mộng.

Thế giới Naruto của những Mộng Ma Luân Hồi đã hình thành nhiều đội nhỏ, phối hợp cùng đồng đội, có thể tối đa hóa lợi ích của nhau.

Ngoài ra, còn có người rao bán thông tin nội bộ của Naruto, các cựu binh dẫn dắt đội, các nhóm tân binh, thực sự rất đa dạng và có rất nhiều thứ.

“Ngươi có phải đang một mình không, ngươi chắc hẳn là cần một đội, và chúng ta sẵn sàng giúp đỡ ngươi.”

“Xin lỗi nhưng ta không quan tâm đâu!”

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Chu Dương từ chối mà không thèm nể mặt một ai.

Những tên đó bày ra khuôn mặt kỳ lạ, cơ hội mà bọn họ cầu cũng không có, dâng nó cho tên này, nhưng hắn ta lại từ chối, điều này thật là không hợp lý tí nào.

“Ta vẫn không có hứng thú!”

“Lần này chúng ta đã thu thập rất nhiều thông tin, nhất định sẽ hữu ích với ngươi, tốt hơn là chiến đấu chỉ một mình ngươi đấy!”

“Đi với chúng ta, chúng ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi!”

Đối mặt với những lời nài nỉ dai dẳng của đối phương, Chu Dương

cuối cùng cũng gật đầu.

Thêm một vài người nữa, trò chơi có thể sẽ vui hơn.

Chương 537: Nhị Lang Thần Dương Tiễn!

“Chà, năm người chúng ta! Đừng tiếp tục lãng phí thời gian chờ đợi nữa!” Một nhóm năm người tìm Hokage để thử tập luyện, nhưng họ đã bị những người khác chặn lại.

“À, không ngờ các ngươi lại tìm được người khác tham gia cùng đấy, đúng là khiến người ta kinh ngạc. Này, ta không nghĩ là một anh chàng đẹp trai đấy! Nhưng vẫn chẳng so được với Tiễn Ca của ta.” Thái độ của người đó rất ngạo mạn.

Hắn ta có vẻ có mâu thuẫn với Lãnh Diễm, khi hắn ta vừa mới đến đây, hắn ta đã chế nhạo rồi.

“Ta khuyên ngươi nên rời khỏi đây ngay lập tức, nếu không nhất định sẽ gây ra những phiền phức không đáng có!” Hắn cảnh cáo Chu Dương.

Khuôn mặt lạnh lùng xấu xa, đen sầm lại, không nói lời nào.

Rõ ràng là hắn ta đã phủ đòn tâm lý rất lớn vào hai chữ Tấn Ca.

“Các người định đuổi cùng giết tận sao?”

“Các người đừng có mà khinh người quá đáng!”

Bọn họ đã có được một bảo vật tốt ở Thế giới Mộng Ma Luân Hồi trước đó, điều này đã gây ra những rắc rối không đáng có...

Khiêu khích trúng một tổ chức không hề yếu, và sau khi rời khỏi thế giới của Mộng Ma Luân Hồi, bọn bọn liên tục bị truy đuổi.

Đã từng có rất nhiều ngươi đồng hành, nhưng cũng vì sự truy sát này mà có người thì chết, có kẻ thì rời đi, trong nháy mắt chỉ còn lại có bốn người.

Không ngờ rằng, bên kia vẫn là không muốn tha cho bọn họ.

Nếu Chủ Thần của không gian không cấm việc chiến đấu, thì họ đã

gặp phải nguy hiểm về tính mạng rồi.

“Đúng rồi, các ngươi không phải muốn đến Thế giới Naruto hay sao?”

“Ta rất mong được gặp các ngươi trong đó!”

Bốn người tái mặt, bất lực nhìn Chu Dương rồi lẩm bẩm:

“Tốt hơn hết ngươi nên rời đi! Ta không muốn thù hận này liên lụy đến ngươi đâu.”

Nhìn thấy điều này xảy ra, họ không muốn kéo Chu Dương theo.

Chu Dương trên mặt lộ ra vẻ hứng thú, còn chưa kịp nói chuyện thì đã nghe thấy một giọng nam trầm từ phía sau:

“Ta không phải đã cho ngươi biết rằng ở bên ngoài không được mượn danh tiếng của ta để xưng hùng xưng bá hay sao?”

“Ca, sao ngươi lại ở đây!”

Sau khi nhìn thấy Nhị Lang Thần Dương Tiễn, thiếu nữ rất ngạc nhiên và hạnh phúc, giống như một con chim sẻ nhỏ vậy.

Sau khi gặp Nhị Lang Thần Dương Tiễn, nàng luôn có động cơ không trong sáng và muốn kết hôn với hắn ta.

Bước đầu tiên.

Chỉ dựa vào danh tiếng của vị thần Nhị Lang, nàng đã thu nhận một đám đàn em đông đảo, sức mạnh không hề yếu, hô mưa gọi gió trong thế giới đẳng cấp thấp.

Điều này càng khiến nàng hiểu được tầm quan trọng của Nhị Lang Thần, và muốn nắm chắc cơ hội này.

Tuy nhiên, nàng thấy Nhị Lang Thần nhìn chằm chằm vào Chu Dương, mất đi cảm giác.

Nếu không phải là Nhị Lang Thần, nàng cũng không ngại nhận đối phương làm sủng nam.

“Đây là những gì ngươi nói sao, một người đàn ông đẹp trai hơn ta sao?”

“Ta, Chu Dương không thừa nhận!” Chu Dương tiến lên một bước,

nhìn về phía Nhị Lang Thần Dương Tiễn cười nói.

“Ngươi nghĩ như thế nào?” Chu Dương hỏi Nhị Lang Thần.

Khi mọi người nghe câu này, cứ như họ đã nghe được một câu chuyện cười vậy.

Thần Nhị Lang Dương Tiễn là ai? Vị tướng của Thiên Đình trong thần thoại! Đồ tôn của Nguyên Thủy Thiên Tôn, đại đệ tử của Ngọc Đỉnh Chân Nhân, tướng quân cai quản Thanh Nguyên Diệu! Cháu trai của Ngọc Hoàng! Hắn tu luyện Bát Cửu Huyền Công, và sức mạnh chiến đấu rất phi thường, từng đấu một trận bất phân thắng bại với Tôn Ngộ Không.

Ngay cả khi ngươi thực sự đẹp trai hơn Nhị Lang Thần thì đã sao chứ? Ngươi sẽ chỉ nhận được câu trả lời trái ý mình nếu để người khác nhận xét.

Có ý nghĩa gì không cơ chứ? Không ai dám mạo hiểm với Nhị Lang Thần Dương Tiễn.

Trước mặt người khác, ngươi nói ngươi đẹp trai hơn người khác, đây không phải là đang muốn ăn đập sao? Đối với một con bọ nhỏ không biết sống chết, nếu không hài lòng thì có thể trực tiếp bóp chết ngay tại chỗ.

“Đương nhiên là ngươi đẹp trai rồi!” Tuy nhiên, trước sự mong đợi của mọi người, Nhị Lang Thần Dương Tiễn thực sự đã nói một lời đáp trả như vậy, trên mặt lộ ra vẻ khiêm tốn.

“Trước đây đã xúc phạm nhiều rồi, xin hãy lượng thứ.”

“Không, không đủ!”

“Ngươi nên biết rằng cái giá phải trả cho việc xúc phạm ta là rất cao!”

“Mà này, gần đây ta muốn ăn thịt, chi bằng, ngươi cho ta ăn Hạo Thiên Khuyển của ngươi đi?”

Mọi người kinh ngạc nhìn Chu Dương. Hắn điên rồi sao? Làm sao dám đưa ra yêu cầu táo bạo như vậy?! Chẳng lẽ đây là ỷ là có được lòng bao dung của Nhị Lang Thần đối với hắn rồi làm càn được sao? Hạo Thiên Khuyển đứng cạnh bên bị dọa đến tè ra ngoài, nó biết thân phận của tên Chu Dương này.

Chu Dương muốn ăn, ai có thể cản hắn được.

Khuôn mặt của Nhị Lang Thần trở nên cực kỳ khó coi, hắn ta kìm lại sự tức giận của mình, nói:

“Lần này chỉ là hiểu lầm thôi, xin ngươi đừng quá đáng!”

“Sao nào, bộ dạng ngươi như này là đang định gọi điện thoại cho phụ huynh à?”

“Ngươi có thể gọi cả Ngọc Đỉnh Thiên Tôn hay Nguyên Thủy Thiên Tôn qua cả đây, phân xử cho ngươi!” Làm sao hắn ta dám gọi Ngọc Đỉnh Thiên Tôn hay Nguyên Thủy Thiên Tôn cơ chứ.

Trước khi bước vào thế giới của Mộng Ma Luân Hồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn đã cảnh báo họ rằng tuyệt đối không được tiếp xúc với Chu Dương.

Nếu thật sự khiêu khích hắn, Nguyên Thủy Thiên Tôn sẽ không chút do dự đá văng ngươi ra khỏi sư môn, đoạn tuyệt quan hệ.

Tự mình đi gọi cho Ngọc Đỉnh Thiên Tôn hay Nguyên Thủy Thiên Tôn, chẳng phải tự châm lựa thiêu bọn họ sao? Đến lúc đó, nếu bọn họ có thể thoát khỏi đại họa, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Ngọc Đỉnh Thiên Tôn sẽ không bao giờ buông tha cho bọn họ.

Thậm chí còn có thể gây ra rắc rối khủng khiếp.

Chương 538: Đại ma vương Chu Dương, chủ tớ tình thâm!

Nhị Lang Thần Dương Tiễn đã xem qua app “không thể trêu chọc”, hắn ta đương nhiên hiểu Chu Dương là người kinh khủng như thế nào.

Đến cả đại thúc thái sư của hắn cũng phải chịu tổn thất lớn từ Chu Dương, làm sao hắn có thể là ngoại lệ, nếu không giao Hạo Thiên Khuyển cho Chu Dương, thì thực sự sẽ rất phiền phức.

Ngay cả những sư huynh, sư bá cao cấp của hắn cũng sẽ gặp tai họa.

Nhị Lang Thần Dương Tiễn ngồi xổm xuống và liếc nhìn Hạo Thiên Khuyển:

“Ta không thể giữ nổi ngươi nữa rồi...”

Oa, bất đắc dĩ nhìn thần Nhị Lang, ánh mắt tràn đầy yêu thương, kiên quyết hướng về phía Chu Dương.

Nó có ý định chủ động hy sinh để bảo vệ chủ nhân của mình.

Hạo Thiên Khuyển nhìn chằm chằm, như thể ngươi mau đến ăn thịt ta vậy.

Tất cả mọi người nhìn cảnh tượng này, hoàn toàn sửng sốt.

Chu Dương là ai trên thế giới này chứ? Hắn ta thực sự có thể khiến Thần Nhị Lang phải cúi đầu đến mức này, và ngay cả Hạo Thiên Khuyển mà cũng phải bỏ rơi nó sao.

Mấy nàng gái kinh ngạc nhìn Chu Dương, tuyệt đối không ngờ hắn lại kinh khủng đến vậy.

Cho đến lúc này, nàng mới nhận ra rằng mình đã chọc tức một người không thể khiêu khích được, và đến cả Hạo Thiên Khuyển cũng sẽ phải hy sinh .

Cho dù vượt qua ải này, Nhị Lang Thần Dương Tiễn cũng sẽ hận chính mình đến tận xương tủy.

“Thật là chủ tớ tình thâm!”

“Ta sẽ cho hắn một cơ hội khác, giết nàng ấy, và ta sẽ trả lại Hạo Thiên Khuyển cho ngươi!”

Chu Dương một tay tóm lấy Hạo Thiên Khuyển.

Nghe được yêu cầu này: Nhị Lang Thần Dương Tiễn trong mắt hiện lên vẻ cảm kích.

Hắn hiểu rằng Chu Dương đang hạ thủ lưu tình.

Suy cho cùng, một bên là tình yêu của mình, một bên là Hạo Thiên Khuyển đã sát cánh cùng hắn bao năm, cả hai bên đều khó lòng mà từ bỏ.

Dù hy sinh bên nào thì cũng sẽ khiến hắn ta cảm thấy đau khổ.

Nhưng nàng ấy không phải...

Một người phụ nữ chỉ biết gây rắc rối bằng cách dựa vào danh tiếng

của mình, tiếp tục sống trong thế giới của Mộng Ma Luân Hồi, ai biết được bản thân sẽ gây ra bao nhiêu rắc rối nữa chứ?

Chẳng hạn như lần này, đã trực tiếp khiêu khích đến đại Sát Tinh lớn nhất là Chu Dương.

Nếu Chu Dương trở nên ngang ngược, ra tay giết bản thân mình, thì ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng mở một mắt rồi nhắm một mắt cho qua chuyện thôi, coi như chuyện này chưa bao giờ xảy ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn luôn che chở cho khuyết điểm của mình, khi đối mặt với Chu Dương cũng phải cúi đầu.

Khiêu khích một kẻ khủng khiếp như vậy, ai có thể chịu được.

May mắn thay, ta vẫn còn cơ hội để bù đắp.

“Ngươi cứ yên tâm đi!”

Nhị Lang Thần Dương Tiễn trở nên lạnh lùng và tàn nhẫn, con mắt thứ ba ở giữa hai lông mày của hắn ta dần trở nên sáng hơn, ánh sáng cầu vồng rực lửa có thể bắn ra bất cứ lúc nào.

“Không, Tiễn ca, xin ngươi đừng giết ta!” Tuy nhiên, Nhị Lang Thần Dương Tiễn vẫn không hề lay chuyển ý định.

Ngay lập tức hiểu rằng việc cầu xin Thần Nhị Lang Dương Tiễn là vô ích.

Chu Dương mới là căn nguyên sâu xa của mọi thứ.

Hắn có thể ép Dương Tiễn Nhị Lang Thần cúi đầu, ép Dương Tiễn giết mình, nhất định cũng sẽ có thể cứu chính mình.

Chu Dương là cọng rơm cứu mạng duy nhất của nàng bây giờ, bất luận thế nào, nàng nhất định phải nắm chắc.

“Lần sau sẽ không may mắn như vậy nữa đâu.”

Thần Nhị Lang không dám ở lại lâu hơn nữa, kéo theo Hạo Thiên Khuyển và biến mất khỏi tầm mắt của hắn ta.

“Chúng ta có nên bước vào thế giới của Naruto không?”

Chu Dương quát vào mặt mụ kia.

“Ngươi là ai?”

Đầu tiên là giật mình, sau đó thì vừa hưng phấn vừa cổ quái mà nhìn Chu Dương.

Người đàn ông này rốt cuộc là cái quái gì vậy? Lại có thể khiến Thần Nhị Lang phải cúi đầu, và ngay cả cái tên kiêu ngạo khắp thế giới này cũng phải trở thành tù nhân.

“Ta, ưm, ta chỉ là một trưởng bối có quen biết Dương Tiễn mà thôi, thật ra, ta chỉ là một con gà yếu ớt.”

Thế nhưng, một con gà yếu ớt lại dám ngạo mạn như vậy trước mặt Thần Nhị Lang.

Chu Dương chỉ nhìn một cái là đã hiểu được ý nghĩ thực sự, nhưng hắn chỉ cảm thấy hơi buồn cười.

Chỉ như vậy mà cũng muốn giữ lại mạng mình hay sao, thật ngây thơ! Không có sự tự tin và năng lực như vậy, làm sao ngươi có thể làm được chứ?

Trời đất xung quanh quay cuồng, và khi mọi người định thần lại thì đã thấy mình đang ở trong một khu rừng tươi tốt.

Cách đó không xa là một ngôi làng rộng lớn, và dấu ấn trên đó khiến Chu Dương nhớ lại những kỷ niệm trong quá khứ.

Làng Lá! Ta đến đây!

“Nhiệm vụ chính được phát hành!”

“Nhiệm vụ chính của thế giới này có thể được tự do lựa chọn! Phải hoàn thành một nhiệm vụ chính ngay cả khi lựa chọn quay về!”

“Một: Trở thành đồ đệ của Orochimaru hoặc Jiraiya, Tsunade! Thưởng 10.000 điểm Mộng Ma!”

“Hai: Tiêu diệt ít nhất 1/5 làng Lá, gia nhập Akatsuki, trở thành thành viên của Akatsuki và thưởng 30.000 điểm Mộng Ma! “

“Ba: Tiêu diệt Akatsuki, giết ít nhất ba thành viên trong tổ chức của Akatsuki và thưởng 50.000 điểm Mộng Ma”

“Bốn: Trở thành thế hệ thứ sáu của Naruto! Thưởng 100.000 điểm Mộng Ma!”

“Năm: Ngăn chặn âm mưu dễ thương của Uchiha Madara, và giết nó! Thưởng 150.000 điểm Mộng Ma!”

“Sáu: Giết Naruto Uzumaki (Hình thái tối thượng) hoặc Uchiha Sasuke (Hình thái tối thượng), giết chết trước đó sẽ không có phần thưởng.”

“Thưởng 200.000 điểm Mộng Ma.”

“Bảy: Giết Datongmu Huiye! Được thưởng 30.000 điểm Mộng Ma.”

“Nhiệm vụ chính của Naruto là hình thức tự chọn. Ngươi có thể thay đổi nhiệm vụ chính bằng cách tương tác với các nhân vật trong cốt truyện.”

Chương 539: Nhiệm vụ chính cực kỳ khó!

“Sao lại khác hoàn toàn so với Hokage trước vậy!” Nam Tuệ là người đầu tiên phản ứng.

“Không phải nhiệm vụ là để hỗ trợ Làng Ninja Lá hay hoàn thành một nhiệm vụ khó cấp B hay sao?” Cho dù đó là một nhiệm vụ, hay là việc thưởng điểm Mộng Ma, hay là độ khó, tất cả chúng đều hoàn toàn khác với thông tin mà chúng thu thập được .

Chẳng lẽ bọn họ bị người khác lừa gạt cung cấp thông tin giả rồi sao? Không phải như vậy, nếu không, tên tình báo này đã bị đánh chết rồi! Tình huống này là thế nào? Tất cả đều ngơ ngác nhìn nhau không biết nói gì.

Độ khó của nhiệm vụ đã tăng lên quá cao! Không có nhiệm vụ nào có độ khó thấp cả.

Ngay cả nhiệm vụ có độ khó thấp nhất chính là trở thành học trò của ba ninja kia cũng không dễ dàng chút nào! Ngoại trừ nhân vật chính, thì người bình thường không liên quan gì đến ninja, dù có tài giỏi đến mấy cũng khó trở thành học trò của bọn họ.

Còn đối với những nhiệm vụ sau, độ khó còn cao hơn.

Nếu ngươi phá hủy làng Lá, ngươi chắc chắn sẽ bị giết, hơn nữa còn phải gia nhập Akatsuki.

Tiêu diệt Akatsuki đòi hỏi phải giết nhiều hơn ba thành viên Akatsuki, nhiệm vụ này cũng rất khó khăn.

Trở thành Hokage thế hệ thứ sáu ư? Không có kinh nghiệm lâu dài và cả mối quan hệ công nhận của người khác nữa.

Hokage là người mà ngươi có thể muốn là làm được sao?

Danzo đã bao lần muốn trở thành Hokage, nhưng tất cả đều thất bại.

Ngay cả khi những người khác đã trở thành Hokage, họ cũng có những mối quan hệ mật thiết.

Namikaze Minato là học trò của Jiraiya, Tsunade là cháu gái của thế hệ Hokage đầu tiên, và Kakashi là học trò của Namikaze Minato, Naruto là con trai của Namikaze Minato và là học trò của Jiraiya.

Vị trí của Naruto đã bị họ chiếm mất từ lâu.

“Bị một phe phái khống chế rồi, những người khác nếu như muốn ngồi vào vị trí đó, trừ phi phải tiêu diệt toàn bộ phe phái đó, nếu không sẽ rất khó.”

Cuối cùng, giết chết Uchiha Madara, nhân vật chính của hình thức tối thượng, và cả Datongmu Huiye hoàn toàn đều phụ thuộc vào thực lực.

Đây rõ ràng không phải là điều mà những người Mộng Ma Luân Hồi bình thường có thể làm được.

Quá khó!

Chỉ có Lão Thần Chu Dương ở đây, trên mặt nở một nụ cười.

“Là kẻ nào đến đấy?

Xoạt!

Xoạt xoạt!

Một vài bóng người bay tới, ngay lập tức đã đến cách Chu Dương và nhóm của hắn ta không xa.

Những người này đeo đủ loại mặt nạ hình động vật, người đến chính là những ninja Làng Lá.

Khi vừa bước vào thế giới Naruto, họ đã có được một thân phận dùng để cải trang.

“Ta là Thiên Diệp Đằng Nguyên! Một đứa trẻ mồ côi trong chiến

tranh được Làng Lá nhận nuôi.”

“Tên ta là Thái Chức Mỹ Diệu! Một đứa trẻ mồ côi trong chiến tranh được Làng Lá nhận nuôi.”

“Tất cả mọi người đều nói ra danh tính của họ, tất cả bọn họ đều là trẻ mồ côi trong chiến tranh được làng Lá nhận nuôi.”

Mặc dù thân phận cô nhi trong chiến tranh không được xem trọng ở Làng Lá, thậm chí có thể bị từ chối và đối xử bất công, nhưng đó là cách tốt nhất và nhanh nhất để hòa nhập vào thế giới của Naruto.

“Trẻ mồ côi trong chiến tranh ư?” Khi những ninja của Làng Lá nghe thấy những lời này, thái độ của họ trở nên lạnh lùng hơn.

Họ là những người mang thân phận ninja của Làng Lá từ tận gốc rễ, họ sinh ra không quan tâm tới những đứa trẻ mồ côi trong chiến tranh được làng Lá nhận nuôi, thậm chí họ còn tin rằng đây là một trong những nguồn gốc gây bất ổn cho Làng Lá nữa.

Việc những đứa trẻ mồ côi trong chiến tranh bị từ chối là điều rất bình thường.

Nổi tiếng nhất là Yakushi Kabuto, Konan, Yahiko và Nagato.

Tuy nhiên sau đó, những người này cuối cùng đã bước vào con đường chống lại làng Lá.

Họ là những đứa trẻ mồ côi, một phần nhỏ của làng Lá được nhận nuôi trong chiến tranh, vậy những người khác thì sao?

Làng Lá không hoạt động từ thiện, lý do tại sao những đứa trẻ mồ côi trong chiến tranh được nhận nuôi hầu hết là sau khi được huấn luyện đơn giản, chúng sẽ được cử đi thực hiện những nhiệm vụ khó khăn và nguy hiểm khác nhau.

Tất nhiên, đa số chúng đang tham gia vào các vụ ám sát và thu thập thông tin tình báo, hoặc hoạt động như bia đỡ đạn, không có đường quay lại.

Đúng vậy, đúng là bia đỡ đạn.

Những đứa trẻ mồ côi trong chiến tranh của Làng Lá không thể có được nguồn tài nguyên như những ninja Làng Lá bình thường khác, sau khi hoàn thành huấn luyện, chúng sẽ lao ra chiến trường ngay lập tức và thực hiện nhiệm vụ của mình.

Chính sự hy sinh của bọn chúng sẽ làm giảm bớt đi sự hy sinh của người dân làng Lá.

“Vào đi! Nhưng đừng gây náo loạn ở trong đó, nếu không, bọn ta sẽ là người đầu tiên không thể tha cho các người!” Sau vài lần hỏi, các ninja tìm ra danh tính của sáu người bọn họ, sau đó nhanh chóng biến mất.

Chu Dương và nhóm của hắn ta sải bước vào Làng Ninja Lá.

Làng Ninja Lá lớn hơn gấp mười lần so với trong phim hoạt hình, và xung quanh là những tòa nhà có kiến trúc đặc sắc nằm rải rác khắp nơi.

Trên đường đi, thấy rất nhiều Lãng Nhân với Bội Kiếm, ninja, cùng với những người đứng đầu Làng Lá.

Chu Dương thoáng hiện lên một nụ cười, thật là tốt khi có thể hồi tưởng lại bộ anime mà ngươi đã xem theo cách này.

Hắn nhìn chằm chằm vào bức tượng điêu khắc bằng đá khổng lồ ở phía xa, trên đó khắc liên tiếp những bức tượng của bốn đời Hokage.

“Là ai cho phép các ngươi đi lang thang bên ngoài, ngươi đã quên mất thân phận của mình sao?”

Còn thông tin mà các ngươi được giao đi thám thính tình hình trong nước sao rồi? “Một ninja bước tới với khuôn mặt đen kịt và khiển trách họ một cách không kiêng nể gì cả.

Những người khác không dám nói, bởi vì họ không biết danh tính của đối phương bên kia là ai và dường như là cấp trên của họ.

Chỉ có Chu Dương là không quan tâm chút nào, ánh mắt vẫn nhìn về phía cửa hàng của Chu Dương.

Chương 540: Cô nhi trong chiến tranh

Chu Dương lợi dụng khoảng thời gian này để sắp xếp lại thời gian của bản thân, chờ những người Mộng Ma Luân Hồi có thể thành thục, thu hoạch.

Chỉ cần những người Luân Hồi trưởng thành và thu hoạch tất cả.

Tứ đại thuộc tính chắc chắn có thể vượt qua mốc một triệu, hoặc thậm chí cao hơn.

Cái tên lúc trước nhìn thấy mình trực tiếp bị khinh thường thì tức giận vô cùng, khi chuẩn bị đi qua thì phát hiện cái tên này thực sự đã bắt chuyện với chị em nhà Hinata.

Gia tộc Hinata là một trong những gia tộc lớn hiện có ở Làng Lá, thế lực hùng mạnh, sao hắn dám trêu chọc chứ? Tên khốn này đang muốn hãm hại ta sao? Tộc trưởng của gia tộc Hinata biết rằng những cô nhi trong chiến tranh mà hắn quản lý lại dám đùa giỡn với nữ nhân của gia tộc Hinata, nhất định sẽ chém chết người đó.

“Làm sao một kẻ tị nạn như ngươi lại dám quấy rầy cơ chứ?”

“Đồ ngốc ngươi, cút về ngay lập tức cho ta!”

“Bằng không đừng trách ta túm da của ngươi!” Nói xong liền đi tới, kéo Chu Dương đi.

Phụt!

Hắn ta bay ra ngoài còn nhanh hơn trước, va vào vô số những tòa nhà dọc bên đường, lúc đáp xuống đã bay xa hàng nghìn mét, người đã chết không còn có thể sống được.

Ven đường hình thành một con đường hủy diệt.

Mọi người kinh hãi nhìn Chu Dương, chỉ nghe hắn chậm rãi nói:

“Ồn ào!” Chu Dương lại nở nụ cười đắc ý như lúc trước.

“Hắn ta là một cường giả! Một cường giả mạnh mẽ thực sự, cho dù là khí chất hay sự tự tin, ngay cả Hokage đại nhân cũng không có khí chất này!”

“Làm sao ngươi có thể chắc chắn rằng hắn không kiêu ngạo chứ?”

“Hắn ta đang gây rắc rối ở làng Lá, và sẽ sớm có người bắt hắn ta đi và đưa hắn ta ra để xét xử!” Sột! Soạt! Sột soạt! Bảy tám tên ninja nhanh chóng đi đến.

Đứng đầu là các thành viên của Ám Bộ mà đã gặp qua cách đây một thời gian.

Đối phương đeo mặt nạ, và hắn ta không thể nhìn thấy một biểu cảm rõ ràng nào.

“Quả nhiên là cái lũ cô nhi trong chiến tranh bẩn thỉu, Hokage đại nhân thực sự nên quét sạch đám rác rưởi các ngươi khỏi làng Lá!”

“Nếu ngươi đã dám không nghe lời, dám động thủ ở làng Lá, còn dám giết người!”

“Vậy thì, ngươi phải trả giá cho sự kiêu ngạo của mình!”

“Nhẫn thuật: Viên Vũ!”

Một vòng dao tròn được hình thành, ít nhất có đến hai mươi mốt miếng, bao quanh bởi những lưỡi dao tròn, bay đến đánh vào Chu Dương.

“Cút!”

Chu Dương hét lên dữ dội, tất cả những con dao lao tới đều biến mất ngay lập tức, như thể chúng chưa từng xuất hiện vậy.

Chỉ với một từ đã huỷ bỏ được Nhẫn thuật Cấp B.

“To gan! Nhẫn thuật Nhất Thuỷ Long Đạn!”

Một ninja với thực lực mạnh mẽ trực tiếp dùng thủ đoạn cuối cùng, ngưng tụ thành một con rồng nước nhỏ, hết đợt này đến đợt khác phóng về phía Chu Dương.

“Ngươi không hiểu lời của con người sao?”

“Nếu ngươi đã muốn tìm cái chết, đừng trách ta không khách khí!”

Chu Dương nắm vào hư không một cái, con rồng nước khổng lồ biến mất. Ninja sử dụng Thuỷ Long Đạn trước đó cũng bị sức mạnh vô hình chèn ép và vỡ thành một khối thịt nát.

Quá mạnh mẽ! Mạnh Mẽ!

“Sáu Không Ba”

Đến mức làm cho người ta tuyệt vọng.

Các ninja còn lại lùi lại, không dám tiến thêm một bước.

Đó là lần đầu tiên họ thấy một điều kinh dị như vậy.

Chuyện này vượt ra ngoài phạm vi của người thường! Chưa từng nhìn thấy kết ấn của hắn ta. Vừa rồi đòn tấn công này là loại Nhẫn

thuật gì? Hay đây là một ranh giới của huyết mạch đặc biệt nào đó? Các thành viên Ám Bộ nhanh chóng lùi lại, không dám lại gần một bước.

Nhiều người vội vã chạy đến để thông báo cho người đứng đầu của Hokage đời thứ năm rằng một đối thủ đáng sợ như vậy không còn là thứ mà những ninja bình thường có thể giải quyết được nữa.

“Toàn bộ rút lui hết khỏi khu vực này!”

Một số ninja nhanh chóng phong tỏa khu vực này, cấm người thường qua lại, vì sợ phạm vi trận chiến mở rộng sẽ gây ảnh hưởng.

Nhóm người Chu Dương và Hyuga Hinata, xung quanh Hyuuga Hanabi không còn ai khác, tạo thành một chỗ trống.

“Đi, ta dẫn ngươi đi xem Kim Ngư! Đúng rồi, Làng Lá làm gì có Kim Ngư chứ?” Nói xong, hắn liền cầm lấy con Kim Ngư, vảy cá vàng nhanh chóng biến mất, thịt thành từng miếng mỏng.

Chu Dương pha nước chấm đặc biệt và ăn sashimi.

“Không ngon chút nào... Tuy rằng nước sốt không tệ, có thể che đi mùi tanh, nhưng thịt Kim Ngư thì lại không ngon... Không hổ là gia tộc lớn nhất làng Lá, hiệu suất hành động rất cao.”

Có ít nhất đến ba mươi tên ninja đứng bên ngoài, hầu hết trong số họ là tinh anh của gia tộc Hinata.

Bọn họ đứng bên ngoài, dùng đôi mắt khinh thường quan sát từng động tác của Chu Dương.

Chỉ là khi gia tộc Hinata nhìn Chu Dương bằng đôi mắt khinh thường, không giống những ninja khác, bọn họ nhìn thấy sức mạnh chakra chảy trong cơ thể của đối phương, ánh mắt khinh thường ấy không thể nào nhìn thấu cơ thể đối phương.

Điều duy nhất có thể cảm nhận được là bóng tối, hư vô, giống như khởi đầu của vạn vật, cũng là kết thúc của vạn vật.

Họ thậm chí không thể đánh giá được thực lực hiện tại của Chu Dương.

Người chỉ có thể đánh văng một ninja tầm trung ra xa hàng nghìn mét chỉ bằng một cú tát của đối thủ, và với việc giết chết một ninja tầm thượng, là có thể đánh giá rằng sức mạnh của hắn ta rất đáng

sợ.

Rất có thể đã đạt đến mức Ảnh Cấp! Không sai, đó là mức Ảnh Cấp!

Mặc dù gia tộc Hinata của họ được biết đến là gia tộc số một của Làng Lá, nhưng không ai trong số họ có sức mạnh Ảnh Cấp, ngay cả người mạnh nhất là Hyuga Hizashi cũng chỉ là một ninja tầm thượng.

Vẫn còn một khoảng cách cực dài để đạt được Ảnh Cấp.

Rốt cuộc thì kẻ mang sức mạnh Ảnh Cấp đến Làng Lá để làm gì?

“Các ngươi rốt cuộc là muốn không khách khí với ta sao?”

“Muốn ra tay với ta sao? Ta chỉ cần một ngón tay là có thể tiêu diệt cả tộc của các ngươi!” Giọng điệu kiêu ngạo này rất dễ chọc giận người khác.

Một số thành viên của gia tộc Hanata rất khó chịu, rất muốn giết Chu Dương.

“Đừng hấp tấp, chúng ta còn chưa đoán ra được thực lực của hắn, chúng ta nên nghĩ cho đại cuộc!”

“Ngươi rốt cuộc là muốn gì?”

“Cho dù ngươi muốn một vài Nhẫn thuật, chúng ta cũng có thể đáp ứng yêu cầu của ngươi!” Hiệu suất của gia tộc Hinata rất cao, đã sớm điều tra ra thân phận của Chu Dương.

Thiên Diệp Đằng Nguyên!

Một đứa cô nhi trong chiến tranh không rõ danh tính, sau khi được gia tộc Làng Lá nhận nuôi, ngay lập tức đã không ngừng nhận nhiệm vụ, quá sức liều mạng.

Ước mơ của hắn là chính thức hòa nhập vào Làng Lá và có được huy hiệu của gia tộc.

Đối thủ trước đây nhận nhiệm vụ khó khăn nhất chỉ là cấp B, sao có thể đột nhiên sở hữu sức mạnh đáng sợ như vậy?

Nếu đối phương không phải! Cả gan dám giết người ở Làng Lá, còn tàn phá mọi thứ, thì hắn ta không còn thực lực để thoát ra khỏi Làng Lá nữa đâu.

Bởi vì đây là Làng Lá, nơi của hàng loạt những nhân tài!

Chương 541: Sức mạnh của ngươi hơi yếu đấy!

“Thiên Diệp Đằng Nguyên, ngươi đừng có quá đáng, ta sẽ không đồng ý đâu!”

“Hãy để họ rời đi ngay lập tức!”

“Nếu không thì...”

“Ngươi cũng đừng mong có thể sống mà rời khỏi Làng Lá!” Chỉ nhìn thấy một người đàn ông với mái tóc vàng và chiếc áo choàng xanh có in dòng chữ, đứng bên cạnh Hyuga Hiashi.

Người đó là Hokage đời thứ năm!

“Chúng ta là ninja của Làng Lá, dù sao cũng không thể cúi đầu trước kẻ thù!”

“Chuyện tiếp theo cứ giao cho ta, ta nhất định sẽ đưa bình yên trở về!” Nói xong liền sải bước đi về phía Chu Dương.

Thực sự khiến người ta không khỏi thắc mắc làm cách nào mà hắn ta có thể sống an toàn đến hiện tại!

“Hãy để ta xem ngươi có bản lĩnh gì, mà dám gây rắc rối ở Làng Ninja Lá!”

“Thông Thiên Tạ!” Tsunade thể hiện sức mạnh kỳ lạ đáng kinh ngạc của mình! Mặt đất xung quanh nàng vỡ vụn, vô số đá bay tứ tung, Tsunade lao về phía Chu Dương.

“Hokage đại nhân, người có thể không phá hủy làng Lá được không, sau này sẽ phải tốn thêm tiền để sửa chữa đó...” Tĩnh m ở phía sau chịu không được liền nói.

Nghe được những lời này, động tác của hắn hơi khựng lại, trên mặt lộ ra vẻ lúng túng.

Quay đầu lại và nở một nụ cười ngượng nghịu nhưng lịch sự:

“Sau này ta sẽ chú ý!”

“Phân tâm trong trận chiến không phải chuyện tốt!”

“Tên tiểu tử kia! Hãy xem ta chỉnh đốn ngươi như thế nào đây!” Tsunade giơ nắm đấm lên, chầm chậm đánh tới, mỗi quyền của nàng đều vô cùng cuồng bạo không gì có thể sánh được.

Mặt đất vang lên tiếng ầm ầm không ngừng, liên tiếp để lại những ổ gà khổng lồ trên mặt đất.

Nhưng cũng không thể động đến của Chu Dương một chút nào.

Ngay khi nắm đấm rơi xuống chỗ Chu Dương, Chu Dương cũng đã biến mất không để lại một vết tích.

“Ngươi đánh không trúng ta rồi!”

“Ngươi chỉ có biết chạy thôi sao?” Chu Dương dừng lại đứng yên, bất động.

Một nụ cười hiện trên khuôn mặt Tsunade, đối phương vẫn còn quá trẻ, và một thủ đoạn đơn giản có thể khiến ngươi bị lừa.

Chỉ cần trúng một quyền của nàng, bọn họ sẽ cho tên không biết trời cao đất dày này biết được sự lợi lại của nàng!

Dùng toàn lực đánh một quyền vào Chu Dương, có khi đến ngay cả Ảnh Cấp cũng không thể chịu nổi.

Đối phương cũng không né, trận chiến đến giờ đã kết thúc... Trên mặt Hyuga Hizashi nở một nụ cười, cuối cùng cũng thoát khỏi tên khó ưa này!

Khuôn mặt của những ninja khác theo dõi trận chiến cũng nở nụ cười.

Chẳng lẽ tên này lại không biết đến danh tiếng của Tsunade sao?

Thực lực của hắn ta rất tốt, nhưng hắn ta quá kiêu ngạo! Mọi chuyện đã kết thúc! Mọi chuyện đã thực sự kết thúc rồi sao? Kẻ đã khiến Nhị Lang Thần Dương Tiễn phải cúi đầu.

Thần Nhị Lang Dương Tiễn là một nhân vật thần thoại, sức chiến đấu thật sự rất kinh khủng, chỉ những nhân vật cấp độ Lục Đạo Tiên Nhân mới có thể địch lại.

“Quá yếu!”

“Cái tên khốn kiếp đáng chết này, xem ta có cho ngươi nổ tung không nhé!”

Chakra trong cơ thể Tsunade ngay lập tức chuyển sang trạng thái bạo liệt.

“Loạn Thân Xung!”

Đây là một Nhẫn thuật độc đáo có thể biến chakra trong cơ thể thành các điện tử để tạo ra một điện trường, được sử dụng để làm tê liệt kẻ thù và làm rối loạn sự kiểm soát cơ thể của kẻ thù.

Một khi kẻ địch trúng chiêu này, kẻ thù của nàng sẽ cách cái chết không còn xa nữa.

Nhưng mà, Chu Dương cũng chẳng cảm thấy chút gì cả, mà ngược lại còn cười nói:

“Đây là Điện Liệu à? Có chút giống với Lôi Điện Pháp Vương!”

“Tuy nhiên thực lực quá yếu, đối với ta cũng vô dụng thôi!”

Tsunade cố gắng tiếp tục, nhưng vẫn không thể làm được.

Trái tim của nàng suy sụp, biết rằng lần này nàng thực sự đã khiêu khích một kẻ địch mạnh mẽ, một tên đàn ông mà đến cả nàng cũng thậm chí không thể phát hiện ra điểm mấu chốt của thực lực đó.

Xem ra chỉ có thể dùng phương pháp Áp Tương Để.

Tsunade không chút do dự, và trực tiếp sử dụng đại chiêu.

“Bách Hào Chi Thuật”

~! “

“m Phong Ấn Giải!”

Trong khoảnh khắc tiếp theo, chakra trở thành nguồn gốc của cơn thịnh nộ, Chakra cực kỳ mạnh mẽ và bạo liệt tỏa ra mọi hướng từ nàng ấy.

Cảm nhận được sức mạnh Chakra mạnh mẽ này, bất cứ ai biết Tsunade đều biết rằng nàng đã vào trạng thái bạo liệt.

Ở trạng thái này rất kinh người, thể lực cùng quái lực nâng lên rất nhiều, cũng không có mấy người dám lại gần đấu với nàng.

“Tránh xa khỏi đây, cẩn thận bị trận pháp ảnh hưởng.”

Tĩnh m lớn tiếng nhắc nhở, Gia tộc Hinata và những Ám Bộ đến sau đã lặng lẽ rời xa, nhường chỗ cho Chu Dương và Tsunade chiến đấu, tránh việc đánh người vô tội.

“Cút khỏi đây cho ta!”

Lăng Hình Lục Bảo Thạch trên trán Tsunade đã biến mất, biến thành một dấu ấn kỳ lạ.

Sức mạnh cuồng bạo đột nhiên bùng phát, tạo thành một làn sóng khí vô hình lan tỏa tứ phía, như thể tạo ra một trận cuồng phong ngay tại chỗ.

Đã bắt đầu chưa? Gia tộc Hinata đảo mắt và chú ý đến từng động thái ở giữa chiến trận.

Bất ngờ là trận pháp vẫn như cũ không có một chút biến hóa.

Sức mạnh của đối thủ tuyệt đối vượt qua Ảnh Cấp! Mục đích của một con quái vật đáng sợ như vậy ở làng Lá là gì chứ? Thiên Diệp Đằng Nguyên?

Cô nhi trong chiến tranh được Làng Lá thu nhận?

Câu này gần như dùng để đánh lừa quỷ còn tốt hơn.

Làm thế nào mà một đứa trẻ mồ côi được nhận nuôi ở Làng Lá, không có tài nguyên thì làm sao có thể phát triển đến tình trạng này được chứ?

Những người theo dõi trận chiến từ xa hoàn toàn chết lặng, tại sao tình tiết lại hoàn toàn khác với những gì họ tưởng tượng, ta đã dùng phương pháp cuối cùng nhưng vẫn vô dụng? Tsunade tức giận đến bùng nổ, nàng đến lần này với mục đích là thu dọn cục diện hỗn loạn cho các ngươi.

Ngày càng có nhiều người nghe được động tĩnh ở đây, vội vã đến đây.

Chu Dương nhanh chóng nhìn thấy rất nhiều gương mặt quen thuộc.

Nara Shikamaru, Yamanaka Ino, Akimichi Chouji, còn có cả Uzumaki Naruto mới đến và sư phụ Jiraiya của hắn.

Ở phía xa hơn, Rock Lee và sư phụ của hắn Might Guy, và còn cả Kakashi Hagi.

Hắn ta tươi cười rạng rỡ, một khuôn mặt rất tỏa nắng, không hề có chút gì là có quan hệ với người xấu hay Đại Ma Vương cả.

Chương 542: Ngươi có thể đánh bại ta!

Tuyết Tập Ảnh Ái nói.

“Vì bà Tsunade đang gặp nguy hiểm lớn như vậy, ta với tư cách là Hokage đời thứ bảy trong tương lai, ta không thể để bà ấy rơi vào nguy hiểm được!”

“Chuyện quan trọng như vậy, cứ giao cho ta!”

“Ta nhất định sẽ đưa hắn trở về!”

Naruto Uzumaki nhảy ra, tất cả đang bao quanh hắn ta.

Tuy nhiên...

“Tên ngu ngốc không thấy thái sơn này!”

Jiraiya bất lực thở dài.

Rõ ràng hắn ta là con trai của Namikaze Minato, nhưng tính cách thực sự là một trời một vực.

Không phải nói là rồng sinh rồng, phượng sinh phượng hay sao? Namikaze Minato đã sinh ra cái thứ quỷ gì vậy chứ?

“Để bọn ta quyết một trận phân thắng bại nào!”

“Ta sẽ không sợ ngươi đâu!”

Naruto Uzumaki nở một nụ cười rạng rỡ, như thể trên đời này không có chuyện gì mà hắn không làm được.

Hắn cảm thấy trong lòng không thoái mái lắm, chẳng đợi hồi đáp , đã cảm thấy áp lực rất lớn từ phía sau.

“Gan của ngươi cũng lớn nhất đấy!” Naruto Uzumaki quay đầu lại, nhìn thấy Chu Dương với vẻ mặt bình tĩnh nhìn mình, liền cảm thấy trong lòng như bão táp.

“Ta không sợ ngươi!”

“Nơi đây là nhà của ta! Nơi đây phải do ta bảo vệ!”

Chu Dương cảm thấy nhạc BGM của Hokage vang lên, như thể Naruto Uzumaki sắp đốt cháy tiểu vũ trụ này vậy, bật chế độ Chế Cường Thự Thông lên.

“Dù ngươi là ai, nếu muốn phá hoại làng Lá, phải giẫm qua xác ta đã!”

Naruto Uzumaki nói xong nhanh chóng kết ấn, lợi dụng thời cơ, hàng trăm phân thân xông ra.

“Đa Trung Ảnh Phân Thân Chi Thuật!” Chu Dương không quan tâm đến hàng ngàn phân thân của Naruto Uzumaki, ngược lại còn cười nói.

“Ngươi không sợ chết sao?”

“Cái miệng của ngươi không có tác dụng với ta đâu!” Luồng khí khổng lồ đè lên người Uzumaki Naruto, như thể một con thú đang ngủ sống lại.”

Toàn bộ Làng Lá đang tụ lại, giống như là đang chờ đợi ngày tận thế.

Chu Dương chỉ để lộ chưa đến một phần vạn hơi thở thực sự, toàn bộ Làng Lá dường như đã sụp đổ tan tành.

Hơi thở này! Tất cả những ai cảm thấy hơi thở kinh hoàng này đều chết lặng!

Đặc biệt là một số người già ở làng Lá, làn da của họ trở nên vô cùng xấu xí, đi như bay khỏi nhà và nhìn về phía trung tâm của làng Lá.

“Cái này thậm chí còn mạnh hơn lúc trước, người được xưng là thần của Nhẫn Giới Chi Thần!” Utatane Koharu và Namikaze Minato cũng chạy ra ngoài, nhìn về phía trung tâm chiến trường, trong mắt hiện lên một nét lo lắng.

Làng Lá có một con quái vật khủng khiếp như vậy, nếu không ngăn chặn được thì cả làng Lá sẽ bị tiêu diệt.

Tại một quán rượu ở làng Lá, hai người mặc áo choàng cảm nhận được sự rung động mạnh mẽ, sắc mặt của họ trở nên hơi nhăn nhó.

“Uchiha Itachi, không thể ngờ rằng Làng Lá lại có người cường đại

như vậy! Thật là khiến người ta mong chờ mà! Cơ bắp trên tay ta đều hưng phấn cả lên rồi, ta muốn hấp thu chakra của người này!"

Chiếc áo choàng khẽ vén lên, để lộ khuôn mặt tương tự như cá mập cá mập, đó là những kẻ Ninja phản bội cấp S ở Làng Sương Mù và là một trong những thành viên của tổ chức Akatsuki, Hoshigaki Kisame.

Đương nhiên, không cần phải nghĩ nhiều về danh tính của người kia, hắn ta cũng là thành viên của tổ chức Akatsuki với Hoshigaki Kisame, Uchiha Itachi.

Trước đây hai người đã từng đến làng Lá một lần, nhưng không ngờ rằng sau một thời gian, hai người lại đến nữa rồi!

"Hơi thở này thật kinh khủng!"

"Ngươi không phải là đối thủ của hắn!"

"Thậm chí ngay cả hai chúng ta cũng không phải là đối thủ!"

Sắc mặt Uchiha Itachi trở nên nghiêm túc, chậm rãi nói.

"Hư, chẳng lẽ lá gan của ngươi đã trở nên nhỏ như vậy sao!"

"Nhưng mà, đối phương quả thực là có chút thực lực, chúng ta đi xem xem!"

Uchiha Itachi cũng tỏ ra vẻ thích thú.

Hắn chưa bao giờ nhìn thấy hơi thở và sự rung động này, hắn rất quan tâm đến danh tính của người đã phát ra nó.

Hai người kiểm tra, đi về hướng mà hơi thở kia truyền đến.

"Ngươi cho rằng ta sợ ngươi sao?"

"Ta sẽ cho ngươi biết cái gì được gọi là..." Naruto Uzumaki chưa kịp nói xong thì đã bị Jiraiya cắt ngang.

"Xin ngươi đừng hiểu lầm, hắn ta đi ra ngoài chẳng bao giờ đem theo não bên mình cả! Ta xin lỗi ngươi."

"Mọi người cứ coi như không có chuyện gì xảy ra!"

"Háo Sắc Tiên Nhân, ngươi đang nói bậy cái gì vậy?" Cái tên này còn đang hỗ trợ bà Tsunade, Haruno Sakura, Hyuga Hinata, Hyuuga Hanabi và Yamanaka Ino!

“Hắn đã phá hủy Làng Lá. Đây là một người cực kỳ nguy hiểm, nên bị xử lý!” Jiraiya cũng có chút bất lực, không lẽ tên tiểu tử này không cảm nhận được hơi thở kinh người này hay sao?

Sức mạnh này mạnh mẽ đến nỗi ngay cả hắn ta cũng cảm thấy run sợ.

Nếu tên này thực sự bị chọc giận, đừng nói đến việc toàn bộ Làng Lá sẽ bị tiêu diệt, toàn bộ các ngôi làng cũng sẽ bị tiêu diệt đến chín mươi chín phần trăm.

“Ngươi cũng nghĩ vậy sao? Jiraiya!” Jiraiya cũng là một trong những nhân vật yêu thích nhất của Chu Dương trong thế giới Naruto.

Nhưng mà, muốn ngăn cản chính mình thì Chu Dương cũng sẽ không nhân từ.

Ví dụ như giảm giá 50% (gãy xương).

“Đừng nói nhảm nữa! Hôm nay sẽ cho ngươi xem sự lợi hại của ta!”

“Đại Ngọc Loa Toàn Hoàn!”

Một lưỡi kiếm hình xoắn ốc lớn gấp mấy lần bình thường phóng ra, rơi mạnh vào Chu Dương.

Bùm! Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, nó rơi vào người Chu Dương.

Sóng khí cuồng bạo bay khắp nơi, khuấy động bụi mù mịt cả bầu trời.

Khi khói tan, mọi người đều nhìn về phía trung tâm.

Chu Dương vẫn còn nguyên vẹn, chẳng có lấy một nếp nhăn dù là nhỏ nhất nào trên quần áo.

Có vẻ như Đại Ngọc Loa Toàn Hoàn trước đây chỉ là một món đồ chơi nhỏ, sẽ không ảnh hưởng gì đến hắn ta cả.

Tất cả mọi người đều choáng váng! Sức mạnh của Naruto đã tăng lên nhanh chóng, phối hợp với Đại Ngọc Loa Toàn Hoàn để chiến đấu với Tinh Anh Thượng Nhẫn, phải nói rằng Tinh Anh Thượng Nhẫn cũng không dám chống trả.

Vậy mà đánh một phát vào Chu Dương lại không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho Chu Dương, điều này quá nực cười.

Điều này có thể cho thấy thực lực của đối phương vượt xa mức mà người bình thường có thể tưởng tượng.

Sức mạnh bất khả chiến bại!

“Ta không biết dũng khí và sự tự tin của ngươi ở đâu ra mà lại dám thách thức ta!”

Trên mặt Chu Dương không nhìn thấy được một chút dao động nào, giơ tay lên, bắt vào khoảng không.

Uzumaki Naruto như bị sức mạnh vô hình nhấc bổng lên, như có thứ gì đó cứa vào cổ khiến hắn không thở nổi, mặt mày tái xanh.

“Muốn chết, ta có thể thỏa mãn ngươi!”

“Dừng lại!”

Jiraiya hét vào mặt Chu Dương.

.....

Chương 543: Vầng hào quang của nhân vật chính? Trạng thái Đại Ma Vương của Chu Dương!

“Ngươi thả hắn ra!” Lúc này, không chỉ có Jiraiya đứng lên, còn có Hatake Kakashi, Might Guy, một loạt người của Làng Lá.

“Bất kể thực lực của ngươi mạnh đến đâu, Làng Lá cũng không phải là nơi để ngươi có thể lộng hành!”

“Nơi đây là nhà của chúng ta, nơi đây có chúng ta bảo vệ!”

“Chúng ta sẽ sống chết với Làng Lá!”

Câu nói này của bọn họ có vẻ như đã sôi máu!

Ngay cả những người trước đó chưa đứng dậy cũng bị cảm xúc kỳ lạ này lây nhiễm, và họ lần lượt đứng lên, như thể họ sẵn sàng chịu chết.

Chu Dương không nhìn ai khác, mà nhìn về Naruto Uzumaki, cười

nói:

“Đây là vầng hào quang của nhân vật chính sao?”

“Một đồ vật thú vị đấy!”

“Tuy nhiên, ta là Sáng Thế Thần, nhân vật chính chỉ là những thứ nhỏ nhặt để ta tuỳ ý chơi đùa thôi!”

Chu Dương tiện tay bãi bỏ, giống như có thứ gì đó vô hình vỡ tan, mọi người hoàn hồn, nghĩ đến hành động vừa rồi của mình, không khỏi có chút sững sờ.

Họ không hiểu tại sao trước đó họ lại đưa ra lựa chọn này.

Như có hố lửa trước mặt, biết đó là hố lửa, lại không thể tự chủ mà nhảy vào.

Vấn đề là vẫn đang mang theo nụ cười, quả là điều khủng khiếp.

Chỉ là vừa rồi, sức mạnh điều khiển quái đản đó đã biến mất, mọi thứ trở lại bình thường.

“Ngươi rốt cuộc muốn làm gì ta?” Chu Dương không nhìn Uzumaki Naruto nữa, mà nhìn về phía Jiraiya.

“Hắn ta là học trò của ta! Cũng là...” Hắn ta không nói những điều còn lại ra, nhưng Chu Dương hiểu Jiraiya muốn nói gì.

“Cho nên, ta nhất định phải giữ cho hắn sống sót!”

“Vậy thì ngươi có thể chết!”

“Ai có thể trường sinh bất tử chứ! Dù sao, ta sớm muộn gì cũng sẽ chết!”

“Ta!” ???

“Ta có thể trường sinh bất tử!”

Có người nói như ngươi vậy sao? Nói như thế sẽ chết ông trời! Jilaiya nhìn Chu Dương, đối phương không có vẻ gì là đang nói dối, mà dường như đang giải thích một sự thật.

“Nếu như ngươi muốn động thủ với ta, vậy thì ngươi hãy dùng hết khả năng đi!”

“Mạnh nhất của ngươi chắc phải là Tiên Nhân Thể!”

“Để ta xem Tiên Nhân Thể không hoàn hảo của ngươi mạnh cỡ nào!”

Sau khi Chu Dương nói ra những lời này, vẻ mặt Jiraiya trở nên cực kỳ nghiêm trọng.

Không ngờ tên này còn biết cả những át chủ bài và còn biết của Tiên Nhân Thể không hoàn chỉnh của mình.

Đối phương rốt cuộc là ai chứ?

Thế giới chỉ có vài vị Diệu Mộc Sơn là biết rằng hình dạng Tiên Nhân Thể của hắn là chưa hoàn chỉnh, còn đối với các ninja thì rất ít người được biết đến, bởi vì Jiraiya chưa bao giờ thể hiện hình dạng Tiên Nhân Thể trước mặt người khác cả.

“Ngươi quá kiêu ngạo.”

Tên ninja vừa mới mở miệng thì đã không thể tiếp tục được nữa, cả người liền bị gió lớn thổi bay, gần như không có sức phản kháng.

Chu Dương cười thản nhiên túm lấy tên ninja đang bay.

“Chúng ta cùng nhau lên nào!”

Câu nói này đã khiến người dân ở làng Lá rất tức giận.

“Mộc Mộc Diệp Đại Đại Toàn Phong!”

Might Guy sử dụng chiêu thức tức thời đến chỗ Chu Dương và đá một cước:

“Tám mươi cú được đá ra, chỉ là mới vừa xuất chiêu.”

Hắn lập tức cảm nhận được hơi thở khủng khiếp từ Chu Dương truyền đến.

“Bát Môn Độn Giáp Khai Môn mở!”

“Bát Môn Độn Giáp Hưu Môn mở!”

“Bát Môn Độn Giáp Sinh Môn mở!”

“Bát Môn Độn Giáp Thương Môn mở!”

“Bát Môn Độn Giáp Đỗ Môn mở!”

Might Guy lập tức mở ra Ngũ Môn, tốc độ của cú đá này so với lúc trước nhanh hơn mười lần, uy lực kinh khủng trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Với Ngũ Môn mở hoàn toàn, Might Guy đạt đến ngưỡng của Ảnh Cấp, và sức mạnh bộc phát từ một cú đá không thua kém gì Bách Hào Chi Thuật của Tsunade cả.

Hắn tung một cước đá vào Chu Dương, gió dữ dội thổi bay góc áo của hắn, ngay sau đó, hắn đã bị đánh bay ra.

“Không ngờ rằng cái đầu như quả dưa hấu này lúc trước giao đấu với ta mà vẫn còn sức lực!” Hoshigaki Kisame cùng Uchiha Itachi từ phía xa đến xem trận chiến. Nhìn thấy sức chiến đấu của Ngũ Môn của Might Guy đều mở ra, sắc mặt Hoshigaki Kisame có chút nhăn nhó.

Thứ mà Might Guy dựa vào là Thể Thuật, Chakra rất tốt, Văn Cơ cần hấp thụ Chakra của người khác để trở nên mạnh mẽ hơn, có thể nói bẩm sinh đã bị khắc chế.

Khi Might Guy ở trạng thái Ngũ Môn, ngay cả hắn cũng không có tự tin để giành chiến thắng.

“Lại có hai tên nữa đến rồi! Cùng nhau lên hết đi!” Chu Dương vẫy vẫy tay, hai bóng người Hoshigaki Kisame cùng Uchiha Itachi đột nhiên xuất hiện ở một nơi trống trải.

“Hoshigaki Kisame và Uchiha Itachi! Sao hai người lại đến làng Lá!”

“Các người đang làm gì ở đây? Akatsuki rốt cuộc có âm mưu và kế hoạch gì?!” Naruto nhảy ra và hét lên.

Mọi người đều có phần không nói nên lời, ngươi thật sự nghĩ nếu ngươi hét lên, đối phương sẽ nói cho ngươi biết toàn bộ kế hoạch sao? Uchiha Itachi không ngờ rằng Nhẫn thuật của mình sẽ bị phá vỡ. Hắn ngạc nhiên nhìn Chu Dương cười khúc khích:

“Các ngươi có còn thời gian để hồi tưởng lại quá khứ sao?”

“Không phải đã coi thường ta sao!”

Trái đất bắt đầu rung chuyển, và một vết nứt lớn lan ra mọi hướng.

Một vực sâu không đáy xuất hiện trên mặt đất, như thể dẫn đến một vực thẳm.

Mọi người đều bị hiêu này của Chu Dương làm cho kinh ngạc, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

Quá mạnh rồi!

Không nhìn thấy kết ấn của đối phương, không cảm nhận được hơi thở của Chakra, hoặc thậm chí không nhìn thấy được động tác của đối phương, mà lại có thể gây ra một hiệu quả đáng sợ như vậy.

“Toàn bộ ngăn hắn ta lại!”

“Nếu như ngươi đã muốn nhìn thấy Tiên Nhân Thể, ta sẽ cho ngươi xem!”

“Trạng thái Tiên Nhân!”

Trên mặt Jiraiya có một nét kỳ dị, trên hai vai cũng xuất hiện hai vị tiên cóc, đó là Diệu Mộc Sơn Shima Tiên Nhân và Fukasaku Tiên Nhân.

Chỉ là tác dụng chậm một chút, cần phải từ từ khôi phục năng lượng tự nhiên để trở thành một bộ phận trong cơ thể.

“Các ngươi còn chờ gì nữa? Cùng nhau lên hết đi!”

Những người khác lần lượt lao lên.

Những người ở làng Lá không nhắm vào Hoshigaki Kisame và Uchiha Itachi, cả hai cũng coi Chu Dương là kẻ thù truyền kiếp của họ, nên họ chọn cùng nhau hợp lực lại.

“Ăn dao của ta đi!”

Văn Cơ đột ngột chém về phía Chu Dương.

Chương 544: Trận chiến Làng Lá, hợp lực để đối phó với Đại Ma Vương!

Văn Cơ chém trên cơ thể của Chu Dương, nhưng nó không ảnh hưởng gì đến hắn ta, Văn Cơ cũng không nhận được một chút chakra nào.

“Làm sao có thể được chứ?”

“Tại sao Văn Cơ không thể rút một chút chakra nào từ ngươi?”

Điều này khiến Hoshigaki Kisame phải sửng sốt. Trước đây hắn ta đã chiến đấu với Might Guy, không phải là không hút được chakra nào, mà là lượng chakra trong cơ thể đối phương tương đối ít, nên lượng thu thập được là tương đối ít.

Nhưng ít nhất thì hắn chưa bao giờ gặp phải tình huống không thể hấp thụ Chakra như thế này.

Chỉ có hai nguyên nhân có thể lý giải được, một là không có Chakra ở trong đối phương.

Thứ hai là chất lượng chakra của đối phương tương đối cao, Văn Cơ không thể nào hấp thụ được.

Dù là thế nào thì cũng không phải là một chuyện tốt.

“Ngươi không phải ninja!” Trong lòng Hoshigaki Kisame dự đoán, kêu lên.

Những người khác kinh ngạc, có người lẩm bẩm: “Ngươi có phải là cường giả phương Đông cổ đại?!”

Ít người biết thông tin này, nhất là có thông tin về phương Đông.

Chu Dương không hề đáp lại, trên mặt vẫn mang theo nụ cười.

Hắn búng ngón tay vào Văn Cơ, vũ khí có thể nuốt chửng Chakra kia lập tức vỡ tan thành, ngón tay Chu Dương cũng không hề có chút chống cự.

“Giòn quá rồi!” Mặt của Hoshigaki Kisame tái nhợt không còn chút máu.

Chỉ dùng một cái búng tay đã có thể phá hủy ngay lập tức vũ khí mạnh nhất. Đây là loại quái vật gì vậy chứ?

“Nhất định không được cận chiến với hắn ta!” Tsunade nhắc nhở mọi người.

Nàng ở gần Chu Dương nhất, càng có thể cảm nhận được thân thể dị thường của Chu Dương.

Đây chắc chắn là một con quái vật mang vóc dáng của con người.

Không cần phải nói, ai cũng không dám tới gần hắn.

Hoshigaki Kisame là một thành viên của tổ chức Akatsuki, với sức mạnh rất mạnh mẽ, phần lớn sức mạnh của hắn ta nằm ở sức bền cực mạnh của Văn Cơ.

Thứ vũ khí lợi hại này thực sự đã bị Chu Dương dùng một ngón tay bắn nát, điều này cho thấy sức mạnh của Chu Dương này đáng sợ như thế nào.

“Thập Quyền Kiếm! “

Đối phó Chu Dương, Uchiha Itachi cũng không dám có chút khinh suất nào, trực tiếp mở Mangekyo Sharingan ra, kéo vào trong ảo cảnh.

“Thiên Chiếu!”

Mắt phải của Mangekyo Sharingan phun ra ngọn lửa màu đen, và tất cả các vật thể tiếp xúc sẽ cháy cho đến khi nó cháy rụi hết, không hề bị dập tắt.

Ngọn lửa phóng vào người Chu Dương, không khác gì lần tấn công trước, ngọn lửa thậm chí còn không ảnh hưởng đến quần áo của đối phương.

“Đây là ảo thuật sao?”

“Không, đây không phải là ảo thuật, mà là đối thủ quá mạnh!”

“Đã đủ mạnh để các ninja bình thường không thể nào là đối thủ được, chỉ e rằng chỉ có Siêu Ảnh Cấp mới có thể gây ảnh hưởng đến hắn ta được!”

“Trò ảo thuật nhỏ bé của ngươi không có tác dụng với ta đâu! Hãy sử dụng thủ đoạn nào mạnh mẽ hơn đi!”

“Ví dụ như Susanoo của ngươi chẳng hạn!”

“Ta rất thích nhìn thấy kỹ năng nhỏ nhoi này.”

Uchiha Itachi không ngờ người bên kia còn biết cả Susanoo, hơn nữa cũng biết rằng hắn đã thành thạo khả năng này.

Người này là...

Hắn ta đang bị bệnh nan y, nếu hắn ta hấp tấp sử dụng khả năng này

sẽ ảnh hưởng rất lớn đến cơ thể hắn ta, thế này thì hắn ta sẽ không thể nhìn thấy… em trai mình trưởng thành được.

Bản thân còn phải bảo vệ em trai mình... Bản thân là người thân duy nhất của hắn ta!

Nếu như bản thân không thể vượt qua cửa ải phía trước, có thể hắn ta sẽ chết ở đây.

Toàn bộ Làng Lá sẽ bị chôn vùi.

“Susanoo!” Itachi Uchiha không chút do dự, trực tiếp sử dụng khả năng Susanoo.

Một hư ảnh người võ sĩ khổng lồ xuất hiện, trong hình dạng của một bộ xương khô, và Chakra hoàn toàn bao phủ lấy cơ thể.

Đây là năng lực mạnh mẽ của Sharingan, Susanoo!

Người của Làng Lá đều cảm nhận được sức mạnh khủng khiếp đến từ Susanoo, không ngờ Uchiha Itachi 12 tuổi mạnh mẽ lại đã lĩnh hội được sức mạnh khủng khiếp như vậy.

Hư ảnh võ sĩ khổng lồ kia lao về phía Chu Dương, chỉ mới chạy được nửa đường đã bị ngón tay của Chu Dương giết chết.

“Thứ ta muốn xem là thân thể hoàn chỉnh Susanoo, không phải dạng cấp thấp hèn này.”

“Nếu không thể hiện năng lực thực sự của mình và chiến đấu với ta hết sức có thể, tất cả các người sẽ chết!”

“Chỉ cần có thể làm cho ta vui vẻ, ta sẽ không ngại thưởng cho ngươi một phần thưởng nhỏ!” Khóe miệng Chu Dương nở nụ cười, động tác này khiến hắn cảm thấy mình như một Đại Ma Vương.

“Cơ thể hoàn chỉnh Susanoo!” Khoảnh khắc tiếp theo đó, một hư ảnh võ sĩ lớn gấp ba lần trước đó xuất hiện trên không trung, Chakra đang loạn xạ trở nên cực kỳ ổn định.

Hư ảnh của võ sĩ do Susanoo tạo ra kia đang lơ lửng trên không, tay của hắn ta bắt đầu kết ấn.

“Thập Quyền Kiếm Kiếm!”

Vào lúc này, Thập Quyền Kiếm mà Susanoo sử dụng mạnh hơn nhiều so với Thập Quyền Kiếm mà Uchiha Itachi sử dụng!

“Thiên Chiếu!”

“Uy lực còn quá yếu!”

“Thực lực vượt qua những thần thoại thông thường, miễn cưỡng thì đạt đến mức Tiên Nhân.”

“Cũng không tệ!”

Nói xong, Chu Dương giơ tay nhẹ nhàng bóp nát cơ thể hoàn chỉnh Susanoo.

Tất cả những người trong làng Lá đều chết lặng.

Lực chiến cường đại như vậy đã thực sự bị Chu Dương bóp chết sao, thật là kinh người!

Sắc mặt Uchiha tái nhợt không còn chút máu, thân thể chao đảo, nhưng Hoshigaki Kisame ở một bên rất nhanh tay lẹ mắt mà cầm lấy Uchiha đang chao đảo sắp ngã trong tay.

“Tiên Nhân Thể! Thành!” Jiraiya cũng đã hoàn thành chuyển đổi Tiên Nhân Thể. Chí Ma Tiên Nhân và Thâm Tác Tiên Nhân nhìn Uchiha và kinh người nói.

“Đứa nhỏ Uchiha này thật lợi hại, thật sự có thể sử dụng Susanoo sao!”

“Điều thực sự nên ngạc nhiên phải là con quái vật kia kìa!”

“Hắn là cái quỷ gì vậy chứ? Sức mạnh của đối phương thật là kinh khủng!” Jiraiya, thật sự muốn đánh còn quái vật này sao? Sao ta cảm giác như thể hôm nay rất lạnh!

Trận chiến còn chưa kịp bắt đầu thì hai vị Tiên Cóc, Shima Tiên Nhân và Fukasaku Tiên Nhân, đã dội một gáo nước lạnh vào Jiraiya.

“Ta có lý do để không thể không chiến đấu!”

“Nơi đây là làng của ta, chỉ cần ta không ngã xuống, nhất định phải đánh!”

“Được rồi! Các ngươi đem hai lão già này cùng xông lên đi nào!”

“Pháp - Ngũ Hữu Vệ Môn!”

Jiraiya cũng mở miệng phun ra dầu nóng hàng nghìn độ, và Shima

Tiên Nhân cùng Fukasaku Tiên Nhân hai bên hắn ta lần lượt phun ra lửa và gió, tạo thành một đòn tấn công kết hợp ba dòng Nhẫn thuật.

Nhiệt độ ngọn lửa rất cao.

Ngọn lửa lao xuống phía Chu Dương, nhiệt độ cao khủng khiếp khiến mọi thứ bị đều bị điện hoá.

Chu Dương đứng ở trung tâm ngọn lửa, không hề di chuyển chút nào, cười và bình tĩnh đối mặt.

Chương 545: Cơ thể hoàn chỉnh Susanoo! Hình dạng Tiên Nhân của Jiraiya! Dùng tay không bóp nát Cửu Vĩ!

Khi ngọn lửa biến mất, xung quanh Chu Dương như bị thiêu rụi, ngay cả mặt đất cũng bị lõm một vùng lớn, ngược lại, Chu Dương ở trung tâm vẫn nguyên vẹn, quần áo và đầu tóc không có gì thay đổi.

Sức mạnh đáng sợ như vậy vẫn chỉ khiến người ta tuyệt vọng.

“Tiên Pháp Ma Huyễn Cáp Mô Lâm Xướng!”

Shima Tiên Nhân và Fukasaku Tiên Nhân sử dụng tiếng ếch kêu, đây là một Huyễn Thuật thính giác cực kỳ mạnh mẽ.

Một lượng lớn sóng âm cường độ cao xen vào dây thần kinh của Chu Dương, khi nghe thấy giai điệu, hắn sẽ bị mắc kẹt trong mê hoặc ảo ảnh và không thể di chuyển. Bốn thanh kiếm lớn bay đến từ bốn phía.

Chỉ cần chết trong ảo ảnh thì cơ thể cũng sẽ chết theo.

Chiêu thức này cũng là Tiên Thuật cấp Huyễn Thật duy nhất.

“Chiêu này này có chút thú vị đấy!” Một khắc tiếp theo đó, ảo ảnh tan vỡ, Tiên Pháp Ma Huyễn Cáp Mô Lâm Xướng kia cũng biến mất.

Thất bại rồi...

Bại trận tâm phục khẩu phục, Jiraiya bay ra ngoài, nôn ra máu.

Hai vị tiên ếch trông cũng rất uể oải.

“Tiểu tử các ngươi mau chạy đi!”

“Sức mạnh đáng sợ của con quái vật này đã đạt đến cấp độ của Lục Đạo Tiên Nhân, nó không còn là con quái vật mà các ninja có thể đối phó được nữa rồi!”

Mới nói đến nửa chừng, Fukasaku Tiên Nhân bị á khẩu.

Uy lực lớn như vậy lại đến nơi này, hắn muốn giết người, ai có thể chạy thoát chứ? Không ai có thể trốn thoát.

“Jiraiya, ngươi đã khiêu khích con quái vật gì vậy chứ!”

“Lục Đạo Tiên Nhân ư?”

Không ít người đã từng nghe đến danh tiếng của Lục Đạo Tiên Nhân, đây chính là Nhẫn Giả Chi Thần! Tên tiểu tử không rõ lai lịch này làm sao có thể so sánh với Lục Đạo Tiên Nhân cơ chứ.

Rất nhiều người không tin!

“Bất kể ngươi là ai! Cho dù ngươi giống như Lục Đạo Tiên Nhân tái sinh, ta cũng không thể để cho ngươi hủy diệt Làng Lá được, làng của ta sẽ do ta bảo vệ!”

Cơ thể của Naruto Uzumaki dần dần thay đổi, và những chiếc đuôi màu đỏ mọc ra sau lưng, năm chiếc trong số chúng ngay lập tức mọc lên.

Vào chế độ Ngũ Vĩ!

Giờ phút này, Naruto Uzumaki đã đạt tới trạng thái Ngũ Vĩ, lao nhanh về phía Chu Dương.

“Ngu xuẩn! Đừng nói là Ngũ Vĩ, ngay cả Cửu Vĩ cũng còn kém xa tên đối thủ quái vật này!”

Cú đấm này là vì để tốt cho... Không chờ đến khi Naruto Uzumaki nói xong, cơ thể của hắn đã bị đóng băng trong không trung.

“Ngươi không phải dựa vào Cửu Vĩ hay sao?”

“Chút xíu này mà cũng dám khoe khoang trước mặt ta sao?”

“Không biết ta tước đi Cửu Vỹ của ngươi, thì ngươi có có tư cách gì

để kiêu ngạo nữa đây!”

Chu Dương khẽ giơ ngón tay lên, Cửu Vĩ phong ấn trong cơ thể Naruto Uzumaki lập tức bị rút ra.

Với vẻ kinh hoàng hiện rõ trên khuôn mặt, Kurama hét vào mặt Naruto Uzumaki:

“Ta bị ngươi hại rồi...”

Không đợi hắn than thở xong, hắn trực tiếp liền bị Chu Dương đè xuống.

Bóp nát Cửu Vĩ bằng tay không!

“Ngươi còn có con át chủ bài nào nữa không?”

Không có sức mạnh của Cửu Vĩ, Naruto Uzumaki cũng thoát khỏi trạng thái yêu hồ, hắn lập tức liền cảm nhận được Chakra trong cơ thể mình tiêu tan, rất lâu sau cũng không thể hồi phục tinh thần

Không biết nó bắt đầu từ khi nào, Cửu Vĩ đã trở thành một phần cơ thể của hắn ta và là nguồn sức mạnh chiến đấu và Chakra của hắn ta.

Nếu không, chỉ riêng chakra của Naruto Uzumaki không đủ để hỗ trợ hàng trăm, thậm chí hàng nghìn phân thân bóng tối.

Chưa kể đến những thứ tiêu thụ lượng Chakra lớn khác như Đại Ngọc Loa Toàn Hoàn.

Ngoài ra, việc biến hình thành hồ ly tinh cũng là con át chủ bài lớn nhất của hắn.

Chỉ cần gặp phải vấn đề không giải quyết được, có thể trực tiếp hoá thành yêu hồ là xong.

Nếu không có Cửu Vĩ, với tính khí của Naruto Uzumaki, không biết hắn ta đã chết bao nhiêu lần rồi.

Có Cửu Vỹ và không có Cửu Vỹ, hoàn toàn không phải là cùng một cấp độ.

Ví dụ, Naruto Uzumaki hiện tại không có Cửu Vĩ, sức mạnh của hắn ta chỉ ở giai đoạn Trung Nhẫn.

“Ngươi trả lại Cửu Vĩ cho ta!”

Cho đến giờ phút này, Naruto Uzumaki mới cảm nhận được tầm quan trọng của Cửu Vĩ đối với mình.

Không có Cửu Vĩ thì từ đó hắn sẽ trở thành cặn bã, lại sẽ trở thành những kẻ nằm dưới đáy xã hội như trước.

“Ngươi đang cầu xin ta sao?”

“Nhưng mà, điều ngươi nên lo lắng hơn là tính mạng của ngươi kia!”

Nếu không có Cửu Vĩ, ngay cả việc trốn thoát cũng trở nên vô dụng vì thiếu đi tác dụng của hào quang của nhân vật chính, chiêu này quả nhiên đã đánh hắn ta rơi xuống đáy rồi.

“Thả hắn ra!”

“Đối thủ của ngươi là ta!”

Hatake Kakashi sải từng bước lớn đi ra ngoài.

“Ngươi có muốn cùng ta quyết chiến không?”

“Nhưng mà, ngươi chẳng có tư cách như vậy!” Chu Dương ra tay, Hatake Kakashi trong chốc lát liền bị văng đi.

“Mangekyo Sharingan! Thần uy!” Khoảnh khắc tiếp theo đó, Hatake Kakashi đã kéo Chu Dương vào thời không gian.

“Tuy rằng ta không thể đánh bại ngươi, nhưng ta có thể trục xuất ngươi đến đây để ngươi không bao giờ...” Hatake Kakashi bị Chu Dương cắt ngang khi mới nói được nửa đường.

“Ngươi nghĩ quá nhiều rồi!”

“Ngươi còn chưa có tư cách đó nữa!” Ngay sau đó, mắt trái của Hatake Kakashi chảy máu, và không gian đó đã bị phá tan.

“Còn ai nữa?”

“Tiếp theo là đến ta rồi!”

Uchiha Itachi định ra tay thêm một lần nữa, nhưng Hoshigaki Kisame muốn kéo Uchiha Itachi để trốn thoát.

“Tên ngốc nhà ngươi, chúng ta không phải là đối thủ của hắn!”

“Đây là tai họa của Làng Lá, không liên quan gì đến chúng ta!”

Chương 546: Thần uy! Ngươi có muốn cùng ta quyết chiến không? Izanami!

“Không, chúng ta không thể rời đi được!”

Uchiha Itachi cắt ngang lời nói của Hoshigaki Kisame.

“Nếu ngươi có thể tiếp nhận được chiêu thức cuối cùng của ta, ngươi có thể thắng!”

“Chiêu thức cuối cùng!”

Nhìn Uchiha Itachi, người dân Làng Lá không ngờ rằng khi gặp phải kẻ thù khủng khiếp như Chu Dương, hắn vẫn không từ bỏ tinh thần chiến đấu, dường như hắn ta tràn đầy tự tin vào chiêu thức cuối cùng của mình.

Chu Dương dường như đã mong đợi điều đó từ lâu, cười nói:

“Nào! Ta chỉ muốn nhìn thấy được Huyễn Thuật quyết định số phận, Izanami!”

Uchiha hít một hơi thật sâu tự do, nhưng hắn không ngờ rằng con át chủ bài cuối cùng của mình lại bị Chu Dương nói toạc ra như vậy.

Tên này thật khủng khiếp! Hắn ta dường như là vị thần tối cao, không gì là không biết, không gì là không hiểu cả.

Bất kể ai phải đối mặt với kẻ thù ở cấp độ này, hắn ta sẽ cảm thấy một thứ gọi là tuyệt vọng từ tận đáy lòng mình.

Uchiha Itachi hít một hơi thật sâu, Mangekyo Sharingan được kích hoạt, ngay lập tức kéo Chu Dương vào cõi Izanami.

Nếu ngươi bị mắc kẹt trong Izanami, ngươi sẽ bị mắc kẹt trong một vòng lặp vô hạn, và Nhẫn thuật này không thể bị phá giải được.

Đó là một Huyễn Thuật không thể phá giải được.

Chu Dương cũng bị hút vào Izanami, khẽ cảm nhận một xíu, và không thể không ngạc nhiên trước điều đó.

Huyễn Thuật này rất tinh tế, đã có những hình thức ban đầu của một thế giới nhỏ, tạo thành Luân hồi Huyễn Thuật từ cái này đến cái khác, vô tận và khó có thể bị phá vỡ.

Trừ khi ngươi nhận ra mục đích của kẻ thi thuật, cũng chính là thay đổi tâm trí của ngươi, bằng không không thể thay đổi nó.

Chiêu này đã liên quan bước đầu đến sức mạnh của vận mệnh và các quy tắc.

Tốt lắm, chiêu này đã làm cho Chu Dương kinh ngạc.

Hắn ta sử dụng bộ điều khiển kí ức và biết điều mà Uchiha Itachi muốn thừa nhận, đó là không được phá hủy Làng Lá.

Chứ không phải Chu Dương muốn nhận Uchiha Itachi là chủ nhân.

“Ngươi làm như vậy có đáng không? Sau khi dùng chiêu này, Sharingan của ngươi sẽ vô dụng.”

Lý do tại sao Izanami là một cấm thuật là vì cái giá phải trả là quá cao, sau khi sử dụng Izanami một lần, Mangekyo Sharingan sẽ trở nên vô dụng, rất ít người sẵn sàng trả một cái giá cao như vậy.

Tất nhiên, chỉ có Uchiha Itachi mới có thể sử dụng Izanami.

“Ta bằng lòng, dù sao đây là ngôi làng đã sinh ra và dưỡng dục ta!”

“Ta sẵn sàng bảo vệ nơi này một lần, để tạo ra một tương lai tốt đẹp hơn cho em trai của ta...” Đối mặt với một người đàn ông gần như biết tất cả mọi thứ, Uchiha Itachi mỉm cười mà không có che giấu bất kỳ suy nghĩ nào.

Dù sao thì người khác cũng không nghe thấy những câu nói này… Tất cả tội lỗi đều do một mình hắn gánh chịu.

Ngay sau khi nói xong câu này, Uchiha Itachi phát hiện ra rằng mình đã trở lại chỗ cũ, gần làng Lá.

Mọi người dường như đã nghe thấy những câu nói này.

Họ hơi ngạc nhiên, hoàn toàn không hiểu tại sao tên phản bội lại Làng Lá, kẻ đã tự tay giết chết cha mẹ và gia tộc của mình, lại nói là để bảo vệ cho Làng Lá.

Nhất là khi ngươi phải đổi cả Mangekyo Sharingan thì lại càng không thể tin được.

Hắn ta không phải là một tội nhân không thể tha thứ hay sao?

Trong tình huống bình thường, hắn ta phải nên chạy trốn chứ!

Chẳng lẽ hai người này đang phối hợp với nhau sao? Người của Làng Lá không khỏi bắt đầu nảy sinh nghi ngờ.

“Xem ra ngươi hoàn toàn không có ý định tiêu diệt Làng Lá, nếu không muốn thoát ra khỏi Izanamiri là điều không hề dễ dàng!”

“Mục đích ngươi đến Làng Lá là gì?” Cảm thấy căn bệnh nan y biến mất và thân thể cũng khá lên, ánh mắt của Uchiha Itachi đối với Chu Dương trở nên vô cùng phức tạp.

Cứu vãn Mangekyo Sharingan của bản thân, cứu vãn bệnh nan y của bản thân, đó không phải là những việc mà người bình thường có thể làm được.

Nếu không, trong những năm qua hắn ta đã tìm thấy một ninja chữa trị để tự cứu mình rồi.

“Không, ngươi nghĩ nhiều quá, Izanami đối với ta cũng là vô dụng mà thôi!”

“Nếu họ không thể làm ta vui vẻ, ta cũng không ngại phá hủy làng Lá!”

Sau khi Chu Dương nói điều này, hắn ta nhìn mọi người trong làng Lá, tập trung vào Might Guy.

Hắn muốn nhìn thấy cảnh Bát Môn Độn Giáp được mở hoàn toàn.

Xét cho cùng, đây gần như là cú hích mở màn cho đêm chung kết.

Cuối cùng cũng đã thất bại trước hào quang của nhân vật chính... Nếu mọi thứ kết thúc, sẽ không có cơ hội để Uzumaki Naruto và Uchiha Sasuke thể hiện.

“Chúng ta đi thôi!” Uchiha Itachi vẫy tay với Hoshigaki Kisame.

“Không tiếp tục xem nữa sao?” Hoshigaki Kisame có chút bối rối.

Lúc trước gọi hắn rời đi thì lại không đi, nhưng hiện tại đến lúc náo nhiệt nhất, lại muốn rời đi.

“Bởi vì, kết quả đã được định sẵn rồi... hai người sải bước rời đi, như thể hắn là người chứng kiến trận chiến này.”

Không ai ngăn họ rời đi.

“Nào, cho ta xem Thể Thuật mạnh nhất đi!”

Chu Dương chủ động khiêu chiến với Might Guy, đây là lần đầu tiên hắn khiêu chiến.

“Tuổi trẻ thì hãy chiến đấu!”

“Chúng ta hãy làm một trận chiến sảng khoái tràn trề nào!”

Might Guy đã mở Ngũ Môn trước đó, và lúc này, lại mở ra một cánh cửa khác.

“Cánh cửa thứ sáu, Cảnh Môn đã mở!”

Chakra chảy ra với tốc độ cao, thực hiện sự biến đổi lần thứ hai của cơ thể, tất cả các sức mạnh và sức khánh cự đều sẽ vượt xa con người.

“Triều Khổng Tước!” Might Guy đột nhiên xuất hiện trước mặt Chu Dương, nắm đấm phóng ra như mưa.

Bởi vì nắm đấm có tốc độ cao và ma sát với không khí, ngọn lửa và sóng xung kích được hình thành trong không khí, trông giống như một con khổng tước với sức mạnh vô song.

Chu Dương chặn ra phía trước chỉ bằng một cánh tay.

Tất cả những sự công kích dường như bị hấp thu, tất cả đều rơi vào tay hết.

Chương 547: Bát Môn Toàn Khai! Tịch Tượng và Dạ Khải, dùng cả tính mạng vào một đòn này!

Chỉ nhìn thấy Cánh tay Chu Dương không hề bị thương tổn, tất cả công kích đều biến mất.

Might Guy dừng lại, nhận ra rằng chỉ dùng cánh cửa thứ sáu thì chắc chắn không phải là đối thủ của Chu Dương.

“Cửa thứ bảy, Kinh Môn mở ra!”

Không có chakra nào thoát ra khỏi cơ thể, toàn thân trở nên không thể phá vỡ, sức mạnh lại tăng lên gấp mấy lần, thậm chí gấp mười lần.

“Hổ!” Might Guy không chút do dự dùng nắm đấm lớn trước mặt ngưng tụ phong ấn, sau khi nén áp lực, tạo thành một sức mạnh cực kỳ cuồng bạo.

Giống như một con hổ chiếm cả cơ thể, sức mạnh bị nén áp này lại bùng phát khi nó chạm vào cánh tay của Chu Dương.

Người dân làng Lá mong đợi sẽ thấy một điều kỳ diệu.

Kết quả vẫn như thường lệ, quần áo và đầu của Chu Dương vẫn không có gì thay đổi.

Mọi người đều choáng váng, hồi lâu cũng không hết.

Sức mạnh của con quái vật này quá mạnh.

Liệu toàn bộ Làng Lá có bị tiêu diệt trong tay của con quái vật này không chứ?

“Ta còn chưa nhận thua!”

“Sư phụ, ngươi không thể tiếp tục nữa!”

“Mở cánh cửa thứ tám thì ngươi sẽ chết mất!”

Rock Lee hét vào mặt sư phụ.

Might Guy quay đầu lại và cười lớn, để lộ hàm răng sáng chói quá mức.

Hắn ta giơ ngón tay lên và nói lớn:

“Làng Lá có ta canh giữ! Ta là thần thú Thương Lam của Làng Lá!”

Might Guy quay sang phía Chu Dương và lẩm bẩm:

“Ngươi là người mạnh nhất mà ta từng thấy trong đời! Để thể hiện sự tôn trọng với ngươi, ta sẽ sử dụng Thể Thuật mạnh nhất của mình!”

“Sư phụ... Cố lên!”

Rock Lee không khỏi rơm rớm nước mắt, lẳng lặng nhìn bóng lưng xanh biếc, có lẽ, đây là lần cuối cùng hắn có thể gặp sư phụ.

Might Guy quay lại và giơ ngón tay cái lên cho Rock Lee.

“Cánh cửa thứ tám! Tử Môn mở!” Might Guy mở cánh cửa thứ tám của Bát Môn Độn Giáp, cũng là cánh cửa mà hắn phải chết. Chỉ cần mở nó ra, nhất định sẽ chết.

Hắn không lãng phí thời gian, bởi vì sau khi mở được cánh cửa thứ tám, tuổi thọ của hắn không còn được tính bằng năm, mà là bằng phút và giây.

Trút hết sinh lực và đốt cháy bản thân, chỉ để bùng nổ cho một cuộc tấn công rực rỡ nhất.

Lúc này, thứ xuất hiện từ Might Guy không còn là Chkra bình thường nữa mà là Chakra màu cầu vồng, thậm chí tóc và lông mày của hắn ta cũng bị nhiễm Chakra và biến thành bảy sắc cầu vồng.

Chỉ cần đứng tại chỗ, sẽ có thể cảm nhận được sức mạnh khủng khiếp ấy.

Đây là một thế lực vượt xa cấp bậc Ảnh Cấp!

“Đây có phải là hình thức tối thượng của Bát Môn Độn Giáp không? Thật là một sức mạnh đáng sợ!”

“Không ngờ cái tên Might Guy không đàng hoàng này lại có thể bộc phát ra sức mạnh kinh khủng như vậy!”

“Làng Lá giao cho ngươi cả đấy!”

Tất cả người dân trong làng Lá đều hy vọng vào hình dạng tối thượng Bát Môn Độn Giáp của Might Guy, đây là niềm hy vọng của tất cả mọi người.

“Tịch Tượng!”

Cách đó một khoảng cách, nắm đấm đã được đánh ra, với tốc độ siêu cao, một nắm đấm mạnh mẽ đánh lên không trung tạo thành một đòn tấn công pháo khí liên hoàn giống như hình dạng của một con voi.

Chỉ cần rơi trên mặt đất sẽ tạo thành một cái giếng sâu khổng lồ.

Tịch Tượng đụng phải mặt trời, trên không trung xảy ra một trận nổ tung, sóng xung kích cực lớn tạo thành cuồng phong, vô số đá vụn bị

văng lên, bị xé thành vụn.

Đám đông khán giả vô thức tránh xa chiến trường vì sợ bị ảnh hưởng.

Bùm! Bùm! Bùm! Từng cú đấm còn ngày càng dữ dội hơn, cuồng phong đang gào hú và cả Làng Lá đang tập trung vào trận đấu.

Một tia sáng cầu vồng bay ra, mọi người lại nhìn về phía Chu Dương.

Kết quả vẫn như thường lệ, vẫn không có lấy một vết sẹo, không có lấy một nếp nhăn nơi góc quần áo.

Kẻ thù như vậy làm sao có thể không khiến người ta tuyệt vọng được chứ?

Cơ thể của Might Guy đang quỳ một nửa trên mặt đất, ở tư thế xuất phát, cơ thể hắn ta được bao phủ bởi những thứ bảy sắc cầu vồng như nham thạch nóng chảy, và các Chakra bảy sắc cầu vồng đang bùng cháy như ngọn lửa.

“Tiếp chiêu cuối cùng của ta đây, một đòn dùng hết tính mạng của ta!”

“Dạ Khải!” Năng lượng cầu vồng ngưng tụ thành một đầu rồng hung dữ bảy sắc cầu vồng, lao tới Chu Dương với tốc độ mà mắt thường không thể nhìn kịp được.

Sức mạnh của Dạ Khải thậm chí còn mạnh hơn nhiều so với Tịch Tượng trước đó.

Đòn cuối cùng thiêu đốt mạng sống của Might Guy đã giáng vào Chu Dương.

Cả bầu trời dường như chuyển sang màu đỏ, mặt đất rung chuyển, vô số vết nứt lan rộng về phía Làng Lá, như muốn chôn vùi cả Làng Lá.

Nhưng những vết nứt chỉ kéo dài nửa chừng rồi biến mất.

Một cuộc tấn công kinh hoàng như vậy cũng không thể làm gì được tên tiểu tử này. Hắn là loại quái vật gì vậy? Đây là một sức mạnh khủng khiếp đấy!

Tuy nhiên, lần này có chút khác trước, tóc của Chu Dương hơi xoăn, nếu không để ý kỹ thì cũng không nhận ra chút khác biệt này.

Ngay cả Might Guy đã bùng phát sức mạnh đáng sợ vượt hàng chục lần cấp độ Ánh Cấp như vậy cũng không thể tin được con quái vật đang ở trước mặt. Còn ai trên thế giới có thể là đối thủ của hắn ta cơ chứ?

E rằng chỉ có Lục Đạo Tiên Nhân trong huyền thoại mới có thể trị được con quái vật trước mặt?

“Ta vẫn không thể đánh bại... ngươi!”

“Ta thua rồi...” Câu cuối cùng được nói xong, như thể dành thời gian cho năng lượng cuối cùng của Might Guy.

Cơ thể hắn trở nên cứng đờ, gen của hắn bắt đầu bị phân hủy.

“Đúng vậy, ta đã đại khái biết được thực lực của Nhẫn Giới rồi!”
“Rất tốt!”

Chương 548: Ta chính là người tốt!

Chu Dương thản nhiên chỉ vào thân thể của Might Guy, sinh khí hừng hực cùng cơ thể đang tan rã khôi phục lại như thường, trở lại trạng thái đỉnh cao.

“Đây là phần thưởng ta cho ngươi!”

“Một khi ngươi hoàn toàn mở ra cánh cửa thứ tám, cơ hội cho ngươi để không để lại chút tổn hại nào đấy.”

Might Guy lại đứng lên khỏi mặt đất, nhìn đôi tay còn nguyên vẹn và cơ thể khỏe mạnh của mình, đôi mắt hiện lên vẻ khó tin.

Chỉ với một ngón tay, liền có thể làm bản thân sống lại, còn cho cơ hội cứu sống mình.

Người đàn ông này quá mạnh mẽ!

“Cảm tạ ân cứu mạng của ngươi.”

Tâm trạng của Might Guy phức tạp, hắn đã thực sự được cứu bởi kẻ thù của Làng Lá sao.

Hắn ta có nên ra tay nữa không? Hay chọn cách phớt lờ đây.

“Sức mạnh của ngươi là mạnh nhất mà ta từng thấy! Không biết ngươi có thể nhân từ mà bỏ qua cho làng Lá hay không?”

“Cầu xin ngươi hãy tha cho Làng Lá!”

Mấy người lúc nãy xem thường Chu Dương, cũng hạ thấp sự kiêu ngạo mà cúi đầu cầu xin Chu Dương.

Sức mạnh của hắn ta quá mạnh, việc Làng Lá có thể tiếp tục tồn tại hay không phụ thuộc vào tâm trạng của nhân vật to lớn này.

Nếu hắn ta muốn Làng Lá sống, thì Làng Ninja Lá sẽ tiếp tục trường tồn!

Nếu hắn muốn Làng Lá chết đi, không ai trên thế giới này có thể ngăn cản được hắn!

...

“Trông ta có giống như kẻ xấu không?”

“Ta là một người cực kì tốt đấy!”

Chu Dương phất tay, tòa nhà sụp đổ trước đó đã khôi phục trở lại, ngay cả vết thương trên cơ thể của những người bị thương do hiểu lầm cũng đã khôi phục.

Toàn bộ làng Lá dường như đã trở lại như trước khi thảm họa xảy ra, ngoại trừ gã bị Chu Dương đánh chết vẫn chưa hồi sinh ra thì mọi người đều ở trong tình trạng bình thường.

“Không biết mục đích ngươi đến Làng Lá là gì? Chỉ cần chúng ta có thể đáp ứng, chúng ta sẽ cố gắng hết sức để đáp ứng nhu cầu của ngươi.”

Mọi người kinh ngạc nhìn Chu Dương.

Ninja luôn tôn trọng kẻ mạnh và coi thường kẻ yếu.

Khả năng đáng kinh ngạc mà Chu Dương thể hiện ra, không thể tin được, ngay cả khi có gọi hắn là Nhẫn Giả Chi Thần thì cũng không hề quá đáng.

Những nhân vật như vậy, cho dù họ đi đến đâu, đều sẽ được đối xử với những cách thức cao nhất.

Không những không có ý kiến phản đối mà còn được đại đa số mọi

người vỗ tay tán thưởng, đây thực sự là một sự kiện đáng mừng.

“Đương nhiên... ngươi là vị khách quý nhất của làng Lá!”

“Ngươi đang nghĩ gì vậy?” Chu Dương cười chen vào.

Từ lâu, ánh mắt của một người đàn ông đã cho nàng ấy biết sức hấp dẫn của mình đối với tên đàn ông đó.

Bây giờ những lời nói của Chu Dương là một con dao thép đối với nàng, trực tiếp đâm vào trái tim.

“Ta muốn đến chơi với tư cách là khách du lịch.”

Những người đứng đầu làng Lá gật đầu đồng ý, lập tức đi chuẩn bị.

“Ta vẫn chưa đi chơi ở Làng Lá bao giờ? Nhân tiện, ta có thể nếm thử một ít mì Ramen Ichiraku không.”

Hồi Hokage tiền kiếp, nhất là lúc đói bụng, nhìn Uzumaki Naruto ăn mì ramen thì quả là một cực hình.

Nếu đã đến Làng Ninja Lá một lần, tự nhiên sẽ muốn thử món mì Ramen Ichiraku nổi tiếng.

Nhân tiện xem thử Ichiraku có phải là một Đại Boss ẩn mình hay không.

Quán Ramen Ichiraku nằm phía trước cách xa trung tâm trận chiến, mặc dù là như vậy, tuy nhiên việc kinh doanh vẫn hay bị quấy nhiễu, bình thường thì kinh doanh rất sôi động, còn giờ thì hết sức yên tĩnh.

“Xin lỗi, bây giờ chúng tôi phải đóng cửa rồi...”

“Không sao, nguy hiểm đã được loại bỏ, các ngươi có thể yên tâm kinh doanh rồi.”

Chu Dương sờ sờ mũi, xấu hổ nói.

“Đem hết tất cả các loại ramen mà ngươi có cùng lúc lên đây hết cho ta!” Chu Dương xua tay, nói lớn.

Dù sao thì cũng không cần phải tự thanh toán. Sẽ sớm có người từ Làng Lá thanh toán cho bản thân, vì vậy cũng không cần phải lo lắng gì cả.

“Được, ta sẽ đi làm ngay.”

Sears Ramen được làm rất nhanh, và chỉ trong một thời gian ngắn, những bát ramen bốc khói đã được phục vụ lên.

“Tại sao ngươi lại muốn ăn thứ này? Chỉ có thằng ngốc Naruto mới nghĩ đến việc ăn ramen mỗi ngày mà thôi.”

Phía sau, thân thể nặng nề của Uzumaki Naruto cùng Jiraiya đến tiệm mì ramen.

Bất cứ khi nào Naruto có tâm trạng tốt, hoặc khi tâm trạng tồi tệ, hắn cũng sẽ đến cửa hàng Ramen.

Đối với hắn, Ramen dường như có một ma lực giúp hắn cảm thấy dễ chịu hơn.

Hôm nay dường như là một chuyện ngoài ý muốn.

Mọi thứ đều không được như ý muốn của hắn ta.

Hắn muốn quay đầu bỏ đi, nhưng điều này chỉ chứng tỏ hắn quá hèn nhát.

“Ta sẽ không thua ngươi đâu!”

“Ngay cả khi không có Cửu Vĩ, ta cũng sẽ trở thành người mạnh nhất trên thế giới!”

“Ta muốn chính tay đánh bại ngươi!”

Naruto Uzumaki nhảy đến chỗ Chu Dương và lớn tiếng gọi.

Jiraiya cũng muốn ngăn hắn lại, nhưng hắn đã chậm một bước.

Hắn chỉ có thể hoảng sợ nhìn Chu Dương, vì sợ người bên kia lại bạo phát, trực tiếp giết chết tên ngốc Naruto, chẳng lẽ không phân biệt được thực lực giữa hai người này sao? Cái tên tiểu tử đầu đất này, thật là hoài nghi rằng làm sao hắn ta có thể sống rất yên bình cho đến bây giờ được chứ...

“Tonkotsu Ramen cũng không tệ!”

“Ta chấp nhận lời thách đấu của ngươi, ta chờ ngày ngươi đánh bại ta!”

Chương 549: Gặp ta có vui

không?

“Đi, ta dẫn ngươi đi ăn đồ ăn ngon.”

Những người ở Làng Ninja Lá ở phía sau đã đặc biệt trả tiền cho họ.

Chu Dương chỉ cần lắc mình một cái thì đã biến mất.

Khi hắn ta xuất hiện lần nữa, hắn ta đã xuất hiện trong căn phòng nơi Hokage làm việc.

Tsunade đang xử lý cuốn nhiệm vụ, Shizune cách đó không xa rót một tách trà nóng cho Tsunade, rồi đứng ôm con heo sang một bên, yên lặng chờ đợi.

“Gần đây loạn trong giặc ngoài, có một quả bom hẹn giờ ở Làng Lá. Làm sao ta có thể yên tâm nghỉ ngơi chứ?”

Tất cả ninja ở làng Lá gần đây đều cẩn thận, hoàn toàn không dám đến gần Chu Dương nửa bước, vì sợ nếu không cẩn thận sẽ làm hắn nổi giận.

Đúng thật là làm người ta nhức đầu.

Shizune im lặng không nói gì, lặng lẽ nhìn sư phụ của mình bỏ những ngón tay mảnh mai xuống.

“Sao ngươi lại đến đây?”

Dù cho có hơi ngạc nhiên, nhưng dường như đã đoán trước được, một tia hoảng loạn lóe lên trong mắt, rồi nó nhanh chóng quay trở lại như thường.

“Ngươi có ngạc nhiên khi thấy ta không? Có bất ngờ không?”

Tung tay ra nắm lấy không trung, lòng bàn tay xuyên qua cơ thể Chu Dương, giống như xuyên qua một tầng bọt khí.

“Ngươi đang nói nhảm nhí gì vậy?” Vừa tức giận vừa lo lắng, cứ như muốn rơi vào trạng thái chạy trốn vậy.

Đây là một đặc thù, cực kỳ dễ rơi vào cảnh chạy trốn.

“Ngươi rời khỏi đây trước đi.”

“Rời khỏi đây ngay, đây là lệnh của ta!”

Giọng điệu trở nên lạnh hơn, giọng nói cũng tăng thêm vài decibel.

Chỉ nhìn thấy biểu hiện của Sư phụ một vài lần, liền nhận ra rằng Tsunade không phải đang nói đùa với nàng ấy, vì vậy hắn ta đành bất lực quay đi.

Nàng ấy dường như bị mắc kẹt tại một điểm nào đó, không thể thoát ra và chỉ có thể lượn vòng xung quanh tại chỗ.

“Ngươi rốt cuộc đang làm cái quái gì với ta? Tại sao ta không thể rời đi ?!”

Thử thêm vài lần nữa, cũng đã sử dụng một vài nhẫn thuật mà bản thân thành thạo, nhưng cũng không thể rời đi, và khuôn mặt lộ rõ vẻ hoảng sợ.

Tsunade cũng nhận ra sự bất thường, nhịn không được mà không thở dài một hơi.

Bảo ngươi về sớm, ngươi lại không về.

“Ngươi tiễn nàng ấy đi đi, có chuyện gì từ từ nói!”

Câu này hiển nhiên đã lấy mười phần trăm dũng khí, câu nói cuối cùng vừa nói ra, nàng như trút hết sức lực.

“Sư phụ, ngươi đừng bao giờ chịu thua tên ác ôn này!”

“Ngươi là người kế thừa ngọn lửa của ý chí.”

“Các người đang nói cái gì vậy? Cứ như vậy ta là kẻ ác tày trời không thể tha thứ vậy!”

“Đúng rồi, vừa rồi ngươi nói câu đó, ta không có ép buộc ngươi!”

“Ta đây rất thích giúp cho người khác hoàn thành ước vọng, nếu như ngươi đã có ý nghĩ này, ta không đáp ứng ngươi, thì có lỗi với ngươi quá rồi?”

Chu Dương phất tay, nhanh chóng biến mất không còn một tí tăm tích.

Bây giờ sẽ không có người ngoài làm phiền nữa rồi.

Thật là một loại nhẫn thuật đặc biệt.

Rốt cuộc, đây chỉ là nhẫn thuật, không phải là một hiệu quả thực tế.

Khi tuổi tác tiếp tục phát triển, Chakra suy giảm và khó duy trì hơn.

Hãy làm một phép so sánh nào!

Sắc đẹp! Với camera làm đẹp, ngươi có thể nhìn thấy mình càng đẹp hơn.

Nhưng suy cho cùng, đó là giả dối, ảo tưởng, một ngày nào đó cuối cùng sẽ bị mất.

Nhẫn thuật y học của Tsunade tương đương với một chiếc máy ảnh làm đẹp cố định.

Một khi nguồn cung cấp năng lượng của Chakra bị mất, camera làm đẹp sẽ tắt.

Hệ thống ninja sẽ không thể trường tồn mãi mãi.

Chỉ có Orochimaru làm giả sự trường sinh, nhưng có nhiều nhược điểm.

Hệ thống phương Đông lại có thể dễ dàng làm được điểm này.

“Ngươi có muốn sống trường sinh hay không?”

“Ngươi muốn một cuộc sống trường sinh thực sự không? Thanh xuân vĩnh viễn không?” Chu Dương nhắm mắt lại hỏi Tsunade.

Tsunade khó có thể kiềm chế mà đứng dậy, và nàng ấy hít một hơi thật sâu:

“Ngươi có cách làm được sao?” Tsunade không khỏi cảm thấy thích thú khi nói ra điều này.

Với thực lực cường đại của Chu Dương, có thể được xưng là Thần Minh Khắc.

Nếu ngay cả hắn ta cũng không làm được thì ai có thể làm được nữa chứ.

“Một chuyện nhỏ con thôi mà.”

“Ta không muốn làm Hokage nữa!”

Trở thành Hokage chưa bao giờ là điều mà nàng mong muốn.

Nếu không nhờ hào quang nhân vật chính của Naruto thuyết phục, có

lẽ nàng ấy vẫn sẽ đi chơi ở một nơi nào đó.

“Nếu ngươi không muốn làm Hokage, không ai có thể ép buộc ngươi!”

“Nếu ta đoán không lầm, cái gã lải nhải mãi kia đã rời khỏi làng Lá rồi.”

Chu Dương đang nói về Naruto, trong mắt hắn, tên nhóc này là một kẻ phiền phức.

Naruto Uzumaki đã mất hệ thống hack của mình và rất khó để có tiền đồ trong cuộc sống này.

Đương nhiên, nếu có thể lớn lên, hắn cũng không thể là đối thủ của Chu Dương.

“Thật sự rất khó chịu!” Tsunade rên rỉ, cảm thấy được Naruto rất giống như Chu Dương nói, hắn chính là một kẻ phiền phức.

Trước đây thì không cảm thấy như vậy, nhưng đã bị đả động bởi sự cố chấp của hắn ta.

Bây giờ xem ra bản thân thật ngu ngốc, không biết hắn đã đổ thuốc mê gì vào người mà coi tên này như đứa em trai đã chết.

Em trai của mình cũng không ngốc như hắn ta...

Kết quả là hắn bị trói buộc vào chiếc thuyền lớn của Làng Lá này đây.

Chu Dương hiểu rõ tâm tư của Tsunade, bởi vì trong suy nghĩ của hắn, thứ mạnh mẽ nhất của Naruto chính là con đường phù hợp với hào quang của nhân vật chính.

Một khi đã ra tay, dù là kẻ thù như thế nào, đều cũng sẽ hoàn toàn tĩnh ngộ, trái lại còn hết lòng giúp đỡ hắn ta.

Ngoại lệ duy nhất là Chu Dương, trực tiếp phá vỡ hào quang của nhân vật chính của hắn ta.

Nếu không có những chuyện như này, cho dù có đến giúp hắn, hắn cũng khó có thể lớn lên được.

Ngay cả khi Naruto Uzumaki có một nguồn tài nguyên như vậy, cũng vẫn sẽ kém hơn.

“Ngươi đang muốn ăn đòn đấy!”

“Hokage đại nhân, ngươi muốn đi đâu? Chẳng lẽ ngươi không định giải quyết công việc của chính sự sao?”

Shizune không biết rằng Chu Dương đã cho sư phụ ăn bùa mê gì, mà chỉ trong một đêm, nàng dường như đã hoàn toàn thay đổi thành một người khác.

Chương 550: Vũ khí chiến lược Chu Dương?

“Làm sao đây? Jiraiya vừa mới rời khỏi Làng Lá, ai có thể tìm cách liên lạc với hắn?”

“Các ngươi suy nghĩ nhiều quá rồi! Jiraiya cũng không muốn làm Hokage, nếu không sẽ không tìm Tsunade để đánh rồi!”

“Làm sao bây giờ, Làng Ninja Lá không thể như rồng không có đầu được!”

Những cấp cao của Làng Lá có chút nóng nảy, Chu Dương sao lại lưu manh như vậy ở đây chứ.

“Chúng ta có nên tìm cách để hồi tâm chuyển ý không?” Mọi người đều quay lưng với tên tiểu tử nói nhiều kia.

Nói chuyện, ngươi sẽ không sợ bị Đại Ma Vương đánh chết sao? Nếu làm cho đối phương tức giận, toàn bộ Làng Ninja Lá này nói mất là mất đấy.

Họ không thể chịu được một khoản thiệt hại lớn như vậy.

Ngược lại, tìm một người khác làm Hokage có phải tốt hơn không.

“Đúng rồi, chúng ta có nên sử dụng Đại Ma Vương làm vũ khí chiến lược để uy hiếp các làng ninja khác không?”

“Ý kiến hay, tán thành!”

“Ý kiến hay, nhất trí!”

Không thể để Làng Ninja Lá của chúng ta phải hứng chịu sự tàn độc của Đại Ma Vương. Nếu để một số Làng Ninja khác cũng phải hứng

chịu tai hoạ, vậy thì thiệt hại của mọi người cũng không kém gì mấy, trong bọn họ sẽ có sự cân bằng hơn...

Tất cả đều nhất trí thông qua.

Chu Dương đưa theo một đám người rêu rao khắp chợ, nhưng không tìm thấy món quà nào vừa ý cả.

Vật tư của làng Ninja thời nay cũng được coi là phong phú, thứ có thể ăn được thì có hạn, vật phẩm giải trí cũng có hạn, không đến ba ngày, Chu Dương đã có chút chán ngấy rồi.

Chu Dương sử dụng bộ điều khiển ký ức, và ngay lập tức biết được các lãnh đạo cao nhất của Hokage đã đưa ra ý tưởng gì.

Muốn ta đến các làng ninja khác ư? Làng Lá thực sự đã không có gì để ở lại nữa rồi.

“Trông ta đáng sợ như vậy sao?”

“Này! Ngươi nói rõ ràng cho ta, nếu không, ta mà tức giận thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng!”

“Trông ta rất đáng sợ hay sao?”

“Đi theo ta, ngươi có thể nhìn thấy thế giới rộng lớn hơn bên ngoài.”

“Theo tin tức mà chúng ta nhận được, Hoshigaki Kisame đã xuất hiện ở Làng Lá trước đó! Đồ phản nghịch chết tiệt, tuyệt đối không thể tha thứ!”

Shizune báo cáo thông tin mình vừa nhận được.

“Kisame đã gia nhập tổ chức Akatsuki, thực lực của hắn ta không tầm thường. Nhìn vào bảy vị Nhẫn Đao hiện tại thì cũng là mạnh nhất!”

Nghe những lời này, Chojuro cúi đầu xấu hổ.

Bảy vị Nhẫn Đao hiện tại cũng không khá hơn trước, còn Nhẫn Đao mạnh nhất thì không ai biết, không một ai biết.

Bảy vị Nhẫn Đao rất mạnh mẽ và họ có thể đánh bại Ảnh Cấp.

Bởi vì những vị Nhẫn Đao mạnh nhất có sức mạnh tương đương với cấp độ Ảnh Cấp.

Chỉ là bọn họ gặp may, khi Làng Lá đang làm nhiệm vụ thì gặp Might Guy, người mở ra cánh cửa thứ tám. Khi cánh cửa thứ tám mở ra thì có được bao nhiêu người có thể ngăn cản được? Xém đã bị xóa sổ rồi.

Những khoá sau thì ngày càng tệ hơn.

Đến hiện tại thì gần như là không được trọng dụng nữa rồi.

“Có một tin tức không xác thực khác ngoài tin này.”

“Tin tức này bị phong tỏa bởi làng Lá, và có rất thủ thuật để che mắt. Chúng ta không thể tìm ra sự thật của vụ việc này.”

“Một cường giả đáng sợ xuất hiện ở Làng Lá, một người gần như xóa sổ toàn bộ Làng Lá... Một mình hắn chiến đấu với tất cả cường giả, cuối cùng đã chiến thắng, nhưng kể từ đó chúng ta cũng mất tăm tích của hắn.”

“Thông tin mà các điệp viên khác thu được thì hoàn toàn ngược lại. Làng Lá không hề bị tổn hại, không bị tổn hại một chút nào, không giống với dáng vẻ của việc vừa trải qua một cuộc chiến.”

“Chuyện này thật kỳ quái, chúng ta nhất thời không thể làm rõ được.”

“Ngoài ra còn có một tin tức ngoài lề?”

“Thật hay giả?”

“Là ai đã gửi tin nhắn này?”

“Ta không tin!”

Ví dụ như cả hai người trong số họ đều độc thân.

Tuy nhiên, hắn ta trẻ hơn.

(Chiến thắng!) Nhìn thấy tất cả các ninja bước ra ngoài, nàng ấy ở trong phòng nhìn mình trong gương, cười một cách vu vơ.

Không chỉ Chu Dương đang quan sát, mà cũng đang quan sát Chu Dương.

Đôi mắt của nàng trở nên vô cùng sáng, như thể đang tỏa ra ánh sáng vậy.

Sức mạnh thiên phú, với việc có bốn thuộc tính Chakra là nước, lửa, đất và sấm sét, và hai ranh giới huyết mạnh, đó là Dung Độn và Phí Động.

Nàng cũng là ninja duy nhất có ranh giới thừa kế hai loại huyết thống.

Từ điều này, chúng ta có thể thấy nàng ấy thật phi thường.

“Đó là đương nhiên rồi!” Trên mặt Chu Dương cũng lộ ra vẻ tươi cười, đi tới.

“Ngươi đã vượt qua cửa thứ nhất rồi, rất tốt!”

“Tuy nhiên, đây mới chỉ là sự khởi đầu!”

“Đánh bại ta!”

Những người phụ nữ đi theo Chu Dương hoàn toàn không hề có chút gì là lo lắng.

Làm Chu Dương bị thương ư?

Ngay cả chế độ Tiên Nhân của Jiraiya, còn có cả Bát Môn Độn Giáp cũng được mở hết ra, tương đương với thực lực mạnh mẽ gấp mấy chục lần cấp độ Ảnh Cấp, cũng chẳng làm gì được Chu Dương, thậm chí đến một cọng tóc cũng không hề hấn gì.

Dù Terumi Mei là Mizukage nhưng cũng phải là ngoại lệ.

“Đây có phải là Phí Độn và Dung Độn không? Thật là thú vị!” Toàn bộ hơi nóng và nham thạch đều biến mất.

Chu Dương vươn lòng bàn tay ra, trong lòng bàn tay có một đám khí nhỏ cùng nham thạch nóng bỏng đang bập bùng lên.

Tuy chúng đã bị thu nhỏ một phần đáng kể nhưng về chất lượng thì chúng tốt hơn trước gấp chục lần.

Chu Dương thuận tay ném xuống đất, mặt đất lập tức bị khoét thành hai cái lỗ lớn, sâu không thấy đáy.

“Ngươi hiện tại hài lòng rồi chứ?” Chu Dương nhìn Terumi Mei và cười nhạt.

Một cái vẫy tay đã chặn ngay được tất cả Phí Độn và Dung Độn của nàng ta, mà hắn ta lại không bị bất kỳ thương tổn nào, trình độ này

thật đáng kinh ngạc.

Terumi Mei thú nhận rằng trình độ của Chu Dương cao hơn mình.

Nàng nhìn Chu Dương thật sâu, càng nhìn càng thấy thỏa mãn.

“Đây là thử thách đầu tiên!”

“Còn có cái thứ hai, cũng là cái cuối cùng!”

“Ngươi có nhiều nữ nhân như vậy, không biết thể lực của ngươi có tốt không? Để ta xem thể chất của ngươi mạnh đến mức nào!” Terumi Mei nói xong liền lao về phía Chu Dương, mang theo trên đường đi là một đám nhiệt khí cuồn cuộn.

Mọi thứ cháy rụi trên đường nàng ta đi qua, ngọn lửa bùng cháy khắp nơi.

“Cháy rồi!”

“Không tốt rồi, có người muốn gây bất lợi cho Mizukage đại nhân!”

“Có thích khách!”

Ao và Chojuro vừa rời đi không bao lâu đã vội vàng xông tới, khi hai người nhìn thấy hơn chục người phía sau tên Chu Dương kia thì sắc mặt của họ liền thay đổi rất nhiều.

Chương 551: Phí Độn và Dung Độn

Họ thậm chí còn không biết tên thích khách đã đến từ lúc nào, thật khủng khiếp!

“Tsunade!”

“Các ninja Làng Lá các ngươi muốn gây chiến với chúng ta sao?” Chojuro hét lên.

“Tuy nhiên, các ngươi đã đến nhầm chỗ rồi, nơi đây là Làng Ninja Sương Mù của bọn ta!”

“Nếu ngươi đã muốn ra tay với Mizukage, vậy bọn ta sẽ khiến cho ngươi đến được mà đi thì không được!”

Nhưng Chojuro lại không ra tay trước, hắn ta đang đợi các ninja khác trong Làng Sương Mù đến.

Bọn họ có ưu thế tuyệt đối về quân số, cho dù có là Ảnh Cấp dám tới đây làm loạn, cũng sẽ không có đường để trở về! Tsunade chỉ cười, không trả lời, lặng lẽ đưa mắt nhìn về phía Chu Dương.

Người khác cũng vậy, chuyện nhỏ này không đáng để tâm.

Ngươi muốn giữ chúng ở đây mãi mãi sao?

Một Làng Ninja Sương Mù nhỏ bé không thể có thực lực như vậy được! Chojuro không ngờ rằng mình sẽ bị khinh thường như vậy, hắn hít sâu một hơi, nhanh chóng bình tĩnh lại, nhìn bóng lưng của Chu Dương.

Người đàn ông này là chính là con át chủ bài và kẻ mà bọn chúng dựa dẫm vào sao?

“Đừng để ta thất vọng!” Terumi Mei dùng chân dài đá mạnh vào Chu Dương, mới đá được nửa đường thì sức lực đã biến mất.

“Con gái vẫn nên ngoan ngoãn mà đi theo phía sau nam nhân, đánh nhau không phải là chuyện ngươi có thể làm đâu!”

Bên ngoài vẫn còn có rất nhiều người từ làng ninja sương mù đang vội vã chạy tới.

Các cuộc tấn công vào Mizukage là sự việc được ưu tiên hàng đầu trong làng. Tất cả những ninja chưa bao giờ thực hiện nhiệm vụ của cả Làng Ninja Sương Mù đã tập trung ở đây, và số lượng ngày càng tăng lên.

“Mizukage Đại nhân, ngươi có sao không!”

“Tên độc ác kia, còn không mau thả Mizukage đại nhân ra!”

“Một tên ninja ở làng Lá ư? Lá gan ngươi cũng to quá đấy, lại muốn chiến đấu với Làng Ninja Sương Mù của bọn ta sao? Tsunade! Ngươi thân là Hokage, lại dám tấn công Mizukage của bọn ta! Hôm nay bọn ta nhất định phải cho ngươi đến được mà không về được!”

Các ninja ở làng Sương Mù rõ ràng đã xem Tsunade là kẻ cầm đầu và đều mắng nhiếc, gào thét với Tsunade.

Một số ninja của Làng Ninja Sương Mù ngay lập tức vượt lên trước để ra tay.

“Thuỷ Đại Bộc Bố Chi Thuật!”

“Thuỷ Đạo - Thuỷ Hoa Tiện!”

“Thuỷ Độn Thuỷ Long Đạn Chi Thuật!”

“Thuỷ Độn Thuỷ Lao Chi Thuật!”

Một số lượng lớn nhẫn thuật hệ nước lao về phía những người của Tsunade, với một quy mô cực lớn.

Nhưng không có ai ngoài Chu Dương ra tay, thứ nhất là sợ vô tình làm tổn thương Hokage đại nhân, thứ hai là tuyệt đối tin tưởng vào Mizukage.

Mizukage có Phí Độn và Dung Độn, lực sát thương của nó rất khủng khiếp, không ai có thể sánh được.

“Sư phụ, chúng ta đánh trả sao?”

Shizune và Haruno Sakura bước ra, chuẩn bị sử dụng nhẫn thuật để phản kích, nhưng Tsunade đã giơ tay ngăn cản họ lại.

“Không cần!”

“Các ngươi quên rằng Chu Dương đã hứa với chúng ta những gì rồi sao?”

“Hắn ta đã hứa rằng chúng ta nhất định sẽ không bị thương!”

Hết nhẫn thuật này đến nhẫn thuật khác tấn công, nhưng như thể va vào một bức tường vô hình, tất cả chúng đều bị chặn lại, không gây bất kì tổn hại gì.

“Có kết giới!”

“Ra tay, đập nát cái thứ chết tiệt này đi!” Đúng lúc này, tất cả ninja của Làng Ninja Sương Mù lần lượt ra tay, tấn công như mưa vào luồng sáng vô hình bên ngoài kia.

Mặc dù bức màn trông có vẻ chỉ như một lớp mỏng, nhưng nó lại chắc chắn ngoài sức tưởng tượng.

Cho dù có bao nhiêu nhẫn thuật đánh vào, thì cũng không thể gây ra bất kì thay đổi gì dù là nhỏ nhất.

Nó dường như là một thành luỹ vĩnh cửu, không thể phá vỡ.

Suy cho cùng, nếu chưa từng thấy cảnh Chu Dương chặn hết Bát Môn, càng chưa từng thấy phương pháp chữa trị mọi vật của hắn ta, thì quả nhiên là không thể tin được.

Bất cứ ai đã nhìn thấy sức mạnh của Chu Dương, đều tin rằng hắn ta có khả năng làm được điều này.

Hợp nhất các Làng Ninja, trở thành vua của các ninja là mong ước cả đời của nhiều người.

“Nếu ta thực sự muốn trở thành vua của thế giới Ninja, đối với ta đó chỉ là chuyện trẻ con mà thôi, nhưng như vậy đối với ta cũng chẳng có ý nghĩa gì cả.”

“Thế giới của ninja quá nhỏ, nhỏ đến mức đối với ta chỉ như là một con muỗi!”

“Toàn bộ Chư Thiên Vạn Giới đều là của ta!”

“Sớm thôi, các ngươi có thể theo ta đi xem thế giới hiện thực!”

Chu Dương cười nhẹ, màn sáng đen xung quanh tan vỡ, lộ ra thế giới bên ngoài.

Tất cả các ninja trong làng Sương Mù đều sụp đổ.

“Không! Tên khốn chết tiệt!”

“Ta sẽ giết chết ngươi!”

“Thuỷ Thuỷ Long Đạn Chi Thuật!”

Có người đã không biết tự lượng sức mình mà thi triển nhẫn thuật, nhưng trước khi nhẫn thuật được thi triển, nó liền đã bị phá vỡ.

Đầu của tên vừa mới ra tay cũng cùng lúc tan nát.

“Có thể nể mặt ta không, bọn họ đều là người của ta đấy! Xin đừng tuỳ tiện mà ra tay với bọn họ!”

“Ta có thể đáp ứng yêu cầu nhỏ bé này của ngươi.”

“Nhưng mà có một điều kiện, là bọn họ sẽ không được động thủ với ta!”

“Một khi họ động thủ với ta, ta sẽ coi đó như một sự khiêu khích, sẽ không bao giờ hạ thủ lưu tình đâu! “

Một ánh mắt bất lực lóe lên trong mắt.

Chương 552: Deidara

Chỉ có thể hét lớn:

“Xin mọi người hãy bình tĩnh.”

“Bình tĩnh ư? Làm sao có thể bình tĩnh được!”

“Chúng ta luôn mâu thuẫn với Làng Lá, xin hỏi ngươi có bí mật gì với Làng Lá mà không thể cho người khác biết không?!”

“Có phải ngươi đã phản bội Làng Ninja Sương mù ?!”

“Ngươi không xứng làm Mizukage của chúng ta!”

Tên mở miệng nói cuối cùng không kịp nói câu tiếp theo, thì đầu liền bị nổ tung.

“Ta tuyên bố từ hôm nay trở đi ta sẽ không tiếp tục làm Mizukage nữa!”

Chojuro và Ao có phần không thể chấp nhận được, hỏi Terumi Mei.

Hắn cười nhẹ, và ánh mắt lướt qua các ninja trong Làng Ninja Sương Mù.

“Đây có phải là Làng Cát của Phong Quốc không?”

“Thân thế của ngươi thực sự rất khiến người khác tò mò!”

Deidara cưỡi con chim hai cánh từ trên trời hạ xuống, nhìn đám con rối hình người trên mặt đất.

“Chuyện này không liên quan gì đến ngươi!”

Sasori Cát Đỏ lạnh lùng đáp lại.

“Ngươi không muốn cho thế giới thấy những vụ nổ nghệ thuật hay sao? Đây là sân khấu của ngươi, ngươi có thể tùy ý thể hiện nghệ thuật của mình!”

Sau khi Sasori Cát Đỏ nói xong, hắn ta phớt lờ Deidara, và đi về một nơi mà đã rất lâu hắn chưa bước chân vào.

“Không sai Ta không thèm ở bên cạnh tên tiểu tử nhà ngươi, vướng chân vướng tay! Vụ nổ chớp nhoáng mới chính là giá trị lớn nhất của nó!”

Deidara điều khiển con chim hai cánh kia và lao về phía Làng Cát.

“Ai?”

Ngay khi Deidara đến gần Làng Ninja Cát, nàng đã bị các Ninja Cát phát hiện và đưa ra cảnh báo.

Những con chim nhỏ đột ngột bay ra, bay về phía những Ninja Cát kia.

Không chờ đến khi bị những thanh kiếm kia chém chết, thì những con chim nhỏ kia đã nổ tung trên không trung, tay chân và những mảnh thịt nát bay tứ tung, tạo ra một cơn mưa máu.

“Nó thật đẹp!”

“Rốt cuộc là kẻ nào?”

Vô số những Ninja Cát nghe thấy động tĩnh liền nhanh chóng chạy ra ngoài, bọn họ rất nhanh đã nhìn thấy Deidara.

Đồng phục của tổ chức Akatsuki với họa tiết cầu vồng trên nền đen là quá bắt mắt, cũng khó để mà không nhận ra thân phận của đối phương.

“Người từ tổ chức Akatsuki!”

“Một kẻ phản bội, dám gây rối ở Làng Ninja Cát sao! Đúng là tự tìm cái chết!”

Một vài tên Ninja nóng nảy, không nhịn được mà xông thẳng lên trước.

“Hãy cẩn thận!”

Ai đó có đôi mắt tinh tường nhận ra có điều gì đó không ổn, một vài mảnh đất sét bất ngờ xông ra.

Sseesn khi họ phát hiện ra thì đã quá muộn, họ đã bị thổi bay ngay lập tức.

“Khốn kiếp!”

Trên mặt đám người Gaara, Temari lộ ra nét tức giận và nhìn như muốn giết người.

Vô số cát dâng lên dữ dội, giống như một con rồng khổng lồ, lao tới chỗ của Deidara và con chim khổng lồ mà hắn ta đang đứng trên đó.

Temari mở Tam Tinh Phiến, vận sức chờ thời điểm tung ra.

“Sa Thời Vũ!”

Vô số cát từ trên trời rơi xuống, bao phủ lấy Deidara và vùng trời hắn đang đứng như những trận mưa.

“Thật thú vị, ngươi chắc là lực lượng ninja ở Làng Ninja Cát! Thủ Hạc một đuôi, ta đã tìm thấy ngươi rồi!”

Hắn ta nhảy nhẹ một cái đã nhảy xuống khỏi con chim hai cánh kia, và sau đó một con chim khác xuất hiện.

“Bây giờ đến lượt ta!”

“Nên dọn dẹp đám linh tinh trước đã!” Không chờ đến khi hắn ta tiếp tục nói thêm, Temari dường như đã chuẩn bị sẵn sàng, điều nàng ấy chờ đợi chính là lúc này! “Đại Liêm Phiên!” Chakra được truyền vào gió, cùng với Tam Tinh Phiến, tạo thành một cơn gió lớn.

Nó bao phủ một phạm vi rộng lớn, làm thành một cuộc công kích, và ngay lập tức bào trùm lấy khu vực Deidara đang đứng.

“Bùm!”

Một vụ nổ lớn trên bầu trời, và Deidara đã không cánh mà bay.

Có tiếng sột soạt trên mặt đất, từng đợt châu chấu, rết và rắn lao về hướng các Ninja Cát.

Thoạt nhìn, những thứ này chắc không phải là thứ mà Làng Cát có, mọi người lộ ra vẻ kì lạ.

“Sa Bộc Đại Táng!” Vô số cát dâng trào, quấn lấy tất cả đồ vật, và lập tức nổ tung.

Một con chim hai cánh đang chở một người trên lưng, và một viên đất sét hình người lớn lên một cách nhanh chóng, từ trên trời rơi xuống với tốc độ ngày càng nhanh.

“Không Sa Phòng Bích!”

Các hạt cát ngưng tụ lại, tạo thành một bức tường cát giữa không trung, ngăn lớp đất sét hình người kia ở bên ngoài.

Toàn bộ bức tường cát vỡ tan tành, nhưng may mắn thay, vụ nổ cũng đã bị chặn ở bên ngoài.

Cát dưới đất rung chuyển dữ dội, và một con rồng đất sét màu trắng xông lên khỏi mặt đất.

“Thưởng thức nghệ thuật của sự bùng nổ đi nào!”

Tiếng nổ vang lên ầm ĩ, Gaara vội vàng điều khiển cát tạo thành lớp phòng ngự, nhưng vẫn bị nổ tung bay lên trời.

“Thật là náo nhiệt!”

“Ngươi dám bắt nạt Gaara đã đành, còn làm Temari của ta bị thương thì là lỗi của ngươi rồi!”

Chu Dương vung tay lên, cơn bão bổng chốc biến mất, cơ thể Temari ngừng bay, và một bàn tay to ấm áp ôm lấy nàng trong tay.

“Cám ơn ngươi đã giúp đỡ!” Temari ngẩng đầu liếc mắt nhìn người vừa tới, sững sờ ba giây, hai má xấu hổ nói.

Người đàn ông này thật đẹp trai... Nàng vừa nghe rất rõ ràng, đối phương gọi hắn ta là Temari.

Nhưng vốn dĩ lại chả quen nhau gì cả? Thật đẹp trai, ư, nhìn thêm 30 giây nữa đã.

“Chà, lại thêm một tên tiểu tử!”

Chương 553: Tất nhiên là ta đến đây để tìm người rồi!

“Đây có phải là trợ thủ của ngươi không?”

“Không thành vấn đề, dù có nhiều người đến thì cũng sẽ chết thôi!”

“Được chết trong tiếng nổ vui nhộn chính là niềm vinh hạnh của ngươi đấy!”

Từng đợt tạo vật bằng đất sét lao thẳng về phía nơi này, tuy nhiên,

ngay sau đó, Chu Dương đã đến được bên cạnh của Deidara.

“Bị ngươi tìm được rồi! Nhưng mà... ngươi vẫn phải chết thôi!”

“Garuda!”

Deidara sửng sốt một lúc, ăn một cục đất sét nổ tung và phun ra, biến thành một hình nhân giống hệt hắn ta, và bên trong được đặt một con nhện đất sét rất nhỏ không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Một khi hình nhân này phát nổ, nó sẽ phát tán những con nhện đất sét này trong không khí trong một phạm vi nhất định, và những sinh vật hít phải những con nhện đất sét vào cơ thể cũng sẽ giống với việc đặt một quả bom trên cơ thể, cuối cùng là vô số vụ nổ nhỏ, hủy hoại sự sống từ trong ra ngoài.

“Đây là món quà ta chuẩn bị cho Uchiha Itachi. Không ngờ lại dùng nó cho ngươi trước.”

Chu Dương thuận tay nắm lấy, toàn bộ cơ thể Garuda biến mất trong hư không, như thể hắn chưa từng xuất hiện trên đời vậy.

Deidara sửng sốt trong giây lát, hoàn toàn không cảm nhận được hơi thở của con nhện đất sét.

Sao vậy chứ? Làm thế nào mà chiêu thức mà ta đã dày công chuẩn bị kỹ lưỡng lại biến mất được chứ? Làm sao có thể? Chiêu thức của đối phương rốt cuộc là gì? Người đàn ông đột ngột xuất hiện này khiến Deidara cảm thấy bất lực, hắn ta lại có cảm giác đối mặt với Uchiha Itachi.

Đối thủ đã khống chế hắn quá nhiều, ngay cả Garuda cũng không làm gì được đối phương, huống chi là chiêu thức thông thường.

“Nghệ thuật đẹp nhất thế giới, ngươi thật vinh hạnh khi được tận mắt nhìn thấy nó!”

Trên ngực trái của Deidara xuất hiện một cái miệng, nó ăn cái thứ đất sét nổ tung ấy, và toàn thân hắn ta từ từ chuyển sang màu đen cho đến khi biến mất.

Ngay cả chakra trong cơ thể cũng ngưng tụ thành một quả cầu màu đen, sau đó quả cầu sẽ vỡ ra và phát ra ánh sáng, tạo thành một vụ nổ lớn, và mọi thứ trong phạm vi vụ nổ sẽ trực tiếp bốc hơi.

“Hãy cùng ta chứng kiến nghệ thuật đẹp nhất thế giới nào!”

Cha!

“Ngươi nghĩ nhiều quá rồi!” Deidara đợi hồi lâu, nhưng cũng không có nổ ra một tiếng nào cả, cả người đều là sững sờ.

Còn chưa kịp phản ứng thì Chu Dương đã nhấc bổng hắn lên như một con gà.

“Hôm nay ngươi may mắn đấy!”

“Ngươi là ai? Đến Làng Ninja Cát để làm gì?” Gaara nhìn Chu Dương, và vì lý do nào đó, một sự thù địch mờ nhạt đã nảy sinh.

“Gaara, ngươi đang nói bậy cái gì vậy? Ngươi không thấy hắn tới đây giúp ta sao? Lịch sự một tí đi!”

“Lai lịch của hắn ta không rõ. Chúng ta không biết hắn ta là kẻ thù hay bạn bè được?”

“Ai biết được tên đó có phải là thành viên của tổ chức Akatsuki không?” Thái độ của Gaara vẫn rất lạnh lùng và không chút biến đổi.

“Ngươi đang nói nhảm nhí gì vậy?”

“Hắn ta không bao giờ có thể là người của Akatsuki được!”

Cách đó không xa có một vài bóng người chạy tới, nhiều người trong số đó là những hình bóng quen thuộc với Gaara.

Còn lại một số ít thì bọn họ không biết tên.

“Không biết nếu Hokage và Mizukage đến Làng Ninja Cát của ta là vì chuyện gì vậy?”

Làng Ninja Cát là yếu nhất trong số các làng ninja, vừa mới trải qua đợt tấn công bất ngờ, cũng đúng lúc đang trống rỗng nhất.

Gaara, với tư cách là Kazekage, theo lý phải đứng ra.

Ta hiểu ngay suy nghĩ của Gaara.

“Xin đừng hiểu lầm, chúng ta chỉ là đi ngang qua thôi.”

“Không biết vì sao lần này ngươi lại đến Làng Ninja Cát của ta?”

Chu Dương nhìn lướt qua Gaara, nhìn thẳng vào Temari:

“Những gì ta đã nói trước đó không phải là đã quá rõ ràng rồi hay sao?”

Gaara vẫn giữ nguyên vị trí.

Ngay cả Temari có liên quan cũng không biết đi đâu.

“Ngươi bằng lòng đi với ta chứ?”

Chu Dương mỉm cười.

Nếu như Chu Dương không có ai khác, nàng ấy sẽ nói như vậy, trong lòng Temari sẽ đồng ý một vạn lần, nàng ấy nhất định sẽ đồng ý.

Nhưng hắn ta không phải vậy...

Vào lúc này, những ngọn núi ở đằng xa rung chuyển, và một tiếng động lớn từ phía sau Làng Ninja Cát truyền đến.

“Chết tiệt! Dám khi dễ Làng Ninja Lá của ta sao!”

“Chỉ là con tôm hôi hám mà lại dám đến đây gây rối!”

Gaara không tiếp tục nói chuyện với Chu Dương nữa, mà chạy về phía nơi phát ra động tĩnh cực lớn kia.

“Thiên Đại Bà Bà, đã lâu không gặp.”

Giọng nói phát ra từ hình nhân khổng lồ, và Sasori Cát Đỏ bước ra từ nó.

Có một số hình nhân xung quanh hắn ta, bắt mắt nhất là một hình nhân với tay phải cầm đại đao và tay trái lại cầm thêm một hình nhân nữa.

Tay phải có thể chìa ra nhiều thanh đại đao, hình thức kết hợp sẽ tăng phạm vi tấn công, khiến người ta khó tránh hơn, và tốc độ vung dao rất nhanh.

Sau khi tay trái được mở ra có thể dùng bùa chú biến hoá ra một số lượng lớn các cánh tay hình nhân, và các cánh tay được triệu hồi đó có ẩn giấu các cơ quan được lắp đặt như mây độc.

Có thể bắn ra một bánh răng xoay tròn, được tạo thành từ tám con dao nhỏ, tạo thành một chiếc đại đao to lớn có sức mạnh công kích được gia tăng thêm.

Tất nhiên, đây không phải là điều quan trọng nhất.

Bởi vì đây là một hình nhân được tạo ra bởi Kazekage đời thứ ba, nó có ranh giới huyết mạnh cao cấp biến chakra thành lực từ. Đây là nhẫn thuật của Thủ Hạc Nhân trước đây và nhẫn thuật đặc biệt do thuộc tính của chakra và lực từ của chính nó kết hợp lại với nhau, cho phép cát và sắt tấn công và phòng thủ dưới nhiều hình thức khác nhau.

Một ngày xâm nhập vào trong người hoặc hình nhân, có thể làm tê liệt toàn thân.

...Thực lực của Thiên Đại cũng không hề yếu, hai người cùng nhau chiến đấu.

Tiếng nổ lại tiếp tục vang lên.

Cả hai chiến đấu cực nhanh, đã chiến đấu hết sức, và mỗi người đều tự động sử dụng tuyệt chiêu cuối cùng.

“Bí kỹ - Cận Tùng Thập Nhân Chúng!” Mười hình nhân mặc áo choàng trắng và đeo mặt nạ nhiều màu sắc xuất hiện trước mặt họ.

Thiên Đại Bà Bà đã từng dùng chiêu này để tự mình đánh chiếm cả một ngôi làng, đây là một trong những tuyệt kỹ mạnh nhất của hình nhân.

“Cuối cùng cũng thấy được rồi!”

“Ta mới là hình nhân sư lợi hại nhất!”

“Thiên Đại Bà Bà, bọn ta giết chết ngươi, sau đó biến ngươi thành hình nhân của ta!”

“Bí kỹ Bách Nhân được thi triển!”

So với Cận Tùng Thập Nhân Chúng của Thiên Đại, Sasori Cát Đỏ triệu hồi đến hàng trăm hình nhân.

Chương 554: Ta không phải là Chúa cứu thế, cũng không phải là người tốt!

Thiên Cơ đối đầu với Bách Cơ, sức chiến đấu của hai người rõ ràng là Sasori Cát Đỏ có nhỉnh hơn một tí.

Thiên Đại Bà Bà bị đánh tức ói máu, cảm thấy lực bất tòng tâm.

Dù sao bà vẫn là người già rồi, cũng không phải là đối thủ của bọn trẻ.

“Ra đây đi!” Thiên Đại Bà Bà tuyệt vọng lấy ra hình nhân mà bà ấy ít muốn sử dụng nhất.

Một nam một nữ, hai hình nhân xông về phía Sasori Cát Đỏ.

“Cha mẹ!”

Sasori Cát Đỏ sững sờ, hình nhân của ba đời Kazekage đang ở trước mặt hắn không phản ứng gì, cứ thế nhìn hai hình nhân kia nhanh chóng tiếp cận, hai vũ khí đâm vào ngực một cách nặng nề.

“Họ đã là của ta rồi!”

Sasori Cát Đỏ vẫn chưa chết, trong tâm trạng thất thần tỉnh lại, khống chế hai hình nhân một nam, một nữ kia.

Hắn ta di chuyển cực kỳ cẩn thận, như thể mình không phải là dùng hình nhân chiến đấu, mà là đang dùng đồ sứ mỏng manh vậy.

“Ta thua rồi. . .”

“Cùng bọn họ đoàn tụ cũng không tệ đâu! Biến ta thành hình nhân đi! Cháu ngoan của ta, ngươi là niềm tự hào của ta.”

Sasori Cát Đỏ rơi vào im lặng, chậm rãi tiến đến gần Thiên Đại Bà Bà.

“Dừng tay!”

Gaara là người đầu tiên lao tới và điều khiển cát tấn công Sasori Cát Đỏ.

Nhưng hắn ta vẫn lùi một bước, Thiên Đại Bà Bà bị hai nhát dao sắc nhọn đâm thủng.

“Ngục Sa Mai Táng!” Vô số hạt cát giống như cái phễu úp xuống dưới, như thể muốn chôn sâu Sasori Cát Đỏ dưới lòng đất.

Hình nhân của Sasori Cát Đỏ mang vẻ mặt đờ đẫn, bên trong truyền ra một giọng nói lạnh lùng.

“Deidara thật sự là càng ngày càng yếu, những thứ rác rưởi này mà cũng đánh không được, lại để thua trong tay người khác! Ta thật sự phải ở cùng ngươi!”

“Sự thật đã quá rõ ràng, tiếng nổ của ngươi không phải là nghệ thuật! Hình nhân của ta mới là nghệ thuật vĩnh cửu!” Deidara gần như nhảy dựng lên vì tức giận.

Mọi thứ ban đầu vẫn diễn ra tốt đẹp, với sức mạnh của ngươi ấy thì việc đối phó với Gaara sẽ chẳng là gì cả.

Ai lại nghĩ đến việc Chu Dương lại đột nhiên xuất hiện như vậy, chiêu thức của chính mình cũng không thể làm gì được đối phương.

Ngay cả đại chiêu thức tự nổ cũng không thể sử dụng được.

Hắn ta có thể làm gì? Deidara cũng đang tuyệt vọng.

“Hi vọng rằng ngươi vẫn có thể cười được!”

Deidara tức giận nói, hắn tin rằng trong trường hợp Chu Dương xuất hiện, Sasori Cát Đỏ cũng sẽ không phải là ngoại lệ.

Nhưng mà, hắn đợi một hồi cũng không thấy Chu Dương có ý định ra tay.

“Giết hắn!” Hình nhân của ba đời Kazekage nhanh chóng đánh giết Gaara.

Cảm nhận được hơi thở của ba đời Kazekage, Thủ Hạc trong cơ thể trở nên đứng ngồi không yên, thần sắc của Gaara lập tức trở nên mạnh mẽ: “Thổ Khắc Giá Mị Chi Thuật.”

Gaara trở nên có chút điên cuồng, trực tiếp thả mình chìm vào giấc ngủ say, đánh thức hoàn toàn Thủ Hạc trong cơ thể.

Trong khoảnh khắc tiếp theo, vô số hạt cát rung lên, và thân ảnh một con báo khổng lồ xuất hiện.

Nhất Vĩ - Sa Chi Thủ Hạc!

Ngay khi Thủ Hạc tỉnh dậy, liền đã biểu hiện sự điên cuồng tột độ, liên tục phát ra những âm thanh lạ từ miệng, như thể đang rất vui khi được tự do trong một thời gian ngắn.

“Đây không phải là ba đời Kazekage sao? Làm sao lại thành ra bộ dạng như thế này rồi! Phì, lại bị một tên hậu bối khống chế, để cho

ta giải thoát cho ngươi vĩnh viễn!”

“Phong Độn Luyện Không Đạn!”

Thủ Hạc nhắm vào hướng của hình nhân ba đời Kazekage và phun ra một cục pháo khí chứa đầy Chakra với mật độ rất cao.

Mỗi viên pháo rơi xuống mặt đất, đều dễ dàng tạo ra một hố sâu khổng lồ, sức công phá là vô đối.

Ba đời Kazekage ngay lập tức tăng tốc và nhanh chóng né tránh hết khẩu pháo khí khổng lồ này đến khẩu pháo khí khác.

Cơ thể khổng lồ của Thủ Hạc nhảy lên và lao tới.

“La Sát Chi Thuẫn!”

Vô số cát và sắt tập hợp lại thành một quả cầu cát phòng thủ tuyệt đối, Thủ Hạc đập vào mặt của nó, và nó ngay lập tức rơi xuống đất.

“Sa Thiết Thời Vũ!”

Vô số cát sắt với hình thái là đá sắt bay ra và xuyên qua cơ thể của Thủ Hạc...

Hình nhân của ba đời Kazekage không biết từ đâu nhảy ra, với một đôi cánh bằng sắt cát xuất hiện từ phía sau và đấm vào Gaara đang ở trên lưng Thủ Hạc.

Gaara bị hạ gục ngay lập tức.

Người cũng bị Thủ Hạc kéo đi.

“Không!”

Thủ Hạc hét lên mạnh mẽ, và cơ thể hắn ta biến thành vô số cát mịn.

“Bắt được ngươi rồi!”

Gaara ngay lập tức bị hình nhân của ba đời Kazekage bắt.

“Bỏ đôi tay dơ bẩn của ngươi ra!”

Temari khởi động Tam Tinh Thử, vô số Phong Nhẫn đánh trúng vào hình nhân của ba đời Kazekage, nhưng chúng lại phát ra tiếng va chạm như kim loại chói tai, không thể gây tổn hại gì cho hình nhân của ba đời Kazekage.

Hình nhân của ba đời Kazekage bỏ qua Temari, và nhanh chóng đưa Gaara đi.

Trong khoảnh khắc tiếp theo đó, thân thể của ba đời Kazekage tan rã, hóa thành vô số bộ phận nhỏ.

Chu Dương vẫn đứng đó, trong tay đã bắt được Gaara.

“Tốc độ này...” Sasori Cát Đỏ hoàn toàn đơ người, ngay cả động tác của Chu Dương cũng không thể nhìn kịp được.

Nên nói theo phương diện của hắn, tên nam nhân này cũng không hề động thủ, hình nhân của ba đời Kazekage đã sụp đổ, Gaara cũng đã bay tới đối thủ, thực lực này quá đáng sợ!

Ban đầu, hắn nghĩ Tsunade và Terumi là kẻ thù mạnh nhất, nhưng bây giờ có vẻ như người đàn ông này mới là kẻ thù đáng sợ nhất mà hắn từng thấy.

Hắn ta mạnh mẽ đến nỗi hắn ta thậm chí không thể nhìn ra bất cứ một chi tiết nhỏ nào.

Tiếng nổ lần lượt vang lên, Chu Dương đứng tại chỗ mỉm cười nhìn Sasori Cát Đỏ, hình nhân của đối phương lập tức sụp đổ, thậm chí cả cơ thể được cải tiến đặc biệt cũng mất đi sự kiểm soát.

Chương 555: Ngươi đã nghe nói về Otsutsuki Kaguya chưa? Ta nói cho ngươi nghe, rất là lợi hại đấy!

“Trận chiến kết thúc rồi...” Vô số Ninja Cát chết lặng, ngay cả Gaara vừa tỉnh dậy cũng chìm vào im lặng.

Chu Dương phớt lờ sự kinh ngạc của những kẻ này:

“Sasori Cát Đỏ sẽ là sính lễ của ta khi kết hôn với Temari! Tuỳ ý ngươi muốn xử lý như thế nào!”

“Tên này còn hữu dụng, đem hắn đi!”

Chu Dương quơ quơ tay về phía Deidara.

Mà người của tổ chức Akatsuki trở thành của hồi môn từ khi nào vậy? Mà này, như này là cũng đang muốn lấy ta để làm của hồi môn để kết hôn với người khác sao? Deidara trông thật đáng thương.

Vốn tưởng rằng nghệ thuật tiếng nổ là theo đuổi cả đời của hắn ta, nhưng bây giờ, hắn ta chỉ muốn thoát khỏi con quái vật này, càng xa càng tốt.

“Temari, ngươi không cần phải làm thế! Nơi này là Làng Ninja Cát, nên ta không thể không để hắn ta ngang ngược được!” Một ninja dường như phải lòng Temari nghe được những lời này, hắn ta liền nhảy ra ngoài.

“Ngươi đang muốn làm gì trước mặt ta đấy!”

Chu Dương phất tay, cả người tên vừa mới nhảy ra lập tức hóa thành vô số bột mịn, bay trong gió.

“Được rồi, bây giờ không còn kẻ chướng mắt nữa rồi!”

“Đi theo ta nào!”

“Ta vẫn có cảm giác là không được mời.”

“Xin ngươi hãy giúp Kankuro!” Kankuro gần đây đã bị trúng độc, và họ lo lắng rằng họ không thể tìm ra cách giải độc được.

Trước mặt có vị ninja y thuật mạnh nhất Tsunade, trên đời này hầu như không có bệnh gì nàng không chữa được, nên việc giải độc đương nhiên là không thành vấn đề.

“Việc này cứ giao lại cho ta!”

“Đi thôi!” Chu Dương phất tay, đoàn người đã biến mất.

Chỉ có Gaara và nhóm người Ninja Cát là tròn xoe đôi mắt.

“Không Gian Nhẫn Thuật!”

“Nó dường như còn mạnh hơn cả kim sắc trong huyền thoại, thật khủng khiếp!” Lần này Gaara đã nhận một đã kích rất mạnh, cả hai mắt đều mất tập trung.

“Ai?”

Kankuro cảm thấy trong phòng mình có nhiều người hơn, nhanh chóng trở nên ngạc nhiên.

“Cám ơn Làng Lá đã trợ giúp, Kankuro ta nhất định sẽ không quên.”

Đối với Kankuro, đối với Làng Ninja Cát, đây là một đại ân huệ.

Không có gì lạ khi hắn ta nói những điều như vậy.

“Việc này cứ giao lại cho ta!”

Chu Dương thản nhiên nắm lấy một đám nọc độc màu xanh trong hư không rơi vào lòng bàn tay, trong nháy mắt liền biến mất không thấy tăm hơi.

“Được rồi!” Nọc độc tiêu biến rồi, Kankuro hồi phục một chút năng

lượng.

“Ngươi là ai?”

“Ngươi không cần biết, bởi vì chúng ta có lẽ sẽ không còn cơ hội gặp lại nhau trong tương lai!”

“Như này đi! Ngươi cùng ta đi xem thế giới bên ngoài trước, nếu không vừa lòng, ngươi có thể tiếp tục trở về đây?”

“Đi thế giới bên ngoài giải sầu đi! Ngươi không định cả đời cứ ở mãi chỗ này, giống như Thiên Đại Bà Bà, một mình cô độc sống quãng đời còn lại chứ!”

“Yên tâm! Có người thân của ngươi ở đây, trên đời này không ai dám làm gì ngươi đâu!”

Lời nói của Chu Dương cực kỳ khí phách, hắn nghe được trái tim của Temari đang rung động, cùng lúc đó cũng thay đổi chủ ý, nàng ấy gật đầu và không nói gì.

Kankuro nghe vậy có chút bối rối, nếu đối phương không vừa cứu mạng hắn, hắn sẽ nghĩ đó là một kẻ lừa đảo.

“Deidara, nói cho ta biết tổ chức Akatsuki ở đâu!”

“Được rồi, ta không có hứng thú với Akatsuki! Ngươi chỉ cần nói cho ta biết Konan của ta đang ở đâu!”

Chu Dương cười rạng rỡ.

“Ngươi có vẻ biết rất nhiều về thông tin của Akatsuki! Rốt cuộc ngươi là ai?”

“Thực lực của ngươi mạnh mẽ như vậy, không thể là thứ vô danh được! Tại sao ta chưa từng nghe qua tên của ngươi!”

“Vũ khí mạnh nhất của Vĩ Thú, chỉ cần chúng ta có thể tập hợp sức mạnh của Vĩ Thú, thì sẽ hoàn thành kế hoạch của chúng ta.”

“Thế giới này đã mục nát đến tận xương cốt rồi, chỉ bằng cách tiêu diệt hoàn toàn những phần đã mục nát đó thì mới có thể mở ra một cuộc sống mới.”

“Chỉ cần lấy được Vĩ Thú, ta sẽ có thể dùng sức mạnh này để thi triển một cấm thuật mới, một chiêu có thể hủy diệt cả một quốc gia vĩ đại chỉ trong một lần thi triển.”

“Sau đó giao vũ khí cấm thuật cho các quốc gia đang chiến đấu với nhau, và để họ sử dụng vũ khí đó để tấn công lẫn nhau. Khi hàng trăm triệu người chết bởi việc sử dụng loại vũ khí này, tất cả mọi người, đất nước và thế giới sẽ biết được nỗi sợ hãi và hiểu được nỗi thống khổ thực sự là như thế nào.”

“Chỉ dưới áp lực của nỗi sợ hãi và nỗi thống khổ mới có thể tiến lên một cách ổn định được, hòa bình và loại bỏ tranh chấp.”

“Đây là ý nghĩ của Pain, để những đứa trẻ này của thế giới lớn lên trong đau đớn.”

Pain giơ tay lên và nói chuyện một cách chậm rãi.

Konan đứng cách đó không xa, yên lặng lắng nghe, không nói một lời nào.

Uchiha Madara chậm rãi đi tới, không đợi đến lúc nói chuyện, dường như đã có phản ứng, nhìn về phía nơi không một bóng người.

Chu Dương xuất hiện với các cô gái, mỉm cười và lướt mắt qua bọn họ, cuối cùng nhìn về phía Konan.

“Cũng may là ta đến kịp thời, nếu không, Konan, ngươi sẽ bị tên này giết chết đấy!”

“Ngươi là ai?

Tất cả mọi người đều dè dặt với tên thù địch này và nhìn Chu Dương một cách đầy cảnh giác.

Khi nhìn thấy mấy người phía sau, họ sửng sốt một chút.

“Không ngờ chúng ta lại bị phát hiện sớm như vậy!”

“Deidara, ngươi đã phản bội Akatsuki, thật là thất vọng!” Uchiha Madara lạnh lùng nhìn Deidara.

“Topi, ngươi không đủ tư cách để ra lệnh cho ta!”

Uchiha Madara không nói lời vô nghĩa, nở một nụ cười lạnh lùng:

“Nếu như ngươi đã tự mình tiễn bản thân tới cửa, vậy chúng ta ba mặt một lời, giải quyết một lần cho xong!”

“Giết chết bọn chúng!”

Uchiha Madara ra lệnh cho Pain.

Chương 556: Lục Đạo Pain? Một cái tát vào mặt!

“Mọi thứ cứ giao cho ta!” Pain rất tuân theo mệnh lệnh của Uchiha Madara, hắn ta phân ra làm sáu người và biến thành sáu người đàn ông có hình dáng khác nhau, nhìn tất cả những kẻ xâm lược kia với đôi mắt lạnh lùng.

Lục Đạo Pain!

Chúng lần lượt là thiên đạo, địa ngục đạo, ác quỷ đạo, nhân gian đạo, súc sinh đạo và tu la đạo.

Địa ngục đạo có khả năng hồi sinh bạn đồng hành.

Ác ma đạo có thể hấp thu năng lượng và nhẫn thuật chakra, nhẫn thuật vô hiệu.

Súc sinh đạo là một hệ thống triệu hồi, có thể triệu hồi ra rất nhiều quái vật.

Tu la đạo có thân hình cường tráng, đứng đầu hàng ninja Thể Thuật.

Nhân gian đạo là một hệ thống thân thể, một ninja y thuật mạnh mẽ.

Thiên Đạo cũng là mạnh nhất, khi Shinratensei xuất hiện, sức chiến đấu của nó vô cùng đáng sợ.

Ngay khi Lục Đạo của Hokage xuất hiện, giai đoạn trước mạnh đến mức không ai có thể đánh bại được, cũng nhờ Naruto xuất chiêu mới có thể cứu vãn tai hoạ bị huỷ diệt của làng Lá.

“Lục Đạo Pain sao?”

Chu Dương vỗ nhẹ lòng bàn tay, sáu phân thân đều tan tành, không một cái nào sống sót.

Họ thậm chí không có cơ hội để thể hiện sức mạnh của mình.

Cảnh tượng này khiến Uchiha Madara và Konan choáng váng.

Họ biết Lục Đạo Pain có sức mạnh như thế nào, cho dù sức mạnh

của kẻ vô danh này không hề yếu thì việc giết chết Lục Đạo Pain trong tích tắc như vậy là điều không thể.

Chỉ cần chiến đấu lâu dài, sức mạnh của Địa Ngục Đạo có thể hồi sinh những người khác, hoàn toàn có thể làm cho đối phương tiêu hao sức lực mà chết.

“Đừng trốn nữa, ngươi không thể gạt được ta đâu!”

Chu Dương tiện tay nắm lấy chỗ không một bóng người kia, ngay sau đó, một bóng người đã bị bắt trúng.

Sắc mặt của Nagato Ngoại Đạo biến sắc, không cần nói cũng biết, hắn đã sử dụng liên tiếp hai nhẫn thuật.

“Ngoại Đạo Luân Hồi Thiên Sinh Chi Thuật!” Tuy nhiên, đợi một hồi lâu, chỉ có một trong số Lục Đạo Pain đã chết kia là sống lại.

Cảnh tượng này hoàn toàn khiến Nagato Ngoại Đạo choáng váng.

Hắn ta chưa từng gặp phải trường hợp này bao giờ!

Trước đây, với chiêu này, cho dù cả Lục Đạo Pain đều bị giết thì cũng có thể sống lại, nhất định sẽ khiến đối phương kinh sợ đến chết đi sống lại.

Không ngờ những người bị Chu Dương giết lại không thể sống lại.

Chu Dương là Sáng Thế Thần, hắn đã trực tiếp xóa sổ Lục Đạo Pain khỏi thế giới này vĩnh viễn, không còn tìm thấy bất kỳ dấu vết nào trên thế giới, muốn phục sinh ngươi phải có mục tiêu mới được.

“Luân Hồi Nhãn!”

Nagato Ngoại Đạo không nghĩ ngợi gì mà sử dụng ngay chiêu thức mạnh nhất của mình.

Luân Hồi Nhãn là đôi mắt cao quý nhất được sáng tạo bởi nhẫn thuật của Lục Đạo Tiên Nhân, chúng có năng lực giống như thần thoại.

“Thông Linh Ngoại Đạo Ma Tượng!”

Thông Linh xuất hiện với cơ thể Thập Vĩ, khống chế Ngoại Đạo Ma Tượng và sở hữu sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ.

Cùng lúc đó, Nagato Ngoại Đạo cầm trên tay cây gậy màu đen do m Dương Độn tạo ra, và phát động một đòn tấn công vào Chu Dương.

“Thời gian của ta rất quý giá, không có thời gian để lãng phí với ngươi!”

Chu Dương thuận tay vỗ một cái, cho dù là Ngoại Đạo Ma Tượng hay là Nagato Ngoại Đạo, tất cả đều bị tát thành từng mảnh, chỉ còn lại có Luân Hồi Nhãn đông cứng tại chỗ.

Uchiha Madara! Và Konan lao tới, cố gắng bắt lấy Luân Hồi Nhãn, nhưng Uchiha Madara như va phải một bức tường vô hình, cả người bay ra ngoài, Luân Hồi Nhãn đã bị Konan bắt được.

“Ngươi thích là được, đây là món quà ta chuẩn bị cho ngươi, có hài lòng không?”

“Tại sao ngươi lại làm như vậy?”

Chu Dương mỉm cười nhìn thẳng vào Konan:

“Lần này đến chính là để tìm ngươi, đi cùng ta đi! Ở cái nơi nhỏ bé này không có gì đáng để ngươi tiếc nuối nữa đâu.”

“Đưa nó cho ta!”

Uchiha Madara lại lao về phía Konan, nhưng bị một thế lực mạnh mẽ giam cầm lại, không thể di chuyển.

“Uchiha Madara, thật là một tên ngu xuẩn!”

Chu Dương phất tay, sự nguy trang của đối phương biến mất, lộ ra bộ mặt thật.

Tsunade sửng sốt, không ngờ rằng người này chính là Uchiha Madara, không phải hắn đã chết rồi sao?

Rốt cuộc âm mưu của hắn ta là gì khi gia nhập tổ chức Akatsuki?

Hơn nữa, thái độ vừa rồi rõ ràng có nghĩa là hắn ta đang nắm trong tay Akatsuki.

“Ngươi không phải Uchiha Madara!”

“Chỉ là một tên cặn bã như người mà lại muốn thay đổi thế giới sao?”

“Quá lười để nói nhảm với ngươi rồi!”

Chu Dương vung tay lên, tiện tay tát chết Uchiha, sau đó dùng tay bắt

một phát, Zetsu liền bị tóm lấy.

“Ngươi là ai?”

Zetsu nhìn Chu Dương, trong mắt hiện lên một vẻ kinh ngạc.

Từ người đàn ông này, hắn cảm nhận được một luồng khí thở to lớn không gì sánh được, giống như đang đối mặt với vô số thế giới mênh mông.

Hắn chỉ cảm thấy như vậy khi ở cùng với sư phụ Otsutsuki Kaguya của mình mà thôi.

Không, chính xác mà nói, ngay cả Otsutsuki Kaguya, mẹ của Lục Đạo Tiên Nhân cũng không có khí thở đáng sợ như vậy.

“Ta là người tạo ra vạn giới, là Sáng Thế Thần tạo ra mọi thứ!”

Tất cả mọi người đương nhiên là không tin, chuyện này quá huyễn hoặc.

“Ta biết ngươi muốn làm gì? Phục hồi Otsutsuki Kaguya, phải không? Ngươi có cần ta giúp không?”

Zetsu tràn đầy kinh hãi, hoàn toàn không hiểu rốt cuộc là Chu Dương muốn làm gì.

Nhưng việc hồi sinh Otsutsuki Kaguya luôn là lý do của hắn, và đây cũng là sứ mệnh của hắn.

Để làm được điều này, hắn ta đã rất nỗ lực để thuyết phục Uchiha Madara. Uchiha Madara làm gì cơ chứ? Đương nhiên là cho kế hoạch của hắn ta.

Bây giờ lại có một nhân vật mạnh mẽ như vậy sẵn sàng giúp đỡ mình, Zetsu lại không có lý do gì từ chối cả.

“Được!”

“Nhưng để hồi sinh Otsutsuki Kaguya cần sức mạnh của Thập Vĩ, ngươi cần phải thu thập chín con Vĩ Thú!”

“Không, ta vẫn chưa khôi phục hòa bình cho thế giới này, nếu đến việc này mà ta còn không làm được, thì làm sao có thể...”

“Cứ giao chuyện này lại cho ta!” Hắn ta trông rất đẹp trai, quả nhiên có một loại sức hút quyến rũ khiến người ta cảm động.

Chương 557: Otsutsuki Kaguya! Ta không có con trai!

“Ngươi không được nuốt lời với những gì đã hứa với ta, với thực lực của ngươi thì chắc là có thể dễ dàng thu thập chín con Vĩ Thú.”

Để có thể hồi sinh Otsutsuki Kaguya, Zetsu cũng có thể coi là sẽ làm bằng bất cứ giá nào, và nhắc nhở Chu Dương.

“Yên tâm, nếu không giải quyết được chuyện của Otsutsuki Kaguya, thì là một mối tai hoạ ngầm, ta sẽ giải quyết vấn đề này cho ngươi.

“Đối với ta mà nói, ta muốn triệu hồi Otsutsuki Kaguya cũng không cần phiền phức như vậy!”

Lòng bàn tay của Chu Dương dường như xuyên qua cả nghìn đèo vạn suối, tiện tay nắm lấy một cái.

Đó là Otsutsuki Kaguya! Zetsu đã sững sờ trong ba giây, khuôn mặt của hắn ta lộ rõ vẻ vui mừng khôn xiết.

“Sư phụ Otsutsuki Kaguya, ta là người hầu của ngươi, ta đã nỗ lực rất nhiều để hồi sinh ngươi...” Otsutsuki Kaguya nhìn mọi người bằng ánh mắt mờ mịt.

Nhìn thấy tên tiểu tử đang huyên thuyên không ngớt cách mình không xa kia, trong lòng cảm thấy khó chịu một cách không thể giải thích được.

“Ngươi là ai?”

Ngươi là ai ư?

Câu nói này dường như đã gây cho Zetsu một tấn sát thương, khiến Zetsu hoàn toàn chết lặng.

Hắn đã tưởng tượng ra vô số cảnh gặp gỡ với Otsutsuki Kaguya, thậm chí còn nhận được những lời khen ngợi từ đối phương nữa, nhưng hắn lại không ngờ đến điều này.

Zetsu vội vàng giải thích nói:

“Ta là người hầu mà ngươi đã tạo ra, đã luôn nổ lực để giải thoát cho ngươi.”

“Đến ngày hôm nay, cuối cùng ta đã thành công! Thật vui khi được gặp lại ngươi!” ???

“Nhưng ta chưa bao giờ làm ra một tên người hầu nào cả! Và ta cũng không bị phong ấn! Nhưng trên người của ngươi lại có một hơi thở cùng một nguồn gốc với ta!” Lần này đến lượt Zetsu.

Hắn nhanh chóng giải thích:

“Hai đứa con nghịch tử là Otsutsuki Hagoromo và Otsutsuki Hamura liên thủ lại để phong ấn ngươi! Còn ta được ngươi tạo ra, và tất cả những gì ta làm là để giải thoát cho ngươi.”

Zetsu trở nên kích động khi nói điều này, nhớ lại tất cả những gì hắn ta đã làm.

Những nỗ lực của riêng ngươi là rất xứng đáng! Otsutsuki Kaguya đã được chính hắn ta giải cứu thành công!

“Sao ngươi có thể nói như vậy? Ta là Hoàng Hoa Đại Vi Nữ, còn chưa kết hôn làm gì có con cơ chứ!” Tâm trạng của Otsutsuki Kaguya đang cảm thấy khó chịu, tên này thật quá lố bịch!

Lại còn nói rằng bản thân bị phong ấn bởi hai người con trai, nhưng nàng thì vẫn chưa kết hôn, càng không có con trai.

Dù muốn lừa gạt mọi người, ngươi cũng nên sử dụng những mánh khoé thông minh hơn chứ!

“Tại sao...”

Đôi mắt của Zetsu vô cùng ngây thơ, mọi thứ hắn ta đã làm rất vất vả là để hồi sinh Otsutsuki Kaguya vĩ đại, tại sao hắn ta đã nỗ lực rất nhiều nhưng lại không được công nhận!

“Ngươi đang lừa quỷ có đúng không?”

Zetsu nhìn Chu Dương, nghĩ rằng đối phương vốn không phải là mang Otsutsuki Kaguya về bằng chiêu thức bình thường, chắc hẳn là vì nguyên nhân này mà Otsutsuki Kaguya mất trí nhớ.

“Bởi vì Otsutsuki Kaguya này là do mang về từ trong Thời Gian Trường Hà, lúc này vẫn còn chưa gả cho Tổ Chi Quốc Lãnh Chúa Thiên Tử!”

Chu Dương nở trên môi nụ cười, một nụ cười rạng rỡ.

Điều kiện trước tiên là mọi thứ vẫn đang phát triển theo quỹ đạo ban đầu.

Đối phương sẽ trực tiếp mang Otsutsuki Kaguya từ Thời Gian Trường Hà về đến hiện tại, sẽ gây nên phản ứng di truyền.

Nếu Otsutsuki Kaguya không sinh ra Otsutsuki Hagoromo và Otsutsuki Hamura, sẽ không bị phong ấn, và Zetsu sẽ không được tạo ra.

Vì vậy, bản thân có thể tiếp tục tồn tại trên thế giới này nữa không? Zetsu tan vỡ rồi!

“Ngươi là ai?”

“Chính là người đã đưa ta đến đây à?”

Otsutsuki Kaguya nhìn chằm chằm vào Chu Dương với con ngươi màu trắng, trong đôi mắt loé lên tia sáng kì dị.

“Ngươi có muốn thay đổi kết quả này không?” Otsutsuki Kaguya không quan tâm nói:

“Với thực lực của ta, không có chuyện gì mà không thể giải quyết được! Cho dù mọi chuyện có là sự thật, ta cũng sẽ không để nàng xảy ra chuyện!”

Chu Dương vô tình bật cười:

“Ngươi trước kia cũng nghĩ như vậy, nhưng sau này lại thất bại và bị hai người con trai của ngươi phong ấn! Đúng rồi, ta quên nhắc nhở ngươi rằng sức mạnh của chúng đến từ ngươi đấy!”

Otsutsuki Kaguya chìm vào sự im lặng hồi lâu.

Hắn ta xác nhận rằng sức mạnh sinh ra Zetsu là đến từ chính bản thân, đó là lý do tại sao nàng ấy không giết chết hắn.

Bằng không, với thực lực của nàng, muốn giết chết Zetsu thì quả thật là không khó.

“Ngươi có cách gì? Tại sao lại muốn giúp ta?”

“Ngươi có nghĩ rằng bản thân đã tạo ra Zetsu lại có thể trốn tránh sao? Không, đây là vận hạn mà ngươi không bao giờ có thể lay chuyển được, ngay cả khi ngươi có thể phá vỡ phong ấn trong tương lai, thì vẫn sẽ bước vào con đường cũ mà thôi.”

“Chỉ có ta mới có thể giúp ngươi!”

Giọng điệu của Chu Dương tràn đầy tự tin và kiêu ngạo.

“Nếu ta không muốn thì sao?

“Tiếp tục vận mệnh của ngươi!”

Một tia sáng trắng loé lên trong mắt Otsutsuki Kaguya

“Đó là vận mệnh trước đây, nhưng từ giây phút đó trở đi, vận mệnh của ta đã thay đổi!”

“Chỉ cần những kẻ cản trở ta trong quá khứ và tương lai đều được giải quyết trước, thì mọi vấn đề đều có thể giải quyết được?”

Otsutsuki Kaguya không nói nhiều lời vô nghĩa nữa, nâng lòng bàn tay lên, và một tia sáng đặc biệt bùng lên trong mắt.

Ba con mắt đầy uy lực, đồng thời có đầy đủ ba đại Đồng Thuật là Bạch Nhãn, Tả Luân Nhãn, Luân Hồi Nhãn.

Để đối phó với Chu Dương với sức mạnh không rõ ràng kia, Otsutsuki Kaguya không dám dùng những chiêu nhỏ nhặt, phải bắt đầu trận chiến với một chiêu thức lớn.

“Huyết Kế Võng La Nhất Hoàng Tuyên Tỉ Lương Bản!”

Ngay sau đó, Otsutsuki Kaguya đã biến mất khỏi nơi đó, những ngón tay cực kỳ mảnh mai đột nhiên nhô ra từ phía sau, và nắm lấy giữa lưng của Chu Dương.

“Nếu ngươi đã không biết phân biệt tốt xấu, thì đừng trách ta không khách khí!”

“Ta chỉ có thể thuyết phục ngươi thôi!”

Chương 558: Otsutsuki Kaguya mạnh mẽ! Chakra ư? Loại năng lượng này quá thấp hèn!

Chu Dương như có ánh mắt ở phía sau vậy, bắt lấy phía sau, vừa đúng nắm lấy bàn tay mảnh khảnh của Otsutsuki Kaguya trong lòng

bàn tay.

“Khá lắm!”

“Bạch Nhãn Uy Áp!”

Từ chỗ Otsutsuki Kaguya làm trung tâm, khí thế mạnh mẽ tỏa ra mọi hướng, Chu Dương, người ở trung tâm, không hề phản ứng, như thể chỉ là một làn gió xuân đang thổi vào mặt.

Những người phụ nữ khác không có loại thực lực này, không chịu được áp lực này, bị đẩy lui hết lần này tới lần khác.

Một số người phụ nữ yếu nhất gần như ngất xỉu.

Lúc này, một bức tường vô hình ngăn cách hơi thở, và cảm giác khó chịu biến mất.

“Quả nhiên là có một chút thực lực, nhưng trò chơi chỉ mới bắt đầu thôi, ngươi nên lo lắng cho bản thân trước đã!”

Vô Hạn Nguyệt Độc!”

Otsutsuki Kaguya sử dụng những kỹ năng mạnh mẽ của mình và ngay lập tức kéo Chu Dương vào Huyễn Thuật của mình.

...

Ở trong thế giới Vô Hạn Nguyệt Độc, thân thể không có cách nào cử động được, dần dần mất đi ý thức, rơi vào Huyễn Thuật vĩnh viễn.

Otsutsuki Kaguya đã từng sử dụng thủ thuật này một lần để thống trị thế giới của chính mình, cho đến khi bị phong ấn bởi Lục Đạo Tiên Nhân.

Vô Hạn Nguyệt Độc chỉ là màn dạo đầu, tiếp theo là...

“Thần - Bính Giới Giáng Duyên!” Một cây Thần Thụ to lớn xuất hiện, có vô số cành lá bay tứ tung, trói chặt lấy Chu Dương.

...

Chỉ cần ở trong Vô Hạn Nguyệt Độc, còn kết hợp thêm với Thần Thụ của Thụ Giới Giáng Lâm, ngươi có thể bị dính liền với Thần Thụ và trở thành nô lệ, bị loại bỏ Chakra. Sau một thời gian dài, cuối cùng sẽ bị tạo thành Zetsu trắng.

Vô Hạn Nguyệt Độc cùng với Thụ Giới Giáng Đản phối hợp chặt chẽ với nhau, thứ đã được Otsutsuki Kaguya dày công tu luyện, sử dụng chiêu này có thể giết bao nhiêu kẻ địch mạnh mẽ.

“Này, tại sao lại không thể hấp thu được một tí chakra nào, tại sao trong cơ thể ngươi không có sức mạnh của chakra!” Otsutsuki Kaguya nhanh chóng rơi vào trạng thái kinh ngạc.

Đối với nàng, Chakra là sức mạnh hấp dẫn nhất trên thế giới, và chính vì lòng tham muốn có được sức mạnh này mà Otsutsuki Kaguya đã lâm vào kết cục của phong ấn.

Bây giờ không cảm thấy được chakra trong cơ thể của Chu Dương, thật sự đã phá hủy nhận thức của Otsutsuki Kaguya.

Nếu không có Chakra, tại sao người đàn ông này lại sở hữu một sức lực mạnh mẽ như vậy được chứ?

“Chakra ư?”

“Xin lỗi, loại này mức năng lượng quá thấp hèn, ta vốn dĩ chẳng thèm để ý đến!”

Không để tâm đến sức mạnh của Chakra ư! Câu này quá ngạo mạn rồi đấy!

Tuy nhiên, Otsutsuki Kaguya cũng xem như là đã chấp nhận điều này, bởi vì cho đến nay, nàng ấy vẫn không nhìn thấy điểm mấu chốt của Chu Dương là nằm ở đâu!

“Hôm nay sẽ cho ngươi xem năng lượng cao cấp hơn! Chu Dương phóng ra một tia Sáng Thế Thần Lực dọc theo Đại Thần Thụ, bất cứ nơi nào nó đi qua, Thần Thụ đều bắt đầu tan rã.”

Như thể một con tàu xốp đang chở một vạn tấn thép vậy.

Otsutsuki Kaguya nhận ra sức mạnh này.

“Hai Một Không”

Thật là khủng khiếp, nhanh chóng liền muốn cắt đứt liên hệ với Thần Thụ, nhưng lại chậm một bước.

Sức mạnh bạo lực của Sáng Thế Thần Lực xâm nhập mạnh mẽ vào cơ thể của Otsutsuki Kaguya. Sức mạnh Chakra mạnh mẽ mà nàng tự hào kia giờ đây giống như một con kiến gặp phải một con cự thú thời tiền sử, khuỵ xuống trên mặt đất, như thể đang bày tỏ sự đầu hàng.

Sự chênh lệch giữa hai sức mạnh là quá lớn, một trời một vực! Thế giới Vô Hạn Nguyệt Độc sụp đổ ngay lập tức, và mọi thứ trở lại hiện thực.

Cơ thể của Otsutsuki Kaguya cứng đờ, muốn đứng dậy cũng không thể được.

Chu Dương sải bước đi tới, vén tấm lụa xanh trên trán nàng lên, ngón tay lướt trên gò má thanh tú của nàng.

“Ngươi nghĩ đến đâu rồi!”

Otsutsuki Kaguya lúc này dường như lại có khả năng nói chuyện, nhìn chằm chằm vào Chu Dương, lạnh lùng nói:

“Chết ư? Ta là bất tử, không thể bị tiêu diệt.”

“Ngươi nhiều nhất cũng chỉ có thể phong ấn ta, không thể giết chết được ta!”

Đối với những kiểu như thế này, nàng ta có mười phần tự tin.

Đây là lý do tại sao Chu Dương nói rằng nàng đã bị phong ấn bởi hai con trai của mình, nhưng lại không bị giết.

Không phải họ không muốn giết, mà là Otsutsuki Kaguya bất tử.

Dù cho có nhận bất kì loại sát thương nào thì cũng có thể hồi phục, có thể tiếp thu bất cứ nhẫn thuật nào, không còn cách nào khác để đánh bại nàng ấy ngoài việc phong ấn cả.

Đây cũng là con át chủ bài khiến nàng ấy không sợ bất cứ thứ gì.

“Có thật là như vậy không?”

Chu Dương bật cười, nụ cười của hắn ta trông kỳ dị.

“Trước kia không ai có thể giết ngươi, bởi vì ngươi không gặp được một cường giả thực sự thôi!”

“Thân thể chỉ đang ở trong một thế giới nhỏ, ngồi đáy giếng mà ngắm nhìn bầu trời, không biết thế giới bên ngoài rộng lớn như thế nào đâu!”

“Hôm nay, ta muốn cho ngươi biết rằng sự bất tử của ngươi đối với ta cũng vô dụng!”

Chu Dương nhẹ nhàng duỗi ngón trỏ ra và chỉ vào cánh tay của Otsutsuki Kaguya, cánh tay trông mềm mại kia bắt đầu nứt ra, liền biến mất trong hư không.

Sự tan rã tiếp tục cho đến vị trí khuỷu tay thì dừng lại, Chu Dương mỉm cười và nhìn Otsutsuki Kaguya.

“Ngươi hãy khôi phục thân thể đi nào!”

Otsutsuki Kaguya có khả năng tự phục hồi mạnh mẽ, bất kể nhận phải tổn thương nào thì đều có thể phục hồi, tương tự như khả năng tự sửa chữa, không cần nàng phải chủ động, cũng có thể nhanh chóng phục hồi... Nhưng lần này lại không hồi phục như bình thường, khuỷu tay dường như bị huỷ diệt trỗng rỗng, không thể dài ra được.

“Làm sao có thể chứ?” Cho tới giờ phút này, Otsutsuki Kaguya đã thực sự sợ hãi! Lần đầu tiên cảm nhận được thứ gọi là cái chết.

Những tưởng như thứ này nằm ngoài tầm với của nàng ấy, hoàn toàn vốn không phải là vật của thế giới, vào lúc này, nàng ấy mới có thể cảm nhận được một cách chính xác.

“Bây giờ, ngươi có thể nói cho ta biết câu trả lời của ngươi!”

“Nếu ngươi còn muốn chết, ta hiện giờ có thể đáp ứng ngươi ngay!” Chu Dương cười rạng rỡ, ánh mắt lạnh lùng, giống như một Thiên Thần đang nhìn xuống nhân gian vậy.

Otsutsuki Kaguya hạ thấp sự kiêu ngạo lại và lẩm bẩm:

“Ta muốn sống... chỉ khi người ta sống thì mới có tương lai.”

Otsutsuki Kaguya muốn chiến đấu với số phận của chính mình, không phải chỉ vì sống tốt hơn sao? Để tồn tại, nàng đã cúi đầu trước Chu Dương.

Chương 559: Phá vỡ Tam Quan! Ta là Sáng Thế Thần của các ngươi!

“Khá lắm! Xem ra ngươi vẫn chưa đến nổi là vô phương cứu chữa!”

“Được, bắt đầu từ hôm nay, ngươi cứ việc đi theo ta!”

“Bất kể lúc nào, ngươi cũng không được làm trái ý của ta, bằng không, ngươi sẽ không có cơ hội để hối hận đâu!”

“Ta nghĩ rằng ngươi tốt nhất nên hiểu rõ hơn một chút!”

“Bởi vì chuyện này liên quan mật thiết đến vận mệnh của ngươi.”

Chu Dương thản nhiên vẫy vẫy tay, trong tay còn có thêm một hộp dày cộm toàn truyện tranh và đĩa CD.

Điều nổi bật nhất chính là khuôn mặt đang tươi cười rạng rỡ của Naruto.

“Ninja Hokage!”

“Đây không phải là thằng quỷ Cửu Vĩ Ninja Hokage của làng Lá sao?”

“Ai mà rảnh rỗi ghi lại mọi chuyện hắn đã trải qua thế này!” Nhìn truyện tranh một hồi rất lâu, sau mới thực sự tìm được phần có liên quan đến chính mình.

Chẳng lẽ... Otsutsuki Kaguya đưa mắt nhìn về phía Chu Dương, lạnh lùng nói:

“Đây là những gì ngươi đã làm, phải không?”

“Mục đích của ngươi khi làm điều này rốt cuộc là gì?”

“Không, ta không có vô vị như vậy đâu.”

“Nói một cách chính xác, các ngươi chính là những tác phẩm được tạo ra bởi những người hoạ sĩ.”

Chu Dương nói các khái niệm tác phẩm truyện tranh cho họ thông qua khả năng của người điều khiển kí ức.

“Truyện tranh, phim, tiểu thuyết, ý ngươi là chúng ta là nhân vật ảo trong sách, không phải những thứ có thật sao!”

Bất cứ ai nghe thấy bản thân là một nhân vật giả, không phải là một tồn tại thực sự, cũng sẽ đều cảm thấy thế giới này thật hỗn loạn và đảo lộn.

“Ta biết là có rất nhiều người trong các ngươi không tin nhưng có thể tìm thử ai đó mà hỏi xem, tin rằng hầu hết các người thế hệ trẻ

đều đã từng nghe đến cái tên Hokage.”

Là Tam Đại Nhân Công truyện tranh, thì Naruto vẫn rất nổi tiếng, những người trẻ tuổi biết đến hắn quả là không hề ít.

“Các ngươi là do một họa sĩ hoạt hình tạo ra, rất nhiều nguyên mẫu đến từ truyền thuyết.”

“Ta không tin!” Chakra ngưng tụ, trực tiếp đốt hết đống truyện tranh trước mặt, Otsutsuki Kaguya tỏ vẻ thái độ.

“Nếu chúng ta là đều là đồ giả, tại sao ta lại cảm thấy cái cảm giác chân thật này cơ chứ? Tại sao lại đến cái thế giới này chứ?”

“Chúng ta là thật!”

“Bọn ta cảm thấy đau, chảy máu, mọi thứ đều rất thật!”

“Cuộc sống của chúng ta không phải là giả tạo!”

“Tại sao hắn lại lừa dối chúng ta?”

Chu Dương không nói nhiều, liền lấy ra một bộ truyện tranh One Piece.

“Các ngươi sẽ sớm biết được chân tướng thôi.”

Có một cánh cổng ánh sáng mở ra trên bệ đá màu đen phía xa kia, như thể có thể dẫn đến một thế giới.

“Đây là không gian Mộng Ma, thông qua nó thì có thể bước vào nhiều thế giới khác nhau.”

Chu Dương nhanh chóng tìm thấy thế giới Naruto, nói với mọi người:

“Bước vào thế giới Naruto chính là thế giới của các ngươi đấy.”

Hắn ta đã tìm ra thế giới của One Piece và giải thích:

“Khi bước vào thế giới này, thì có thể bước vào thế giới One Piece mà các ngươi vừa nhìn thấy.”

“Thế giới này là thế giới Fairy Tail!”

“Đây là thế giới Bleach!”

Mỗi lần nói xong một thứ, Chu Dương sẽ đưa ra các tác phẩm truyện

tranh và hoạt hình tương ứng.

“Nếu như các ngươi không tin, thì có thể tự mình đi trải nghiệm.”

“Đúng rồi, Thế giới Mộng Ma Luân Hồi hiện tại có đến một trăm lẻ tám nghìn cái đấy.”

“Ta sẽ tiếp tục bổ sung nó sau.”

Câu nói “Ta sẽ tiếp tục bổ sung nó sau” này đã khiến những người phụ nữ kia bị sốc nặng, bọn họ ngạc nhiên nhìn Chu Dương.

“Ta là người khiến các ngươi chuyển từ hư ảo thành hiện thực, cũng có thể nói là Sáng Thế Thần đấy.”

Trong lòng những người phụ nữ kia vẫn còn nghi ngờ, và họ chọn bước vào thế giới của One Piece.

Cừu béo đã tới cửa chưa? Tên đội mũ rơm chạy nhanh ra từ chiếc thuyền hải tặc.

Lúc trước hắn ta trốn trong bóng tối để xem kịch, làm cho hắn tưởng rằng tên tiểu tử này muốn rước hoạ vào thân rồi, chưa kể túi tiền của hắn ta đã rỗng tuếch, còn phải ăn đòn nữa.

Tuy nhiên, kết quả lại ngoài sức tưởng tượng của bản thân.

Các thuyền viên cứ như vậy mà đã bị bắt cóc rồi?

“Không được, ta còn chưa giúp ngươi thực hiện lý tưởng lớn lao, ngươi không thể đi được!”

“Ngươi là thuyền viên của ta, ta phải có trách nhiệm đối với ngươi, không thể để cho ngươi bị người khác lừa gạt được!”

Zoro cầm hai con dao lớn và sau lưng còn có một con dao chưa rút khỏi vỏ, khinh thường nhìn Chu Dương.

“Lại có người đẹp trai hơn ta sao, điều này làm ta rất tức giận đấy!”

Sanji ngậm điếu thuốc trong miệng, cầm theo hai khẩu súng mồi lửa bước ra.

Vài thuyền viên khác cũng lần lượt bước ra, bầu không khí trở nên thận trọng và dè dặt hơn.

“Nếu trái tim của ngươi đã rung động, vậy thì cùng đi với ta đi!”

Chu Dương dường như cho rằng chuyện này còn chưa đủ lớn, nên cùng lúc đó đưa cho Nico một cành ô liu biểu trưng cho sự hòa bình.

“Thật sao? Ngươi có thể làm cho ta hài lòng, ta nhất định bằng lòng đi cùng ngươi!”

Đám người Luffy gần như bùng nổ vì tức giận, đào một cái mà còn chưa dừng lại, còn muốn đào cái thứ hai. Thực sự nghĩ rằng chúng ta không tồn tại ư!

“Nếu ngươi có bản lĩnh thì đào ta luôn đi!”

Hiện giờ nghe được lời mấy tên hải tặc hôi hám mà cũng dám bất kính với nam nhân của mình, sắc mặt liền trở nên khó coi.

“Ngươi có muốn chúng ta bắt một vài đứa không?”

“Im đi Sanji, chúng ta là một đoàn hải tặc chân chính, chỉ tham tiền thôi!” Luffy nhảy ra và cắt ngang hành động của Sanji.

“Thật đáng tiếc! Thực sự ghen tị với tên tiểu tử này!”

“Đừng nên giết người!”

“Lại đây, chúng ta trò chuyện vui vẻ!” Lực đàn hồi cực lớn làm cho Tsunade lui về phía sau vài bước.

“Ngươi chính là Luffy, nhân vật chính của Thế giới One Piece.”

“Ta vừa mới xem qua phim hoạt hình của ngươi.”

Luffy có chút không hiểu, cười rạng rỡ.

Chương 560: Naruto vs One Piece!

“Thực lực của mấy người các ngươi quá yếu rồi!”

“Vô Hạn Nguyệt Độc!” Otsutsuki Kaguya trông có vẻ có chút không kiên nhẫn, trực tiếp sử dụng sát chiêu ngay từ đầu.

Otsutsuki Kaguya là một nhân vật cấp BUG trong Naruto, có được mấy người trong Thế giới One Piece lại có thể ngăn cản được chứ.

Cơ thể của từng người một trở nên cứng đờ, tinh thần trở nên uể oải.

“Bây giờ, bọn họ chắc phải nên thành thật rồi chứ!”

Đúng như dự đoán, sắc mặt của người vừa mới từ Vô Hạn Nguyệt Độc trở ra trở nên vô cùng tái nhợt, vầng trán đầy mồ hôi lạnh.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Một trong Thất Vũ Hải sao?”

Trong Vô Hạn Nguyệt Độc, bọn họ cảm giác bị những con dao sắc bén đâm vào tim không biết bao nhiêu lần, cũng không biết bao nhiêu lần tưởng rằng bản thân đã chết.

Nếu đầu óc không vững vàng sẽ nghĩ rằng mình đã chết trong Vô Hạn Nguyệt Độc rồi, còn trên thực tế, hắn cũng sẽ chết.

Hai người đương nhiên hiểu được sức mạnh của người đồng hành mạnh như thế nào, thậm chí họ còn phải cúi đầu, điều này có thể chứng tỏ sức mạnh mạnh mẽ của Chu Dương.

Đối thủ chắc chắn là một cường giả còn vượt xa cả Thất Vũ Hải.

“Đúng rồi, ta sẽ dẫn các ngươi đi xem thế giới thực!”

“Những theo đuổi của các ngươi đều là vô căn cứ, chỉ cần ngươi đi theo ta, ngươi sẽ thành hiện thực!”

“Ta thậm chí có thể tạo ra một thế giới thuộc về ngươi, theo yêu cầu của ngươi!”

“Bây giờ là lúc để các ngươi chứng kiến điều kỳ tích!” Chu Dương thực sự đã làm như lời hắn ta nói, dẫn họ đến một không gian hư vô, nơi chỉ có hắc ám chứ không có một chút ánh sáng nào.

Ở đây chỉ toàn bóng tối và hỗn độn, không có màu sắc của cuộc sống, tràn ngập bi thương.

Một nhóm người đứng trên trời cao, nhìn lại vào không gian đen tối kia.

Đây lại là nơi bắt đầu của thế giới, cũng là kết thúc của thế giới.

“Ta đã nói, trên đời này nhất định phải có ánh sáng.”

Trong khoảnh khắc tiếp theo đó, không gian tối tăm trở nên vô cùng sáng sủa, ánh sáng chiếu rọi mặt đất và băng giá dần biến mất, xua

tan đi bóng tối.

“Đất, núi, sông, hồ và biển xanh, tất cả đều lộ ra!”

Mặt đất dày đặc những cây cối chằng chịt, thế giới trống trải đã thêm nhiều đất, núi và sông hơn, màu sắc của cả thế giới không còn đơn điệu nữa.

“Hoa cỏ cây cối, chim bay cá nhảy, hiện!” Từng chút màu xanh lá cây xuất hiện trên đất và núi, từng con động vật và chim thú xuất hiện. Chúng không ngừng hoạt động trong thế giới này, thêm sức sống cho thế giới.

Cho đến giờ phút này, có thể coi đây là một thế giới hoàn chỉnh, tràn đầy sức sống.

Các cô gái từ trên cao hạ xuống, đi bộ trong hẻm núi, cùng với các loài chim thú.

Bọn chúng không hề sợ con người, lần lượt tụ tập lại, giống như một thiên đường vậy.

Mọi người kinh ngạc nhìn mọi việc mà Chu Dương đã làm.

Tuy rằng trước kia nghe nói Chu Dương có năng lực phi thường, nhưng dù sao tai nghe cũng không bằng mắt thấy.

Vào lúc này, tất cả mọi người đều tin rằng Chu Dương có năng lực tạo hoá! Hắn chính là Sáng Thế Thần!

Chu Dương đã đến thế giới của Saint Seiya.

“Cuối cùng ngươi cũng tới rồi!”

“Khá lắm! Thời gian thực sự là liều thuốc tốt nhất, bất luận giữa các người có ân oán gì, theo thời gian đều cũng sẽ được lành lại.”

“Thế giới bên ngoài thế nào rồi? Phụ Vương của ta có phải đã không còn sống nữa?”

“Ngươi có thể cho ta biết tình hình bây giờ của họ là như thế nào không?”

“Ư...” Chu Dương nhất thời không nói nên lời.

“Bên ngoài rốt cuộc là có chuyện gì vậy? Ngươi mau nói cho ta biết?” Chu Dương trong khoảng thời gian này hoàn toàn đắm chìm trong

thế giới Mộng Ma Luân Hồi, cũng không quan tâm bên ngoài xảy ra chuyện gì.

Đối với việc sống chết của Thần Vương Odin và việc chấm dứt của thần thoại Hy Lạp cổ đại, thì có liên quan gì đến hắn? Tất nhiên, Chu Dương sẽ không nói ra lời như vậy.

“Ta sẽ đưa ngươi đi xem thế giới bên ngoài.”

Cuối cùng thì cũng có thể rời khỏi nơi ma quái này.

“Ta cũng muốn cùng ngươi rời đi!” Đối với việc của Chúa Tạo Hoá Chu Dương, người tạo ra bọn họ, thì cực kì hiếu kì không gì có thể sánh được.

Đồng thời, cũng rất khao khát đối với thế giới bên ngoài kia.

Đối với họ mà nói, đây là một thế giới mới lạ.

Một thế giới đáng để hướng về.

Trong khoảnh khắc tiếp theo đó, con người đã xuất hiện trên ngọn núi thiêng Olympus một thời.

Đây là nơi truyền thừa của thần thoại Hy Lạp cổ đại, cũng là nơi ở của các vị thần linh.

Thời khắc này, ngọn núi thiêng Olympus hoàn toàn không hề thấy được sự phồn vinh như trước đây, khắp nơi đều là những cung điện đã bị sụp đổ.

Nhiều đồ trang sức lộng lẫy và đồ vật có giá trị có ở khắp nơi.

Kẻ xâm chiếm nơi đây không vì tài sản, những thứ này nhìn cũng không thèm nhìn một cái, bị giẫm đạp lên ở khắp nơi.

Một vài người đi về phía trước, nhưng cũng không tìm thấy một sinh vật sống nào.

Cuối cùng, cả ba người đã đến được thánh điện Olympus.

Đây từng là nơi ở của Thần Vương Odin, nhưng giờ đã đổ nát.

Vết kiếm khổng lồ chia nơi ở của vị thần vương làm hai, để lại vết kiếm ấy như một vực thẳm.

Sát khí sót lại trên mặt đất còn quá mạnh, lộ ra hơi thở kinh thiên

động địa, đánh tan vạn vật.

Loại sáng tạo này đều không phải là những gì người bình thường có thể chống lại được, tất cả đều thấp hơn trình độ Tiên Nhân, chỉ cần cảm nhận được liền sẽ bị sức sáng tạo ấy xâm nhập và tiêu diệt.

Trên thế giới này,số người có thể phát ra kiếm ý đáng sợ như vậy chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Chu Dương cảm thấy ở đây có bốn loại kiếm ý khác nhau, rõ ràng là hơi thở của Chu Tiên Tứ Kiếm.

Không cần suy nghĩ nhiều cũng biết đó là một kiệt tác của Thông Thiên Giáo Chủ.

Chỉ có hắn ta mới có thể phát ra một luồng kiếm khí đáng sợ như vậy.

Chỉ có hắn mới dám chém đứt đôi nơi ở của Thần Vương Odin.

“Phụ Vương!” Nhìn đống hoang tàn còn sót lại, chìm vào im lặng thật lâu.

Lấy ra một viên đá, đây là thứ mà Odin để lại cho nàng ấy, truyền một chút thần lực vào đó.

Nhìn viên đá đó không chớp mắt, chờ đợi điều kỳ diệu sẽ xảy ra.

Ngay sau đó viên đá đã đáp ứng trở lại.

Chẳng lẽ Thần Vương Odin vẫn còn sống ư?

Chương 561: Trảm Tiên Phi Đao của ngươi là giả! Lục Áp Đạo Nhân sợ hãi!

“Phụ Vương, ngươi đang ở đâu?” Bảo thạch hồi lâu không có đáp lại, giống như những hồi đáp trước đó đều là ảo giác.

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra vậy? Nếu là Thần Vương Odin, chắc chắn sẽ đáp lại.

Bên kia không phản hồi, rất có thể đó chính là kẻ đã ra tay với Odin

và toàn bộ nền văn minh Hy Lạp cổ đại.

Chu Dương vẫn vui vẻ ở một bên hóng chuyện.

Hắn nhìn lên phía xa và mỉm cười:

“Không ngờ rằng bọn chúng lại phản ứng nhanh như vậy, thật sự là làm cho người ta ngạc nhiên đấy!”

Một lát sau, mấy tia sáng bay qua, đứng đầu là một con quạ kì lạ đen, nó có Tam Vượng, trên người còn có cả Thái Dương Chân Hoả đang rực cháy.

“Cuối cùng cũng tìm thấy một con cá lọt lưới khác rồi, lần này không thể để cho ngươi chạy trốn được.”

Thân hình con quạ đen kia biến thành một người mặc áo choàng đen, nở nụ cười kỳ dị.

“Là ngươi đã giết chết Phụ Vương của ta, không đúng, tuy rằng thực lực của ngươi cũng mạnh, nhưng so với Phụ Vương thì còn kém một bậc!” Đến ngay cả thánh nhân thì Odin cũng có thể đánh đến mấy hiệp, chứ đừng nói thực lực của người này còn chưa đạt tới cảnh giới Thánh Nhân nữa.”

“Có được ngươi, ta cũng có thể có thứ để báo cáo rồi!”

“Tốt hơn là ngươi nên đưa tay chịu trói đi!”

“Ngu xuẩn ngoan cố!”

Người áo đen kia lấy ra một quả hồ lô, cúi đầu trước quả hồ lô, khẽ nói:

“Bảo bối, hay quay lại!”

Một tia sáng từ trong quả hồ lô phóng ra, lộ ra một thứ dài, có mày có mắt, trong mắt có hai luồng bạch quang bắn ra, chính là Trảm Tiên Phi Đao.

Danh tính của người vừa đến này đã quá rõ ràng, hắn ta là Lục Áp Đạo Nhân bí ẩn.

Trảm Tiên Hồ Lô là Linh Căn Hồ Lô duy nhất đến từ thời kì Hồng Mông, sát lực cực kì to lớn.

Trăm phần trăm đánh trúng mục tiêu và lấy đầu kẻ thù.

Lục Áp ra một đòn sát thủ, xem ra hắn hạ quyết tâm không cho Athena chạy thoát, giết xong một phát rồi nói sau.

Vù vù! Đồng thời một tia sáng trắng cũng hiện lên, Trảm Tiên Phi Đao bay ra từ Trảm Tiên Hồ lô bất ngờ vỡ thành hai mảnh.

Lục Áp hoàn toàn sững sờ, hắn biết quá rõ uy lực của Trảm Tiên Phi Đao, tốc độ cực nhanh, uy lực vô song.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Trảm Tiên Phi Đao lại bị gãy.

Tuy nhiên, khi nhìn thấy thứ đã phá vỡ Trảm Tiên Phi Đao, cả người đã hoàn toàn sững sờ.

Nó cũng là một chiếc Trảm Tiên Phi Đao, nhưng ánh sáng mà nó phát ra thuần khiết hơn và chói lóa rực rỡ hơn nhiều.

Phía xa hơn, Chu Dương đang cầm một quả hồ lô trên tay, trông giống đến chín phần so với quả hồ lô của Lục Áp, rõ ràng cũng chính là một quả Trảm Tiên Hồ Lô.

?

“Sao mà ngươi cũng có một quả hồ lô thế kia?”

“Trên thế giới này chỉ có một Trảm Tiên Hồ Lô duy nhất, không thể có cái thứ hai được!”

Lục Áp nhịn không được liền kêu lên.

Chưa bao giờ nghĩ rằng đối phương thực sự lại đem ra một pháp khí giống như hắn ta, hơn nữa còn có uy lực lớn hơn cả Trảm Tiên Hồ Lô của chính hắn ta.

Điều này hoàn toàn lật đổ thế giới quan của Lục Áp, nhìn không được liền lớn tiếng mắng Chu Dương.

“Trảm Tiên Hồ Lô của ngươi là giả!”

Chu Dương cười một tiếng trêu chọc.

“Ngươi nói bậy, của ta mới là thật!”

“Quả hồ lô mà ta tự tay hái ở trên Tiên Đằng thì làm sao có thể là giả được cơ chứ?” Lục Áp đương nhiên không tin, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào quả Trảm Tiên Hồ Lô trong tay, một hồi lâu sau mới tỉnh trở lại.

Trong sâu thẳm trái tim hắn ta, cũng đã có một sự hoài nghi mờ mịt.

Sau cùng, cả hai đã dùng Trảm Tiên Phi Đao để chiến đấu, và Trảm Tiên Phi Đao của bản thân thực sự đã thua rồi...

“Làm lại!”

“Bảo bối, làm ơn quay lại đi!” Một thanh Trảm Tiên Phi Đao khác bay ra khỏi quả hồ lô, lần này nó bay thẳng đến tiếp lấy Trảm Tiên Phi Đao của Chu Dương đang bay tới.

Lần này hắn muốn chứng minh Trảm Tiên Hồ Lô của hắn là thật! Bên kia mới là giả! Khoé miệng Chu Dương nở một nụ cười, hắn cũng điều khiển Trảm Tiên Phi Đao đối đầu với Trảm Tiên Phi Đao của Lục Áp đang bay tới.

Hai chiếc Trảm Tiên Phi Đao lao vào nhau.

Kết quả không khác gì tình huống ban đầu, Trảm Tiên Phi Đao trong tay Lục Áp lại bị vỡ thành hai.

Lục Áp lần này hoàn toàn sững sờ, ánh mắt đờ đẫn nhìn Hư Không.

“Không, không thể nào!”

“Trảm Tiên Phi Đao trong tay ta là thật!”

“Không thể nào, tất cả chỉ là ảo giáo!” Đột nhiên suýt nữa thì sụp đổ rồi! Trảm Tiên Phi Đao trong tay Chu Dương là sản phẩm của hệ thống, sau khi cường hóa thì uy lực lớn hơn rất nhiều so với nguyên bản.

Đây cũng là lý do tại sao Trảm Tiên Phi Đao trên tay của Lục Áp dễ dàng bị đập tan như vậy.

Bởi vì uy lực của hai người vốn dĩ không cùng đẳng cấp.

“Không thể nào, ngươi làm sao có được Trảm Tiên Phi Đao!”

“Nó là của ta! Ngươi trả lại cho ta!”

Tất nhiên, Lục Áp chỉ dám hét lên từ xa, không dám lao tới.

Là chủ nhân của Trảm Tiên Phi Đao, hắn ta biết uy lực của Trảm Tiên Phi Đao kinh khủng như thế nào.

Bản thân tuyệt đối không thể chịu được Trảm Tiên Phi Đao, chưa kể

Trảm Tiên Phi Đao của đối thủ còn mạnh hơn của hắn.

“Ngươi định gây sự chú ý với bảo bối của ta sao? Lục Áp?” Chu Dương cười rạng rỡ, bước lại gần Lục Áp.

“Rốt cuộc ngươi là ai?”

Lục Áp nhìn chằm chằm vào Chu Dương, tự nhiên lại cảm thấy có chút quen thuộc.

Như thể đã nghĩ ra được điều gì đó, Lục Áp lấy điện thoại di động ra, thao tác một cách thuần thục.

Sau một lúc, hắn ta ngẩng đầu lên, sắc mặt đông cứng.

“Đại Ma Vương Chu Dương!”

Giọng nói cực kỳ sắc bén, như thể nhìn thấy một con cự thú từ hơi cổ đại.

Lục Áp liền không dám ở lại, biến thành chân thân Tam Vượng Kim Ô, bỏ chạy về phía xa.

Chỉ đơn thuần là một cái tên, đã doạ cho Lục Áp Đạo Nhân sát nhân kia sợ hãi bỏ chạy.

Chương 562: Ngươi rất sùng bái ta sao? Vậy ngươi hãy ở lại làm vật cưỡi cho ta đi!

“Các ngươi coi ta như một trò chơi, muốn đến thì đến, muốn đi thì đi sao?” Tam Vượng Kim Ô bay đang chạy trốn thục mạng kia bay ngược trở lại, đông cứng tại chỗ và không thể di chuyển được.

Nó lại biến thành bộ dạng của tên Lục Áp Đạo Nhân, bày ra khuôn mặt đáng thương nhìn Chu Dương.

“Ta đây có mắt không tròng, đã xúc phạm đến đại nhân đây, ta bằng lòng chịu phạt.”

Nói xong, Lục Áp đưa Trảm Tiên Hồ Lô trong tay cho Chu Dương.

“Ta không có hứng thú với thứ đồ này!” Mặc dù nói vậy, nhưng Chu

Dương vẫn tiện tay nhận lấy Trảm Tiên Hồ Lô.

Dù gì thì đây cũng là một báu vật, nếu người khác đã có lòng mà tặng, làm sao có thể phụ lòng tốt của đối phương được chứ?

“Nhân tiện, ngươi còn có bảo vật gì muốn dâng lên nữa không?”

“Ngươi vẫn còn một kho báu gọi là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư đúng không?”

“Còn không mau đưa toàn bộ nó cho ta.”

Tên Lục Áp Đạo Nhân có hai bảo vật trứ danh, một là Trảm Tiên Hồ Lô, cũng chính là Trảm Tiên Phi Đao, và thứ hai là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Đây là một cấm thuật độc ác, giết người trong vô hình, có một lần Triệu Công Minh đã chết dưới Đinh Đầu Thất Tiễn Thư.

Nếu như Lục Áp đã tự mình dâng đến cửa vậy thì Chu Dương sẽ không khách sáo, không bảo hắn dùng nĩa xiêm, coi như là Chu Dương thua.

Chờ đã, ta không muốn cái kho nĩa của hắn đâu... Lục Áp Đạo Nhân bày ra vẻ mặt chua xót, hôm nay đi ra ngoài hắn là không có xem ngày rồi, tại sao lại đụng phải Sát Tinh như vậy chứ.

Đối với những người biết tính cách của Đại ma vương Chu Dương, cách tốt nhất là phòng tránh tai họa, nếu không, bản thân sẽ mất mạng thôi.

Ngộ nhỡ bị Đại Ma Vương Chu Dương nướng lên mà ăn, hắn sẽ không có chỗ để nói lý lẽ nữa.

Bảo vật dù sao cũng chỉ là những thứ ngoài thân, chỉ có tính mạng mới là thứ quan trọng nhất.

“Đây là Đinh Đầu Thất Tiễn Thư!”

Lục Áp Đạo Nhân nhanh chóng đưa một cuốn sách cho Chu Dương, bày ra vẻ mặt nịnh hót.

Hắn ta tiết lộ toàn bộ phương thức hoạt động của Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, không dám che giấu một chút nào cả.

“Ngươi luôn là thần tượng của ta, thật là phúc ba đời khi được gặp được ngươi!”

Lục Áp trưng ra vẻ mặt nịnh nọt, hoàn toàn nhìn không ra hắn đã từng hung tợn như thế nào.

Bất cứ ai nhìn thấy hình ảnh của Lục Áp Đạo nhân bây giờ đều sẽ bị sốc.

Lục Áp Đạo nhân có sức mạnh Chuẩn Thánh, cho dù đặt ở vị trí nào, hắn ta cũng là một nhân vật lừng lẫy.

Dựa vào Trảm Tiên Phi Đao và Đinh Đầu Thất Tiễn Thư, ngoại trừ bậc Thánh Nhân, thực sự là chẳng sợ một ai cả.

“Ngươi rất sùng bái ta sao?”

“Vậy thì ngươi hãy ở lại đây đi!”

???? Khi Lục Ấp nghe thấy những lời này, liền hối hận muốn tát ngay vào mặt mình.

Ban đầu chỉ muốn nói một vài lời tâng bốc, nhưng kết quả cuối cùng lại liên luỵ đến bản thân.

Lời đã nói ra như bát nước hất đi không thể rút lại, chuyện đã tới nước này thì hối hận cũng đã muộn rồi.

Đây là đang ngại bản thân không được nướng hay sao? Có lẽ vấn đề này cũng là có thể tự mình xoay chuyển.

Đại ma vương Chu Dương là sự tồn tại mạnh mẽ nhất bây giờ, ngay cả ba vị Thánh Nhân là Tổ Long, Phượng Tổ và Thuỷ Kỳ Lân đều đã kéo xe cho hắn ta, bây giờ được phục vụ hắn ta như một vật cưỡi ngược lại chính là niềm vinh hạnh của bản thân đấy.

Đi theo một người đàn ông to lớn như vậy, có lẽ hắn ta vẫn có cơ hội trở thành một Thánh Nhân, có được sức mạnh mà mình hằng mơ ước.

Lục Áp Đạo nhân rất thông minh, hắn ta đã thay đổi cơ thể và trở lại thành hình tượng của Tam Vượng Kim Ô, lặng lẽ dừng lại trên không trung, đảm nhận sứ mệnh của một vật cưỡi.

“Ngươi khá lắm!” Trên mặt Chu Dương lộ ra một sự vui vẻ, không thể không nói, Lục Áp thật là biết điều.

Nếu sau này đối phương thể hiện tốt, Chu Dương cũng không ngại cho hắn một chút hời.

Lục Áp ngay lập tức trở nên phấn khích khi nghe được những lời này.

Hắn ta đã luôn bị nhức đầu vì vấn đề diệt vong của Tam Vượng Kim Ô.

Trước đây đã từng cầu xin tất cả các Thánh Nhân, nhưng họ đều bị Hồng Quân cảnh cáo, không muốn phá vỡ quy tắc, thay đổi quá khứ cố định, để tránh ảnh hưởng đến thời gian và không gian trong tương lai.

Trong lúc tuyệt vọng, Lục Áp chỉ có thể xua tan ý nghĩ này.

Không ngờ rằng vị chủ nhân mới vừa rồi đã lại thắp lên ngọn lửa hi vọng lúc trước.

“Chủ nhân, thực sự cảm tạ ngươi rất nhiều!” Lục Áp Đạo nhân trở nên cực kỳ kích động.

Huyết mạch của Tam Vượng Kim Ô vốn sinh ra từ các chủng tộc khác không thuần khiết, Tam Vượng Kim Ô đã từng bị Đại Bôn bắn chết.

“Ngươi nghĩ nhiều quá rồi!” Khuôn mặt của Lục Áp trong phút chốc sụp đổ.

“Tiện thể nói cho ta biết, ngươi từ đâu tới!”

“Ngươi có biết tung tích của Phụ Vương ta Odin không?”

“Nói cho ta biết, ông ấy đang ở đâu!”

Lục Áp Đạo nhân đầu tiên là liếc nhìn Chu Dương, vừa thấy đối phương gật đầu, liền ho một tiếng:

“Ta cũng không biết rõ chuyện này lắm, ta đã nhận được mệnh lệnh từ Tam Thanh phải chịu trách nhiệm về việc tìm kiếm tàn tích của Thần tộc.”

Chương 563: Phục thù?

Odin rất có thể bị Tam Thanh liên thủ tiêu diệt rồi... Còn ai trên thế giới này là đối thủ của Tam Thanh cơ chứ? Câu trả lời nhất định cũng chỉ có thể đếm được trên đầu nói tay.

Về phần người có thể giết chết Tam Thanh... Trên đời này chỉ có một người! Hắn chính là Chu Dương! Là Thánh Nhân đã giết Tiếp Dẫn phương Tây và Chuẩn Đề, thực lực của hắn còn gì để nghi ngờ nữa.

Sức mạnh này đã đạt đến mức kinh động đến Chư Thiên Vạn Giới.

Đã rất nhiều lần khiến Thiên Đế và Tam Thanh phải cúi đầu.

Nếu hắn ta không làm được thì không ai trên thế giới này có thể làm được! Lục Áp Đạo nhân vừa nghe thấy liền cảm thấy cực kì sợ hãi.

Tam Thanh là Thánh Nhân, không phải mấy con chó hay mấy con mèo, sao có thể nói là giết và giết được? Tuy nhiên, nếu người này là Chu Dương thì mọi chuyện sẽ không còn là vấn đề nữa.

Với sức mạnh của hắn, nếu thực sự đã muốn giết Tam Thanh thì không ai có thể ngăn cản được.

Hắn ta không thực sự sẽ đồng ý chứ! Nếu Chu Dương thực sự đồng ý, Tam Thanh sẽ vĩnh viễn trở thành quá khứ, hoàn toàn sụp đổ.

Đây chắc chắn là một sự kiện kinh thiên động địa.

Lục Áp ở một bên không quan tâm chút nào, hình như chuyện này hắn sớm đã dự liệu trước.

Không biết đám người Tam Thanh tìm lại được Athena, xảy ra xung đột, thì có lại dàn dựng màn biểu diễn hay ho gì nữa không? May mà không thể ăn một mình mình, đem đám người Tam Thanh kia nhấn hết xuống nước, tâm lý của hắn ta cũng có thể được cân bằng rất nhiều.

“Ta sẽ giúp các ngươi xem Odin có còn sống hay không!”

Chu Dương phất tay, cảnh tượng xưa cũ hiện ra trước Thần Vương Điện đã bị hóa thành phế tích kia.

Mọi thứ trong quá khứ hiện ra trước mặt hắn một cách huyền ảo.

Nhìn thấy Thần Vương Odin đi ra từ sảnh chính, theo sau là Thần Mặt Trời Apollo, và một số vị thần minh phía sau.

“Đến nhanh như vậy sao!” Hình ảnh Thông Thiên Giáo Chủ xuất hiện trước tiên trên bầu trời, hắn nhìn chằm chằm Thần Vương Odin với thái độ vô cùng lạnh lùng.

“Bọn ta không có thù oán với Phương Đông các ngươi, tại sao ngươi

lại muốn ra tay với bọn ta chứ."

Thông Thiên Giáo Chủ không nói gì, bốn thanh kiếm cổ từ phía sau bay ra, đó là Chu Tiên Tứ Kiếm.

"Chu Tiên Trận!"

Trời đất đột nhiên bắn ra vô số hào quang, tạo thành Sát Trận thứ nhất giữa trời đất, phong ấn thiên địa, giam cầm các vị thần minh của Odin bên trong.

"Ngươi đang muốn ép bọn ta vào chỗ chết sao?" Vẻ mặt của Thông Thiên Giáo Chủ không nhìn ra được sự vui mừng hay tức giận.

"Bọn ta luôn muốn tìm một cảnh giới trên Thánh Nhân, may mắn thay, bọn ta đã tìm ra cách rồi."

"Bọn ta muốn trở thành Sáng Thế Thần!"

"Và Thần Cách của ngươi là thứ ta cần!"

"Thần Cách là cội nguồn của bọn ta, ngươi không cần phải nghĩ tới đâu!"

Odin và các vị thần khác vừa kinh hãi và tức giận, trong mắt họ tràn ngập sự tức giận không thể tưởng tượng nổi.

"Nếu đã như vậy, vậy thì các ngươi hãy đi chết đi!"

"Giúp ta đạt được tối cao! Chu Tiên Nhất tàn sát!"

Chu Tiên Đại Kiếm được khởi động, bốn thanh kiếm ngưng tụ thành Kiếm Quang rung chuyển bầu trời, chia toàn bộ Thần Điện thành hai.

"Odin quả thực đã chết rồi!"

Xem đến kết cục của trận chiến cuối cùng, Chu Dương vung tay biến mất hình ảnh trong gương trước mặt.

"Phụ Vương!"

"Ta muốn lấy lại công bằng cho ngươi trong chuyện này."

"Lục Áp!" Lục Áp Đạo nhân hóa thành Tam Vượng Kim Ô bay tới.

"Lão Đại lợi hại quá!"

“Ta hiện có linh cảm bây giờ ngươi sẽ tấn công Tam Thanh?”

“Ta rất quen thuộc địa giới của bọn họ, có thể dẫn đường!”

Cũng không biết là Lục Áp đang muốn làm chuyện gì, hay là bản thân cũng không nghĩ chuyện gì quá quan trọng, chỉ hi vọng có thể nhìn thấy cảnh Đại Ma Vương Chu Dương đánh chết Tam Thanh, nên nói với Chu Dương như vậy chăng.

Cả ba người nhảy lên lưng Lục Áp, yên tĩnh bay về phía Địa giới của Tam Thanh.

Lục Áp không hổ là Tam Vượng Kim Ô, tốc độ bay cực nhanh, bay cũng rất êm ái, dường như vì để Chu Dương có trải nghiệm tốt hơn, còn tự mình hình thành một vòng bảo hộ để cách ly mọi luồng gió.

Trong vòng chưa đầy nửa giờ, Lục Áp đã đem họ đến bên một sườn dốc, ở đây có thể thấy một số lượng lớn các môn hạ đệ tử của Xiển Giáo và Tiệt Giáo.

“Lục Áp, ngươi về sớm quá vậy!”

“Ngươi đã tìm thấy tàn dư còn sót lại chưa?” Một vài người biết Lục Áp đã đến để chào hỏi Lục Áp.

Kể từ sau cái chết của hai vị Thánh Nhân Tiếp Dẫn của Tây giáo và Chuẩn Đề qua đời, rất nhiều vị thánh bị hai vị thánh bắt cóc theo Tây Phương giáo đã trở lại, thậm chí nhiều người của Tây Phương giáo cũng bị bắt cóc trở lại cùng nhau.

Ví dụ, Khổng Tước Đại Minh Vương... Lục Áp cũng là một trong số họ, gia nhập lực lượng của Tam Thanh.

“To gan!”

“Ngươi gọi là ai còn tàn dư?!” Lục Áp hét lên một tiếng mạnh bạo, rất nhiều các môn hạ đệ tử của Xiển Giáo và Tiệt Giáo đi đến.

“Lục Áp ngươi đã không còn là người ở ngoài nữa, chỉ là một người của môn phái chúng ta, cũng dám sủa hay sao!” Môn hạ đệ tử của Xiển Giáo và Tiệt Giáo đều có một loại khí thế tài trí hơn người.

Không hề để ý đến Lục Áp, một nô gia cho nhiều thế hệ.

“Ngươi nhìn xem, sau lưng Lục Áp còn có người kìa!”

Mọi người tập trung nhìn vào, sau khi nhìn thấy một bóng người nào

đó, xung quanh lập tức trở nên im lặng.

Ngay cả một cây kim rơi trên mặt đất cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

“Chu Dương... Đại Ma Vương!”

“Trời ơi, sao hắn ta lại đến đây!”

“Mau đi bẩm báo với Sư Tổ và Sư Thúc Tổ!”

“Đại Ma Vương tới rồi, mau chạy đi!”

Sau một khoảng lặng ngắn ngủi, mọi người như là nhìn thấy một con cự thú cổ xưa, từng người chạy trốn như chim thú vậy.

“Trông ta đáng sợ như vậy sao?”

“Xem ra các ngươi đã nhận ra thân phận của ta!”

“Tam Thanh, các ngươi ra đây cho ta!”

Có một tiếng hét như sấm vang lên, cả ngọn núi rung chuyển, như thể có một trận động đất mạnh cấp mười hai vừa xảy ra vậy.

Chương 564: Nếu các ngươi không chịu ra ngoài, ta có thể khiến các ngươi ra!

Các đệ tử của Xiển Giáo và Tiệt Giáo đều bịt tai lại, từng người một ngã xuống đất kêu gào không ngừng.

“To gan! Dám ở chỗ của ta mà gây sự ư!”

Trên bầu trời lập tức xuất hiện ba thân ảnh, lộ ra ba bóng người, chính là Tam Thanh thánh nhân.

Ngay lúc này, Tam Thanh Thánh Nhân lạnh lùng nhìn Chu Dương, lửa giận trong mắt gần như không thể kìm nén được.

“Chu Dương, ngươi và bọn ta không ân không oán, tại sao lại tới đây gây sự!”

“Nếu ngươi không cho bọn ta một lời giải thích, đừng trách bọn ta

không khách sáo!”

“Tam Thanh bọn ta không phải thứ mà ngươi có thể tùy ý bắt nạt đâu!”

Tam Thanh luôn tỏ ra cao thượng, ngay cả Hồng Quân cũng phải đối xử lịch sự, nhưng kể từ khi Chu Dương xuất hiện, hắn ta đã nhiều lần nhảy lên đầu họ, thực sự đã khiến họ gần như nổi cơn thịnh nộ.

“Cuối cùng cũng tìm được con cá lọt lưới cuối cùng rồi!”

“Ngươi đang muốn thay Odin ra mặt sao?”

“Hắn sợ chúng ta thu thập được tất cả Thần Cách, trở thành cấp Sáng Thế, uy hiếp địa vị của hắn, nên cố ý muốn ra tay cản trở đây mà!”

“Hắn ta tuyệt đối sẽ không cho phép chúng ta thu thập được tất cả Thần Cách trong thần thoại Hy Lạp!”

“Ngươi cố ý giấu diếm tàn dư cuối cùng này đúng không, đợi đến ngày hôm nay sao!”

Chu Dương không nói gì, mà nhìn Tam Thanh một cách yên lặng.

“Các ngươi muốn đánh bại ta sao?” Chu Dương bật cười, trên mặt mang theo nét cười quái dị.

Thực sự không biết ai đã cho ba tên nhà ngươi sự tự tin lớn như vậy, dám cả gan khiêu khích mình.

Ban đầu vốn chỉ định kiếm một ít hời, nhưng bây giờ xem ra, có vẻ như có thể thay đổi suy nghĩ trước đó rồi.

Uy nghiêm của Sáng Thế Thần không dễ khiêu khích đâu! Bất kể là ai, kẻ nào dám cả gan khiêu khích, đều chỉ có con đường chết mà thôi!

Nàng vốn dĩ nghĩ nhiều cách để khơi dậy cơn giận của Tam Thanh, nhưng không ngờ rằng vẫn chưa tận dụng cơ hội, mà Tam Thanh đã bắt đầu tự tìm con đường chết rồi.

Đúng thật là ông trời đã giúp rồi.

“Cứ việc phóng ra đây! Để ta xem thử át chủ bài của ngươi là gì?”

Chu Dương ngoắc ngoắc ngón tay, hắn đã lâu không gặp phải đối thủ

đáng phải để ý rồi.

Nếu mấy tên này đã muốn tự tìm đến cái chết, Chu Dương cũng không ngại toại nguyện cho bọn chúng.

“Hai người các ngươi ứng phó Chu Dương trước đi! Ta trước hết sẽ giải quyết con cá lọt lưới này!”

Chỉ cần thu thập được phần này, thì mọi chuyện còn lại sẽ đơn giản hơn nhiều.

“Chết đi cho ta!”

Tên Thông Thiên Giáo Chủ mạnh nhất tấn công đánh vào Athena, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn và Thái Thượng thì đối phó với Chu Dương.

Họ chỉ phòng thủ chứ không tấn công, chỉ cần không bị Chu Dương giết chết thì mọi chuyện sẽ không thành vấn đề.

Tất nhiên, đồ để phòng thủ của họ cũng là chính là Sáng Thế Thần Khí Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

“Thật không biết các ngươi lấy đâu ra tự tin!”

“Rác rưởi thì luôn là rác rưởi thôi, dù có bao nhiêu cũng không thể thay đổi được sự thật!” Tay Chu Dương biến ra thêm một cây Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, nụ cười trở nên vô cùng rạng rỡ.

“Hãy để ta kết thúc thần thoại của các ngươi!”

Thiên Đường Bàn Cổ trong tay khẽ chém xuống, không gian chứ như tờ giấy, lập tức bị xuyên thủng thành một khe hở cực lớn dài hàng vạn trượng, chém về phía Nguyên Thuỷ Thiên Tôn và Thái Thượng.

Hắn hoàn toàn không lo lắng cho Athena, nếu như có bản thân trông, Athena chết trong tay của Thông Thiên Giáo Chủ, thì thật đúng là một trò đùa.

Toàn thân Nguyên Thuỷ Thiên Tôn bao quanh bởi Chư Thiên Khánh Vân, Tiên Thiên Công Đức Linh Bảo là Tam Bảo Ngọc Như Ý ở ngày trước mặt, tạo thành các lớp phòng hộ.

Thái Thượng điều khiển Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tạo thành từng lớp phòng hộ.

Nếu không phải Bàn Cổ Kỳ và Thái Cực Đồ đã bị Chu Dương cướp đi, thì chiêu thức của bọn họ còn có thể hơn được một chút.

“Chỉ có những chiêu này thôi sao?”

“Thực sự làm ta thất vọng!”

Sức mạnh quy tắc của toàn bộ Đại Thiên Thế Giới dường như được triệu hoán bởi Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, lưỡi rìu phát ra hào quang vô tận, như thể tất cả sức mạnh vào lúc này đang hội tụ vào Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

“Hãy để tất cả kết thúc đi!” Rìu Bàn Cổ Khai Thiên chém xuống, dù có được xưng là Công Đức Chí Bảo đầu tiên của hậu thiên, hay Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp phòng ngự thiên hạ vô song, hay là Chư Thiên Khánh Vân và Tam Bảo Ngọc Như Ý, đều không có gì khác biệt, dưới Rìu Bàn Cổ Khai Thiên đều mỏng manh như một tờ giấy.

Chỉ trong chốc lát, những bảo vật này khiến cho vô số ánh mắt của mọi người đều lần lượt kinh ngạc, hóa thành vô số mảnh vỡ.

Thái Thượng, Nguyên Thuỷ Thiên Tôn cùng lúc đó cũng bị gãy xương.

“Vô Thuỷ!”

Nguyên Thuỷ Thiên Tôn muốn khống chế thời gian để thay đổi cái kết cục này, nhưng chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên rung động, dòng sông thời gian trước mặt hắn liền tan tành.

Trong khoảnh khắc ấy, vô số nhát Rìu Bàn Cổ Khai Thiên chém vào các Đại Thời Không, đồng thời chém vào cả Nguyên Thuỷ Thiên Tôn và Thái Thượng.

Họ thậm chí không có sức lực để chống lại, chết ngay lập tức.

Thái Thượng, Nguyên Thuỷ ngã xuống.

Một rìu chém chết hai vị Thánh Nhân.

Cả trời đất đang đổ cơn mưa máu, dường như là một đám tang cho sự ngã xuống của Thánh Nhân kia.

Một loạt trận chiến diễn ra quá nhanh khiến cho Thông Thiên Giáo Chủ khó khăn lắm mới có thể xông tới trước mặt Athena, cũng không vội vàng động thủ.

Không có biểu hiện gì trên khuôn mặt của hắn ta, tình thế bắt buộc phải đánh vào Athena.

Chỉ cần lấy được Thần Cách cuối cùng, thu thập được Sáng Thế Thần Khí, đồng thời trở thành Sáng Thế Thần, thì hắn ta mới có cơ hội trở mình, nếu không thì mọi chuyện sẽ không còn gì để nói nữa.

“Giao Thần Cách cho ta!”

“Chu Tiên Kiếm Trận!” Đúng cái gọi là kẻ thù gặp mặt đúng là vô cùng tức điên.

Chu Dương cười nhẹ, cầm trong tay Rìu Bàn Cổ Khai Thiên chặn lấy Chu Tiên Tứ Kiếm.

Chương 565: Ma Tổ La Liên và Hồng Quân! Hai vị Sáng Thế Thần!

... Cái được mệnh danh là Chu Tiên Tứ Kiếm, là Sát Phạt Chí Bảo đệ nhất thiên hạ này, khi đối mặt với Rìu Bàn Cổ Khai Thiên thì cũng chỉ là một đứa em trai thôi.

Chỉ cần tiếp nhận một nhát Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, thì sẽ bị gãy ra từng khúc, không còn chút sức lực nào để đánh trả.

Chỉ cần không phải là cấp độ Sáng Thế Thần Khí, không một vật nào có thể chống lại mũi nhọn của Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Thông Thiên Giáo Chủ phân thành vô số phân thân, cầm Thanh Bình Kiếm trong tay, lần lượt chém về phía Athena.

Chỉ cần người phụ nữ này bị giết, hắn ta mới có cơ hội sống! Đây là cơ hội duy nhất của hắn ta.

Chu Dương nhẹ nhàng chém lưỡi rìu của Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, sóng âm vô hình rung động, tất cả phân thân của Thông Thiên Giáo Chủ đều sụp đổ.

...

Ngay cả cơ thể của chính Thông Thiên Giáo Chủ cũng bị ảnh hưởng.

Mặt hắn ta tái nhợt đi, nhìn thấy Rìu Bàn Cổ Khai Thiên phóng nhanh trước mắt mình.

Thời gian và không gian ngưng đọng lại, hắn giống như một con sâu nhỏ bị mắc kẹt trong hổ phách, không có chỗ để thoát ra, chỉ có cái chết là đích đến cuối cùng của hắn.

“Ta đã thất bại rồi...”

Thông Thiên Giáo Chủ chỉ còn kịp nói ra lời cuối cùng trên đời, cả người đã hoàn toàn tan vỡ, hoàn toàn biến mất khỏi thế gian.

Các Thông Thiên Giáo Chủ của thời không khác đều giống như vậy, tất cả đều biến mất, như thể chưa từng xuất hiện trên thế gian.

Kết thúc rồi!”

“Trải nghiệm quá kém cỏi rồi!” Chu Dương bất mãn nói ra một câu oán trách.

Hắn chỉ muốn đến để tìm một ít hời, Tam Thanh lại muốn tự tìm chết, còn có thể trách ai được chứ? Athena ở một bên ngược lại lại lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết.

Kẻ giết hại Phụ Vương và người thân của mình cuối cùng cũng đã chết.

Tuy rằng không phải là nàng tự mình giết kẻ thù, nhưng người đàn ông của nàng đã báo thù thay cho chính mình, cũng không khác gì so với nàng tự mình báo thù.

“Các ngươi đã xem một chương trình hay lâu như vậy, không phải đã đến lúc phải ra ngoài rồi sao!”

Chu Dương nhìn vào hư không, bày ra cây Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

“Nếu các ngươi không muốn đi ra, ta có thể khiến các ngươi đi ra!”

Chu Dương đột nhiên hét vào Hư Không.

Một lúc sau, một người đàn ông mặc áo choàng trắng, người của Đạo Phòng Tiên Cốt bước ra.

Hắn ta chính là Hồng Quân.

Bên kia, một người mặc áo choàng đen, ma khí dày đặc, giống như một người đàn ông Vạn Ma Cự Phách bước ra.

Ma Tổ La Liên.

Cả hai đều là những nhân vật nổi tiếng nhất đại thế giới.

Ừm, tất nhiên là còn có cả Tam Thanh.

“Tiết mục của ngươi vừa rồi thật sự quá tuyệt vời, cho bọn ta thấy phong thái của cấp Sáng Thế, rất tốt!”

Ma Tổ La Liên nói trước.

Hồng Quân ở một bên cũng nở nụ cười, giống như không hề kinh ngạc trước màn thể hiện của Chu Dương vừa rồi, chỉ là đang xem một chuyện thú vị, không hề nằm ngoài dự tính.

“Có vẻ như vận may của các ngươi cũng rất tốt!”

“Đã thu thập tất cả các Sáng Thế Thần Khí rồi!” Tây Phương chỉ có Thần Hi Lạp cổ đại.

“Hai bảy bảy”

Có phải lời nói của hệ thống không? Không, còn có Ai Cập cổ đại, và nhiều hệ thống thần thoại khác.

Tại sao Tam Thanh không tìm các hệ thống thần thoại khác? Không phải họ không muốn tìm mà là họ đã bị tấn công rồi.

Các nền văn minh yếu kém chỉ có thể có được sức mạnh cấp độ Nguỵ Sáng Thế, tối đa cũng chỉ có thể so sánh với Thiên Đạo Thánh Nhân, đối với họ là vô dụng. Đó là lý do tại sao họ muốn có được Thần Cách của tất cả các vị thần Hy Lạp cổ đại.

Đúng vậy, Hồng Quân và Ma Tổ La Liên trước mặt không còn là thực lực như xưa nữa, mà đã phá bỏ gông cùm xiềng xích bằng Sáng Thế Thần Khí và trở thành Sáng Thế Thần rồi.

Hiện tại bọn họ đã ngang hàng với Chu Dương, đó là lý do tại sao bọn họ không sợ Chu Dương.

Bởi vì họ đã không còn như trước đây, không còn yếu hơn Chu Dương nữa.

“Nói đến đây, cũng phải cám ơn ngươi. Nếu không có ngươi, kiếp này của chúng ta đã không thể phát hiện ra loại đường tắt để đạt được cấp Sáng Thế Thần rồi.”

“Nếu không có ngươi, cũng sẽ không có chúng ta bây giờ!”

“Càng không thể trở thành đẳng cấp Sáng Thế được!” Lời của hai người này nói ra là chân thành, quả thực rất cảm kích Chu Dương.

Nếu không có hắn, dù cả đời này có cố gắng đến đâu, cũng sẽ không thể phá bỏ gông cùm, trở thành cấp Sáng Thế được.

Chỉ có cảm nhận được sức mạnh của cấp độ Sáng Thế, họ mới có thể cảm thấy rằng cuộc sống của mình đã trở nên trọn vẹn.

Cả hai sớm đã khao khát mãi loại sức mạnh này, mãi đến lúc này mới có thể thực hiện được ước mơ của mình.

“Đừng chỉ nói lung tung, kiếm một chút lợi ích đi!”

“Ta cũng không đòi hỏi cao, chỉ cần đưa ra một Sáng Thế Thần Khí là có thể đi!”

“Trong khoảng thời gian này, các ngươi chắc đã thu thập được rất nhiều rồi nhỉ!”

“Còn nữa, Tam Thanh tấn công ta cũng chỉ vì áp lực của các ngươi!” Tại sao Tam Thanh lại phát động một cuộc tấn công tự sát vào mình chứ? Chẳng lẽ bọn họ không biết thực lực của mình sao? Câu trả lời là chắc chắn, bởi vì phía sau còn có rất nhiều áp lực còn lớn hơn cả Chu Dương rất nhiều, khiến họ phải lựa chọn như vậy.

Tất nhiên, còn một điểm nữa.

Giết Athena rồi, họ cũng có thể thu thập các Sáng Thế Thần Khí, trở thành các vị Sáng Thế Thần có sức mạnh quyền thế ngang hàng với họ.

Bây giờ không phải là thời đại của các vị Thánh Nhân đã từng nữa rồi, mà là thời đại của các vị Sáng Thế Thần.

Nếu không thể trở thành Sáng Thế Thần, ngay cả là Thánh Nhân cũng chỉ có thể là một con kiến để người khác tùy ý đùa giỡn.

Điểm khác biệt duy nhất là nó lớn hơn các loài kiến khác mà thôi.

Hoặc có thể họ sớm đã đoán trước được kết quả, nhưng không thể không làm.

“Muốn một món Sáng Thế Thần Khí ư?”

“Vừa hay, bọn ta cũng đang có hứng thú với Sáng Thế Thần Khí của các ngươi đấy!”

“Đặc biệt là Rìu Bàn Cổ Khai Thiên! Sức mạnh của Sáng Thế Thần Khí này cực kì khiến người ta kích động.”

Chương 566: Ma Tổ La Liên và Hồng Quân! Hai vị Sáng Thế Thần! (2)

Nền văn minh càng mạnh thì Sáng Thế Thần Khí cũng càng mạnh.

Nền văn minh và hệ thống thần thoại nào hiện tại là mạnh nhất? Đương nhiên, đó là hệ thống thần thoại Bàn Cổ!

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên cũng là loại mạnh nhất trong số tất cả các Sáng Thế Thần Khí, có thể được gọi là Sát Phạt Sáng Thế Thần Binh đệ nhất thiên hạ, cực kì khiến người khác kích động.

Hơn nữa, cách mà Chu Dương giải quyết mọi chuyện khiến người khác phải kiêng nể.

Hồng Quân và Ma Tổ La Liên không rõ liệu Chu Dương có biết thêm bí mật nào để trở nên mạnh mẽ hơn không, sợ rằng thực lực của hắn ta sẽ khiến hai người họ bị bỏ lại phía sau rất xa.

Càng sợ rằng Chu Dương sẽ tấn công họ, tìm cách chiếm đoạt những Sáng Thế Thần Khí không dễ gì mới giành được.

Nếu đã như vậy, tốt hơn là nên ra tay trước để chiếm lợi thế.

Chỉ cần giải quyết xong Chu Dương, bọn họ có thể bình chân như vại rồi.

Cuối cùng còn lại hai người, đến lúc đó thì một mất một còn thôi.

Có thể nói, Chu Dương là mục tiêu chung của họ.

“Ta còn tưởng rằng trò chơi lúc trước có chút nhàm chán, hiện tại rốt cục cũng đến phần chính rồi!”

“Không tệ! Trò hay có thể bắt đầu rồi!” Đối phó ba tên Tam Thanh Thánh Nhân kia, Chu Dương cũng không hề nóng nảy... Đến lúc này thì cuối cùng cũng đã có mục tiêu có thể khiến hắn hứng thú.

Các ngươi có nghĩ rằng có thể bình chân như bại khi trở thành Sáng

Thế Thần sao? Nghĩ rằng ngươi có thể bắt nạt ta khi trở thành Sáng Thế Thần sao? Có thể đi tiểu tiện ngay trên đầu ta hay sao? Luôn có những người không hiểu rõ tình huống, nghĩ rằng họ đã có một chút thực lực thì liền đến để khiêu khích mình.

Nếu ngươi không cho họ xem xem, thì bọn họ không biết thế nào là lợi hại.

“Các ngươi định đi từng người một lên, hoặc là cùng nhau lên đây!”

Chu Dương không thèm để ý đến của Hồng Quân và Ma Tổ La Liên.

Hắn ta tin tưởng tuyệt đối vào thực lực của mình.

Là một người sớm đã trở thành Sáng Thế Thần trước họ, Chu Dương không hề sợ hãi.

“Xem ra ngươi tuyệt đối tin tưởng vào thực lực của chính mình!”

“Hãy để ta xem xem ngươi lợi hại như thế nào!” Hồng Quân cười một cái:

“Thật đúng lúc, ta cũng muốn báo thù cho ba vị Đạo Hữu đã chết kia.”

“Thật là giả tạo!”

“Ba người bọn họ là vì ngươi mà tới đây làm loạn, nếu như không có ngươi, bọn họ sẽ không khiêu khích ta, cũng sẽ không chết!” Chu Dương bày ra vẻ mặt khinh thường.

Tên này quá dối trá rồi, quá vô liêm sỉ rồi.

Tuy nhiên, đối đầu với một đối thủ như vậy, ngược lại có thể khiến hắn ta nói ra lời ác ý.

Hồng Quân không tiếp tục nói nữa, vì tiếp tục tranh luận cũng chẳng có nghĩa lý gì.

Thắng thua mới chính là chân lý vĩnh hằng.

Tốt hơn hết phải làm cho đối phương không thể tiếp tục có cơ hội mở miếng được nữa.

“Hãy để ta xem xem sự tự tin của ngươi rốt cuộc là ở đâu mà có!”

Chu Dương cầm chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay, tất cả sức

mạnh và quy tắc của đại thế giới đều tập trung lên Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Với một tiếng hét nhẹ của hắn ta, trong khoảnh khắc tiếp theo đó, không gian xung quanh tan vỡ, các quy tắc và sức mạnh được ngưng đọng lại thành một, nghiền nát về phía Hồng Quân.

Hồng Quân đội một Tạo Hoá Ngọc Diệp trên đầu, trong tay cầm một vũ khí có hình dạng kì quái.

Phía trên cũng toát lên khí tức và quy tắc của Sáng Thế Thần Khí, không cần nghĩ cũng biết đây là Sáng Thế Thần Khí mà không biết Hồng Quân đã có được nó từ đâu.

“Bùm!”

Một tiếng nổ lớn vang lên, cả người Hồng Quân bị đánh bay ra ngoài.

Từng hào quang bay lượn xung quanh người, chữa lành những vết thương trên cơ thể.

“Một sức mạnh mạnh mẽ và đáng sợ! Ngay cả cùng lúc hai cấp Sáng Thế suýt chút nữa cũng không thể chống lại được!”

“Ta thừa nhận ngươi là người mạnh nhất!” Hồng Quân không thể không phục thực lực của Chu Dương.

Đương nhiên, khi nhìn chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay Chu Dương, ánh mắt của hắn càng thêm nóng bỏng.

Đây thực sự là một Trọng Bảo, Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn so với nó còn kém xa một bậc.

“Ta không cần ngươi thừa nhận! Ta chỉ cần đấm cho ngươi tiểu ra quần thôi!”

“Nếu ngươi đã dám khiêu khích ta, thì nhất định phải trả giá!”

Chu Dương đắc ý không nương tay, cầm trên tay Rìu Bàn Cổ Khai Thiên xông lên, sức mạnh cuồng bạo và cứng rắn ầm ầm giáng xuống Hồng Quân không ngừng, từng đợt sức mạnh hủy diệt bao phủ lấy Hồng Quân.

Sáng Thế Thần Khí trong tay của Hồng Quân là một vật có thể công lẫn thủ, mặc dù lực sát thương không phải là siêu cường, nhưng cũng là một Sáng Thế Thần Khí.

Từng hào quang bao bọc lấy nó, nhưng lại bị vỡ ra hết lần này đến lần khác.

Cả hai người một người đánh một người lui, vừa đánh vừa thủ, vô tình đã lao ra khỏi đại thế giới và đến một nơi hắc ám hư vô.

“Khụ khụ!”

Hồng Quân bị đánh đến mức không ngừng ho ra máu, cơ thể hắn ta tan vỡ rồi ngưng tụ trở lại.

Cơ thể hắn vừa ổn định thì Chây Dương lại tiếp tục đánh đến, không cho Hồng Quân chút cơ hội nào.

“Tan biến!”

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay Chu Dương đột nhiên trở nên lớn hơn, ngay sau đó đập vào đầu của Hồng Quân.

Chương 567: Hai đại Sáng Thế Hồng Quân và La Liên! Bây giờ ngươi muốn chạy cũng quá muộn rồi!

Hào quang của Sáng Thế Thần Khí trong tay Hồng Quân vỡ tan, hai người va vào nhau.

Vô số âm thanh nhỏ nhặt truyền đến, sắc mặt Hồng Quân trở nên tái nhợt.

Hắn dường như đã nhìn thấy một điều khiến bản thân cảm thấy khiếp sợ.

Có một vết nứt trên Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn ta!

Đúng vậy, Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn đã bị nứt.

Không đợi phản ứng, Rìu Bàn Cổ Khai Thiên lại đập xuống thêm một lần nữa.

Răng rắc, vết nứt lớn hơn trước gấp ba lần, thậm chí còn xuất hiện cả một lỗ hổng.

Chỉ cần tối đa là hai rìu nữa thôi thì Sáng Thế Thần Khí trong tay mình sẽ bị phá hủy hoàn toàn.

Làm sao có thể như vậy được? Thứ mà hắn ta có trong tay là một Sáng Thế Thần Khí! Làm sao nó có thể bị phá huỷ được?! Hồng Quân không thể chấp nhận được sự thật này.

Đương nhiên, đừng nói đến Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn, ngay cả Rìu Bàn Cổ Khai Thiên cũng sẽ sụp đổ vào thời khắc Khai Thiên, không có gì là vĩnh hằng bất diệt cả.

Cho dù là một Sáng Thế Thần Khí...

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay Chu Dương được trời sinh ra với sức mạnh phá vỡ vạn vật, có thể phá hủy tất cả những thứ hữu hình hữu chất, thậm chí là vô hình vô chất.

Tất cả vũ khí dưới cấp độ Sáng Thế Thần Khí đều không thể chịu được sức mạnh khủng khiếp có được từ chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Lại nói tiếp, Hồng Quân thật may mắn khi có được món Sáng Thế Thần Khí trong tay, nếu không bây giờ hắn đã lạnh tanh mất rồi.

Tất nhiên, ngay cả những Sáng Thế Thần Khí chân chính cũng không thể chịu được những cú đánh liên tiếp của Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Đến lúc này, Hồng Quân mới thực sự hiểu được nỗi kinh hoàng của chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên! Vốn nghĩ rằng có được Sáng Thế Thần Khí thì sẽ có đủ tư cách để thách đấu Chu Dương, bây giờ Chu Dương đã dạy cho hắn ta một bài học.

Dù cho ngươi có Sáng Thế Thần Khí thì sao cứ? Ta nên đánh người, hay là phải đánh ngươi đây!

Ta cũng sẽ cùng lúc phá hủy luôn Sáng Thế Thần Khí trong tay ngươi.

Hồng Quân thực sự sợ hãi, không dám tiếp tục đánh nhau với Chu Dương, lớn tiếng nói với La Liên đang theo dõi trận chiến ở đằng xa:

“Mau tới giúp!”

“Bằng không, nếu như ta xảy ra chuyện, ngươi cũng không thể may mắn thoát khỏi đâu!”

“Ngươi biết tính tình của Chu Dương mà, hắn làm việc gì cũng luôn thích nhổ cỏ tận gốc.”

Để ngăn chặn việc Ma Tổ La Liên tiếp tục ngồi trên núi xem hổ đánh nhau, cũng đề phòng việc phá hủy đi Sáng Thế Thần Khí trong tay, hoàn toàn rơi xuống khỏi cấp độ Sáng Thế, hắn đã nhờ đến sự giúp đỡ của Ma Tổ La Liên.

Nếu mất thể diện thì sao? Sống đến hiện tại, ngoài thực lực và bản thân ra, còn thứ gì không thể từ bỏ cơ chứ? Nhiều nhất là Ma Tổ La Liên và những người cùng đẳng cấp cũng sẽ chỉ dám chế nhạo hắn ta thôi, người khác dám có ý kiến gì sao? Nếu không, Hồng Quân tuyệt đối sẽ làm cho đối phương không nhìn thấy mặt trời vào ngày mai nữa.

“Không ngờ ngươi cũng có lúc phải nhờ ta giúp đỡ, đúng là làm người khác có chút buồn cười đấy!”

Ma Tổ La Liên đã tranh đấu với Hồng Quân rất nhiều năm, hiểu rất rõ tính cách cũng như tính khí của đối phương.

Muốn bọn họ khuất phục lẫn nhau là một chuyện tuyệt đối không thể xảy ra.

Nó chỉ có thể chứng minh rằng hắn ta đã bị dồn vào ngõ cụt, không thể không vứt thể diện đi được.

“Không hổ là Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, thiên hạ đệ nhất Sát Phạt Sáng Thế Thần Khí, lại có thể phá hủy các Sáng Thế Thần Khí cùng cấp độ!”

Ma Tổ La Liên thốt lên, ánh mắt ngày càng nóng nhìn về phía Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên càng mạnh, hắn càng muốn có được thứ này.

Một bảo bối tốt như vậy, tuyệt đối không thể bị lãng phí trong tay Chu Dương.

Với tính khí của Chu Dương, tốt hơn hết vẫn nên là giết hắn đi.

“Được, hai người chúng ta liên thủ, hôm nay sẽ để cho ngươi chôn thân ở nơi này!”

Ma Tổ La Liên lấy ra một vật màu đen, cũng là một Sáng Thế Thần Khí.

Khác với Sáng Thế Thần Khí của Hồng Quân, đây có vẻ là một Sáng Thế Thần Khí thiên hướng công sát, có phần giống với Rìu Bàn Cổ

Khai Thiên.

“Phá cho ta!”

Ma Tổ La Liên một mình xông lên, Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn ta bay tới đập vào đầu Chu Dương.

Hồng Quân cũng không nhàn hạ, chọn cách ở bên cạnh hỗ trợ.

Hai thế lực lao tới, tạo thành thế gọm kiềm trước sau, không chừa cho Chu Dương một đường lui.

Sáng Thế Thần Khí trong tay Ma Tổ La Liên bị chặn lại, Hồng Quân đã bất ngờ lén đâm từ phía sau.

Hắn ta đánh mạnh vào đầu của Chu Dương, định giết hắn ta bằng một đòn.

Vào lúc này, trên đầu Chu Dương hiện lên Sáng Thế Vương Quan, từng đợt hào quang bao lấy Chu Dương, tạo thành một vòng không thể xâm nhập, đòn tấn công của Hồng Quân đã bị chặn lại.

“Sáng Thế Thần Khí thứ hai của hắn!” Phải nói là thứ nhất! Đây cũng là căn bản để Chu Dương trở thành Sáng Thế Thần!”

“Được rồi! Trò chơi kết thúc rồi!” Chu Dương không quan tâm đến Hồng Quân, cầm trong tay chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên tức giận tấn công Ma Tổ la Liên với tư thế liều mạng hoàn toàn chỉ có tấn công chứ không hề phòng thủ.

Ma Tổ La Liên hoá thân thành một hình tượng Ma Thần với chín cái đầu và mười tám cánh tay.

Cả hai cùng lúc giao đấu, hắn rất nhanh liền bị bại trận.

Từng cánh tay bị chặt ngay tại chỗ, đến ngay cả Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn cũng xuất hiện tình trạng giống như của Hồng Quân.

“Không!”

Ma Tổ La Liên vẫn còn chút suy nghĩ muốn tiếp tục chiến đấu, nhanh chóng bay về phía xa.

Hắn thân là Sáng Thế Thần, lại có thể chạy trốn ư? Vẻ mặt của Chu Dương trở nên kỳ quái nhìn Hồng Quân.

Đối phương phản ứng không hề chậm, cùng lúc nhanh chóng chạy

trốn về phía xa.

“Động tác của ngươi hơi chậm, ngươi bây giờ muốn chạy trốn cũng đã muộn rồi, hãy vĩnh viễn ở lại đây đi!”

Chương 568: Sáng Thế Thần Khí vỡ nát!

??? Mẹ, sao hắn không đuổi theo Ma Tổ La Liên chứ? Chẳng lẽ trông ta là kẻ dễ bị bắt nạt hơn sao? Hồng Quân cảm thấy uỷ khuất trong lòng, hắn cùng lúc ngay lập tức bỏ chạy cùng với Ma Tổ La Liên, sao lại có kết quả như vậy chứ? Trong lòng hắn tức giận như vậy, tốc độ chắc chắn không hề chậm, phân tách thành vô số hư ảnh chạy tứ phương tám hướng.

Một số bước vào trong Đại Thời Không, một số bước vào Trùng Động, một số trốn vào Hỗn Độn.

Mỗi hơi thở trông đều giống hệt nhau, người ta không thể phân biệt được đâu là thật, đâu là giả.

Nhưng đối với Chu Dương, đây chỉ là một chuyện rất nhỏ.

Muốn thoát khỏi tay hắn ta ư?

Không thể có chuyện đó được! Vô số Hồng Quân trở nên mơ hồ, thân thể trở nên thoắt ẩn thoắt hiện.

Điều này chứng tỏ rằng những phân thân trước mắt là giả, hơn nữa tất cả chúng đều là giả!

Tất cả đều được dùng để làm Chu Dương bối rối.

Ngay cả khi hắn ta sử dụng Đại Thần Thông của Thông Thiên Triệt Địa để tóm hết tất cả các phân thân trong một lần, cũng sẽ không thể tóm được chân thân của Hồng Quân.

“Chân thân ở nơi nào rồi?” Chu Dương như có điều gì đó, quay đầu nhìn về phía sau.

Chỉ nhìn thấy một đoàn những bóng đen đang lộ ra trong hư không, hắn ta nấp sau lưng chờ thời cơ, như thể có ý định đánh lén từ phía sau.

“Khốn kiếp!”

Nhận thức được rằng mình đã bị phát hiện, Hồng Quân lại ẩn nấp.

Trong khoảnh khắc tiếp theo đó, vị trí ban đầu của hắn đã sụp đổ, không gian và bóng tối đều biến thành hư vô, hoàn toàn bị xóa bỏ thế giới!

“Trật Tự Toa Liệm!”

Chu Dương khẽ phất tay, lấy ra một lần Siêu Thần Khí, Trật Tự Toa Liệm.

Những sợi xích được tạo thành bởi các quy tắc và trật tự bay về phía Hồng Quân, ngay lập tức giam cầm hắn ta.

Suy cho cùng, Hồng Quân cũng mang sức mạnh của Sáng Thế Thần, hắn ta đã dùng sức mạnh tương tự để đánh văng sợi xích, bỏ chạy về phía xa một cách nhanh chóng.

Nhưng một khoảng thời gian dừng là quá đủ đối với Chu Dương.

Vào khoảnh khắc tiếp theo, Rìu Bàn Cổ Khai Thiên đã mang theo sức mạnh đáng sợ có thể phá hủy mọi thứ.

Sức mạnh và hơi thở của tử vong bạo phát, ngay lập tức đánh xuống thân thể của Hồng Quân.

Sức mạnh này quá đáng sợ, nếu như đánh vào trên người, nhất định sẽ chết.

Rơi vào đường cùng, Hồng Quân chỉ có thể dùng Sáng Thế Thần Khí để chống lại.

Ầm ầm!

Vào lúc này, Sáng Thế Thần Khí đã chịu đựng đến cực hạn đã không thể chịu đựng được nữa, với âm thanh vỡ vụn vang lên, hoàn toàn tan vỡ vào hư vô.

Sáng Thế Thần Khí đã bị phá vỡ... Vẻ mặt của Hồng Quân trở nên đờ đẫn, kinh ngạc nhìn bảo vật đã biến thành vô số mảnh vỡ kia, lòng đau như cắt.

Đây là bảo bối mà hắn ta đã tốn rất nhiều tâm sức và công sức để thu thập, vậy mà lại bị hủy hoại như thế này! Hồng Quân nhanh chóng chạy trốn về phía xa, hơi thở hiện đang nhanh chóng giảm sút.

Sáng Thế Thần Khí là căn bản của Sáng Thế Thần, cản bản của Chứng Đạo.

Đặc biệt là khi họ đã thông qua thủ đoạn xảo quyệt này để trở thành những vị Sáng Thế Thần, thì mọi thứ đều dựa trên Sáng Thế Thần Khí.

Nếu không có Sáng Thế Thần Khí, sức mạnh đã từng có liền biến thành lục bình không rễ, tự nhiên sẽ biến mất.

Vào lúc này, căn bản để Hồng Quân là một vị Sáng Thế Thần đã bị phá hủy, sức mạnh của hắn ta sẽ tự nhiên sẽ giảm mạnh.

Chỉ là hơi thở của Hồng Quân nhanh chóng ổn định trở lại.

Hắn chuyển tay, lại lấy ra một Sáng Thế Thần Khí khác.

Lý do tại sao Tam Thanh không nhận được các Sáng Thế Thần Khí của các nền văn minh khác là vì sớm đã bị Hồng Quân và Ma Tổ La Liên cướp đi.

Hồng Quân không ngừng lục soát các hệ thống thần minh, các Sáng Thế Thần Khí trong tay đương nhiên sẽ không chỉ có một cái.

Tuy nhiên, thực lực của các vị Sáng Thế Thần có mối quan hệ lớn với các Sáng Thế Thần Khí, còn sức mạnh của các Sáng Thế Thần Khí có mối quan hệ lớn với nền văn minh và hệ thống thần thoại.

Sáng Thế Thần Khí mà Hồng Quân sử dụng trước đây là chí bảo mạnh nhất của một nền văn minh trong tay hắn ta, bây giờ lại đổi một Sáng Thế Thần Khí mới làm cho hắn bị yếu đi một bậc.

Ngay cả thực lực của hắn ta cũng giảm xuống một mức độ nhỏ.

“Ta lại muốn xem xem trong tay ngươi còn có bao nhiêu Sáng Thế Thần Khí?”

“Còn có thể chống đỡ được bao nhiêu rìu của ra!”

Chu Dương cũng không hề xem trọng, Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay lại chém xuống, hơi thở hủy diệt lao đi, một lần nữa nhấn chìm Hồng Quân.

Sáng Thế Thần Khí này không còn khả năng phòng thủ tốt như cái trước đó.

Từng đợt hư ảnh của Rìu Bàn Cổ Khai Thiên ở trên người hắn, Hồng

Quân chỉ tồn tại trong thời gian chưa đầy một nhịp thở, thân thể liền nổ tung ngay tại chỗ.

Chu Dương đưa tay nắm lại một cái, bắt lấy Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn ta.

Trong phút chốc, Hồng Quân lại trở nên đông cứng, Tạo Hoá Ngọc Diệp trên đầu trở nên cực kỳ tối tăm.

“Không, ngươi trả lại nó cho ta!”

Hơi thở của Hồng Quân lại giảm xuống, mắt thấy như sắp rơi khỏi cảnh giới của Sáng Thế Thần.

Mặc dù hắn ta có rất nhiều Sáng Thế Thần Khí, nhưng chỉ có hai thứ thực sự sở hữu sức mạnh Sáng Thế, mặc dù những thứ còn lại đều là Sáng Thế Thần Khí, nhưng chúng chỉ có sức mạnh của Nguỵ Sáng Thế thôi.

Một khi mất đi sức mạnh của cấp Sáng Thế, hắn còn có thể dùng cái gì để cứu sống bản thân trong tay Chu Dương.

“Ahhh!”

Chu Dương không nói nhiều, lại dùng rìu chém xuống một cái.

Khoảnh khắc tiếp theo đó, Hồng Quân nổ tung, đến cả Tạo Hoá Ngọc Diệp trên đầu hắn ta cũng hoàn toàn tan vỡ, không còn tồn tại.

Trước đây mình có thể sống lại mấy lần, đều là dựa vào sức mạnh tạo hoá của Tạo Hoá Ngọc Diệp, hiện tại không có sức mạnh của tạo hoá nữa, đối mặt với sức mạnh hủy diệt của Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, đương nhiên cũng không có cách nào để chống lại, không thể sống lại được nữa.

“Ngươi biết, ta trước giờ không thích hạ thủ lưu tình, ta thích diệt cỏ tận gốc!”

Ngay khi giọng nói đó thốt ra, Hồng Quân vỡ tung hoàn toàn, cả người hắn ta bị xé thành vô số mảnh vỡ bởi chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Chương 569: Tinh tuý Sáng Thế! Hợp thành Sáng Thế Thần Khí!

Hồng Quân rơi xuống! Chu Dương đưa tay ra nắm lấy, tất cả bảo vật mà Hồng Quân để lại đều bay vào trong tay hắn ta.

Trên người hắn có đến năm sáu Sáng Thế Thần Khí.

Đây cũng là tinh hoá của một hệ thống thần minh, bởi vì hệ thống thần minh không đủ mạnh, cho nên tạo vật không thể đạt tới Sáng Thế Thần thực sự, mà chỉ có thể đạt tới Nguỵ Sáng Thế Thần.

Cũng là mạnh hơn Thánh Nhân bình thường hoặc là Thiên Đạo Thánh Nhân, nhưng lại yếu hơn nhiều so với cấp độ Sáng Thế thực sự.

(Tiền tốt) Đương nhiên là không phải không có cách để thăng cấp lên Sáng Thế Thần, bằng cách mở rộng tầm ảnh hưởng và độ tiếng tăm của hệ thống thần minh của đối phương, thì có thể tăng lên đến một mức độ nhất định, thậm chí có thể đột phá từng tầng giới hạn, đạt được cấp độ Sáng Thế thực sự.

Đây là món đồ tốt, Chu Dương đương nhiên vui vẻ tiếp nhận.

Không bao giờ có ngại những món đồ tốt đâu.

Điều đáng tiếc duy nhất là Tạo Hoá Ngọc Diệp và Sáng Thế Thần Khí trong tay hắn đã bị phá vỡ.

“Thu hồi!”

Không cần phải nghĩ cũng biết rằng Tinh tuý Sáng Thế có thể được sử dụng để hợp thành các Sáng Thế Thần Khí, còn là những gì mình muốn, các Sáng Thế Thần Khí được tạo ra một cách riêng biệt, quá tuyệt vời.

“Haizz, việc thu hồi mảnh vỡ của Tạo Hoá Ngọc Diệp thành công, chúc mừng ngươi đã đạt được 88 điểm Tinh tuý Sáng Thế.”

“Ting, việc thu hồi mảnh vỡ của Thánh Vực Chi Hoàn thành công, chúc mừng ngươi đã đạt được 79 điểm Tinh tuý Sáng Thế.”

Chu Dương sau khi nghe thấy hệ thống nhắc nhở, liền vội vàng bật công năng chế tạo.

Vốn dĩ cao nhất chỉ có thể tạo ra Siêu Thần Khí, nhưng hiện tại lại có thêm nhiều Sáng Thế Thần Khí.

Với công năng này trong tương lai, tại sao bản thân phải ngu ngốc tiếp tục thu thập và hợp thành Sáng Thế Thần Khí từng chút một cơ

chứ? Sáng Thế Thần Khí của người khác làm sao có thể so sánh với Sáng Thế Thần Khí của chính mình cơ chứ?

“Ngươi có thể dành ra 200 điểm Tinh tuý Sáng Thế để tạo ra một Sáng Thế Thần Khí mà ngươi muốn, hơn nữa còn thêm 6 hiệu quả Sáng Thế.

“Hệ thống nhắc nhở rằng kí chủ có thể tiêu thụ Tinh tuý Sáng Thế để tăng thêm hiệu quả Sáng Thế ngoài mức quy định, gia tăng số lượng hiệu ứng ngoài quy định.”

“Vũ khí cấp Sử Thi có tối đa ba hiệu quả, vũ khí cấp Truyền Thuyết có tới năm hiệu quả, vũ khí cấp Thần Thoại có tối đa bảy hiệu quả, Siêu Thần Khí có tối đa tám hiệu quả và Sáng Thế Thần Khí có tới mười hiệu quả.”

“Mỗi hiệu quả ngoài mức quy định được thêm vào, ngươi phải trả thêm càng nhiều Tinh tuý.”

“Hiệu quả thứ tư của cấp độ Truyền Thuyết là 100 điểm Tinh tuý Truyền Thuyết, cái thứ năm là 200 điểm Tinh tuý Truyền Thuyết.”

“Hiệu quả thứ năm của cấp độ Thần Thoại là 100 điểm Tinh tuý Thần Thoại, cái thứ sáu là 200 điểm Tinh tuý Thần Thoại, cái thứ bảy là 300 điểm Tinh tuý Thần Thoại.”

“Hiệu quả thứ sáu của cấp độ Siêu Thần là 100 điểm Tinh tuý Siêu Thần, cái thứ bảy là 200 điểm Tinh tuý Siêu Thần, cái thứ tám là 300 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Hiệu quả thứ bảy của cấp độ Sáng Thế là 100 điểm Tinh tuý Sáng Thế, cái thứ tám là 200 điểm Tinh tuý Sáng Thế, cái thứ chín là 300 điểm Tinh tuý Sáng Thế, cái thứ mười là 400 điểm Tinh tuý Sáng Thế.”

“Có thể sử dụng Tinh tuý để thay đổi các hiệu quả đã được chỉ định, cũng có thể sử dụng Tinh tuý để nâng cao hiệu quả một hiệu quả nhất định, hiệu quả phụ thuộc vào loại cường hóa và uy lực.”

Chu Dương xem qua số lượng Tinh tuý Thần Thoại của mình, tổng cộng có 15,555, chỉ có thể hợp thành 155 Tinh tuý Siêu Thần hoặc 1.5 Tinh tuý Sáng Thế.

Tất nhiên, điều này cũng liên quan đến việc hắn ta chưa bao giờ thu thập và phân tách vũ khí.

Rốt cuộc, từ khi bản thân trở thành Sáng Thế Thần, cho dù là vũ khí cấp Thần Thoại hay là vũ khí cấp Siêu Thần, hắn cũng không có bao nhiêu hiệu quả, đương nhiên sẽ không tốn công sức thu thập, phân tách nhiều thứ như vậy, việc thu thập chẳng có ý nghĩa hay giá trị gì đối với bản thân.

Tất nhiên, vì các Sáng Thế Thần Khí có thể được hợp thành, những phế phẩm của chúng lại có giá trị tái sử dụng.

“Ting, ngươi có phải muốn phân tách Vận Mệnh Chi Hoàn (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm sau khi phân tách sẽ không thể khôi phục, có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 148 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, ngươi có muốn phân tách Trảm Tiên Phi Đao (Siêu Thần Khí) đã cường hoá không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 162 điểm Tinh tuý Siêu thần.”

“Ting, ngươi có muốn phân tách Trảm Tiên Phi Vũ (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã lấy được 123 Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, ngươi có muốn phân tách Thẩm Phán Thiên Bình (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 158 điểm Tinh tuý Siêu thần.”

“Ting, ngươi có muốn phân tách Thủ Hộ Thần Phù (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 146 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

Chương 570: Tinh tuý Sáng Thế! Hợp thành Sáng Thế Thần Khí! (2)

“Ting, ngươi có muốn phân tách Vạn Vật Chi Linh (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 155 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, ngươi có muốn phân tách Thất Bảo Diệu Thụ (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 166 Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, ngươi có muốn phân tách Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã đạt được 182 điểm Tinh tuý Siêu Thần. “

“Ting, ngươi có muốn phân tách Cửu Phẩm Công Đức Kim Liên (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 193 Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, ngươi có muốn phân tách Vĩnh Hằng Chi Thương (Siêu Thần Khí) không, vật phẩm này không thể khôi phục sau khi phân tách, ngươi có muốn thực hiện thao tác này không?”

“Xác nhận!”

Vương Giang Trung Hạ Khẩu Khẩu.

“Chúc mừng ngươi đã nhận được 155 điểm Tinh tuý Siêu thần.”

Ngoại trừ Trật Tự Toa Liệm, cũng như một vài Siêu Thần Khí có ích cho bản thân, tất cả những Siêu Thần Khí khác đều bị Chu Dương phân tách thành Tinh tuý Siêu Thần.

Chu Dương lại nghĩ đến Tam Thanh đã bị mình giết chết lúc trước, tìm được bảo vật trước đó đã bị phá vỡ.

“Thu hồi!”

“Thu hồi thành công mảnh vỡ của Chư Thiên Khánh Vân, chúc mừng ngươi đã lấy được 88 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Thu hồi mảnh vỡ của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp thành công, chúc mừng ngươi đã lấy được 92 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Thu hồi mảnh vỡ của Tam Bảo Ngọc Như Ý thành công. Chúc mừng ngươi đã đạt được 89 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

Thêm một loạt bảy tám những thứ hỏng bét, cả thảy nhận được tổng cộng 3.600 điểm Tinh tuý Siêu Thần.

Hắn ta lại tìm thấy vũ khí cấp độ Thần Thoại trước đây vô dụng, bắt đầu phân tách nó một cách điên cuồng.

Trong tay vẫn còn không ít vũ khí Thần Thoại, Sương Chi Ai Thương, Thương Khung Chi Dực, Linh Nhẫn, Thiên Địa Sơn Hà Đồ, tất cả đều đã bị phân tách, không còn lại gì.

Sau một thời gian, tất cả trang bị vô dụng trong tay hắn đều bị quét sạch, cộng với hơn 15.000 Tinh tuý Thần Thoại trước đó, tổng cộng thu được hơn 40.000 Tinh tuý Thần Thoại.

Có thể tổng hợp hơn 400 điểm Tinh tuý Siêu Thần, cộng thêm 3,600 điểm tinh tuý Siêu Thần trước đó, tổng cộng là hơn 4000 điểm.

“Thật là rác rưởi, sau một thời gian dài phân tách, mà chỉ lấy được 40 điểm tinh tuý Sáng Thế, những thứ này cũng không đáng tiền quá rồi!”

Những thứ này tuy rằng cũng tốt, nhưng vẫn kém thần binh cấp Sáng Thế hơn một bậc, vốn dĩ không có thể so sánh được, đạt được 40 điểm tinh tuý Sáng Thế, cũng coi như là tốt rồi.

Theo cách này, tinh tuý Sáng Thế trong tay Chu Dương đã đạt tới 207 điểm, có thể đủ để hợp thành một Sáng Thế Thần Khí cấp thấp.

“Tạo tác một Sáng Thế Thần Khí thôi!”

Sử dụng Tinh tuý Sáng Thế hiện tại, trước tiên hãy tạo một nguyên mẫu của Sáng Thế Thần Khí, sau đó sau khi lấy được Tinh tuý Sáng Thế, sẽ từ từ thêm chúng vào để củng cố nó.

Nên chế tạo loại vũ khí gì đây?

Tấn công?

Hay là phòng thủ?

Hay là một công cụ có mục đích đặc biệt? Vũ khí gây sáng thương đã có Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, thứ đã có sức mạnh vô hạn.

Phòng thủ thì có Sáng Thế Vương Quan.

Tấn công và phòng thủ đều có rồi.

Sau khi suy nghĩ, cuối cùng Chu Dương cũng có một ý tưởng.

Thế giới Mộng Ma Luân Hồi mà bản thân đã tạo ra giờ không có vật thể chịu lực nào, nếu tự tay tạo ra vật thể chịu lực thì sao nhỉ?

Nói không chừng có thể có những bất ngờ không thể nghĩ đến đấy.

“Vui lòng chọn loại vũ khí ngươi muốn chế tạo.”

Ngay sau đó, trước mặt Chu Dương có rất nhiều sách ảnh, muôn hình vạn trạng những loại vũ khí đều có.

Hàng chục loại vũ khí lạnh như dao, súng, rìu, gậy gộc, giáo mác,... và cả khiên, ủng, áo giáp, nồi, v.v.

Có đến hàng trăm loại hình và tranh ảnh.

Chu Dương sớm đã có một lựa chọn, bắt đầu nói:

“Hệ thống, ta muốn chọn Viên Bàn.”

Hắn ta cho hình ảnh cụ thể của một chiếc Viên Bàn từng chút một hiện ra, thay đổi nó từng chút một cho đến khi thành hình.

“Hệ thống, ta có thể dùng Sáng Thế Thần Khí mới này trong thế giới

Mộng Ma Luân Hồi được không?”

“Có thể!”

“Tiêu thụ 200 điểm Tinh tuý Sáng Thế, Sáng Thế Thần Khí chế tạo thành công.”

“Mộng Ma Luân Hồi Chi Bản (Sáng Thế Thần Khí): Ta đã tạo ra toàn bộ thế giới Mộng Ma Luân Hồi, vào một ngày nào đó, nó sẽ đi từ giấc mơ thành hiện thực!”

“Ting, ngươi nhận được sáu hiệu quả Sáng Thế phù hợp với Sáng Thế Thần Khí.”

“Hiệu quả Sáng Thế - Mộng Ma Chưởng Khống Giả: có vô số thế giới Mộng Ma Luân Hồi trong Mộng Ma Luân Hồi Chi Bản, kéo ai vào thế giới Mộng Ma Luân Hồi, thì số phận của hắn ta sẽ nằm trong tay của ngươi.”

“Hiệu quả Sáng Thế - Cụ Hiện Hoá: các vật phẩm trong thế giới Mộng Ma Luân Hồi, để chúng từ hư ảo thành hiện thực, biến mất.”

Sáng Thế Thần Khí được xác định theo cấp của vật phẩm.

“(Lưu ý: Sáng Thế Thần Lực của ngươi không đủ để hiển thị cụ thể cùng lúc các vật phẩm Sáng Thế Thần.)”

“Hiệu quả Sáng Thế - Vô Hạn Luân Hồi: kéo mục tiêu vào trong Vô Hạn Luân Hồi, chịu sự thống khổ của Vạn Thế Luân Hồi, đời đời không thể siêu thoát.”

“Hiệu quả Sáng Thế - Chung Cực Bất Hủ: Mộng Ma Luân Hồi Chi Bản có sức mạnh bất diệt, ngay cả sau khi bị phá hủy, cũng vẫn có thể nhanh chóng phục hồi và đạt đến trạng thái đỉnh cao.”

“Hiệu quả Sáng Thế - Sức mạnh Sáng Thể Mộng Ma: khi ngươi có Mộng Ma Luân Hồi Chi Bản, tất cả Thần Lực, Tiên Lực và năng lượng trong cơ thể ngươi sẽ phát triển thành sức mạnh cao nhất Sáng Thế Mộng Ma.”

“Hiệu quả Sáng Thế - Nô lệ vĩnh hằng: tất cả những ai bước vào thế giới Mộng ma Luân Hồi, đều sẽ được đánh dấu bằng dấu ấn của Mộng Ma Luân Hồi, sinh tử sẽ thuộc về người khống chế Mộng Ma, thậm chí có thể biến đối phương thành nô lệ của chính mình.”

Đây có phải là Sáng Thế Thần Khí mà ta đã tạo ra không? Dáng vẻ

thật mạnh mẽ!

Chương 571: Xuyên qua Thời Không! Thập Nhật Diệu Không!

Vẻ mặt của Chu Dương lộ ra vẻ vui mừng, sau khi dung hợp giữa Sáng Thế Thần Khí này và thế giới Mộng Ma Luân Hồi, hắn đã tự tạo cho mình một bất ngờ lớn.

Mặc dù hắn ta không có lực sát thương trực tiếp, nhưng loạt hiệu quả cực kì tốt, cũng đã tăng sức mạnh cho thế giới Mộng Ma Luân Hồi của mình ở một mức độ nhất định.

Điều khiến Chu Dương ngạc nhiên nhất chính là khả năng Chung Cực Bất Hủ, còn thể hiện rằng Mộng Ma Luân Hồi Chi Bản của hắn ta sẽ không thể phá hủy.

“Thu hồi Sáng Thế Thần Khí này nào!”

Chu Dương lấy ra một Sáng Thế Thần Khí khác có nguồn gốc từ trong tay của Hồng Quân, còn có Nguỵ Sáng Thế Thần Khí mà hắn ta đã có được trước đó.

Những thứ này chẳng có ích gì đối với hắn ta nữa, tác dụng duy nhất của chúng là làm phế vật, mới có thể phát huy tối đa giá trị của chúng.

“Ting, thu hồi Sáng Thế Thần Khí Chủ Tể Chi Ngự thành công, chúc mừng ngươi đã nhận được 129 điểm tinh tuý Sáng Thế.”

“Ting, chúc mừng ngươi thu hồi Sáng Thế Thần Khí Nạp Uy Chi Ấn thành công, chúc mừng ngươi đã nhận được 25 điểm tinh tuý Sáng Thế.”

“Ting, chúc mừng ngươi thu hồi Sáng Thế Thần Khí Bạc Đức Nhĩ Chi Thuẫn thành công, chúc mừng ngươi đã nhận được 18 điểm tinh tuý Sáng Thế.”

Sau khi thu hồi hết, hắn ta thực sự đã đạt cho mình gần 190 điểm Tinh tuý Sáng Thế, đối với Chu Dương mà nói, đây lại là một bất ngờ lớn khác.

(Tiêu thụ 100 điểm Tinh tuý Sáng Thế, một hiệu quả mới sẽ được thêm vào Mộng Ma Luân Hồi Chi Bản.)

“Hiệu quả Sáng Thế - Nguồn sức mạnh: Tạm thời hấp thụ sức mạnh của tất cả các Mộng Ma Luân Hồi Giả của thế giới Mộng Ma Luân Hồi, nhận được tất cả các giá trị cộng thêm vào sức mạnh của họ.”

Lại một hiệu quả Sáng Thế tốt mới đã được thêm vào, điều này khiến Chu Dương rất mong chờ hiệu quả Sáng Thế mới sẽ mạnh đến mức nào.

... Ai còn có Sáng Thế Thần Khí? Đương nhiên, đó chính là Ma Tổ La Liên đã chạy trốn, số lượng Sáng Thế Thần Khí trong tay đối phương chắc chắn không hề ít hơn Hồng Quân.

Chỉ cần tìm thấy tên này, phân tách tất cả các Sáng Thế Thần Khí trên người hắn ta, thì có thể nhận được thêm một vài hiệu quả Sáng thế.

“Hắn đã đi đâu chứ?”

Chu Dương đã sử dụng Thiên Thị Thính Chi Lực được cường hoá bởi Sáng Thế Thần Lực để tìm kiếm hơi thở của Ma Tổ La Liên, lần theo dấu vết mà hắn ta đã để lại.

Cuộc rượt đuổi này kéo dài hơn nửa giờ, hơi thở của đối phương càng ngày càng yếu, ngay cả dấu vết dường như cũng không có, rất khó lần ra dấu vết.

Rất nhanh, hơi thở từ Ma Tổ La Liên đã hoàn toàn biến mất, như thể bị xóa sổ hoàn toàn khỏi thế giới này.

... Chu Dương đã sử dụng các chiêu thức khác để tìm ra tung tích của Ma Tổ La Liên.

Đối phương suy cho cùng cũng là người đã từng so tài với Bàn Cổ, thực lực rất mạnh mẽ, chưa kể, bây giờ hắn ta đã đạt đến cấp độ Sáng Thế bằng cách mượn các Sáng Thế Thần Khí, thì thủ đoạn còn nhiều hơn.

Nếu đối phương không có nhiều thủ đoạn sống sót, cũng không thể cả ba ngàn Hỗn Độn Thần Ma kia chết hết, chỉ còn có mình hắn sống sót.

Từ đây, ngươi có thể thấy những đặc điểm phi phàm của Ma Tổ La Liên.

“Hừ, hôm nay may cho ngươi đấy!”

“Hi vọng ngươi đừng xuất hiện trước mặt ta nữa! Bằng không, đó sẽ chính là ngày ngươi chết đấy!”

Chu Dương có chút bất lực, chỉ có thể từ bỏ ý định tìm kiếm, chỉ cần xoay mình liền xuất hiện lại bên cạnh hai người Athena.

Sau khi Lục Áp nhìn thấy Chu Dương, vẻ mặt kính nể, nịnh nọt lại được bày ra.

Những trận chiến luân phiên trước đó thực sự khiến hắn ngây người.

Đầu tiên là Tam Thanh liên thủ để đối phó với Đại Ma Vương Chu Dương, kết cục liền bị giết ngay lập tức.

Giết dễ dàng như mổ một con gà.

Tiếp theo là sự xuất hiện của hắc thủ Hồng Quân và Ma Tổ La Liên ở phía sau, thực lực của hai người thực sự đã đột phá cấp độ của Thiên Đạo Thánh Nhân và đạt đến cấp độ Sáng Thế.

“Ngươi nghĩ ta như thế này là không thể làm gì ngươi hay sao?” Trầm Thanh nghĩ ra một cách tốt hơn, đó là dùng Thời Quang Trường Hà để quay ngược thời gian và tìm Ma Tổ La Liên.

Ta lại muốn xem xem hắn ta có thể trốn đi đâu bây giờ?

Chu Dương liên lục cười lạnh, chỉ cần hắn bắt được Ma Tổ La Liên trong quá khứ, cũng sẽ bắt được tất cả của hắn.

“Chủ nhân!”

Sau khi nhìn thấy Chu Dương, hắn ta lập tức hành lễ với Chu dương.

“Ngươi đã làm rất tốt! Những gì ta đã hứa với ngươi nhất định sẽ được thực hiện!

“Người sẽ sớm thấy phần thưởng của mình thôi!” Khuôn mặt của Lục Áp lộ ra vẻ biết ơn.

Còn chưa kịp nói tiếp thì đã thấy Chu Dương vẫy vẫy tay, trước mặt xuất hiện một chiếc hố to.

Đây dường như là một Thời Quang Trường Hà hư ảo, thật khiến người ta say mê.

Mặc dù Lục Áp sở hữu sức mạnh Chuẩn Thánh, nhưng nếu không đạt đến cảnh giới Thánh Nhân thì không thể bước vào Thời Quang

Trường Hà được.

Chỉ riêng với thực lực của mình, thì không thể nào quay lại quá khứ.

Đương nhiên, cho dù có năng lực như thế này thì hắn cũng không dám làm.

Bởi vì các Chư Thánh đã lập ra một hiệp ước, người bình thường ai dám phá vỡ chứ? Một khi ngươi phá vỡ quy tắc, ngươi sẽ nhanh chóng nhận được sự phẫn nộ của Chư Thánh, nhất định sẽ chết.

Tất nhiên, bây giờ thì không còn những băn khoăn như vậy nữa.

Các đại Thánh Nhân năm xưa người thì chết, kẻ thì đi kéo xe, còn có Nữ Oa là nữ nhân của Chu Dương.

Cho đến bây giờ, ngoại trừ Thiên Đế còn vô sự, không ai có thể thoát khỏi vận hạn.

Đương nhiên không thể nói Thiên Đế không sao cả.

Không chỉ đánh đổi nguyên một gia tài lên trời, mà đến bảy nàng gái của bản thân xung quanh cũng đều mắc kẹt bên trong.

Không nói đến chuyện khác, chỉ nhìn điện thoại di động trong tay, ứng dụng do hắn ta phát triển còn không thể đụng chạm... Thật là khó mà hiểu rõ được! Bây giờ mọi chuyện đều đã qua rồi, hiệp định kia còn kéo dài đến khi nào chứ? Chu Dương vung tay lay động Thời Quang Trường Hà, chọn điểm thời gian mà hắn ta muốn vào.

Hắn nhanh chóng tìm được thời gian và địa điểm ưng ý.

Một luồng linh khí sâu thẳm không gì sánh được phát ra từ khe nứt không gian kia, thậm chí còn hơn gấp mười lần, gấp trăm lần hiện tại.

Đây chắc chắn là những ngày đầu của hồng hoang, còn lại là không lâu sau khi Bàn Cổ Khai Thiên...

Khoảnh khắc tiếp theo đó, hắn ta đã biến mất cùng với Lục Áp.

Đến khi xuất hiện một lần nữa, tầm mắt đã hướng lên bầu trời.

Trên trời không chỉ có một mặt trời, mà là mười cái.

Thập Nhật Diệu Không! Lục Áp nhìn thấy mười mặt trời trên bầu trời, kích động không thôi, nước mắt trào ra trong mắt.

“Các anh chị em của ta, thật sự rất vui khi được gặp lại các ngươi!”

“Đại Bôn đáng ghét! Là ngươi bắn chết anh chị em của ta!”

“Lần này ta sẽ tuyệt đối sẽ không giẫm lên vết xe đổ nữa!”

Trong kiếp trước, chính Đại Bôn đã bắn chết chín người huynh muội của mình, chỉ một người trong số họ sống sót.

Bất cứ khi nào nghĩ đến điều này, sẽ luôn khiến hắn hận Vu Tộc đến tận xương tuỷ.

Cũng may, giờ vẫn còn cơ hội để thay đổi.

Kiếp này, hắn sẽ đích thân chém chết cái tên này.

Lục Áp nghe thấy những lời này, không cảm thấy bất mãn chút nào.

Lại nói tiếp, Chu Dương có thể để mắt đến những con Kim Ô, nhưng chúng lại trèo cao rồi.

Nếu như có thể có Kim Ô trở thành người của Chu Dương, thì chính là vinh dự của bọn chúng!

Chương 572: Trực tiếp khiêng đi! Gan của yêu ma hiện tại lại to như vậy sao?

Hắn ta không sợ rằng Thái Dương Chân Hoả sẽ làm tổn thương đến Chu Dương, dù sao thì, đây là điều mà ngay cả Hồng Quân và Ma Tổ La Liên, những người đã trở thành Sáng Thế Thần, còn không thể làm được, chứ đừng nói đến mấy con Kim Ô nhỏ bé với thực lực của Kim Tiên kia.

Làm như vậy là vì sợ làm cho Đại Ma Vương Chu Dương tức giận, những người anh em mà hắn ta khó khăn lắm mới gặp lại được nếu bị Chu Dương quét sạch chỉ trong một chiêu, tất cả họ đều hết, thì hắn ta còn chẳng có chỗ để nôn ra máu.

“Thân là Kim Ô, lại đi bảo vệ một người ngoài, bất kể thân phận của ngươi như thế nào, cho dù ngươi...” Còn chưa kịp nói xong, Lục Áp Đạo nhân đã bay tới, tát vào miệng Lão Lục đang nói bay ra xa.

Mười con Kim Ô mới chỉ còn nhỏ, thực lực mới chỉ là Kim Tiên, còn Lục Áp Đạo nhân thì đã là thực lực Chuẩn Thánh, chênh lệch thực lực quả thực là quá lớn.

Bắt nạt bọn họ chỉ là bắt nạt bọn trẻ em.

“Nếu không muốn chết thì câm miệng!”

“Các ngươi biết hắn là ai không? Thánh Nhân sao? Đã có ít nhất năm Thánh Nhân đã chết trong tay hắn rồi đấy, còn có Hồng Quân, người đã đột phá từ Thánh Nhân lên Sáng Thế Thần, các ngươi có tư cách gì so với hắn chứ?”

Mười con Kim Ô đều sững sờ? Lục Áp Đạo nhân nói, phàm nhân này là cường giả vượt qua cả Thánh Nhân sao? Hồng Quân trở thành Sáng Thế Thần, còn bị hắn giết chết rồi.

Trên đời còn chuyện gì nực cười hơn thế chứ?

“Một con người! Cũng dám so sánh với Hồng Quân..”.

“Ngươi dám ra tay với Kim Ô bọn ta sao, ngươi đang muốn chết có phải không!” Chín con Kim Ô còn lại vô cùng tức giận, lần lượt ra tay đánh về phía Chu Dương.

Chín đốm Thái Dương Chân Hoả ngưng tụ thành một đốm, tạo thành một đốm Thái Dương Chân Hoả cực lớn không gì sánh được, mạnh mẽ bay xẹt qua phía Chu Dương.

“Một đám ngu xuẩn!”

Lục Áp Đạo nhân bày ra dáng vẻ bất lực không thể ngăn cản được, tông mạnh vào đốm Thái Dương Chân Hoả kia, ngay lập tức dập tắt ngọn lửa.

Phá vỡ Thái Dương Chân Hoả, Lục Áp Đạo nhân lại lao đến chín con Kim Ô kia, mỗi khi hắn ta giơ tay lên, chắc chắn sẽ đánh ngã một con Kim Ô, khiến nó mất sức phản kháng.

“Ngươi thân là Kim Ô, lại liên hợp với loài người để bắt nạt đồng tộc của mình, ngươi là đồ phản bội!”

Họ không có sức phản kháng trước Lục Áp Đạo nhân, dễ dàng bị đánh ngã.

Ngay cả đến Bản Tôn cũng không bỏ qua.

Lục Áp Đạo nhân không trả lời, nếu hắn ta không ra tay, không chỉ một Tam Vượng Kim Ô sẽ chết, mà tất cả các Tam Vượng Kim Ô.

“Xin chủ nhân hãy thủ hạ lưu tình!”

“Ta cũng muốn giữ lại huyết thống của Tam Vượng Kim Ô.”

“Ngươi đừng quên mục đích đến đây lần này!”

Chu Dương gật đầu, ánh mắt lướt qua các Kim Ô một lượt, cuối cùng hắn nhìn về phía Thất Muội của Kim Ô Tộc mà hắn đã nhìn thấy đầu tiên.

Trong số Thập Đại Kim Ô chỉ có ba người là nữ, Thất Muội của Kim Ô Tộc là có ngoại hình đẹp nhất.

“Từ nay cứ để nàng ấy đi theo ta!” Chu Dương nói với Lục Áp Đạo nhân.

“Lão Thất, còn không mau cảm tạ chủ nhân! Đây là phúc phận mà ngươi không thể cầu được đâu!” Kim Ô Lão Thất bày ra vẻ mặt không muốn, muốn mở miệng để nói lời cự tuyệt.

Tuy nhiên, Chu Dương đã không cho nàng ấy cơ hội, trực tiếp khiêng đi.

“Đồ khốn nạn nhà ngươi!”

Tám Kim Ô còn lại chỉ có thể ở một bên mà gào thét, đã mất đi sức phản kháng.

Khi họ nhìn Lục Áp Đạo nhân, ánh mắt như đang thở ra lửa.

Lục Áp Đạo nhân nở một nụ cười khổ tâm, cũng không tiếp tục giải thích.

Nhất định hắn ta sẽ tìm cách thay đổi kết cục đã định sẵn này, chẳng hạn như: đầu tiên nghĩ cách để diệt trừ Đại Bôn.

“Tên khốn này! Các ngươi đi thỉnh cầu Phụ Vương ra tay đi! Chờ khi bọn họ khôi phục lại khả năng hoạt động, từng người một nhanh chóng lao về phía Tộc Địa, bất kì kẻ nào bắt nạt được Tam Vượng Kim Ô thì đều nhất định sẽ phải trả giá.”

“Chủ nhân, tiếp theo chúng ta sẽ đi đâu tiếp theo ?” Lục Áp Đạo nhân lại biến thành hình dáng Tam Vượng Kim Ô, cõng Chu Dương và Thất Muội, bay lên trên chín tầng trời.

“Đi đến chỗ Nhân tộc xem thử!”

Hắn ta là con người!

Sớm đã nghe nói rằng môi trường sống của con người ở thời cổ đại rất nguy hiểm, trở thành thức ăn của muôn loài, nếu đã đến được đây, hắn ta không thể ngồi yên không lo được.

Cái gì? Ngươi nói rằng ảnh hưởng đến thời không sao? Chu Dương hoàn toàn không quan tâm.

Hắn và những người xung quanh đều có nơi trú ẩn của riêng mình, dù có bão tố thời không hay hiệu ứng bươm bướm cũng không cần phải sợ hãi.

Đối với những người khác thì sao?

Chuyện này liên quan gì đến bản thân chứ? Chu Dương hắn chỉ muốn làm những chuyện mình muốn mà thôi.

“Được thôi!”

Lục Áp rất nghe lời, đưa Chu Dương về phía nơi ở của loài người trong trí nhớ của mình.

“Ngươi không phải Tam Ca của ta sao? Tại sao lại muốn giúp đỡ loài người?”

“Loài người, nếu ngươi dám giết Lục Ca thì ngươi chính là kẻ thù truyền kiếp của Kim Ô Tộc, ngươi tiến vào tổ địa của loài người, thì chỉ sẽ đem đến tai hoạ cho bọn họ mà thôi.”

Nàng biết sau khi các anh, chị, em của mình có thể phục hồi trở lại, nhất định sẽ báo thù.

Nếu thật sự đến được tổ địa của loài người, những người này cũng sẽ bị liên lụy.

Thất Muội của Kim Ô Tộc tính tình rất tốt, vẫn có thể lo lắng cho loài người.

Một nụ cười hiện trên khuôn mặt của Chu Dương, tình cảm của hắn dành cho nàng đã được nâng cao rất nhiều.

“Thất Muội, ngươi không cần lo lắng chuyện đó! Trên đời này không ai có thể làm tổn thương chủ nhân!”

Câu nói này của Lục Áp Đạo Nhân lộ ra mười phần tự tin.

Sáng Thế Thần!

Đây là sức mạnh tối cao trong thiên hạ, không ai có thể địch nổi.

Chương 573: Lục Áp thật giả?! Hắn ta có tư cách gì để so sánh với Hồng Quân?

“Các ngươi là ai? Dám cả gan xông vào lãnh địa của Kim Ô Tộc của chúng ta!”

Một giọng nữ lạnh lùng vang lên, một mỹ nữ mặc đồ đen sải bước đi tới, chặn đường Chu Dương lại.

Chỉ khi nhìn thấy dáng dấp của Lục Áp Đạo nhân, rõ ràng trong chốc lát liền sửng sốt.

“Tam Ca, sao ngươi lại ở đây?”

“Không phải lúc trước ta vẫn cùng ngươi tán gẫu ở bên ngoài sao?”

Người phụ nữ áo đen kinh ngạc nhìn Lục Áp Đạo nhân, có chút koong phản ứng lại kịp.

Nàng ấy chỉ vừa mới rời chân đi, vừa quay đi thì lại gặp Lục Áp, thật là khiến người ta cảm thấy kì lạ.

Người phụ nữ áo đen phản ứng lại nhanh chóng, cảnh giác nhìn Chu Dương đề phòng đối phương biến hoá thành diện mạo của người thân, lấy nó để thực hiện một mục đích ngầm nào đó.

“Thất muội!”

“Thật sự là ngươi sao? Có thể gặp lại ngươi thực sự quá tốt rồi!” Đột nhiên nhìn về phía người phụ nữ áo đen, trong lòng vô cùng kích động.

Đã nhiều năm rồi, Lục Áp Đạo nhân không ngờ rằng một ngày nào đó hắn lại có thể gặp lại Thất Muội.

Hắn không thể kìm lòng được mà chảy nước mắt, hai mắt nhòe đi.

Việc tiết lộ chân tình này khiến người ta khó có thể nghi ngờ thân phận thực sự của hắn ta.

Người phụ nữ mặc áo đen cẩn thận nhìn Lục Áp Đạo Nhân, mới nhận ra rằng dáng vẻ của Tam Ca đã thay đổi rất nhiều so với lúc trước.

Dáng vẻ thì vẫn như trước, nhưng sự tang thương và trưởng thành vô tình lộ ra trong mắt lại hoàn toàn khác với con người thích buôn chuyện trước đây, phong cách của hai người hoàn toàn khác nhau.

Điều này ngược lại cho thấy rằng tên này chỉ là một kẻ cải trang, cứ tưởng chỉ cần cải trang là có thể lọt qua được Pháp Nhãn của nàng ư? Ngây thơ thật!

“Hừ! Lại muốn lừa gạt ta sao, giả dối, thật sự nghĩ rằng ta là đồ ngu sao!”

“Bất kể ngươi là ai, nếu ngươi dám giả làm người của Kim Ô Tộc của chúng ta, ta sẽ không bao giờ bỏ qua cho ngươi.”

Lục Áp Đạo nhân của Lục Áp chế giễu, đã đặc biệt động chạm đến lòng căm thù của người phụ nữ áo đen. Nàng ấy nâng lòng bàn tay lên, những vòng Thái Dương Chân Hoả màu vàng rực sáng trên lòng bàn tay nàng ấy, liên tiếp đánh về phía Lục Áp Đạo Nhân không ngừng.

Lục Áp Đạo Nhân không né tránh, trên mặt lộ ra một nụ cười.

Người muội muội này việc gì cũng đều tốt, chỉ có một điểm là không hề thay đổi, tính tình vẫn trước sau như một.

Hắn không né không tránh, mặc cho ngọn lửa đánh vào người.

Chiếc áo choàng đen khẽ rung động, Thái Dương Chân Hoả đánh xuống thật sự không có phát ra chút sóng gió nào, liền biến mất không thấy tăm hơi, giống như bị vật gì đó nuốt chửng.

Lục Áp Đạo Nhân giơ lòng bàn tay lên, trong lòng bàn tay cũng có một ngọn Thái Dương Chân Hoả.

So với Thái Dương Chân Hoả của người phụ nữ áo đen, Thái Dương Chân Hoả lúc này càng được gia tăng Kim Hoàng, càng trở nên sáng rực, giống như nó mới chính là chính thống trong thế gian, Vạn Hoả Chi Hoàng.

“Rốt cuộc ngươi là ai?”

Loại chiêu thức kiểm soát lửa này thật sự làm cho người khác không thể tin được.

“Ngươi không phải Tam Ca của ta!” Người phụ nữ áo đen lùi lại hai bước, nàng không thể tin vào sự thật này.

“Thất Muội, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì vậy?”

“Là ai dám tới chỗ của chúng ta gây sự đấy? Còn dám bắt nạt Thất Muội của ta, không muốn sống nữa rồi sao!”

Khoảnh khắc tiếp theo đó, chín nhân ảnh lao ra từ phía sau, mỗi người đều tỏa ra nhiệt độ cực kỳ nóng, giống như một mặt trời vậy.

Không, bọn họ là mặt trời! Thập Đại Kim Ô!

Chín Kim Ô mới xuất hiện không khỏi đổ dồn ánh mắt về phía Lục Áp Đạo nhân, với vẻ mặt kỳ quái, chúng nhìn dồn dập vào Tam Ca của chúng, cũng chính là Lục Áp kia.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao ngươi lại giả làm ta?!”

Lục Áp vô cùng tức giận, tên này quá kiêu ngạo rồi, đã giả làm mình thì thôi đi, còn thật sự tìm tới tận cửa, đang cho rằng bản thân bị mù hay sao?

Khoé miệng Lục Áp Đạo nhân mỉm cười:

“Bởi vì, ta chính là ngươi...”

“Ngươi đang nói vớ vẩn!”

Lục Áp không chút nghĩ ngợi liền phủ nhận ngay.

Hắn ta là độc nhất vô nhị!

“Ta là Lục Áp đến từ tương lai.”

“Tương lai ư?!” Mười Kim Ô đều là kinh ngạc, không khỏi lại nhìn về phía Lục Áp Đạo Nhân.

“Lão Tam, ngươi không phải đã trở thành Thánh Nhân rồi chứ!”

Bởi vì chỉ có những Thánh Nhân mới có năng dự du hành xuyên thời không như vậy.

Nếu như đã từng có người cố gắng du hành xuyên thời không, không có năng lực để chống lại thời không, rất dễ bị sức mạnh của các quy tắc sửa đổi.

“Không, hắn ta đang nói dối!”

“Chỉ cần trở thành Thánh Nhân, thì có thể nhảy ra Thời Quang Trường Hà, dù cho có ở điểm thời gian nào thì đều có thể là Thánh Nhân.”

“Đây là nguyên nhân vì sao Thánh Nhân khó có thể bị giết, chỉ cần ngươi không thể giết hết các thánh nhân ở tất cả các thời điểm, đối phương sẽ có thể sống lại.”

Nhìn thấy Lục Áp bên cạnh vẫn duy trì được thực lực bình thường, bọn họ liền biết Lục Áp Đạo nhân này đến từ tương lai kia là đang nói dối!

“Ngươi thật sự coi ta là kẻ ngốc sao, muốn lừa gạt sao?”

“Dám làm loạn lãnh thổ Kim Sắc của chúng ta, chúng ta nhất định phải bắt ngươi trả giá!”

Mười Kim Ô định lao tới, nhưng lại bị một sức mạnh vô hình thổi bay.

“Được rồi, ôn lại chuyện cũ đã kết thúc!” Chu Dương ở một bên nghe xong thì có chút sốt ruột, vẫy tay ngăn cản bọn họ tiếp tục.

“Tuân mệnh, thưa chủ nhân của ta!”

Sau đó, Lục Áp Đạo nhân hóa thân trở lại, một con Tam Vượng Kim Ô đang bùng lên Thái Dương Chân Hoả.

Mười Kim Ô vẫn còn chưa tin kia, hiện tại muốn không tin cũng khó.

Lúc trước nghi ngờ là có thể, nhưng hiện tại đã khôi phục thân thể, làm sao có thể là giả cơ chứ? Mười con Kim Ô đầu tiên là sửng sốt, sau đó lại tức giận đùng đùng.

Kim Ô là thật sao? Con người này dám lấy Kim Ô làm thú cưng, thực sự là không thể nhịn được.

“Trước tiên loại bỏ con cừu hai chân này!”

Bây giờ là thời cổ đại, Yêu Tộc hoành hành, con người không phải là nhân vật chính trong thiên địa, mà là cấp thấp nhất, bị các Đại Yêu

Tộc coi như là thức ăn hoặc là nô lệ, vô cùng thê thảm.

Nhìn thấy một con người như tên nô lệ kia lại dám đem Tam Vượng Kim Ô cao quý để làm một con thú cưng, quả thật là không thể chịu đựng được.

Bất luận ra sao, giết chết cái con người này cũng không có gì là sai trái cả.

Một đoàn Thái Dương Chân Hoả chẳng biết trước sau bay về phía Chuu Dương, sắp thiêu rụi con người to gan lớn mật kia thành tro bằng Thái Dương Chân Hoả kinh khủng kia.

“Các ngươi dừng tay cho ta!”

Lục Áp Đạo nhân bay lên, chắn trước mặt Chu Dương, hoá giải mười ngọn Thái Dương Chân Hoả.

Chương 574: Trực tiếp khiêng đi! Gan của yêu ma hiện tại lại to như vậy sao? (2)

Thất Muội của Kim Ô Tộc thấy lời nhắc nhở của mình là vô ích, nên không nói nữa, toàn thân trở nên khó chịu.

Nàng đang suy nghĩ, có nên cầu xin cho những con người khác hay không, dù sao thì những con người khác đều vô tội.

Tốc độ của Lục Áp Đạo nhân rất nhanh, trong thời gian ngắn đã tới đích.

Đây là một bộ tộc của con người, có vẻ như dân số không đến mười người.

Từng người một, mặt mũi đều nhếch nhác, sắc mặt ố vàng.

Hầu hết bọn họ đều mặc quần áo bằng da thú hoặc rơm thông thường, trông vô cùng lạnh lẽo.

Tất nhiên, loại quần áo làm từ da động vật này thường chẳng có ai dám mặc.

Bởi vì bây giờ là kỷ nguyên của Yêu Tộc! Yêu ma là tối cao, đại diện

cho những gì lớn nhất.

Sau đó là đến những loài dã thú khác có thể tiến hóa thành yêu ma.

Tất nhiên, đại đa số chúng không coi các dã thú là đồng loại của chúng mà là thức ăn.

Nhưng luôn có một phần nhỏ.

Ví dụ như loại quái vật đã tiến hóa từ dã thú thành một quái vật bình thường, chúng nhìn thấy loài người dám mặc áo da thú, đó là đại bất kính, trực tiếp phá huỷ toàn bộ tộc.

“Còn đồ ăn hôm nay các ngươi chuẩn bị cho chúng ta đâu?”

Một Sài Lang Yêu và một con Hồ Yêu đến trước bộ tộc, hai con đó nghênh ngang đi qua, toàn bộ loài người đều trốn vào trong phòng nhỏ, không dám xuất đầu lộ diện.

Tù trưởng của bộ tộc và một vài thanh niên bước ra, với vũ khí thô sơ trong tay, toàn bộ đều đề cao cảnh giác.

Tuy nhiên, hai con quái vật vốn không hề xem trọng chúng.

Loại tộc người yếu ớt này cho dù có đi cùng nhau thì cũng không có gì khác biệt.

“Mau giao những người cống nạp ra đây, nếu không, Đại Vương mà tức giận thì toàn bộ bộ tộc của ngươi sẽ bị tiêu diệt.”

Sài Lang Yêu đứng một bên nói, từng dòng nước bọt dài rơi xuống từ những chiếc răng nanh.

“Năm... không, là bảy người!”

“Mau dâng lên cho bọn ta, nếu không, bọn ta sẽ đại khai sát giới!”

“Không phải chỉ cần năm người sao? “

“Sao lại trở thành bảy người rồi?”

Tù trưởng của bộ lạc không thể che giấu được sự tức giận trên khuôn mặt.

“Đương nhiên còn có phí cho sự vất vả của hai huynh đệ bọn ta nữa!”

“Mau giao người ra đây!”

Ánh mắt của hai con quỷ đều lạnh lùng.

Trái lại, cả bộ lạc đều im lặng không nói gì.

Yêu có ưu thế về thể chất tự nhiên hơn con người, bọn họ không phải là đối thủ.

Loài yêu sở dĩ không giết tất cả con người, là vì để giữ lại nuôi dưỡng, giữ cho thứ thực phẩm đặc biệt này không bị tuyệt chủng.

Nếu không, bộ tộc này cũng không thể tồn tại đến hiện tại.

“Để ta đi! Ta đã lớn tuổi rồi, tiếp tục sống cũng chỉ là lãng phí thức ăn thôi.”

“Ta cũng đi! Hai ngươi hãy chăm sóc các con cháu!”

Hai người ngoài năm mươi tuổi bước ra, họ là những người lớn tuổi nhất trong bộ tộc.

Không ai phản đối, im lặng tiễn những người hùng rời đi.

“Quá già rồi!”

“Bọn ta muốn cải thiện khẩu vị một chút!” Hai con yêu ma rõ ràng không dễ dàng mà đuổi đi được, ánh mắt đang lướt xung quanh khắp trong bộ lạc.

Đôi mắt Hồ Yêu sáng rực, và nhanh chóng đưa mắt nhìn vào một nàng gái trẻ đang trong tuổi trưởng thành.

“Ta thích ăn phụ nữ tương đối trẻ tuổi, thịt mới là tinh tế nhất.”

Sài Lang Quỷ nhìn về phía đứa bé sơ sinh đang được ôm ở đằng xa và cười toe toét.

“Ta nghe nói thịt con nít là ngon nhất! Ta chưa từng được nếm qua!”

“Hôm nay dù thế nào cũng không thể sai được!”

Khi nghe thấy sẽ ăn thịt trẻ sơ sinh, những người trong bộ tộc như phát điên.

Em bé là gốc rễ của làng.

Ngoài ra còn có một Yêu Vương hằng năm đều muốn ăn thịt trẻ em vài lần, vì vậy mà trong làng càng ngày càng ít trẻ em.

Nếu còn tiếp tục, không bao lâu nữa, thế hệ sau của cả bộ tộc sẽ bị đoạn tuyệt mất.

“Muốn chống cự sao?”

“Ta thích!”

“Vừa hay sẽ có lý do để giết hết cả thảy các ngươi!”

“Lá gan của yêu ma hiện tại lại to như vậy sao?”

Tam Vượng Kim Ô từ trên trời hạ xuống, dừng lại trước mặt Sài Lang Yêu, Chu Dương từ Tam Vượng Kim Ô bước xuống với một nụ cười lạnh lùng.

“A, lại có một con người nữa tới đây!”

“Đang muốn thách thức bọn ta sao?” Sài Lang Yêu tỏ vẻ khinh thường.

Những con người hoang dã không biết từ đâu đến, dám quản đến cả chuyện của yêu ma sao?

Khác với những người trong bộ tộc, đang nằm trong sự điều khiển của Yêu Vương, không dám tự ý động thủ, có thể nói rất ít người chết vì bệnh tật.

Nếu như thiếu nhiều, Yêu Vương sẽ là người đầu tiên ăn bọn chúng.

Suy cho cùng, đây chính là khẩu phần của Quỷ Vương, những con quỷ nhỏ bình thường không đủ tư cách.

Những con người hoang dã được dâng đến cửa không cần phải có nhiều sự do dự, chỉ cần ăn bọn chúng là được.

“Nếu ngươi đã mang đến đây, vậy thì ta sẽ...”

“Chờ đã, đó là Tam Vượng Kim Ô!” Đôi mắt sắc bén của Hồ Yêu nhìn Tam Vượng Kim Ô ở phía sau con người kia, hoàn toàn tròn xoe đôi mắt.

Thực sự là sự thật! Sài Lang Yêu vừa mới gào thét kia đã hoàn toàn sợ hãi vãi cả ra quần.

Yêu ma của họ là Yêu Vương, so với Tam Vượng Kim Ô, họ thậm chí còn chẳng là một cái rắm.

Tam Vượng Kim Ô là con trai của Yêu Hoàng Đế Tuấn, đây là Yêu Đỉnh Chi Chủ, là Vạn Yêu Chi Hoàng, sao có thể so sánh với đám tiểu quỷ dưới tay của Sơn Đại Vương cơ chứ?

Hai người hoàn toàn không ở cùng một cấp bậc, vốn dĩ là không thể so sánh được.

Ngay cả khi Tam Vượng Kim Ô có giết hắn ta, Lão Đại của hắn ta cũng sẽ nhảy ra và tán thưởng thôi.

Còn nói thêm một câu nào nữa thì sẽ giết chết.

“Ta... sai rồi!” Sài Lang Yêu lần này thực sự sợ hãi đến vãi ra quần, quỳ rạp xuống trên mặt đất, sắc mặt úa vàng.

Lục Đạo và Kim Ô Thất Muội không thèm quan tâm đến Sài Lang Yêu, tiếp tục im lặng quan sát Chu Dương.

“Ngươi nhận sai người rồi!”

“Tính mạng của ngươi do chủ nhân của ta định đoạt!”

“Chủ nhân ư?”

Nhận Tam Vượng Kim Ô làm đầy tớ ư?

Tên này có bị điên không? Hay hắn ta chính là Yêu Hoàng Đế Tuấn, hay là Đông Hoàng Thái Nhất được đồn đại?

Đối với việc hắn ta là một con người, Sài Lang Yêu thậm chí còn không nghĩ đến điều đó.

Điên mất thôi.

Chương 575: Từ thời khắc mà ta đến được nơi đây, loài người sẽ mạnh mẽ!

Một con người nhỏ bé không đủ tư cách thuu nhận yêu ma làm đầy tớ.

Nếu hắn cũng có suy nghĩ như vậy, hắn nhất định sẽ chết thảm.

Nếu thu nhận Tam Vượng Kim Ô làm người hầu, nhất định sẽ bị yêu ma truy nã, trở thành kẻ thù của vạn yêu.

Con người này nhất định là một Đại Yêu đột lốt dưới hình hài của một con người, chứ không phải là một con người thực sự.

“Đại nhân, ta sai rồi, ta thật không có cố ý xúc phạm ngươi!”

“Hay là như vầy đi, ta nguyện ý dâng đứa bé này lên cho ngươi.”

Để sống sót, Sài Lang Yêu đã giật lấy đứa bé từ tay con người, giao cho Chu Dương với vẻ mặt nịnh hót.

Lục Áp bày ra vẻ mặt kỳ lạ.

Ngươi quả thật không phải là đang đổ thêm dầu vào lửa hay sao? Không ngờ rằng, hành động này của Sài Lang Yêu đã khiến nó tiến thêm một bước nữa vào con đường chết.

“Lá gan của ngươi cũng lớn quá đấy! Lại dám ăn thịt người!” Giọng nói của Chu Dương rất lạnh, thanh âm không ngừng to lên, cuối cùng như sấm sét Cửu Thiên, không ngừng vang lên bên tai Sài Lang Yêu.

Mắt, tai, mũi, miệng của Sài Lang Yêu đều đang chảy máu, ngay sau đó, vô số ánh điện xuyên qua khỏi cơ thể, lập tức biến thành than cốc.

Đứa bé trong tay hắn không hề bị ảnh hưởng gì, cứ như là sấm sét vô hại với nó vậy.

Hồ Yêu ở bên cạnh bị doạ cho kinh động, nhanh chóng quỳ trên mặt đất cầu xin Chu Dương thương xót.

“Cầu xin ngươi hãy cho ta một con đường sống, ta thực sự biết mình đã sai rồi!”

Trong chốc lát, trán của nó đã chảy rất nhiều máu.

“Đại nhân, xin ngươi hãy giải quyết nó, chúng ta không biết có bao nhiêu người cùng tộc đã chết trong tay đám yêu quái này...” Chu Dương gật đầu, chỉ vào Hồ Yêu, Hồ Yêu nhìn thấy tình thế không ổn liền quay đầu bỏ chạy.

Tuy nhiên, cơ thể của nó đã bị đông cứng tại chỗ, không thể cử động được chút nào.

Vô số ngọn lửa màu bạc chui ra từ cơ thể, nuốt chửng nó ngay lập tức.

Nó thậm chí không cho nó cơ hội để hét lên, chết ngay tại chỗ.

“Dám xúc phạm loài người của ta, chỉ có con đường chết!”

Giọng hắn vô cùng lạnh lùng.

Loài người?

Người trong bộ lạc lần lượt nhìn Chu Dương, đều không thể tin được.

Lúc đầu họ nghĩ Chu Dương là một con người, nhưng khi họ nhìn thấy một con quỷ bên cạnh hắn ta, liền nghĩ rằng hắn ta là một kẻ nào đó.

Không ngờ rằng, Chu Dương thật sự là con người.

Nếu hắn ta giết yêu ma, có sẽ gây ra rắc rối lớn không?

“Cảm ơn ngươi đã cứu con trai ta!”

Một người phụ nữ chạy lại ôm con, ánh mắt nhìn Dương với vẻ biết ơn sâu sắc.

“Các ngươi mau chạy đi! Thực lực của yêu ma rất mạnh, các ngươi giết hai con yêu ma rồi, bọn họ sẽ không để yên đâu!”

“Chúng ta trốn không được, yêu ma không nỡ tiêu diệt hết chúng ra chỉ bằng một hơi thở đâu.”

“Ngươi là niềm hy vọng của nhân loại chúng ta, chúng ta không muốn tiêu diệt đi ngọn lửa hi vọng đó đâu.”

“Đại nhân, xin ngươi nhất định phải bảo trọng!” Bọn họ nhìn Chu Dương, như nhìn thấy ngọn lửa hy vọng, bọn họ thuyết phục Chu Dương mau chóng rời đi.

Loài người đã bị yêu ma ức hiếp quá lâu, đã lâu cũng không xuất hiện được mấy cường giả có thể chịu đựng được lâu.

Chỉ cần hắn có thể sống, dạy dỗ được nhiều người hơn, khiến họ trở nên mạnh mẽ hơn, thì con người mới có hy vọng vươn lên.

“Bỏ trốn ư?”

“Ta không cần thứ này!”

“Từ giây phút ta đặt chân được tới nơi đây, loài người sẽ mạnh mẽ!”

“Đây sẽ không còn là thiên hạ của Yêu Tộc và Vu Tộc nữa!”

“Nhân loại mới là chủ nhân của thiên địa, tương lai sẽ như vậy, hiện tại cũng sẽ như vậy!”

Trong mắt Chu Dương hiện lên một nét kỳ lạ.

Trước đây, hắn không muốn can dự vào những việc này, bởi vì quá lãng phí thời gian và sức lực, có phí sức cũng không được gì.

Bây giờ không giống như vậy nữa, đẳng cấp của hắn ta quá cao.

Chỉ tiện tay giúp đỡ, đã có thể cứu không biết bao nhiêu con người, thay đổi vận mệnh của con người.

Hơn nữa, Chu Dương không muốn nhìn thấy đồng tộc của mình bị Yêu Tộc ức hiếp.

Họ không có đủ tư cách để cưỡi trên lưng của con người! Đặc biệt là sau khi Chu Dương đến.

“Đại nhân, xin hãy suy nghĩ kỹ lại!”

“Tốt hơn là ngươi nên tích lũy thực lực của mình từ từ, tạm gác lại...” Không chờ đến khi nói xong, có một vài con yêu ma nữa bay ngang qua trên bầu trời, bay về phía nơi đây.

“Các ngươi là ai? Tại sao lại dám tới địa bàn Hổ Yêu Vương của chúng ta!”

“Hổ Yêu Vương?”

“Bảo nó ngoan ngoãn cút qua đây gặp ta!”

Chu Dương tỏ vẻ sốt ruột.

“To gan!”

Một vài con yêu ma đáp xuống, đang chuẩn bị hành động, giải quyết cho xong cái con người to gan làm loạn này, đột nhiên nhìn thấy Tam Vượng Kim Ô ở một bên, thì ngay lập tức trở nên thành thật.

“Chúng ta sẽ đi mời Hổ Yêu Vương đến gặp người...” Chu Dương lắc

lắc cái đầu.

“Thôi đi, tốc độ của các ngươi quá chậm!”

Ngay khi giọng nói vừa thốt ra, Chu Dương đã giơ tay ra, nắm lấy hư không.

Thiên địa rung chuyển, một ngọn núi được di chuyển ngay trước mặt cả bộ tộc.

Hàng trăm con yêu ma trên núi đang ăn thịt, phía trên đa số là thịt của dã thú, nhưng duy chỉ trên đỉnh lại có một con Hổ Yêu đang ăn thịt người, ăn ngấu nghiến.

Lúc này, mặt đất rung chuyển, đám quái vật vừa uống vừa ăn thịt có chút bối rối, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

“Lão đại, tại sao chúng ta lại tới chỗ nuôi nhốt con người rồi? Không đúng, là cả ngọn núi đều chuyển đến đây rồi...”

“Dời núi...” Tất cả yêu ma đều kinh ngạc.

Dời núi, đây có thể là Đại Thần Thông! Rốt cuộc là vị Đại Lão nào đang đùa giỡn với lũ tiểu yêu ma này vậy chứ?

“Các huynh đệ, chúng ta hãy lên xem thử gã đó nào!” Hàng trăm con yêu ma xông ra, vội vã lao xuống phía trước mặt bộ tộc.

Họ nhìn thoáng qua thì thấy Chu Dương, một con người xa lạ, còn có cả Lục Áp, người vừa biến từ Tam Vượng Kim Ô thành một con người.

“Dám ăn thịt người, các ngươi thật to gan!”

Chu Dương dường như cảm giác được điều gì, liền ngẩng đầu nhìn lên trời.

Vô số ánh sáng vàng đang vọt tới đây, trên bầu trời dường như có từng cái mặt trời đang nổi lên.

Tam Vượng Kim Ô đang đánh đến.

Chương 576: Ngươi không phải thích ăn thịt người sao? Bị con

người ăn mới chính là vận mệnh của ngươi!

“Là việc của ngươi làm sao?”

Hổ Yêu Vương nhìn Chu Dương với vẻ mặt nghiêm trọng.

Đây là một con người, con người đều là thức ăn, làm sao có thể có thực lực khủng khiếp như vậy được?

Nếu như thực lực của con người mạnh mẽ, cũng sẽ không rơi xuống đẳng cấp như hiện tại, trở thành khẩu phần của Yêu Tộc, làm món đồ chơi trong tay của quái vật.

“Giết con người này đi! Thịt dâng tới trước cửa không thể bỏ qua được.”

“Thật là không biết sống chết!”

Đám tiểu yêu hét lên ầm ĩ, tư thế vô cùng kiêu ngạo.

“Các ngươi nhìn xem, đó là cái gì?” Lũ yêu thấy Chu Dương nhìn về phía xa, cũng lần lượt nhìn về phía nơi đó.

Một lúc sau, từng tia sáng vàng rực sáng lên, như thể từng mặt trời đang mọc lên.

Nhiệt độ cao cực kì nóng kia quét qua trước một bước, nhiệt độ không khí lập tức tăng hơn mười lần.

Bộ lông của lũ yêu ma trở nên xoăn lại, một mùi khét bốc ra.

Loài người đều trốn vào trong nhà, không dám lộ đầu ra, mồ hôi rơi như mưa.

“Kim Ô! Đây là Tam Li Kim!” Hổ Yêu Vương hiểu biết sâu rộng, mới nhìn liền nhận ra được thân phận.

Tam Vượng Kim Ô là một thần thú, con trai của Thiên Đình Chi Chủ Đế Tuấn.

Đường đường là con trai của Yêu Hoàng, bọn họ sao có thể đến đây? Hổ Yêu Vương vội vàng nằm rạp xuống đất, cúi đầu trước sự xuất hiện của Tam Vượng Kim Ô, để tỏ ý đầu hàng.

Chu Dương không nhìn hắn nữa, không hề quan tâm lắm.

Hắn nhìn Hổ Yêu Vương đang quỳ trên mặt đất, lạnh lùng nói:

“Chính là ngươi đã nuôi con người, coi họ như thức ăn sao?”

Chu Dương lạnh giọng, giống như Thiên Thần đang nhìn nhân gian vậy.

“Con người, tránh ra cho ta!”

Chu Dương đi về phía trước vài bước, liền xuất hiện ở trước mặt Hổ Yêu Vương đang quỳ bái kia, người không biết chân tướng sẽ nghĩ rằng Hổ Yêu Vương đang quỳ lạy con người này.

Sắc mặt Tặc Vương vô cùng xấu xí, chuyện này nhất định không được truyền ra bên ngoài, nếu không thì không thể làm yêu ma được nữa mất.

Làm sao một con người có tư cách để cho nó cúi đầu chứ?

“Giết nó!”

Vài con yêu ma không nhịn được lâu, nhận lệnh xong liền lao về phía Chu Dương.

“Đi chết đi!”

“Loài người không phải thứ mà ngươi có thể trêu chọc! Các ngươi phải trả giá cho tội ác của mình!”

Chu Dương giơ lòng bàn tay lên, tất cả yêu ma ngoại trừ Hổ Yêu Vương đều bùng cháy, lập tức cháy thành tro bụi.

Hổ Vương hoàn toàn ngẩn người, hắn không ngốc, hắn hiểu được người phía trước kia chính là con người đã dời núi lúc nãy.

Thực lực này quá mạnh!

“Đại nhân, ta biết sai rồi, xin ngươi hãy tha cho ta!” Hổ Yêu Vương vì sống sót mà dập đầu liên tục.

“Không, ngươi nghĩ nhiều rồi, nếu đã dám ăn thịt người, ngươi còn nghĩ rằng ta sẽ tha cho ngươi đi sao?” Hổ Yêu Vương trợn to hai mắt, thân thể như có vô số con kiến đang bò, toàn thân đều cảm thấy đau đớn.

Hắn cúi đầu nhìn xuống, cơ thể đã bị chia thành vô số miếng thịt, mặt đất trống không kia biến ra các cái đĩa hoặc chậu để hứng lấy thịt.

“Ngươi không phải thích ăn thịt người sao?”

“Bị con người ăn thịt mới chính là số mệnh của ngươi!”

“Đây là cơ hội để các ngươi trả thù cho những người thân của mình!”

Đây là lời cuối cùng mà Hổ Yêu Vương nghe thấy được trên đời.

Chu Dương phất tay, thịt của Hổ Yêu Vương rơi rải rác xuống trước mặt từng người, trọng lượng đại khái là bằng nhau.

Mọi người nhìn thịt của Hổ Yêu Vương, nghiến răng nghiến lợi.

Không ngờ rằng tên Đại Yêu này cũng có ngày hôm nay.

Nó nuôi nhốt con người để làm thức ăn, đã có quá nhiều người đã chết trong tay nó, không biết có bao nhiêu người ngày đêm nghĩ đến việc ăn thịt nó, uống máu nó.

Không ngờ rằng bọn họ sẽ có một ngày thực hiện được mong muốn của mình.

Hơn nữa, thịt của tên Đại Yêu này vô cùng bổ dưỡng, con người ăn vào rồi sẽ có thể cường thân kiện thể, miễn nhiễm bách bệnh.

Ngươi muốn luyện võ hay tu Đạo, ăn thịt Yêu Vương cũng đều có ích lợi lớn.

Đây là một châu báu khó có thể đổi được!

Tất cả loài người đều nhìn Chu Dương với vẻ tràn đầy biết ơn.

Đại ân đại đức của Chu Dương, tất cả mọi người cả đời sẽ không bao giờ quên.

“Con người! Ngươi dám giết Tam Vượng Kim Ô của ta, còn nô dịch Tam Vượng Kim Ô, hôm nay chính là ngày chết của ngươi!” Một giọng nói cực kỳ lớn vang lên từ chín tầng mây, kinh động đến nổi khiến người trong bộ tộc đều nhức đầu hoa mắt, não như muốn nổ tung.

Cũng may cái cảm giác này đến nhanh và đi cũng nhanh.

Chuyện gì vậy? Con người lại đã khiêu khích một Đại Yêu đáng sợ như vậy sao? Niềm vui mà họ vừa trỗi dậy liền đã biến mất ngay lập tức.

Tên Đại Lão này thực sự có thể gặp rắc rối rồi...

“Thất Muội, ngươi không sao là tốt!”

“Ác đồ to gan, ngươi nhất định không còn nghi ngờ gì nữa!” Theo phía sau Tam Vượng Kim Ô là hai Đại Yêu.

Mình người đầu rồng, móng vuốt chim, mọc ra lông vũ, chính là Đại Yêu Kế Mông.

Con còn lại thì có mười cái cổ, chín cái đầu, là một con chim chín đầu, là một trong mười Đại Yêu của Thượng Cổ Yêu Đình, Quỷ Xa.

Hai Đại Yêu đều có thực lực Chuẩn Thánh, đều là những cường giả hàng đầu trong Thượng Cổ Yêu Đình.

“To gan, dám giết Kim Ô Thái Tử, chúng ta nhất định sẽ bắt ngươi trở về Yêu Đình, chờ xử lý Yêu Hoàng.”

Họ không nói nhiều điều vô nghĩa, manh động lao về phía Chu Dương.

Kế Mông và Quỷ Xa đều là những Đại Yêu, bởi vì ngọn lửa bốc lên ngập trời, Yêu Phong cuồn cuộn bao phủ, giống như là ngày tận thế.

Người trong bộ tộc khiếp sợ đến kinh hãi, chỉ cần nhìn thoáng qua cũng có thể thấy được sự phi thường của hai Đại Yêu này.

Hổ Yêu Vương lúc trước không có tư cách gì để so sánh cả, không, hắn thậm chí còn không có tư cách xách dép cho bọn họ.

“Vốn là một kẻ ngốc không sống nổi tới tương lai, chết cũng không đáng tiếc.”

Chu Dương không hề để ý.

Chương 577: Không ai có thể khiến cho ta làm Thiểm Cẩu, bản demo kết thúc, các ngươi nên chết rồi!

Đừng nói đến Chuẩn Thánh, cho dù Thánh Nhân thật sự có đến đi nữa, thì hắn vẫn tát cho chết.

“Các ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Chu Dương cũng lười nói nhảm với lũ cá này, nhẹ nhàng nắm lòng bàn tay một phát.

Sức mạnh vô hình ngưng tụ thành chưởng ấn, hai Đại Yêu trực tiếp bị chưởng ấn tát vào.

Đến khi chưởng được nâng lên, hai Đại Yêu Chuẩn Thánh là Kế Mông và Quỷ Xa đều đã trở thành một bãi thịt nát.

Những Tam Vượng Kim Ô đi theo đều trợn tròn mắt, bọn họ đợi một lúc, cuối cùng vẫn không thấy hai Đại Yêu cấp Chuẩn Thánh kia sống lại.

.

...

...

Làm sao có thể được? Với thực lực đã đạt đến đẳng cấp như bọn họ, đã có thể tái sinh từ một giọt máu, không thể bị giết dễ dàng như vậy được.

Nhưng ở trước mặt Chu Dương, hắn làm sao có thể lại như bắt nạt một con cừu non, không hề có sức phản kháng.

“Họ thực sự đã chết rồi...” Không thể cảm nhận được hơi thở của linh hồn trong máu thịt nữa, đồng nghĩa với việc thể xác và tinh thần đều đã bị huỷ diệt.

Giơ tay múa chân nhẹ nhàng tiêu diệt hai Đại Thánh của Yêu Tộc, thực lực khủng khiếp này là đẳng cấp gì chứ? Họ đến để định để Kế Mông và Quỷ Xa ra tay thay họ, giết chết cái tên loài người cả gan làm loạn này, kết quả là…

Uy lực của một chưởng mà lại đáng sự như vậy.

Thực lực đáng sợ gì đây chứ? Còn ai có thể giết chết được hai Chuẩn Thánh chỉ bằng một chưởng?

Câu trả lời đã quá sinh động rồi.

Chỉ có Thánh Nhân! Duy chỉ có Thánh Nhân mới có thể làm được điều này.

Con người này lại có thể là một Thánh Nhân!

Lời nói của tên Lục Áp giả vừa nãy quả nhiên là thật! Uy lực của Thánh Nhân, bọn họ cũng không hiểu rõ.

Bọn họ có Thần Uy Thông Thiên Triệt Địa, đừng nói đến cái khác, chỉ cần nhảy ra Thời Quang Trường Hà, không thuộc ngũ hành cũng khiến cho người ta tuyệt vọng.

Thánh Nhân vạn kiếp sẽ không bao giờ chết, không biết có bao nhiêu người mơ đến cảnh giới tối cao.

Tuyệt đối chưa bao giờ nghĩ rằng con người lại có thể làm được điều đó.

Thật không thể tin được! Như vậy, những gì Lục Áp nói có phải là sự thật không? Bọn họ đến từ tương lai!

Lục Áp này có phải là Lục Áp thật không?!

Lục Áp của tương lai!

Ánh mắt của Lục Áp có chút phức tạp, cho tới giờ khắc này, hắn rốt cục đã hiểu được mọi chuyện.

Vì sao đường đường là Tam Vượng Kim Ô lại trở thành thú cưng của người khác.

Bởi vì chủ nhân là thực lực Thánh Nhân tối cao!

“Các ngươi đang muốn giết ta sao?”

Chu Dương cười rất lạnh, cửu đại Tam Vượng Kim Ô nhìn với vẻ mặt khiếp sợ.

Mọi người đều biết tên Đại Lão này là Thánh Nhân, bọn họ làm sao dám tiếp tục xúc phạm hắn?

Đây không phải là tự tìm cái chết sao?

“Chúng ta đã sai rồi!”

Đối mặt với một tên Đại Lão Chu Dương đáng sợ như vậy, bọn họ đành phải cúi đầu.

Sống dù sao cũng tốt hơn tất cả mọi thứ.

“Sai rồi ư?”

“Chỉ một câu sai rồi thì có thể hết chuyện sao?”

“Trước đây ta đã cho các ngươi một cơ hội rồi!”

“Các ngươi còn không biết trân quý, lại đến đây tìm đường chết!”

“Thực sự nghĩ ta là kẻ dễ bị bắt nạt sao? Hay các ngươi nghĩ rằng có thể đứng trên đầu và ị thẳng vào ta?”

Giọng nói của Chu Dương ngày càng lấn át, tiếng cuối cùng thì như tiếng sấm vang vọng khắp Cửu Thiên, dù là có cách đó đến hàng vạn dặm thì vẫn có thể nghe thấy được.

Những con chim, con thú hay yêu ma gần đó sợ hãi nằm xuống đất, không dám cử động nửa bước, như thể chúng đang bày tỏ sự khuất phục.

Thậm chí một vài con quái vật nhát gan còn sợ đến mức tè ra quần.

Duy chỉ có con người là không bị ảnh hưởng, hình như không có chuyện gì xảy ra.

“Chủ nhân, xin ngươi khai ân...” Lục Áp Đạo nhân bày ra vẻ mặt chua xót, bước tới giúp huynh đệ tỉ muội của mình cầu xin.

Hắn đã cảnh báo họ trước đó, nhưng họ lại không tin, vậy hắn còn có thể làm gì được chứ?

“Ta đã nể mặt ngươi một lần rồi!”

“Ngươi phải nhớ rõ một điều, ta là chủ nhân của ngươi, ngươi không phải chủ nhân của ta! Ngươi không tư cách cầu xin ta!”

Giọng nói của Chu Dương rất lạnh lùng, sở dĩ hắn cho Lục Áp Đạo nhân một chút mặt mũi là bởi vì trước đây hắn đã từng giúp đỡ bản thân, nhưng không có nghĩa là hắn đã nương tay hết lần này tới lần khác.

Nếu không, những người khác sẽ nghĩ rằng bản thân yếu đuối dễ bị bắt nạt.

Cơ hội đã được trao cho các ngươi rồi, không biết trân trọng thì còn có thể trách ai cơ chứ.

Chu Dương vung lòng bàn tay lên, sức mạnh vô hình ngưng tụ trong lòng bàn tay, toát ra tất cả hơi thở hủy diệt.

Mãi đến tận lúc này, cửu đại Kim Ô mới cảm nhận được tai họa ập đến, chúng biến đổi trở lại hình dạng Tam Vượng Kim Ô, nhanh chóng bỏ chạy về phương xa.

Còn không chạy, họ sẽ ở lại đây mãi mãi.

“Muốn chạy! Đã muộn rồi!”

Khoảnh khắc tiếp theo đó, ánh sáng vụt qua, cả chín Kim Ô đều biến mất, như thể chúng chưa từng tồn tại trên đời.

“Ư...”

Lục Áp Đạo nhân không khỏi thở dài một hơi.

Sở dĩ hắn muốn tới thời kì cổ đại này, chính là muốn thay đổi vận mệnh của anh chị em của mình.

Kết quả, bọn họ không chết trong tay Đại Bôn, mà là chết trong tay Đại Ma Vương Chu Dương.

Nếu chết trong tay của Đại Bôn, với thực lực hiện tại, hắn vẫn có thể báo thù cho người thân.

Nhưng Đại Ma Vương Chu Dương... chỉ cứu được một Thất Muội, thì cũng là tốt lắm rồi.

Tất nhiên, suy nghĩ này chỉ tồn tại chưa đầy một giây, ngay sau đó, hiệu ứng bươm bướm đã được kích hoạt, sức mạnh của sửa chữa thời gian và sức mạnh của quy tắc rơi vào cơ thể.

Cơ thể của Lục Áp Đạo nhân là hoá thành hư ảo, như thể bị xóa sổ hoàn toàn khỏi thế giới.

Lục Áp của quá khứ đã chết, Lục Áp của tương lai chắc chắn cũng sẽ không thể tồn tại.

Đây là sức mạnh nguyên thuỷ của các quy tắc.

Đây cũng là lý do tại sao Hồng Quân và nhiều Thánh Nhân đã đặt ra các quy tắc.

Nếu không, họ sẽ tự ý quay về quá khứ, can thiệp vào một việc gì đó, đem lại ảnh hưởng rất quá lớn.

Hiệu ứng bươm bướm sẽ ảnh hưởng đến vận mệnh của thế giới.

Dưới Thánh Nhân thì sẽ càng thêm hoang mang.

Chương 578: Không ai có thể khiến cho ta làm Thiểm Cẩu, bản demo kết thúc, các ngươi nên chết rồi! (2)

Bởi vì cho dù ngươi có nổ lực như thế nào, chỉ cần ngươi không phải là Thánh Nhân, có lẽ vì một chút can thiệp nhỏ của Thánh Nhân trong quá khứ, quỹ đạo của ngươi sẽ thay đổi, thậm chí có thể bị xóa bỏ.

Ảnh hưởng quá lớn, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến môn đồ của chính

mình.

Đây cũng là lý do tại sao các Chư Thánh đều nhất trí thông qua.

Ta cứu Thất Muội, nhưng bản thân đã bị chôn vùi. Lục Áp há miệng, chưa nói được một lời nào, thì đã hoàn toàn bị xóa khỏi thế giới.

Chu Dương đứng một bên yên lặng quan sát, không hề có ý định xen vào.

Lục Áp đã nói nhiều lần trước đó, Chu Dương đã đáp lại bằng nhân tình rồi, thêm cả những hành vi quá đáng của nó, làm Chu Dương không hài lòng, cũng không muốn thay đổi sức mạnh của các quy tắc.

Kim Ô Thất Muội ngơ ngác nhìn tất cả chuyện này, hồi lâu sau mới định thần lại được.

“Ngươi là một tên ác ma!”

“Tại sao ngươi lại không giết ta!”

Nàng ta điên cuồng, rồi hét vào mặt Chu Dương.

Cái chết của các anh chị em khiến nàng căm hận Chu Dương đến tận xương tuỷ.

“Ngươi thật sự muốn chết sao?”

“Nếu như ngươi muốn, chỉ cần một câu nói, ta có thể đáp ứng ngươi!” Vẻ mặt Chu Dương rất lạnh lùng, trên mặt không chút cảm xúc.

Muốn ta nịnh lấy lòng ngươi sao, nằm mơ à? Xin lỗi! Ngươi không đủ tư cách! Trên đời không ai có thể khiến hắn ta làm Thiểm Cẩu cả.

Kim Ô Thất Muội há hốc miệng, không thể thốt nên một lời nào.

Chỉ cần có thể sống, thì ai lại muốn chết cơ chứ? Hơn nữa, chọc giận một tên Thánh Nhân thì có ích lợi gì với nàng chứ? Nói không chừng còn có thể khiến Yêu Đình và cha mẹ của mình bị tai bay vạ gió.

Im lặng đôi khi là câu trả lời tốt nhất.

“Lục Áp đã chết rồi, ngươi có muốn làm thú cưỡi của ta không?” Chu Dương hỏi.

Có một con thú cưỡi chở mình bay đi, hắn ta càng có thể lười biếng

được.

Kim Ô Thất Muội nhìn Chu Dương, thực sự tự hỏi tại sao hắn lại đưa ra yêu cầu này trước mặt mình, chẳng lẽ hắn đã quên mình đã làm gì trước đây rồi sao? Chờ đã, hắn là Thánh Nhân.

Cải tử hoàn sinh đối với Thánh Nhân hình như cũng không phải là việc gì có khăn...

“Ta có thể làm thú cưỡi của ngươi, nhưng ngươi nhất định phải hồi sinh các huynh đệ tỉ muội của ta.”

Nàng ta đã đưa ra yêu cầu của riêng mình, đó là cách tốt nhất để cứu họ.

“Được, ta có thể hứa với ngươi, nhưng không phải bây giờ!”

“Ngươi cần phải làm việc thì mới nhận được thù lao.”

Kim Ô Thất Muội không dại dột như vậy, nàng ta tức giận nói:

“Vậy thì làm sao ta biết được ngươi có đang nói dối ta hay không?”

“Ngộ nhỡ ta trở thành thú cưỡi của ngươi, ngươi không thực hiện lời hứa thì phải làm sao?” Nàng nhất định phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất, không thể nghe theo lời của Chu Dương.

“Ngươi không tin ta sao?”

“Ta không tin ngươi!”

Nàng ta nói như đinh đóng cột.

“Được rồi, ta sẽ cho ngươi xem năng lực của ta!”

Ngay khi Chu Dương vung tay lên, ánh sáng vô hình rơi xuống, đáp xuống nơi chín đại Kim Ô vừa chết kia.

Chín Kim Ô đã chết trước đó đều được hồi sinh, bao gồm cả Lục Áp Đạo nhân.

“Ta sống lại rồi!”

“Ha ha, cảm giác được sống thật là tốt!”

“Quá tốt rồi!”

“Cảm tạ ân cứu mạng của ngươi.”

“Các người đừng vui quá sớm!” Chu Dương dội gáo nước lạnh lên đầu họ không thương tiếc.

“Bây giờ, ngươi đã tin chưa?” Kim Ô Thất Muội nở một nụ cười trên khuôn mặt, vô cùng rực rỡ.

Nàng ta rất vui vì phép khích tướng của mình đã thành công.

Ngươi lợi hại như vậy, còn không phải đã làm theo lời nói của ta sao.

“Cảm ơn ngươi!”

“Bây giờ ngươi đã tin rằng ta có thể làm cho huynh đệ tỉ muội các ngươi sống lại rồi chứ?”

“Ta tin!”

Nụ cười của nàng ngày càng rạng rỡ.

“Vậy thì tốt, hiện tại đã thấy kết quả rồi, sau này phải là một thú cưỡi tốt, nổ lực vì sự phục sinh của các huynh đệ tỉ muội của mình.”

??? Bọn họ không phải đã sống lại rồi sao? Sao lại vẫn phải nỗ lực để phục sinh chứ? Kim Ô Thất Muội có chút không hiểu được ý của Chu Dương, trên mặt tràn đầy nghi ngờ.

Chu Dương giơ tay nắm lấy, chín Kim Ô đã được sống lại, ừm, hẳn là có mười con, lại chết hết rồi.

“Bản demo kết thúc, các ngươi nên chết rồi!”

“Đồ khốn kiếp! Ai dám ra tay với con trai của ta!”

Thượng Cổ Yêu Đình, đại sảnh rung chuyển, Đế Tuấn một mình ngồi trên ngai vàng, sắc mặt lạnh lùng.

Mười đứa trẻ chết ngay lập tức, đó là một điều vô cùng nhục nhã đối với hắn.

Đã bao nhiêu năm rồi, từ lúc trở thành Yêu Hoàng trở đi, trong thiên hạ còn có ai dám bắt nạt hắn? Thật là không thể xem thường hắn!

“Giết con ta, lấy nó làm vật cưỡi! Ngươi nhất định phải chết!” Yêu Hoàng hóa thành Tam Vượng Kim Ô to lớn giang rộng đôi cánh, lập tức đuổi theo về hướng Chu Dương đang rời đi.

Chu Dương trên đường đi, mỗi khi hắn ta tìm thấy một ngôi làng của con người, hắn ta sẽ giúp nó xua đuổi những con yêu ma gần đó, để lại một ánh sáng vàng để bảo vệ cho bộ lạc.

Ánh sáng này có thể che chở trong vòng hàng trăm năm.

Trong thời gian đó, không một con yêu ma nào có thể tiến đến nửa bước, nếu không sẽ bị ánh sáng vàng trực tiếp nghiền nát thành bột.

Đây là Chu Dương đang bảo vệ cho loài người.

Không phải là hắn ta không thể giữ được ánh sáng bảo hộ lâu hơn, chỉ là làm như vậy cũng chẳng có ích lợi gì.

Chu Dương nói với những người trong bộ tộc một cách rất rõ ràng.

Bởi vì có áp lực, họ mới có thể phát triển nhanh chóng, trong vòng trăm năm đạt đến khả năng có thể dựa vào chính bản thân mình.

Nếu không, Chu Dương đã cung cấp cho họ một sự bảo hộ vĩnh viễn rồi, thứ mà hắn ta tạo ra chỉ là một thứ rác rưởi, không xứng với ý nghĩ ban đầu của hắn ta.

Thứ mà loài người cần dựa vào nhất chính là bản thân.

Nếu như đến bản thân cũng không muốn tự mình cứu vớt, thì không ai có thể cứu vớt được ngươi.

Hắn ta muốn giúp đỡ những người cần giúp đỡ, mang đến cho họ một cuộc sống mới, thay vì để những người đến bùn cũng không xây thành tường nổi kia cứ ăn bám mà ngồi chờ chết.

Chương 579: Thủ Hộ Thần! Đế Tuấn sợ hãi! Sức mạnh tín ngưỡng diệu dụng!

“Thật sự rất cảm ơn ngươi! Ngươi là ân nhân của chúng ta!”

“Ngươi là Thủ Hộ Thần của bộ tộc chúng ta!”

“Chúng ta có thể xây dựng một bức tượng của ngươi không, từng thế hệ đều sẽ sùng bái.”

Tất cả những người được Chu Dương giúp đỡ đều tỏ vẻ biết ơn, ánh mắt của họ nhìn Chu Dương một các đầy kích động.

“Các ngươi có thể làm bất cứ điều gì mình muốn.”

Chu Dương không hề quan tâm.

Tuy nhiên, ý nghĩ của họ quả thực là một chuyện tốt.

Nếu như xây dựng nên một vị thần, nhận được sự sùng bái của con người, Chu Dương có thể nhận được sức mạnh niềm tin từ đó.

Tuy số lượng ít, nhưng nhiều năm tháng đi qua, nhất định không phải là một con số nhỏ.

Đặc biệt là vị thần do Chu Dương xây dựng trong quá khứ, chỉ cần trở về hiện tại, hoặc tương lai, trong nháy mắt liền có thể thu hoạch hàng chục triệu, hàng vạn năm, thậm chí có sức mạnh tín ngưỡng của thời đại, vốn không hề là một con số nhỏ.

“Tốt!”

Chu Dương đã thay đổi suy nghĩ ban đầu của mình, biến ánh sáng bảo hộ thành một bức tượng của của Thủ Hộ Thần, vẫn bảo vệ trong một trăm năm.

Tất nhiên, đã thay đổi mạnh mẽ so với ban đầu.

Nếu bộ tộc gặp phải thảm họa diệt vong sau một trăm năm sau, cầu xin tượng thần vẫn có thể được đáp lại, có thể lại tiếp tục bảo hộ.

Nếu bọn họ vẫn không thể duy trì được, thì không thể trách được người khác rồi.

Sự bảo hộ cũng không phải là vĩnh viễn vô tận.

Chu Dương đi đến đâu cũng để lại dấu vết của hắn, giúp đỡ loài người, dấu chân của hắn rải rác khắp thiên hạ.

Đế Tuấn nhanh chóng tìm được nơi Chu Dương lần đầu tiên biến mất, cảm nhận được hơi thở biến mất của hắn ta, hắn ta nhanh chóng đuổi theo hướng của Chu Dương.

Mới chưa đi được hai bước, hắn liền nhìn thấy tượng vị thần đang đứng sừng sững trong bộ lạc, dung mạo giống Chu Dương đến chín phần.

Đế Tuấn làm sao có thể không hiểu suy nghĩ của Chu Dương, đây rõ ràng là muốn thu thập sức mạnh tín ngưỡng, ngưng tụ sức mạnh hương hoả.

Việc mà Kẻ địch muốn làm, hắn làm sao có thể để đối phương toại nguyện cơ chứ?

“Ngươi không phải muốn thu thập sức mạnh tín ngưỡng sao?”

“Ta đập phá tượng thần của ngươi, tiêu diệt bộ tộc loài người, xem ngươi còn thu thập sức mạnh tín ngưỡng như thế nào!”

Đế Tuấn cùng lúc đem sự tức giận của mình trút lên đầu con người.

Vấn đề này cũng không có mối liên hệ nào với họ.

Những con cừu hai chân như con người đều phải nên bị tiêu diệt!

“Tiêu diệt hết cho ta!”

Ánh sáng hủy diệt chảy trong cơ thể Đế Tuấn, từng đợt từng đợt Thái Dương Chân Hoả màu vàng rực ngưng tụ, rồi biến thành mặt trời màu vàng rực, vô cùng rực rỡ đến chói mắt.

So với cái này, Thái Dương Chân Hoả do những Kim Ô khác ngưng tụ đều kém hơn đến mười lần, không cùng một đẳng cấp.

“Chúng ta sắp phải chết sao?”

“Xin ngươi hãy bảo vệ chúng ta!”

“Chúng ta không muốn chết!”

Con người cảm nhận được hơi thở của Đế Tuấn, nhìn sức nóng khủng khiếp và hơi thở huỷ diệt của mặt trời đang buông xuống bên ngoài, toàn thân từng người run lên, nhất là khi gặp phải thiên tai.

Với thực lực của bọn họ, dù có mạnh hơn gấp trăm lần, gấp vạn lần hay thậm chí là mạnh hơn gấp trăm triệu lần cũng không phải là đối thủ của Đế Tuấn.

Bây giờ, bức tượng của Chu Dương là chỗ dựa duy nhất của họ, đây cũng là hy vọng sống sót duy nhất của họ.

Họ quỳ xuống bên cạnh bức tượng thành kính cầu nguyện, mong muốn có được cơ hội được sống.

“Chết hết đi!” “Mọi thứ đều biến đổi trước Thái Dương Chân Hoả! Đế Tuấn điều khiển quả cầu Thái Dương Chân Hoả lớn như một ngọn núi kia mạnh mẽ lao xuống, ầm ầm rơi xuống bên trên vòng tròn hào quang màu vàng kia.

Hắn ta dường như có thể nhìn thấy vòng hào quan bị vỡ tan, toàn bộ bộ lạc biến mất vào hư vô.

Đây là sự báo thù của hắn! Đây là sự khởi đầu, còn lâu mới kết thúc! Hắn muốn loài người bị xóa sổ hoàn toàn khỏi thế giới!

Làn sóng lửa khổng lồ rung chuyển, cả bộ lạc chìm trong biển lửa vàng rực.

Tuy nhiên, cảnh tượng lại hoàn toàn khác với những gì hắn đã tưởng tượng.

Thái Dương Chân Hoả rơi vào phía trên vòng hào quang màu vàng, cũng nhanh chóng biến mất, giống như băng tuyết nhanh chóng biến mất.

??? Cái vầng sáng vàng này đúng là thứ sâu bọ mới đúng? Đế Tuấn không thể hiểu nổi, khi Thái Dương Chân Hoả của mặt trời biến mất, khuôn mặt hắn ta bình tĩnh, biết rằng mình rõ ràng đã thất bại.

“Không hổ là một con người có thể giết chết Kê Mông và Quỷ Xa!”

“Đây là sức mạnh do ngươi để lại, ta không tin lớp thủ hộ này là không thể phá vỡ!”

Cảnh vừa rồi để lại một đòn nặng nề cho Đế Tuấn, nhưng hắn không muốn từ bỏ, lại thêm một đốm Thái Dương Chân Hoả khác nện xuống.

“Vạn Hoả Thần Thế!” Ngọn lửa rơi vào hào quang, vẫn cứ không làm gì được.

“Nổ cho ta!”

Ngọn lửa bùng nổ, âm thanh rung chuyển bầu trời, mặt đất gần đó chấn động, tạo thành một tầng đứt gãy tàn phá, biến thành vực sâu, khu vực được bảo vệ bởi hào quang vàng dường như chưa từng xảy ra chuyện gì, mọi chuyện vẫn như thường.

“Cảm ơn Thiên Thần! Cảm ơn sự bảo hộ của ngươi!”

“Chúng ta đã sống sót rồi!”

“Thực sự quá tốt!”

Họ vui mừng như điên, từng người một bắt đầu khua chân múa tay mà ăn mừng.

Khuôn mặt Đế Tuấn đen như đáy nồi, không còn vẻ tự tin ban đầu.

“Ta thua xa hắn ta...”

“Mối thù này!”

Đế Tuấn cũng không muốn tìm rắc rối từ Chu Dương nữa nên quay đầu bỏ đi.

Hắn thậm chí không thể phá vỡ nổi bảo hộ do Chu Dương để lại, vậy làm sao có thể làm tổn thương được đối phương chứ? Như vậy, khác nào đang tặng đầu mình cho người khác? Ai cũng đang trân trọng sinh mệnh của mình, huống chi Đế Tuấn chính là Yêu Hoàng.

Con không còn nữa, không phải là có thể tái sinh sao? Chu Dương cảm nhận được sức mạnh tín ngưỡng cách đó không xa truyền đến, trên mặt lộ ra một nụ cười.

“Ting, chúc mừng ngươi đã nhận được sức mạnh tín ngưỡng, ngươi có thể chuyển hóa sức mạnh tín ngưỡng thành điểm thuộc tính Tứ Duy.”

“Còn có cả tác dụng huyền diệu như vậy sao?” Chu Dương sau khi nghe những lời này thì vừa ngạc nhiên vừa vui mừng.

Điều này có nghĩa là hắn ta lại đã có được một cách để gia tăng sức mạnh của mình.

Sau này hắn có thể thu hoạch được rất nhiều sức mạnh tín ngưỡng, đến lúc đó, đây sẽ là một nguồn sức mạnh ổn định.

Chương 580: Thập Đại Đô Thiên Huyết Sát Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận, sức mạnh hai tộc Vu Yêu!

“Ma Tổ La Liên đang ở đâu?”

Chu Dương không quên mục đích đến thế giới thượng cổ lần này, tìm kiếm dấu vết của Ma Tổ La Liên.

“Ngươi có biết nó ở đâu không?”

Kim Ô Thất Muội lắc đầu:

“Ta nghe nói đến uy danh của Ma Tổ La Liên, hắn là Hỗn Độn Ma Thần, một người sống sót của Bàn Cổ Khai Thiên, còn về phần nó đang trốn ở đâu, thì ta thực sự không biết.”

Làm sao nó có thể biết được bí ẩn của người Đại Thần Thông như thế này được chứ?

Chu Dương sử dụng Thần Thông Thông Thiên Triệt Cốt để tìm kiếm Ma Tổ La Liên, mặc dù sức mạnh của Ma Tổ La Liên yếu hơn Chu Dương, nhưng cũng không yếu hơn bao nhiêu.

Chỉ cần hắn có ý định muốn trốn đi, Chu Dương có muốn tìm hắn cũng không phải chuyện đơn giản.

“Tốt nhất nên tìm người để hỏi thử.”

Trên đời này còn ai hiểu rõ hơn Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất, hay một vài người trong Vu Tộc cơ chứ? Chu Dương mỉm cười, vẫy tay, thế giới đổi màu, nhật nguyệt đảo lộn.

Hai tia sáng bay ra, một tia bay vào Thượng Cổ Yêu Đỉnh, một tia bay vào Vu Tộc Địa.

Khoảnh khắc tiếp theo đó, xung quanh biến đổi, tạo thành một không gian nhỏ.

Hàng chục thân ảnh được ngưng đọng hình thành.

Thân phận của bọn họ khác nhau, không một ai không phải là những nhân vật nổi tiếng.

Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng và các thành viên trong Sĩ Đại Yêu.

Ở phía bên kia là Đế Giang, Cú Mang, Cộng Công, Hậu Thổ, Huyền Minh và mười hai Vu Tổ khác.

Đại Lão Vu Yêu của hai bên đều đã bị Chu Dương bắt về đây.

“Ngươi là ai?”

“Đây là nơi nào?”

Mọi người nhìn Chu Dương vừa kinh ngạc vừa tức giận, hoàn toàn không biết thân phận của đối phương.

Tiện tay đã đem bọn họ từ Đại Tổ Địa hoặc Yêu Đình nơi này, đã chứng minh Chu Dương không hề đơn giản.

Dù là ai đang có mặt ở nơi này đều không thể nào chống lại loại năng lực này được.

“Ngươi rốt cuộc là kẻ nào?”

“Chẳng lẽ đã giết chết chín đứa con của ta còn chưa đủ hay sao?”

Chỉ ngay sau đó, các Vu Yêu mới chú ý tới Chu Dương đang giẫm lên một Tam Vượng Kim Ô, có vẻ là con gái thứ bảy của Đế Tuấn.

Làm mất mặt một cách ác độc quá rồi.

Nếu đổi thành một thời gian khác, tất nhiên họ sẽ rất vui vẻ mà xem kịch.

Nhưng họ cũng bị Chu Dương bắt đến đây, mọi chuyện hoàn toàn không đơn giản như tưởng tượng.

“Ngươi là ai? Mục đích của việc làm này rốt cuộc là gì?”

“Vu tộc chúng ta không có hiềm khích với ngươi, mục đích của các hạ là gì?” Mọi người đều lần lượt tập trung vào người của Chu Dương, gây áp lực lên hắn.

Vào lúc này, hai Vu Yêu không đối đầu với nhau liên thủ trở lại.

“Ta ở đây bây giờ là để hỏi các ngươi về một tin tức.”

Chúc Trùng, người nóng tính nhất, đang vô cùng khó chịu:

“Ngươi nghĩ mình là ai chứ? Muốn ta làm cái gì thì bọn ra phải làm cái đó sao?”

“Hay là ngươi cho rằng Vu tộc chúng ta là dễ bắt nạt?”

Chu Dương cười nhẹ:

“Lời ngươi nói đều đúng, ta chính là đang nghĩ rằng các ngươi dễ bắt nạt đấy.”

“Nếu ngươi còn muốn sống, ta khuyên ngươi nên câm miệng!”

Vu Tộc đều rất dễ nổi nóng, một cái nhìn lạnh lùng trong mắt.

Nếu không phải đang không rõ thực lực của Chu Dương, bọn họ sẽ không cùng Chu Dương nói nhảm, mà đã trực tiếp động thủ rồi.

“Mục đích của ngươi làm những việc này rốt cuộc là gì?” Đông Hoàng Thái Nhất phản ứng nhanh nhất, mỉm cười nhìn Chu Dương nói.

Không một bên nào muốn ra tay đối đầu với Chu Dương, nếu không, một bên kia không phải ngồi trên núi nhìn hổ đánh nhau, thì cũng là một thiệt thòi lớn.

“Lần này ta đến để tìm Ma Tổ La Liên, ai trong các người biết tên này đang trốn ở đâu không?”

Ma Tổ La Liên ư?

Sắc mặt của Vu Tộc và Yêu Tộc thay đổi rõ rệt, không ngờ tên này lại hỏi về vấn đề này.

Hắn ta rốt cuộc muốn làm gì?

“Ngươi hỏi chuyện này để làm gì?”

“Chẳng lẽ ngươi muốn nhờ vả Ma Tổ La Liên sao?”

Ma Tổ La Liên quả không đơn giản, thân là Hỗn Độn Thần Ma, là một nhân vật tàn nhẫn thoát khỏi bàn tay của Bàn Cổ từ lúc Khai Thiên Phách Địa, hắn ta hiện đang là sức mạnh chiến đấu mạnh mẽ nhất.

Ngay cả Hồng Quân cũng thua kém một bậc.

“Nhờ vả ư?”

“Xin lỗi hắn ta chưa đủ tư cách này!”

“Ai có thể cho ta biết nơi ở của hắn ta.”

Không ai lên tiếng, bất kể là Vu tộc hay Yêu tộc, bọn họ chỉ thờ ơ nhìn Chu Dương.

“Lai lịch của người này không rõ, có tám chín phần sẽ là chó săn của Ma Tổ La Liên rồi.”

“Cách tốt nhất bây giờ là phải tranh thủ giải quyết xong hắn, cũng coi như là chặt đứt bè cánh của Ma Tổ La Liên!” Vu tộc và Yêu tộc nhìn nhau, tiến tới hợp tác.

Họ không muốn những kẻ không thể kiểm soát xuất hiện.

Nếu không Vu Yêu tộc bắt đầu trận chiến, chẳng phải sẽ khiến cho những kẻ này ngư ông đắc lợi sao?

Nếu hắn đã đến tận cửa, thì hãy giải quyết xong tên này đi.

Bọn họ biết thực lực của Chu Dương mạnh mẽ, không hề có một chút nhẹ tay, Yêu tộc trực tiếp bày ra Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận, trong khi Vu tộc bày ra Thập Nhị Đô Thiên Huyết Sát Đại Trận.

Hai tộc đều toàn lực chiến đấu, thế trận này không chỉ là muốn tiêu diệt Chu Dương, mà còn có thể nhân cơ hội này tiêu diệt đối phương, thống nhất thiên hạ.

Hai Đại Trận đều rất mạnh, đều là những Đại Trận hàng đầu trên thế gian, lực sát thương cực kì mạnh.

Thập Nhị Thiên Thần Sát Đại Trận của mười hai Tổ Vu có thể ngưng tụ thân thể uy lực khủng bố gần bằng với Thiên Đạo Thánh Nhân, ngay cả Thánh Nhân thật sự cũng không bằng được.

Bên kia, Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận của Yêu Tộc ngưng tụ tuy kém một bậc, nhưng cũng sẽ không thua kém quá nhiều.

Hai bên hợp lực liên thủ, cho dù Chu Dương có là Thánh Nhân, cũng không thể địch nổi.

Chương 581: Thập Đại Đô Thiên Huyết Sát Đại Trận và Chu Thiên Tinh Đầu Đại Trận, sức mạnh hai tộc Vu Yêu!

Thánh Nhân tuy rằng trường sinh bất lão, nhưng hai bên hợp lực lại, hoàn toàn có thể trấn áp Chu Dương, vĩnh viễn không có cơ hội chạy thoát.

“Xì xì, muốn ra tay với ta sao?”

“Không thể không nói, các ngươi rất to gan đấy, thật không biết các ngươi lấy được tự tin ở đâu mà dám làm chuyện này!”

Nụ cười của Chu Dương lạnh lùng, hoàn toàn không quan tâm đến việc hai bên đang hợp lực.

Ánh mắt của hắn ta giống như đang nhìn một đứa trẻ đang cầm một con dao đồ chơi.

Đẳng cấp này làm sao có thể gây hại cho hắn ta.

Ngay cả người đã trở thành Sáng Thế Thần như Hồng Quân mà Chu Dương còn có thể giải quyết được, huống chi là đám cá con này.

“Chút tài mọn!”

“Cơ thể của Bàn Cổ Huyết Mạch sao? Không biết có thể đỡ được Rìu Bàn Cổ Khai Thiên không?” Đôi mắt Chu Dương hiện lên một nụ cười, trên tay đang cầm một chiếc rìu, chính là Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

“Làm sao có thể chứ? Nó không phải đã hỏng rồi sao? Làm sao có thể ở trong tay ngươi?” Vu tộc lập tức cảm nhận được hơi thở bắt nguồn từ Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, sắc mặt của từng người liền thay đổi rõ rệt.

“Đây là bảo vật của Phụ Thần! Đây là chí bảo của Vu tộc, trả nó lại cho chúng ta!” Từng tên Tổ Vu trở nên cực kỳ điên cuồng, to tiếng quát mắng Chu Dương.

“Các ngươi thật sự coi ta là đồ ngốc sao?!” Chu Dương cũng lười nói nhảm với đám ngốc này.

“Các ngươi muốn Rìu Bàn Cổ Khai Thiên ư, cứ việc đến lấy thôi!”

“Đương nhiên, trước tiên hãy cho ta xem thử các ngươi có phải là chủ nhân của nó không đã!”

Hắn ta nâng chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên lên, đập nó vào Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận.

Sự ngưng tụ có sở hữu thực lực cơ thể của Thiên Đại Thánh Nhân kia trong nháy mắt đã bị đập nát, biến thành vô số mảnh vỡ.

Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận lập tức tan vỡ, sắc mặt mười hai vị thần tái nhợt không còn chút máu, lần lượt lui lại.

Chỉ với một đòn, liền phá huỷ được Thập Nhị Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, làm trọng thương Mười hai Tổ Vu.

“Tiếp tục lên nào!”

“Xin ngươi hãy thủ hạ lưu tình!”

Bọn họ hét lớn, muốn Chu Dương thủ hạ lưu tình.

Tuy nhiên, Chu Dương sao có thể làm điều này chứ? Ngay từ khoảnh khắc những người này lên kế hoạch tấn công hắn ta, thì đã định ra trước một con đường chết rồi.

Đối với họ mà nói, cái chết mới là con đường duy nhất.

Giơ cao Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, bên trên ngưng tụ Khai Thiên Thần Lực, khoảnh khắc tiếp theo đó, toàn bộ không gian rung chuyển, thế giới biến thành trạng thái hỗn độn, ngay lập tức bị chia cắt.

Chết!

Mười hai Tổ Vu thậm chí còn không có cơ hội để phản ứng, tất cả đều tan thành mây khói, hoàn toàn bị xóa sổ khỏi thế giới.

Quá mạnh rồi!

Thực lực thực sự quá mạnh! Sức mạnh mạnh đến nổi khiến người ta tuyệt vọng.

Ngay cả sức mạnh Thiên Đạo Thánh Nhân cũng đã kết thúc dưới Rìu Bàn Cổ Khai Thiên .

Toàn bộ Đông Hoàng Thái Nhất và Đế Tuấn, Yêu Sư Côn Bằng đều rơi vào trạng thái mất hồn.

E rằng ngay cả Bàn Cổ có ở đó, chân thân thân chí, cũng chỉ có thể như vậy thôi.

“Bây giờ đến lượt các ngươi rồi!” Ánh mắt của Chu Dương vô cùng lạnh lùng, ánh mắt nhìn bọn họ cứ như đang nhìn một người đã chết.

“Đại nhân, xin người hãy thủ hạ lưu tình!”

“Bọn ta đã sai rồi, hãy cho bọn ta một cơ hội nữa!”

“Sai, tại sao các ngươi lại sai?”

“Các ngươi không sai!”

Chu Dương vung Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay, ánh sáng Huyền Hoàng lướt qua phía chân trời, Sĩ Cổ Yêu, Yêu Hoàng Đế Tuấn, Đông Hoàng Thái Nhất, Yêu Sư Côn Bằng đều chết thảm tại chỗ.

“Phụ thân!” Kim Ô Thất Muội hét lên, nhìn cái chết thê thảm của Yêu Hoàng Đế Tuấn, nàng không chịu được mà rơi lệ.

“Ngươi đã giết huynh đệ tỉ muội của ta, tại sao lại còn giết luôn cha mẹ ta?”

“Ta hận ngươi!”

“Nàng đang muốn giết ta sao? Đến đi!”

Chu Dương không hề quan tâm.

Nếu như muốn uy hiếp chính mình, e rằng cũng thất vọng thôi.

Người như hắn ta luôn ăn mềm không ăn cứng.

Những lời uy hiếp sẽ chỉ khiến hắn ta chán ghét, gửi nó về đoàn tụ với cha mẹ và người thân.

“Làm ơn đi, làm ơn hãy cứu họ, ta không muốn họ chết!”

“Ta đã mất đi huynh đệ tỉ muội rồi, ta không muốn...”

“Chỉ cần ngươi có thể làm cho cha mẹ ta sống lại, ta nguyện ý làm bất cứ chuyện gì!”

Kim Ô Thất Muội bày ra khuôn mặt cay đắng, nó hiểu rằng những lời đe dọa là vô dụng đối với Chu Dương, sẵn sàng hiến dâng tất cả mọi thứ.

Chu Dương cảm thấy được một tấm lòng hiếu thảo, rốt cục cũng gật đầu.

“Ta cảm nhận được sự hiếu thuận của ngươi, ngươi nhất định phải nhớ những ngươi đã nói.”

“Ta không hi vọng ngươi phải hối hận.”

“Ta nhất định sẽ không hối hận!”

Tia hy vọng lóe lên trong đôi mắt của Kim Ô Thất Muội, nhanh chóng

nói:

“Ta có thể thề với trời, ta nguyện cả đời này sẽ cung phụng cho ngươi.”

Rất nhanh sau đó đã thề thốt trước mặt Chu Dương, biểu thị lòng chân thực.

Đây là cơ hội, bất luận thế nào cũng phải nắm chắc.

“Như ngươi mong muốn!”

Chu Dương cảm thấy mỉa mai cũng kha khá rồi, liền gật đầu.

Suy cho cùng thì sau khi rời khỏi đây, Chu Dương cũng sẽ không trở lại nữa, đơn giản là hiện tại tranh thủ hồi sinh, cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Chỉ với một cái vẫy tay, Đế Tuấn và Hi Hoà đã chết kia sống lại ngay lập tức.

“Bọn ta sao lại có thể không chết?” Hai người bọn họ trước kia cảm nhận sâu sắc hình bóng của cái chết, hoàn toàn mất sạch ý thức, không ngờ bây giờ lại được sống lại.

Đưa mắt nhìn xung quanh, dường như vẫn có thể cảm nhận được những làn sóng hủy diệt còn sót lại trong không khí.

Điều này chứng tỏ rằng những gì xảy ra trước đây không phải là ảo ảnh, mà là những chuyện có thật.

Họ thật sự đã chết... Tại sao chỉ có bọn họ sống lại, còn Đông Hoàng Thái Nhất đâu? Còn cả Yêu Sư Côn Bằng nữa? Họ ngước mắt lên nhìn Chu Dương, vẻ mặt của đối phương vô cảm, không hề thấy được một chút dao động nào.

Khi nhìn thấy đứa con gái thứ bảy đang rơi lệ, hình như đã nhận ra điều gì đó.

“Thời Quang Hồi Tố!”

“Làm cho sống trở lại cho ta!”

Chu Dương nắm lại một cái, lòng bàn tay tiến vào Thời Quang Trường Hà, một thân ảnh bị bắt trở ra.

Họ là Tạm Vượng Kim Ô! Chín người con của Đế Tuấn.

Chương 582: Một đám phế vật! Tiến đến thời điểm Bàn Cổ Khai Thiên?

Tất nhiên, trong đó cũng bao gồm cả Lục Áp Đạo nhân.

“Bái kiến chủ nhân!”

“Phụ Vương! Mẫu hậu!”

Lục Áp Đạo nhân lại nhìn thấy Đế Tuấn và Hi Hoà, nhịn không được mà kêu lên.

“Ngươi là Lão...”

“Ta là Lục Áp!”

Đế Tuấn và Hi Hoà nhìn Lục Áp hồi còn trẻ, sau đó lại nhìn sáng Lục Áp Đạo nhân lúc bây giờ.

Hình như đã hiểu ra điều gì đó.

“Ta cùng chủ nhân về quá khứ...” Về quá khứ ư? Nếu là trước kia, bọn họ nhất định sẽ hoài nghi.

Sau khi nhìn thấy thực lực của Chu Dương, bọn họ không còn nghi ngờ gì nữa, đối phương tuyệt đối có thực lực của Thánh Nhân, xuyên qua Thời Quang Trường Hà cũng không thành vấn đề.

“Không phải Hồng Quân đã ký hiệp ước với Chư Thánh là không được tùy ý xuyên qua Thời Quang Trường Hà hay sao?”

Hi Hà dấy lên những nghi ngờ trong lòng.

Chu Dương làm như vậy, rõ ràng đã vi phạm điều kiện, nếu mà bị trách tội...

Thì có phải ngay cả Lục Áp trong tương lai cũng sẽ bị liên lụy sao?

Thánh Nhân vô tình sẽ không bao giờ khai ân đâu.

Nếu như vậy, con trai mình sẽ gặp rắc rối lớn.

Ngay cả Đế Tuấn cũng không khỏi cau mày:

“Ta cũng có chút giao tình với Nữ Oa Nương Nương, nếu ta cầu xin nàng ấy, có lẽ vẫn có thể nể mặt mà giúp đỡ.”

Lục Áp Đạo nhân ở một bên nghe thật kỳ quái, nhịn không được liền liếc mắt nhìn phụ thân của mình.

Cho dù giao hảo của ngươi với Nữ Oa có tốt đến đâu, cũng làm sao có thể qua được Đại Ma Vương Chu Dương cơ chứ?

“Hồng Quân và Tam Thanh, còn cả một số Thánh Nhân đề đã chết...”

“Chính là chết trong tay chủ nhân...” Đế Tuấn và Hi Hoà kinh ngạc hồi lâu, rất lâu sau mới khôi phục lại tinh thần.

Điều này là quá đáng sợ!

Đây có phải là một Thánh Nhân!

Tại sao lại chết được?

Chẳng trách là lâu như vậy ta không có nghe về tin tức của Thánh Nhân, hoá ra là như vậy... Thánh Nhân đã chết hay chưa, cũng rất dễ để xác nhận.

Đế Tuấn và Hi Hoà tin rằng đứa con trai tương lai của họ sẽ lừa dối mình.

Về phần những Kim Ô khác, thì sớm đã bị Chu Dương doạ cho lui về một bên rồi, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

“Được rồi, ta không nói nhảm với ngươi nữa, lần này ta tới đây để tìm Ma Tổ La Liên, ngươi có biết tin tức gì về hắn ta không?”

Lục Áp Đạo nhân ở một bên giải thích với cha mẹ:

“Ma Tổ La Liên và Hồng Quân đã đột phá cấp độ Sáng Thế, cùng nhau liên thủ để đối phó với chủ nhân, kết quả là Hồng Quân đã bị giết còn Ma Tổ La Liên thì sớm đã ngày ngày lẫn trốn, chủ nhân đang truy tìm tung tích của hắn ta.”

Ma Tổ La Liên và Hồng Quân đã đột phá cấp độ Sáng Thế sao? Tin tức này quá kinh động rồi!

Điều khiến Đế Tuấn và Hi Hoà sốc nhất chính là sự liên thủ của hai vị cường giả Sáng Thế, mà cũng không phải là đối thủ của Chu Dương, còn đã bị hắn ta phản đòn giết chết, Ma Tổ La Liên đã trốn thoát, thực sự doạ người khác suýt chết.

Nếu đã như vậy, càng có thể chứng minh sự phi thường của Chu Dương.

“Chủ nhân là một vị cấp Sáng Thế đệ nhất kể từ khi Khai Thiên Phách Địa!” Đế Tuấn và Hi Hoà không khỏi kinh ngạc.

Nhớ lại lúc trước bọn họ đã ngu ngốc ra tay với Chu Dương, không khỏi cảm thấy xấu hổ.

Cái tên còn chưa đạt được cấp Thánh Nhân mà lại mưu tính động thủ với Sáng Thế Thần, chết cũng không oan uổng... Phải nói là không thể không chết.

“Hành tung của Ma Tổ La Liên rất kỳ lạ, không chắc chắn, bọn ta không biết nơi ở của hắn ta ở đâu?”

“Tuy nhiên, không khó để ngươi tìm thấy hắn ta.”

“Nếu như ngươi đã đạt tới cảnh giới Sáng Thế Thần, có nghĩa là ngươi có thể nhảy ra khỏi Thời Quang Trường Hà, đi đến lúc khởi nguyên và bắt nguồn của Đại Thế Giới.”

“Bàn Cổ Khai Thiên! Thời điểm ba nghìn Tiên Thiên Thần ma bị giết chết!”

“Ma Tổ La Liên nhất định sẽ ở trong số đó!”

Chu Dương gật đầu, đây quả thực là cách tốt nhất.

“Các ngươi trước tiên cứ ở lại đây!”

“Đúng rồi, con người là căn nguyên của ta, ta không quan tâm đến sự cạnh tranh giữa những người bình thường, sống chết do mệnh, phú quý tại thiên.”

“Nếu các ngươi cố ý nhắm vào con người, vô duyên vô cớ bắt đầu chiến tranh, vậy thì đừng trách ta không khách sáo!”

Chu Dương đã cảnh báo trước cho Đế Tuấn.

Chỉ cần hắn không phải kẻ ngốc, hắn sẽ không chọc giận mình.

“Loài người là bạn của Yêu tộc chúng ta, chúng ta nhất định sẽ đối xử tử tế với họ!”

Không nói thêm gì khác, biết rằng trong loài người lại tồn lại một Chu Dương đáng sợ như vậy, cũng không có mấy người dám khiêu

khích.

Ngộ nhỡ trong số những con người này có người có mối quan hệ mật thiết với Chu Dương, hoặc là tổ tiên và con cháu của hắn ta, như vậy còn không gây ra tai hoạ hay sao?

Mười hai Tổ Vu, Yêu Tộc Đại Thánh đã chết, chính là ví dụ điển hình nhất.

Chưa kể, Tam Thanh và Hồng Quân đều chết trong tay Chu Dương.

Đây chính là một ác tinh, không thể trêu chọc được, ai động vào thì người đó sẽ chết.

Họ không bao giờ muốn chết thêm một lần nữa.

Chu Dương gật đầu, sẽ không quan tâm nhiều nữa.

Sự chiếu cố của hắn ta đối với loài người là quá đủ, nếu như loài người còn không biết nỗ lực, thì cũng không thể trách ai khác được cả.

Kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu là quy luật tàn khốc của trời đất.

Tuy nhiên, chỉ cần Chu Dương còn ở đó, cho dù là ai, đều cũng phải để nể mặt một chút cho loài người, cũng sẽ không hoàn toàn cắt đứt gốc rễ của nhân loại.

“Thời đại Hỗn Loạn, ta đến đây!” Giọng nói nói của Chu Dương vừa dứt, thì người đã xé ra Thời Quang Trường Hà, ngược dòng đi lên trên.

Vô số thời quang đang chảy chung quanh, người bình thường, yêu, ma, thần đều là cá trong Thời Quang Trường Hà, cũng chỉ có thể xuôi theo dòng chảy, một đường đi xuống.

Không có nhiều thứ trong Thời Quang Trường Hà có thể lội ngược dòng.

Chương 583: Xuyên qua Thời Quang Trường Hà, tiến vào Hỗn Độn!

Ngoại trừ Thánh Nhân, hoặc là Sáng Thế Thần bên trên Thánh Nhân! Chu Dương nhẹ nhàng phất tay, Thời Quang Trường Hà đã bị xé ra một cái lỗ lớn, trong nháy mắt liền tới đầu nguồn.

Nơi đây là một trạng thái hỗn loạn và hư vô, không thể nhìn thấy sự sống, chỉ có sự tĩnh mịch.

Như thể không có gì có thể tồn tại ở đây.

Bóng tối, mọi thứ đều bị nuốt chửng.

Chu Dương đi lên đoạn đường phía trước, cũng đều thấy cảnh tượng tương tự.

Bóng tối, bóng tối tận cùng.

Không có sự sống, không có màu sắc.

Bóng tối là màu sắc chính duy nhất.

“Đây là thế giới Hỗn Độn Vi Khai sao?”

“Trước khi thế giới chưa được mở ra, mọi thứ đều không tồn tại?” Chu Dương tiếp tục đi về phía trước, cảm giác được thứ gì đó.

Đó là một con mắt, không ngừng chuyển động chớp mắt trong bóng tối, nhìn có vẻ vô cùng chi chít, chi ít có đến hàng ngàn con mắt.

Những cảnh tượng như vậy khiến những bệnh nhân bị hội chứng sợ đám đông sẽ phát điên lên.

“¥%. @!” Ý thức của Chu Dương giao tiếp với đối phương, có được ý niệm của bên kia.

“Thức ăn!”

“Ta sắp ăn thịt ngươi!”

Trên mặt Chu Dương lộ ra vẻ khinh thường:

“Ngươi là sinh mệnh đầu tiên mà ta gặp phải ở đây, chỉ cần ngươi có thể nói cho ta biết tin tức ta muốn, ta có thể khai ân, cho ngươi một đường thoát!” Tuy nhiên, con quái vật nghìn mắt kia lại không có nhận thức như vậy, càng không biết sự đáng sợ của Chu Dương.

Đối với các Tiên Thiên Thần Ma có đầu óc đơn giản này mà nói, cơ thể mạnh mẽ của họ mới là bằng chứng cho sức mạnh của họ.

Cơ thể càng mạnh, năng lượng hỗn độn có thể chứa được càng nhiều, đồng nghĩa với việc sức mạnh càng lớn.

Kích thước càng nhỏ, thể hiện sức mạnh càng ít, đồng nghĩa với yếu ớt.

“Thức ăn, ăn đi!”

Hàng ngàn con mắt ma thuật chuyển động, hàng ngàn tia sáng bắn về phía Chu Dương.

Chu Dương không hề né tránh, mà trực tiếp đụng vào.

Loại rác rưởi này không đủ tư cách để cho hắn ta phải né tránh.

“Nói cho ta biết, Ma Tổ La Liên đang ở đâu?”

Hắn ta giơ tay lên, sử dụng sức mạnh của người năm lấy ký ức.

Được thêm Sáng Thế Thần Lực vào, chiêu này này ngày càng trở nên lợi hại, với khả năng dò xét tư duy của những cường giả dưới Thánh Nhân.

Chu Dương lại không hề có được gì, tất cả những gì nhận được chỉ là một bóng tối vĩnh hằng, từ đầu đến cuối.

“Ngươi sẽ không nói cho ta, trong đời ngươi chưa từng gặp qua người nào khác sao?”

“Hay là ta không thể đánh cắp trí nhớ của ngươi?”

Chu Dương không quan tâm đến những chi tiết này, nếu như tên này đã là đồ vô dụng, thì hắn cũng không thèm lãng phí thời gian cho tên này.

Ngón tay nhẹ chỉ ra, một tia sáng từ đầu ngón tay bắn ra, đánh vào trên người quái vật nghìn mắt kia.

Trong khoảnh khắc tiếp theo đó, vô số sức mạnh đánh vào con quái vật nghìn mắt.

Cơ thể của nó giống như một tác phẩm điêu khắc trên cát, gió thổi qua thì hóa thành cát rồi biến mất.

Đang ở trong Hỗn Độn, không phân biệt được trên dưới, đông tây nam bắc, đều không biết mục đích của mình.

Rất dễ dàng bị lạc trong tình huống này.

Cảm xúc dễ xuất hiện nhất chính là tuyệt vọng.

Không có một chút hy vọng.

Chu Dương dù sao cũng là cấp Sáng Thế Thần, trong đầu nghĩ một tí, liền có thể bay ra xa hàng trăm triệu dặm.

Bay từ đầu này sang đầu kia.

Đi qua con đường, lại nhìn thấy rất nhiều ma vật giống như những con ma vật đã gặp trước đó.

... Họ đều là những con quái vật sống trong Hỗn Độn, với sức mạnh trời sinh, thân thể ngang tàng.

Phẩm chất thể chất thật sự đáng sợ, ngay cả Thánh Nhân bình thường cũng kém xa, duy chỉ có Thánh Nhân với thân thể đã thành thánh mới có tư cách so sánh với nó.

Những Thần Ma trời sinh này đều lao về phía Chu Dương, đối với đám tiểu tử tự tìm đường chết này, Chu Dương sẽ không bao giờ khách sáo, giết từng người từng người một, tuyệt đối không buông tha.

“Các ngươi ai biết Ma Tổ La Liên ở đâu, chỉ cần nói cho ta biết tung tích của hắn, ta sẽ cho người đó một con đường sống!” Chu Dương giơ tay tóm lấy tất cả Thần Ma đã tấn công mình.

Nếu so sánh, chúng được coi là những Thần Ma có cấp độ thấp nhất, thấp hơn nhiều so với cấp độ của Ma Tổ La Liên.

Cũng được coi là thứ thấp nhất trong số ba nghìn Thần Ma.

...

Nhưng ở thời tiền sử, tất cả đều là Siêu Cấp Đại Yêu, ngoại trừ Thánh Nhân, không ai có thể địch lại.

“Ma Tổ La Liên ư?”

“Tên La Liên đó cũng dám tự xưng là Ma Tổ!”

“Hắn không đủ tư cách!” Một tên Ma Thần rống to, rõ ràng đang rất tức giận với Ma Tổ La Liên.

Chu Dương suy nghĩ một chút, cũng không cảm thấy kỳ quái.

Có vô số cường giả trong số ba nghìn Thần Ma, cũng có nhiều tên không so được với Ma Tổ La Liên, thậm chí còn có những kẻ còn mạnh hơn hắn.

Cùng là Ma Thần, thực lực cũng mạnh hơn ngươi, chúng ta không đủ tư cách để gọi là Ma Tổ, ngươi thì có tư cách gì chứ? Sở dĩ Ma Tổ La Liên được gọi là Ma Tổ, là bởi vì ba ngàn Tiên Thiên Thần Ma đều đã chết thành vong hồn ở trong tay Bàn Cổ, chỉ có mình hắn mới sống sót.

Thân là Tiên Thiên Thần Ma duy nhất còn sót lại, thực lực mạnh nhất, nên tự xưng là Ma Tổ thì đương nhiên không ai phản đối.

Cũng có rất ít người có thể phản đối.

Danh hiệu rập khuôn mà các Tiên Thiên Thần Ma ở khắp nơi trong Hỗn Độn đều không thể thực hiện được nữa rồi.

Nếu La Liên dám gọi mình là Ma Tổ, thì cái chết không còn xa nữa rồi.

Tuy nhiên, đó là La Liên trước đây.

Bây giờ La Liên đang đi theo con đường mà Chu Dương đã đi, mượn vào sự giúp đỡ của Sáng Thế Thần Khí trở thành một Sáng Thế Thần, một cường giả ngang hàng với Bàn Cổ, hắn ta thực sự có khả năng thống trị trong ba nghìn Ma Thần.

Bây giờ muốn lấy được danh hiệu Ma Tổ, thì dễ như trở bàn tay.

“Dẫn ta đi tìm hắn!”

Chu Dương xua tay, tất cả những Ma Thần trước đó không trả lời câu hỏi của hắn đều chết hết, chỉ còn lại những Tiên Thiên Ma Thần cho rằng La Liên không xứng với danh xưng Ma Tổ.

Chương 584: Đánh cắp Rìu Bàn Cổ Khai Thiên! Bàn Cổ!

So với các Tiên Thiên Ma Thần khác, nó vẫn sở hữu linh trí rất cao.

“Như ngươi mong muốn!”

“Tên này đáng sợ quá!”

“Hắn nhất định sẽ không buông tha cho ta!”

Ma Tổ La Liên bày ra dáng vẻ lo lắng.

Lần này hắn sai lầm khi liên thủ với Hồng Quân, muốn giải quyết tên Đại Ma Vương Chu Dương.

Cả hai người đều đã mượn các Sáng Thế Thần Khí để đạt được đẳng cấp Sáng Thế Thần, hai người liên thủ, tự tin không hề thua kém Chu Dương bao nhiêu.

Nó thậm chí có thể giết chết, hoặc thậm chí có thể phong ấn vĩnh viễn.

Lý tưởng thì phong phú đấy, nhưng thực tế đã giáng cho họ một đòn nặng nề.

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên của Chu Dương quá mạnh, vũ khí cấp Sáng Thế Thần Khí cũng không thể chống lại, ai có thể chống lại được đây?

Ngay cả Hồng Quân cũng chết trong tay Đại Ma Vương Chu Dương.

Ma Tổ La Liên hiểu rõ tính cách của Chu Dương, đối phương có thù ắt sẽ báo, tất cả kẻ thù sẽ chết, hắn ta tuyệt đối sẽ không buông tha.

Nếu không thể thoát khỏi hắn ta, bản thân chắc chắn sẽ chết.

Liều mạng ư? Chu Dương sử dụng thực lực của mình

“Sáu Không Không”

Chứng minh rằng hắn ta là bất khả chiến bại.

Tiếp tục đấu chọi với hắn, cái chết là không còn nghi ngờ gì cả.

Điều này không cần phải nghi ngờ.

Vì vậy, hắn chỉ có thể ẩn nấp, thậm chí xuyên về quá khứ, trốn ở trong Hỗn Độn.

Nếu so sánh mà nói, đây là nơi an toàn nhất.

Không, La Liên thậm chí còn có kế hoạch lớn hơn.

Cướp lấy Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Chỉ cần hắn ta có thể lấy được Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, Đại Ma Vương Chu Dương sẽ không có cơ hội để thu thập Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Nếu không có Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, như vậy thì, đó là thời điểm Chu Dương sụp đổ.

Bản thân phải đích thân chém tên này! Ma Tổ La Liên đang lần theo địa điểm trong kí ức, tiến về phía bóng tối trong Hỗn Độn.

Cách đó không xa, một người khổng lồ cao lớn đang ở trong Hỗn Độn.

Cơ thể của hắn ta lớn hàng vạn trượng, toát ra một sức mạnh độc nhất vô nhị.

Người khổng lồ này là Bàn Cổ, Sáng Thế Thần đã tạo ra thế giới.

Bàn Cổ là Bàn Cổ Thần, không giống như Ma Tổ La Liên và Chu Dương, sức mạnh của hắn còn mạnh hơn nữa.

Nói như thế này đi.

Các Sáng Thế Thần Khí được tạo ra bởi các vị Sáng Thế Thần, hoặc các vật phối hợp, các Thiên Tiên Sáng Thế Thần thậm chí có năng lực tạo ra các Sáng Thế Thần Khí.

Trái lại, Ma Tổ La Liên và Chu Dương đều nhờ các Sáng Thế Thần Khí mới có thể đạt đến Sáng Thế Thần, thực lực của họ bị giới hạn bởi các Sáng Thế Thần Khí, trước mắt vẫn chưa phá vỡ được xiềng xích.

Mặc dù được xưng là Sáng Thế Thần, nhưng thực lực yếu hơn nhiều so với Bàn Cổ, người sinh ra ở cấp Sáng Thế.

“Bàn Cổ! Thật may là hắn ta còn chưa tỉnh lại!”

Khi Bàn Cổ tỉnh lại cũng là lúc nó sử dụng Rìu Bàn Cổ Khai Thiên để khai thiên.

Khi đó, Rìu Bàn Cổ Khai Thiên sẽ vì khai thiên mà bị phá hủy hoàn toàn.

Không có hy vọng nhận được Rìu Bàn Cổ Khai Thiên nữa.

Chỉ khi Bàn Cổ vẫn còn ngủ, vẫn còn chưa thức dậy, thì đây mới là cơ hội tốt nhất của mình.

Đánh cắp Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Quá khứ đã thay đổi, tương lai cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Cho dù Chu Dương có năng lực chống cự, trong tay có Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, cũng không hề yếu hơn Chu Dương, đến lúc đó, tại sao phải sợ nữa?

Hắn không cần sợ Chu Dương nữa.

Đây cũng là lý do khiến hắn ta đến với Hỗn Độn, chỉ cần hắn ta đánh cắp được Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, hắn ta sẽ có năng lực thay đổi mọi thứ, thay đổi vận mệnh của chính mình.

Đưa mắt nhìn xem xét xung quanh, rất nhanh chóng đã tìm thấy thứ mình muốn.

Trong vòng tay của Bàn Cổ đang ngủ kia, một chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên to lớn đã được hắn ôm chặt vào lòng.

So với chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên của Chu Dương, chiếc rìu này lớn hơn gấp ngàn lần.

“Cuối cùng cũng tìm được rồi!”

Ma Tổ La Liên nhanh chóng chạy tới, lòng bàn tay của hắn lặng lẽ đặt xuống Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Dùng sức kéo mạnh, kéo không được.

Tiếp tục dùng sức.

Vẫn không có tác dụng.

Tên chết tiệt này, hắn ngủ say như vậy, sao có thế cũng ôm đồ chặt như vậy chứ? Hừ hừ!

Một tiếng khịt mũi lạnh như sấm vang lên, Ma Tổ La Liên ngẩng đầu lên, nhưng lại nhìn thấy tên khổng lồ đã thức tỉnh, đôi mắt to nhìn chằm chằm vào mình không hề chớp mắt.

“Ngươi muốn trộm đồ của ta sao?”

Giọng của Bàn Cổ như sấm, toàn bộ Hỗn Độn đều đang rung chuyển.

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên là vật đồng hành của hắn, là bảo vật quý giá nhất, làm sao có thể để người khác cướp được.

Lá gan của tên này quá lớn rồi!

“Xin ngươi đừng hiểu lầm, nghe ta giải thích đã!”

Có các Tiên Thiên Thần Ma dẫn đường phía trước, con đường thông suốt, đi về phía sâu của Hỗn Độn.

Trên đường đi, gặp rất nhiều Tiên Thiên Thần Ma, bọn họ đều nhìn Chu Dương với vẻ mặc kênh kiệu.

Đối với những kẻ ngu ngốc mà lớn gan như vậy, Chu Dương sẽ không bao giờ khách sáo, tên nào đến thì giết tên đó.

Thi thể nằm đầy đường.

Về sau, vì số lượng Tiên Thiên Thần Ma bị giết quá nhiều, máu huyết khí và sát khí đã tràn ngập khắp cơ thể không hề tiêu tan.

Các Tiên Thiên Thần Ma mặc dù có một ít não không thể dùng được, nhưng cũng có một ít bản lĩnh.

Sau khi cảm nhận được sát khí khủng khiếp từ Chu Dương, không dám khiêu khích Chu Dương nữa.

“Đây là chỗ ở của hắn!”

Sau một thời gian, nó đã dẫn Chu Dương đến một nơi ở, đây là nơi sinh sống của Ma Tổ La Liên, hơi thở của La Liên vẫn còn lưu lại...

Chu Dương hiểu được tên này không có lừa gạt mình, liền để hắn đi.

“Ngươi thật sự đã trốn ở chỗ này!”

Mặc dù đều là hơi thở của La Liên, nhưng vẫn có sự khác biệt lớn giữa La Liên ngày xưa và La Liên hiện tại.

Hơi thở và thực lực không giống.

Đối với Ma Tổ La Liên, Chu Dương vẫn ghi nhớ rất sâu sắc.

Chương 585: Đánh cắp Rìu Bàn Cổ Khai Thiên! Bàn Cổ! (2)

“Ngươi trốn không thoát đâu! Ta sẽ tự tay giết ngươi, đây là cái giá phải cho việc xúc phạm ta!”

Chu Dương theo hơi thở còn lại của La Liên đi dọc theo một con đường, lần tìm dấu vết của hắn ta.

Không thể không nói, tên này vô cùng cẩn thận, cứ như vẫn luôn đề phòng Chu Dương, tiếp tục tìm kiếm một hồi, hơi thở của hắn đột nhiên ngắt đoạn, hơi thở còn lại của La Liên cũng không còn, tung tích của đối phương bị ngắt quãng.

Tên này sẽ đi đâu cơ chứ? Đôi mắt của Chu Dương loé lên một tia sáng, hắn ta dường như đã hiểu mục đích của Ma Tổ La Liên.

Trong Hỗn Độn, thứ nhất là một nơi cực kỳ dễ lẩn trốn, thứ hai chính là Bàn Cổ! Tên này cho rằng thực lực của hắn là nhờ vào Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, nhờ vào sự trợ giúp của Sáng Thế Thần Khí, mà có thực lực của Sáng Thế Thần, chắc chắn sẽ để ý đến Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Vậy thì, mục tiêu của hắn ta là quá rõ ràng.

Bàn Cổ! Vị Sáng Thế Thần này, người đã tạo ra Đại Thế Giới.

** Vị Sáng Thế Thần của hệ thống thần thoại.

Bàn Cổ đang ở đâu? Chu Dương định bắt một tên Tiên Thiên Thần Ma để truy tìm tung tích của Bàn Cổ.

Tuy nhiên, có một sự dao động của năng lượng cực kỳ lớn ở phía xa truyền tới.

Hai hơi thở này không xa lạ với Chu Dương.

Một là hơi thở của Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, một hơi thở khác là của Ma Tổ La Liên.

Hai hơi thở mạnh yếu phân biệt rõ rệt, một rồng một hổ, nhưng hổ là một con hổ bị bệnh.

Hơi thở của Ma Tổ La Liên đang giảm liên tục, không thể dừng lại được.

Chu Dương vội vàng đi về hướng địa điểm đó, liền nhìn thấy hai thân ảnh đang giao chiến.

Ma Tổ La Diên đang bị Bàn Cổ lấn áp, cực kì nguy hiểm.

Nhìn thấy Chu Dương đến, sắc mặt của La Liên càng thêm khó coi.

Hắn ta đều không thể đánh bại được kẻ nào trong hai kẻ này, nếu cả hai đều động thủ với mình, thì hắn ta chắc chắn sẽ chết.

“Dừng tay, ta lần này tới đây là để giúp ngươi! Ngươi mới chính là tên trộm đã đánh cắp Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, nếu không tin thì có thể cảm nhận thử xem, hắn đang cầm trên tay Rìu Bàn Cổ Khai Thiên của ngươi!”

Dường như có cảm ứng, Bàn Cổ nhìn về phía Chu Dương.

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên là vật đồng hành của hắn ta, Bàn Cổ tự nhiên cảm nhận được rất sâu sắc, lần đầu tiên hắn ta cảm nhận được hơi thở của chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên từ Chu Dương.

“Ngươi là ai? Tại sao lại có vũ khí của ta!”

Bàn Cổ nhìn Chu Dương với ánh mắt bất thiện.

Dù là ai đi chăng nữa, nắm giữ những thứ thuộc về mình cũng sẽ sinh ra ác ý.

Bàn Cổ cũng không ngoại lệ.

“Hắn mới chính là tên trộm thực sự, ta không muốn hắn trộm Rìu Bàn Cổ Khai Thiên của ngươi, nên mới ra tay trước.”

???

Đây là loại logic quái quỷ gì vậy?

Chỉ vì không muốn hắn trộm đi nên đã đi trộm trước sao? Ngươi thật đúng là một thiên tài logic! Đối với hai tên này, Bàn Cổ đều không có thiện cảm.

“Thực ra ta là đồ đệ của ngươi!”

Chu Dương đột nhiên đối mặt với Bàn Cổ nói.

“Về sau ngươi truyền thứ này lại cho ta!”

“Ngươi vì muốn chia rẽ lục đục, lại mắng thiên địa, cũng vì vậy mà kiệt sức đến chết, ta là người thừa kế của ngươi!”

Chu Dương đang nói bậy.

Dù sao thì hắn cũng không muốn ở đây lâu hơn nữa, nên trước tiên sẽ giải quyết Bàn Cổ, trước tiên phải xử lý xong tên Ma Tổ La Liên này, trở về thế giới của chính mình không phải là tốt sao?

Chu Dương không có thù oán với Bàn Cổ, không có âm mưu gì.

“Đồ đệ của ta ư?”

Bàn Cổ hơi sửng sốt.

“Chúng ta đến từ tương lai!”

“Tương lai do chính ngươi tạo ra!”

Chu Dương đã cố ý bổ sung thêm.

“Đừng nghe lời hắn ta nói bậy! Tuy nhiên, hắn ta có một câu là không nói dối ngươi, chính là chuyện ngươi thực sự đã mở ra một thế giới!” Cho dù là ai đi chăng nữa, một Đại Lão sáng tạo ra một thế giới đều cũng sẽ cảm nhận được sự kính phục từ tận đáy lòng.

Dù Ma Tổ La Liên đang ở phía đối diện với Bàn Cổ, hắn cũng không thể kìm chế được sự ngưỡng mộ của mình dành cho Bàn Cổ.

Trong mắt Bàn Cổ hiện lên vô số hình ảnh sự sống và cái chết của vạn vật.

Dường như có vô số khoảnh khắc ở tương lai đã mất đi, chập chờn trong mắt hắn.

Đầu tiên, hắn ta cầm Rìu Bàn Cổ Khai Thiên để phá tan Hỗn Độn, chém chết ba vị vua Tiên Thiên Thần Ma, sau đó biến đổi Hỗn Độn, sáng tạo ra một thế giới.

Đây là công đức vô biên.

Chính vì Bàn Cổ nên mới có một thời đại hưng thịnh, thành công rực rỡ.

Một rìu mở ra thiên địa! Những thứ nhẹ và trong sáng, từ từ bay lên, trở thành bầu trời, những thứ nặng và đục từ từ rơi xuống, trở thành mặt đất.

Từng rìu này đến rìu khác, không ngừng nghỉ.

Thần lực mà tiêu hao để khai thiên quả thật rất kinh khủng, chỉ cần Bàn Cổ dừng lại giữa chừng, mọi cố gắng đều sẽ là vô ích.

Hắn ta không chịu thừa nhận thất bại, tiếp tục nỗ lực.

Thân thể dù cường đại đến đâu cũng khó có thể chịu được áp lực của thiên địa Hỗn Độn.

Như thể đang đứng ở phía đối lập với mọi thứ.

Cuối cùng, thế giới cũng mở ra, hắn không thể chống đỡ được nữa.

Sau khi Bàn Cổ ngã xuống, cơ thể của hắn ta đã có những thay đổi to lớn.

Hơi thở ra hóa thành làn mây tung bay trong gió bốn mùa.

m thanh biến thành một tiếng sấm rền vang.

Đôi mắt trở thành mặt trời và mặt trăng.

Các chi đã trở thành vật trên trái đất, nam bắc bốn cực.

Sau đó, nhiều sinh linh mạnh mẽ khác nhau được sinh ra trong thiên địa, cũng như các chủng tộc và Tiên Thiên Sinh Linh mang dòng máu Bàn Cổ.

Hồng Quân, Tam Thanh, Long Phụng, Vu Yêu Tộc, loài người nhân vật chính của thế giới, mọi thứ hiện ra trước mắt hắn như một bộ phim nghìn tỷ tập.

Chương 586: Ngày hôm nay, ta không mở nữa! Ta chỉ nói sẽ không giết ngươi, chứ không nói sẽ không đánh chết ngươi!

Là vị thần minh đã sáng tạo ra thế giới, Bàn Cổ biết tất cả mọi thứ, hiểu tất cả mọi thứ.

Bức ảnh cuối cùng dừng lại tại một đám anh hùng bàn phím đang cãi nhau trên mạng.

“Điều mà Viên Đại Gia hối hận nhất trong cuộc đời này chính là để cho các ngươi ăn quá no!” Đôi mắt của Bàn Cổ đã lấy lại được thần thái, vẻ mặt cũng không còn đờ đẫn như trước.

“Điều ta hối hận nhất trên đời này chính là đã khai thiên, để cho các ngươi lúc rảnh rỗi đánh đấu qua lại!”

“Ngày hôm nay, ta sẽ không mở nữa!” (OO)? Nói xong, Bàn Cổ phớt lờ Chu Dương và Ma Tổ La Liên, toàn bộ thân người biến mất trong nháy mắt.

Muốn làm gì vậy chứ? Nếu hắn ta không mở, thì không phải mọi thứ đại diện cho bản thân đều sẽ biến mất sao.

Không đúng, hắn đã là Sáng Thế Thần, thoát ra khỏi mọi thứ, cho dù thế giới có tan vỡ, hắn cũng không xảy ra chuyện gì.

Nhưng những tồn tại phía dưới Thánh Nhân sẽ chịu không nổi, không có Đại Thế Giới, cội nguồn đã biến mất, dĩ nhiên tất cả sẽ biến mất theo dòng sông dài của năm tháng thời gian.

Chu Dương không hề quan tâm đến sự sống chết của người khác, nhưng những người thân cận bên mình thì một người cũng không thể chết được.

Bởi vì hắn không cho phép! Tuy nhiên, trước khi trở về, trước tiên chúng ta phải tiêu diệt Ma Tổ La Liên đã! Tên này là một tên trộm gà cực kỳ ghê gớm, hiện tại Bàn Cổ đã biến mất trong nháy mắt, điên cuồng dùng đủ loại Thần Thông, mưu đồ để trốn thoát.

Nếu như còn có những kẻ như Hồng Quân can thiệp bên cạnh, Chu Dương sao có thể để hắn ta trốn thoát.

Hiện tại!

Nếu muốn thoát khỏi tay của mình, trước tiên hãy hỏi xem cây rìu trong tay ta có cho phép không đã.

“Khai Thiên Phách Địa!”

Hỗn Độn bị cắt ra, đem theo một luồng ánh sáng cực kỳ chói lọi đuổi theo về phía con đường trốn thoát của Ma Tổ La Liên.

Dưới sự vận động toàn lực, luồng ánh sáng này dài tới chừng hàng trăm vạn dặm, xé rách tất cả, dường như hoá thành Bàn Cổ, khai phách thiên địa.

Ba nghìn Thần Ma trước đó ngã xuống dưới chiêu thức của Bàn Cổ.

Một chiêu này, không có chỗ nào để trốn! Một chiêu này, không có chỗ nào để chạy! Ma Tổ La Liên biết mình không thể trốn thoát, đành

phải lấy ra Sáng Thế Thần Khí trong tay ra để liều mạng.

Hét lên một tiếng.

Sáng Thế Thần Khí vốn đã đạt đến giới hạn không thể chống đỡ được nữa, liền bị biến thành vô số mảnh vỡ, văng ra tứ phương.

Hơi thở Ma Tổ La Liên nhanh chóng giảm xuống, hắn ta bỏ chạy một cách điên cuồng.

Nếu hắn ta không thể trốn thoát được, hắn ta sẽ ở lại đây mãi mãi.

“Ting, phát hiện những mảnh vỡ của Sáng Thế Thần Khí, ngươi có muốn thu hồi không?”

“Xác nhận!” Trong khoảnh khắc tiếp theo đó, những mảnh vỡ của Sáng Thế Thần Khí chưa kịp rơi xuống thì tất cả đều biến mất.

“Ting, chúc mừng ngươi đã thu hồi thành công, nhận được 96 Tinh tuý Sáng Thế!” 96 điểm, không tệ lắm! Thực sự phải cảm ơn ngươi rất nhiều! Hơi thở của Ma Tổ la Liên nhanh chóng ngừng lại, bởi vì trong tay hắn có một Sáng Thế Thần Khí khác.

Còn hơn cả Hồng Quân, có thể nói là tên này có nhiều Sáng Thế Thần Khí nhất.

Vỡ một chiếc, trên tay hắn vẫn còn vài chiếc.

Tất nhiên, thứ hạng của những thứ này không thua kém gì các Sáng Thế Thần Khí trước đó.

“Xem ra hắn rất giàu đấy!”

Chu Dương không định lãng phí thời gian, lại tiếp tục chém đến.

Nếu như không thể phá vỡ Sáng Thế Thần Khí thì tốt quá rồi.

Nói cho cùng, giá của thu hồi Sáng Thế Thần Khí bị hỏng và thu hồi Sáng Thế Thần Khí hoàn chỉnh là khác nhau, bản thân đang cần rất nhiều tiền.

Chu Dương coi những thứ này là tiền túi của mình, làm sao có thể lãng phí được.

“Cho ngươi một lựa chọn, giao hết các Sáng Thế Thần Khí ra, ngươi sẽ cho mình được một sự cái chết nhẹ nhàng hơn!”

“Ngươi cho rằng ta là đồ ngốc à? Dù sao cũng sẽ chết, ta tuyệt đối sẽ không đầu hàng! Trừ khi ngươi có thể cho ta một con đường sống.”

“Chỉ cần ngươi bằng lòng tha cho ta, Sáng Thế Thần Khí trong tay đều sẽ là của ngươi!”

“Ta cũng sẽ không chống đối ngươi nữa.”

Nếu tiếp tục thì vẫn chỉ có ngõ cụt, Ma Tổ La Liên dứt khoát đầu hàng.

“Được! Chỉ cần ngươi giao Sáng Thế Thần Khí ra, ta sẽ không giết ngươi!”

Sau khi nhận được lời hứa của Chu Dương, Ma Tổ La Liên đã ném tất cả năm Sáng Thế Thần Khí trong tay ra cho Chu Dương.

Chu Dương lấy được Sáng Thế Thần Khí, dùng một rìu hạ gục Ma Tổ La Liên.

Ma Tổ La Liên kinh ngạc đến mức không có chút suy nghĩ nào, còn Chu Dương thì thu thập mọi thứ về hắn ta một cách vui vẻ.

“Ting, chúc mừng ngươi đã thu được Sáng Thế Thần Khí, Bách Mục Kì Phong, nhận được 186 điểm Tinh tuý Sáng Thế!”

“Ting, chúc mừng ngươi đã thu được Sáng Thế Thần Khí, Thủ Vũ Nguyệt Ảnh, nhận được 154 điểm Tinh tuý Sáng Thế!”

“Ting, chúc mừng ngươi đã thu được Sáng Thế Thần Khí, Đoạn Thế Chi Mâu, nhận được 163 điểm Tinh tuý Sáng Thế!”

“Ting, chúc mừng ngươi đã thu được Sáng Thế Thần Khí, Hư Vô Chi Thích, nhận được 156 điểm Tinh tuý Sáng Thế!” Phần còn lại đều là thứ nhỏ bé, không đáng vài đồng, nhưng Chu Dương cũng không dùng được, đều thu hồi về hết.

Được rồi, mọi chuyện đã kết thúc! Chu Dương lúc này mới chú ý tới, giết Tiên Thiên Thần Ma lại có thể phân tích thành điểm thưởng? Một tên thưởng một tỷ tích điểm! Tương đương với mười bảo rương vật cấp Siêu Thần.

Bảo vật cấp Siêu Thần chẳng có ích lợi gì đối với Chu Dương, hiện tại, thứ duy nhất khiến trái tim hắn rung động chính là Tứ Duy Thuộc Tính và những mảnh vỡ của Sáng Thế Thần Khí.

Trước có thể trực tiếp gia tăng thực lực, sau tập hợp lại sẽ trở thành

một Sáng Thế Thần Khí.

Nếu hiệu quả của Sáng Thế Thần Khí này tốt, có thể trở thành một vũ khí tuỳ thân hữu ích.

Cho dù là một thứ rác rưởi, Chu Dương cũng có thể biến nó trở lại thành Tinh tuý Sáng Thế, hắn cũng sẽ không ngại nhiều đâu.

So ra mà nói, Sáng Thế Thần Khí thu được quá rác rưởi rồi, cho dù có thu hồi về thì cũng chỉ tương đương với 1 điểm Tinh tuý Sáng Thế.

Chương 587: Tự mình tìm đường chết, tại sao muốn nhắc ván quan tài của Bàn Cổ? Thế giới bị hủy diệt!

Chu Dương đang lo làm cách nào để có được nhiều điểm Tinh túy Sáng Thế, thì tin tức này lại đến rất đúng lúc.

Hắn còn có thể làm gì khác chứ? Đương nhiên là vì dân trừ hại, giết hết thảy bọn chúng.

Dù sao, không có Bàn Cổ ra tay, những kẻ này chính là những tai họa.

Tự tay giết chết tất cả chúng, ngược lại là một công lao.

“Ta bổ! Ta bổ thêm lần nữa!” Chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay Chu Dương dường như sống trở lại, toàn lực hành động, mỗi lưỡi rìu đều có thể giết một số lượng lớn Thần Ma cứ như cắt cỏ, chỉ cần có năm rìu, thì đã không bao giờ nhìn thấy một con cá lọt lưới nào nữa rồi.

Chu Dương được tin nhắn hệ thống nhắc nhở triệt để một loạt, khắp nơi đều có tin nhắn nhắc nhở.

“Ting, xin chúc mừng ngươi đã giết được Tiên Thiên Thần Ma Ca Thổ Lỗ, nhận được một trăm triệu tích điểm!”

“Ting, xin chúc mừng ngươi đã giết được Tiên Thiên Thần Ma Bì Cơ A Vạn, nhận được một tỷ tích điểm!”

“Ting, xin chúc mừng ngươi đã giết được Tiên Thiên Thần Ma Liệt Khố Mã Á, nhận được một tỷ tích điểm!”

“Ting, xin chúc mừng ngươi đã giết được Tiên Thiên Thần Ma Tắc Tư Cơ Ba, nhận được một tỷ tích điểm!”

Chu Dương tích luỹ được quá nhiều điểm rồi.

Hắn ta có thể làm gì trong tình huống này, tất nhiên là mở một làn sóng! Tuy nhiên, hắn ta phải trở về Đại Thế Giới trước đã, ở đây không thể nhặt được Bảo Rương.

Vừa bước vào Đại Thế Giới, Chu Dương đã cảm thấy có gì đó không ổn.

Đại Thế Giới đã từng cực kỳ ổn định lại bắt đầu rung chuyển trở nên bất ổn, thời gian, quy tắc, trật tự, không gian, v.v... mọi thứ có thể duy trì sự ổn định của thế giới đều trở nên rối loạn.

Đây là điều tất yếu, Bàn Cổ Thiên không được mở ra, còn tự ý rời đi.

Nếu Bàn Cổ không khai thiên, Đại Thế Giới sẽ không còn tồn tại.

Điều này có nghĩa là gì? Tất nhiên là một sự kết thúc của mọi thứ, ngày tận thế thực sự! Toàn bộ thế giới sẽ bị hủy diệt trong chốt lát.

Nguồn gốc của mọi thứ là gì? Đó là do một câu nói trên mang: Điều mà Viên Đại Gia hối hận trong cả đời này chính là đã để các ngươi ăn quá no.

Kết quả là Bàn Cổ đã coi như thật.

Thử nghĩ xem, Bàn Cổ chỉ vì khai thiên mà cuộc sống của hắn ta đã bị hủy hoại, nhưng những gì hắn ta nhìn thấy là những người khác đang đánh nhau đến chết trong thế giới mà hắn tạo ra, đủ loại chết chóc, hủy diệt thế giới.

Không nói đến chuyện khác, chỉ đơn giản vài trận chiến giữa các Thánh Nhân đã hủy hoại thế giới rất nhiều, điều này khiến Bàn Cổ vô cùng đau lòng.

Thế giới mà khó khăn vất vả lắm mới tạo ta được, lại bị lũ khốn nạn các ngươi hủy hoại.

Đúng là đang trực tiếp nâng ván quan tài của hắn lên.

Các ngươi thích chơi ngu!

Không phải thích huỷ diệt thế giới lắm sao?

Ta sẽ không sáng tạo ra Đại Thế Giới nữa, các ngươi tự đi phá huỷ các ngươi.

Vô số người đã trở nên hoảng hốt, bây giờ cho dù là những kẻ ngu ngốc cũng có thể cảm thấy có điều gì đó không ổn, có cảm giác thảm họa sắp xảy ra.

Nói chính xác là từ trên trời rơi xuống! Bàn Cổ, ngươi ở đâu? Mau ra đi! Chờ cả nửa ngày rồi cũng chẳng thấy đâu.

Trong tình huống này, ngay cả các Thánh Nhân cũng khó có thể bảo vệ chính mình, nhiều nhất chỉ là cứu một vài người thân nhất bên cạnh họ, còn những người khác thì không thể làm gì được.

Rốt cuộc đây chính là ngày mà thế giới sụp đổ, là kết cục của tất cả! Chu Dương thở dài một hơi, Bàn Cổ cũng quá đáng rồi! Tất cả đều là do tên Ma Tổ La Liên chết tiệt, ngươi rảnh rỗi không có chuyện gì lại đi mở ván quan tài của Bàn Cổ làm gì chứ? Thế nào cũng phải bắt tên lão già này ra! Thật sự là tai họa ngàn năm! Tự mình chết mà còn lôi cả người khác đi chôn cùng.

Chu Dương đang tìm kiếm tung tích của Bàn Cổ, rất nhanh chóng đã tìm thấy tên này.

Bàn Cổ biến thành một ông lão nhỏ, đang ngồi trong quán trà uống trà.

Xung quanh đều là những con người đang thấp thỏng lo âu, tất cả mọi người đều như kiến bò trên chảo nóng, không thể nào bình tĩnh được.

Bàn Cổ nhàn nhã uống trà, như thể đang đặt mình ở bên ngoài thế giới.

“Trà của ngươi!” Bàn Cổ rót một tách trà, đẩy tới trước mặt mình.

Trước mặt bàn không có ai, một lúc sau, Chu Dương xuất hiện.

Tách trà này xuất hiện rất đúng lúc.

Chu Dương khẽ mỉm cười, không hổ Sáng Thế Thần sáng tạo ra thiên địa, thực lực của hắn quả thực không thể xem thường.

Trừ phi, hắn một hơi kéo cả thế giới Mộng Ma Luân Hồi ra ngoài, chặt đứt hết mấy cọng hẹ, nếu không, hắn thực sự có thể không phải

là đối thủ của tên này.

“Này nhóc, không phải ngươi nói là đồ đệ của ta sao? Bây giờ, đến lượt ngươi thể hiện rồi!” Cm nhà ngươi! Chu Dương nghe xong câu này liền muốn đánh người.

Đây rõ ràng là chuyện của ngươi làm ra, tự mình gây ra sự rối rắm, còn muốn ta nhận giúp cho ngươi, thật quá không biết xấu hổ!

Trong lòng Chu Dương cảm thấy buồn bực.

“Đại Thế Giới là tâm huyết của ngươi, nhìn nó sụp đổ, ngươi không cảm thấy đau lòng sao?” Chu Dương chuẩn bị sử dụng đạo lý.

Bàn Cổ nhấp một ngụm trà và lẩm bẩm:

“Đau lòng, vô cùng đau lòng, dù sao đây cũng là tâm huyết của ta!”

“Nhưng ta sợ chết hơn!”

“Thế giới Đại Vương mất thì cũng mất rồi, đối với ta cũng không tổn thất bao nhiêu!”

“Nếu ta còn sống, thì sẽ có tất cả!”

“Ta đã từng quá ngu muội rồi, Hỗn Độn thì cứ Hỗn Độn đi! Tại sao lại ngu xuẩn đến mức khiến bản thân kiệt sức chỉ vì khai thiên? Đây không phải là não có vấn đề rồi hay không?” Bàn Cổ lúc này hoàn toàn khác với Bàn Cổ trước đây.

Tâm trí của Bàn Cổ trước đây tương đương với một đứa trẻ mới ra đời, bởi vì hắn ta không thể quen với sự Hỗn Độn và bóng tối, muốn thay đổi tất cả, cuối cùng đã kiệt sức, tự mình biến đổi thế giới.

Chương 588: Rất nhiều Sáng Thế Thần đều ở đây!

Bây giờ ta đã khôi phục ký ức từ ý chí của Đại Thế Giới, đã có được trí tuệ của các chủng tộc lớn từ vô số kỷ nguyên, rốt cuộc cũng nghĩ thông rồi.

Đám người này không có quan hệ huyết mạch gì với ta, tại sao ta phải ra tay chứ?

Cho dù là thật sự có người thân, chẳng lẽ họ lại phải mất mạng sao? Đây là chuyện mà kẻ ngốc cũng có thể làm được! Muốn ai làm thì người đó làm, dù sao thì hắn cũng chẳng quan tâm.

Bàn Cổ liếc nhìn ra ngoài cửa sổ, vô số bóng người đang chạy loạn tứ phía.

Thế giới càng ngày càng bất ổn, trong không gian xuất hiện những vết nứt như mạng nhện, giống như một bức tranh bị xé rách.

“Bọn họ đều là đồng tộc của ngươi, ngươi không ra tay hay sao?”

“Hay là ngươi muốn đứng cười để xem thế giới huỷ diệt, đồng tộc sụp đổ?”

Chu Dương cười, lắc lắc đầu.

Chính vì Bàn Cổ muốn tạo ra một Đại Thế Giới tuyệt vời, cần phải dốc hết lực, cuối cùng kiệt sức mà chết.

Hắn ta còn thua kém Bàn Cổ một chút, đương nhiên cũng sẽ không phải là ngoại lệ.

Để cứu được tuyệt đại đa số những người xa lạ kia, lại đi chôn sống mình sao? Bàn Cổ bây giờ không làm được, còn Chu Dương cũng giống như vậy, hắn cũng không thể làm được.

Nếu muốn cứu người, chỉ cần cứu những người thân thiết nhất với ngươi thôi.

Chu Dương không phải Thánh Nhân, cũng sẽ không đại công vô tư đến nỗi hy sinh chính bản thân mình!

“Nếu ngươi đã không muốn, ta cũng không muốn, vậy thì hãy nhìn thế giới này tự sụp đổ đi!” Một nỗi cô đơn lóe lên trong mắt của Bàn Cổ, cuối cùng hắn ta chọn cách phớt lờ.

Chu Dương quá lười để ý đến tên này, nếu đã hiểu được tâm lý của tên này, hắn sẽ không quan tâm tới nữa.

Cũng không thể ép buộc người khác làm những điều bản thân không muốn làm được.

Hơn nữa, Bàn Cổ đã làm quá nhiều rồi.

Hắn ta không mắc nợ ai cả! Ngược lại, tất cả những người sống trên Đại Thế Giới đều nợ hắn ta rất nhiều.

Những gì Chu Dương phải làm là nhân lúc trước khi Đại Thế Giới sụp đổ thì đem tất cả những người có liên quan đến mình đi khỏi.

Chẳng hạn như người thân của chính mình!

“Ha ha, Bàn Cổ, ngươi còn không cần đến cả thế giới của chính mình hay sao?” Xa xa truyền đến vài tiếng cười vang, một bóng người nhanh chóng lướt tới.

Màu da và hình ảnh của các người bọn họ khác nhau, mỗi người đều toát ra Thần Lực mạnh mẽ.

Đây không phải thần lực bình thường, mà là thần lực của các Sáng Thế Thần.

Đúng vậy, họ là các Sáng Thế Thần đệ nhất! Nếu một số người từ thế giới Tây Phương đến đây, nhất định sẽ nhận ra thân phận của họ.

Sáng Thế Thần của thần thoại Ấn Độ Brahma! Sáng Thế Thần của thần thoại Ai Cập Ra! Sáng Thế Thần của Thập Tự giáo phái Jehovah! Sáng Thế Thần của thần thoại Nhật Bản năm vị Thiên Thần khác! Sáng Thế Thần của thần thoại Bắc u Ymir! Sáng Thế Thần của thần thoại đế quốc Aztec Tezcatlipoca! Sáng Thế Thần của thần thoại Maya Komukamenpus!

Sáng Thế Thần của thần thoại Babylon Tiamat!

Sáng Thế Thần của thần thoại Ba Tư Ahura! Sáng Thế Thần của thần thoại Ai Cập Atem! Sáng Thế Thần của thần thoại Mexico Kotlikar!

Mỗi người trong số họ đều đại diện cho một hệ thống thần thoại tối cao của riêng mình.

Mỗi người đều là Sáng Thế Thần tối cao, sở hữu sức mạnh vượt xa trí tưởng tượng của người thường.

Quá nhiều nhân vật ở cấp độ Sáng Thế Thần tập hợp lại như thế này thật là không hề bình thường.

“Nói đi nói lại cũng chính là nhờ ngươi! Nếu không phải ngươi đã mở ma hộp Pandora, thì chúng ta vẫn còn đang ngủ trong Hỗn Độn rồi.”

Họ nhìn Chu Dương với nụ cười trên môi.

Chu Dương hiểu câu này là có ý gì.

Đây là tai họa của Ma Tổ La Liên.

Hắn đã đánh thức Bàn Cổ, gây ảnh hưởng đến sự vận động bình thường của thế giới, ngay cả những thần thoại khác cũng bị ảnh hưởng rất nhiều.

Từng vị Sáng Thế Thần, những người đáng lẽ đã phải biến mất đều chui ra khỏi quan tài.

“Chúng ta chưa tính toán đủ với ngươi đấy!”

“Việc các ngươi làm thực sự đủ tuyệt rồi!”

“Tất cả các thủ hạ của chúng ta đều đã chết, toàn bộ hệ thống thần thoại bị phá hủy!”

“Thật là một con sói ngoan! Đông Phương các ngươi thích đuổi cùng giết tận như thế sao?”

Họ nhìn Chu Dương với ánh mắt bất thiện.

Rõ ràng coi hắn ta là thủ phạm chính của mọi tội lỗi.

“Vấn đề này, ngươi nhất định phải cho chúng ta một lời giải thích!” Bọn họ đã chuyển ánh mắt nhìn về phía Chu Dương.

“Chuyện này liên quan quái gì đến ta!” Chu Dương bày ra vẻ mặt khó chịu.

Hắn chỉ mua một hệ thống thần minh, vẫn là bọn họ muốn tự hại mình, Chu Dương một lưới tóm gọn cả thảy, nói không chừng hắn cũng có lý.

Muốn trách cũng chỉ có thể trách họ tự đi tìm đường chết mà thôi.

Về phần các hệ thống thần minh khác, không liên quan gì đến Chu Dương.

Đây là lỗi do Hồng Quân, Tam Thanh và Ma Tổ La Liên gây ra, liên quan quái gì đến Chu Dương.

“Nhóc con, ngươi đã làm việc này rồi, còn không chịu thừa nhận sao?”

“Nếu không phải ngươi tìm cái loại đầu cơ trục lợi này, cách thức để trở thành Sáng Thế Thần này, thì làm sao có thể diệt vong hết tộc nhân của chúng ta chứ!”

“Ngươi chính là thủ phạm của tất cả mọi việc!”

“Không sai, ngươi nên cho chúng ta một lời giải thích về vấn đề này!” Thân là những vị Sáng Thế Thần, họ gần như không có gì là không biết cả.

Thật dễ dàng để biết chân tướng của mọi chuyện.

Nếu là trước đây, họ vẫn có thể tìm thấy Hồng Quân và Ma Tổ La Liên để tính toán.

Bây giờ hai tên này đã chết rồi, đương nhiên phải tìm một kẻ khác thay thế vào.

Chu Dương chính là ứng cử viên sáng giá nhất.

“Các ngươi đang muốn bắt nạt chúng ta sao?”

“Chỉ cần ngươi giao lại tất cả Sáng Thế Thần Khí mà ngươi có được, chúng ta sẽ bỏ qua chuyện cũ!” Ánh mắt của bọn họ lạnh lùng, trong mắt tự nhiên bộc lộ ra một thái độ cao cao tại thượng.

Thân là Sáng Thế Thần, là thành tựu của thiên địa, họ không thích thủ đoạn của Chu Dương, tên đã sử dụng đường tắt để tiến vào đẳng cấp Sáng Thế Thần.

“Sao nào, chẳng lẽ ngươi muốn phản kháng sao?”

“Tốt hơn hết ngươi nên tự mình suy nghĩ cho kỹ!”

Các vị Sáng Thế Thần của tất cả các phe phái lớn đều lần lượt liếc nhìn Chu Dương đe dọa.

Đây là các vị Sáng Thế Thần của các hệ thống khác nhau, những người đang cùng nhau gây áp lực lên Chu Dương.

Chương 589: Rất nhiều Sáng Thế Thần đều ở đây! (2)

Nếu như không bằng lòng cúi đầu giao ra Sáng Thế Thần Khí trên người? Vậy thì được rồi, chúng ta sẽ để cho ngươi gục ngã tại chỗ.

Ỷ vào số lượng đông đảo, bọn họ không hề sợ hãi.

Hơn nữa, đây cũng là cách tốt nhất để gạt bỏ đi phe cánh Phương Đông.

Xét cho cùng, một Bàn Cổ với thực lực cực kỳ mạnh mẽ là quá đủ rồi, họ không muốn thêm một Bàn Cổ thứ hai nào khác xuất hiện nữa.

“Suy xét ư?”

“Ta trước giờ chưa từng phải suy xét!”

“Muốn lấy đồ của ta ư? Tốt lắm, để xem các ngươi có bản lĩnh này không!”

Chu Dương tỏ vẻ khinh thường.

Thật sự cho rằng chỉ ỷ vào nhiều người thì có thể khiến hắn cúi đầu sao?

Ngây thơ!

Cho dù các ngươi là Sáng Thế Thần đi chăng nữa thì sao nào? Nếu có bản lĩnh thì xông lên, xem ta có băm hết các Sáng Thế Thần Khí trong tay các ngươi thành vụn không.

Tư thế kiêu căng ngạo mạn của Chu Dương khiến mọi người vô cùng tức giận.

“Tốt lắm, có vẻ ngươi rất to gan, không xem ai ra gì nữa rồi đúng không?”

“Chúng ta sẽ không cho ngươi cơ hội để hối hận!”

“Để ta xử lý hắn!”

Năm người đến từ nước Nhật Bản, đây là năm vị Thiên Thần khác nhau, những vị Sáng Thế Thần của nước Nhật Bản.

Khác với các vị Sáng Thế Thần của các hệ thống thần thoại khác.

Bọn họ có đến năm vị Sáng Thế Thần.

Chẳng lẽ bọn họ có thể mạnh hơn các vị Sáng Thế Thần của các hệ thống thần thoại khác sao? Họ có thể lấy năm đánh một sao? Không, sự việc không phải như vậy.

Mà đó là thực lực tổng hợp từ năm người bọn họ, mới có thể được so

sánh với một Sáng Thế Thần thực sự.

Nếu như chỉ có một người, chỉ có thể coi là Ngụy Sáng Thế Thần thôi.

Mặc dù vậy, họ vẫn khinh thường Chu Dương, người đã trở nên mạnh mẽ hơn bằng cách xài mưu mẹo kia.

Việc đánh bại hắn lần này cũng là để chứng minh cho các vị Sáng Thế Thần của các hệ thần thoại khác rằng họ không phải là kẻ yếu nhất!

“Hóa ra là năm con tiểu cẩu à!”

“Các ngươi đang muốn cắn ta hay sao?”

Chu Dương với vẻ mặt khinh thường, trở tay lấy ra Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, trên mặt mang theo nụ cười lạnh lùng.

Các vị Sáng Thế Thần đều hướng mắt về chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay Chu Dương, không giấu được sự tham lam trong mắt họ.

Chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên này được biết đến như một đệ nhất Sáng Thế Thần Khí, tự nhiên sẽ khiến cho vô số người kích động.

Vẫn còn có rất nhiều người khác, lần này đánh là đánh với chủ nhân của Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Bàn Cổ liếc nhìn Rìu Bàn Cổ Khai Thiên vài lần, ánh mắt rất kỳ quái.

Theo tình huống bình thường, cho dù trong hắn ta có Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay, thì cây còn lại sẽ biến mất.

“Nhóc con, ngươi quá kiêu ngạo rồi!”

“Hôm nay, nơi đây sẽ là nơi chôn cất của ngươi!”

Ngũ Thiên Thần nhìn Chu Dương, thức giận chịu nói.

Năm Thiên Thần lần lượt là Thiên Ngự Trung Chủ Thần, Cao Ngự Sản Sào Nhật Thần, Thần Sản Sào Nhật Thần, Mỹ Vĩ Nha Ngạn Tri Thần và Thiên Thường Lập Thần.

Năm người ra tay, có thể sáng tạo ra thế giới, cũng có thể phá hủy vạn vật.

Họ không nói quá nhiều điều vô nghĩa, ngay từ đầu đã sử dụng Sáng

Thế Thần Lực của mỗi người, nghiền nát về phía Chu Dương.

Thứ này có lẽ sẽ có tác dụng với những người phía dưới Sáng Thế Thần thôi, còn đối với Chu Dương mà nói, đó chỉ là một trò đùa.

Các ngươi có phải là Sáng Thế Thần không? Ta nghĩ là không phải rồi!

Rìu Bàn Cổ Khai Thiên mang trên mình sức mạnh Khai Thiên Thần Lực.

Đây là loại Khai Thiên Thần Lực có sức tàn phá, uy năng vô hạn, mang ý nghĩa hủy diệt cực lớn.

Thậm chí ngay đến cả những Sáng Thế Thần Lực khác cũng phải thua xa Khai Thiên Thần Lực này.

Năm vị Thiên Thần nhìn Bàn Cổ, sắc khí u ám.

Họ biết rằng Sáng Thế Thần Khí là độc nhất vô nhị, Chu Dương cầm trên tay chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, điều đó có nghĩa là đã đưa thứ này cho hắn ta.

Thảo nào tên này lại kiêu ngạo đến thế!

“Thật sự nghĩ rằng với bảo vật này, thì ngươi muốn làm gì thì làm ư? Cho dù bảo vật có tốt đến đâu cũng chỉ là ngoại vật, duy chỉ có thực lực của chính ngươi mới là vĩnh viễn!”

Giọng nói của năm Thiên Thần vang lên cực kỳ lạnh lùng, trong giọng điệu vô tình mang theo một khí thế tài trí hơn người.

“Ta thật không biết sự ưu việt của ngươi đến từ đâu! Ngươi thật cho rằng bản thân rất mạnh sao?”

“Nhưng mà là vì chưa so sánh với người khác thôi!”

“Chà, vừa sinh ra đã ở vạch đích của người khác rồi!”

“Các ngươi đã từng nổ lực hay chưa?”

“Nếu ta có thể bắt đầu giống như ngươi, thì ta chắc đã có thể mạnh hơn ngươi hàng ngàn, thậm chí hàng vạn lần!” Giọng nói của Chu Dương rất lạnh lùng, ánh mắt lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn ta ít nhất cũng đã đạt đến cấp độ này thông qua nỗ lực (hack) của chính mình.

Làm thế nào bọn họ có thể tưởng tượng cái thành quả đạt được bằng chính bản thân mình chứ?

“Dù ngươi nói bao nhiêu cũng không có ích lợi gì đâu!”

“Chúng ta ngay bây giờ sẽ đưa ngươi vào chỗ chết!”

Không nói lung tung, ăn miếng trả miếng! Năm vị thần huy động sức mạnh Thiên Thần của riêng mình, như thể cả trời đất đều đang hướng về Chu Dương.

Đây là sự gạt bỏ giữa trời đất, hình như Chu Dương giờ phút này biến thành kẻ mà cả thế giới đều ghen ghét, đi tới đâu cũng đều nhận được sự gạt bỏ.

Tất nhiên, đây mới chỉ là sự khởi đầu, năm vị Thiên Thần lần lượt lấy Sáng Thế Thần Khí của chính mình ra, lần lượt xông đến giết Chu Dương.

Năm luồng hào quang đem theo Sáng Thế Thần Lực bay về phía Chu Dương.

Thế giới tan vỡ, vạn vật trở về hư vô, mọi thứ đều mong manh trước năm luồng hào quang ấy.

Lấy năm chọi một ư? Chu Dương sớm đã biết rằng họ không biết xấu hổ, nhưng không hề ngạc nhiên một chút nào.

“Nếu thiên địa đã trở thành nhà tù, ta cần chúng nó để làm gì chứ?”

“Ta sẽ đánh bọn họ một trận trời long đất lở!”

Chu Dương cầm chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay, ánh mắt trở nên vô cùng sắc bén.

Cả người của hắn ta dường như được hợp nhất với Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, tinh khí thần khí, bốn mà trở thành một.

“Phá nó cho ta!”

Vô số hào quang rực rỡ đột nhiên sáng lên, đây dường như là hào quang sơ khai trên thế giới.

Đại diện cho sự khởi đầu của mọi thứ.

Lại dường như là hào quang cuối cùng trên thế giới, đại diện cho sự kết thúc của mọi thứ.

Nó vừa là sự tái sinh vừa là sự hủy diệt, hào quang đại diện của năm vị Thiên Thần lập tức vỡ tan, năm người nôn ra máu, bay ra ngoài, thân thể hoàn toàn bị tinh khí thần của Chu Dương Tiễn thổi bay.

Uy lực của một đòn này thật quá kinh người! Năm vị Thiên Thần khôi phục thân thể, nhìn Chu Dương với mắt tràn đầy lửa giận.

Họ nhìn vào chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên.

Đối thủ có thể ra đòn công kích đáng sợ như vậy là tất cả nhờ vào chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên này.

Nếu không có Sáng Thế Thần Khí mạnh mẽ này, Chu Dương sẽ chỉ là một tên phế nhân.

“Có bản lĩnh thì ngươi hãy bỏ bảo vật này xuống, chúng ta tiếp tục chiến đấu!” Năm vị Thiên Thần kia dùng phép khích tướng.

Trên đời lại còn có những kẻ trơ trẽn như vậy sao? Chu Dương phát hiện rằng mình đã đánh giá quá thấp giới hạn của bọn họ.

Là một Sáng Thế Thần, lại có thể không biết xấu hổ mà dùng đến tận bước này.

“Năm người đấu một mình ta, ngươi còn lý do lý trấu sao?”

Chương 590: Ta có thể đạt đến đẳng cấp này là nhờ nỗ lực (hack) của chính mình!

“Bảo ta không sử dụng Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, mà ngươi cũng không dùng Sáng Thế Thần Khí, tốt nhất là nên vứt bỏ hết các tài nguyên mà lúc sinh ra đã có đi!”

“Vốn không phải đồ của ngươi, không phải thuộc sức mạnh của ngươi, chúng ta không phục!” Chu Dương có chút buồn cười:

“Các ngươi phục hay không phục, thì có liên quan quái gì với ta!”

“Thứ ta muốn không phải để cho các ngươi phục! Mà là cho các ngươi chết!”

“Nếu đã dám đứng trên đỉnh đầu của ta mà nói bậy! Ta làm sao có

thể không giết các ngươi cơ chứ?”

Nếu đã dám kiếm chuyện trước mặt Chu Dương, nếu không giết hết toàn bộ các ngươi, Chu Dương sao có thể có mặt mũi để làm Đại Ma Vương nữa chứ?

“Ta sẽ cho các ngươi cùng nhau đi chầu trời!” Ngay khi giọng nói của Chu Dương vừa dứt, liền nhặt Rìu Bàn Cổ Khai Thiên lên, lại xông đến để giết năm vị Thiên Thần kia một lần nữa.

“Thật sự là kiêu ngạo!”

...

“Ngũ Biệt Phong Ấn!” Năm vị Thiên Thần giơ tay ra, thi triển các ấn ký khác nhau.

Đây là chiêu thức độc đáo của họ, đặc biệt dùng để đối phó với các chiêu thức của cấp Sáng Thế Thần sử dụng.

Có thể phong ấn cấp Sáng Thế Thần.

Nếu đối phó với các vị Sáng Thế Thần thực sự, nhiều nhất cũng chỉ có thể phong ấn, chứ không thể hoàn toàn giết chết được.

Dù sao thì chỉ cần giết chết những con người này, thì Sáng Thế Thần vẫn sẽ được phục sinh một lần nữa, thực lực sẽ không bị ảnh hưởng chút nào.

Chu Dương không được rồi! Hắn ta vốn dĩ có sức mạnh của cấp Sáng Thế Thần bằng sự trợ giúp của các ngoại vật.

Sau khi bị phong ấn, tách khỏi Sáng Thế Thần Khí, hắn ta sẽ hoàn toàn bị rơi xuống cảnh giới thấp hơn.

Không có thực lực của cấp Sáng Thế Thần, hắn ở trước mặt mình còn không bằng cả cái rắm.

“Hôm nay là ngày chết của ngươi!”

“Không, hôm nay là ngày chết của các ngươi!”

Chu Dương cảm thấy có mùi nguy hiểm, nhưng hắn không lùi lại, khó có thể nhường nhịn được, người mạnh ắt sẽ thắng!

“Những kẻ cản đường ta đều phải chết!”

Mũi rìu to lớn vô song sáng lên, cắt đứt thế giới, phá tan mọi thứ.

Năm vị Thiên Thần chưa kịp đặt phong ấn lên người Chu Dương, thì mọi thứ đều bị phá vỡ, không chỉ sức mạnh của phong ấn, mà cả thân thể của bọn họ, thậm chí cả Sáng Thế Thần Khí trong tay nữa.

Tất cả đều tan tành bởi đòn tấn công này.

Uy lực của một đòn lại có thể đáng sợ như thế!

“Chết rồi sao?” Các vị Sáng Thế Thần khác nhìn chằm chằm chỗ của năm vị Thiên Thần đã biến mất thật lâu kia, hồi lâu cũng không thể khôi phục lại tinh thần.

Tất nhiên, họ chưa thực sự chết.

Khi đạt đến cấp độ Sáng Thế Thần, họ sớm đã trở thành những thân thể bất tử bất diệt.

Ngay cả khi có bị phá hủy hoàn toàn, sau một thời gian cũng sẽ xuất hiện trở lại.

Tất nhiên, mất bao nhiêu thời gian là tùy thuộc vào cấp độ tương ứng của họ.

Ngắn thì một trăm năm, một ngàn năm, một vạn năm, còn dài thì cả một kỷ nguyên.

Rõ ràng, năm vị Thiên Thần là cái phía sau.

Những vị Sáng Thế Thần khác nhìn Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay Chu Dương, ánh mắt trở nên cực kỳ nóng rực.

Họ hiểu rằng Chu Dương có thể loại bỏ năm vị Thiên Thần, không phải là do bản thân hắn ta lợi hại như vậy, mà tất cả công lao là nhờ vào chiếc rìu này.

Chu dù có được gọi là đệ nhất Sáng Thế Thần Khí cũng không hề quá đáng.

Nó quá mạnh mẽ! Dù cho đều là Sáng Thế Thần Khí, thì đều sẽ bị phá vỡ trước mặt nó!

“Ngươi dám giết năm vị Thiên Thần kia ư, lá gan của ngươi cũng lớn quá rồi!”

“Chúng ta thân là bạn tốt của hắn, không thể để yên được! Mau giao

nộp ác khí trong tay ra đây, chúng ta sẽ xử khoan hồng cho ngươi!"

"Các ngươi không phải chỉ muốn Rìu Bàn Cổ Khai Thiên thôi sao?

"Lão Doanh, bọn họ muốn cướp lấy Rìu Bàn Cổ Khai Thiên của ngươi, ngươi không muốn lên tiếng sao?" Đối mặt với hơn chục cường giả cấp Sáng Thế Thần, Chu Dương cảm thấy áp lực rất nhiều.

Sẽ tốt hơn nếu Bàn Cổ có thể giúp hắn ta chia sẻ áp lực.

"Hừ, Rìu Bàn Cổ Khai Thiên của ta đang ở trong tay ta! Chuyện này chẳng liên quan gì đến ta!" Bàn Cổ nói xong, lấy chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên ra.

Hai chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên khiến mọi người bối rối, đầu bọn họ hơi mơ hồ một lúc, đây là tình huống gì chứ, tại sao lại xuất hiện thêm một chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên khác?

Không phải Sáng Thế Thần Khí là duy nhất hay sao? Không thể sao chép được? Sao lại có cái thứ hai cơ chứ?!

"Chiếc Rìu Bàn Cổ của ngươi cũng khiến họ đỏ mắt đấy!"

"Nếu ta chết rồi, ngươi nghĩ rằng họ sẽ tha cho ngươi sao?"

"Một chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên là không đủ để chia, hai chiếc chẳng phải tốt hơn sao!" Chu Dương cười nói.

"Làm sao lại có thể chứ? Chúng ta chỉ muốn trả thù cho những người bạn đã chết của mình, để Chu Dương giao hung khí trong tay ra, không có ý nghĩ sẽ cướp Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay ngươi đâu."

Mặc dù nói như vậy, nhưng bọn họ nhìn Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay Bàn Cổ không chớp mắt.

Ban đầu, chỉ có một chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, việc phân chia quả là một vấn đề đau đầu, nhưng nếu có thêm một chiếc nữa thì sẽ tốt hơn.

Rốt cuộc, họ đến đây lần này để phân chia Đại Thế Giới của Bàn Cổ.

Hơn nữa, bây giờ là thời điểm mà sức mạnh của phương Đông đang suy yếu rất nhiều, nếu như có thể chớp lấy cơ hội để tiêu diệt hoàn toàn thì tốt quá rồi.

Phương Đông luôn là thế lực hùng mạnh nhất, thậm chí thế giới được mở ra còn tốt hơn nhiều so với các vị Sáng Thế Thần khác.

Nền tảng Thần Lực của Sáng Thế Thần đều nằm ở Thế Giới.

Sáng Thế Thần có được thế giới và Sáng Thế Thần không có thế giới riêng hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Đây cũng là một trong những lý do chính khiến nhiều vị Sáng Thế Thần xem thường Chu Dương.

Thứ nhất là vì sức mạnh của hắn ta đạt được cấp Sáng Thế là nhờ vào thủ đoạn mánh khóe, phần lớn thực lực của hắn ta là nhờ vào Sáng Thế Thần Khí.

Điểm thứ hai cũng là điểm quan trọng nhất, chính là không có gì là của riêng hắn cả.

Có được thế giới của riêng mình đồng nghĩa với việc sở hữu một suối nguồn sức mạnh vô tận, cũng chính là nguồn Sáng Thế Thần Lực vô tận không ngừng.

Nếu thế giới do Sáng Thế Thần sáng tạo ra không bị hủy diệt, vậy thì, bọn họ sẽ không bao giờ chết, cho dù sau khi chết, cũng sẽ phục sinh trong thế giới của chính mình.

Tất nhiên, không có thế gian riêng của mình thì cũng có thể phục sinh, nhưng thời gian sẽ bị kéo dài thêm vô số lần.

Chương 591: Bảo rương Cửu Thiên cấp Siêu Thần! Thiên Ngự - Vĩnh Phong Chi Giới!

Đại Thế Giới do Bàn Cổ tạo ra không cần so sánh với các thế giới nhỏ của các vị Sáng Thế Thần khác, thì cũng có thể biết là luôn mạnh hơn họ vô số lần.

Điều này có thể thấy được thông qua việc khai thiên, Rìu Bàn Cổ Khai đã vỡ nát, cái chết do kiệt sức của Bàn Cổ.

Chỉ cần lấy được những mảnh vỡ của Đại Thế Giới, thế giới mà họ tạo ra cũng sẽ trở nên rộng lớn hơn, các quy tắc của thế giới sẽ ngày càng hoàn thiện hơn.

Tất nhiên, Rìu Bàn Cổ Khai Thiên là một niềm vui ngoài ý muốn rồi.

“Chúng ta không cần phải sợ hắn!”

“Bàn Cổ ngồi nhìn thế giới mà hắn ta tạo ra sụp đổ, Sáng Thế Thần Lực của hắn ta cũng đang suy giảm, không còn ở đẳng cấp vô song một thời nữa.”

“Đây là lúc hắn yếu đuối nhất, cũng chính là thời cơ tốt để quét sạch hệ thống thần thoại phương Đông!”

Dường như cảm thấy Bàn Cổ không còn đáng sợ nữa, đơn giản là bọn họ không còn ẩn núp nữa, trực tiếp bày ra trên khuôn mặt mình.

“Nghe thấy không, bọn họ cũng muốn đem lại sự hạnh phúc cho ngươi đấy!”

Khi Chu Dương nghe thấy những lời này, ngược lại lại bật cười.

Trước đây, hắn vẫn muốn tìm cách để trói Bàn Cổ và hắn vào chung một thuyền, cùng nhau chiến đấu với những kẻ này.

Không ngờ rằng bọn họ đều là những kẻ trợ giúp, trực tiếp đẩy Bàn Cổ sang đây.

Họ có nên được gọi là kiêu căng không? Hay là ngạo mạn đây?

Bàn Cổ không hề quan tâm một chút nào, giơ chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trong tay lên, với một nụ cười lạnh lùng:

“Vừa đúng lúc ta cũng không muốn mở nữa, rảnh rỗi nên mệt mỏi, cũng vừa đúng lúc mà đem cổ đến đây, đem cả đầu đến đây, sao có thể làm các ngươi thất vọng được chứ!”

Hắn vừa dứt lời, liền cầm Rìu Bàn Cổ Khai Thiên lao tới.

Vốn dĩ Chu Dương mới là mục tiêu của bọn họ, nhưng lần này lại đã trở thành Bàn Cổ.

Chu Dương rất vui vẻ đứng một bên xem kịch.

Đánh đi, đánh mạnh vào! Chờ khi các ngươi gần xong rồi, ta cũng sẽ cùng tìm ra chỗ rò rỉ nào đó.

Bàn Cổ cầm chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, giống như một kẻ điên, chém hết rìu này đến rìu khác xuống.

Với mỗi cú chém ra, đều có thể tạo ra một luồng hào quang tiêu diệt, phá vỡ từng tia Thánh Quang.

Chỉ vỏn vẹn có một người, lại truy đuổi hơn một chục vị Sáng Thế Thần, thật là điên rồ.

Bàn Cổ dường như đã cho Chu Dương chiêm ngưỡng thẩm mỹ bạo lực của hắn.

Chu Dương vui vẻ đứng một bên hóng hớt.

Đương nhiên, hắn cũng không nhàn rỗi, nhất tiễn song điêu, vừa xem trận chiến, vừa vung tay triệu hồi ra số lượng lớn bảo rương.

Trong tay còn có hàng nghìn tỷ tích điểm, có thể mở ra gần một vạn bảo vật cấp Siêu Thần, làm sao có thể lãng phí được chứ?

Vừa hay, thực lực của hắn ta vẫn còn chơi kém hơn một bậc so với những vị Sáng Thế Thần kỳ cựu này, bây giờ là cơ hội tốt để gia tăng thực lực của hắn ta.

“Ting, chúc mừng ngươi đã tiêu tốn một nghìn tỷ tích điểm, nhận được chín nghìn bảo rương cấp Siêu Thần.”

Trong khoảnh khắc tiếp theo đó, trước Chu Dương trở nên vô cùng lộng lẫy, hàng ngàn bảo rương cấp Siêu Thần được đặt ở trước mặt hắn.

Bây giờ, đã đến lúc hắn ta gia tăng thực lực của mình rồi.

Nhưng mà, không biết có phải các vị Sáng Thế Thần không thể nhìn thấy bảo rương cấp Siêu Thần trước mặt Chu Dương không, hay là họ chọn việc phớt lờ những thứ này.

Hai bên giao chiến thành một nhóm, cũng không cách xa Chu Dương.

Chu Dương tranh thủ cơ hội này mở ra từng cái bảo rương.

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Bá Vương Chiến Thần Chùy (cấp Siêu Thần).”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Đế Tôn Kiếm (cấp Siêu Thần).”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Ma Long Chùy (cấp Siêu Thần).”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được mảnh vỡ Thương Cung Thánh Kiếm (cấp Sáng Thế).”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Lực, sức mạnh +20000 điểm, sức mạnh công kích.”

“Nếu bản thân yếu hơn mục tiêu của mình, sẽ gây thêm một trăm lần sát thương.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Thể, thể chất +20000 điểm, miễn nhiễm tất cả các sát thương có thể chất yếu hơn bản thân.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Tốc, nhanh nhẹn +20000 điểm, lúc tăng tốc đạt được hiệu quả đột phá, sát thương tăng lên mười lần.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Linh, tinh thần +20000 điểm, năng lượng tiêu hao giảm đi 300%, miễn nhiễm toàn bộ hiệu quả xấu.”

Lại là sức mạnh quen thuộc! Hơi thở của Chu Dương gia tăng thêm một chút.

Các vị Sáng Thế Thần trước đây không quan tâm đến Chu Dương, tiếp tục dành sự chú ý cho mục tiêu.

“Không biết tên nhóc này sử dụng cách thức gì để trở nên mạnh mẽ hơn vậy, đừng lãng phí thời gian nữa, cùng nhau loại bỏ chúng đi!”

Mười cường giả cấp độ Sáng Thế Thần tập hợp lại với nhau, họ thực hiện cùng một động tác tay giống nhau, ngưng tụ các Sáng Thế Thần lực khác nhau.

“Đây là món quà đặc biệt mà chúng ta chuẩn bị cho Bàn Cổ, hai người các ngươi cùng nhau cảm nhận đi nhé!”

“Thiên Ngự - Vĩnh Phong Chi Giới!” Một luồng phong ấn kỳ dị bay qua, ngưng tụ thành một bức tường trước mặt Bàn Cổ và Chu Dương, có đến hơn hàng ngàn tia.

Chúng tạo thành một cái lồng, nhốt hai người trong đó.

Bàn Cổ cầm chiếc Rìu Bàn Cổ Khi Thiên chém vào bề mặt nó. Rìu Bàn Cổ Khi Thiên, thứ được cho là không có gì có thể phá vỡ kia, cũng đã bất lực sau khi chỉ chém đến mười nhát.

Sự tổn hại của bức tường phong ấn kia nhanh chóng được sửa chữa, trở nên nguyên vẹn như ban đầu trong tích tắc.

“Không thể tiếp tục như thế này nữa! Nếu không sẽ bị phong ấn ở đây vĩnh viễn!”

Sức mạnh suy yếu, đợi đến khi hoàn toàn trống rỗng, đó sẽ là cái chết của mình.

Bàn Cổ ổn hơn một chút, hắn ta là Sáng Thế Thần thực sự, người khi chết đi, cũng sẽ phục sinh lại.

Chu Dương chỉ là không có được may mắn như vậy, chỉ có thể đợi đến khi tổn hao hết sức lực.

Họ đã lấy đi Sáng Thế Thần Khí, đánh sập cảnh giới của Chu Dương.

Nếu chết là sẽ chết mãi mãi.

Tất nhiên, Bàn Cổ rõ ràng cũng không muốn kết thúc theo cách này.

Chương 592: Đột phá giới hạn vũ trụ! Ta đã là kẻ mạnh nhất!

Hắn vừa mới chỉ dự định sống vì bản thân, tận hưởng cuộc sống tươi sáng và hạnh phúc của mình, không muốn chết một cách oan uổng như vậy.

Bàn Cổ nhặt chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên lên, dùng rìu đập nó vào khoảng hư không.

Toàn bộ thế giới dường như không thể chịu nổi mức sức mạnh hủy diệt này, không gian bắt đầu tan vỡ.

Từng bức tường được tạo thành bởi nhiều lớp phong ấn nhanh chóng bồi đắp kín trở lại, phong toả lối ra và con đường sinh tồn duy nhất, không cho họ một con đường nào để sống sót.

Vì đây là thuật phong ấn cấp cao nhất được tạo ra bởi sức mạnh cấp cao nhất, làm sao có thể bị vỡ như vậy được chứ? Vốn dĩ, thuật phong ấn này không được coi là mạnh nhất, nhưng ít nhất cũng đủ dùng để nhốt Bàn Cổ.

Tuy nhiên, đây không phải là một người đang sử dụng thuật phong ấn, mà là một đại phúc nhân.

Hơn chục vị Sáng Thế Thần đã liên thủ, thực lực không đơn giản chỉ

là 1 + 1 = 2, thực lực còn kinh khủng hơn nhiều.

“Các ngươi trốn không thoát đâu, chờ chết đi!”

Ymir là người đầu tiên lên tiếng, chủng tộc của hắn ta đã bị tiêu diệt, hắn ta căm ghét các vị thần minh phương Đông.

“Các ngươi đã giết bọn ta, lấy được hai cái Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, rồi sẽ phân chia nó như thế nào?” Thứ đồ này chỉ có một số cường giả mới có được, những người khác thậm chí còn không có cơ hội chạm đến.

Vẻ mặt của Bàn Cổ có vẻ rất thật thà chất phác, mở miệng ra thì chính là kế ly gián.

“Đừng nghĩ dùng chiêu thức này để chúng ta mắc mưu!”

“Dù ngươi có nói gì đi nữa, cũng đều không thể thay đổi cái kết cục này đâu!”

“Cái chết, đây là con đường duy nhất của ngươi!” Bàn Cổ nhếch khóe miệng lên, nhìn Chu Dương một cái nhìn oán hận.

Đều là do cái tên chết tiệt này đã lôi mình xuống nước.

“Mau nghĩ ra cách đi!”

Trong hoàn cảnh bình thường, Chu Dương nên lo lắng hơn chính bản thân mình, dù sao thì hắn ta cũng bị phong ấn, bị tước đoạt Sáng Thế Thần Khí, hắn ta chỉ là một con cừu bị giết thịt.

Đây cũng chính là thiếu sót lớn nhất trong con đường trở thành Sáng Thế Thần của Chu Dương.

Tất nhiên, Bàn Cổ không thể không thừa nhận rằng đây thực sự là một cách hay.

Có thể phá vỡ rào cản tự nhiên để đạt được cấp Sáng Thế Thần.

Hắn ta là người đầu tiên dựa vào sự chăm chỉ để đạt được Sáng Thế Thần, đã làm một điều chưa từng có.

Đã đến nước này, không ngờ rằng hắn dường như vẫn không sao.

Vẻ mặt hắn bình thản.

“Lo lắng thì có ích quái gì chứ!”

Cho ta một ít thời gian, ta còn một thế giới mới! Chu Dương không có nhiều thời gian để lãng phí, mỗi lần mở bảo rương, hắn ta đều nhận được một sự gia tăng thực lực thực sự.

Trong tay hắn ta vẫn còn chín nghìn bảo rương cấp Siêu Thần đang chờ được mở.

Mỗi khi mở được một cái rương thì có thể tăng thuộc tính Tứ Duy lên, đó là một loại sức mạnh.

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Nguyên Long Đỉnh (Cấp Siêu Thần).”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được mảnh vỡ Đại Thánh Thương (Cấp Sáng Thế).”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Lực, sức mạnh +20000 điểm, sức mạnh công kích.”

“Nếu bản thân yếu hơn mục tiêu của mình, sẽ gây thêm một trăm lần sát thương.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Thể, thể chất +20000 điểm, miễn nhiễm tất cả các sát thương có thể chất yếu hơn bản thân.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Tốc, nhanh nhẹn +20000 điểm, lúc tăng tốc đạt được hiệu quả đột phá, sát thương tăng lên mười lần.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần, nhận được Siêu Thần Chi Linh, tinh thần +20000 điểm, năng lượng tiêu hao giảm đi 300%, miễn nhiễm toàn bộ hiệu quả xấu.”

Thực lực của hắn lại tăng lên một chút.

Một số sức mạnh vừa bị tiêu tan lại đã được bổ sung trở lại, thậm chí còn mạnh hơn trước.

Bàn Cổ nhân cơ hội này điên cuồng vung chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên trên tay.

“Lực Phá Vạn Pháp!”

“Sụp đổ!”

“Khai Thiên Phách Địa!”

Hết chiêu này đến chiêu khác, điên cuồng chém xuống.

Tuy nhiên, kết quả không khác nhiều so với trước đó.

Đây là chiêu thức do hơn chục vị Sáng Thế Thần đặc biệt chuẩn bị để khống chế Bàn Cổ bá đạo kia, làm sao nó có thể dễ dàng bị phá vỡ được? Dù sao thì những người đến đây đều cùng đẳng cấp với Bàn Cổ, không ai là phế vật cả! Tần số của Bàn Cổ càng ngày càng chậm, sát thương gây ra cũng ngày càng thấp.

Bởi vì sức mạnh bị tiêu hao trong cơ thể đang càng này càng nhiều, sức mạnh giảm xuống.

Thời gian chờ đợi càng lâu, thực lực giảm sút càng nhiều.

“Mau đến giúp ta!”

Bàn Cổ nhờ Chu Dương giúp đỡ.

Hai người đều đang cùng hội cùng thuyền.

“Ngươi kiên trì thêm đi! Hãy cho ta một ít thời gian, ta sẽ trả cho ngươi một tương lai!”

“Một trăm bảo rương cấp Siêu Thần được mở ra!”

“Chúc mừng kí chủ mở bảo rương cấp Siêu Thần x10, nhận được Siêu Thần Chi Lực, sức mạnh +200000 điểm, nếu sức mạnh công kích của bản thân yếu hơn mục tiêu của mình, sẽ gây thêm một trăm lần sát thương.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x10, nhận được Siêu Thần Chi Thể, thể chất +200000 điểm.”

“Miễn nhiễm tất cả các sát thương có thể chất yếu hơn bản thân.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x10, nhận được Siêu Thần Chi Tốc, nhanh nhẹn +200000 điểm, lúc tăng tốc đạt được hiệu quả đột phá, sát thương tăng lên mười lần.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x10, nhận được Siêu Thần Chi Linh, tinh thần +200000 điểm, năng lượng tiêu hao giảm đi 300%, miễn nhiễm toàn bộ hiệu quả xấu.”

Hơi thở ngay lập tức tăng lên rất nhiều so với trước đó.

Chu Dương, kẻ có thực lực suy giảm kém xa kia lại được tăng sức

mạnh.

“Tăng tốc lên!”

Nhiều vị Sáng Thế Thần một lần nữa hợp lực, tăng sức mạnh phong ấn.

Tốc độ của hệ thống điện giải và năng lượng phong ấn ngày càng nhanh.

“Ta sắp không thể chịu đựng được nữa rồi!”

Bàn Cổ rên lên một tiếng, sức mạnh của hắn ta giảm đi ngày một nhanh.

Chương 593: Cấp Vĩnh Hằng! Thân thể vĩnh viễn bất diệt! Một ý nghĩ sinh diệt thế giới!

“Một ngàn bảo rương cấp Siêu Thần được mở ra!”

“Chúc mừng kí chủ mở bảo rương cấp Siêu Thần x100, nhận được Siêu Thần Chi Lực, sức mạnh +2000000 điểm, nếu sức mạnh công kích của bản thân yếu hơn mục tiêu của mình, sẽ gây thêm một trăm lần sát thương.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x100, nhận được Siêu Thần Chi Thể, thể chất +200000 điểm, miễn nhiễm tất cả các sát thương có thể chất yếu hơn bản thân.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x100, nhận được Siêu Thần Chi Tốc, nhanh nhẹn +200000 điểm, lúc tăng tốc đạt được hiệu quả đột phá, sát thương tăng lên mười lần.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x100, nhận được Siêu Thần Chi Linh, tinh thần +200000 điểm, năng lượng tiêu hao giảm đi 300%, miễn nhiễm toàn bộ hiệu quả xấu.”

Hơi thở của Chu Dương trong nháy mát tăng vọt gấp ba lần.

Hắn ta đã đột phá rồi!

Cuối cùng đã vượt quá giới hạn một triệu điểm thuộc tính! Tất nhiên,

đó không chỉ là một triệu điểm thuộc tính, mà là gần ba triệu.

“Ting, thực lực của ngươi đã đạt đến giới hạn của vũ trụ! Ting, ngươi đã phá vỡ giới hạn của vũ trụ!”

Sức mạnh đã trở nên kinh hoàng đến mức vô tận.

Tuy nhiên, đây mới chỉ là sự khởi đầu!

“Tất cả các bảo rương cấp Siêu Thần, tất cả đều mở ra!”

“Ta là kẻ mạnh nhất!”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x1000, nhận được Siêu Thần Chi Lực, sức mạnh +** điểm, nếu sức mạnh công kích của bản thân yếu hơn mục tiêu của mình, sẽ gây thêm một trăm lần sát thương.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x1000, nhận được Siêu Thần Chi Thể, thể chất +** điểm, miễn nhiễm tất cả các sát thương có thể chất yếu hơn bản thân.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x1000, nhận được Siêu Thần Chi Tốc, nhanh nhẹn +** điểm, lúc tăng tốc đạt được hiệu quả đột phá, sát thương tăng lên mười lần.”

“Chúc mừng kí chủ đã mở bảo rương cấp Siêu Thần x1000, nhận được Siêu Thần Chi Linh, tinh thần +** điểm, năng lượng tiêu hao giảm đi 300%, miễn nhiễm toàn bộ hiệu quả xấu.”

Mỗi thuộc tính Tứ Duy chỉ một hơi thở đã tăng lên hơn hai mươi triệu điểm, thật là kinh hãi đến cực hạn.

Tuy nhiên, đây vẫn chưa phải là kết thúc.

“Phá vỡ toàn bộ Thần Khí cho ta!”

“Tất cả các mảnh vỡ Sáng Thế Thần Khí và các mảnh Sáng Thế Thần Khí vừa nhận được!” “Thu hồi thành công Bá Vương Chiến Thần Chuỳ, chúc mừng ngươi đã nhận được 149 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, thu hồi thành công Đế Tên Kiếm, chúc mừng ngươi đã nhận được 166 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, thu hồi thành công Ma Long Chuỳ, chúc mừng ngươi đã nhận được 153 điểm Tinh tuý Siêu Thần.”

“Ting, thu hồi thành công mảnh vở Thương Khung Thánh Kiếm, chúc mừng ngươi đã nhận được 33 điểm Tinh tuý Sáng Thế.”

“Ting, thu hồi thành công mảnh vở Thái Sơ Thánh Thương, chúc mừng ngươi đã nhận được 41 điểm Tinh tuý Sáng Thế.”

Tất cả Tinh tuý Siêu Thần đều tổng hợp thành Tinh tuý Sáng Thế, cộng thêm rất nhiều Tinh tuý Sáng Thế, chỉ trong một hơi thở đã đạt đến trăm ngàn điểm Tinh tuý Sáng Thế.

“Chế tạo Sáng Thế Thần Khí!” “Tất cả đều được chế tạo ở dạng mạnh nhất!”

“Mang cho ta xem mỗi loại một món!” Giọng điệu của Chu Dương cực kỳ ngang tàng vô đối.

Tinh tuý Sáng Thế mà hắn ta có trong tay là quá nhiều đến nổi xài không hết.

Giá trị lớn nhất của những thứ này không phải dùng để chế tạo Sáng Thế Thần Khí sao, giờ là lúc chúng phải thể hiện giá trị đích thực của mình.

Hắn ta đeo găng tay, bao cổ tay, áo giáp xích, mũ giáp, tấm hộ tâm, chiến cơ, áo choàng, mặt nạ, chỉ cần là Sáng Thế Thần Khí mang nghĩa thông thường, thì đều nằm trong tay Chu Dương.

Mỗi một loại là một Sáng Thế Thần Khí mạnh nhất được chế tạo theo các quy cách cao nhất.

Một lần thay đổi, Chu Dương đã được trang bị vũ khí đến tận răng.

“Mau qua đây giúp ta, ta chịu không nổi nữa rồi!” Bàn Cổ nhìn thấy Chu Dương, như nhìn thấy vị cứu tinh.

Cả người cứ như già đi hàng chục tuổi, thể lực lộ ra trạng thái suy kiệt.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, hắn ta sẽ như ngọn đèn khô cạn dầu mà chết thôi.

Ngược lại mặt mũi Chu Dương lại tràn đầy ánh sáng, uy lực huỷ diệt chỉ là một sợi lông đối với Chu Dương, hoàn toàn sẽ không gây bất kì ảnh hưởng nào đến với hắn ta.

“Tiếp theo cứ giao cho ta!”

“Ta là bất khả chiến bại!”

Thực lực đã được cải thiện đáng kể, sự tự tin của Chu Dương cũng được nâng cao chưa từng có.

Hắn ta mở thế giới Mộng Ma Luân Hồi ra, một nụ cười thoáng qua trong mắt hắn ta:

“Thời gian cũng sắp đến rồi, đã đến lúc ta phải thu hoạch rồi!”

“Năng lực của các ngươi đều là của ta!”

“Vạn Lưu Quy Nguyên!” Chu Dương giống như hoá thành Xà Mẫu, hấp thu sức mạnh từ trong Mộng Ma Luân Hồi Bàn.

Tất cả những Người Mộng Ma Luân Hồi đều là con mồi của Chu Dương, ngoại trừ những người được Chu Dương cố ý để lại, thì những người khác đều cảm thấy sức mạnh trong cơ thể họ đang nhanh chóng biến mất.Li ê n hệ zl: 0 7 6 9 4 1 7 9 8 2

“Sức mạnh của ta đâu rồi?”

“Không, sức mạnh của ta đã biến đi đâu cả rồi?!”

“Trả nó lại cho ta!”

“A! Tại sao lại xảy ra chuyện này!”

Vô số Người Mộng Ma Luân Hồi trở nên điên cuồng, bởi vì tất cả sức mạnh mà họ có được từ thế giới Mộng Ma Luân Hồi đều đã biến mất.

Thứ duy nhất còn lại là những vật phẩm còn sót lại... Mỗi Người Mộng Ma Luân Hồi bây giờ ít nhất có thể cung cấp cho hắn ta hàng chục thuộc tính Tứ Duy.

Giờ đây, số lượng Người Mộng Ma Luân Hồi đã lên tới vài triệu người.

Điều mà Chu Dương chờ đợi chính là lúc này.

Thuộc tính sức mạnh mà hắn ta thu hoạch được trong tích tắc thậm chí còn vượt xa sức mạnh có được khi mở chín nghìn chiếc bảo rương cấp Siêu Thần kia nữa.

“Ting, thuộc tính Tứ Duy của ngươi đều đạt tới 100 triệu điểm, ngươi nhận được thân thể vĩnh hằng bất diệt!” “Cơ Thể Vĩnh Hằng Bất Diệt (cấp Vĩnh Hằng).”

“Hiệu quả vĩnh cửu duy nhất: ngươi sẽ không chết, mãi mãi không thể chết, ngay cả khi vũ trụ sụp đổ, cũng sẽ không làm tổn thương ngươi một chút nào.”

Đẳng cấp Vĩnh Cửu ư? Thực lực này vượt qua cấp độ Sáng Thế sao? Khóe miệng của Chu Dương hiện lên một nụ cười.

Hắn cảm thấy như thể mình đang ở trong một căn phòng bọt biển, chỉ cần dùng một ít sức lực thôi sẽ phá hủy thế giới này, thậm chí là toàn bộ vũ trụ.

Chẳng lẽ sức mạnh được tăng lên quá nhanh này là ảo giác sao? Chu Dương nâng lòng bàn tay lên, dùng sức nhẹ.

Bàn Cổ cầm chiếc Rìu Bàn Cổ Khai Thiên, dành vô số nỗ lực để tiêu diệt Thiên Ngự - Vĩnh Phong Chi Giới, Chu Dương thuận tay thản nhiên xé nó thành từng mảnh như thể xuyên qua một lớp giấy.

“Quá yếu!”

“Ngươi có chắc là trước đây hắn không diễn trước mặt ta không?”

Chương 594: Cấp Vĩnh Hằng! Thân thể vĩnh viễn bất diệt! Một ý nghĩ sinh diệt thế giới! (2)

Chu Dương trước đó không có cơ hội ra tay với Thiên Ngự - Vĩnh Phong Chi Giới, không biết thứ này có thực sự đáng sợ như Bàn Cổ bây giờ hay không.

Sao lại cảm giác như chạm vào một lớp giấy mỏng vậy, dễ dàng bị rách.

Không đúng, sao lại cảm thấy rằng thôi một hơi thì có thể phá vỡ Thiên Ngự - Vĩnh Phong Chi Giới... ???

Bàn Cổ nhìn về phía Chu Dương với ánh mắt có chút sững sờ, hắn hoàn toàn không hiểu chuyện gì đang xảy ra?

Cuối cùng thì chuyện gì đang xảy ra?

Có ai có thể cho ta biết rằng phong ấn trước đây là giả không?

Bản thân đã dốc hết công lực, chỉ muốn cố gắng phá bỏ phong ấn, không ngờ thực lực của Chu Dương lại quá kinh khủng, tiện tay liền có thể phá vỡ phong ấn mà hắn đành phải bó tay kia.

“Ngươi rốt cuộc đã làm cái quái gì vậy?”

“Tại sao ta cảm thấy ngươi rất mạnh mẽ!”

Bàn Cổ thoáng cảm nhận được hơi thở và sức mạnh của Chu Dương, thậm chí hắn còn cảm thấy một thứ gọi là tuyệt vọng.

Như thể nhịp tim của hắn ta cũng có thể tạo thành âm thanh hủy diệt thế giới.

Mở ra thì thế giới sống, nhắm mắt lại thì thế giới sẽ chết.

Sự sống và cái chết của vạn vật đều trong suy nghĩ của hắn.

Đây là thực lực đáng sợ nào? Sáng Thế Thần cũng có thể trở nên mạnh mẽ như vậy sao?

Không, tại sao hắn lại cảm thấy Chu Dương đã vượt qua Sáng Thế Thần, đạt tới cảnh giới mà trước đây bọn họ chưa từng tưởng tượng hay chạm tới.

“Không thể nào, sao ngươi có thể trở nên mạnh mẽ như vậy!” Các vị Sáng Thế Thần của các hệ thống thần thoại lớn khác hoàn toàn bị sốc.

Khả năng nhận thức của họ không hề yếu hơn Bàn Cổ.

Bàn Cổ có thể cảm giác được uy lực của Chu Dương, bọn họ làm sao có thể không cảm giác được chứ.

Làm thế nào mà tên này lại có thể trở nên mạnh mẽ như vậy chứ?

Hắn ta rõ ràng chỉ là một tên vẫn cần phải dựa vào các ngoại vật mới có thể chạm vào ranh giới của Sáng Thế Thần, không được bọn họ coi trọng.

Một số khác lại cho rằng tên này không đủ tư cách để so sánh với họ.

Thế mà, mới có chẳng bao lâu thời gian mà sức mạnh của hắn ta đã tăng vọt gấp nhiều lần.

Dù là hơi thở hay thực lực, đều cao đến mức ngoạn mục.

Như thể trong tầm mắt mọi người, hắn là một kẻ Thông Thiên khổng lồ cao không thấy đỉnh.

“Các ngươi thực sự muốn biết sao?”

Tất cả các vị Sáng Thế Thần, bao gồm cả Bàn Cổ, đều lần lượt vảnh tai lên.

Vốn tưởng rằng cảnh giới của bọn họ đã ở tầng cao nhất rồi, nhưng không ngờ rằng trời cao còn có trời cao hơn, người giỏi còn có người giỏi hơn.

“Các ngươi có thiên phú, xuất phát điểm cao, nắm trong tay cấp Sáng Thế Thần, không ai có thể so sánh được!”

“Ta không giỏi giang như vậy, ta chỉ có hack mà thôi!”

“Ta có thể đạt đến điểm này chính là thông qua nỗ lực hack không ngừng!”

“Phải rồi, các ngươi còn lời cuối cùng nào nữa không?”

“Quên đi, ta không muốn nghe!”

Chạy!

Thân là Sáng Thế Thần, bọn họ rõ ràng cảm nhận được thực lực của Chu Dương mạnh mẽ như thế nào, đây là cảnh giới thực lực ngoài sức tưởng tượng của người thường, kinh hãi vô cùng.

Đây chắc chắn là cảnh giới cao nhất vượt qua khỏi Sáng Thế Thần.

Cũng yếu đuối mong manh giống như một Thánh Nhân đối mặt với cấp Sáng Thế vậy.

Cấp Sáng Thế cũng yếu đuối như vậy khi đối mặt với cấp Vĩnh Hằng.

Hai bên hoàn toàn không ở cùng một đẳng cấp.

Nếu còn ở lại, nhất định sẽ chết!

Không ai trong số hơn mười vị Sáng Thế Thần dám ngăn cản hay chiến đấu với Chu Dương, mỗi người đều lấy ra những chiêu thức chạy trốn mạnh nhất của mình rồi chạy tứ phía.

“Chạy cái gì vậy? Ở lại đây chúng ta cùng nhau nói chuyện nhân sinh!”

Tay Chu Dương nắm vào hư không, đã bay ra hàng trăm triệu dặm, thậm chí lúc quay về còn đem cả các vị Sáng Thế Thần về.

Bọn họ quay đầu lại, nhìn Chu Dương với vẻ mặt không dám tim.

Đây là chiêu gì? Sức mạnh của thời gian sao? Tại sao họ không cảm thấy bất cứ sự khống chế nào tranh đoạt thời gian với họ.

Không, phải nói là đẳng cấp của họ quá thấp, vốn chẳng đủ tư cách để cảm nhận nó.

“Là ngươi đã chế nhạo ta tàn nhẫn nhất đúng không?” Chu Dương nhìn Ymir cười lạnh.

“Cho dù thực lực của ngươi đột phá cấp Sáng Thế thì sao chứ?”

“Sáng Thế Thần là bất diệt! Cho dù ngươi có thực lực để giết ta, sau một khoảng thời gian, ta cũng sẽ hồi sinh.”

Đối với người bình thường mà nói, một ngàn năm, một vạn năm là khoảng thời gian vô cùng xa vời.

Đối với Sáng Thế Thần, đó chỉ là một cái búng tay.

Ví dụ như Brahma, nghỉ ngơi thôi mà cũng được tính bằng kỷ nguyên.

“Phần thưởng cho sự vĩnh viễn bất diệt của ngươi!” Chu Dương giơ ngón tay chỉ vào Ymir.

Toàn bộ vũ trụ chấn động, giống như không chịu nổi uy lực của một ngón tay của Chu Dương.

Ngay cả tất cả các vị Sáng Thế Thần đều có linh cảm rằng nếu Chu Dương dùng toàn bộ sức mạnh của mình để bạo phát thì thậm chí toàn bộ vũ trụ cũng sẽ sụp đổ.

Đây là một loại sức mạnh không thể lý giải nổi! Đây là một loại sức mạnh bất khả chiến bại! Chu Dương được coi là người mạnh nhất trên thế giới! Nụ cười của Ymir cứng lại trên khuôn mặt, cơ thể tan vỡ, không để lại dấu vết gì trên thế giới.

Dường như như vậy là đã bị xóa khỏi vũ trụ.

Cho dù là sinh ra, hay mọi thứ do nàng ấy tạo ra.

Tất cả đều trở thành hư vô cùng với sự biến mất của nàng.

Ymir là ai?

Tất cả ký ức của các vị Sáng Thế Thần về nàng cũng bắt đầu biến mất, hoàn toàn quên mất sự tồn tại của nàng.

Một vị Sáng Thế Thần đã ngã xuống trước mặt bọn họ.

Này, vị Sáng Thế Thần bị ngã kia là ai vậy? Sao ta không nhớ nổi? Tất cả các vị Sáng Thế Thần đều khiếp sợ trước tình huống này.

Thật là khủng khiếp! Đây là một sức mạnh không thể lý giải được! Họ có linh cảm rằng vị Sáng Thế Thần bị xóa sổ sẽ không còn tồn tại nữa.

Chương 595: Giáng Duy Đả Kích! Sáng tạo Vũ Trụ!

Bởi vì chưa từng có dấu vết của ngươi trong vũ trụ này, làm sao ngươi có thể sống lại được?

“Bọn ta biết sai rồi, xin hãy cho bọn ta sống một con đường sống!”

Mọi người cầu xin Chu Dương thương xót, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

Họ quá sợ hãi! Hơn một chục vị Sáng Thế Thần tái mét mặt mày.

Sự sợ hãi đã tự động được sinh ra trong đầu họ.

Đây là lần đầu tiên họ cảm nhận được cảm xúc này kể từ khi ra đời cho đến nay.

Dù sao thì họ được sinh ra để trở thành thế gian chí tôn, bất khả chiến bại trên thế giới.

Ngay cả khi cùng đẳng cấp, nhiều nhất là chiến đấu với họ.

Chi cần là không bị bao vây bởi nhiều vị Sáng Thế Thần, thì sẽ không có nguy cơ rơi xuống.

Ngay cả khi họ chết, họ cũng sẽ được sống lại sau một khoảng thời gian dài.

Cho đến khi Đại Ma Vương Chu Dương xuất hiện.

Hắn ta đại diện cho sự kết thúc của Sáng Thế Cấp Thần Thoại.

“Đã quá muộn rồi!”

“Các ngươi không phải muốn giết ta sao?”

“Đây có lẽ sẽ là con đường của các ngươi!” Chu Dương lại giơ ngón tay lên.

Hơn một chục vị Sáng Thế Thần một lần nữa chạy trốn về bốn phương tám hướng.

Họ không muốn chết, ngay cả khi họ biết đây là một sự vùng vẫy vô ích, họ vẫn muốn thử.

Một nụ cười xấu xa hiện lên nơi khóe miệng Chu Dương:

“Giáng Duy Đả Kích!”

Tiện tay nắm vào hư không, động tác của hơn mười vị Sáng Thế Thần đều ngưng đọng.

Dường như bị đóng băng hoàn toàn, không thể cử động được chút nào.

Tất cả họ đều bất động, tất cả của tất cả.

Chu Dương thản nhiên vung tay, khu vực này liền biến thành một cuộn tranh.

Đúng vậy, thế giới đã biến từ thế giới thực thành một cuộn tranh.

Kích thước lớn dần thu lại còn kích thước nhỏ.

Từ ba chiều, bốn chiều giảm xuống thành hai chiều.

Lòng bàn tay khẽ đánh nhẹ vào cuộn tranh, cuộn tranh liền biến mất, không biết tung tích.

Bàn Cổ kinh ngạc nhìn tất cả những chuyện này, há to miệng một lúc lâu vẫn không thể tỉnh táo trở lại.

Quá mạnh! Quá kinh khủng! Thực lực của Chu Dương kinh người vô biên, ngay cả người đứng ngoài xem như hắn đều xuất phát từ tâm can.

Hắn nhịn không được sự sùng bái với Chu Dương.

“Ta bằng lòng xem ngươi là chủ nhân!” Bàn Cổ mặc kệ Chu Dương có ác ý hay không, mở miệng hạ thấp tư thế xuống.

Bằng cách này, xác suất được toàn mệnh sẽ tăng lên rất nhiều.

“Không có hứng thú!” Nếu Chu Dương không phải trở thành đẳng cấp Vĩnh Hằng như trước đây, hắn nhất định sẽ có hứng thú.

Nhưng bây giờ... ngươi sẽ quan tâm đến việc thu phục một con kiến ư?

“Ta sẵn sàng Khai Thiên Phách Địa thêm một lần nữa!”

Bàn Cổ nói thêm một câu, hắn vô cùng muốn giữ mạng của mình.

“Khai Thiên?”

“Không cần!”

Chu Dương phất tay, Đại Thế Giới vẫn đang liên tục sụp đổ kia liền ngưng lại, trong phút chốc đã trở lại hình dạng như ban đầu.

Bàn Cổ cần phải chết vì kiệt sức, thậm chí đến Sáng Thế Thần Khí là Rìu Bàn Cổ Khai Thiên cũng phải bị phá hủy để hoàn thành việc này, mà Chu Dương vẫy vẫy tay liền có thể làm được.

Khoảng cách giữa hai người là ngoài sức tưởng tượng.

Hoàn toàn không ở cùng một đẳng cấp, hoàn toàn không cùng một góc độ.

“Ngươi hãy tự lo cho bản thân!” Chu Dương không có ác cảm với Bàn Cổ, cũng không làm khó dễ với hắn.

Sau khi dứt lời, Chu Dương đã biến mất tại chỗ không còn tăm tích.

Khi hắn ta xuất hiện lần nữa, hắn ta đã nhảy ra khỏi vũ trụ này, đi vào trong hư không vô biên.

Đây là một mảnh đấy hỗn độn, không có dấu vết ánh sáng.

Không có gì ngoài bóng tối và hư vô.

“Ta bảo, trên đời này nhất định phải có vũ trụ!”

“Một vũ trụ mới! Xuất hiện cho ta!”

Một quả cầu khổng lồ lớn gấp ngàn lần Đại Thế Giới xuất hiện, nó bao hàm mọi thứ, chứa từng cào thứ nguyên và các thế giới nhỏ sinh sôi bên trong.

Thế hệ và sự diệt vong của họ đều nằm trong suy nghĩ của Chu Dương.

Một ý nghĩ liền tạo thành vũ trụ! Chu Dương lấy Mộng Ma Luân Hồi Bàn ra, hàng loạt nhân vật xuất hiện từ trong đó.

Trình Khả Nhi, Viên Thanh Tuyết, Tô Nguyên Dao, Ninh Thái Hà, Miêu Linh Nhi, Trang Vũ Tinh, Trang Vũ Tĩnh, Liễu Xảo Yên, Hồ Hiểu Dung, Dương Tuyết Man, Emily, Selena, Nhị Soả, Kyle, Natasha, Lâm Nhi, Kim Soo-Hui, Nami, Anh Lạc, Tiểu A Li, Phong Cơ, Sharon, Kalie, Manachi, U Đồng, Helen, tín đồ Quang Minh Tracey, quỷ hút máu Alice, lang nữ Luna, nữ thần may mắn Jennifer, bà đồng Jolie, công chúa của đế quốc Nikaia Janet.

Ma mị Mia, thần nữ trí tuệ, Susan, Tưởng Tư Nhu, Tô Cửu Muội, Phượng, Nữ oa, Triệu Linh Nhi, Cứu Vân, Du Hương, Cửu Thiên Huyền Nữ, Alice, Janice, Mạnh Hân, Thỏ Ngọc, Hằng Nga, Nam Cung Thiên Tinh, Thất Tiên Nữ, Bạch Xà, Tiểu Thanh, phường chủ Bảo Thanh, Trịnh Tú Mai, Athena, Tô Hải Tuyết, Haruno Sakura, Yamanaka Ino, Hyuuga Hanabi, Hyuga Hinata, Mitarashi Anko, Tsunade, Shizune, Terumi Mei, Temari, Konan, Otsutsuki Kaguya, Karin, Nami Nico, Kim Ô Thất Muội.

Từ đó về sau, họ sống với nhau rất hạnh phúc.

Sống trong thế giới mới do Chu Dương tạo ra, vũ trụ mới.